

A photograph of two women sitting on a couch and shaking hands. The woman on the left has long dark hair and is wearing a dark blue blazer. The woman on the right has curly dark hair, wears glasses, a black top, and a patterned cardigan. They are both smiling. The background is a bright, modern interior with a large window and indoor plants. A purple gradient overlay covers the bottom half of the image.

Fiscale Wetgeving 2025

Curaçao, St. Maarten,
BES-eilanden en Aruba

Een compleet en up-to-date overzicht van
fiscale wetteksten, in handzaam formaat.

Grant Thornton

De belangrijkste belastingwetten binnen handbereik

Wanneer u als ondernemer, investeerder of particulier actief bent in meerdere Caribische delen van het Koninkrijk herkent u de uitdaging om op de hoogte te blijven van de belastingwetgeving. Door de talrijke wijzigingen die jaarlijks worden doorgevoerd is het zelfs voor fiscalisten een uitdaging om de belastingwetgeving van onze regio paraat te hebben.

Fiscale Wetgeving 2025 is een compact en overzichtelijk naslagwerk van wetteksten die voor de fiscale praktijk en het fiscale onderwijs van belang zijn. De bundel is samengesteld en bewerkt door lokale Grant Thornton fiscalisten.

Alle relevante belastingwetten met betrekking tot directe belastingen zijn opgenomen, met inbegrip van de belangrijkste uitvoeringsbesluiten en aanverwante regelgeving.

Het geheel is bijgewerkt naar de stand van zaken per 1 januari 2025. Een overzichtelijke inhoudsopgave en hoofdstuktabs maken deze pocketeditie gemakkelijk leesbaar. Door de compacte uitvoering is deze bundel makkelijk mee te nemen. Daarmee heeft u de geldende fiscale wetgeving als ondersteuning voor de praktijk of studie altijd bij de hand.

De teksten zijn overgenomen uit de publicatiebladen en andere publicaties van de overheid. Bezoek onze website voor de gratis online versie van 'Fiscale Wetgeving 2025':

Aruba: www.grantthornton.aw
Bonaire: www.grantthornton-bq.com
Curaçao: www.grantthornton.com.cw
St. Maarten: www.grantthornton.sx

Fiscale wetgeving 2025

**Curaçao, St. Maarten,
BES-eilanden en Aruba**

Samengesteld door

Meneer mr. J. Vlasblom (Aruba/BES)

Mevrouw T.R. da Graça (Curaçao)

Mevrouw S. Kronstadt (St. Maarten)

Mevrouw V. Viana

Maart 2025

Deze uitgave bevat de belastingwetgeving van Curaçao, St. Maarten, de BES-eilanden en Aruba zoals deze op 1 januari 2025 van kracht is.

Wij zien het als onze taak om kwaliteit te leveren op het gebied van assurance-, belasting- en adviesdiensten.

Vertel ons wat voor u belangrijk is. Meer informatie over ons vindt u op www.grantthornton.com.cw. Deze publicatie is uitsluitend opgesteld als algemene leidraad voor relevante kwesties en dient niet te worden geïnterpreteerd als professioneel advies.

© Grant Thornton. Alle rechten voorbehouden. Grant Thornton op Aruba, Bonaire, Curaçao en St. Maarten zijn lidfirma's van Grant Thornton International Ltd (GTIL). GTIL en haar lidfirma's zijn geen wereldwijd partnerschap. Alle diensten worden geleverd door de lidfirma's van GTIL. GTIL en elk lid van GTIL vormt een aparte juridische entiteit. GTIL levert geen diensten aan cliënten. GTIL en haar lidfirma's zijn geen vertegenwoordigers van elkaar, hebben geen onderlinge verplichtingen en zijn niet verantwoordelijk voor elkaars handelingen of nalatigheden. Voor meer informatie kunt u kijken op onze website www.grantthornton.com.cw.

Voorwoord voor de Fiscale Wetgeving 2025

In deze bundel zijn de relevante belastingwetten voor Curaçao, Aruba, de BES en Sint Maarten opgenomen, zoals die gelden per 1 januari 2025. De selectie van de in deze bundel opgenomen regelgeving is gebaseerd op een inschatting van het belang en de behoefte voor de dagelijkse praktijk. Om de bundel handzaam te houden, hebben wij ervoor gekozen om de wetgeving omtrent de invoerrechten- en accijnzenwetgeving niet in deze bundel op te nemen.

Dit jaar hebben wij de volgorde van de bundel aangepast. Zo begint iedere jurisdictie met het formeel belastingrecht, zijn de premies achter het hoofdstuk loonbelasting geplaatst, is het procesrecht van het Gerecht, het Hof en de Hoge Raad naar het hoofdstuk betreffende het Koninkrijk verplaatst en zijn de hoofdstukken internationaal met de hoofdstukken Belastingregelingen samengevoegd tot één hoofdstuk internationaal per jurisdictie.

Curaçao

Voor Curaçao volgen de belangrijkste wijzigingen uit de Landsverordening herziening en reparatie belastingverordeningen 2024 (Veegwet), Landsbesluit UBO registratie, wijziging van de Ministeriële regeling formeel belastingrecht en ex-patriates 2013, het Invorderingsbeleid, wijziging van de Belastingregeling Nederland Curaçao en inwerkingtreding van het verdrag met Malta per 1 januari 2025.

Sint Maarten

Middels de wetswijzigingen in de sociale voorzieningen en premies is vastgelegd dat jaarlijks aanpassingen plaatsvinden op basis van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal, met ingang van het daaropvolgende jaar. Daarnaast is de inkomstenbelastingtabel gewijzigd en zijn de nieuwe bedragen voor de premies AOV en AWW bekend gemaakt.

Wij nemen de aanschrijvingen voor St. Maarten met een voorbehoud op. De Inspecteur van St. Maarten neemt het standpunt in dat de aanschrijvingen van vóór 10 oktober 2010 hun gelding hebben verloren.

Aruba

Voor Aruba is de belangrijkste wijziging de aanpassing van de inkomstenbelastingtabel van de Landsverordening inkomstenbelasting.

BES

Voor de BES-eilanden volgen de belangrijkste wijzigingen uit het Belastingplan 2025.

Aan deze bundel is de uiterste zorg besteed. Voor op- en aanmerkingen over de selectie of de inhoud van deze editie, kunt u contact opnemen met info@cw.gt.com.

Hans Ruiter
Tax Partner
Grant Thornton Aruba

Rachel Maduro
Tax Partner
Grant Thornton Aruba

Paul van Vliet
Tax Partner
Grant Thornton St. Maarten

René Kempkes
Tax Partner
Grant Thornton Curaçao

Lennart Huijsen
Tax Partner
Grant Thornton Curaçao

AB	Afkondigingsblad
ABB	Algemene bestedingsbelasting (BES)
ALB	Algemene landsverordening belastingen (Aruba)
ALL	Algemene landsverordening Landsbelastingen (Curaçao en St. Maarten)
AOV	Algemene ouderdomsverzekering
AVBZ	Algemene verzekering bijzondere ziektekosten (Curaçao en St. Maarten)
AVV	Aruba vrijgestelde vennootschap
AWW	Algemene weduwen- en wezenverzekering
AZV	Algemene ziektekostenverzekering (Aruba)
BAVZ	Bestemmingsheffing AVZ (Aruba)
BelFac	Belastingfaciliteiten
BBel	Begunstigend beleid (Aruba)
Ber	Beroep in belastingzaken
BELBES	Belastingwet BES
BES	Bonaire, Saba en St. Eustatius (BES-eilanden of Caribisch Nederland)
BRK	Belastingregeling voor het Koninkrijk
BRN	Belastingregeling voor het land Nederland
BRNC	Belastingregeling Nederland Curaçao
BBO	Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten (St. Maarten) alsmede Landsverordening belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS projecten (Aruba)
BvdB	Besluit voorkoming dubbele belasting
BVZ	Basisverzekering ziektekosten (Curaçao)
Cess	Cessantiaverordening
Dev	Deviezenverkeer
Div	Dividendbelasting (Aruba)
GB	Grondbelasting
IBBES	Inkomstenbelasting BES
Inv	Invoering directe belastingen
Int	Internationaal
LAP	Landverordening algemeen pensioen
LB	Landsbesluit
LBBES	Loonbelasting BES
LEZ	Landsverordening economische zones 2000
LIB	Landsverordening op de Inkomstenbelasting
LIBB	Landsverordening internationale bijstandverlening bij (de heffing van) belastingen (Aruba en Curaçao)
LLB	Landsverordening op de Loonbelasting
LogB	Logeerbelastingverordening
Lv	Landsverordening
LWB	Landsverordening op de Winstbelasting (Aruba, Curaçao en St. Maarten)
LVZ	Landsverordening vrije zones 2000
MB	Ministeriële beschikking
MR	Ministeriële regeling
OB	Omzetbelasting (Curaçao)
OV	Ongevallenverzekering
OvB	Overdrachtsbelasting
OZB	Onroerendezaakbelasting (Curaçao)
PB	Publicatieblad
RepT	Reparatietoeslag (Aruba)
SpV	Speelvergunningsrecht (hazardspelen) (Aruba)
SVH	Spaarvermogensheffing
Succ	Successiebelasting
TH	Toeristenheffingen (Aruba)
VDB	Voorkoming dubbele belasting
WnV	Werknemersverzekeringen
ZV	Ziekteverzekering

CURAÇAO

Curaçao – Algemene landsverordening Landsbelastingen	11
Algemene landsverordening Landsbelastingen	11
Algemene termijnenlandsverordening	35
Ministeriële regeling formeel belastingrecht	36
Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen	44
Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen	47
Bijlage behorende bij artikel 2 van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen	49
Landsbesluit administratieve sanctie	53
Ministeriële regeling vaststelling prioriteiten uitvoering controle-autoriteit	57
Aanwijzing medewerkers zelfstandige bestuursorganen	59
Aanschrijving verduidelijking trust en spf	60
Aanschrijving vaststelling zakelijke rente	65
Aanschrijving ter uitvoering van de Landsverordening fiscale faciliteiten historische binnenstad en monumenten	66
Ministeriële regeling identiteit deelgerechtigden transparante vennootschappen	67
Landsbesluit UBO-registratie	69
Beleid beoordeling verzoekschriften van belastingplichtigen	74
Ministeriële regeling rullingpraktijk winstbelasting	91
Persbericht MinFin: Beleid Inspectie behandeling verzoekschriften / rulings	93
Curaçao – Beroep in belastingzaken	95
Landsverordening beroep in belastingzaken	95
Overgangsrecht	101
Landsbesluit griffierechten beroep in belastingzaken	102
Landsverordening administratieve rechtspraak	103
Curaçao – Inkomstenbelasting	127
Landsverordening inkomstenbelasting 1943	127
Overgangsrecht inkomstenbelasting	159
Landsverordening pensioensparen, reparatie en modernisering belastingverordeningen	160
Regeling termijn inkomstenbelastingaanslagen	161
Beschikking keuze binnenlandse belastingplicht	162
Beschikking uitstel betaling aanmerkelijk belang	163
Aanschrijving fictief rendement 2001	164
Aanschrijving certificering aanmerkelijk belang aandelen	165
Aanschrijving investeringsaftrek bij toepassing vervangingsreserve	166
Fiscaal Bulletin - Standaardvoorwaarden geruisloze inbreng	168
Fiscaal Bulletin - Monumentenpanden, onderhoud (IB)	170
Aanschrijving aftrekbaarheid hypotheekrente	171
Beschikking kindertoeslag ongehuwde ouder	172
Beschikking werkkleding	173
Landsverordening rentebelasting	174
Ministeriële regeling rentebelasting	175
Curaçao – Loonbelasting	177
Landsverordening loonbelasting	177
Overgangsrecht loonbelasting	190
Beschikking pensioenen	191
Gezamenlijke beschikking AOV/AWW en loonbelasting 1976	196
Beschikking vaste vergoedingen	199
Fringe benefits (geactualiseerd)	200
Ministeriële regeling ex-patriates 2013	207
Landsbesluit ketenaansprakelijkheid	210
Brief Inspecteur inzake dubbele dienstbetrekking medewerkers trustkantoren	211
Regeling grote evenementen	213

Curaçao – Premieheffing	215
Landsverordening algemene ouderdomsverzekering	215
Overgangsrecht AOV/AWW	227
Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden	228
Ministeriële beschikking gedetacheerde ambtenaren	229
Herleidingsregels	230
Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering	232
Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten	243
Besluit beperking kring verzekerden	254
Landsverordening basisverzekering ziektekosten	256
Landsbesluit vaststelling premie, premie-inkomensgrenzen, eigen bijdrage en toeslag BVZ en premie ZV	271
Curaçao – Winstbelasting	275
Landsverordening winstbelasting 1940	275
Overgangsregeling 2001	306
Aanschrijving wijziging belastingtarief winstbelasting	308
Bijlage bij aanschrijving Wijziging belastingtarief winstbelasting	310
Landsbesluit Winstbelasting	313
Aanschrijving aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen	321
Ministeriële regeling reële aanwezigheid	322
Regeling aanwijzing vergelijkbare buitenlandse winstbelastingregimes	329
Beschikking standaard voorwaarden fiscale eenheid	330
Beschikking standaardvoorwaarden bedrijfsfusie	338
Aanschrijving investeringsaftrek	343
Regeling rentepercentage art. 39, eerste lid LWB	344
Aanschrijving artikel 1A	345
Landsbesluit innovatiebox	347
Regeling verzoek verklaring inzake speur- en ontwikkelingsonderzoek	351
Landsverordening scheepstonnagebelasting	354
Curaçao – Belastingfaciliteiten	359
Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen	359
Regeling verzoek toepassing belastingfaciliteiten investeringen	365
Informatiebrochure Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen	367
Aanschrijving vrijstelling OB grote investeringsprojecten	377
Aanschrijving verzoek teruggaaf invoerrechten	379
Beleid inzake tijdelijke versoepeling belastingfaciliteiten investeringen grondontwikkeling	381
Curaçao – Economische zones	383
Landsverordening economische zones 2000	383
Landsbesluit Economische Zones	388
Curaçao – Omzetbelasting	391
Landsverordening omzetbelasting 1999	391
Tabel behorende bij de Landsverordening omzetbelasting 1999	400
Vrijstelling omzetbelasting bij invoer	401
Ministeriële regeling omzetbelasting	402
Regeling tax free winkelen	406
Curaçao – Successiebelasting	409
Successiebelastingverordening 1908	409
Besluit ter uitvoering van de successiebelastingverordening 1908	425
Curaçao – Overdrachtsbelasting	427
Overdrachtsbelastingverordening 1908	427
Aanschrijving overdrachtsbelastingheffing bij afzondering van onroerende zaken in een trust	432

Curaçao – Onroerendezaakbelasting	433
Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014	433
Aanschrijving achterwege laten aanslagen onroerendzaakbelasting en verruiming invorderingstermijnen	438
Curaçao – Invordering	439
Landsverordening invordering	439
Invorderingsverordening 1954	443
Landsverordening dwanginvordering	446
Kostenbesluit invordering belastingen	448
Landsverordening vereffening belastingschulden bij vertrek	449
Richtlijnen voor de invordering (extern)	450
Toelichting bij de richtlijnen ter invordering van openstaande schulden bij de Ontvanger	457
Persbericht MinFin: Aanpassing invorderingsbeleid Belastingdienst	462
Persbericht MinFin over het invorderingsbeleid naar aanleiding van Hofuitspraken (Curaçao)	464
Persbericht MinFin: Belastingdienst brengt 6,75% rente in rekening per 1 april 2023	465

ST. MAARTEN

St. Maarten – Algemene landsverordening Landsbelastingen	467
Algemene landsverordening Landsbelastingen	467
Algemene termijnenlandsverordening	485
Ministeriële regeling administratieve boeten	486
Regeling uitstel uitspraak	489
Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken	490
Bijlage behorende bij de Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken	491
Aanschrijving ambtshalve vermindering van belastingaanslagen	492
Ministeriële regeling elektronische aangifte	493
Aanschrijving van de Minister van Financiën	494
St. Maarten – Beroep in belastingzaken	495
Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940	495
Landsverordening administratieve rechtspraak	500
St. Maarten – Inkomstenbelasting	521
Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943	521
Overgangsrecht inkomstenbelasting	542
Aftrekregeling voor een specifieke categorie buitenlandse belastingplichtigen	544
Regeling ex-patriates	545
Ministeriële regeling kindertoeslag ongehuwde ouder	548
Ministeriële regeling werkkleding	549
Ministeriële regeling uitstel van betaling aanmerkelijk belang	550
Standaardvoorwaarden geruisloze inbreng (Voorperiode N.V.)	551
Monumentenpanden, onderhoud (IB)	553
Aanschrijving fictief rendement en dividenduitkering	554
St. Maarten – Loonbelasting	555
Landsverordening Loonbelasting	555
Landsbesluit ketenaansprakelijkheid	563
Regeling vaste vergoedingen	564
Regeling pensioenen	565
Regeling grote evenementen 2010	569
Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 1976	571
St. Maarten – Premieheffing	575
Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering	575
Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden	587
Herleidingsregels	588

Landsverordening algemene Weduwen- en wezenverzekering	590
Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten	601
Besluit beperking kring verzekerden	615
Landsverordening ziekteverzekering	617
Landsverordening ongevallenverzekering	628
Gevaarenklassenbesluit en premiepercentage ongevallenverzekering	639
Cessantia-landsverordening	643
St. Maarten – Winstbelasting	649
Landsverordening op de Winstbelasting 1940	649
Aanschrijving inzake de fiscale behandeling van verenigingen, stichtingen, stichtingen particulier fonds en trusts	667
Aanschrijving tot afschaffing van de Vrijgestelde Venootschappen	669
Ministeriële regeling standaardvoorwaarden fiscale eenheid	670
Regeling aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting	678
Beschikking standaardvoorwaarden bedrijfsfusie	679
Landsverordening Scheepstonnagebelasting	684
Aanschrijving beleggingsinstelling vrijgestelde vennootschap	689
Ministeriële regeling rulingbeleid winstbelasting	690
St. Maarten – Belastingfaciliteiten	691
Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw	691
Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling	695
Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen	698
St. Maarten – Belasting op bedrijfsomzetten	703
Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten Belasting op bedrijfsomzetten 1997	703
Regeling vaststelling voorwaarden vrijstelling bij levering onroerende zaken	710
Regeling vrijstelling BBO medische beroepsbeoefenaren	711
Regeling vaststelling nadere regels inzake factuurstelsel BBO	712
Regeling vrijstelling belasting bedrijfsomzetten donorprojecten	713
Aanschrijving waardepapieren en overdracht onderneming	714
Aanschrijving bevoorradingsgoederen	716
Aanschrijving vrijgestelde vennootschappen	717
Aanschrijving inzake de levering van water, elektriciteit en gas	718
Aanschrijving van de Directeur Fiscale Zaken Exportondernemer in de zin van de BBO	719
Aanschrijving internationaal lucht- en zeevervoer	720
Aanschrijving inzake heffing van belasting op bedrijfsomzetten betreffende grote bouwprojecten	723
St. Maarten – Successiebelasting	727
Successiebelastingverordening 1908	727
St. Maarten – Overdrachtsbelasting	743
Overdrachtsbelastingverordening 1908	743
St. Maarten – Grondbelasting	749
Grondbelastingverordening 1908	749
St. Maarten – Spaarvermogensheffing	755
Landsverordening spaarvermogensheffing	755
St. Maarten – Logeergastenbelasting	759
Logeergastenbelastingverordening	759
Berekening logeerbelasting timeshare	763
St. Maarten – Invordering	765
Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943	765
Landsverordening op de invordering van belasting, bijdragen en vergoedingen 1970	769
Landsverordening dwanginvordering	771
Kostenbesluit invordering belastingen	773
Landsverordening vereffening belastingschulden bij vertrek 1977	774

BES

BES – Belastingwet	775
Belastingwet BES	775
Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES	834
Uitvoeringsregeling Belastingwet BES	839
Besluit bestuurlijke boeten BES	854
Besluit algemene bestedingsbelasting, vrijstelling bij invoer van drinkwater en kookgas	857
Uitvoeringsregeling registratie akten BES	859
Wet Vennootschapsbelasting Nederland	863
Wet Dividendbelasting Nederland	864
Eilandsverordening grondbelasting Bonaire	865
Eilandsverordening opcenten vastgoedbelasting Bonaire	867
Besluit Belastingstelsel Caribisch Nederland; nadere invulling (relevante artikelen)	868
Eilandbesluit tot vaststelling van beleidsregels voor het aanwijzen van de belastingplichtige in een keuzesituatie	873
BES – Inkomstenbelasting	875
Wet inkomstenbelasting BES	875
Regeling ex-patriates 1998 BES	892
Regeling pensioenen BES	895
Negentigprocentsregeling buitenlandse belastingplichtigen BES	900
Regeling werkkleding 2001 BES	901
Besluit Wet op de Inkomstenbelasting BES	902
BES – Loonbelasting	905
Wet loonbelasting BES	905
Uitvoeringsregeling loonbelasting BES	915
Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES	916
BES – AOV en AWW BES	917
Wet algemene ouderdomsverzekering BES	917
Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES	929
Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen BES	939
Regeling volksverzekeringen BES	942
Besluit beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen BES	944
Besluit zorgverzekering BES	945

ARUBA

Aruba – Algemene landsverordening belastingen	953
Algemene landsverordening belastingen	953
Algemene termijnenverordening	971
Regeling gegevens identiteit deelnemers transparante vennootschap	972
Regeling voorschriften loonbelastingheffing	973
Regeling tegemoetkoming bij de heffing van overdrachtsbelasting	974
Landsverordening overgangsregeling inzake voldoening op aangifte winstbelasting	975
Boetebeleid Belastingdienst Aruba	976
Aruba – Beroep in belastingzaken	997
Landsverordening beroep in belastingzaken	997
Landsbesluit proceskostenvergoeding in belastingzaken	1002
Aruba – Inkomstenbelasting	1005
Landsverordening inkomstenbelasting	1005
Regeling extra kinderaftek studerende kinderen	1020
Aruba – Loonbelasting	1021
Landsverordening loonbelasting	1021

Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden	1027
Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 2006	1033
Regeling voorschriften loonbelastingheffing	1035
Regeling algemene voorschriften onbelaste kostenvergoedingen	1036
Beleid spaar- en voorzieningsfondsen	1037
Beleid aangifte loonbelasting in verband met optreden buitenlandse artiesten	1039
Beleid foaien	1040
Beschikking bemanning opgelegde boorschepen of platformen	1041
Aruba – Premieheffing	1045
Landsverordening algemene ouderdomsverzekering	1045
Landsbesluit gelijkstelling met Nederlanders en met wonen in Aruba	1057
Landsbesluit herleiding	1058
Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering	1060
Landsbesluit gelijkstelling met Nederlanders	1070
Landsverordening reparatietoeslag	1071
Landsverordening algemene ziektekostenverzekering	1076
Landsbesluit aanwijzing van representatieve organisaties van werkgevers, van werknemers onderscheidenlijk van beroepsbeoefenaren	1093
Landsbesluit inkomensgrens AZV en glijdende schaal premies AZV/AOV/AWW	1094
Landsbesluit premieplicht inwonende dienstboden	1095
Landsbesluit aanwijzing inhoudings- en toeslagplichtige instanties	1096
Regeling uitbreiding landen voor medische uitzending	1097
Landsverordening ziekteverzekering	1098
Landsbesluit premieheffing ziekteverzekering	1106
Landsbesluit verplichte formulieren in voorraad	1107
Landsbesluit invordering premie ziekteverzekering	1108
Landsbesluit geldswaarde niet in geld genoten loon	1109
Landsverordening ongevallenverzekering	1110
Landsbesluit invordering premie ongevallenverzekering	1120
Gevarenklassenbesluit ongevallenverzekering	1121
Landsbesluit premieheffing ongevallenverzekering	1125
Landsbesluit geldswaarde van niet in geld genoten loon	1126
Cessantiaverordening	1127
Landsbesluit vaststelling bijdrage Cessantiaverordening	1133
Cessantiaregeling	1134
Landsverordening algemeen pensioen	1136
Aanpassingsverordening Landsverordening algemeen pensioen	1145
Pensioenbeleid	1148
Aruba – Winstbelasting	1157
Landsverordening winstbelasting	1157
Regeling aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen	1168
Landsbesluit speciale activiteiten 10% tarief	1174
Ministeriele regeling achterwege laten art. 6, lid 2, onderdeel f LWB	1176
Uitgangspunten beleid inzake safe harbour vaste inrichting van transparante AVV's	1177
Landsbesluit aanwijzing reële economische aanwezigheid transparante vennootschap	1179
Aanschrijving voorwaarden joint venture 2006	1181
Afschrijvingsbeleid van de inspecteur	1183
Beschikking vrijstelling primaire sector	1184
Aruba – Dividendbelasting	1185
Landsverordening dividendbelasting	1185
Regeling dividendnota en teruggaaf dividendbelasting niet aan winstbelasting onderworpen lichamen	1188
Landsverordening Overgangsregeling imputatie vennootschappen en vrije zone vennootschappen	1189
Landsverordening Overgangsbepalingen Invoeringslandsverordening BBO	1190

Aruba – Aruba vrijgestelde vennootschap	1191
Landsverordening aanpassing regime vrijgestelde vennootschap	1191
Landsbesluit aanwijzing vrijgestelde activiteiten	1192
Beleidsregel rekening courant als kwalificerende activiteit “beleggen”	1194
Aruba – Vrije zones	1197
Landsverordening vrije zones 2000	1197
Landsbesluit bijzondere voorschriften vrije zones	1203
Begunstigend beleid - Relevante artikelen	1204
Aruba – Belasting op bedrijfsomzetten ea.	1205
Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorziening PPS-projecten	1205
Ministeriële regeling fiscale eenheid voor BBO	1213
Ministeriële regeling kredietinstelling voor BBO	1214
Ministeriële regeling maximale bedrijfsomzet	1215
Ministeriële regeling vrijstelling diensten voor BBO	1216
Ministeriële regeling verlaagd tarief BBO	1217
Besluit goedkeuring vrijstelling kredietinstelling, assurantiebemiddelaar of agent en verzekeraar	1218
Servicio di impuesto - Meest gestelde vragen belasting op bedrijfsomzetten (BBO)	1220
Regeling onderwijsvrijstelling heffing bij invoer	1224
Regeling handelsgoederen	1225
Aruba – Bestemmingsheffing AZV	1227
Landsverordening bestemmingsheffing AZV	1227
Aruba – Overdrachtsbelasting	1235
Landsverordening overdrachtsbelasting	1235
Aruba – Grondbelasting	1241
Landsverordening grondbelasting	1241
Aruba – Toeristenheffing	1245
Landsverordening toeristenheffing	1245
Landsverordening bijzondere heffing Aruba Tourism Authority	1247
Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels	1249
Aruba – Speelvergunningsrecht	1251
Landsverordening hazardspelen	1251
Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen	1252
Landsbesluit speelvergunningsrecht	1253
Landsbesluit invordering en betaling speelvergunningsrecht	1254
Aruba – Deviezenverkeer	1255
Landsverordening deviezenverkeer	1255
Landsverordening deviezenprovisie	1261
Landsbesluit Regeling deviezenprovisievrijstelling	1264
Landsbesluit Algemene bepalingen toezichtuitoefening	1265
Besluit Kapitaaltransacties met het buitenland	1268
Landsverordening koersmargevergoeding Centrale Bank van Aruba	1269
Legesbesluit Centrale Bank van Aruba	1271
Aruba – Invordering	1273
Landsverordening invordering directe belastingen	1273
Landsverordening dwanginvordering	1277
Landsverordening vereffening belastingschulden bij vertrek	1280
Landsbesluit vergoedingen	1281
Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekeringen	1282
Invoeringsverordening Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering.	1288
Aruba – Begunstigend beleid	1289
Landsverordening Belastingplan 2023 - Overgangsbepalingen en overige relevante artikelen	1289

INTERNATIONAAL

Internationaal – Koninkrijk	1293
Belastingregeling voor het Koninkrijk	1293
Beschikking winsttoerekening verzekeringsondernemingen	1308
Beschikking plaatselijk aangeworven arbeidskrachten	1309
Regeling aanwezigheid ambtenaren bij onderzoek	1310
Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curaçao St. Maarten en de BES eilanden 2010	1312
Procesregeling belastingrecht GEA 2019	1316
Procesregeling belastingrecht Hof 2022	1320
Cassatieregeling	1324
Besluit termijnen Hoge Raad	1327
Internationaal – Curaçao	1329
Belastingregeling Nederland Curaçao	1329
Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2015 inzake belastingverdragen	1350
Memorandum van Overeenstemming	1353
Richtlijnen Investors permit	1355
Verdrag Curaçao en de Republiek Malta	1361
Voorkoming dubbele belasting	1376
Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen	1382
Landsbesluit internationale bijstand bij de heffing van belastingen	1394
Internationaal – Sint Maarten	1399
Belastingregeling Nederland Sint Maarten	1399
Internationaal – BES	1421
Belastingregeling voor het land Nederland	1421
Besluit voorkoming dubbele belasting BES	1430
Besluit Internationale inlichtingenuitwisseling BES, mandaatverlening	1435
Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard	1436
Internationaal – Aruba	1441
Landsverordening voorkoming dubbele belasting	1441
Landsbesluit voorkoming dubbele belasting	1442
Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen	1444
Landsbesluit uitvoering Common Reporting Standard	1450
Regeling aanwijzing bevoegde functionaris	1452

Algemene landsverordening Landsbelastingen

P.B. 2013/53
(G.T.)

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. De bepalingen van deze landsverordening gelden bij de heffing van:

Werkingsfeer

- a. inkomstenbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63 GT);
 - b. loonbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254);
 - c. winstbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54);
 - d. scheepstonnagebelasting als bedoeld in de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting 2007 (P.B. 2007, no. 110);
 - e. overdrachtsbelasting als bedoeld in de Overdrachtsbelastingverordening 1908 (P.B. 1908, no. 49);
 - f. successie- en overgangsbelaasting als bedoeld in de Successiebelastingverordening 1908 (P.B. 1908, no. 48);
 - g. onroerendezaakbelasting als bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 (P.B. 2013, no. 54);
 - h. omzetbelasting als bedoeld in de Landsverordening omzetbelasting 1999 (P.B. 1999, no. 43);
 - i. rentebelasting als bedoeld in de Landsverordening van de 30ste december 2014 regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen (P.B. 2014, no. 115).¹
2. De bepalingen van deze landsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op binnen Curaçao gevestigde lichamen, die niet aan belastingheffing zijn onderworpen dan wel van belastingheffing zijn vrijgesteld.

Art. 2. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. belastingverordening: deze landsverordening, de in artikel 1 bedoelde heffingsverordeningen, alsmede alle ter uitvoering van die landsverordeningen gegeven wettelijke regelingen;
 - b. lichamen: verenigingen en andere rechtspersonen, vennootschappen en doelvermogens;
 - c. belastingen: de belastingen, genoemd in artikel 1, met inbegrip van de administratieve boeten die ingevolge de belastingverordening kunnen worden opgelegd.
2. De belastingverordening verstaat onder:
- a. Minister: de Minister van Financiën;
 - b. Directeur: de Sectordirecteur Fiscale Zaken;
 - c. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen en, uitsluitend voor de toepassing van Hoofdstuk VI, de Ontvanger en de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau en door de Minister bij ministeriële regeling, met algemene werking, aangewezen medewerkers van zelfstandige bestuursorganen;
 - d. Ontvanger: de functionaris die belast is met de invordering van de door de Inspecteur vastgestelde aanslagen en door de Minister bij ministeriële regeling, met algemene werking, aangewezen medewerkers van zelfstandige bestuursorganen;
 - e. belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag alsmede de naheffingsaanslag;
 - f. belastingplichtige: de natuurlijke of rechtspersoon van wie op grond van een belastingverordening belasting wordt geheven;
 - g. het Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken;
 - h. bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
 - i. Open commanditaire vennootschap: de commanditaire vennootschap waarvan de beherend vennoot, na daartoe door elk van de vennoten te zijn gemachtigd, aan de Inspecteur schriftelijk mededeelt dat de commanditaire vennootschap als open commanditaire

1. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

vennootschap wil worden aangemerkt. Een mededeling als bedoeld in de vorige volzin is van toepassing met ingang van de datum van oprichting van de commanditaire vennootschap ingeval gedaan binnen drie maanden na oprichting van de commanditaire vennootschap. In alle andere gevallen is de mededeling van toepassing met ingang van het eerstvolgende boekjaar volgend op het jaar waarin de mededeling is gedaan. De mededeling is van toepassing op het gehele verdere bestaan van de open commanditaire vennootschap;²

j. Crib-nummer: een door de Inspecteur toegekend identificatienummer;

k. ID-nummer: een door het bevolkingsregister toegekend nummer;

monument: een onroerende zaak, welke voor ten minste vijftig jaar vervaardigd is en die van algemeen belang wordt geacht wegens zijn schoonheid, zijn kunstwaarde, zijn betekenis voor de wetenschap, de geschiedenis van het Land of zijn volkskundige waarde;

m. beschermd monument: een monument, welke is ingeschreven in het openbaar register voor beschermde monumenten, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Monumenteneilandsverordening Curaçao² of een onroerende zaak in de binnenstad, bedoeld in onderdeel n, is gelegen;

n. binnenstad: het stadsgebied en het havengebied die door United Nations Educational Scientific and Cultural Organization als historisch gebied van Curaçao zijn erkend en die bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangewezen wordt als het historische gedeelte van Willemstad.

Mandaatverlening door Inspecteur

Art. 2a. 1. De Inspecteur kan mandaat verlenen aan ambtenaren met de heffing en invordering van belasting belast en aan medewerkers van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.

2. De Ontvanger en de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau kunnen mandaat verlenen aan respectievelijk ambtenaren met de invordering van belasting belast en aan medewerkers van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.

3. Het mandaat wordt schriftelijk verleend.

4. Het mandaat omvat alle bevoegdheden die uit de belastingverordening voortvloeien, maar kan door de Inspecteur worden beperkt.

5. De mandaatgever blijft bevoegd de gemandateerde bevoegdheid uit te oefenen.

6. De mandaatgever kan het mandaat te allen tijde intrekken.

Definities belastingverordeningen

Art. 3. 1. Waar in de belastingverordening wordt gesproken van:

a. de bestuurder van een lichaam, wordt daaronder begrepen de besturende vennoot van een vennootschap en de binnenlandse vertegenwoordiger van een niet binnen Curaçao gevestigd lichaam, alsmede in geval van ontbinding degene die met de vereffening is belast;

b. vereniging, wordt daaronder begrepen het samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid die maatschappelijk met een vereniging gelijk kan worden gesteld;

c. transparante vennootschap, wordt daaronder begrepen het lichaam waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld dat in overeenstemming met de in artikel 3b neergelegde procedure te kennen heeft gegeven dat het lichaam voor toepassing van de landsverordeningen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a, c of i, behandeld wenst te worden als een vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening personenvennootschap³;

d. Curaçao, wordt daar mede onder begrepen het buiten de territoriale zee van Curaçao gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk der Nederlanden daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen, alsmede de in, op of boven dat gebied aanwezige installaties en andere inrichtingen ten behoeve van de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in dat gebied.

2. Onverminderd het in het eerste lid, onderdeel c, bepaalde, kan een lichaam slechts als transparante vennootschap worden aangemerkt, indien:

a. alle aandelen in haar kapitaal luiden op naam;

b. de statuten een aanbiedingsregeling voor de overdracht van aandelen bevatten, waarin aan de aandeelhouder die één of meer aandelen wil vervreemden, de verplichting wordt opgelegd om slechts aan een mede aandeelhouder of aan een derde - die gelijktijdig met

2. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van 1 januari 2024. Bestaande winstbelastingplichtige commanditaire vennootschappen blijven winstbelastingplichtig en kunnen geen beroep kunnen doen op de wijziging. Dit geldt voor alle op 31 december 2023 bestaande commanditaire vennootschappen.

3. P.B. 2011, no.61.

de overdracht aan het bestuur van het lichaam, een verklaring overlegt akkoord te gaan met de behandeling van het lichaam als een vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening personenvennootschap zoals bepaald in deze landsverordening - aandelen over te dragen; c. het bestuur van het lichaam een register bijhoudt waarin de namen en adressen van de uiteindelijke gerechtigden die een belang van 10 procent of meer hebben in het lichaam zijn opgenomen.

3. Voor doeleinden van hoofdstukken I en III van de Landsverordening internationale bijstandverlening bij de heffing van belastingen⁴ wordt een transparante vennootschap behandeld als ware het een aan een belasting als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen c en i, onderworpen lichaam.

Art. 3a. 1. Waar in een landsverordening als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a, c of i, wordt gesproken van naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen, of andere vennootschappen of verenigingen waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, wordt daaronder niet begrepen de transparante vennootschap.

Transparante
vennootschap

2. Voor de toepassing van de landsverordeningen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a, c of i, wordt het inkomen en vermogen van de transparante vennootschap aangemerkt als het inkomen en vermogen van de deelgerechtigden tot het vermogen van de transparante vennootschap.

Art. 3b. 1. Een lichaam wordt overeenkomstig artikel 3, eerste lid, onderdeel c, behandeld als een vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening personenvennootschap, indien door of namens het bestuur van het lichaam, na daartoe door elk van haar aandeelhouders afzonderlijk te zijn gemachtigd, een schriftelijk verzoek wordt ingediend bij de Inspecteur. De Inspecteur beslist binnen twee maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in de eerste volzin bij voor bezwaar vatbare beschikking.⁵

Voorwaarden
toepassing
transparante
vennootschap

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, kan uitsluitend worden ingediend door:

a. een in het jaar van het verzoek of daaraan voorafgaand jaar opgericht lichaam, of
b. een reeds eerder bestaand lichaam, indien het lichaam in het jaar van het verzoek of het daaraan voorafgaande jaar geen deelneming heeft waarvan de winst op grond van het bepaalde in artikel 11, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, gedeeltelijke buiten aanmerking is gebleven.

3. Een lichaam als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, is verplicht het verzoek, bedoeld in het eerste lid, binnen drie maanden na de oprichting van het lichaam, in te dienen.

4. Een lichaam als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, is verplicht het verzoek, bedoeld in het eerste lid, voorafgaand aan of binnen drie maanden na aanvang van het boekjaar waarin het lichaam als transparante vennootschap wenst te worden behandeld, in te dienen.

5. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, bevat tevens de bij ministeriële regeling met algemene werking nader aan te duiden gegevens omtrent de identiteit van de deelgerechtigden tot het vermogen van het lichaam.

6. Onder oprichting als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, wordt tevens begrepen de omzetting van een lichaam in een lichaam, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, op grond van artikel 303 van Boek 2, dan wel artikel 832 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, indien deze omzetting zou leiden tot het ontstaan van een belastingplicht in Curaçao.

7. Een eenmaal op grond van het eerste en het tweede lid uitgebrachte keuze voor de behandeling als vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening personenvennootschap, werkt met ingang van de datum van oprichting en voor wat betreft het lichaam, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, met ingang van het boekjaar, bedoeld in het vierde lid.

8. Indien de transparante vennootschap niet meer aan de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid of artikel 3, tweede lid, voldoet, wordt deze vennootschap, met ingang van het boekjaar waarin niet langer voldaan wordt aan evengenoemd lid, niet meer behandeld als een vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening personenvennootschap. Het is het lichaam in dat geval niet toegestaan nogmaals een verzoek als bedoeld in het eerste lid in te dienen.

9. Indien een lichaam schriftelijk aan de Inspecteur verzoekt om niet langer overeenkomstig artikel 3, eerste lid, onderdeel c, als een vennootschap, als bedoeld in de Landsverordening

4. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

5. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

personenvennootschap, te worden behandeld, vangt de belastingplicht van dit lichaam aan met ingang van het boekjaar volgend op het boekjaar waarin het verzoek is gedaan.

Termijnen

Art. 3c. De artikelen 1, 3 en 5 van de Algemene termijnenlandsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op de termijnen genoemd in de belastingverordening.

Woonplaats personen, ves- tigingsplaats lichamen

Art. 4. 1. Waar iemand woont of een lichaam is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke in Curaçao hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van Curaçao beschouwd.

3. Een trust wordt geacht zijn woonplaats in Curaçao te hebben, indien de trust:

a. volgens het recht van Curaçao is ingesteld,

b. in Curaçao is gevestigd, of

c. ingevolge de trustakte slechts één trustee heeft en deze in Curaçao woont of aldaar gevestigd is.

Of een naar buitenlands recht ingestelde trust is gevestigd in Curaçao wordt, indien het voorgaande niet van toepassing is, naar de omstandigheden beoordeeld.

4. Iedere belastingplichtige is verplicht de Inspecteur de gegevens omtrent diens woon- of vestigingsplaats schriftelijk te verstrekken. Bij wijziging van die plaats worden de gegevens binnen een maand na de wijziging verstrekt. Bij het niet nakomen van deze verplichting kan de belastingplichtige zich niet beroepen op een onjuiste bekendmaking van belastingaanslagen, beschikkingen danwel andere schriftelijke stukken van de functionarissen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdelen a, b, c en d.

Vaststelling, invordering en betaling belas- tingaanslag

Art. 5. 1. De vaststelling van een belastingaanslag geschiedt door het ter zake daarvan opmaken van een aanslagbiljet door de Inspecteur. De dagtekening van het aanslagbiljet geldt als dagtekening van de vaststelling van de belastingaanslag. De Inspecteur stelt het aanslagbiljet ter invordering van de daaruit blijkende belastingaanslag aan de Ontvanger ter hand.

2. De Inspecteur vermeldt op het aanslagbiljet in ieder geval:

a. de mogelijkheid tot het indienen van een bezwaarschrift en de termijn waarbinnen dat moet geschieden;

b. de termijn of termijnen waarbinnen de verschuldigde belasting moet worden betaald;

c. de dagen en uren waarop het ontvangkantoor is geopend.

3. De belastingplichtige is verplicht de belastingaanslag binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet te betalen voor zover de heffingsverordening niet anders bepaalt.

4. In afwijking van het tweede lid is een voorlopige aanslag, gedagtekend vóór 1 november van het belastingjaar waarop deze betrekking heeft, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar overblijven. Op de laatste dag van elk van die maanden vervalt een termijn.

5. In afwijking van het tweede lid is de naheffingsaanslag invorderbaar een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Artikel 5a⁶ 1. In het verkeer tussen belastingplichtigen, inhoudingsplichtigen of administratieplichtigen en de Inspecteur kan een bericht elektronisch worden verzonden.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald op welke wijze het elektronische berichtenverkeer plaatsvindt.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen berichten en groepen van belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen worden aangewezen waarvoor, alsmede omstandigheden worden aangewezen waaronder, het berichtenverkeer kan plaatsvinden anders dan langs elektronische weg.

Hoofdstuk II

Heffing van belasting

Afdeling 1. De aangifte

Aangiftebiljet, uitreiking, modellen

Art. 6. 1. De Inspecteur kan eenieder die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is uitnodigen tot het doen van aangifte.

2. Eenieder die daartoe een verzoek doet, wordt in ieder geval uitgenodigd tot het doen van

6. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

aangifte.

3. In de uitnodiging tot het doen van aangifte wordt de wijze aangegeven waarop aangifte wordt gedaan, wordt opgave verlangd van gegevens en kan overlegging of toezending worden gevraagd van gegevensdragers, waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

4. Eenieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is gehouden de aangifte te doen door in de aangifte gevraagde gegevens duidelijk, stellig en zonder voorbehoud in te vullen, te ondertekenen en in te dienen.⁷

5. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt het model van de aangiftebiljetten vastgesteld.⁸

6. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald voor welke belastingen en onder welke voorwaarden het doen van aangifte en het toezenden van gegevensdragers langs elektronische weg zal geschieden.

7. Bij het indienen van een aangifte langs elektronische weg wordt door de Inspecteur terstond een ontvangstbewijs afgegeven.

8. De Inspecteur draagt er zorg voor dat een elektronische aangifte voldoet aan de maximale betrouwbaarheids- en vertrouwelijkheidseisen, waaronder in ieder geval wordt verstaan dat de langs elektronische weg verstuurde gegevens worden gecodeerd middels encryptie.

9. Bij ministeriële regeling, met algemene werking kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels worden gesteld.

Art. 7. 1. Met betrekking tot belastingen welke bij wege van aanslag worden geheven, moet de aangifte binnen een door de Inspecteur gestelde termijn van tenminste twee maanden na het uitnodigen tot het doen van aangifte bij de Inspecteur worden ingeleverd.

Aangifte-plicht,
heffing bij wege
van aanslag

2. De Inspecteur maant, na verloop van de in het eerste lid bedoelde termijn, de belastingplichtige aan binnen een door hem te stellen termijn van tenminste vijf werkdagen aangifte te doen, tenzij uitstel voor het doen van aangifte overeenkomstig artikel 9 is verleend.

3. Bij de inlevering van de aangifte wordt op verzoek een ontvangstbewijs afgegeven.

4. De belastingplichtige die niet binnen zes maanden na het ontstaan van de belastingschuld is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is gehouden binnen vijftien dagen na afloop van deze termijn de Inspecteur om een uitnodiging tot het doen van aangifte te verzoeken.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat over dat tijdvak, na verrekening van voorheffingen, geen belasting verschuldigd is of geen aanslag zal worden opgelegd.

6. Een belastingschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak of de belastingplicht eindigt.

Art. 8. 1. Met betrekking tot belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, moet de aangifte worden gedaan bij de Inspecteur of de Ontvanger.

Aangiftesplicht,
heffing door
voldoening of
afdracht

2. Heeft de aangifte betrekking op een tijdvak, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het einde van dat tijdvak. Heeft de aangifte betrekking op een tijdstip, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

3. Het tijdvak waarover voor de loonbelasting en de omzetbelasting aangifte moet worden gedaan is de kalendermaand.

4. De Minister kan bij ministeriële regeling regels stellen met betrekking tot het doen van aangifte over een afwijkend tijdvak.

5. De belastingplichtige dan wel inhoudingsplichtige die niet reeds is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is gehouden vóór het tijdstip waarop de belasting moet worden betaald de Inspecteur om een uitnodiging tot het doen van aangifte te verzoeken.

6. De Directeur kan bepalen onder welke voorwaarden de aangifte anders dan bij de Inspecteur of de Ontvanger kan worden gedaan.

Art. 9. 1. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel verlenen voor het indienen van de aangifte en kan daarbij voorwaarden stellen. Uitstel wordt niet langer verleend dan tot achttien maanden na de datum waarop de belastingschuld is ontstaan.

Uitstel
indiening

7. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

8. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

2. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt elke termijn die met de aangifte of het opleggen van een aanslag verband houdt met de duur van het verleende uitstel verlengd.
3. In afwijking van hetgeen in deze landsverordening is bepaald, is de belastingplichtige en de inhoudingsplichtige die Curaçao metterwoon wenst te verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wenst over te brengen naar een buiten Curaçao gelegen plaats, verplicht terstond aangifte te doen voor de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de loonbelasting, de belasting op bedrijfsomzetten en de omzetbelasting, tot het einde van de belastingplicht.

Afdeling 2. Heffing bij wege van aanslag

Afwijken van
aangifte,
aanslagtermijn

Art. 10. 1. De Inspecteur kan bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte gemotiveerd afwijken, alsmede bij het ontbreken van de aangifte de aanslag ambtshalve vaststellen.
2. De bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

Voorlopige
aanslag

Art. 11. 1. De Inspecteur kan, ingeval de grootte van de belastingschuld eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, na aanvang van het belastingtijdvak aan de belastingplichtige een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld.

2. De voorlopige aanslag blijft beperkt tot het bedrag waarmee de aanslag vermoedelijk de voorheffingen te boven zal gaan.

3. Een voorlopige aanslag kan worden gevolgd door één of meer voorlopige aanslagen.

4. De voorlopige aanslag en de voorheffingen worden verrekend met de aanslag.

5. Een voorlopige aanslag kan de Inspecteur ook opleggen aan niet binnen Curaçao wonende of gevestigde belastingplichtigen, die slechts tijdelijk binnen Curaçao een bedrijf of beroep uitoefenen.

6. Een voorlopige aanslag kan direct na het ontstaan van de belastingschuld of, bij tijdvakbelastingen, direct na aanvang van het tijdvak, altijd worden opgelegd tot het bedrag dat de Inspecteur juist voorkomt indien:

a. de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard of, indien sprake is van een lichaam, in geval van ontbinding, beëindiging of vereffening ervan;

b. de belastingplichtige Curaçao metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten Curaçao;

c. het bedrijf van de belastingplichtige wordt gestaakt of aanmerkelijk wordt ingekrompen, of de belastingplichtige binnen Curaçao gelegen onroerende goederen of daarop gevestigde rechten vervreemdt.

7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ten aanzien van het eerste lid nadere regels worden vastgesteld.

Besluit geen
aanslag,
ambtshalve
vermindering

Art. 12. De Inspecteur neemt het besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, bij met redenen omklede voor bezwaar vatbare beschikking.

Navordering

Art. 13. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de Inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen. Een feit, dat de Inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren, behoudens in de gevallen waarin de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is.

2. Navordering kan mede plaatsvinden in alle gevallen waarin te weinig belasting is geheven, doordat:

a. een voorlopige aanslag, of een voorheffing ten onrechte of tot een onjuist bedrag is verrekend;

b. een bij de belastingplichtige in aanmerking te nemen bestanddeel van het voorwerp van enige belasting ten onrechte in aanmerking is genomen bij hem of bij zijn echtgenoot;

c. de basiskorting en de daarop van toepassing zijnde alleenverdienertoeslag, ouderentoeslag en kindertoeslag ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingsaanslag als bedoeld in het eerste en tweede lid vervalt door verloop van tien respectievelijk vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld.

4. Indien te weinig belasting is geheven over het bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen, vervalt, in afwijking van het

derde lid de bevoegdheid tot navorderen door verloop van vijftien jaren na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Afdeling 3. Heffing bij wege van afdracht en voldoening op aangifte

Art. 14. 1. In geval de belastingverordening voldoening van in een tijdvak verschuldigde belasting dan wel afdracht van in een tijdvak ingehouden belasting voorschrijft, is de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige gehouden binnen vijftien dagen na afloop van dat tijdvak de belasting overeenkomstig de aangifte te betalen bij de Ontvanger.

Verplichting
voldoening of
afdracht op
aangifte

2. Het tijdvak waarover de loonbelasting en de omzetbelasting moet worden betaald is de kalendermaand.

3. De Minister kan bij ministeriële regeling regels stellen met betrekking tot het betalen van de belasting over een afwijkend tijdvak.

4. In geval over een belastingtijdvak geen belasting is verschuldigd, moet aangifte worden gedaan binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak.

5. De Inspecteur kan van de belastingplichtige dan wel inhoudingsplichtige die belasting over een tijdvak van langer dan een maand moet voldoen respectievelijk afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een voorlopige betaling doet.

6. In de niet in het eerste lid bedoelde gevallen moet de aangifte worden gedaan en de belasting overeenkomstig de aangifte worden betaald binnen vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Art. 15. 1. Voor de belastingplichtigen in de winstbelasting zijn in afwijking van de bepalingen van de artikelen 8 en 14, de bepalingen van dit artikel van toepassing.

Voldoening
winstbelasting
op aangifte

2. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de derde maand na afloop van het boekjaar over dat jaar voorlopige aangifte te doen en de belasting overeenkomstig die aangifte te betalen bij de Ontvanger. Uitstel voor het indienen van een voorlopige aangifte is niet mogelijk.

3. De op de voorlopige aangifte als verschuldigd aan te geven belasting dient ten minste gelijk te zijn aan het voor het jaar waarvoor de voorlopige aangifte wordt gedaan geldende belastingtarief toegepast op de winst volgens de meest recente definitieve aangifte. Indien de belastingplichtige een lager bedrag wenst aan te geven, kan hij daartoe een gemotiveerd verzoek indienen bij de Inspecteur.

4. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de zesde maand na afloop van het boekjaar over dat jaar definitieve aangifte te doen en de belasting overeenkomstig die aangifte te betalen bij de Ontvanger.

5. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het derde lid. Als datum van de beslissing geldt de datum waarop het afschrift ter post wordt bezorgd. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen schriftelijk afwijzend heeft beslist, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

6. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek om uitstel voor het doen van de definitieve aangifte. Indien een beslissing wordt genomen, geldt als datum van de beslissing de datum waarop het afschrift ter post wordt bezorgd. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen afwijzend heeft beslist, wordt de termijn van indiening van de definitieve aangifte verlengd met drie maanden.

7. Artikel 11, derde, vierde en zesde lid, is van overeenkomstig toepassing.

8. Indien bij de definitieve aangifte de berekening van de verschuldigde belasting resulteert in een door de belastingplichtige terug te ontvangen bedrag, legt de Inspecteur binnen zes maanden na indiening van de definitieve aangifte een aanslag op.

9. Indien de Inspecteur de in het achtste lid bedoelde aanslag niet oplegt binnen zes maanden na de datum van indiening van de definitieve aangifte, wordt hiervan aan de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.

Art. 16. 1. De Inspecteur kan, indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen niet of niet volledig is betaald, de niet of te weinig betaalde belasting naheffen door middel van een naheffingsaanslag ten name van degene die de belasting had behoren te betalen. Indien tevens geen aangifte is gedaan, stelt de Inspecteur de aanslag ambtshalve vast.

Naheffing

2. Met niet volledig betaald zijn als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een ingevolge de belastingverordening gedaan verzoek, ten

onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

3. De inhoudingsplichtige is gerechtigd het bedrag van de nageheven belasting te verhalen op zijn werknemer ingeval het aan de werknemer te wijten is dat er te weinig belasting is ingehouden.

Naheffings-
termijn

Art. 17. 1. De bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

2. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ter zake van de in artikel 16 genoemde feiten te kwader trouw is vervalt in afwijking van het eerste lid de bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag door verloop van tien jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Hoofdstuk III

Administratieve boeten en sancties

Afdeling 1. Verzuim- en vergrijpboeten

Verzuim
aangifte doen

Art. 18. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 7, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste Cg 2.500 kan opleggen.

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste Cg 2.500 kan opleggen.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het tweede lid bedoelde boete vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de aangifte had moeten worden gedaan.

Verzuim
voldoening of
afdracht op
aangifte

Art. 19. 1. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de gestelde termijn heeft betaald, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste Cg 10.000 kan opleggen.

2. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het eerste lid bedoelde boete vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

Vergrijp
aanslag-
belastingen

Art. 20. 1. Indien het met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de aanslag te laag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag, een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete is:

a. het bedrag van de navorderingsaanslag, dan wel

b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen.

3. De bevoegdheid voor het opleggen van de boete vervalt door het verloop van de termijn die geldt voor het opleggen van de navorderingsaanslag.

Vergrijp
aangifte-
belastingen

Art. 21. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige is te wijten dat belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de in de belastingverordening gestelde termijn is betaald, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede en derde lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door het bedrag van de belasting dat niet of niet tijdig is betaald, voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet of niet tijdig is betaald.

3. De grondslag voor de boete voor een naheffingsaanslag winstbelasting is:

- a. het bedrag van de naheffingsaanslag, dan wel
- b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de naheffingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen.
4. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.
5. De bevoegdheid voor het opleggen van de boete vervalt door het verloop van de termijn die geldt voor het opleggen van de naheffingsaanslag.

Art. 21a. 1. Indien de administratieplichtige niet, niet tijdig of niet volledig de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede en derde lid, verstrekt, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste Cg 5.000 kan opleggen.

Verzuim
verstrekken
opgave
werknemers en
niet-werkne-
mers

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste lid vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede en derde lid, had moeten worden verstrekt.

Art. 21b. Indien de rapporterende entiteit een verplichting als bedoeld in artikel 43, eerste tot en met vierde lid van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wegens opzet of grove schuld, niet, niet tijdig, niet volledig of niet juist nakomt, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur de rapporterende entiteit, onderscheidenlijk de groepsentiteit, bedoeld in artikel 44, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, een boete kan opleggen van Cg 100.000 en ten hoogste Cg 250.000.

Verzuim
verplichting
landen
rapportage

Art. 21c. Indien een lichaam dat voordelen verkrijgt anders dan voordelen uit binnenlandse onderneming als bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 in enig jaar de verplichting als bedoeld in artikel 1C, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 wegens opzet of grove schuld niet nakomt, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur het lichaam onderscheidenlijk het concern, een boete kan opleggen van Cg 50.000 en ten hoogste Cg 500.000.

Boete bij
onvoldoende
substance

Afdeling 2. Voorschriften inzake het opleggen van administratieve boeten

Art. 22. 1. Alvorens een vergrijpboete op te leggen, stelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in kennis van zijn voornemen daartoe, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Aankondiging
vergrijpboete

2. De Inspecteur stelt de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in de gelegenheid binnen een door hem daarvoor te stellen termijn van ten minste twee weken de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten.

3. Indien niet is voldaan aan het bepaalde in het eerste of tweede lid, heeft dat niet de nietigheid van de boete tot gevolg.

Art. 23. 1. De Inspecteur legt de boete op bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Boete bij
beschikking

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 22, eerste en tweede lid, stelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, uiterlijk bij de in het eerste lid bedoelde beschikking, in kennis van de gronden waarop de oplegging van de boete berust.

3. De Inspecteur kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, binnen zes maanden na de vaststelling van de navorderings- of naheffingsaanslag een boete opleggen indien de feiten of omstandigheden op grond waarvan wordt nagevorderd of nageheven eerst bekend worden binnen zes maanden vóór de afloop van de in artikel 13, derde lid, respectievelijk artikel 17, bedoelde termijnen en er tevens aanwijzingen zijn dat het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven. In dat geval doet de Inspecteur vóór of gelijktijdig met de vaststelling van de navorderings- dan wel naheffingsaanslag mededeling aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige dat wordt onderzocht of in verband met de navordering of naheffing het opleggen van een vergrijpboete gerechtvaardigd is.

4. Op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Inspecteur er zoveel mogelijk zorg voor dat de in die kennisgeving vermelde gronden aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

5. Indien de boete gelijktijdig wordt opgelegd met de vaststelling van een belastingaanslag, wordt het bedrag van de boete afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld.

6. De boete wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de invordering van de belasting ter zake waarvan de boete is opgelegd.

Verplichtingen gelden mede voor boete-oplegging

Art. 24. Hoofdstuk VI is van overeenkomstige toepassing bij het opleggen van administratieve boeten, met dien verstande dat de belastingplichtige of inhoudingsplichtige tegen wie het onderzoek naar de oplegging van een administratieve boete is gericht slechts gehouden is toe te laten dat de Inspecteur gegevensdragers of de inhoud daarvan raadpleegt dan wel toegang te verlenen tot gebouwen of gronden.

Verhoor

Art. 25. 1. De Inspecteur kan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ten aanzien van wie de redelijke verwachting bestaat dat hem een vergrijpboete kan worden opgelegd, oproepen voor een verhoor. In deze oproep deelt de Inspecteur hem mee dat hij zich desgewenst kan doen bijstaan.

2. Voordat het verhoor aanvangt, deelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige mee dat hij niet tot antwoorden verplicht is.

3. De Inspecteur kan op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die het Nederlands, Papiaments of Engels onvoldoende begrijpt, toestaan dat deze zich tijdens het verhoor door een tolk laat bijstaan.

Inkeerbepaling

Art. 26. Ingeval een belastingplichtige of inhoudingsplichtige alsnog een juiste en volledige aangifte doet dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat de Inspecteur de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden, wordt in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete opgelegd van ten hoogste 15%.

Samenloop boete en straf rechtelijke uitspraak

Art. 27. 1. Een opgelegde boete vervalt indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige wegens het vergrijp op grond waarvan de boete verschuldigd is, bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is vrijgesproken, ontslagen van rechtsvervolging of veroordeeld.

2. De Inspecteur legt een in deze afdeling bedoelde vergrijpboete niet op voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

3. Ingeval na het opleggen van een vergrijpboete blijkt dat de grondslag daarvoor ontbreekt maar wel een grondslag aanwezig is voor een verzuimboete, kan deze lagere boete daarvoor in de plaats worden gesteld. De reeds opgelegde boete wordt dan verminderd tot het bedrag van de verzuimboete.

4. Indien de grondslag voor een boete wordt verminderd, vermindert de Inspecteur de boete ambtshalve dienovereenkomstig.

Geen boete na overlijden

Art. 28. 1. Geen boete wordt opgelegd aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die is overleden.

2. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet onherroepelijk vaststaat, vernietigt de Inspecteur de beschikking waarbij de boete is opgelegd op verzoek van een belanghebbende bij voor bezwaar vatbare beschikking.

3. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige onherroepelijk vaststaat, maar nog niet of niet volledig is betaald verlaagt de Inspecteur op verzoek van een belanghebbende de boete tot het op dat tijdstip betaalde bedrag bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Afdeling 3. Administratieve sancties

Bedrijfsluiting

Art. 28a. 1. Een administratieve sanctie als bedoeld in het tweede lid kan worden opgelegd aan een belastingplichtige die niet, dan wel niet op de voorgeschreven wijze, voldoet aan de verplichtingen die voortvloeien uit Hoofdstuk VI. Een administratieve sanctie als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, kan worden opgelegd aan een administratieplichtige bedoeld in artikel 44a die niet, dan wel niet op de voorgeschreven wijze, voldoet aan de verplichtingen van artikel 43, tweede tot en met negende lid, of artikel 44a, eerste tot en met de zesde lid, dan wel niet voldoet aan het gestelde bij of krachtens artikel 43, tiende lid, of bij of krachtens artikel 44a, achtste lid.

2. De administratieve sanctie bestaat uit:

a. een administratieve boete van ten hoogste Cg 25.000,-, of

b. de sluiting voor maximaal één jaar van een bedrijfslocatie van waaruit goederen

worden geleverd of diensten worden verricht, als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999.

3. De Inspecteur is ter uitvoering van het bepaalde in het tweede lid bevoegd tot het verzegelen van gebouwen, gronden en al hetgeen zich daarin of daarop bevindt.

4. De Inspecteur legt de administratieve sanctie op bij een voor bezwaar vatbare beschikking, in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.

5. Een tegen de in dit artikel bedoelde administratieve sanctie ingesteld bezwaar of beroep, leidt niet tot opschorting van de administratieve sanctie.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ten aanzien van de toepassing en uitvoering van de administratieve sanctie als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, nadere regels worden gesteld.

Hoofdstuk IV

Bezwaar en beroep

Art. 29. 1. Degene die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde belastingaanslag of tegen een ingevolge de belastingverordening door de Inspecteur genomen voor bezwaar vatbare beschikking, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet of van het ter post bezorgde of uitgereikte afschrift van de beschikking een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het bezwaarschrift. De Inspecteur zendt de aanvrager onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

Bezwaar

2. Degene die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als belasting door hem op aangifte is voldaan of afgedragen of dat als belasting door een inhoudingsplichtige van hem is ingehouden, kan binnen twee maanden na de betaling respectievelijk de inhouding een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur.

3. Indien een bezwaarschrift meer dan één belastingaanslag of beschikking inzake boete betreft, stelt de Inspecteur de belanghebbende binnen een door hem te bepalen termijn in de gelegenheid het geschrift te vervangen door zoveel bezwaarschriften als het belastingaanslagen of beschikkingen betreft. Maakt de belanghebbende van deze gelegenheid gebruik, dan worden de nieuwe bezwaarschriften geacht op dezelfde dag als het oorspronkelijke geschrift door de Inspecteur te zijn ontvangen.

4.⁹ Voor de toepassing van het tweede lid wordt de belasting, bedoeld in de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 (P.B. 1999, no. 246), geacht te zijn ingehouden op de dag waarop de nota, bedoeld in artikel 9 van genoemde landsverordening, is gedagtekend.

5. Met een voor bezwaar vatbare beschikking wordt gelijk gesteld het weigeren een besluit te nemen en het niet tijdig nemen van een besluit. De bezwaartermijn voor de vorige volzin bedoelde gevallen vangt aan zodra de wettelijke termijn voor het nemen van een besluit is verstreken, dan wel, indien geen wettelijke termijn is gegeven, twee maanden na de datum van indiening van het verzoek.

Art. 30. 1. De Inspecteur doet uitspraak op het bezwaarschrift.

Uitspraak op
bezwaar

2. Met een uitspraak wordt gelijkgesteld het weigeren dan wel niet tijdig doen van de uitspraak. Een uitspraak wordt geacht niet tijdig te zijn gedaan indien de Inspecteur niet binnen negen maanden na ontvangst van het bezwaarschrift een uitspraak heeft gedaan.

3. Indien de Inspecteur niet in de gelegenheid is om binnen de in het tweede lid bedoelde termijn uitspraak op het bezwaar te doen, stelt hij de belanghebbende hiervan schriftelijk in kennis, onder mededeling van de reden waarom nog geen uitspraak kan worden gedaan. De termijn van het tweede lid wordt in de door de Minister te bepalen gevallen met dit uitstel verlengd. De Inspecteur is gehouden om, zodra dat in redelijkheid van hem verwacht kan worden, uitspraak te doen.

4. Indien de belanghebbende in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe te kennen geeft, wordt hij vóór de uitspraak door de Inspecteur gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststelling van de aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste zeven dagen.

9. Het vierde lid is opgenomen in de doorlopende tekst, maar heeft geen werking zolang de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 niet in werking treedt. De Landsverordening op de dividendbelasting 2000 is met P.B. 2024, no. 40 komen te vervallen.

5. Indien niet of niet volledig aan het bezwaar wordt tegemoet gekomen, wordt de uitspraak gemotiveerd.

6. Indien het bezwaar is gericht tegen een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrechte geen aangifte is gedaan, de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 40, 40a, 41, 42 en 43 wordt de belastingaanslag gehandhaafd, tenzij gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, deze onjuist is.

Beroep

Art. 31. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen een ingevolge deze landsverordening door de Inspecteur gedane uitspraak, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het afschrift van de uitspraak in beroep komen bij het Gerecht. De belanghebbende kan ook in het geval, bedoeld in artikel 30, tweede lid, in beroep komen binnen twaalf maanden:

a. gerekend vanaf het tijdstip waarop negen maanden is verlopen na het tijdstip waarop het bezwaarschrift door de Inspecteur is ontvangen; danwel

b. gerekend vanaf het tijdstip waarop de verlenging van de termijn, bedoeld in artikel 30, derde lid, tweede volzin, is verlopen.

2. Indien het beroep is gericht tegen het niet tijdig doen van een uitspraak door de Inspecteur, kan het Gerecht de Inspecteur verzoeken alsnog een uitspraak op het bezwaar te doen en het Gerecht bepaalt hierbij dat Hoofdstuk VI van overeenkomstige toepassing is gedurende een daarbij te bepalen termijn.

3. Het Gerecht wijst het beroep af indien ten onrechte geen aangifte is gedaan, de vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 40, 40a, 41, 42 en 43 tenzij gebleken is, dat, en zo ja in hoeverre, de uitspraak onjuist is.

Geen schorsing betalings plicht

Art. 32. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake een belastingaanslag.

Vergoeding kosten bezwaar-fase

Art. 32a. 1. De kosten die de belastingplichtige in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden uitsluitend ten laste van 's landskas vergoed, op verzoek van de belastingplichtige, voor zover de belastingaanslag of de voor bezwaar vatbare beschikking door ernstige onzorgvuldigheid in strijd met het recht is opgelegd dan wel genomen.

2. Het verzoek wordt gedaan voordat de Inspecteur uitspraak op het bezwaar heeft gedaan. De Inspecteur doet uitspraak op het verzoek gelijktijdig met de uitspraak op het bezwaar.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de kosten waarop de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Afdeling 1. Vertegenwoordiging

Volmacht, weigeren vertegenwoordiging

Art. 33. 1. Vertegenwoordiging is mogelijk op grond van schriftelijke volmacht. Op vordering van de Inspecteur dient het stuk waaruit van de volmacht blijkt, te worden overgelegd.

2. Degene die, opgeroepen om mondeling aan de Inspecteur inlichtingen en gegevens te verstrekken, en zich doet vertegenwoordigen, is gehouden op vordering van de Inspecteur zijn vertegenwoordiger te vergezellen.

3. De Inspecteur kan de vertegenwoordiging door een bepaalde persoon weigeren, bij een met redenen omklede voor bezwaar vatbare beschikking.¹⁰

Vertegenwoordiging

Art. 34. 1. De bevoegdheden en de verplichtingen van een minderjarige, een onder curatele gestelde of iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden uitgeoefend en nagekomen door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder. Desgevorderd zijn laatstgenoemden tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

2. De bevoegdheden van een lichaam kunnen worden uitgeoefend en zijn verplichtingen kunnen worden nagekomen door iedere bestuurder. Desgevorderd is ieder van hen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

3. Indien iemand is overleden, kunnen de erfgenamen in het uitoefenen van de bevoegdheden en het nakomen van de verplichtingen welke de overledene zou hebben gehad, als hij in leven

¹⁰ Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

was gebleven, worden vertegenwoordigd door één hunner, de executeur, de door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap of de bewindvoerder over de nalatenschap. Desgevoorderd is ieder van de genoemde personen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

4. Stukken betreffende belastingaangelegenheden van een overledene kunnen worden gericht aan één van de in het derde lid genoemde personen.

Art. 35. De Inspecteur kan vertegenwoordiging uitsluiten in de nakoming van een verplichting van degene die zelf tot nakoming in staat is.

Uitsluiting
vertegen-
woordiging

Art. 36. De bepalingen van deze afdeling gelden niet met betrekking tot strafvordering.

Niet voor
strafvervolgning

Afdeling 2. Domiciliekeuze

Art. 37. In bezwaar- en beroepschriften is degene die niet binnen Curaçao een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, verplicht domicilie kiezen binnen Curaçao.

Domiciliekeuze

Art. 38. Ingeval ingevolge de belastingverordening een aangiftebiljet of ander stuk moet worden uitgereikt aan degene die niet binnen Curaçao een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, kan die uitreiking ook geschieden:

Geen vaste
woon- of vesti-
gingsplaats

- a. middels bezorging of afgifte bij de binnen Curaçao gelegen vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep;
- b. aan de woning of het kantoor van zijn binnen Curaçao wonende of gevestigde vertegenwoordiger.

Afdeling 3. Toekenning van bevoegdheden

Art. 39. 1. De Minister is bevoegd:

Uitvoering,
hardheid,
kwijtschelding

- a. bij ministeriële regeling met algemene werking nadere regels ter uitvoering van de belastingverordening vast te stellen, tenzij bij de in artikel 1, eerste lid, genoemde landsverordeningen anders is bepaald;
- b. voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, welke zich bij de toepassing van de belastingverordening mochten voordoen;
- c. regels te geven voor het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van opgelegde boeten.

2. De Inspecteur is belast met de uitvoering van de beslissing van de Minister.

3. Ministeriële regelingen met algemene werking als bedoeld in het eerste lid worden gepubliceerd. Overige beslissingen van de Minister, waaronder richtlijnen en instructies aan de functionarissen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, c en d, worden gepubliceerd, voor zover het de uitvoering van de belastingverordening betreft.

Art. 39a. 1. Een onjuiste belastingaanslag of beschikking kan door de Inspecteur ambtshalve worden verminderd binnen tien jaar na het ontstaan van de belastingschuld. Een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door hem ambtshalve worden verleend.

Ambtshalve
vermindering

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die een onjuist bedrag op aangifte heeft voldaan of afgedragen, of van wie een onjuist bedrag is ingehouden.

Hoofdstuk VI

Verplichtingen ten dienste van de belastingheffing

Art. 40. 1. Een ieder is gehouden aan de Inspecteur op diens verzoek:

Inlichtingen-
verplichting
eigen belas-
tingheffing

a. de gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de belastingheffing ten aanzien van hem van belang kunnen zijn;

b. de gegevensdragers of de inhoud daarvan, - zulks naar keuze van de Inspecteur - waarvan de inzage van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten die op de belastingheffing ten aanzien van hem invloed kunnen uitoefenen, voor dit doel beschikbaar te stellen.

2. De in het eerste lid genoemde verplichtingen gelden eveneens voor de transparante vennootschap ten aanzien van de belastingheffing van de deelgerechtigden tot haar vermogen.

3. De in het eerste lid, onderdeel b, genoemde verplichting geldt eveneens voor de derde bij wie de gegevensdragers zich bevinden. De Inspecteur stelt degene wiens gegevensdragers bij de derde worden ingezien zo spoedig mogelijk van de inzage in kennis.

4. Ingeval de belastingverordening aangelegenheden van een derde aanmerkt als aangelegenheden van de vermoedelijk belastingplichtige, gelden voor de derde gelijke verplichtingen.

5. Een ieder is verplicht op vordering van de Inspecteur terstond een op hem betrekking hebbend geldig paspoort, rijbewijs, dan wel een geldige identiteitskaart aan te bieden, indien dit van belang kan zijn voor de belastingheffing te zijnen aanzien.

Inlichtingen van
buitenlandse
aandeelhouder

Art. 40a. 1. Met betrekking tot een lichaam met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal waarin een niet in Curaçao gevestigd lichaam of een niet in Curaçao wonende natuurlijke persoon een belang heeft van meer dan 50 procent en met betrekking tot een ander lichaam waarover dat niet binnen Curaçao gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon de zeggenschap heeft, is artikel 40, eerste lid, van overeenkomstige toepassing ter zake van gegevens en inlichtingen, alsmede gegevensdragers die in het bezit zijn van dat niet binnen Curaçao gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing in gevallen waarin twee of meer lichamen of natuurlijke personen waarvan er ten minste één niet in Curaçao is gevestigd of woont, volgens een onderlinge regeling tot samenwerking een belang houden van meer dan 50 procent in een lichaam met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal dan wel de zeggenschap hebben in een ander lichaam. Ter zake van die gegevensdragers kan worden volstaan met het voor raadpleging beschikbaar stellen van de inhoud daarvan door middel van kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde lichamen is artikel 40, eerste lid, eveneens van overeenkomstige toepassing ter zake van gegevens en inlichtingen alsmede gegevensdragers die in het bezit zijn van een niet in Curaçao gevestigd lichaam met een geheel of ten dele in aandelen verdeeld kapitaal waarin een in het eerste lid bedoeld niet in Curaçao gevestigd lichaam of wonend natuurlijk persoon een belang heeft van meer dan 50 procent of die in het bezit zijn van een ander niet in Curaçao gevestigd lichaam waarover dat niet in Curaçao gevestigde lichaam of die natuurlijke persoon zeggenschap heeft. Ter zake van die gegevensdragers kan worden volstaan met het voor raadpleging beschikbaar stellen van de inhoud daarvan door middel van kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing indien het in die leden bedoelde niet in Curaçao gevestigde lichaam of de in die leden bedoelde natuurlijke persoon is gevestigd onderscheidenlijk woont in een staat waarmee in de relatie met Curaçao een wederkerige regeling bestaat die voorziet in inlichtingenuitwisseling met betrekking tot de belasting voor de heffing waarvan de Inspecteur de gegevens, inlichtingen of gegevensdragers nodig heeft.

4. In afwijking van het derde lid kan de Minister de Inspecteur toestaan het eerste en het tweede lid alsnog toe te passen indien is gebleken dat bij toepassing van het derde lid de gevraagde inlichtingen niet kunnen worden verkregen.

5. Voor een weigering om te voldoen aan de in dit artikel omschreven verplichtingen kan een lichaam zich niet met vrucht beroepen op een gebrek aan medewerking van het niet in Curaçao gevestigde lichaam of de niet in Curaçao wonende natuurlijke persoon.

Wijze verstrek-
king gegevens
en inlichtingen

Art. 41. 1. De gegevens en inlichtingen dienen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud te worden verstrekt, mondeling, schriftelijk of op andere wijze, - zults naar keuze van de Inspecteur-, en binnen een door de Inspecteur te stellen termijn. De gevraagde gegevens en inlichtingen dienen kosteloos te worden verstrekt.

2. Toegelaten moet worden dat kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels worden gemaakt van de voor de raadpleging beschikbaar gestelde gegevensdragers of de inhoud daarvan. Indien het maken van kopieën of leesbare afdrucken niet ter plaatse kan geschieden, is de Inspecteur bevoegd de gegevensdragers voor dat doel voor korte tijd mee te nemen.

3. Inzage in gegevensdragers dient te worden verleend op het kantoor van de Inspecteur binnen een door hem te stellen termijn. De Inspecteur kan akkoord gaan met inzage op een andere plaats, voor zover dat de voortgang van het onderzoek niet belemmert.

Toegang
gebouwen en
gronden

Art. 42. 1. Degene die een gebouw of grond in gebruik heeft, is verplicht ten behoeve van een ingevolge de belastingverordening te verrichten onderzoek de Inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen desgevraagd toegang te verlenen tot alle gedeelten van dat gebouw of van die grond.

2. De gevraagde toegang wordt verleend, tussen acht uur 's-ochtends en zes uur 's-avonds,

met uitzondering van zaterdagen, zondagen en algemeen erkende feestdagen.

3. Indien het gebouw of de grond wordt gebruikt voor het uitoefenen van een bedrijf of een zelfstandig beroep wordt de gevraagde toegang mede verleend tijdens de uren waarin het gebruik voor de uitoefening van dat bedrijf of zelfstandig beroep daadwerkelijk plaatsvindt.

4. De gebruiker van het gebouw of de grond is verplicht desgevorderd aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn.

5. De tot de toegang bevoegde personen treden een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in het zesde lid.

6. Op het binnentreden in woningen is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur generaal, de officier van justitie dan wel een hulpofficier van justitie.

Art. 43. 1. Administratieplichtigen zijn:

a. natuurlijke personen die een bedrijf of beroep uitoefenen;

b. natuurlijke personen die inhoudingsplichtig zijn;

c. lichamen;

d. ingeval van ontbinding van een administratieplichtige degene die met de vereffening belast is of de bewaarder die daartoe door de rechter op verzoek van de vereffenaar is aangewezen.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf of beroep naar de eisen van dat bedrijf of beroep op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van de belasting overigens van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken.

3. De administratie behoort te worden gevoerd in het Nederlands, Papiaments, Engels of Spaans, met gebruikmaking van de daarbij gebruikelijke cijfers.

4. Tot de administratie behoort hetgeen ingevolge de belastingverordening wordt vastgelegd.

5. De inrichting, het bijhouden en bewaren van de administratie dient controle daarvan door de Inspecteur binnen een redelijke termijn mogelijk te maken. De administratieplichtige verleent de hiervoor benodigde medewerking en verschaft het nodige inzicht in de opzet en de werking van de administratie.

6. Administratieplichtigen zijn verplicht hun administratie en de daartoe behorende gegevensdragers gedurende tien jaar te bewaren.

7. De administratieplichtige die de gevorderde gegevensdragers of de inhoud daarvan, niet of slechts ten dele ter inzage verstrekt, wordt geacht niet volledig te hebben voldaan aan een op grond van dit artikel opgelegde verplichting tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat de afwezigheid of onvolledigheid van de gegevensdragers of de inhoud ervan het gevolg is van overmacht.

8. Iedere administratieplichtige is gehouden bij de Inspecteur een Crib-nummer aan te vragen.

9. De Inspecteur kent op verzoek van een belanghebbende aan deze een Crib-nummer toe, dan wel maakt aan de belanghebbende op diens verzoek een reeds toegekend Crib-nummer bekend. De belanghebbende is ter vaststelling van zijn identiteit gehouden een geldig paspoort, rijbewijs dan wel een geldige identiteitskaart ter inzage te verstrekken.

10. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ten aanzien van administratieplichtigen of groepen van administratieplichtigen met betrekking tot de wijze van het voeren en bewaren van de administratie en de daartoe behorende gegevensdragers, nadere regels worden gesteld.

11. Indien een lichaam, onmiddellijk of middellijk, deelneemt aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een ander lichaam en tussen deze lichamen ter zake van hun onderlinge rechtsverhoudingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, nemen die lichamen in hun administratie gegevens op waaruit blijkt:

a. op welke wijze de bedoelde voorwaarden tot stand zijn gekomen en

b. waaruit kan worden opgemaakt dat er sprake is van voorwaarden die in het economische verkeer door onafhankelijke partijen zouden zijn overeengekomen.

12. Het elfde lid is van overeenkomstige toepassing, indien een zelfde persoon, onmiddellijk of middellijk, deelneemt aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van het

Administratie-
plicht

ene en het andere lichaam.

13. Een lichaam en de met haar verbonden lichamen als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, die voordelen verkrijgen anders dan voordelen uit binnenlandse onderneming als bedoeld in artikel 4, vierde lid, Landsverordening op de winstbelasting 1940 dienen de administratie zodanig in te richten en de gegevens zodanig in de administratie vast te leggen dat, ter bepaling van de winst anders dan uit binnenlandse onderneming, de materiaalkosten, de binnenlandse en buitenlandse causale kosten en de niet-causale kosten kunnen worden vastgesteld.¹¹

14. Administratieplichtigen, die een beroep doen op artikel 3b en waarvan de aandelen in dit lichaam niet middellijk of onmiddellijk worden gehouden door een of meer in Curaçao gevestigde lichamen of natuurlijke personen, of die voordelen verkrijgen anders dan voordelen uit binnenlandse onderneming als bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, zijn ten behoeve van 's landskas jaarlijks een bedrag verschuldigd overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nader vast te stellen tabel, tijdstip en regels.

Facturerings- plicht

Art. 44. 1. De administratieplichtige, bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdelen a en c, is gehouden ter zake van zijn leveringen van goederen en verrichtingen van diensten, als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, een factuur aan de afnemer uit te reiken.

2. De factuur wordt uitgereikt binnen vijftien dagen na de maand waarin de levering of de dienst is verricht.

3. Ingeval de administratieplichtige is overeengekomen dat de vergoeding voor de door hem te verrichte levering of dienst vooraf geheel of in gedeelten zal worden voldaan, dient ter zake van die betaling of deelbetalingen vóór het tijdstip van de opeisbaarheid daarvan telkens een overeenkomstig het vijfde lid opgemaakte factuur te worden uitgereikt.

4. De administratieplichtige is verplicht een afschrift van de uitgereikte factuur op te maken en te bewaren.

5. Op de factuur, bedoeld in het eerste lid, dienen op duidelijke en overzichtelijke wijze de volgende gegevens te worden vermeld:

a. de datum waarop de factuur is uitgereikt;

b. een doorlopend genummerd uniek factuurnummer;

c. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de administratieplichtige die de levering of de dienst verricht;

d. de naam of handelsnaam en het adres van de afnemer van de levering of de dienst;

e. een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of van de verrichte diensten;

f. de hoeveelheid van de geleverde goederen en de omvang van de verrichte diensten;

g. de eenheidsprijs exclusief omzetbelasting;

h. de datum waarop de goederen zijn geleverd of de dienst is voltooid of heeft plaatsgevonden, indien deze datum afwijkt van de datum waarop de factuur is uitgereikt;

i. het toegepaste omzetbelastingtarief of, indien een vrijstelling van omzetbelasting van toepassing is dan wel de omzetbelasting van de afnemer wordt gegeven, enige vermelding daarvan;

j. de vergoeding, alsmede eventuele kortingen die niet in de eenheidsprijs zijn begrepen;

k. het omzetbelastingbedrag dat ter zake van de leveringen of diensten verschuldigd is geworden;

l. het totaal door de afnemer te betalen bedrag.

6. Naast de in het vijfde lid vermelde gegevens dient op de aan de afnemer uitgereikte factuur de vermelding “factuur” en op het afschrift als bedoeld in vierde lid de vermelding “kopie factuur” te worden vermeld.

7. Op een factuur kunnen bedragen in willekeurig welke munteenheid voorkomen, mits het te betalen bedrag aan omzetbelasting is uitgedrukt in Antilliaanse guldens. De toepasselijke wisselkoers wordt bepaald aan de hand van de laatste verkoopkoers, vastgesteld door de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, op het tijdstip waarop de belasting verschuldigd wordt.

8. Bij doorlopende prestaties mag op de factuur in plaats van de datum van de prestatie de

11. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

periode worden vermeld waarop de factuur betrekking heeft. Deze periode mag niet langer zijn dan een kalenderjaar.

9. Indien een factuur wijziging brengt aan een eerder uitgereikte factuur dient de factuur een verwijzing naar de eerder uitgereikte factuur te bevatten, waarbij ten minste de datum van uitreiking en het unieke factuurnummer van de eerder uitgereikte factuur worden vermeld.

10. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen diensten en leveringen van goederen worden aangewezen ter zake waarvan onder voorwaarden geen facturen behoeven te worden uitgereikt.

Art. 44a. 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 44:

Voorwaarden
kassabon

a. kunnen bij ministeriële regeling met algemene werking groepen administratieplichtigen worden aangewezen die verplicht zijn om ter zake van hun leveringen van goederen en verrichtingen van diensten, als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, een kassabon uit te reiken;

b. kan de Inspecteur bij een voor bezwaar vatbare beschikking de administratieplichtige, die ontheven is van de verplichting om een kassabon uit te reiken en die de verplichtingen met betrekking tot diens kasadministratie niet volledig nakomt, alsnog verplichten een kassabon uit te reiken.

2. Een kassabon dient op het tijdstip waarop de goederen worden geleverd of de dienst wordt verricht te worden uitgereikt.

3. De administratieplichtige is verplicht een afschrift van de uitgereikte kassabon op te maken en te bewaren.

4. Op de kassabon, bedoeld in het eerste lid, dienen op duidelijke en overzichtelijke wijze de volgende gegevens te worden vermeld:

a. de datum en het tijdstip waarop de kassabon is uitgereikt;

b. een door de Inspecteur toegekend uniek kassabonnummer;

c. het kassa-identificatienummer;

d. een door de Minister vastgesteld fiscaal logo;

e. de naam of handelsnaam, het adres en het Crib-nummer van de administratieplichtige die de levering of de dienst verricht;

f. een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of verrichte diensten;

g. de hoeveelheid van de geleverde goederen of de omvang van de verrichte diensten;

h. de eenheidsprijs inclusief omzetbelasting;

i. het toegepaste omzetbelastingtarief of indien een vrijstelling van omzetbelasting van toepassing is, enige vermelding daarvan;

j. het totaal door de afnemer te betalen bedrag, alsmede eventuele kortingen die niet in de eenheidsprijs zijn begrepen;

k. het omzetbelastingbedrag dat ter zake van de leveringen of diensten verschuldigd is geworden.

5. Naast de in het vierde lid vermelde gegevens dient op de aan de afnemer uitgereikte kassabon de vermelding "kassabon" en op het afschrift als bedoeld in het derde lid de vermelding "kopie kassabon" te worden vermeld.

6. Op een kassabon mogen slechts bedragen in Antilliaanse guldens worden vermeld. Het totaal door een afnemer te betalen bedrag mag daarnaast eveneens in Amerikaanse dollars worden vermeld.

7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen administratieplichtigen worden aangewezen die onder voorwaarden geen kassabon hoeven uit te reiken.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels ter uitvoering van deze bepaling worden gesteld.

Art. 45. 1. Met betrekking tot administratieplichtigen als bedoeld in artikel 43, eerste lid, zijn de in de artikelen 40, 40a, 41, 42 en 43 omschreven verplichtingen van overeenkomstige toepassing ten behoeve van:

Inlichtingen-
verplichtingen
heffing derden

a. de belastingheffing van derden;

b. de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hen is opgedragen.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden in de maand januari van elk jaar aan de Inspecteur een opgave te verstrekken betreffende derden, die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige, anders dan in dienstbetrekking, werkzaamheden of diensten hebben

verricht.

3. Administratieplichtigen zijn gehouden in de maand januari van elk jaar aan de Inspecteur een opgave te verstrekken betreffende de personen die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige in dienstbetrekking zijn geweest, met inbegrip van bestuurders, commissarissen en personen, die niet anders dan op provisiebasis werken.

4. Transparante vennootschappen verstrekken binnen twaalf maanden na afloop van het boekjaar aan de Inspecteur:

a. een opgave, betreffende derden die in het afgelopen boekjaar aandeelhouder van de transparante vennootschap zijn geweest, alsmede een verklaring dat op geen enkel moment toonderaandelen hebben uitgestaan;

b. een begin- en eindbalans, alsmede een verlies- en winstrekening met betrekking tot het afgelopen boekjaar.

5. De in het tweede en derde lid genoemde opgaaf moet worden gedaan op een formulier dat bij de Inspecteur verkrijgbaar is.

6. De administratieplichtige, bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdeel c, is gehouden in zijn administratie vast te leggen wie de uiteindelijk gerechtigden tot zijn vermogen zijn. Als uiteindelijk gerechtigden worden aangemerkt:

a. de natuurlijke persoon die onmiddellijk of middellijk voor 25 procent of meer eigenaar is van een lichaam of de natuurlijke persoon die onmiddellijk of middellijk voor 25 procent of meer van de stemrechten of een daarmee vergelijkbare uiteindelijke zeggenschap kan uitoefenen over het lichaam;

b. indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen, bedoeld in onderdeel a, is achterhaald, of indien er enige twijfel bestaat of een persoon als bedoeld in onderdeel a, de uiteindelijke eigenaar is of uiteindelijke zeggenschap heeft, de natuurlijke persoon voor wiens rekening een transactie wordt verricht;

c. indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen, bedoeld in onderdeel a en b, is achterhaald, of indien er enige twijfel bestaat of een persoon als bedoeld in onderdeel a en b, de uiteindelijke eigenaar is of uiteindelijke zeggenschap heeft, dan wel of het degene is voor wiens rekening de transactie wordt verricht, de natuurlijke persoon die behoort tot het hoger leidinggevend personeel, dat bindende beslissingen kan nemen. Indien er geen hoger leidinggevend personeel is, dat bindende beslissingen kan nemen, de natuurlijke personen die bestuurslid of directielid zijn.

7. Als uiteindelijk gerechtigden worden in het geval van een naamloze vennootschap, een besloten vennootschap of een andere vennootschap met een in aandelen verdeeld kapitaal¹², in elk geval de volgende categorieën van natuurlijke personen aangemerkt:

a. natuurlijke personen, die de uiteindelijke eigenaar zijn van of zeggenschap hebben over de vennootschap, via: het onmiddellijk of middellijk houden van 25 procent of meer van de aandelen of een daarmee vergelijkbaar belang, 25 procent of meer van de stemrechten of een daarmee vergelijkbare uiteindelijke zeggenschap kunnen uitoefenen of 25 procent of meer van het eigendomsbelang in die vennootschap houden met inbegrip van het houden van toonderaandelen of andere middelen; of

b. indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen, bedoeld in onderdeel a, is achterhaald, of indien er enige twijfel bestaat of een persoon als bedoeld in onderdeel a, de uiteindelijke eigenaar is of uiteindelijke zeggenschap heeft, dan wel de natuurlijke persoon is voor wiens rekening een transactie wordt verricht, de natuurlijke personen die behoren tot het hoger leidinggevend personeel, dat bindende beslissingen kan nemen, van de vennootschap. Indien er geen hoger leidinggevend personeel is, dat bindende beslissingen kan nemen, de natuurlijke personen die bestuurslid of directielid zijn.

Dit lid, is van overeenkomstige toepassing op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen, andere vennootschappen met een in aandelen verdeeld kapitaal of vennootschappen naar buitenlands recht opgericht die met deze rechtsvormen vergelijkbaar zijn.

8. Als uiteindelijk gerechtigden worden in het geval van een vennootschap, bedoeld in titel 13 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, in elk geval de volgende categorieën van natuurlijke

12. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

personen aangemerkt:

a. natuurlijke personen, die onmiddellijk of middellijk recht hebben op een aandeel in de winsten van de vennootschap, die bij besluitvorming ter zake van wijziging van de overeenkomst die ten grondslag ligt aan de vennootschap, of ter zake van de uitvoering van die overeenkomst anders dan door daden van beheer, onmiddellijk of middellijk stemrecht kunnen uitoefenen voor zover in die overeenkomst besluitvorming bij meerderheid van stemmen is voorgeschreven, die bij ontbinding van de vennootschap onmiddellijk of middellijk recht hebben op een aandeel in de gemeenschap, die uiteindelijke zeggenschap kunnen uitoefenen over de vennootschap; of

b. indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen, bedoeld in onderdeel a, is achterhaald, of indien er enige twijfel bestaat of een persoon als bedoeld in onderdeel a, de uiteindelijke eigenaar is of uiteindelijke zeggenschap heeft, dan wel de natuurlijke persoon is voor wiens rekening een transactie wordt verricht, de natuurlijke personen die behoren tot het hoger leidinggevend personeel, dat bindende beslissingen kan nemen, van de vennootschap. Indien er geen hoger leidinggevend personeel is, dat bindende beslissingen kan nemen, de natuurlijke personen die bestuurslid of directielid zijn.

Dit lid, is van overeenkomstige toepassing op rederijen, commanditaire vennootschappen, open commanditaire vennootschappen, openbare vennootschappen, stille vennootschappen, fondsen voor gemene rekening of vennootschappen naar buitenlands recht opgericht die met deze rechtsvormen vergelijkbaar zijn, alsmede op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een vennootschap.

9. Als uiteindelijk gerechtigden worden in het geval van een vereniging in elk geval de volgende categorieën van natuurlijke personen aangemerkt: a. natuurlijke personen, die bij de besluitvorming ter zake van wijziging van de statuten van de vereniging, of ter zake van de uitvoering van die statuten anders dan door daden van beheer, onmiddellijk of middellijk 25 procent of meer van de stemmen kunnen uitoefenen voor zover in die statuten besluitvorming bij meerderheid van stemmen is voorgeschreven, die bij ontbinding van de vereniging onmiddellijk of middellijk recht hebben op een aandeel in de gemeenschap van 25 procent of meer, die uiteindelijke zeggenschap kunnen uitoefenen over de vereniging; of b. indien na uitputting van alle mogelijke middelen en op voorwaarde dat er geen gronden voor verdenking bestaan, geen van de personen, bedoeld in onderdeel a, is achterhaald, of indien er enige twijfel bestaat of een persoon als bedoeld in onderdeel a, de uiteindelijke eigenaar is of uiteindelijke zeggenschap heeft, dan wel de natuurlijke persoon is voor wiens rekening een transactie wordt verricht, de natuurlijke personen die behoren tot het hoger leidinggevend personeel, dat bindende beslissingen kan nemen, van de vereniging. Indien er geen hoger leidinggevend personeel, dat bindende beslissingen kan nemen, is, de natuurlijke persoon die bestuurslid of directielid is.

Dit lid is van toepassing op onderlinge waarborgmaatschappijen, coöperaties en andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een vereniging of entiteiten naar buitenlands recht opgericht die met deze rechtsvorm vergelijkbaar zijn.

10. Als uiteindelijk gerechtigden worden in het geval van een stichting in elk geval de volgende categorieën van natuurlijke personen aangemerkt:

a. de oprichters;

b. de bestuurders;

c. voor zover van toepassing, de begunstigten, of voor zover de afzonderlijke personen die de begunstigten zijn van de stichting niet kunnen worden bepaald, de groep van personen in wier belang de stichting hoofdzakelijk is opgericht of werkzaam is; of

d. elke natuurlijke persoon die via andere middelen uiteindelijke zeggenschap over de stichting uitoefent.

Dit lid, is van overeenkomstige toepassing op stichtingen particulier fonds, kerkgenootschappen, op andere juridische entiteiten vergelijkbaar met een stichting, alsmede op entiteiten naar buitenlands recht opgericht die met deze rechtsvorm vergelijkbaar zijn.

11. Als uiteindelijk gerechtigden worden in het geval van een trust in elk geval de volgende categorieën van natuurlijke personen aangemerkt:

a. de oprichters;

b. de trustees;

c. voor zover van toepassing de protectors;

d. de begunstigten, of voor zover de afzonderlijke personen die de begunstigten zijn van de trust niet kunnen worden bepaald, de groep van personen in wier belang de trust hoofdzakelijk is opgericht of werkzaam is;

e. elke andere natuurlijke persoon die door onmiddellijk of middellijk eigendom of via andere middelen uiteindelijk zeggenschap over de trust uitoefent.

Dit lid, is van overeenkomstige toepassing op andere juridische constructies vergelijkbaar met een trust, alsmede op constructies naar buitenlands recht opgericht die met de trust vergelijkbaar zijn.

12. De administratieplichtige, bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdeel c, is gehouden zijn directeuren, gemachtigden en vertegenwoordigers te identificeren en hun identiteit vast te leggen met behulp van een in het land van uitgifte geldig rijbewijs, geldig identiteitskaart of geldig paspoort en is voorts gehouden een afschrift hiervan in zijn administratie te bewaren.

13. De administratieplichtig bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdeel c, is voorts gehouden een afschrift van het geldig paspoort, het geldig rijbewijs, dan wel het geldige identiteitskaart van de uiteindelijk gerechtigden in zijn administratie bewaren.

14. In bij ministeriële regeling met algemene werking te bepalen gevallen kan ontheffing worden verleend voor de verplichting, als bedoeld in het zesde tot en met het elfde lid, of kan het percentage, bedoeld in het zesde tot en met het elfde lid, worden aangepast.

15. De administratieplichtige, bedoeld in artikel 43, eerste lid, onderdeel c, is gehouden informatie omtrent de uiteindelijk gerechtigden te melden aan een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met algemene werking aangewezen entiteit. Deze entiteit zal deze informatie registreren in een besloten centrale register van uiteindelijk gerechtigden.

16. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de vorm en inhoud van het register en hoe de informatie gerapporteerd dient te worden. Uitsluitend het Openbaar Ministerie, de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, de Financiële Inlichtingen Eenheid Curaçao¹³, afdelingen analyse en toezicht, de Stichting Gaming Control Board en de Inspecteur der Belastingen krijgen toegang tot de informatie in het besloten centrale register van uiteindelijk gerechtigden.

17. Indien de vennootschap zelf, de uiteindelijk belanghebbende of de eigenaar van de vennootschap een onderneming is die genoteerd is op een beurs en aldaar onderworpen is aan voldoende transparantie aangaande uiteindelijk belanghebbende(n) of indien de vennootschap, de uiteindelijk belanghebbende of eigenaar van de vennootschap een dochter of kleindochter is van een ter beurze genoteerde onderneming met een meerderheidsbelang in de betreffende dochter of kleindochter dan is het niet nodig om de identiteit van de aandeelhouder of uiteindelijk belanghebbende van een dergelijk vennootschap vast te stellen en te verifiëren. De betreffende identificatie gegevens dienen dan uit een openbaar register, van de betreffende vennootschap zelf of uit andere betrouwbare bronnen verkregen te worden.

Delegatiebepaling uitbreiding informatieplicht

Art. 45a. 1. De bij of krachtens de belastingverordening aan te wijzen administratieplichtigen zijn gehouden, volgens bij of krachtens de belastingverordening te stellen regels, van degene op wie de inlichtingen en gegevens, bedoeld in het tweede lid betrekking hebben:

a. opgave te verlangen van diens ID-nummer of Crib-nummer;

b. de identiteit vast te stellen aan de hand van een op hem betrekking hebbend geldig paspoort, rijbewijs, dan wel geldige identiteitskaart;

c. in de administratie op te nemen diens ID-nummer of Crib-nummer, een afschrift van het in onderdeel b bedoelde document, en voor zover uit het afschrift niet de aard of het nummer van het document blijkt ook de aard of het nummer van het document.

2. De bij of krachtens de belastingverordening aan te wijzen administratieplichtigen zijn gehouden de bij of krachtens de belastingverordening aan te wijzen gegevens en inlichtingen waarvan de kennisneming voor de belastingheffing van belang kan zijn eigener beweging te verstrekken aan de Inspecteur volgens bij of krachtens de belastingverordening te stellen regels.

3. De administratieplichtigen, bedoeld in het eerste lid, zijn gehouden bij de gegevens en inlichtingen, bedoeld in het tweede lid, het ID-nummer of Crib-nummer te vermelden van degene op wie de gegevens betrekking hebben.

Verschoningsrecht

Art. 46. 1. Voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 40, 40a, 41, 42 en

13. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

43 omschreven verplichtingen kan niemand zich beroepen op de omstandigheid dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding verplicht is, zelfs niet indien deze hem bij een landsverordening is opgelegd.

2. Voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ten aanzien van derden als bedoeld in artikel 45, eerste lid, kunnen alleen geestelijken, notarissen, advocaten, artsen en apothekers zich beroepen op de omstandigheid dat zij uit hoofde van hun stand, ambt of beroep tot geheimhouding verplicht zijn.

Art. 47. 1. Voor het onderzoek van gegevensdragers kunnen door de Inspecteur deskundigen en tolken worden aangewezen.

Deskundigen en tolken

2. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of de tolk in handen van de gezaghebber de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar zijn beste weten zal verrichten.

3. Aan de in het eerste lid bedoelde deskundigen en tolken kan een vergoeding worden toegekend volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels.

Art. 48. 1. Openbare lichamen en rechtspersonen die bij of krachtens een bijzondere wet rechtspersoonlijkheid hebben verkregen, de onder hen ressorterende instellingen en diensten, alsmede lichamen die hoofdzakelijk uitvoering geven aan het beleid van de overheid, verschaffen, mondeling, schriftelijk of op andere wijze - zulks ter keuze van de Inspecteur - de gegevens en inlichtingen, en wel kosteloos, die hun door de Inspecteur ter uitvoering van de belastingverordening worden gevraagd.

Overheidsinstellingen

Het bepaalde in dit lid doorbreekt de eigen geheimhoudingsplicht van degenen op wie het van toepassing is en aan wie de Inspecteur de inlichtingen heeft gevraagd.¹⁴

2. De minister kan, op schriftelijk verzoek, ontheffing verlenen van de in het eerste lid omschreven verplichtingen.

Hoofdstuk VII

Bepalingen van strafrecht en strafvordering

Art. 49. 1. Degene die ingevolge de belastingverordening verplicht is tot:

Delictsomschrijving

- a. het binnen een gestelde termijn doen van aangifte en dat niet binnen de gestelde termijn, onjuist of onvolledig doet;
- b. het verstrekken van inlichtingen, gegevens of aanwijzingen, en deze niet, onjuist of onvolledig verstrekt;
- c. het ter inzage verstrekken van gegevensdragers of de inhoud daarvan, en deze in valse of vervalste vorm voor dit doel ter beschikking stelt;
- d. het voeren van een administratie overeenkomstig de in de belastingverordening gestelde eisen, en een zodanige administratie niet voert;
- e. het bewaren van gegevensdragers, en deze niet bewaart;
- f. het naleven van een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 28a, tweede lid, en dit niet doet;
- g. het aanbieden van de identificatiebewijzen als bedoeld in artikel 40, vijfde lid, en dit niet doet;
- h. het verlenen van medewerking als bedoeld in artikel 43, vijfde lid, en deze niet verleend;
- i. het uitreiken van een factuur als bedoeld in artikel 44 en dit niet, dan wel niet conform de gestelde eisen doet;
- j. het uitreiken van een kassabon als bedoeld in artikel 44a en dit niet, dan wel niet conform de gestelde eisen doet;
- k. het verstrekken van de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede, derde en vierde lid, en deze opgave niet verstrekt;
- l. de vastlegging van de uiteindelijke gerechtigde of gerechtigden, bedoeld in artikel 45, zesde tot en met het elfde lid, het bewaren van een identificatiebewijs, bedoeld in artikel 45, twaalfde en dertiende lid, en het melden van de uiteindelijk gerechtigden aan een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangewezen entiteit, bedoeld in artikel 45, vijftiende lid en dit niet, dan wel niet conform de gestelde eisen doet;
- m. de verplichtingen, bedoeld in artikel 45a, eerste en tweede lid, en dit niet, dan wel niet conform de gestelde eisen doet;
- n. het vaststellen van de identiteit van de werknemer, bedoeld in artikel 19, eerste lid,

14. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

onderdeel b van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976, en hieraan niet voldoet;
o. het voldoen aan artikel 19A, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en hieraan niet voldoet;

p. het naleven van artikel 43, eerste tot en met het vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 en dit niet, niet binnen de gestelde termijn, onvolledig of onjuist doet; wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vierde categorie of, indien het feit er toe strekt dat er te weinig belasting wordt geheven en de te weinig geheven belasting hoger is dan een geldboete van de vierde categorie, gestraft met ten hoogste eenmaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen.

2. Degene die zich opzettelijk schuldig maakt aan een in het eerste lid omschreven strafbaar gesteld feit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar of een geldboete van de vijfde categorie of, indien het feit er toe strekt dat er te weinig belasting wordt geheven en de te weinig geheven belasting hoger is dan een boete van de vijfde categorie, met ten hoogste tweemaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen.

3. Het eerste en tweede lid blijven buiten toepassing indien degene op wie de verplichting rust alsnog een juiste en volledige aangifte doet of juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt voordat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de Inspecteur de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

4. Niet strafbaar is degene die de in artikel 40a bedoelde verplichting niet nakomt ten gevolge van een voor het niet in Curaçao gevestigde lichaam of de niet in Curaçao wonende natuurlijke persoon geldend wettelijk of rechterlijk verbod tot het verlenen van medewerking aan de verstrekking van de verlangde gegevens of inlichtingen of het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere gegevensdragers of de inhoud daarvan.

Geheimhoudingsplicht

Art. 50. 1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van de belastingverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de strafbare feiten omschreven in de artikelen 198 en 200 van het Wetboek van Strafvordering.

3. De Minister kan ontheffing, dan wel bij ministeriële regeling met algemene werking vrijstelling verlenen van de in het eerste lid bedoelde verplichting.

4. Degene die opzettelijk de hem ingevolge het eerste lid opgelegde geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de vijfde categorie dan wel met beide straffen.

5. Degene aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vierde categorie.

6. Vervolg ingezake schending van de geheimhouding wordt slechts ingesteld op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Delicten niet nakoming verplichtingen

Art. 51. Degene die niet voldoet aan de hem opgelegde verplichting ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 42, eerste lid, en 45a, derde lid, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Strafbepalingen gedelegeerde wetgeving

Art. 52. 1. Overtreding van krachtens de belastingverordening bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde bepalingen wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de derde categorie.

2. Overtreding van door de Minister krachtens de belastingverordening vastgestelde ministeriële regeling met algemene werking wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de tweede categorie.

Kwalificatiebepaling

Art. 53. 1. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten waarop gevangenisstraf is gesteld, zijn misdrijven. De overige bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

2. De strafwet van Curaçao is mede van toepassing op ieder die zich buiten de Curaçao schuldig maakt aan een bij of krachtens deze landsverordening als misdrijf omschreven strafbaar gesteld feit.

Art. 54. 1. Met het opsporen van de bij belastingverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de Inspecteur alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren en personen van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in het blad waarin van landswege de officiële berichten worden geplaatst.

Opsporings-
bevoegdheid

2. De Inspecteur alsmede de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen van de Belastingdienst zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van de ingevolge het Wetboek van Strafvordering voor inbeslagneming vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

3. Bij het opsporen van een bij de belastingverordening strafbaar gesteld feit hebben de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij zijn bevoegd zich door bepaalde door hen aangewezen personen te laten vergezellen. Voor het betreden van woningen is artikel 155 van het Wetboek van Strafvordering onverkort van toepassing.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren en personen dienen te voldoen.

Art. 55. 1. De in artikel 54, eerste lid, bedoelde ambtenaren en personen maken van hun bevindingen proces-verbaal op en delen dit in afschrift mede aan de bekeurde.

Procesverbaal

2. Alle processen-verbaal betreffende de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden ingezonden aan de Directeur. De Directeur doet de processen-verbaal betreffende strafbare feiten, ter zake waarvan inverzekeringstelling of voorlopige hechtenis is toegepast dan wel een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner is binnengetroden, met de inbeslaggenomen voorwerpen, onverwijld toekomen aan de officier van justitie. De overige processen-verbaal doet de Directeur met de inbeslaggenomen voorwerpen toekomen aan de officier van justitie indien hij een vervolging wenselijk acht.

3. De officier van justitie is bevoegd, de zaak ter afdoening weer in handen van de Directeur te stellen, die daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 56.

4. Het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering is niet van toepassing in zaken waarin de Directeur het proces-verbaal niet aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

Art. 56. 1. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot welk het proces-verbaal niet in handen van de officier van justitie is gesteld, vervalt het recht tot strafvordering indien vrijwillig wordt voldaan aan de voorwaarden welke de Directeur ter voorkoming van de strafvervolgning heeft gesteld.

Transactie-
bevoegdheid

2. Als voorwaarden kunnen worden gesteld:

a. betaling aan de openbare rechtspersoon Curaçao van een geldsom van ten minste Cg 100 en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;

b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen zijn en vatbaar voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;

c. uitlevering, of voldoening aan de openbare rechtspersoon Curaçao van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;

d. voldoening aan de openbare rechtspersoon Curaçao van een geldbedrag gelijk aan of lager dan het geschatte voordeel – met inbegrip van besparing van kosten – door de verdachte verkregen door middel van of uit het strafbare feit;

e. het alsnog voldoen aan een bij de belastingverordening gestelde verplichting.

3. De Directeur bepaalt telkens de termijn waarbinnen aan de gestelde voorwaarden moet zijn voldaan, en zo nodig tevens de plaats waar dat moet gebeuren.

Art. 57. De griffier van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba verstrekt aan de Directeur desgevraagd kosteloos afschrift of uittreksel van vonnissen, in belastingstrafzaken gewezen.

Uittreksels van
vonnissen

Hoofdstuk VIII

Bepalingen van internationaal recht

Afdeling 1. Voorkoming van dubbele belasting

Art. 58. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter voorkoming van

Voorkoming
dubbele belas-
ting

dubbele belasting in gevallen waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, regels worden gesteld ten einde gehele of gedeeltelijke vrijstelling of vermindering van de belasting te verlenen, voor zover het voorwerp van de belasting is onderworpen aan een belasting die vanwege een ander land van het Koninkrijk, een andere mogendheid of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven.

Diplomatieke,
consulaire
en andere
verteenwoordigers

Art. 59. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld waardoor ten aanzien van in Curaçao wonende diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van een vreemde mogendheid alsmede hun gezinsleden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen vrijstelling van belasting wordt verleend.

2. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kunnen in gevallen waarin het volkenrecht, daartoe noopt, vrijstelling van belasting worden verleend.

Internationale
organisaties

Art. 60. Indien een gedeelte van een inkomen wordt genoten van een internationale organisatie en dit gedeelte ingevolge bepalingen van internationaal recht van de heffing van belasting in Curaçao is vrijgesteld, wordt behoudens voor zover bij die bepalingen een nadere wijze van berekenen is voorgeschreven, de inkomstenbelasting verschuldigd over het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting berekend zonder inachtneming van de vrijstelling en de belasting welke volgens bij ministeriële regeling met algemene werking vast te stellen regels aan het vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.

Hoofdstuk IX

Bepalingen omtrent de aanvraag van een ruling

Aanvraag en
behandeling
ruling

Art. 61. 1. De Inspecteur is bevoegd om met een belastingplichtige een ruling aan te gaan.

2. Onder een ruling wordt verstaan vooraf gemaakte afspraken tussen een belastingplichtige en de Inspecteur omtrent hoe bepalingen van de belastingverordening zullen worden toegepast op een specifieke situatie, een verrichting of een transactie.

3. De aanvraag van een ruling wordt binnen twee weken doch uiterlijk binnen dertig dagen afgehandeld.

4. Bij ministeriële regeling, met algemene werking, kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels worden gesteld.

Kosten ruling

Art. 62. ¹⁵1. Ten behoeve van het 's landskas is verschuldigd Cg 500 voor elke ruling die wordt aangevraagd bij de Inspecteur en waarop Landsverordening op de winstbelasting 1940 toepassing heeft.

2. Het in het eerste lid genoemde bedrag wordt door de belastingplichtige of zijn gemachtigde, betaald aan de Ontvanger, binnen één week na het indienen van het verzoek bij de Inspecteur. Een kopie van het betalingsbewijs dient naar de Inspecteur te worden gestuurd.

3. Indien het in het eerste lid genoemde bedrag niet wordt betaald, wordt een verzoek niet in behandeling genomen.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag bedoeld in het eerste lid worden aangepast.

Art. 63/65. (Vervallen)

Hoofdstuk X

Overgangs- en slotbepalingen

Vrijstelling
zegelbelasting

Art. 66. De stukken die de toepassing van de belastingverordening betreffen of die daaruit voortvloeien, zijn vrij van zegel en worden, voor zover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Kostenregeling
publicaties

Art. 67. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan een vergoeding worden vastgesteld ter dekking van de kosten voor een door de Directeur te publiceren voorlichtings- en informatiemateriaal betreffende belastingheffing.

Art. 68. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Algemene landsverordening Landsbelastingen.

¹⁵ Volgens art. V, lid 5, van P.B. 2018, no. 30, zal deze bepaling inwerking treden op een bij landsbesluit nader te bepalen datum.

Algemene termijnenlandsverordening

P.B. 2024-43 GT

ARTIKEL I

Art. 1

Verlenging
termijn

1. Een in een landsverordening gestelde termijn die eindigt op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.
2. Het eerste lid geldt niet voor termijnen, bepaald door terugrekening vanaf een tijdstip of gebeurtenis.

Art. 2

Verlenging
termijn

Een in een landsverordening gestelde termijn van ten minste drie dagen wordt, zo nodig, zoveel verlengd, dat daarin ten minste twee dagen voorkomen die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag zijn.

Art. 3

Algemeen
erkende
feestdagen

1. Algemeen erkende feestdagen in de zin van deze landsverordening zijn:
 - a. de Nieuwjaarsdag;
 - b. de datum vallende na de gehouden Carnavalsoptocht;
 - c. de Goede Vrijdag;
 - d. de Christelijke tweede Paasdag;
 - e. de Hemelvaartsdag;
 - f. de dag waarop de verjaardag van de Koning officieel wordt gevierd;
 - g. de dag van de arbeid (1 mei) of de dag waarop de dag van de arbeid officieel wordt gevierd;
 - h. de datum 15 december ("Koninkrijksdag, dan wel Dia di Reino, dan wel Kingdom Day");
 - i. de eerste en tweede Kerstdag;
 - j. de datum 2 juli.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bepaalde dagen voor de toepassing van deze landsverordening met de in het eerste lid genoemde worden gelijkgesteld.

Art. 4

Toepasbaarheid

Deze landsverordening geldt niet voor termijnen:

- a. omschreven in uren, in meer dan 90 dagen, in meer dan twaalf weken, in meer dan drie maanden, of in een of meer jaren;
- b. betreffende de bekendmaking, inwerkingtreding of buitenwerkingtreding van wettelijke voorschriften;
- c. van vrijheidsbeneming.

Art. 5

Overeenkom-
stige toepas-
sing

Op in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde termijnen zijn de artikelen 1 tot en met 4 van overeenkomstige toepassing, tenzij bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, anders is bepaald.

Art. 6

Citeertitel

Deze landsverordening wordt aangehaald als: Algemene termijnenlandsverordening.

ARTIKEL II (vervallen)

Ministeriële regeling formeel belastingrecht

MR met algemene werking van de 28ste mei 2013 ter uitvoering van diverse bepalingen van de ALL.

Hoofdstuk I

Transparante vennootschap

Art 1.1. 1. De gegevens, bedoeld in artikel 3b, vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, zijn:

a. indien de deelgerechtigde een natuurlijk persoon is die voor de belastingheffing inwoner is van Curaçao:

- 1°. de volledige naam;
- 2°. de geboortedatum;
- 3°. het adres, zoals opgenomen in de bevolkingsadministratie;
- 4°. eventueel een correspondentieadres; en
- 5°. het ID-nummer of Crib-nummer;

b. indien de deelgerechtigde een natuurlijk persoon is die voor de belastingheffing geen inwoner is van Curaçao:

- 1°. de volledige naam;
- 2°. de geboortedatum;
- 3°. het correspondentieadres;
- 4°. het door zijn woonstaat toegekende fiscale identificatienummer;

c. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing gevestigd is in Curaçao:

- 1°. de statutaire naam;
- 2°. de handelsnaam;
- 3°. de oprichtingsdatum;
- 4°. het adres; en
- 5°. het Crib-nummer;

d. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing niet gevestigd is op Curaçao:

- 1°. de statutaire naam;
- 2°. de oprichtingsdatum;
- 3°. het adres van de hoofdvestiging;
- 4°. het door de vestigingsstaat aan het lichaam toegekende fiscale identificatienummer.

2. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a en b, worden vergezeld door een afschrift van een geldig paspoort, een geldig rijbewijs, dan wel een geldige identiteitskaart van de uiteindelijk gerechtigde.

3. De gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, worden vergezeld door een kopie van een uittreksel uit het handelsregister van het vestigingsland van het lichaam en een fiscale woonplaatsverklaring, afgegeven door de bevoegde autoriteit van het fiscale vestigingsland van het lichaam. De gevraagde gegevens mogen niet langer dan drie maanden voor het verzoek zijn afgegeven.

Art 1.2. De naamloze vennootschap of besloten vennootschap die het verzoek indient, overlegt daarbij een kopie van een bijgewerkt aandeelhoudersregister en een kopie van haar statuten.

Art 1.3. Indien de aandeelhouders niet de uiteindelijk gerechtigden zijn tot het vermogen van de verzoekende vennootschap, wordt vermeld wie de uiteindelijk gerechtigden zijn, waaruit de gerechtigdheid bestaat en worden stukken overgelegd waaruit blijkt dat de (deel-) gerechtigdheid bestaat.

Art 1.4. Indien een of meer aandeelhouders of deelgerechtigden buiten Curaçao wonen of gevestigd zijn, wordt een omschrijving van de activiteiten van de transparante vennootschap gegeven, zodanig dat vastgesteld kan worden of al dan niet sprake is van een vaste inrichting.

Art 1.5. Indien een bestaande naamloze vennootschap of besloten vennootschap een verzoek indient om als maatschap aangemerkt te worden, wordt een slotbalans per het einde van het laatste boekjaar van de belaste periode overgelegd.

Hoofdstuk II**Aangiften**

Art 2.1. 1. Het model van het aangiftebijlet voor de afdracht van loonbelasting door inhoudingsplichtigen, bedoeld in artikel 4 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 wordt vastgesteld overeenkomstig de bij deze ministeriële regeling behorende bijlage A.¹

2. Het model van het aangiftebijlet voor de voldoening van omzetbelasting door ondernemers, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, wordt vastgesteld overeenkomstig de bij deze ministeriële regeling behorende bijlage B.

Art 2.2. 1. Aangifte inkomstenbelasting wordt langs elektronische weg gedaan.

Electronisch
aangeven
inkomsten-
belasting

2. De Inspecteur kan ondersteuning verlenen bij het invullen van de aangifte inkomstenbelasting aan particuliere belastingplichtigen met een inkomen, voor aftrek van persoonlijke lasten en de buitengewone lasten, dat niet hoger is dan Cg 60.000 of gezamenlijk Cg 90.000 per jaar in het geval van gehuwden.

3. Onder ondersteuning wordt in elk geval verstaan het ondersteunen en hulp bieden bij het doen van aangifte inkomstenbelasting of het elektronisch indienen van aangiften inkomstenbelasting.

Art. 2.3. Een inhoudingsplichtige op wie een van de volgende artikelen van dit hoofdstuk van toepassing is, is tevens verplicht de opgave van artikel 45, derde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen langs elektronische weg te doen.

Electronisch
aangeven betal-
ing aan derden

Art. 2.4. Aangifte door administratieplichtigen als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen wordt langs elektronische weg gedaan indien het betreft:

Electronisch
aangeven LB,
OB en WB m.i.v.
2019

- a. de loonbelasting voor meer dan 20 werknemers;
- b. de omzetbelasting voor administratieplichtigen met meer dan 20 werknemers;
- c. de winstbelasting voor administratieplichtigen met meer dan 20 werknemers.

Art. 2.5. Aangifte door administratieplichtigen als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen wordt langs elektronische weg gedaan indien het betreft:

Electronisch
aangeven LB,
OB en WB m.i.v.
2020

- a. de loonbelasting voor meer dan 5 werknemers;
- b. de omzetbelasting voor administratieplichtigen met meer dan 5 werknemers;
- c. de winstbelasting voor administratieplichtigen met meer dan 5 werknemers.

Art. 2.6. Aangifte door administratieplichtigen als bedoeld in artikel 43, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen wordt voor de loonbelasting, omzetbelasting en winstbelasting, langs de elektronische weg gedaan.

Electronisch
aangeven LB,
OB en WB m.i.v.
2021

Art. 2.7. 1. Door de Inspecteur wordt aan de belastingplichtige, de inhoudingsplichtige of de administratieplichtige, een gebruikersnaam en een daarbij behorend wachtwoord toegekend, waarmee de belastingplichtige, inhoudingsplichtige of de administratieplichtige toegang krijgt tot het webportaal van de Inspecteur. Door middel van dit webportaal kan de aangifte worden ingevuld en ingediend.

Verplichtingen
inspecteur
inzake
webportal

2. De Inspecteur draagt er zorg voor dat een elektronische aangifte voldoet aan de maximale betrouwbaarheids- en vertrouwelijkheidseisen, waaronder in ieder geval wordt verstaan dat de langs elektronische weg verstuurde gegevens worden gecodeerd middels encryptie.

Hoofdstuk III**Afwijkende aangiftetermijn en betalingstermijn**

Art 3.1. Op verzoek van de ondernemer wordt het aangiftetijdvak voor de omzetbelasting bij eenbelaste omzet van niet meer dan Cg 30.000, -- per jaar, op een kalenderjaar gesteld.²

Jaaraangifte

Art 3.2. Op verzoek van de ondernemer wordt het aangiftetijdvak voor de omzetbelasting voor ondernemers met een belaste omzet van meer dan Cg 30.000, maar niet meer dan Cg 75.000per jaar op een kalenderkwartaal gesteld.³

Kwartaal-
aangifte

1. De bijlagen A en B zijn niet in deze bundel opgenomen.

2. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 158.

3. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 158.

Art 3.3.⁴ 1. De Inspecteur kan, al dan niet op verzoek van de ondernemer, onder voorwaarden een afwijkend aangiftetijdvak voor de omzetbelasting van ten hoogste een kalenderjaar vaststellen.

2. De Inspecteur kan gemotiveerd afwijken van een verzoek als bedoeld in de artikelen 3.1 of 3.2, en ambtshalve het aangiftetijdvak vaststellen.

Art 3.4. 1. Het verzoek als bedoeld in artikel 3.1 wordt, indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan, ingewilligd met ingang van de eerste dag van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het verzoek bij de Inspecteur is ingediend.

2. Het verzoek als bedoeld in artikel 3.2 wordt, indien aan de gestelde voorwaarden is voldaan, ingewilligd met ingang van de eerste dag van het kalenderkwartaal volgend op het kwartaal waarin het verzoek bij de Inspecteur is ingediend.

3. Bij een vaststelling van het aangiftetijdvak als bedoeld in artikel 3.3, bepaalt de Inspecteur de ingangsdatum.

Art 3.5. 1. Een afwijkend aangiftetijdvak is van toepassing zolang de ondernemer aan de gestelde voorwaarden voldoet.

2. Indien niet meer aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan, is de ondernemer gehouden dit voor het einde van het vastgestelde aangiftetijdvak bij de Inspecteur te melden.

Art 3.6. Indien op grond van de voorgaande bepalingen een afwijkend aangiftetijdvak voor de omzetbelasting is vastgesteld, wordt, in afwijking van het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, het tijdvak waarover de omzetbelasting moet worden betaald overeenkomstig het afwijkende aangiftetijdvak vastgesteld.

Hoofdstuk IV

Administratieve boeten

Art 4.1. In dit Hoofdstuk wordt onder “boete” verstaan: de sanctie die de Inspecteur ingevolge Hoofdstuk III van de Algemene landsverordening Landsbelastingen kan opleggen met betrekking tot belastingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van genoemde landsverordening, overeenkomstig de in dit Hoofdstuk vastgestelde regels.

Art 4.2. 1. Bij het vaststellen van de boete wijkt de Inspecteur niet af van de percentages en bedragen, die in dit Hoofdstuk zijn vermeld.

2. De boete kan worden verminderd wanneer sprake is van een wanverhouding tussen de ernst van het feit en de opgelegde boete, of wanneer de omstandigheden die hebben geleid tot het beboetbare feit buiten de directe invloedssfeer van belanghebbende liggen. De vermindering kan slechts worden verleend wanneer een bezwaarschrift, als bedoeld in artikel 29 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, tegen de boete is ingediend.

Art 4.3. 1. Bij het opleggen van een verzuimboete voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, houdt de Inspecteur rekening met het aantal keren dat in de voorafgaande vier belastingjaren een verzuim is geconstateerd. De vorige volzin is ook van toepassing bij het opleggen van een verzuimboete voor de winstbelasting welke ingevolge Hoofdstuk II van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 op aangifte moet worden voldaan.

2. Bij het opleggen van een verzuimboete voor een belasting, anders dan de winstbelasting, welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, houdt de Inspecteur voor de gevallen, bedoeld in de artikelen 4.5 en 4.6, rekening met het aantal keren dat in de voorafgaande 9 tijdvakken een verzuim is geconstateerd.

3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verzuimen wegens het niet of niet tijdig doen van de aangifte en de verzuimen wegens het niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig betalen van de belasting.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden slechts die verzuimen in aanmerking genomen welke betrekking hebben op tijdvakken die vallen in een periode van 24 maanden.

5. Indien er sprake is van kwijtschelding van de boete wegens het afwezig zijn van alle schuld, telt dit verzuim niet mee in de verzuimenreeks.

6. De verzuimenreeks, bedoeld in het eerste en het tweede lid, wordt toegepast per belastingmiddel.

7. Indien de Inspecteur voor de belastingen genoemd in het tweede lid het doen van een jaaraangifte heeft goedgekeurd, dan is op verzuimen het eerste lid van toepassing.

Art 4.4. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven niet of niet tijdig heeft gedaan, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van Cg 250;
- b. tweede verzuim een boete op van Cg 500;
- c. derde verzuim een boete op van Cg 1.000;
- d. een vierde verzuim een boete op van Cg 1.500.

2. Indien de belastingplichtige stelselmatig niet voldoet aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid, legt de Inspecteur een boete op van maximaal Cg 2.500.

3. Het eerste en tweede lid zijn ook van toepassing indien de belastingplichtige de aangifte voor de winstbelasting, welke ingevolge Hoofdstuk II van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 op aangifte moet worden voldaan, niet of niet tijdig heeft gedaan.

4. Een boete blijft achterwege indien door de werking van artikel 41B van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 de aanslag op nihil of op een negatief bedrag wordt vastgesteld.

Art 4.5. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting, anders dan de winstbelasting, welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet of niet tijdig heeft gedaan, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim geen boete op;
- b. tweede verzuim een boete op van Cg 50;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van Cg 100.

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige stelselmatig niet voldoet aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid, legt de Inspecteur een boete op van maximaal Cg 2.500.

Art 4.6. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de belasting, anders dan de winstbelasting, die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van 5% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 50 en een maximum van Cg 2.500;
- b. tweede verzuim een boete op van 10% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 100 en een maximum van Cg 5.000;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 150 en een maximum van Cg 10.000.

2. Indien de belastingplichtige voor de winstbelasting die op aangifte moet worden voldaan de belasting niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van 5% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 250 en een maximum van Cg 2.500;
- b. tweede verzuim een boete op van 10% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 500 en een maximum van Cg 5.000;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 1.000 en een maximum van Cg 10.000.

Art 4.7. In afwijking van artikel 4.6 wordt een verzuimboete opgelegd van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag, met een minimum van Cg 25 en een maximum van Cg 10.000, indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, omdat te weinig is aangegeven.

Art 4.8. 1. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, de aanslag te laag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven legt de inspecteur een boete op van 25% van de in artikel 20, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen omschreven grondslag voor de boete ingeval van grove schuld dan wel 50% ingeval van opzet.

2. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige

te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, legt de Inspecteur ten boete op van 25% van de in artikel 21, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen omschreven grondslag voor de boete ingeval van grove schuld dan wel 50% ingeval van opzet.

3. De Inspecteur legt in geval er sprake is van opzet waarbij de ernst van de gedraging tot een hogere boete dan die in het eerste of tweede lid aanleiding geeft, een boete op van 100%. Hiertoe is in elk geval aanleiding indien sprake is van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude.

4. In geval van recidive wordt de vergrijpboete bij grove schuld verhoogd tot 50% en de vergrijpboete bij opzet tot 100%. Van recidive is sprake indien aan de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige voor hetzelfde belastingmiddel in de periode van vijf jaren voorafgaand aan de door de Inspecteur op te leggen vergrijpboete reeds eerder een vergrijpboete is opgelegd, een transactie is voldaan, dan wel strafoplegging heeft plaatsgevonden.

5. Indien op grond van een samenhangend complex van feiten over enig belastingjaar terzake van meerdere belastingmiddelen aanslagen met een vergrijpboete worden opgelegd die uiteindelijk drukken op één belastingplichtige of inhoudingsplichtige, wordt de hoogste boete gehandhaafd en worden de overige boeten elk verminderd tot de helft.

Art 4.9. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de gemaakte fouten uit eigen beweging herstelt, legt de Inspecteur ingeval van grove schuld dan wel opzet in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete op van 5% dan wel 10% van de grondslag van de boete. In afwijking van de vorige volzin legt de Inspecteur ingeval van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude dan wel van recidive als bedoeld in artikel 7, vierde lid, laatste volzin, in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete op van 15% van de grondslag van de boete.

2. Van herstel uit eigen beweging van fouten als bedoeld in het eerste lid is geen sprake, indien belanghebbende een boekenonderzoek is aangezegd of indien een branche- of fraudeonderzoek aan de gang is, dan wel is aangekondigd en belanghebbende redelijkerwijs moet vermoeden dat de resultaten van een dergelijk onderzoek hem zullen kunnen raken.

Hoofdstuk V

Uitspel uitspraak op bezwaarschrift

Art 5.1. De Inspecteur kan de termijn voor het doen van een uitspraak, bedoeld in artikel 30, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, verlengen met ten hoogste negen maanden, indien:

- a. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de Inspecteur, gegevensdragers, of de inhoud daarvan, waarvan de inzage van belang kan zijn voor de afhandeling van het bezwaarschrift, voor dit doel beschikbaar te stellen;
- b. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de Inspecteur, gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kunnen zijn;
- c. de Inspecteur met betrekking tot het geschil waartegen het bezwaar is gericht, de uitkomst van een vergelijkbare procedure voor de Raad van Beroep voor belastingzaken wil afwachten;
- d. de Inspecteur een verzoek om inlichtingen, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, aan een bevoegde autoriteit van een andere staat heeft gedaan;
- e. een boekenonderzoek, ingesteld door de Inspecteur of door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, nog niet is afgerond;
- f. het bezwaarschrift niet is gemotiveerd en de belanghebbende het verzuim, binnen twee maanden na het indienen van het bezwaarschrift, niet heeft hersteld.

Hoofdstuk VI

Schadevergoeding bezwaarschrift

Art 6.1. Een vergoeding van de kosten, bedoeld in artikel 32a, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, kan uitsluitend betrekking hebben op kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Art 6.2. 1. Het bedrag van de kosten, bedoeld in artikel 6.1, wordt in de uitspraak op bezwaar vastgesteld overeenkomstig de in artikel 6.4 opgenomen berekeningswijze.

2. Indien een partij gedeeltelijk in het gelijk is gesteld, kan het op grond van het eerste lid

vastgestelde bedrag worden verminderd.

3. In bijzondere omstandigheden kan van het eerste lid worden afgeweken.

Art 6.3. 1. Samenhangende zaken worden voor de toepassing van artikel 6.2, eerste lid, beschouwd als één zaak.

2. Samenhangende zaken zijn: gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig door één of meer belanghebbenden tegen nagenoeg identieke beschikkingen op vergelijkbare gronden ingediende bezwaarschriften, waarin rechtsbijstand, bedoeld in artikel 6.1, is verleend door één of meer personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband en van wie de werkzaamheden in elk van de zaken nagenoeg identiek konden zijn.

Art 6.4. Het bedrag van de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, wordt vastgesteld door aan de verrichte proceshandelingen punten toe te kennen overeenkomstig onderstaand overzicht (A) en die punten te vermenigvuldigen met de waarde per punt (B) en met de toepasselijke wegingsfactor (C).

A. Punten per proceshandeling Punten

1. Bezwaarschrift	1
2. Verschijnen ter hoorzitting	1

B. Waarde per punt

1 punt = Cg 100

C. Gewicht van de zaak Wegingsfactor

De zaak als zodanig

1. Zeer licht	0,25
2. Licht	0,5
3. Gemiddeld	1
4. Zwaar	1,5
5. Zeer zwaar	2

Samenhangende zaken

1. Minder dan vier zaken	1
2. Vier of meer zaken	1,5

Hoofdstuk VII

Facturen en kassabonnen

Art 7.1. 1. Onder de in het tweede en derde lid van dit artikel te stellen voorwaarden, hoeft een administratieplichtige, gelet op het bepaalde in artikel 44, tiende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, ten aanzien van hierna genoemde leveringen en diensten geen factuur uit te reiken:

- openbaar personenvervoer over de weg;
- gelegenheid geven tot parkeren van motorrijtuigen;
- toegang verlenen tot culturele, sportieve of recreatieve activiteiten;
- verhuur van strandbedden;
- verkoop van nummers en loten voor loterijen.

2. De administratieplichtige die ten aanzien van de in het eerste lid genoemde leveringen en diensten geen factuur uitreikt, dient ter zake een doorlopend genummerd bewijs van betaling aan de afnemer te verstrekken. Op het bewijs van betaling dient in ieder geval de naam of handelsnaam van de administratieplichtige, een omschrijving van de levering of dienst, de vergoeding inclusief eventueel verschuldigde omzetbelasting en een dagtekening te worden vermeld.

3. De omzet die gerealiseerd wordt met de in het eerste lid genoemde leveringen en diensten dient dagelijks, aan de hand van een kopie van de verstrekte bewijzen van betaling of anderszins, in de administratie te worden vastgelegd. Indien betaling middels een automaat plaatsvindt, dient de automaat de dagelijkse gerealiseerde omzet vast te leggen.

Art 7.2. Administratieplichtigen wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit de hierna genoemde leveringen of diensten, zijn op grond van artikel 44a, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen verplicht om ter zake van deze leveringen en diensten

een kassabon uit te reiken:

- a. verstrekken van spijzen en dranken;
- b. verkoop van consumentenartikelen;
- c. reparatie van consumentenartikelen;
- d. persoonlijke dienstverlening.

2. Op schriftelijk verzoek kan aan een administratieplichtige, wiens activiteiten geheel of gedeeltelijk bestaan uit de in het eerste lid genoemde leveringen of diensten, doch in wiens bedrijfsvoering het gebruikelijk is om ter zake een factuur uit te reiken, door de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau een ontheffing van de verplichting om een kassabon uit te reiken worden verleend. De administratieplichtige aan wie een ontheffing van de verplichting om een kassabon uit te reiken wordt verleend, is gehouden ter zake van zijn leveringen en diensten een factuur, als bedoeld in artikel 44 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, uit te reiken.

3. Onder de voorwaarde dat de dagelijkse verkopen middels een door de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau vastgesteld overzicht worden bijgehouden, hoeft ter zake van de verkoop van etenswaren en dagbladen door straatventers en de verkoop van opwaardeerkaarten geen kassabon te worden uitgereikt.

4. Ter zake van het verstrekken van spijzen en dranken en de verkoop van consumentenartikelen vanuit verkoopautomaten hoeft geen kassabon te worden uitgereikt. Dit onder de voorwaarde dat de verkoopautomaat de gerealiseerde omzet registreert en dat de exploitant van een verkoopautomaat de gerealiseerde omzet in zijn administratie vastlegt.

Art 7.3. 1. Het fiscaal logo, bedoeld in artikel 44a, vierde lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, heeft een afmeting van minimaal 128x128 pixels en wordt als volgt vastgesteld:

Hoofdstuk VIII

Uiteindelijk gerechtigden

Art 8.1. Aan rechtspersonen die zijn aangesloten bij een effectenbeurs die lid is van de Fédération Internationale des Bourses de Valeurs en die niet gevestigd is in een land dat niet voldoet aan ten minste 10 van de door de Financial Action Task Force (FATF) voorgestelde kernaanbevelingen, wordt ontheffing verleend van het bepaalde bij artikel 45, zesde lid, van de Algemene landsverordeningen Landsbelastingen.

Hoofdstuk IX

Ontheffing geheimhouding

(Gereserveerd)

Hoofdstuk X

Voorkoming dubbele belasting internationale organisaties

(Gereserveerd)

Hoofdstuk XI

Internationale bijstandsverlening

Art 11.1. Onder dringende redenen, bedoeld in artikel 62, vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt verstaan:

- a. een vermoeden van (internationale) belastingfraude;
- b. het risico dat als gevolg van de kennisgeving bewijsmateriaal verloren zou kunnen gaan;
- c. het dreigende verstrijken van heffingstermijnen of andere termijnen in het (verzoekende) land waarvoor de inlichtingen zijn bestemd; en
- d. door betrokkene veroorzaakte onduidelijkheid met betrekking tot de vraag waar de te onderzoeken boekhouding of administratie zich bevindt.

Hoofdstuk XII

Slotbepalingen

Art 12.1. Overgangsrecht, niet opgenomen.

Art 12.2. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als Ministeriële regeling formeel belastingrecht.

Art 12.3. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 mei 2013, met uitzondering van Hoofdstuk I, dat terugwerkt tot en met 1 januari 2012.

Uitgegeven de 31ste mei 2013

P.B. 2014/80
(G.T.)

Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. In deze regeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. controle-autoriteit: de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau;
- b. fiscaal kasregistratiesysteem: een kassa met een geïntegreerde printer danwel de combinatie van een kassa met een separate printer, voorzien van een fiscaal geheugen, dat voldoet aan de op grond van artikel 3 bij ministeriële regeling met algemene werking gestelde eisen;
- c. kassa-identificatienummer: een door de controle-autoriteit aan een fiscaal kasregistratiesysteem toegekend uniek registratienummer;
- d. kasregistratieplichtige: 1e. de op basis van artikel 44a, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, bij ministeriële regeling met algemene werking aangewezen administratieplichtige, die ter zake van zijn leveringen of diensten een kassabon dient uit te reiken met gebruikmaking van een fiscaal kasregistratiesysteem;
2e. de op basis van artikel 44a, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, door de inspecteur aangewezen administratieplichtige, die ter zake van zijn leveringen of diensten een kassabon dient uit te reiken met gebruikmaking van een fiscaal registratiesysteem;
- e. leverancier: de leverancier van fiscale kasregistratiesystemen;
- f. gekwalificeerde installateur: een door de controle-autoriteit aangewezen installateur van fiscale kasregistratiesystemen.

Ontheffing kasregistratiesysteem

Art. 2. 1. Een kassabon, als bedoeld in artikel 44a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt middels een fiscaal kasregistratiesysteem uitgereikt.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden administratieplichtigen aangewezen die ontheven zijn van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden voorwaarden gesteld, waaronder de Inspecteur, op verzoek van een kasregistratieplichtige, bij voor bezwaar vatbare beschikking, ontheffing kan verlenen van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken.

4. Op degene die is ontheven van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken, zijn de bepalingen als bedoeld in artikel 44a, vierde lid, onderdelen b, c en d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen niet van toepassing.

Delegatiebepaling

Art. 3. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald aan welke eisen een fiscaal kasregistratiesysteem moet voldoen.

Toelating door controle-autoriteit

Art. 4. 1. Een fiscaal kasregistratiesysteem dat voldoet aan de op grond van artikel 3 gestelde eisen, wordt op schriftelijk verzoek van een leverancier van dat fiscale kasregistratiesysteem of dat van een administratieplichtige, door de controle-autoriteit toegelaten.

2. Door de controle-autoriteit wordt een procedure vastgesteld waarmee op objectieve wijze kan worden beoordeeld of een fiscaal kasregistratiesysteem voldoet aan de op grond van artikel 3 gestelde eisen.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste en tweede lid, kan de controle-autoriteit zelfstandig een fiscaal kasregistratiesysteem dat voldoet aan de op grond van artikel 3 gestelde eisen, met inachtneming van het tweede lid toelaten, indien:

- a. er geen verzoek wordt ingediend als bedoeld in het eerste lid;
 - b. er zich onder de toegelaten fiscale kasregistratiesystemen geen systemen bevinden van een voldoende betaalbaar niveau;
 - c. er met betrekking tot fiscale kasregistratiesystemen die een relevant aandeel hebben in het totale gebruik, geen verzoek wordt ingediend als bedoeld in het eerste lid.
4. Door de controle-autoriteit kunnen, in verband met de verplichtingen op grond van dit landsbesluit, voorwaarden en verplichtingen aan een toelating worden gesteld.
5. Een beslissing over het al dan niet toelaten van een fiscaal kasregistratiesysteem, is een beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.
6. Op een toegelaten fiscaal kasregistratiesysteem wordt door of namens de controle-autoriteit middels een sticker het kassa-identificatienummer aangebracht.

7. Een op een fiscaal kasregistratiesysteem aangebracht kassa-identificatienummer mag niet worden verwijderd.

Art. 5. 1. Een fiscaal kasregistratiesysteem mag slechts door een voor dat systeem gekwalificeerde installateur worden geïnstalleerd, gedeïnstalleerd, gewijzigd of gerepareerd.

Gekwalificeerde
installateur

2. Een gekwalificeerde installateur voldoet aan de door de controle-autoriteit vast te stellen noodzakelijke eisen van vakbekwaamheid en integriteit voor het onafgebroken deugdelijk functioneren van het fiscaal kasregistratiesysteem.

3. Aanwijzing van een gekwalificeerde installateur geschiedt door de controle-autoriteit waarbij voorwaarden en beperkingen kunnen worden gesteld.

4. Een beslissing over het al dan niet aanwijzen van een gekwalificeerde installateur, is een beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.

Art. 6. 1. De controle-autoriteit draagt zorg voor het bijhouden en de publicatie van een overzichtsregister, waarin toegelaten fiscale kasregistratiesystemen en gekwalificeerde installateurs worden vermeld.

Overzichts-
register

2. Op verzoek wordt door de controle-autoriteit kosteloos een afschrift van het overzichtsregister verstrekt.

3. In het overzichtsregister worden ook de voorwaarden en verplichtingen die op grond van artikel 4, vierde lid, aan een toelating worden gesteld, alsmede de eisen van vakbekwaamheid en integriteit die op grond van artikel 5, tweede lid, aan een installateur worden gesteld, opgenomen.

4. De procedure, bedoeld in artikel 4, tweede lid, waarmee beoordeeld kan worden of een fiscaal kasregistratiesysteem aan de gestelde eisen voldoet, wordt door de controle-autoriteit op verzoek verstrekt.

Art. 7. 1. Bij de installatie van een fiscaal kasregistratiesysteem wordt door de gekwalificeerde installateur of een medewerker van de controle-autoriteit een door de controle-autoriteit verstrekt zegel aan het kasregistratiesysteem aangebracht. Het zegel is voorzien van een uniek zegelnummer.

Verzegeling

2. De kasregistratieplichtige is verplicht het fiscaal kasregistratiesysteem onafgebroken verzegeld te laten. Indien een fiscaal kasregistratiesysteem niet langer verzegeld is, voldoet het niet aan de eisen van het bij of krachtens dit landsbesluit bepaalde.

Art. 8. 1. De kasregistratieplichtige gebruikt en onderhoudt het fiscale kasregistratiesysteem op zodanige wijze dat het fiscaal kasregistratiesysteem onafgebroken deugdelijk functioneert. Een fiscaal kasregistratiesysteem functioneert deugdelijk indien alle door de kasregistratieplichtige verrichte transacties volledig en op de juiste wijze in het fiscaal kasregistratiesysteem worden opgeslagen, zodat de voor de heffing van de belasting van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken.

Verplichtingen
van kasregistra-
tieplichtige

2. Indien het fiscale kasregistratiesysteem op enig moment niet deugdelijk functioneert, is de kasregistratieplichtige verplicht om:

a. de datum en het tijdstip waarop het kasregistratiesysteem ophoudt deugdelijk te functioneren, alsmede het kassa-identificatienummer, in zijn administratie vast te leggen;

b. vanaf dat moment ter zake van zijn leveringen en diensten een door de controle-autoriteit vastgesteld model kassabon uit te reiken;

c. bij een defect het fiscaal kasregistratiesysteem onverwijld te laten repareren door een gekwalificeerde installateur.

3. Zodra het fiscaal kasregistratiesysteem weer deugdelijk functioneert, is de kasregistratieplichtige verplicht de volgende gegevens in zijn administratie vast te leggen:

a. de datum en het tijdstip waarop het fiscaal kasregistratiesysteem weer deugdelijk functioneert; en

b. indien een reparatie heeft plaatsgevonden, de naam, adres, Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de gekwalificeerde installateur die de reparatie heeft uitgevoerd.

Art. 9. 1. De kasregistratieplichtige die zijn onderneming dan wel een tot zijn onderneming behorend fiscaal kasregistratiesysteem overdraagt, maakt daarvan onverwijld schriftelijk

Overdracht
kasregistratie-
systeem

melding bij de controle-autoriteit. Op de melding plaatst de kasregistratieplichtige de hierna genoemde gegevens:

- a. naam of handelsnaam, adres, Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de kasregistratieplichtige;
- b. naam of handelsnaam, adres, Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van degene aan wie de onderneming of het fiscaal kasregistratiesysteem is overgedragen;
- c. het kassa-identificatienummer en het nummer van het aangebrachte zegel van het fiscale kasregistratiesysteem dat wordt overgedragen; en
- e. datum van de overdracht van de onderneming of het fiscaal kasregistratiesysteem.

Indien ter zake van de overdracht een deïnstallatie of wijziging van het fiscaal kasregistratiesysteem heeft plaatsgevonden, wordt daarnaast de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de gekwalificeerde installateur vermeld

Kwalificatie
strafbaar feit

Art. 10. Het niet voldoen aan een verplichting als bedoeld in artikel 4, zevende lid, artikel 5, eerste lid, artikel 8, tweede lid, onderdelen a en c, en derde lid, en artikel 9, is een strafbaar feit.

Inwerking-
treding
Intrekking oude
regeling
Citeertitel

Art. 11. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 2014.

Art. 12. Het Landsbesluit kasregistratiesystemen (P.B. 2012, no 69) wordt ingetrokken.

Art. 13. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.

Uitgegeven 18 september 2014

Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen**Hoofdstuk I****Algemene bepalingen**

Art. 1. 1. De Inspecteur verleent, op schriftelijk verzoek van de administratieplichtige, ontheffing van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken, indien de administratieve organisatie en het in gebruik zijnde kasregistratiesysteem een volledig betrouwbaar beeld geeft van de door de administratieplichtige gerealiseerde omzet.

2. In afwijking van het eerste lid en onder de voorwaarde dat ter zake van hun leveringen en diensten een door de controle-autoriteit vastgestelde kassabon wordt uitgereikt, worden de hierna genoemde administratieplichtigen ontheven van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken:

- a. administratieplichtigen ter zake waarvan de ontheffing voor het voldoen van omzetbelasting, bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening omzetbelasting 19993, van toepassing is;
- b. administratieplichtigen voor zover de verplichting tot het uitreiken van een kassabon slechts bijkomstige activiteiten betreft; of
- c. administratieplichtigen voor zover de verplichting tot het uitreiken van een kassabon ambulante activiteiten betreft.

3. Ter zake van de levering van brandstoffen door administratieplichtigen die een benzinestation exploiteren geldt eveneens een ontheffing van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken. Aan een afnemer wordt, op verzoek, wel een kassabon uitgereikt. Deze kassabon dient te voldoen aan de vereisten van artikel 44a, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2013, no. 53), met uitzondering van de in de onderdelen c en d opgenomen vereisten. Uit de administratie van een administratieplichtige die een benzinestation exploiteert, dient op betrouwbare wijze de dagelijkse verkoop van brandstoffen te blijken.

4. administratieplichtigen die een kwalificerend schriftelijk verzoek aan de Inspecteur voor een ontheffing als bedoeld in het eerste lid hebben ingediend, zijn eveneens ontheven van de verplichting om een fiscaal kasregistratiesysteem te gebruiken.

5. Een verzoek tot ontheffing, bedoeld in het eerste lid, omvat:

- a. een kassabon uit het in gebruik zijnde kasregistratiesysteem;
- b. een verklaring van de administratieplichtige dat over de afgelopen vijf jaar aan alle fiscale verplichtingen is voldaan;
- c. een uitdraai van het debiteurenoverzicht van de Ontvanger, niet ouder dan een maand;
- d. een door een accountant met certificerende bevoegdheid gecontroleerde jaarrekening over het voorgaande belastingjaar welke jaarrekening is voorzien van een goedkeurende accountantsverklaring of een goedkeurende beoordelingsverklaring.

6. In afwijking van het vijfde lid omvat een verzoek tot ontheffing, bedoeld in het eerste lid, van een onderneming die in het voorgaande belastingjaar niet bestond, een niet ouder dan twee maanden zijnde verklaring van een accountant met certificerende bevoegdheid dat de administratieve organisatie van de onderneming een volledige verantwoording van de omzet waarborgt.

7. Aan een kassa waarvoor een ontheffing als bedoeld in het eerste lid en het tweede lid is verleend, wordt door de Inspecteur een kassa-ontheffingsnummer aangebracht.

8. Indien een kassa op enig moment vervangen wordt door een andere kassa, wordt melding gemaakt aan de Inspecteur en wordt door de Inspecteur aan de andere kassa een kassa-ontheffingsnummer aangebracht.

9. De ontheffing, bedoeld in het eerste lid, vervalt op het moment dat de Inspecteur, bij een voor bezwaar vatbare beschikking, vaststelt dat:

- a. de administratieplichtige bij het verzoek tot ontheffing onjuiste of onvolledige informatie heeft verschaft;
- b. de administratieplichtige zich niet houdt of de administratieplichtige zich in de voorgaande vijf jaren niet heeft gehouden aan diens belastingverplichtingen; of
- c. de administratieve organisatie van de onderneming niet van dien aard is dat de voor de belastingheffing van belang zijnde gegevens duidelijk blijken.

10. De ontheffing, bedoeld in het eerste lid, vervalt op het moment dat de controle-autoriteit constateert dat de administratieve organisatie en het in gebruik zijnde kasregistratiesysteem niet adequaat zijn om een betrouwbaar beeld te vormen over de volledigheid van de

omzetverantwoording.

11. Indien een ontheffing overeenkomstig het tiende lid komt te vervallen, is de administratieplichtige verplicht om een fiscaal kasregistratiesysteem als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Landsbesluit kasregistratiesystemen, in gebruik te nemen.

Art. 2. De minimale eisen waaraan een fiscaal kasregistratiesysteem, als bedoeld in het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen, moet voldoen, zijn in de bijlage bij deze ministeriële regeling opgenomen.

Art. 3. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 oktober 2014.

2. De Ministeriële regeling kasregistratiesystemen (P.B. 2012, no. 70) wordt ingetrokken

Art. 4. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen.

Overgangsrecht:

P.B. 2016, no. 42

Artikel II¹

1. Een verzoek voor ontheffing van een fiscaal kasregistratiesysteem, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het Landsbesluit kasregistratiesystemen, die reeds voor de inwerkingtreding van deze regeling is ingediend en nog niet is afgehandeld, wordt aangemerkt als een verzoek als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen.

2. Een reeds ingediend verzoek voor ontheffing van een fiscaal kasregistratiesysteem als bedoeld in het eerste lid, dient eveneens te voldoen aan hetgeen, bedoeld in artikel 1, vijfde of zesde lid, van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen.

3. Een administratieplichtige heeft na inwerkingtreding van deze regeling ten hoogste twee maanden de tijd om een verzoek als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen, nader aan te vullen met de gegevens, bedoeld in artikel 1, vijfde of zesde lid, van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen.

4. Een ontheffing van een fiscaal kasregistratiesysteem als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van het Landsbesluit kasregistratiesystemen, die voor de inwerkingtreding van deze regeling is verleend, geldt voor een periode van een jaar.

5. Om in aanmerking te kunnen komen voor een ontheffing van een fiscaal kasregistratiesysteem na verloop van de periode, bedoeld in het vierde lid, kan een administratieplichtige binnen drie maanden na verloop van die periode, een verzoek tot ontheffing als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen indienen.

1. Overgangsrecht, opgenomen in P.B. 2016, no. 42. Deze P.B. trad in werking op 30 juli 2016.

Bijlage behorende bij artikel 2 van de Ministeriële regeling fiscale kasregistratiesystemen

1. Algemene technische vereisten

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet minimaal aan de volgende algemene technische eisen voldoen:

- a. het systeem dient zowel de Engelse als de Nederlandse taal te ondersteunen;
- b. data dienen berekend, weergegeven en verzonden te worden in het formaat: dd/mm/yyyy.

2. Hardware specificaties

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet minimaal aan de volgende hardware specificaties voldoen:

- a. het fiscaal kasregistratiesysteem beschikt over een verzegeld fiscaal geheugen, bij voorkeur ingebouwd met een epoxy hars of vergelijkbare kunststof, dat niet mechanisch, chemisch, elektromagnetisch of fysiek verwijderd kan worden uit het moederbord zonder onherstelbare schade aan het systeem aan te brengen;
- b. het fiscaal kasregistratiesysteem beschikt over een externe sabotagebestendige verzegeling, bijv. een schroef die verzegeld kan worden met een unieke zegel uitgegeven door de controle-autoriteit of een ander type van sabotagebestendige verzegeling. Toegang tot het interne gedeelte van de machine is niet mogelijk zonder aantasting van de sabotagebestendige verzegeling;
- c. de verwisseling van kassabonpapier/kassarol kan geschieden zonder aantasting van de sabotagebestendige verzegeling;
- d. het fiscaal kasregistratiesysteem beschikt over een poort, bij voorkeur USB of ETHERNET, voor een connectie met een computer (vereiste voor fiscale printer);
- e. het fiscaal kasregistratiesysteem beschikt over een display waarin de input en output van de machine gelijktijdig aan de ondernemer en consument getoond wordt;
- f. het display scherm is in staat minimaal 13 cijfers te tonen, inclusief 2 decimalen;
- g. het fiscaal kasregistratiesysteem heeft een interne klok met de werkelijke datum en tijd.

3. Elektronisch journaal

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet over een elektronisch journaal beschikken dat minimaal aan de volgende eisen voldoet:

- a. het fiscaal kasregistratiesysteem heeft een elektronisch journaal op een SD Card of vergelijkbare gegevensdrager dat alle transacties en andere informatie die geprint wordt, registreert. Dit elektronische journaal dient de dagelijkse verkoop samenvatting te registreren in het fiscale geheugen. De data dient versleuteld opgeslagen te worden;
- b. het eerste elektronische journaal activeert de registratie van verkopen en het printen van kassabonnen. Wanneer het elektronische journaal verwijderd wordt, dient het systeem onmiddellijk te blokkeren en is het niet langer mogelijk transacties te verrichten;
- c. de data van het elektronische journaal kan niet verwijderd of hergebruikt worden;
- d. het fiscaal kasregistratiesysteem registreert wanneer het elektronisch journaal voor het laatst is ge-update en alle veranderingen die betrekking hebben op het elektronische journaal.

4. Fiscaal geheugen

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet over een fiscaal geheugen beschikken dat minimaal de volgende gegevens vastlegt:

- a. datum en tijd van begin en einde van de dagelijkse handelingen;
- b. het kassa-identificatienummer van het fiscaal kasregistratiesysteem en het Crib-nummer van de kasregistratieplichtige;
- c. de omzetbelastingtarieven van producten en diensten;
- d. het bedrag van alle verkopen inclusief omzetbelasting, het totale bedrag van de verkopen inclusief omzetbelasting, het bedrag van alle belastbare verkopen, het bedrag van alle verkopen vrijgesteld van omzetbelasting en het totale bedrag aan omzetbelasting;
- e. de serienummers en de datums van resetten van het Z-rapport elke vierentwintig uur;
- f. de aantallen keren en de datums van het resetten van het geheugen, informatie over de initiatie van de reset en de wijze waarop gereset is;
- g. alle pogingen van wijzigingen, sabotage, annuleringen, etc. van de data, dit om de controle

te vergemakkelijken.

Overige vereisten die betrekking hebben op het fiscaal geheugen:

h. het fiscaal geheugen kan een minimum van 3.650 dagelijkse Z-rapporten opslaan;

i. het systeem registreert heraansluitingen elke keer dat het fiscaal geheugen afgesloten is voor service of door sabotage. Het heraansluitingrapport bevat het tijdstip en datum van de afsluiting en heraansluiting;

j. wanneer het fiscaal geheugen nog capaciteit voor 30 Z-rapporten heeft, wordt de volgende waarschuwing geprint op de eerstvolgende Z-rapporten: "FISCAAL GEHEUGEN BIJNA VOL. XX Z-RAPPORTEN OVER" of "FISCAL MEMORY NEAR FULL. REMAINING XX Z-REPORTS". Indien het geheugen vol is stopt het fiscaal kasregistratiesysteem automatisch met het registreren van transacties, maar alle andere functies betreffende de informatie van het fiscaal geheugen dienen wel beschikbaar te zijn;

k. indien de diagnostische procedure vaststelt dat het fiscaal geheugen defect is, is het verder registreren van omzet onmogelijk;

l. indien de diagnostische procedure vaststelt dat de printer defect is, is het verder registreren van omzet onmogelijk;

m. indien de printer geen papier meer bevat, wordt het verder registreren van omzet onmogelijk.

5. Printen

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet over een mogelijkheid tot printen beschikken dat minimaal aan de volgende eisen voldoet:

a. voor elke gemaakte transactie wordt een kassabon geprint;

b. op basis van standaard tijdseenheden (dag, maand, jaar) kunnen vanuit het geheugen verkoopgegevens geprint worden;

c. mogelijkheid om samenvattende verkooprapporten te printen tussen twee willekeurige data (van-tot) of door het selecteren van twee verschillende Z-rapporten;

d. mogelijkheid om een logo van de ondernemer op elke kassabon te printen in een niet standaard lettertype;

e. opgeslagen gegevens kunnen door instructies (bijv. via een keyboard) geprint worden;

f. het unieke kassa-identificatienummer van het fiscaal kasregistratiesysteem wordt op elke kassabon geprint, dit ter bevordering van het identificeren van ongeregistreerde kasregistratiesystemen;

g. het gebruik van het fiscaal logo, geprint in een niet standaard lettertype op elke kassabon, dit ter vergemakkelijking van het herkennen van authentieke kassabonnen door consumenten;

h. indien een transactie met vreemde valuta wordt betaald, wordt de valuta van het ontvangen bedrag op de kassabon geregistreerd. Indien een transactie met een debit- of creditcard wordt betaald, wordt de handelsnaam van de debit- of creditcardmaatschappij op de kassabon vermeld;

i. de op de kassabon geprinte gegevens zijn minimaal voor een periode van 5 jaar leesbaar;

j. elke begonnen en vervolgens onderbroken printactie wordt voortgezet na reparatie van de printer;

k. elke begonnen en vervolgens door stroomuitval onderbroken, actie wordt voortgezet na terugkomst van de stroom;

l. mogelijkheid tot herprinten van een kassabon of elk ander document in het geval van ontkoppeling van de printer of papierstoring;

m. gemakkelijke verwisseling van het kassabonpapier/kassarol;

n. robuuste en scherpe papiersnijder;

o. mogelijkheid om te printen in de Nederlandse en Engelse taal.

6. Beveiliging en betrouwbaarheid

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet minimaal aan de volgende eisen aangaande beveiliging en betrouwbaarheid voldoen:

a. de basisfuncties worden geregistreerd op een beschermd geheugen en kunnen niet worden veranderd;

b. het systeem is beschermd tegen computervirus aanvallen;

c. het systeem biedt zekerheden voor data-integriteit en data-authenticiteit;

d. intrinsieke bescherming tegen ongeautoriseerde handelingen;

- e. applicatie upgrades zijn mogelijk via een onafhankelijk proces zonder de beveiligingsfuncties te verstoren;
- f. automatische registratie van configuratiedata in het permanente geheugen;
- g. automatisch management van export van elektronische journaalen;
- h. het systeem heeft een back-up batterij die tenminste 96 uur zonder externe stroomaanlevering kan werken;
- i. het systeem heeft zowel oplaadbare interne batterijen als voedingen die de schade van stroomonderbrekingen beperken en die ervoor zorgen dat het systeem tijdens stroomonderbrekingen operationeel kan blijven;
- j. het systeem verplicht het uitprinten van een Z-rapport voorafgaand aan elke configuratie verandering;
- k. het systeem staat het aanpassen van geregistreerde data of het wijzigen/herroepen van transacties niet toe;
- l. het systeem stuurt een alarm en toont een bericht in het geval van ontkoppeling van het elektronisch journaal of het fiscaal geheugen;

7. Programmeercapaciteiten

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet minimaal aan de volgende eisen ten aanzien van de programmeercapaciteiten voldoen:

- a. het systeem staat slechts 20 wijzigingen met betrekking tot de geprogrammeerde belastingen toe en slechts 10 wijzigingen met betrekking tot de geprogrammeerde header-informatie van de kassabonnen. Deze veranderingen worden in het fiscaal geheugen geregistreerd en meer dan deze wijzigingen zorgen ervoor dat het systeem geen kassabonnen meer kan printen;
- b. staat configuratie van kasregistratiesystemen ter plaatse toe via een aangesloten keypad en/of door een standaard PC. De fabrikant levert de programmeersoftware ter goedkeuring, welke geëvalueerd zal worden op functionaliteit en betrouwbaarheid door de controle-autoriteit;
- c. staat het programmeren van tenminste 6 verschillende belastingcategorieën ("departments") toe met tenminste 2 belastingcodes voor elke categorie;
- d. beschikt over de mogelijkheid om tenminste 20.000 artikelen op te slaan;
- e. datum formaat voor alle geprinte documenten is DD-MM-YYYY:HHMMSS;
- f. de geprogrammeerde en opgeslagen gegevens gaan niet verloren indien de interne batterij verzwakt of geheel ontladst;
- g. staat het direct printen van alle opgeslagen data toe, inclusief dat van het fiscaal geheugen en het elektronisch journaal, door middel van een keypad of vanaf een standaard PC door een verbinding via een USB, RS232 of Ethernet;
- h. de datums in het systeem moeten onveranderbaar zijn. Dit verzekert integriteit van de geregistreerde data en voorkomt "backdating".

8. Kassabonnen

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet kassabonnen kunnen printen die minimaal aan de volgende vereisten voldoen:

- a. de datum en het tijdstip waarop de kassabon is uitgereikt;
- b. het aan de kasregistratieplichtige toegekende uniek kassabonnummer (Number di Komprobante Fiskal; NKF-nummer);
- c. het kassa-identificatienummer (Number di Sistema Fiskal; NSF-nummer);
- d. een door de Minister vastgesteld fiscaal logo;
- e. de naam of handelsnaam, het adres en het Crib-nummer van de administratieplichtige die de levering of de dienst verricht;
- f. het adres waar het fiscaal kasregistratiesysteem is geplaatst, indien dit adres afwijkt van het adres bedoeld onder e;
- g. een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of verrichte diensten;
- h. de hoeveelheid van de geleverde goederen of verrichte diensten;
- i. de eenheidsprijs, inclusief omzetbelasting;
- j. het toegepaste omzetbelastingtarief of indien een vrijstelling van omzetbelasting van toepassing is, enige vermelding daarvan;
- k. het totaal door de afnemer te betalen bedrag, alsmede eventuele kortingen die niet in de eenheidsprijs zijn begrepen;
- l. het omzetbelastingbedrag dat ter zake van de leveringen of diensten verschuldigd is geworden;

m. de wijze van betaling.

Deze vereisten gelden tevens voor inruilbonnen en teruggavebonnen.

9. X- en Z-rapporten

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet X- en Z-rapporten kunnen genereren die minimaal aan de volgende eisen voldoen:

- a. de naam of handelsnaam en het Crib-nummer van de kasregistratieplichtige;
- b. datum en tijdstip waarop het rapport is geprint;
- c. informatie waaruit blijkt dat het een X of Z rapport betreft;
- d. kassa aanduiding
- e. maand en jaar van de verkopen;
- f. totaal verkoopbedrag (totaliseren van alle verkopen);
- g. totaal verkoopbedrag per belastingcategorie ("department");
- h. bedrag van de omzetbelasting;
- i. aantal verkochte artikelen;
- j. aantal verleende diensten;
- k. aantal contante transacties;
- l. aantal kassalade openingen;
- m. aantal kopie kassabonnen en bedrag;
- n. verkoopbedrag opgesplitst in wijze van betaling;
- o. aantal artikelen retour en bedrag;
- p. kortingen;
- q. overige transacties of registraties die invloed hebben gehad op de dagomzet;
- r. aantal onvolledige transacties;
- s. totaal omzet;
- t. totaal retouraanslagen;
- u. totaal nettobedrag.

10. Ondersteunende software

Een fiscaal kasregistratiesysteem moet geschikt zijn voor ondersteunende software die minimaal aan de volgende eisen voldoet:

- a. de fabrikant verschaft fiscale software die het mogelijk maakt voor de controle-autoriteit om alle data van de Z-rapporten van alle kasregistratiesystemen via het elektronisch journaal te ontvangen en te decrypten;
- b. de bovengenoemde data moeten geëxporteerd kunnen worden naar standaard Excel- of CSV formaat.

11. Inspectieboek

- a. de fabrikant verschaft een Inspectieboek voor elk verkocht fiscaal kasregistratiesysteem.

Landsbesluit administratieve sanctie

P.B. 2014/83

Landsbesluit houdende algemene maatregelen, van de 18e september 2014 ter uitvoering van artikel 28a, zesde lid, van de Algemene landsverordening landsbelastingen (Landsbesluit tijdelijke sluiting bedrijfslocatie). Bij landsbesluit houdende maatregelen van de 10e mei 2016 (P.B. 2016, no. 23) gewijzigd in: Landsbesluit administratieve sanctie bij niet nakomen fiscale verplichtingen.

Art. 1. In deze regeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. Kasregistratieplichtige : een kasregistratieplichtige als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen (P.B. 2014, no 80).
- b. Bedrijfslocatie : de locatie van waaruit een belastingplichtige goederen levert of diensten verricht, als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, uitgezonderd woongedeelten.
- c. fiscaal kasregistratiesysteem : een fiscaal kasregistratiesysteem als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen.;
- d. controle-autoriteit : de directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau, dan wel door de directeur aan te wijzen personen.
- e. overtreding : het niet, dan wel het niet op de voorgeschreven wijze, voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit Hoofdstuk VI van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
- f. overtreder : de belastingplichtige die de overtreding pleegt of medepleegt.
- g. begunstigingstermijn : de termijn waarbinnen een geconstateerde overtreding moet zijn hersteld.

Art. 2. De administratieve sanctie, bedoeld in artikel 28a, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt opgelegd aan de overtreder.

Verplichtingen

Art. 3. Met het toezicht op de naleving van de verplichtingen als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, is belast de controle-autoriteit.

Toezicht

Art. 4. 1. Bij de uitoefening van zijn taak draagt de medewerker van de controle-autoriteit een door de controle-autoriteit uitgegeven legitimatiebewijs bij.

Legitimatie
medewerker

2. De medewerker toont het legitimatiebewijs, bedoeld in het eerste lid, desgevraagd aanstonds.

3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de medewerker en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Art. 5. De controle-autoriteit maakt van zijn bevoegdheden slechts gebruik voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van zijn taak nodig is.

Gebruik
bevoegdheden

Art. 6. 1. De controle-autoriteit is bevoegd elke plaats te betreden met uitzondering van een woning, tenzij de bewoner daartoe toestemming geeft.

Toegang door
controle-
autoriteit

2. Zo nodig verschaft de controle-autoriteit zich toegang met behulp van de sterke arm.

3. De controle-autoriteit is bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hem zijn aangewezen.

4. Op de personen bedoeld in het derde lid is artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

Art. 7. 1. De controle-autoriteit is bevoegd ter plaatse:

Bevoegdheden
controle-
autoriteit

a. inlichtingen te vorderen;

b. inzage te vorderen van zakelijke gegevens en bescheiden;

c. van de gegevens en bescheiden kopieën te maken;

d. van personen inzage te vorderen van een identiteitsdocument, als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Identificatieplicht (P.B. 2002, no. 76).

2. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden, is de controle-autoriteit bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs.

Art. 8. 1. De controle-autoriteit is bevoegd het fiscale kasregistratiesysteem van de kasregistratieplichtige te onderzoeken.

Onderzoek
kasregistratie-
systemen

2. Indien het onderzoek niet ter plaatse kan geschieden, is de controle-autoriteit bevoegd het fiscale kasregistratiesysteem voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem af te geven schriftelijk bewijs.

3. De kasregistratieplichtige wordt zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis gesteld van de resultaten van het onderzoek.

4. Bij toepassing van het tweede lid, is artikel 8, tweede en derde lid, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesystemen van overeenkomstige toepassing.

Verplichte medewerking

Art. 9. 1. Een ieder is verplicht aan de controle-autoriteit binnen de door hem gestelde redelijke termijn alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan vorderen bij de uitoefening van zijn bevoegdheden.

2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit.

Handelen Inspecteur bij overtreding

Art. 10. 1. Indien de controle-autoriteit een overtreding constateert, handelt de Inspecteur als volgt:

a. bij een eerste constatering geeft de Inspecteur aan de overtreder terstond een schriftelijke waarschuwing;

b. bij een tweede constatering legt de Inspecteur aan de overtreder terstond een last tot herstel van de overtreding op; c. bij een derde en daarop volgende constateringen alsmede bij het niet binnen de begunstigingstermijn herstellen van de overtreding, kan de Inspecteur aan de overtreder terstond een administratieve sanctie opleggen.

2. De administratieve sanctie bestaat uit:

a. bij een derde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor driemaal 24 uur;

b. bij een vierde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor zevenmaal 24 uur;

c. bij een vijfde constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor dertigmaal 24 uur;

d. bij een zesde of volgende constatering: sluiting van de bedrijfslocatie voor een jaar.

3. De periode gelegen tussen twee opeenvolgende constateringen, bedoeld in het eerste en tweede lid, betreft minimaal een kalenderweek.

4. Na een geconstateerde overtreding wordt het toezicht bij de overtreder de eerst volgende keer uitgeoefend door twee andere medewerkers van de controle-autoriteit.

5. Indien de controle-autoriteit vaststelt dat:

a. de laatst geconstateerde overtreding volledig en op de juiste wijze is hersteld; en

b. bij de overtreder gedurende een periode van een jaar geen nadere overtreding is geconstateerd;

vervallen daarmee alle eerdere constateringen als bedoeld in het eerste en tweede lid.

De Inspecteur verstrekt daarvan een schriftelijk bewijs.

Waarschuwing

Art. 11. 1. Een waarschuwing als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, vermeldt:

a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;

b. een omschrijving van de overtreding;

c. de overtreden wettelijke bepaling;

d. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;

e. de naam van de medewerker of de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding heeft of hebben geconstateerd;

f. het bepaalde in artikel 10, eerste en tweede lid.

2. Een waarschuwing als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, wordt terstond na de constatering van de overtreding in persoon uitgereikt aan de overtreder. De overtreder dient voor ontvangst te tekenen. Voorts wordt de waarschuwing per post verzonden.

3. Indien de uitreiking van de waarschuwing niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het tweede lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze.

4. Een waarschuwing, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel a, is geen beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak (A.B. 2010, no. 86).

Eisen last tot herstel

Art. 12. Een last tot herstel van de overtreding, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b, vermeldt:

- a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;
 - b. de waarschuwing als bedoeld in artikel 11;
 - c. een omschrijving van de overtreding;
 - d. de overtreden wettelijke bepaling;
 - e. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
 - f. de begunstigingstermijn van minimaal zevenmaal 24 uur;
 - g. de te treffen herstelmaatregelen;
 - h. de sanctie op het niet tijdig herstellen van de overtreding;
 - i. in hoeverre de kosten van een administratieve sanctie ten laste van de overtreder zullen worden gebracht;
 - j. de naam van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd;
 - k. een rechtsmiddelenverwijzing.
2. De last tot herstel van de overtreding, als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b, wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak.
 3. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
 4. De rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie wordt schriftelijk in kennisgesteld van de last tot herstel van de overtreding als bedoeld in artikel 10, eerste lid, onderdeel b.

Art. 13. 1. Een administratieve sanctie vermeldt:

Eisen administratieve sanctie

- a. de naam of handelsnaam, het adres, het Crib-nummer en het door de Kamer van Koophandel toegekende registratienummer van de overtreder;
 - b. de waarschuwing bedoeld in artikel 11;
 - c. de last tot herstel van de overtreding bedoeld in artikel 12;
 - d. een omschrijving van de overtreding;
 - e. de overtreden wettelijke bepaling;
 - f. de datum en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
 - g. in hoeverre de kosten van de administratieve sanctie ten laste van de overtreder zullen worden gebracht;
 - h. de naam van de medewerkers van de controle-autoriteit die de overtreding hebben geconstateerd;
 - i. de datum en het tijdstip van de administratieve sanctie;
 - j. een rechtsmiddelenverwijzing.
2. De administratieve sanctie wordt opgelegd bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
 3. De rechthebbende tot het gebruik van de bedrijfslocatie wordt schriftelijk in kennis gesteld van de administratieve sanctie.
 4. Na de bekendmaking van de administratieve sanctie aan de overtreder verzegelt de Inspecteur de tot de bedrijfslocatie behorende gebouwen, gronden en al hetgeen zich daarin of daarop bevindt.
 5. Onder verzegelen wordt verstaan: het aanbrengen van een zegel, één of meerdere sloten, dan wel andere materialen, op zodanige wijze dat de bedrijfslocatie van de overtreder niet langer voor publiek of de overtreder toegankelijk is.
 6. Op de bedrijfslocatie van de overtreder wordt - duidelijk zichtbaar, goed leesbaar en in de officiële talen - een bekendmaking aangebracht, waarin in ieder geval het volgende is opgenomen:
 - a. aan het hoofd de woorden "Tijdelijke sluiting bedrijfslocatie";
 - b. de handelsnaam van de overtreder;
 - c. de periode waarin de bedrijfslocatie is gesloten;
 - d. het bepaalde in artikel 2:141 van het Wetboek van Strafrecht;
 - e. het bepaalde in artikel 2:157, eerste en tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht.
 7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de verzegeling en de bekendmaking.

Art. 14. Bij het sluiten van de bedrijfslocatie zijn de artikelen 4 tot en met 6 van overeenkomstige toepassing.

Overeenkomstige toepassing

Kosten sluiting	Art. 15. Het sluiten van een bedrijfslocatie geschiedt op kosten van de overtreder, tenzij deze kosten redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoren te komen. 2. Tot de kosten van het sluiten van een bedrijfslocatie behoren de kosten van voorbereiding daarvan, voor zover deze zijn gemaakt na het verstrijken van de termijn waarbinnen de last tot herstel van de overtreding had moeten worden uitgevoerd. 3. De kosten van voorbereiding van het sluiten van een bedrijfslocatie zijn ook verschuldigd, voor zover als gevolg van het alsnog uitvoeren van de last tot herstel van de overtreding de bedrijfslocatie niet is gesloten. 4. Tot de kosten van het sluiten van een bedrijfslocatie behoren tevens de kosten van vergoeding van schade welke door het sluiten van de bedrijfslocatie aan derden is toegebracht. 5. De Inspecteur stelt de hoogte van de verschuldigde kosten vast bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak. 6. Artikel 1 van de Invorderingsverordening 1954 is van overeenkomstige toepassing.
Vervallen beschikking	Art. 16. 1. De beschikking die strekt tot het sluiten van de bedrijfslocatie vervalt, voor zover de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd, wordt herroepen. 2. Indien de controle-autoriteit constateert dat een overtreding op de juiste wijze is hersteld, herroept de Inspecteur bij beschikking in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening administratieve rechtspraak, terstond de beschikking waarbij de last tot herstel van de overtreding is opgelegd. 3. Artikel 11, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
Bezwaar, beroep	Art. 17. 1. Het bezwaar, beroep of hoger beroep tegen de last tot herstel van de overtreding heeft mede betrekking op een beschikking die strekt tot het sluiten van de bedrijfslocatie of op een beschikking tot vaststelling van de kosten betreffende het sluiten van de bedrijfslocatie, voor zover de overtreder deze beschikking betwist. 2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een verzoek om voorlopige voorziening Art. 18. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 2014.
Citeertitel	Art. 19. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit administratieve sanctie bij niet nakomen fiscale verplichtingen. Uitgegeven 18 september 2014

Ministeriële regeling vaststelling prioriteiten uitvoering controle-autoriteit

MR met algemene werking van 27 juli 2016.

Prioriteiten bij
onderzoek

Art. 1. 1. Voor de naleving van de verplichtingen opgenomen in de artikelen 43, tweede tot en met negende lid, of 44a, eerste tot en met zesde lid, dan wel met de naleving van het gestelde bij of krachtens artikelen 43, tiende lid, of bij of krachtens artikel 44a, achtste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, worden voor de uitvoering van de controle, door de controle-autoriteit, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen, prioriteiten vastgesteld.

2. De prioriteiten, bedoeld in het eerste lid, zijn als volgt en worden in deze volgorde uitgevoerd:

a. de controle-autoriteit controleert overeenkomstig artikel 2, eerste lid, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesysteem, of een kassabon middels een fiscale kasregistratiesystemen wordt uitgereikt;¹

b. de controle-autoriteit controleert of een kassabon voldoet aan hetgeen opgenomen in artikel 44a, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

c. de controle-autoriteit controleert overeenkomstig artikel 7, tweede lid, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesysteem, of het fiscale kasregistratiesysteem onafgebroken verzegeld is;

d. de controle-autoriteit controleert overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van het Landsbesluit fiscale kasregistratiesysteem, of het fiscale kasregistratiesystemen onafgebroken deugdelijk functioneert;

e. de controle-autoriteit wordt de volledige administratie opgevraagd voor het lopend boekjaar;

f. de controle-autoriteit onderzoek² of de administratie voldoet aan hetgeen opgenomen in artikel 43, tweede, derde, vijfde, zevende, achtste en negende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

g. de controle-autoriteit controleert of er een sluitende kasadministratie is;

h. de controle-autoriteit controleert of er een inkoopadministratie aanwezig is;

i. de controle-autoriteit controleert of er een voorraadadministratie aanwezig is voor de producten opgenomen op de productcontrolelijst, bedoeld in artikel 3, eerste lid, voor zover die producten door belastingplichtige worden verkocht;

j. de controle-autoriteit controleert of de voorraadadministratie van een product opgenomen op de productcontrolelijst, bedoeld in artikel 3, eerste lid, volledig aansluit op de inkoopadministratie van dat product, waardoor de verkopen van dat product, dat gelijk is aan de inkopen minus voorraden middels kassabonnen volledig gevalideerd kunnen worden;

k. de controle, bedoeld in onderdeel j, wordt herhaald voor alle producten op de productcontrolelijst, bedoeld in artikel 3, eerste lid, in de daarin opgenomen volgorde;

l. de controle-autoriteit onderzoekt of de administratie voldoet aan hetgeen opgenomen in artikel 43, zesde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

m. de controle wordt door de controle-autoriteit overeenkomstig de onderdelen a tot en met k, herhaald voor de vijf boekjaren daarvoor.

3. Indien de controle-autoriteit constateert dat de belastingplichtige niet voldoet aan een van de prioriteiten, bedoeld in het tweede lid, dan is er sprake van een overtreding, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen.

4. Na de constatering, bedoeld in het derde lid staakt de controle-autoriteit de controle voor een termijn als bedoeld in artikel 10, derde lid, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen.

5. De controle-autoriteit stelt overeenkomstig de prioriteiten, bedoeld in het tweede lid, een gedetailleerde controleplan op.

Art. 2. 1. Voor de uitvoering van de controle, bedoeld in artikel 1, eerste lid, worden naast de interne beschikbare capaciteit van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau, twaalf externe personen tijdelijk ingezet en aangewezen als controle-autoriteit.

Inzet SBAB
en externe
krachten

1. Hier en in de volgende onderdelen is op een aantal plaatsen Landsbesluit fiscale kasregistratiesysteem gebruikt waar het woord 'kasregistratiesystemen' had moeten zijn gebruikt. Op andere plaatsen is het omgekeerde het geval.

2. Bedoeld zal zijn: onderzoekt.

Curaçao – Algemene landsverordening Landsbelastingen

Ministeriële regeling vaststelling prioriteiten uitvoering controle-autoriteit

	2. De controle-autoriteit, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen, stelt voor de uitvoering van de controle, bedoeld in artikel 1, eerste lid, een roulatieschema van de personen, bedoeld in het eerste lid op. 3. Voor de uitvoering van de controle, bedoeld in artikel 1, het eerste lid, wordt een persoon aangewezen als projectleider. 4. De controle, bedoeld in artikel 1, eerste lid, vindt telkens, overeenkomstig het roulatieschema, bedoeld in het tweede lid, plaats door twee personen.
Interne product- controlelijst	Art. 3. 1. De controle-autoriteit, bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen, stelt voor de uitvoering van de controle, bedoeld in artikel 1, eerste lid, na overleg met de Minister, een interne productcontrolelijst op. 2. De interne productcontrolelijst, bedoeld in het eerste lid, draagt een vertrouwelijke karakter en zal als zodanig door de controle-autoriteit worden behandeld.
Rapportage over controles	Art. 4. 1. De controle-autoriteit stelt naar aanleiding van de gevoerde controles, dagelijks en wekelijks, rapportages op. 2. De controle-autoriteit stelt van de overtredingen, bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van het Landsbesluit administratieve sanctie bij het niet nakomen fiscale verplichtingen, van alle belastingplichtige dagelijks een constateringslijst op en houdt deze bij. 3. De controle-autoriteit stuurt de Minister langs elektronische weg wekelijkse de rapportages, de bijgehouden constateringslijst en de interne productcontrolelijst, bedoeld in artikel 3, eerste lid, op.
Toezichthouder	Art. 5 1. Met het toezicht op de naleving van de prioriteiten, bedoeld in artikel 1, eerste lid, wordt de Sectordirecteur Fiscale Zaken, dan wel door de Sectordirecteur Fiscale Zaken aan te wijzen personen, belast.
Inwerking- treding Citeertitel	Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.³ Art. 7. 1. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling vaststelling prioriteiten uitvoering controle-autoriteit.

3. Datum bekendmaking was 29 juli 2016.

Aanwijzing medewerkers zelfstandige bestuursorganen

P.B. 2019/48

ALL

Ministeriële regeling met algemene werking, van de 6de augustus 2019 ter uitvoering van artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen⁴ (Ministeriële regeling aanwijzing medewerkers zelfstandige bestuursorganen).

Art. 1. De Financieel-Economisch Directeur van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de door die directeur aangewezen medewerkers van die bank die zijn belast met een toezichthoudende taak, zijn Inspecteur als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Art. 2. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2019.

Art. 3. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling aanwijzing medewerkers zelfstandige bestuursorganen.

4. P.B. 2013, no. 53, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2018, no. 83.

Aanschrijving verduidelijking trust en spf

22 December 2016.

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, lid 1, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen¹ (Aanschrijving verduidelijking trust en SPF).²

Op 12 oktober 2011 heeft de Staten van Curaçao het wetsvoorstel Landsverordening houdende aanvulling Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek inzake trusts (Landverordening trusts) aangenomen. Dit voorstel, dat in werking is getreden per 1 januari 2012, voorziet in de instelling van de trust. Daarnaast zijn bepalingen opgenomen waardoor de trust fiscaal op dezelfde wijze behandeld wordt als de stichting particulier fonds (hierna: spf).

Zowel voor de spf als de trust is bepaald dat zowel periodieke als eenmalige uitkeringen in de inkomstenbelasting belast worden. Voor periodieke uitkeringen brengt dit geen wijziging in de situatie voorafgaand aan 1 januari 2012. Vanwege de wetsystematiek zal het belasten van de uitkeringen alleen gevolgen hebben voor binnenlandse belastingplichtigen. Vanaf 1 januari 2012 zijn derhalve alle uitkeringen door een spf of een trust aan inwoners van Curaçao in beginsel belast voor inkomstenbelastingdoeleinden. Uit de praktijk is gevraagd om duidelijkheid te verschaffen voor een aantal situaties.

Inbreng door een ingezetene

Een natuurlijk persoon bedingt een periodieke uitkering bij een spf of trust. Hiervoor wordt een premie of koopsom betaald. Op grond van de saldomethode blijft de periodieke uitkering onbelast voor de inkomstenbelasting tot het bedrag van de betaalde premies of koopsom (prestatie). Slechts voor zover de uitkeringen de prestatie overtreffen worden ze belast met inkomstenbelasting. Een spf of trust kan eveneens uit haar vermogen uitkeringen doen zonder dat hiervoor een rechtsverhouding bestaat. Voorafgaand aan de wetwijzigingen, welke per 1 januari 2012 inwerking zijn getreden, waren slechts de uitkeringen gedaan in de vorm van een periodieke uitkering belast met inkomstenbelasting. Eenmalige uitkeringen konden in beginsel onbelast plaatsvinden. Echter, als gevolg van de wetwijzigingen worden eenmalige uitkeringen gedaan door een spf of trust aan ingezetenen van Curaçao eveneens in de inkomstenbelastingheffing betrokken. Als uitgangspositie dient de eigen inleg niet te worden belast. Voor periodieke uitkeringen bestaat hiervoor reeds de saldomethode. Voor eenmalige uitkeringen is uitdrukkelijk bepaald dat deze slechts belast zijn voor zover zij de waarde van de prestatie te boven gaan. Voor de spf en trust is in artikel 7, lid 3 van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 vermeld dat (slechts) de betaalde successiebelasting als prestatie wordt aangemerkt. De gedachte bij deze bepaling is dat de uitkering aan een andere persoon kan plaatsvinden dan de inbrenger. Voor zover er reeds successiebelasting over de inbreng is betaald, is het niet redelijk hetzelfde bedrag nogmaals onder de inkomstenbelasting te brengen. Zonder nadere verduidelijking zou het idee kunnen ontstaan dat het werkelijk ingebrachte bedrag bij uitkering als inkomen moet worden aangemerkt voor de inkomstenbelasting. Dat is niet in lijn met de bovengenoemde uitgangspositie dat de eigen inleg niet dient te worden belast.

Derhalve keur ik goed dat in geval van een inbreng middels een schenking door een ingezetene in een spf of trust eveneens als prestatie wordt aangemerkt, de waarde van hetgeen is ingebracht in de spf of trust. Als gevolg hiervan zal bij uitkering door een spf of trust aan deze inbrenger of een andere ingezetene ook over het bedrag van de inbreng geen inkomstenbelasting worden geheven. Voor een uitleg van het begrip schenking wordt hierbij aangesloten bij de definitie zoals opgenomen in artikel 5 Successiebelastingverordening 1908. Het bovenstaande geldt eveneens terzake van naar buitenlands recht opgerichte danwel ingestelde danwel in het buitenland gevestigde spf's, trust en soortgelijke en vergelijkbare rechtsvormen.

Inbreng door een niet-ingezetene

Indien een niet-ingezetene van Curaçao rechtstreeks zou schenken aan een inwoner

1. P.B. 2001, no. 89.

2. 26-11-2014.

van Curaçao is daar in beginsel noch successiebelasting noch inkomstenbelasting over verschuldigd. Om er voor zorg te dragen dat de situatie van inbreng in een spf of trust door een niet-ingezetene en een daaropvolgende uitkering gedaan door een spf of trust aan een begunstigde in Curaçao, niet nadeliger wordt belast dan een rechtstreekse schenking gedaan door een niet-ingezetene aan een ingezetene, keur ik het volgende goed. Op het moment dat een ingezetene voor Curaçaose belastingdoeleinden definitief gerechtigd wordt (dat wil zeggen een rechtens afdwingbaar recht verkrijgt) tot het vermogen van een spf of trust waarvan het vermogen is ingebracht door een niet-ingezetene, dan wel door overlijden van de inbrenger of immigratie van deze niet-ingezetene indien eerder, dient de op dat moment in het economisch verkeer geldende waarde van het vermogen als prestatie te worden beschouwd. Op verzoek stelt de Inspecteur de waarde van de prestatie vast.

Het bovenstaande geldt eveneens terzake van naar buitenlands recht opgerichte danwel ingestelde danwel in het buitenland gevestigde spf's, trust en soortgelijke en vergelijkbare rechtsvormen. De volgende voorbeelden (niet uitputtend) dienen ter verdere verduidelijking.

Voorbeeld

De heer X is woonachtig in het buitenland en brengt in 2015 Cg 500.000 in een spf. Zijn op Curaçao woonachtige dochter is niet definitief gerechtigd tot het vermogen van de spf. In 2017 komt de heer X te overlijden. Het vermogen in de spf is op dat moment aangegroeid tot Cg 600.000. Het kind wordt op dat moment definitief gerechtigd. De prestatie mag in deze situatie worden gesteld op Cg 600.000. Mocht de spf direct haar vermogen uitkeren aan de dochter dan is er geen inkomstenbelasting verschuldigd. Wanneer het vermogen in de spf blijft en aangroeit, dan is bij latere uitkering aan de dochter inkomstenbelasting verschuldigd over de waardeaan groei boven Cg 600.000.

Voorbeeld

Mevrouw Y is woonachtig in het buitenland en brengt in 2014 Cg 1.000.000 in in een spf. Haar op Curaçao woonachtige zoon is niet definitief gerechtigd tot het vermogen van de spf. In 2016 schenkt de spf conform de wensen van mevrouw Y haar gehele vermogen aan de zoon van mevrouw Y. Op het moment van de schenking wordt de zoon definitief gerechtigd. De prestatie mag in deze situatie worden gesteld op Cg 1.000.000. De zoon is geen inkomstenbelasting verschuldigd bij verkrijging van de uitkering door de spf.

Immigratie

Een niet-ingezetene, welke gerechtigd is tot een uitkering uit een spf of trust, die naar Curaçao immigrereert, wordt hierdoor voor Curaçaose inkomstenbelastingdoeleinden als ingezetene binnenlands belastingplichtig. Uitkeringen uit een spf of trust aan de immigrant worden na de immigratie fiscaal tot het inkomen gerekend. Zonder nadere maatregelen worden ook de uitkeringen die in de buitenlandse periode zijn 'opgebouwd' alsnog in de heffing betrokken. Indien de spf of trust de uitkeringen vóór de immigratie had laten plaatsvinden, dan zouden deze onbelast zijn in Curaçao. Ter vermijding van het dwingen tot uitkeringen door de spf of trust in de buitenlandse periode, keur ik goed dat over de uitkeringen tot het bedrag van de prestatie er geen inkomstenbelasting wordt geheven. Op verzoek van de spf, trust of immigrant kan de prestatie worden vastgesteld op de waarde van het vermogen van de spf of trust zoals die bestond op de dag van immigratie. Indien de waarde niet middels een verzoek aan de Inspecteur is vastgelegd dient de gehanteerde waarde te allen tijde voldoende onderbouwd te kunnen worden met onderliggende stukken.

Voorwaarden hiervoor zijn:

- de natuurlijke persoon heeft direct voorafgaand aan de immigratie gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar in het buitenland gewoond;
- de spf of trust of de natuurlijke persoon die gerechtigd is tot een belaste uitkering verzoekt de Inspecteur de waarde van het vermogen van de spf of trust op de dag van immigratie vast te stellen ('step up'); en
- de inbreng in de spf of trust dient in de buitenlandse periode te hebben plaatsgevonden. Indien de inbrenger die op enig moment inwoner van Curaçao is geweest en korter dan 5 jaar in het buitenland heeft gewoond naar Curaçao immigrereert, kan een verzoek tot vaststelling van de waarde van de prestatie conform hiervoor beschreven worden gedaan aan de Sector Directeur Fiscale Zaken. Het verzoek wordt alleen gehonoreerd indien vaststaat dat er bij

de emigratie, inbreng in de buitenlandse periode en opvolgende immigratie niet uitsluitend fiscale motieven een rol hebben gespeeld.

Penshonadoregeling

Voor de penshonadoregeling zijn in artikel 23E van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 kwalificerende opbrengsten uit buitenlandse bronnen van inkomen bepaald. Periodieke uitkeringen ten laste van een rechtspersoon die niet gevestigd is in Curaçao kwalificeren hierbij als opbrengst uit een buitenlandse bron. In de praktijk is hierbij de vraag gesteld of een eenmalige uitkering van een rechtspersoon die niet gevestigd is in Curaçao eveneens kwalificeert als opbrengst uit een buitenlandse bron. Aangezien niet beoogd is om een onderscheid te maken tussen eenmalige en periodieke uitkeringen, keur ik goed dat indien een rechtspersoon die niet gevestigd is in Curaçao een eenmalige uitkering doet, dit eveneens kwalificeert als opbrengst uit buitenlandse bron voor de penshonadoregeling. In navolging van het voorgaande dienen zowel periodieke als eenmalige uitkeringen uit een in het buitenland gevestigde trust eveneens als opbrengst uit buitenlandse bronnen te worden aangemerkt.

Uitkering met charitatief doel

Indien een spf of trust een uitkering doet vanwege een cultureel, wetenschappelijk of ander algemeen nut beogend doel aan een natuurlijke persoon zal de belastbaarheid beoordeeld worden vanuit de geldende regels voor de inkomstenbelasting. Indien de belastingheffing in individuele gevallen tot onbillijkheden van overwegende aard leidt, zal de Minister onderbouwde verzoeken in welwillende overweging nemen.

Eenmalige uitkering aan niet-ingezetenen / buitenlands belastingplichtigen

Bij de wetswijziging waarbij de eenmalige uitkeringen uit een spf of trust onderdeel van het belastbaar inkomen is gaan uitmaken is verzuimd artikel 18 van Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 aan te passen. Ten onrechte is artikel 11, lid 1, 4° (met ingang van 2017, artikel 11, lid 1, 5°) Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 niet uitgezonderd in het tweede lid van artikel 18 van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943, terwijl het nimmer de bedoeling is geweest om eenmalige uitkeringen uit een spf of trust aan niet-ingezetenen dan wel buitenlands belastingplichtigen in de inkomstenbelasting te betrekken. Vooruitlopend op wetswijziging waarbij deze omissie wordt hersteld keur ik goed dat eenmalige uitkeringen uit een spf of trust aan niet-ingezetenen dan wel buitenlands belastingplichtigen buiten de heffing van inkomstenbelasting blijven.

Optie fiscale transparantie

Voor belastingplichtigen kan er sprake zijn van het inbrengen van vermogen om andere dan fiscale redenen. Een vaak genoemd argument is 'asset protection'.

Indien een belastingplichtige het belasten van de inbreng en de uitkering in de successie- en de inkomstenbelasting wil voorkomen kan hij ervoor kiezen de spf of trust als fiscaal transparant aan te merken. De inbreng is vrijgesteld van successiebelasting indien vóór of uiterlijk ten tijde van de inbreng middels een schriftelijk verzoek aan de Inspecteur der Belastingen geopteerd wordt voor transparantie. Fiscale transparantie betekent dat het vermogen van de spf of trust voor alle belastingmiddelen aan de insteller wordt toegerekend en bij hem volgens de voor de verschillende belastingmiddelen geldende regels als privé vermogen wordt behandeld.

Als voorbeeld mag dienen (niet uitputtend):

- bij de verhuur van onroerend goed wordt slechts 65% van de huuropbrengsten als inkomsten voor inkomstenbelastingdoeleinden aangemerkt;
- ingeval van rente uit binnenlandse spaartegoeden geldt het verlaagde inkomstenbelastingtarief van 8,5%;
- ingeval de spf of trust optreedt als holding wordt het bedrag van de dividenduitkering gedaan door de vennootschap waarvan de aandelen worden gehouden bij de insteller belast conform de regels die daarvoor gelden in de inkomstenbelasting;
- vermogenswinsten op vermogensbestanddelen worden ook conform de daarvoor geldende regels in de inkomstenbelasting betrokken.

Voor de successiebelasting wordt bij het overlijden van de insteller het vermogen geacht krachtens erfrecht op te komen bij de begunstigten indien de begunstigten kiezen voor de voortzetting van de transparantie. De keuze dient uiterlijk bij het einde van de termijn die geldt voor het doen van de aangifte successiebelasting te worden uitgebracht. Indien de begunstigten niet voor voortzetting van de transparantie kiezen wordt het vermogen geacht op het moment direct voorafgaand aan het overlijden van de insteller te zijn ingebracht in de spf of trust.

Aan de fiscale transparantie stel ik de volgende voorwaarden:

- als de natuurlijke persoon kiest voor fiscale transparantie geldt dit voor het volledig in een spf of trust ingebrachte vermogen en voor alle belastingmiddelen;
- het vermogen wordt juridisch in de macht van de spf of trust gebracht conform de daarvoor geldende regels. Een economische eigendomsoverdracht kwalificeert niet.
- de natuurlijke persoon voegt jaarlijks een kopie van de jaarrekening (balans en verlies- en winstrekening) bij zijn aangifte inkomstenbelasting;
- de conform de daarvoor geldende regels belastbare inkomsten worden in de aangifte inkomstenbelasting vermeld alsof deze door de natuurlijke persoon rechtstreeks genoten zijn;
- de gemaakte keus is onherroepelijk.
- spf 's die op 31 december 2011 reeds bestonden mogen uiterlijk tot zes maanden na publicatie van deze aanschrijving kiezen voor transparantie.

Bij een bestaande spf dient de insteller bij keuze voor transparantie voor inkomstenbelastingdoeleinden tot zijn inkomen te rekenen de vanaf dat moment door de spf genoten inkomsten.

De inkomsten worden geacht te zijn genoten in het jaar waarin het verzoek wordt gedaan of de spf geacht wordt transparant te zijn tegen de voor dat jaar geldende tarieven van de inkomstenbelasting.

Misbruik

In de praktijk is de spf als 'holding' gebruikt in de veronderstelling dat de dividenden dan wel de verkoopopbrengsten van de aandelen in de werkmaatschappij via een eenmalige uitkering door de spf onbelast door de directeur-aandeelhouder genoten kunnen worden. Indien een NV of BV als holding gebruikt was zouden de dividenden of verkoopopbrengsten bij uitkering door de holding als inkomen aangemerkt zijn en tegen 19,5% belast zijn ingeval van een aanmerkelijk belang. Indien spf 's die als holding dienden niet discretionair bevoegd waren om over het vermogen en de uitkeringen te beslissen, neem ik het standpunt in dat deze uitkeringen bij de aandeelhouder belast dienen te worden. In die gevallen dat de spf of trust niet discretionair was ingesteld of niet feitelijk discretionair was bevoegd om over het vermogen en de uitkeringen van een spf of trust te beslissen, neemt de Inspecteur het standpunt in dat deze transparant was voor Curaçaose belastingdoeleinden.

Overgangsregeling

Voor een spf of trust die voor 1 januari 2012 zowel formeel als feitelijk discretionair bevoegd was om over het vermogen of uitkeringen van deze spf of trust te beslissen, keur ik het volgende goed. Tot aan 1 januari 2012 was op basis van de wet een eenmalige uitkering door een spf of trust niet onderworpen aan inkomstenbelastingheffing in Curaçao. Om de belastingplichtige een kans te bieden haar activiteiten te herstructureren voor situaties waarbij geen sprake was van misbruik, keur ik goed dat indien een belastingplichtige opteert om een spf of trust als transparant aan te merken binnen zes maanden na publicatie van deze aanschrijving met terugwerkende kracht naar 1 januari 2012, zal de overgang naar transparantie worden geacht als een uitkering plaats te vinden direct voorafgaand aan 1 januari 2012. Indien deze uitkering het karakter heeft van een eenmalige uitkering, zal deze niet worden onderworpen aan inkomstenbelasting.

Misbruik

De Inspecteur behoudt zich het recht voor om in misbruiksituaties een beroep te doen op het leerstuk van *fraus legis*.

Curaçao – Algemene landsverordening Landsbelastingen

Aanschrijving verduidelijking trust en spf

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als 'Aanschrijving verduidelijking trust en spf' en vervangt de gelijknamige aanschrijving van 26 november 2014.

Willemstad, 22 december 2016
De Minister van Financiën
Dr. J.M.N. Jardim

Aanschrijving vaststelling zakelijke rente

P.B. 2001,
no. 89

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, lid 1, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen¹ (Aanschrijving vaststelling zakelijke rente)²

De Raad van Beroep voor Belastingzaken heeft in de uitspraken nr. 1998-191 en 1999- 275 bepaald dat een zakelijke rente in gelieerde verhoudingen 6% bedraagt. Deze procedures betreffen de belastingjaren 1993 en 1994. Het rentepercentage werd in deze procedures benaderd vanuit de uitlener van de gelden.

Dit rentepercentage komt aan de orde in niet-zakelijke verhoudingen, zoals bijvoorbeeld leningen tussen vennootschappen die tot hetzelfde concern behoren, tussen een directeur-groootaandeelhouder en zijn vennootschap(pen) en bij leningen aan personeelsleden (zie de Handleiding loonbelasting).

Gelet op de ontwikkelingen op Curaçao met betrekking tot de rente is er aanleiding het percentage aan te passen en vast te stellen op 4. Dit percentage kan toegepast worden voor boekjaren beginnend op of na 1 januari 2012.

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als "Aanschrijving vaststelling zakelijke rente".

Willemstad, 30 oktober 2012
De Minister van Financiën
Dr. J.M.M. Jardim

11 oktober 2017

Aanschrijving ter uitvoering van de Landsverordening fiscale faciliteiten historische binnenstad en monumenten¹

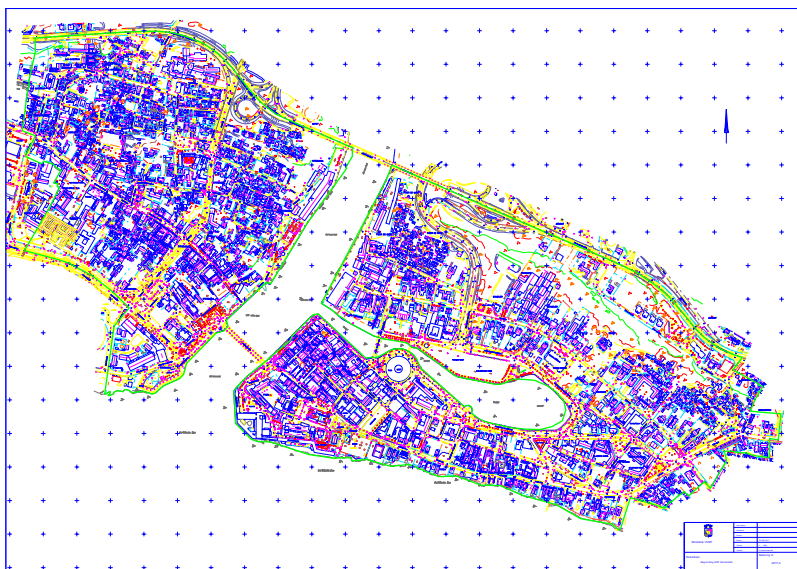
Artikel 2, tweede lid, onderdeel n, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen² bepaalt dat de binnenstad, het stadsgebied en het havengebied is dat door United Nations Educational Scientific and Cultural Organization als historisch gebied van Curacao zijn erkend en die bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangewezen zijn als het historische gedeelte van Willemstad. Deze aanwijzing van de binnenstad bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, is noodzakelijk om uitvoering te kunnen geven aan de in de Landsverordening fiscale faciliteiten historische binnenstad en monumenten, opgenomen fiscale faciliteiten.

Echter, het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot aanwijzing van de binnenstad is vanwege het langdurig wetgevingstraject nog niet tot stand gekomen. Deze situatie komt mij ongewenst voor aangezien zonder aanwijzing van de binnenstad er geen uitvoering kan worden gegeven aan de in de Landsverordening fiscale faciliteiten historische binnenstad en monumenten opgenomen faciliteiten, hetgeen de rechtszekerheid niet ten goede komt.

Gelet op het voorgaande heb ik besloten om vooruitlopend op het vaststellen van de binnenstad bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, goed te keuren dat indien een onroerende zaak duidelijk binnen de grens van de binnenstad ligt, zoals afgebakend op bijgevoegde kaart, dat daarop dan de Landsverordening fiscale faciliteiten historische binnenstad en monumenten van toepassing is.

Deze aanschrijving wordt in de Curaçaosche Courant gepubliceerd en treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2017.

BIJLAGE

Voor een vergrootte weergave van de kaart, zie de online versie:

https://belastingdienst.cw/wp-content/uploads/2023/02/HNO_EOP_kaart.pdf

1. P.B. 2016, no. 78

2. P.B. 2013, no. 53

Ministeriële regeling identiteit deelgerechtigden transparante vennootschappen

P.B. 2012-17

Art. 1

Definities

In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

lichaam: elk van de in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen bedoelde lichamen waaraan de deelgerechtigdheid in de transparante vennootschap rechtstreeks wordt toegerekend.

natuurlijke persoon: natuurlijke persoon aan wie de deelgerechtigdheid in de transparante vennootschap rechtstreeks wordt toegerekend;

transparante vennootschap: de transparante vennootschap, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Art. 2

Identiteit van
deelgerech-
tigden

1. De in artikel 3b, vijfde lid van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, zijn:

a. indien de deelgerechtigde een natuurlijke persoon is die voor de belastingheffing inwoner is van Curaçao:

1. de volledige naam;
2. de geboortedatum;
3. het adres zoals opgenomen in de bevolkingsadministratie;
4. eventueel een correspondentieadres; en
5. het identiteitsnummer (ID-nummer) of CRIB-nummer.

b. indien de deelgerechtigde een natuurlijke persoon is die voor de belastingheffing geen inwoner is van Curaçao:

1. de volledige naam;
2. de geboortedatum;
3. het correspondentieadres;
4. het door zijn woonstaat toegekende fiscale identificatienummer.

c. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing gevestigd is in Curaçao:

1. de statutaire naam;
2. de handelsnaam;
3. de oprichtingsdatum;
4. het adres; en
5. het CRIB-nummer.

d. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing niet gevestigd is op Curaçao:

1. de statutaire naam;
2. de oprichtingsdatum;
3. het adres van de hoofdvesting;
4. het door de vestigingstaat aan het lichaam toegekende fiscale identificatienummer.

2. De gegevens, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a en b, worden vergezeld door een kopie van het paspoort of een ander van overheidswege afgegeven identificatiemiddel.

3. De gegevens, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, worden vergezeld door een kopie van een uittreksel uit het handelsregister van vestigingsland van het lichaam en een fiscale woonplaatsverklaring, afgegeven door de bevoegde autoriteit van het fiscale vestigingsland van het lichaam. De gevraagde gegevens mogen niet langer dan drie maanden voor het verzoek zijn afgegeven.

Art. 3

Kopie
aandeelhouders-
register

De naamloze vennootschap of besloten vennootschap die het verzoek indient, overlegt daarbij een kopie van een bijgewerkt aandeelhoudersregister en een kopie van haar

Art. 4

Vermelding
uiteindelijke
gerechtigden

Indien de aandeelhouders niet de uiteindelijke gerechtigden zijn tot het vermogen van de

Curaçao – Algemene landsverordening Landsbelastingen

Ministeriële regeling identiteit deelgerechtigden transparante vennootschappen

verzoekende vennootschap, wordt vermeld wie de uiteindelijke gerechtigden zijn, waaruit de gerechtigdheid bestaat en worden stukken overlegd waaruit blijkt dat de deelgerechtigdheid bestaat.

Vaststelling vaste inrichting

Art. 5

Indien een of meer aandeelhouders of deelgerechtigden buiten Curaçao wonen of gevestigd zijn, wordt een omschrijving van de activiteiten van de transparante vennootschap gegeven, zodanig dat vastgesteld kan worden of al dan niet sprake is van een vaste inrichting.

Eindafrekening

Art. 6

Indien een bestaande naamloze vennootschap of besloten vennootschap een verzoek indient om als maatschap aangemerkt te worden, wordt een eindafrekening per het einde van het laatste boekjaar van de belaste periode overlegd.

Inwerking- treding

Art. 7

Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad waarin de afkondiging is geschied en werkt terug tot en met 1 januari 2012.

Citeertitel

Art. 8

Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling identiteit deelgerechtigden transparante vennootschappen.

Landsbesluit UBO-registratie

Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 4de juni 2024 ter uitvoering van artikel 45, vijftiende en zestiende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen

In overweging genomen hebbende:

dat ter uitvoering van het bepaalde in artikel 45, vijftiende en zestiende lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, het wenselijk is regels vast te stellen ten aanzien van de registratie van de uiteindelijk gerechtigden van lichamen die gevestigd zijn in Curaçao;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

HOOFDSTUK I Algemene bepalingen

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. de landsverordening: de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
- b. de bevoegde instantie: de in artikel 45, zestiende lid, van landsverordening genoemde instanties en personen;
- c. handelsregister: het register, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterverordening ;
- d. Kamer: de Kamer van Koophandel en Nijverheid, bedoeld in artikel 1, van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Nijverheid ;
- e. Secretaris: de Secretaris van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Landsverordening op de Kamers van Koophandel en Nijverheid, dan wel door deze aangewezen medewerkers van de Kamer;
- f. het UBO-register: het besloten centrale register, bedoeld in artikel 45, vijftiende lid, van de landsverordening, waarin de uiteindelijk gerechtigden worden ingeschreven;
- g. lichaam: een rechtspersoon als bedoeld in Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, een vennootschap als bedoeld in titel 13 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of soortgelijke juridische constructie dan wel een naar buitenlands recht met één van de voorgaand genoemde rechtsvormen vergelijkbare juridische entiteiten;
- h. uiteindelijk gerechtigde: de personen, bedoeld in artikel 45, zesde tot en met elfde lid, van de landsverordening;
- i. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de landsverordening.

Art. 2. 1. De Kamer wordt aangewezen als de entiteit die een UBO-register houdt als bedoeld in artikel 45, vijftiende lid, van de landsverordening.

2. De werkzaamheden ter zake van de registratie van gegevens en het verstrekken van gegevens aan de bevoegde instanties worden gedaan door de Secretaris.

HOOFDSTUK 2 Opgave ter inschrijving

Art. 3. 1. De Kamer draagt zorg dat het doen van een opgave ter registratie in het UBO-register of van een opgave tot wijziging van een bestaande registratie geschiedt langs elektronische weg via een daartoe opengestelde website. De Kamer draagt daarbij zorg dat de authenticiteit en veiligheid van de in het UBO-register opgenomen gegevens worden gewaarborgd.

2. De opgave dient het emailadres te vermelden van degene die de opgave dan wel wijziging ter registratie heeft opgegeven. Deze krijgt op dat emailadres per omgaande een bevestiging van de opgave.

Art. 4. 1. Het bestuur van een lichaam is verplicht de uiteindelijk gerechtigden van het lichaam op de voorgeschreven wijze te registreren in het UBO-register.

2. Het bestuur kan een ander dan de bestuurder van het lichaam machtigen om de UBO-opgave, bedoeld in artikel 3, eerste lid, namens het lichaam te registreren.

3. Indien ten aanzien van een rechtspersoon een akte en statuten dan wel een wijziging daarvan, alsmede indien een akte ten aanzien van een trust of soortgelijke juridische constructie, ten overstaan van een notaris is verleden, is de notaris gehouden om binnen

twee weken na het verlijden van de akte de voorgeschreven opgave aan het UBO-register te doen.

Art. 5. 1. De Secretaris onderzoekt of de registratie blijkens de inschrijving van het lichaam in het handelsregister afkomstig is van iemand die tot het doen ervan bevoegd is, alsmede of het opgaveformulier volledig is ingevuld.

2. De Secretaris kan bij een onderzoek nadere bewijsstukken vragen die de bevoegdheid kunnen aantonen van degene die de registratie doet.

3. Indien de Secretaris ervan overtuigd is dat de opgave is gedaan door iemand die tot het doen ervan bevoegd is en van oordeel is dat de registratie is gedaan conform artikel 6, gaat deze onverwijld over tot registratie van de uiteindelijk gerechtigden.

4. Indien de Secretaris van oordeel is dat de opgave niet juist is, geeft hij het bestuur van het lichaam, respectievelijk degene die de opgave heeft gedaan, in overweging de opgave te wijzigen of in te trekken. Daartoe stelt hij de opgave onverwijld weer ter beschikking aan het bestuur van het lichaam en geeft hij de aanwijzingen die hij in het kader van artikel 6 in het belang van het UBO-register dienstig oordeelt.

5. De Secretaris weigert tot registratie over te gaan indien deze er niet van overtuigd is dat de opgave afkomstig is van een tot opgave bevoegd persoon.

6. De Secretaris kan weigeren om tot registratie over te gaan indien:

a. de opgave tegenstrijdig is met een wettelijk voorschrift, het recht, de openbare orde of de goede zeden;

b. de opgave kennelijk strijdig of onvolledig is;

c. de opgave strijdig is met de reeds over het lichaam in het handelsregister opgenomen gegevens;

d. de Secretaris gerede twijfel heeft over de juistheid van de opgave.

7. Ingeval de Secretaris krachtens het vijfde of zesde lid de inschrijving weigert, stelt deze de opgave weer ter beschikking aan het bestuur van het lichaam, respectievelijk aan degene die de opgave heeft gedaan met vermelding van de reden van weigering en het verzoek tot het doen van een nieuwe opgave door de daartoe bevoegde bestuurder. Deze nieuwe opgave moet worden gedaan binnen een termijn van twee weken nadat de Secretaris de opgave weer ter beschikking heeft gesteld.

8. Indien, naar het oordeel van de Secretaris, uit de nieuwe verstrekte opgave, blijkt dat de aangever de gegeven aanwijzingen niet heeft opgevolgd, of de opgave niet tijdig is verbeterd, wordt dit gemeld bij de bevoegde instanties.

HOOFDSTUK 3 Registratie uiteindelijk gerechtigde

Art. 6. 1. Bij de registratie worden van ieder lichaam en de uiteindelijk gerechtigden opgegeven:

a. van het lichaam: de benaming van het lichaam alsmede het Crib-nummer en het inschrijvingsnummer daarvan in het handelsregister;

b. van de uiteindelijk gerechtigden zijnde natuurlijke personen:

1°. de naam, de geboortedatum, het geboorteland en de nationaliteit;

2°. het woonadres en de woonstaat;

3°. voor ingezetenen van Curaçao: het Crib-nummer;

4°. voor niet-ingezetenen van Curaçao: het fiscaal identificatienummer van het land van inwonerschap, indien van toepassing, of het nummer van een geldig wettelijk identiteitsbewijs; en

5°. opgave van de reden waarom de geregistreerde natuurlijke personen als uiteindelijk gerechtigden, conform artikel 45, zesde tot en met het elfde lid, van de landsverordening, kwalificeren. Het belang, bedoeld in het vierde lid, moet indien van toepassing, uit de opgave blijken.

2. In het UBO-register worden per lichaam de meest actuele afschriften van de volgende categorieën documenten gedeponeerd, voor zover de reden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, onder 5o, waarom de natuurlijke personen als uiteindelijk gerechtigden geregistreerd worden daaruit blijkt:

a. aandeelhoudersregister;

b. certificaathoudersregister;

c. oprichtingsakte;

- d. andere notariële akte;
 - e. ledenregister;
 - f. contract van oprichting;
 - g. organogram;
 - h. overige relevante documenten;
 - i. afschrift van de volmacht als bedoeld in artikel 4, tweede lid.
3. Per uiteindelijk gerechtigde worden afschriften gedeponeerd van:
- a. kopie geldig identiteitsbewijs;
 - b. voor niet-ingezetenen van Curaçao: een officieel document niet ouder dan zes maanden van de buitenlandse burgerlijke stand of soortgelijke buitenlandse instantie waaruit blijkt van welk land de uiteindelijke gerechtigde ingezetene is.
4. Indien de uiteindelijk gerechtigden een bepaald belang hebben in het lichaam dan wordt de aard en omvang van dit onderverdeeld in de volgende klassen:
- a. 75 tot en met 100 procent;
 - b. 50 tot 75 procent;
 - c. 25 tot 50 procent;
- d. alsmede, voor zover op basis van artikel 45 van de landsverordening of bij ministeriële regeling met algemene werking als bedoeld in artikel 45, veertiende lid, van de landsverordening, een lager percentage is vastgesteld, vanaf dat percentage tot 25%.
5. De gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, en de wijzigingen daarvan, kunnen tot tien jaar na uitschrijving van het lichaam uit het handelsregister worden ingezien. De Kamer doet melding van de uitschrijving van het lichaam aan de Inspecteur.
6. In afwijking van het vijfde lid kunnen de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste onderscheidenlijk tweede lid, en de wijzigingen daarvan, ten aanzien van een uiteindelijk gerechtigde van een lichaam worden ingezien tot tien jaar nadat de natuurlijk persoon niet langer een uiteindelijk gerechtigde is van dat lichaam. Artikel 10 van de Landsverordening bescherming persoonsgegevens is hierop van overeenkomstige toepassing.
7. De Secretaris geeft de uiteindelijk gerechtigde op diens verzoek inzage in de op grond van het eerste lid in het UBO-register opgenomen gegevens van de verzoekende uiteindelijk gerechtigde.
8. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden gesteld over de wijze waarop de uiteindelijk gerechtigden inzicht kunnen krijgen in de gegevens, bedoeld in het zevende lid.

Art. 7. 1. De registratie van de gegevens, genoemd in artikel 6, vindt voor een nieuw opgericht of ingesteld lichaam plaats binnen twee weken na oprichting of instelling van het lichaam.

2. Artikel 8, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 8. 1. Indien er een wijziging is van de gegevens en bescheiden, bedoeld in artikel 6, eerste tot en met derde lid, is het bestuur van het betrokken lichaam verplicht de wijziging binnen twee weken na datum van wijziging aan de Kamer op te geven ter registratie in het UBO-register.

2. Indien de informatie, bedoeld in het eerste lid, niet tijdig is aangeleverd, stuurt de Secretaris per ommekeer nadat de omissie bekend wordt, een kennisgeving aan het betrokken lichaam dat de gegevens alsnog binnen twee weken dienen te worden aangeleverd.

HOOFDSTUK 4 Bevoegde instanties

Art. 9. 1. De gegevens in het UBO-register kunnen slechts worden ingezien door een bevoegde instantie, voor zover de bevoegde instantie handelt in het kader van de uitoefening van haar wettelijke taak of bevoegdheid.

2. Bij het verstrekken van gegevens en bescheiden omtrent uiteindelijk gerechtigden worden deze gegevens op verzoek gerangschikt naar natuurlijke personen.

3. De Secretaris verstrekt de gegevens en de bescheiden omtrent uiteindelijk gerechtigden aan de bevoegde instantie op een zodanige wijze dat het betrokken lichaam geen weet heeft van de verstrekking.

Art. 10. 1. Een bevoegde instantie doet melding aan de Kamer van iedere discrepantie die zij aantreft tussen de geregistreerde gegevens omtrent uiteindelijk gerechtigden die zij verstrekt heeft gekregen uit het UBO-register en de informatie over die uiteindelijk gerechtigden waarover zij uit anderen hoofde beschikt. Artikel 5, zevende en achtste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien en voor zolang nakoming van de in dat lid neergelegde verplichting de uitoefening van de wettelijke taak of bevoegdheid van de betreffende bevoegde instantie onnodig zou doorkruisen.

3. De Secretaris verwerkt de gegevens als bedoeld in het eerste lid in het UBO-register en stelt het bestuur van het lichaam waarvan de gegevens van een of meer van de UBO's is gewijzigd in kennis van deze wijziging.

4. De Secretaris, alsmede een bevoegde instantie, doet melding aan de Inspecteur ingeval:

a. de aangever de gegeven aanwijzingen niet heeft opgevolgd, of de opgave niet tijdig is verbeterd als bedoeld in artikel 5, achtste lid;

b. het vermoeden bestaat dat niet alle gegevens als bedoeld in artikel 6, eerste tot en met derde lid zijn aangeleverd;

c. de registratie van een nieuw opgericht of ingesteld lichaam als bedoeld in artikel 7 dan wel de wijziging van gegevens als bedoeld in artikel 8, niet binnen de gestelde termijn is gedaan;

d. in strijd is gehandeld met het eerste of derde lid van artikel 9.

HOOFDSTUK 5 Handhaving

Art. 11. 1. In geval van een melding als bedoeld in de artikelen 5, achtste lid, en 8, tweede lid, legt de Inspecteur altijd een boete op met inachtneming van artikel 28a van de landsverordening.

2. Ingeval van een melding als bedoeld in artikel 10, derde lid, doet de Inspecteur eerst nader onderzoek alvorens een boete op te leggen als hiervoor genoemd.

HOOFDSTUK 6 Overgangs- en slotbepalingen

Art.12. 1. Binnen zes maanden na de eerste dag van de maand volgende op die van inwerkingtreding van dit landsbesluit schrijft de Kamer — voor zover deze niet reeds zijn ingeschreven — in het UBO-register in, de gegevens bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdelen a en b, van de lichamen, welke op de datum van inwerkingtreding van dit landsbesluit reeds in het handelsregister zijn ingeschreven.

2. Overige opgaven ter inschrijving in het UBO-register en deponering van bescheiden ten kantore van het UBO-register, waartoe de verplichting ontstaat als gevolg van de inwerkingtreding van dit landsbesluit, worden, uitsluitend ten aanzien van lichamen welke op de datum van inwerkingtreding van dit landsbesluit reeds in het handelsregister zijn ingeschreven, in afwijking van artikel 7 gedaan binnen twaalf maanden na de eerste dag van de maand volgende op die van inwerkingtreding van dit landsbesluit.

Art. 13. 1. Voor zover opgave ter registratie of wijziging van een registratie nog niet op de wijze als bedoeld in artikel 3, eerste lid, mogelijk is, zorgt de Kamer ervoor dat opgave kan worden gedaan door toezending van een volledig ingevuld opgaveformulier per e-mail aan een specifiek daartoe door de Kamer geopend e-mailadres. De Kamer stelt daarvoor dan tevens een formulier beschikbaar voor het doen van de opgaven welke van de website van de Kamer te downloaden is.

2. Gedurende de periode, bedoeld in het eerste lid, is van artikel 9 van het Handelsregisterbesluit van overeenkomstige toepassing.

3. Zodra de website als bedoeld in artikel 3, eerste lid, beschikbaar is draagt de Kamer er zorg voor dat de gegevens die op de wijze als bedoeld in het eerste lid van dit artikel zijn geregistreerd, in het register op de website worden overgenomen.

Art. 14. 1 Als tijdstip waarop een bericht door de Kamer elektronisch is verzonden, geldt het tijdstip waarop het bericht een systeem voor gegevensverwerking bereikt waarvoor de Kamer geen verantwoordelijkheid draagt of, indien de Kamer en de geadresseerde gebruik maken van hetzelfde systeem voor gegevensverwerking, het tijdstip waarop het bericht toegankelijk wordt voor de geadresseerde.

2. Als tijdstip waarop een bericht door de kamer elektronisch is ontvangen, geldt het tijdstip waarop het bericht zijn systeem voor gegevensverwerking heeft bereikt.

Art. 15. De Minister zendt binnen vier jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit aan de Staten een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van het UBO-register.

Art. 16 Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Art. 17. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit UBO-registratie.

Gegeven te Willemstad, 4 juni 2024
M. RUSSEL - CAPRILES

De Minister van Financiën a.i.,
G.S. PISAS

Uitgegeven de 7de juni 2024
De Minister van Algemene Zaken,
G.S. PISAS

Beleid beoordeling verzoekschriften van belastingplichtigen

Dit beleid ziet op verzoekschriften inzake de toepassing van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (hierna: LWB) en het toekennen van de transparante status op basis van art 3b Algemene landsverordening Landsbelastingen (ALL) en de Aanschrijving verduidelijking trust en sp¹. Het vormt, ten aanzien van paragraaf 3 van dit beleid, een nadere uitwerking van de ministeriele regeling rullingpraktijk winstbelasting (P.B. 2020, no. 63). In dit beleid wordt een handleiding gegeven inzake rulings met zowel een internationaal als een lokaal karakter. Op basis van artikel 61 van de ALL wordt onder een rulling verstaan een vooraf gemaakte afspraak tussen een belastingplichtige en de Inspecteur omtrent hoe bepalingen van de belastingverordening zullen worden toegepast op een specifieke situatie, een verrichting of een transactie. In dit beleid wordt, in paragraaf 2, tevens ingegaan op verzoeken op basis van een wettelijke bepaling, zoals een verzoek om toepassing van de status van doelvermogen als bedoeld in artikel 18, eerste lid, van de LWB.

Dit uitvoeringsbeleid is de uitleg van het recht zoals dat door de minister van Financiën is vastgesteld. Deze beleidsregels gelden voor alle belanghebbenden in gelijke omstandigheden.

Paragraaf 1 - Inleiding

In de voorgaande jaren is de LWB aanzienlijk gewijzigd en zijn diverse nieuwe bepalingen ingevoerd op basis waarvan contact tussen de belanghebbende en de Inspecteur wettelijk vereist is dan wel wenselijk is om zekerheid vooraf te verkrijgen. Hierbij kan worden gedacht aan de mogelijkheid om een fiscale eenheid aan te gaan, een transparante status aan te vragen of de status van Curaçaose beleggingsvennootschap dan wel die van doelvermogen. De overstap naar een nieuw winstbelastingstelsel per 1 januari 2020 dwingt verder tot herijking van al hetgeen tot 1 januari 2020 vanzelfsprekend leek. Er zijn nieuwe termen en nieuwe voorwaarden geïntroduceerd welke aandacht vereisen en waarover bij belastingplichtigen vragen bestaan die door de belastingdienst kunnen worden beantwoord. Dit schrijven biedt enkele handvaten voor de beoordeling en de beantwoording van die vragen.

Zogenaamde advance tax rulings ("ATR") en advance transfer pricing rulings ("APA") worden internationaal aan steeds meer aandacht en vereisten blootgesteld. In het kader van de werkgelegenheid en stimuleren van (internationale) investeringen is het verstrekken van zekerheid vooraf over de fiscale gevolgen van door Curaçaose belastingplichtigen te ondernemen transacties van groot belang. Anderzijds nopen de beperkte capaciteit van de belastingdienst en de internationale afspraken inzake belastingontwikking tot het duidelijk aangeven van de grenzen waarbinnen de Curaçaose belastingdienst bereid is deze zekerheid vooraf te verstrekken. In dit document wordt daarom aangegeven over welke onderwerpen afspraken kunnen worden gemaakt en binnen welke kaders de afspraken dienen te blijven.

Zoals aangegeven is de belastingdienst op grand van internationale afspraken gehouden tot het uitwisselen van gegevens. Aangezien niet altijd vooraf duidelijk is of een verzoekschrift zal moeten worden uitgewisseld, en mede ten behoeve van de informatie die voor de Inspecteur nodig is om een goede beoordeling te maken van een aanvraag voor een verzoekschrift, zal altijd in elk geval de template zoals opgenomen in bijlage A moeten worden ingevuld en bijgevoegd. Zonder de vereiste documentatie en informatie, waaronder, maar niet uitsluitend, een organogram en de gegevens over de uiteindelijk gerechtigden, worden verzoeken dan ook niet in behandeling genomen. Bij elk verzoek dat hierna wordt besproken wordt aangegeven welke informatie ten minste moet worden bijgevoegd.

Verzoekschriften moeten via [de pagina verzoekschriften] van het portaal van de belastingdienst worden ingediend. Ter voorkoming dat wegens postbezorging termijnen verlopen, dient verdere correspondentie tussen de Inspecteur en de verzoeker per email plaats te vinden, zodat de aanvang en het einde van termijnen duidelijk vastliggen.

1. Van 26 november 2014 van de Minister van Financiën; transparantie trust en stichting particulier fonds voor de winstbelasting.

Ten aanzien van alle verzoeken geldt het volgende.

Indien het verzoek niet volledig, vergezeld van de bij elk verzoek vereiste informatie, wordt ingediend stelt de Inspecteur de verzoeker hiervan, binnen twee maanden, in kennis en biedt hem de gelegenheid om binnen een maand na kennisgeving door de Inspecteur de ontbrekende informatie aan te vullen. Indien daaraan niet wordt voldaan, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

De Inspecteur kan, nadat het verzoek in behandeling is genomen, binnen twee maanden alsnog om aanvullende informatie vragen indien dit voor de beoordeling van het verzoek nodig is. De Inspecteur kan de aanvrager oproepen voor een gesprek om nadere informatie of toelichting te verstrekken. De aanvrager wordt in elk geval opgeroepen indien deze verzoekt om te worden gehoord. De gevraagde informatie dient binnen een termijn van een maand na het verzoek om additionele informatie bij de Inspecteur te worden ingediend. Deze termijn kan op verzoek van belastingplichtige met een maand worden verlengd. Indien de informatie niet binnen de gestelde termijn worden ingediend bij de Inspecteur, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

De Inspecteur beslist op elk verzoek binnen twee maanden nadat het verzoek met alle vereiste bijlagen is ingediend en alle aanvullend gevraagde informatie is verstrekt.

Hierna wordt in paragraaf 2 ingegaan op bij wet vereiste verzoeken om toepassing van een wettelijke regeling. Vervolgens zullen in paragraaf 3 een aantal rullingverzoeken inzake zekerheid vooraf in een specifieke situatie, een verrichting of een transactie worden besproken.

Paragraaf 2 - Verzoeken ter toekenning fiscale status op basis van een wettelijke bepaling

2.1.

Een verzoek ter toekenning fiscale status op basis van een wettelijke bepaling wordt in behandeling genomen als elke bij het verzoek betrokken entiteit aan zijn ten tijde van het verzoek bestaande aangifteverplichtingen voor de winstbelasting heeft voldaan.

De belangrijkste bepalingen waarvoor bij wet een verzoek vereist is zijn:

- a) Toekenning status Curaçaose beleggingsvennootschap ("CBV") (artikel 1A(1)f LWB);
- b) Toekenning status doelvermogen (artikel 1B LWB);
- c) Toekenning transparante status op basis van artikel 3b ALL en de Aanschrijving verduidelijking trust en spf;
- d) Verzoek om toekenning of uitbreiding van een fiscale eenheid (artikel 14(1) LWB).

Hierna worden deze verzoeken kort toegelicht.

Onderdelen a en b, Curaçaose beleggingsvennootschap of doelvermogen:

Het verzoek dient vergezeld te gaan van een volledig ingevulde bijlage A, de statuten van de entiteit, het register van de uiteindelijk gerechtigden ten tijde van het verzoek, naam en woonplaats dan wel vestigingsplaats van de bestuurders, een organogram, alsmede een verklaring dat zal worden voldaan aan de eis van reële aanwezigheid als bedoeld in artikel 1C LWB.

Indien het verzoek niet volledig, vergezeld van de hiervoor genoemde informatie, wordt ingediend is geen sprake van een verzoek als bedoeld in artikel 1A(1)f dan wel artikel 18(2), LWB omdat niet kan worden beoordeeld of aan de voorwaarden voor de verzochte status wordt voldaan. De Inspecteur stelt verzoeker hiervan, binnen twee maanden, in kennis en biedt hem de gelegenheid om binnen een maand na verzending van deze kennisgeving de ontbrekende informatie aan te vullen. Indien daaraan niet wordt voldaan, wordt het verzoek geacht te zijn ingetrokken.

Voor het verkrijgen van de status wordt ten aanzien van de reële aanwezigheid in beginsel uitgegaan van de verklaring ter zake zoals door de verzoeker bij het verzoek is gevoegd, tenzij het de Inspecteur direct duidelijk kenbaar is dat hiervan geen sprake kan zijn. Indien de verzoeker zekerheid wenst omtrent de vraag of in zijn specifieke situatie sprake is van voldoende reële aanwezigheid (substance) moet hier expliciet om worden verzocht. In dat geval wordt het verzoek tot het verkrijgen van de status in combinatie met het verzoek om zekerheid of sprake is van voldoende reële aanwezigheid behandeld op basis van hetgeen

hierna in paragraaf 3 ten aanzien daarvan is opgenomen.

Op basis van de verstrekte informatie stelt de Inspecteur vast of de entiteit wel of niet aan de eisen voor de verzochte status voldoet.

Onderdeel c, transparante status:

Het verzoek dient vergezeld te gaan van een volledig ingevulde bijlage A, de statuten van de entiteit of in geval van een trust de (notariële) overeenkomst, het organogram alsmede de informatie als vastgesteld in hoofdstuk 1 van de Ministeriele regeling formeel belastingrecht. Op basis van de verstrekte informatie stelt de Inspecteur vast of de entiteit wel of niet aan de eisen voor de transparante status voldoet.

Onderdeel d, verzoek toepassing of uitbreiding fiscale eenheid:

Het verzoek dient vergezeld te gaan van een organogram waaruit blijkt in welke verhouding de entiteiten waarvoor toepassing van de fiscale eenheid wordt verzocht tot elkaar staan en dat de beoogde moedermaatschappij ten minste 99% van alle aandelen van de in de fiscale eenheid te voegen dochtermaatschappijen heeft.

De Inspecteur stelt vast of aan de voorwaarden voor toepassing wordt voldaan, waaronder de toepassing van gelijke boekjaren alsmede het aandelenbezit.

2.2. Daarnaast is het mogelijk om toepassing te verkrijgen onder aanvullende voorwaarden:

- a) Verzoek inzake toepassing bedrijfsfusie (artikel 13(4) LWB);
- b) Verzoek om afwijking van de bij wet geregelde toepassing inzake een omzetting (artikel 14A(2) LWB);
- c) Verzoek om toepassing juridische fusie indien niet aan alle bij wet geregelde eisen wordt voldaan (artikel 14B(3) LWB);
- d) Verzoek om zekerheid inzake de toepassing van de juridische fusie (artikel 14B(9) LWB)
- e) Verzoek om toepassing juridische splitsing indien niet alle bij wet geregelde eisen wordt voldaan (artikel 14((3) LWB);
- f) Verzoek om zekerheid inzake de toepassing van de juridische splitsing (artikel 14((9) LWB);
- g) Verzoek om toepassing inzake fusie als bedoeld in artikel 14F(4) LWB.

Onderdelen a, b, c, e en g, verzoek om toepassing onder aanvullende voorwaarden:

Het verzoek dient vergezeld te gaan van een volledig ingevulde bijlage A, de statuten van de betrokken entiteiten, bescheiden waaruit blijkt dat de betrokken entiteiten in Curaçao zijn gevestigd, alsmede een beschrijving van de wettelijke voorwaarden waaraan niet wordt voldaan en op grond waarvan de bedrijfsfusie, omzetting, juridische fusie dan wel juridische splitsing slechts kan plaatsvinden onder aanvullende door de Inspecteur te stellen voorwaarden.

De Inspecteur stelt vast onder welke aanvullende voorwaarden de beoogde toepassing kan plaatsvinden en beslist binnen twee maanden na ontvangst van het complete verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Onderdelen den f, verzoek om zekerheid:

Het verzoek dient vergezeld te gaan van een volledig ingevulde bijlage A, de statuten van de betrokken entiteiten, alsmede een toelichting waarin wordt beschreven op grond van welke omstandigheden zekerheid wordt gevraagd dat de fusie dan wel splitsing niet in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belasting.

De Inspecteur beoordeelt of sprake is van overwegende mate gericht zijn op het ontgaan of uitstellen van belasting.

Paragraaf 3 - Andere verzoeken om zekerheid

3.1. Inleiding

Een verzoek om zekerheid wordt in behandeling genomen als elke bij het verzoek betrokken entiteit aan zijn ten tijde van het verzoek bestaande aangifteverplichtingen voor de winstbelasting heeft voldaan en de volgende informatie is verstrekt:

- a. De volledig ingevulde bijlage A met daarin onder meer vermelding van:
 - i. de betrokken lichamen en vaste inrichtingen;
 - ii. het andere land of de andere landen waarop de feiten, rechtshandelingen en transacties betrekking hebben;
- b. Het organogram;
- c. De boekjaren waarvoor zekerheid wordt gevraagd;
- d. Een volledige omschrijving van de relevante feiten waar de voorgenomen rechtshandelingen of transacties betrekking op hebben;
- e. Het doel van de transacties;
- f. Een omschrijving van de transacties en de effecten hiervan in andere jurisdicties;
- g. Een beschrijving waaruit blijkt dat de betrokken op Curaçao gevestigde entiteit voldoende reële aanwezigheid heeft of zal krijgen als bedoeld in artikel 1C LWB;
- h. Waar van toepassing de - in onderdeel 3.2 per onderwerp genoemde - aanvullende informatie en documentatie;
- i. Een geanonimiseerde weergave van de feiten, de fiscale analyse en de verzochte zekerheid.
- j. Indien van toepassing, een verklaring door belanghebbende is overgelegd dat een vertegenwoordiger de belastingplichtige vertegenwoordigt.

Verzoeken om zekerheid worden echter niet in behandeling genomen indien:

- a) Er betrokkenheid wordt vermoed bij witwassen, steekpenningen, ernstige vermogensdelicten of terrorismefinanciering.
- b) Het transacties betreft met landen die voorkomen op de OESO lijsten voor “non coöperative” of “non transparent” landen;
- c) sprake is van strijd met de goede trouw.

In deze gevallen stuurt de Inspecteur binnen een maand na de constatering van bovenstaande een afwijzing met redengeving.

In aanvulling hierop is het volgende van toepassing op elk verzoek om zekerheid vooraf (rulingverzoek) als bedoeld in deze paragraaf 3.

- a) Een rulingverzoek wordt afgewezen indien er sprake is van strijd met doel en strekking van de wet of een verdrag of internationaal erkend beginsel zou worden miskend als de door de belanghebbende verlangde rechtstoepassing zou worden gevolgd.
- b) Indien een ruling door de Inspecteur wordt afgegeven geldt deze onder het algemene voorbehoud van de juistheid en volledigheid van het verzoek. Daarnaast kan de Inspecteur een specifiek voorbehoud maken. De Inspecteur is niet gebonden aan de ruling als het verzoek niet juist of onvolledig is geweest.
- c) Een ruling heeft een maximale geldigheidsduur van 5 jaar¹ met de mogelijkheid van verlenging indien de relevante omstandigheden niet zijn gewijzigd en verliest haar rechtskracht indien de feiten en omstandigheden, op een voor de ruling relevante wijze, wijzigen gedurende deze periode;
- d) In het geval van een wetswijziging komt een ruling, die is uitgegeven maar niet langer voldoet aan die gewijzigde wet met ingang van het eerstvolgende belastingjaar van de belastingplichtige, gerekend vanaf de datum van inwerkingtreding van die wet, te vervallen. Hierbij verdient opmerking dat rulings die reeds zijn afgegeven voordat dit rulingbeleid in werking treedt hun geldigheid behouden tot het einde van de daarin gestelde looptijd, tenzij de feiten en omstandigheden, op een voor de ruling relevante wijze, wijzigen gedurende deze periode;
- e) Rulingverzoeken, alsmede de toe- of afwijzing daarvan worden:
 - 1. periodiek gepubliceerd door de Sector Fiscale Zaken van het Ministerie van Financiën. De publicatie bevat onder andere een korte uiteenzetting van: de feiten en omstandigheden; voor zover relevant, een samenvatting van de belangrijkste conclusies uit transferpricingrapporten of andere documenten; een analyse van de gevraagde fiscale zekerheid op basis van de relevante wet- en regelgeving en de conclusie op grond waarvan de vaststellingsovereenkomst tot stand is gekomen. Ingeval een verzoek is afgewezen zal de samenvatting een toelichting bevatten waarin wordt uiteengezet waarom de ruling niet tot stand is gekomen. De publicatie gebeurt op basis van de door de belastingplichtige of zijn

1. Niet zijnde een verzoek om toepassing van een wettelijke bepaling als bedoeld in paragraaf 2.

vertegenwoordiger aangeleverde gegevens in Bijlage A. De belastingplichtige dan wel zijn vertegenwoordiger dienen er voor zorg te dragen dat de correcte en relevante informatie zodanig geanonimiseerd wordt aangedragen dat deze door derden niet is te herleiden naar een individuele belastingplichtige of andere bij de casus betrokken belanghebbenden;

2. periodiek ter beschikking gesteld aan de OESO.

Rulingverzoeken kunnen onder meer betrekking hebben op de navolgende onderwerpen. De opsomming is niet limitatief bedoeld:

1. Toepassing van de regels inzake territorialiteit;
2. de innovatiebox;
3. reële aanwezigheid;
4. de toepassing van de deelnemingsvrijstelling op voordelen uit niet in Curaçao gevestigde deelnemingen;
5. de kwalificatie van hybride financieringsvormen of hybride rechtsvormen in internationale structuren;
6. de vraag of er al dan niet sprake is van een vaste inrichting in Curaçao van een daarbuiten gevestigd lichaam;
7. de vraag of al dan niet sprake is van een vaste inrichting in een ander land binnen het Koninkrijk of een verdragsland van een in Curaçao gevestigd lichaam;
8. de allocatie van activa (waaronder aandelen), vermogen of risico's aan een vaste inrichting;
9. het sluiten van een Advance Pricing Agreement (hierna: APA). Een APA geeft zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een at arm's-lengthbeloning) of een methode voor de vaststelling van een dergelijke beloning voor grensoverschrijdende transacties tussen gelieerde lichamen en winstallocatie aan vaste inrichtingen van lichamen;
10. de vraag of lichamen gelieerd zijn in de zin van artikel 1A(1)a LWB;
11. doorstroomlichamen;
12. de vraag of sprake is van een concerndienst voor groepsmaatschappijen dan wel van een activiteit die als aandeelhouder wordt verricht.

3.2. Onderwerpen voor nadere toelichting

Hierna worden de volgende onderwerpen nader besproken en toegelicht:

- a) Territorialiteit
- b) Innovatiebox
- c) Toegelaten activiteiten Curaçaose beleggingsvennootschap of doelvermogen
- d) Reële aanwezigheid
- e) Aanwezigheid vaste inrichting
- f) Toepassing partiële deelnemingsvrijstelling
- g) Advance transfer pricing rulings.

3.2.a. Territorialiteit

Verzoeken om bevestiging dat er sprake is van een materiele onderneming en de kwalificatie van de kosten als causaal of niet causaal, binnenlands of buitenlands voor de toepassing van territorialiteit worden slechts in behandeling genomen indien de belastingplichtige alle relevante gegevens ter onderbouwing en beoordeling van het verzoek heeft aangeleverd. Verzoeken die deze informatie niet verschaffen worden afgewezen.

a. Materiele onderneming:

i. Slechts inkomsten uit materiele onderneming kunnen kwalificeren voor het territoriale systeem. De fictie van het vierde lid van artikel 1 LWB is te dezen niet relevant. De Inspecteur kan bevestigen dat er sprake is van een materiele onderneming indien er een duidelijke organisatie van arbeid en kapitaal aanwezig is in de vennootschap. Lichamen zonder actieve werknemers, zijnde werknemers die zich bezighouden met de kernactiviteiten van de vennootschap, zullen hier in beginsel niet aan voldoen, tenzij het lichaam een wezenlijke functie vervult in de organisatie waar het deel van uitmaakt. Een aantal veelvoorkomende gevallen zijn:

- Het houden van vastgoed zal in het algemeen, conform jurisprudentie, niet kwalificeren als een materiele onderneming. De omvang van de portefeuille is daarbij in beginsel niet relevant.

- Projectontwikkeling zal over het algemeen wel kwalificeren als een materiele onderneming.
- Bij financieringsactiviteiten zullen voornamelijk het risico-element en het arbeidselement de doorslag kunnen geven of er sprake is van een materiele onderneming. Ten aanzien van welke arbeid moet worden verricht kan worden aangesloten bij wat daarover is vermeld in bijlage B van dit document inzake inkomensgenererende activiteiten bij financiering. In bijlage C wordt een aantal additionele aspecten genoemd waaraan de Inspecteur kan toetsen of er sprake is van een materiele onderneming. Hier worden ook handvaten gegeven voor het toetsen of er sprake is van een wezenlijke functie.

ii. De Inspecteur kan bevestigen dat inkomsten zijn toe te rekenen aan de materiele onderneming. Daarvoor is vereist dat de inkomsten voortvloeien uit de materiele onderneming en dat zonder de materiele onderneming deze inkomsten niet zouden zijn gegenereerd. Voor financiële instellingen geldt wat daaromtrent is opgemerkt in de Memorie van Toelichting van PB 2019 nr. 92 en Bijlage G.²

iii. Alie overige - niet uit de materiele onderneming voortvloeiende - inkomsten worden als passieve inkomsten aangemerkt. Bijvoorbeeld een vastgoedbedrijf dat onroerende zaken verhuurt maar ook aan projectontwikkeling doet zal in beginsel deels inkomsten uit materiele onderneming genieten (projectontwikkelingsinkomen) en deels passief inkomen genieten (verhuur onroerende zaken). Royalty inkomen - zoals gedefinieerd in het OESO MV 2017 - wordt altijd aangemerkt als passief inkomen.

b. Toepassing territorialiteit:

De hoofdregel bij de toepassing van de territorialiteit is dat de gehele winst als binnenlandse winst wordt aangemerkt, tenzij aan de hand van causale kosten kan worden aangetoond dat een deel van de winst als buitenlands kan worden aangemerkt. Zowel de belastingplichtige als de belastingdienst kan aantonen dat er sprake is van aan het buitenland toe te rekenen voordelen. Een belastingplichtige kan om meerdere redenen willen afzien van de bewijslast die een beroep op territorialiteit meebrengt. Dit kan zijn de administratieve lasten die met deze bewijslast gepaard gaan terwijl de territorialiteit weinig voordelen voor belastingplichtige meebrengt. Het kan ook voortkomen uit de fiscale regels die van toepassing zijn bij gelieerde bedrijven of andere stakeholders. De keuze om geen gebruik te maken van territorialiteit wordt in beginsel door de belastingdienst gerespecteerd. Echter, ten aanzien van de belastingplichtige die wil overstappen van een volledige toerekening van alle voordelen aan de binnenlandse winst naar een toepassing van de territorialiteit geldt - ter voorkoming van misbruik - als voorwaarde dat er in het jaar waarin de belastingplichtige overstapt naar toepassing van territorialiteit geen compensabele verliezen bestaan uit jaren dat de belastingplichtige heeft afgezien van territorialiteit. Als zulke compensabele verliezen wet bestaan worden slechts aan het binnenland toe te rekenen compensabele verliezen in aftrek toegelaten. Dit betekent dat de belastingplichtige voor het jaar of de jaren waarin verliezen zijn geleden en waarbij territorialiteit niet werd toegepast alsnog een berekening dient te maken op basis van territorialiteit om zo aan te tonen welk deel van de verliezen aan het binnenland zijn toe te rekenen.

c. Voorleggen allocatievraagstukken. Ten aanzien van kwalificatie van kosten en de allocatie van kosten kunnen zich een aantal vragen voordoen:

i. Zijn bepaalde kosten te kwalificeren als causale kosten of als niet causale kosten. Causale kosten zijn kosten die nodig zijn voor het genereren van omzet.

ii. Zijn causale kosten binnenlands of buitenlands. De kwalificatie binnenlands of buitenlands wordt voor niet financiële bedrijven beoordeeld aan de hand van de locatie waar de waarde toevoegende handelingen die aanleiding geven tot de kosten hebben plaatsgevonden. Afschrijvingskosten worden gealloceerd naar de plaats van gebruik van het bedrijfsmiddel. Bij een machine zal dit over het algemeen de locatie zijn waar de machine staat. Bij immateriële activa zoals bijvoorbeeld een merkenrecht kan dit de markt zijn waar dit merkenrecht wordt gebruikt.

iii. Gemengde kosten. Sommige kostenposten zoals kosten van gebouwen, of betalingen aan nutsbedrijven kunnen zowel causale als niet causale componenten bevatten. De kosten kunnen met redelijke verdeelsleutels (zoals aantal mensen, vierkante meters, aan klanten in rekening gebrachte uren) worden gealloceerd.

Afspraken omtrent de bovenstaande allocatie van kosten (causaal/niet causaal; binnenlands/

2. Bijlage G behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot wijziging van het Landsbesluit winstbelasting, PB 2021, nr 19.

buitenlands; grondslagen voor verdeelsleutels) kunnen worden gemaakt, mits deze als bestendige gedragslijn door de belastingplichtige zullen worden toegepast.

3.2.b. Innovatiebox

De innovatiebox (artikel 8A/8B en 8D) LWB is van toepassing op de in artikel 8A eerste lid onderdeel a ten eerste tot en met ten zesde genoemde immateriële activa. Het gaat hierbij vooral om immateriële activa die tegenover derden beschermd zijn (octrooi, kwekersrecht, auteursrecht). Hierbij wordt het volgende opgemerkt.

- Kwalificerende inkomsten uit een immaterieel activum dat kwalificeert onder artikel 8A/8B en 8D zal naar 0% worden belast, ten aanzien van deze activiteiten is artikel 1C LWB niet van toepassing.
- Voor inkomen behaald met de exploitatie van immateriële activa die niet kwalificeren onder artikel 8A/8B en 8D geldt dat ingeval het lichaam heeft gekozen voor de status van doelvermogen dit inkomen wordt belast tegen het effectief preferentiële tarief van 10% zodat de voorwaarden van artikel 1C eerste lid LWB van toepassing worden. In andere gevallen wordt dit inkomen belast tegen het algemene tarief. Verwezen kan worden naar bijlage A: de exploitatie van immateriële activa.

Ten aanzien van verzoeken tot bevestiging dat de innovatiebox van toepassing is geldt:

- a. Dat om te kunnen spreken van kwalificerende immateriële activa, een verklaring dient te zijn afgegeven door Bureau Telecommunicatie en Post dat er sprake is (gewees) van spuren en ontwikkelingswerk.
- b. Dat de belastingplichtige het immateriële activum zelf moet hebben voortgebracht. Dit betekent:
 - i. dat het immateriële activum voor rekening en risico van de belastingplichtige is ontwikkeld;
 - ii. van zelf voortbrengen is verder slechts sprake als de belastingplichtige beslissingsbevoegd en functioneel in staat is om de onderzoeks- en ontwikkelingswerkzaamheden aan te sturen. Dit betekent dat de belastingplichtige vanuit de eigen inhoudelijke expertise de verantwoordelijkheid draagt voor de gemaakte keuzes tijdens het onderzoeks- en ontwikkelingsproces, de planning, de budgettering en het meten van prestaties
 - iii. Of sprake is van een kleine belastingplichtige als bedoeld in artikel 8A(2) LWB dient te worden beoordeeld per belastingplichtige. Dit betekent dat in geval een lichaam fiscaal is gevoegd in een fiscale eenheid voor de beoordeling van de vraag of belastingplichtige als "klein" geldt wordt gekeken naar de gehele fiscale eenheid. Daarbij verdient opmerking dat voor de beoordeling van kleine belastingplichtige de inkomsten uit immateriële activa samen met de kosten, over de laatste 5 jaren lager moet zijn dan Cg 75 miljoen, ofwel gemiddeld per jaar Cg 15 miljoen. Inkomsten uit andere bronnen worden hierbij niet meegerekend. Evenzo mag de totale omzet van het bedrijf dan wel het concern niet meer bedragen dan Cg 500 miljoen over 5 jaren, ofwel gemiddeld per jaar Cg 100 miljoen;
 - iv. De innovatiebox beperkt zich niet tot industriële toepassingen. Het ziet op alle immateriële activa die voldoen aan de voorwaarden van artikel 8A eerste lid. Bijvoorbeeld kwalificerende auteursrechtelijk beschermde programmatuur kan zich ook voordoen op het gebied van gaming, entertainment en kunst;
 - v. Of een activum nuttig, vernieuwend en voor de hand liggend is wordt beoordeeld aan de hand van kennis en ervaring van de belastingplichtige en de groep (het concern) waarvan zij deel uitmaakt. Niet van belang is dat een soortgelijk activum wellicht elders in de wereld door andere niet tot het concern behorende personen reeds is ontwikkeld of in gebruik genomen.

3.2.c. Toegelaten activiteiten Curaçaose beleggingsvennootschap of doelvermogen

De volgende activiteiten zijn toegestaan in een Curaçaose beleggingsvennootschap.

- o het verrichten van kredietuitzettingen in de ruimste zin, voor inkomensgenererende activiteiten wordt verwezen naar financieringsactiviteiten in bijlage B;
- o het beleggen in effecten en deposito's in de ruimste zin, alsmede in crypto valuta³: voor

3. Uit de parlementaire geschiedenis omtrent de CBV (voorheen vrijgestelde vennootschap) valt op te maken dat begrippen als 'beleggen' en 'effecten' ruim mogen worden opgevat, waaronder ook bv. valutatransacties en andere financiële transacties vallen. Volgens de Minister van Financiën vallen al deze begrippen in feite onder hetzelfde begrip. Gedurende de Statenbehandeling (P.B. 2001, no. 145), antwoordde de Minister van Financiën in de eerste ronde ook bevestigend op de vraag of een 100% belang gehouden door een vrijgestelde vennootschap (momenteel

inkomsgenererende activiteiten wordt verwezen naar beleggingsactiviteiten in bijlage B; o of het ontwikkelen en exploiteren van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten. Ten aanzien van deze activiteiten geldt dat indien en voor zover de ontwikkelde of geëxploiteerde immateriële activa:

■ voldoen aan de voorwaarden en vereisten van artikel 8A/8B en 8D de resultaten daaruit worden aangemerkt als kwalificerende inkomsten en belast tegen 0%. Aan de voorwaarden van reële aanwezigheid van artikel 1C LWB hoeft niet te worden voldaan ten aanzien van deze activiteiten.

■ niet voldoen aan de voorwaarden en vereisten van artikel 8A/8B en 8D de resultaten daaruit worden aangemerkt als niet-kwalificerende inkomsten en belast tegen 22%. Aan de voorwaarden van reële aanwezigheid van artikel 1C LWB hoeft ten aanzien van deze activiteiten niet te worden voldaan.

3.2.d. Reële aanwezigheid

In het kader van de toepassing van de winstbelasting zijn voor de vraag of een lichaam voldoende reële aanwezigheid heeft in Curaçao twee elementen van belang:

a. inkomsgenererende activiteiten (van belang voor artikel 1C eerste en tweede lid);

i. Het uitgangspunt van reële aanwezigheid is dat de belastingplichtige over voldoende relevante economische binding met Curaçao beschikt. Met andere woorden, er moeten zich bedrijfseconomische operationele activiteiten in Curaçao afspelen. Om aan de eis van reële aanwezigheid te kunnen voldoen zullen belangrijke inkomsgenererende activiteiten (Core Income Generating Activities) van de belastingplichtige in Curaçao moeten worden verricht. In het algemeen zullen tenminste de kernbeslissingen ten aanzien van de economische activiteiten in Curaçao moeten worden genomen. Bij de beoordeling van een verzoek omtrent reële aanwezigheid zal in beginsel worden aangesloten bij wat daaromtrent is vermeld in bijlage D van het 2017 Progress Report on Preferential Regimes van de OESO.⁴ In Bijlage B bij dit beleid zijn een aantal aspecten hiervan uitgewerkt. Of wordt voldaan aan de eisen van reële aanwezigheid ex artikel 1C, LWB wordt per geval beoordeeld;

ii. De in het eerste lid van artikel 1C LWB opgenomen eisen ten aanzien van gekwalificeerd personeel en jaarlijks terugkerende operationele kosten zijn van ondersteunende en bewijs voerende aard. Een lichaam met buitenlandse aandeelhouders dat inkomsgenererende activiteiten in Curaçao heeft zal daarvoor over het algemeen gekwalificeerd personeel aanstellen en operationele kosten maken. Dit kan anders zijn wanneer bijvoorbeeld beleggingsactiviteiten in de Curaçaose beleggingsvennootschap worden ondernomen door een in Curaçao wonende directeur groot aandeelhouder. Een dergelijke beleggingsvennootschap hoeft niet per definitie personeel aan te stellen.

b. De interne vaste inrichtingseis (slechts van belang voor artikel 1C tweede lid): Winstbelastingplichtige lichamen die een beroep doen op de territorialiteit zullen, om het risico van een boete te vermijden, moeten aantonen dat de aanwezigheid in Curaçao zodanig is dat - indien zij een buitenlands belastingplichtige zouden zijn - er sprake zou zijn van een vaste inrichting. De Inspecteur kan dit bevestigen als;

i. de belastingplichtige een materiele onderneming drijft; en;

ii. de belastingplichtige de beschikking heeft over een ruimte die hem ter beschikking staat; en

iii. deze materiele onderneming ten minste ten dele in deze ruimte wordt uitgeoefend; of

iv. tenminste een van de directieleden of werknemers inwoner is van Curaçao en de autoriteit heeft om namens de belastingplichtige beslissingen te nemen ten aanzien van de inkomsgenererende activiteiten en activa van de materiele onderneming en - vanuit dat er beschikking staande ruimte - van deze autoriteit regelmatig en onafhankelijk gebruik maakt; en

v. de ondernemingsactiviteiten in Curaçao uitstijgen boven hulp en voorbereidende werkzaamheden voor de onderneming van de belastingplichtige zoals gedefinieerd in het OESO MV 2017. Het uitoefenen van hulp en voorbereidende activiteiten voor derden of gelieerde ondernemingen kwalificeren wel.

CBV) in een andere maatschappij kan kwalificeren als een investering. Deze ruime interpretatie is begrijpelijk in het licht van het ontstaan van de CBV als tegenhanger van de van winstbelasting vrijgestelde entiteiten in de regio die passieve inkomsten genieten.

4. OECD (2017), Harmful Tax Practices - 2017 Progress Report on Preferential Regimes: Inclusive Framework on BEPS: Action 5, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris.

In bijlage C wordt nog enige verdere achtergrond gegeven voor de beoordeling of er sprake is van een (interne) vaste inrichting.

Lichamen die een beroep doen op de territorialiteit en die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 1C tweede lid worden niet uitgesloten van territorialiteit. Aan deze lichamen kan een boete worden opgelegd ingevolge artikel 21c ALL als door de Inspecteur kan worden aangetoond dat er sprake was van opzet of grove schuld. Van opzet of grove schuld kan mogelijk sprake zijn indien:

- a. lichamen voor de jaren 2020 en/of 2021 een beroep hebben gedaan op territorialiteit en per 1 januari 2023 nog niet aan de relevante eisen voldoen.
- b. lichamen na 31 december 2021 zijn opgericht of ingeval van bestaande lichamen die niet eerder dan voor het jaar 2022 een beroep doen op territorialiteit, voor het einde van het jaar waarvoor zij voor het eerst een beroep doen op de territorialiteit nog niet aan de relevante eisen voldoen.

3.2.e. Aanwezigheid vaste inrichting / mobiel werken

In verband met de toegenomen mogelijkheid om mobiel te werken vanuit andere landen dan waar de werkgever is gevestigd is het voor buitenlandse ondernemers belangrijk, ook in het kader van de “@Home in Curaçao” campagne, om bevestiging te krijgen dat de activiteiten - voor de toepassing van WB - niet leiden tot het in aanmerking nemen van een vaste inrichting in Curaçao. In dat kader geldt als beleid dat:

- a. Het zakelijk gebruik door niet-ingezetenen voor een periode van niet langer dan 12 aaneengesloten maanden zal voor dat gebruik niet als vaste inrichting worden aangemerkt ingeval van:

1e. accommodaties die bedoeld en ingericht zijn voor vreemdelingenbezoek;

2e. een kantoorruimte in een door de niet-ingezetene aangehouden woning (gehuurd of in eigendom speelt daarin geen rol);

3e. zeeschepen, welke gewoonlijk buiten de territoriale wateren van Curaçao verblijven. De termijn van twaalf maanden is niet van toepassing voor zeeschepen, welke gewoonlijk worden gebruikt voor de exploratie of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen buiten de territoriale wateren of exclusieve economische zone van Curaçao;

b. Een vaste vertegenwoordiger wordt niet aanwezig geacht zolang een ingezetene geen contracten sluit of een belangrijke rol speelt in het afsluiten van contracten met inwoners van Curaçao of ondernemingen met een vaste inrichting in Curaçao;

c. Voor niet-ingezetenen wordt geen dienstbetrekking aanwezig geacht indien de werknemer niet meer dan twaalf maanden waarbinnen de arbeid wordt verricht, in Curaçao verblijft en zowel de formele als materiele werkgever buiten Curaçao gevestigd of woonachtig is en geen vaste inrichting in Curaçao heeft.

In de Landsverordening inkomstenbelasting en in de Landsverordening loonbelasting wordt onder “vaste inrichting”, zolang in die landsverordeningen daarover niets is bepaald, verstaan een vaste inrichting als bedoeld in artikel 1, vijfde tot en met veertiende lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1942 met inachtneming van het bovenstaande beleid. Een belanghebbende die zekerheid wenst over de vraag of in zijn specifieke situatie wel of niet sprake is van een vaste inrichting dient bij het verzoek in elk geval de naam en woonplaats van de betrokken werknemers te verstrekken, alsmede een beschrijving van de werkzaamheden die de werknemer zal verrichten en een beschrijving van de activiteiten van de onderneming zelf.

3.2f. Toepassing partiële deelnemingsvrijstelling

In afwijking van de volledige deelnemingsvrijstelling wordt op basis van artikel 11(4) LWB slechts een partiële deelnemingsvrijstelling verleend. Daarbij zijn de volgende objectieve criteria van belang:

- a. Voor zover, voor de toepassing van artikel 11 vierde lid letter a, al dan niet in combinatie met het vijfde en het zesde lid, de Inspecteur wordt verzocht te bevestigen dat de bruto-inkomsten niet voor ten minste 50% bestaan uit buiten het kader van haar onderneming ontvangen dividend, rente of royalty's, wordt aangesloten bij hetgeen bij onderdeel 3.2.a is vermeld ten aanzien van de materiele onderneming. Wanneer de activiteiten van de deelneming, al dan niet op geconsolideerde basis, een materiele onderneming betreffen en de dividenden, rente of royalty kunnen worden aangemerkt als voortkomend uit die materiele onderneming, kan

- deze bevestiging worden verstrekt. De bevestiging kan ook worden gegeven als dividenden, rente of royalty's minder dan 50% van de bruto-inkomsten van de deelneming vormen;
- b. Ten aanzien van de toepassing van artikel 11 vierde lid letter bis niet vereist dat de deelneming, al dan niet op geconsolideerde basis, daadwerkelijk een belasting van 10% betaalt ten aanzien van winst van de deelneming. Voldoende is dat de inkomsten van de deelneming in beginsel zijn onderworpen aan een tarief van 10%;
- c. Ter bepaling van de hoogte van het onderworpen inkomen dient te worden uitgegaan van de fiscale wereldwinst naar maatstaven van het Curaçaos belastingrecht, voorafgaand aan de toepassing van territorialiteit;
- d. Voor de toepassing van het vijfde lid van artikel 11 LWB is toegestaan uit te gaan van de winst volgens toepasselijk jaarrekeningenrecht.

Indien de belanghebbende zekerheid wenst of in zijn specifieke situatie sprake is van de partiele deelnemingsvrijstelling dan wet de volledige, dient:

- a. ingeval de deelneming in Curaçao is gevestigd, van de deelneming de aangifte van het betreffende of het voorgaande boekjaar te zijn ingediend⁵; dan wel,
- b. indien het gaat om entiteiten die buiten Curaçao zijn gevestigd, bij het verzoek de meest recente jaarrekening van de betrokken deelnemingen te worden gevoegd.

3.2.g. Advance transfer pricing rulings (“APA”)

Een APA geeft zekerheid vooraf over de vaststelling van een zakelijke beloning (een at arm's-length beloning) of een methode voor de vaststelling van een dergelijke beloning voor grensoverschrijdende transacties tussen gelieerde lichamen en winstallocatie aan vaste inrichtingen van lichamen.

In aanvulling op de in paragraaf 3.1. genoemde algemene informatie dient bij een APA verzoek de volgende informatie, indien van toepassing, te worden bijgevoegd:

- i. het groepsdossier als bedoeld in artikel 42, onderdeel j, LWB voor daarvoor kwalificerende multinationals;
- ii. informatie over financiële gegevens, de producten en de uitgeoefende functies, inclusief de bij de uitoefening van deze functies gebruikte activa (materieel en immaterieel) en gelopen risico's van en door de betrokken gelieerde ondernemingen, alsmede een analyse van het financiële belang van de APA over de looptijd van de vaststellingsovereenkomst;
- iii. een analyse van de geschiktheid en een beschrijving van de voorgestelde verrekenprijsmethode, inclusief vergelijkbaarheidsanalyse (waaronder vergelijkbare cijfers van onafhankelijke marktpartijen en eventueel aangebrachte correcties);
- iv. veronderstellingen die het verzoek onderbouwen en een uiteenzetting over het effect van veranderingen in die veronderstellingen of andere gebeurtenissen, zoals onverwachte resultaten die invloed kunnen hebben op de geldigheidsduur van een overeen te komen APA; en
- v. een beschrijving van de contractuele voorwaarden, bedrijfsstrategie en marktomstandigheden, zoals bijvoorbeeld industriële trends en concurrentie.

Inspecteur der Belastingen
13 juli 2023

De Inspecteur der Belastingen
13/7/23

5. Indien het een nieuw op te richten of recent opgerichte vennootschap betreft dient een beschrijving van de voorgenomen activiteiten te worden overhandigd.

BIJLAGE A

Bijlage A

Template OESO

BIJLAGE B

Mogelijke inkomens genererende activiteiten per type onderneming

In het onderstaande wordt voor een aantal verschillende soorten ondernemingen aangegeven wat mogelijk kan worden verstaan onder inkomensgenererende activiteiten. Dit betekent niet dat al deze activiteiten in dat type onderneming behoeven voor te komen. Het overzicht geeft enkel een eerste aanknopingspunt voor belastingplichtige en Inspecteur.

1. Door Inspecteur mogelijk te verzoeken informatie

Teneinde tot een oordeel te komen of de inkomens genererende activiteiten daadwerkelijk in Curaçao zijn voltrokken kan de Inspecteur overwegen om de volgende informatie op te vragen bij de belastingplichtige.

- Wat is de aard van de ondernemingsactiviteiten?
- Documentatie omtrent de aanstelling van directieleden en werknemers
 - » Door wie is de aanstelling geschied?
 - » Waar is die beslissing genomen?
 - » Wat zijn de kwaliteiten, ervaring, kennis van de directieleden en werknemers?
 - » Wat zijn de taken en verantwoordelijkheden?
- Welke beleidsvrijheid of operationele vrijheid wordt hun gegeven (zonder aandeelhoudersgoedkeuring)?
- Bevoegdheid om werknemers of dienstverleners te ontslaan?
- Bevoegdheid om noodzakelijke kosten te maken en betalingen te verrichten, is hier een plafond aan?
 - » Wie evalueert de directieleden en werknemers?
- Documentatie van evaluaties beschikbaar?
- Waar worden de evaluaties gedaan?
- Documentatie omtrent aanstelling dienstverleners (vooral bij vermogensbeheerders)
- Welke dienstverlener is geselecteerd en op grond van welke criteria?
 - » Wie was betrokken bij het selectieproces?
 - » Wat is de aard van de dienstverlening?
 - » Waar, wanneer en door wie is de keuze voor een dienstverlener gemaakt?
 - » Wat is de locatie van de dienstverlener?
 - » Welke vergoeding krijgt de dienstverlener?
- Besluitvorming
 - » Wat zijn de belangrijkste strategische, beleids- of andere ondernemings- of investeringsbeslissingen van de afgelopen periode?
 - » Welke materialen zijn daarvoor aangeleverd en door wie?
 - » Wie heeft deelgenomen aan het beslissingsproces en waar bevonden zich de deelnemers aan het beslissingsproces?
 - » Wie had de beslissende stem in het beslissingsproces?
 - » Notulen van aandeelhoudersvergaderingen en directievergaderingen en ieder ander overleg aangaande de besluitvorming
 - » Hoe worden bedrijfsprocessen en het uitvoeren van strategie en/of beleid geëvalueerd? Door wie? Vanaf welke locatie?
- Financiële informatie en periodieke rapportage
 - » Welke financiële informatie en periodieke rapportage wordt gebruikt of is nodig in de bedrijfsprocessen
 - » Door wie wordt deze opgesteld
 - » Door wie wordt deze goedgekeurd

2. Beleggingsactiviteiten/Vermogensbeheer/Fondsbeheer

Toezicht op de beleggingsportefeuille

- Besluitvorming over de aanvaardbare risiconiveaus voor beleggingen Onderhandelingen met en aanstellen van vermogensbeheerders Vaststellen van de investeringsstrategie
- Besluitvorming met betrekking tot specifieke investeringen en desinvesteringen
- » Dit is vooral van belang waar met de vermogensbeheerder een “execution only” of “advisory service” overeenkomst is gesloten
- » Ingeval met de vermogensbeheerder een “discretionary” overeenkomst is gesloten en wordt geparticipeerd in een model portefeuille van de vermogensbeheerder betreft het voornamelijk de besluitvorming omtrent in welke model portefeuille wordt deelgenomen. Van een model portefeuille is sprake indien ten minste 20 niet gelieerde cliënten van de vermogensbeheerder in die portefeuille deelnemen
- Besluitvorming met betrekking tot valuta- en renteschommelingen en andere afdekkingsposities Berekeningen van risico's en reserves
- Voldoen aan wettelijke vereisten zoals het opstellen en deponeren van de vereiste rapportages voor toezichthouder, andere overheidsinstanties en beleggers.

3. Financieringsactiviteiten

- De beoordeling van toepasselijke risico's en marktomstandigheden.
- Het aantrekken van vermogen (eigen of vreemd), de vorm waarin dit dient te gebeuren en de vergoeding die daarvoor zal worden aangeboden.
- Het periodiek beoordelen van kredietrisico's van debiteuren Het bepalen van rentetarieven op uitgaande leningen.
- Het bepalen van aflossingstermijnen en -schema's.
- Het bepalen of en zo ja in welke mate zekerheden vereist zijn. De juridische afwikkeling en verwerking van leningen.
- Het verstrekken van rentenota's aan de kredietnemers en de periodieke verificatie of rente volledig en tijdig wordt betaald.
- Het monitoren en beheersen van de risico's, waaronder valutarisico's, renterisico's en kredietrisico's. Beslissen of het al dan niet in het belang van de belastingplichtige is om een lening toe te kennen of in te trekken.
- Voldoen aan alle periodieke verslaggeving die aan het voeren van financieringsactiviteiten zijn verbonden waaronder mogelijk maar niet beperkt tot:
 - » Rapportage aan centrale banken
 - » Rapportage aan andere toezichthouders
 - » Financiële rapportage zoals jaarrekening
 - » Fiscale rapportages

4. Bancaire activiteiten

- Aantrekken van fondsen en deposito's.
- Aantrekken en behouden van tier 1 en tier 2 vermogen en ander kapitaal benodigd voor de uitvoering van de onderneming, de vorm waarin dit dient te gebeuren en de vergoeding die daarvoor zal worden aangeboden. Het investeren van deze fondsen op zodanige wijze dat wordt beantwoord aan o.a. de Basel richtlijnen en de vereisten voor liquiditeitsmanagement.
- De beoordeling van toepasselijke risico's en marktomstandigheden.
- Het beheren van risico's, inclusief krediet-, valuta- en renterisico's en marktomstandigheden inclusief het afdekken van deze risico's door posities in te nemen ten aanzien van deze risico's.
- Het verstrekken van leningen, kredieten of andere financiële diensten aan klanten
 - » Het periodiek beoordelen van kredietrisico's van debiteuren
 - » Het bepalen van rentetarieven op uitgaande leningen
 - » Het bepalen van aflossingstermijnen en -schema's
 - » Het bepalen of en zo ja in welke mate zekerheden vereist zijn
 - » De juridische afwikkeling en verwerking van leningen
 - » Het verstrekken van rentenota's aan de kredietnemers en de periodieke verificatie of rente volledig en tijdig wordt betaald
 - » Het monitoren en beheersen van de risico's, waaronder valutarisico's, renterisico's en

kredietrisico's

- » Beslissen of het al dan niet in het belang van de belastingplichtige is om een lening toe te kennen of in te trekken.
- Voldoen aan alle wettelijke vereisten en periodieke verslaggeving die aan het voeren van financieringsactiviteiten zijn verbonden waaronder mogelijk maar niet beperkt tot:
 - » Rapportage aan centrale banken
 - » Rapportage aan andere overheidsinstanties en toezichthouders inclusief AML en due diligence voor anti- terrorismefinanciering en andere KYC-activiteiten
 - » Financiële rapportage zoals jaarrekening
 - » Fiscale rapportages.

5. *Verzekeringsactiviteiten*

- Het ontwikkelen van verzekeringspakketten en het bepalen welke markt op welke manier en met welke prijs zal worden benaderd ("rate making" en "underwriting")
- Bepalen en berekenen van risico's en de in rekening te brengen premies
- Budgetteren van premies, risico's en risicoreserve
- Het verlenen van verzekeringsdiensten aan klanten
- Beslissingen ten aanzien van het kopen of verkopen van herverzekeringsdiensten
- Aanstellen agenten en makelaars inclusief onderhandeling over en uitbetaling van commissies Onderzoeken en afhandelen van claims
- Het beheren van risico's, inclusief krediet-, valuta- en renterisico's en marktomstandigheden inclusief het afdekken van deze risico's door posities in te nemen ten aanzien van deze risico's
- Investeren van fondsen benodigd voor het in stand houden van de risicoreserve
- Voldoen aan alle wettelijke vereisten en periodieke verslaggeving die aan het voeren van verzekeringsactiviteiten zijn verbonden waaronder mogelijk maar niet beperkt tot:
 - » Rapportage aan centrale banken
 - » Rapportage aan andere overheidsinstanties en toezichthouders inclusief AML en due diligence voor anti- terrorismefinanciering en andere KYC-activiteiten
 - » Financiële rapportage zoals jaarrekening
 - » Fiscale rapportages

6. *Leasing*

- Het aantrekken van vermogen (eigen of vreemd), de vorm waarin dit dient te gebeuren en de vergoeding die daarvoor zal worden aangeboden
- Risicobeheersing en -beheer zoals het (periodiek) beoordelen van kredietrisico's van lessee's Identificeren en verwerven van te leasen activa
- Het onderhandelen en afsluiten van leaseovereenkomsten
- Bewaken en herzien van contracten inclusief het terughalen van activa Het afwikkelen van leaseovereenkomsten
- Het monitoren en beheersen van valutarisico's en renterisico's Waar relevant het (laten uitvoeren van) onderhoud van de activa

7. *Houdsteractiviteiten*

- Voldoen aan de formele vereisten voortvloeiend uit het ondernemingsrecht Beheer van aandelenparticipaties
- Beslissingen inzake de uitoefening van de aandeelhoudersrechten verbonden aan de onderliggende aandelen
- De werkzaamheden verbonden aan inkomstenbronnen van belastingplichtige voor zover de belastingplichtige naast dividenden en koerswinsten voortvloeiend uit de onderliggende aandelenbelangen andere inkomsten geniet.

8. *Exploitatie van immateriële activa.*

- Strategische besluitvorming gecombineerd met het dirigeren en dragen van belangrijkste risico's inzake het (door) ontwikkelen van de immateriële activa
- Strategisch besluitvorming inzake en aansturing van de exploitatie van de immateriële activa Strategische besluitvorming inzake en aansturing van de onderliggende

- handelsactiviteiten door middel waarvan de immateriële activa worden geëxploiteerd
- Management en aansturing van de bescherming van de immateriële activa
- 9. Distributie- en servicecentrum (veembedrijf)
 - Het beschikbaar stellen van gebouwen, terreinen, vervoersmiddelen en mankracht voor transport en opslag.
 - Organiseren en adviseren inzake voorraadbeheer waaronder het aannemen, plaatsen en uitvoering van bestellingen.
 - Advisering en overige administratieve diensten verband houdend met logistiek

10. *Fondsadministratie*

- administratieve dienstverlening accounting
- het vervaardigen van relevante rapporten voor diverse stakeholders zoals voor overheden, investeerders en financiële autoriteiten.

11. *Vliegtuig- en scheepsbouw,*

- het verrichten van reparaties en onderhoud aan vliegtuigen en vaartuigen en machinerieën, installaties en materiaal aan boord van deze vliegtuigen en vaartuigen
- scheepsarchitectuur schilderwerkzaamheden inbouw van interieur
- het installeren van motoren en machines

12. *Scheepvaartactiviteiten*

- Organiseren van bemanningen, inclusief het aannemen, betalen en begeleiden van bemanningsleden Onderhoud van schepen
- Begeleiden en volgen van leveringen c.q. bevrachting
- Bestellingen inkopen en levering van goederen coördineren, reizen organiseren en begeleiden

13. *Gaming*

- Relevante strategische en managementbeslissingen nemen over het investeren in en ontwikkelen van marketingstrategieën om meer eindgebruikers naar een site te trekken
- Marketingstrategieën ontwikkelen om meer eindgebruikers naar een site te trekken
- Ontwikkelen van marketingmateriaal in de breedste zin van het woord en het maken van uitgaven daarvoor
- Onderhandelen met operators en/of aangesloten netwerken

14. *Gaming (operators)*

- Het nemen van relevante strategische en managementbeslissingen en het maken van uitgaven met betrekking tot de inhoud en vorm die aan klanten wordt aangeboden
- Selectie van softwareleveranciers en content leveranciers Selectie van betalingsdienstaanbieders
- Online gaminglicentie-activiteiten en nalevingscontrole zoals AML en due diligence voor anti terrorismefinanciering en andere KYC-activiteiten
- Selectie en onderhoud van marketingtechnieken zoals filialen, technieken voor zoekmachineoptimalisatie, advertentieschema's

15. *Handelsactiviteiten*

- Strategische besluitvorming inzake productrange Bepaling inkoopstrategie
- Strategische besluitvorming inzake financiering van de onderneming Marketing en verkoop
- Onderhandelen en sluiten van contracten. Betalingstermijnen bepalen.
- Debiteurenrisico's beheren. Garanties.
- Leveringstermijnen bewaken

BIJLAGE C

Materiele onderneming

Een materiele onderneming is een duurzame organisatie die erop is gericht met behulp van arbeid en kapitaal deel te nemen aan het maatschappelijk productieproces met het oogmerk winst te behalen.

De Inspecteur zal voor de beoordeling of de winst genererende activiteiten van een belastingplichtige als een materiele onderneming kwalificeren aansluiting zoeken bij de onderstaande criteria welke in de jurisprudentie zijn ontwikkeld:

- Omvang van de werkzaamheden Duurzaamheid van de organisatie Grootte van de nettobaten Continuïteitsstreven
- Voordeel verwachting
- Het lopen van risico, zoals het risico m.b.t. negatieve voordelen en debiteurenrisico
Het risico m.b.t. het verkrijgen van opdrachten, wettelijke aansprakelijkheidsrisico, beroepsaansprakelijkheidsrisico en ziekte- en invaliditeitsrisico
- De voor de werkzaamheden beschikbare tijd
- De bekendheid die naar buiten aan de werkzaamheden wordt gegeven Het aantal opdrachtgevers
- De plaats waar de werkzaamheden worden verricht De investeringen die zijn gedaan
- Het spraakgebruik

Wezenlijke Functie

In BNB 2010/125 oordeelt de Hoge Raad dat een belastingplichtige een actieve onderneming drijft indien en voor zover de belastingplichtige een essentiële functie vervult ten behoeve van de ondernemingsactiviteiten van het concern als geheel. Dit dient per geval te worden bepaald. Op grond van soortgelijke uitspraken van de Hoge raad kan het bijvoorbeeld gaan om:

- Financiële functie ten behoeve van de door de groep uitgeoefende bedrijfsactiviteiten
- Operationele functies ter ondersteuning van de bedrijfsactiviteiten van de groep
- Bestuurlijke, strategische en beleid gerelateerde functies ter ondersteuning van de bedrijfsactiviteiten van de groep.

Groepsfuncties die uitsluitend zijn bedoeld voor het oppotten van dividend of functies die niet ondersteunend zijn aan de bedrijfsvoering van de groep worden niet als wezenlijk aangemerkt.

BIJLAGE D

Interne vaste inrichting ex artikel 1C, tweede lid LWB

In het tweede lid van artikel 1C LWB komt de tweede vereiste van reële aanwezigheid aan bod.

Om, als een deel van de wereldwinst van een belastingplichtige als winst uit buitenlandse onderneming wordt aangemerkt, een boete ex artikel 21c ALL te vermijden dienen de activiteiten van de belastingplichtige, indien deze een buitenlands belastingplichtige zou zijn, te kunnen worden aangemerkt als een vaste inrichting (de interne vaste inrichting).

De LWB bevat in artikel 1, vijfde tot en met het negende lid en de daarbij behorende verbijzonderingen opgenomen in de leden tien tot en met veertien, een opsomming van hetgeen in ieder geval kwalificeert als een vaste inrichting. Voor de gevallen die niet reeds door deze opsomming worden gevangen dient afzonderlijk te worden beoordeeld of sprake is van een vaste inrichting. Er worden in de fiscale literatuur drie soorten vaste inrichting onderkent:

1. De fysieke vaste inrichting

Op basis van de algemene definitie wordt een fysieke vaste inrichting geacht aanwezig te zijn in Curaçao als aan de volgende cumulatieve elementen is voldaan:

- i. Het bestaan van een 'bedrijfsinrichting'. De term 'bedrijfsinrichting' omvat alle ruimten, faciliteiten of installaties, in sommige gevallen machines, die worden gebruikt voor de uitoefening van de onderneming van een belastingplichtige, ongeacht of zij uitsluitend voor dat doel worden gebruikt. Van belang is dat de bedrijfsinrichting ter beschikking staat van de belastingplichtige. Het enkele feit dat een belastingplichtige een bepaalde ruimte tot zijn beschikking heeft - ongeacht of deze in eigendom of gehuurd is, of niet - die wordt gebruikt voor bedrijfsactiviteiten, is voldoende om een bedrijfsinrichting aanwezig te achten.
- ii. De bedrijfsinrichting moet 'vast' zijn. De term vast betekent dat er een verband moet zijn tussen de bedrijfsinrichting en een specifiek geografisch punt. De term vast betekent ook dat er een zekere mate van duurzaamheid moet bestaan hetgeen inhoudt dat deze niet van louter tijdelijke aard mag zijn. Duurzaamheid betekent in de regel een periode van tenminste 6 maanden overschrijden, hoewel activiteiten die van kortere duur zijn maar terugkerend van karakter in sommige gevallen ook als duurzaam kunnen worden aangemerkt.
- iii. De belastingplichtige 'voert zijn bedrijfsactiviteiten (niet zijnde ondersteunende of hulpwerkzaamheden) geheel of gedeeltelijk uit via deze vaste bedrijfsinrichting'. Dit betekent meestal dat personen die op de een of andere manier afhankelijk zijn van de belastingplichtige (werknemers) op deze vaste plaats (een deel van) van de onderneming van de belastingplichtige uitoefenen.

2. De temporele vaste inrichting opgenomen in leden 7 en 8 Dit betreft in het algemeen:

- a. een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie of installatiewerkzaamheden als deze activiteiten langer duren dan 183 dagen of
- b. zogenaamde werkzaamheden buitengaats als ze, tezamen met de activiteiten van aan hetzelfde project werkende verbonden ondernemingen, in een periode van 12 maanden 30 dagen of langer duren.

De periode begint bij de aanvang van de werkzaamheden en dat kunnen ook voorbereidende werkzaamheden zijn en eindigt wanneer de plaats waar de werkzaamheden plaatsvinden volledig is verlaten. Bij bouwwerkzaamheden zal het in het algemeen de finale oplevering als eindpunt gelden. Als er sprake is van onder-aanneming dan telt in veel gevallen ook de periode van werkzaamheid van de onderaannemer mee voor het vaststellen of sprake is van een vaste inrichting. Tijdelijke onderbrekingen, bijvoorbeeld door weersomstandigheden, spelen geen rol.

3. De fictieve vaste inrichting opgenomen in lid 12

Hiervan is sprake ingeval van vertegenwoordiging door een persoon die overeenkomsten mag sluiten en dit ook regelmatig doet of een belangrijke rol speelt in het afsluiten van contracten. Daarvoor is niet nodig dat die bevoegdheid om op te treden formeel is vastgelegd. Een algemene volmacht voor een beperkt aantal handelingen is voldoende. Het afsluiten van contracten geldt niet alleen voor de verkoop van goederen maar ook op diensten en gebruiksrechten (bijvoorbeeld verhuur van bedrijfsmiddelen) of de inkoop daarvan. Een uitzondering op het aannemen van een vaste inrichting in geval van vertegenwoordiging geldt voor de onafhankelijke vertegenwoordiger die in de normale uitoefening van zijn bedrijf handelt.

Ministeriële regeling rullingpraktijk winstbelasting

MINISTERIËLE REGELING MET ALGEMENE WERKING, van de 8ste juni 2020 ter uitvoering van artikel 61, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen

Art. 1. 1. De rullingpraktijk wordt overeenkomstig de kaders opgenomen in deze regeling vastgesteld.

2. Een ruling heeft een maximale geldigheidsduur van 3 jaar, en verliest haar rechtskracht indien de feiten en omstandigheden zouden wijzigen gedurende deze periode.

3. Een ruling wordt niet afgegeven voor zover er sprake is van misbruik van de wet of ingeval de ruling in strijd zou komen met de goede trouw.

4. Bekendmaking van een ruling vindt plaats met inachtneming van de gebruikelijke vertrouwelijke aangelegenheden van de belastingplichtige in kwestie.

Art. 2. 1. Er is een Commissie Ruling winstbelasting bij de Inspectie der Belastingen.

2. De Commissie Ruling winstbelasting bestaat uit drie door de Inspecteur der Belastingen aangewezen personen.

3. De Commissie Ruling winstbelasting adviseert de Inspecteur ten aanzien van rullingaanvragen.

4. De Inspecteur der Belastingen gaat de ruling aan nadat:

a. is nagegaan of de ruling binnen de grenzen van het wettelijk kader blijft;

b. of de achtergrond informatie bij de aanvraag van de ruling genoeg context biedt voor het daadwerkelijk overeenkomen van de ruling; en

c. of de ruling binnen de internationale context een aanvaardbare ruling is, waarbij het effect op een of meer andere jurisdicties, waarbinnen de belastingplichtige opereert, niet een dermate effect heeft dat dit in de praktijk leidt tot strijdigheid met de Base Erosion and Profit Shifting agenda van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling.

5. Een ruling wordt enkel in behandeling genomen na schriftelijk ontvangst van alle relevante informatie als bedoeld in artikel 3, eerste lid.

6. In het geval van wetswijziging komt een ruling, die is uitgegeven maar niet langer voldoet aan die wetswijziging met ingang van het eerst volgende belastingjaar van de belastingplichtige te vervallen.

Art. 3. 1. De volgende informatie wordt bij de aanvraag van een ruling ingediend bij de Commissie Ruling winstbelasting:

a. de naam, het adres, het CRIB nummer van de belastingplichtige;

b. indien van toepassing een verklaring van de vertegenwoordiger van de belastingplichtige of de overeenkomst dat de vertegenwoordiger de belastingplichtige vertegenwoordigt;

c. een volledige omschrijving van de relevante feiten en de voorgestelde transacties;

d. het doel van de transacties;

e. het organogram;

f. indien van toepassing de transfer pricing rapporten;

g. indien er sprake is van grensoverschrijdende transacties, het land of de landen waarmee de rulings uitgewisseld zullen worden;

h. een omschrijving van de transacties en de effecten hiervan in andere jurisdicties;

i. de antwoorden op de vragen opgenomen in de bijlage A behorende bij deze regeling, met uitzondering van de vragen 1, 3 en 7 welke door de Inspecteur der Belastingen worden ingevuld.

2. De belastingplichtige of de vertegenwoordiger van de belastingplichtige kan op verzoek door de Commissie Ruling worden gehoord om de in behandeling zijnde ruling nader toe te lichten.

Art. 4. 1. Ingevolge de Base Erosion and Profit Shifting agenda van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, minimumstandaard 5, wordt bijlage A behorende bij deze regeling voor zover het grensoverschrijdende rulings, genoemd in het tweede lid betreft, op spontane wijze door de bevoegde autoriteit van Curaçao als bedoeld in artikel 2, onderdeel e, van de Landsverordening internationale bijstandverlening bij de heffing van belastingen verstrekt aan de bevoegde autoriteit van een andere jurisdictie.

2. De grensoverschrijdende rulings die overeenkomstig het eerste lid worden verstrekt, zijn

de rulings aangaande:

- a. preferentiële regimes, waaronder ook de cocktail rulings;
- b. transfer pricing;
- c. de conduit situaties;
- d. de vaste inrichting;
- e. verlaging van de grondslag voor de belastingheffing;
- f. situaties die kunnen leiden tot strijd met de Base Erosion and Profit Shifting agenda van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling.

Art. 5. 1. De Ministeriële beschikking rulingbeleid winstbelasting no. 974/RNA wordt ingetrokken.

2. De Ministeriële beschikking rulingbeleid d.d. 9 mei 2018, P.B. 2018, no. 26 wordt ingetrokken.

Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 16 juni 2018.

Art. 7. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling rulingpraktijk winstbelasting.

Persbericht MinFin: Beleid Inspectie behandeling verzoekschriften / rulings

De integrale tekst van het op 11 maart 2024 op de persoonlijke facebookpagina van de Minister van Financiën (dhr. Javier Silvanía) geplaatste persbericht luidt als volgt:

Verzoekschriften per fiscaal boekjaar 2019, 2018 & eerder

In verband met de ingediende verzoekschriften voor de toepassing van de Transparante status, Status Doelvermogen en de status als Curacaose Beleggingsvennootschap die betrekking hebben op het fiscale boekjaar 2019 en eerder berichten wij als volgt.

Voor genoemde verzoekschriften waarop geen reactie is ontvangen van de Inspecteur binnen de wettelijke vereiste termijn van twee maanden geldt dat de status met ingang van het verzochte boekjaar is ingewilligd. Deze verzoekschriften zullen niet inhoudelijk worden beoordeeld en er zullen geen beschikkingen worden afgegeven op desbetreffende verzoekschriften.

*Hetzelfde geldt voor verzoekschriften ingediend voor de toepassing van de status Fiscale Eenheid (m.u.v. aangewezen gevallen).

Verzoekschriften per fiscaal boekjaar 2020

Verzoekschriften ingediend voor de toepassing status Transparant, Doelvermogen, Curacaose Beleggingsvennootschap en status Fiscale Eenheid, met betrekking op het fiscale boekjaar 2020 of later zullen in behandeling worden genomen met afgifte van een beschikking.

Bij overschrijding van de twee maanden reactietijd voor de Inspecteur, wordt het verzoek automatisch ingewilligd, gevolgd door een toegewezen beschikking.

Bij automatische inwilliging wordt het verzoek niet inhoudelijk beoordeeld.

*Alle verzoekschriften/rulings in verband met rechtszekerheid worden normaal in behandeling genomen.

N.B.

Per augustus 2023 dienen alle verzoekschriften te worden ingediend via emailadres: rulingverzoeken@gobiernu.cw

Het algemene rulingsbeleid is gepubliceerd op de website van de Ministerie van Financiën en wordt gepubliceerd op de website van de Belastingdienst onder >documenten> winstbelasting met bijbehorende bijlagen (de EOI template + de Anonymization form)."

Landsverordening beroep in belastingzaken

P.B. 2020/61
(G.T.)

Hoofdstuk 1

Beroep

§ 1 Inleidende bepalingen

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

Gerecht: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao;

Hof: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

Inspecteur: Inspecteur der belastingen en de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen.

2. Voor zover in enige landsverordening beroep bij de Raad van Beroep voor belastingzaken is opengesteld, treedt het Gerecht voor de Raad van Beroep voor belastingzaken in de plaats en doet het uitspraak op dat beroep.

3. Op het instellen en behandelen van het beroep is het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Voor de toepassing van deze landsverordening worden bestuursorganen die bevoegd zijn beschikkingen te geven waartegen beroep bij de Raad van Beroep voor belastingzaken is opengesteld, gelijkgesteld met de Inspecteur.

Art. 2. 1. Zaken die bij het Gerecht aanhangig worden gemaakt, worden in behandeling genomen door een enkelvoudige kamer.

Verwijzing
naar
meervoudige
kamer

2. De enkelvoudige kamer kan een zaak naar een meervoudige kamer verwijzen.

3. Verwijzing kan geschieden in elke stand van het geding. Een verwezen zaak wordt voortgezet in de stand waarin zij zich bevindt.

Art. 3. De voorschriften omtrent de behandeling van het beroep zijn op de behandeling zowel door een enkelvoudige als door een meervoudige kamer van toepassing.

Toekenning
bevoegdheden

2. In de artikelen 7, derde lid, 8, eerste en vierde lid, 9, tweede, derde en vierde lid, 10, 11, derde lid, 12, tweede lid en 14, eerste en tweede lid, wordt met voorzitter bedoeld, de voorzitter van de meervoudige kamer.

3. De rechter in een enkelvoudige kamer oefent de bevoegdheden en verplichtingen uit toegekend aan de voorzitter van de meervoudige kamer.

Art. 4. (Vervallen)

§ 2 Het instellen en de behandeling van het beroep

Art. 5. 1. Het beroep bij het Gerecht wordt ingesteld door persoonlijke indiening bij dan wel toezending aan de griffier van een aan het Gerecht gericht beroepschrift.

Indiening en
inhoud
beroepschrift

2. Het beroepschrift moet met redenen zijn omkleed en voorzover niet wordt beweerd, dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd, of geen belasting verschuldigd is, zodanig zijn ingekleed, dat daaruit een gevolgtrekking kan worden gemaakt ten aanzien van het bedrag, dat volgens de belanghebbende verschuldigd is.

3. Indien in beroep wordt gekomen van een beschikking moet bij het beroepschrift het afschrift van de beschikking worden overgelegd.

4. De in de landsverordeningen, waarin beroep bij het Gerecht is toegelaten, voor het instellen van dat beroep zijn bepaalde termijnen niet verbindend, indien ten genoegen van het Gerecht wordt aangetoond, dat de inachtneming daarvan door bijzondere omstandigheden is verhinderd.

Art. 6. Elk bij het Gerecht ingekomen beroepschrift wordt onverwijld na ontvangst, door de griffier gezonden aan de Inspecteur tegen wiens beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling in beroep wordt gekomen.

Doorzending
beroepschrift
aan Inspecteur

Art. 7. 1. Indien de belanghebbende niet heeft voldaan aan het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 5, stelt de griffier de belanghebbende in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift met het ontbrekende aan te vullen.

Herstel vorm-
verzuimen,
verweerschrift

2. Betreft een beroepschrift meer dan een aanslag niet op hetzelfde aanslagbiljet voorkomende,

dan stelt de Inspecteur de belanghebbende in de gelegenheid het beroepschrift binnen een daarbij te stellen termijn te vervangen door zoveel beroepschriften als er aanslagbiljetten zijn. Maakt de belanghebbende van deze gelegenheid gebruik, dan worden de nieuwe beroepschriften geacht op dezelfde dag als het oorspronkelijke beroepschrift bij het Gerecht te zijn ingekomen en door de griffier te zijn ontvangen.

3. De Inspecteur zendt het beroepschrift binnen twee maanden na ontvangst aan het Gerecht terug. De Inspecteur kan daarbij een verweerschrift overleggen. De in dit lid genoemde termijn van terugzending kan door de voorzitter worden verlengd.

4. Binnen een week nadat het verweerschrift bij het Gerecht is ingekomen, zendt de griffier een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan aan de belanghebbende, waarbij hij deze opmerkzaam maakt op de hem ingevolge het derde en vierde lid van artikel 8 toekomende bevoegdheden.

Mogelijkheid onmiddellijke uitspraak

Art. 7a. Totdat partijen zijn uitgenodigd voor de behandeling van de zaak, kan het Gerecht onmiddellijk uitspraak doen indien:

- a. het Gerecht kennelijk onbevoegd is,
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is,
- c. het beroep kennelijk ongegrond is, of
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

Mogelijkheid van verzet

Art. 7b. 1. Tegen een uitspraak als bedoeld in artikel 7a kunnen partijen schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

2. De termijn voor het indienen van een verzetschrift bedraagt twee maanden. Deze termijn vangt aan nadat de uitspraak aan de partijen is toegezonden.

3. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, kan het Gerecht de partij die het verzet deed in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet ongegrond is, dan gaat het niet tot ongegrondverklaring over dan na de indiener van het verzetschrift die daarom heeft gevraagd in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord.

4. Indien de uitspraak waartegen verzet is gedaan, gedaan is door een meervoudige kamer, wordt uitspraak op het verzet gedaan door een meervoudige kamer. Van de kamer die uitspraak doet op het verzet, maakt geen deel uit degene die zitting heeft gehad in de kamer die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan.

5. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de uitspraak, bedoeld in artikel 7a, en wordt de zaak alsnog in behandeling genomen.

Verzet geen schorsende werking

Art. 7c. Het instellen van beroep of het doen van verzet schorst niet de werking van de beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling waartegen beroep is ingesteld of uitspraak waartegen verzet is gedaan, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Vaststellen tijdstip behandeling zaak, mondelinge toelichting, verweerschrift

Art. 8. 1. Zodra de termijn voor het indienen van een verweerschrift is verstreken of, indien binnen bekwame termijn een verweerschrift is ingediend, zodra een afschrift daarvan volgens artikel 7 is verzonden en de belanghebbende geen gebruik heeft gemaakt van de hem volgens het vierde lid van dit artikel toekomende bevoegdheid, draagt de voorzitter zorg, dat de behandeling van de bij het beroepschrift aanhangig gemaakte zaak verder voortgang vindt en stelt, behoudens in geval van toepassing van artikel 8b, zo spoedig mogelijk dag en uur vast voor de verdere behandeling door het Gerecht.

2. De griffier roept de Inspecteur op om bij de behandeling van de zaak tegenwoordig te zijn. De Inspecteur kan zich doen vertegenwoordigen door een door hem aan te wijzen ambtenaar. 3. Indien het verlangen daartoe tijdig is te kennen gegeven of het Gerecht zulks nodig acht, wordt de belanghebbende ter mondelinge toelichting van zijn beroepschrift door de griffier tijdig opgeroepen.

4. Indien het beroepschrift door de belanghebbende niet mondeling wordt toegelicht, kan deze na ontvangst van het in artikel 7, vierde lid, bedoeld afschrift binnen een door de voorzitter van het Gerecht te bepalen termijn bij de griffier een schriftelijke toelichting indienen. Deze zendt een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan onverwijld aan de Inspecteur.

Zitting met gesloten deuren

Art. 8a. 1. De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

2. De zitting is evenwel openbaar, voor zover het beroep is gericht tegen een uitspraak

waarbij een boete geheel of gedeeltelijk is gehandhaafd dan wel tegen een beschikking waarbij een boete is opgelegd.

3. Het Gerecht kan bepalen dat de zitting, bedoeld in het tweede lid, geheel of gedeeltelijk zal plaatshebben met gesloten deuren:

- in het belang van de openbare orde of de goede zeden,
- in het belang van de veiligheid van het Land,
- indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen, of
- indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zouden schaden.

Van de toepassing hiervan wordt in de uitspraak melding gemaakt.

Art. 8b. Het Gerecht kan met schriftelijke toestemming van de belanghebbende en de Inspecteur zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.

Geen mondelinge behandeling

Art. 9. 1. De belanghebbende kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Het Gerecht kan de vertegenwoordiging door een bepaalde gemachtigde weigeren.

Gemachtigde, deskundige

2. De voorzitter heeft het recht te vorderen dat de belanghebbende zijn gemachtigde vergezelt.

3. Zowel de belanghebbende en zijn gemachtigde als de Inspecteur of de door hem aangewezen ambtenaar kan zich met toestemming van de voorzitter, door een of meer deskundigen doen bijstaan.

4. De behandeling van de zaak wordt, zo nodig, door de voorzitter geschorst of verdaagd.

Art. 10. Het Gerecht is bevoegd om, alvorens uitspraak te doen:

Nadere inwinning van informatie

- partijen nader tezamen op te roepen tot het verstrekken van inlichtingen;
- bij de belanghebbende schriftelijke inlichtingen in te winnen; van de gevoerde briefwisseling wordt alsdan afschrift toegezonden of inzage verstrekt aan de Inspecteur die bovendien in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een door de voorzitter te bepalen termijn schriftelijk van zijn gevoelen te doen blijken. Indien de Inspecteur van de hem geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt zijn schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de belanghebbende.

Art. 10a. 1. Het Gerecht kan getuigen oproepen.

Getuigen

2. De Inspecteur en de belanghebbende kunnen elk getuigen meebrengen, mits daarvan uiterlijk een week voor de dag van de zitting aan het Gerecht mededeling is gedaan, met vermelding van namen en woonplaatsen. Op deze bevoegdheid wordt de Inspecteur onderscheidenlijk de belanghebbende gewezen in de oproeping, bedoeld in artikel 8, tweede onderscheidenlijk derde lid.

3. Het Gerecht kan afzien van het horen van door de Inspecteur of de belanghebbende meegebrachte getuigen, indien het van oordeel is dat dit redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

4. In geval door een partij overeenkomstig het tweede lid een of meer getuigen zijn aangemeld, stelt de griffier de andere partij onverwijld op de hoogte van naam of namen van deze getuigen

Art. 11. 1. Het Gerecht kan deskundigen en tolken raadplegen of hun inzage van boeken of andere bescheiden opdragen.

Deskundigen, tolken

2. De aanwijzing van deskundigen en tolken geschiedt in het algemeen dan wel voor een bepaald geval.

3. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of tolk in handen van de Voorzitter de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar beste weten zal verrichten en geheim zal houden, wat geheim behoort te blijven.

4. Deskundigen en tolken, op last van het Gerecht opgeroepen, kunnen op hun verzoek een vergoeding ten laste van het Land ontvangen. De tarieven voor het vaststellen van een vergoeding worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Art. 12. 1. De deskundigen brengen een schriftelijk verslag uit, dat door het Gerecht aan beide partijen in afschrift toegezonden wordt.

Schriftelijk verslag deskundigen

2. Beide partijen worden in de gelegenheid gesteld, binnen een bepaalde, voor beide gelijke, door de voorzitter te bepalen termijn van ten minste vijf dagen, schriftelijk en in tweevoud van haar gevoelen te doen blijken.

3. Voor zover partijen van de geboden gelegenheid gebruik maken, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de wederpartij.

Opnieuw mondelinge toelichting

Art. 13. 1. Indien het Gerecht heeft gebruik gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 10, onderdeel b of in artikel 11, worden partijen, nadat zij van elkanders schrifturen hebben kunnen kennis nemen, opnieuw in de gelegenheid gesteld haar standpunt mondeling toe te lichten.

2. Zij worden daartoe, met overeenkomstige toepassing van artikel 8, door de griffier in kennis gesteld met het voor de verdere behandeling bepaalde tijdstip.

Uitspraak

Art. 14. 1. De uitspraak van het Gerecht is met reden omkleed en geschiedt in het openbaar. Zij vermeldt wanneer en door wie zij is vastgesteld en wordt door de voorzitter en door de griffier ondertekend. Het gerecht kan bepalen dat de hiervoor genoemde uitspraak in een van de hierna te noemen gevallen met gesloten deuren zal plaats hebben:¹

- a. in het belang van de openbare orde of de goede zeden,
- b. in het belang van de veiligheid van het Land,
- c. indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen, of
- d. indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zou schaden.

2. Indien de voorzitter zich in de onmogelijkheid bevindt om de uitspraak te ondertekenen, wordt zulks verricht door een van de leden, die over de zaak gezeten hebben. Indien de griffier verhinderd is de uitspraak te ondertekenen, wordt daarvan op de uitspraak melding gemaakt.

3. Afschrift van de uitspraak wordt door de griffier gelijktijdig aan de belanghebbende en aan de Inspecteur gezonden. Tevens zendt de griffier de stukken aan de rechtgebende terug.

4. Het Gerecht kan bepalen dat de uitspraak, bedoeld in het eerste lid, geheel of gedeeltelijk zal plaatshebben met gesloten deuren:

- a. in het belang van de openbare orde of de goede zeden;
- b. in het belang van de veiligheid van het land;
- c. indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen; of
- d. indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zou schaden.

Kosten-veroordeling

Art. 15. 1. Het Gerecht is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De belanghebbende kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van het procesrecht.

2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld over de kosten waarop de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop de hoogte van de kosten wordt vastgesteld.

3. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan de Inspecteur op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt de belanghebbende niet-ontvankelijk verklaard.

4. Het Gerecht stelt de partij, bedoeld in het derde lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt de Inspecteur in de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het Gerecht stelt hiervoor termijnen vast.

5. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij ten uitvoer worden gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier.

Art. 16. (Vervallen)

Aanslag grondbelasting

Art. 17. 1. Indien de uitspraak van het Gerecht een aanslag in de onroerendezaakbelasting, bedoeld in artikel 7 van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014, betreft

¹. Dit artikel werd gewijzigd bij P.B. 2015, no. 80. In de eerste Nota van Wijziging werd de tekst van het vierde lid toegevoegd. Uiteindelijk werd in het publicatieblad nagenoeg dezelfde tekst ook als derde volzin aan het eerste lid toegevoegd. De bedoeling van de wetgever is hier niet duidelijk.

en die uitspraak een wijziging van de vastgestelde waarde, bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 betreft, wordt die wijziging door of vanwege de Inspecteur der Belastingen aangebracht.

2. Indien de uitspraak van het Gerecht een aanslag in de grondbelasting, bedoeld in de ingetrokken Grondbelastingverordening 1908 als bedoeld in artikel 18 van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 betreft en die uitspraak een wijziging van aanslagen in de legger ten gevolge heeft, wordt die wijziging door of vanwege de Inspecteur der Belastingen aangebracht.

Hoofdstuk 2

Hoger beroep

Art. 17a. 1. Tegen een uitspraak van het Gerecht als bedoeld in artikel 14 kunnen partijen hoger beroep in stellen bij het Hof. Hoger beroep

2. De partij die hoger beroep instelt, wordt aangeduid als appellant in hoger beroep, de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

3. Op het instellen en behandelen van het hoger beroep is het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Art. 17b. 1. Het hoger beroep wordt ingesteld binnen twee maanden na de dag van de toezending van de uitspraak van het Gerecht overeenkomstig artikel 14, derde lid. Termijn voor indiening

2. Het hoger beroep wordt ingesteld door persoonlijke indiening bij dan wel toezending aan de griffier van een aan het Hof gericht beroepschrift.

3. Artikel 5, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 17c. 1. Het beroepschrift in hoger beroep is met redenen omkleed. Motivering

2. Indien de appellant in hoger beroep niet heeft voldaan aan het eerste lid, stelt de griffier hem in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift aan te vullen.

3. Indien binnen de gestelde termijn het beroepschrift in hoger beroep niet is aangevuld, kan het Hof het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Art. 17d. 1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift in hoger beroep en van de daarbij behorende bescheiden aan de verweerder in hoger beroep. Verweerschrift

2. De verweerder in hoger beroep kan binnen twee maanden na de dag van verzending van het beroepschrift een verweerschrift indienen. Deze termijn kan door het Hof op een met redenen omkleed schriftelijk verzoek worden verlengd.

Art. 17e. De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de appellant in hoger beroep. Doorzending verweerschrift

Art. 17f. Op de behandeling van het hoger beroep zijn voorts de artikelen 7a tot en met 15 en 17 van overeenkomstige toepassing. Overeenkomstige toepassing

Art. 17g. 1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het Gerecht had behoren te doen. Hofuitspraak

2. Wanneer het Gerecht de onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt met bevoegd verklaring van het Gerecht onderscheidenlijk ontvankelijk verklaring van het beroep, wordt de zaak terugverwezen naar het Gerecht om te worden hervat in de stand waarin de behandeling zich bevond. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht staat hoger beroep open overeenkomstig dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 3

Slotbepalingen

Art. 18. 1. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 5, eerste lid, en artikel 17b, tweede lid, wordt ten behoeve van 's Lands kas een griffierecht geheven. Griffierecht

2. De hoogte van de griffierechten, bedoeld in het eerste lid, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen vastgesteld.

3. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat het griffierecht binnen zes weken na de verzending van zijn mededeling dient te zijn betaald aan het Gerecht onderscheidenlijk het Hof.

4. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep onderscheidenlijk het hoger

Curaçao – Beroep in belastingzaken

Landsverordening beroep in belastingzaken

beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest.

5. Indien het Gerecht onderscheidenlijk het Hof het beroep onderscheidenlijk het hoger beroep van een belanghebbende onderscheidenlijk appellant geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, houdt de uitspraak tevens in dat de Inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht vergoedt.

Vrijstelling zegelbelasting

Art. 19. Alle niet in artikel 18 genoemde geschriften voortvloeiende uit de toepassing van deze landsverordening zijn vrijgesteld van zegelbelasting en worden, indien registratie wordt verlangd, kosteloos geregistreerd.

Overlijden belang- hebbende

Art. 20. 1. Bij overlijden van de belanghebbende dan wel de appellant treden zijn erfgenamen in zijn plaats; wat oproepingen en toezending van stukken betreft, voor zover het overlijden bekend is.

2. De in het eerste lid genoemde erfgenamen kunnen worden vertegenwoordigd door hun executeur testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap.

Citeertitel

Art. 21. Deze landsverordening wordt aangehaald als “Landsverordening op het beroep in belastingzaken”.

Overgangsrecht

Art. V 1. De behandeling van de zaken die op de dag voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze landsverordening in Curaçao aanhangig waren bij de Raad van Beroep voor belastingzaken, wordt met ingang van de inwerkingtreding van deze landsverordening voortgezet door een meervoudige kamer.

2. De meervoudige kamer past het op het moment van indiening van het verzoekschrift geldende recht toe, tenzij toepassing van het recht zoals gewijzigd bij deze landsverordening, gunstiger is voor de appellant.

P.B. 2016/6

Landsbesluit griffierechten beroep in belastingzaken

LB, houdende algemene maatregelen, van de 15de januari 2015¹ houdende vaststelling van de hoogte van de griffierechten, als bedoeld in artikel 18, eerste en tweede lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Griffierecht
beroep

Art. 1. Het griffierecht voor de indiening van een beroepschrift als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Landsverordening beroep in belastingzaken wordt vastgesteld op:

- a. Cg 50 voor een natuurlijke persoon;
- b. Cg 150 voor personenvennootschappen en rechtspersonen.

Griffierecht
hoger beroep

Art. 2. Het griffierecht voor de indiening van een beroepschrift als bedoeld in artikel 17b, eerste lid, van de Landsverordening beroep in belastingzaken, wordt vastgesteld op:

- a. Cg 200 voor een natuurlijke persoon;
- b. Cg 500 voor personenvennootschappen en rechtspersonen.

inwerking-
treding

Art. 3. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die waarop het is bekendgemaakt en werkt terug tot en met 1 januari 2016.

Citeertitel

Art. 4. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit griffierechten beroep in belastingzaken.

1. Vermoedelijk is hier bedoeld 2016.

Landsverordening administratieve rechtspraak

Landsverordening van de 3de augustus 2001 houdende regels betreffende de administratieve rechtspraak (Landsverordening administratieve rechtspraak)

P.B. 2001-79.
Zoals deze luidt na wijzigingen, het laatst bij P.B. 2015-80

Hoofdstuk 1**Algemene bepalingen****Art. 1**

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Hof: het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba;
 - b. Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen;
 - c. griffier: de griffier van het Hof onderscheidenlijk van het Gerecht.
2. De Eenvormige landsverordening op de rechterlijke organisatie (P.B.1985, no.70) is van toepassing op de administratieve rechtspraak, tenzij in deze landsverordening anders is bepaald.

Definities

Art. 2

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt onder bestuursorgaan verstaan een persoon of een college met enig openbaar gezag bekleed, met uitzondering van:
 - a. de Staten;
 - b. de eilandsraden, tenzij het betreft het nemen van beschikkingen, bedoeld in artikel 3;
 - c. onafhankelijke, bij landsverordening of rijkswet ingestelde, organen die met rechtspraak zijn belast;
 - d. dde Electorale Raad, bedoeld in landsverordening Electorale Raad en de stembureaus, bedoeld in het Kiesreglement Curaçao.¹
2. Onder de organen, bedoeld in het eerste lid, zijn begrepen de voorzitters, de leden, de commissies uit hun midden, de griffiers en de secretarissen.

Bestuursorgaan

Art. 3

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder beschikking: een schriftelijk besluit van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling die niet van algemene strekking is.
2. Met een beschikking wordt een weigering om een beschikking te geven gelijk gesteld.
3. Wanneer de wettelijk gestelde termijn voor het geven van een beschikking is verstreken zonder dat een beschikking is gegeven of - bij het ontbreken van zulk een termijn - wanneer niet binnen redelijke tijd een beschikking is gegeven, geldt dat als het weigeren van het geven van een beschikking.

Beschikking

Art. 4

1. Een in deze landsverordening gestelde termijn die op zaterdag, zondag of een feestdag eindigt, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of feestdag is.
2. Artikel 5, tweede lid, van de Regeling Ambtenarenrechtspraak (P.B.1951, no.134) is van overeenkomstige toepassing. Een feestdag is eveneens iedere dag die daarenboven bij landsbesluit als zodanig wordt aangewezen

Verlenging
termijn**Art. 5**

1. Alle voorgeschreven toezendingen, kennisgevingen en oproepingen vanwege de griffier, het Gerecht of het Hof geschieden bij aangetekende brief.
2. Als dagtekening van de aangetekende brief geldt de dag, waarop de toezending, kennisgeving of oproeping heeft plaats gehad.

Aangetekende
brief**Art. 6**

1. Het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand (P.B.1959, no.198) is van overeenkomstige toepassing op de behandeling van beroepschriften, bedoeld in deze landsverordening.

Kosteloze
bijstand

¹ Gewijzigd bij PB. 2020, no. 111.

2. Stukken opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van deze landsverordening zijn vrij van zegel en worden, voor zover zulks vereist wordt, kosteloos geregistreerd.

Hoofdstuk 2

Het beroep

Art. 7

Belanghebbenden

1. Natuurlijke personen of rechtspersonen, die door een beschikking rechtstreeks in hun belang zijn getroffen, kunnen daartegen beroep instellen bij het Gerecht. Ten aanzien van bestuursorganen worden de hun toevertrouwde belangen als hun belangen beschouwd. Ten aanzien van rechtspersonen worden mede als hun belangen beschouwd de belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden behartigen.

Uitsluiting beroep

2. Geen beroep staat open tegen een beschikking:

- a. houdende intrekking of vaststelling van de inwerkingtreding van een algemeen verbindend voorschrift;
- b. houdende goedkeuring van een in onderdeel a bedoelde beschikking;
- c. die aan goedkeuring onderworpen is;
- d. houdende schorsing of vernietiging van een besluit van een ander bestuursorgaan;
- e. inzake de procedure ter voorbereiding van een besluit, tenzij deze beschikking de belanghebbende los van het voor te bereiden besluit rechtstreeks in zijn belang treft;
- f. ter voorbereiding van een privaatrechtelijke rechtshandeling, met uitzondering van een beschikking houdende weigering van de goedkeuring van een dergelijke beschikking;
- g. waartegen beroep bij een andere administratieve rechter kan of kon worden ingesteld;
- h. waarover krachtens landsverordening de rechterlijke macht is of moet worden gehoord;
- i. die is gegeven op grond van bepalingen van strafrechtelijke aard;
- j. houdende de beoordeling van het kennen of kunnen van iemand die te dier zake is geëxamineerd of op andere wijze is getoetst;
- k. inhoudende een technische beoordeling van een voertuig, vaartuig of luchtvaartuig en de daarop of daarin aanwezige apparatuur alsmede een meetmiddel, een onderdeel daaraan of een hulpinrichting daarvoor;
- l. op grond van een in een wettelijk voorschrift voor het geval van buitengewone omstandigheden toegekende bevoegdheid of opgelegde verplichting in deze omstandigheden genomen;
- m. op grond van een wettelijk voorschrift ter beveiliging van de militaire belangen van het Koninkrijk of diens bondgenoten genomen;
- n. op grond van een wettelijk voorschrift inzake de militaire dienst genomen, voor zover het betreft de inlijving, werkelijke dienst, groot verlof of ontslag, tenzij de beschikking betrekking heeft op verlenging van werkelijke dienst, kostwinnersvergoeding of vrijstelling van militaire dienst;
- p. inzake de nummering van kandidaatlijsten, de geldigheid van lijstverbindingen, het verloop van de stemming, de stemopneming en de vaststelling van de uitslag bij verkiezingen van leden van vertegenwoordigende organen;
- q. beschikkingen gegeven op grond van de Landsverordening beëindiging arbeidsovereenkomsten (P.B. 1972, no.111);
- r. ²waartegen in enige landsverordening beroep bij het Gerecht dan wel hoger beroep in belastingzaken bij het Hof is opgesteld.

Schakelbepaling

Art. 8

Het Gerecht doet uitspraak op beroepschriften ingevolge artikel 9 van de Cessantialandsverordening (P.B. 1983, no.85) en beroepschriften inzake sociale en volksverzekeringen, voor zover in de daarop betrekking hebbende landsverordeningen beroep op het Gerecht is opgesteld. Alsdan is deze landsverordening van overeenkomstige toepassing.

Beroepsgronden

Art. 9

1. Beroep kan worden ingesteld ter zake dat de beschikking in strijd is met:

- a. een algemeen verbindend voorschrift;
- b. een algemeen rechtsbeginsel.

2. Indien het eerste lid, onderdeel b, toepassing heeft gevonden, wordt in de uitspraak aangegeven welk algemeen rechtsbeginsel geschonden is geoordeeld.

2. Ingevoegd bij P.B. 2015-80 met ingang van 01/01/16

Hoofdstuk 3

De behandeling in eerste aanleg

§ 1 Het Gerecht

Art. 10

Competentie

1. Tot de kennisneming van de beroepschriften, bedoeld in de artikelen 7, eerste lid, en 8, is bevoegd het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats heeft.

2. De President van het Hof kan op voorstel van het in het eerste lid bedoelde Gerecht bepalen, dat de behandeling en de uitspraak geschieden door het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar het onderzoek naar de feiten het meest doelmatig kan plaatsvinden.

Art. 11

Behandeling
beroep en
uitspraak

1. De behandeling van het beroep en de uitspraak geschieden door het Gerecht.

2. Wanneer artikel 8 van toepassing is, geschieden de behandeling en de uitspraak door een meervoudige kamer van het Gerecht, bestaande uit een lid van het Hof als voorzitter en twee bijzondere rechters.

3. De bevoegdheden die in de artikelen 17, tweede, derde en vierde lid, 21, 23, 26 tot en met 32, 37 tot en met 40, 44, tweede, derde, zesde en zevende lid, 48 en 54 zijn toegekend aan het Gerecht, worden in geval van behandeling door een meervoudige kamer uitgeoefend door de voorzitter.

Art. 12

Benoeming
bijzondere
rechters

1. De bijzondere rechters bedoeld in artikel 11, tweede lid, worden bij landsbesluit benoemd en ontslagen. De benoeming geschiedt voor een tijdvak van zes jaren. Op hun verzoek wordt aan hen bij landsbesluit voor de afloop van voornoemd tijdvak ontslag verleend.

2. Benoembaar tot bijzondere rechter is iedere Nederlander, die de leeftijd van 30 jaren heeft bereikt.

3. Niet benoembaar zijn:

a. zij die deel uitmaken van de Raad van Toezicht en Advies, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank (P.B.1960, no.154), dan wel in dienst zijn van de Sociale Verzekeringsbank of het Cessantiafonds;

b. de actief dienende of op non-activiteit gestelde ambtenaren alsmede hun levenspartners, met uitzondering van de voor het leven benoemde ambtenaren.

4. Indien ten aanzien van een bijzondere rechter zich na zijn benoeming een van de gevallen voordoet die grond zijn voor niet-benoembaarheid, wordt hij bij landsbesluit uit zijn ambt ontslagen.

5. Op met redenen omkleed voorstel van het Hof kan de bijzondere rechter voorts worden ontslagen op de gronden, vermeld in de artikelen 54, eerste lid, en 56, eerste lid, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba (P.B.1985, no. 88).

6. In geval van tussentijds ontslag of overlijden wordt een nieuwe bijzondere rechter benoemd.

7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gegeven omtrent de aan de bijzondere rechters toekomende vergoedingen.

Art. 13

Eed bijzondere
rechters

1. De bijzondere rechters leggen, elk naar de wijze van hun godsdienstige gezindheid, voor het aanvaarden van hun ambt de navolgende eed (belofte) af: "Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning (Koningin) en gehoorzaamheid aan de wettelijke regelingen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft ik)".

2. Alvorens tot die eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij de volgende eed (verklaring en belofte) van zuivering af: "Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen van mijn Curaçao 259 Landsverordening administratieve rechtspraak 27 art. 13 aanstelling, aan iemand wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven. Ik zweer (beloof), dat ik nimmer enige giften of geschenken hoe ook genaamd, zal aannemen of ontvangen van enig persoon van wie ik weet of vermoed dat hij in een rechtszaak is of zal worden betrokken, waarin mijn ambtsverrichtingen te pas zouden kunnen komen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft ik)".

3. De eedsaflegging (verklaring en belofte) van de bijzondere rechters geschiedt ten overstaan van de Gouverneur of een door deze aangewezen ambtenaar.

Beraadslaging **Art. 14**

Bij de beraadslaging over rechtszaken maken eerst de bijzondere rechters, van de jongstbenoemde tot de oudste, en als laatste de voorzitter hun gevoelens kenbaar. In diezelfde volgorde heeft, zo nodig, de stemming plaats. Er wordt beslist bij meerderheid van stemmen. Een rechter, die niet bij de beraadslaging aanwezig kan zijn, kan zijn gevoelens niet schriftelijk kenbaar maken of door een van zijn mederechters doen voordragen.

§ 2 Het aanhangig maken van beroep

Eisen aan beroepschrift

Art. 15

1. Het beroep wordt aanhangig gemaakt met een aan het Gerecht gericht beroepschrift, dat in tweevoud wordt ingediend bij de griffie van het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar de indiener zijn woonplaats heeft.
2. Het beroepschrift kan worden ingediend door degene die tot het beroep gerechtigd is, of door een door deze aangewezen gemachtigde. De machtiging wordt schriftelijk gegeven en bij het beroepschrift overgelegd.
3. In afwijking van het tweede lid behoeft een advocaat geen machtiging over te leggen.
4. Als woonplaats van de indiener die zich door een gemachtigde doet vertegenwoordigen, wordt aangemerkt de woonplaats van die gemachtigde.
5. Het beroepschrift houdt in:
 - a. de naam, voornamen en woonplaats van de indiener van het beroepschrift en, indien het door een gemachtigde wordt ingediend, tevens de naam, voornamen en woonplaats van die gemachtigde;
 - b. een duidelijke omschrijving van de beschikking waartegen het beroep is gericht;
 - c. de gronden waarop het beroep berust, waaronder het belang dat de indiener bij het beroep heeft;
 - d. een aanduiding van hetgeen gevorderd wordt;
 - e. de ondertekening door de indiener of zijn gemachtigde;
 - f. de keuze van een domicilie in de Nederlandse Antillen, indien de indiener geen woonplaats heeft in de Nederlandse Antillen;
 - g. de dagtekening.
6. Bij het beroepschrift worden zo mogelijk de beschikking waarop het beroepschrift betrekking heeft, en de overige op de beschikking betrekking hebbende stukken overgelegd.

Termijn

Art. 16

1. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt zes weken. Deze termijn vangt aan op de dag na die waarop de beschikking is gegeven.
2. De dag waarop de beschikking is verzonden of uitgereikt, geldt als de dag waarop deze is gegeven.
3. Een voor het begin van de termijn ingediend beroepschrift wordt niet op die grond niet-ontvankelijk verklaard, indien de beschikking ten tijde van de indiening reeds tot stand was gekomen of de indiener redelijkerwijs kon menen dat dit het geval was. De behandeling van het beroep kan worden aangehouden tot het begin van de termijn.
4. Wanneer het beroepschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend, blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de indiener aantoonde dat de termijnoverschrijding het gevolg is van niet aan hem toe te rekenen bijzondere omstandigheden en dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.
5. Het bestuursorgaan doet bij zijn beschikking mededeling van de mogelijkheid van het indienen van beroep en de termijn, waarbinnen het beroepschrift moet worden ingediend. In de oorspronkelijke beschikking wordt gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift en de termijn waarbinnen het bezwaarschrift moet worden ingediend.

Geen termijn

Art. 16a

1. Indien het beroep is gericht tegen het niet tijdig geven van een beschikking, is het niet aan een termijn gebonden.
2. Het beroepschrift kan worden ingediend zodra het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een beschikking te geven.
3. Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard indien het beroepschrift onredelijk laat is ingediend.

Griffierrecht

Art. 17

1. Voor het indienen van een beroepschrift wordt van de indiener door de griffier een griffierecht geheven van Cg 150, met uitzondering van beroepschriften als bedoeld in artikel 8, waarvoor een griffiegeld wordt geregeld van Cg 50. Indien twee of meer personen gezamenlijk een beroepschrift indienen terzake van eenzelfde beschikking is slechts éénmaal bedoeld recht verschuldigd. Het griffierecht kan worden gewijzigd bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.
2. Een natuurlijke persoon kan vrijstelling van betaling van het recht, bedoeld in het eerste lid, vragen. Hij legt daartoe aan het Gerecht over een bewijs van onvermogen, bedoeld in artikel 878, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
3. Aan de natuurlijke persoon die vrijstelling van het recht, bedoeld in het eerste lid, vraagt, maar die niet in staat is tijdig een bewijs van onvermogen over te leggen, kan het Gerecht voorlopige vrijstelling verlenen.
4. Indien voorlopige vrijstelling wordt geweigerd, dient de indiener het volle griffierecht te storten. Zodra het bewijs van onvermogen alsnog door de indiener is overgelegd en hem op grond daarvan vrijstelling is verleend, wordt het gestorte bedrag zo spoedig mogelijk door de griffier aan hem terugbetaald.
5. Het beroepschrift wordt niet in behandeling genomen voordat het verschuldigde griffierecht ter griffie is ontvangen. Indien het verschuldigde recht niet is gestort binnen vier weken na de dag van verzending van een mededeling waarin de griffier de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het bedrag heeft gewezen, wordt de indiener door het Gerecht niet-ontvankelijk verklaard.
6. Aan de indiener van het beroepschrift wordt, bij intrekking ervan om redenen dat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan zijn bezwaren is tegemoetgekomen, het door hem gestorte griffierecht vergoed door dat orgaan. In de overige gevallen heeft het bestuursorgaan bij intrekking van het beroepschrift de bevoegdheid het gestorte recht geheel of gedeeltelijk te vergoeden.
7. Bij gegrondverklaring van het beroepschrift houdt de uitspraak van het Gerecht tevens in dat aan de indiener van het beroepschrift het door hem gestorte griffierecht wordt vergoed ten laste van het bij de uitspraak aangewezen overheidslichaam.
8. Het gestorte griffierecht wordt terugbetaald door de griffier van het Gerecht, indien artikel 54, derde lid, van toepassing is

§ 3 Bepalingen omtrent de griffier**Art. 18**

Taken griffier

De griffier houdt een algemeen register bij, waarin alle bij het Gerecht aanhangige beroepschriften, elk beroepschrift onder een afzonderlijk nummer, worden ingeschreven met de namen van de indieners en andere partijen en hun woonplaatsen, alsmede, zo zij die hebben, van hun gemachtigden en hun woonplaatsen. In het register wordt, met vermelding van de dagtekening, tevens kort aantekening gehouden van het voorgevallene en de terzake gedane uitspraken. Het register is openbaar.

Art. 19Inlichtingen
verschaffen

De griffier is verplicht naar vermogen en kosteloos aan de indieners van een beroepschrift en de andere partijen de inlichtingen te verschaffen, die zij voor het aanhangig maken en de behandeling van een beroepschrift bij het Gerecht nodig hebben.

§ 4 Schriftelijke behandeling**Art. 20**Ontvangst
beroepschrift

1. De griffier tekent op het beroepschrift de datum van ontvangst aan en geeft op verzoek van de indiener of zijn gemachtigde kosteloos een bewijs van ontvangst af.
2. Is het beroep ingediend bij een onbevoegd bestuursorgaan of een onbevoegd orgaan met rechtspraak belast, dan wordt het, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, zo spoedig mogelijk doorgezonden aan het bevoegde orgaan onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de afzender. De dag, waarop het beroepschrift bij het onbevoegde orgaan is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen.

Ontvangst beroepschrift

Art. 21

Voeging en splitsing Het Gerecht is bevoegd samenhangende beroepschriften te voegen en gevoegde beroepschriften te splitsen.

Verzuim

Art. 22

1. Een beroepschrift dat niet aan de bij artikel 15 gestelde eisen voldoet, wordt door de griffier aan de indiener in persoon of, indien een gemachtigde is aangewezen, aan die gemachtigde met mondelinge of schriftelijke opgave van redenen ter verbetering of aanvulling dan wel ter bijvoeging van de machtiging of andere bescheiden teruggegeven of teruggezonden. Daarbij wordt vermeld de termijn waarbinnen de verbetering of aanvulling van het beroepschrift dan wel de bijvoeging van de machtiging of andere bescheiden dient te geschieden.
2. Indien binnen de vastgestelde termijn het beroepschrift niet is verbeterd of aangevuld, dan wel de machtiging of andere bescheiden niet zijn bijgevoegd, kan het Gerecht de indiener van het beroepschrift niet-ontvankelijk verklaren.

Toezending beroepschrift aan bestuurs- orgaan

Art. 23

1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift en van de daarbij behorende bescheiden aan het bestuursorgaan. Daarbij wordt een bevelschrift van het Gerecht gevoegd tot het onverwijld overleggen van alle op het beroepschrift betrekking hebbende stukken. Indien het bestuursorgaan weigert op het beroepschrift betrekking hebbende stukken over te leggen, kan het Gerecht bepalen dat het door hem aan te wijzen overheidslichaam aan de indiener een door hem vast te stellen dwangsom verbeurt voor elke dag, dat het orgaan in gebreke blijft.
2. Het in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering omtrent de dwangsom bepaalde is van overeenkomstige toepassing.
3. Bij de toezending van het beroepschrift aan het bestuursorgaan wordt vermeld de termijn waarbinnen een verweerschrift kan worden ingediend. Deze termijn kan het Gerecht verlengen zo dikwijls het belang van de behandeling van het beroepschrift dat vordert. Bij het indienen van het verweerschrift wordt een afschrift daarvan bijgevoegd.

Weigeren tot verstrekken van inlichtingen of stukken

Art. 24

1. Het bestuursorgaan kan, voorzover gewichtige redenen daartoe aanleiding geven, het verstrekken van inlichtingen of stukken weigeren dan wel meedelen dat uitsluitend het Gerecht kennis mag nemen van de verstrekte inlichtingen of stukken.
2. Van gewichtige redenen is in ieder geval geen sprake, voorzover ingevolge de Landsverordening openbaarheid van bestuur de verplichting bestaat om een verzoek om informatie, vervat in de te verstrekken stukken, in te willigen.
3. Het Gerecht beslist terzake van de gerechtvaardigdheid van een weigering of beperking, bedoeld in het eerste lid.
4. Indien het Gerecht beslist dat een weigering, bedoeld in het eerste lid, gerechtvaardigd is, vervalt de verplichting, bedoeld in artikel 23.
5. Indien het Gerecht beslist dat een beperking, bedoeld in het eerste lid, gerechtvaardigd is, kan het slechts met toestemming van de andere partijen mede op grondslag van de in dat lid bedoelde inlichtingen of stukken uitspraak doen.

Toezending verweerschrift

Art. 25

De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de indiener van het beroepschrift of diens gemachtigde.

Toezending beroepschrift

Art. 26

1. Degene die door het Gerecht als mede- of derde-belanghebbende wordt aangemerkt, wordt partij in de behandeling. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift en het verweerschrift aan deze partij.
2. De griffier deelt de belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, mee dat hij binnen een termijn van vier weken schrifturen en bewijsstukken, die hij voor de behandeling van het beroepschrift dienstig acht, kan indienen. Deze termijn kan door het Gerecht worden verlengd zo dikwijls het belang van de behandeling van het beroepschrift dat naar zijn oordeel vordert.

3. Indien er naar het vermoeden van het Gerecht onbekende derde-belanghebbenden zijn, kan het Gerecht de griffier opdragen dat de mededeling, bedoeld in het tweede lid, tevens wordt gedaan door aankondiging in het nieuwsblad waarin van landswege officiële berichten worden geplaatst, of op een andere passende wijze. De laatste volzin van het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. De schrifturen moeten door de belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, of zijn gemachtigde worden ondertekend. Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat twee afschriften van de schrifturen moeten worden bijgevoegd.

5. De griffier tekent op de schrifturen de dag van ontvangst aan en zendt onverwijld een afschrift daarvan aan de indiener van het beroepsschrift en het bestuursorgaan.

Art. 27

Replik en
dupliek

1. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het Gerecht de indiener van het beroepsschrift toestaan om binnen een door het Gerecht te bepalen termijn een conclusie van repliek in te dienen. In dat geval wordt het bestuursorgaan toegestaan een conclusie van dupliek in te dienen, nadat het kennis heeft kunnen nemen van de conclusie van repliek. Het Gerecht stelt daarvoor eenzelfde termijn als is gesteld aan de indiening van de conclusie van repliek.

2. Het Gerecht kan de termijn, bedoeld in het eerste lid, op verzoek van de betreffende partij verlengen of verkorten.

3. De conclusies van repliek en dupliek, bedoeld in het eerste lid, worden door de griffier onverwijld toegezonden aan de andere partijen. Aan dezen wordt toegestaan een aanvullende schriftuur in te dienen binnen eenzelfde termijn als gegund is aan de indiener en het bestuursorgaan.

4. Partijen kunnen tot zeven dagen voor de zitting, bedoeld in artikel 33, nadere stukken indienen. Op deze bevoegdheid wordt gewezen in de oproeping voor de zitting.

§ 5 Vooronderzoek

Art. 28

Aanvullende
ambtsberichten

1. Het Gerecht kan aanvullende ambtsberichten inwinnen. Het kan deze ambtsberichten ook inwinnen bij andere overheidsinstanties dan het betrokken bestuursorgaan.

2. De overheidsinstantie waaraan een ambtsbericht is gevraagd, zendt dit onder bijvoeging van alle zich onder zijn berusting bevindende, op het beroepsschrift betrekking hebbende, stukken toe aan het Gerecht.

3. Het Gerecht kan een termijn stellen waarbinnen het ambtsbericht moet worden uitgebracht.

4. De artikelen 23 en 24 zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 29

Schriftelijke
inlichtingen en
inzenden van
stukken

1. Het Gerecht kan de indiener van het beroepsschrift, de andere partijen en andere natuurlijke of privaatrechtelijke rechtspersonen verzoeken binnen een door het Gerecht te stellen termijn schriftelijk inlichtingen te verschaffen en onder hen berustende of te hunner beschikking staande stukken over te leggen. Degene aan wie het Gerecht het verzoek richt, is verplicht tot het verschaffen van de gevraagde inlichtingen en het overleggen van de gevraagde stukken.

2. Het Gerecht is bevoegd deskundigen op te dragen om binnen een door het Gerecht te bepalen termijn schriftelijk verslag en advies uit te brengen. Van de opdracht aan de deskundige geeft de griffier aan alle partijen kennis. Partijen kunnen binnen zeven dagen na de dag van verzending van het verslag aan hen schriftelijk hun zienswijze ter zake naar voren brengen. Het Gerecht kan deze termijn verlengen.

3. Artikel 24 is van overeenkomstige toepassing.

Art. 30

Voorbereidend
onderzoek

1. Indien naar zijn oordeel de feiten of omstandigheden nog niet voldoende tot klaarheid zijn gebracht, kan het Gerecht een voorbereidend onderzoek gelasten.

2. Het Gerecht kan bepalen dat het voorbereidend onderzoek wordt verricht door een lid of plaatsvervangend lid van het Hof dan wel door een rechter-plaatsvervanger in eerste aanleg, als rechter-commissaris.

3. De rechter-commissaris is bevoegd:

a. de door het Gerecht als getuige of deskundige opgegeven personen of anderen wier verhoor hem ter uitvoering van zijn opdracht wenselijk voorkomt, op te roepen om te

- verschijnen op de plaats bij die oproeping bepaald;
- b. aan deskundigen op te dragen schriftelijk verslag en advies uit te brengen binnen een door hem te bepalen termijn;
- c. vergezeld van de door hem voor het onderzoek dringend noodzakelijke getuigen en deskundigen binnen te treden in alle plaatsen;
- d. aanvullende ambtsberichten in te winnen als bedoeld in artikel 28;
- e. schriftelijke inlichtingen in te winnen als bedoeld in artikel 29;
- f. een comparitie van partijen te bevelen.
4. Van het binnentreden wordt een proces-verbaal opgemaakt dat binnen tweemaal 24 uur aan de bewoner in afschrift wordt uitgereikt of toegezonden.
5. Tijd en plaats van een voorgenomen plaatselijk onderzoek of een verhoor van getuigen en deskundigen worden door de rechter-commissaris, zo mogelijk, tijdig vooraf ter kennis van alle partijen gebracht. Deze kunnen bij het plaatselijk onderzoek en het verhoor van getuigen en deskundigen aanwezig zijn en verzoeken, dat door hen meegebrachte personen als getuige en deskundige zullen worden gehoord. De rechter-commissaris kan bevelen, dat dit geheel of gedeeltelijk zal plaats hebben buiten tegenwoordigheid van een partij. Van een plaatselijk onderzoek of verhoor wordt een proces-verbaal opgemaakt.
6. De rechter-commissaris handhaaft de orde ter plaatse, waar hij zijn ambtsverrichtingen vervult. Hij heeft daarbij de bevoegdheden in artikel 41 aan het Gerecht verleend voor het handhaven van de orde ter terechtzitting.
7. De uitkomsten van het voorbereidend onderzoek worden door de rechter-commissaris geconstateerd bij proces-verbaal. Na afloop van het onderzoek zendt de rechtercommissaris de door het Gerecht in zijn handen gestelde stukken van de behandeling terug. Hij voegt daarbij het opgemaakte proces-verbaal.
8. De rechter-commissaris wordt in zijn ambtsverrichtingen bijgestaan door de griffier, die hem bij het voorbereidend onderzoek vergezelt, de vereiste processenverbaal opstelt, deze met hem ondertekent en namens hem getuigen en deskundigen oproept. Artikel 46, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.
9. Indien het Gerecht of de rechter-commissaris bezichtiging ter plaatse nodig oordeelt, verenen [bedoeld zal zijn: verlenen] overheidsinstanties desgevraagd de medewerking die in het belang van het onderzoek vereist is. De artikelen 23 en 24 zijn van overeenkomstige toepassing.
10. Artikel 44 is van overeenkomstige toepassing op het voorbereidend onderzoek.

§ 6 Terinzagelegging van het procesdossier

Terinzageleg-
ging

Art. 31

1. Het beroepschrift en de daarop betrekking hebbende schrifturen en bewijsstukken, bij het Gerecht aanwezig, worden, onverminderd de artikelen 23, 24, 28, 29 en 30, neergelegd ter griffie of op een andere door het Gerecht te bepalen plaats. Hiervan wordt aan alle partijen mededeling gedaan.
2. Partijen kunnen de schrifturen en bewijsstukken binnen een door het Gerecht bepaalde en aan hen meegedeelde termijn, welke in de regel ten minste zeven dagen belooft, inzien en daarvan afschriften of uittreksels vragen.
3. Aan partijen worden de kosten van deze afschriften en uittreksels in rekening gebracht, uitgezonderd de indiener van een beroepschrift die is vrijgesteld van het betalen van het recht, bedoeld in artikel 17, eerste lid.

Uitsluiting
inzage

Art. 32

Het Gerecht kan in het belang van de geestelijke of lichamelijke gezondheid van een partij, ambtshalve of op verzoek van het betrokken bestuursorgaan, bepalen dat het inzien van geneeskundige of psychologische rapporten niet is toegestaan aan een partij persoonlijk, maar uitsluitend aan een gemachtigde die hetzij geneeskundige, hetzij advocaat, hetzij academisch gevormd psycholoog is, dan wel van het Gerecht bijzondere toestemming heeft verkregen.

§ 7 De openbare behandeling

Oproep tot
verschijning

Art. 33

1. Alle partijen en hun gemachtigden worden opgeroepen om na afloop van de in artikel 31,

tweede lid, genoemde termijn in een openbare zitting van het Gerecht te verschijnen, ten einde desgewenst hun standpunt toe te lichten.

2. Het Gerecht bepaalt plaats en tijdstip van de zitting.

Art. 34

Wraking

1. Voor aanvang van de openbare behandeling van een beroepschrift door het Gerecht kan de zittende rechter of, indien het een beroepschrift betreft als bedoeld in artikel 8, elk der zittende leden, door partijen worden gewraakt op grond van feiten en omstandigheden die het vormen van een onpartijdig oordeel zouden belemmeren.

2. Een rechter wiens wraking is verzocht, kan in de wraking berusten.

3. Omtrent de wraking beslist het Hof.

4. Indien een rechter berust in de wraking of de wraking wordt toegestaan, wijst de President van het Hof een andere rechter aan.

Art. 35

Geen openbare zitting

De behandeling van een beroepschrift in een openbare zitting kan met toestemming van alle partijen achterwege blijven.

Art. 36

Gemachtigde

Een gemachtigde niet zijnde advocaat, moet voorzien zijn van een schriftelijke machtiging, tenzij de gemachtigde verschijnt in gezelschap van de betrokken partij.

Art. 37

Verschijnen in persoon

1. Het Gerecht kan een partij schriftelijk doen oproepen om in een openbare zitting persoonlijk te verschijnen tot het geven van inlichtingen.

2. Geldt de oproeping een privaatrechtelijke rechtspersoon of een overheidsinstantie, dan verschijnt een der bestuursleden onderscheidenlijk een der bestuurders, tenzij de oproeping een of meer bepaalde bestuursleden onderscheidenlijk een of meer bepaalde bestuurders aanwijst.

Art. 38

Getuigen, deskundigen en tolken

1. Het Gerecht is bevoegd, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken schriftelijk te doen oproepen.

2. Namen en woonplaatsen van de getuigen, deskundigen en tolken worden bij de oproeping, bedoeld in het eerste lid, aan alle partijen en hun gemachtigden zoveel mogelijk meegedeeld.

3. Partijen of hun gemachtigden kunnen getuigen en deskundigen, wier verhoor zij wenselijk achten, meebrengen of bij deurwaardersexploot oproepen, mits daarvan tijdig aan het Gerecht is kennis gegeven, onder opgave van hun namen en woonplaatsen. Van een en ander wordt door de Griffier aan de andere partijen en hun gemachtigden mededeling gedaan.

4. Zij die ingevolge dit artikel als getuige, deskundige of tolk zijn opgeroepen, zijn verplicht aan die oproeping gevolg te geven.

Art. 39

Verplichting tot verschijning

Het Gerecht kan bevelen dat getuigen, deskundigen en tolken die, hoewel wettelijk opgeroepen, niet zijn verschenen, en partijen die aan een oproeping, bedoeld in artikel 37, geen gevolg hebben gegeven, door de sterke arm voor hem worden gebracht om aan hun verplichting te voldoen.

Art. 40

Vergoeding voor getuigen, deskundigen en tolken

1. Getuigen, deskundigen en tolken, op last van het Gerecht opgeroepen, kunnen op hun verzoek een vergoeding ten laste van het Land ontvangen. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken (P.B. 987, no. 124) is van overeenkomstige toepassing.

2. Personen aangesteld in openbare dienst, ontvangen geen vergoeding indien zij in verband met hun taak zijn opgeroepen.

3. Getuigen en deskundigen door partijen meegebracht of opgeroepen, ontvangen van dezen een vergoeding, indien zij daarom verzoeken. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken is van overeenkomstige toepassing.

4. Het Gerecht begroot de ingevolge dit artikel verschuldigde vergoeding. De begroting is op de minuut uitvoerbaar overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Ordehandhaving

Art. 41

Het Gerecht zorgt tijdens de zitting voor de handhaving van de orde en is bevoegd wanneer de orde op enige wijze door een aanwezige wordt verstoord, degene die dit doet of alle aanwezigen te doen vertrekken.

Gesloten deuren

Art. 42

Om gewichtige, in het proces-verbaal van de zitting te vermelden, redenen kan het Gerecht besluiten dat de behandeling van het beroepsschrift geheel of gedeeltelijk zal plaatsvinden in een zitting met gesloten deuren.

Woordvoeren

Art. 43

1. Ter zitting verschenen partijen of hun gemachtigden worden in de gelegenheid gesteld het woord te voeren.
2. Het Gerecht is bevoegd aan partijen en hun gemachtigden vragen te stellen.

Verplichtingen getuigen enz.

Art. 44

1. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen en tolken hun diensten als zodanig te verlenen, een en ander behoudens geldige redenen van verschoning of overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering.
2. Het Gerecht kan bevelen dat getuigen niet worden gehoord en tolken niet tot de uitoefening van hun taak worden toegelaten dan na het afleggen van een eed of belofte. Zij leggen in dat geval de eed of belofte af in handen van het Gerecht.
3. De formule van de eed of belofte luidt voor de getuigen: dat zij zullen zeggen de gehele waarheid en niets dan de waarheid; voor de tolken: dat zij hun plichten als tolk met nauwgezetheid zullen vervullen.
4. Het Gerecht ondervraagt de getuigen en deskundigen. Partijen of hun gemachtigden kunnen met toestemming van het Gerecht en door zijn tussenkomst aan getuigen en deskundigen vragen stellen.
5. Getuigen en deskundigen, overeenkomstig artikel 38 ter zitting meegebracht of opgeroepen, kunnen ook bij verzuim van de daar vermelde kennisgeving worden gehoord, tenzij de andere partijen of hun gemachtigden daartegen bezwaar maken.
5. De volgorde waarin de getuigen en deskundigen worden gehoord, alsmede de met het oog op hun onbevangenheid ter zitting te nemen maatregelen worden door het Gerecht bepaald.
6. Getuigen, deskundigen en tolken mogen zich niet verwijderen dan nadat het Gerecht hun daartoe verlof heeft gegeven.

Woord voeren

Art. 45

Na afloop van het verhoor worden partijen of hun gemachtigden in de gelegenheid Woord voeren gesteld, naar aanleiding van hetgeen door de getuigen en deskundigen is verklaard, het woord te voeren.

Proces-verbaal

Art. 46

1. Proces-verbaal De griffier maakt proces-verbaal op van de zitting.
2. Het proces-verbaal vermeldt het volgnummer van het beroepsschrift, de datum van de zitting, de naam van de rechter of rechters, de naam van de griffier, de namen van de partijen en hun gemachtigden die ter zitting zijn verschenen, alsmede de namen van de ter zitting verschenen getuigen, deskundigen en tolken.
3. Het proces-verbaal houdt verder een korte vermelding in van hetgeen ter zitting met betrekking tot het beroepsschrift voorvalt.
4. Het proces-verbaal wordt door de rechter of de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Bij verhindering van één van hen wordt de reden daarvan in het proces-verbaal vermeld.
5. Het Gerecht kan, ambtshalve of op verzoek van een partij bepalen dat de verklaring van een partij, getuige of deskundige geheel in het proces-verbaal van de zitting zal worden opgenomen. In dat geval wordt de verklaring terstond op schrift gesteld, aan die partij, getuige

of deskundige voorgelezen en door deze met het Gerecht en de griffier medeondertekend. Heeft geen ondertekening plaats, dan wordt de reden daarvan in het proces-verbaal vermeld.

6. De rechter kan bepalen dat geen griffier aanwezig zal zijn ter zitting. In dat geval wordt het proces-verbaal door hem opgemaakt en slechts door hem ondertekend.

Art. 46a

Sluiting

1. Het Gerecht sluit de behandeling ter zitting, indien het van oordeel is dat deze is voltooid.
2. Zodra de behandeling ter zitting is gesloten, deelt de voorzitter mee wanneer uitspraak zal worden gedaan.

§ 8 Verdere behandeling en beslissing**Art. 47**

Beraadslaging en beslissing

1. Het Gerecht beraadslaagt en beslist in raadkamer en grondt de uitspraak uitsluitend op hetgeen ter zitting te berde is gebracht en op de stukken, bedoeld in § 6 van dit hoofdstuk.
2. Het Gerecht vult ambtshalve de rechtsgronden aan. Het Gerecht kan ambtshalve de feiten aanvullen. In dat geval doet het Gerecht daarvan mededeling aan partijen en stelt hen in de gelegenheid zich over die feiten uit te laten.

Art. 48

Heropening onderzoek

1. Als na de sluiting van de behandeling ter zitting blijkt dat de behandeling van de zaak niet volledig is geweest, kan de behandeling ter zitting en zo nodig het vooronderzoek worden heropend. In dat geval zijn de paragrafen 5 tot en met 8 van dit hoofdstuk van toepassing.
2. De griffier doet van een heropening terstond mededeling aan alle partijen.

§ 9 De uitspraak**Art. 49**

Schriftelijk uitspraak en motivering

1. Het Gerecht doet, behoudens artikel 52, schriftelijk uitspraak. De uitspraak bevat de gronden waarop zij berust.
2. De uitspraak vermeldt wanneer en door welke rechter of rechters zij is vastgesteld.
3. De uitspraak wordt door de rechter of de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Bij verhindering van één van hen wordt de reden daarvan in de uitspraak vermeld.

Art. 50

Uitspraak en dictum

1. De uitspraak van het Gerecht strekt tot:
 - a. onbevoegdverklaring van het Gerecht;
 - b. niet-ontvankelijkverklaring van het beroep;
 - c. ongegrondverklaring van het beroep; of
 - d. gegrondverklaring van het beroep.
2. Voor zover uitsluitend een vordering bij de burgerlijke rechter kan worden ingesteld, wordt dat in de uitspraak vermeld. De burgerlijke rechter is aan die uitspraak gebonden.
3. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, vernietigt het de beschikking geheel of gedeeltelijk. Vernietiging van de beschikking of een deel daarvan brengt vernietiging van de rechtsgevolgen van die beschikking of het vernietigde deel daarvan mee. Het Gerecht kan bepalen dat de rechtsgevolgen van de vernietigde beschikking of het vernietigde deel daarvan geheel of gedeeltelijk in stand blijven.
4. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, kan het het bestuursorgaan opdragen een nieuwe beschikking te nemen of een andere handeling te verrichten met inachtneming van de uitspraak, dan wel kan het bepalen dat de uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beschikking of het vernietigde deel daarvan. Het Gerecht kan een termijn stellen voor het nemen van een nieuwe beschikking of het verrichten van een andere handeling.
5. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, kan het, indien daarvoor gronden zijn, bepalen dat een vergoeding wordt toegekend ten laste van het bij de uitspraak aangewezen over lichaam. Wordt de vergoeding toegekend op verzoek van de partij zelf, dan wordt deze geacht daarmee afstand te hebben gedaan van het recht om op grond van andere wettelijke voorschriften schadevergoeding te vragen.

Schadevergoeding

	6. Indien het Gerecht de omvang van de schadevergoeding bij de uitspraak niet of niet volledig kan vaststellen, bepaalt het in de uitspraak, dat ter voorbereiding van een nadere uitspraak het onderzoek daarover wordt heropend en bepaalt het daarbij hoe het onderzoek wordt voortgezet. 7. Het Gerecht kan bepalen dat een voorlopige voorziening op een later tijdstip dan het tijdstip waarop het uitspraak heeft gedaan, vervalt.
Dwangsom	8. Het Gerecht kan bepalen dat indien en zolang het bestuursorgaan niet voldoet aan de uitspraak, het door het Gerecht aangewezen overheidslichaam aan een door het Gerecht aangewezen partij een bij de uitspraak vast te stellen dwangsom verbeurt. Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.
Veroordeling in de kosten	9. Het Gerecht is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep en in voorkomend geval het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken. Artikel 58, tweede lid, eerste volzin, derde en vierde lid, is van toepassing. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld, in geval van een kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de kosten waarop de veroordeling, bedoeld in de eerste volzin, uitsluitend betrekking kan hebben, en omtrent de wijze waarop in de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld. 10. In geval van intrekking van het beroep omdat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan het betrokken overheidslichaam op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het negende lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt de verzoeker niet-ontvankelijk verklaard. 11. Het Gerecht stelt de partij, bedoeld in het tiende lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt het bestuursorgaan in de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het stelt hiervoor termijnen. Indien het verzoek mondeling wordt gedaan, kan het Gerecht bepalen, dat het toelichten en het voeren van verweer onmiddellijk mondeling geschieden. Indien het toelichten en het voeren van verweer mondeling zijn geschied, sluit het Gerecht het onderzoek. In de overige gevallen zijn de hoofdstukken 3, § 7, en 6, § 1, van overeenkomstige toepassing. 12. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier. 13. Voor zover tegen de uitspraak van het Gerecht hoger beroep kan worden ingesteld bij het Hof, wordt hiervan, alsmede van de beroepstermijn, in de uitspraak mededeling gedaan.
Instandhouding	Art. 50a Het Gerecht kan een beschikking ondanks strijd met een algemeen verbindend voorschrift of algemeen rechtsbeginsel in stand laten, indien blijkt dat belanghebbenden daardoor niet worden benadeeld.
Openbaarmaking uitspraak	Art. 51 1. De uitspraak van het Gerecht wordt zo spoedig mogelijk openbaar gemaakt door mededeling daarvan in een openbare zitting van het Gerecht. Het Gerecht kan bepalen dat de mededeling plaatsvindt in een ander eilandgebied dan waar de behandeling heeft plaats gevonden. 2. Van de uitspraak van het Gerecht zendt de griffier onverwijld na de openbaarmaking daarvan kosteloos een door hem getekend afschrift aan partijen.
Mondeling uitspraak	Art. 52 1. Het Gerecht kan aan het slot van de zitting mondeling uitspraak doen, indien de behandeling van het beroepschrift zich daartoe leent. De uitspraak kan met het oog daarop voor ten hoogste veertien dagen worden verdaagd onder aanzegging aan de op de zitting verschenen partijen van dag en uur van de uitspraak. De mondelinge uitspraak bestaat uit een opgave van de beslissing van het Gerecht en van de daarvoor gebezigde gronden.

2. Van de mondelinge uitspraak wordt proces-verbaal opgemaakt. Het proces-verbaal wordt door de rechter of, wanneer toepassing is gegeven aan artikel 11, tweede lid, door de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Artikel 46, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. Met betrekking tot het proces-verbaal, bedoeld in het tweede lid, is artikel 51, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Art. 53Verstrekkings
uitspraak

De griffier is bevoegd afschriften en uittreksels van uitspraken van het Gerecht te verstrekken. Aan de verzoeker worden in rekening gebracht de kosten ten behoeve van het maken van deze afschriften en uittreksels.

Hoofdstuk 4**Bestuurlijke heroverweging****§ 1 Heroverweging op verzoek van het Gerecht****Art. 54**

Herstel gebrek

1. Het Gerecht kan, indien nog geen gebruik is gemaakt van artikel 55, in elke fase voorafgaand aan de openbare behandeling van het beroepschrift het beroepschrift toezenden aan het bestuursorgaan dat de bestreden beschikking heeft gegeven, met het gemotiveerde verzoek om binnen een door het Gerecht te stellen termijn te verklaren of het bereid is de beschikking in heroverweging te nemen.
2. Luidt het antwoord op het verzoek, bedoeld in het eerste lid, ontkennend of blijft dit binnen de gestelde termijn achterwege, dan wordt het beroepschrift door het Gerecht in behandeling genomen.
3. Luidt het antwoord op het verzoek, bedoeld in het eerste lid, bevestigend, dan wordt het beroepschrift niet door het Gerecht in behandeling genomen. De artikelen 59, eerste lid, en 61 tot en met 74 zijn alsdan van toepassing.
4. Indien het Gerecht een beroepschrift niet in behandeling neemt om de reden, genoemd in het derde lid, dan geeft het daarvan onverwijld kennis aan de indiener van het beroepschrift.

§ 2 Heroverweging naar aanleiding van een bezwaarschrift**Art. 55**Bezwaarschrift-
procedure

De personen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, zijn bevoegd een bezwaarschrift in te dienen bij het bestuursorgaan dat de beschikking heeft genomen, en het beroep bedoeld in artikel 7, eerste lid, pas in te stellen nadat het bestuursorgaan op het bezwaarschrift heeft beslist.

Art. 56

Termijn

1. De termijn voor het indienen van een bezwaarschrift bedraagt zes weken. Deze termijn vangt aan op de dag na die waarop de beschikking is gegeven.
2. De dag waarop de beschikking is verzonden of uitgereikt, geldt als de dag waarop deze is gegeven.
3. Een voor het begin van de termijn ingediend bezwaarschrift wordt niet op die grond niet-ontvankelijk verklaard, indien de beschikking ten tijde van de indiening
4. Wanneer het bezwaarschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend, blijft niet-ontvankelijkheid op grond daarvan achterwege, indien de bezwaarde aantoont dat de termijnoverschrijding het gevolg is van hem niet toe te rekenen bijzondere omstandigheden en dat hij het bezwaarschrift heeft ingediend zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.
5. Het bestuursorgaan doet bij zijn beschikking mededeling van de mogelijkheid van het indienen van bezwaar bij het bestuursorgaan en de beroepstermijn.

Art. 56a

Geen termijn

1. Geen termijn Indien het bezwaar is gericht tegen het niet tijdig geven van een beschikking is het niet aan een termijn gebonden.
2. Het bezwaarschrift kan worden ingediend zodra het bestuursorgaan in gebreke is tijdig een beschikking te geven.
3. Het bezwaar wordt niet-ontvankelijk verklaard indien het bezwaarschrift onredelijk laat is ingediend.

Indiening en inhoud bezwaarschrift

Art. 57

1. Het bezwaarschrift wordt ingediend door de bezwaarde of een door deze aangewezen gemachtigde.
2. De machtiging wordt bij het bezwaarschrift overgelegd. Een advocaat behoeft geen machtiging over te leggen.
3. Als woonplaats van de bezwaarde die zich door een gemachtigde doet vertegenwoordigen, wordt aangemerkt de woonplaats van die gemachtigde.
4. Het bezwaarschrift houdt in:
 - a. de naam, voornamen en de woonplaats van de bezwaarde en, indien het door een gemachtigde wordt ingediend, tevens de naam, voornamen en woonplaats van de gemachtigde;
 - b. een duidelijke omschrijving van de beschikking waartegen het bezwaarschrift zich richt;
 - c. de gronden waarop het bezwaar berust, waaronder het belang dat de bezwaarde bij de beschikking heeft;
 - d. een aanduiding van hetgeen wordt gevorderd;
 - e. de ondertekening door de bezwaarde of zijn gemachtigde;
 - f. de keuze van een woonplaats in de Nederlandse Antillen, indien de bezwaarde geen woonplaats heeft in de Nederlandse Antillen.
5. Bij het bezwaarschrift worden zo mogelijk een kopie van de beschikking en de overige op de beschikking betrekking hebbende stukken overgelegd.

Vergoeding kosten bezwaarschrift-procedure

Art. 58

1. Voor het indienen van een bezwaarschrift zijn geen rechten verschuldigd.
2. De kosten die een partij in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het betrokken overheidslichaam uitsluitend vergoed op verzoek van die partij voor zover de beschikking door ernstige onzorgvuldigheid in strijd met het recht is genomen.

In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit op de gratis rechtsbijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de raadsman.
3. Het verzoek wordt gedaan voordat het bestuursorgaan op het bezwaar heeft beslist. Het bestuursorgaan beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de kosten, waarop de vergoeding uitsluitend betrekking kan hebben, en over de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Bewijs van ontvangst

Art. 59

1. Het bestuursorgaan geeft bezwaarden kosteloos een bewijs van ontvangst van het bezwaarschrift af en doet daarbij schriftelijk mededeling van de verdere behandeling.
2. Is het bezwaarschrift ingediend bij een onbevoegd bestuursorgaan of een onbevoegd orgaan met rechtspraak belast, dan wordt het, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, zo spoedig mogelijk doorgezonden aan het bevoegde (bestuurs)orgaan onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de afzender. De dag, waarop het bezwaarschrift bij het onbevoegde (bestuurs)orgaan is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen. Hetzelfde geldt voor schrifturen bevattende administratief beroep.

Herstel bezwaarschrift

Art. 60

1. Indien een bezwaarschrift niet voldoet aan de eisen, gesteld in artikel 57, vierde lid, stelt het bestuursorgaan de bezwaarde in de gelegenheid de gebreken te herstellen. Daarbij wordt vermeld de termijn, die minimaal veertien dagen bedraagt, waarbinnen het herstel van de gebreken dient te geschieden.
2. Indien de gebreken niet binnen de gestelde termijn zijn hersteld, kan het bestuursorgaan de bezwaarde niet-ontvankelijk verklaren.

Mede-belanghebbende

Art. 61

1. Indien de bezwaarde niet de persoon is tot wie de beschikking is gericht, zendt het bestuursorgaan onverwijld een afschrift van het bezwaarschrift aan degene tot wie de beschikking is gericht. Deze wordt als mede-belanghebbende, desgewenst, aangemerkt als

partij bij de behandeling van het bezwaarschrift.

2. Indien er naar het vermoeden van het bestuursorgaan derde-belanghebbenden zijn, kan het bestuursorgaan dezen in kennis stellen van het indienen van het bezwaarschrift door middel van een publicatie in het nieuwsblad waarin van landswege officiële berichten worden geplaatst of op een andere passende wijze.

3. De belanghebbenden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn bevoegd om binnen een termijn van vier weken na de datum van verzending van het afschrift, bedoeld in het eerste lid, onderscheidenlijk de publicatie, bedoeld in het tweede lid, schrifturen en bewijsstukken, die zij voor de behandeling van het bezwaarschrift dienstig achten, bij het bestuursorgaan in te dienen.

4. Bij overschrijding van de termijn, bedoeld in het derde lid, worden de schrifturen en bewijsstukken niet in behandeling genomen. Artikel 56, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 62

Commentaar

Het bestuursorgaan stelt het bezwaarschrift en in voorkomend geval de schrifturen en bewijsstukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, voor commentaar in handen van de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam die de bestreden beschikking voorbereid heeft. Het bestuursorgaan stelt daarbij een termijn van maximaal dertig dagen.

Art. 63

Terinzageleg-
ging

1. Het bestuursorgaan legt het bezwaarschrift, de eventuele schrifturen en bewijsstukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, en het commentaar, bedoeld in artikel 62, binnen veertien dagen na afloop van de termijn, bedoeld in artikel 62, gedurende veertien dagen voor de bezwaarde en andere partijen ter inzage op een door het bestuursorgaan te bepalen toegankelijke plaats. Hiervan doet het bestuursorgaan te voren aan de bezwaarde en andere partijen schriftelijk mededeling. Artikel 32 is van overeenkomstige toepassing.

2. De bezwaarde en andere partijen kunnen van de ter inzage liggende stukken eenmaal kosteloos kopieën verkrijgen van het bestuursorgaan.

Art. 64

Hoorzitting

1. Het bestuursorgaan nodigt de bezwaarde en andere partijen binnen veertien dagen na afloop van de inzagetermijn, bedoeld in artikel 63, eerste lid, uit voor een hoorzitting waar zij zich in persoon of bij gemachtigde kunnen doen horen. Zij worden in elkaars aanwezigheid gehoord.

2. Gemachtigden, niet zijnde advocaten, zijn om te kunnen worden gehoord voorzien van een schriftelijke machtiging, tenzij zij verschijnen in gezelschap van degene die zij vertegenwoordigen.

3. Tijdens de hoorzitting is voor het verstrekken van inlichtingen tenminste één vertegenwoordiger van de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam die de bestreden beschikking heeft voorbereid, aanwezig.

4. Tijdens de hoorzitting kunnen de bezwaarde, de andere partijen, hun gemachtigden en de vertegenwoordiger, bedoeld in het derde lid, het woord voeren en vragen beantwoorden.

5. Tijdens de hoorzitting worden geen nieuwe stukken overgelegd, indien de andere partijen of hun gemachtigden daartegen bezwaar maken.

6. Het bestuursorgaan kan om gewichtige redenen besluiten dat de hoorzitting geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren wordt gehouden.

Art. 65

Getuigen,
deskundigen en
tolken

1. Het bestuursorgaan is bevoegd voorafgaand aan of tijdens de hoorzitting, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van de bezwaarde, de andere partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken voor de hoorzitting uit te nodigen. Indien noodzakelijk, wordt binnen een termijn van veertien dagen een nieuwe hoorzitting belegd.

2. Getuigen, deskundigen en tolken, ambtshalve door het bestuursorgaan uitgenodigd, kunnen op verzoek een vergoeding ten laste van het betrokken overheidslichaam ontvangen. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken (P.B.1987, no.124) is van overeenkomstige toepassing.

Verslag

Art. 66

Het verslag van de hoorzitting wordt ter kennisneming gezonden aan de bezwaarde, de andere partijen of hun gemachtigden, alsmede, indien van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 65, eerste lid, gebruik is gemaakt, de getuigen, deskundigen en tolken.

Gronden afzien van hoorzitting

Art. 67

Van het houden van een hoorzitting kan worden afgezien, indien:

- a. het bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is;
- b. het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is;
- c. de bezwaarde en de andere partijen schriftelijk hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht om te worden gehoord; of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en de andere partijen daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

Gronden beschikking

Art. 68

1. Het bestuursorgaan grondt de beschikking in heroverweging op het bezwaarschrift, in voorkomend geval op de stukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, het commentaar, bedoeld in artikel 62, en hetgeen blijkens het verslag tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht.
2. De beschikking bevat de gronden waarop zij berust, en neemt de plaats in van de bestreden beschikking.
3. Het bestuursorgaan kan een beschikking ondanks strijd met een algemeen verbindend voorschrift in stand laten, indien blijkt dat belanghebbenden daardoor niet worden benadeeld.

Termijn beslissing

Art. 69

1. Het bestuursorgaan beslist uiterlijk vier maanden na de datum van indiening van het bezwaarschrift. Deze termijn kan, onder kennisgeving aan de bezwaarde en de andere partijen, eenmaal met ten hoogste dertig dagen worden verlengd.
2. Het bestuursorgaan zendt de beschikking onverwijld aan de bezwaarde en de andere partijen.
3. Artikel 16, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Intrekking of wijziging van bestreden besluit

Art. 69a

1. Het aanhangig zijn van bezwaar tegen een beschikking laat een bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van die beschikking onverlet.
2. Indien een bestuursorgaan een beschikking als bedoeld in het eerste lid heeft gegeven, heeft het bezwaar mede betrekking op de nieuwe beschikking, tenzij deze geheel aan het bezwaar tegemoet komt.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing als het bezwaarschrift is ingediend nadat het bestuursorgaan een beschikking als bedoeld in het eerste lid heeft gegeven.
4. Intrekking van de bestreden beschikking staat niet in de weg aan gegrondverklaring van het bezwaar, indien de bezwaarde daarbij belang heeft.

Art. 69b

1. Indien bezwaar aanhangig is tegen een weigering als bedoeld in artikel 3, tweede of derde lid, en het bestuursorgaan alsnog een beschikking geeft, heeft het bezwaar mede betrekking op deze beschikking, tenzij deze geheel aan het bezwaar tegemoet komt.
2. Het bezwaar tegen de weigering kan alsnog gegrond worden verklaard, indien de indiener van het bezwaarschrift daarbij belang heeft.

Adviescommissie

Art. 70

1. Het bestuursorgaan is bevoegd de behandeling van bezwaarschriften, waaronder begrepen het houden van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64, op te dragen aan een adviescommissie. Die adviescommissie adviseert het bestuursorgaan omtrent de in heroverweging te nemen beschikking.
2. Het bestuursorgaan kan, indien het zich verenigt met het advies van de adviescommissie, het advies met de gronden waarop het berust, tot zijn standpunt maken en opnemen in de beschikking.

3. Indien het bestuursorgaan afwijkt van het advies van de adviescommissie, geeft het in zijn beschikking de redenen daarvoor aan.
4. Indien het derde lid van toepassing is, zendt het bestuursorgaan het advies van de adviescommissie met de beschikking aan de bezwaarde en de andere partijen.

Art. 71Leden advies-
commissie

1. Het bestuursorgaan wijst een oneven aantal en tenminste drie personen aan als lid van de adviescommissie. Het bestuursorgaan wijst uit hun midden een voorzitter aan.
2. De leden van de adviescommissie mogen niet inhoudelijk betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van de bestreden beschikking.
3. De adviescommissie wordt terzijde gestaan door een door het bestuursorgaan aan te wijzen secretaris, afkomstig uit de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam, die belast is met juridische aangelegenheden.

Art. 72Faciliteiten
advies-
commissie

Het bestuursorgaan stelt de adviescommissie voor het uitoefenen van haar taak de benodigde faciliteiten beschikbaar.

Art. 73Voorzitter
advies-
commissie

De voorzitter van de adviescommissie oefent de bevoegdheden uit, bedoeld in de artikelen 59, 60, eerste lid, 61, 62, 63, 64, eerste en zesde lid, en 65, en regelt de orde van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64. Hij wordt bij de uitoefening van zijn bevoegdheden terzijde gestaan door de secretaris.

Art. 74Beraadslaging
adviescom-
missie

1. De adviescommissie beraadslaagt aansluitend aan de hoorzitting in raadkamer over het aan het bestuursorgaan uit te brengen advies. Het advies wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris en met stukken, bedoeld in artikel 68, eerste lid, ter beslissing aangeboden aan het bestuursorgaan.
2. Het bestuursorgaan is niet bevoegd nader advies te vragen inzake het advies van de adviescommissie.

Hoofdstuk 5**Het hoger beroep****Art. 75**Bevoegde
instantie

1. Tegen de uitspraken van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 52, 80, tenzij het verzet gegrond is verklaard, en 95, staat voor alle partijen hoger beroep open op het Hof.
2. De behandeling van het hoger beroep en de uitspraak geschieden door het Hof.

Art. 76Termijn hoger
beroep

Het hoger beroep wordt binnen zes weken na de datum waarop van de uitspraak van het Gerecht kennis is gegeven op de wijze, bedoeld in de artikelen 51, tweede lid, en 52, derde lid, aanhangig gemaakt middels een aan het Hof gericht beroepschrift, dat ingediend wordt ter griffie van het Gerecht waarvan de uitspraak wordt aangevochten.

Art. 76a

Doorzendplicht

1. Is hoger beroep ingesteld terwijl slechts beroep of verzet bij het Gerecht mogelijk is, dan zendt het Hof het beroepschrift, nadat daarop de datum van ontvangst is aangetekend, naar het Gerecht, onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de afzender.
2. De dag waarop het beroepschrift bij het Hof is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen.

Art. 77Schakelbepal-
ing

1. Op de behandeling van het hoger beroep en de uitspraak van het Hof is hoofdstuk 3 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het verschuldigde griffiegeld het tweevoud bedraagt van dat bedoeld in artikel 17, eerste lid.
2. De bevoegdheden, die in de artikelen 17, tweede, derde en vierde lid, 21, 23, 26 tot en met 32, 37 tot en met 40, 44, tweede, derde, zesde en zevende lid, 46 en 48 zijn toegekend aan

het Gerecht, worden uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Uitspraak

Art. 78

1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming, hetzij met verbetering van de gronden of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het Gerecht had behoren te doen.
2. Indien het Gerecht zich onbevoegd of het beroep niet-ontvankelijk heeft verklaard en het Hof deze uitspraak vernietigt, kan het Hof het beroep ter verdere behandeling terugwijzen naar het Gerecht, dan wel de zaak zelf afdoen.
3. In andere gevallen waarin het Hof de uitspraak van het Gerecht vernietigt, kan het het beroep ter verdere behandeling terugwijzen naar het Gerecht.
4. Op een hernieuwde behandeling door het Gerecht zijn de hoofdstukken 3, 5 en 6 van toepassing, voorzover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald.

Geen schorsen- de werking

Art. 78a

1. Het aanhangig zijn van hoger beroep tegen een beschikking laat een bestaande bevoegdheid tot intrekking of wijziging van die beschikking onverlet.
2. Het bestuursorgaan doet van een intrekking of wijziging van een beschikking waartegen hoger beroep aanhangig is, onverwijld mededeling aan het Hof.

Voortgezet beroep

Art. 78b

1. Indien een bestuursorgaan een beschikking als bedoeld in artikel 78a heeft gegeven, heeft het beroep mede betrekking op de nieuwe beschikking, tenzij deze geheel aan het beroep tegemoet komt.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing als het hoger beroep is ingesteld nadat het bestuursorgaan een beschikking als bedoeld in artikel 78a heeft gegeven.
3. Indien een ander orgaan een bezwaar- of beroepschrift tegen de nieuwe beschikking ontvangt, zendt het dit door aan het Hof, onder gelijktijdige mededeling hiervan aan de afzender. De dag waarop het bezwaar –of beroepschrift bij het orgaan is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen.
4. Het Hof kan het beroep tegen de nieuwe beschikking verwijzen naar het Gerecht indien het behandeling van de zaak door het Gerecht gewenst acht.
5. Intrekking van de bestreden beschikking staat niet in de weg aan vernietiging van die beschikking, indien de indiener van het beroepschrift daarbij belang heeft.

Hoger beroep uitvoerende beschikking

Art. 78c

1. Een hoger beroep heeft mede betrekking op een beschikking ter uitvoering van de uitspraak van het Gerecht, tenzij partijen daarbij onvoldoende belang hebben.
2. Indien een bestuursorgaan een beschikking geeft ter uitvoering van een uitspraak van het Gerecht en tegen die uitspraak hoger beroep is ingesteld, doet het bestuursorgaan van die beschikking onverwijld mededeling aan het Hof.

Voortgezet beroep

Art. 78d

1. Indien hoger beroep aanhangig is tegen een weigering als bedoeld in artikel 3, tweede of derde lid, en het bestuursorgaan alsnog een beschikking geeft, heeft het hoger beroep mede betrekking op deze beschikking, tenzij deze geheel aan het beroep tegemoet komt.
2. Indien het bestuursorgaan een beschikking geeft als bedoeld in het eerste lid, doet het daarvan onverwijld mededeling aan het Hof.
3. Het Hof kan het beroep tegen de alsnog gegeven beschikking verwijzen naar het Gerecht, indien het behandeling van de zaak door het Gerecht gewenst acht.
4. De weigering kan alsnog worden vernietigd indien de indiener van het beroepschrift daarbij belang heeft.

Terugstorting griffierecht bij vernietiging

Art. 78e

Indien het Hof de uitspraak van het Gerecht geheel of gedeeltelijk vernietigt, bepaalt het dat het door de indiener van het beroepschrift gestorte griffierecht aan hem wordt terugbetaald door het door het Hof aangewezen overheidslichaam, dan wel door de griffier van het Hof.

Hoofdstuk 6**Bijzondere procedures****§ 1 Vereenvoudigde behandeling****Art. 79**Onmiddellijk
uitspraak

1. Het Gerecht kan onmiddellijk uitspraak doen indien verdere behandeling van het beroep hem niet nodig voorkomt, omdat:

- het Gerecht ongegrond is;
- het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is;
- het beroep kennelijk ongegrond is;
- de bestreden beschikking kennelijk niet in stand kan blijven, of
- de bestreden beschikking door het bestuursorgaan is ingetrokken of gewijzigd en daarmee kennelijk aan de bezwaren van de indiener van het beroepschrift is tegemoet gekomen.

2. Op de uitspraak, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing. Partijen wordt gewezen op artikel 80, eerste lid.

3. Indien het betreft een beroep, bedoeld in artikel 8, wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

4. Het eerste, tweede en derde lid alsmede artikel 80 zijn van overeenkomstige toepassing in het kader van hoger beroep, bedoeld in artikel 75. Alsdan wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Art. 80Schriftelijk
verzet

1. Tegen een uitspraak, bedoeld in artikel 79, kunnen alle partijen binnen twee weken na de dag van verzending schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. De indiener van het verzetschrift dient gemotiveerd aan te geven met welke overwegingen in de uitspraak hij zich niet kan verenigen. De artikelen 15, eerste tot en met derde lid, 20 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Alvorens uitspraak te doen op het verzet stelt het Gerecht de indiener van het verzetschrift die daarom vraagt, in de gelegenheid om in een openbare zitting te worden gehoord en de schrifturen, ambtsberichten en bewijsstukken in te zien, tenzij het aanstonds van oordeel is dat het verzet gegrond is. De artikelen 41, 42 en 46 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de uitspraak, bedoeld in artikel 79, en wordt het beroepschrift in verdere behandeling genomen door het Gerecht.

4. Op de uitspraak zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing.

§ 2 Behandeling van spoedeisende aangelegenheden**Art. 81**Verzoek
versnelde
behandeling

1. Indien het belang van een partij een onverwijld uitspraak vordert, kan deze het Gerecht gemotiveerd verzoeken het beroepschrift versneld te behandelen, zonder toepassing van de artikelen 23 tot en met 32.

2. In afwijking van artikel 17, vijfde lid, wordt een beroep waarbij een verzoek als bedoeld in het eerste lid, is gedaan, ook in behandeling genomen voordat ter griffie het verschuldigde recht is ontvangen en wordt de indiener niet-ontvankelijk verklaard indien ter griffie het verschuldigde recht niet is ontvangen binnen de termijn, bedoeld in artikel 17, vijfde lid. Het Gerecht kan een kortere termijn stellen.

Art. 82Openbare
zitting

1. Na ontvangst van een verzoek, bedoeld in artikel 81, eerste lid, bepaalt het Gerecht zo spoedig mogelijk plaats, dag en uur, waarop de openbare zitting zal plaatsvinden en doet daarvan onverwijld mededeling aan partijen. Aan het bestuursorgaan dat de beschikking waartegen beroep wordt ingesteld, heeft genomen, wordt een afschrift van de ingediende stukken gezonden.

2. Het bestuursorgaan is bevoegd tot zeven dagen voor de zitting schrifturen en bewijsstukken in te dienen ter griffie, tenzij het Gerecht anders bepaalt. De griffier zendt een afschrift van deze stukken aan de andere partijen.

3. Blijkt het Gerecht ter zitting dat het beroepschrift niet voldoende spoedeisend is om een versnelde behandeling te rechtvaardigen, of dat een versnelde behandeling van het beroepschrift een onevenredig nadeel met zich mee zal brengen in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dan bepaalt het Gerecht dat alsnog toepassing wordt gegeven

aan de artikelen 23 tot en met 32.

Afwijzing verzoek

Art. 83

In afwijking van artikel 82, eerste lid, kan het Gerecht een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, onmiddellijk afwijzen indien dit kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is. De artikelen 49 tot en met 53 zijn van overeenkomstige toepassing op deze uitspraak.

Schakel- bepaling

Art. 84

1. Een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van een beroep, als bedoeld in artikel 8. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 81, tweede lid, 82 en 83, uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

2. Een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van het hoger beroep, bedoeld in artikel 75. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 81, tweede lid, 82 en 83, uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

§ 3 Schorsing en voorlopige voorziening

Schorsing

Art. 85

1. Een beschikking waartegen een beroepschrift bij het Gerecht is ingediend, of waaromtrent een bestuurlijke heroverweging plaatsvindt als bedoeld in hoofdstuk

4, kan op verzoek van de indiener van het beroepschrift onderscheidenlijk de bezwaarde geheel of gedeeltelijk door het Gerecht worden geschorst op grond dat de uitvoering van de beschikking voor hem een onevenredig nadeel met zich mee zal brengen in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van de beschikking te dienen belang. Ook kan op zijn verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen ter voorkoming van onevenredig nadeel als in de eerste volzin bedoeld.

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt gericht tot het Gerecht, bedoeld in artikel 15.

3. De artikelen 15, eerste tot en met derde lid, 20 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing op het verzoek. Artikel 17 is van overeenkomstige toepassing, indien het betreft een verzoek terzake van een beschikking waaromtrent een bestuurlijke heroverweging plaatsvindt als bedoeld in hoofdstuk 4.

Beslissing op verzoek

Art. 86

Het Gerecht beslist in raadkamer met spoed op het verzoek, na het horen, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe, van alle partijen of hun gemachtigden. De artikelen 33, tweede lid, en 37 zijn van overeenkomstige toepassing.

Getuigen, deskundigen en tolken

Art. 87

1. Het Gerecht is bevoegd, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken te doen oproepen. Partijen kunnen getuigen en deskundigen, wier verhoor zij wenselijk achten, meebrengen ter zitting, mits zij voor aanvang van de zitting het Gerecht kennis geven van de namen en woonplaatsen van deze personen. De artikelen 40 en 44 zijn van overeenkomstige toepassing. De artikelen 38, derde en vierde lid, en 39 zijn van overeenkomstige toepassing indien de oproeping schriftelijk geschiedt.

2. Het horen geschiedt in het openbaar. De artikelen 41, 42 en 46 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het Gerecht van oordeel is dat partijen er niet door in hun belangen worden geschaad, kan het op het verzoek beslissen met terzijdestelling van artikel 86 en het eerste en tweede lid.

Gevolgen schorsing

Art. 88

Schorsing stuit onmiddellijk de werking van de bestreden beschikking.

Dwangsom

Art. 89

1. Het Gerecht kan in zijn beslissing bepalen dat indien of zolang het bestuursorgaan aan de schorsing of voorlopige voorziening niet of niet volledig gevolg heeft gegeven, het door hem

bij die beslissing aan te wijzen overheidslichaam aan de indiener van het beroepschrift een dwangsom verbeurt. Artikel 23, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Zonodig kan het Gerecht bij nadere beslissing bepalen dat een dwangsom als in het eerste lid bedoeld, verbeurt wordt. Het kan daaraan ook zijn eerdere beslissing, bedoeld in artikel 86, aanpassen. Het Gerecht beslist na verhoor, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe, van partijen of hun gemachtigden. De artikelen 33, tweede lid, 37, 23, tweede lid, en 87 zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 90

De schorsing, voorlopige voorziening en beslissing tot oplegging van een dwangsom kunnen worden opgeheven of gewijzigd door het Gerecht nadat het partijen of hun gemachtigden heeft gehoord, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe. De artikelen 33, tweede lid, 37, 50, zesde lid, en 87 zijn van overeenkomstige toepassing.

Opheffing/
wijziging schor-
sing, voorlopige
voorziening en
dwangsom

Art. 91

De schorsing en voorlopige voorziening vervallen zodra door het Gerecht op het beroepschrift uitspraak is gedaan, voor zover in de beslissing van het Gerecht geen eerder tijdstip is aangegeven.

Vervallen
schorsing en
voorlopige
voorziening

Art. 92

1. De schorsing van een beschikking ten aanzien waarvan bij wettelijk voorschrift openbare bekendmaking is voorgeschreven, zomede de wijziging en opheffing van een dergelijke schorsing worden door het tot die bekendmaking bevoegde gezag op gelijke wijze bekend gemaakt.

2. Ten aanzien van een voorlopige voorziening handelt het bevoegde gezag zoveel mogelijk overeenkomstig het eerste lid.

Bekendmaking
schorsing

Art. 93

Een afschrift van de beslissing met betrekking tot een schorsing, voorlopige voorziening of oplegging van een dwangsom, alsmede van die met betrekking tot de opheffing of wijziging daarvan wordt onverwijld aan alle partijen gezonden.

Toezending
afschrift

Art. 94

1. Een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, kan ook worden ingediend in het kader van het in artikel 8 bedoelde beroep. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in deze paragraaf, uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

2. Een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van het in artikel 75 bedoelde het hoger beroep. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in deze paragraaf, uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Verzoek

§ 4 Onmiddellijke uitspraak in de hoofdzaak

Art. 95

1. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, is gedaan kan het Gerecht onmiddellijk uitspraak op het beroepschrift doen:

a. in de gevallen, genoemd in artikel 79, eerste lid, of

b. indien het Gerecht oordeelt dat de feiten geen nader onderzoek vergen.

2. Op de uitspraak, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing. In de gevallen bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is artikel 80 van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het betreft een beroep als bedoeld in artikel 8, wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing in het kader van het in artikel 75 bedoelde hoger beroep. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in deze paragraaf, uitgeoefend door de Voorzitter van het Hof.

5. In de schriftelijke oproeping, bedoeld in artikel 86, worden partijen gewezen op de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid.

Voorwaarden
onmiddellijk
uitspraak

Verzoek tot herziening	§ 5 Herziening
	Art. 96 1. Herziening van een onherroepelijke uitspraak van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 53, 79, 80 en 95, en van het Hof, bedoeld in de artikelen 78, 79, 80 en 84 kan op verzoek van een partij plaatsvinden op grond van nader gebleken feiten of omstandigheden die hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak, die de verzoekende partij redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en die waren zij eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden. 2. Op het verzoek om herziening zijn de hoofdstukken 3 en 6, paragrafen 1 tot en met 3, zoveel nodig van overeenkomstige toepassing.

Niet gevolg geven aan uitspraak	§ 6 Voorziening bij niet gevolg geven aan een uitspraak
	Art. 97 1. Indien een bestuursorgaan aan een onherroepelijke uitspraak van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 53, 79, 80 of 95, voor zover deze niet verplicht tot betaling van een bepaald geldbedrag, naar zijn oordeel geen of geen volledig gevolg kan geven binnen de bij die uitspraak gestelde termijn of - bij het ontbreken van zulk een termijn - binnen redelijke tijd, geeft het daarvan kennis aan de andere partijen. Indien het niet of niet volledig gevolg geven zijn oorzaak vindt in nieuwe feiten of omstandigheden die zich hebben voorgedaan nadat de beschikking waarop de uitspraak betrekking heeft, is gegeven, doet het bestuursorgaan daarvan gelijktijdig mededeling. 2. Indien een mededeling als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, is gedaan, kunnen de andere partijen zich met een verzoek om voorziening wenden tot het Gerecht. Op dit verzoek is hoofdstuk 3, met uitzondering van artikel 17, van overeenkomstige toepassing.

Verzoek tot gevolg geven aan uitspraak/vergoeding	Art. 98
	1. Indien een kennisgeving zonder mededeling of geen kennisgeving als bedoeld in artikel 97, eerste lid, is gedaan, kunnen de andere partijen zich tot het Gerecht wenden met het verzoek om toekenning van een vergoeding dan wel om te bepalen dat het bestuursorgaan alsnog aan de uitspraak van het Gerecht gevolg geeft. 2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan binnen zes weken na verzending van de kennisgeving, of indien geen kennisgeving is gedaan, binnen zes weken na het einde van het tijdsverloop, bedoeld in artikel 97, eerste lid. 3. Indien de grief, dat niet of niet volledig aan de uitspraak van het Gerecht gevolg is gegeven, gegrond wordt bevonden, kan het Gerecht uitspreken dat de partijen, bedoeld in het eerste lid, ten laste van het bij zijn uitspraak aangewezen overheidslichaam een bij die uitspraak vast te stellen vergoeding wordt toegekend, dan wel dat het bestuursorgaan alsnog binnen een door het Gerecht te stellen termijn aan de uitspraak van het Gerecht gevolg dient te geven. In het laatste geval bepaalt het Gerecht tevens dat indien en zolang of zo dikwijls het bestuursorgaan aan de uitspraak geen of geen volledig gevolg geeft, het door hem aan te wijzen overheidslichaam aan de partijen, bedoeld in het eerste lid, een door het Gerecht vast te stellen dwangsom verbeurt. Artikel 23, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing. 4. Op de uitspraak, bedoeld in het derde lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing.

Toekenning bevoegdheden	Art. 99
	De in de artikelen 97 en 98 aan het Gerecht toegekende bevoegdheden komen toe aan het Hof indien een bestuursorgaan geen of geen volledig gevolg geeft aan een uitspraak van het Hof, bedoeld in de artikelen 78, 79, 80 en 84 .

Geheimhoudingsplicht	Hoofdstuk 7
	Geheimhoudingsplicht Art. 100 Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht

of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Hoofdstuk 8

Strafbepalingen

Art. 101

1. Met de straf, bedoeld in de artikelen 2:147 en 3:38 van het Wetboek van Strafrecht, wordt bedreigd degene die als getuige, deskundige of tolk, ingevolge deze landsverordening ter zitting verschijnen, een in deze landsverordening omschreven verplichting niet nakomt.
2. Met dezelfde straf wordt bedreigd degene die opzettelijk of wederrechtelijk weigert de gevraagde medewerking, bedoeld in artikel 29, eerste lid, te verlenen.
3. Met dezelfde straf wordt bedreigd degene die opzettelijk of wederrechtelijk niet voldoet aan de in artikel 100 opgenomen verplichting.

Strafbaarstel-
ling

Hoofdstuk 9

Slotbepalingen

Art. 102

De datum van inwerkingtreding van deze landsverordening wordt vastgesteld bij of krachtens een landsverordening regelende de invoering en het overgangsrecht van deze landsverordening.³

Inwerking-
treding

Art. 103

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening administratieve rechtspraak.

Citeertitel

3. Zie Invoeringslandsverordening administratieve rechtspraak, P.B. 2001-80.

Landsverordening inkomstenbelasting 1943

Hoofdstuk I

Belastingplichtigen

Art. 1. 1. Onder de naam van 'inkomstenbelasting' wordt een belasting geheven, waaraan onderworpen zijn, natuurlijke personen, die in Curaçao wonen.

Belastingplicht

2. Of iemand in Curaçao woont, wordt conform artikel 4 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen beoordeeld, met dien verstande, dat:

a. zij, die Curaçao tijdelijk verlaten, geacht worden nog in Curaçao te wonen, indien hun afwezigheid korter dan één jaar duurt;

b. zij, die Curaçao metterwoon verlaten, maar binnen één jaar zich aldaar weder metterwoon vestigen, geacht worden Curaçao tijdelijk te hebben verlaten, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid buiten Curaçao hebben gewoond;

c. zij, die tijdelijk in Curaçao verblijven en hetzij in Nederland of Aruba wonen, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, als niet in Curaçao wonend worden beschouwd indien hun verblijf niet langer dan één jaar duurt.

3. Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet in Curaçao wonende natuurlijke personen, die binnenlandse bronnen van inkomen hebben als bedoeld in artikel 17.

Art. 2. De volgende verrichtingen van niet in Curaçao wonende personen worden, ook voor zover zij plaats vinden in Curaçao, niet aangemerkt als uitoefening van een onderneming of het verrichten van arbeid in Curaçao:

Internationaal
personen- en
goederenver-
voer

a. het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen plaatsen in Curaçao enerzijds en buiten Curaçao anderzijds;

b. de werkzaamheid van personeel op vervoermiddelen, die het verkeer met plaatsen buiten Curaçao onderhouden.

Hoofdstuk II

In Curaçao wonende belastingplichtigen

Art. 3. 1. De in Curaçao wonende personen zijn belastingplichtig naar hun belastbaar inkomen.

Belastbaar
inkomen

2. Belastbaar inkomen is het in een belastingjaar genoten zuiver inkomen verminderd met de op grond van artikel 15 te verrekenen verliezen.

3. Zuiver inkomen is het inkomen verminderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten.

4. Onder inkomen wordt verstaan het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige zuiver geniet als opbrengst van:

a. onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

b. vermogen;

c. onderneming en arbeid;

d. rechten op periodieke uitkeringen.

Art. 4. 1. Opbrengst van onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, zijn de voordelen die niet als opbrengst van onderneming, als opbrengst van arbeid, als winst uit aanmerkelijk belang en als inkomsten uit vermogen zijn aan te merken en die worden getrokken uit onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen.

Onroerend goed

2. Tot het inkomen uit onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen worden niet gerekend hetgeen zuiver wordt genoten uit de eigen woning.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt de zuivere opbrengst van het ter beschikking stellen van onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen aan derden gesteld op 65 procent van de ter zake van dat ter beschikking stellen verkregen voordelen en worden geen andere kosten in aanmerking genomen dan de rente en kosten van geldlening ter verkrijging of verbetering van de onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering.

4. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder eigen woning verstaan een

woning die belastingplichtige ter beschikking staat en:

- a. waarvan de belastingplichtige eigenaar is;
- b. waarvan de belastingplichtige de grond in erfpacht of huur heeft;
- c. die de belastingplichtige in vruchtgebruik heeft, dat verkregen is krachtens het erfrecht.

Vermogen

Art. 5. 1. Opbrengsten van vermogen zijn alle niet als opbrengst van onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen, opbrengst van onderneming en arbeid en als winst uit aanmerkelijk belang aan te merken voordelen die uit roerende zaken en uit rechten die niet op zaken betrekking hebben, worden getrokken. Tot de opbrengsten van vermogen behoren:

- a. rente als disconto genoten;
- b. uitkeringen op geldschieting en commandite;
- c. rente begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
- d. rente begrepen in de kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering;
- e. premies uitgekeerd op premie-obligaties;
- f. hetgeen bij liquidatie op aandelen wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal;
- g. hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van afkoop of inkoop daarvan;
- h. inkomsten uit onderverhuur.

2. Aandeelbewijzen en obligaties, die aan aandeelhouders anders dan tegen storting van de volle nominale waarde worden uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag, ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaats gevonden of zal plaats vinden. Bijschrijving op aandeelbewijzen wordt met uitreiking van zodanige bewijzen gelijkgesteld.

3. Gehele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandelen is gestort wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien en voor zover deze teruggave kan geschieden uit de zuivere winst, tenzij tevoren het gestort kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet is verminderd, conform artikel 115 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek indien het een naamloze vennootschap betreft, dan wel artikel 215 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek indien het een besloten vennootschap betreft.

4. De winst uit aanmerkelijk belang in een Curaçaose Beleggingsvennootschap als bedoeld in artikel 1A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, alsmede uit aandelen in, lidmaatschapsrechten van en belangen bij een niet in Curaçao gevestigd lichaam waarvan de bezittingen volgens de geconsolideerde balans grotendeels bestaan uit kredietverstrekkingen en beleggingen of daarmee overeenkomende werkzaamheden (grotendeels-eis), wordt jaarlijks gesteld op vier procent van de waarde welke bij het begin van het kalenderjaar in het economische verkeer aan de aandelen, lidmaatschapsrechten en belangen kan worden toegekend, met dien verstande dat:

a. de waarde wordt vermeerderd met de in het daaraan voorafgaande kalenderjaar gedane dividenduitkeringen.¹

b. de winstreserves die zijn gerealiseerd voorafgaand aan het moment waarop de vennootschap wordt aangemerkt als een Curaçaose Beleggingsvennootschap, bedoeld in artikel 1A, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 zijn uitgesloten voor de toepassing van deze bepaling. Uitkeringen van die winstreserves worden geacht te zijn gedaan door een vennootschap die niet is aangemerkt als een Curaçaose Beleggingsvennootschap, bedoeld in artikel 1A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, voor zover die winstreserves niet volledig zijn uitgekeerd. Dividenduitkeringen worden in dat geval geacht eerst te worden gedaan ten laste van die winstreserves.

c. het bepaalde in onderdeel b van overeenkomstige toepassing is op winstreserves die zijn ontstaan voorafgaand aan het moment waarop een niet in Curaçao gevestigd lichaam voldoet aan de grotendeels-eis.

5. Ingeval het aandeelhouderschap, lidmaatschap of belang niet gedurende het gehele kalenderjaar heeft bestaan, wordt het percentage, bedoeld in het vierde lid, naar tijdsgelang berekend waarbij gedeelten van kalendermaanden worden verwaarloosd. Ingeval het lichaam eerst na het begin van het kalenderjaar is opgericht, treedt voor de toepassing van het vierde lid de datum van oprichting in de plaats van het begin van het kalenderjaar.

1. Hoewel gebruikelijk is dat bij een opsomming na elk onderdeel een puntkomma wordt geplaatst staat hier in de gepubliceerde tekst tekens achter het onderdeel een punt.

6. Het vierde en vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing op het voordeel uit schuldvorderingen op en winstbewijzen en andere rechten in een lichaam als bedoeld in het vierde lid.

7. Voor de toepassing van het vierde lid worden, indien tot de onmiddellijke of middellijke bezittingen van het lichaam aandelen in, lidmaatschapsrechten van of belangen bij een ander lichaam behoren, de bezittingen van dat andere lichaam geacht te bestaan uit beleggingen indien geen geconsolideerde balans wordt overgelegd of anderszins blijkt op welke wijze de bezittingen van dat andere lichaam zijn samengesteld.

8. Indien met betrekking tot een vennootschap artikel 3, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 toepassing vindt, wordt voor de toepassing van deze landsverordening de vennootschap niet geacht te zijn ontbonden en het op aandelen gestorte kapitaal wordt daarbij niet geacht te zijn gewijzigd.

9. Het bepaalde in het vierde lid vindt geen toepassing op het voordeel uit aandelen in kredietinstellingen, hypotheekbanken en verzekeringsmaatschappijen welke officieel zijn genoteerd op bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen effectenbeurzen, alsmede op het voordeel uit aandelen in vennootschappen waarvan de feitelijke werkzaamheden aanmerkelijk verschillen van beleggen of daarmee overeenkomende werkzaamheden.

10. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt verstaan onder:

- a. een overeenkomst van levensverzekering: een levensverzekering als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf;
- b. een verzekeraar: een verzekeraar als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf.

11. Onder een kapitaalsuitkering uit levensverzekering wordt mede verstaan:

- a. een uitkering die in een vaststaand aantal termijnen plaatsvindt;
- b. winstuitkeringen;
- c. hetgeen wordt genoten ter zake van afkoop;
- d. hetgeen wordt genoten ter zake van vervreemding of onherroepelijk worden van de begunstiging. Voor de toepassing van de eerste volzin wordt als op het tijdstip van de vervreemding of onherroepelijk worden van de begunstiging genoten bedrag aangemerkt de waarde in het economische verkeer van de levensverzekering. De vorige volzin is niet van toepassing indien de verkrijger of de begunstigde binnenlands belastingplichtige is en de verkregen rechten geen deel uitmaken van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming, alsmede indien de begunstiging ten gevolge van overlijden onherroepelijk wordt en de kapitaalsuitkering, tezamen met andere kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering ten gevolge van overlijden door de verzekeraar niet meer bedraagt dan Cg 15.000. Met vervreemding wordt gelijkgesteld het brengen in het vermogen van een onderneming;
- e. teruggaven van verschuldigd betaalde premies.

12. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt, in zoverre een levensverzekering waarbij een kapitaal is verzekerd wordt omgezet in een andere zodanige verzekering, de tweede verzekering beschouwd als een voortzetting van de eerste, tenzij ter zake van de omzetting door een ander dan de verzekeraar een prestatie wordt geleverd.

13. De rente begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering wordt gesteld op het bedrag waarmee de uitkering overtreft hetgeen ter zake van de verzekering aan premies is voldaan, voor zover die premies niet in aanmerking zijn genomen bij een eerdere uitkering door de verzekeraar.

14. Onder premies ter zake van een levensverzekering waarbij een kapitaal is verzekerd worden mede begrepen:

- a. indien het een kapitaalsuitkering uit levensverzekering bij in leven zijn betreft: premies voor bij dezelfde overeenkomst verzekerde uitkeringen bij overlijden of voor uitkeringen of vrijstelling van premiebetaling bij invaliditeit, voor zover die uitkeringen gezamenlijk niet meer bedragen dan driemaal het verzekerde kapitaal bij in leven zijn;
- b. indien het een kapitaalsuitkering uit levensverzekering ten gevolge van overlijden betreft: premies voor bij dezelfde overeenkomst verzekerde uitkeringen bij in leven zijn, voor uitkeringen of vrijstelling van premiebetaling bij invaliditeit, alsmede voor uitkeringen bij overlijden ten gevolge van ongeval, voor zover die uitkeringen gezamenlijk niet meer bedragen dan driemaal het verzekerde kapitaal uit levensverzekering bij overlijden.

15. Kapitaalsuitkeringen en premies die niet in geld zijn uitgedrukt worden herleid tot guldens naar de tijdstippen waarop de uitkeringen worden genoten en de premies zijn voldaan.

16. Tot de kosten van verwerving van rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering behoort hetgeen terzake van de verwerving van een bestaand zodanig recht, alsmede van het onherroepelijk worden van de begunstiging daarvan, meer is voldaan dan de premies als bedoeld in het dertiende lid, met dien verstande dat die kosten in aanmerking worden genomen tot ten hoogste het bedrag dat terzake van dat recht aan inkomsten wordt genoten.

17. Met betrekking tot een kapitaalsuitkering uit levensverzekering bij in leven zijn door de verzekeraar worden, ingeval ter zake van die verzekering reeds eerder een of meer kapitaalsuitkeringen bij in leven zijn door de verzekeraar zijn gedaan, het eerste lid, aanhef en onderdeel d, en het dertiende lid toegepast alsof de eerdere uitkering of uitkeringen tezamen met de huidige kapitaalsuitkering is of zijn gedaan. De op de voet van de eerste volzin bepaalde tot de inkomsten uit vermogen behorende rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering wordt verminderd met de rente begrepen in de eerdere kapitaalsuitkering of uitkeringen bij in leven zijn door de verzekeraar ter zake van die verzekering welke tot de inkomsten uit vermogen heeft behoord.

18. Voor zover de storting op aandelen in een vennootschap bestaat uit aandelen in een andere vennootschap wordt ten aanzien van alle aandeelhouders slechts als gestort kapitaal aangemerkt hetgeen op de laatstbedoelde aandelen is gestort.

19. Onder opbrengst van vermogen als bedoeld in het eerste lid wordt niet begrepen rente en andere opbrengst terzake van een schuldvordering die wat de hoofdsom betreft verzekerd is door hypotheek op een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Vrijstelling
rente in
kapitaal-
uitkeringen

Art. 5A. 1. In afwijking in zoverre van artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel d, behoort niet tot de opbrengsten van vermogen rente begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering ten gevolge van overlijden indien:

a. het overlijden plaatsvindt vóór het bereiken van de leeftijd van 70 jaar;

b. uitsluitend een kapitaal bij overlijden is verzekerd en voor zover de uitkering tezamen met andere kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering ten gevolge van overlijden niet meer dan Cg 15.000 bedraagt.

2. In afwijking in zoverre van artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel d, behoort niet tot de opbrengsten van vermogen rente begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering bij in leven zijn door de verzekeraar voor zover de kapitaalsuitkering niet meer bedraagt dan Cg 250.000 en:

a. de uitkering bij de begunstigde heeft gediend als aflossing van diens schulden als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, aanhef en ten eerste;

b. ter zake van de verzekering ten minste 20 jaar jaarlijks premies zijn voldaan en

c. de hoogste premie niet meer heeft bedragen dan het tienvoud van de laagste.

3. Het tweede lid is met betrekking tot rente begrepen in kapitaalsuitkeringen slechts van toepassing voor zover die bepaling ten aanzien van de gerechtigde tot de uitkering niet eerder van toepassing is geweest.

4. In afwijking in zoverre van artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel d, behoort niet tot de opbrengsten van vermogen rente begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering voor zover de kapitaalsuitkering wordt aangewend voor een dadelijk ingaande pensioenregeling als bedoeld in artikel 6H, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend, wordt het bedrag, bedoeld in het tweede lid, verdubbeld.

6. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen kunnen voor de toepassing van het tweede en vierde lid nadere regels worden gesteld.

Onderneming
en arbeid

Art. 6. 1. Opbrengst van onderneming geniet de natuurlijke persoon voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, daaronder begrepen de natuurlijke persoon die, anders dan als aandeelhouder, (mede)gerechtigd is tot het vermogen van een onderneming. Waar in deze landsverordening wordt gesproken van onderneming wordt daaronder mede verstaan het zelfstandig uitgeoefende beroep. Als opbrengst van arbeid worden aangemerkt alle niet

als opbrengst van onderneming genoten voordelen die worden genoten:

- a. als loon uit dienstbetrekking;
 - b. uit niet in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en diensten.
2. Opbrengst van onderneming is het bedrag van de gezamenlijke voordelen die, onder welke naam en in welke vorm ook, worden verkregen uit onderneming.
3. De in een kalenderjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien goedkoopmansgebruik dit rechtvaardigt.
4. Bij het staken van een onderneming door het overlijden van degene voor wiens rekening zij wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 9A, het vermogen van die onderneming geacht op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip aan hem wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economisch verkeer kan worden toegerekend.
5. Bij ontbinding van een huwelijksgemeenschap waartoe het vermogen van een onderneming behoort, anders dan door het overlijden van degene voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 9A, het aandeel in dat vermogen dat op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip krachtens huwelijksvermogensrecht toekomt aan de echtgenoot van hem voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, geacht op dat tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.
6. Het vierde en vijfde lid vinden geen toepassing met betrekking tot de bestanddelen van het vermogen van de onderneming, waarmede een of meer van degenen aan wie die bestanddelen krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomen, de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, mits degenen die de onderneming voortzetten of mede voortzetten dit verzoeken. Alsdan worden zij die de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, ieder voor zijn gedeelte, voor het bepalen van de winst van de onderneming en de toepassing van artikel 9A geacht in de plaats te zijn getreden van degene wiens onderneming rechtstreeks wordt voortgezet. Het verzoek wordt bij de aangifte gedaan. De Inspecteur beslist daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
7. Opbrengst van onderneming als bedoeld in het eerste lid welke niet reeds op grond van de voorgaande leden in aanmerking is genomen, wordt gerekend tot de winst van het kalenderjaar waarin degene voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, ophoudt uit de onderneming in Curaçao belastbare opbrengst van onderneming te genieten. Voor de toepassing van artikel 9A worden alsdan de bedrijfsmiddelen geacht aan de onderneming te zijn onttrokken.
8. Onder "loon" en "dienstbetrekking" wordt in deze landsverordening verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 6 onderscheidenlijk artikel 3 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254).
9. Bij het bepalen van de opbrengst van onderneming worden de aan het houden van een personenauto verbonden kosten geacht tot een bedrag van ten minste 15 procent van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van die auto niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming, tenzij de ondernemer aantoonst dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt.
10. Ingeval aan een belastingplichtige in verband met het verrichten van arbeid een personenauto ter beschikking is gesteld, wordt tot de opbrengst van arbeid gerekend een bedrag gelijk aan 15 procent van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van die auto, tenzij de werknemer aantoonst dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon- werkverkeer, wordt gebruikt.
11. Als personenauto in de zin van dit artikel wordt mede beschouwd een automobiel bestemd voor zowel personen- als goederenvervoer.
12. Een door de belastingplichtige betaalde vergoeding ter zake van het gebruik van de personenauto komt in mindering op de in het tiende lid bedoelde bijtelling tot ten hoogste het bedrag van die bijtelling. Andere vergoedingen of gemaakte onkosten kunnen niet in mindering worden gebracht.

Periodieke
uitkeringen

Art. 7. 1. De opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen omvat onderstanden, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeringen en verstrekkingen, niet aan een ambt of dienstbetrekking verbonden.

2. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt verstaan onder lijfrente: een aanspraak volgens een overeenkomst van levensverzekering, bedoeld in artikel 5, tiende lid, onderdeel a, op vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen die eindigen uiterlijk bij overlijden, welke aanspraak niet kan worden afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, of formeel of feitelijk tot voorwerp van zekerheid kan dienen, alsmede de met een zodanige aanspraak verband houdende aanspraak op winstuitkeringen, aangeboden door een verzekeraar als bedoeld in artikel 5, tiende lid, onderdeel b.

3. Periodieke uitkeringen en verstrekkingen die de tegenwaarde van een prestatie vormen, worden slechts belast voor zover zij, tezamen met op grond van het betreffende recht van de verzekeraar reeds ontvangen uitkeringen en verstrekkingen, de waarde van de prestatie te boven gaan. Tot de waarde van de prestatie worden niet gerekend de bedragen welke niet tot het inkomen zijn gerekend dan wel op het inkomen in mindering konden worden gebracht.

4. In geval de periodieke uitkeringen afkomstig zijn van een stichting particulier fonds of van een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht wordt de terzake van de verkrijging door de stichting particulier fonds of trust betaalde successiebelasting als prestatie aangemerkt. Bij meerdere begunstigten kunnen bij ministeriële regeling met algemene werking regels gegeven worden voor de toerekening van de betaalde successiebelasting aan de begunstigten.

5. Als een periodieke uitkering of verstrekking die de tegenwaarde voor een prestatie vormt wordt mede beschouwd hetgeen met betrekking tot een recht op zodanige periodieke uitkeringen of verstrekkingen wordt genoten terzake van afkoop, vervreemding of onherroepelijk worden van de begunstiging. Daarbij wordt als op het tijdstip van vervreemding of onherroepelijk worden van de begunstiging genoten bedrag aangemerkt de waarde in het economisch verkeer van het recht. De vorige volzin is niet van toepassing indien de verkrijger of de begunstigde binnenlands belastingplichtige is en het verkregen recht geen deel uitmaakt van een voor zijn rekening gedreven onderneming. Met vervreemding wordt gelijk gesteld het brengen in het vermogen van een onderneming.

6. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt, voor zover degene die een afkoopsof geniet terzake van een lijfrente als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e, die verzekerd is bij een verzekeraar als bedoeld in artikel 16, vierde lid, in het jaar van afkoop een andere zodanige lijfrente bedingt bij een verzekeraar als bedoeld in artikel 16, vierde lid, de tweede lijfrente beschouwd als een voortzetting van de eerste.

7. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt, voor zover een recht op periodieke uitkeringen of verstrekkingen, niet zijnde een lijfrente als bedoeld in het zesde lid, wordt omgezet in een andere zodanig recht, het tweede recht beschouwd als een voortzetting van het eerste, tenzij terzake van de omzetting door een ander dan de verzekeraar een prestatie wordt geleverd.

8. Ingeval van een gebeurtenis als hierna bedoeld, wordt op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip als opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen van een belastingplichtige - zijnde de verzekeringnemer dan wel, indien deze is overleden, de gerechtigde - aangemerkt de waarde in het economisch verkeer van dit recht ingeval:

- a. de aanspraak zodanig wordt gewijzigd dat niet meer wordt voldaan aan de in artikel 16, eerste lid, onderdeel e, en vierde lid, gestelde voorwaarden;
- b. de aanspraak formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid wordt;
- c. de verzekeraar niet langer voldoet aan de in artikel 16, vierde lid, gestelde voorwaarden;
- d. de lijfrenteverplichting geheel of gedeeltelijk overgaat op een andere verzekeraar dan bedoeld in artikel 16, vierde lid, onderdeel a of onderdeel b.

9. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan bepaald worden dat het achtste lid, onderdeel d, niet van toepassing is indien het recht overgaat op een buiten Curaçao gevestigd pensioenfonds of lichaam dat het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, zulks ter verwerving van pensioenrechten in het kader van de aanvaarding van een dienstbetrekking.

Niet belast

Art. 8. Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

- a. periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, gedaan aan bloed- en

aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde van een prestatie vormen;

b. het aandeel in de winst van een coöperatie, dat door de leden naar de maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel van de coöperatie, niet met de onderneming van haar leden in verband staat;

c. winst ontstaan door speculatie in fondsen en goederen, anders dan in de uitoefening van een onderneming;

d. winsten ontstaan door vervreemding van goederen anders dan in de uitoefening van een onderneming;

e. hetgeen verkregen wordt uit erfenis of legaat, schenkingen en uitkeringen terzake van loterijen, voorzover niet vallende onder artikel 7;

f. De opbrengst van onderneming ten gevolge van de inbreng of omzetting van een niet in de vorm van een naamloze vennootschap, besloten vennootschap, openbare of stille vennootschap gedreven onderneming in een wel in een zodanige vorm gedreven onderneming, indien de belastingplichtige hiertoe een verzoek bij de Inspecteur indient. Bij de inbreng of omzetting in een naamloze of besloten vennootschap dienen de oprichters van de vennootschap in het aandelenkapitaal geheel of nagenoeg geheel in dezelfde verhouding gerechtigd te zijn als in het vermogen van de omgezette onderneming en dienen bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden te zijn vervuld. De bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de inkomstenbelasting en de winstbelasting, welke verschuldigd zouden zijn of zouden worden ingeval de eerste volzin buiten toepassing zou blijven, daaronder begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op de grootte van het geplaatste en gestorte aandelenkapitaal, de ingebrachte deelnemingen in andere naamloze vennootschappen of besloten vennootschappen en de vervreemding van de aandelen in de opgerichte vennootschap.

Bij de inbreng of omzetting in of de toetreding tot een openbare of stille vennootschap geldt als voorwaarde dat zowel de belastingplichtige als degene die toetreedt hierom verzoekt. Alsdan wordt degene die is toetgetreden voor het bepalen van de opbrengst uit onderneming en voor de toepassing van artikel 9A geacht in de plaats te zijn getreden van de belastingplichtige die de investeringsaftrek heeft genoten;

g. t/m k. (Vervallen)

l. het voordeel, verkregen uit de vrijstelling van de verschuldigde sociale lasten en de verplichting tot afdracht van ingehouden loonbelasting als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening ter bevordering van de werkgelegenheid voor jeugdige werkzoekenden (P.B. 1989, no. 74);

m². (Vervallen)

n. rente uit obligatieleningen uitgegeven door een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 2, tweede lid van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;

o. de inkomsten, niet zijnde de uitkeringen als bedoeld in artikel 16AA, vijfde tot en met zevende lid, die worden behaald met een lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrekening als bedoeld in het eerste lid van evengenoemd artikel;

p. (geen tekst)

q. de huurwaarde van de woning welke tot het ondernemingsvermogen behoort voor zover deze aan de ondernemer als hoofdverblijf ter beschikking staat.

Art. 9. 1. De opbrengst in de vorige artikelen omschreven wordt behoudens de opbrengst in artikel 4³, ter berekening van het zuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zoals:

Zuivere
opbrengst

de ondernemingskosten, waaronder worden verstaan de kosten nodig voor de uitoefening van een onderneming of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met inbegrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op de opbrengst van de onderneming drukken;

de volgende kosten, voorzover zij niet reeds als ondernemingskosten in aanmerking komen:

2. De bepaling zoals deze luidde op 31 december 2014 blijft van toepassing op rente uit daarin bedoelde obligatieleningen uitgegeven vóór 1 januari 2015. De tekst van de bepaling luidde: rente uit obligatieleningen uitgegeven door de rechtspersoon de Nederlandse Antillen of één of meerdere eilandgebieden van de Nederlandse Antillen.

3. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

renten van schulden, alsmede kosten van geldlening, kosten vallende op de verzilvering van coupons en kosten van beheer.

2. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden niet als ondernemingskosten of als aftrekbare kosten bij de opbrengst van arbeid aangemerkt doch als particuliere uitgaven, ook dan wanneer zij tevens worden gedaan in het belang van de onderneming of van enige andere werkzaamheid van de belastingplichtige.

3. Het bedrag van de op de gezamenlijke loon uit een bestaande dienstbetrekking en voordelen uit niet in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en diensten betrekking hebbende aftrekbare kosten wordt gesteld op Cg 500. In plaats daarvan kan de belastingplichtige de werkelijke kosten in mindering brengen voor zover deze meer bedragen dan Cg 1000. De aftrek bedraagt in beide gevallen echter niet meer dan de opbrengst.

4. Van de onzuivere opbrengst van een onderneming wordt bovendien afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op de aanschaffingskosten van zaken, die voor de uitoefening van de onderneming worden gebezigd, op hetgeen bij overname van een bedrijf of beroep voor goodwill werd betaald, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldverminderingen, die op de onderneming betrekking hebben, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

5. (Vervallen)

6. Bovendien komt voor aftrek in aanmerking de afschrijving welke nodig mocht zijn wegens het aflopen van een de belastingplichtige toekomend recht dat aan een termijn is gebonden.

7. Opbrengst van arbeid wordt verminderd met de daaraan verbonden verplichte bijdragen voor pensioenen en pensioenfondsen, zomede voor spaar- en voorzieningsfondsen, met dien verstande, dat in het laatste geval niet meer in aftrek mag worden gebracht dan 5 procent van de opbrengst waaraan de bijdrage is verbonden, tot een maximum van Cg 840.

8. Behoudens ten aanzien van de opbrengst van onderneming worden de kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst in aanmerking genomen tot en voor zover in een jaar tegenover die kosten positieve opbrengsten staan. De kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst die op grond van het bepaalde in de vorige volzin buiten aanmerking zijn gebleven, kunnen slechts met de positieve opbrengsten van de vijf volgende kalenderjaren worden verrekend en wel in de volgorde waarin ze zijn ontstaan.

Investerings-aftrek

Art. 9A.^{1,4} In geval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan Cg 5.000 wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen wordt 10 procent van het investeringsbedrag ten laste gebracht van de opbrengst van onderneming van dat jaar. Onder investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen terzake van de aanschaffing of de verbetering van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming in Curaçao worden gebezigd, zomede het maken van voortbrengingskosten daarvoor. Indien niet alle verplichtingen terzake op de belastingplichtige drukken, wordt slechts het bedrag dat wel op de belastingplichtige drukt in aanmerking genomen. Voor zover in een jaar geïnvesteerd wordt in het onderhoud en de verbetering van een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt het percentage genoemd in het eerste volzin verhoogd tot 30 procent van het investeringsbedrag.

2. Ingeval in een jaar bedrijfsmiddelen, waarop het vorige lid toepassing heeft gevonden, worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprizen een gelijk percentage als ter zake van de investering in die bedrijfsmiddelen op de voet van het eerste lid ten laste van de opbrengst van onderneming over het aldaar genoemde jaar in aftrek is gebracht ten bate van de opbrengst van onderneming van dat jaar gebracht. Bijtelling heeft slechts plaats voorzover de vervreemding plaats vindt binnen zes jaar – voorzover betreft gebouwen binnen 15 jaar – na de aanvang van het jaar waarin de investering heeft plaatsgevonden.

Bijtelling heeft plaats tot ten hoogste het bedrag waarvoor destijds aftrek is verleend.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

a. gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;

b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden, tenzij verhuur van deze woonhuizen ligt in de lijn van de normale bedrijfsuitoefening of tenzij het betreft een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen. Indien de opbrengst van onderneming behaald is met

4. Tekst miv. 1 januari 2015. Voor investeringen waarvoor verplichtingen zijn aangegaan voor 1 januari 2015 blijft de tekst zoals deze luidde op 31 december 2014 van toepassing. (P.B. 2014, no. 114).

werkzaamheden uit een werkruimte gelegen in een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, komen de kosten ten laste van de opbrengst van onderneming van dat jaar, voor ten hoogste 20 procent van het investeringsbedrag;

c. personenauto's, tenzij deze personenauto's bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;

d. pleziervaartuigen;

e. effecten, vorderingen en goodwill;

f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;

g. voorwerpen van geringe waarde, omschreven in artikel 10, tweede lid onder b.;

h. door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Tenzij bij ministeriële regeling met algemene werking anders bepaald wordt, blijven buiten aanmerking:

a. verplichtingen aangegaan tussen bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie;

b. verplichtingen aangegaan tussen gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijksgemeenschap waartoe het bedrijfsmiddel behoort;

c. verplichtingen aangegaan tussen degene die voor meer dan een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en deze vennootschap.

5. Het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld, met dien verstande dat alsdan de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde, als overdrachtsprijs in aanmerking wordt genomen.

6. Ingeval een investering ongedaan wordt gemaakt dan wel met betrekking tot een investering een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. De Minister kan in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken:

a. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;

b. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Art. 9B. Het bepaalde in artikel 9A, eerste lid en artikel 10 vierde lid vindt slechts toepassing, indien door de belastingplichtige een regelmatige boekhouding wordt gevoerd, met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Houdt de belastingplichtige op aldus boek te houden dan wordt de reserve volgens artikel 10 lid 4 opgenomen in de opbrengst van onderneming van het laatste kalenderjaar met regelmatige boekhouding.

Regelmatige
boekhouding
vereist

Art. 9C. 1. Op de opbrengst van onderneming of arbeid, komen niet in mindering de in artikel 9, eerste lid, bedoelde kosten welke verband houden met de volgende posten:

a. de werkruimte, de inrichting daaronder begrepen, in de woning van de belastingplichtige als:
1°. ingeval hij tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst onderneming of arbeid voor minder dan tweederde in de werkruimte in die woning verwerft dan wel,

2°. ingeval hij niet tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst onderneming of arbeid voor minder dan tweederde in of vanuit de werkruimte in die woning verwerft;

b. woon-werkverkeer;

c. vaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;

d. kleding, met uitzondering van werkkleding;

e. literatuur, met uitzondering van vakliteratuur;

f. telefoonabonnementen en internetaansluitingen op naam van de belastingplichtige in privé;

g. persoonlijke verzorging;

h. voedsel, drank en genotmiddelen, representatie – daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak alsmede excursies, studiereizen en dergelijke; een en

Beperking
kostenaf trek

- ander met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
- i. giften en relatiegeschenken;
 - j. geldboeten opgelegd door een strafrechter van Curaçao en geldsommen betaald aan het Land Curaçao ter voorkoming van strafvervolgning in Curaçao of ter voldoening aan een voorwaarde verbonden aan een besluit tot gratieverlening alsmede door een overheidsinstelling krachtens een landsverordening opgelegde boeten en verhogingen;
 - k. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door een strafrechter van Curaçao bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die zijn betrokken bij de bepaling van de hoogte van de opgelegde straf en ter zake waarvan het Openbaar Ministerie heeft verklaard te zullen afzien van strafvervolgning;
 - l. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige ter voorkoming van strafvervolgning in Curaçao aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan;
 - m. de kosten en lasten van een tot het ondernemingsvermogen behorende woning, met uitzondering van afschrijving, voor zover deze kosten en lasten meer bedragen dan het bedrag dat ter zake van het gebruik ervan voor de berekening van de loon- of inkomstenbelasting bij de gebruiker als opbrengst van onderneming of arbeid in aanmerking wordt genomen;
 - n. steekpenningen.
2. Het gezamenlijk bedrag van kosten als bedoeld in artikel 9, eerste lid, voor zover die verband houden met een hierna te noemen post, wordt, behalve voor zover de kosten ten laste komen van de opbrengst van onderneming van de belastingplichtige, in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:
- a. muziekinstrumenten, geluidsapparatuur, gereedschap, tekstverwerkers, schrijf- en rekenmachines, computers, faxmachines, apparatuur voor telefoongesprekken, andere dergelijke apparatuur, alsmede beeldapparatuur: voor zover het gezamenlijk bedrag per jaar, op basis van afschrijving in drie jaar, uitgaat boven f 750;
 - b. cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf: voor 75 procent, tot ten hoogste f 2500.
3. Autokosten worden als volgt in aanmerking genomen:
- a. ingeval het een auto betreft die niet behoort tot het ondernemingsvermogen van een ondernemer: tot een bedrag van Cg 0,35 per kilometer;
 - b. ingeval het een aan belastingplichtige ter beschikking gestelde auto betreft: het bedrag van de door hem betaalde brandstofkosten.
4. Kosten die ten laste komen van de opbrengst van onderneming van de belastingplichtige en die verband houden met:
- a. giften, relatiegeschenken, cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, zijn volledig aftrekbaar; met cursussen, congressen, seminars, symposia, en dergelijke samenhangende reis- en verblijfkosten zijn voor 80 procent aftrekbaar;
 - b. voedsel, drank en genotmiddelen zijn voor 80 procent aftrekbaar.
- Voor zover de onderneming direct is gericht op het vervaardigen of het verhandelen van in het eerste lid, onderdeel h en i, alsmede het tweede lid, onderdeel b, bedoelde goederen dan wel op het verrichten van daarmee verband houdende diensten en deze deel uitmaken van de omzet, geldt geen aftrekbeperking.
5. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel d, wordt kleding als werkkleding aangemerkt ingeval deze:
- a. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om bij het verwerven van de inkomsten te dragen;
 - b. is voorzien van zodanige uiterlijke kenmerken dat daaruit blijkt dat deze uitsluitend is bestemd om bij het verwerven van de inkomsten te dragen. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan bepaald worden wanneer dit het geval is.
6. Voor zover kosten en lasten die verband houden met een misdrijf bij het bepalen van de opbrengst van onderneming in aanmerking zijn genomen in een of meer van de vijf jaren voorafgaande aan het jaar waarin de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, onherroepelijk is geworden, dan wel waarin aan de gestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel l, is voldaan, wordt het bedrag ter grootte van de som van deze kosten en lasten gerekend tot de opbrengst van onderneming van het laatstbedoelde jaar.
7. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen k en l, wordt met de belastingplichtige gelijk gesteld degene die ten behoeve van de belastingplichtige opdracht heeft gegeven tot het misdrijf dan wel aan het misdrijf feitelijk leiding heeft gegeven.

Bodemwaarde
onroerend goed

Art. 9D. 1. Afschrijving op een gebouw in een kalenderjaar is slechts mogelijk indien de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de bodemwaarde daarvan en bedraagt ten hoogste het verschil daartussen.

2. Voor de afschrijving en de afwaardering tot lagere bedrijfswaarde worden de onderdelen van een gebouw, de daarbij behorende ondergrond en aanhorigheden als één bedrijfsmiddel beschouwd. Werktuigen die van een gebouw kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken, worden als een afzonderlijk bedrijfsmiddel beschouwd.

3. De bodemwaarde van een gebouw is 50 procent van de OZB-waarde.

4. De OZB-waarde van een gebouw is:

a. de volgens hoofdstuk III van de landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 voor het gebouw bij één of meer aanslagen vastgestelde waarde voor het kalenderjaar van de afschrijving;

b. indien een gebouw deel uitmaakt van een onroerende zaak als bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014: het gedeelte van de voor die onroerende zaak bij aanslag vastgestelde waarde voor het kalenderjaar van de afschrijving, dat kan worden toegerekend aan het gebouw;

c. indien onderdeel a of b geen toepassing vindt vanwege het ontbreken van één of meer aanslagen: de waarde van het gebouw voor het kalenderjaar van de afschrijving bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij de artikelen 3, 5 en 8, van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

5. In geval van mede-eigendom van een gebouw wordt de OZB-waarde van het gebouw over de mede-eigenaren verdeeld naar rato van de mate van mede-eigendom.

6. Indien de eigendom of economische eigendom van de ondergrond van een gebouw geheel of gedeeltelijk berust bij een ander dan een met de belastingplichtige verbonden persoon of lichaam, is dit artikel onverminderd van toepassing, met dien verstande dat alsdan als OZB-waarde wordt genomen de OZB-waarde van het gebouw verminderd met het gedeelte daarvan dat kan worden toegerekend aan de ondergrond respectievelijk dat deel ervan dat berust bij die ander. Grond die tot de aanhorigheden van een gebouw behoort, wordt geacht deel uit te maken van de ondergrond van het gebouw.

7. Indien zowel de belastingplichtige als een met de belastingplichtige verbonden persoon of lichaam investeringen hebben verricht die als investeringen in één gebouw zouden kwalificeren indien zij een en dezelfde persoon zouden zijn, wordt de afschrijving en afwaardering tot lagere bedrijfswaarde met betrekking tot die investeringen bepaald als waren zij één en dezelfde persoon. De aldus met toepassing van het eerste lid bepaalde afschrijving wordt over hen verdeeld naar rato van, en ten hoogste tot het bedrag van, de afschrijvingen met betrekking tot die investeringen die bij hen zonder toepassing van dit artikel zouden hebben plaatsgevonden.

8. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een met de belastingplichtige verbonden persoon verstaan: de echtgenoot van belastingplichtige, of een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn.

9. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een verbonden lichaam verstaan: een vennootschap waarin de belastingplichtige of een met de belastingplichtige verbonden persoon een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in artikel 11, derde lid, behoudens indien sprake is van een aanmerkelijk belang op grond van artikel 11, vierde lid, onderdeel b.

Art. 10. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere goederen, die voor de uitoefening van de onderneming worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van de onderneming en andere uitgaven van die aard, worden niet als ondernemingskosten beschouwd.

2. Uitgezonderd zijn:

a. de uitgaven nodig ter vervanging van goederen, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen;

b. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van de onderneming worden gerekend.

3. Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van:

Activerings-pli-
cht, niet aftrek-
bare uitgaven,
vervangings-
reserve

- a. het vormen of vergroten van een reservefonds;
 - b. interest van eigen kapitaal; en
 - c. 10 procent van de afgedragen belasting op bedrijfsomzetten als bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210).
4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kan, ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het tweede lid, onderdeel b bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten opbrengst van onderneming in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de opbrengst van onderneming opgenomen.
5. De op de voet van het vierde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de opbrengst van onderneming opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging op het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.
6. Bij het staken van een onderneming dan wel bij overdracht of liquidatie van het gedeelte waartoe de in het vierde lid bedoelde reserve behoort, wordt deze reserve in de opbrengst van onderneming opgenomen.

Art. 10A. (Vervallen)

Afkoop-
sommen,
vervangende
inkomsten

Art. 11. 1. Tot het inkomen behoren mede:

- 1°. Hetgeen genoten wordt ter vervanging van gederfd of te derven inkomen;
- 2°. Hetgeen genoten wordt ter zake van het staken of het nalaten van werkzaamheden en diensten;
- 3°. hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden, ontvangen wordt boven het op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal; Deze bepaling geldt niet, indien de verkrijger binnenlands belastingplichtige is en de verkregen aandelen geen deel uitmaken van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming en niet behoren tot een aanmerkelijk belang;
- 4°. De winst uit aanmerkelijk belang, zijnde het gezamenlijke bedrag van:
 - a. voordelen welke worden getrokken uit tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen, verminderd met de aftrekbare kosten (reguliere voordelen). Tot de reguliere voordelen behoren mede:
 - a.⁵ de teruggaaf van hetgeen op aandelen is gestort, als bedoeld in artikel 5, derde lid;
 - b. een fictief voordeel als bedoeld in artikel 5, vierde lid;
 - c. de teruggaaf van hetgeen op bewijzen van deelgerechtigdheid in een fonds voor gemene rekening is gestort waarbij een teruggaaf geen regulier voordeel vormt voor zover de teruggaaf niet meer bedraagt dan de verkrijgingsprijs van de desbetreffende bewijzen van deelgerechtigdheid;
 - d. de teruggaaf van hetgeen door houders van winstbewijzen is gestort of ingelegd waarbij een teruggaaf geen regulier voordeel vormt voor zover de teruggaaf niet meer bedraagt dan de verkrijgingsprijs van de bedoelde winstbewijzen;
 - Tot de reguliere voordelen behoren niet de aan aandeelhouders uitgereikte aandelen.
 - b. voordelen welke worden behaald bij de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen, winstbewijzen, koopopties of schuldvorderingen, alsmede bij de vervreemding van een gedeelte van de daarin besloten liggende rechten (vervreemdingsvoordelen);
- 5°. Eenmalige uitkeringen en verstrekkingen die worden ontvangen van een stichting particulier fonds of trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar

Aanmerkelijk
belang

5. De wetgever heeft hier wederom een onderverdeling in a, b, c en d gebruikt. Om verwarring te voorkomen hebben wij de tekst van de sub-onderdelen a tot en met d iets laten inspringen.

soortgelijk buitenlands recht. Eenmalige uitkeringen en verstrekkingen die de tegenwaarde van een prestatie vormen, worden slechts belast voor zover zij de waarde van de prestatie te boven gaan. De terzake van de verkrijging door de stichting particulier fonds of trust betaalde successiebelasting wordt als prestatie aangemerkt. Bij meerdere begunstigden kan de Minister bij ministeriële regeling met algemene werking regels geven voor de toerekening van de betaalde belasting aan de begunstigden.

2. (Vervallen)

3. De belastingplichtige heeft een aanmerkelijk belang indien hij, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot:

a. voor ten minste 5 procent van het geplaatste kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

b. rechten heeft om direct of indirect aandelen te verwerven tot ten minste 5 procent van het geplaatste aandelenkapitaal;

c. winstbewijzen heeft die betrekking hebben op ten minste 5 procent van de jaarwinst van een vennootschap dan wel op ten minste 5 procent van wat bij liquidatie wordt uitgekeerd.

4. Voor de belastingplichtige behoren mede tot een aanmerkelijk belang:

a. indien hij een aanmerkelijk belang heeft: zijn overige aandelen in, winstbewijzen van en vorderingen op die vennootschap. Voorts worden tot dat belang mede gerekend de tot het vermogen van belastingplichtige behorende rechten om aandelen in, winstbewijzen van en schuldvorderingen op de vennootschap te verwerven (koopoptie);

b. indien hij geen aanmerkelijk belang heeft: de tot zijn vermogen behorende aandelen in, winstbewijzen van en schuldvorderingen, alsmede daarop betrekking hebbende koopopties, op een vennootschap waarin hij geen, maar zijn echtgenoot of een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn wel een aanmerkelijk belang heeft.

5. Onder vervreemding van aandelen, winstbewijzen, koopopties of schuldvorderingen wordt mede begrepen:

a. het inkopen van aandelen;

b. het afkopen en inkopen van winstbewijzen;

c. het betaalbaar stellen van liquidatie-uitkeringen;

d. het aflossen van schuldvorderingen;

e. het brengen in het vermogen van een onderneming;

f. het niet langer aanwezig zijn van een aanmerkelijk belang;

g. het anders dan door overleden ophouden in Curaçao te wonen, hieronder begrepen de situatie waarin de belastingplichtige ingevolge het bepaalde in de Belastingregeling voor het Koninkrijk dan wel een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting voor de toepassing van die regeling, onderscheidenlijk dat verdrag, geacht wordt geen inwoner van Curaçao meer te zijn;

h. het van rechtswege worden van aandeelhouder of houder van winstbewijzen in een andere vennootschap indien vermogen van de vennootschap waarin de belastingplichtige een aanmerkelijk belang heeft, onder algemene titel overgaat op een andere vennootschap.

6. De vervreemdingsvoordelen worden gesteld op de overdrachtsprijs verminderd met de verkrijgingsprijs. Ingeval een overdrachtsprijs of verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst wordt als overdrachtsprijs, onderscheidenlijk verkrijgingsprijs, aangemerkt de waarde welke ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging, in het economische verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. Ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs de waarde welke daaraan ten tijde van de onttrekking in het economische verkeer kan worden toegekend. Ten aanzien van krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs die welke geldt voor de erflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde de aandelen in de gemeenschap zijn gevallen.

7. Ingeval de belastingplichtige zich metterwoon in Curaçao vestigt en op dat tijdstip aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap heeft, wordt de verkrijgingsprijs van die aandelen of winstbewijzen gesteld op de waarde welke op dat tijdstip in het economische verkeer aan die aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. De vorige volzin vindt geen toepassing ingeval de belastingplichtige zich metterwoon in Curaçao vestigt binnen tien jaren na deze metterwoon te hebben verlaten. Indien reeds een belastingaanslag is opgelegd bij vertrek

van de belastingplichtige uit Curaçao, dan wordt deze belastingaanslag kwijtgescholden en wordt de verkrijgingsprijs gesteld op het bedrag van de verkrijgingsprijs voorafgaande aan zijn vertrek. De eerste volzin vindt voorts geen toepassing ingeval het aandelen of winstbewijzen van een in Curaçao gevestigde vennootschap betreft behoudens voorzover blijkt dat de belastingplichtige in verband met het metterwoon verlaten van een ander land belasting verschuldigd is over de waarde-aangroei van die aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen.

8. Het vijfde lid, onderdeel g, vindt met betrekking tot een aanmerkelijk belang in een niet in Curaçao gevestigde vennootschap geen toepassing indien het in dat lid bedoelde ophouden in Curaçao te wonen plaatsvindt binnen acht jaren nadat de belastingplichtige zich metterwoon in Curaçao heeft gevestigd en hij sedert de laatste vijftientig jaren in totaal niet langer dan tien jaren in Curaçao heeft gewoond.

9. Winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten ten aanzien van:

a. reguliere voordelen: op het tijdstip bepaald overeenkomstig artikel 16B;

b. vervreemdingsvoordelen: op het tijdstip van de vervreemding, met dien verstande dat in geval van het ophouden van de binnenlandse belastingplicht als tijdstip van genieten wordt aangemerkt het tijdstip dat onmiddellijk voorafgaat aan het ophouden van de binnenlandse belastingplicht.

Omzetting rechtspersoon

Art. 11A. 1. Bij een omzetting op de voet van Titel 9, Afdeling 1, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van een rechtspersoon in een andere rechtsvorm, anders dan van een naamloze vennootschap in een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of omgekeerd dan wel van een vereniging in een stichting of omgekeerd, wordt:

a. de rechtspersoon geacht te zijn geliquideerd;

b. het vermogen van de rechtspersoon geacht te zijn uitgekeerd aan de deelgerechtigden tot dat vermogen naar de mate van hun gerechtigdheid, en

c. het vermogen van de andere rechtsvorm geacht daarin te zijn ingebracht.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen voorwaarden worden gesteld waaronder de Inspecteur, op verzoek van de belastingplichtige, wordt toegestaan van het bepaalde in het eerste lid af te wijken. De Inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking waarin de in de vorige volzin bedoelde voorwaarden zijn opgenomen. De voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belastingen.

Juridische fusie

Art. 11B. 1. De belastingplichtige die betrokken is bij een overgang onder algemene titel in het kader van een fusie van een rechtspersoon, wordt geacht zijn aandelen in of zijn schuldvorderingen op de verdwijnende rechtspersoon ten tijde van de fusie te hebben vervreemd.

2. Ten aanzien van alle aandeelhouders wordt ten hoogste het bedrag van het op de aandelen in de verdwijnende rechtspersoon gestorte kapitaal aangemerkt als gestort kapitaal op de door de verkrijgende rechtspersoon in het kader van de fusie uitgereikte aandelen.

3. De belastingplichtige behoeft het voordeel uit de in het eerste lid bedoelde vervreemding niet in aanmerking te nemen. De eerste volzin is niet van toepassing op een in het kader van de fusie genoten bijbetaling.

4. Ingeval het voordeel dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking blijft, betrekking heeft op aandelen of schuldvorderingen die tot een onderneming behoren, worden de aandelen in of de schuldvorderingen op de verkrijgende rechtspersoon direct na de fusie te boek gesteld voor dezelfde waarde als waarvoor de aandelen in of schuldvorderingen op de verdwijnende rechtspersoon ten tijde van de fusie te boek zijn gesteld.

5. Ingeval het voordeel dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking blijft, betrekking heeft op aandelen of schuldvorderingen die ten tijde van de fusie behoren tot een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, worden de aandelen of de schuldvorderingen die de belastingplichtige direct na de fusie heeft in respectievelijk op de verkrijgende rechtspersoon, voor zover het betreft vervreemdingsvoordelen, geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, zo zij daartoe niet reeds behoren ingevolge van artikel 11, derde lid. Als verkrijgingsprijs van de aandelen die in het kader van de fusie zijn uitgereikt, wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de aandelen in de verdwijnende rechtspersoon. Als verkrijgingsprijs van de schuldvorderingen die de aandeelhouder direct na de fusie op de verkrijgende rechtspersoon heeft, wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de

schuldvorderingen die de aandeelhouder ten tijde van de fusie heeft op de verdwijnende rechtspersoon. Bij latere vervreemding van de aandelen of de schuldvorderingen wordt, indien zij uitsluitend ingevolge de eerste volzin tot een aanmerkelijk belang behoren, geen hoger bedrag als vervreemdingsvoordeel in aanmerking genomen dan het bedrag dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking is gebleven. Indien de waarde in het economische verkeer van die aandelen of van die schuldvorderingen na de fusie is gedaald, anders dan door uitkering van winstreserves of teruggaaf van wat is gestort, wordt het in aanmerking te nemen vervreemdingsvoordeel in zoverre verlaagd.

6. Het derde lid is niet van toepassing indien de fusie in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing. De fusie wordt, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing indien de fusie niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen, zoals herstructurering of rationalisering van de werkzaamheden van de bij de fusie betrokken rechtspersonen.

7. Voor de toepassing van dit artikel:

a. worden, behoudens voor de toepassing van het tweede lid, met aandelen gelijkgesteld winstbewijzen en lidmaatschapsrechten;

b. wordt een recht om aandelen in, winstbewijzen van of schuldvorderingen op de verdwijnende rechtspersoon te verwerven aangemerkt als aandeel, winstbewijs respectievelijk schuldvordering waarop het recht betrekking heeft en

c. wordt, indien de belastingplichtige ten tijde van de fusie deel uitmaakt van een concern in de zin van artikel 1A, eerste lid, aanhef en onderdeel a, aanhef en ten derde, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 waartoe de verkrijgende rechtspersoon behoort, de verkrijgende rechtspersoon direct na de fusie eveneens als met de belastingplichtige verbonden aangemerkt.

8. De vorige leden zijn van overeenkomstige toepassing ingeval in het kader van de fusie aandelen worden uitgereikt door een andere rechtspersoon dan de rechtspersoon op wie de vermogensbestanddelen onder algemene titel overgaan.

9. De belastingplichtige die zekerheid wil hebben omtrent de vraag of aan de fusie in overwegende mate zakelijke overwegingen ten grondslag liggen, kan vóór de fusie een verzoek indienen bij de Inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

10. Dit artikel vindt slechts toepassing indien de verdwijnende en de verkrijgende rechtspersonen ten tijde van de fusie in Curaçao zijn gevestigd.

11. Ingeval de verworven aandelen uitsluitend ingevolge de eerste volzin van het vijfde lid tot een aanmerkelijk belang behoren, stelt de Inspecteur het bedrag dat ingevolge het derde lid buiten aanmerking is gebleven, bij voor bezwaar vatbare beschikking vast.

12. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat het in het vijfde lid bedoelde bedrag te laag is vastgesteld, kan de Inspecteur de beschikking, bedoeld in het elfde lid, herzien bij voor bezwaar vatbare beschikking. Een feit dat de Inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor herziening opleveren, behoudens in de gevallen waarin de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is. De bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijf jaren na de datum van vaststelling van de beschikking, behoudens voor zover de beschikking betrekking heeft op aandelen in winstbewijzen van of schuldvorderingen op een vennootschap die niet in Curaçao is gevestigd, in welk geval de bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijftien jaren na de datum van vaststelling van de beschikking.

Art. 11C. 1. De belastingplichtige die is betrokken bij een overgang onder algemene titel in het kader van een splitsing van een rechtspersoon, wordt geacht zijn aandelen in of zijn schuldvorderingen op de splitsende rechtspersoon ten tijde van de splitsing te hebben vervreemd.

Juridische
splitsing

2. Ten aanzien van alle aandeelhouders wordt ten hoogste een evenredig gedeelte van het bedrag van het op de aandelen in de splitsende rechtspersoon gestorte kapitaal aangemerkt als gestort kapitaal op de door de verkrijgende rechtspersonen in het kader van de splitsing uitgereikte aandelen, en wordt, in geval van een afsplitsing, het op de aandelen in de splitsende rechtspersoon gestorte kapitaal in dezelfde mate verminderd.

3. De belastingplichtige behoeft het voordeel uit de in het eerste lid bedoelde vervreemding niet in aanmerking te nemen. De eerste volzin is niet van toepassing op een in het kader van

de splitsing genoten bijbetaling.

4. Ingeval het voordeel dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking blijft, betrekking heeft op aandelen of schuldvorderingen die tot een onderneming behoren, wordt de waarde waarvoor de aandelen of de schuldvorderingen ten tijde van de splitsing te boek zijn gesteld, voor een evenredig gedeelte toegerekend aan de aandelen of schuldvorderingen die de belastingplichtige direct na de splitsing, in respectievelijk op de bij de splitsing betrokken rechtspersonen, heeft.

5. Ingeval het voordeel dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking blijft, betrekking heeft op aandelen of schuldvorderingen die ten tijde van de splitsing behoren tot een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, worden de aandelen of de schuldvorderingen die de aandeelhouder direct na de splitsing heeft in respectievelijk op de bij de splitsing betrokken rechtspersonen, voor zover het betreft vervreemdingsvoordelen, geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, zo zij daartoe niet reeds behoren ingevolge artikel 11, derde lid. De verkrijgingsprijs van de aandelen in de splitsende rechtspersoon wordt voor een evenredig gedeelte toegerekend aan de aandelen die de belastingplichtige direct na de splitsing heeft in de bij de splitsing betrokken rechtspersonen. Voorts wordt de verkrijgingsprijs van de schuldvorderingen die de belastingplichtige ten tijde van de splitsing op de splitsende rechtspersoon heeft verdeeld over de schuldvorderingen die de aandeelhouder direct na de splitsing heeft op de bij de splitsing betrokken rechtspersonen en wel in verhouding tot de nominale waarde van die schuldvorderingen. Bij latere vervreemding van de aandelen of de schuldvorderingen wordt, indien zij uitsluitend ingevolge de eerste volzin tot een aanmerkelijk belang behoren, geen hoger bedrag als vervreemdingsvoordeel in aanmerking genomen dan het bedrag dat als gevolg van het derde lid buiten aanmerking is gebleven. Indien de waarde in het economische verkeer van die aandelen of van die schuldvorderingen na de fusie is gedaald, anders dan door uitkering van winstreserves of teruggaaf van wat is gestort, wordt het in aanmerking te nemen vervreemdingsvoordeel in zoverre verlaagd.

6. Het derde lid is niet van toepassing indien de splitsing in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing. De splitsing wordt, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing indien de splitsing niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen, zoals herstructurering of rationalisering van de werkzaamheden van de bij de splitsing betrokken rechtspersonen.

7. Voor de toepassing van dit artikel:

a. wordt onder een evenredig gedeelte verstaan een gedeelte dat evenredig is aan de verhouding van de waarde in het economische verkeer ten tijde van de splitsing van de vermogensbestanddelen die onder algemene titel overgaan en van het gehele vermogen van de splitsende rechtspersoon;

b. worden, behoudens voor de toepassing van het tweede lid, met aandelen gelijkgesteld winstbewijzen, of lidmaatschapsrechten;

c. wordt een recht om aandelen in, winstbewijzen van of schuldvorderingen op de splitsende rechtspersoon te verwerven aangemerkt als aandeel, winstbewijs respectievelijk schuldvordering, waarop het recht betrekking heeft en

d. wordt, indien de belastingplichtige ten tijde van de splitsing met de splitsende rechtspersoon deel uitmaakt van een concern in de zin van artikel 1A, eerste lid, aanhef en onderdeel a, aanhef en ten derde, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 waartoe de verkrijgende rechtspersoon behoort, de verkrijgende rechtspersoon direct na de splitsing eveneens als met de belastingplichtige verbonden aangemerkt.

8. De vorige leden zijn van overeenkomstige toepassing ingeval in het kader van de splitsing aandelen worden uitgereikt door een andere rechtspersoon dan de rechtspersoon op wie de vermogensbestanddelen onder algemene titel overgaan.

9. De belastingplichtige die zekerheid wil hebben omtrent de vraag of aan de splitsing in overwegende mate zakelijke overwegingen ten grondslag liggen, kan voor de splitsing een verzoek indienen bij de Inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

10. Artikel 11B, tiende, elfde en twaalfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

aandelenfusie niet in aanmerking te nemen. De eerste volzin is niet van toepassing op een in het kader van een aandelenfusie genoten bijbetaling.

2. Een aandelenfusie wordt aanwezig geacht indien:

a. een in Curaçao gevestigde vennootschap tegen uitreiking van eigen aandelen of winstbewijzen, eventueel met bijbetaling, een zodanig bezit aan aandelen in een andere in Curaçao gevestigde vennootschap verwerft dat zij meer dan de helft van de stemrechten in de laatstgenoemde vennootschap kan uitoefenen;

b. een in Curaçao gevestigde vennootschap tegen uitreiking van eigen aandelen of winstbewijzen, eventueel met een bijbetaling, een zodanig bezit aan aandelen in een buiten Curaçao gevestigde vennootschap verwerft dat zij alle of nagenoeg alle stemrechten in de laatstgenoemde vennootschap kan uitoefenen.

3. Een aandelenfusie wordt eveneens aanwezig geacht indien een in het tweede lid bedoelde vennootschap voor de uitreiking van de eigen aandelen of winstbewijzen reeds meer dan de helft, respectievelijk nagenoeg alle stemrechten in de aldaar bedoelde andere vennootschap kon uitoefenen en door de uitreiking van de eigen aandelen of winstbewijzen een groter aantal stemrechten in die andere vennootschap kan uitoefenen.

4. Een aandelenfusie wordt, in afwijking in zoverre van het tweede en het derde lid, niet aanwezig geacht indien:

a. een bijbetaling een tiende gedeelte van de waarde van de uitgereikte aandelen te boven gaat of

b. de fusie in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing. De fusie wordt, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing indien de fusie niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen, zoals herstructurering of rationalisering van de werkzaamheden van de bij de fusie betrokken rechtspersonen;

5. De belastingplichtige stelt, indien het voordeel volgens het eerste lid buiten aanmerking blijft, de in het kader van de aandelenfusie verworven aandelen of winstbewijzen op het tijdstip van de fusie te boek voor dezelfde waarde als waarvoor de in het kader van die fusie vervreemde aandelen of winstbewijzen onmiddellijk voor het fusietijdstip te boek waren gesteld.

6. De belastingplichtige die zekerheid wenst omtrent de vraag of er sprake is van een aandelenfusie, kan vóór de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen een verzoek indienen bij de Inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

Art. 11E. 1. De belastingplichtige behoeft het voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen, die tot een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, behoren, in het kader van een aandelenfusie als bedoeld in artikel 11D niet in aanmerking te nemen. De vorige volzin is niet van toepassing op een in het kader van de aandelenfusie genoten bijbetaling.

Aandelenfusie
en aanmerkelijk
belang

2. Ingeval ingevolge het eerste lid het voordeel uit de vervreemding buiten aanmerking blijft, worden de in het kader van de aandelenfusie door de belastingplichtige verworven aandelen of winstbewijzen voor zover betreft vervreemdingsvoordelen geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, zo zij daartoe niet reeds behoren ingevolge artikel 11, derde lid. Als verkrijgingsprijs van de verworven aandelen of winstbewijzen wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de in het kader van de aandelenfusie vervreemde aandelen of winstbewijzen. Bij latere vervreemding van de verworven aandelen of winstbewijzen wordt, indien zij uitsluitend ingevolge de eerste volzin tot een aanmerkelijk belang behoren, geen hoger bedrag als vervreemdingsvoordeel in aanmerking genomen dan het bedrag dat ingevolge het eerste lid buiten aanmerking is gebleven. Indien de waarde in het economische verkeer van die aandelen of van die schuldvorderingen na de fusie is gedaald, anders dan door uitkering van winstreserves of teruggaaf van wat is gestort, wordt het in aanmerking te nemen vervreemdingsvoordeel in zoverre verlaagd.

3. Ingeval de verworven aandelen uitsluitend ingevolge de eerste volzin van het tweede lid tot een aanmerkelijk belang behoren, stelt de Inspecteur het bedrag dat ingevolge het eerste lid buiten aanmerking is gebleven, bij voor bezwaar vatbare beschikking vast.

4. Artikel 11B, zevende en twaalfde lid, alsmede artikel 11D, zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Herleiding bij
afwijkend belas-
tingtijdvak

Art. 12. 1. De belasting wordt geheven over het in enig kalenderjaar genoten belastbaar inkomen. Heeft de belastingplicht slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar bestaan, dan treedt dit gedeelte (belastingtijdvak) daarvoor in de plaats. Ter berekening van de dan verschuldigde belasting wordt het in het belastingtijdvak genoten belastbaar inkomen, voor zover hierop het bepaalde in artikel 24, tweede, derde en vierde lid, niet wordt toegepast, herleid tot een voljaarsinkomen. Van de hierover volgens artikel 24A, eerste lid, verschuldigde belasting, is zoveel driehonderd zestigsten verschuldigd als het aantal dagen bedraagt waarover in het kalenderjaar belastingplicht heeft bestaan. Bij de toepassing van het bovenstaande wordt iedere volle maand op dertig dagen en het jaar op 360 gesteld, terwijl de dag waarop een belastingtijdvak begint voor een volle dag wordt gerekend en de dag waarop een belastingtijdvak eindigt wordt verwaarloosd.

2. Is het in het vorige lid bedoelde herleide voljaarsinkomen naar het oordeel van de Inspecteur aanzienlijk hoger dan het inkomen dat, had de belastingplicht het gehele kalenderjaar bestaan, naar schatting in dat jaar zou zijn genoten, dan bepaalt de Inspecteur de verschuldigde belasting in afwijking van het bepaalde in het eerste lid aan de hand van de formule: verschuldigde belasting =

belastbaar inkomen genoten in het belastingtijdvak

geschatte jaarinkomen

× de belasting van het geschatte jaarinkomen volgens het tarief van het eerste lid van artikel 24.

3. Bij de toepassing van dit artikel worden de bedragen, genoemd in de artikelen 9, derde en zevende lid, 16, eerste lid, onderdelen c en h, en het tweede vierde lid, en artikel 16A, eerste lid, onderdeel e, het tweede lid, onderdeel c, en het vijfde lid, onderdeel a evenredig toegepast voor het belastingtijdvak waarover de belastingplicht heeft bestaan.

Genietings-
moment
winsttaandeel

Art. 13. 1. Aandelen in de opbrengst van een onderneming, die niet door de belastingplichtige zelf wordt uitgeoefend, worden beschouwd als baten van het kalenderjaar waarin hun bedrag wordt vastgesteld.

2. Heeft die vaststelling plaats nadat de belastingplichtige Curaçao metterwoon heeft verlaten dan wel na diens overlijden, dan wordt deze geacht plaats te hebben gehad in het jaar waarin de belastingplichtige Curaçao verliet dan wel overleed, doch in ieder geval vóór dit vertrek of overlijden.

Art. 14. (Vervallen)

Verlies-
verrekening

Art. 15. 1. Indien de berekening van het zuiver inkomen leidt tot een negatief bedrag wordt dit aangemerkt als een verlies. Een verlies wordt verrekend met de zuivere inkomens van de volgende vijf belastingjaren, te beginnen bij het eerste van die jaren.

2. Ingeval het huwelijk door overlijden van de belastingplichtige wordt ontbonden wordt diens verlies voor zover dat is voortgevloeid uit andere bestanddelen van het zuiver inkomen dan zijn bedoeld in artikel 20, tweede en derde lid, verrekend met zuivere inkomens van de echtgenoot. De vorige volzin is slechts van toepassing indien zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot op het tijdstip van ontbinding van het huwelijk binnenlands belastingplichtig was.

3. Ingeval het huwelijk wordt ontbonden anders dan door overlijden wordt het verlies van een belastingplichtige voor zover dit is voortgevloeid uit bestanddelen van zijn zuiver inkomen welke van de zijde van zijn echtgenoot zijn opgekomen en niet kan worden verrekend met zuiver inkomen van de jaren waarin het huwelijk heeft bestaan, uitsluitend verrekend met zuivere inkomens van de gewezen echtgenoot. Met ontbinding van een huwelijk wordt gelijkgesteld het duurzaam gescheiden gaan leven.

Art. 15A. (Vervallen)

Persoonlijke
lasten
Alimentatie
en betalingen
aanverwanten

Art. 16. 1. Persoonlijke lasten zijn:

a. lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, met dien verstande dat:

1°. indien zij de tegenwaarde van een prestatie vormen zij slechts aftrekbaar zijn voor zover zij, tezamen met de ter zake van de desbetreffende verplichting reeds betaalde uitkeringen, de waarde van de prestatie te boven gaan;

2°. in de niet onder 1° bedoelde gevallen geen aftrek is toegestaan ter zake van uitgaven gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn;

- b. pensioenen;
- c. de niet als kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en op de opbrengst rustende lasten aan te merken renten van schulden en kosten van geldleningen tot een bedrag van f 2500 gulden;
- d. premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering, uitgezonderd het gedeelte van de premie, dat door de werkgever ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie als toeslag op het loon wordt betaald;
- e. premies voor:
- 1° lijfrenten welke termijnen toekomen aan de belastingplichtige en uitsluitend eindigen bij zijn overlijden;
 - 2° lijfrenten waarvan de termijnen ingaan bij het overlijden van de belastingplichtige, zijn echtgenoot, of gewezen echtgenoot, met dien verstande dat indien de termijnen toekomen aan een van hun bloed- of aanverwanten, niet zijnde de echtgenoot, in de rechte lijn of in de tweede of derde graad van de zijlijn of aan een pleegkind van een van hen, deze uitsluitend eindigen hetzij bij het overlijden van de gerechtigde hetzij uiterlijk op het tijdstip waarop deze de leeftijd van 27 jaar bereikt;
 - 3° lijfrenten welke termijnen toekomen aan de belastingplichtige en eindigen in het jaar waarin hij 65 wordt voor zover het gezamenlijke bedrag aan termijnen van bedoelde lijfrenten, beoordeeld naar het tijdstip van de premiebetaling, niet meer beloopt dan Cg 50.000 per jaar;
 - 4° lijfrenten welke termijnen toekomen aan de belastingplichtige, een looptijd hebben van ten minste vijf jaren en niet eerder ingaan dan het jaar waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt, voor zover het gezamenlijke bedrag aan termijnen van bedoelde lijfrenten, beoordeeld naar het tijdstip van de premiebetaling, niet meer beloopt dan Cg 25.000 per jaar;
 - 5° lijfrenten welke termijnen toekomen aan een meerderjarig invalide eigen kind, stiefkind, pleegkind of kleinkind en uitsluitend eindigen bij het overlijden van de gerechtigde;
 - 6° aanspraken op periodieke uitkeringen als bedoeld in artikel 7 terzake van invaliditeit, ziekte of ongeval;
- f. giften aan binnen Curaçao gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen, mits deze giften met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond, indien en voorzover zij in totaal 1 procent van het inkomen en tevens Cg 500 te boven gaan, met dien verstande dat het in mindering te brengen bedrag ten hoogste 3 procent van het inkomen beloopt. Als giften worden uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrigheid en niet verplichte bijdragen, indien en voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend geldt ter berekening van de in de eerste volzin genoemde grenzen het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenote;
- g. (Vervallen)
- h. de volgende kosten welke verband houden met de eigen woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat:
- 1°. rente van schulden en kosten van geldlening aangegaan ter verkrijging, onderhoud of verbetering van de eigen woning, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering, tot ten hoogste een bedrag van Cg 27.500 alsmede het onbenut gebleven deel van het bedrag, genoemd in onderdeel c;
 - 2°. (Vervallen)
 - 3°. kosten van onderhoud van de eigen woning die is aangewezen tot beschermd monument op grond van de Monumenteneilandsverordening Curaçao;
 - 4e. (Vervallen)
- i. Rente van schulden en kosten van geldleningen en aflossingen van schulden die zijn aangegaan ter zake van de financiering van een opleiding of studie voor een beroep, alsmede daarmee verband houdende - bij landsbesluit houdende algemene maatregelen vast te stellen - kosten en lasten, tot een bedrag van Cg 10.000 per jaar gedurende maximaal 10 jaar.
2. Voor de premies, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, sub 1° tot en met sub 4° en sub 6°, en artikel 16AA, kan niet meer dan 10 procent van het inkomen en niet meer dan Cg 5.000

Pensioenen
Rente en kosten
geldleningen

AOV/AWW
(wn) premies

Premies
lijf-renten en
p.u.ziekte
invaliditeit

Giften

Eigen woning

Rente en kosten
studieschulden

worden afgetrokken.⁶

73. In geval een woning aan twee of meer belastingplichtigen tegelijkertijd als hoofdverblijf ter beschikking staat, worden in afwijking van het eerste lid, onderdeel h, het aldaar genoemde maximale bedrag voor elk van hen naar evenredigheid toegepast.

4. Premies voor lijfrente worden alleen voor aftrek in aanmerking genomen indien zij verschuldigd zijn aan:

a. Een verzekeraar die bevoegd is het levensverzekeringsbedrijf als bedoeld in de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf uit te oefenen; en die de lijfrenteverplichting rekent tot het binnenlandse ondernemingsvermogen.

b. Een lichaam dat ingevolge artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 is vrijgesteld van die belasting.

c. Een buiten Curaçao gevestigd pensioenfonds of lichaam dat het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, mits de premie wordt voldaan ter vrijwillige voortzetting van een pensioenregeling, dan wel voortzetting van een lijfrente, die gedurende ten minste drie jaren voor het ontstaan van de binnenlandse belastingplicht is verzekerd bij dat fonds of dat lichaam.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend, worden de bedragen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c en het tweede lid, verdubbeld.

Buitengewone lasten

Art. 16A. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

a. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van opleiding of studie voor een beroep van hemzelf of zijn echtgenoot;

c. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen die 27 jaar of ouder zijn en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, voor zover die personen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

d. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van kinderen tot 27 jaar die tengevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, voor zover die kinderen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

e. ter zake van de kosten van studie van een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding voor eigen kinderen, kinderen van de echtgenoot en pleegkinderen tot 27 jaar tot een bedrag van ten hoogste f 10 000 per kind.

2. De gezamenlijke uitgaven voor zover verband houdend met een hierna te noemen post worden in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:

a. de met de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde uitgaven verband houdende kosten van vervoer per auto tot een bedrag van f 0,35 per kilometer, of, indien het betreft een ter beschikking gestelde auto, de brandstofkosten;

b. de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde uitgaven: 75 procent van de kosten van verblijf buiten Curaçao;

c. de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde uitgaven: ten hoogste f 2500 per ondersteunde met dien verstande dat het totaal in aanmerking te nemen bedrag niet meer beloopt dan 10 procent van het inkomen van de belastingplichtige.

3. Tot de buitengewone lasten worden niet gerekend:

a. ter zake van studiekosten: andere kosten dan school- of collegegeld, kosten van boeken en ander verplicht lesmateriaal niet zijnde voorwerpen als omschreven in artikel 9C, tweede lid, onderdeel a, alsmede kosten van internationaal vervoer, met dien verstande dat in geval van het eerste lid, onderdeel e, ten hoogste aftrekbaar is de met één reis per jaar per kind gemoeide kosten van vervoer;

b. de premie die verschuldigd is ingevolge de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211);

c. de premie die verschuldigd is ingevolge de Landsverordening basisverzekering ziektekosten.

6. Aftrek is ook toegestaan voor premies ter zake van kapitaalverzekeringen met een lijfrenteclausule die voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze landsverordening zijn afgesloten.

7. Het vierde lid werd vernummerd tot derde lid. Hoewel dit niet met zoveel woorden in de wet staat aangegeven wordt aangenomen dat daarmee bedoeld werd de oude tekst van het derde lid te laten vervallen.

4. De in het eerste lid, onderdelen a, c en d, bedoelde uitgaven worden in aanmerking genomen voor zover zij gezamenlijk meer bedragen dan 5 procent van het inkomen, doch ten minste f 1500.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend:

a. wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel e, verhoogd tot f 20 000;

b. geldt voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel c, en het vierde lid in plaats van het inkomen van de belastingplichtige het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenoot.

6. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels gesteld worden op grond waarvan ingeval van twee ongehuwde ouders het recht op aftrek bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, kan worden overgeheveld naar de andere ouder, dan wel ingeval van één-ouderschap de aftrek kan worden verdubbeld.

Art. 16AA. 1. Met premies voor lijfrente als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e, worden gelijkgesteld de bedragen die door de belastingplichtige zijn overgemaakt naar een door hem bij een kredietinstelling als bedoeld in het derde lid aangehouden geblokkeerde spaarrekening (lijfrentespaarrekening) of beleggingsrekening (lijfrentebeleggingsrekening), waarbij:

a. de met de overgemaakte bedragen behaalde rendementen worden bijgeboekt op de lijfrentespaarrekening, onderscheidenlijk de lijfrentebeleggingsrekening, en

b. het tegoed van de lijfrentespaarrekening onderscheidenlijk de lijfrentebeleggingsrekening, uitsluitend kan worden aangewend ter verkrijging van een lijfrente als bedoeld in artikel 7 dan wel overeenkomstig de in het vijfde tot en met zevende lid opgenomen voorwaarden uitsluitend kan worden uitgekeerd in termijnen.

2. Het eerste lid is slechts van toepassing ingeval de aanspraak op het tegoed van de lijfrentespaarrekening of op de lijfrentebeleggingsrekening niet kan worden afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, of formeel of feitelijk tot onderwerp van zekerheid kan dienen, noch de met een zodanige aanspraak verband houdende aanspraak op rente of winstuitkeringen.

3. Een kredietinstelling als bedoeld in het eerste lid is een onderneming die ingevolge de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen 1994 te Curaçao het bedrijf van bank mag uitoefenen alsmede de onderneming die een geblokkeerde spaarrekening of beleggingsrekening kan aanbieden, welke onderneming de verplichting ingevolge de lijfrentespaarrekening voor de heffing van de winstbelasting rekent tot het binnenlands ondernemingsvermogen.

4. Degene die een lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrekening aanhoudt, wordt hierna aangeduid als rekeninghouder.

5. Voor zover het tegoed van de lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrekening niet is aangewend ter verkrijging van een lijfrente als bedoeld in artikel 7, tweede lid, dient het tegoed van de rekening in vaste en gelijkmatige termijnen met een gelijke tussenperiode van ten hoogste een jaar te worden uitgekeerd. Voorts geldt daarbij:

a. bij in leven zijn van de rekeninghouder:

1° dat de termijnen aan hem worden uitgekeerd en de eerste termijn wordt uitgekeerd uiterlijk in het kalenderjaar waarin hij de leeftijd van 70 jaar bereikt;

2° dat de periode tussen de eerste termijn en de laatste termijn ten minste 5 jaar bedraagt indien het gezamenlijke bedrag aan termijnen in een kalenderjaar niet meer beloopt dan Cg 15.000, en ten minste 20 jaar bedraagt indien het gezamenlijke bedrag aan termijnen in een kalenderjaar meer beloopt dan dat bedrag, met dien verstande dat de eerste uitkering niet mag worden gedaan vóór het jaar waarin de rekeninghouder de leeftijd van 60 jaar bereikt;

3° dat, ingeval de uitkering van de eerste termijn plaatsvindt binnen zes maanden na het overlijden van de partner of gewezen partner van de rekeninghouder, in afwijking van het onder 2) bepaalde, de periode tussen de eerste termijn en de laatste termijn ten minste 5 jaar bedraagt;

b. bij overlijden van de rekeninghouder terwijl ingevolge onderdeel a nog geen termijnen zijn ingegaan:

1° dat de termijnen direct ingaan en worden uitgekeerd aan een natuurlijke persoon;

2° dat, ingeval de termijnen toekomen aan een bloed- of aanverwant in de rechte lijn die ouder is dan 27 jaar, de periode tussen de eerste termijn en de laatste termijn ten minste 20

Pensioensparen

jaar bedraagt;

3° dat, ingeval de termijnen toekomen aan een bloed- of aanverwant in de rechte lijn die jonger is dan 27 jaar, de periode tussen de eerste termijn en de laatste termijn niet meer bedraagt dan het aantal jaren dat deze bloed- of aanverwant jonger is dan 27 jaar ten tijde van de uitkering van de eerste termijn, maar ten minste 5 jaren en ten hoogste 20 jaren;

4° dat, ingeval de termijnen toekomen aan een andere persoon dan bedoeld onder 2) en 3), de periode tussen de eerste termijn en de laatste termijn ten minste 5 jaar bedraagt.

6. In afwijking van het eerste lid mag het tegoed van de lijfrentespaarrekening of de lijfrentebeleggingsrekening in één termijn worden uitgekeerd, indien het bedrag met toepassing van het vijfde lid, op jaarbasis lager is dan Cg 1.000.

7. Indien ingevolge het vijfde lid, onderdeel a of b, termijnen zijn ingegaan en de genietster van de termijnen voor uitkering van de laatste termijn overlijdt, gaat het recht op de nog niet uitgekeerde termijnen over op zijn erfgenamen.

8. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld voor de toepassing van dit artikel.

9. Als partner in de zin van dit artikel wordt aangemerkt de echtgenoot, alsmede degene met wie de rekeninghouder een duurzame gemeenschappelijke huishouding voert, niet zijnde een bloed- of aanverwant in de rechte lijn. Van een duurzame gemeenschappelijke huishouding is sprake indien twee personen zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage in de kosten van de huishouding krachtens een notarieel verleden samenlevingscontract dat ten minste één jaar voor overlijden is ingegaan en de partners op het hetzelfde adres ingeschreven staan en daar ook feitelijk wonen.

10. Ingeval van een gebeurtenis als hierna bedoeld, wordt op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip het bedrag dat op de lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrekening staat als een termijn van lijfrente aangemerkt en tot het inkomen gerekend van de rekeninghouder dan wel, na zijn overlijden, van degene die op grond van het vijfde of zesde lid gerechtigd is tot de uitkeringen:

a. de aanspraak op de rekening is afgekocht, vervreemd, prijsgegeven, dan wel formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid geworden;

b. er wordt een uitkering gedaan die niet overeenstemt met de bepalingen van het vijfde tot en met zevende lid;

c. de kredietinstelling als bedoeld in het derde lid rekent de rekening niet langer tot het binnenlands ondernemingsvermogen voor de heffing van de winstbelasting.

Ingeval van een gebeurtenis als bedoeld in de vorige volzin wordt een boete opgelegd ten bedrage van 25 procent van het saldo van de lijfrentespaarrekening of de lijfrentebeleggingsrekening.

11. Ingeval van een gebeurtenis als bedoeld in het elfde lid, onderdeel c, wordt de boete als bedoeld in de tweede volzin van dat lid, opgelegd aan de kredietinstelling.

12. Het elfde lid, onderdeel b, is niet van toepassing ingeval het saldo van de rekening overgaat naar een geblokkeerde rekening bij een andere kredietinstelling als bedoeld in het derde lid.

Genietings-
moment

Art. 16B. 1. Opbrengsten, andere dan opbrengst van onderneming, worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel

b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.

2. Op die opbrengsten in mindering te brengen kosten en lasten, zomede de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten, worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

Hoofdstuk III

Niet in Curaçao wonende belastingplichtigen

Buitenlandse
belastingplichtig

Art. 17. 1. De niet in Curaçao wonende personen bedoeld in artikel 1, lid 3, zijn belastingplichtig naar hun gehele belastbare inkomen genoten in het kalenderjaar of belastingtijdvak, voorzover dit werd verkregen uit de opbrengst van:

a. in Curaçao gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

b. schuldvorderingen, welke, wat de hoofdsom betreft, verzekerd zijn door hypotheek,

gevestigd op in Curaçao gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

c. andere bestanddelen van het roerend kapitaal, geen effecten zijnde, welke opbrengst afhankelijk is hetzij van de opbrengst van onderneming, dat en voor zover het in Curaçao wordt uitgeoefend; hetzij van de hoeveelheid of de opbrengst van enig product, in Curaçao gewonnen, bewerkt of verwerkt;

d. onderneming, zijnde het bedrag van de gezamenlijke voordelen die worden verkregen uit een onderneming die, of een gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een in Curaçao aanwezige vaste inrichting of van een vaste vertegenwoordiger in Curaçao;

e. arbeid, voor zover die opbrengst wordt genoten ter zake van het in Curaçao vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking;

f. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een in Curaçao gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de scheepstonnagebelasting 2007 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, derde lid;

g. vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarbij het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de scheepstonnagebelasting 2007 niet onderworpen zijn aan de Winstbelasting;

h. een bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een in Curaçao gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Curaçao gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam;

i. uit de lands- of eilandskas bezoldigde ambten, terwijl de aan deze ambten verbonden werkzaamheden buiten Curaçao werden verricht;

j. termijnen van lijfrente als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e.

k. uitkeringen en verstrekkingen op basis van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering of de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering.⁸

2. Het eerste lid, onderdelen f en g, is slechts van toepassing op niet in Curaçao wonende natuurlijke personen die in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het verkrijgen van de opbrengst uit de aandelen, winstbewijzen, obligaties en schuldvorderingen, bedoeld in onderdeel f van genoemd lid dan wel de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen, bedoeld in onderdeel g van genoemd lid inwoner van Curaçao zijn geweest.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel g, wordt de verkrijgingsprijs van aandelen en winstbewijzen welke tot een aanmerkelijk belang behoren en ter zake waarvan bij het door de belastingplichtige metterwoon verlaten van Curaçao vervreemdingsvoordelen in aanmerking zijn genomen, gesteld op de waarde in het economische verkeer waarvan is uitgegaan voor de berekening van die voordelen.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een lichaam waarvan de oprichting heeft plaatsgevonden naar Nederlands-Antilliaans recht steeds geacht in Curaçao te zijn gevestigd.

Art. 18. 1. De zuivere opbrengst van de in artikel 17 genoemde bronnen van inkomen wordt bepaald met inachtneming van de beginselen van de artikelen 4, 5, 6, 7, 9, 9B, 9C en 10.

2. De artikelen 11 en 15 zijn op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.

Berekening
inkomen buiten-
lands belasting-
plichtige

Art. 19. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Gehuwde belastingplichtigen, vrijstellingen

Art. 20. 1. Dit artikel is van toepassing op een belastingplichtige die het gehele kalenderjaar gehuwd is geweest zonder duurzaam gescheiden te hebben geleefd, mits zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot in Curaçao woonde. Indien de belastingplichtige en zijn echtgenoot duurzaam gescheiden gaan leven en binnen zes maanden nadien de

Gehuwde
belasting-
plichtigen

8. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

samenleving hervatten, worden zij voor de toepassing van dit artikel geacht niet duurzaam gescheiden te hebben geleefd.

2. De bestanddelen van het zuiver inkomen van een belastingplichtige, anders dan het persoonlijk inkomen en de persoonlijke verminderings, worden aangemerkt als zuiver inkomen van zijn echtgenoot indien:

- a. zijn persoonlijk inkomen lager is dan dat van zijn echtgenoot;
- b. de belastingplichtige niet, maar zijn echtgenoot wel persoonlijk inkomen geniet;
- c. beider persoonlijk inkomen gelijk is of beiden geen persoonlijk inkomen genieten, en belastingplichtige jonger is dan zijn echtgenoot.

3. Het persoonlijk inkomen bestaat uit het gezamenlijk bedrag van:

- a. zuivere opbrengst van een voor eigen rekening gedreven onderneming;
- b. zuivere opbrengst van arbeid;
- c. zuivere opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen:

1°. ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering;

2°. genoten ter zake van studie;

3°. verkregen in verband met invaliditeit, ziekte of ongeval;

4°. bedongen in rechtstreeks verband met of bij het staken van een onderneming;

5°. verkregen ter zake van echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

4. De persoonlijke verminderings van het inkomen zijn de persoonlijke lasten als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdelen d, e en i.

5. Bij de scheiding van goederen blijft op verzoek van een dan wel van beide echtgenoten het tweede lid buiten toepassing. In dat geval wordt de belasting berekend als ware het tweede lid wel van toepassing. Vervolgens wordt de door beide echtgenoten tezamen verschuldigde belasting omgeslagen in verhouding van ieders zuiver inkomen.

Minderjarigen

Art. 20A. 1. Het persoonlijk inkomen van een minderjarig kind, alsmede de persoonlijke verminderings van zijn inkomen, wordt aangemerkt als inkomen van dat kind.

2. Het zuiver inkomen van een minderjarig kind, anders dan dat bedoeld in het eerste lid, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 20, tweede lid, aangemerkt als zuiver inkomen van de belastingplichtige die het gezag over dat kind uitoefent.

Aansprakelijkheid derde voor meegetelde inkomsten

Art. 21. Indien ingevolge de artikelen 20 en 20A inkomensbestanddelen van een derde zijn toegerekend aan de belastingplichtige is die derde, onverminderd zijn aansprakelijkheid uit andere hoofde, aansprakelijk voor een evenredig deel van de verschuldigde belasting, bepaald naar verhouding van de zonder toepassing van dat artikel berekende belastbare inkomens.

Vertegenwoordigers vreemde mogendheden

Art. 22. Van de belasting zijn vrijgesteld de consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen mits zij vreemdeling zijn en overigens in Curaçao geen opbrengst van onderneming of arbeid genieten en onder voorwaarde van wederkerigheid.

Toepassing consulaire vrijstelling

Art. 23. 1. De vrijstelling volgens het vorige artikel strekt zich niet uit tot buiten het ambt of de betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17.

2. Ook voor hen die in Curaçao wonen, is hierbij het bepaalde in artikel 18 van toepassing.

Kindertoeslag

Art. 23A. 1. De in Curaçao wonende belastingplichtige geniet voor een eigen kind, een kind van zijn echtgenoot en een pleegkind tot 27 jaar een kindertoeslag op de basiskorting, bedoeld in artikel 24A, afhankelijk van de categorie waartoe het kind behoort.

2. Ingedeeld wordt:

a. in categorie I: een kind van 16 tot 27 jaar dat elders verblijft:

1°. om een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen; dan wel

2°. om een op Curaçao waar de belastingplichtige woont niet aanwezige andere inrichting van onderwijs te bezoeken;

b. in categorie II: een kind van 16 tot 27 jaar dat op Curaçao verblijft waar de belastingplichtige woont om een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen;

c. in categorie III: een kind van 16 tot 27 jaar dat tot het huishouden van de belastingplichtige

behoort en wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een beroepsopleiding anders dan die bedoeld in onderdelen a en b;

d. in categorie IV: een kind jonger dan 16 jaar dat tot het huishouden van de belastingplichtige behoort.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid is de toestand bij het begin van het kalenderjaar of, indien de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar aanvangt, bij het begin van de belastingplicht beslissend.

Art. 23B. 1. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, eerste lid, en die voldoet aan de in artikel 23D gestelde voorwaarden, kan bij aangifte over enig jaar verzoeken dat over zijn belastbaar inkomen in dat jaar en de volgende jaren voorzover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen, in afwijking van het bepaalde in hoofdstuk V van deze landsverordening, de belasting geheven wordt naar een tarief van 10 procent.

Pensionado-
regeling zonder
fictief inkomen

2. Indien een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan door een belastingplichtige ten aanzien van wie op een verzoek als bedoeld in artikel 23C, eerste lid, gunstig is beslist, en die reeds eerder een verzoek als bedoeld in het eerste lid heeft ingediend waarop gunstig is beslist, vindt het eerste lid geen toepassing.

Art. 23C. 1. In afwijking van artikel 23B kan de belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, eerste lid, en die voldoet aan de in artikel 23D gestelde voorwaarden, bij aangifte over enig jaar verzoeken dat in dat jaar en de volgende jaren over zijn belastbaar inkomen hetzij voorzover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen, in afwijking van het bepaalde in hoofdstuk V van deze landsverordening, de belasting wordt geheven naar een tarief van 10 procent hetzij, indien dit in een lagere belasting resulteert, zijn belastbaar inkomen voor zover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen wordt gesteld op Cg 500.000,= en wordt belast op de voet van artikel 24, eerste lid.

Pensionado-
regeling met
fictief inkomen

2. Indien een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan door een belastingplichtige ten aanzien van wie in het jaar voorafgaande aan het jaar waarvoor het verzoek is ingediend, het tarief, genoemd in artikel 23B, eerste lid, van toepassing is, vindt het tarief, genoemd in het eerste lid, niet eerder toepassing dan met ingang van het derde jaar volgende op het eerste jaar waarop het tarief, genoemd in artikel 23B, eerste lid, van toepassing is.

3. Het bedrag, genoemd in het eerste lid, kan worden gewijzigd bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Art. 23D. 1. Een verzoek als bedoeld in artikel 23B of artikel 23C kan worden gedaan indien de belastingplichtige:

Voorwaarden
pensionado-
regeling

a. direct voorafgaand aan het jaar waarin artikel 23B of artikel 23C voor het eerst op hem van toepassing wordt, buiten Curaçao woonachtig is geweest voor een aaneengesloten periode van ten minste 60 maanden,

b. op het moment van inschrijving in het bevolkingsregister de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt,

c. binnen twee maanden na inschrijving in het bevolkingsregister zich bij de Inspecteur heeft aangemeld als belastingplichtige die in aanmerking wil komen voor toepassing van artikel 23B of 23C, alsmede

d. binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister een woning als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, in gebruik heeft genomen.

2. Artikel 23B of artikel 23C vindt slechts toepassing ten aanzien van de belastingplichtige die:

a. een persoon is als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) of krachtens die landsverordening in Curaçao is toegelaten, tenzij het betreft een toelating tot tijdelijk verblijf; alsmede

b. voor eigen gebruik een woning in Curaçao in eigendom onverhuurd ter beschikking heeft, dan wel een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, in eigendom ter beschikking heeft, verhuurd of onverhuurd, of huurt, en welke op het tijdstip van verkrijging of aanvang van de huur, een waarde heeft van ten minste Cg 450.000. Voor zover het betreft de verhuur van een beschermd monument, duurt de verhuur gerekend over een periode van twaalf maanden in totaal ten hoogste vier maanden. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de huur van een deel van het beschermd monument met dien verstande dat de waarde van het gehuurde bij de aanvang van de huur ten minste Cg 450.000 moet bedragen.

3. Artikel 23B of artikel 23C mist toepassing indien de belastingplichtige of zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenote hier te lande opbrengst uit onderneming of arbeid geniet, indien beide de toepassing van artikel 23B of artikel 23C hebben verzocht als bedoeld in artikel 23D, eerste lid, onderdeel c.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt niet als opbrengst van arbeid aangemerkt:

a. de opbrengst van de arbeidsverhouding tussen de belastingplichtige en een lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 waarin de belastingplichtige voor tenminste 40 procent van het nominaal gestorte kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is;

b. de opbrengst uit het functioneren als commissaris in een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a en b, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940.

5. Het bedrag, genoemd in het tweede lid, onderdeel b, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden gewijzigd.

Opbrengsten
voor toepassing
pensionado-
regeling

Art. 23E. 1. Onder opbrengst van buitenlandse bronnen wordt voor toepassing van de artikelen 23B en 23C verstaan de som van de volgende zuivere inkomsten:

a. opbrengst van arbeid verricht buiten Curaçao tenzij het betreft de opbrengst van de functie als bestuurder of commissaris van een lichaam dat feitelijk of statutair in Curaçao is gevestigd als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;

b. opbrengst van onderneming, voorzover deze persoonlijk met behulp van een vaste inrichting, of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden, buiten Curaçao wordt gedreven;

c. opbrengst van buiten Curaçao gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

d. opbrengst van banktegoeden en overige schuldvorderingen, met uitzondering van:

1°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek, gevestigd op in Curaçao gelegen onroerende zaken;

2°. schuldvorderingen, niet zijnde banktegoeden, ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die woonachtig of statutair dan wel feitelijk gevestigd is in Curaçao;

e. opbrengst van rechten op aandelen in de opbrengst van onderneming, anders dan als aandeelhouder, van een niet in Curaçao uitgeoefende onderneming;

f. opbrengst van aandelen in, of winstbewijzen ten laste van een vennootschap welke niet feitelijk of statutair in Curaçao is gevestigd en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

g. voordeel uit vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap welke niet feitelijk of statutair in Curaçao is gevestigd en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

h. opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die niet woonachtig of gevestigd is in Curaçao;

i. de rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering welke wordt betaald ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die niet woonachtig of gevestigd is in Curaçao.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder opbrengst van arbeid verstaan de opbrengst uit een recht op periodieke uitkering, welke terzake van een vroegere arbeid aan de belastingplichtige is toegekend mits dit hoofdzakelijk buiten Curaçao is opgebouwd.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen d, onder 2°, f, g, h en i, worden lichamen wier winst wordt belast op grond van artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting 2007 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting als niet statutair of feitelijk in Curaçao gevestigd beschouwd.

4. Voor de toepassing van de artikelen 23B en 23C blijven de artikelen 5, vierde lid, 12, 16, 16A, 23A en 24A tweede, derde en zesde lid, buiten aanmerking.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 23B of artikel 23C, die in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen, wordt in afwijking van artikel 18, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, de in de aanslag te begrijpen belasting verhoogd met de helft van het verschuldigde belastingbedrag.

6. Artikel 23B respectievelijk artikel 23C vindt geen toepassing met ingang van het in de onderdelen a en b bedoelde tweede belastingjaar respectievelijk met ingang van het jaar waarin de in onderdeel c bedoelde termijn van zes maanden wordt overschreden, ten

aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 23B of artikel 23C:

a. die voor twee achtereenvolgende belastingjaren in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen; of

b. op wie overeenkomstig het bepaalde in artikel 23D, derde lid, voor twee achtereenvolgende jaren artikel 23B respectievelijk 23C geen toepassing vindt; of

c. die, behalve in het geval, bedoeld in artikel 23D, eerste lid, onderdeel d, gedurende een tijdvak van meer dan zes maanden niet voldoet aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b.

7. Indien een niet duurzaam gescheiden levende belastingplichtige al dan niet samen met zijn echtgenoot een woning in eigendom heeft als bedoeld in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b, wordt ten aanzien van beiden aan deze voorwaarde geacht te zijn voldaan.

8. De overige artikelen van deze landsverordening blijven onverkort van kracht voor zover niet uitdrukkelijk in dit artikel hiervan is afgeweken.

9. Het inkomen waarop niet het tarief, bedoeld in artikel 23B, eerste lid, dan wel artikel 23C, eerste lid, van toepassing is, wordt belast op basis van artikel 24, eerste lid, met dien verstande dat de belasting ten minste 10 procent bedraagt van dat inkomen. Bij de berekening van de belasting over het inkomen waarop het tarief van artikel 23B onderscheidenlijk artikel 23C niet van toepassing is, worden de inkomsten waarop dit tarief wel van toepassing is, buiten beschouwing gelaten.

Art. 23F. (Vervallen)

Hoofdstuk V Bedrag der belasting

Art. 24. 1. Het bedrag van de belasting wordt bepaald aan de hand van de navolgende tabel. Bij een belastbaar inkomen van

Tarief

Meer dan	doch niet meer dan	bedraagt de belasting	Benevens voor elk bedrag boven dat in kolom I
I	II	III	IV
0	38.255	0	9,75 %
38.255	50.968	3.727	15,00 %
50.968	76.452	5.638	23,00 %
76.452	108.306	11.500	30,00 %
108.306	159.273	21.056	37,50 %
159.273	-	40.168	46,50 %

2. Op verzoek van de belastingplichtige wordt, in afwijking van het eerste lid, het zuivere bedrag van:

a. de voordelen bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel f;

b. opbrengst van onderneming behaald met of bij het staken van een onderneming of een gedeelte van een onderneming;

c. opbrengst van onderneming genoten krachtens de werking van artikel 6, zevende lid;

d. hetgeen wordt genoten ter vervanging van gederfd of te derven inkomen, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, aanhef en onderdeel 1°;

belast naar 80% van het verschil tussen de op de voet van de tabel verschuldigde belasting over het belastbaar inkomen en dat over het belastbaar inkomen zonder deze voordelen. Het tarief bedraagt niet minder dan 17 procent en niet meer dan 34 procent.

3. In afwijking van het eerste lid wordt het zuiver bedrag van de voordelen bedoeld in:

a. artikel 3, vierde lid, onderdeel b;

b. de artikelen 7, vierde lid en 11, eerste lid, onderdelen 4° en 5°, belast naar een tarief van 19,5 procent, tenzij de toepassing van het eerste lid tot een lager belastingbedrag leidt.

4. In afwijking van het eerste lid wordt het zuivere bedrag uit rente, bedoeld in artikel 5, eerste lid, belast naar een tarief van 8,5 procent. De in de vorige volzin bedoelde rente wordt beperkt tot rente van binnenlandse bank-, spaar- en beleggingstegoeden, tegoeden verbonden aan kapitaalverzekeringen daarbij inbegrepen, die door de in Curaçao gevestigde banken en andere erkende financiële- of verzekeringsinstellingen worden betaald.

	Art. 24A. 1. De verschuldigde belasting is de belasting berekend volgens artikel 24 minus de basiskorting en de daarop van toepassing zijnde alleenverdienertoeslag ouderentoeslag en kindertoeslag. Niet binnen Curaçao wonende personen als bedoeld in artikel 1, derde lid, hebben geen recht op de basiskorting.
Basiskorting	2. De belastingplichtige geniet een basiskorting ten bedrage van Cg 2.850.
Toeslag alleen-verdiener	3. De alleenverdienertoeslag bedraagt Cg 1.739.
	4. De in Curaçao wonende belastingplichtige die het gehele kalenderjaar gehuwd is geweest zonder duurzaam gescheiden te leven heeft recht op alleenverdienertoeslag indien het belastbaar inkomen van zijn echtgenoot in het kalenderjaar gelijk is aan of kleiner is dan nihil.
	5. (Vervallen)
Toeslag ouderen	6. De in Curaçao wonende belastingplichtige geniet een ouderentoeslag, indien hij bij aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, ten bedrage van Cg 1.312. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend wordt dit bedrag op gezamenlijk verzoek van beide echtgenoten verhoogd met het bedrag van de ouderentoeslag van zijn echtgenoot verminderd met diens verschuldigde belasting, tot ten hoogste een bedrag van Cg 658.
Toeslag kinderen	7. De kindertoeslag, bedoeld in artikel 23A, bedraagt: - voor categorie I: Cg 927; - voor categorie II: Cg 464; - voor categorie III: Cg 121; - voor categorie IV: Cg 94.
	8. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend, kan op gezamenlijk verzoek het bedrag aan kindertoeslag van de echtgenoot aan de andere worden toegerekend. De echtgenoot heeft dan geen recht meer op die kindertoeslag. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels gesteld worden op grond waarvan ingeval van twee ongehuwde ouders het recht op kindertoeslag kan worden overgeheveld naar de andere ouder dan wel ingeval van één-ouderschap de kindertoeslag kan worden verdubbeld.
Inflatie-correctie	Art. 25. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden aan het begin van het kalenderjaar de bedragen vermeld in artikel 24, eerste lid, en in artikel 24A, tweede, derde, zesde en zevende lid vervangen door andere. Deze bedragen worden berekend door de te vervangen bedragen te vermenigvuldigen met de tabelcorrectiefactor en vervolgens de nodige geachte afrondingen aan te brengen. 2. De tabelcorrectiefactor is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek van Curaçao, betrekking hebbende op de achttiende tot en met de zevende aan het kalenderjaar voorafgaande maand en het gemiddelde van die prijsindexcijfers, betrekking hebbende op de dertigste tot en met de negentiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand. Ingeval de basis voor vorenbedoelde prijsindexcijfers wordt verlegd, geeft de Minister regels hoe bij toepassing van de vorige volzin wordt overgegaan van de oude op de nieuwe reeks prijsindexcijfers. 3. In de in het eerste lid bedoelde ministeriële regeling met algemene werking kan, mits deze tenminste twee maanden voor het begin van het kalenderjaar is gepubliceerd, bepaald worden dat, in afwijking in zoverre van het eerste lid, de tabelcorrectiefactor niet volledig wordt toegepast. De toegepaste tabelcorrectiefactor dient tenminste de helft van de op grond van het eerste lid berekende tabelcorrectiefactor te bedragen.
	Art. 25A en 26. (Vervallen)

Hoofdstuk VI Belastingjaar

Art. 27. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Heffingstijdvak

Hoofdstuk VII (Vervallen)

Art. 28. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

Aanslag-
belasting

Art. 29 t/m 35. (Vervallen)

Hoofdstuk VIII Aanslagregeling

Art. 36 t/m 38. (Vervallen)

Art. 39. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden, in afwijking van de artikelen 9, derde lid, en 11, zesde lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, regels gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van tien jaren - te rekenen vanaf de laatste dag van het kalenderjaar waarin de belastingplichtige Curaçao metterwoon heeft verlaten -, mits voldoende zekerheid is gesteld, voor belastingaanslagen voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen en winstbewijzen waarbij artikel 11, vijfde lid, toepassing heeft gevonden, alsmede met betrekking tot het beëindigen van het uitstel van betaling. Tevens worden bij evengenoemde ministeriële regeling met algemene werking regels gesteld krachtens welke ter zake van de belasting waarvoor op de voet van de vorige volzin uitstel van betaling is verleend, kwijtschelding van belasting kan worden verleend en tot welke bedragen. Bij de toepassing van artikel 11A, 11B, 11C, danwel 11E van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, kan het uitstel van betaling als bedoeld in de eerste volzin - onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden - worden verlengd.

Conservierende
aanslag

Hoofdstuk IX Aanslagen

Art. 40 en 41. (Vervallen)

Art. 41A. Als voorheffing op de inkomstenbelasting wordt aangemerkt de geheven belasting, daaronder niet begrepen de bij naheffing toegepaste verhoging, ingevolge:

Voorheffingen

- a. de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;
- b. de Landsverordening op de dividendbelasting 2000;
- c. op de spaarvermogensheffing, bedoeld in de Landsverordening spaarvermogensheffing (P.B. 2006, no. 50) zoals luidend op 31 december 2015, gelijkende bronheffing die ten aanzien van in Curaçao wonende belastingplichtigen wordt ingehouden door een land waarmee het Koninkrijk der Nederlanden ten behoeve van Curaçao een overeenkomst heeft gesloten betreffende automatische gegevensuitwisseling inzake inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetalingen;
- d. de Landsverordening regelerende de inhouding van inkomstenbelasting op rente-inkomsten.

Art. 41B. 1. Een aanslag wordt niet vastgesteld en verrekening van voorheffingen blijft achterwege, tenzij de verschuldigde belasting de totale voorheffingen met meer dan Cg 300 te boven gaat.

Geen aanslag

2. Een aanslag wordt niet vastgesteld en verrekening van voorheffingen blijft achterwege, tenzij de belastingplichtige binnen 36 maanden na afloop van het belastingjaar aangifte heeft gedaan en het totaal van de voorheffingen de verschuldigde belasting met ten minste Cg 150 te boven gaat.

3. Indien op grond van artikel 8, vijfde lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 vermindering van loonbelasting is verleend, worden de bedragen in het eerste en tweede lid vervangen door Cg 50.

Art. 42. (Vervallen)

Hoofdstuk X t/m XIII (Vervallen)

Art. 43 t/m 53. (Vervallen)

Hoofdstuk XIV

Art. 54. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden administratieplichtigen aangewezen die gehouden zijn aan de verplichtingen ingevolge artikel 45a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen te voldoen met betrekking tot het verstrekken van bij of krachtens ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen gegevens en inlichtingen waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de belastingheffing op grond van deze landsverordening. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels gesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan de Inspecteur dienen te worden verstrekt.

Art. 55 t/m 63 (Vervallen)

Hoofdstuk XV

Art. 64 t/m 72. (Vervallen)

Hoofdstuk XVI**Slot- en overgangsbepalingen****Slotbepalingen**

Art. 73 t/m 74. (Vervallen)

Aansprakelijk-
heid voor
loonbelasting

Art. 74A. 1. Een ieder die op grond van een landsverordening of een landsbesluit houdende algemene maatregelen als inhoudingsplichtige is aangewezen voor personen die bij of voor hem in dienstbetrekking werkzaam zijn of zijn geweest, bestuurders, commissarissen en personen die niet anders dan op provisiebasis werken, hieronder begrepen, is aansprakelijk voor de niet of niet volledig ingehouden en afgedragen inkomstenbelastingbedragen vermeld op de aan hem toegezonden aanslagbiljetten of afdrachtiljsten.

2. Hij die niet of niet volledig voldoet aan het bepaalde in het eerste lid is aansprakelijk als ware hij zelve voor de in het eerste lid bedoelde belastingbedragen aangeslagen.

3. Betreft het een lichaam, hetzij privaatrechtelijk, hetzij publiekrechtelijk dan is mede aansprakelijk de bij dat lichaam met de leiding van de loonadministratie belaste persoon.

4. De invordering van de in de vorige leden bedoelde belastingbedragen of het totaal van deze belastingbedragen geschiedt door middel van een dwangsschrift.

Art. 74B t/m 74D. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 75. Deze landsverordening kan worden aangehaald onder de titel: 'Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943'.

Art. 76. (Vervallen)

Overgangsbepalingen

Vereiste
waarde eigen
woning oude
penshono-
regeling

Art. 77. 1. Met betrekking tot woningen waarbij voor de verkrijging verplichtingen zijn aangegaan vóór 1 januari 1998, dan wel, indien dat later is, uiterlijk in gebruik zijn genomen binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister door een belastingplichtige die op 1 januari 1998 reeds in Curaçao woonde, wordt in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b, als vereiste waarde in aanmerking genomen Cg 240.000.

2. Ten aanzien van een belastingplichtige op wie de artikelen 23B en 23C zoals deze luiden tot 1 januari 1998 van toepassing waren en die verzoekt om toepassing van artikel 23B zoals dit luidt met ingang van die datum, geldt in afwijking van het vereiste van artikel 23D, eerste lid, onderdeel b, dat hij op het moment dat artikel 23B, zoals dit luidt met ingang van 1 januari 1998, op hem van toepassing wordt, de leeftijd van 50 jaar moet hebben bereikt.

3. Voor de toepassing van artikel 23C is artikel 23D, eerste lid, onderdeel b, niet van toepassing op de belastingplichtige die op 1 januari 1998 reeds in Curaçao woonachtig was.

Toepassing
oude pensho-
nadoregeling

Art. 78. Ten aanzien van degenen die zich vóór 1 januari 1998 in Curaçao hebben gevestigd, en vóór 1 maart 1998 een verzoek hebben ingediend als bedoeld in de artikelen 23B, 23C en 23D zoals deze luiden tot 1 januari 1998 dan wel zich bij de Inspecteur hebben aangemeld als belastingplichtige die in aanmerking wenst te komen voor toepassing van die artikelen, gelden, zolang niet op verzoek van de belastingplichtige het tarief, genoemd

in artikel 23B, eerste lid, of artikel 23C, eerste lid, van toepassing is, in afwijking van de artikelen 23B tot en met 23E zoals deze luiden met ingang van 1 januari 1998, de artikelen 79 tot en met 82.

Art. 79. 1. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, eerste lid, op wie artikel 78 van toepassing is, kan bij aangifte verzoeken dat over zijn belastbaar inkomen voorzover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen, in afwijking van het bepaalde in hoofdstuk V, de belasting geheven wordt naar een tarief van 5 procent, mits hij:

Voorwaarden
oude pensho-
nadoregeling

a. direct voorafgaand aan het jaar waarin dit artikel voor het eerst op hem van toepassing wordt, buiten Curaçao woonachtig is geweest voor een aaneengesloten periode van tenminste 60 maanden,

b. binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister een woning als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, in gebruik heeft genomen.

2. In afwijking van het eerste lid wordt, indien dit in een lagere belasting resulteert, op verzoek van de belastingplichtige het belastbaar inkomen voor zover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen voor de toepassing van dit artikel gesteld op Cg 150.000, en belast op de voet van artikel 24, eerste lid.

3. Het eerste lid vindt slechts toepassing ten aanzien van de belastingplichtige die:

a. is een persoon als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) of die krachtens evengenoemde landsverordening in Curaçao is toegelaten, tenzij het betreft een toelating tot tijdelijk verblijf, en die

b. voor eigen gebruik in eigendom een woning in Curaçao onverhuurd ter beschikking heeft welke op het tijdstip van verkrijging een waarde heeft van ten minste Cg 240.000.

Art. 80. 1. Artikel 79 mist toepassing indien de belastingplichtige of zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenote opbrengst uit onderneming of arbeid geniet, indien beide een verzoek hebben gedaan dan wel zich bij de Inspecteur hebben aangemeld als bedoeld in artikel 78.

Werkverbod
pensionado

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt niet als opbrengst van arbeid aangemerkt:

a. de arbeidsverhouding tussen de belastingplichtige en een lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58), in welke de belastingplichtige voor tenminste 40 procent van het nominaal gestorte kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is;

b. de opbrengst uit het functioneren als commissaris in een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a of b, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940.

Art. 81. 1. Onder opbrengst van buitenlandse bronnen wordt voor toepassing van artikel 79 verstaan de som van de volgende zuivere inkomsten:

Opbrengsten
voor
toepassing
pensionado-
regeling

a. opbrengst van arbeid verricht buiten Curaçao, tenzij het betreft de opbrengst uit het functioneren als bestuurder of commissaris van een lichaam dat feitelijk of statutair in Curaçao is gevestigd als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58);

b. opbrengst van onderneming, voorzover deze persoonlijk met behulp van een vaste inrichting, of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden, buiten Curaçao wordt gedreven;

c. opbrengst van buiten Curaçao gelegen onroerende zaken en rechten waaraan deze zijn onderworpen;

d. opbrengst van banktegoeden en overige schuldvorderingen, met uitzondering van:

1°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek, gevestigd op in Curaçao gelegen onroerende zaken;

2°. schuldvorderingen, niet zijnde banktegoeden, ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die woonachtig of statutair dan wel feitelijk gevestigd is in Curaçao;

e. opbrengst van rechten op aandelen in de opbrengst uit onderneming, anders dan als aandeelhouder, van een buiten Curaçao uitgeoefende onderneming;

f. opbrengst van aandelen in, of winstbewijzen laste van een vennootschap welke feitelijk of statutair buiten Curaçao is gevestigd en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

g. voordeel uit vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap welke feitelijk of statutair buiten Curaçao is gevestigd

en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

h. opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die woonachtig of gevestigd is buiten Curaçao;

i. de rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering welke wordt betaald ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die woonachtig of gevestigd is buiten Curaçao.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder opbrengst van een vroegere dienstbetrekking verstaan de opbrengst uit een recht op periodieke uitkering, welke terzake van een vroegere dienstbetrekking aan een belastingplichtige is toegekend mits dit hoofdzakelijk buiten Curaçao is opgebouwd.

3. Het eerste lid, onderdelen d, onder 2°, f, g, h en i, is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot lichamen wier opbrengst van onderneming wordt belast op grond van de artikelen 8A, 8B, 9A, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en tot lichamen die krachtens de Landsverordening op de scheepstonnagebelasting 2007 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting.

4. Voor de toepassing van artikel 79 blijven de artikelen 5, vierde lid, 12, 16, 16A, 23A en 24A, tweede, derde en zesde lid buiten aanmerking.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 79, die in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen, wordt in afwijking van artikel 18, eerste lid van de Algemene landsverordening Landsbelastingen de in de aanslag te begrijpen belasting verhoogd met de helft van het verschuldigde belastingbedrag.

6. Artikel 79 vindt geen toepassing met ingang van het in de onderdelen a en b bedoelde tweede belastingjaar respectievelijk met ingang van het jaar waarin de termijn van zes maanden, bedoeld in onderdeel c, wordt overschreden, ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 79:

a. die voor twee achtereenvolgende belastingjaren in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen; of

b. op wie overeenkomstig het bepaalde in artikel 80, eerste lid, voor twee achtereenvolgende jaren artikel 79 toepassing mist; of

c. die, behalve in het geval, bedoeld in artikel 79, eerste lid, onderdeel b, gedurende een tijdvak van meer dan zes maanden niet voldoet aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 79, derde lid, onderdeel b.

7. Indien een niet duurzaam gescheiden levende belastingplichtige al dan niet samen met zijn echtgenoot een woning in eigendom heeft als bedoeld in artikel 79, derde lid, onderdeel b, wordt ten aanzien van beiden aan deze voorwaarde geacht te zijn voldaan.

8. De overige artikelen van deze landsverordening blijven onverkort van kracht voor zover niet uitdrukkelijk in dit artikel hiervan is afgeweken.

9. Het inkomen waarop niet het tarief, bedoeld in artikel 79, eerste lid, van toepassing is, wordt belast op basis van artikel 24, eerste lid, met dien verstande dat de belasting ten minste 10 procent bedraagt van dat inkomen. Bij de berekening van de belasting over het inkomen waarop het tarief van artikel 79 niet van toepassing is, worden de inkomsten waarop dit tarief wel van toepassing is, buiten beschouwing gelaten.

Vereiste waarde
eigen woning
bij verhuizing

Art. 82. 1. Met betrekking tot woningen waarbij voor de verkrijging verplichtingen zijn aangegaan op of na 1 januari 1998 wordt in artikel 79, derde lid, onderdeel b, als vereiste waarde in aanmerking genomen de waarde, bedoeld in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b. De eerste volzin is niet van toepassing ten aanzien van een woning welke de belastingplichtige in gebruik heeft genomen binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister.

2. Indien in enig jaar artikel 23B of artikel 23C zoals deze luiden na 1 januari 1998, op een belastingplichtige van toepassing is verklaard, kan deze daarna geen beroep meer doen op toepassing van artikel 79.

Overgangsrecht inkomstenbelasting

Artikelen 5, lid 4, 23E, lid 3 en 4, en 81, lid 3 en 4.

(Art. IX, lid 1, P.B. 2001, nr. 145):

1. De artikelen 5, vierde lid, 23E, derde en vierde lid, en 81, derde en vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, zoals deze luiden op 31 december 2000, blijven van toepassing op lichamen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op evengenoemde dag.

Art. 5, lid 4, luidde op 31 december 2000 als volgt:

4. Voor de toepassing van de voorgaande leden van dit artikel wordt een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 8A, artikel 8B, artikel 14 of artikel 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 als niet bestaand beschouwd.

Art. 7, lid 2.

(Artikel V, lid 3, (P.B. 2000, no. 76):

Ingeval van een recht op periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 worden voor de toepassing van die bepaling uitkeringen en verstrekkingen, die op grond van het betreffende recht zijn ontvangen vóór de datum waarop artikel II, onderdeel F, in werking treedt (1 januari 2001, Red.) en tot het inkomen werden gerekend, niet in aanmerking genomen.

Art. 16, lid 1, onderdeel a, onder 1e en h.

(Artikel V, lid 4, 8 en 9, P.B. 2001, no. 94):

4. Ingeval van een verplichting tot betaling van lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel a, onder 1e, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 worden als tegenwaarde van de prestatie in dat artikel niet in aanmerking genomen de termijnen die vóór 1 januari 2001 zijn betaald.

8. De beperking van de hypotheekrente, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, geldt niet voor een door de belastingplichtige vóór 1 augustus 2000 afgesloten hypotheek ten behoeve van een woning die hem vanaf die datum onafgebroken als hoofdverblijf ter beschikking heeft gestaan.

9. In afwijking van het bepaalde in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 blijft artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van genoemde landsverordening, zoals dat luidde op 31 juli 2000 van toepassing ten aanzien van de grondbelasting over het belastingjaar 1999 en ouder.

Art. 17, lid 1, onderdelen e en f.

(Art. IX, lid 2 P.B. 2001, nr. 145):

2. Artikel 17, eerste lid, onderdelen e en f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, zoals dit luidde op 31 december 2000, blijft van toepassing op vennootschappen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op evengenoemde dag.

Art. 17, lid 1, onderdelen e en f, luiden op 31 december 2000 als volgt:

e. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een binnen de Nederlandse Antillen gevestigde vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 9A, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, lid 1, onder 3°;

f. vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarbij het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 9A, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting;

Landsverordening pensioensparen, reparatie en modernisering belastingverordeningen

Artikel XX

Artikel II, Onderdeel T¹, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op premies ter zake van kapitaalverzekeringen met een lijfrenteclausule die voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze landsverordening zijn afgesloten.

Artikel XX

Voor Artikel II, Onderdeel G, artikel 5A, tweede lid, geldt dat rente begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering die ingevolge de regels die daarvoor golden op de dag voorafgaand aan het moment van inwerkingtreding van deze landsverordening niet tot de inkomsten uit vermogen zou zijn gerekend, ook na die dag niet tot de inkomsten uit vermogen wordt gerekend, mits de kapitaalsuitkering wordt genoten krachtens een op die dag bestaande overeenkomst waarvan nadien het verzekerde kapitaal niet is verhoogd.

1. Dit betreft artikel 16, eerste lid, onderdelen d en e, tweede, vierde en vijfde lid.

Regeling termijn inkomstenbelastingaanslagen

Ministeriële regeling met algemene werking van de 20ste september 2016 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Art. 1 Een belastingaanslag voor de inkomstenbelasting voor het belastingjaar 2015 wordt, voor een aangifte die voor de inwerkingtreding van deze regeling bij de Inspecteur is ingeleverd, vastgesteld binnen een termijn van ten hoogste twee maanden na de inwerkingtreding van deze regeling.

Art. 2. Een belastingaanslag voor de inkomstenbelasting voor het belastingjaar 2015 wordt, voor een aangifte die na de inwerkingtreding van deze regeling bij de Inspecteur is ingeleverd, vastgesteld binnen een termijn van ten hoogste drie maanden na dagtekening van inlevering van het aangiftebiljet.

Art. 3. Een belastingaanslag voor de inkomstenbelasting wordt vanaf het belastingjaar 2016 vastgesteld binnen een termijn van ten hoogste drie maanden na dagtekening van inlevering van het aangiftebiljet.

Art. 4. 1. De Inspecteur stelt maandelijks binnen een week na afsluiting van een maand een rapportage op van de totale ingediende aangiftebiljetten en de totale vastgestelde belastingaanslagen voor de inkomstenbelasting.

2. De Inspecteur stuurt de Minister de rapportage, bedoeld in het eerste lid, maandelijks op.

Art. 5. De Ministeriële regeling termijn vaststelling aanslagen inkomstenbelasting wordt ingetrokken.¹

Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Art. 7. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling termijn inkomstenbelastingaanslagen.

1. Dit betrof P.B. 2016, no. 51. Daarin werd de termijn waarbinnen een aanslag zou moeten worden opgelegd, gesteld op vier maanden na indiening.
Fiscale wetgeving 2025

Beschikking keuze binnenlandse belastingplicht

Ministeriële beschikking met algemene werking van de 29ste mei 1998 ter uitvoering van artikel 58, eerste lid, onderdeel a, LIB en artikel 22 LLB.

**Keuze-
mogelijkheid**

Art. 1. Personen die niet in Curaçao wonen en wiens zuiver inkomen geheel of nagenoeg geheel in Curaçao aan de heffing van inkomstenbelasting of loonbelasting, AOV/AWW en AVBZ premie onderworpen is worden op hun schriftelijk verzoek aan de Inspecteur der Belastingen als binnenlands belastingplichtig beschouwd voor de toepassing van de artikelen 16, 16A, en 23A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en de hiermee overeenstemmende bepalingen van de Landsverordening op de loonbelasting en de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering.

**Intrekking oude
regeling**

Art. 2. De “Beschikking fiscale behandeling inwoners Franse gedeelte Sint Maarten” (P.B. 1988, no. 71) wordt ingetrokken.

**Inwerking
treding**

Art. 3. Deze beschikking treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van het Publicatieblad waarin zij wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1998.

Citeertitel

Art. 4. Deze beschikking kan worden aangehaald als: Aftrekregeling voor een specifieke categorie buitenlandse belastingplichtigen.

Beschikking uitstel betaling aanmerkelijk belang

Ministeriële beschikking uitstel van betaling aanmerkelijk belang
MB met algemene werking van de 3e april 2003 ter uitvoering van artikel 39 LIB.

Voorwaarden
waaronder
uitstel wordt
verleend

Ink

Art. 1. 1. De Ontvanger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) verleent aan de belastingplichtige, die Curaçao metterwoon verlaat, op diens schriftelijk verzoek uitstel van betaling voor belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting terzake van de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen, winstbewijzen en schuldvorderingen als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdeel g, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63), mits de belastingplichtige voldoende zekerheid ten behoeve van de Ontvanger heeft gesteld.

2. Gedurende het uitstel vangt de dwanginvordering ingevolge de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen bijdragen en vergoedingen 1943 (P.B. 1942, no. 246) niet aan, dan wel wordt deze geschorst en vindt er geen verrekening van belastingsschulden plaats.

3. Na de termijn van tien jaar, bedoeld in artikel 39 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, wordt het gehele op de belastingaanslag nog openstaande bedrag, met inbegrip van de interest op de belasting, waarvoor uitstel van betaling is verleend, kwijtescholden.

4. De Ontvanger beëindigt het uitstel van betaling in geval:

a. de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden vervreemd in de zin van artikel 11, vijfde lid, onderdelen a tot en met f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 - nadat de belastingplichtige Curaçao metterwoon heeft verlaten - voor zover de betaling van inkomstenbelasting aan deze aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen kan worden toegerekend;

b. de vennootschap waarin de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden gehouden haar onderneming geheel of nagenoeg geheel heeft gestaakt en haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd;

c. geen onderneming is gedreven en de vennootschap haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd, mits de uitkering - in verhouding met de belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting waarover uitstel van betaling is verleend - van substantiële omvang is;

d. van faillissement of overlijden van de belastingplichtige;

e. de Ontvanger redelijkerwijs van oordeel is dat de verhaalbaarheid van de belastingsschuld, waarvoor uitstel is verleend, in gevaar komt.

5. De Ontvanger kan aan de belastingplichtige kwijtschelding van inkomstenbelasting verlenen tot een bedrag gelijk aan de in het nieuwe woonland van de belastingplichtige feitelijk geheven belasting over voordelen uit vervreemding als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdelen e en f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, met dien verstande dat het bedrag aan kwijtschelding niet meer bedraagt dan het bedrag van de inkomstenbelasting waarvoor ter zake van de aandelen uitstel van betaling is verleend.

6. Ingeval zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 is de belastingplichtige verplicht de Ontvanger daarvan onverwijld schriftelijk in kennis te stellen.

Art. 2. Deze ministeriële beschikking wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Publicatie

Art. 3. Deze ministeriële beschikking treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin het geplaatst is en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Inwerking
treding

Art. 4. Deze ministeriële beschikking kan worden aangehaald als: Ministeriële beschikking uitstel van betaling aanmerkelijk belang.

Citeertitel

Aanschrijving fictief rendement 2001

Per 1 januari 2000 is artikel 5 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting (hierna: LIB) (PB 1999, no. 245) in het kader van het Nieuw Fiscaal Raamwerk voor de Nederlandse Antillen gewijzigd. Artikel 5 LIB geeft aan wat onder opbrengsten uit roerend kapitaal dient te worden verstaan. Op basis van het vierde lid worden niet-uitgekeerde winsten uit buitenlandse beleggingsmaatschappijen bij de aandeelhouder in aanmerking genomen, het zogenaamde fictief rendement. Met buitenlandse beleggingsmaatschappij wordt bedoeld een vennootschap die niet op de Nederlandse Antillen is gevestigd waarvan de bezittingen volgens de geconsolideerde balans grotendeels bestaan uit kredietverstrekkingen en beleggingen of daarmee vergelijkbare werkzaamheden. Het fictief rendement wordt jaarlijks gesteld op 4 procent van de waarde welke bij het begin van het kalenderjaar in het economische verkeer aan de aandelen, lidmaatschapsrechten en belangen kan worden toegekend.

Krachtens de Landsverordening van de 3de augustus 2001 houdende wijziging van de Landsverordening op de inkomstenbelasting (P.B. 2001, no. 94) is vanaf 1 januari 2001 het begrip "aanmerkelijk belang" verruimd. In artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB wordt een definitie gegeven van wat er onder winst uit aanmerkelijk belang wordt verstaan. Door de verruiming van het begrip "aanmerkelijk belang", vallen ook reguliere voordelen uit een tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen onder de definitie van winst uit aanmerkelijk belang.

Vanuit de fiscale praktijk is aan mij de vraag gesteld op welke wijze vanaf 1 januari 2001 het voordeel, als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB uit een aanmerkelijk belang in een buitenlandse beleggingsmaatschappij dient te worden belast. Verder werd aan mij de vraag gesteld naar de verhouding tussen het eerste en het vierde lid van artikel 5 LIB. In dat kader maak ik het volgende bekend.

Hoofregel is dat het voordeel als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB jaarlijks wordt gesteld op 4 procent. In het kader hiervan wil ik erop wijzen dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het niet de bedoeling van de wetgever was om de werkelijke uitgekeerde dividenden te belasten.

Ingeval er sprake is van een voordeel, als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB uit een aanmerkelijk belang in een buitenlandse beleggingsmaatschappij, dient dit voordeel te worden gerekend tot het reguliere voordeel, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB. Anders gezegd: artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB verleent toegang tot het bijzondere tarief van 25 procent exclusief opcenten ex artikel 24, vierde lid LIB, maar dan wel over het fictief rendement van artikel 5, vierde lid LIB.

Voordelen als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB, worden beschouwd niet later te zijn genoten dan bij het einde van het kalenderjaar of het einde van de belastingplicht zo deze in de loop van het kalenderjaar eindigt.

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als: aanschrijving fictief rendement 2001. Deze aanschrijving treedt in werking op 3 oktober 2001 en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Aanschrijving certificering aanmerkelijk belang aandelen

1670/RNA 10

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) inzake de certificering van aanmerkelijk belang aandelen.²

In art. 11, eerste lid, ten derde, juncto vijfde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no.9), zoals gepubliceerd in Landsbesluit van de 15 maart 2001 (P.B. 2002, no. 63) (hierna: Lvb) wordt bepaald welke voordelen behaald bij de vervreemding tot een aanmerkelijk behorende aandelen tot de vervreemdingsvoordelen worden aangemerkt.

Indien een aanmerkelijk belanghouder (hierna: ab-houder) zijn aandelen certificeert worden die ten titel van beheer overgedragen aan een Stichting Administratiekantoor. In ruil daarvoor verkrijgt de ab-houder certificaten. Vanuit de fiscale praktijk is aan mij de vraag gesteld of bij certificering van aanmerkelijk belang aandelen sprake is van een vervreemding in de zin van art. 11, eerste lid, ten derde, letter b, juncto vijfde lid, Lvb.

Om bovenstaande onduidelijkheid weg te nemen, keur ik het volgende goed. Ingeval een abhouder zijn aandelen overdraagt aan een Stichting Administratiekantoor tegen afgifte van certificaten van die aandelen, wordt de overdracht niet aangemerkt als een vervreemding in de zin van artikel 11 Lvb, indien de uit te reiken certificaten met de aandelen kunnen worden vereenzelvigd. In dat geval is de verkrijgingsprijs van die certificaten gelijk aan die van de in administratie genomen aandelen. Van vereenzelviging van certificaten met de overgenomen aandelen kan worden gesproken, indien uit de statuten van het administratiekantoor dan wel uit eventuele voorwaarden van de administratie blijkt, dat aan de volgende voorwaarden wordt voldaan.

1. Voor ieder ingeleverd aandeel wordt telkens een certificaat uitgereikt dan wel een aantal certificaten tot een gelijk nominaal bedrag als het ingeleverde aandeel.
2. Het administratiekantoor kan de overgenomen aandelen niet vervreemden of verpanden, wat het eerste betreft althans niet zonder onmiddellijke uitkering van de opbrengst aan de certificaathouders tegen inlevering van de certificaten.
3. De door het administratiekantoor ontvangen dividenden en andere uitkeringen op de aandelen worden onmiddellijk ter beschikking van de certificaathouders gesteld.
4. Bij uitkering van bonusaandelen of stockdividenden op de overgenomen aandelen worden door het administratiekantoor dienovereenkomstig certificaten verstrekt.
5. Indien bij de afgifte van nieuwe aandelen voorkeursrechten aan de aandeelhouders worden toegekend, stelt het administratiekantoor de certificaathouders in de gelegenheid dienovereenkomstig een voorkeursrecht op de certificaten uit te oefenen. Het administratiekantoor maakt van de voorkeursrechten van aandeelhouders gebruik in dezelfde omvang als de certificaathouders gebruik maken van de hun dienovereenkomstig toegekende rechten.
6. Door het administratiekantoor ontvangen liquidatie-uitkeringen op de aandelen worden onmiddellijk aan de certificaathouders tegen inlevering van de certificaten afgedragen.
7. De vervreemdingsbevoegdheid ten aanzien van de certificaten is niet geringer dan bij de aandelen het geval is.
8. De certificaten kunnen slechts tegen afgifte van de aandelen worden ingetrokken dan wel ingeleverd.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de statuten en administratieve voorwaarden of andere overeenkomsten geen bepalingen mogen bevatten, die vereenzelviging van de certificaten met de aandelen zouden verhinderen.

2. Gepubliceerd op 26 maart 2010.

Aanschrijving investeringsaftrek bij toepassing vervangingsreserve

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

In geval van aanwending van een vervangingsreserve behoort op basis van geldende jurisprudentie (HR. 24-12-1975, BNB 1976/51) de investeringsaftrek te worden verleend over het met de vervangingsreserve verminderde investeringsbedrag. De eventuele desinvesteringsbijtelling met betrekking tot het vervreemde bedrijfsmiddel wordt dan berekend over de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel.

Ik keur goed dat voor de berekening van de investeringsaftrek als vermeld in (Lwb) als grondslag wordt genomen de kostprijs van het aangeschafte bedrijfsmiddel zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Lib respectievelijk artikel 6, derde tot en met zesde lid van de Lwb gevormde vervangingsreserve ter zake van het vervangen bedrijfsmiddel, mits bij de berekening van de desinvesteringsbijtelling niet de boekwaarde van het afgestane bedrijfsmiddel maar de overdrachtsprijs als grondslag wordt genomen.

Aan deze goedkeuring verbind ik de volgende voorwaarden:

a. Is investeringsaftrek genoten over de kostprijs zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Lib respectievelijk artikel 6, derde tot en met zesde lid van de Lwb gevormde vervangingsreserve ter zake van het vervangen bedrijfsmiddel, dan kan belastingplichtige zich bij desinvestering niet op het standpunt stellen dat hij, bij het bepalen van de hoogte van de desinvesteringsbijtelling, de boekwaarde ten tijde van de inruil als grondslag wenst te hanteren. Als grondslag zal gelden de overdrachtsprijs dan wel de waarde in het economische verkeer.

b. Indien blijkt dat is uitgegaan van een te hoge grondslag voor het berekenen van investeringsaftrek, wordt de belastingplichtige geacht geen verzoek om toepassing van deze aanschrijving te hebben gedaan, zodat de investeringsaftrek alsnog overeenkomstig de jurisprudentie moet worden berekend.

Indien blijkt dat belastingplichtige bij vervreemding van het bedrijfsmiddel ter zake waarvan de investeringsaftrek op basis van de onderhavige aanschrijving in aanmerking is genomen, - in strijd met voorwaarde a - zich alsnog op het standpunt stelt dat de boekwaarde van het vervreemde bedrijfsmiddel de grondslag voor de desinvesteringsbijtelling moet vormen, dan wel indien blijkt dat een situatie zoals beschreven bij voorwaarde b zich heeft voorgedaan, kan gedurende tien kalender (boek-)jaren na het jaar waarin deze situaties zijn geconstateerd, geen beroep op deze aanschrijving worden ingewilligd. Voor de relevante (toekomstige) investeringen zal dan overeenkomstig de geldende jurisprudentie investeringsaftrek worden verleend en desinvesteringsbijtelling worden toegepast.

De belastingplichtige die in aanmerking wenst te komen voor investeringsaftrek volgens bovenstaande goedkeuring, dient voor elk jaar waarin een dergelijke investering plaatsvindt een volgens bijgevoegd model opgemaakte en ondertekende verklaring over te leggen, onder vermelding van de overigens voor de toepassing van deze aanschrijving van belang zijnde gegevens. Deze verklaring wordt gelijktijdig ingediend met de aangifte inkomstenbelasting of winstbelasting over het jaar waarin de verplichtingen ter zake van de aanschaf van dat bedrijfsmiddel zijn aangegaan. Zonder de bovenvermelde verklaring kan deze aanschrijving niet worden toegepast.

De voorwaarde genoemd onder b alsmede de sancties hierop strekken ertoe misbruik van bovenstaande regeling te voorkomen. Een dergelijk misbruik acht ik bijvoorbeeld aanwezig indien de inruilprijs van het vervangen bedrijfsmiddel doelbewust wordt verhoogd teneinde voor het nieuw aangeschafte bedrijfsmiddel een hoge grondslag voor de berekening van investeringsaftrek te creëren. Dit geldt eveneens indien bij de bepaling van de grondslag voor de berekening van investeringsaftrek doelbewust wordt uitgegaan van de - in sommige

branches gebruikelijke - zogenaamde bruto-adviesprijzen, zonder dat rekening gehouden wordt met de - evenzeer gebruikelijke - kortingen die zouden worden verleend indien geen sprake is van inruil. De kortingen worden dan verleend in de vorm van een hogere inruilprijs. Ik wijs hierbij op de uitspraken van het Gerechtshof te Leeuwarden van 11 februari 1983 (BNB 1984/152) en van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 17 januari 1984 (VN 1984, blz. 1953), beide gewezen met betrekking tot de in Nederland toen geldende zogenoemde Wir regeling.

Deze aanschrijving kan worden toegepast met ingang van het jaar 1995.

Bijlage

Verklaring inzake de berekening van investeringsaftrek en desinvesteringsbijtelling bij aanwending van een vervangingsreserve.

Aan de inspecteur der Belastingen te

De ondergetekende

verzoekt voor de heffing van inkomstenbelasting c.q. winstbelasting over het jaar toepassing van de aanschrijving van de Directeur der Belastingen van 19 april 1996 met betrekking tot de volgende bedrijfsmiddelen:

1.

2.

- Ondergetekende verklaart dat bij de berekening van de grondslag voor het verlenen van investeringsaftrek is uitgegaan van de reële waarde van zowel het verkregene als het afgestane bedrijfsmiddel.

Voorts verklaart ondergetekende akkoord te gaan met de volgende voorwaarden:

a. Is investeringsaftrek genoten over de kostprijs van een bedrijfsmiddel zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Lib respectievelijk artikel 6, derde tot en met zesde lid van de Lwb gevormde vervangingsreserve ter zake van het vervangen bedrijfsmiddel, dan zal de desinvesteringsbijtelling met betrekking tot het desbetreffende bedrijfsmiddel worden berekend over de overdrachtprijs dan wel de waarde in het economische verkeer van dit bedrijfsmiddel.

b. Indien blijkt dat is uitgegaan van een te hoge grondslag voor het berekenen van de investeringsaftrek, wordt ondergetekende geacht geen verzoek om toepassing van de in deze verklaring bedoelde aanschrijving te hebben gedaan, zodat de investeringsaftrek alsnog overeenkomstig de in BNB 1976/51 weergegeven opvatting van de Hoge Raad moet worden berekend.

Plaats dagtekening

Handtekening

Fiscaal Bulletin - Standaardvoorwaarden geruisloze inbreng

(Voorperiode N.V.)

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

Het is wenselijk om, in het kader van eenheid van beleid door de Belastingdienst, richtlijnen te geven met betrekking tot de inbreng van activa en passiva van een bedrijf dat valt onder de werking van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), in een nieuw op te richten naamloze vennootschap, om een soepeler toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting mogelijk te maken. Daartoe stel ik hierbij het volgende vast.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. 1. In deze aanschrijving wordt verstaan onder:

- eenmanszaak: een bedrijf waarop de Landsverordening inkomstenbelasting van toepassing is;
- inbrenger: degene die zijn eenmanszaak in een nieuw opgerichte naamloze vennootschap inbrengt;
- de inspecteur: de Inspecteur der Belastingen.

2. Onder eenmanszaak wordt in deze aanschrijving mede verstaan het aandeel van een ondernemer in een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap.

Art. 2. Ter zake van de inbreng van een eenmanszaak in een nieuw opgerichte naamloze vennootschap wordt de winst vastgesteld met inachtneming van de artikelen 8 en 9, mits die inbreng is geschied overeenkomstig de voorschriften in de artikelen 3 tot en met 7 van deze aanschrijving.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Gezamenlijke verklaring

Art. 3. 1. De inbrenger en de naamloze vennootschap dienen door middel van een gezamenlijke verklaring binnen twee maanden na de oprichting van de naamloze vennootschap schriftelijk aan de Inspecteur te verklaren dat zij de voorschriften in de artikelen 4 tot en met 7 en 10, voorzover die hen aangaan, aanvaarden. De Inspecteur kan in bijzondere gevallen de termijn van twee maanden verlengen met een maand.

2. De verklaring, bedoeld in het eerste lid, dient vergezeld te zijn van:

- de geregistreerde voorovereenkomst van inbreng;
- de jaarrekening (verlies- en winstrekening, alsmede begin- en eindbalans) over het aan de oprichting van de naamloze vennootschap voorafgaande boekjaar van de eenmanszaak;
- een berekening van de goodwill;
- een berekening van het te plaatsen aandelenkapitaal van de naamloze vennootschap, met toelichting;
- de fiscale openingsbalans en de commerciële openingsbalans van de naamloze vennootschap;
- de akte van oprichting van de nieuw opgerichte naamloze vennootschap.

Inbreng

Art. 4. 1. Alle tot het vermogen van de eenmanszaak behorende activa en passiva dienen te worden ingebracht in de naamloze vennootschap, met dien verstande dat de Inspecteur een uitzondering kan maken voor activa en passiva die geen functie meer in de eenmanszaak vervullen.

Overname boekwaarde

2. De naamloze vennootschap dient de overgenomen activa en passiva van de eenmanszaak in haar fiscale openingsbalans op te nemen tegen dezelfde boekwaarde waarvoor deze zijn opgenomen in de fiscale eindbalans van de eenmanszaak.

Fiscale reserve

3. De door de inbrenger gevormde fiscale reserve in de zin van artikel 10, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 dient door de naamloze vennootschap in haar fiscale openingsbalans opgevoerd te worden als een door haar gevormde fiscale reserve.

Aanvang boekjaar

Art. 5. De overeenkomst, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel a, dient te zijn geregistreerd bij de Inspecteur binnen zes maanden na het tijdstip waarop de onderneming voor rekening en risico van de naamloze vennootschap gaat lopen, waarbij het eerste boekjaar van de naamloze vennootschap aanvangt op het tijdstip van afsluiting van het

laatste volledige boekjaar van de ingebrachte eenmanszaak.

Art. 6. Afgezien van creditering ter zake van de op het tijdstip van overgang van de heffing van inkomstenbelasting over de eenmanszaak naar de heffing van winstbelasting materieel verschuldigde belastingen en premies AOV/AWW/AVBZ mag de inbrenger boven de ter zake van het ingebrachte vermogen te ontvangen aandelen in de naamloze vennootschap worden gecrediteerd voor een bedrag van ten hoogste 5 procent van het nominaal geplaatste en gestorte aandelenkapitaal van de naamloze vennootschap.

Creditering

Art. 7. 1. De ter zake van het ingebrachte vermogen uit te geven aandelen in de naamloze vennootschap moeten, volgestort, a pari bij de inbrenger worden geplaatst.

Uitgifte a pari

2. Het nominaal geplaatste aandelenkapitaal wordt bepaald aan de hand van de waarde in het economisch verkeer, die op het in artikel 6 bedoelde tijdstip aan het vermogen van de eenmanszaak moet worden toegekend, met dien verstande dat de druk van de winstbelasting op de stille reserves, de goodwill en de vervangingsreserve wordt gesteld op ten hoogste 25 procent (inclusief opcenten).

Ink

Hoofdstuk III

De gevolgen van de inbreng

Art. 8. 1. Voor de heffing van winstbelasting bij de naamloze vennootschap en inkomstenbelasting bij de inbrenger wordt de door de eenmanszaak gedreven onderneming beschouwd als rechtstreeks door de naamloze vennootschap te zijn gedreven vanaf het tijdstip van de aanvang van het eerste boekjaar van de naamloze vennootschap, mits de naamloze vennootschap binnen twaalf maanden na de aanvang van het boekjaar tot stand komt en de inbreng eveneens binnen die termijn plaats vindt.

Winst eerste boekjaar

2. Winsten behaald tijdens de periode van terugwerkende kracht, bedoeld in artikel 5, worden toegerekend aan de naamloze vennootschap en worden samengevoegd met de winst van de naamloze vennootschap in haar eerste officiële boekjaar.

Art. 9. 1. Voor de toepassing van artikel 5, vierde lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 worden de in de naamloze vennootschap ingebrachte bedrijfsmiddelen van de eenmanszaak niet beschouwd als opnieuw door die vennootschap te zijn verworven.

Inbreng
bedrijfs-
middelen

2. De bij de inbrenger bestaande aanspraken op vervroegde afschrijving van die bedrijfsmiddelen gaan over op de naamloze vennootschap.

3. Voor de toepassing van artikel 9A, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 wordt de inbreng van bedrijfsmiddelen niet beschouwd als een vervreemding door de inbrenger. Voor de toepassing van artikel 5A, eerste lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 wordt deze inbreng niet beschouwd als een verwerving van die bedrijfsmiddelen door de naamloze vennootschap.

4. Voor de toepassing van artikel 5A, tweede lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 wordt investeringsaftrek die bij de inbrenger terzake van ingebrachte bedrijfsmiddelen in aanmerking is genomen, geacht bij de naamloze vennootschap in aanmerking te zijn genomen en wordt de desbetreffende investering door de naamloze vennootschap geacht te hebben plaatsgevonden op het tijdstip dat de investering door de inbrenger heeft plaatsgevonden.

Hoofdstuk IV

Vervreemdingsverbod

Art. 10. 1. De inbrenger zal gedurende een periode van drie jaren na de datum van oprichting van de naamloze vennootschap het juridische of economische belang bij de daardoor verkregen aandelen slechts mogen vervreemden na voorafgaande toestemming van de Inspecteur.

Toestemming
vervreemding

2. Met het vervreemden van aandelen, bedoeld in het eerste lid, wordt in ieder geval gelijkgesteld het verlenen van een koopoptie, het inkopen van eigen aandelen door de naamloze vennootschap en het gedeeltelijk terugbetalen van hetgeen op de aandelen is gestort, nadat de statuten dienovereenkomstig zijn gewijzigd.

Hoofdstuk V

Slotbepaling

Art. 11. Deze aanschrijving vindt toepassing met terugwerkende kracht tot 1 januari 2000.

Fiscaal Bulletin - Monumentenpanden, onderhoud (IB)

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

In de praktijk blijkt er behoefte aan richtlijnen omtrent de aftrekbaarheid van onderhoud van monumentenpanden, met name in geval het een woning betreft die door de eigenaar als hoofdverblijf gebruikt wordt of, die na onderhoud in vervolg op de aankoop, als hoofdverblijf zal worden gebruikt. Bij monumentenpanden speelt met name het onderscheid tussen verbetering en onderhoud een belangrijke rol. Sommige panden kunnen zo ver zijn verwaarloosd dat mogelijk eerder sprake is van een verbetering of nieuwbouw dan van onderhoud.

Gelet hierop en in verband met de gelijke behandeling van de onderhoudskosten van monumentenpanden acht ik het wenselijk hiervoor een aantal algemene richtlijnen te geven.

1. Onder monumenten kunnen voor toepassing van deze aanschrijving slechts worden verstaan panden die volgens een monumentenverordening zijn aangewezen tot beschermd monument dan wel een landhuis.

2. De huurwaarde wordt berekend op basis van de normale waardering van onroerend goed (8 procent van de waarde in het economisch verkeer) Daarbij hoeft geen rekening te worden gehouden met tuinen en grond voorzover dat meer is dan een gebruikelijk terrein bij een dergelijke woning. Een woning die niet is verhuurd aan derden, wordt aangemerkt als een eigen woning, waarvan de huurwaarde wordt aangegeven. De huurwaarde bijtelling is niet van toepassing voor een woning welke de eigenaar als hoofdverblijf ter beschikking staat.

3. Slechts de onderhoudskosten zijn aftrekbaar. De verbetering van het pand is niet aftrekbaar. Als verbetering hoeven echter niet te worden aangemerkt:

- het aanbrengen van moderne water-, elektra- en telefoonleidingen alsmede gasvoorzieningen. De bijbehorende apparatuur is niet aftrekbaar;
- voorzover nog niet in de hierna te noemen aantallen aanwezig, de aanleg van één badkamer per drie slaapkamers per etage, alsmede 1 badkamer voor de masterbedroom. Voor een bijbouw die historisch gezien een woonfunctie had, één badkamer per drie slaapkamers. Hierbij wordt uitgegaan van een normale, algemeen gebruikelijke badkamerfunctie, derhalve bijvoorbeeld geen jacuzzi;
- een keuken volgens algemeen gebruikelijke normen. De apparatuur echter niet, ook dan niet als sprake is van inbouwapparatuur;
- herstel van de tuin in een historisch verantwoorde staat;
- indien een zwembad historisch gezien bij het pand hoort, is de restauratie ervan aftrekbaar. Restauratie van een historisch niet bestaand zwembad, of de aanleg van een zwembad dat volgens de geschiedenis bij het pand aanwezig was maar nu feitelijk niet meer bestaat, komt niet voor aftrek in aanmerking.

4. Subsidies voor restauratie en onderhoud die door derden worden verstrekt, komen in mindering op de kosten van restauratie en onderhoud. De belanghebbende moet zich akkoord verklaren dat voorzover een lening ter financiering van een monumentenpand geheel of gedeeltelijk wordt kwijtgescholden, tot het bedrag van de kwijtschelding tot het inkomen wordt gerekend in het jaar waarin de kwijtschelding plaats vindt. De bijtelling als bedoeld in de vorige volzin vindt geen toepassing voorzover het bedrag der kwijtschelding nog in mindering kan worden gebracht van onderhoudskosten over een jaar waarvan de aanslag nog niet is opgesteld.

5. De waarde voor de gebruiksbelasting wordt op dezelfde wijze berekend als voor de inkomstenbelasting.

6. Voor de grondbelasting wordt de waarde belast inclusief alle bijbehorende terreinen.

Aanschrijving aftrekbaarheid hypotheekrente

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a en b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) inzake de aftrekbaarheid van hypotheekrente.

Vanuit de praktijk van de rechtstoepassing bereikte mij de vraag hoe gehandeld dient te worden bij verhoging van de bestaande hypotheek of het aangaan van een nieuwe hypotheek door dezelfde belastingplichtige.

Op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (hierna LIB) zijn rente van schulden en kosten van geldlening aangegaan ter verkrijging, onderhoud of verbetering van de eigen woning, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering, aftrekbaar tot ten hoogste een bedrag van f. 27.500. Dit bedrag wordt verhoogd met het onbenut gebleven deel van de aftrekbare rente genoemd in artikel 16, eerste lid, onderdeel c, van de LIB.

Deze bepaling is in het leven geroepen bij de belastingherziening per 1 augustus 2000 (PB 2000, no. 76), waarbij de eigen woning als bron van inkomen is afgeschaft. Bij het ontbreken van een bron past geen aftrek van kosten, zoals in casu de rente van een voor de aanschaf van de woning gesloten hypotheek. Dit zou pleiten voor een volledige afschaffing van de aftrekbaarheid van hypotheekrente.

Toch is met het oog op de startende eigenwoningbezitter, een beperkte aftrekmogelijkheid voor hypotheekrente gehandhaafd, tot een zodanig niveau dat een startende koper op de huizenmarkt zich ook na de belastingherziening een aanvaardbare woning kan aanschaffen. Voor de op het moment van de introductie van het aftrekplafond lopende hypotheek is een overgangsmaatregel in het leven geroepen. Die maatregel houdt in dat de beperking in de hypotheekrenteaftrek niet geldt "voor een door de belastingplichtige vóór 1 augustus 2000 afgesloten hypotheek ten behoeve van een woning die hem vanaf die datum onafgebroken als hoofdverblijf ter beschikking heeft gestaan". Voor deze belastingplichtige blijft dus de rente op een reeds lopende hypotheek voor het volle bedrag aftrekbaar, ook als het rentepercentage gedurende de looptijd wordt verhoogd.

De overgangsmaatregel had tot doel om een ongewenst schokeffect te voorkomen voor degenen die reeds een eigen woning bezaten met een hoge hypothecaire geldlening en daarmee een hoge rentelast. Voorkomen moest worden dat van het ene moment op het andere die hoge rente niet meer aftrekbaar zou zijn, zodat belastingplichtigen in financiële problemen zouden kunnen komen.

De hiervoor beschreven overgangsmaatregel ziet dus uitdrukkelijk op de op het moment van de inwerkingtreding van de wetswijziging bestaande hypothecaire geldlening.

Als belastingplichtige zijn hypothecaire geldlening wil verhogen, door op de bestaande hypotheek bij te lenen of door een tweede (of volgende) hypotheek te sluiten, dan geldt daarvoor de hoofdregel. Dat wil zeggen dat getoetst moet worden of de totaal verschuldigde hypotheekrente onder het aftrekplafond blijft. Bedraagt alleen de rente op de "oude" lening al meer dan het wettelijke plafond, dan is de rente op het bijgeleende bedrag niet aftrekbaar. Bedraagt de op de bestaande hypotheek betaalde rente minder dan het wettelijke plafond, dan is de "nieuwe" rente aftrekbaar tot het plafond wordt bereikt.

Wanneer een bestaande hypotheek wordt "overgesloten" is de overgangsmaatregel niet van toepassing, omdat dan sprake is van het vervallen van de bestaande lening en het tot stand komen van een nieuwe.

Ik keur echter goed dat, wanneer het oversluiten uitsluitend ziet op het kunnen profiteren van een lagere rente, de overgangsmaatregel toch van toepassing is op de nieuwe lening, mits de (rest)schuld niet wordt verhoogd.

Deze aanschrijving treedt in werking met ingang van haar dagtekening en werkt terug tot en met 1 augustus 2000.

P.B. 2001, no. 68

Beschikking kindertoeslag ongehuwde ouder

Ministeriële beschikking met algemene werking van de 12de juni 2001 ter uitvoering van artikel 24A, achtste lid, LIB.

Overdracht
kindertoeslag
samenwonende
ongehuwde
ouders
6670/RNA 10

Art. 1. 1. De ongehuwde ouder, die bij de aanvang van het kalenderjaar recht heeft op de kindertoeslag, kan de toeslag overdragen aan de andere ongehuwde ouder met het hoogst persoonlijke inkomen, indien:

- a. de ouder met de andere ongehuwde ouder gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding voert met een eigen kind, een kind van de voormalige echtgenoot of een pleegkind jonger dan 27 jaar van één van hen of van hen beiden, mits beide ongehuwde ouders de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt;
- b. de ouder blijf geeft van wederzijdse zorgplicht jegens de andere ongehuwde ouder door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de gezamenlijke huishouding dan wel anderszins; en
- c. het kind in het kalenderjaar op de kosten van de ouder en de andere ongehuwde ouder wordt onderhouden en opgevoed.

2. Het eerste lid, onderdeel a, vindt met betrekking tot het onafgebroken voeren van een gezamenlijke huishouding met een kind gedurende tenminste één jaar geen toepassing indien het kind elders verblijft om:

- a. een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen; of
 - b. op Curaçao waar de ouders wonen, niet aanwezige inrichting van onderwijs te bezoeken.
3. Aan de voorwaarde, bedoeld in eerste lid, onderdeel c, is in ieder geval voldaan indien de ouder:
- a. vóór het tijdstip waarop het kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt dan wel het tijdstip waarop het kind vóór die leeftijd in het huwelijk is getreden, het ouderlijk gezag of de voogdij over het kind, overeenkomstig artikel 245 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek uitoefent dan wel het kind overeenkomstig artikel 227 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek heeft geadopteerd; of
 - b. het kind overeenkomstig artikel 203 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek heeft erkend.

Gezamenlijke
keuze

Art. 2. 1. De gezamenlijke keuze van de ouder en de andere ongehuwde ouder voor de overdracht van het recht op kindertoeslag wordt gemaakt bij de aangiften van beide ouders. Zij dienen tegelijkertijd aangifte te doen bij de Inspecteur.

2. Een ongehuwde ouder die bij aangifte een keuze heeft gemaakt voor de overdracht van het recht op kindertoeslag, kan niet op deze keuze terugkomen indien er reeds een definitieve aanslag is opgelegd.

Uitsluiting
toepassing

Art. 3. De artikelen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de ouder en de andere ongehuwde ouder bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn zijn.

Verdubbeling
voor alleen-
staande ouder

Art. 4. 1. De kindertoeslag van de alleenstaande ouder, die bij de aanvang van het kalenderjaar daar recht op heeft, wordt verdubbeld indien de ouder:

- a. ongehuwd zijnde en
- b. gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding voert met een eigen kind, een kind van de voormalige echtgenoot of een pleegkind jonger dan 27 jaar, mits de ongehuwde ouder de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en
- c. in het kalenderjaar het kind op zijn kosten heeft onderhouden en opgevoed.

2. Artikel 1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het eerste lid, onderdeel b.

3. Artikel 1, derde lid, is van toepassing op de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c.

Verzoek bij
aangifte

Art. 5. Het verzoek om toekenning van de dubbele kindertoeslag, bedoeld in artikel 4, wordt gedaan bij de aangifte van de ongehuwde ouder.

Art. 6. De artikelen 4 en 5 zijn niet van toepassing indien de ongehuwde ouder aan de voorwaarden, bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, voldoet.

Citeertitel

Art. 7. Deze ministeriële beschikking kan worden aangehaald als: Ministeriële beschikking kindertoeslag ongehuwde ouder.

Inwerking
treding

Art. 8. Deze ministeriële beschikking treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de, afkondiging is geschied en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Beschikking werkkleding

P.B. 2003/47

Ministeriële beschikking met algemene werking van de 25ste maart 2003 ter uitvoering van artikel 9C, vijfde lid, onderdeel b, LIB en van artikel 6C, derde lid, LLB.

Art. 1. 1. In deze ministeriële beschikking wordt verstaan onder werkkleding:

Definitie
werkkleding

a. kleding, met inbegrip van schoeisel, die gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, moet worden gedragen en die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend daarvoor geschikt is; of

b. kleding, met inbegrip van schoeisel, waarvan het gebruik gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, zodanig is dat privé-gebruik daarna geheel of nagenoeg geheel niet mogelijk is.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, wordt kleding die niet uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan te dragen, als werkkleding aangemerkt indien:

a. de kleding is voorzien van een of meer duidelijk zichtbare, aan de inhoudingsplichtige gebonden beeldmerken met een oppervlakte van tezamen ten minste 70 vierkante centimeter en

b. deze beeldmerken onlosmakelijk aan de kleding zijn aangebracht.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een kledingstuk, dat een onlosmakelijk onderdeel is van de werkkleding, als werkkleding aangemerkt. Het is daarbij niet relevant of vorengenoemd onderdeel van de werkkleding in het privé-leven gedragen zou kunnen worden.

Art. 2. De Inspecteur kan, op verzoek van de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige, vaststellen of de kleding als werkkleding kan worden aangemerkt.

Vaststelling
door
Inspecteur

Art. 3. De waarde van de door de werkgever verstrekte of ter beschikking gestelde werkkleding wordt op nihil gesteld.

Waardering

Art. 4. Deze ministeriële beschikking wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Publicatie

Art. 5. Deze ministeriële beschikking treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Inwerking
treding

Art. 6. Deze ministeriële beschikking kan worden aangehaald als: Ministeriële beschikking werkkleding.

Citeertitel

Landsverordening rentebelasting

Landsverordening van de 30e december 2014 regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

Definities

1 Algemeen

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Inhoudingsplichtige: een in Curaçao gevestigde, bank of een andere in het bezit van een vergunning van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten zijnde financiële instelling of een verzekeraar in de zin van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf, die ten onmiddellijke gunste van een rekeninghouder een rentebetaling doet of bewerkstelligt, ongeacht of deze bank, financiële instelling of verzekeraar, de debiteur is of door de debiteur of de rekeninghouder is belast met de rentebetaling of het bewerkstelligen van de rentebetaling;
- b. rekeninghouder: de uiteindelijke gerechtigde, zijnde een natuurlijke persoon die binnenlandse belastingplichtige is als bedoeld in artikel 1, eerste en tweede lid, van Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en die een rentebetaling ontvangt van een inhoudingsplichtige of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd door een inhoudingsplichtige;
- c. rente: de rente waarop het tarief, bedoeld in artikel 24, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, van toepassing is;
- d. rentebetaling: het betalen, verrekenen of ter beschikking stellen van rente, het rentedragend worden van rente, dan wel het vorderbaar en tevens inbaar worden van rente.

2 De inhouding

Bronheffing

Art. 2. Onder de naam "rentebelasting" wordt een belasting van de rekeninghouder geheven.

Inhouding en afdracht

- Art. 3. 1.** De inhoudingsplichtige houdt de rentebelasting in op het moment van rentebetaling.
2. De inhoudingsplichtige draagt de ingehouden rentebelasting op aangifte af aan de Ontvanger.
3. Het tijdvak waarover voor de rentebelasting aangifte moet worden gedaan is het kalenderkwartaal.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan de Minister nadere regels geven omtrent de inhouding van de rentebelasting.

Tarief

- Art. 4. 1.** De rentebelasting bedraagt 8,5 procent van het zuivere bedrag van de rentebetaling.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op rentebetalingen op een geblokkeerde spaarrekening of beleggingsrekening als bedoeld in artikel 16AA, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

3 Slot- en overgangsbepalingen

Art.. 5. t/m 10 (niet opgenomen: wijziging andere landsverordeningen)

Afwijkende aangifte eerste jaar

Art. 11. In afwijking van artikel 3 geschieden de in dat artikel bedoelde inhouding en aangifte voor de eerste keer op 1 juli 2015 over de onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdvakken van 1 januari tot en met 30 juni.

Inwerking-treding

Art. 12. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.

Ministeriële regeling rentebelasting**Definities**

Art. 1. Met het bewerkstelligen van een rentebetaling, genoemd in artikel 1, onderdeel a, van de Landsverordening van de 30ste december 2014 regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen wordt bedoeld, elke handeling die ertoe leidt dat een rekeninghouder van inhoudingsplichtige een rentebetaling geniet.

2. Rentebetalingen, waarvan de bank of de financiële instelling die de betaling bewerkstelligd, niet zelf de debiteur is, ontstaat de inhoudingsplicht uitsluitend ten aanzien van rente die als zodanig herkenbaar is als zijnde rente als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, van de Landsverordening van de 30ste december 2014 regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

Art. 2. 1. De rentebelasting wordt geheven door inhouding op een rentebetaling.

2. De opbrengsten van producten genoemd in bijlage A behorende bij deze ministeriële regeling worden niet aangemerkt als rentebetaling voor de toepassing van de Landsverordening van de 30ste december 2014 regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

3. De inhoudingsplichtige houdt de rentebelasting in op het tijdstip waarop de rentebetaling feitelijk administratief wordt verwerkt ten gunste van de rekeninghouder.

4. Onder rentebetaling wordt verstaan enkel dat deel van de rentebetaling, dat vorderbaar en tevens inbaar is geworden op of na 1 januari 2015.

5. In geval van immigratie en emigratie van de rekeninghouder, wordt rentebelasting uitsluitend berekend en ingehouden over de rente die toe te rekenen is aan de periode waarin er sprake is van binnenlandse belastingplicht.

6. Indien de feitelijke administratieve verwerking plaatsvindt na het moment van immigratie of van emigratie dient de inhoudingsplichtige de rentebelasting te berekenen en in te houden over uitsluitend de rente die toe te rekenen is aan de periode waarin er sprake is van binnenlandse belastingplicht.

Art. 3. 1 De vaststelling van identiteit en de woonplaats van de belastingplichtige door de inhoudingsplichtige geschiedt overeenkomstig de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening.

2. Indien het adres en de woonplaats van de rekeninghouder binnen Curaçao is gelegen, wordt de fiscale woonplaats voor de toepassing van de inhouding van rentebelasting door de inhoudingsplichtige steeds geacht binnen Curaçao te zijn gelegen.

3. De inhoudingsplichtige stelt de rekeninghouder, van een rekening waarop rentebetalingen worden bewerkstelligd, op de hoogte van zijn kwalificatie als binnenlands belastingplichtige voor de toepassing van de rentebelasting.

4. Indien het adres van de woonplaats van de rekeninghouder buiten Curaçao is gelegen, wordt de fiscale woonplaats voor de toepassing van de inhouding van rentebelasting door de inhoudingsplichtige geacht buiten Curaçao te zijn gelegen.

5. De rekeninghouder kan, middels een op verzoek door de Inspecteur der Belastingen af te geven formulier, de inhoudingsplichtige verzoeken om de kwalificatie als binnenlands belastingplichtige voor de heffing van rentebelasting te herzien. Dit ondertekende formulier dient inhoudingsplichtige in het betreffende cliënten dossier te bewaren.

6. Het niet of niet volledig inhouden en op aangifte afdragen van rentebelasting wordt niet als een verzuim of vergrijp van de inhoudingsplichtige aangemerkt indien:

- a. de inhoudingsplichtige de bepalingen van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening, alsmede de bepalingen van dit artikel in acht heeft genomen; en
- b. het niet of niet volledig inhouden en afdragen te wijten is aan onjuiste informatie die door de rekeninghouder is verstrekt.

Art. 4. 1. De inhoudingsplichtige heeft voor de toepassing van de inhouding van de rentebelasting geen nadere onderzoek verplichting ten aanzien van rechtsvormen niet zijnde een natuurlijk persoon anders dan de verplichtingen die voortvloeien uit de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening ten aanzien van de identificatie van de rekeninghouder.

2. Voor de bepaling van de inhoudingsplicht van de rentebelasting van de rekeninghouder

mag de inhoudingsplichtige volstaan met de beoordeling van de informatie die op basis van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening dient te zijn vastgelegd.

3. Het niet of niet volledig inhouden en op aangifte afdragen van rentebelasting wordt niet als een verzuim of vergrijp van de inhoudingsplichtige aangemerkt indien de inhoudingsplichtige de bepalingen van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening ten aanzien van de identificatieplicht in acht heeft genomen en op basis hiervan heeft vastgesteld dat de uiteindelijk gerechtigde van de rentebetaling geen natuurlijk persoon is.

Art. 5. 1. Het model van het aangiftebiljet voor de aangifte en de afdracht van rentebelasting door de inhoudingsplichtige wordt vastgesteld overeenkomstig de bij deze ministeriële regeling behorende bijlage B.

2. De aangifte, bedoeld in artikel 3, tweede lid van de Landsverordening regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomsten dient, met gebruikmaking van het aangiftebiljet als bedoeld in het eerste lid, bij de Inspecteur te worden ingediend.

Art. 6. 1. De aangifte en afdracht over een tijdvak na 1 juli 2015, geschiedt overeenkomstig artikel 8, tweede lid van de Algemene landsverordening op de Landsbelastingen.

2. In geval een inhoudingsplichtige vanwege de noodzaak tot aanpassing van geautomatiseerde administratiesystemen niet in staat is om de aangifte over de tijdvakken van 1 januari tot en met 30 juni 2015 tijdig en volledig in te dienen, kan de Inspecteur op een gemotiveerd verzoek van de inhoudingsplichtige uitstel verlenen tot uiterlijk 15 oktober 2015.

3. Een uitstel op basis van het derde lid¹, schort de verplichtingen over de tijdvakken na 30 juni 2015, niet op.

4. Het niet of niet volledig inhouden en op aangifte afdragen van rentebelasting wordt niet als een verzuim of vergrijp van de inhoudingsplichtige aangemerkt indien de inhoudingsplichtige de tekortkoming uiterlijk in de aangifte en afdracht over het vierde tijdvak van het kalenderjaar 2015 door de inhoudingsplichtige heeft gecorrigeerd.

Art. 7. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2015.

Art. 8. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling rentebelasting.

1. Bedoeld zal zijn: het tweede lid.

Landsverordening loonbelasting

Landsverordening op de Loonbelasting 1976

P.B. 1975/254

Hoofdstuk I**Belastingplicht****Art. 1.** Onder de naam "loonbelasting" wordt een belasting van de werknemers geheven.Heffing van
werknemers
Werknemer**Art. 2. 1.** Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander.

2. Wie niet binnen Curaçao woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

a. zijn dienstbetrekking binnen Curaçao vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger binnen Curaçao vervulde dienstbetrekking;

b. in dienstbetrekking staat tot een Curaçaos publiekrechtelijk rechtspersoon, dan wel uit andere hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere functie door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een binnen Curaçao gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Curaçao gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam.

3. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

Art. 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd elke arbeidsverhouding waarbij een gezagsverhouding bestaat tussen degene die werk opdraagt en degene die het uitvoert.Dienst-
betrekking

2. Onder dienstbetrekking wordt tevens verstaan de arbeidsverhouding van:

a. de bestuurder of commissaris van een binnen Curaçao gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;

b. het kind van 14 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

c. personen die niet anders dan op provisiebasis werken:

d. degene, die als artiest of beroepssportbeoefenaar optreedt en zijn woonplaats niet binnen Curaçao heeft;

e. degene, wiens functie op een benoeming berust;

f. degene die, anders dan in de uitoefening van een onderneming, zich verbindt om persoonlijk een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;

g. degene die de in onderdeel f bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;

h. degene die, anders dan in de uitoefening van een onderneming, door tussenkomst van degene tot wie de arbeidsverhouding bestaat, persoonlijk arbeid verricht voor een derde;

i. degene, die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene, die aan een bedrijfsschool opleiding ontvangt, een en ander indien een beloning wordt genoten, die niet uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht.

3. Het tweede lid, onderdelen f en g, vindt geen toepassing indien de in onderdeel f bedoelde verbintenis rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden dan wel met de openbare rechtspersoon het Land Curaçao.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bedrijfssectoren en -takken worden aangewezen ten aanzien waarvan het tweede lid, onderdelen f en g, niet van toepassing is.¹

5. Als loon van de in het tweede lid, onder f, bedoelde uitvoerder wordt aangemerkt het gehele door de aanbesteder verstrekte loon, verminderd met het loon van de hulpen. Deze vermindering is slechts van toepassing voor zover de uitvoerder aan de aanbesteder een door hem en zijn hulpen ondertekende verklaring doet toekomen waaruit het loon van ieder van de hulpen blijkt.

6. Onder loon uit vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander worden tevens verstaan de uitkeringen die de Sociale Verzekeringsbank doet op grond van:

1. P.B. 2002, no. 81. Effectief alleen de bouwrijverheid.

- a. de Landsverordening Ziekteverzekering² en de Landsverordening Ongevallenverzekering³ voor zover die niet door tussenkomst van degene tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat, worden uitbetaald;
- b. de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering;
- c. de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering⁴;
- d. de Cessantia-landsverordening⁵.

Inhoudings- plichtige

Art. 4. 1. Inhoudingsplichtige is:

- a. degene, tot wie één of meer personen in dienstbetrekking staan;
 - b. degene, die aan één of meer personen loon uit vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of tot een ander verstrekt.
2. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd in de gevallen bedoeld in artikel 3, tweede lid, onder
- a. het lichaam;
 - b. de ouder;
 - c. degene, van wie provisie genoten wordt;
 - d. degene, met wie het optreden is overeengekomen;
 - e. degene, te wiens laste de betaling komt;
 - f. de aanbesteder;
 - g. de aanbesteder;
 - h. degene op wie de verplichting rust het loon te betalen;
 - i. degene bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten.
3. Degene tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat wordt geacht aan de werknemer het loon te verstrekken dat deze uit hoofde van zijn dienstbetrekking geniet van een niet-inhoudingsplichtige.
4. Wie buiten Curaçao woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd indien hij in Curaçao:
- a. een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft,
 - b. één of meer personen in dienst heeft en door de Inspecteur als inhoudingsplichtige is aangewezen.
5. Voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel a, wordt als een vaste inrichting in ieder geval aangemerkt:
- a. de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden indien de duur ervan 30 dagen overschrijdt;
 - b. het verrichten van werkzaamheden die gericht zijn op het verlenen van tussenkomst ten behoeve van degenen die tegen beloning persoonlijke arbeid in Curaçao verrichten en een derde ten behoeve van wie die arbeid wordt verricht.
6. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren, alsmede bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd. De consulaire vertegenwoordiger is evenwel inhoudingsplichtig, indien er voor zover hij naast het consulaire ambt een onderneming uitoefent.
7. Inhoudingsplichtige voor het loon genoemd in artikel 3, zesde lid, is de Sociale Verzekeringsbank.
8. Ter vergemakkelijking van de heffing van de inkomstenbelasting kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gegeven ingevolge welke loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die:
- a. termijnen van lijfrente of andere periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten;
 - b. uitkeringen genieten ter vervanging van gederfde of te derven periodieke uitkeringen;
 - c. uitkeringen ten laste van een lijfrentespaarrekening of een lijfrentebeleggingsrekening genieten.
9. Ingeval artikel 6B toepassing vindt, is in afwijking van het eerste lid voor de aanspraak die ingevolge dat artikel als loon wordt aangemerkt, inhoudingsplichtige degene die als verzekeraar van die aanspraak optreedt.

2. P.B. 1960, no. 83.

3. P.B. 1966, no. 14.

4. P.B. 1965, no. 194.

5. P.B. 1983, no. 85.

Hoofdstuk II Voorwerp van belasting

Art. 5. 1. De belasting wordt geheven naar het belastbaar loon.

Heffings-
grondslag

2. Belastbaar loon is het gezamenlijke bedrag aan loon verminderd met de bedragen als bedoeld in artikel 6G.

Art. 6. 1. Loon is al hetgeen uit een dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking wordt genoten, daaronder mede begrepen hetgeen wordt vergoed of verstrekt in het kader van de dienstbetrekking.

Loonbegrip

2. Tot het loon behoren mede de stortingen van de werkgever ten name van de werknemer in een spaar- of voorzieningsfonds, alsmede de op het tegoed bijgeschreven rente. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels gegeven worden waaraan spaar- of voorzieningsfondsen moeten voldoen.

3. Degene, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat, wordt geacht de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering, welke door zijn tussenkomst worden uitbetaald, als loon uit de dienstbetrekking te verstrekken.

4. Tot het loon behoren aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen.

5. Onder aanspraken worden mede verstaan rechten op geheel of gedeeltelijk betaald verlof. 6. Tot het loon behoren uitkeringen en verstrekkingen ingevolge een tot het loon behorende aanspraak voor zover de aanspraak in afwijking van hetgeen bij of krachtens deze landsverordening is bepaald, bij de bepaling van de verschuldigde belasting niet als loon in aanmerking is genomen.

7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen in bepaalde gevallen of groepen van gevallen regels gegeven worden met betrekking tot het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden dat geacht wordt te zijn genoten. Hierbij kan ook bepaald worden dat een bedrag ter zake niet tot het loon behoort.

Art. 6A. 1. Niet in geld genoten loon (loon in natura) wordt in aanmerking genomen naar de waarde die daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat ingeval door een derde, niet zijnde een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap, ter zake van het niet in geld genoten loon een bedrag aan de inhoudingsplichtige in rekening wordt gebracht, het door de derde in rekening gebrachte bedrag in aanmerking wordt genomen. Voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik daarvan meebrengt wordt de waarde ten hoogste gesteld op het bedrag van de besparing.

Niet in geld
genoten loon

2. Met betrekking tot niet in geld genoten loon in de vorm van verstrekkingen van branche-eigen producten van het bedrijf van de inhoudingsplichtige dan wel van het bedrijf van een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap, wordt, in zoverre in afwijking van het eerste lid, ingeval voor de aanschaf van deze producten in het economische verkeer aan een derde, onder voor het overige overeenkomstige omstandigheden, een bedrag in rekening zou worden gebracht, het aan deze derde in rekening te brengen bedrag in aanmerking genomen.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels gesteld worden op grond waarvan de waarde van het volgende niet in geld genoten loon op een lager bedrag kan worden gesteld dan het ingevolge de vorige leden in aanmerking te nemen bedrag:

a. voorzieningen die geheel of gedeeltelijk gebruikt of verbruikt worden op een bij die ministeriële regeling aan te wijzen werkplek;

b. rente van personeelsleningen;

c. het genot van een in het kader van de dienstbetrekking ter beschikking gestelde woning.

4. De waarde van een aanspraak om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen wordt gesteld op de bedragen die bij een derde worden gestort, of voor zover geen stortingen worden verricht, zouden moeten worden gestort teneinde de aanspraak te dekken.

5. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de waardering van aanspraken.

6. De ingevolge de vorige leden in aanmerking te nemen waarde wordt verminderd met het bedrag dat de werknemer ter zake in rekening wordt gebracht, met dien verstande dat de aldus verminderde waarde ten minste op nihil wordt gesteld.

**Privé gebruik
auto**

Art. 6B. 1. Indien aan een werknemer mede voor privé doeleinden een personenauto ter beschikking is gesteld, wordt het loon in natura op basis van een kalenderjaar gesteld op een bedrag gelijk aan 15 procent van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van de auto, tenzij de werknemer aantoonst dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt.

2. Een door de werknemer aan de inhoudingsplichtige betaalde vergoeding ter zake van het gebruik van de personenauto voor privé doeleinden komt in mindering op de in het eerste lid bedoelde bijtelling tot ten hoogste het bedrag van die bijtelling. Andere vergoedingen of gemaakte onkosten kunnen niet in mindering worden gebracht.

3. Als personenauto in de zin van dit artikel wordt mede beschouwd een automobiel voor zowel personen- als goederenvervoer.

Aandelen-opties

Art. 6C.⁶ 1. Ingeval in het kader van een dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking met een werknemer een aandelenoptierecht is overeengekomen, behoort niet de waarde van dat recht tot het loon doch hetgeen door de werknemer ter zake van de uitoefening of vervreemding van dat recht wordt genoten.

2. Het loon dat ingevolge het eerste lid in aanmerking wordt genomen, wordt verminderd met het bedrag dat de werknemer ter zake van het aandelenoptierecht in rekening is gebracht, maar niet verder dan tot nihil.

3. Indien zulks plaatsvindt in het kader van een aandelenfusie, een splitsing van een rechtspersoon, een fusie van een rechtspersoon of een overname van 50% of meer van de aandelen in de inhoudingsplichtige of een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap wordt als uitoefening of vervreemding van een aandelenoptierecht niet beschouwd:

a. het wijzigen van de voorwaarden van het optierecht terzake van het aandeel waarop het optierecht ziet, of

b. het vervangen van het optierecht door een ander aandelenoptierecht waarbij dat andere optierecht ziet op een ander aandeel, tenzij aannemelijk is dat het wijzigen of het vervangen van het aandelenoptierecht, in meer dan betekenisvolle mate plaatsvindt om belastingheffing ter zake van het recht uit te stellen of te ontgaan.

4. Onder vervreemding wordt mede begrepen het formeel of feitelijk tot voorwerp van zekerheid worden, het brengen in het vermogen van een onderneming, alsmede het ontvangen van een schadeloosstelling als bedoeld in artikel 320 of artikel 349 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. De overgang onder algemene titel van een aandelenoptierecht wordt niet als een vervreemding aangemerkt.

5. Ingeval bij vervreemding van een aandelenoptierecht de tegenprestatie ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst, wordt als genoten bedrag aangemerkt de waarde in het economische verkeer welke ten tijde van de vervreemding aan het recht kan worden toegekend.

6. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder een aandelenoptierecht verstaan een recht om een of meer aandelen of daarmee gelijk te stellen rechten te verwerven in de inhoudingsplichtige vennootschap of in een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap, of een daarmee gelijk te stellen recht.

7. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder een met de inhoudingsplichtige verbonden vennootschap verstaan:

a. een vennootschap waarin de inhoudingsplichtige voor ten minste een derde gedeelte belang heeft;

b. een vennootschap die voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de inhoudingsplichtige;

c. een vennootschap waarin een derde voor ten minste een derde gedeelte belang heeft, terwijl deze derde tevens voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de inhoudingsplichtige.

8. Voor de toepassing van dit artikel wordt, indien een inhoudingsplichtige vennootschap of een met de inhoudingsplichtige vennootschap verbonden vennootschap is betrokken bij een splitsing of een fusie op de voet van artikel 335 onderscheidenlijk artikel 309 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, onder die vennootschap mede verstaan de verkrijgende

6. Deze bepaling geldt niet voor aandelenoptierechten die reeds voor de inwerkingtreding ervan (op 1 januari 2017) zijn verkregen en waarbij toepassing van dat artikel tot een fiscaal ongunstiger resultaat leidt dan bij toepassing van de thans geldende regeling. Voor die gevallen blijft de voor 1 januari 2017 geldende regeling van toepassing. (art. XXI, P.B. 2016 no. 37).

vennootschap in de zin van die artikelen alsmede de vennootschap die vóór de splitsing onderscheidenlijk fusie werd aangemerkt als een met de inhoudingsplichtige vennootschap verbonden vennootschap.

Art. 6D. 1. Ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij direct danwel indirect een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 wordt het in een kalenderjaar genoten loon ten minste gesteld op:

Gebruikelijk
loon

a. een bedrag dat gelijk is aan 50 procent van de omzet van het lichaam; danwel
b. een bedrag van Cg 50.000, indien de omzet van het lichaam meer bedraagt dan Cg 100.000; danwel

c. indien aanmerkelijk is dat ter zake van soortgelijke dienstbetrekkingen waarbij aanmerkelijk belang geen rol speelt, in het economisch verkeer een lager loon gebruikelijk is, een bedrag dat gelijk is aan dat lagere loon; danwel

d. indien bij het lichaam of daarmee verbonden lichamen ook andere werknemers in dienst zijn, een bedrag dat niet lager is dan het hoogste loon van de overige werknemers. Ingeval aanmerkelijk is dat het loon, gelet op wat gebruikelijk is in het economische verkeer waarbij een aanmerkelijk belang geen rol speelt, op een lager bedrag behoort te worden gesteld dan het hoogste loon van de overige werknemers wordt het, in afwijking in zoverre van de vorige volzin, op een zodanig bedrag gesteld dat het niet meer in belangrijke mate afwijkt van hetgeen gebruikelijk is. Het loon wordt in de gevallen genoemd in de voorgaande twee volzinnen nimmer op een lager bedrag gesteld dan het bedrag dat in het desbetreffende geval geldt ingevolge onderdeel a danwel onderdeel b.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt het in een kalenderjaar genoten loon in het jaar van oprichting van het lichaam en de drie daaropvolgende kalenderjaren op verzoek van de werknemer gesteld op het bedrag van de commerciële winst van het lichaam, indien deze lager is dan het bedrag dat ingevolge het eerste lid, doch niet op een langer bedrag gesteld dan nihil.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van meerdere lichamen waarin hij direct danwel indirect een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, met dien verstande dat alsdan de totale omzet van die lichamen gezamenlijk in aanmerking wordt genomen. Het aldus vastgestelde loon geldt voor alle lichamen gezamenlijk.

4. Dit artikel is niet van toepassing op:

a. een Curaçaose Beleggingsvennootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940;

b. een doelvermogen als bedoeld in artikel 1B van de Landsverordening op de winstbelasting 1940;

c. een lichaam waarop artikel 8 of 9A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van toepassing is;

d. een lichaam waarop krachtens overgangsrecht de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999 van toepassing zijn

e. een vennootschap die is toegelaten tot een economische zone als bedoeld in de Landsverordening economische zones 2000;

f. een lichaam dat in het bezit is van een ontheffing krachtens de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten, voor zover zij op het buitenland gerichte activiteiten verricht;

g. een lichaam als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

h. een bestuurder of commissaris als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c.

5. Dit artikel is niet van toepassing indien het bij toepassing van het eerste lid, onderdeel a, vast te stellen loon voor de arbeid in het lichaam, bedoeld in het eerste lid, of daarmee verbonden lichamen, in het kalenderjaar niet hoger is dan Cg 12.500.

6. In bijzondere situaties kan de Inspecteur op verzoek van de werknemer voor een periode van twee kalenderjaren bij voor bezwaar vatbare beschikking bepalen de toepassing van het eerste lid achterwege te laten. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden bijzondere situaties als bedoeld in de eerste volzin vastgesteld.

Loon afstaan
aan andere
inhoudings-
plichtige

Art. 6E. 1. De in Curaçao wonende of gevestigde inhoudingsplichtige wordt geacht met het door hem verschuldigde loon van een in Curaçao wonende werknemer tevens te verstrekken het loon dat de werknemer zonder toepassing van dit artikel zou hebben genoten als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, indien:

a. de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van die andere inhoudingsplichtige onder de verplichting het hem toekomende loon af te staan aan de inhoudingsplichtige, en

b. die andere inhoudingsplichtige het bedoelde loon rechtstreeks afdraagt aan de inhoudingsplichtige en aan de werknemer geen verstrekkingen verstrekt die niet vooraf aan de inhoudingsplichtige zijn medegedeeld.

Aan de voorwaarde in de eerste volzin, onderdeel a, dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van een andere inhoudingsplichtige is ook voldaan indien de inhoudingsplichtige waaraan het loon wordt afgestaan een lichaam is waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, derde lid van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, de werknemer via dit lichaam een belang heeft in de andere inhoudingsplichtige en dit belang tezamen met zijn werkzaamheden voor die andere inhoudingsplichtige materieel grotendeels overeenkomt met het aandeel en de werkzaamheden van een vennoot in een openbare vennootschap.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een buiten Curaçao wonende werknemer ingeval het aan de inhoudingsplichtige afgestane loon voor de toepassing van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting niet anders zou worden behandeld dan het door deze inhoudingsplichtige aan de werknemer uit te betalen loon.

3. Het eerste en tweede lid zijn slechts van toepassing als de Inspecteur de inhoudingsplichtige die zonder toepassing van deze leden belasting had moeten inhouden, op gezamenlijk verzoek van deze inhoudingsplichtige, de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan en de werknemer bij voor bezwaar vatbare beschikking, die te allen tijde bij nadere, voor bezwaar vatbare, beschikking kan worden herroepen, heeft vastgesteld dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

4. Het derde lid is niet van toepassing indien:

a. de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in zowel de inhoudingsplichtige die zonder toepassing van dit artikel belasting had moeten inhouden als in de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan, en

b. de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan aangifte doet in overeenstemming met het eerste of tweede lid.

Aanspraken die
niet tot het loon
behoren

Art. 6F. 1. Tot het loon worden niet gerekend:

a. aanspraken ingevolge een pensioenregeling, een en ander volgens de in of krachtens hoofdstuk IIA gestelde normeringen en beperkingen;

b. aanspraken ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering, de Landsverordening Ziekteverzekering, de Cessantialandsverordening en de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;

c. aanspraken, die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken als bedoeld in onderdeel b;

d. aanspraken op periodieke uitkeringen ter vervanging van gedeerd of te derven loon, mits:⁷

1° deze aanspraken voorzien in aan de werknemer of gewezen werknemer toekomende periodieke uitkeringen die niet later ingaan dan in het jaar waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt of in periodieke uitkeringen die bij zijn overlijden ingaan en toekomen aan zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot dan wel degene met wie hij duurzaam een gezamenlijke huishouding voert of heeft gevoerd en met wie geen bloed- of aanverwantschap in de rechte lijn bestaat, of aan zijn kinderen of pleegkinderen die de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt;

2° voor deze aanspraken als verzekeraar optreedt een lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Beschikking Pensioenen, eerste lid, onderdelen a, b, d of e, of de natuurlijke persoon tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat of heeft gestaan; en

7. Deze bepaling, in werking getreden per 1 januari 2017, is niet van toepassing ten aanzien van op dat tijdstip reeds bestaande aanspraken, onder 1e en ten 2e, ter vervanging van te derven of gedeerd loon. Daarop blijven de voor die datum geldende bepalingen van toepassing (art. XXI, P.B. 2016 no. 37).

3° deze aanspraken niet zijn opgekomen ingevolge artikel 6C (aandelenoptie);

e. aanspraken op uitkeringen wegens overlijden of invaliditeit;

f. aanspraken:

1° op vakantieverlof en compensatieverlof, voor zover deze aanspraken aan het einde van het kalenderjaar in totaal niet meer bedragen dan de arbeidsduur per week gerekend over een periode van vijftig weken;

2° op bij ministeriële regeling aan te wijzen geclausuleerd verlof;

3° op verlof tijdens rust- en feestdagen;

g. aanspraken op vergoedingen en verstrekkingen ter zake van op de werknemer drukkende uitgaven voor het volgen van een opleiding of studie met het oog op het verwerven van loon;

h. aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten;

i. aanspraken op een eenmalige uitkering bij de beëindiging van de dienstbetrekking anders dan vanwege arbeidsongeschiktheid of overlijden van de werknemer;

j. de premies door de werkgever betaald ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering, de Landsverordening Ziekteverzekering en de Cessantialandsverordening;

k. eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van het overlijden van de werknemer voor zover deze uitkeringen en verstrekkingen driemaal het loon over een maand niet overtreffen. Het loon wordt in aanmerking genomen met inachtneming van het volgende:

1° artikel 6G vindt geen toepassing;

2° tantièmes en toevallige bijzondere beloningen, alsmede tot het loon behorende aanspraken worden niet in aanmerking genomen;

l. de toeslagen van de werkgever op het loon van de werknemer, ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premies, ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering, de Landsverordening Algemene Verzekering Bijzondere Ziektekosten en de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;

m. de bijdragen van de werkgever voor een pensioenregeling een en ander volgens de in of krachtens hoofdstuk IIA gestelde normeringen en beperkingen;

n. de bijdragen van de werkgever ten behoeve van de werknemer, diens echtgenote en kinderen gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging;

o. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten tot verwerving van het loon, behoudens ter zake van:

1° posten als bedoeld in artikel 9C, eerste lid, met uitzondering van onderdeel h, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;

2° vervoerskosten als bedoeld in artikel 9C, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 voor zover meer wordt vergoed dan de aldaar genoemde prijs per kilometer;

3° vaste vergoedingen voor zover niet is voldaan aan bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen regels;

p. uitkeringen en verstrekkingen tot vergoeding van door de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geleden schade aan of verlies van persoonlijke zaken;

q. uitkeringen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten van zijn opleiding of studie voor een beroep, alsmede verstrekkingen met betrekking tot zodanige opleiding of studie;

r. geschenken ter gelegenheid van algemeen erkende feestdagen, een jubileum van de inhoudingsplichtige, dan wel de verjaardag en andere persoonlijke feestdagen van de werknemer voor zover de waarde die daaraan in het economisch verkeer kan worden toegekend Cg 250 per jaar niet overtreft, met overeenkomstige toepassing van het bij en krachtens artikel 6A, bepaalde;

s. de verstrekking en terbeschikkingstelling van computers en bijbehorende apparatuur, als mede de vergoeding van kosten daarvan, dan wel de omwisseling van maximaal 24 verlofuren, voor zover de waarde in het economisch verkeer van de computers en de apparatuur tezamen in het kalenderjaar en de twee voorafgaande jaren niet meer bedraagt en aannemelijk is dat zij mede dienen ter vervulling van de dienstbetrekking;

t. verstrekkingen van consumpties tijdens werktijd, niet zijnde maaltijden;

u. bijdragen van de inhoudingsplichtige ter aflossing van schulden, die zijn aangegaan ter zake van de financiering van een opleiding of studie voor een beroep, alsmede daarmee verband houdende – bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen vast te stellen – kosten en

lasten, tot een bedrag van Cg 10.000 per jaar gedurende een periode van maximaal tien jaar. Artikel 8, tweede lid is van overeenkomstige toepassing. De termijn van 10 jaar geldt ook bij opeenvolgende inhoudingsplichtigen.

2. Bij of krachtens ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald dat eveneens niet tot het loon behoren andere aanspraken dan bedoeld in het eerste lid, indien zulks tot vergemakkelijking van de heffing van de belasting kan leiden.

3. Voor zover de aanspraken op vakantieverlof en compensatieverlof aan het einde van het kalenderjaar in totaal de in het eerste lid, onderdeel f, onder i, opgenomen begrenzingen overschrijden, wordt het meerdere geacht te zijn genoten bij het einde van het kalenderjaar of het einde van de dienstbetrekking zo deze in de loop van het kalenderjaar eindigt.

4. Voor aanspraken op periodieke uitkeringen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, waarvan de uitkeringen eindigen uiterlijk op het tijdstip waarop de gerechtigde de leeftijd van 27 jaar bereikt, is de grootte van de kans op overlijden van de gerechtigde niet van belang.

Belastbaar loon

Art. 6G. Het belastbaar loon wordt verkregen door het loon te verminderen, indien het een dienstbetrekking betreft van:

a. een binnen Curaçao wonende werknemer:

i. met Cg 500 ingeval van een bestaande dienstbetrekking, met dien verstande dat de aftrek niet meer bedraagt dan dat loon;

ii. met de bijdragen van een werknemer in de verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering;

iii. met aanspraken ingevolge een pensioenregeling, een en ander volgens de in of krachtens hoofdstuk IIA gestelde normeringen en beperkingen;

iv. met 5% tot een maximum bedrag van Cg 840 voor de aan het loon verbonden verplichte bijdragen in spaar- en voorzieningsfondsen.

b. een niet binnen Curaçao wonende werknemer: met Cg 500 ingeval van een bestaande dienstbetrekking, met dien verstande dat de aftrek niet meer bedraagt dan dat loon.

Hoofdstuk IIA**Pensioenregeling****Pensioen-
regeling**

Art. 6H. 1. Onder pensioenregeling wordt verstaan een regeling die uitsluitend:

a. ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit of ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en gewezen echtgenoten en van hun kinderen en pleegkinderen die de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest; en

b. een pensioen inhoudt dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloningen redelijk moet worden geacht en waarvan het lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt de pensioenverplichting voor de heffing van de winstbelasting rekent tot het binnenlandse ondernemingsvermogen.

2. De Minister is bevoegd om:

a. nadere regels te geven ten aanzien van het bepaalde in het eerste lid, onderdeel b;⁸

b. onder door hem te stellen voorwaarden, bepaalde regelingen of groepen van regelingen die afwijken van het in het eerste lid bepaalde, als pensioenregeling in de zin van dit artikel aan te wijzen.

**Belaste
pensioen-
aanspraak**

Art. 6I. 1. Ingeval van een gebeurtenis als hierna bedoeld, wordt op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip de aanspraak aangemerkt als loon uit een vroegere dienstbetrekking van de werknemer of de gewezen werknemer dan wel, indien deze is overleden, van de gerechtigde tot de aanspraak:

a. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling is niet langer als zodanig aan te merken;

b. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt afgekocht of vervreemd dan wel formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid;

c. een binnen Curaçao gevestigd lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt, houdt op in Curaçao te zijn gevestigd dan wel rekent de pensioenverplichting niet langer geheel tot het binnenlandse ondernemingsvermogen;

d. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt prijsgegeven, behoudens voor zover de aanspraak niet voor verwezenlijking vatbaar is.

8. P.B. 2002, no. 35 (Besluit pensioenen).

2. Ingeval een verplichting ingevolge een pensioenregeling geheel of gedeeltelijk overgaat op een andere verzekeraar wordt de aanspraak ingevolge die regeling geacht te worden afgekocht. De eerste volzin is niet van toepassing voor zover deze verplichting geheel of gedeeltelijk overgaat naar een binnen Curaçao gevestigde verzekeraar die de pensioenverplichting rekent tot zijn binnenlands ondernemingsvermogen.

3. De Minister is bevoegd om, onder daarvoor te stellen voorwaarden, het tweede lid, laatste volzin, ook van toepassing te verklaren op een pensioenverplichting welke geheel of gedeeltelijk overgaat op een in Nederland, Aruba dan wel een verdragsland gevestigde verzekeraar.

Hoofdstuk III

Wijze van berekening en inhouding

Art. 7. 1. Het loon genoten over een ander loontijdvak dan een jaar wordt tot een voljaarsloon herleid. Voljaarsloon

Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt verkregen. Bij die herleiding wordt voor:

- a. halve-dagloners een jaar op 520 halve dagen gesteld;
 - b. dagloners een jaar op 260 dagen gesteld;
 - c. weekloners een jaar op 52 weken gesteld;
 - d. quincena-loners een jaar op 26 quincena's gesteld;
 - e. maandloners een jaar op 12 maanden gesteld;
 - f. kwartaalloners een jaar op 4 kwartalen gesteld;
2. Een loontijdvak van niet meer dan 4 uren wordt op een halve dag gesteld.

3. Als voljaarsloon geldt voor de toepassing van deze landsverordening het in het kalenderjaar te verkrijgen loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden verkregen. Hierbij wordt uitgegaan van het loon over het tijdvak, hetwelk bij de aanvang van het kalenderjaar wordt verkregen of zo de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is ontstaan, het loon over het tijdvak, bij de aanvang van de dienstbetrekking.

Art. 8. 1. Het bedrag van de verschuldigde belasting over een loontijdvak van een jaar wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 24, eerste lid en 24A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Tabellen

2. Indien de werknemer over loontijdvakken die geheel of gedeeltelijk samenvallen loon geniet uit meer dan één dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking dan wel van meer dan één inhoudingsplichtige en dit loon voor de berekening van de belasting niet wordt samengevoegd, kan de werknemer de basiskorting, kindertoeslag, alleenverdienertoeslag en de ouderentoeslag slechts in één dienstbetrekking dan wel tegenover één inhoudingsplichtige geldend maken.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen voor de heffing van het bedrag bedoeld in het eerste lid loonbelastingtabellen, waaronder begrepen de tabel voor bijzondere beloningen bedoeld in het vierde lid, worden vastgesteld voor loontijdvakken die nodig worden geacht. Bij het opstellen van deze tabellen kunnen loonklassen en afrondingen worden aangebracht.

4. Tantièmes, gratificaties, overwerkloon en andere beloningen welke gewoonlijk slechts éénmaal of éénmaal per jaar worden genoten worden belast volgens de tabel voor bijzondere beloningen. In deze tabel worden jaarlonen en belastingpercentages opgenomen. Bij elk jaarloon komt het belastingpercentage overeen met het percentage dat verschuldigd is van de laatste duizend gulden van 90 procent van het belastbaar loon, bedoeld in artikel 6G.

5. In de gevallen dat toepassing van dit artikel tot hardheden leidt, is de inspecteur bevoegd, hetzij op verzoek, hetzij ambtshalve deze hardheden op te heffen.

6. Indien dit niet tot een hoger belastingbedrag leidt mogen de in het vierde lid bedoelde beloningen worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin zij worden uitbetaald.

7. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid wordt als jaarloon in aanmerking genomen:

- a. het in dat jaar genoten loon ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten; of
- b. het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten.

Anonieme
werknemers,
buitenlandse
artiesten

Art. 9. 1. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde wordt de belasting berekend op basis van het hoogste tarief genoemd in de tabel van artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 ingeval:

- a. de werknemer zijn naam, adres of woonplaats niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt;
- b. de inhoudingsplichtige bij een werknemer die loon uit tegenwoordige arbeid geniet diens identiteit niet heeft vastgesteld en opgenomen in de loonadministratie overeenkomstig artikel 19A, eerste lid;
- c. de werknemer ter zake van de onderdelen a en b onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit wist of redelijkerwijs had moeten weten.

2. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde wordt de belasting ten aanzien van de buiten Curaçao wonende artiest die een overeenkomst van korte duur om als artiest op te treden is aangegaan berekend op basis van het laagste tarief genoemd in de tabel van artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 over de overeengekomen vergoedingen verminderd met de in artikel 6F, eerste lid, onderdeel n, bedoelde bedragen.

3. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde bedraagt het tarief ten aanzien van uitkeringen ten laste van een lijfrentespaarrekening of een lijfrentebeleggingsrekening als bedoeld in artikel 16AA van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 19,5 procent. Ingeval van een gebeurtenis als bedoeld in artikel 16AA, elfde lid, van even genoemde landsverordening is in afwijking van de vorige volzin het tarief gelijk aan het hoogste tarief van de tabel genoemd in artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Tevens is dan een boete verschuldigd ten bedrage van 25 procent van het saldo van de lijfrentespaarrekening of de lijfrentebeleggingsrekening, welke tegelijkertijd met de belasting door de inhoudingsplichtige moet worden ingehouden en afgedragen. In afwijking van de vorige volzin komt, in geval van een gebeurtenis als bedoeld in artikel 16AA, elfde lid, onderdeel c, de boete voor rekening van de inhoudingsplichtige en moet door deze worden voldaan zonder inhouding op het saldo van de rekening.

Tijdstip
genieten

Art. 10. 1. Loon wordt beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop het loon:

- a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt; dan wel
 - b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.
2. Indien is overeengekomen dat het loon op een ongebruikelijk tijdstip zal worden genoten, wordt daarmee voor de toepassing van het eerste lid geen rekening gehouden.
3. Voor zover ingevolge artikel 6D het loon hoger is dan het werkelijk genoten loon, wordt het meerdere geacht te zijn genoten bij het einde van het kalenderjaar of het einde van de dienstbetrekking zo deze in de loop van het kalenderjaar eindigt.

Inhouding op
loon, afdracht
op aangifte

Art. 11. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.

2. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon wordt genoten.
3. De inhouding vindt plaats volgens de op het tijdstip van inhouding geldende tabel.
4. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het tijdstip waarop het loon wordt genoten, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer.
5. Ingeval op grond van een verdrag of andere regeling ter voorkoming van dubbele belasting geen loonbelasting behoort te worden ingehouden, mag de inhoudingsplichtige de inhouding slechts achterwege laten, indien de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring van de Inspecteur heeft doen toekomen.
6. De inhoudingsplichtige is verplicht de in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte af te dragen.

Art. 12. (Vervallen)

Hoofdstuk IV en V (Vervallen)

Art. 13 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk VI Bijzondere bepalingen

Art. 19. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden:

- a. een loonboekhouding te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de belasting werd berekend en ingehouden;
- b. van de werknemer opgave te vragen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn. Tot de bedoelde gegevens behoort mede het ID-nummer dan wel het Crib-nummer;
- c. de identiteit van de loon uit tegenwoordige arbeid genietende werknemer vast te stellen aan de hand van een geldig paspoort, rijbewijs, danwel een geldige identiteitskaart, alsmede de aard, het nummer en een afschrift daarvan in de loonadministratie op te nemen;
- d. aan de werknemer opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van een kalenderjaar moet de verklaring desgevraagd worden gegeven over de tijd, waarin de werknemer in dat kalenderjaar bij hem in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

2. Om de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, te verkrijgen, reikt de inhoudingsplichtige aan de werknemer een loonbelastingverklaring uit:

- a. zodra hij ten aanzien van de werknemer inhoudingsplichtige wordt;
- b. op verzoek van de werknemer;
- c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de werknemer in de laatst ingeleverde loonbelastingverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat de werknemer een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.

3. De inhoudingsplichtige bewaart de loonbelastingverklaring bij de loonboekhouding tot tien jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking is geëindigd, dan wel waarin de loonbelastingverklaring door een ander is vervangen. Desgevorderd doet de inhoudingsplichtige de loonbelastingverklaring aan de Inspecteur toekomen binnen een door deze gestelde termijn.

Art. 19A. 1. De werknemer is verplicht volgens bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen regels aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn en, ingeval de werknemer loon uit tegenwoordige arbeid geniet, een op hem betrekking hebbend geldig paspoort, rijbewijs, dan wel een geldige identiteitskaart ter inzage te verstrekken en een afschrift van het ter inzage verstrekte document in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige te laten opnemen.

2. Tot de in het eerste lid bedoelde gegevens behoort mede het ID-nummer dan wel het Crib-nummer.

3. De werknemer verzoekt de inhoudingsplichtige om uitreiking van een loonbelastingverklaring indien zich een wijziging voordoet met betrekking tot de omstandigheden die voor de heffing van belang zijn.

4. De werknemer aan wie een loonbelastingverklaring is uitgereikt, is verplicht de daarbij gevraagde gegevens te verstrekken door de loonbelastingverklaring duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend in te leveren bij de inhoudingsplichtige vóór de eerste loonverstrekking waarbij de te verstrekken gegevens van belang zijn voor de inhouding van belasting.

Art. 20. (Vervallen)

Art. 21. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

- a. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een niet binnen Curaçao wonende of gevestigde inhoudingsplichtige: de leider van zijn vaste inrichting binnen Curaçao, zijn binnen Curaçao wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene, die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;
- b. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een binnen Curaçao gevestigde rechtspersoon: ieder van de bestuurders;
- c. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging: ieder van de bestuurders;

Verplichtingen
inhoudings-
plichtigen

Door werknem-
ers te verstrek-
ken informatie

Hoofdelijke
aansprakelijk-
heid

- d. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door twee of meer inhoudingsplichtigen: ieder van de inhoudingsplichtigen;
- e. voor de belasting welke de inhoudingsplichtige verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door een werknemer die met instandhouding van de dienstbetrekking tot de inhoudingsplichtige door deze ter beschikking is gesteld van een derde om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn: die derde, behoudens voorzover hij aantoonst dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen. Onder derde worden niet begrepen de openbare rechtspersoon Curaçao of een andere Curaçaose publiekrechtelijke rechtspersoon.
- 2. De werknemer kan hoofdelijk aansprakelijk gesteld worden voor de van hem ten onrechte niet ingehouden loonbelasting, tenzij hij de Inspecteur tijdig van de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld.
- 3. Indien de inhoudingsplichtige niet binnen Curaçao woont of gevestigd is, kan de werknemer mede aansprakelijk worden gesteld voor de verschuldigde belasting.
- 4. Met afwijking in zoverre van hetgeen in artikel 11, eerste lid, is bepaald, kan de werknemer, die in dienstbetrekking is bij een niet binnen Curaçao wonende of gevestigde inhoudingsplichtige en die Curaçao wenst te verlaten, terstond mede aansprakelijk gesteld worden voor de verschuldigde belasting.

Ketenaansprakelijkheid

Art. 21a. 1. In dit artikel wordt verstaan onder:

- a. aannemer: degene, die zich jegens een ander, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;
- b. onderaannemer: degene, die zich jegens een aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking het onder a bedoelde werk geheel of gedeeltelijk uit te voeren tegen een te betalen prijs.
- 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de onderaannemer ten opzichte van zijn onderaannemer als aannemer beschouwd.
- 3. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een aannemer gelijkgesteld degene, die zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk van stoffelijke aard uitvoert.
- 4. Voor de toepassing van dit artikel wordt ten opzichte van de aannemer als onderaannemer beschouwd de verkoper van een toekomstig goed, indien en voor zover de koop en verkoop voortvloeit uit of verband houdt met het in het eerste lid, onder a, bedoelde werk.
- 5. De aannemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting:
 - a. die de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door zijn werknemers ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen;
 - b. waarvan de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer ingevolge artikel 21, lid 1, onder e, hoofdelijk aansprakelijk is ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.
- 6. Indien en voor zover een aannemer ingevolge een schriftelijke overeenkomst met een onderaannemer het bedrag waarvoor hij op grond van het vijfde lid hoofdelijk aansprakelijk is heeft overgemaakt op een rekening die door die onderaannemer bij een ingevolge de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen 1994⁹ ingeschreven kredietinstelling ter zake van dat werk wordt gehouden voor betaling van belasting, wordt elke betaling die de onderaannemer voor dat doel voor het tijdvak waarin het werk is uitgevoerd ten laste van die rekening heeft gedaan, vermoed betrekking te hebben op dat werk.
- Onder betaling van belasting, bedoeld in de vorige volzin, wordt mede begrepen een betaling door een onderaannemer aan zijn onderaannemer, welke betaling ingevolge een tussen hen gesloten schriftelijke overeenkomst wordt gedaan op een rekening als bedoeld in de vorige volzin. De Minister kan voor zoveel nodig in overeenstemming met de Minister van Arbeid en Sociale Zaken met betrekking tot de toepassing van dit lid nadere regelen stellen.
- 7. De aansprakelijk op grond van het vijfde lid geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een aannemer indien aannemelijk is dat de niet-betaling door de

9. P.B. 1994, no. 4.

onderaannemer noch aan hem noch aan de aannemer te wijten is, dan wel, indien de aannemer uiterlijk binnen een week na dagtekening van de overeenkomst met de onderaannemer een afschrift van de door alle partijen ondertekende overeenkomst aan de Inspecteur heeft overgelegd.

De overeenkomst dient in ieder geval te vermelden de naam of benaming en de woonplaats van de onderaannemer, het onderdeel van het werk waarvoor de onderaannemer zorg draagt, de plaats en de datum van het werk, de geschatte aanneemsom en de geschatte loonsom. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen aanvullende voorwaarden worden gesteld.

8. De voorgaande leden zijn niet van toepassing:

1e. indien een werk, tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden, geheel of grotendeels wordt verricht op de plaats, waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd, of

2e. indien de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden ondergeschikt is aan een tussen hen gesloten overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak.

Art. 21b. Op de aansprakelijkheid van degene, die op grond van artikel 21, lid 1, onder e of artikel 21a hoofdelijk aansprakelijk is wordt geen beroep gedaan alvorens de Inspecteur het bedrag tot hetwelk de aansprakelijkheid bestaat heeft vastgesteld bij een beschikking, welke de gronden vermeldt waarop de aansprakelijkheid berust.

Onderlinge
verhaal-regeling

Art. 21c. 1. Degene, die ingevolge artikel 21 lid 1 onder e of artikel 21a heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op de inhoudingsplichtige, die de belasting verschuldigd is.

Verhaal na
hoofdelijke
aansprakelijk-
heid

2. Indien het in het eerste lid bedoelde verhaal geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en twee of meer personen ingevolge artikel 21a hoofdelijk aansprakelijk zijn, moeten deze onderling in het onvoldaan gebleven deel bijdragen, in evenredigheid met het aandeel in het totaal van het te voeren werk dat ieder van hen door een onderaannemer heeft laten uitvoeren.

Indien dit aandeel niet kan worden vastgesteld, moeten zij onderling voor gelijke delen in het onvoldaan gebleven deel bijdragen. Degene, die meer heeft betaald dan zijn aandeel, heeft voor het meerdere verhaal op degene, die minder dan zijn aandeel heeft betaald. Een tekort, veroorzaakt doordat één van hen geen verhaal biedt, wordt over de anderen verdeeld naar evenredigheid van de gedeelten waarvoor de schuld ieder van hen aanging.

3. Ieder, die in de belasting heeft bijgedragen, blijft gerechtigd het bijgedragene alsnog van de inhoudingsplichtige die de belasting verschuldigd is, terug te vorderen.

4. Van de voorgaande leden kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Art. 21d. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bedrijfssectoren en -takken worden aangewezen ten aanzien waarvan het bepaalde in artikelen 21, lid 1, sub e, 21a, 21b en 21c niet van toepassing is.

Uitsluiting
ketenaan-
sprakelijkheid

Art. 22 t/m 24. (Vervallen)

Hoofdstuk VII en VIII (Vervallen)

Art. 25 t/m 33. (Vervallen)

Hoofdstuk IX

Slotbepalingen

Art. 34 t/m 35. (Vervallen)

Art. 36. Deze landsverordening kan worden aangehaald als “Landsverordening op de Loonbelasting 1976”.

Citeertitel

Art. 37. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1976.

Inwerking-
treding

Overgangsrecht loonbelasting

P.B. 2016/37

Landsverordening pensioensparen, reparatie en modernisering belastingverordeningen Artikel XXI

Het bepaalde in Artikel IV, Onderdeel I, artikel 6F, onderdeel d, onder 1° en 2°, is niet van toepassing op reeds bestaande aanspraken ter vervanging van gederfd of te derven loon.

Noot samenstellers:

Hierdoor gelden de nieuw in art. 6F, onderdeel d, onder 1° en 2°, Landsverordening op de loonbelasting 1976 genoemde eisen ten aanzien van de ingangsdatum en de groep gerechtigden alsmede de verzekeraar van de aanspraken niet ten aanzien van reeds bestaande aanspraken.

Beschikking pensioenen

Ministeriële beschikking met algemene werking van de 30ste januari 2002 ter uitvoering van de artikelen 6A, tweede lid en 6B, lid 3, LLB.

Verzekeraar

Art. 1. 1. Als verzekeraar van een pensioen kan slechts optreden:

- a. een ondernemingspensioenfonds als bedoeld in de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen;
- b. een levensverzekeraar als bedoeld in de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf,
- c. een niet in Curaçao gevestigde professionele verzekeraar of pensioenfonds dat als zodanig wordt aangewezen door de bevoegde inspecteur;
- d. een ander lichaam dan bedoeld in de onderdelen a, b, en c, dat in Curaçao is gevestigd, en de pensioenverplichting voor de heffing van winstbelasting rekent tot het binnenlands ondernemingsvermogen en voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden;
- e. de natuurlijk persoon tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat of heeft gestaan en die voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden.

2. Het lichaam of de natuurlijk persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdelen d respectievelijk e, kan slechts als verzekeraar van een pensioen optreden ter uitvoering van pensioentoezeggingen, bedoeld in artikel 2, vierde lid van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 respectievelijk pensioenen die bij of na het beëindigen van het dienstverband worden gedaan en die onmiddellijk na het eindigen van het dienstverband ingaan.

3. In afwijking van het eerste lid, onder d, kan een particulier fonds bedoeld in artikel 1 b van de Landsverordening op Stichtingen¹ niet als een verzekeraar van een pensioen optreden.

Aanvaardbaar pensioen

Art. 2. 1. Een maatschappelijk aanvaardbaar ouderdomspensioen bedraagt maximaal 70 percent van het pensioengevend loon en wordt met een percentage van maximaal 2 percent per jaar opgebouwd met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, waarbij een rekenrente in aanmerking wordt genomen van tenminste 4 percent.

2. De pensioenrechtleeftijd van een ouderdomspensioen is 60 jaar en het pensioen gaat niet eerder in dan het tijdstip waarop de werknemer de 55 jarige leeftijd heeft bereikt en gaat niet later in dan op 65-jarige leeftijd.

3. Indien het ouderdomspensioen eerder ingaat dan bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd wordt het ten opzichte van die leeftijd herrekend met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen.

4. Een ouderdomspensioen gaat niet uit boven 70 percent van het pensioengevend loon op het tijdstip van ingang.

5. Het weduwe- of weduwnaarspensioen en het wezenpensioen bedraagt maximaal 70 percent respectievelijk 14 percent van het ouderdomspensioen, doch tezamen niet meer dan het voordien genoten pensioengevend loon.

6. Een invaliditeitspensioen bedraagt maximaal 80 percent van het pensioengevend loon.

7. In afwijking van het in het eerste lid genoemde percentage, kunnen de pensioenuitkeringen in hoogte variëren waarbij de laagste niet minder bedraagt dan 75 percent van de hoogste uitkeringen en de mate van variatie ten laatste op de ingangsdatum van het pensioen wordt vastgesteld.

8. Een partnerpensioen is toegestaan onder de voorwaarde dat de pensioen-gerechtigde een duurzame gemeenschappelijke huishouding voert met zijn partner, niet zijnde een bloed- of aanverwant in de rechte lijn. Van een duurzame gemeenschappelijke huishouding is sprake indien twee personen zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage in de kosten van de huishouding krachtens een notarieel verleden samenlevingscontract dat ten minste één jaar eerder is ingegaan en de partners op hetzelfde adres ingeschreven staan en daar ook feitelijk samenwonen.

Pensioen-gevend loon

Art. 3. 1. Het pensioengevend loon omvat maximaal alle structurele, vaste loonbestanddelen.

2. Loon in natura kan tot het pensioengevend loon gerekend worden voor de waarde die op grond van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 tot het fiscale loon wordt gerekend.

1. Landsverordening vervallen per 1 maart 2004, P.B. 2004, no. 16, art. III.

3. Loonstijgingen gedurende 5 jaren voorafgaand aan de in de pensioenregeling opgenomen pensioendatum mogen slechts in aanmerking worden genomen tot maximaal 2 percent boven de gemiddelde loonindex met dien verstande dat, in elk geval in aanmerking komen loonstijgingen als gevolg van gangbare leeftijdsperiodes of gangbare functiewijzigingen.

4. Een loonverlaging kan buiten beschouwing blijven, voor zover deze het gevolg is van het aanvaarden van een deeltijdfunctie die tenminste 50 percent van een voltijdfunctie belooft, dan wel het terugtreden naar een lager gekwalificeerde functie, in de periode van 10 jaren direct voorafgaand aan de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum.

Waardering
pensioen
verplichtingen
Algemene
reserve

Art. 4. 1. De waardering van pensioenverplichtingen vindt plaats met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, waarbij een rekenrente in aanmerking wordt genomen van tenminste 4 percent.

2. Het pensioenlichaam kan een algemene reserve van maximaal 10 percent van de wiskundige reserve aanhouden.

Inbouw AOV,
werknemers-
bijdrage

Art. 5. 1. De in te bouwen uitkeringen ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering worden gesteld op ten minste de voor dat jaar geldende uitkeringen voor een gehuwde persoon.

2. Ingeval bij de berekening van een pensioenvoorziening gebruik wordt gemaakt van de in Nederland algemeen gebruikte sterftetabellen, wordt daarbij slechts een leeftijdterugstelling van maximaal 2 jaar toegepast.

3. De werknemersbijdrage bedraagt maximaal 50 percent van de pensioenlasten en niet meer dan 15 percent van het pensioengevend loon.

Tijdelijk bin-
nenlandse
werknemers

Art. 6. 1. De pensioenregeling van een werknemer die tijdelijk in Curaçao werkzaam is en die is ondergebracht bij een ander lichaam dan bedoeld in artikel 6A, eerste lid onder b, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 wordt op een daartoe strekkend verzoek als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A aangewezen indien:

a. de pensioenregeling voldoet aan de overige eisen van de pensioendefinitie genoemd in artikel 6A van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en de daarop gebaseerde regelgeving;

b. de werknemer afkomstig is uit Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Curaçao geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten en te zijner tijd de belastingheffing van de uitkeringen ten aanzien van deze aanspraken toekomt aan Nederland, Aruba of een ander verdragsland;

c. de werknemer voor een periode van maximaal 5 jaar werkzaam zal zijn op Curaçao en direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Curaçao gedurende een aaneengesloten periode van tenminste 5 jaar in het buitenland heeft gewoond;

d. de professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling.

2. Bij het verzoek om aanwijzing dat door zowel de werkgever als de werknemer kunnen worden gedaan, moeten de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt worden:

a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het land van herkomst waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit het in Curaçao opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;

b. een kopie van de arbeidsovereenkomst en de pensioenregeling;

c. bewijzen van deelname aan de buitenlandse pensioenregeling;

d. de naam en het adres van de werkgever;

e. het crijnummer en identificatienummer alsmede het adres van de werknemer;

f. de vermoedelijke verblijfsduur van de werknemer.

3. De in het eerste lid genoemde aanwijzing geldt voor een periode van 5 jaar en kan worden ingetrokken zodra de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken ingevolge een pensioenregeling, niet meer aan de verplichtingen met betrekking tot het verschaffen van inlichtingen en gegevens voldoet dan wel geen of onvoldoende medewerking verleent bij de invordering van de verschuldigde belasting. Als dan zijn de totale pensioenaanspraken belast.

Art. 7. 1. Indien in Curaçao opgebouwde pensioenaanspraken worden overgedragen aan een buitenlandse professionele verzekeraar of pensioenfonds wegens het aanvaarden van een dienstbetrekking in het buitenland, kan de Ontvanger ter zake van de verschuldigde belasting op verzoek van de belastingschuldige, uitstel van betaling verlenen voor een periode van 10 jaar.

Overdracht aan
buitenlandse
verzekeraar

2. Tien jaar na het verlenen van uitstel van betaling plaatst de Ontvanger de belastingschuld op verzoek van de belastingschuldige geheel buiten invordering, indien wordt aangetoond dat de buitenlandse pensioenregeling op reguliere wijze wordt uitgevoerd en dat er geen sprake is van afkoop van pensioen of andere vormen van oneigenlijke afwikkeling van het pensioen.

3. Uitstel van betaling wordt onder de voorwaarden verleend dat:

- a. de bevoegde inspecteur akkoord is met de hoogte van het over te dragen kapitaal;
- b. het pensioen kapitaal rechtstreeks en in zijn geheel wordt overgedragen aan een professioneel pensioenfonds of verzekeraar in het nieuwe woonland ter verwerving van pensioenaanspraken;
- c. de overdracht van het pensioen kapitaal leidt tot een substantiële vermindering van het pensioentekort;
- d. het nieuwe woonland is Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Curaçao geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- e. in het nieuwe woonland een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week wordt aanvaard gedurende een periode van tenminste 3 jaar.
- f. in de pensioenregeling afkoop, vervreemding en het bezwaren van het pensioen is verboden als mede het onderbrengen van het pensioen buiten Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Curaçao geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- g. de buitenlandse professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling als mede zich bereid verklaard mee te werken aan de invordering van de verschuldigde belasting;
- h. ter zake van de overdracht of inkoop geen enkele aftrek op het inkomen van de belanghebbende en/of van zijn echtgenote of partner wordt toegepast.

Art. 8. Bij het verzoek om overdracht van pensioenkapitaal en uitstel van betaling dat bij de inspecteur wordt ingediend, worden de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt:

Voorwaarden
voor overdracht

- a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit de in Curaçao opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;
- b. de oude pensioenbrief of het pensioenreglement;
- c. de nieuwe pensioenregeling;
- d. een uitgebreide berekening en toelichting van de overdrachtswaarde en de nieuw verkregen pensioenrechten, waaruit tevens een eventueel resterend pensioentekort blijkt;
- e. een woonplaatsverklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland;
- f. een verklaring van de werkgever waaruit blijkt: dat een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week is aangegaan voor tenminste drie jaar.

Art. 9. Het verleende uitstel van betaling wordt ingetrokken en de verschuldigde belasting is direct invorderbaar indien de pensioenregeling niet op reguliere wijze wordt uitgevoerd dan wel de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken niet meer voldoet aan de verplichtingen met betrekking tot het verstrekken van inlichtingen en gegevens.

Intrekking uits-
tel betaling

Art. 10. 1. Ten aanzien van pensioen aanspraken van werknemers die op 31 december 2000 in dienst waren van een op Curaçao gevestigde werkgever en waarvan een ander lichaam dan bedoeld in artikel 6A, eerste lid onder b, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 als verzekeraar optreedt, wordt de voorwaarde dat het pensioenlichaam,

Bestaande
pensioenen bij
buitenlandse
verzekeraar

de pensioenverplichting voor de heffing van winstbelasting tot het binnenlands ondernemingsvermogen moet rekenen niet gesteld indien:

- a. de pensioenregeling voldoet aan de overige eisen van de pensioendefinitie genoemd in artikel 6A van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en de daarop gebaseerde regelgeving;
- b. de professionele verzekeraar of pensioenfonds gevestigd is in Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Curaçao geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- c. de werkgever akkoord gaat met een hoofdelijke aansprakelijkstelling en met de aanwijzing als inhoudingsplichtige voor de loonbelasting ter zake van de verschuldigde belasting over de onderhavige pensioenaanspraken;
- d. de professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling en verklaart bereid te zijn mee te werken aan de invordering van de verschuldigde belasting;
- e. de professionele pensioenverzekeraar of het pensioenfonds jaarlijks opgave aan de Inspecteur doet van de gedane pensioenuitkeringen;
- f. in de pensioenregeling afkoop, vervreemding en het bezwaren van het pensioen is verboden alsmede het onderbrengen van het pensioen buiten Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Curaçao geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten.

2. Bij het verzoek om aanwijzing dat bij de bevoegde inspecteur door de werkgever en pensioenuitvoerder wordt gedaan, worden de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt:

- a. de pensioenbrief of het pensioenreglement;
- b. het cribsnummer, de naam en het adres van de werkgever;
- c. een lijst van de op 31 december 2000 pensioenverzekerden, voorzien van cribsnummers, identificatienummers en adressen van de verzekerden;
- d. een verklaring van de werkgever waaruit blijkt dat aan het eerste lid onder c is voldaan;
- e. een verklaring van de buitenlandse professionele verzekeraar of pensioenfonds waaruit blijkt dat aan het eerste lid onder d en e is voldaan;
- f. een uitgebreide berekening en toelichting van de pensioenvoorziening.

3. Het derde lid van artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.

4. Verzoeken die pensioenaanspraken van een directeur tevens aandeelhouder betreffen kunnen tot en met 31 januari 2002 worden gedaan. Verzoeken betreffende pensioenaanspraken van andere belastingplichtigen kunnen tot en met 31 maart 2002 worden gedaan.

**Bevriezing
bij overgang
naar actuariel
stelsel**

Art. 11. 1. Indien een belastingplichtige moet overgaan naar een actuariel stelsel van waardering van pensioenverplichtingen wordt, zolang de waarde van de verplichtingen volgens het nieuwe stelsel uitkomt op een bedrag dat lager is dan de in aanmerking genomen waarde aan het einde van het laatste jaar waarin het oude stelsel nog toepassing vond, de laatstgenoemde waarde in aanmerking genomen.

2. Ingeval de belastingplichtige moet overgaan naar een actuariel stelsel van waardering van pensioenverplichtingen en de pensioenuitvoerder een wijziging ondergaat, komen de pensioenlasten bij de nieuwe pensioenuitvoerder slechts in aftrek nadat het oude stelsel van waardering van pensioenverplichtingen bij de oude pensioenuitvoerder door een actuariel berekende voorziening is ingehaald.

3. Indien een boekjaar niet gelijk is aan een kalenderjaar wordt een tussenbalans per 31 december 2001 opgemaakt ter bepaling van de opgebouwde pensioenvoorziening.

**Waardering
verplichting
eigen beheer**

Art. 12. De pensioenverplichtingen van de in artikel 2, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 genoemde lichamen worden per 1 januari 2002 gewaardeerd naar de waarde in het economisch verkeer. Daarbij wordt op de openingsbalans en de eindbalans dezelfde rekenrente gehanteerd.

**Overgangs-
regeling**

Art. 13. De op 31 december 2000 bestaande pensioenaanspraken van een directeur tevens aandeelhouder respectievelijk andere belastingplichtigen kunnen zonder gevolgen voor de belastingheffing tot en met 31 december 2001 respectievelijk 31 juni 2002 in overeenstemming

worden. gebracht met artikel 6A van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en de daarop gebaseerde regelgeving. Tot dan mogen er geen dotaties aan het pensioenlichaam en aftrek op het inkomen plaatsvinden.

Art. 14. De bevoegde inspecteur wordt hierbij gemachtigd namens de Minister van Financiën onder voorwaarden, onzuivere pensioenregelingen aan te wijzen als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A, eerste lid van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en de overdracht van pensioenverplichtingen goed te keuren overeenkomstig artikel 6B, derde lid, van eerder genoemde landsverordening.

Aanwijzing
onzuivere als
zuivere pensioen-
regeling

Art. 15. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin het geplaatst is.

Inwerking
treding

Art. 16. Deze regeling wordt aangehaald als: “Beschikking pensioenen”.

Citeertitel

P.B. 1978/296

Gezamenlijke beschikking AOV/AWW en loonbelasting 1976

Ministeriële beschikking met algemene werking (P.B. 1978, no. 296).

Definities

Art. 1. In deze beschikking wordt verstaan onder:

werknemer: in de zin van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;

werkgever: degene, die ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 als inhoudingsplichtige wordt aangemerkt;

loon: al hetgeen ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 tot het loon wordt gerekend;

premie: premie ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en ingevolge de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194);

huispersoneel: de werknemers, die in de huishouding van een privaat persoon uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke diensten verrichten.

Tijdstip inhouding

Art. 2. 1. De premie en de loonbelasting van werknemers worden geheven door inhouding op het loon. De werkgever is verplicht de premie in te houden op het tijdstip waarop het loon:

a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel

b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

2. Bij het bepalen van de grondslag waarover loonbelasting en premies wordt geheven, vermindert de werkgever het loon slechts overeenkomstig een door de inspecteur ambtshalve of op verzoek van de werknemer genomen beslissing.

Beschikking vermindering loonbelasting

Art. 3. 1. Van een hardheid als bedoeld in artikel 8, vierde lid¹ van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 is sprake indien het bedrag van de aan de werknemer op te leggen definitieve aanslag in de inkomstenbelasting vermoedelijk meer dan een vierde lager zal zijn dan de van hem over het betreffende jaar of tijdvak in te houden loonbelasting.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid is er tevens sprake van een hardheid indien het bedrag van de op te leggen definitieve aanslag vermoedelijk meer dan Cg 1.000 lager zal zijn dan de over het betreffende jaar of tijdvak in te houden loonbelasting.

3. Binnen dertig dagen na de ontvangst van het verzoek tot opheffing van de hardheid, deelt de inspecteur zijn beslissing schriftelijk mee aan de werknemer. Een afschrift van de beslissing wordt naar de werkgever verzonden.

4. Een beslissing wordt geacht steeds zowel de heffing van loonbelasting als die van premies te betreffen tenzij het tegendeel blijkt.

5. De inspecteur kan de werkgever de afdoening van hardheden als bedoeld in artikel 8, vierde lid² van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 opdragen.

Herroeping beschikking vermindering loonbelasting

Art. 4. 1. De werkgever is verplicht aan de inspecteur, die hem te kennen geeft dat hij een beslissing bedoeld in de artikelen 2 en 3 herroept, het afschrift van de beslissing te doen toekomen. Na ontvangst van zodanige kennisgeving mag de werkgever bij de inhouding van de premie met de inhoud van de beslissing geen rekening meer houden.

2. Bij het eindigen van de dienstbetrekking stelt de werkgever de werknemer het afschrift van de beslissing ter hand. Indien de werknemer in de loop van het kalenderjaar bij dezelfde of een andere werkgever in dienst treedt, overhandigt hij aan deze het afschrift van de beslissing.

Loon-administratie, bewaarplicht

Art. 5. 1. De werkgever is gehouden een loonboekhouding te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premies en de loonbelasting werden berekend en ingehouden.

2. De loonadministratie moet tenminste gedurende zes jaren na het einde van het kalenderjaar waarop zij betrekking heeft, worden bewaard.

Inhouding LB en premies

Art. 6. 1. De werkgever houdt loonbelasting in conform artikel 8 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

1. Bedoeld zal zijn artikel 8, vijfde lid.

2. Bedoeld zal zijn artikel 8, vijfde lid.

2. De werkgever houdt premies in naar de percentages die krachtens artikel 27, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en krachtens artikel 30, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering worden vastgesteld, doch maximaal naar de bedragen per loontijdvak die, indien gedurende een geheel kalenderjaar loon zou zijn genoten, in totaal het jaarlijks maximum zouden opleveren.
3. De werkgever houdt in onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer of zijn echtgenoot inhouden.

Art. 7. (Vervallen)

Art. 8. 1. Van werknemers die een pensioenuitkering genieten wordt van de premie bij een pensioenuitkering per jaar van: Glijding scale

Cg 7.124,39 of meer, doch minder dan Cg 13.283,13 45% geheven;
 Cg 13.283,13 of meer, doch minder dan Cg 18.113,26 50% geheven;
 Cg 18.113,26 of meer, doch minder dan Cg 22.943,60 55% geheven;
 Cg 22.943,60 of meer, doch minder dan Cg 27.773,85 60% geheven;
 Cg 27.773,85 of meer, doch minder dan Cg 32.604,05 65% geheven;
 Cg 32.604,05 of meer, doch minder dan Cg 37.434,29 70% geheven;
 Cg 37.434,29 of meer, doch minder dan Cg 41.509,81 75% geheven;
 Cg 41.509,81 of meer, doch minder dan Cg 45.585,31 80% geheven;
 Cg 45.585,31 of meer, doch minder dan Cg 49.660,84 85% geheven;
 Cg 49.660,84 of meer, doch minder dan Cg 53.736,35 90% geheven;
 Cg 53.736,35 of meer, doch minder dan Cg 57.832,39 95% geheven.

2. De tabel in het eerste lid wordt aangepast gelijktijdig met en overeenkomstig de tabel van artikel 2 van het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 21ste december 1965 ter uitvoering van artikel 26 lid 7 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83), en artikel 29 lid 7 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194), (P.B. 1965, no. 197).

Art. 9. 1. De Directeur der Belastingen stelt het model van de aangifteformulieren vast.

2. De met de invordering van de premies en de loonbelasting belaste instantie verleent kwijting voor het ontvangen bedrag.

3. Hij die geen werkgever meer is, is verplicht hiervan aan de inspecteur mededeling te doen uiterlijk op de vijftiende dag van de maand, waarin hij heeft opgehouden werknemers in zijn dienst te hebben.

Aangifte-
formulieren,
melding einde
werkgever-
schap

Art. 10. De werkgever is gehouden de aanwijzingen, welke de inspecteur hem inzake de inhouding van premie en loonbelasting verstrekt, op te volgen.

Aanwijzingen
inspecteur

Art. 11. 1. De werkgever is desgevraagd gehouden na afloop van het kalenderjaar de werknemer, die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is, een verklaring af te geven betreffende de in dat kalenderjaar verkregen loon en ingehouden premie. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is de werkgever gehouden aan de werknemer desgevraagd een zelfde verklaring af te geven over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

Jaaropgave

2. Tegelijk met de opgaven bedoeld in artikel 55 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 dienen de daarbij behorende afschriften van beslissingen bedoeld in de artikelen 2 en 3 te worden ingeleverd.

Art. 12. 1. De werkgever van huispersoneel is verplicht de premies en de loonbelasting, die hij van dat personeel heeft ingehouden of had moeten inhouden, halfjaarlijks en wel vóór 16 januari en vóór 16 juli op aangifte af te dragen.

Afdracht LB
en premies
huispersoneel

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de met de invordering der premies belaste instantie.

3. De Directeur der Belastingen stelt het model van de aangifteformulieren vast.

Art. 12A. (Vervallen)

Art. 13. 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel zijn:

Verval termijnen
aanslagen

a. de aanslagen, uitgereikt vóór of op 31 juli van het jaar waarop zij betrekking hebben, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand waarin het aanslagbiljet is uitgereikt, nog maanden van genoemd jaar overblijven. Op de vijftiende van elk dier maanden vervalt een termijn;

b. de aanslagen, uitgereikt na 31 juli van het onder a genoemde jaar, invorderbaar in vijf gelijke termijnen, vervallende achtereenvolgens op de vijftiende van elke maand, te beginnen met de maand volgende op die waarin de uitreiking plaats had.

2. De op grond van artikel 29B van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en van artikel 32B van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) opgelegde aanslagen, alsmede aanslagen van vijftien gulden of daarbeneden, moeten worden voldaan binnen 15 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Begrip aanslag

Art. 13A. Onder aanslag in artikel 13, eerste lid, wordt verstaan de aanslag, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en artikel 32, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194).

**Citeertitel en
inwerking
treding**

Art. 14. 1. (vervallen)

2. Deze ministeriële regeling met algemene werking wordt aangehaald als: Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 1976 .

3. (vervallen)

4. (vervallen)

5. (vervallen)

Besikking vaste vergoedingen

Ministeriële besikking met algemene werking van de 13de november 2001 ter uitvoering van artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3e, LLB.

Vaste vergoed-
ingen

Art. 1. Vaste vergoedingen als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting (P.B. 1975, no. 254) behoren niet tot het loon indien:

a. de inhoudingsplichtige aannemelijk maakt dat deze vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van de noodzakelijke kosten die de werknemer tot verwerving van zijn loon maakt;

b. deze vergoedingen naar aard en veronderstelde omvang van de kosten zijn gespecificeerd.

2. Aan de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is in ieder geval voldaan indien om de drie jaar een steekproefsgewijs onderzoek van de werkelijk gemaakte kosten tot verwerving van het loon wordt verricht, waarbij de werknemer gedurende tenminste drie aaneengesloten maanden een overzicht bijhoudt van de werkelijk gemaakte kosten, met inbegrip van de declaraties en de betalingsbewijzen hiervan.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de toekenning van vergoedingen aan een groep van werknemers, die vanuit het kostenooqpunt redelijkerwijs geacht kunnen worden in dezelfde omstandigheden te verkeren, met dien verstande dat deze vergoedingen niet hoeven te worden afgestemd op de kosten die door een tot deze groep behorende individuele werknemer zijn gemaakt, maar kan worden volstaan met een door de desbetreffende groep van werknemers gemiddeld te maken kosten.

4. De Inspecteur kan op verzoek het bedrag, dat ingevolge het eerste tot en met het derde lid ten hoogste als vaste, vergoedingen in aanmerking wordt genomen, vaststellen.

Art. 2. Deze ministeriële besikking kan worden aangehaald als: Besikking vaste vergoedingen.

Citeertitel

Art. 3. Deze ministeriële besikking treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

Inwerking-
treding

Fringe benefits (geactualiseerd)

Mei 2001

Uitvoeringsbeleid voor de Loonbelasting en premies AOV/AWW en AVBZ tot en met 2000.

In het uitvoeringsbeleid is nadrukkelijk opgenomen dat het beleid niet van toepassing is op de periode na 2000. Echter, in praktijk worden de meeste bepalingen van dit beleid nog steeds toegepast. Om die reden hebben we ervoor gekozen om de bepalingen die in praktijk nog worden gevolgd op te nemen. In de loop der jaren is aanvullend beleid geïmplementeerd. Daarvoor wordt verwezen naar de Handleiding loonbelasting en premies die door de Inspectie der Belastingen wordt gepubliceerd.

Kostenvergoedingen

Uit artikel 6F, lid 1, letter o van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (LLB) blijkt dat niet tot het loon worden gerekend vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten tot verwerving van het loon.

Tijdens recente boekenonderzoeken is gebleken dat in vele gevallen belastingvrije vergoedingen worden verstrekt zonder dat daar daadwerkelijke kosten tegenover stonden. Vergoedingen kunnen alleen belastingvrij worden verstrekt wanneer deze strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten tot verwerving van het loon. Het is aan de inhoudingsplichtige om aannemelijk te maken dat de hoogte van de kostenvergoedingen de door de werknemer gemaakte kosten niet overschrijdt. Indien de inhoudingsplichtige hier niet in slaagt dan zal de vergoeding geheel of gedeeltelijk worden aangemerkt als loon. Het aannemelijk maken dat de hoogte van de vergoeding de gemaakte kosten niet overschrijdt kan bijvoorbeeld door de betreffende werknemer gedurende een bepaalde periode, bijvoorbeeld 6 maanden, het daadwerkelijk gemaakte kosten te laten bijhouden en de bewijsstukken hiervan te bewaren. De hoogte van de vergoeding dient vervolgens periodiek te worden afgestemd op deze kosten. Deze exercitie dient elke drie jaar opnieuw te worden herhaald.¹

Representatiekosten

Tijdens onderzoeken van het Belastingaccountantsbureau is gebleken dat vergoedingen voor deze kosten veelal niet zijn afgestemd op de daadwerkelijk gemaakte kosten. Vaak worden deze vergoedingen gezien als een aanvulling op het loon en maken als zodanig integraal onderdeel uit van de arbeidsvoorwaarden. Geconstateerd werd onder meer dat er vergoedingen werden toegekend aan functionarissen die uit hoofde van hun functie helemaal geen representatiekosten maken. Tevens werd geconstateerd dat, naast de toegekende vergoedingen alle gemaakte kosten op declaratiebasis werden vergoed, dan wel dat de betreffende werknemer de noodzakelijke uitgaven betaalt met de credit card van de werkgever. Duidelijk is dat in deze gevallen de representatiekostenvergoeding geheel tot het loon dient te worden gerekend.

Autokosten²

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt ten aanzien van autokostenvergoedingen. Zoals bekend behoort de vergoeding die een werkgever aan zijn werknemer verstrekt tot dekking van door de werknemer gemaakte kosten voor de dienstbetrekking niet tot het loon op grond van artikel 6F, lid 1, letter o, onderdeel 2 LLB. In de praktijk blijkt dat veel werkgevers hun werknemer een vaste kostenvergoeding geven voor zakelijk gereden kilometers welke de werknemer heeft gereden met zijn of haar eigen auto.

Met ingang van 1 januari 2000 zal door de Belastingdienst extra aandacht worden gegeven aan deze kilometervergoedingen. Om in aanmerking te komen voor de belastingvrijdom van het eerdergenoemde artikel 6F, lid 1, letter o, onderdeel 2 LLB zal de werkgever aannemelijk moeten maken dat de werknemer inderdaad tot het bedrag van de vergoeding kosten heeft gemaakt. Dit aannemelijk maken kan door het overleggen van een kilometeradministratie waaruit blijkt de kilometerbeginstand en kilometereindstand per rit, alsmede het doel van de rit. Een belastingvrije vergoeding per kilometer van ten hoogste f 0,35 wordt geaccepteerd.

1. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

2. SIAH Fiscaal bulletin november 1999.

Privé-gebruik auto¹

In geval de werkgever aan een werknemer een vervoermiddel ter beschikking stelt waarvoor ter besturing een rijbewijs A of B vereist is, wordt 15% van de nieuwwaarde van dat vervoermiddel tot het loon gerekend. Bij de bepaling van de bijtelling is niet van belang welk deel van de kosten van het vervoermiddel toe te rekenen is aan de voor de werkgever gereden kilometers. Van belang is welk bedrag de werknemer zich bespaart doordat hij een vervoermiddel van deze kwaliteit kan gebruiken zonder daar zelf geld voor te hoeven besteden. Indien de werknemer ter zake van het gebruik van het vervoermiddel aan de werkgever een vergoeding moet voldoen, dan komt de betaalde vergoeding in mindering op het bedrag van 15% van de nieuwwaarde. Andere vergoedingen of gemaakte onkosten kunnen niet in mindering worden gebracht op de bijtelling. In geval de werkgever een tweede vervoermiddel als hiervoor bedoeld ter beschikking stelt, zullen alle kosten van dat vervoermiddel tot het loon van de werknemer worden gerekend indien en voor zover deze kosten ten laste van de werkgever komen. Stelt de werkgever een ander dan hiervoor bedoeld vervoermiddel voor privé ter beschikking, dan wordt tot het loon gerekend het werkelijk voordeel dat de werknemer geniet door privé gebruik van het vervoermiddel van de werkgever.

Vrij wonen²

In geval een woonhuis door de werkgever om niet ter beschikking van de werknemer wordt gesteld, wordt de huurwaarde van dat huis als loon van de werknemer beschouwd. Het maakt hierbij niet uit, of de woning eigendom is van de werkgever, of dat de woning door de werkgever wordt gehuurd. De huurwaarde van een woning welk de werknemer als hoofdverblijf ter beschikking staat wordt voor toepassing van deze regeling gesteld op 4,8% van de waarde in het economische verkeer van de woning (8% van 60%).

Indien de werknemer aantoonbaar dat het bedrag van de besparing aanmerkelijk lager is dan de hiervoor bedoelde huurwaarde, kan de inspecteur jaarlijks bij beschikking de waarde vaststellen op het bedrag van de besparing. De beschikking, die te allen tijde bij nadere beschikking kan worden herroepen vindt toepassing met betrekking tot loontijdvakken die ten tijde van de beschikking nog niet zijn verstreken. Ingeval in reeds verstreken loontijdvakken van het belastingjaar een hogere waarde bij het loon is gerekend dan het bij beschikking vastgestelde bedrag, dan mag dat bedrag worden verrekend bij de nog niet verstreken loontijdvakken. De belasting over de verstreken loontijdvakken zelf wordt niet herrekend. Ook indien de werkgever een woning huurt voor de werknemer vindt een bijtelling tot het loon daarvoor plaats (144*de maandhuur*4,8%).³

NB

1. Bij het afgeven van een beschikking kan de Inspecteur er rekening mee houden dat de gemiddelde woonlasten in veel gevallen ten minste 20% van het gezinsinkomen bedragen.
2. Bij het vaststellen van de besparing door de werknemer moet worden beoordeeld of er wel sprake is van een onder normale omstandigheden tot stand gekomen bruto loon. Dit kan met name een rol spelen bij de directeur groot aandeelhouder, of andere gevallen waarin geen sprake is van geheel van elkaar onafhankelijke partijen.
3. Indien het huis eigendom is van de werknemer of het huis door de werknemer wordt gehuurd en de werkgever een bijdrage in de woonlasten verstrekt, zal deze bijdrage volledig tot het loon worden gerekend. In dat geval is er sprake van loon in geld.

Kosten dienstbode, elektra en water⁴

In geval de werknemer hiervoor een vergoeding ontvangt dan wel de desbetreffende kosten ten laste komen van de werkgever, zullen de bedoelde vergoeding c.q. de door de werkgever betaalde kosten steeds tot het loon worden gerekend. In het geval van vergoeding is er sprake van loon in geld. In het geval de werkgever de kosten voor zijn rekening neemt is er sprake van loon in natura.

1. Aanschrijving loon in natura september 1996.

2. Aanschrijving loon in natura september 1996.

3. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

4. Aanschrijving loon in natura september 1996.

Renteloze lening aan personeelsleden⁵

In zijn aanschrijving heeft de Directeur der Belastingen het volgende bekend gemaakt. Van verschillende kanten is mij gevraagd of het voordeel dat een werknemer geniet doordat een werkgever een renteloze lening aan hem verstrekt, onbelast kan blijven voor de loonbelasting. Als argument wordt daarbij aangegeven dat in de meeste gevallen, als wel rente in rekening zou zijn gebracht, de rente in de inkomstenbelasting weer aftrekbaar zou zijn. Deze argumentatie is niet geheel juist. In de inkomstenbelasting is immers de renteaftrek voor consumptief krediet beperkt tot f 2500 per jaar per belastingplichtige. Omdat het niet wenselijk is voor de uitvoeringspraktijk om onderscheid te maken tussen kleine en grotere renteloze leningen, ben ik van oordeel dat het voordeel van door de werkgever verstrekte renteloze leningen volledig tot het loon van de werknemer gerekend moet worden. De Belastingdienst is van mening dat een rente van 6% zeker als zakelijk kan worden aangemerkt.⁶

Werkkleding⁷

In zijn aanschrijving heeft de Directeur der Belastingen het volgende bekend gemaakt. Een groeiend aantal bedrijven stelt aan de werknemer werkkleding ter beschikking. Veelal hoeft de werknemer voor deze kleding niets te betalen. In principe is hier sprake van een besparing voor de werknemer die tot het loon gerekend moet worden. In veel gevallen is de besparing echter verwaarloosbaar klein, zodat de heffing zonder bezwaar achterwege zou kunnen blijven. In verband hiermee keur ik het volgende goed. Indien de werkgever de werknemer werkkleding ter beschikking stelt wordt de besparingswaarde gesteld op nihil, of op het bedrag dat door de werkgever in rekening wordt gebracht aan de werknemer. Onder werkkleding wordt verstaan kleding die gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking, of gedurende bepaalde periode daarvan, moet worden gedragen en die nagenoeg uitsluitend daarvoor geschikt is (overalls, uniformen, shirts met de naam van de onderneming duidelijk zichtbaar). Het beeldmerk moet dan minstens 70cm² zijn.⁸ Ook kleding die niet direct als werkkleding kan worden beschouwd, bijvoorbeeld jeans, wordt als zodanig aangemerkt wanneer het gebruik daarvan zodanig is dat privé gebruik daarna onmogelijk is (bijvoorbeeld havenarbeiders). In alle overige gevallen wordt de waarde gesteld op de waarde in het economische verkeer. Indien de werkgever een vergoeding aan de werknemer verstrekt voor werkkleding is dit belast, tenzij en voor zover een bon kan worden overlegd waaruit blijkt dat de werknemer inderdaad werkkleding voor de vergoeding heeft aangeschaft.

Maaltijden⁹

De waarde van de regelmatig aan de werknemer verstrekte maaltijden wordt minimaal gesteld op de hierna vermelde bedragen:

een ontbijt	f 2,50
een broodmaaltijd	f 2,50
een warme maaltijd	f 5,00

Is de bijdrage van de werknemer hoger dan de hiervoor bedoelde bedragen dan wordt de waarde op nul gesteld. Deze waardering geldt ook indien in verband met overwerk maaltijden aan werknemers worden verstrekt.

Inwoning¹⁰

Dit waarderingsvoorschrift ziet op de inwonende werknemer zoals dienstbodes, stagiaires, etc. De waarde wordt gesteld op tenminste f 300 per maand.

Telefoonkosten¹¹

Indien de werkgever de kosten van een telefoonaansluiting voor zijn rekening neemt zal een bedrag van tenminste f 480 per jaar dienen te worden aangemerkt als loon. Indien de werknemer uitsluitend de zakelijke gesprekken welke hij via een privé-aansluiting voert vergoed krijgt van de werkgever dient dit te gebeuren op declaratiebasis.

5. Aanschrijving renteloze lening aan personeelsleden september 1996.

6. Dit percentage is sinds 2012 bijgesteld naar 4%.

7. Aanschrijving werkkleding september 1996.

8. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

9. Handleiding Loonbelasting 1996 blz. 15-16.

10. Handleiding Loonbelasting 1996 blz. 16.

11. Handleiding Loonbelasting 1996 blz. 18.

Internetkosten

Indien de werkgever een internetverbinding aan de werknemer ter beschikking stelt en de telefoonkosten betaalt, dient de waarde van het privégebruik minstens f 600 per aansluiting per jaar als loon in natura worden beschouwd.¹²

Optierechten op aandelen¹³

Indien een werkgever aan een werknemer opties op aandelen verstrekt, dienen deze tot het loon te worden gerekend.

Het tijdstip waarop het loon in de vorm van opties wordt genoten is:

a. Het tijdstip van toekennen.

Een optieovereenkomst moet een onherroepelijk aanbod inhouden, en het moet bepaalbaar zijn. Zolang niet vaststaat wat de uitoefenkoers is, of om hoeveel aandelen het gaat, is nog geen loon genoten. Staat dit alles vast en is sprake van een onvoorwaardelijke optie, dan is de waarde van de optie belast op het tijdstip van toekennen van het optierecht.

b. Het tijdstip waarop uitoefening niet langer van een onzekere gebeurtenis afhangt.

Een optie wordt soms verleend onder voorwaarde. Indien bijvoorbeeld de werkgever aan de werknemer het recht verleent om opties uit te oefenen, bijvoorbeeld ieder jaar een bepaald aantal indien hij op 1 januari nog in dienst is, dan is bij het toekennen van het optierecht niets belast maar is telkens op 1 januari het dan onvoorwaardelijk geworden recht om opties uit te oefenen belast.

De waarde van de optie op het genietingsmoment kan als volgt worden berekend:

Wa - Uo/R^t waarbij:

Wa = onderliggende waarde

Uo = uitoefenprijs van de optie

R = redelijk rendement

t = looptijd

Voor een redelijk rendement dient uitgegaan te worden van 6%.

Een optie zal nooit op nihil gewaardeerd kunnen worden. Het is niet aannemelijk dat de werkgever aan de werknemer een optie verstrekt die nooit iets waard zal zijn. De waarde van de optie wordt daarom tenminste gesteld op 5% van de waarde van het onderliggende aandeel.

Voorbeeld ter toelichting:

Een werkgever geeft zijn werknemer gedurende een jaar het optierecht op aandelen in de eigen NV voor de atthe-money waarde. Waarde van de optie is dan: $100 - 100/1,06 = f 5,66$. Loopt de optie drie jaar, dan wordt het $100 - 100/1,06^3 = f 16,00$. Heeft de optie een uitoefenprijs van 125, dan wordt het $100 - 125/1,06^3 = \text{nihil}$ (echter minimaal $0,05 \times 100 = f 5,00$). Heeft de optie een looptijd van 6 jaar, dan wordt het: $100 - 125/1,06^6 = f 12,00$.

Premies buitenlandse volksverzekeringen¹⁴

In gevallen dat de werkgever de premies buitenlandse volksverzekeringen voor de werknemer betaalt en deze premies onderdeel zijn van een zuivere pensioenregeling, zal over deze premies geen loonbelasting worden geheven.

Home-allowances¹⁵

In gevallen dat de werknemer van zijn werkgever direct of indirect een home-allowance ontvangt, zal de homeallowance tot het loon van de werknemer dienen te worden gerekend. Onder home-allowance moet worden verstaan de beloning die de werknemer ter zake van zijn dienstbetrekking in het buitenland ontvangt.

12. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

13. Aanschrijving inzake optierechten, SIAH infobulletin september 1996 (or. 16).

14. Ministeriële aanschrijving van 29 december 1982.

15. Ministeriële aanschrijving van 29 december 1982.

Schoolgelden en studiekosten kinderen

In gevallen dat de werkgever de kosten ter zake van de school en/of de studie van de kinderen van de werknemer betaalt, dienen deze bedragen tot het loon van de werknemer te worden gerekend

Vergoeding studieschulden¹⁶

De werkgever kan, onder voorwaarden, onbelast bijdragen verstrekken aan werknemers voor de betaling van rente van schulden, kosten van geldleningen en de aflossingen van studieschulden die zijn aangegaan voor de financiering van een opleiding of studie voor een beroep tot een bedrag van maximaal f 10.000 per jaar. Deze regeling kan gedurende 10 jaren worden toegepast.

Kapitaalverzekering¹⁷

In de gevallen dat de werkgever ten behoeve van de werknemer(s) een kapitaalverzekering afsluit, waarvan de premie ten laste komt van de werkgever, zal de premie tot het loon moeten worden gerekend.

Belastingvrije vergoeding voor PC van werknemers¹⁸

Naar aanleiding van een verzoek dat werd gedaan inzake een zogenaamde pc-privé aktie, waarbij de werkgever een vergoeding verstrekt aan de werknemer dan wel deze in de gelegenheid stelt om vakantiedagen in te ruilen te behoeve van de aankoop van computerapparatuur, heeft de Directeur der Belastingen het volgende goedgekeurd.

Indien een werknemer een computer en/of bijbehorende apparatuur aanschaf teneinde deze in meer dan beperkte mate te gebruiken voor de dienstbetrekking, heeft deze werknemer recht op aftrek van kosten, waarbij uiteraard rekening zal moeten worden gehouden met een deel privé. Als nu de werkgever in dat geval een vergoeding verstrekt aan zijn werknemer ten behoeve van de aankoop van een computer, kan deze vergoeding (voor dat deel) onbelast blijven voor de loonbelasting.

Als de werknemer vakantiedagen inruilt voor een tegemoetkoming in de aanschaf van de computerapparatuur, dan behoeft de waarde van de ingeruilde vakantiedagen, tot een maximum van drie dagen, niet tot het loon te worden gerekend.

Samengevat geldt het volgende:

Als de werknemer tegenover de werkgever een verklaring aflegt dat de computer in meer dan beperkte mate zakelijk wordt gebruikt, behoeft niet tot het loon te worden gerekend:

1. Een bedrag aan onkostenvergoeding ten behoeve van de aanschaf van de computerapparatuur;
2. Een bijdrage gelijk aan de waarde waarmee de aanspraak op vakantiedagen van de werknemer wordt verlaagd tot ten hoogste de waarde van 3 vakantiedagen per jaar.

Ziektekosten gezinsleden¹⁹

Op grond van artikel 6F, lid 1, letter n LLB wordt niet tot het loon gerekend de door de werkgever ten behoeve van de werknemer, diens echtgenote en kinderen gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging

Schadevergoeding²⁰

Uitkeringen en verstrekkingen tot vergoeding van door de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geleden schade aan of verlies van persoonlijke zaken behoren niet tot het loon.

Spaar- en voorzieningsfonds²¹

Om een fonds te kunnen aanmerken als een spaar- en voorzieningsfonds zal het fonds aan

16. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

17. Ministeriële aanschrijving van 29 december 1982.

18. SIAH Fiscaal bulletin augustus 1999.

19. Handleiding Loonbelasting 1996.

20. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

21. Handleiding Loonbelasting 1996.

een aantal vereisten moeten voldoen.²² Zo is opname van belegde gelden slechts toegestaan in de volgende gevallen:

- ten tijde van pensionering, dan wel bereiken van de 60-jarige leeftijd;
- bij overlijden;
- bij emigratie;
- in verband met de aankoop van een eigen huis voor zelfbewoning.

Bij of na het einde van de dienstbetrekking mogen de belegde gelden zonder fiscale gevolgen rechtstreeks worden gestort in een spaar- en voorzieningsfonds van de nieuwe werkgever van de deelnemer, mits dat fonds voldoet aan de in deze regeling gestelde voorwaarden. Mocht u willen weten of uw fonds aan de vereisten voldoet dan kunt u daar contact over opnemen met de Inspecteur. De wetgever heeft een aftrek gecreëerd voor door de werknemer en werkgever verplichte bijdragen aan het fonds. De bijdrage aan het fonds is verplicht indien de werknemer tot het bijdragen is verplicht hetzij om de dienstbetrekking te verkrijgen hetzij om de dienstbetrekking te behouden. De aftrek bedraagt 5% over het door de werknemer genoten voljaarsloon, dit is dus inclusief de werkgeversbijdrage, en bedraagt maximaal f 840 per jaar. De rente welke wordt bijgeschreven ten behoeve van de werknemer is belast voor de loonbelasting en premieheffing. Deze rente dient tevens afzonderlijk te worden vermeld op de door de werkgever in te dienen loonbelastingkaart.

Product uit eigen bedrijf²³

U verkoopt aan uw werknemer een televisie tegen de kostprijs van f 600. Normaal verkoopt u deze televisie in uw winkel voor f 1000. De werknemer heeft een voordeel van f 400 waarover loonbelasting en premies moeten worden ingehouden en afgedragen.

Foioen²⁴

Door de ruime omschrijving van het loonbegrip (alles wat uit de dienstbetrekking wordt genoten) vallen ook foioen van derden onder het loon. Er kunnen zich drie situaties voordoen:

1. De werknemer deelt mee in de trunk of foioenpot. U bent bekend met de verdeling.
2. De werknemer ontvangt zijn foioen rechtstreeks van derden.
3. De werkgever brengt bedieningsgeld (service charge) in rekening en betaalt dit bedrag daadwerkelijk uit aan de werknemer.

De Minister heeft voor de eerste twee gevallen in een ministeriële regeling bepaald dat de werkgever geen rekening hoeft te houden met de foioen. In het derde geval kent de werkgever de exacte hoogte van de foioen. De werkgever dient deze foioen mee te nemen in de berekening van de verschuldigde loonbelasting en premies.

Verstrekkings tijdens werktijd²⁵

De verstrekking in natura van kleine consumpties tijdens de werktijd is vrijgesteld. De vrijstelling geldt niet voor vergoedingen in geld. Onder kleine consumpties tijdens de werktijd worden verstaan: koffie, thee, een stuk fruit en andere "tussendoortjes" van relatief geringe waarde.

Geschenken²⁶

Geschenken ter gelegenheid van algemeen erkende feestdagen, een jubileum van de inhoudingsplichtige, dan wel de verjaardag en andere persoonlijke feestdagen van de werknemer voor zover de waarde die daaraan in het economisch verkeer kan worden toegekend f 250 per jaar niet overtreft, zijn vrijgesteld. Hierdoor wordt voorkomen dat de werkgever voor geschenken de loonbelasting moet bruteren en dat de werknemer de waarde van het geschenk op zijn salarisafrekening ziet. Het gaat hier alleen om loon in natura en niet om loon in geld. Gratificaties kunnen dus niet op grond van deze regeling belastingvrij versterkt worden. "Ter gelegenheid van" houdt in dat het geschenk ten tijde van de feestdag, kort ervoor of kort erna moet zijn uitgekeerd. Het bedrag van f 250 kan verspreid worden

22. Zie hiervoor de vereisten zoals opgenomen in het Handleiding Loonbelasting 2019.

23. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

24. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

25. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

26. Handleiding Loonbelasting en premies 2019.

over een aantal gelegenheden, maar mag ook benut worden voor één gelegenheid. De geschenkenvrijstelling geldt ook voor genietters van loon uit vroegere dienstbetrekking (gepensioneerden). De vrijstelling geldt alleen ingeval er daadwerkelijk sprake is van een gift van de kant van de werkgever. De vrijstelling geldt dus niet als het “geschenk” mondeling of schriftelijk is bedongen of overeengekomen tussen werkgever en werknemers. De waarde van het geschenk is de waarde in het economisch verkeer.

Ministeriële regeling ex-patriates 2013

Ministeriële regeling met algemene werking van de 31ste mei 2013 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, ALL.

Art. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

Definities

- a. ex-patriate: de werknemer die direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Curaçao gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar in het buitenland heeft gewoond;
- b. werkgever: de inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

Art. 2. 1. Deze regeling is van toepassing op de ex-patriate:

Voorwaarden
ex-patriate
status

- a. die een opleiding op wetenschappelijk of hoger beroepsopleidingsniveau met een diploma heeft afgerond en ten minste vijf jaar relevante werkervaring heeft; en
 - b. die een bruto loon van zijn werkgever geniet van tenminste Cg 150.000 per jaar; en
 - c. wiens specifieke deskundigheid op de lokale arbeidsmarkt niet of in beperkte mate beschikbaar is.
2. Bij een nettoloonafpraak dient het netto loon verhoogd met de daarover berekende loonbelasting te voldoen aan de grens gesteld in het eerste lid, onderdeel b.

Art. 3. 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 worden niet tot het loon van de ex-patriate gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:

Vrijgestelde
loonbestand-
delen

- a. beloningen in natura voor zover die gezamenlijk per kalenderjaar niet meer dan Cg 15.000 bedragen;
 - b. vergoedingen ter dekking van kosten gemaakt ten behoeve van het bezoeken van scholen in Curaçao, alsmede gelijkwaardige onderwijsinstellingen in het buitenland, tot een maximum per kind van Cg 25.000 per kalenderjaar;
 - c. vergoedingen ter dekking van de reiskosten verbonden aan de uitzending en repatriëring van de werknemer en diens gezin:
 - 1°. voor een alleenstaande tot een maximum van Cg 4.000;
 - 2°. voor een echtpaar zonder kinderen tot een maximum van Cg 8000;
 - 3°. voor een echtpaar met kinderen tot een maximum van Cg 12.000;
 - d. vergoedingen ter dekking van de hotelkosten gedurende maximaal twee maanden na de aankomst van de werknemer in Curaçao:
 - 1. voor een alleenstaande tot een maximum van Cg 10.000;
 - 2. voor een echtpaar zonder kinderen tot een maximum van Cg 15.000;
 - 3. voor een echtpaar met kinderen tot een maximum van Cg 21.000;
 - e. vergoedingen ter dekking van de herinrichtingskosten bij vestiging in Curaçao tot een maximum van twee maanden bruto loon en tot een maximum van Cg 12.000;
 - f. vergoedingen ter dekking van kosten verbonden met de huur van een vervoermiddel bij aankomst van de werknemer in Curaçao gedurende maximaal 2 maanden tot een maximum van Cg 2700 per maand.
2. De bedragen, genoemd in het eerste lid, onderdelen a en b worden naar tijdsgelang toegepast indien de dienstbetrekking in de loop van een jaar aanvangt of eindigt.

Art. 4. Indien de werkgever de door de werknemer verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt, vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de werknemer en werkgever schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Netto loon
afsprake

Art. 5. 1. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt de werknemer voor een periode van 5 jaar, te rekenen vanaf de eerste dag van de tewerkstelling, aangemerkt als ex-patriate in de zin van deze regeling. Het verzoek van de werkgever wordt mede ondertekend door de werknemer.

Toekenning op
verzoek

- 2. Na goedkeuring van het verzoek, genoemd in het eerste lid, draagt de werkgever ervoor zorg dat de ex-patriate een in het lokale bevolkingsregister ingeschreven persoon opleidt om het werk van de ex-patriate, na het verstrijken van de periode van 5 jaar, genoemd in het eerste lid, te kunnen verrichten.
- 3. De opleiding van de persoon, bedoeld in het tweede lid, vangt aan binnen één jaar na

tewerkstelling van de ex-patriate.²⁷

Formaliteiten

Art. 6. 1. Het verzoek, bedoel in artikel 5, eerste lid, wordt door de werkgever binnen drie maanden na aanvang van de tewerkstelling van de ex-patriate in Curaçao bij de Inspecteur ingediend. De Inspecteur beslist op het verzoek bij beschikking.

2. Het verzoek bevat de volgende gegevens van de werknemer:

- a. het curriculum vitae;
- b. afschriften van relevante diploma's, cijferlijsten en getuigschriften;
- c. afschriften van de werk- en verblijfsvergunning;
- d. afschrift van de arbeidsovereenkomst; en
- e. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.

3. De werknemer wordt als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling, met dien verstande dat bij overschrijding van de termijn, genoemd in het eerste lid, de werknemer niet eerder als ex-patriate wordt aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is gedaan.

4. Als bij het indienen van het verzoek de vergunning, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, niet kan worden overgelegd, wordt - indien aan de overige voorwaarden is voldaan - de werknemer als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling voor een periode van één jaar.

5. De periode van één jaar wordt verlengd tot en met vijf jaar indien vóór het verstrijken van het jaar de werk- en verblijfsvergunning aan de Inspecteur wordt overgelegd.

Einde ex-patriate status

Art. 7. 1. Deze regeling vindt niet langer toepassing indien de dienstbetrekking van de ex-patriate is beëindigd.

2. De werkgever is gehouden binnen een maand na beëindiging van de dienstbetrekking met de ex-patriate dit kenbaar te maken aan de Inspecteur.

Verandering werkgever

Art. 8. 1. Indien de ex-patriate van werkgever verandert, kan op verzoek van de nieuwe werkgever de werknemer opnieuw als ex-patriate worden aangemerkt voor het nog niet verstreken gedeelte van de periode, genoemd in artikel 5, eerste of tweede lid, mits de periode tussen de beëindiging van de oorspronkelijke dienstbetrekking en de aanvang van de opvolgende dienstbetrekking niet meer dan drie maanden bedraagt en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest, alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.

2. De termijn, genoemd in artikel 5, eerste lid, wordt verlengd met de termijn die aanvangt met het einde van de vorige dienstbetrekking en eindigt met de dag van de tewerkstelling bij de nieuwe werkgever, maar met maximaal drie maanden.

3. Het verzoek dient bij de Inspecteur ingediend te worden binnen drie maanden na de aanvang van de tewerkstelling bij de nieuwe werkgever. Bij overschrijding van de termijn van drie maanden in de vorige volzin, wordt de werknemer niet eerder als ex-patriate aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is ingediend.

Loonbelasting-verplichtingen

Art. 9. 1. Deze regeling laat onverlet de formele verplichtingen en sancties ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 met betrekking tot het inhouden en de afdracht van de loonbelasting, en de formele verplichtingen en sancties, bedoeld in de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

2. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het loon aan te geven, alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 4.

Boeten

Art. 10. 1. De maximale boete, bedoeld in artikel 21 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt opgelegd aan degene die:

- a. de verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling geheel of gedeeltelijk niet naleeft;
- b. opzettelijk onjuiste informatie verschaft met betrekking tot voor deze regeling relevante zaken;
- c. nalaat inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.

2. Indien één of meer van de feiten, genoemd in het eerste lid, zich voordoet worden de artikelen 3, 4 en 8 geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de

27. Leden 2 en 3 zijn ingevoegd bij P.B.2025, no. 1 met ingang van 1 februari 2025.

desbetreffende werknemer.

Art. 11. Artikel 9, eerste tot en met vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 is, voor zover het betreft de categorie beroepskosten, niet van toepassing op de werknemer die wordt aangemerkt als ex-patriate in de zin van deze regeling.

Uitsluiting
beperking ber-
oepskosten

Art. 12. 1. De bepalingen van de Beschikking ex-patriates 1998 blijven van toepassing op verzoeken die zijn ingediend tot de datum van bekendmaking van deze regeling.

Overgangs-
recht

2. Voor de toepassing van artikel 8, derde lid, wordt een verzoek geacht tijdig gedaan te zijn indien dit betrekking heeft op een vóór de datum van bekendmaking van deze regeling aangevangen nieuwe dienstbetrekking en dit verzoek binnen drie maanden na de datum van bekendmaking van deze regeling bij de Inspecteur wordt ingediend. Artikel 8, derde lid, tweede volzin is in dit geval niet van toepassing.

Art. 13. 1. De Beschikking ex-patriates 1998 wordt ingetrokken.

Intrekking oude
regeling

2. De door de Inspecteur krachtens de Beschikking ex-patriates 1998 afgegeven beschikkingen, blijven tot de daarin vermelde einddatum van kracht.

Art. 14. Deze regeling treedt in werking met ingang van de datum van bekendmaking.

Inwerking
treding

Art. 15. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling ex-patriates 2013.

Citeertitel

Uitgegeven de 28ste juni 2013

LLB

P.B. 2002/81

Landsbesluit ketenaansprakelijkheid

Landsbesluit houdende algemene maatregelen, van de 23ste mei 2002 ter uitvoering van artikel 3, lid 4, en 21d, LLB jo. bepalingen in de sociale verzekeringswetgeving.

Aangewezen
uitgezonderde
bedrijfstakken

Art. 1. Als bedrijfssectoren en -takken, bedoeld in de artikelen 3, lid 4, en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254), juncto artikel 8, lid 9, van de Landsverordening Ongevallenverzekering (P.B. 1966, no. 14), artikel 8, lid 1, van de Landsverordening Ziekteverzekering (P.B. 1966, no. 15), artikel 22, lid 3, van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211), artikel 29, lid 3, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en artikel 32, lid 3, de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194), worden aangewezen:

- landbouw, jacht en bosbouw: Zoals omschreven in letter A, onderdelen 01 en 02, van de door het Centraal Bureau voor de Statistiek gehanteerde bedrijfstakclassificatie, versie 2 mei 1998, op basis van de International Standard Industrial Classification, of all Economic Activities (hierna te noemen CBS versie 2 mei 98);
- visserij, viskwekerijen en aanverwante dienstverlening: Zoals omschreven in letter B, onderdeel 050, CBS versie 2 mei 98;
- mijnbouw: Zoals omschreven in letter C, onderdelen 10 tot en met 14, CBS versie 2 mei 98;
- industrie: Zoals omschreven in letter D, onderdelen 15 tot en met 37, CBS versie 2 mei 98;
- electriciteits-, gas- en watervoorziening: Zoals omschreven in letter E, onderdelen 40 en 41, CBS versie 2 mei 98;
- groot- en kleinhandel, reparatie van motorvoertuigen en huishoudelijke producten: Zoals omschreven in letter G, onderdelen 50, 51 en 52, CBS versie 2 mei 98;
- hotels en restaurants: de bedrijfstakken zoals omschreven in letter H, onderdelen 551 en 552, CBS versie 2 mei 98;
- vervoer, opslag en communicatie: Zoals omschreven in letter I, onderdelen 60 tot en met 64, CBS versie 2 mei 98;
- financiële dienstverlening: Zoals omschreven in letter J, onderdelen 65, 66 en 67, CBS versie 2 mei 98;
- onroerend goed, verhuur en zakelijke activiteiten: Zoals omschreven in letter K, onderdelen 70 tot en met 74, CBS versie 2 mei 98;
- overheidswezen en defensie, verplichte sociale verzekeringen, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter L, onderdeel 75, CBS versie 2 mei 98;
- onderwijs, voor zover zal niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter M, onderdelen 801 tot en met 804, CBS versie 2 mei 98;
- gezondheidszorg en sociaal werk: Zoals omschreven in letter N, onderdelen 851, 852 en 853, CBS versie 2 mei 98;
- overige maatschappelijke, sociale en persoonlijke dienstverlening: Zoals omschreven in letter O, onderdelen 90 tot en met 93, CBS versie 2 mei 98;
- Particuliere huishoudens met personeel in loondienst, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter P, onderdeel 95, CBS versie 2 mei 98;
- Extra-territoriale organisaties en lichamen; internationale en regionale organisaties, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter Q, onderdeel 99, CBS versie 2 mei 98.

Inwerking-
treding

Art. 2. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 juni 2002.

Brief Inspecteur inzake dubbele dienstbetrekking medewerkers trustkantoren

12-07-2002

Brief van de Inspecteur der Belastingen aan de CIFA inzake dubbele dienstbetrekking medewerkers van trustkantoren 12-07-2002

Zoals u bekend zal zijn bieden de trustkantoren aan hun internationale cliënten de mogelijkheid dat personeelsleden van de trustkantoren een functie bekleden bij een hier te lande gevestigde naamloze (offshore) vennootschap toebehorende aan hun cliënten. Het desbetreffende personeelslid treedt dan in dienst van de betreffende vennootschap (cliëntenvennootschap), veelal als directeur dan wel als secretaresse. Op grond van dit dienstverband wordt door de cliëntenvennootschap aan deze functionarissen een salaris uitbetaald, naast hun reguliere salaris van het trustkantoor. Contractueel is de werknemer van het trustkantoor soms verplicht (een deel van) het ontvangen salaris uit deze "tweede" dienstbetrekking bij de cliëntenvennootschap af te dragen aan het trustkantoor.

Het inkomen uit de cliëntenvennootschap dient als loon uit dienstbetrekking te worden gekwalificeerd en is in principe onderworpen aan de heffing van loonbelasting en premies AOV/AWW en AVBZ. Omdat de werknemer de beloning moet afstaan aan het trustkantoor ontstaan fiscale problemen, met name over de behandeling van de inhoudingen. Hieronder zal ik voor de verschillende situaties die in de praktijk voorkomen aangeven hoe daarmee omgegaan kan worden.

Inhouding van loonbelasting, premies AOV/AWW en AVBZ kan bij de cliëntenvennootschap achterwege blijven indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

1. Het salaris wordt door de cliëntenvennootschap rechtsreeks aan het trustkantoor overgemaakt. De werknemer krijgt in dit geval geen geld in handen of;
2. De werknemer van het trustkantoor wordt verplicht het ontvangen salaris uit de dienstbetrekking bij de cliëntenvennootschap direct na ontvangst, geheel af dragen aan het trustkantoor;
3. In de gevallen onder 1. en 2. wordt het gehele bedrag door het trustkantoor verantwoord als ontvangen vergoeding voor door haar verrichte diensten;
4. Voor het achterwege laten van de inhouding van loonbelasting, premies AOV/AWW en AVBZ dient voor iedere werknemer eenmalig een verzoek, ex artikel 8, lid 5, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 voor een individuele beschikking te worden gedaan. Het verzoek dient ondertekend te worden door het trustkantoor, de cliëntenvennootschap en de betreffende werknemer;
5. Elk jaar zal het trustkantoor bij haar aangifte winstbelasting een staat overleggen van de betrokken functionarissen en de van hen voor hun werkzaamheden ontvangen bedragen;
6. De cliëntenvennootschap vermeldt in de verzamelloonstaat het uitbetaalde bedrag per werknemer en verwijst voor het achterwege laten van de inhoudingen naar deze regeling.

Indien aan de bovenvermelde voorwaarden is voldaan, hoeft de werknemer het loon van de cliëntenvennootschap niet in zijn aangifte inkomstenbelasting te vermelden.

Indien de cliëntenvennootschap loonbelasting en premies inhoudt en de werknemer (een deel van) de beloning aan het trustkantoor moet afdragen, dan geldt het volgende:

1. De werknemer dient het bruto bedrag van de inkomsten aan te geven. De betaling aan het trustkantoor kan hierop als negatief loon in mindering gebracht worden. Indien de met het bedrag van de aanslag verrekende inhoudingen aan het trustkantoor betaald moeten worden, dan kunnen ook deze betalingen als negatief loon in aanmerking genomen worden in het jaar van betaling. Voorwaarde hiervoor is dat de werknemer betalingsbewijzen overlegt.

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2002. Alle gevallen waarvoor al een regeling is getroffen bij brief van 23 december 1992 van de Inspecteur der Belastingen, zullen conform bedoelde regeling worden afgehandeld. Nog niet afgehandelde verzoeken worden

Curaçao – Loonbelasting

Brief van de Inspecteur der Belastingen aan de CIFA inzake dubbele dienstbetrekking medewerkers van trustkantoren

conform de bovenstaande regeling afgehandeld. Indien reeds loonbelasting en premies zijn ingehouden over het jaar 2002, dan zullen deze op verzoek gerestitueerd worden, als aan de in deze regeling genoemde voorwaarden is voldaan.

Ik verzoek u het bovenstaande onder de aandacht van uw leden te brengen.

Regeling grote evenementen

P.B. 2015/64

Ministeriële regeling met algemene werking van de 30e oktober 2015 ter uitvoering van art. 39, eerste lid, onderdeel a, Algemene landsverordening Landsbelastingen en art. 6, derde lid, onderdeel f, ten 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976²⁸.

Art. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

Definities

- a. artiest: een internationaal toonaangevend persoon op het artistieke, wetenschappelijke, culturele of sportgebied, die een overeenkomst met de organisator is aangegaan tot deelname aan een groot evenement, die zijn woonplaats in het buitenland heeft en die op een daartoe aan de Inspecteur gedaan schriftelijk verzoek als zodanig is aangewezen;
- b. organisator: de charitatieve instelling zonder winstoogmerk die een groot evenement organiseert op Curaçao en inhoudingsplichtige is als bedoeld in artikel 4 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;
- c. groot evenement: een evenement op Curaçao waar ten minste 4 artiesten optreden en waarvoor door de organisatie intensief internationaal wordt geadverteerd om buitenlandse bezoekers aan te trekken, zijnde:
 - 1e. een muzikevenement met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 1.500.000,00;
 - 2e. een filmproductie met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 1.500.000,00;
 - 3e. een filmevenement met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00;
 - 4e. een dansevenement met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00;
 - 5e. een cultureel evenement met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00;
 - 6e. een spektakelshow met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00;
 - 7e. een sportevenement met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00;
 - 8e. een congres met een exploitatiebegroting van ten minste Cg 500.000,00.

Art. 2. Deze regeling is van toepassing op artiesten die op, dan wel deelnemen aan, een groot evenement op Curaçao, waarvan de organisator een charitatieve instelling zonder winstoogmerk is.

Toepassing

Art. 3. 1. Een charitatieve instelling, zonder winst oogmerk dient, om als zodanig door de Inspectie te worden aangemerkt te voldoen aan de volgende vereisten:

Charitatieve instelling

- a. de rechtsvorm dient een stichting te zijn met tenminste drie bestuursleden die allen woonachtig zijn op Curaçao;
 - b. de bestuursleden dienen jaarlijks een bewijs van “volledige compliance” van de stichting aan de fiscale regels van Curaçao aan de Inspecteur te overleggen;
 - c. de stichting heeft als enig doel het organiseren van grote evenementen;
 - d. er is geen sprake van een winstoogmerk indien uit de statuten blijkt dat er geen winst beoogd wordt. Voor zover er winst wordt gemaakt, mag deze niet worden uitgekeerd aan bestuursleden, maar dient die winst te worden aangewend voor de instandhouding of verbetering van de organisatie, dan wel te worden uitgekeerd aan, in de statuten bepaalde, charitatieve instellingen;
 - e. wijzigingen van de statuten dienen door de inspecteur te worden geaccordeerd
 - f. de stichting presenteert jaarlijks binnen 9 maanden na aanvang van het boekjaar een jaarrekening voorzien van een goedkeurende accountantsverklaring;
 - g. de bestuursleden stellen een exploitatiebegroting op van het grote evenement en dienen deze in bij de Inspecteur.
2. Voor elk groot evenement dient een verzoek bij de Inspecteur te worden ingediend om als zodanig te kunnen worden aangemerkt.

Art. 4. 1. Bij de berekening van de verschuldigde belasting is de volledige basiskorting als bedoeld in artikel 24A, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, van toepassing.

Grondslag, tarief

- 2. Van het in geld verkregen loon wordt voor de artiest, 35% van deze beloning, als vaste vergoedingen als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel f, ten 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 aangemerkt.
- 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 wordt voorts niet tot het loon van de artiest gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:

28. Uitgegeven de 13e november 2015.

- a. beloningen in natura gedurende zijn verblijf op Curaçao tot 70%;
- b. reiskosten welke in het kader van een optreden op een groot evenement worden gemaakt door of ten behoeve van de artiest;
- c. verblijfkosten van de artiest gedurende maximaal 5 dagen na aankomst op Curaçao, tenzij aannemelijk is dat een verblijf gezien het soort evenement van langere duur noodzakelijk is.

Toerekening beloning aan groep

Art. 5. 1. Indien de organisator met een groep artiesten, die deel uitmaken van een formatie, één bedrag aan loon en kostenvergoedingen is overeengekomen, wordt, op verzoek van de organisator, een evenredig deel aan elk der artiesten toegerekend.
2. Indien de organisator de door de artiest verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de artiest en de organisator schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Indienen verzoek

Art. 6. 1. Het verzoek bedoeld in artikel 1, onderdeel a wordt door de organisator ingediend voor aanvang van de tewerkstelling van de artiest op Curaçao. De Inspecteur beslist binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
2. Het verzoek bevat de volgende gegevens van de artiest:
a. afschriften van relevante informatie;
b. een afschrift van de arbeidsovereenkomst; en
c. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.

Verplichtingen

Art. 7. 1. Deze regeling laat onverlet de formele verplichtingen en sancties ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 met betrekking tot het inhouden en afdracht van de belasting, en de formele verplichtingen en sancties bedoeld in de Algemene landsverordening Landsbelastingen.
2. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het volbelast loon aan te geven alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 4.

Straf-bepalingen

Art. 8. 1. Met de maximale boete, bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt bestraft degene die:
a. de verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling geheel of gedeeltelijk niet naleeft;
b. opzettelijk onjuiste informatie verschaft met betrekking tot voor deze regeling relevante zaken;
c. nalaat inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.
2. Indien één of meer van de in het eerste lid genoemde feiten zich voordoet, wordt de regeling geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de desbetreffende artiest.
3. De organisator en haar bestuursleden zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle belastingen, interesten, boetes en kosten die voortvloeien uit de dienstbetrekking, bedoeld in deze regeling.

Intrekking oude regeling Inwerking-treding

Art. 9. De Beschikking grote evenementen 2010 wordt ingetrokken.

Art. 10. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Citeertitel

Art. 11. Deze regeling kan worden aangehaald als Ministeriële regeling grote evenementen.

Landsverordening algemene ouderdomsverzekeringP.B. 2014/56
(G.T.)**Hoofdstuk I****Algemene bepalingen**

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt **Definities**

verstaan onder:

de Minister: de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn;
de Bank: de Sociale Verzekeringsbank;
ingezetene: degene met een geldige verblijfstitel die in het bevolkingsregister is ingeschreven en metterwoon in Curaçao is gevestigd;
de Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen van Curaçao.

Art. 2. 1. Waar iemand metterwoon is gevestigd, hangt af van het middelpunt van het maatschappelijk en economisch leven van betrokkene en wordt naar de omstandigheden beoordeeld, voor zover in dit artikel niet anders is bepaald. **Woonplaats**

2. Degene die naar redelijke verwachting gedurende een jaar ten minste twee derde van de tijd buiten Curaçao zal verblijven, is niet metterwoon in Curaçao gevestigd.

3. Degene, die Curaçao metterwoon verlaat, maar binnen een jaar zich aldaar weer metterwoon vestigt, wordt voor de toepassing van artikel 5 geacht ook tijdens diens afwezigheid in Curaçao te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat hij tijdens zijn afwezigheid op het grondgebied van Nederland of van een vreemde staat heeft gewoond.

4. Degene, die tijdelijk in Curaçao verblijft, en hetzij in Nederland woont, hetzij aldaar geacht wordt te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, wordt als niet in Curaçao wonend beschouwd, indien zijn tijdelijk verblijf niet langer dan een jaar duurt.

Art. 3. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de Bank, met dien verstande, dat de heffing van de premies geschiedt door de Inspecteur. **Uitvoeringsinstantie**

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de Bank, kan de Minister nadere regelen stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie der verzekerden.

Art. 4. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van het Land en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven. **Delegatiebepaling**

2. In de gevallen, waarin ingevolge het bepaalde in het vorige lid aan instanties van het Land bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II**De kring der verzekerden**

Art. 5. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening is degene, die de leeftijd van vijftien jaar, doch niet die van 65 jaar heeft bereikt, indien hij: **Verzekerden**

a. ingezetene is;

b. geen ingezetene is, doch in de inkomstenbelasting wordt aangeslagen als in Curaçao wonende belastingplichtige;

c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten Curaçao te wonen, doch terzake van buiten Curaçao verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Curaçao, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend in Curaçao te wonen en die terzake van in Curaçao verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van een andere mogendheid.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die niet ingevolge het eerste lid verzekerd zijn, als verzekerden in de zin van deze landsverordening worden aangemerkt.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan van het bepaalde in het eerste lid worden afgeweken:
 - a. ten aanzien van vreemdelingen;
 - b. ter voorkoming van samenloop van de verzekering ingevolge deze landsverordening met een overeenkomstige regeling buiten Curaçao;
 - c. in de gevallen van tijdelijk verblijf of tijdelijke werkzaamheden hier te lande;
 - d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en van de in dit lid onder b en c bedoelde personen.

Hoofdstuk III

Het ouderdomspensioen

§ 1. Het recht op ouderdomspensioen

Recht op
Ouderdoms-
pensioen

Omvang pensi-
oen, indexering

Art. 6. Degene, die verzekerd is geweest en de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening recht op ouderdomspensioen.

Art. 7. 1. Het ouderdomspensioen bedraagt Gg 862 per maand. Voor de degene die geen ingezetene is, bedraagt het ouderdomspensioen Gg 775,80 per maand.

2. De pensioenbedragen, bedoeld in het eerste lid, worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het derde lid aangepast.

3. Aanpassing van de pensioenbedragen heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van het percentage van de reële economische groei voor de maand augustus daaraan voorafgaande ten opzichte van het percentage van de reële economische groei voor de maand augustus van het daaraan voorafgaande jaar.

Toeslag
gehuwden

Art. 7a. 1. Degene aan wie een ouderdomspensioen is toegekend en die gehuwd is met iemand die jonger is dan 65 jaar heeft recht op een toeslag van ten hoogste Gg 591 per maand, voorzover:

a. sprake is van gezamenlijke huishouding; en

b. het gezamenlijk inkomen niet meer dan Gg 12.000 per jaar bedraagt.

Indien één van de echtgenoten geen ingezetene is of beiden dat niet zijn, bedraagt voor de toepassing van dit artikel de toeslag ten hoogste Gg 531,90 per maand.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder gezamenlijke huishouding verstaan: het hoofdverblijf hebben op hetzelfde adres en het tevens zorg dragen voor elkaar.

3. De toeslag wordt door de Bank betaalbaar gesteld aan degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

4. De toeslag eindigt:

a.¹ wanneer degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is, de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

b. bij ontbinding van het huwelijk in de gevallen, genoemd in artikel 248 van het Burgerlijk Wetboek van Curaçao;

c. bij overlijden van degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend of van degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is;

d. bij intrekking van het pensioen of de toeslag;

e. wanneer degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend of de gehuwde met degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, geen ingezetene meer is;

f. wanneer er geen sprake meer is van gezamenlijke huishouding;

g. wanneer het gezamenlijk inkomen, bedoeld in het eerste lid, meer dan Gg 12.000 per jaar bedraagt.

5. Onder inkomen in het eerste en vierde lid, onderdeel g, wordt verstaan het belastbaar inkomen, bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) verminderd met het ingevolge deze landsverordening uitgekeerde pensioen.

6. De toeslag eindigt met ingang van de maand, volgende op die, waarin het feit of de omstandigheid, bedoeld in het vierde lid, heeft plaats gehad onderscheidenlijk is ontstaan, die het einde ten gevolge heeft.

7. De artikelen 12, 13, tweede tot en met vierde lid, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 22a tot en met 22c, 23, 24, tweede lid, 34, 37, 38, 44, eerste lid, 47, 48 en 52 zijn van overeenkomstige toepassing op de toeslag.

1. In Artikel III, onderdeel B, eerste lid, wordt dit onderdeel en het navolgende aangeduid als onderdelen c en d. Aangenomen wordt echter dat hiermee onderdelen a en b is bedoeld.

8. Op de toeslag wordt een korting toegepast van:

a. 2% voor elk kalenderjaar, dat degene die gehuwd is met een persoon als bedoeld in het eerste lid, behoudens in bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gevallen, na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd van degene met wie hij gehuwd is niet verzekerd is geweest;

b. 3% voor elke jaarpremie ingevolge deze landsverordening, welke degene die gehuwd is met een persoon als bedoeld in het eerste lid, schuldig nalatig is geweest te betalen.

9. Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing op de toeslag met dien verstande dat bij overlijden van degene, met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, is gehuwd, een bedrag van viermaal het ouderdomspensioen, genoemd in artikel 7, eerste lid, wordt uitbetaald.

10. De bedragen, genoemd in het eerste en vierde lid, onderdeel g, worden ingeval van aanpassing van het pensioenbedrag als bedoeld in artikel 7, tweede lid, op overeenkomstige wijze aangepast.

Art. 8. 1. Op de bedragen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, wordt een korting toegepast van 2% voor elk kalenderjaar, dat de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd niet verzekerd is geweest.

Korting op uitkering

2. Op de bedragen, genoemd in artikel 7, eerste lid, wordt een korting toegepast van 3% voor elke jaarpremie ingevolge deze landsverordening, welke de pensioengerechtigde schuldig nalatig is geweest te betalen.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank, regels gesteld omtrent de herleiding van gedeelten van jaarpremies tot gehele jaarpremies en van gedeelten van kalenderjaren, bedoeld in het eerste en tweede lid, alsmede artikel 7a, tot gehele kalenderjaren.

4. Na de korting, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt het ouderdomspensioen afgerond op volle guldens.

§ 2. Toekenning, ingang, intrekking, herziening, betaling en einde van het ouderdomspensioen

Art. 9. 1. Het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen wordt op aanvraag toegekend door de Bank.

Toekenning door SVB

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid is de Bank bevoegd het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen ambtshalve toe te kennen.

Art. 10. De aanvraag om ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen wordt ingediend ter plaatse door de Minister aangewezen.

Indiening aanvraag

Art. 11. 1. Het ouderdomspensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de belanghebbende aan de voorwaarden voor het recht op ouderdomspensioen voldoet.

Ingang uitkering

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan een ouderdomspensioen niet eerder ingaan dan een jaar vóór de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de aanvraag werd ingediend of waarin de ambtshalve toekenning plaats vond. De Bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige volzin afwijken.

Art. 12. 1. Het ouderdomspensioen wordt door de Bank ingetrokken of herzien, wanneer degene aan wie het is toegekend, ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, daarvoor niet of niet of niet meer in aanmerking komt, onderscheidenlijk voor een hoger of lager ouderdomspensioen in aanmerking komt.

Intrekking en herziening uitkering

2. De herziening van het ouderdomspensioen, welke voortvloeit uit een wijziging der omstandigheden en welke een verhoging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat in op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de wijziging dier omstandigheden heeft plaats gevonden. Het bepaalde in artikel 11, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De intrekking van het ouderdomspensioen of de herziening daarvan, welke een verlaging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat, behoudens in bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gevallen, in op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de dag der dagtekening van de kennisgeving ingevolge artikel 37, eerste lid onder a is gelegen.

4. De herziening van het ouderdomspensioen, welke verband houdt met het bepaalde in het laatste lid van artikel 7, gaat, in afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid, in op de

dag, met ingang waarvan op grond van het laatste lid van artikel 7, de in dat artikel genoemde bedragen zijn herzien.

5. Ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere voorschriften worden gegeven. Daarbij kunnen tevens regelen worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het ouderdomspensioen.

Betaalbaarstelling

Art. 13. 1. Het ouderdomspensioen wordt betaalbaar gesteld door de Bank. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

2. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

3. Wanneer een gepensioneerde een ander machtigt om het ouderdomspensioen in ontvangst te nemen, onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag, waarop de machtiging wordt ingediend, onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening, onderscheidenlijk intrekking der machtiging.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld inzake de betaalbaarstelling van het ouderdomspensioen door organen, welke belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit anderen hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Uitbetaling aan verpleeg-instelling e.d.

Art. 14. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerde in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbare gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd, en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het ouderdomspensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voor zover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande, dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging en verpleging bedragen.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in dit artikel het ouderdomspensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerde, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde, voorzover nodig in afwijking van het in artikel 17 bepaalde, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaats vond, uitbetaald aan het in het eerste lid van dit artikel bedoelde orgaan.

Verjaring

Art. 15. De termijnen van het ouderdomspensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Terugvordering

Art. 16. 1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ouderdomspensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Indien het ouderdomspensioen krachtens het bepaalde in artikel 12, derde lid met terugwerkende kracht is herzien of ingetrokken, kan hetgeen aan pensioen te veel of ten onrechte is uitbetaald, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht.

Einde uitkering

Art. 17. 1. Onverminderd het overigens in deze landsverordening bepaalde eindigt het ouderdomspensioen door:

1e. overlijden;

2e. intrekking.

2. Het ouderdomspensioen eindigt, behoudens het overigens in deze landsverordening bepaalde, met ingang van de maand volgende op die, waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, die het einde tengevolge heeft.

Nietige handelingen

Art. 18. 1. Het ouderdomspensioen is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gepensioneerde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voor zover op grond van het eerste lid, onder c beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het ouderdomspensioen.
3. Volmacht tot ontvangst van ouderdomspensioen, onder welke vorm of welke benaming ook, door de gepensioneerde verleend, is steeds herroepelijk.
4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Art. 18A. 1. De Bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

Vermindering
door SVB

2. De Bank is eveneens bevoegd om het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van de door de Bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door de Bank verstrekte ouderdomspensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het ouderdomspensioen.

§ 3. De gevolgen van het overlijden van een pensioengerechtigde, dan wel van het overlijden van zijn echtgenote, respectievelijk haar echtgenoot.

Art. 19. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald.

Uitbetaling na
overlijden

2. De uitbetaling, bedoeld in het eerste lid, geschiedt aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de Bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Bank heeft, onderscheidenlijk hebben, ingediend.

Art. 20. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt een bedrag ineens, gelijk aan viermaal het maandbedrag van het ouderdomspensioen waarop recht bestond in de maand van overlijden, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de Bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Bank heeft, onderscheidenlijk hebben, ingediend.

Uitkering bij
overlijden

2. De uitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek als bedoeld in het eerste lid, bij de Bank is ingediend.

§ 4. Voorziening bij vertrek uit Curaçao

Art. 21. 1. Aan de verzekerde, die Curaçao metterwoon verlaat, wordt door de Bank op diens verzoek een verklaring afgegeven, vermeldende het aantal jaren dat de verzekerde voor zijn rechten krachtens deze landsverordening kan doen gelden tot aan de dag van zijn vertrek uit Curaçao. Alvorens deze verklaring wordt afgegeven moet de verzekerde de door hem verschuldigde premie, tot aan de dag van zijn vertrek, voldoen.

Verklaring
opgebouwde
rechten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank, regelen vastgesteld met betrekking tot de toekenning en betaalbaarstelling van ouderdomspensioenen, voor personen die buiten Curaçao wonen.

§ 5. Waarborg verplichtingen voortvloeiende uit deze Landsverordening

Art. 22. 1. Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de Bank van het ouderdomspensioen en het bedrag genoemd in artikel 20, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

Gewaarborgde
betaling

§ 6. Kerstuitkering

Art. 22A. 1. Degene, die in enig jaar in de maand september recht heeft op ouderdomspensioen en ingezetene is, heeft in dat jaar recht op kerstuitkering.

Recht op
kerstuitkering

2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder degene, die recht heeft op ouderdomspensioen, mede verstaan degene, aan wie op grond van artikel 19 ouderdomspensioen wordt uitbetaald.

Omvang, uitbetaling **Art. 22B.** 1. De kerstuitkering bedraagt 100 pct. van het bedrag aan ouderdomspensioenen, waarop recht bestond in de maand september.
2. De uitbetaling van de kerstuitkering vindt eenmaal per jaar ambtshalve plaats in de eerste helft van de maand december. De Minister kan terzake nadere regelen stellen.
3. Het bedrag van de kerstuitkering, dat niet is ingevorderd binnen zes maanden na de eerste dag waarop het kon worden ingevorderd, wordt niet meer uitbetaald.

Overige toepasselijke bepalingen **Art. 22C.** 1. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 13, 14, 16, 18, 19, 22 en 34 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de kerstuitkering, voor zover bij of krachtens deze paragraaf niet anders is bepaald.
2. De Minister kan met betrekking tot het bepaalde in deze paragraaf nadere regelen stellen. Daarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 22b, tweede lid.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing **Art. 23.** De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen en uitkeringen als bedoeld in artikel 20 en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten, alsmede de middelen benodigd voor het vormen en in stand houden van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve, worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

Ouderdomsfonds **Art. 24.** 1. De premies worden gestort in een door de Bank te beheren Ouderdomsfonds.
2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen, de uitkeringen bedoeld in artikel 20 alsmede de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten komen ten laste van het Ouderdomsfonds.

Delegatiebepaling **Art. 25.** Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Ouderdomsfonds.

Maatstaf premieheffing **Art. 26.** 1. De premie wordt, met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden, geheven over het premie-inkomen, zijnde het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen en vastgesteld in een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

2. Onder inkomen wordt verstaan het belastbaar inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), vermeerderd met de krachtens laatstgenoemde landsverordening als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering en algemene weduwen- en wezenverzekering en verminderd met de ingevolge deze landsverordening en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen. Tot het inkomen wordt niet gerekend de rente waarover rentebelasting wordt geheven als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

3. Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 100.000 per jaar, wordt over het meerdere een premie van 1% geheven. Het bedrag van Cg 100.000 wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene, die niet het gehele jaar verzekerd is geweest.

4. Van verzekerden, die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen minder dan Cg 7.124,39² per jaar bedraagt, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, niet geheven.

5. Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen niet minder dan Cg 7.124,39³ doch minder dan Cg 57.832,39 per jaar bedraagt, wordt de premie, bedoeld in het eerste lid, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels slechts voor een deel geheven.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het eerste tot en met vierde lid nadere regels worden vastgesteld en kunnen de bedragen, genoemd in het derde tot en met vijfde lid, ingeval van aanpassing van het pensioenbedrag als bedoeld in artikel 7, tweede lid, op overeenkomstige wijze worden aangepast.

2. Bedrag zoals geldend sinds 2013. Nadien niet aangepast.

3. Bedragen zoals geldend sinds 2013. Nadien niet aangepast.

Art. 27. 1. Het in artikel 26, eerste lid, bedoelde premiepercentage bedraagt 15%, met dien verstande dat een vrijstelling wordt verleend voor 6% van de premievoet. De premievoet bedraagt Cg 9.340 minus 33,8% van het premie-inkomen, maar niet meer dan het premie-inkomen. Het premiepercentage kan worden aangepast bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Bank.

Vaststelling
premie-
percentage

2. Van het in artikel 26, derde lid, genoemde inkomen wordt een premie van 6% geheven ten laste van de werknemer rekening houdend met het bepaalde in het eerste lid.

3. Als regel wordt het premiepercentage telkens voor een periode van vijf jaren vastgesteld, en wel zodanig, dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de uitgaven van het Ouderdomsfonds over dat tijdvak te voldoen, alsmede om de in artikel 23 bedoelde reserve te vormen en in stand te houden.

4. De in dit artikel bedoelde bedragen en percentages kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Bank, worden aangepast.

Art. 28. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Tabellen

Art. 29. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, onder verrekening van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen, met dien verstande, dat aan de verzekerde, die niet wordt aangeslagen in de inkomstenbelasting, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde premies.

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

2. De premie van de verzekerden, die in dienstbetrekking werkzaam zijn, wordt geheven bij wege van inhouding door de werkgever. Indien de ingevolge artikel 26 lid 1 in totaal over een jaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het bepaalde in het vorige lid buiten toepassing.

3. Het bepaalde in de artikelen 3, leden 2, 3, 4, en 5, 4, leden 2 en 4, 21, lid 1, 21a, 21b, 21c en 21d, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no 254) is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, met dien verstande dat in de plaats van "inhoudingsplichtige(n)" telkens gelezen wordt "werkgever(s)".

4. Invordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de Bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, heeft plaats volgens de regels, welke van toepassing zijn op de invordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de Bank in plaats van de Ontvanger met de invordering is belast.

5. De Minister en de Minister van Financiën geven voorschriften inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

6. Met betrekking tot het in dit artikel bepaalde kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden vastgesteld voor bepaalde personen of groepen van personen.

Art. 29A. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden binnen 15 dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie, binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

Afdracht op
aangifte door
werkgever

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Bank. Indien evenwel krachtens artikel 4 een instantie is aangewezen, geschiedt de aangifte bij die instantie.

3. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van de aangifte verlenen.

4. De inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

5. Ook in de gevallen, dat geen premie behoeft te worden ingehouden, moet aangifte op de in

de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden. Personen, die stellen geen werkgever te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifte-formulieren binnen vijftien dagen na het einde van de maand, waarin de aangifte-formulieren hen zijn verstrekt, indienen.

6. De inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige het benodigde aantal aangifte-formulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

7. De artikelen 6 en 6A van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing.

**Naheffing,
boete**

Art. 29B. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

2. De in deze aanslag te begrijpen premie kan bij wijze van boete verhoogd worden met ten hoogste honderd procent doch tenminste vijftien gulden. De werkgever is niet gerechtigd deze boete op zijn werknemers te verhalen.

3. Indien aan de verplichting opgelegd in het vijfde lid van het vorige artikel niet wordt voldaan en ten gevolge daarvan de aanslag in zijn geheel moet worden verminderd, bedraagt de boete vijftien gulden.

**Teveel of
te weinig
ingehouden of
betaald**

Art. 30. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat teveel of te weinig is ingehouden dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het vorige lid heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan Cg 5.

3. In het geval als bedoeld in het tweede lid blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

**Registratie
wanbetaling**

Art. 31. 1. Indien een verzekerde nalatig is gebleven de over een bepaald jaar verschuldigde premie geheel of gedeeltelijk te betalen, houdt de Bank, indien zij besluit, dat van een schuldig nalaten sprake is, daarvan aantekening. Hiervan wordt de verzekerde in kennis gesteld.

2. In de gevallen, waarin aantekening is gesteld als bedoeld in het eerste lid, kunnen de verzekerden alsnog gedurende vijf jaren na de kennisgeving van de aantekening de verschuldigde premies geheel of gedeeltelijk betalen. Voor zover de verschuldigde premies alsnog zijn betaald, wordt de aantekening als bedoeld in het eerste lid doorgehaald en de verzekerde voor de betreffende periode niet geacht schuldig nalatig te zijn geweest.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen terzake van het bepaalde in de vorige leden, nadere regelen worden vastgesteld.

Aangifteplicht

Art. 32. 1. Degene, op wie volgens de bepalingen van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.

2. In de gevallen waarin geen aangifte is gedaan en als gevolg daarvan ten onrechte geen of onvoldoende premie is betaald, wordt de verzekerde geacht over het betreffende jaar schuldig nalatig te zijn geweest in de betaling der premie.

**Vrijwillige pre-
miebetaling**

Art. 33. 1. Verzekerden en gewezen verzekerden, beneden een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen leeftijd, welke niet hoger mag worden gesteld dan 65 jaar, zijn in de gevallen, onder de voorwaarden en overeenkomstig het tarief, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen, tot premiebetaling bevoegd over tijdvakken, gelegen na het bereiken van de leeftijd van vijftien jaar, waarover zij niet verzekerd zijn of geweest zijn.

2. Degene, die van zijn bevoegdheid bedoeld in het eerste lid gebruik maakt, wordt over de tijd, waarover de premie is betaald, als verzekerde beschouwd.

Hoofdstuk V **Het verstrekken van inlichtingen**

**Doorgeven
wijziging feiten
en omstandig-
heden**

Art. 34. De gepensioneerde aan wie, alsmede het orgaan aan hetwelk het pensioen ingevolge het bepaalde in artikel 14 geheel of gedeeltelijk wordt uitbetaald, zijn verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke tot intrekking of verlaging van het

pensioen aanleiding kan geven, schriftelijk mededeling te doen aan de Bank, binnen veertien dagen nadat genoemde feiten en omstandigheden zich voordoen.

Art. 35. 1. Een ieder is verplicht aan de Bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening of aan enig door of vanwege een dezer instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering der landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

Inlichtingen-
plicht, inzage-
plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het vorige lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 36. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering dezer landsverordening.

Medewerking
door overheids-
instanties

2. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Bezwaar en beroep

Art. 37. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, welke

Schriftelijke
kennisgeving
van een besliss-
ing

a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen, uitkering of kerstuitkering, dan wel

b. betrekking heeft op een aantekening als bedoeld in het eerste lid van artikel 31.

2. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede bij wie beroep kan worden ingesteld.

3. Het in de vorige leden bepaalde is ten aanzien van een beslissing inzake het recht op kerstuitkering slechts van toepassing, indien de belanghebbende zulks verzoekt.

Art. 38. Tegen een beschikking waarvan ingevolge artikel 37 schriftelijk kennis is gegeven staat -behoudens indien het betreft een beschikking ingevolge artikel 19, derde lid, voor zover die uitkering op billijkheidsgronden is toegekend, of een beschikking ingevolge artikel 20, derde lid, dan wel een beschikking ingevolge artikel 22 c, eerste lid, juncto artikel 13, tweede lid, of artikel 19, derde lid- voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao.⁴

Beroep bij
Gerecht in eerst
aanleg

Art. 39. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald zijn, naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies en boeten bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

Overeenkom-
stig inkomsten-
belasting

2. De inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, welke mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 dezer landsverordening, alsmede omtrent het belastbaar inkomen in de zin van de landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

4. De artikelen 19 en 20 hebben geen derde lid. Vermoedelijk is bedoeld artikel 19 lid 2 respectievelijk artikel 20 lid 1.

Hoofdstuk VII**Overgangsbepalingen****Art. 40 t/m 43.** (Vervallen)**Hoofdstuk VIIA****Toezicht**Bevoegdheden
aangewezen
personen

Art. 43A. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanige aanwijzing wordt bekend gemaakt in De Curaçaosche Courant.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII**Strafbepalingen**Delicts-
omschrijving

Art. 44. 1. Hij, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 34, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

2. De werkgever die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 58, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van ten hoogste duizend gulden⁵. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval, waarin een werkgever voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

3. Hij, die niet of niet volledig voldoet aan de verplichting hem opgelegd in artikel 29A wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de derde categorie.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij, die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 46. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 47. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Art. 48. (Vervallen)Opsporing
strafbare feiten

Art. 49. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de

5. Bij art. LIX, onderdeel B, van de Invoeringslandsverordening Wetboek van Strafrecht is kennelijk beoogd de geldboete van ten hoogste duizend gulden te wijzigen in geldboete van de tweede categorie d.m.v. de formulering "In artikel 44, tweede lid, worden de woorden "geldboete van ten hoogste f 1000,-" vervangen door: geldboete van de tweede categorie".

daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekend gemaakt in De Curaçaosche Courant.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 50. (Vervallen)

Art. 51. 1. De in artikel 43a bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving der bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere algemene verordening.

Geheimhou-
dingsplicht

2. Hij, die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van hen, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 52. De in de artikelen 44, derde lid, 45, 46 en 51 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 44, eerste en tweede lid, en 47 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Misdrijven en
overtredingen

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 53. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geregeld.

Nadere
regelgeving bij
landsbesluit

Art. 54. Indien in de pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever vóór het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 55 bepalingen zijn opgenomen, krachtens welke op het uit te keren pensioen een wettelijk ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen:

Inbouw AOV
in pensioen-
regelingen

1. dat het uit te keren of reeds toegekende pensioen met niet meer wordt vermindert dan met het deel van het ouderdomspensioen, dat evenredig is aan het gedeelte van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, dat de werkgever of het pensioenfonds voor zijn rekening neemt;

2. dat, behoudens in door de Minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, welke plaats vindt na de datum van beëindiging van de actieve deelneming aan de pensioenregeling, niet op het pensioen in mindering wordt gebracht;

3. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn pensionering de volle premie voor eigen rekening heeft betaald;

4. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen van de weduwe van de pensioengerechtigde voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn pensionering de volle premie voor eigen rekening heeft betaald;

5. dat het uit te keren reeds toegekende pensioen, indien dat wegens het niet-bereiken van het voor een volledig pensioen benodigde aantal dienst- of deelnemersjaren niet volledig is, met niet meer wordt vermindert dan met het deel van het voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, dat evenredig is aan het deel, dat het door de werkgever of het pensioenfonds uit te keren pensioen uitmaakt van het volledig pensioen;

6. dat indien een ouderdomspensioen uit meer dan één vervulde dienstbetrekking wordt genoten en op grond van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel meerdere werkgevers en (of) meerdere pensioenfondsen een korting op het door hen uit te keren ouderdomspensioen kunnen toepassen, het totale voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het ingevolge deze landsverordening toegekende ouderdomspensioen over deze werkgevers en (of) pensioenfondsen dient te worden verdeeld in verhouding tot het aantal dienst of deelnemersjaren van de pensioengerechtigde bij elk dezer werkgevers en (of) pensioenfondsen;

7. dat niet in mindering mogen worden gebracht aanpassingen van de pensioenbedragen ingevolge het bepaalde in artikel 7, eerste lid.

Ministeriële
goedkeuring
wijziging
pensioen-
regelingen

Art. 55. 1. Wijzigingen in de pensioenregeling van een pensioenfonds of werkgever, waarbij:
a. bepalingen worden opgenomen krachtens welke het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht op het door het fonds of de werkgever in uitzicht gestelde of reeds toegekende pensioen dan wel
b. bepalingen, als bedoeld in artikel 54, worden herzien dan wel hieraan een nadere inhoud wordt gegeven;
c. de pensioenregeling, geldend voor de reeds in dienst zijnde werknemers, wordt aangepast aan de voorzieningen ingevolge deze landsverordening, behoeven de goedkeuring van de Minister.

2. Indien in een Pensioenregeling, bepalingen worden opgenomen als bedoeld in lid 1 onder a, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen, dat, behoudens in door de minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, welke plaats vindt na beëindiging van de actieve deelneming aan de Pensioenregeling niet op het pensioen in mindering wordt gebracht.

Delegatie-
bepaling

Art. 56. Ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 54 en 55 kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden vastgesteld.

Art. 57. De wijzigingen, als bedoeld in artikel 55, waarvoor de goedkeuring van de Minister is verkregen, zijn bindend voor al degenen, die onder de betreffende pensioenregeling zijn gepensioneerd, dan wel uitzicht hebben op pensioen.

Premiedeel
werkgevers

Art. 58. 1. Werkgevers, die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan deze werknemers ter compensering van de door hen verschuldigde premie een toeslag op het loon, welke ten minste gelijk is aan 9% van het loon waarover premie krachtens deze landsverordening verschuldigd is, daarbij geen rekening houdend met de vrijstelling, bedoeld in artikel 27, eerste lid.

2. Het in het eerste lid van dit artikel bedoelde percentage kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Bank, worden aangepast.

Tijdelijk
onvoldoende
middelen Ou-
derdomsfonds

Art. 59. Wanneer het Ouderdomsfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking van de uitkeringen en kosten, welke op grond van het tweede lid van artikel 24 ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan het fonds onder door de Minister en de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

Vrij van zegel en
registratie

Art. 60. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte en overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel,
inwerking
treding

Art. 61. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als "Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering".

De artikelen van deze landsverordening treden in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen verschillend kan worden gesteld, met dien verstande, dat artikel 55 in werking treedt met ingang van de dag na die der afkondiging van deze landsverordening.

Overgangsrecht AOV/AWW

Landsverordening van de 28ste februari 2013 tot wijziging van de Landsverordening AOV en de Landsverordening AWW.

- Art. II. 1.** De verzekerde die per 1 maart 2013 de 59ste leeftijd heeft bereikt, maar die 60 jaar nog niet heeft bereikt, kan, door middel van een schriftelijke verklaring, afstand doen van het recht op ouderdomspensioen en opteren met de leeftijd van 65 jaar gebruik te maken van het recht op ouderdomspensioen conform de onderhavige wijziging van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering. Voor deze leeftijdsgroep geldt dat de korting tot en met 60 jaar zal worden berekend conform het bepaalde in artikel 8, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, zoals deze luidde op de dag voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.
2. De verzekerde die per 1 maart 2013 57 of 58 jaar oud is, kan na een verzoek daartoe te hebben ingediend bij de Bank, vanaf zijn 60ste levensjaar recht doen gelden op uitbetaling van zijn opgebouwde rechten inzake ouderdomspensioen.
3. De verzekerde kan eenmalig gebruik maken van de in het tweede lid vermelde mogelijkheid.
4. In de gevallen, waarin de verzekerde gebruik maakt van de mogelijkheid, opgenomen in het tweede lid, wordt, voor ieder jaar dat de verzekerde eerder dan zijn 65ste levensjaar zijn recht doet gelden, een permanente korting van 6% toegepast.
5. In alle gevallen waarin een toeslag, als bedoeld in artikel 7a, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, zal worden toegekend zal de toeslag berekend worden op basis van de korting, bedoeld in artikel 7a, zevende lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, zoals deze luidde op de dag voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.
6. Het recht op toeslag vervalt in ieder geval wanneer de jongere partner aanspraak kan doen gelden op ouderdomspensioen krachtens het bepaalde in deze landsverordening.

PB 1960/131

Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden

LB houdende algemene maatregelen, van de 26ste juli 1960 ter uitvoering van artikel 5, derde en vierde lid van de Landsverordening AOV.

In buitenland
woonachtige
kinderen

Art. 1. Als verzekerde in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) wordt aangemerkt, mits de betrokkene de leeftijd van 15 jaar, doch nog niet die van 60 jaar¹ heeft bereikt en niet reeds ingevolge het eerste lid van artikel 5 van die landsverordening verzekerd is:

a. het buiten Curaçao wonende kind, voor hetwelk degene, die voldoet aan de in artikel 5, eerste lid onder c van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) gestelde voorwaarden, aanspraak heeft op kinderaftrek ingevolge de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;

b. het buiten Curaçao wonende kind, voor hetwelk een ingezetene aanspraak op kinderaftrek heeft ingevolge de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

Beperking kring
verzekerden

Art. 2. Niet wordt als verzekerde in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) aangemerkt:

a. de ingezetene, die buiten Curaçao in dienstbetrekking arbeid verricht en terzake van die arbeid krachtens een in het land, waar hij werkt, geldende wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom verzekerd is;

b. degene, die niet geacht kan worden blijvend binnen Curaçao te wonen en die terzake van binnen Curaçao verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van door de Minister van Arbeid en Sociale Zaken aan te wijzen internationale organisaties;

c. degene, die niet geacht kan worden blijvend binnen Curaçao te wonen en die verzekerd is krachtens een buitenlandse wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom, in de gevallen door de Minister van Sociale Zaken aan te wijzen;²

d. het eigen, het aangehuwde of het pleegkind van degene, die ingevolge artikel 5 tweede lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) of ingevolge het in dit artikel onder b en c bepaalde niet verzekerd is, mits het kind binnen Curaçao geen bedrijf of beroep uitoefent, noch aan de inkomstenbelasting is onderworpen;

e. degene, die buiten Curaçao woont en in de regel slechts gedurende korte tijd wordt geëngageerd om binnen Curaçao op te treden:

1. als leider of lid van een orkest, als solist, gastdirigent, voordrachtskunstenaar, goochelaar of anderszins als musicus of artiest;

2. als wielrenner, worstelaar, bokser of in het algemeen tot het als beroep uitoefenen van een tak van sport.

Art. 3. (Vervallen)

Art. 4. (Vervallen)

1. Aangenomen wordt dat, sinds de verhoging van de AOV-leeftijd, hier bedoeld zal zijn 65. Formeel is dit besluit echter nog niet aangepast.

2. Op grond van deze bepaling heeft de Minister van Sociale Zaken bepaald dat een ambtenaar in Nederlandse pensioengerechtigde overheidsdienst, die naar Curaçao is gedetacheerd, niet als verzekerde wordt aangemerkt.

Ministeriële beschikking gedetacheerde ambtenaren

P.B. 2014-57

Ministeriële beschikking ter uitvoering van artikel 2 sub c van het landsbesluit houdende algemene maatregelen (P.B. 1960, no. 131) ter uitvoering van artikel 5 leden 3 en 4 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) (P.B. 1965, no. 99)

Te bepalen, dat:

I. niet als verzekerde in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) wordt aangemerkt de ambtenaar in Nederlandse pensioengerechtigde overheidsdienst, die naar de Nederlandse Antillen is gedetacheerd;

II. deze beschikking, welke in het Publicatieblad zal worden opgenomen, werkt terug tot en met 1 september 1960.

P.B. 1960/134

Herleidingsregels

LB houdende algemene maatregelen, van de 26ste juli 1960 ter uitvoering van artikel 8, zevende lid¹⁹ van de Landsverordening AOV.

Herleiding van
gedeelten van
kalenderjaren

Art. 1. 1. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 60-jarige leeftijd, niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) samengesteld² en herleid tot gehele kalenderjaren.

2. De samentelling en herleiding, in het vorige lid bedoeld, geschiedt met inachtneming van het volgende:

1. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

2. een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde, wordt:

a. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;

b. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

3. Een na de in het eerste en tweede lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een kalenderjaar blijft verder buiten beschouwing. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een kalenderjaar oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal gedurende een voor korting meetellend gedeelte van een kalenderjaar niet verzekerd is geweest.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend en recht op toeslag als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, heeft, is gehuwd.

Herleiding van
gedeelten van
jaarpremies

Art. 2. 1. Gedeelten van jaarpremies, welke de personen bedoeld in artikel 8, tweede lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) schuldig nalatig zijn geweest te betalen, worden voor de vaststelling van de kortingen in voormeld artikellid bedoeld, samengesteld en herleid tot gehele jaarpremies.

2. Voor de samentelling, in het vorige lid bedoeld, wordt elk gedeelte van een jaarpremie uitgedrukt in honderdsten van een jaarpremie. Daarbij wordt een gedeelte van een jaarpremie, dat minder bedraagt dan een honderdste jaarpremie, verwaarloosd.

3. Een na de in het eerste lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een jaarpremie blijft verder buiten beschouwing, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, en wordt voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het tenminste de helft van een jaarpremie bedraagt. Bedoeld overblijvend gedeelte wordt eveneens voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, doch de betrokkene over het gehele tijdvak, waarover hij verzekerd is geweest, schuldig nalatig zijnde, geen premie heeft betaald. Het bepaalde in de beide vorige volzinnen vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een jaarpremie oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal een gedeelte van een jaarpremie schuldig nalatig is geweest te betalen.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend en recht op toeslag als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, heeft, is gehuwd.

Herleiding bij
verzekering
gedeelte van
een jaar

Art. 3. 1. Ten aanzien van degene, die slechts gedurende een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, wordt onder jaarpremie verstaan de premie, die hij bij herleiding naar tijdsruimte van de gedeeltelijke jaarpremie over dat kalenderjaar verschuldigd zou zijn geweest, indien hij gedurende dat gehele kalenderjaar verzekerd zou zijn geweest.

2. De herleiding, in het vorige lid bedoeld, geschiedt met inachtneming van het volgende:

1e. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

2e. bij het bepalen van het gedeelte van een kalenderjaar, gedurende hetwelk de betrokkene verzekerd is geweest, wordt een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde:

a. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;

1. Dit zevende lid is inmiddels vernummert tot lid 3.

2. Vermoedelijk is hier bedoeld 'samengesteld'.

b. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

Art. 4. (Vervallen)

Art. 5. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag waarop artikel 8, zevende lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) in werking treedt.

Inwerking
treding

Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering**Hoofdstuk I****Algemene bepalingen****Definities**

Art. 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

de Minister : de Minister van Sociale Ontwikkeling, Arbeid en Welzijn;

de bank : de Sociale Verzekeringsbank;

ingezetene : degene met een geldige verblijfstitel die in het bevolkingsregister is ingeschreven en metterwoon in Curaçao is gevestigd;

de Inspecteur : de Inspecteur der Belastingen van Curaçao.

Woonplaats

Art. 2. 1. Waar iemand metterwoon is gevestigd, hangt af van het middelpunt van het maatschappelijk en economisch leven van betrokkene en wordt naar de omstandigheden beoordeeld, voor zover in dit artikel niet anders is bepaald.

2. Degene die naar redelijke verwachting gedurende een jaar ten minste twee derde van de tijd buiten Curaçao zal verblijven, is niet metterwoon in Curaçao gevestigd.

3. Degene, die Curaçao metterwoon verlaat, maar binnen een jaar zich aldaar weer metterwoon vestigt, wordt voor de toepassing van artikel 6 geacht ook tijdens diens afwezigheid in Curaçao te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat hij tijdens zijn afwezigheid op het grondgebied van Nederland of van een vreemde staat heeft gewoond.

4. Degene, die tijdelijk in Curaçao verblijft, en hetzij in Nederland woont, hetzij aldaar geacht wordt te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, wordt als niet in Curaçao wonend beschouwd, indien zijn tijdelijk verblijf niet langer dan een jaar duurt.

5. De Minister kan, de bank gehoord, bepalen, dat schepen en luchtvaartuigen, die binnen Curaçao hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van Curaçao worden beschouwd.

Vermoedelijk overlijden

Art. 3. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt met overlijden gelijk gesteld vermoedelijk overlijden.

Weduwen en weduwnaars

Art. 3a De bepalingen van deze landsverordening voor weduwen zijn van overeenkomstige toepassing op weduwnaars.

Uitvoeringsinstantie

Art. 4. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de bank met dien verstande, dat de heffing van de premies geschiedt door de Inspecteur.

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de bank, kan de Minister nadere regels stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie van de verzekerden.

Delegatiebepaling

Art. 5. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van het Land en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven.

2. In de gevallen, waarin ingevolge het bepaalde in het vorige lid aan instanties van het Land bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II**Kring van de verzekerden****Verzekerden**

Art. 6. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening is degene, die de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt, indien hij:

a. ingezetene is;

b. geen ingezetene is, doch in de inkomstenbelasting wordt aangeslagen als in Curaçao

wonende belastingplichtige;

c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten Curaçao te wonen, doch terzake van buiten Curaçao verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Curaçao, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is degene, die niet geacht kan worden blijvend in Curaçao te wonen en die terzake van in Curaçao verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Nederland of een vreemde mogendheid.

3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die niet ingevolge lid 1 verzekerd zijn als verzekerden in de zin van deze landsverordening worden aangemerkt.

4. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kan van het bepaalde in lid 1 worden afgeweken:

a. ten aanzien van vreemdelingen;

b. ten aanzien van personen, op wie een overeenkomstige regeling buiten Curaçao van toepassing is;

c. ten aanzien van personen die tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijke werkzaamheden hier te lande verrichten;

d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in lid 2 en van de in dit lid onder a, b en c bedoelde personen.

5. Indien een verzekerde ophoudt verzekerde te zijn, eindigt zijn verzekering voor wat de aanspraken op weduwen- en wezenpensioen betreft, voor zover niet reeds een overeenkomstige regeling buiten Curaçao op hem van toepassing is, niet eerder dan zes weken na de dag met ingang van welke hij heeft opgehouden verzekerde te zijn.

Hoofdstuk III

§ 1. *Het recht op weduwen- en wezenpensioen*

Art. 7. De weduwe van een verzekerde heeft, zolang zij nog geen 65 jaar oud is, recht op een weduwenpensioen overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

Art. 8. 1. Geen recht op weduwenpensioen heeft de weduwe:

- a. wier echtgenoot vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd nimmer verzekerd is geweest;
- b. wier echtgenoot op de dag van de huwelijksluiting de leeftijd van 65 jaar had bereikt of overschreden, tenzij de weduwe met deze echtgenoot, vóórdat hij de leeftijd van 65 jaar had bereikt, reeds eerder gehuwd is geweest;
- c. die veroordeeld is terzake van het ombrengen van haar echtgenoot.

2. Het bepaalde in het voorgaande lid onder a en b blijft buiten toepassing, indien de weduwe, indien zij niet was hertrouwd, recht op weduwenpensioen zou hebben.

Art. 9. 1. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 15 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen:

- a. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond alsmede de door hem verwekte kinderen tot wie hij niet in een familierechtelijke betrekking stond die als gevolg van zijn overlijden vaderloos zijn geworden;
- b. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden moederloos zijn geworden;
- c. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond en de door hem verwekte kinderen tot wie hij niet in een familierechtelijke betrekking stond, die als gevolg van zijn overlijden ouderloos zijn geworden;
- d. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden ouderloos zijn geworden.

2. Ingeval van kinderen tot wie de verzekerde vader niet in familierechtelijke betrekking stond, is het eerste lid, onderdelen a en c, van toepassing indien:

- a. de verzekerde vader ten tijde van zijn overlijden onderhoudsplicht krachtens artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is opgelegd, dan wel door hem bij authentieke akte onderhoudsplicht is erkend; of
- b. zij in een gezinsverband met de overleden verzekerde man samen leefden.

3. Kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader die niet aangemerkt kunnen worden als kinderen als bedoeld in het tweede lid worden gelijkgesteld met kinderen die als gevolg van het overlijden van de moeder ouderloos zijn geworden, voor zolang geen wijziging

Recht op
weduwen-
pensioen

Geen recht
op weduwen-
pensioen

Recht op
wezenpensioen

van omstandigheden heeft plaatsgevonden.

4. De Minister kan, de bank gehoord, bepalen dat met kinderen als bedoeld in het eerste lid worden gelijkgesteld kinderen, die nog geen 15 jaar oud zijn, die ouderloos zijn of wier ouders onbekend zijn of, in geval het kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, wier moeder is overleden en over wie de overleden verzekerde de pleegouderlijke zorg uitoefende.

5. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen zij die de leeftijd van 15 jaar reeds hebben bereikt, doch overigens voldoen aan het eerste lid, indien:

a. hun tijd behoudens in geval van ziekte of vakantie geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding;

b. zij ten gevolge van ziekte of gebreken blijvend buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.

6. De kinderen tot wie de verzekerde man niet in familierechtelijke betrekking stond, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, hebben recht op wezenpensioen indien de wettelijke vertegenwoordiger van voornoemde kinderen ten genoegen van de bank schriftelijk heeft aangetoond dat deze kinderen in een gezinsverband met de overleden man samen leefden.

Geen recht op
wezenpensioen

Art. 10. Geen recht op wezenpensioen bestaat indien de verzekerde aan wiens overlijden het recht zou worden ontleend vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd nimmer verzekerd is geweest.

§ 2. De bedragen van het weduwen- en het wezenpensioen

Omvang
Weduwen-
pensioen

Art. 11. 1. Het weduwenpensioen bedraagt:

a. voor de weduwe die ingezetene is:

t/m 39 jaar Cg 400,00

40 t/m 48 jaar Cg 523,00

49 t/m 57 jaar Cg 654,00

58 t/m 64 jaar Cg 862,00

b. voor de weduwe die geen ingezetene is:

t/m 39 jaar Cg 360,00

40 t/m 48 jaar Cg 470,70

49 t/m 57 jaar Cg 588,60

58 t/m 64 jaar Cg 775,80

2. Verhoging van het pensioen bedrag gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin het recht op verhoging is ontstaan.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid bedraagt het weduwenpensioen voor een weduwe die invalide is of die een of meer kinderen heeft die geheel te harer laste komen en recht hebben op wezenpensioen, Cg 862,00 per maand. Voor de weduwe die geen ingezetene is, geldt voor de toepassing van de eerste volzin van dit artikellid dat het weduwenpensioen Cg 775,80 per maand bedraagt.

4. Een weduwe is invalide, indien zij tengevolge van een ziekte of gebrek blijvend buiten staat geacht moet worden om met arbeid, die voor haar krachten en bekwaamheid is berekend de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde vrouwen van soortgelijke bekwaamheid met arbeid gewoonlijk verdienen.

5. De bank verklaart een weduwenpensioen, toegekend terzake van invaliditeit vervallen met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de weduwe geacht wordt niet langer invalide te zijn.

6. De bank is bevoegd uitkering van weduwenpensioen terzake van invaliditeit te weigeren, indien de weduwe, die een dergelijk pensioen geniet, zonder deugdelijke grond weigert zich aan een door de bank gewenst geneeskundig onderzoek te onderwerpen.

7. De pensioenbedragen worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het bepaalde in het volgende lid, aangepast.

8. Aanpassing van de pensioenbedragen heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van het percentage van de reële economische groei voor de maand augustus daaraan voorafgaande ten opzichte van het percentage van de reële economische groei voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

Art. 12. 1. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, dat door het overlijden van de verzekerde ouderloos is geworden, Cg 315,00 per maand, indien het jonger is dan 10 jaar en Cg 345,00 per maand, indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is. Voor de wees die geen ingezetene is, geldt voor de toepassing van de eerste volzin van dit artikellid dat het wezenpensioen Cg 283,50 onderscheidenlijk Cg 310,50 per maand bedraagt.

Omvang wezen-
pensioen

2. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, dat door het overlijden van de verzekerde vaderloos onderscheidenlijk moederloos is geworden, Cg 288,00 per maand, indien het jonger is dan 10 jaar en Cg 315,00 per maand, indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is. Voor de wees die geen ingezetene is, geldt voor de toepassing van de eerste volzin van dit artikellid dat het wezenpensioen Cg 259,20 onderscheidenlijk Cg 283,50 per maand bedraagt.

3. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, bedoeld in artikel 9, vijfde lid, Cg 345,00 per maand, voor zover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen a of b, en Cg 398,00 per maand, voor zover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen c of d. Artikel 11, vijfde en zesde lid, is overeenkomstige toepassing op een wezenpensioen ter zake van invaliditeit. Voor de wees die geen ingezetene is, geldt voor de toepassing van de eerste volzin van dit artikellid dat het wezenpensioen Cg 310,50 onderscheidenlijk Cg 358,20 per maand bedraagt.

4. Indien op grond van meer dan één overlijden aanspraak op wezenpensioen kan worden gemaakt, wordt het hoogste wezenpensioen toegekend.

§ 3. Toekenning, ingang, betaling en einde van het weduwen- en wezenpensioen

Art. 13. Waar in deze paragraaf wordt gesproken van pensioen wordt daaronder verstaan het weduwenpensioen en het wezenpensioen.

Begrip
pensioen

Art. 14. 1. Het pensioen wordt op aanvraag toegekend door de bank.

2. In afwijking van het bepaalde in het voorgaande lid is de bank bevoegd het pensioen ambtshalve toe te kennen.

3. De aanvraag om pensioen wordt ingediend ter plaatse door de Minister aangewezen.

Aanvraag
pensioen

Art. 15. Het pensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin het recht op pensioen is ontstaan, met dien verstande, dat het pensioen niet vroeger kan ingaan dan 12 maanden vóór de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de aanvraag is ingediend of waarin ambtshalve toekenning heeft plaats gehad. De bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige volzin afwijken.

Ingang
pensioen

Art. 16. 1. Het pensioen wordt door de bank betaalbaar gesteld. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

2. De bank kan het aan een kind toegekende wezenpensioen betaalbaar stellen aan een ander dan degene, die het kind wettelijk vertegenwoordigt.

3. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

4. Wanneer een weduwe een ander machtigt om het pensioen in ontvangst te nemen onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag, waarop de machtiging wordt ingediend onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening onderscheidenlijk intrekking van de machtiging.

5. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden gesteld inzake de betaalbaarstelling van het pensioen door organen, welke belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit andere hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Betaalbaar-
stelling

Art. 17. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerde in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voorzover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging of verpleging bedragen.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in het voorgaande lid het pensioen niet werd

Uitbetaling
aan verpleeg-
instelling

uitbetaald aan de gepensioneerde of diens wettelijke vertegenwoordiger, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde voorzover nodig in afwijking van het in artikel 21 bepaalde, tot en met de laatste dag van de maand, waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan het in het voorgaande lid bedoelde orgaan.

Verjaring **Art. 18.** De termijnen van het pensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd worden niet uitbetaald.

Einde uitkering **Art. 19.** 1. Onverminderd het elders in deze landsverordening bepaalde eindigt het recht op pensioen:
a. door overlijden;
b. voor wat de weduwe betreft tevens door hertrouwen.
2. De uitbetaling van het pensioen eindigt met ingang van de maand volgende op die, waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, als gevolg waarvan het recht op pensioen is geëindigd.

Art. 20. (Vervallen)

Uitkering bij overlijden **Art. 21.** 1. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de bank heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.
2. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt een bedrag ineens, gelijk aan driemaal het aan de overledene toegekende pensioen, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de Bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Bank heeft, onderscheidenlijk hebben ingediend. De Bank is bevoegd de uitkering op een lager bedrag vast te stellen. De uitkering wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek daartoe is ingediend.

Uitkering ineens bij hertrouwen **Art. 22.** Aan de weduwe, bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, wordt een uitkering ineens verleend ter grootte van het bedrag, dat haar aan weduwenpensioen zou toekomen, indien zij niet was hertrouwd, doch ten hoogste ter grootte van het jaarbedrag van het weduwenpensioen.

Nietige handelingen **Art. 23.** 1. Het pensioen is:
a. onvervreemdbaar;
b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gerechtigde volgens wettelijk regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.
2. Voor zover op grond van lid 1 onder c beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het pensioen.
3. Volmacht tot ontvangst van het pensioen onder welke vorm of benaming ook, door de gerechtigde verleend is steeds herroepelijk.
4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel is nietig.

Schade-vergoeding jegens de bank **Art. 23a.** Degene die gehouden is tot vergoeding van de schade door de weduwe, weduwnaar of wezen geleden als gevolg van het overlijden van de verzekerde man of vrouw, is voor het pensioen aan de weduwe, weduwnaar of wezen toegekend krachtens deze landsverordening aansprakelijk jegens de bank.

Terugvordering **Art. 24.** 1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het pensioen niet vatbaar voor terugvordering.
2. Hetgeen ten onrechte aan pensioen is uitbetaald kan worden teruggevorderd dan wel op latere pensioenbetalingen in mindering worden gebracht, wanneer het ten onrechte uitbetalen het gevolg is van het niet verstrekken van inlichtingen of het verstrekken van onjuiste inlichtingen door degene aan wie het pensioen is toegekend, door diens wettelijke vertegenwoordiger of door degene aan wie het pensioen is uitbetaald.

3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter uitvoering van dit artikel; daarbij kunnen tevens regels worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het pensioen.

Art. 24a. 1. De Bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

Verrekening met andere uitkeringen mogelijk

2 De Bank is eveneens bevoegd om het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van de door de Bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door de Bank verstrekte weduwen- en wezenpensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het weduwen- of wezenpensioen.

§ 4. Waarborg pensioenbetaling

Art. 25. Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de bank van het pensioen, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

Gewaarborgde betaling

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Art. 26. 1. De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten alsmede de middelen nodig voor het vormen en in stand houden van de bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve, worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

Premieheffing

2. Aan de heffing van premie is niet onderworpen:

a. de verzekerde, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

b. de gehuwde man wiens echtgenote in verband met het bepaalde in artikel 7, tweede lid of in artikel 41 lid 2 sub c van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) recht op ouderdomspensioen heeft.

Art. 27. 1. De premies worden gestort in een door de bank te beheren Weduwen- en wezenfonds.

Weduwen- en wezenfonds

2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen alsmede de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten komen ten laste van het Weduwen- en wezenfonds.

Art. 28. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Weduwen- en wezenfonds.

Delegatiebepaling

Art. 29. 1. De premie wordt met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden geheven over het premie-inkomen, zijnde het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen en vastgesteld in een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

Maatstaf premieheffing

2. Onder inkomen wordt verstaan het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), vermeerderd met de krachtens laatstgenoemde landsverordening als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering en algemene weduwen- en wezenverzekering en verminderd met de ingevolge deze landsverordening en de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen. Tot het inkomen wordt niet gerekend de rente waarover rentebelasting wordt geheven als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

3. Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 100.000,00 per jaar, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het bedrag van Cg 100.000,00 wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene die niet het gehele jaar verzekerd is geweest.

4. Van verzekerden, die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam

zijn en wier inkomen minder dan Cg 7.124,39¹ per jaar bedraagt, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, niet geheven.

5. Van verzekerden, die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen niet minder dan Cg 7.124,39 doch minder dan Cg 57.832,39 per jaar bedraagt, wordt de premie, bedoeld in het eerste lid, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels slechts voor een deel geheven.²

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het eerste tot en met het vierde lid nadere regels worden gesteld en kunnen de bedragen, genoemd in het derde tot en met het vijfde lid, ingeval van aanpassing van het pensioenbedrag als bedoeld in artikel 7, tweede lid, op overeenkomstige wijze worden aangepast.

Vaststelling
premie-
percentage

Art. 30. 1. Het in artikel 29, eerste lid, bedoelde premiepercentage bedraagt 1%, met dien verstande dat een vrijstelling wordt verleend voor 0,5% van de premievoet. De premievoet bedraagt Cg 9.340 minus 33,8% van het premie-inkomen, maar niet meer dan het premie-inkomen. Het premiepercentage kan worden aangepast bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Bank.

2. Als regel wordt het premiepercentage telkens voor een periode van vijf jaren vastgesteld en wel zodanig dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de uitgaven van het Weduwen- en wezenpensioen over dat tijdvak te voldoen alsmede om de in artikel 25 bedoelde reserve te vormen en in stand te houden.

Tabellen

Art. 31. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

Art. 32. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, onder verrekening van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regels met dien verstande, dat aan de verzekerde, die niet wordt aangeslagen in de inkomstenbelasting, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde premies.

2. De premie van verzekerden, die in dienstbetrekking werkzaam zijn, wordt geheven bij wege van inhouding door de werkgever. Indien de ingevolge artikel 29 lid 1 in totaal over een kalenderjaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het bepaalde in het voorgaande lid buiten toepassing.

3. Het bepaalde in de artikelen 3, leden 2, 3, 4, en 5, 4, leden 2 en 4, 21, lid 1, 21a, 21b, 21c en 21d van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, met dien verstande dat in de plaats van "inhoudingsplichtige(n)" telkens gelezen wordt "werkgever(s)".

4. Invordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, heeft plaats volgens de regels, welke van toepassing zijn op de invordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de bank in plaats van de Ontvanger met de invordering is belast.

5. De Minister en de Minister van Financiën geven voorschriften inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

6. Met betrekking tot het in dit artikel bepaalde, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels worden vastgesteld voor bepaalde personen of groepen van personen.

Afdracht op
aangifte door
werkgever

Art. 32A. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden binnen vijftien dagen na het einde van die

1. Bedrag zoals geldend sinds 2013. Nadien niet aangepast.

2. Bedragen zoals geldend sinds 2013. Nadien niet aangepast.

maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Bank. Indien evenwel krachtens artikel 5 een instantie is aangewezen, geschiedt de aangifte bij die instantie.

3. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van aangifte verlenen.

4. De Inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

5. Ook in de gevallen, dat geen premie behoeft te worden ingehouden, moet de aangifte op de in de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden. Personen, die stellen geen werkgevers te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifteformulieren binnen vijftien dagen na het einde van de maand, waarin de aangifteformulieren hen zijn verstrekt, indienen.

6. De Inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige het benodigde aantal aangifteformulieren. Hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

7. De artikelen 6 en 6A van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 32B. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

Naheffing,
boete

2. De in deze aanslag te begripen premie kan bij wijze van boete verhoogd worden met ten hoogste honderd procent doch met tenminste vijftien gulden. De werkgever is niet gerechtigd deze boete op zijn werknemers te verhalen.

3. Indien aan de verplichting opgelegd in het vijfde lid van het vorige artikel niet wordt voldaan en ten gevolge daarvan de aanslag in zijn geheel moet worden verminderd, bedraagt de boete vijftien gulden.

Art. 33. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat teveel of te weinig is ingehouden dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.

Teveel of
te weinig
ingehouden of
betaald

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het vorige lid heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan f 5.

3. In het geval als bedoeld in het tweede lid blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Art. 34. 1. Degene, op wie volgens de bepalingen van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.

Aangifteplicht

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Art. 35. De gepensioneerde, de wettelijke vertegenwoordiger van de gepensioneerde alsmede degene aan wie of het openbaar lichaam of de instelling van weldadigheid aan hetwelk het pensioen ingevolge artikel 17 geheel of gedeeltelijk wordt uitbetaald is verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke op het recht op pensioen van invloed is, onverwijld schriftelijk mededeling te doen aan de bank.

Doorgeven
wijzigingen
feiten en
omstandig-
heden

Art. 36. 1. Een ieder is verplicht aan de bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening of aan enig door of vanwege een dezer instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering der landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

Inlichtingen-
plicht, inzage-
plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het vorige lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dat nodig is ten behoeve van de uitvoering van

deze landsverordening.

Medewerking
overheids-
instanties

Art. 37. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering dezer landsverordening.
2. (Vervallen)

Hoofdstuk VI **Bezwaar en beroep**

Schriftelijke
kennisgeving
beslissing

Art. 38. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen of uitkering.
2. Een kennisgeving, als in het voorgaande lid bedoeld, vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21 bij wie beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Beroep

Art. 39. Tegen een beschikking waarvan ingevolge artikel 38 schriftelijk kennis is gegeven staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21, voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao.

Overeenkom-
stige
toepassing
inkomsten-
belasting

Art. 40. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald zijn, naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies en boeten bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de voor heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.
2. De Inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.
3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, welke mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.
4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 dezer landsverordening, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII **Overgangsbepalingen**

Overgangs-
bepalingen

Art. 41. 1. De weduwe, wier echtgenoot is overleden vóór de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening en die op die dag nog geen 65 jaar oud is, heeft van die dag af recht op weduwnpensioen naar de bepalingen van deze landsverordening, indien zij dat recht zou hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden van haar echtgenoot reeds van kracht zou zijn geweest.
2. De wettige, gewettigde en door de vader erkende natuurlijke kinderen, wier vader is overleden vóór de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening en die op die dag nog geen 15 jaar oud zijn, hebben van die dag af naar de bepalingen van deze landsverordening recht op wezenpensioen, indien zij dat recht zouden hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden reeds van kracht zou zijn geweest.
3. De kinderen, wier moeder is overleden vóór de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening en die als gevolg daarvan ouderloos zijn geworden en die op de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening nog geen 15 jaar oud zijn, hebben van die dag af naar de bepalingen van deze landsverordening recht op wezenpensioen, indien zij dat recht zouden hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden reeds van kracht zou zijn geweest.
4. Het bepaalde in de voorgaande leden is slechts van toepassing op Nederlanders, die in Curaçao wonen.

5. Een kind kan tegelijkertijd slechts op grond van één overlijden wezenpensioen genieten.

Art. 42. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen kan onder nader daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald, dat:

Gelijkstelling

- voor de toepassing van artikel 41 niet-Nederlanders met Nederlanders worden gelijkgesteld;
- het wonen buiten Curaçao met het wonen met het wonen in Curaçao wordt gelijkgesteld.

Hoofdstuk VIIA

Art. 42a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in De Curaçaosche Courant.

Aangewezen
bevoegde
personen

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- alle inlichtingen te vragen;
 - inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Art. 43. 1. Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen opgelegd in de artikelen 35 en 36 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

Delicts-
omschrijving

2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 52, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

3. Hij, die niet of niet volledig voldoet aan de verplichting, hem opgelegd in artikel 32A, wordt gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de derde categorie.

Art. 44. Hij, die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 46. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de eerste categorie.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 47. (Vervallen)

Art. 48. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184, van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige wijziging wordt

Opsporing
strafbare feiten

bekendgemaakt in De Curaçaosche Courant.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 49. (Vervallen)

Geheimhoudingsplicht

Art. 50. 1. De in artikel 42a bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving der bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere algemene verordening.

2. Hij, die de bij het vorige opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Misdrijven en overtredingen

Art. 51. De in de artikelen 43, derde lid, 44, 45 en 50 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 43, eerste en tweede lid, en 47 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Premiedeel werkgevers

Art. 52. Werkgevers, die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan hen ter compensering van de door hen te betalen premie een toeslag op het loon, welke tenminste gelijk is aan de helft van de premie; zonder daarbij rekening te houden met de vrijstelling, bedoeld in artikel 30, eerste lid.

Samenloop pensioen-regeling

Art. 53. 1. Op de weduwen- en wezenpensioenen of uitkeringen waarop krachtens een pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever aanspraak bestaat, mogen de pensioenen, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, niet in mindering worden gebracht.

2. De Minister kan, gehoord de bank, ontheffing verlenen van het in het voorgaande lid bepaalde met dien verstande, dat geen hoger percentage van de krachtens deze landsverordening toegekende pensioenen in mindering mag worden gebracht dan de helft van het percentage, dat de bijdrage of premie van de werkgever uitmaakt van de totale premie of bijdrage voor de krachtens de in het eerste lid bedoelde pensioenregeling te genieten weduwen- en wezenpensioenen.

Tijdelijk onvoldoende middelen

Art. 54. Wanneer het Weduwen- en wezenfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking van de uitkeringen en kosten, welke op grond van artikel 26 lid 2 ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan het fonds onder door de Minister en de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

Delegatie-bepaling

Art. 55. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen geregeld.

Art. 56. (Vervallen)

Vrij van zegel, registratie

Art. 57. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel, inwerking treding

Art. 58. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering.

2. Zij treedt in werking op een nader bij landsbesluit te bepalen datum, welke voor de onderscheidene artikelen verschillend kan zijn.

Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten

P.B. 1996/211

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. Minister: de Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur;
- b. Uitvoeringsorgaan: de organisatie of instantie bedoeld in artikel 10, eerste lid;
- c. Fonds: het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 18, eerste lid;
- d. Indicatiecommissie: de Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 12, eerste lid;
- e. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;
- f. (Vervallen)
- g. toezichthouder: de toezichthouder, bedoeld in artikel 40, eerste lid;
- h. ingezetene: degene die blijkens inschrijving krachtens een rechtsgeldige verblijfstitel in het bevolkingsregister is opgenomen en metterwoon in Curaçao is gevestigd;
- i. instelling: een instelling die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- j. zorgverlener: een medische beroepsbeoefenaar of andere deskundige die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- k. chronische zieke: degene die als gevolg van een ziekte of een complicatie ervan of door ouderdom dermate verpleeg- of zorgbehoefstig is geworden, dat deze zich in zowel sociaal, maatschappelijk als economisch opzicht, niet meer als zelfstandig individu in de samenleving kan handhaven;
- l. psychiatrisch zieke: degene die door een combinatie van persoonlijke en maatschappelijke factoren in psychische nood verkeert;
- m. gehandicapte: degene die in een nadelige positie verkeert door een stoornis of een beperking die de normale rolvulling van die persoon begrenst of verhindert; onder stoornis wordt verstaan iedere afwezigheid of afwijking van een psychologische, fysiologische of anatomische structuur of functie; onder beperking wordt verstaan iedere vermindering of afwezigheid van de mogelijkheid van een voor de mens normale activiteit;
- n. (Vervallen)
- o. prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie: het door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde afgeleide prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie in Curaçao.

Stichting
Bureau
Ziektekosten-
voorziening

Art. 2. Degene die Curaçao metterwoon heeft verlaten en binnen één jaar nadien metterwoon terugkeert zonder inmiddels in Nederland, Aruba, Sint Maarten of op het grondgebied van een andere mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht in Curaçao te hebben gewoond.

Woonplaats

Art. 3. Behoudens hetgeen in deze landsverordening ten aanzien van de heffing en de inwerking van premies is bepaald, wordt in de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering voorzien door het Uitvoeringsorgaan.

Uitvoerings-
instantie

Hoofdstuk II

De kring der verzekerden

Art. 4. 1. Verzekerd ingevolge deze landsverordening is degene die:

Verzekerden

- a. ingezetene is; of
- b. geen ingezetene is, doch ter zake van in Curaçao in dienstbetrekking verrichte arbeid, aan loonbelasting onderworpen is.
- 2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan, in afwijking van het eerste lid, uitbreiding dan wel beperking worden gegeven aan de kring der verzekerden.
- 3. Een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het tweede lid, wordt aan de Staten overgelegd. Het treedt in werking op een tijdstip dat, nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, bij landsbesluit wordt vastgesteld, tenzij binnen die termijn door de Staten de wens te kennen wordt gegeven dat de uitbreiding of beperking bij landsverordening

wordt goedgekeurd. In dat geval wordt een daartoe strekkende ontwerp-landsverordening zo spoedig mogelijk aan de Staten aangeboden.

Hoofdstuk III **Aanspraken**

Opsomming
zorgaanspraken

Art. 5. 1. Verzekerden hebben met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens het tweede lid aanspraak op de volgende vormen van zorg in Curaçao:

- a. behandeling, verpleging en verzorging van chronisch zieken in een verpleeghuis;
 - b. behandeling, verpleging en verzorging van psychiatrisch zieken in een psychiatrisch ziekenhuis voor zover deze een ononderbroken periode van tenminste 90 verpleegdagen in een psychiatrisch ziekenhuis te boven gaat;
 - c. verpleging en verzorging van psychiatrisch zieken in een gezinsvervangend tehuis voor psychiatrisch zieken;
 - d. verzorging en begeleiding van psychiatrisch zieken in een dagverblijf voor psychiatrisch zieken;
 - e. verzorging en begeleiding van psychiatrisch zieken in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
 - f. behandeling, verpleging en verzorging van verstandelijk gehandicapten in een instelling voor verstandelijk gehandicapten;
 - g. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in een gezinsvervangend tehuis voor verstandelijk gehandicapten;
 - h. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in een dagverblijf voor verstandelijk gehandicapten;
 - i. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
 - j. behandeling, verpleging en verzorging van lichamelijk gehandicapten in een instelling voor lichamelijk gehandicapten;
 - k. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in een gezinsvervangend tehuis voor lichamelijk gehandicapten;
 - l. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in een dagverblijf voor lichamelijk gehandicapten;
 - m. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
 - n. voortzetting van de behandeling in een algemeen ziekenhuis van een somatisch chronisch zieke na een ononderbroken verblijf in een ziekenhuis van tenminste 365 dagen alsmede indien na ontslag uit het ziekenhuis na 365 dagen binnen een periode van 182 dagen wederom om dezelfde reden opname in het ziekenhuis noodzakelijk is;
 - o. verpleging en verzorging van een somatisch chronisch zieke in de thuissituatie na een periode van 90 dagen door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
 - p. verstrekking van kunst- of hulpmiddelen voor zover noodzakelijk in het kader van de ingevolge deze landsverordening te verstrekken zorg;
 - q. de voorziening van geneesmiddelen ten behoeve van de nazorg van psychiatrisch zieken aansluitend op de zorg, bedoeld in onderdeel b;
 - r. andere bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de Sociaal-Economische Raad gehoord, te bepalen vormen van zorg.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden inhoud en omvang van de zorg waarop en de tijdsduur gedurende welke aanspraak bestaat, geregeld; daarbij kan met betrekking tot de inhoud en de omvang van de desbetreffende zorg worden bepaald dat deze onder beperkingen wordt verleend en kan als voorwaarde voor het verkrijgen van zorg worden gesteld, dat degene die zorg geniet, bijdraagt in de kosten daarvan. Daartoe worden in dat landsbesluit mede criteria gesteld voor het bepalen van deze bijdrage.
3. Voor zover zorg als bedoeld in het eerste lid mede de verstrekking van geneesmiddelen, verbandmiddelen daaronder begrepen, omvat, geschiedt deze verstrekking overeenkomstig bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde regels.
4. Aanspraken op zorg als bedoeld in het eerste lid kunnen slechts geldend gemaakt worden indien daarop niet krachtens een andere wettelijke voorziening noch krachtens een particuliere ziektekostenverzekering aanspraak gemaakt kan worden. Bij landsbesluit,

houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van het in de eerste volzin bepaalde.

Art. 6. 1. Het Uitvoeringsorgaan draagt zorg, dat de aanspraken van verzekerden tot gelding kunnen worden gebracht. Ten aanzien van de wijze waarop aanspraken tot gelding kunnen worden gebracht, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen regels worden gesteld.

Tot gelding
brengen
aanspraken

2. Alvorens de verzekerde de aanspraken, welke hem ingevolge deze landsverordening toekomen, tot gelding kan brengen, dient de verzekerde daartoe een aanvraag in bij het Uitvoeringsorgaan met inachtneming van het ingevolge het derde lid bepaalde. Het Uitvoeringsorgaan legt deze aanvraag voor aan de Indicatiecommissie. Na ontvangst van het advies van de Indicatiecommissie neemt het Uitvoeringsorgaan een beslissing.

3. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld inzake de aanvraag, de daarbij over te leggen bescheiden en de te volgen procedure.

4. De verzekerde die zijn aanspraak op zorg daadwerkelijk tot gelding wil brengen, wendt zich na de beslissing, bedoeld in het tweede lid, voor de gewenste zorg tot de door het Uitvoeringsorgaan bij de beslissing aangewezen instelling of tot een zorgverlener.

Art. 7. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald in welke mate en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op vergoeding wegens kosten terzake van in of buiten Curaçao verleende zorg als bedoeld in artikel 5, eerste lid, in gevallen, waarin aan een verzekerde als gevolg van de in dat landsbesluit omschreven omstandigheden zorg is verleend, welke deze, indien die omstandigheden zich niet zouden hebben voorgedaan, op de krachtens artikel 6 omschreven wijze had kunnen verkrijgen.

Delegatie-
bepaling, extra
bijdrage in de
kosten bij opzet
en grove schuld

2. Onverminderd het bepaalde krachtens artikel 5, tweede lid, kan het Uitvoeringsorgaan degene die zorg behoeft, en aan wiens opzet of grove schuld is te wijten dat hij deze zorg behoeft, extra in de kosten van de te verlenen zorg doen bijdragen.

Art. 8. 1. Ieder is verplicht aan het Uitvoeringsorgaan of aan een daartoe door of vanwege het Uitvoeringsorgaan aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening van hem verlangde inlichtingen te geven.

Inlichtingen- en
inzage-plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door het Uitvoeringsorgaan of een daartoe door of vanwege het Uitvoeringsorgaan aangewezen persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan het Uitvoeringsorgaan of aan een door of vanwege het Uitvoeringsorgaan daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

4. Alle ambtenaren tot afgifte van uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan het Uitvoeringsorgaan de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos te verstrekken. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 9. Het Uitvoeringsorgaan vordert van degene die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, aanspraken heeft doen gelden, alsmede van degene die met wetenschap daarvan zijn medewerking daaraan heeft verleend, het bedrag aan ten onrechte of te veel verleende zorg terug.

Terugvorderen
ten onrechte
betaalde
vergoedingen

Hoofdstuk IV

Uitvoering

§ 1. Uitvoeringsorgaan

Art. 10. 1. Met de uitvoering van deze landsverordening is belast de Sociale Verzekeringsbank, bedoeld in de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank.

2. (Vervallen)

3. Het Uitvoeringsorgaan heeft mede tot taak:

- het doelmatig financieel beheer van het Fonds; en
- het adviseren van de Minister inzake de uitvoering van deze landsverordening.

4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld

inzake de uitvoering van deze landsverordening door het Uitvoeringsorgaan.

5. De Minister kan het Uitvoeringsorgaan met het oog op de uitvoering van deze landsverordening aanwijzingen geven.

Beleidsplan,
begroting,
jaarverslag

Art. 11. 1. Het Uitvoeringsorgaan stelt een meerjarenbeleidsplan op dat een periode van ten minste drie jaren omvat en dat jaarlijks wordt bijgesteld. Dit plan behoeft de goedkeuring van de Minister.

2. Jaarlijks stelt het Uitvoeringsorgaan voor het daaropvolgende kalenderjaar een overzicht van de geraamde kosten, investeringen en middelen vast welke ten laste onderscheidenlijk ten gunste van het Uitvoeringsorgaan komen. Dit overzicht wordt vóór 15 november van elk kalenderjaar aan de Minister aangeboden.

3. Jaarlijks stelt het Uitvoeringsorgaan over het afgelopen kalenderjaar een jaarverslag vast bestaande uit een algemeen verslag en een financieel verslag.

4. Het algemeen verslag geeft een overzicht van de in het afgelopen kalenderjaar verrichte werkzaamheden.

5. Het financieel verslag bevat een overzicht van de ten laste van het Uitvoeringsorgaan gemaakte kosten en investeringen, van de door het Uitvoeringsorgaan ontvangen middelen en van de bezittingen van het Uitvoeringsorgaan.

6. Het jaarverslag wordt, vergezeld van een verklaring van een deskundige als bedoeld in artikel 74, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel van Curaçao, vóór 1 juli van het jaar volgend op dat waarop het verslag betrekking heeft, aangeboden aan de Minister en de Bank.

7. Met het oog op de controle van de administratie en van het financieel verslag wijst het Uitvoeringsorgaan een deskundige aan als bedoeld in het zesde lid.

§ 2. Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten

Taken en
samenstelling
commissie

Art. 12. 1. Er is een Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten.

2. De Indicatiecommissie heeft tot taak het beoordelen van door het Uitvoeringsorgaan aan haar voorgelegde aanvragen van verzekerden voor zorg en het uitbrengen van advies aan het Uitvoeringsorgaan of er voor de toewijzing van een aanvraag voor zorg een noodzakelijke indicatie bestaat.

3. De Indicatiecommissie bestaat uit drie leden, waaronder een voorzitter, die beschikken over ruime en veelzijdige ervaring op gebieden van zorg als bedoeld bij of krachtens artikel 5 te weten:

- a. een arts;
- b. een verpleegkundige;
- c. een maatschappelijk werker.

4. De arts bedoeld in het derde lid, onderdeel a, bekleedt het voorzitterschap.

5. De leden worden benoemd, geschorst en ontslagen bij landsbesluit. Voor elk lid wordt een plaatsvervangend lid benoemd. Het bepaalde in de eerste volzin is van toepassing.

6. Een benoeming geldt voor een periode van vijf jaren.

7. Een lid of plaatsvervangend lid van de Indicatiecommissie wordt ontslagen:

- a. op eigen verzoek;
- b. wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak wegens misdrijf is veroordeeld dan wel hem bij een zodanige uitspraak een maatregel is opgelegd die vrijheidsbeneming tot gevolg heeft;
- c. wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld, in staat van faillissement is verklaard, surséance van betaling heeft verkregen of wegens schulden is gegijzeld;
- d. indien hij uit hoofde van ziekte of gebrek gedurende langere tijd ongeschikt is geworden zijn functie te vervullen;
- e. bij ongeschiktheid voor zijn functie anders dan door ziekten of gebreken.

8. De Indicatiecommissie stelt een reglement op betreffende haar werkwijze, dat de goedkeuring van de Minister behoeft.

9. De Indicatiecommissie raadpleegt steeds deskundigen indien zulks voor de uitoefening van haar taak noodzakelijk is.

10. De leden en plaatsvervangende leden van de Indicatiecommissie alsmede de deskundigen, bedoeld in het negende lid, ontvangen een bij landsbesluit te bepalen vergoeding voor hun werkzaamheden.

11. De Indicatiecommissie wordt bijgestaan door een secretaris die door de Directeur van het Uitvoeringsorgaan wordt aangewezen uit de medewerkers van dat orgaan.

§ 3. Instellingen en zorgverleners

Art. 13. 1. Het Uitvoeringsorgaan sluit met in Curaçao gevestigde instellingen en zorgverleners overeenkomsten ter verwezenlijking van de aanspraken van verzekerden, neergelegd in hoofdstuk III, in zodanige omvang dat het in staat is zijn verplichtingen jegens de verzekerden naar behoren na te komen.

Eisen t.a.v.
overeen-
komsten met
zorgverleners

2. Een overeenkomst wordt schriftelijk aangegaan.

3. Een overeenkomst houdt ten minste bepalingen in over:

- het tijdstip waarop de overeenkomst aanvangt te werken en de periode waarvoor zij is gesloten;
- de te verlenen vorm van zorg, de omvang en de kwaliteit van die zorg;
- de acceptatie van patiënten;
- de medewerking aan kwaliteitsbewaking;
- de voorwaarden van administratieve aard waaraan partijen hebben te voldoen;
- de controle op de naleving van de overeenkomst;
- de gegevensverstrekking ten behoeve van die controle;
- de vergoedingen die bij het Uitvoeringsorgaan in rekening kunnen worden gebracht, de berekeningswijze en de hoogte van die vergoedingen en de regeling van de betaling;
- de wijze waarop de overeenkomst kan worden beëindigd.

4. De Minister kan nadere regels omtrent de inhoud van de overeenkomsten vaststellen.

5. Het Uitvoeringsorgaan brengt een overeenkomst ter kennis van de Minister.

Art. 14. Het Uitvoeringsorgaan stelt kwaliteitseisen vast voor instellingen en zorgverleners die worden gehanteerd bij het aangaan van de in artikel 13, eerste lid, bedoelde overeenkomsten. Deze kwaliteitseisen behoeven de goedkeuring van de Minister.

Vaststelling
kwaliteitseisen

Art. 15. De Minister stelt, gehoord het Uitvoeringsorgaan, eens per vier jaren per instelling het jaarlijkse totaalbedrag vast van de ten laste van het Fonds komende middelen ter dekking van de kosten van de ingevolge deze landsverordening door die instelling te verlenen zorg.

Vaststelling
beschikbare
middelen per
instelling

Art. 16. Elke bepaling in de in artikel 13, eerste lid, bedoelde overeenkomsten, die in strijd is met deze landsverordening of de daarop berustende bepalingen is nietig.

Nietige bepalingen

§ 4. Toezicht op het Uitvoeringsorgaan

Art. 17. 1. De Bank houdt toezicht op het Uitvoeringsorgaan. Zij adviseert, op verzoek of uit eigen beweging, de Minister, de Minister van Financiën en het Uitvoeringsorgaan met betrekking tot aangelegenheden het Uitvoeringsorgaan betreffende, overeenkomstig de regels van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Toezicht door
de Bank

2. Het Uitvoeringsorgaan vergoedt op declaratiebasis de kosten welke voor de Bank aan de uitvoering van haar taken krachtens het eerste lid zijn verbonden. Daartoe houdt de Bank een overzicht bij van verrichte werkzaamheden in het kader van bedoelde taken. De declaraties worden eens per kwartaal ingediend en terstond betaalbaar gesteld.

3. Het Uitvoeringsorgaan is gehouden de Bank alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan verlangen ter uitoefening van het in het eerste lid bedoelde toezicht.

4. De artikelen 42 tot en met 45 zijn van overeenkomstige toepassing op het door de Bank ingevolge het eerste lid te houden toezicht.

Hoofdstuk V

Dekking van de kosten

Art. 18. 1. Er is een Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

Financiering
AVBZ

2. De middelen tot dekking van de uitgaven voor de zorg ingevolge deze landsverordening en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten alsmede de middelen nodig voor het vormen en in stand houden van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve, bestaan uit:

- het heffen van premie;
- het heffen van bijdragen als bedoeld in de artikelen 5, tweede lid, en 7, tweede lid, van de degenen die zorg genieten;
- (Vervallen)

d. overige inkomsten.

3. De premies, de bijdragen van degenen die zorg genieten, de jaarlijkse bijdrage van het Land en de overige inkomsten worden gestort in het Fonds.

4. Het Fonds wordt beheerd door het Uitvoeringsorgaan.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Fonds.

Aanwijzing
besteedbare
middelen

Art. 19. De Minister geeft jaarlijks, gehoord het Uitvoeringsorgaan, een aanwijzing voor het totaal van de ten laste van het Fonds komende besteedbare middelen ter dekking van de kosten van de ingevolge deze landsverordening te verlenen zorg.

ALL is van
toepassing

Art. 19a. 1. De Algemene landsverordening Landsbelastingen is van overeenkomstige toepassing op de heffing van de premie. De heffing geschiedt door de Inspecteur en de inning geschiedt door de Ontvanger.

2. De Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 is van overeenkomstige toepassing op de inning van de verschuldigde premie en de administratieve boete.

3. De Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen¹⁶ is van overeenkomstige toepassing op de dwanginvordering van de verschuldigde premie en de administratieve boete.

Maatstaf
premieheffing

Art. 20. 1. De verschuldigde premie wordt geheven bij wege van aanslag naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten premie-inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats. Ten behoeve van de toepassing van de tweede volzin kunnen bij ministeriële regeling, met algemene werking, nadere regels worden gesteld.

2. Bij de toepassing van het eerste lid wordt de ingevolge artikel 22 afgedragen premie als voorheffing verrekend.

3. Artikel 41B, eerste en tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de in dat artikel 41B, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, genoemde bedragen telkens worden gesteld op Cg 50,00.

4. Onder premie-inkomen wordt verstaan het belastbaar inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) met dien verstande dat dit inkomen wordt vermeerderd met de krachtens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en algemene weduwen weduwnaars- en wezenverzekering ingevolge de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194). Tot het inkomen wordt niet gerekend de rente waarover rentebelasting wordt geheven als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

5. Premie is verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand volgende op het bereiken van de vijftienjarige leeftijd.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het bepaalde in het eerste en tweede lid nadere regelen worden gesteld.

Premiepercent-
tage, maximum
premie-inkomen

Art. 21. 1. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 20, eerste lid, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord het Uitvoeringsorgaan en de Sociaal-Economische Raad, vastgesteld.

2. Het in het eerste lid bedoelde percentage kan voor een premie-inkomen dat minder bedraagt dan het bedrag berekend door de basiskorting van artikel 24A, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 te delen door het laagste percentage vermeld in de vierde kolom van artikel 24, eerste lid van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en te vermenigvuldigen met 100, afwijkend worden vastgesteld doch niet meer dan de helft minder bedragen.

3. Het premie percentage bedraagt ter zake van het belastbaar inkomen voorzover bestaande uit pensioen het percentage bedoeld in het eerste lid, verminderd met het percentage, bedoeld in het vijfde lid. Onder pensioen wordt verstaan de opbrengst uit een recht op periodieke

uitkering, welke terzake van een vroegere dienstbetrekking wordt ontvangen.

4. Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 574.189,07, dan is over het meerdere geen premie verschuldigd.

5. Werkgevers die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan deze werknemers ter compensatie van de door hen verschuldigde premie een toeslag op het loon. Deze toeslag bedraagt een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen deel van het in het eerste lid bedoelde percentage.

6. (Vervallen)

7. Het in het vierde lid genoemde bedrag wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangepast aan de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie.

8. De aanpassing, bedoeld in het zevende lid, heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van de stijging welke het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie ultimo augustus daaraan voorafgaande aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer ultimo augustus van het voorafgaande jaar.

9. Het is een werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

Art. 22. 1. Indien de verzekerde een werknemer is in de zin van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976, wordt de verschuldigde inkomensafhankelijke premie geheven bij wege van afdracht op aangifte door degene die voor wat betreft die verzekerde onder de werking van artikel 4 van die landsverordening valt.

2. Bij de toepassing van het eerste lid is de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 van overeenkomstige toepassing voor zover bij deze landsverordening niet anders bepaald is.

3. Bij de toepassing van het eerste lid wordt de inkomensafhankelijke premie geheven over het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de in artikel 7, vierde lid, van die landsverordening bedoelde vermindering met de bijdragen van de verzekerde in de verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering. Artikel 6.7, eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij de toepassing van het eerste lid, zijn de op grond van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, voor wat betreft het inkomen ter bepaling van de verschuldigde inkomensafhankelijke premie gegeven regels, van overeenkomstige toepassing.

5. De inhoudingsplichtige die onder de werking van artikel 4, eerste lid, onder a, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 valt, betaalt aan elke verzekerde die tot die inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat, een toeslag ter compensatie van de door die verzekerde verschuldigde inkomensafhankelijke premie. De hoogte van de toeslag komt ten minste overeen met een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te stellen deel van die verschuldigde inkomensafhankelijke premie.

6. Het is de inhoudingsplichtige verboden om de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk op de hem betreffende verzekerde of verzekerden te verhalen.

Art. 23. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, bedoeld in artikel 20, eerste lid, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Premieheffing middels aanslag, inhouding door werkgever, invordering

Verz

Tabellen

Art. 24 t/m 28. (Vervallen)

Art. 29. 1. De werkgever is gehouden een loonadministratie te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premie is berekend en ingehouden.

2. De werkgever is gehouden na afloop van het kalenderjaar aan de werknemer, die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is of persoonlijk in aangenomen werk arbeid voor hem verricht, een verklaring af te geven betreffende het in dat kalenderjaar verkregen loon en de ingehouden premie. Bij beëindiging van het dienstverband of de werkzaamheden in de loop van het kalenderjaar is de werkgever gehouden aan de werknemer eenzelfde verklaring

Loonadministratie, jaaropgave

af te geven over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstverband werkzaam was onderscheidenlijk voor hem werkzaamheden verrichtte. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

3. De loonadministratie moet gedurende tien jaren na het einde van het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, worden bewaard.

Art. 30 t/m 32. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Bezwaar en beroep

Schriftelijke kennisgeving beslissing

Art. 33. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing betreffende:

a. het verlenen van zorg en het vaststellen van een bijdrage als bedoeld in artikel 5, tweede lid; b. het vaststellen van een bijdrage in de kosten van geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging als bedoeld in artikel 7, tweede lid.

2. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede de rechtsmiddelen die tegen de beslissing openstaan.

Bezwaar bij Uitvoeringsorgaan

Art. 34. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen een beslissing van het Uitvoeringsorgaan, kan binnen zes weken na de dagtekening daarvan een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij het Uitvoeringsorgaan. Een bezwaarschrift kan tevens worden ingediend, indien het Uitvoeringsorgaan, na daartoe schriftelijk te zijn aangemaand, niet binnen zes weken na de aanmaning een beslissing heeft genomen. In laatstgenoemd geval vangt de termijn van zes weken aan op de dag volgend op die waarop de termijn van zes weken na de aanmaning verstreken is.

2. Indien de reclamant zich buiten Curaçao bevindt, bedraagt de termijn, genoemd in de eerste volzin van het eerste lid, zes weken.

3. Indien de reclamant redelijkerwijs niet in staat kan worden geacht binnen de in het eerste of tweede lid gestelde termijnen een bezwaarschrift in te dienen, worden die termijnen verlengd, zodanig dat een nieuwe termijn van zes weken begint te lopen vanaf de dag waarop hij redelijkerwijs wel in staat kan worden geacht een bezwaarschrift in te dienen.

4. Het bezwaarschrift heeft geen schorsende werking.

Beslissing op bezwaar, hoorfase, vertegenwoordiging

Art. 35. 1. Het Uitvoeringsorgaan beschikt op een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 34, eerste lid.

2. Indien de reclamant in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, wordt hij vooraf door of vanwege het Uitvoeringsorgaan gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij het nemen van de beslissing hebben gegolden.

3. De reclamant kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen.

4. De reclamant is, desgevraagd, gehouden aan het Uitvoeringsorgaan of aan de door deze aangewezen personen inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Termijn uitspraak bezwaar

Art. 36. 1. Het Uitvoeringsorgaan beschikt binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift. In voorkomende gevallen kan het Uitvoeringsorgaan onder schriftelijke mededeling aan de reclamant de genoemde termijn met ten hoogste zes weken verlengen. Indien het Uitvoeringsorgaan niet binnen bedoelde termijn heeft beschikt, geldt zulks als een weigering om te beschikken.

2. De beschikking van het Uitvoeringsorgaan op het bezwaarschrift is met redenen omkleed.

3. Afschrift wordt door het Uitvoeringsorgaan aan de reclamant uitgereikt bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

Beroep

Art. 37. Tegen een beschikking van het Uitvoeringsorgaan staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao.

Art. 38. (Vervallen)

Art. 39. 1. (Vervallen)

2. De Inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. (Vervallen)

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 van deze landsverordening alsmede omtrent het belastbaar inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Rechtsmiddelen
tegen premie-
heffing

Hoofdstuk VII**Toezicht en opsporing**

Art. 40. 1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening zijn belast:

Met toezicht be-
laste personen

a. de bij landsbesluit aangewezen ambtenaren of personen werkzaam bij het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, voor wat betreft alle aangelegenheden met uitzondering van die betreffende de premieheffing alsmede die betreffende het toezicht op het Uitvoeringsorgaan; en

b. de bij landsbesluit aangewezen ambtenaren werkzaam bij de Inspectie der Belastingen, voor wat betreft alle aangelegenheden de premieheffing betreffende.

2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

Art. 41. 1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthouders een legitimatiebewijs bij zich.

Legitimatie

2. Desgevraagd tonen zij hun legitimatiebewijs aanstonds.

3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de toezichthouder en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Art. 42. 1. De toezichthouders zijn bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, elke plaats te betreden voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Betreden van
plaatsen

2. Zonodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

3. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, voor zover dit voor het doel van het betreden redelijkerwijs nodig is.

4. Indien de plaats, bedoeld in het eerste lid, een woning is, treedt een toezichthouder de woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid.

5. Op het binnentreden in woningen is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal.

Art. 43. Toezichthouders zijn bevoegd inlichtingen te verlangen, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Verzoek om
inlichtingen

Art. 44. 1. Toezichthouders zijn bevoegd inzage te verlangen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Recht op inzage

2. Zij zijn bevoegd van de gegevens en bescheiden kopieën te maken.

3. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden zijn zij bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs.

4. Indien zulks voor de uitoefening van hun taak wenselijk is, kunnen zij de hulp van deskundigen inroepen voor de beoordeling van gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste lid.

Medewerking,
geheimhou-
dingsplicht

Art. 45. 1. Een ieder is verplicht aan toezichthouders alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kunnen vorderen ter uitoefening van hun bevoegdheden.
2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit uit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit.

Met opsporing
belaste per-
sonen

Art. 46. 1. Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze landsverordening zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering, belast de bij landsbesluit aangewezen:
a. ambtenaren of personen werkzaam bij het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, voor wat betreft alle aangelegenheden met uitzondering van die betreffende de premieheffing alsmede die betreffende het toezicht op het Uitvoeringsorgaan; en
b. ambtenaren werkzaam bij de Inspectie der Belastingen, voor wat betreft alle aangelegenheden betreffende de premieheffing.
2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant.
3. Artikel 41 is van overeenkomstige toepassing.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Hoofdstuk VIII

Administratieve boeten

Administratieve
boetes, recidive

Art. 47. 1. Op overtreding van artikel 21, negende lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij artikel 45, eerste lid, en in krachtens deze landsverordening gegeven regels wordt een administratieve boete geheven van ten hoogste vijfduizend gulden.
2. Onder het niet voldoen aan de verplichtingen, genoemd in artikel 45, eerste lid, wordt mede verstaan het verstrekken van onjuiste inlichtingen.
3. Indien er sprake is van herhaling van eenzelfde overtreding binnen twee jaar wordt het maximum van de boete, genoemd in het eerste lid, verdubbeld.
4. De boete wordt geheven door middel van een beschikking.

Hoofdstuk VIIIA

Strafrechtelijke bepalingen

Delicts-
omschrijving

Art. 48. 1. De werkgever die de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk verhaalt op het loon van de werknemer wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie.
2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd krachtens artikel 21, vijfde lid, wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen. Deze straffen kunnen worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor één zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

Art. 49. (Vervallen)

Schending
geheimhou-
dingsplicht

Art. 50. 1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze verordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.
2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de strafbare feiten omschreven in de artikelen 198 en 200 van het Wetboek van Strafvordering 18.
3. De Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.
4. Degene die opzettelijk de hem ingevolge het eerste lid opgelegde geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de vijfde categorie dan wel met beide straffen.
5. Degene aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft

met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vijfde categorie.

6. Vervolg ingezake schending van de geheimhouding wordt slechts ingesteld op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 51. Degene, die op grond van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Delictsom-
schrijving

Art. 52. Degene, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus de verlening van zorg of een uitgebreidere verlening van zorg te verkrijgen, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Delictsom-
schrijving

Art. 53. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, worden gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Overtreding
bepalingen
landsbesluiten

Art. 54. De in de artikelen 50, derde lid, 51 en 52 bedoelde strafbare feiten zijn misdrijven, de in de artikelen 48, 50, vierde lid, en 53, bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Misdrijven en
overtredingen

Art. 55. (Vervallen)

Art. 56. Een administratieve boete vervalt, indien degene die haar heeft belopen, wegens het feit op grond waarvan boete is verschuldigd, onherroepelijk is veroordeeld, is vrijgesproken of is ontslagen van rechtsvervolgning.

Samenloop
administra-
tieve boete en
strafrecht

Hoofdstuk X

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 57 en 58. (Vervallen)

Art. 59. Het Uitvoeringsorgaan is voor de bij of krachtens deze landsverordening opgedragen taken geen winstbelasting verschuldigd.

Vrijstelling
winstbelasting

Art. 60. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen, zijn vrij van recht van zegel en formaliteit van registratie.

Geen zegel
belasting, geen
registratie

Art. 61. (Vervallen)

Art. 62. 1. Ieder beding dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

Aansprakelijk-
heid

2. De aansprakelijkheid van de niet hier te lande gevestigde werkgever krachtens de bepalingen van deze landsverordening wordt gedragen door zijn hier te lande gevestigde vertegenwoordiger dan wel degene die de leiding heeft over de hier te lande verrichte werkzaamheden.

3. Degene die gehouden is tot vergoeding der schade door de verzekerde geleden als gevolg van ziekte of ongeval, is voor ingevolge deze landsverordening aan de verzekerde verleende zorg aansprakelijk jegens het Uitvoeringsorgaan.

Art. 63 t/m 65. (Vervallen)

Art. 66. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1997.

Inwerking-
treding
Citeertitel

Art. 67. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten.

P.B. 2002/32

Besluit beperking kring verzekerden

LB houdende algemene maatregelen, van de 27ste december 2001 ter uitvoering van artikel 4, tweede lid van de Landsverordening AVBZ.

Definitie

Art. 1. In dit Landsbesluit wordt verstaan onder:

landsverordening: de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211).

Arbeid buiten
Curaçao

Art. 2. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die uitsluitend buiten Curaçao arbeid verricht.

2. Verricht de betrokkene zowel in Curaçao als daarbuiten arbeid dan is hij niet verzekerd ingevolge de landsverordening, indien hij:

a. buiten Curaçao in loondienst arbeid verricht, dan wel

b. niet overeenkomstig het gestelde in artikel 4, eerste lid, van de landsverordening ingezetene is, tenzij hij in Curaçao in loondienst werkzaam is.

Personen in
overheidsdienst

Art. 3. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die uitsluitend in dienstbetrekking staat tot een orgaan van een buitenlandse overheid of tot een buitenlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, tenzij hij in Curaçao is aangeworven dan wel onmiddellijk voorafgaand aan deze dienstbetrekking reeds verzekerd was ingevolge de landsverordening.

2. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van de in het eerste lid bedoelde persoon, tenzij zij in Curaçao arbeid verrichten.

3. Het tweede lid blijft ingeval van overlijden van de in het eerste lid bedoelde persoon van overeenkomstige toepassing op de aldaar bedoelde echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden gedurende een periode van een jaar na de dag van overlijden, tenzij zij in Curaçao arbeid verrichten of een uitkering ontvangen krachtens een verordening van Curaçao inzake financiële bijstand aan onvermogenen ter voorziening in de eerste levensbehoefte.

Vliegend of
varend
personeel

Art. 4. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die behoort tot het vliegend of varend personeel van een buiten Curaçao wonende of gevestigde werkgever die internationaal vervoer verricht tenzij hij in hoofdzaak in Curaçao arbeid verricht dan wel werkt bij een filiaal of een vaste vertegenwoordiging van die onderneming in Curaçao.

Soortgelijke
dekking in
buitenland

Art. 5. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die niet duurzaam in Curaçao woonachtig is, en die onder overlegging van een door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontleen als aan de landsverordening.

Vestiging op
Curaçao met
oog op verple-
ging

Art. 6. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die zich metterwoon in Curaçao heeft gevestigd met het oogmerk te worden behandeld, verpleegd of verzorgd als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de landsverordening, tenzij de betrokkene vóór de vestiging in Curaçao reeds verzekerd was ingevolge de landsverordening.

Niet ingezetene
pensioen-
gerechtigden

Art. 7. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is degene die, geen ingezetene zijnde, in het genot is gesteld van een pensioen of een periodieke uitkering ten laste van de begroting van Curaçao dan wel van het Algemeen Pensioenfonds van Curaçao, en die onder overlegging van door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontleen als aan de landsverordening.

Leden van de
consulaire post

Art. 8. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de leden van de consulaire post van een andere mogendheid, niet zijnde honorair consul, zijn echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden, indien zij geen ingezetene zijn.

2. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de leden van het particuliere personeel, die uitsluitend in dienst zijn van de in het eerste lid bedoelde leden van de consulaire post

indien zij niet duurzaam in Curaçao woonachtig zijn of geen ingezetene zijn en die onder overlegging van een verklaring van het bevoegd gezag van een andere mogendheid ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kunnen aantonen dat op hen, een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan zij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kunnen ontlenen als aan de landsverordening.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op de aldaar bedoelde leden van de consulaire post of het particuliere personeel voor zover deze in Curaçao arbeid verrichten anders dan uit hoofde van hun dienstbetrekking.

4. Het eerste en tweede lid is niet van toepassing op de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van het lid van de consulaire post of het particuliere personeel, indien zij in Curaçao arbeid verrichten of voor zolang het aldaar bedoelde lid van de consulaire post in Curaçao niet van de werking van de landsverordening zijn uitgesloten.

5. Het eerste en tweede lid blijven ingeval van overlijden van het aldaar bedoelde lid van de consulaire post en het lid van het particuliere personeel van overeenkomstige toepassing op de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van het overleden lid van de consulaire post of het particuliere personeel, gedurende een periode van een jaar na de dag van overlijden, mits zij geen arbeid verrichten of een uitkering ontvangen krachtens een verordening van Curaçao inzake financiële bijstand aan onvermogenen ter voorziening in de eerste levensbehoefte.

Art. 9. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de vreemdeling die deel uitmaakt van de bemanning van een zeevaartuig, mits hij woont aan boord van dat vaartuig.

Bemanning
zeevaartuig

Art. 10. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de niet ingezetene die ter zake van in Curaçao als musicus of anderszins als artiest of als beroepssportbeoefenaar in dienstbetrekking verrichte arbeid aan loonbelasting onderworpen is, indien die dienstbetrekking van korte duur is.

Artiesten en
beroepssport-
beoefenaars

Art. 11. 1. De ingezetene die een uitkering ontvangt ingevolge een buitenlandse wettelijke regeling inzake sociale zekerheid of ingevolge een regeling van een volkenrechtelijke organisatie, kan op verzoek door het Uitvoeringsorgaan van de verzekering, bedoeld in de landsverordening, worden vrijgesteld tenzij hij in Curaçao arbeid verricht, en mits hij onder overlegging van een schriftelijke verklaring van het bevoegd gezag van het land, krachtens de wettelijke regeling waarvan hij bovenbedoelde uitkering ontvangt, of van de volkenrechtelijke organisatie, krachtens de regeling waarvan hij bovenbedoelde uitkering ontvangt, ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van dat andere land of die volkenrechtelijke organisatie van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontlenen als aan de landsverordening.

Buitenlandse
uitkering

2. De vrijstelling, bedoeld in het eerste lid, gaat in met ingang van de datum van het verzoek om vrijstelling doch niet eerder dan op het moment van de buitenlandse uitkering of de uitkering van de volkenrechtelijke organisatie daadwerkelijk wordt ontvangen.

Art. 11a.1 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die onder overlegging van een door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem op het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening reeds een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontlenen als aan de landsverordening, doch slechts voor zolang de betrokkene zulks ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen.

Gelijkwaardige
of nagenoeg
gelijkwaardige
verzekering

2. Het aantonen, bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid, dient, behoudens voor zover het verzoek betrekking heeft op jaren voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit landsbesluit, te geschieden uiterlijk een maand vóór de aanvang van elk nieuw kalenderjaar.

Art. 12. (Vervallen)

Inwerking
treding
Citeertitel

Art. 13. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit beperking kring verzekerden AVBZ.

1 Toegevoegd bij P.B. 2007-9 met terugwerkende kracht tot 1 januari 1997. In de geconsolideerde tekst van P.B. 2023-133 komt deze bepaling per abuis niet meer voor.

Landsverordening basisverzekering ziektekosten**Hoofdstuk I****Algemene bepalingen****Definities**

Art. 1.1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. de Minister: de Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur;
- b. de Uitvoeringsorganisatie: de organisatie of instantie die belast is met de uitvoering van deze landsverordening, bedoeld in artikel 4.1, eerste lid;
- c. het Fonds: het fonds, bedoeld in artikel 6.1, eerste lid;
- d. de Beheersorganisatie: de organisatie of instantie die belast is met het beheer van het Fonds, bedoeld in artikel 6.1, derde lid;
- e. het Land: de openbare rechtspersoon het land Curaçao;
- f. ingezetene: degene die blijkens inschrijving krachtens een rechtsgeldige verblijfstitel in het bevolkingsregister is opgenomen en metterwoon in Curaçao is gevestigd;
- g. verzekerde: degene die ingevolge deze landsverordening of de daarop berustende bepalingen verzekerd is;
- h. zorgaanbieder: een individuele medische beroepsbeoefenaar, een samenwerkingsverband van medische beroepsbeoefenaren, voor zover deze een duurzame economische eenheid vormen, of een zorginstelling, waarmee de Uitvoeringsorganisatie een zorgcontract heeft gesloten;
- i. zorgcontract: een overeenkomst als bedoeld in artikel 7.1, eerste lid;
- j. medisch adviseur: de medisch beroepsbeoefenaar die door de Uitvoeringsorganisatie is aangewezen om als zodanig op te treden bij de uitvoering van deze landsverordening;
- k. medisch adviescollege: het college, bedoeld in artikel 8.1, eerste lid;
- l. inhoudingsplichtige: degene die voor wat betreft de inkomensafhankelijke premie de afdracht op aangifte doet als bedoeld in artikel 6.8, eerste lid;
- m. inkomensafhankelijke premie: de premie bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onder a;
- n. (Vervallen)
- o. inkomen: het inkomen, bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 met uitzondering van rente waarover rentebelasting wordt geheven als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening regelende de inhouding van de inkomstenbelasting op rente-inkomen.

Bescherming gegevens

Art. 1.2. Onverminderd de verplichting tot geheimhouding, bedoeld in artikel 10.1, worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor wat betreft het gebruik en beheer van de voor deze landsverordening relevante gegevens, regels gesteld met het oog op bescherming van persoonsgegevens en medische gegevens.

Hoofdstuk II**Kring van verzekerden****Verzekerden**

Art. 2.1. 1. Verzekerd ingevolge deze landsverordening is degene, die ingezetene is.

2. In afwijking van het eerste lid zijn niet verzekerd de navolgende categorieën:

- a. zij die bij inwerkingtreding van deze landsverordening tegen ziektekosten bij een verzekeringsbedrijf als bedoeld in de Landsverordening Toezicht verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77) of een buitenlands verzekeringsbedrijf met wereldwijde dekking tegen ziektekosten verzekerd zijn, alsmede de met hen meeverzekerde gezinsleden en nagelaten betrekkingen, mits die verzekeringen minstens dezelfde dekking bieden als bij of krachtens deze landsverordening bepaald;
- b. zij die werkzaam zijn bij een hier te lande gevestigd bedrijf ten aanzien waarvan de Minister ingevolge het ten tijde van de inwerkingtreding van deze landsverordening geldende artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering (P.B. 1966, no. 15), heeft bepaald dat de werknemer, tegenover de werkgever recht heeft op tegemoetkoming als bedoeld in die landsverordening, alsmede de met hen meeverzekerde gezinsleden en nagelaten betrekkingen, mits die verzekeringen minstens dezelfde dekking bieden als bij of krachtens deze landsverordening bepaald;
- c. personen, bedoeld onder a, b, en f, die na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd verzekerd kunnen blijven krachtens de voor hen door hun voormalige werkgever getroffen

voorzieningen tegen ziektekosten, alsmede de met hen meeverzekerde gezinsleden en nagelaten betrekkingen indien dezen ook vallen onder voormelde verzekering, mits die verzekeringen minstens dezelfde dekking bieden als bij of krachtens deze landsverordening bepaald;

d. zij die op grond van voor het Land uit internationale overeenkomsten voortvloeiende verplichtingen, vrijgesteld zijn van de deelname aan de sociale verzekeringen;

e. zij die buiten Curaçao een dienstverband hebben met een elders in het Koninkrijk gevestigde rechtspersoon en daaruit een inkomen genieten en die kunnen aantonen dat zij verzekerd zijn tegen ziektekosten;

f. personen die niet zonder een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf in Curaçao worden toegelaten, als bedoeld in artikel 6 van de Landsverordening Toelating en Uitzetting;

g. minderjarige kinderen die op of na 1 februari 2013 geboren zijn uit een ouder die behoort tot één van de categorieën niet verzekerden vallende onder het tweede lid, onder a, voor zover de particuliere verzekering die kinderen met de ouder meeverzekert.

3. In afwijking van het tweede lid, zijn de gewezen leden en leden van de Staten alsmede gewezen ministers en ministers verzekerd conform het bepaalde in deze landsverordening.

4. Indien de Uitvoeringsorganisatie van oordeel is dat een persoon al dan niet verzekerd is in de zin van dit artikel en dat oordeel op enigerlei wijze wordt betwist, neemt de Uitvoeringsorganisatie een beslissing over het al dan niet verzekerd zijn. De betrokkene dient binnen de eerste drie maanden van elk kalenderjaar aan te tonen dat hij al dan niet verzekerd is. De Uitvoeringsorganisatie neemt die beslissing niet eerder dan nadat de betrokkene gelegenheid is gegeven om aan te tonen dat hij al dan niet verzekerd is. Onverminderd de vorige volzinnen van dit artikellid, geeft de Uitvoeringsorganisatie op verzoek van degene die kan aantonen op grond van dit artikel niet verzekerd te zijn, een verklaring af van het niet verzekerd zijn.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan gehoord de Uitvoeringsorganisatie, in afwijking van het eerste lid, uitbreiding of beperking worden gegeven aan de kring van verzekerden en kunnen nadere regels worden gesteld.

6. Een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het vijfde lid wordt aan de Staten overgelegd. Het treedt in werking op een tijdstip dat bij landsbesluit wordt vastgesteld, nadat zes weken na de overlegging zijn verstreken, tenzij binnen die termijn door de Staten de wens te kennen wordt gegeven dat de uitbreiding of beperking bij landsverordening wordt goedgekeurd. In dat geval wordt een daartoe strekkende ontwerp-landsverordening zo spoedig mogelijk aan de Staten aangeboden.

Hoofdstuk III

Verstrekkingsen

Art. 3.1. 1. De verzekerde heeft aanspraak op de volgende verstrekkingen:

**Opsomming
verstrekkingsen**

- a. huisartsenzorg;
- b. tandheelkundige zorg
- c. eerstelijns psychologische zorg;
- d. medisch-specialistische zorg en ziekenhuiszorg;
- e. paramedische zorg;
- f. laboratoriumonderzoek;
- g. farmaceutische zorg;
- h. kunst- en hulpmiddelenzorg;
- i. verloskundige zorg en kraamzorg;
- j. vervoer in verband met het ontvangen van zorg;
- k. medische uitzendingen voor zorg die hier te lande niet verleend wordt;
- l. thuiszorg;
- m. geïndiceerde en zorggerelateerde preventie ter voorkoming van complicaties van diabetes, hypertensie, hart- en vaatziekten, obesitas en astma/COPD;
- n. selectieve preventie zoals individueel gerichte onderzoeken en interventies in het verlengde van de eerste lijnzorg.

2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt de aard van de verstrekkingen, bedoeld in het eerste lid, geregeld en kunnen aan het tot gelding brengen van de aanspraken voorwaarden worden gesteld.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan als voorwaarde voor het tot gelding brengen van aanspraken worden bepaald dat de verzekerde aan de zorgaanbieder een bijdrage in de kosten betaalt. Bij bedoeld landsbesluit kan tevens worden bepaald dat bij wijze van eigen risico, een bij dat landsbesluit te bepalen bedrag aan kosten van verstrekkingen bij de verzekerde in rekening wordt gebracht, in welk geval in het landsbesluit ook wordt geregeld de wijze waarop het eigen risico in rekening wordt gebracht en de wijze waarop met betrekking tot het eigen risico een administratie wordt gevoerd.

4. De in het derde lid bedoelde bijdrage en het in dat lid bedoelde eigen risico kunnen verschillen naar gelang de op grond van leeftijd of financiële draagkracht af te bakenen groep waartoe een verzekerde behoort en de verstrekking waarop die bijdrage en dat eigen risico betrekking hebben.

5. Geen aanspraak op verstrekkingen bestaat voor zover de kosten daarvan worden gedekt op grond van de Landsverordening Algemene Verzekering Bijzondere Ziektekosten of op grond van de Landsverordening Ongevallenverzekering.

Aanvullende
voorzieningen

Art. 3.2. 1. Onverminderd 1. in deze landsverordening geregelde basisverzekering, kan de Uitvoeringsorganisatie aanvullende voorzieningen die uitgaan boven het verstrekkingenpakket ingevolge deze landsverordening aanbieden tegen door hen ter zake vast te stellen tarieven. De Uitvoeringsorganisatie handelt hierbij in overeenstemming met door de Minister te stellen regels.

2. Voor zover het Land als werkgever van oordeel is dat diens ambtenaren en de met dezen gelijkgestelden recht hebben op aanvullende voorzieningen als bedoeld in het eerste lid, wordt zulks tezamen met daarop betrekking hebbende voorwaarden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgelegd. In dit landsbesluit wordt tevens bepaald op welke groepen verzekerden met een vergelijkbare rechtspositie als die van de ambtenaren en onder welke voorwaarden de aanvullende voorziening van toepassing is.

Hoofdstuk IV **Uitvoeringsorganisatie**

Art. 4.1. 1. Met de uitvoering van deze landsverordening is belast de Sociale Verzekeringsbank, bedoeld in de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank, die voor uitvoering van deze landsverordening wordt aangeduid als de Uitvoeringsorganisatie.

2. Voor zover zulks geen strijdigheid met deze landsverordening oplevert, handelt de Sociale Verzekeringsbank als Uitvoeringsorganisatie op gelijke wijze als onder het regime van de Landsverordening ziekteverzekering, overeenkomstig de regels gesteld in de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank.

3. De Uitvoeringsorganisatie brengt elke drie maanden - of zoveel vaker als de Minister zulks wenselijk oordeelt - aan de Minister verslag uit over de uitvoering van deze landsverordening. Bij ministeriële regeling, met algemene werking, kunnen regels worden gesteld betreffende de inhoudelijke vereisten waaraan het verslag moet voldoen.

Aanwijzingen
Minister

Art. 4.2. 1. De Minister kan de Uitvoeringsorganisatie algemene aanwijzingen geven met betrekking tot de uitoefening van de opgedragen taken. De Uitvoeringsorganisatie volgt een dergelijke aanwijzing binnen een door de Minister te bepalen termijn op.

2. Alvorens de Minister een aanwijzing geeft als bedoeld in het eerste lid, wint hij het advies in van de Inspectie voor de Volksgezondheid of een andere door de Minister daartoe aangewezen instantie of instelling die bij het toezicht of de controle op de uitvoering van deze landsverordening is betrokken. Die organisatie of instelling verstrekt dat advies zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een termijn van drie weken. Een besluit van de Minister tot niet overnemen van dit advies wordt met redenen omkleed.

3. Indien een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, niet of niet volledig binnen de door de Minister bepaalde termijn is opgevolgd, dan kan hij bepalen dat de bevoegdheid waarop de aanwijzing betrekking heeft, op hem overgaat. Een zodanige beschikking treedt niet eerder in werking dan zes weken na de dag waarop deze is gegeven.

Begroting

Art. 4.3. De Uitvoeringsorganisatie zendt jaarlijks vóór 1 april aan de Minister ter goedkeuring een overzicht van geraamde kosten, investeringen en middelen verband houdende met de uitvoering van deze landsverordening in het daaropvolgende jaar.

- Art. 4.4.** 1. De Uitvoeringsorganisatie zendt jaarlijks vóór 1 juli aan de Minister ter goedkeuring de rekening over het voorafgaande jaar met een daarbij behorende toelichting.
2. Een door de Minister aangewezen externe deskundige als bedoeld in artikel 121, zesde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, is belast met de controle van de jaarrekening. De kosten daarvan komen ten laste van het Fonds. Artikel 121, eerste lid, tweede volzin, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.
3. Op de controle van de in het tweede lid bedoelde externe deskundige zijn van artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek het derde lid, eerste volzin, het vierde lid en het vijfde lid, tweede volzin, van overeenkomstige toepassing. De verklaring van de in het tweede lid bedoelde externe deskundige wordt tezamen met de jaarrekening en de toelichting daarop aan de Minister aangeboden.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot:
- a. het jaarlijks door de Uitvoeringsorganisatie op te maken overzicht van geraamde kosten, investeringen en middelen verband houdende met de uitvoering van deze landsverordening in het daaropvolgende jaar;
 - b. de jaarlijks op te maken jaarrekening over het voorafgaande jaar met een daarbij behorende toelichting.

Jaarlijkse
controle

Hoofdstuk V

Geldend maken van aanspraken

- Art. 5.1.** 1. Een verzekerde kan zijn aanspraken ingevolge deze landsverordening slechts geldend maken indien hij beschikt over een geldig bewijs van registratie als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid. De Uitvoeringsorganisatie draagt zorg, dat deze aanspraken tot gelding kunnen worden gebracht.
2. Voor de in het vorige lid bedoelde verzekerde kan enkel vergoeding ten aanzien van verleende zorg ten laste van het Fonds worden verkregen indien de verzekerde over een geldig bewijs van registratie als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid, beschikt.

Geldend maken
aanspraken

- Art. 5.2.** 1. De Uitvoeringsorganisatie verstrekt aan de verzekerde een bewijs van registratie.
2. De geldigheidsduur van het bewijs van registratie wordt door de Uitvoeringsorganisatie bepaald, met een maximum van drie jaar.
3. De verzekerde geeft zijn bewijs van registratie aan de Uitvoeringsorganisatie terug, zodra hij niet langer verzekerd is overeenkomstig deze landsverordening.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangaande de registratie en het bewijs van registratie nadere regels, waaronder regels inzake de inschrijving, de daarbij over te leggen bescheiden en de intrekking, gesteld. Daarbij kunnen verplichtingen worden opgelegd aan verzekerden en inhoudingsplichtigen.

Bewijs van
registratie

- Art. 5.3.** 1. De verzekerde die een aanspraak op verstrekkingen als bedoeld in artikel 3.1 geldend wil maken, wendt zich met inachtneming van de bij of krachtens deze landsverordening gestelde regels tot een zorgaanbieder. Hierbij heeft de verzekerde vrijheid van keuze, met dien verstande dat een verzekerde zich slechts kan wenden tot die huisarts of tandarts op wiens naam hij bij de Uitvoeringsorganisatie is ingeschreven. Gelijkelijk kan hij zich voor farmaceutische hulp op recept slechts wenden tot de apotheek op wiens naam hij bij de Uitvoeringsorganisatie is ingeschreven. Indien de huisarts of tandarts deel uitmaakt van een samenwerkingsverband van huisartsen respectievelijk tandartsen, geschiedt de inschrijving mede op naam van dat samenwerkingsverband.
2. Een inschrijving bij een huisarts, tandarts of apotheek kan niet eerder dan na één jaar worden gewijzigd. Een wijziging binnen één jaar is alleen mogelijk ingeval van verhuizing van de verzekerde zelf of van de zorgaanbieder en ingeval van een zodanige ernstige vertrouwensbreuk dat van de verzekerde niet meer verwacht kan worden dat deze zich nog langer aan behandeling door de zorgaanbieder onderwerpt.
3. In incidentele gevallen kan een verzekerde zich wenden tot een andere huisarts, tandarts of apotheek dan degene op wiens naam de verzekerde is ingeschreven bij de Uitvoeringsorganisatie, mits het voor de verzekerde redelijkerwijs niet mogelijk is of niet van de verzekerde verwacht kan worden dat hij zich wendt tot de zorgaanbieder op wiens naam hij is ingeschreven.
4. Indien met inachtneming van artikel 7.1, vijfde lid, een beperking in de praktijkomvang

Keuze zorg-
aanbieder

is overeengekomen, wordt - indien de hulpverlening aan betrokkene tot een overschrijding van de overeengekomen maximale praktijkomvang zou leiden - zulks kenbaar gemaakt aan de verzekerde. Tenzij zulks - mede naar het oordeel van de Uitvoeringsorganisatie - redelijkerwijs niet mogelijk is, kan de verzekerde in dat geval zijn aanspraken slechts geldend maken bij een zorgaanbieder wiens maximale praktijkomvang nog niet bereikt is.

Uitzending naar
buitenland

Art. 5.4. 1. De aanspraak op verstrekkingen kan slechts hier te lande tot gelding worden gebracht.

2. De aanspraak op verstrekkingen kan voorts slechts tot gelding worden gebracht voor zover de verzekerde, gelet op zijn behoefte en uit een oogpunt van doelmatige zorgverlening, redelijkerwijs daarop naar aard en omvang is aangewezen alsmede voor zover de zorg hier te lande in redelijkheid geboden kan worden.

3. Indien de zorg niet hier te lande kan worden verleend, beslist het Uitvoeringorgaan, de medisch adviseur gehoord, met inachtneming van de bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde regels per geval of uitzending naar het buitenland noodzakelijk is.

4. Bij het in het derde lid bedoelde landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald voor welke verstrekkingen en onder welke voorwaarden hulp in het buitenland kan worden vergoed, welke deel van de kosten voor eigen rekening komt en welke vergoeding maximaal wordt gegeven alsmede wanneer de verzekerde aanspraak heeft op een garantiestelling jegens de Uitvoeringsorganisatie.

Behandeling
gedurende
tijdelijk verblijf
buitenland

Art. 5.5. 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 5.4, eerste lid, kunnen verzekerden die reeds gediagnosticeerd zijn met een chronische ziekte en die reeds hiervoor bij of krachtens deze landsverordening in behandeling zijn, de nodige medische behandeling gedurende een tijdelijk verblijf in het buitenland voortzetten, mits:

a. het gaat om een chronische aandoening waarbij achterwege blijven van de behandeling levensbedreigend is voor de verzekerde;

b. het een behandeling betreft die door een medische zorgverlener moet worden verleend of waarbij de hulp van een medische zorgverlener noodzakelijk is; en

c. de Uitvoeringsorganisatie toestemming vooraf heeft verleend.

2. De voortzetting van de behandeling gedurende tijdelijk verblijf in het buitenland wordt tijdig door of namens de verzekerde aangevraagd bij de Uitvoeringsorganisatie. De aanvraag dient vergezeld te gaan van een motivering van de lokale behandelende arts. Tevens dient een verklaring van de in het buitenland gevestigde medische zorgverlener te worden overgelegd waaruit blijkt dat de behandeling door de medische zorgverlener zal worden verleend en dat die medische zorgverlener de verantwoordelijkheid op zich neemt voor de behandeling.

3. Alvorens een beslissing op de ingediende aanvraag te nemen, stelt de Uitvoeringsorganisatie vast of een indicatie als bedoeld in het eerste lid bestaat.

4. De Uitvoeringsorganisatie neemt zoveel mogelijk na overleg met de medische zorgverlener een beslissing op de in het tweede lid bedoelde aanvraag. Indien deze beschikking de toestemming van de Uitvoeringsorganisatie inhoudt, wordt bij de beslissing tevens aangegeven wie de verantwoordelijke medische zorgverlener zal zijn.

5. De Uitvoeringsorganisatie kan ingeval het eerste lid van toepassing is, slechts aangesproken worden voor een bedrag gelijk aan het maximale tarief dat geldt voor verstrekkingen die lokaal worden verricht. In het geval er geen lokaal tarief voorhanden is, wordt maximaal de helft van de buitenlandse nota vergoed.

Hoofdstuk VI

Dekking van de kosten

Financiering
BVZ

Art. 6.1. 1. Er is een Fonds Basisverzekering Ziektekosten.

2. De kosten verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening komen ten laste van het Fonds.

3. Door het Fonds wordt een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve gevormd en in stand gehouden.

4. Met het beheer van het Fonds is belast de Uitvoeringsorganisatie bedoeld in artikel 4.1 van deze landsverordening. Artikel 4.2, eerste en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 6.2. 1. De middelen van het Fonds worden verkregen uit:¹

- a. een inkomensafhankelijke premie te betalen door verzekerden;
- b. (Vervallen)
- c. jaarlijks door het Land te verstrekken bijdragen;
- d. overige inkomsten.

Herkomst mid-
delen fonds

2. De hoogte van de jaarlijks verschuldigde inkomensafhankelijke premie wordt als een percentage vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, waarbij dat percentage verschillend kan zijn voor verschillende groepen verzekerden in verband met leeftijd, geringe omvang van het inkomen of soort inkomen. In dat landsbesluit wordt voor wat betreft het inkomen een ondergrens vastgesteld ter bepaling van het deel van het inkomen beneden die grens waarover geen inkomensafhankelijke premie verschuldigd is en een bovengrens ter bepaling van het deel van het inkomen boven die grens waarover geen inkomensafhankelijke premie verschuldigd is.

3. Voorts kan in het landsbesluit, bedoeld in het tweede lid, worden bepaald dat een deel van de inkomensafhankelijke premie niet verschuldigd is.

4. De hoogte van de landsbijdrage, bedoeld in het eerste lid, onder c, wordt vastgesteld in de jaarlijkse landsbegroting. Maandelijks wordt een twaalfde deel van die landsbijdrage, bij vooruitbetaling aan de Uitvoeringsorganisatie voldaan.

5. Artikel 6.3, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op de vaststelling bedoeld in het vierde lid.

Art. 6.3. 1. De hoogte van de jaarlijks verschuldigde inkomensafhankelijke premie en van de in artikel 6.8, vijfde lid, bedoelde toeslag, wordt uiterlijk per 1 december van enig jaar ten behoeve van het daaropvolgende jaar vastgesteld.

Maatstaf
premieheffing

2. Zolang er met betrekking tot enig jaar geen vaststelling overeenkomstig het eerste lid is geschiedt, blijft voor de desbetreffende premie of toeslag de laatst voorafgaande vaststelling gelden tot het jaar waarvoor de vaststelling wel overeenkomstig het eerste lid geschiedt.

Art. 6.4. 1. Toezichthouder op het beheer van het Fonds is de organisatie die op grond van artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf is belast met het in die landsverordening geregelde toezicht.

Toezichthouder
Fonds

2. De Uitvoeringsorganisatie vergoedt ten laste van het Fonds op declaratiebasis de kosten welke voor de toezichthouder aan de uitvoering van zijn taken krachtens het eerste lid zijn verbonden. Daartoe houdt die toezichthouder een overzicht bij van verrichte werkzaamheden in het kader van bedoelde taken. De declaraties worden eens per kwartaal ingediend en terstond betaalbaar gesteld.

3. De Uitvoeringsorganisatie verleent aan de toezichthouder alle medewerking die deze redelijkerwijs kan verlangen ter uitoefening van het in het eerste lid bedoelde toezicht.

4. De artikelen 9.1, tweede tot en met vijfde lid, en 9.2, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het door de toezichthouder ingevolge het eerste lid te houden toezicht.

Art. 6.5. 1. Voor de kosten die ten behoeve van de verzekerde krachtens deze landsverordening zijn gemaakt is aansprakelijk jegens het Fonds te wiens laste die kosten komen:

Verhaal door
Uitvoerings-
organisatie

a. degene, die naar burgerlijk recht aansprakelijk is jegens de verzekerde. Van degene die als vorenbedoeld jegens het Fonds aansprakelijk is, kan vergoeding worden gevorderd voor toekomstige te verwachten en voor terugkerende kosten in de vorm van betaling van een bedrag ineens;

b. de verzekerde wiens schade het gevolg is van handelen zijnerzijds in strijd met een wettelijk gebod of verbod. Van degene die als vorenbedoeld jegens het Fonds aansprakelijk is, kan vergoeding worden gevorderd voor toekomstige te verwachten en voor terugkerende kosten in de vorm van betaling van een bedrag ineens;

c. degene die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, aanspraken als verzekerde heeft doen gelden;

d. degene die, wetende of redelijkerwijs kan vermoeden dat betrokkene geen verzekerde is, medewerking verleent aan het toekennen van verstrekkingen als bedoeld in artikel 3.1;

e. degene die de verplichtingen, bedoeld in artikel 5.2, vierde lid, tweede volzin, niet naleeft.

2. De Uitvoeringsorganisatie oefent haar vorderingrecht als bedoeld in het eerste lid uit, tenzij

1. Voor vaststelling premies en bijdragen, zie PB 2013, no. 4, hierna opgenomen in dit boekwerk.

aanstands duidelijk is dat de kosten van de incassering die ten laste van het Fonds zullen komen meer zullen bedragen dan de daaruit te verkrijgen opbrengsten.

3. De Uitvoeringsorganisatie komt het in het eerste lid, onder a, bedoelde vorderingsrecht toe tot ten hoogste het bedrag waarvoor de aansprakelijke, bij het ontbreken van de aanspraken krachtens deze landsverordening naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn.

4. Van een ongeval dat tot kosten voor het Fonds heeft geleid, en waarvoor naar het oordeel van de verzekerde of de zorgaanbieder een derde naar burgerlijk recht aansprakelijk is of gesteld zou kunnen worden, doet de verzekerde alsmede de desbetreffende zorgaanbieder melding aan de Uitvoeringsorganisatie.

Heffing en inning

Art. 6.6. 1. De heffing van de inkomensafhankelijke premie geschiedt door de Inspecteur der Belastingen en de inning geschiedt door de Ontvanger.

2. Op de heffing van de inkomensafhankelijke premie is de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing.

3. Op de inning van de inkomensafhankelijke premie is de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 van overeenkomstige toepassing.

4. Op de dwanginvordering van de inkomensafhankelijke premie is de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen van overeenkomstige toepassing.

Heffing bij wege van aanslag

Art. 6.7. 1. De inkomensafhankelijke premie wordt geheven bij wege van aanslag naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats. Ten behoeve van de toepassing van de tweede volzin kunnen bij ministeriële regeling, met algemene werking, nadere regels worden gesteld.

2. Bij de toepassing van het eerste lid wordt de ingevolge artikel 6.8 afgedragen inkomensafhankelijke premie als voorheffing verrekend.

3. Artikel 41B, eerste en tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting is van overeenkomstige toepassing met dien verstande dat de in dat artikel 41B, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, genoemde bedragen telkens worden gesteld op Cg 50,00.

Inhouding door werkgever

Art. 6.8. 1. Indien de verzekerde een werknemer is in de zin van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976, wordt de verschuldigde inkomensafhankelijke premie geheven bij wege van afdracht op aangifte door degene die voor wat betreft die verzekerde onder de werking van artikel 4 van die landsverordening valt.

2. Bij de toepassing van het eerste lid is de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 van overeenkomstige toepassing voor zover bij deze landsverordening niet anders bepaald is.

3. Bij de toepassing van het eerste lid wordt de inkomensafhankelijke premie geheven over het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de in artikel 7, vierde lid, van die landsverordening bedoelde vermindering met de bijdragen van de verzekerde in de verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering en de premies, bedoeld in artikel 5 van de Regeling tegemoetkoming ziektekosten overheidsgepensioneerden. Artikel 6.7, eerste lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij de toepassing van het eerste lid, zijn de op grond van het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 6.2, tweede lid, voor wat betreft het inkomen ter bepaling van de verschuldigde inkomensafhankelijke premie gegeven regels, van overeenkomstige toepassing.

5. De inhoudingsplichtige die onder de werking van artikel 4, eerste lid, onder a, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 valt, betaalt aan elke verzekerde die tot die inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat, een toeslag ter compensatie van de door die verzekerde verschuldigde inkomensafhankelijke premie. De hoogte van de toeslag komt ten minste overeen met een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te stellen deel van die verschuldigde inkomensafhankelijke premie.

6. Het is de inhoudingsplichtige verboden om de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk op de hem betreffende verzekerde of verzekerden te verhalen.

7. De artikelen 6 en 6A van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 6.9. (Vervallen)

Art. 6.10. De inkomensafhankelijke premie worden direct na de betaling daarvan rechtstreeks in het Fonds gestort.

Storting premie
in Fonds

Hoofdstuk VII
Zorgaanbieders

Art. 7.1. 1. De Uitvoeringsorganisatie sluit voor de uitvoering van deze landsverordening met medische beroepsbeoefenaren en zorginstellingen een zorgcontract krachtens welke deze gelden als zorgaanbieder in de zin van deze landsverordening.

Zorgcontract,
uitvoerings-
organisatie,
zorgaanbieder

2. Een zorgcontract wordt voor ten hoogste twee jaar aangegaan. Na het verstrijken van de desbetreffende periode kan opnieuw een zorgcontract worden gesloten telkens voor ten hoogste twee jaar, indien de zorgaanbieder:

- a. een daartoe strekkend verzoek aan de Uitvoeringsorganisatie heeft gedaan, en
- b. de voorschriften van het aflopende zorgcontract zijn nageleefd.
3. Een zorgcontract wordt schriftelijk vastgelegd en houdt ten minste bepalingen in over:
 - a. het tijdstip waarop het van kracht wordt en de periode waarvoor het is aangegaan,
 - b. de soort hulp die verleend wordt en de kwaliteit van de hulpverlening,
 - c. de vergoedingen die bij de Uitvoeringsorganisatie in rekening kunnen worden gebracht,
 - d. de verplichtingen van administratieve aard, waartoe partijen zich verbinden,
 - e. standaardbehandelingsvoorschriften of -protocollen of een verwijzing naar elders bestaande voorschriften of protocollen,
 - f. de controle op de naleving van het zorgcontract,
 - g. de gegevensverstrekking ten behoeve van deze controle, en
 - h. de wijze waarop het zorgcontract - al dan niet tussentijds - kan worden beëindigd.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere criteria gesteld waaraan zorgcontracten ten minste moeten voldoen. Deze criteria hebben slechts betrekking op zorgcontracten die na de inwerkingtreding van een zodanig landsbesluit tot stand komen.
5. Partijen kunnen overeenkomen dat de praktijkomvang van een zorgaanbieder een daarbij bepaald maximum niet te boven gaat.

Art. 7.2. 1. Omtrent de inhoud van de met zorgaanbieders te sluiten zorgcontracten wordt - voor zover van toepassing - overleg gepleegd met naar het oordeel van de Minister, gehoord de Raad voor de Volksgezondheid, representatieve organisaties van zorgaanbieders.

Afsluiten
zorgcontract

2. Dit overleg mondt uit in een modelovereenkomst voor de desbetreffende groep zorgaanbieders die in overeenstemming is met het landsbesluit, bedoeld in artikel 7.1, vierde lid. Een zodanige modelovereenkomst wordt aan de Minister ter kennis gebracht.

3. Indien een modelovereenkomst is vastgesteld, wijken de desbetreffende bepalingen in de met individuele zorgaanbieders te sluiten zorgcontracten daarvan niet af.

Art. 7.3. 1. De Minister kan, gehoord de Raad voor de Volksgezondheid, het Gerecht in Eerste Aanleg verzoeken een door de Uitvoeringsorganisatie met een zorgaanbieder gesloten zorgcontract te vernietigen indien de inhoud daarvan naar diens oordeel in strijd is met het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde.

Vernietigen
zorgcontract

2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid, kan uitsluitend worden gedaan binnen drie maanden nadat het betreffende zorgcontract is gesloten.

Art. 7.4. 1. Indien de Uitvoeringsorganisatie van oordeel is dat een zorgaanbieder handelt in strijd met de uit het voor hem geldende zorgcontract voortvloeiende verplichtingen, spreekt de Uitvoeringsorganisatie de zorgaanbieder daarop aan.

Mogelijkheid
tot onderzoek
zorgaanbieder

2. Indien de zorgaanbieder naar het oordeel van de Uitvoeringsorganisatie geen verbetering laat zien in de situatie zoals omschreven in het eerste lid, geeft de Uitvoeringsorganisatie opdracht tot een onafhankelijk doelmatigheids- en rechtmatigheidsonderzoek en stelt de Uitvoeringsorganisatie de Inspectie voor de Volksgezondheid hiervan in kennis en een of meer andere, door de Minister daartoe aangewezen instanties of instellingen die bij het toezicht of de controle op de uitvoering van deze landsverordening zijn betrokken. Zonodig beëindigt de Uitvoeringsorganisatie in een zodanig geval het zorgcontract.

Regelgeving
tarieven bij
landsbesluit

Art. 7.5. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de door zorgaanbieders voor verleende zorg in rekening te brengen tarieven.
2. Het is zorgaanbieders voor verstrekkingen als bedoeld in artikel 3.1 niet toegestaan andere tarieven in rekening te brengen, dan wel van de verzekerde aanvullende betalingen te vragen anders dan voor zover bij of krachtens deze landsverordening toegestaan.

Hoofdstuk VIII **Bezwaar en beroep**

Beroep

Art. 8.1. 1. De verzekerde die bezwaar heeft tegen een beslissing van de minister of een beslissing van de Uitvoeringsorganisatie, kan binnen zes weken na de dagtekening daarvan een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij de minister onderscheidenlijk bij de Uitvoeringsorganisatie. Een bezwaarschrift kan tevens worden ingediend, indien de minister onderscheidenlijk de Uitvoeringsorganisatie, na daartoe schriftelijk te zijn aangemaand, niet binnen zes weken na de aanmaning een beslissing heeft genomen.
2. Tegen de op grond van deze landsverordening genomen beslissingen van de Minister en die van de Uitvoeringsorganisatie staat voor belanghebbenden binnen zes weken na de dag waarop deze zijn gegeven, beroep open bij het Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao.

Medisch
adviescollege

Art. 8.2. 1. Er is een medisch adviescollege.
2. In geval van bestuurlijke heroverweging als bedoeld in de Landsverordening administratieve rechtspraak, neemt de Uitvoeringsorganisatie ter zake medische aangelegenheden geen beslissing dan op grond van een ter zake uitgebracht bindend advies van het medisch adviescollege.
3. In het medisch adviescollege hebben naast de medisch adviseur van de Uitvoeringsorganisatie zitting twee door de Minister te benoemen medische beroepsbeoefenaren. Daarbij wijst de Minister een van die twee medische beroepsbeoefenaren aan als voorzitter.
4. Het medisch adviescollege hoort zonodig deskundigen indien zulks voor de oordeelsvorming van het college wenselijk is.
5. De benoeming van de medische beroepsbeoefenaren, bedoeld in het derde lid, geldt voor de duur van vier jaren. Na het verstrijken van die benoemingstermijn kunnen de betrokkenen maximaal één keer aansluitend opnieuw worden benoemd.
6. De Minister kan de leden van het medisch adviescollege als lid van dat college schorsen en, al dan niet op eigen verzoek, uit het college ontslaan. Voorafgaande aan een schorsing of ontslag van de medisch adviseur van de Uitvoeringsorganisatie, hoort de Minister de Uitvoeringsorganisatie. Een schorsing duurt maximaal twee maanden.
7. Het medisch adviescollege wordt ondersteund door een door de Uitvoeringsorganisatie ter beschikking te stellen secretariaat. Voor wat betreft die ondersteunende werkzaamheden zijn de betrokken medewerkers uitsluitend verantwoording verschuldigd aan de voorzitter van het medisch adviescollege.
8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld ter zake van de besluitvorming en werkwijze van het medisch adviescollege en de honorering van de leden voor verrichte werkzaamheden.

Hoofdstuk IX **Handhaving** **§ 1. Toezicht**

Met toezicht be-
laste personen

Art. 9.1. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
a. alle inlichtingen te vragen;
b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
c. goederen aan opname en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d,

verschafft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.
5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die in het kader van de uitoefening van het toezicht op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 9.2. 1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthouders een door de Minister te verstrekken legitimatiebewijs bij zich.
2. Desgevraagd tonen zij hun legitimatiebewijs aanstonds.
3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de toezichthouder en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Legitimatie

§ 2. Opsporing

Art. 9.3. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Met opspo-ring
belaste per-
sonen

§ 3. Strafrechtelijke handhaving

Art. 9.4. 1. Het opzettelijk, mondeling of schriftelijk verstrekken of doen verstrekken van inlichtingen dan wel een ander er toe bewegen mondeling of schriftelijk inlichtingen te verstrekken die onjuist zijn alsmede het afleggen van een valse verklaring aan de Uitvoeringsorganisatie, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van de derde categorie.
2. Degene die opzettelijk de geheimhoudingsplicht, bedoeld in artikel 10.1, schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de vijfde categorie dan wel met beide straffen.
3. Degene aan wiens schuld schending van de geheimhoudingsplicht, bedoeld in artikel 10.1, te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vijfde categorie.
4. Vervolgning inzake schending van de geheimhouding wordt slechts ingesteld op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.
5. De in het eerste, tweede en derde lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Delictsom-schri-jving

Art. 9.5. 1. De inhoudingsplichtige die handelt in strijd met het verbod van artikel 6.8, zesde lid, wordt gestraft met hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de tweede categorie, hetzij met beide straffen. Deze straffen kunnen worden opgelegd voor elk geval waarin de inhoudingsplichtige dat verbod overtreedt ten aanzien van een verzekerde die tot die inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat.
2. De inhoudingsplichtige die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 6.8, vijfde lid, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval, waarin de inhoudingsplichtige die verplichting niet nakomt ten aanzien van een verzekerde die tot die inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat.
3. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Delicts-
omschrijving

§ 4. Bestuursrechtelijke handhaving

Art. 9.6. 1. Ingeval de Uitvoeringsorganisatie misbruik van een bewijs van registratie constateert kan zij de aanspraak op verstrekkingen opschorten dan wel het bewijs van registratie intrekken.
2. Indien de Uitvoeringsorganisatie gegevens bekend worden, die - zo zij bekend geweest waren op het moment van afgifte van het bewijs van registratie - zouden hebben geleid tot afwijzing van het verzoek om registratie, trekt de Uitvoeringsorganisatie het bewijs van registratie in.

Opschorten
verstrekkingen

Art. 9.7. 1. Onverminderd de in artikel 9.6 opgenomen bestuursrechtelijke handhaving,

Bestuurlijke
boete, recidive

kan de Uitvoeringsorganisatie in geval van overtreding van de bij of krachtens deze landsverordening opgenomen verplichtingen een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste vijfduizend gulden. In het geval van een overtreding als bedoeld in artikel 5.2, derde lid, is geen bestuurlijke boete verschuldigd indien betrokkene vanaf het moment waarop het bewijs van registratie terug moest worden gegeven, van dat bewijs geen gebruik heeft gemaakt.

2. Ingeval van herhaling van eenzelfde overtreding binnen twee jaar wordt de boete verdubbeld.

3. Een bestuurlijke boete vervalt, indien degene die haar heeft belopen, wegens het feit op grond waarvan boete is verschuldigd, onherroepelijk is veroordeeld, is vrijgesproken of is ontslagen van rechtsvervolgning dan wel is overleden.

4. Alvorens een bestuurlijke boete op te leggen, stelt de Uitvoeringsorganisatie de betrokkene in kennis van het voornemen daartoe, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

5. De Uitvoeringsorganisatie stelt de betrokkene in de gelegenheid binnen een door de Uitvoeringsorganisatie daarvoor te stellen termijn van ten minste twee weken de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten.

6. De Uitvoeringsorganisatie staat de betrokkene, indien daarom wordt verzocht, toe kennis te nemen van de stukken die ten grondslag liggen aan het voornemen om een bestuurlijke boete op te leggen. De Uitvoeringsorganisatie kan bepaalde stukken van kennisneming uitzonderen in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de opsporing of vervolging van strafbare feiten of op zwaarwichtige gronden aan het algemeen belang ontleend.

Boete bij beschikking

Art. 9.8. 1. Het opleggen van een bestuurlijke boete is een beschikking.

2. In de beschikking worden vermeld:

- de naam van de overtreder;
- zo nodig een aanduiding van de plaats waar en het tijdstip waarop de overtreding is geconstateerd;
- de te betalen boete, een toelichting op de hoogte daarvan, alsmede de termijn waarbinnen en de wijze waarop de boete betaald dient te worden; en
- het overtreden voorschrift.

3. Op verzoek van de overtreder die de beschikking wegens zijn gebrekkige kennis van de in de beschikking overeenkomstig de Landsverordening officiële talen gebezigde taal onvoldoende begrijpt, draagt de Uitvoeringsorganisatie er zoveel mogelijk zorg voor dat de inhoud van de beschikking aan de betrokkene wordt meegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

4. De boete wordt geheven door middel van aanslagen.

Verzuim

Art. 9.9. 1. Indien de boete niet binnen de voorgeschreven termijn is betaald, is de overtreder in verzuim.

- Verzuim heeft de verschuldigdheid van wettelijke rente tot gevolg, overeenkomstig de artikelen 119, eerste en tweede lid, en 120, eerste lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek.
- De Uitvoeringsorganisatie stelt het bedrag van de wettelijke rente vast.

Aanmaning ten aanzien van verzuim

Art. 9.10. 1. De Uitvoeringsorganisatie maant de overtreder die in verzuim is schriftelijk aan tot betaling binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is toegezonden.

2. De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze kan worden afgedwongen door op kosten van de overtreder uit te voeren invorderingsmaatregelen.

3. De Uitvoeringsorganisatie brengt voor de aanmaning een vergoeding in rekening. De vergoeding wordt in de aanmaning vermeld.

Dwanginvordering

Art. 9.11. 1. De Uitvoeringsorganisatie kan een dwangbevel uitvaardigen. Onder dwangbevel wordt verstaan: een schriftelijk bevel van de Uitvoeringsorganisatie dat ertoe strekt de betaling van de verschuldigde boete af te dwingen.

2. Een dwangbevel levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden ten uitvoer gelegd.

Art. 9.12. Een dwangbevel wordt slechts uitgevaardigd wanneer binnen de overeenkomstig

artikel 9.10 gestelde aanmaningstermijn niet volledig is betaald.

- Art. 9.13.** 1. Bij het dwangbevel kunnen tevens de aanmaningsvergoeding, de wettelijke rente en de kosten van het dwangbevel worden ingevorderd.
2. Het dwangbevel kan betrekking hebben op verschillende verplichtingen tot betaling van een geldsom door de schuldenaar aan de Uitvoeringsorganisatie.
3. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op kosten van degene tegen wie het is uitgevaardigd.
4. De kosten zijn ook verschuldigd indien het dwangbevel door betaling van verschuldigde bedragen niet of niet volledig ten uitvoer is gelegd.

Kosten bij
dwang-
invordering

Art. 9.14. 1. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:

- a. aan het hoofd het woord: dwangbevel;
- b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom;
- c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de geldschuld voortvloeit;
- d. het bedrag van de aanmaningsvergoeding;
- e. de kosten van het dwangbevel en
- f. dat het op kosten van de schuldenaar ten uitvoer kan worden gelegd.
2. Het dwangbevel vermeldt voorts, voor zover van toepassing, de ingangsdatum van de wettelijke rente.

Formaliteiten
dwangbevel

- Art. 9.15.** 1. De bekendmaking van een dwangbevel geschiedt door middel van de betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
2. Het exploit vermeldt in ieder geval de gerechtelijke instantie waarbij tegen het dwangbevel en de tenuitvoerlegging ervan overeenkomstig de artikelen 438 en 438a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden opgekomen.

Bekendmaking
dwangbevel

- Art. 9.16.** 1. Gedurende zes weken na de dag van betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Uitvoeringsorganisatie.
2. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Uitvoeringsorganisatie kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

Verzet dwang-
bevel

Art. 9.17. Het bedrag van de aanmaningsvergoeding, bedoeld in artikel 9.10, derde lid, en het bedrag van de kosten van het dwangbevel, worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Bedrag kosten
bij landsbesluit

Hoofdstuk X

Bijzondere bepalingen

Art. 10.1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Geheimhou-
dingsplicht

- Art. 10.2.** 1. Ieder beding dat de aansprakelijkheid van een inhoudingsplichtige ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.
2. De aansprakelijkheid van de niet hier te lande gevestigde inhoudingsplichtige krachtens de bepalingen van deze landsverordening wordt gedragen door zijn hier te lande gevestigde vertegenwoordiger dan wel degene die de leiding heeft over de hier te lande verrichte werkzaamheden.

Aansprakelijk-
heid

Art. 10.3. In de gevallen dat de beëindiging of het verlies van het recht op tegemoetkoming van de verzekerde als gevolg van de toepassing van de bepalingen van deze landsverordening tot hardheden leidt, is de Minister bevoegd, hetzij op verzoek, hetzij ambtshalve deze hardheden geheel of gedeeltelijk op te heffen.

Hardheids-
clause

- Art. 10.4.** 1. Een ieder verschafft de Uitvoeringsorganisatie de inlichtingen, gegevens of bescheiden die noodzakelijk zijn voor de goede uitvoering van deze landsverordening.
2. De verzekerde verschafft uit eigen beweging de Uitvoeringsorganisatie alle inlichtingen,

Inlichtingen-
plicht

gegevens of bescheiden, waarvan de verzekerde redelijkerwijs kan vermoeden dat deze aanleiding kunnen geven tot verlies of beëindiging van het recht op verstrekkingen.

3. In het belang van een goede uitvoering van deze landsverordening is een ieder gehouden de aanwijzingen van de Uitvoeringsorganisatie op te volgen.

4. Bij niet naleving van de verplichtingen opgenomen in het eerste, tweede of derde lid, door de verzekerde is de Uitvoeringsorganisatie bevoegd de verstrekkingen op te schorten.

5. Degenen die werkzaam zijn in het kader van een dienstbetrekking en voor wie uit hoofde van die dienstbetrekking een wettelijke geheimhoudingsplicht geldt, zijn voor wat betreft het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid, jegens het Uitvoeringsorgaan van die geheimhoudingsplicht ontheven.

6. De afgifte van uittreksels uit de registers van de basisadministratie of de burgerlijke stand, geschiedt door de beheerder van die administraties in overeenstemming met de op die administraties toepasselijke wettelijke voorschriften, tenzij bij deze landsverordening anders is bepaald.

kosteloos
verstrekken van
inlichtingen

Art. 10.5. Het verstrekken van inlichtingen aan de Uitvoeringsorganisatie krachtens deze landsverordening en het verlenen van medewerking aan het verkrijgen van die inlichtingen, geschieden kosteloos.

Uitvoering

Art. 10.6. Voor zover deze landsverordening niet voorziet in delegatie van wetgeving, maar niettemin in het belang van de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak wordt gevoeld tot het treffen van nadere regelen, kunnen deze bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden vastgesteld.

Periodiek
deskundig ver-
slag Minister

Art. 10.7. 1. De Minister zendt binnen drie jaar na de inwerkingtreding van deze landsverordening en vervolgens telkens binnen vijf jaar aan de Staten een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze landsverordening, in het bijzonder ook met betrekking tot het functioneren van de Uitvoeringsorganisatie. Alvorens het verslag aan de Staten wordt gezonden wordt de Uitvoeringsorganisatie gelegenheid gegeven tot het geven van zijn visie.

2. Het verslag, bedoeld in het eerste lid, wordt opgesteld op basis van een door een of meer deskundigen uit te voeren evaluatie. Omtrent die evaluatie maakt de Minister met de Uitvoeringsorganisatie afspraken. Die afspraken hebben mede betrekking op de eisen waaraan de evaluatie moet voldoen. De kosten van de evaluatie komen ten laste van het Fonds.

3. De deskundigen bedoeld in het tweede lid, worden door de Minister aangewezen. De afspraken, bedoeld in het tweede lid, omvatten mede de kwalificaties op het gebied van deskundigheid en ervaring waaraan de aan te wijzen deskundigen moeten voldoen.

4. Omtrent het verslag, bedoeld in het eerste lid, de evaluatie en afspraken, bedoeld in het tweede lid, worden de Inspectie voor de Volksgezondheid en een of meer andere, door de Minister daartoe aangewezen instanties of instellingen die bij het toezicht of de controle op de uitvoering van deze landsverordening zijn betrokken, voor advies gevraagd.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gegeven met betrekking tot het verslag, bedoeld in het eerste lid, de eisen, bedoeld in het tweede lid, en de aanwijzing van deskundigen en de kwalificaties, bedoeld in het derde lid. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk XI

Wijziging van andere regelgeving

Art. 11.1. t/m art. 11.8 (Niet opgenomen)

Hoofdstuk XII

Overgangs- en slotbepalingen

Overgangs-
recht

Art. 12.1. 1. Indien een verzekerde voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening een behandeling onderging krachtens enige wettelijke regeling voor ziektekosten die op dat tijdstip is ingetrokken terwijl die behandeling niet was voltooid, geschiedt die voltooiing krachtens deze landsverordening.

2. Indien een verzekerde voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening van de daartoe bevoegde autoriteit, krachtens enige wettelijke regeling voor ziektekosten die op dat tijdstip is ingetrokken, toestemming had gekregen voor een

behandeling en die behandeling op dat tijdstip nog niet was aangevangen, geldt voor die behandeling dat van de Uitvoeringsorganisatie toestemming is verkregen.

3. Een persoon die op de dag voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze landsverordening recht had op verstrekkingen ingevolge een regeling van Curaçao, en die op de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening niet verzekerd wordt ingevolge deze landsverordening, heeft voor zover hij niet krachtens een andere verzekering of voorziening aanspraak heeft op verstrekkingen, gedurende ten hoogste een jaar recht op verstrekkingen ten laste van de middelen van deze landsverordening. Daartoe dienen betrokkenen zich binnen drie maanden na de inwerkingtreding van deze landsverordening aan te melden bij de Uitvoeringsorganisatie.

Art. 12.2. 1. Op verzoeken van een verzekerde om enige verstrekking krachtens de polisvoorwaarden van diens voormalige verzekering of op grond van de wettelijke regeling die op hem van toepassing was vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, die zijn ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening en waarop op bedoeld tijdstip nog geen beslissing is genomen, wordt een beslissing genomen door de Uitvoeringsorganisatie overeenkomstig de regels van deze landsverordening.

Overgangsrecht

2. Op de op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening aanhangige bezwaarschriften in verband met een verstrekking krachtens enige wettelijke regeling voor ziektekosten die van toepassing was vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, wordt een beslissing genomen door de Uitvoeringsorganisatie overeenkomstig de regels van de desbetreffende regeling.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op bezwaarschriften die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening nog niet aanhangig zijn gemaakt, voor zover de termijn waarbinnen de aanhangig making had moeten geschieden krachtens enige wettelijke regeling voor ziektekosten die van toepassing was vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, nog niet is verstreken.

4. Ten aanzien van op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening aanhangige gerechtelijk procedures in verband met een verstrekking krachtens enige wettelijke regeling voor ziektekosten die van toepassing was vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening waarbij de openbare rechtspersoon het Land Curaçao partij is, treedt na genoemde datum de Uitvoeringsorganisatie op als partij.

Art. 12.3. Voor zover de heffing en inning van de premie die verschuldigd was ingevolge de in verband met de inwerkingtreding van deze landsverordening vervallen wettelijke voorschriften, nog niet is voltooid, geschiedt die voltooiing krachtens deze landsverordening met dien verstande dat de berekening van het bedrag van die verschuldigde premie geschiedt met toepassing van de desbetreffende vervallen wettelijke voorschriften. Invordering, restitutie en verrekening komen ten goede aan onderscheidenlijk ten laste van het Fonds.

Overgangsrecht

Art. 12.4. 1. Rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht van het Fonds Ziektekosten Overheidsgepensioneerden op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening gaan op die datum over op de Uitvoeringsorganisatie waarbij de waarde van die rechten en verplichtingen ten goede komt aan onderscheidenlijk ten laste komt van het Fonds.

Fonds
Ziektekosten
Overheidsgepensioneerden

2. De liquide middelen, beleggingen en reserveringen die op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening werden beheerd in het kader van het Fonds Ziektekosten Overheidsgepensioneerden worden met ingang van die datum in overeenstemming met deze landsverordening beheerd door de Uitvoeringsorganisatie ten behoeve van het Fonds.

3. Van de waarde van de op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening bestaande rechten en verplichtingen naar burgerlijk recht van het Ziektefonds, bedoeld in artikel 8, tiende lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering, komt met ingang van die datum 80 procent ten goede aan onderscheidenlijk ten laste van het Fonds.

4. Van de liquide middelen, beleggingen en reserveringen die op de dag onmiddellijk voorafgaande aan de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening werden beheerd in het kader van het Ziektefonds, wordt met ingang van die datum 80 procent in overeenstemming met deze landsverordening beheerd ten behoeve van het Fonds.

5. De Uitvoeringsorganisatie stelt, na overleg met de Minister, uiterlijk 9 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening een gecontroleerde jaarrekening 2012 vast betreffende het Ziektefonds en het Fonds Ziektekosten Overheidsgepensioneerden.

6. Binnen drie maanden na de vaststelling van de jaarrekening 2012 verdeelt de Uitvoeringsorganisatie, in overeenstemming met de Minister, het vermogen van het Ziektefonds definitief tussen dat fonds en het Fonds, naar rato van de verdeling van de uitkeringslasten over de jaren 2011 en 2012 ten laste van het Ziektefonds in enerzijds ziektekosten en anderzijds kosten in verband met loondoorbetaling.

7. Bij de toepassing van het vijfde en zesde lid worden ook de in artikel 12.3 bedoelde invordering, restitutie en verrekening betrokken.

Overheids-
dienaren niet
onder BvZ

Art. 12.5. In afwijking van artikel 2.1 zijn overheidsdienaren en de met hen gelijkgestellten als bedoeld in de Regeling vergoeding behandelings- en verplegingskosten overheidsdienaren niet verzekerd ingevolge deze landsverordening.

Regeling
medewerking
Sociale Verzek-
eringen 1960

Art. 12.6. 1. In afwijking van de artikelen 7.1 tot en met 7.4, behoudt, zolang ter zake geen voorzieningen krachtens deze landsverordening zijn getroffen, de Regeling Medewerking aan de Sociale Verzekeringen 1960 zijn geldigheid. Zolang deze regeling van kracht blijft, wordt het in de definitie van zorgaanbieder opgenomen “waarmee de Uitvoeringsorganisatie een zorgcontract heeft gesloten” vervangen door: die als medewerkende in de zin van de Regeling Medewerking aan de Sociale Verzekeringen 1960 is ingeschreven. Gedurende die periode blijven de artikelen 7.2, 7.3 en 7.4 buiten toepassing.

2. Medische beroepsbeoefenaren die niet zijn aangemerkt als medewerkende in de zin van de Regeling Medewerking aan de Sociale Verzekeringen 1960 maar die werkzaamheden verrichten in het kader van de wettelijke regelingen genoemd in artikel 11.1 worden aangemerkt als medewerkenden als bedoeld in genoemde regeling voor de periode dat de artikelen 7.1 tot en met 7.4 nog geen toepassing hebben gevonden.

3. In afwijking van artikel 7.5, eerste lid, behoudt zolang ter zake geen voorzieningen krachtens deze landsverordening zijn getroffen, het Landsbesluit Medisch Tarief Sociale Verzekeringen 2001 zijn geldigheid. Voor zover tarieven zijn opgenomen in de regeling Tarieven Huisartsen en Medische Specialisten, Curaçao 1986 die niet zijn opgenomen in het Landsbesluit Medisch Tarief Sociale Verzekeringen 2001 blijven die tarieven van kracht zolang geen nieuwe tarieven krachtens artikel 7.5 tot stand zijn gebracht.

Goedkeuring
Minister; art. 6.3
buiten toepassing;
registratie
bewijs

Art. 12.7. 1. Het overzicht, bedoeld in artikel 4.3, voor het jaar 2013, ingaande op de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening, wordt uiterlijk op 30 april 2013 aan de Minister gezonden ter goedkeuring. Voor wat betreft het jaar 2014 wordt het overzicht uiterlijk op 30 juni 2013 aan de Minister gezonden ter goedkeuring.

2. Op de vaststelling voor het jaar 2013 van de inkomensafhankelijke premie, de nominale premie en de in artikel 6.8, vijfde lid, bedoelde toeslag blijft artikel 6.3 buiten toepassing.

3. Een bewijs van registratie voor ziektekosten dat voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening is verstrekt op grond van een wettelijk voorschrift dat op dat tijdstip is ingetrokken of vervallen terwijl de geldigheidsduur van dat bewijs op dat tijdstip nog niet was verstreken, geldt als een bewijs van registratie als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid. Voor de toepassing van artikel 5.2, tweede lid, wordt de voor de berekening van de geldigheidsduur van een bewijs van registratie als bedoeld in de vorige volzin, als beginpunt genomen het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.

Vervallen van
premies

Art. 12.8. Op het tijdstip dat wordt vastgesteld bij het landsbesluit, bedoeld in artikel 12.9, tweede lid, vervalt in artikel 6.8, derde lid, de passage “en de premies, bedoeld in artikel 5 van de Regeling tegemoetkoming ziektekosten overheidsgepensioneerden” en vervalt tevens artikel 12.5.

Inwerking-
treding

Art. 12.9. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 februari 2013.

2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen 11.1, onderdelen a, b en d, 11.6, onderdeel D, en 11.7, onderdeel D, op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip in werking. Het landsbesluit wordt in het Publicatieblad bekendgemaakt.

Citeertitel

Art. 12.10. Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening basisverzekering ziektekosten.

Landsbesluit vaststelling premie, premie-inkomensgrenzen, eigen bijdrage en toeslag BVZ en premie ZV

P.B. 2013/4

Landsbesluit van 31 januari 2013 (zoals gewijzigd bij PB 2014, no. 95).

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder

Definities

- a. landsverordening: de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;
- b. inkomensafhankelijke premie: de premie bedoeld in artikel 6.2, eerste lid, onder a, van de landsverordening;
- c. (Vervallen)
- e. inkomen: inkomen in de zin van artikel 3, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (PB. 2002, no. 63).

Art. 2. 1. Behoudens het tweede, derde en vierde lid bedraagt het percentage van de inkomensafhankelijke premie: 13,6.

Inkomens-afhankelijke premie

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt voor de verzekerde, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de landsverordening die ouder is dan 15 jaar en niet verzekerd is in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering, het percentage van de inkomensafhankelijke premie: 6,5.

3. Van de inkomensafhankelijke premie is niet verschuldigd het deel dat overeenkomt met het bedrag van de door de betrokken verzekerde verschuldigde inkomensafhankelijke premie indien het percentage van de inkomensafhankelijke premie:

- a. 3,8 zou bedragen, mits het inkomen in dat jaar minder dan Cg 13.201,00 bedraagt, maar meer dan Cg 12.000,00;
- b. 2,8 zou bedragen, mits het inkomen in dat jaar minder dan Cg 14.401,00 bedraagt, maar meer dan Cg 13.200,00;
- c. 1,9 zou bedragen, mits het inkomen in dat jaar minder dan Cg 15.601,00 bedraagt, maar meer dan Cg 14.400,00;
- d. 1,1 zou bedragen, mits het inkomen in dat jaar minder dan Cg 16.801,00 bedraagt, maar meer dan Cg 15.600,00;
- e. 0,6 zou bedragen, mits het inkomen in dat jaar minder dan Cg 18.001,00 bedraagt, maar meer dan Cg 16.800,00.

4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid is de verzekerde van wie het inkomen in enig jaar Cg 12.000,00 of minder bedraagt, over dat jaar geen inkomensafhankelijke premie verschuldigd.

5. Het vierde lid is van overeenkomstige toepassing op de verzekerde aan wie een toelage is verleend als bedoeld in het Eilandsbesluit toekenning toelage aan ouderdomspensioengerechtigden.¹

6. Indien de verzekerde niet het gehele jaar verzekerd is geweest, worden ten aanzien van die verzekerde de bedragen van de inkomensgrenzen, genoemd in het derde onderscheidenlijk vierde lid, naar tijdsruimte evenredig verlaagd.

Art. 3. 1. Indien in enig jaar over het direct aan 1 juli voorafgaande tijdvak van twaalf maanden het totaal van de in artikel 6.2, eerste lid, van de landsverordening bedoelde premie-inkomsten, landsbijdrage en overige inkomsten minder bedraagt dan het totaal van de kosten in datzelfde tijdvak verbonden aan de uitvoering van de landsverordening, wordt met ingang van het eerstvolgende kalenderjaar aan de hand van het verschil tussen die twee totalen het op die eerste juli geldende percentage van de inkomensafhankelijke premie, bedoeld in artikel 2, eerste lid verhoogd met één van de volgende bedragen:

Aanpassing premies

- a. bij een verschil dat 1% of minder is van het in de aanhef eerstgenoemde totaal: 0 procentpunt;
- b. bij een verschil dat meer dan 1% is van het in de aanhef eerstgenoemde totaal maar 3% of minder van dat totaal: 0,5 procentpunt;
- c. bij een verschil dat meer dan 3% is van het in de aanhef eerstgenoemde totaal maar 6% of minder is van dat totaal: 0,75 procentpunt;
- d. bij een verschil dat meer dan 6% is van het in de aanhef eerstgenoemde totaal: 1 procentpunt.

1. AB 2005, no. 115.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien het verschil tussen het in de aanhef van dat lid eerstgenoemde totaal meer bedraagt dan het in die aanhef als tweede genoemde totaal, met dien verstande dat het bij dat verschil behorende bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, b, c of d, in mindering wordt gebracht op het op dat moment geldende percentage de inkomensafhankelijke premie, bedoeld in artikel 2, eerste lid.

3. Indien gedurende meerdere aaneengesloten tijdvakken als bedoeld in het eerste lid, het verschil tussen de in de aanhef van dat lid bedoelde totalen telkens 1% of minder bedraagt, wordt op het moment dat het totaal van die in een percentage uitgedrukte verschillen per saldo meer bedraagt dan 1%, het dan geldende percentage van de inkomensafhankelijke premie, bedoeld in artikel 2, eerste lid verhoogd onderscheidenlijk verminderd met het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel b.

4. Indien de inkomensafhankelijke premie, bedoeld in artikel 2, eerste lid, een wijziging ondergaat op grond van het eerste, tweede of derde lid, wordt gelijktijdig met die wijziging het percentage van de inkomensafhankelijke premie, bedoeld in artikel 2, tweede lid, op overeenkomstige wijze aangepast met dien verstande dat het bedrag van die aanpassing wordt verkregen door het bedrag van de eerstgenoemde wijziging te vermenigvuldigen met een breuk waarvan de teller gelijk is aan het bedrag van het percentage bedoeld in artikel 2, tweede lid, en het bedrag van de noemer gelijk is aan het bedrag van het percentage, bedoeld in artikel 2, eerste lid. Het bedrag van de aanpassing wordt afgerond op twee decimalen.

5. De met ingang van 1 januari van enig jaar op grond van dit artikel geldende percentages van de inkomensafhankelijke premie worden daaraan voorafgaand uiterlijk op 30 november door de Minister van Gezondheid, Milieu en Natuur bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant en in één of meer dagbladen.

Premie- bovengrens

Art. 4. 1. Indien in enig jaar het inkomen meer bedraagt dan Cg 150.000,00 op jaarbasis, dan is voor dat jaar over het meerdere geen inkomensafhankelijke premie verschuldigd.

2. De premie-inkomensbovengrens, bedoeld in het eerste lid, geldt voor alle verzekerden.

3. Indien de verzekerde niet het gehele jaar verzekerd is geweest, wordt ten aanzien van die verzekerde het bedrag, genoemd in het eerste lid, naar tijdsruimte evenredig verlaagd.

Art. 5. (Vervallen)

Eigen bijdrage

Art. 6. De eigen bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, derde lid, van de landsverordening bedraagt: Cg 1,00 per receptregel, te betalen aan de apotheek bij de aflevering van medicijnen op recept.

Toeslag

Art. 7. 1. De toeslag, bedoeld in artikel 6.8, vijfde lid, van de landsverordening, komt ten minste overeen met het bedrag van de voor de betrokken verzekerde verschuldigde inkomens-afhankelijke premie indien het percentage van die premie 9,3% zou bedragen.

2. In afwijking van het eerste lid komt voor de verzekerde ten aanzien waarvan artikel 2, tweede lid, van toepassing is, de toeslag ten minste overeen met het bedrag van de voor de betrokken verzekerde verschuldigde inkomensafhankelijke premie indien het percentage van die premie 2,8% zou bedragen.

Premie ziekte- verzekering

Art. 8. 1. Het percentage van de premie, bedoeld in artikel 8, zesde lid, van de Landsverordening Ziekteverzekering, bedraagt voor de periode tot aan 1 januari 2014: 1,9.

2. Het premiepercentage, bedoeld in het eerste lid, wordt voor de in dat lid bedoelde periode als volgt verdeeld:

a. 1,9 voor de werkgever; en

b. 0,0 voor de werknemer.

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 9. Artikel 3 blijft buiten toepassing ten aanzien van de inkomensafhankelijke premie voor de jaren tot 2016.

Art. 9a . Ten aanzien van een verzekerde die op of na 1 maart 2014 maar voorafgaande aan 1 maart 2016 de leeftijd van 60 jaar bereikt en die na het bereiken van de leeftijd van 60 jaar recht heeft op een toeslag als bedoeld in artikel 6.8, vijfde lid, van de landsverordening, wordt artikel 7, tweede lid, toegepast, tenzij die verzekerde aantoonst verzekerd te zijn in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering.

Art. 10. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 februari 2013.

Inwerking-
treding
Citeertitel

Art. 11. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit vaststelling premie, premieinkomensgrenzen, eigen bijdrage en toeslag basisverzekering ziektekosten en premie ziekteverzekering.

Registratie verzekerden BVZ

P.B. 2013, no. 5

Landsbesluit van 31 januari 2013

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

Definities

- a. de landsverordening: de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;
- b. identiteitsdocument: het identiteitsdocument, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening identificatieplicht.

Art. 2. 1. Ten einde zijn aanspraken ingevolge de landsverordening geldend te kunnen maken is iedere verzekerde verplicht zich bij de Uitvoeringsorganisatie te registreren.

Procedure
registratie

2. De registratie geschiedt na overlegging door de verzekerde van een volledig ingevuld en door de verzekerde ondertekend door de Uitvoeringsorganisatie vastgesteld aanmeldingsformulier.

De Uitvoeringsorganisatie stelt het model van het aanmeldingsformulier vast.

3. De verzekerde, die zich wenst te registreren, legt bij de indiening van het aanmeldingsformulier het identiteitsdocument over.

4. Zonder een geldig identiteitsdocument wordt een verzekerde niet geregistreerd.

5. Zodra de registratie is afgerond, ontvangt de verzekerde na betaling van een nominale premie, als bedoeld in het Landsbesluit vaststelling premie, premie-inkomensgrenzen, eigen bijdrage en toeslag basisverzekering ziektekosten, van de Uitvoeringsorganisatie zijn bewijs van registratie. Bij ministeriële regeling, met algemene werking, worden regels gesteld betreffende de vorm en inhoudelijke vereisten waaraan het bewijs van registratie moet voldoen.

6. Zodra een bewijs van registratie op grond van welke oorzaak dan ook vervalt, dient dit terstond bij de Uitvoeringsorganisatie ingeleverd te worden.

7. De geldigheidsduur van het bewijs van registratie bedraagt maximaal drie jaar.

Art. 3. Bij het geldend maken van enige aanspraak ingevolge de landsverordening dient de verzekerde steeds het bewijs van registratie tezamen met een identiteitsdocument, over te leggen.

Vereiste
documenten

Art. 4. 1. De niet-ingezetene, die zich wenst te registreren als verzekerde, dient naast een identiteitsdocument ook een geldig bewijs van toelating over te leggen.

Registratie niet-
ingezetenen

2. Artikel 2 is van overeenkomstige toepassing op de niet-ingezetene.

3. De duur van het bewijs van registratie voor een niet-ingezetene is ten hoogste gelijk aan de duur van het bewijs van toelating, met dien verstande, dat het bewijs van toelating voor minstens een maand geldig dient te zijn.

Art. 5. De Uitvoeringsorganisatie kan regels stellen met betrekking tot de procedure van registratie. Deze regels dienen door alle betrokkenen in acht genomen te worden.

Regels voor
registratie

Art. 6. Het bewijs van registratie strekt uitsluitend tot het door de verzekerde voor zich zelf geldend maken van aanspraken ingevolge de landsverordening. Misbruik van het bewijs van registratie wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 9.6 en 9.7 van de landsverordening dan wel - indien van toepassing - het Wetboek van Strafrecht.

Misbruik

Art. 7. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit registratie verzekerden basisverzekering ziektekosten.

Citeertitel

Art. 8. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 februari 2013.

Inwerking-
treding

Landsverordening winstbelasting 1940

P.B. 2002/54

Landsverordening op de winstbelasting 1940

Algemene Bepalingen**Art. A. Vervallen****Hoofdstuk I****Voorwerp, bedrag en verschuldigheid der belasting**

Art. 1. 1. Onder de naam van “winstbelasting” wordt een belasting geheven van:

Subjectieve
belastingplicht

a. binnen Curaçao gevestigde naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen, open commanditaire vennootschappen, alsmede verenigingen waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en doelvermogens en buitenlandse rechtspersonen die naar hun vorm met deze lichamen vergelijkbaar zijn.

b. binnen Curaçao gevestigde verenigingen, waarbij het kapitaal niet in aandelen is verdeeld en stichtingen, uit bedrijven, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang, alsmede trusts en stichtingen particulier fonds;

c. buiten Curaçao gevestigde lichamen (met inbegrip van alle vennootschappen en verenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld) uit:

1°. ondernemingen, die en voor zover zij door middel van een binnen Curaçao gevestigde vaste inrichting worden uitgeoefend;

2°. binnen Curaçao gelegen onroerende zaken of daarop betrekking hebbende rechten; en

3°. schuldvorderingen, welke, wat de hoofdsom betreft - verzekerd zijn door hypotheek gevestigd op goederen als bedoeld onder 2°.

Binnen Curaçao gelegen onroerende zaken of rechten waaraan deze zijn onderworpen die behoren tot het vermogen van een onderneming van een buiten Curaçao gevestigd lichaam, worden steeds geacht tot het vermogen van een binnen Curaçao gelegen vaste inrichting te behoren.

2. Heeft het oprichten of instellen plaatsgevonden naar Curaçaos recht, dan wordt, met uitzondering van de artikelen 14B e. een werkplaats; en

f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

7. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen dan een vaste inrichting indien de duur ervan 183 dagen overschrijdt.

8. Niettegenstaande de bepalingen van het vijfde, zesde, en zevende lid, wordt een onderneming die werkzaamheden verricht in de territoriale zee, en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee, waarbinnen Curaçao rechtsmacht of soevereine rechten kan uitoefenen, geacht ter zake van die werkzaamheden, een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, tenzij:

a. de werkzaamheden in kwestie worden verricht gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een periode van twaalf maanden in totaal minder dan 30 dagen beslaat onderscheidenlijk beslaan;

b. of bestaan uit een van de activiteiten als genoemd in het elfde lid, of een combinatie daarvan.

9. Indien een onderneming die in Curaçao werkzaamheden als genoemd in het zevende of achtste lid verricht, nauw is verbonden met een andere onderneming, die als onderdeel van hetzelfde project eveneens werkzaamheden uitvoert in Curaçao, en de door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld ten minste de duur van het in die leden genoemde tijdvak beslaan, wordt, voor de toepassing van die leden, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden te verrichten gedurende een tijdvak van ten minste het in die leden genoemde tijdvakken.

10. Onverminderd het bepaalde in het eerste tot en met het negende lid wordt, mits deze activiteiten, of, in het geval van onderdeel f, het geheel van de activiteiten, van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheid hebben, niet als het aanhouden van een vaste inrichting aangemerkt:¹

a. het gebruik maken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan

- de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid te verrichten;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde werkzaamheden.²

11. De bepalingen van het tiende lid zijn niet van toepassing op een vaste bedrijfsinrichting die door een onderneming gebruikt of aangehouden wordt indien dezelfde onderneming of een nauw daarmee verbonden onderneming op dezelfde plaats of op een andere plaats in Curaçao bedrijfsactiviteiten uitoefent, en:

- a. die plaats of die andere plaats voor de onderneming of voor de nauw daarmee verbonden onderneming een vaste inrichting vormt op grond van de bepalingen van dit artikel; of
 - b. het geheel van de activiteiten dat resulteert uit de combinatie van de activiteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen worden uitgeoefend, niet van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- op voorwaarde dat de bedrijfsactiviteiten die door de twee ondernemingen op dezelfde plaats, of door dezelfde onderneming of nauw daarmee verbonden ondernemingen op de twee plaatsen worden uitgeoefend, aanvullende taken zijn die deel uitmaken van een samenhangende bedrijfsvoering.

12. Niettegenstaande de bepalingen van het vijfde, zesde, en zevende lid, wordt een onderneming, indien een persoon, niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het dertiende lid van toepassing is, namens die onderneming in Curaçao optreedt en gewoonlijk contracten sluit of gewoonlijk een belangrijke rol speelt in het afsluiten van contracten die routinematig worden afgesloten zonder materiele aanpassing door de onderneming, en deze contracten zijn:

- a. afgesloten namens de onderneming; of
 - b. voor overdragen van of het verkrijgen van rechten voor het gebruik van zaken die eigendom zijn van die onderneming of die aan de onderneming ten gebruike staan; of
 - c. voor het verstrekken van diensten door die onderneming;
- dan wordt die onderneming, geacht in Curaçao een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden, bedoeld in het tiende lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting, anders dan een vaste inrichting waarop het elfde lid van toepassing is, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

13. Het twaalfde lid is niet van toepassing wanneer de persoon die namens de onderneming handelt dit doet in zijn bedrijf als onafhankelijk agent en handelt voor de onderneming in de gewone uitoefening van zijn bedrijf. Een persoon die echter uitsluitend of nagenoeg uitsluitend handelt voor rekening van een of meer ondernemingen waaraan hij nauw verbonden is, wordt niet beschouwd als een onafhankelijk agent.

14. Voor de toepassing van dit artikel, is een persoon nauw verbonden met een onderneming indien uit alle relevante feiten en omstandigheden blijkt dat de ene zeggenschap heeft in de andere of dat ze beide onder zeggenschap staan van dezelfde personen of ondernemingen. In elk geval wordt een persoon geacht nauw verbonden te zijn met een onderneming indien de ene middellijk of onmiddellijk meer dan vijftig procent bezit van het uiteindelijk belang in de andere persoon of, in het geval van een lichaam, meer dan vijftig procent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijk belang in het vermogen van het lichaam of indien een andere persoon middellijk of onmiddellijk meer dan vijftig procent bezit van het uiteindelijk belang of, in het geval van een lichaam, meer dan vijftig procent bezit van het totale aantal stemmen en de waarde van de aandelen van het lichaam of van het uiteindelijk belang in het vermogen van het lichaam in de persoon en in de onderneming.

Art. 1A. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. concern: de belastingplichtige tezamen met de lichamen:

1°. waarin de belastingplichtige voor ten minste een derde gedeelte belang heeft;

2°. die voor ten minste een derde gedeelte belang hebben in de belastingplichtige;

3°. waarin een derde voor ten minste een derde gedeelte belang heeft, terwijl deze derde tevens voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de belastingplichtige;

b. binnenlandse winst: de winst, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c;

c. (Vervallen)

d. dochtermaatschappij: een naar het recht van Curaçao, Nederland of Aruba opgerichte naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan ten minste 99 procent van alle aandelen in het bezit zijn van een ander lichaam;

e. moedermaatschappij: een naar het recht van Curaçao, Nederland of Aruba opgerichte naamloze vennootschap of besloten vennootschap die ten minste 99 procent van alle aandelen van een ander lichaam bezit;

f. Curaçaose Beleggingsvennootschap: een binnen Curaçao gevestigde vennootschap met een in aandelen verdeeld kapitaal, welke gedurende het boekjaar zonder onderbreking voldoet aan de volgende voorwaarden:³

1°. het bestuur van de vennootschap houdt een register bij waarin de namen en adressen van de uiteindelijke gerechtigden van de vennootschap, als bedoeld in artikel 45, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, zijn opgenomen;

2°. het bestuur van de vennootschap bestaat uitsluitend uit één of meerdere in Curaçao wonende natuurlijke personen of in Curaçao gevestigde gecertificeerde trustbedrijven dan wel bestuurders van gecertificeerde trustbedrijven en overige bij deze trustbedrijven werkzame personen;

3°. het bestuur van de vennootschap maakt jaarlijks een jaarrekening op die door een door de algemene vergadering benoemde onafhankelijke deskundige wordt gecontroleerd en binnen twaalf maanden na afloop van het boekjaar van een goedkeurende verklaring wordt voorzien. Deze verklaring bevat tevens een bevestiging dat de vennootschap heeft voldaan aan de vereisten als genoemd in onderdelen 1° tot en met 6°. Voorts stelt de onafhankelijke deskundige de verklaring, bedoeld in het tiende lid, op indien door de vennootschap in het betrokken boekjaar dividenden zijn genoten als bedoeld in dat lid;

4°. de statutaire doelstelling van de vennootschap en haar feitelijke werkzaamheden bestaan uitsluitend of nagenoeg uitsluitend, uit het verrichten van kredietuitzettingen, het beleggen in effecten en deposito's of het ontwikkelen en exploiteren van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten;

5°. de vennootschap is niet een bank of soortgelijke kredietinstelling, onderworpen aan het toezicht van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten of een directe of indirecte deelneming als bedoeld in artikel 11, tweede lid, daarvan, dan wel een verstrekker van bonkredieten aan het publiek. De eerste volzin is niet van toepassing voor zover een hiervoor genoemde deelneming uitsluitend overtollige liquiditeiten van de bank of soortgelijke kredietinstelling belegt; en

6°. de vennootschap heeft een reële aanwezigheid, als bedoeld in artikel 1C;

g. dividend: uitdeling uit de volgens haar statutaire jaarrekening bepaalde winst dan wel winstreserve door een vennootschap, met een in aandelen verdeeld kapitaal, daaronder begrepen hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten. Onder dividend wordt niet begrepen hetgeen door een vennootschap wordt betaald ter verkrijging van eigen aandelen, winst- en oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten en hetgeen bij liquidatie door de vennootschap wordt uitgekeerd met betrekking tot zodanige aandelen, winst- en oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten. Terugbetaling van gestort kapitaal- met inbegrip van stortingen van informeel kapitaal die statutair in de winst(reserves) zijn begrepen – in enige vorm en de uitreiking van bonusaandelen worden evenmin als dividend aangemerkt;⁴

h. causale kosten: kosten die een causaal verband houden met het genereren van omzet, in een product begrepen materiaalkosten daaronder niet te verstaan;

i. niet-causale kosten: kosten die geen causaal verband houden met het genereren van

3. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

4. Onderdelen h t/m n zijn ingevoegd bij P.B. 2024, no 40, met ingang van 1 januari 2020.

omzet, in een product begrepen materiaalkosten daaronder niet te verstaan;

j. binnenlandse causale kosten: causale kosten waarvan en voor zover de onderliggende waarde-toevoegende handelingen in Curaçao worden verricht;

k. buitenlandse causale kosten: causale kosten waarvan en voor zover de onderliggende waarde-toevoegende handelingen buiten Curaçao worden verricht;

l. buitenlandse niet-causale kosten: dat deel van de niet-causale kosten dat wordt geacht tot de totale niet-causale kosten in dezelfde verhouding te staan als de buitenlandse causale kosten van het concern staan tot de totale causale kosten van het concern, waarbij voor toepassing van deze bepaling met concern wordt bedoeld, de belastingplichtige tezamen met de in Curaçao gevestigde lichamen, alsmede buitenlandse vennootschappen voor zover deze hun bedrijf uitoefenen middels een vaste inrichting in Curaçao, behorend tot hetzelfde concern, bedoeld in onderdeel a. Indien er geen concern is in Curaçao, dan worden enkel de buitenlandse causale kosten en de totale causale kosten van belastingplichtige in aanmerking genomen;

m. materiaalkosten: de kosten voor fysieke materialen, waaronder mede begrepen grondstoffen, halfabricaten, hulpstoffen en producten die in het dienstverleningsproces of productieproces worden gebruikt, of eindproducten voor de verkoop;

n. royalty inkomsten: vergoedingen van elke aard, ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht of modellenrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

2. Onder gecertificeerd trustbedrijf in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, wordt verstaan een trustbedrijf dat voldoet aan bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden.

3. Onder bestuurders van gecertificeerde trustbedrijven en overige bij deze trustbedrijven werkzame personen in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, wordt verstaan de bestuurders en personen die voldoen aan bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden.

4. Indien de statuten van de vennootschap, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, bepalen dat de bestuurstaken worden verdeeld over een algemeen bestuur en een uitvoerend bestuur dan mag in afwijking van het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, het algemene bestuur mede bestaan uit één of meerdere buiten Curaçao wonende natuurlijke personen mits deze personen, indien zij tot vertegenwoordiging van de vennootschap bevoegd zijn, daartoe slechts gezamenlijk met één of meer van de in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, bedoelde personen bevoegd zijn.

5. De vennootschap maakt jaarlijks in haar aangifte winstbelasting kenbaar:

b. dat er voldaan wordt aan de voorwaarden genoemd in het eerste lid, onderdeel f en derhalve behandeld te willen worden als een Curaçaose Beleggingsvennootschap; en

c. per begin van welk kalenderjaar de status van de vennootschap als Curaçaose Beleggingsvennootschap is ingegaan of is beëindigd.

Indien blijkt dat niet aan alle voorwaarden wordt voldaan, komt de status van de vennootschap als Curaçaose Beleggingsvennootschap met terugwerkende kracht te vervallen tot het eerste moment waarop niet of niet langer aan bedoelde voorwaarden wordt voldaan. Dit is een voor bezwaar vatbare beslissing van de Inspecteur.⁵

6. Indien een vennootschap een Curaçaose Beleggingsvennootschap is geweest en vervolgens een belaste vennootschap is geworden, kan de vennootschap niet binnen zesendertig maanden nadat zij een belaste vennootschap is geworden opnieuw aangemerkt worden als een Curaçaose Beleggingsvennootschap.³

7. (vervallen)⁹

8. Ingeval een vennootschap niet meer aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, voldoet, wordt deze vennootschap een belaste vennootschap met ingang van het boekjaar waarin niet langer voldaan wordt aan evengenoemd lid.

9. Een Curaçaose Beleggingsvennootschap, die een beschikking als bedoeld in het twaalfde lid heeft ontvangen, wordt een belaste vennootschap met ingang van het boekjaar volgend

5. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

op het boekjaar, waarin die beschikking onherroepelijk is geworden.

10. Indien door een Curaçaose Beleggingsvennootschap in enig boekjaar dividenden zijn ontvangen, welke zijn uitgekeerd op aandelen in een vennootschap, die niet binnen Curaçao, Nederland, Aruba, Sint Maarten, of Bonaire, Sint Eustatius en Saba, is gevestigd en evenmin is onderworpen aan een buitenlands belastingregime als bedoeld in het elfde lid is gevestigd, verstrekt de in het eerste lid, onderdeel f, onder 3°, genoemde onafhankelijke deskundige bij diens goedkeurende verklaring van de jaarrekening een verklaring ten behoeve van de Inspecteur inhoudende dat de vennootschap, die de dividenden heeft uitgekeerd, onderworpen is aan een belasting die in enige vorm naar de winst wordt geheven waarvan het nominale tarief ten minste 10 procent bedraagt dan wel vergelijkbaar is met de Curaçaose winstbelasting.

11. ⁶ Bij ministeriële beschikking met algemene werking kunnen buitenlandse belastingregimes worden aangewezen, die voor de toepassing van dit artikel vergelijkbaar worden geacht met de Curaçaose winstbelasting.

12. Indien het bedrag dat de Curaçaose Beleggingsvennootschap netto ontvangt aan dividenden waarvoor de verklaring, bedoeld in het tiende lid, niet kan worden afgegeven meer bedraagt dan 5 procent van de som van de voordelen, behaald met de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, onder 4°, wordt door de onafhankelijke deskundige in voornoemde verklaring daarvan melding gemaakt. Na ontvangst van de verklaring met de melding, bedoeld in de vorige volzin, stelt de Inspecteur de vennootschap onverwijld schriftelijk, bij voor bezwaar vatbare beschikking, in kennis dat de vennootschap niet meer voldoet aan de voorwaarden om als Curaçaose Beleggingsvennootschap te worden aangemerkt.

Art. 1B⁷ 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder doelvermogen verstaan de volgende kwalificerende lichamen:

Doelvermogen

- a. een stichting particulier fonds als bedoeld in titel 2 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht;
- b. een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht;
- c. een fonds voor gemene rekening, zijnde een fonds ter verkrijging van voordelen voor de deelgerechtigden door het voor gemene rekening beleggen of anderszins aanwenden van gelden, mits van de deelgerechtigdheid in het fonds blijkt uit verhandelbare bewijzen van deelgerechtigdheid. Een fonds voor gemene rekening wordt als onderneming aangemerkt. De bewijzen van deelgerechtigdheid worden als verhandelbaar aangemerkt indien voor vervreemding niet de toestemming van alle deelgerechtigden is vereist, met dien verstande dat ingeval vervreemding uitsluitend kan plaatsvinden aan het fonds voor gemene rekening of aan bloed- en aanverwanten in de rechte linie de bewijzen niet als verhandelbaar worden aangemerkt;
- d. een naamloze vennootschap als bedoeld in titel 5 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek die voldoet aan de in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 1° tot en met 6° genoemde voorwaarden;
- e. een besloten vennootschap als bedoeld in titel 6 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek die voldoet aan de in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 1° tot en met 6° genoemde voorwaarden;
- f. een vaste inrichting van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, die voldoet aan de in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 1° tot en met 6° genoemde voorwaarden.

2. Het lichaam maakt jaarlijks in haar aangifte winstbelasting kenbaar:

- a. behandelde te willen worden als een doelvermogen dat aan de voorwaarden genoemd in het eerste lid voldoet; en
- b. per begin van welk kalenderjaar de status van het lichaam als doelvermogen is ingegaan of is beëindigd.

Indien blijkt dat niet aan alle voorwaarden wordt voldaan, komt de status van de vennootschap als doelvermogen met terugwerkende kracht te vervallen tot het eerste moment waarop niet of niet langer aan bedoelde voorwaarden wordt voldaan. Dit is een voor bezwaar vatbare

6. Beschikking aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting (P.B. 2009, no. 78).

7. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

beslissing van de Inspecteur.

3. Vanaf het moment dat de status van het lichaam als doelvermogen is ingegaan, geldt deze status voor tenminste drie volledige boekjaren. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing indien een lichaam naar buitenlands recht wordt omgezet in een lichaam naar Curaçaos recht alsook indien een al dan niet grensoverschrijdende juridische fusie of splitsing plaatsvindt, in welke gevallen alleen als gevolg van deze rechtshandeling ontstane, verkrijgende lichamen naar Curaçaos recht als kwalificerend lichaam als bedoeld in het eerste lid kunnen worden aangemerkt. Deze bepaling is voorts, doch uitsluitend ten aanzien van kwalificerende lichamen als bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en c, van overeenkomstige toepassing bij verplaatsing van de feitelijke zetel naar Curaçao.

4. Indien een kwalificerend lichaam als bedoeld in het eerste lid opteert te worden behandeld als doelvermogen, is artikel 3, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

5. Indien een kwalificerend lichaam als bedoeld in het eerste lid niet langer wordt aangemerkt als doelvermogen is artikel 3, vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Reële aanwezigheid

Art. 1C. 1 Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder reële aanwezigheid verstaan een belastingplichtige die, dan wel, voor zover deze belastingplichtige een concern vormt met één of meer in Curaçao gevestigde lichamen en of buitenlandse lichamen die een deel van hun bedrijf uitoefenen middels een vaste inrichting in Curaçao, een concern dat de inkomstengenererende activiteiten in Curaçao verricht en in Curaçao.⁸

a. een bij de aard en omvang van de activiteiten van de belastingplichtige, dan wel het concern passend aantal gekwalificeerde lokale voltijd werknemers, al dan niet in dienstbetrekking heeft; en

b. een bij de aard en omvang van de activiteiten van de belastingplichtige, dan wel het concern passend bedrag aan jaarlijks terugkerende lokale operationele kosten heeft.

2. Een belastingplichtige die voordelen verkrijgt anders dan voordelen uit binnenlandse onderneming als bedoeld in artikel 4, vierde lid, dient te beschikken over een reële aanwezigheid als bedoeld in dit artikel en dienen de activiteiten van deze belastingplichtige, indien deze belastingplichtige een buitenlands belastingplichtige zou zijn, te kunnen worden aangemerkt als vaste inrichting op grond van artikel 1, vijfde tot en met veertiende lid. .

3⁹. Dit artikel is niet van toepassing op beleggingsinstellingen die vermeld staan in Afdeling I van het register voor beleggingstellingen en administrateurs als bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs waarvan het beheer en de administratieve diensten niet door de beleggingsinstelling zelf worden verricht.

4. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels worden gesteld.

Vrijstellingen

Art. 2. 1. Van de belasting is vrijgesteld:

a. de winst van in het eerste lid van artikel 1 onder c bedoelde lichamen, verkregen met het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen binnen en niet binnen de Curaçao gelegen havens;

b. de winst van in Curaçao gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende pensioenfondsen, spaarfondsen, voorzieningsfondsen, begrafenisfondsen, ziekenfondsen en ondersteuningsfondsen, welke ten behoeve van personeel, gewezen personeel of deszelfs betrekkingen zijn ingesteld. Of een fonds aan de eisen voor vrijstelling voldoet, wordt naar de omstandigheden beoordeeld;

c. de winst van een naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan alle aandelen eigendom zijn van de rechtspersoon Curaçao, indien en voor zover deze winst behaald is met de winning en verkoop van petroleum;

d. het voordeel, verkregen uit de vrijstelling van de verschuldigde sociale lasten en de verplichting tot afdracht van ingehouden loonbelasting als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening ter bevordering van de werkgelegenheid voor jeugdige werkzoekenden (P.B. 1989, no. 74);

e. de winst van een lichaam als bedoeld in het eerste lid van artikel 1, verkregen door de exploitatie van een op 1 januari 1985 in Curaçao gevestigde olieraffinaderij, mits aan dat lichaam op haar daartoe strekkend verzoek door de Gouverneur vrijstelling van de belasting

8. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

9. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

- is verleend. Onder exploitatie, wordt mede begrepen het bezitten en verhuren;
- f. de voordelen van een naamloze vennootschap verkregen uit kredietverstrekking aan in Curaçao gevestigde bedrijven voor de bouw van of de upgradings tot luxe gelegenheden tot verblijf en ontspanning in Curaçao;
- g. de winst van een in Curaçao gevestigde naamloze vennootschap:
- 1e. welke geheel of nagenoeg geheel ten doel heeft de economische ontwikkeling van Curaçao te bevorderen door middel van het deelnemen in alsmede het verstrekken van kredieten aan in Curaçao gevestigde bedrijven; en
- 2e. waarvan de aandelen voor meer dan vijftig procent worden gehouden door de rechtspersoon Curaçao;
- h. de winst van een stichting die overeenkomstig haar statuten is ingericht als een particulier fonds, tenzij deze winst voortvloeit uit bedrijf;
- i. de winst van een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht, tenzij deze winst voortvloeit uit bedrijf;
- j. negentig procent van de winst van de lichamen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, verkregen met de aankoop, verkoop, opslag en levering van vloeibaar gemaakte aardgas, voor zover die aankoop, verkoop, opslag en levering wordt verricht door of door tussenkomst van een LNG overslagstation;
- k. de voordelen verkregen terzake van een schuldvordering die wat de hoofdsom betreft verzekerd is door hypotheek op een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.
2. Het bepaalde in onderdeel f van het eerste lid is alleen van toepassing voorzover het een naamloze vennootschap betreft, waarvan de aandelen voor meer dan 50 procent worden gehouden door de rechtspersoon Curaçao, die tenminste 70 procent van haar financiële middelen verkregen uit uitgegeven obligatieleningen, aanwendt ter verstrekking van kredieten aan in dat onderdeel bedoelde bedrijven tegen een lagere vergoeding dan door de in Curaçao gevestigde kredietinstellingen wordt aangeboden.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt nader aangegeven onder welke voorwaarden de in het eerste lid, onderdeel f, bedoelde gelegenheden tot verblijf en ontspanning zijn aan te merken als luxe gelegenheden tot verblijf en ontspanning.
4. Het eerste lid, onderdeel b, is niet van toepassing op:
- a. naamloze vennootschappen en andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en waarin een werknemer of gewezen werknemer, zijn echtgenoot of partner, indien hij gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met zijn partner voert, een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel een van hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10 procent van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder is;
- b. andere dan de in onderdeel a bedoelde lichamen waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk bestaan in de uitvoering van pensioenregelingen of van regelingen voor vervroegde uittreding van werknemers of gewezen werknemers van naamloze vennootschappen of andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, en waarin deze werknemers of gewezen werknemers, hun echtgenoten of partners, indien zij gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met hun partners voeren, hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10 procent van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder zijn of op enig moment zijn geweest.

Art. 3. 1. Het belastingjaar is het boekjaar. Onder boekjaar wordt verstaan het kalenderjaar, tenzij het tweede lid van toepassing is.

2. Het is lichamen niet toegestaan om een boekjaar te voeren dat niet gelijk is aan het kalenderjaar, met uitzondering van:

- a. niet binnen Curaçao gevestigde lichamen;
- b. lichamen waarop artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999 tot wijziging van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58) (P.B. 1999, no. 244) toepassing vindt of heeft gevonden;
- c. lichamen die reeds vóór 1 januari 1997 een van het kalenderjaar afwijkend boekjaar

Heffingsinstel-
vak, afwijkend
boekjaar

hebben gevoerd;

d. andere lichamen aan wie onder door de Inspecteur te stellen voorwaarden toestemming is verleend een boekjaar te voeren dat afwijkt van het kalenderjaar.

3. Indien op enig moment een vennootschap aan de voorwaarden, genoemd, in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, voldoet en aldus per ultimo van het boekjaar voorafgaand aan het boekjaar waar voor een vennootschap voor het eerst kenbaar heeft gemaakt als een Curaçaose Beleggingsvennootschap te willen worden aangemerkt, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economisch verkeer.¹⁰ De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing op een lichaam dat op grond van artikel 3b, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen als transparante vennootschap wordt aangemerkt.

4. Indien op enig moment een vennootschap niet meer aan de voorwaarden, genoemd, in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, voldoet en aldus de status van Curaçaose Beleggingsvennootschap verliest dan wel de vennootschap in enig boekjaar niet langer kenbaar maakt aangemerkt te willen worden als een Curaçaose Beleggingsvennootschap als bedoeld in artikel 1A, vijfde lid, worden per ultimo van het laatste boekjaar waarin de vennootschap die status geniet, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economisch verkeer.¹¹ De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing op een lichaam dat haar transparante status verliest, zoals bedoeld in artikel 3b, achtste dan wel negende lid van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Grondslag
belasting

Art. 4. 1. De belasting wordt geheven over het belastbaar bedrag.

2. Het belastbaar bedrag is de in een boekjaar genoten belastbare winst verminderd met de op de voet van artikel 7 aftrekbare giften.

Winst

3. Belastbare winst is de winst verminderd met de op de voet van artikel 10 verrekenbare verliezen.

4¹². a. Onder de winst wordt verstaan de som van de voordelen die, onder welke naam en in welke vorm ook, zuiver worden verkregen uit binnenlandse onderneming.

b. De onder a bedoelde voordelen worden berekend door op het geheel van de voordelen die zuiver worden verkregen uit onderneming in mindering te brengen de voordelen uit onderneming die worden toegerekend aan het buitenland.

c. Het bedrag aan voordelen dat wordt toegerekend aan het buitenland wordt als volgt berekend:

i. De netto omzet wordt berekend door op de bruto omzet de materiaalkosten in mindering te brengen.

ii. De brutowinst wordt berekend door op de netto omzet de totale causale kosten in mindering te brengen.

iii. De aan het buitenland toe te rekenen brutowinst wordt berekend door de volgens onderdeel ii berekende brutowinst te vermenigvuldigen met de buitenlandse causale kosten gedeeld door de totale causale kosten.

iv. Het bedrag aan voordelen dat wordt toegerekend aan het buitenland wordt berekend door op de aan het buitenland toe te rekenen brutowinst de buitenlandse niet-causale kosten in mindering te brengen.

d. In afwijking van de voorgaande onderdelen (ii) en (iii) is voor financiële bedrijven de aan het buitenland toe te rekenen brutowinst de netto omzet behaald met aan niet-ingezetenen verleende diensten dan wel de ontvangen premies en kapitaal ter zake het verzekeren van buiten Curaçao gelegen gevaren verminderd met de daaraan toe te rekenen causale kosten.

e. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden ter uitvoering van dit lid nadere regels gesteld.

5. Passief inkomen kwalificeert altijd als voordeel uit binnenlandse onderneming. Passief inkomen is inkomen dat niet voortvloeit uit de materiële onderneming van de belastingplichtige.

6. De in een boekjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien goed koopmansgebruik dit rechtvaardigt.

7. Winst als bedoeld in het vierde lid welke niet reeds op grond van deze landsverordening

10. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

11. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

12. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van 1 januari 2020.

in aanmerking zijn genomen, worden gerekend tot de winst van het kalenderjaar waarin de belastingplichtige ophoudt uit de onderneming in Curaçao krachtens deze landsverordening belastbare winst te genieten.

8. Het zevende lid is eveneens van toepassing indien zaken aan een vaste inrichting in Curaçao worden onttrokken. Voor de toepassing van artikel 5A worden alsdan de bedrijfsmiddelen geacht aan het bedrijf te zijn onttrokken.

9. Van een Curaçaose Beleggingsvennootschap, bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, wordt het belastbaar bedrag belast naar het tarief, bedoeld in artikel 15, derde lid. De vorige volzin is niet van toepassing op de voordelen uit immateriële activa anders dan die bedoeld in artikelen 8A, 8B, 8C en 8D.

10. Van een doelvermogen worden¹³ het belastbaar bedrag slechts in aanmerking genomen voor 10/T waarbij T staat voor het tarief, bedoeld in artikel 15, eerste lid, geldend voor het jaar waarin het voordeel wordt genoten. Artikel 11 is niet van toepassing indien en voor zover de dividenden op grond van artikel 11, vierde lid, gedeeltelijk buiten aanmerking zouden blijven.

11. Kwalificerende voordelen als bedoeld in artikel 8B worden belast naar het tarief van artikel 15, derde lid.

12¹⁴. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter uitvoering van dit artikel nadere regels worden gesteld.

Art. 4A. Tot de winst behoort niet het bedrag waarmee de af te dragen dividendbelasting ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 (P.B. 1999, no. 246) is verminderd.

Vrijstelling
dividend-
belasting

Art. 4B.¹⁵ (Niet langer van toepassing).

Inkeerregeling

Art. 5. (Vervallen)

Art. 5A. 1.¹⁶ Ingeval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan Cg 5000,= wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen wordt 10 procent van het investeringsbedrag ten laste gebracht van de winst van dat jaar. Onder investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de aanschaffing of de verbetering van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming binnen Curaçao worden gebezigd, zomede het maken van voortbrengingskosten daarvoor. Indien niet alle verplichtingen ter zake op de belastingplichtige drukken, wordt slechts het bedrag dat wel op de belastingplichtige drukt in aanmerking genomen. Voor zover in een jaar geïnvesteerd wordt in het onderhoud en de verbetering van een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt het percentage genoemd in het eerste volzin verhoogd tot 30 procent van het investeringsbedrag.

Investerings-
aftrek

2. Ingeval in een jaar bedrijfsmiddelen, waarop het vorige lid toepassing heeft gevonden, worden vervreemd, wordt van de overdrachtspreizen een gelijk percentage als ter zake van de investering in die bedrijfsmiddelen op de voet van het eerste lid ten laste van de opbrengst van onderneming over het aldaar genoemde jaar in aftrek is gebracht ten bate van de winst van dat jaar gebracht. Bijtelling heeft slechts plaats voor zover de vervreemding plaatsvindt binnen 6 jaar na de aanvang van het jaar waarin de investering heeft plaatsgevonden, met dien verstande dat voor gebouwen de termijn wordt vastgesteld op 15 jaar. Bijtelling heeft plaats tot ten hoogste het bedrag waarvoor destijds aftrek is verleend.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

a. gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;

b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden, tenzij verhuur van deze woonhuizen ligt in de lijn van de normale bedrijfsuitoefening of tenzij het betreft een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen. Indien de winst behaald is met werkzaamheden uit een werkruimte gelegen in een beschermd monument, bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de

13. Hier zal bedoeld zijn: wordt.

14. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van 1 januari 2020.

15. Artikel 4B vervalt op een nader bij landsbesluit te bepalen tijdstip. Betreft de inkeerregeling zoals deze van toepassing was voor het jaar 2012.

16. Tekst miv. 1 januari 2015. Voor verplichtingen aangegaan voor 1 januari 2015 blijft de tekst zoals deze luidde op 31 december 2014, van toepassing.

Algemene landsverordening Landsbelastingen, komen de kosten ten laste van de winst van dat jaar, voor ten hoogste 20 procent van het investeringsbedrag;

- c. personenauto's, tenzij deze personenauto's bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;
- d. pleziervaartuigen;
- e. effecten, vorderingen en goodwill;
- f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- g. voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend;
- h. door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Tenzij bij ministeriële regeling met algemene werking anders wordt bepaald, blijven buiten aanmerking:

- a. verplichtingen aangegaan ter zake van de verwerving van een onderneming of een gedeelte van de onderneming tegen uitreiking van aandelen;
 - b. verplichtingen aangegaan tussen degene die middellijk of onmiddellijk voor meer dan een vierde gedeelte gerechtigd is tot het nominaal gestorte kapitaal van een vennootschap en deze vennootschap;
 - c. verplichtingen aangegaan tussen vennootschappen op aandelen waarvan tenminste een aandeelhouder middellijk of onmiddellijk een aanmerkelijk belang bezit in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943.
5. Bij het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde als de overdrachtsprijs in aanmerking genomen.
6. In geval een investering ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een investering, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. De Minister kan in overeenstemming met de Minister van Economische Ontwikkeling;

- a. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;
- b. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Regelmatische
boekhouding
vereist voor
toepassing
faciliteiten

Art. 5B. 1. Het bepaalde in de artikelen 5A, eerste lid, 6, derde lid, 9A, zevende lid, en 10, tweede en vierde lid, vindt slechts toepassing, indien door het lichaam een regelmatige boekhouding wordt gevoerd, met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Bij lichamen die niet voldoen aan de eis regelmatige boekhouding of geregelde jaarlijkse afsluitingen worden alle voordelen uit onderneming aangemerkt als voordelen uit binnenlandse onderneming als bedoeld in artikel 4, vierde lid.

2. Indien het lichaam niet langer voldoet aan de in het eerste lid omschreven eisen aan de administratie, worden de reserves volgens artikel 6, derde lid, en 9A, achtste lid, opgenomen in de winst van het laatste boekjaar waarin aan deze eisen is voldaan.

3. Het bepaalde in artikel 5A, eerste lid, is niet van toepassing op ondernemingen in de zin van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen.

Beperking
afschrijving
onroerende
zaken

Art. 5C. 1. Afschrijving op een gebouw in een kalenderjaar is slechts mogelijk indien de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de bodemwaarde daarvan en bedraagt ten hoogste het verschil daartussen.

2. Voor de afschrijving en de afwaardering tot lagere bedrijfswaarde worden de onderdelen van een gebouw, de daarbij behorende ondergrond en aanhorigheden als één bedrijfsmiddel beschouwd. Werktuigen die van een gebouw kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken, worden als een afzonderlijk bedrijfsmiddel beschouwd.

3. De bodemwaarde van een gebouw is 50 procent van de OZB-waarde.

4. De OZB-waarde van een gebouw is:

- a. de volgens hoofdstuk III van de landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 voor

het gebouw bij één of meer aanslagen vastgestelde waarde voor het kalenderjaar van de afschrijving;

b. indien een gebouw deel uitmaakt van een onroerende zaak als bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014: het gedeelte van de voor die onroerende zaak bij aanslag vastgestelde waarde voor het kalenderjaar van de afschrijving, dat kan worden toegerekend aan het gebouw;

c. indien onderdeel a of b geen toepassing vindt vanwege het ontbreken van één of meer aanslagen: de waarde van het gebouw voor het kalenderjaar van de afschrijving bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij de artikelen 3, 5 en 8, van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

5. In geval van mede-eigendom van een gebouw wordt de OZB-waarde van het gebouw over de mede-eigenaren verdeeld naar rato van de mate van mede-eigendom.

6. Indien de eigendom of economische eigendom van de ondergrond van een gebouw geheel of gedeeltelijk berust bij een ander dan een met de belastingplichtige verbonden persoon of een lichaam, is dit artikel onverminderd van toepassing, met dien verstande dat alsdan als OZB-waarde wordt genomen de OZB-waarde van het gebouw verminderd met het gedeelte daarvan dat kan worden toegerekend aan de ondergrond respectievelijk dat deel ervan dat berust bij die ander. Grond die tot de aanhorigheden van een gebouw behoort, wordt geacht deel uit te maken van de ondergrond van het gebouw.

7. Indien zowel de belastingplichtige als een met de belastingplichtige verbonden persoon of lichaam investeringen hebben verricht die als investeringen in één gebouw zouden kwalificeren indien zij een en dezelfde persoon zouden zijn, wordt de afschrijving en afwaardering tot lagere bedrijfswaarde met betrekking tot die investeringen bepaald als waren zij één en dezelfde persoon. De aldus met toepassing van het eerste lid bepaalde afschrijving wordt over hen verdeeld naar rato van, en ten hoogste tot het bedrag van, de afschrijvingen met betrekking tot die investeringen die bij hen zonder toepassing van dit artikel zouden hebben plaatsgevonden.

8. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a. een met de belastingplichtige verbonden lichaam: hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a;

b. een met de belastingplichtige verbonden persoon: een natuurlijke persoon voor wie de belastingplichtige een verbonden lichaam is als bedoeld in artikel 9D, negende lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

Art. 6. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, uitgaven voor overnemering, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet in mindering gebracht, tenzij die uitgaven zijn te beschouwen als gewone dagelijkse onkosten van het bedrijf.

Van aftrek
uitgesloten
uitgaven

2. Geen aftrek is toegelaten:

a. ter zake van het vormen of vergroten van een reservefonds;

b. voor interest van eigen kapitaal;

c. voor renten van opgenomen gelden - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - en vergoedingen voor het genot van in welke vorm ook ter gebruik of verbruik afgestane zaken, betaald aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, voor zover tussen het betalende lichaam en de genietster van het inkomen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen die afwijken van die welke zouden zijn overeengekomen tussen onafhankelijke personen;

d. voor rente van opgenomen gelden - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - wanneer die renten onmiddellijk of middellijk worden genoten door een tot hetzelfde concern behorende Curaçaose Beleggingsvennootschap, voor zover gedurende het jaar het gemiddelde bedrag van de van deze Curaçaose Beleggingsvennootschap opgenomen gelden meer is dan drie maal het eigen vermogen van de belastingplichtige. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op een tot hetzelfde concern behorende buiten Curaçao gevestigd lichaam indien de voordelen van het buiten Curaçao gevestigde lichaam niet zijn onderworpen aan een belasting die in enige vorm naar de winst wordt geheven;

- e. 1e. ter zake van op grond van deze landsverordening geheven winstbelasting;
- 2e. ter zake van belastingen die buiten Curaçao in enige vorm naar de winst, al dan niet aan de bron, worden geheven die geen betrekking hebben op winst uit binnenlandse onderneming of waarop een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.
- f. terzake van 10 procent van de afdragten belasting op bedrijfsomzetten als bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210);
- g. voor de kosten van vaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
- h. voor geldboeten opgelegd door een strafrechter van Curaçao en geldsommen betaald aan het Land Curaçao ter voorkoming van strafvervolgning in Curaçao of ter voldoening aan een voorwaarde verbonden aan een besluit tot gratieverlening alsmede voor door een overheidsinstelling op grond van een landsverordening opgelegde boeten en verhogingen;
- i. voor kosten en lasten die verband houden met misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door een strafrechter van Curaçao bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die zijn betrokken bij de bepaling van de hoogte van de opgelegde straf en ter zake waarvan het Openbaar Ministerie heeft verklaard te zullen afzien van strafvervolgning;
- j. voor kosten en lasten die verband houden met misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige ter voorkoming van strafvervolgning in Curaçao aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan;
- k. ter zake van de kosten en lasten die verband houden met representatie, daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak, excursies, studiereizen en dergelijke; een en ander met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
- l. ter zake van 20 procent van de kosten en lasten die verband houden met voedsel, drank en genotmiddelen, alsmede ter zake van 20 procent van de reis- en verblijfkosten die verband houden met cursussen, congressen, seminars, symposia, en dergelijke;
- m. ter zake van de kosten en lasten, met uitzondering van afschrijving, van een tot het vermogen van het lichaam behorende woning voor zover deze kosten en lasten meer bedragen dan het bedrag dat ter zake van dat gebruik voor de berekening van de loon- of inkomstenbelasting bij de gebruiker in aanmerking wordt genomen;
- n. ter zake van steekpenningen;
- o. ter zake van winstuitkeringen, met inbegrip van enig overschot van het bedrijf of van enig onderdeel van het bedrijf, onverschillig onder welke naam en in welke vorm zij worden gedaan en of zij verschuldigd zijn of niet, met uitzondering van:
- 1°. aandelen in de winst aan commissarissen, bestuurders en het personeel toegekend ter zake van in het bedrijf verrichte arbeid;
- 2°. aandelen in de winst, toekomende aan de gerechtigden tot schuldvorderingen welke niet aan oprichters, aandeelhouders, leden, deelnemers of deelgerechtigden als zodanig zijn opgekomen;
- 3°. aandelen in de winst welke de tegenprestatie vormen voor het verlenen van een concessie of een licentie op een octrooi, of voor een andere, soortgelijke prestatie, zoals leveringen of aankopen, mits deze aandelen in de winst niet aan oprichters, aandeelhouders, leden, deelnemers of deelgerechtigden als zodanig zijn opgekomen;
- 4°. aandelen in de winst van een verzekeringsmaatschappij welke aan verzekerden krachtens hun verzekering toekomen;
- 5°. het gedeelte van de winst van een open commanditaire vennootschap¹⁷ dat toekomt aan de voor het geheel aansprakelijke vennoten als zodanig;
- p. ter zake van kosten die verband houden met niet uit binnenlandse onderneming verkregen winst.
3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, letter a, kan in geval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het slot van het eerste lid bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een boekjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor

17. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

4. De op de voet van het derde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde boekjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

5. Ingeval van liquidatie wordt de in het derde lid bedoelde reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 4.

6. Voor zover kosten en lasten die verband houden met een misdrijf bij het bepalen van de winst in aanmerking zijn genomen in een of meer van de vijf jaren voorafgaande aan het jaar waarin de veroordeling, bedoeld in het tweede lid, onderdeel h, onherroepelijk is geworden, dan wel waarin aan de gestelde voorwaarden, bedoeld in het tweede lid, onderdeel i, is voldaan, wordt het bedrag ter grootte van de som van deze kosten en lasten gerekend tot de winst van het laatstbedoelde jaar.

7. Voor toepassing van het tweede lid, onderdelen h en i, wordt met de belastingplichtige gelijk gesteld degene die ten behoeve van de belastingplichtige opdracht heeft gegeven tot het misdrijf dan wel aan het misdrijf feitelijk leiding heeft gegeven.

8. Het tweede lid, onderdeel k en l, is niet van toepassing met betrekking tot die kosten en lasten voor zover de onderneming direct is gericht op het vervaardigen of het verhandelen van de aldaar bedoelde goederen dan wel op het verrichten van daarmee verband houdende diensten en deze deel uitmaken van de omzet.

Art. 6A. 1. Bij het bepalen van de winst komen mede niet in aftrek renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam voor zover de geldlening verband houdt met één van de volgende rechtshandelingen:

Beperking
renteaf trek

- a. een winstuitdeling of een teruggaaf van gestort kapitaal door de belastingplichtige;
- b. een verwerving van - daaronder begrepen storting op - aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschapsrechten in een reeds tot hetzelfde concern behorend lichaam dat gevestigd is in een van de andere landen van het Koninkrijk dan wel een land waarmee Curaçao een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, behoudens voor zover een wijziging wordt aangebracht in het uiteindelijke belang dan wel de uiteindelijke zeggenschap in dat lichaam;
- c. een kapitaalstorting of een andere vorm van aanwending van vermogen door de belastingplichtige in het lichaam aan welk de geldlening verschuldigd is.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing indien de belastingplichtige aannemelijk maakt dat:

a. aan de schuldverhouding in overwegende mate zakelijke overwegingen ten grondslag liggen; of

b. degene aan wie de rente is verschuldigd onderworpen is aan een belasting naar de winst of het inkomen welke naar Nederlands-Antilliaanse maatstaven redelijk is.

3. Schuldverhoudingen waarop dit artikel van toepassing is, worden bij de toepassing van artikel 6, tweede lid, onderdeel d, buiten beschouwing gelaten.

4. Het bepaalde in dit artikel is slechts van toepassing op schuldverhoudingen die op of na het laatste van de volgende tijdstippen zijn ontstaan:

a. 1 januari 2001;

b. het tijdstip waarop de belastingplicht hier te lande een aanvang neemt;

c. het tijdstip waarop de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luidde op 31 december 1999, ingevolge artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999 tot wijziging van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58), ophoudt op de belastingplichtige van toepassing te zijn.

Art. 6B. 1. Bij het bepalen van de winst behaald met het opnemen van gelden en het doorlenen van gelden van, onderscheidenlijk aan, een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijke persoon, die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, blijven buiten aanmerking de door de belastingplichtige van, onderscheidenlijk aan, dat lichaam of die natuurlijke persoon ontvangen en betaalde vergoedingen terzake van direct of indirect samenhangende geldleningen, indien de belastingplichtige met betrekking tot die

Zakelijke
verhoudingen
binnen de groep

geldeningen per saldo geen reële risico's loopt.

2. Bij het bepalen van de winst behaald met het verkrijgen en verlenen van gebruiksrechten van bedrijfsmiddelen van, onderscheidenlijk aan, een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijke persoon, die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, blijven buiten aanmerking de door de belastingplichtige aan, onderscheidenlijk van, dat lichaam of die natuurlijke persoon betaalde en ontvangen vergoedingen ter zake van direct of indirect samenhangende rechtsverhoudingen, indien de belastingplichtige met betrekking tot die rechtsverhoudingen per saldo geen reële risico's loopt.

3. Onverminderd het eerste en tweede lid, wordt tot de winst van de belastingplichtige gerekend de zakelijke vergoeding voor de door de belastingplichtige uitgeoefende functies, die betrekking hebben op de samenhangende geldeningen of rechtsverhoudingen.

Giftenaftrek

Art. 7. 1. Van de winst zijn aftrekbaar gedane giften aan binnen Curaçao gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen. De giften moeten met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond.

2. De in het eerste lid bedoelde giften komen slechts voor aftrek in aanmerking indien en voor zover zij de belastbare winst, met uitzondering van de winst als bedoeld in artikel 11, met 1 procent en tevens Cg 500 te boven gaan. De aftrek beloopt ten hoogste 3 procent van de winst bedoeld in de vorige volzin.

3. Als giften worden voor de toepassing van het onderhavige artikel uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet-verplichte bijdragen, indien en voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend.

Winst-berekening verzekerings-maatschappij

Art. 8. 1. De winst van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a of b, dat het verzekeringsbedrijf uitoefent, wordt, indien dit bij de aangifte wordt verzocht, telkens voor een periode van vijf jaren, voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld op tien procent en overigens op twintig procent van hetgeen in enig jaar aan premies en kapitaal is ontvangen.

2. De winst van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, dat het verzekeringsbedrijf door middel van een vaste inrichting in Curaçao uitoefent, wordt voor het hier te lande uitgeoefende bedrijf voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld op tien procent en overigens op twintig procent van hetgeen in enig jaar aan premies en kapitaal is ontvangen ter zake van in Curaçao lopend gevaar.

3. Een lichaam als bedoeld in het tweede lid wordt geacht het verzekeringsbedrijf in Curaçao uit te oefenen door middel van een vaste inrichting, indien het hier te lande verzekeringscontracten afsluit of doet afsluiten en de daarop verschuldigde premies int of doet innen.

4. In de gevallen bedoeld in het eerste en tweede lid wordt ter zake van courtages, provisiën, rabatten, herverzekering of andere kosten geen aftrek toegelaten.

5. In afwijking van het tweede lid wordt, indien dit bij de aangifte is verzocht, de winst, telkens voor een periode van vijf jaren, gesteld op de som, welke tot de gehele winst uit het verzekeringsbedrijf in dezelfde verhouding staat als het in hetzelfde jaar aan premies en kapitaal, als bedoeld in het tweede lid, ontvangen bedrag tot het gehele bedrag, dat in dat jaar aan premies en kapitaal van verzekerden is ontvangen, mits de voor de regeling van de aanslag benodigde gegevens bij de aangifte zijn verstrekt en de juistheid van die gegevens, desgevraagd, door overlegging van bewijsstukken wordt gestaafd.

6. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de gehele winst bepaald volgens de artikelen 4 tot en met 7.

7. De in het eerste en vijfde lid genoemde periode van vijf jaren heeft betrekking op het jaar van aangifte en de vier daarop volgende jaren.

Definitie immaterieel activum

Art. 8A. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder een kwalificerend immaterieel activum verstaan:

a. een immaterieel activum dat is voortgevloeid uit spur- en ontwikkelingswerk waarvoor aan de belastingplichtige bij voor bezwaar vatbare beschikking¹⁸ een verklaring inzake spur- en ontwikkelingsonderzoek is afgegeven door de Directeur van het Bureau Telecommunicatie en Post:

1° ter zake waarvan aan de belastingplichtige een octrooi of kwekersrecht is verleend dan wel waarvoor een octrooi of kwekersrecht is aangevraagd;

18. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

- 2° dat de vorm heeft van auteursrechtelijk beschermde programmatuur;
- 3° ter zake waarvan een vergunning voor het in de handel brengen van een geneesmiddel is verleend;
- 4° ter zake waarvan aan de belastingplichtige door een octrooibureau of daarmee vergelijkbare instantie een aanvullend beschermingscertificaat is verleend;
- 5° ter zake waarvan aan de belastingplichtige een geregistreerd gebruiksmodel ter bescherming van innovatie is toegekend; of
- 6° dat samenhangt met een immaterieel activum als bedoeld onder 1 tot en met 5;
- b. voor kleine belastingplichtigen: een immaterieel activum met overeenkomstige kenmerken als bedoeld in onderdeel a, dat is voortgevloeid uit speur- en ontwikkelingswerk waarvoor aan de belastingplichtige bij voor bezwaar vatbare beschikking¹⁹ een verklaring inzake speur- en ontwikkelingsonderzoek is afgegeven door de Directeur van het Bureau Telecommunicatie en Post.
2. Een belastingplichtige wordt voor de toepassing van het eerste lid aangemerkt als een kleine belastingplichtige indien:
- a. het bedrag van de voordelen die de belastingplichtige in het boekjaar en de vier voorafgaande jaren geniet uit hoofde van immateriële activa die zijn voortgevloeid uit speur- en ontwikkelingswerk waarvoor aan de belastingplichtige een verklaring als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel b is afgegeven, vermeerderd met de kosten ter verwerving van de voordelen uit deze immateriële activa in die jaren, tezamen lager is dan Cg 75.000.000; en
- b. de netto-omzet in het boekjaar en de vier voorafgaande jaren, van de belastingplichtige of, indien de belastingplichtige deel uitmaakt van een concern als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a, of een soortgelijke buitenlandse regeling, van de groep waar de belastingplichtige in die jaren deel van uitmaakt, volgens de jaarrekeningen, onderscheidenlijk de geconsolideerde jaarrekeningen, van die jaren, tezamen lager is dan Cg 500.000.000. Onder de netto-omzet wordt voor toepassing van dit artikel verstaan de opbrengst uit levering van goederen en diensten uit het bedrijf van de belastingplichtige dan wel het concern, onder aftrek van kortingen en van over de omzet geheven belastingen.
3. Onder een immaterieel activum als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt mede verstaan een exclusieve licentie om een dergelijk immaterieel activum te gebruiken op een bepaalde wijze, voor een bepaalde termijn of in een bepaald geografisch gebied.
4. Indien het speur- en ontwikkelingswerk, bedoeld in het eerste lid, betrekking heeft op het door ontwikkelen van een immaterieel activum dat niet door de belastingplichtige zelf is voortgebracht, is slechts sprake van een immaterieel activum dat door de belastingplichtige zelf is voortgebracht voor zover dat speur- en ontwikkelingswerk heeft geleid tot een nieuw immaterieel activum en het nieuw immaterieel activum is voortgevloeid uit dat speur- en ontwikkelingswerk.
5. Als kwalificerende immateriële activa worden niet aangemerkt merken, logo's en daarmee vergelijkbare vermogensbestanddelen.
6. Intrekking van de verklaring, genoemd in het eerste lid, geschiedt door de Directeur van het Bureau Telecommunicatie en Post bij voor bezwaar vatbare beschikking.²⁰
7. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de verklaring, genoemd in het eerste lid en de intrekking van deze verklaring, bedoeld in het zesde lid.

Art. 8B. 1. De kwalificerende voordelen uit hoofde van een kwalificerend immaterieel activum als bedoeld in artikel 8A worden gesteld op K/T gedeelte, maar niet meer dan het geheel, van de voordelen uit hoofde van een kwalificerend immaterieel activum, na vermindering van deze voordelen met de drempel, bedoeld in het elfde lid, waarbij wordt verstaan onder:

a. K: de kwalificerende uitgaven in het boekjaar zelf en in alle voorgaande jaren ten behoeve van het voortbrengen van het kwalificerende immateriële activum vermenigvuldigd met 1,3;

b. T: de totale uitgaven in het boekjaar zelf en in alle voorafgaande jaren ten behoeve van het voortbrengen van het kwalificerend immateriële activum.

2. Onder kwalificerende voordelen wordt mede verstaan inkomsten genoten uit royalty's, gedeeltelijke of gehele verkoopopbrengsten, gedeeltelijke of gehele verlaagde kosten door rationalisatie van interne processen en kapitaalopbrengsten.

Kwalificerende
voordelen

19. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.
20. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

3. De kwalificerende voordelen betreffende een ingebed kwalificerend immaterieel activum worden op basis van geldende verrekenprijsregels berekend en de hierop toegesneden methoden.

4. De voordelen uit hoofde van een kwalificerend immaterieel activum, de drempel en de breuk, bedoeld in het eerste lid, worden bepaald op de meest passende wijze gezien de aard van de onderneming en van het speur- en ontwikkelingswerk dat heeft geleid tot het kwalificerend immaterieel activum.

5. Indien het bij samenhangende kwalificerende immateriële activa redelijkerwijs niet mogelijk is de voordelen uit hoofde van die activa afzonderlijk te bepalen, worden de voordelen, de drempel en de breuk, bedoeld in het eerste lid, bepaald per groep van samenhangende kwalificerende immateriële activa.

6. Onder de kwalificerende uitgaven wordt verstaan de som van de uitgaven van de belastingplichtige in verband met:

a. door hem ten behoeve van het kwalificerend immaterieel activum verricht speur- en ontwikkelingswerk; en

b. het direct of indirect uitbesteedde speur- en ontwikkelingswerk ten behoeve van het kwalificerend immaterieel activum aan een niet tot een concern als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onder a, bedoeld lichaam.

7. Onder de uitgaven als bedoeld in het zesde lid, onderdeel b, vallen voor de toepassing van de artikelen 8A tot en met 8D en de daarop rustende bepalingen mede uitgaven gedaan door de belastingplichtige in het kader van een samenwerkingsovereenkomst ten behoeve van het voor gemeenschappelijke rekening voortbrengen van een kwalificerend immaterieel activum. Deze uitgaven dienen de totale kosten van het uitbesteedde speur- en ontwikkelingswerk weer te geven, zonder de opslag in de uitgaven die gerelateerd is aan andersoortige activiteiten of handelingen.

8. Onder de totale uitgaven ten behoeve van het voortbrengen van een kwalificerend immaterieel activum worden verstaan alle uitgaven gedaan door de belastingplichtige voor speur- en ontwikkelingswerk ten behoeve van het voortbrengen van het kwalificerend immaterieel activum.

9. Als uitgaven worden voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking genomen de uitgaven ter zake van schulden, huisvesting en andere uitgaven die niet direct verband houden met het speur- en ontwikkelingswerk dat heeft geleid tot het immaterieel activum.

10. Onder totale uitgaven vallen tevens de uitgaven die gedaan worden ten aanzien van het internationaal uitbesteden aan gerelateerde partijen voor het voortbrengen van het kwalificerende immateriële activum, alsmede de acquisitiekosten van het overnemen van het kwalificerende immateriële activum.

11. De drempel, bedoeld in het eerste lid, is gelijk aan:

a. de voortbrengingskosten van het kwalificerend immaterieel activum waarvoor de belastingplichtige in het jaar heeft gekozen voor toepassing van artikel 4, tiende lid, vermeerderd met:

b. de voortbrengingskosten ter zake van het immaterieel activum dat in voorgaande jaren ten laste van de winst is gebracht, en verminderd met:

c. de voortbrengingskosten die in voorgaande jaren reeds ten laste van kwalificerende voordelen van het immaterieel activum zijn gekomen.

Art. 8C. (Vervallen)²¹

Nadere regels
kwalificerend
immaterieel
activum

Art. 8D. 1. Indien in enig jaar ter zake van een immaterieel activum dat met toepassing van artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, aanhef en onder 1°, als kwalificerend immaterieel activum is aangemerkt en waarop artikel 8B toepassing heeft gevonden, komt vast te staan dat de aanvraag voor het octrooi of kwekersrecht niet wordt toegewezen:

a. worden met ingang van dat boekjaar de voordelen niet langer aangemerkt als kwalificerende voordelen;

b. wordt in dat boekjaar bij de belastingplichtige als winst in aanmerking genomen de kwalificerende voordelen uit hoofde van dat immaterieel activum dat in de aan dat jaar voorafgaande jaren bij de toepassing van artikel 8B in aanmerking zijn genomen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ter zake van een immaterieel activum

21. Artikel 8C werd in P.B. 2018, no. 33 ingevoerd per 1 juli 2018, maar verviel vervolgens in P.B. 2018, no. 83 per dezelfde datum.

dat ingevolge artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 6°, samenhangt met een immaterieel activum als bedoeld in het eerste lid en dat met toepassing van artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 6°, als kwalificerend immaterieel activum is aangemerkt.

3. Het eerste lid vindt geen toepassing voor zover de belastingplichtige doet blijken dat het immaterieel activum, bedoeld in dat lid, in de jaren, bedoeld in dat lid, onderdeel b, met toepassing van artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, aanhef en onder 2°, 3°, 4°, 5° of 6°, of onderdeel b als kwalificerend immaterieel activum wordt aangemerkt.

4. Indien de belastingplichtige kiest voor toepassing van artikel 8A neemt hij, in aanvulling op de bij te houden administratie, bedoeld in artikel 43, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, in zijn administratie gegevens op waaruit blijkt:

- a. dat hij een of meer kwalificerende immateriële activa bezit die door hem zelf zijn voortgebracht;
- b. tot welk bedrag hij kwalificerende voordelen geniet uit hoofde van kwalificerende immateriële activa;
- c. op welke wijze de voordelen, bedoeld in onderdeel a, worden bepaald op de meest passende wijze;
- d. ingeval van een belastingplichtige als bedoeld in artikel 8A, eerste lid, onderdeel b, dat aan de vereisten bedoeld in dat onderdeel wordt voldaan.

5. Indien de voordelen, de drempel, en de breuk, bedoeld in artikel 8B, worden bepaald per groep van samenhangende kwalificerende immateriële activa, neemt de belastingplichtige in zijn administratie gegevens op waaruit blijkt dat het redelijkerwijs niet mogelijk is om de voordelen uit hoofde van elk kwalificerend immaterieel activum afzonderlijk te bepalen.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels, waaronder nadere voorwaarden, worden gesteld voor de toepassing van de artikelen 8A tot en met 8D. Daarbij kunnen tevens nadere regels worden gesteld voor de bepaling van de kwalificerende voordelen uit hoofde van elk kwalificerend immaterieel activum en voor de bepaling van welk deel van de door een andere Staat geheven belasting over kwalificerende voordelen die onder artikel 8B vallen, op basis van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting, kan worden verrekend met de verschuldigde winstbelasting.

Art. 9. (Vervallen)

Art. 9A. 1. In afwijking van de artikelen of artikelonderdelen van deze landsverordening welke betrekking hebben op de bepaling van de winst, wordt, op verzoek van de belastingplichtige, onder de voorwaarden gesteld in het derde, vierde en vijfde lid, met betrekking tot in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, bedoelde lichamen, welke ten doel hebben de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf of het luchtvaartbedrijf - het verhuren en vervoeren van zeeschepen of luchtvaartuigen daaronder begrepen - van de met de bedoelde bedrijfsuitoefening behaalde en volgens de bepalingen van deze landsverordening vastgestelde totale voordelen verkregen uit onderneming, 80 procent geacht van buiten Curaçao verkregen winst te zijn.²²

2. Van de in het voorgaande lid bedoelde van buiten Curaçao verkregen winst wordt de belasting geheven naar reden van een tiende van het in artikel 15 genoemde tarief.

3. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen slechts toepassing vinden ten aanzien van een lichaam dat:

- a. naar het recht van Curaçao is opgericht en,
- b. zijn statutaire zetel binnen Curaçao heeft, terwijl voorts
- c. voor zover het lichaam zelve vervoeren verricht, de dagelijkse leiding over die vervoeren binnen Curaçao wordt uitoefend.

4. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen voorts slechts toepassing vinden indien en zolang de tot het bedrijf van het betrokken lichaam behorende luchtvaartuigen binnen het Koninkrijk der Nederlanden zijn geregistreerd.

5. Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel kan op verzoek van een betrokken lichaam bij landsbesluit worden bepaald, dat een tot het bedrijf van dat lichaam behorend, buiten het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd luchtvaartuig wordt aangemerkt als een binnen het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd luchtvaartuig. Het Landsbesluit kan zulks slechts bepalen, wanneer de voorschriften inzake veiligheid en de zorg voor de bemanningen in het land van registratie tenminste gelijkwaardig geacht kunnen worden aan

Winst
berekening
scheep- en
luchtvaart

²² Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40 met ingang van 1 januari 2020 om samenloop met artikel 4, vierde lid tegen te gaan.

die, welke in Curaçao van kracht zijn.

6. Dit artikel verstaat onder zeeschepen: de schepen bedoeld in artikel 2 van het Curaçaose Zeebrievenbesluit 1933; en onder luchtvaartuigen; de luchtvaartuigen bedoeld in artikel 1 van het Curaçaos Luchtvaartbesluit 1935.

7. Bij het bepalen van de jaarlijkse winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke plegen te worden verzekerd, doch niet verzekerd zijn, een en ander voor zover die kosten en lasten en die risico's betrekking hebben op zeeschepen en luchtvaartuigen.

8. In afwijking van de artikelen of artikelonderdelen van deze landsverordening welke betrekking hebben op de bepaling van de winst, wordt op verzoek van de belastingplichtige de winst uit de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf bepaald op grond van de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting, voorzover de winst is behaald met behulp van schepen die in het register, bedoeld in artikel 8 van die landsverordening, zijn opgenomen en tevens voldaan wordt aan de overige voorwaarden van de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting.

Verlies-verrekening

Art. 10. 1. Indien de berekening van de belastbare winst leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies. Een verlies wordt verrekend met de winst van de volgende tien jaren. Deze verrekening geschiedt in de volgorde waarin de verliezen zijn ontstaan en de winsten zijn genoten. Verliezen kunnen slechts verrekend worden met de winst, die belast is in de tariefgroep waartoe de verliezen oorspronkelijk behoorden of met de winst die belast is in een lagere tariefgroep.²³

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, komen, wanneer bij toepassing van de regelen omtrent de bepaling van de winst over enig boekjaar van een onderneming welke aan de in de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen gestelde bepalingen en voorwaarden voldoen een verlies wordt gecijferd, verliezen gemaakt in de eerste vier jaren na de inbedrijfstelling van die onderneming in mindering van de winst, te beginnen bij het eerste jaar waarin winst wordt gemaakt.

3. De verrekening van het verlies met latere winst, bedoeld in het eerste en tweede lid, vindt geen toepassing indien de activiteiten van de belastingplichtige geheel of nagenoeg geheel zijn gestaakt, tenzij de latere winst hoofdzakelijk ten goede kan komen aan de natuurlijke personen die daartoe ook onmiddellijk of middellijk gerechtigd waren op het tijdstip dat de activiteiten werden gestaakt.

4. Het bepaalde in het tweede lid vindt overeenkomstige toepassing met betrekking tot verliezen geleden gedurende de eerste zes jaren sedert het ontstaan van de belastingplicht van lichamen als bedoeld in artikel 9A.

Deelnemings-vrijstelling

Art. 11. 1. Bij het bepalen van de winst blijven buiten aanmerking voordelen uit hoofde van een deelneming, alsmede kosten - daaronder begrepen voordelen als gevolg van wijzigingen in valutaverhoudingen - welke direct of indirect verband houden met een deelneming, behoudens voor zover blijkt dat deze kosten middellijk dienstbaar zijn aan het behalen van in Curaçao belastbare winst. Het vorenstaande is eveneens van toepassing met betrekking tot voordelen uit rechtshandelingen welke strekken tot het afdekken van het valutarisico dat met een deelneming wordt gelopen.

2. Van een deelneming is sprake indien de belastingplichtige:

a. voor ten minste 5 procent van het gestorte kapitaal aandeelhouder is van dan wel ten minste 5 procent van het stemrecht bezit in een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

b. lid is van een coöperatie of onderlinge waarborgmaatschappij; of

c. 5 procent of meer bezit van de in omloop zijnde participaties in een fonds voor gemene rekening dat op grond van artikel 1B, tweede lid, in de aangifte winstbelasting kenbaar heeft gemaakt behandeld te willen worden als doelvermogen, dan wel buiten Curaçao zelfstandig en volledig onderworpen is aan een belasting die aldaar in enige vorm naar de winst of het inkomen wordt geheven, dan wel volledig onderworpen is aan een buitenlands belastingregime als bedoeld in artikel 1A, elfde lid.

3. Onder een deelneming als bedoeld in het tweede lid wordt mede begrepen een daarmee verband houdend bezit aan winstbewijzen. Met een deelneming wordt gelijkgesteld een aandelenbezit, dat geen deelneming vertegenwoordigt omdat dat bezit minder bedraagt dan

23. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

de in het tweede lid bedoelde 5 procent, indien de kostprijs van dat bezit op het moment van verwerving tezamen met de kostprijs van de reeds in het bezit van de belastingplichtige zijnde aandelen ten minste Cg 890.000 bedraagt.

4. In afwijking in zoverre van het eerste lid worden bij het bepalen van de winst dividenden uit hoofde van een deelneming als bedoeld in het tweede en derde lid slechts voor 10/T waarbij T staat voor het tarief, bedoeld in artikel 15, eerste lid, geldend voor het jaar waarin de dividenden worden genoten, in aanmerking genomen indien:

a. de bruto inkomsten van die deelneming voor meer dan 50 procent bestaan uit buiten het kader van een door haar gedreven of verworven onderneming ontvangen dividenden, rente of royalties; en

b. die deelneming niet is onderworpen aan een belasting die in enige vorm naar de winst wordt geheven waarvan het nominale tarief ten minste 10 procent bedraagt, dan wel aan een buitenlands belastingregime als bedoeld in artikel 1A, elfde lid.

5. Het is belanghebbende toegestaan de onderdelen a en b van het vierde lid toe te passen op de geconsolideerde bruto inkomsten onderscheidenlijk de geconsolideerde winst van de aldaar bedoelde vennootschap. Voor zover die deelneming op haar beurt deelnemingen heeft die niet geconsolideerd worden in de statutaire jaarrekening, is het de belanghebbende toegestaan de bepalingen van het vierde lid toe te passen als ware die deelnemingen fiscaal transparant.

6. Op verzoek van belanghebbende vinden de onderdelen a en b van het vierde lid toepassing op het gemiddelde bedrag van de bruto inkomsten onderscheidenlijk de winst van het jaar van de aangifte en de daaraan voorafgaande twee jaren. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op het vijfde lid.

7. Het vierde lid is niet van toepassing op dividenden uit hoofde van een deelneming in een lichaam waarvan de bezittingen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend, onmiddellijk of middellijk, bestaan uit onroerende zaken.

8. Een directe of indirecte binnenlandse beleggingsdeelneming, als bedoeld in het vierde lid, voor zover deze wordt gehouden door een bank of kredietinstelling die onder toezicht staat van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten, wordt geacht tenminste 50 procent van zijn winst als dividend te hebben uitgekeerd. Een directe of indirecte buitenlandse beleggingsdeelneming van een dergelijke bank of kredietinstelling wordt geacht 100 procent van zijn winst te hebben uitgekeerd.

Art. 11A. 1. Voor zover een vordering op een lichaam dat tot hetzelfde concern behoort als de belastingplichtige, is afgewaardeerd ten laste van de in Curaçao belastbare winst van de belastingplichtige, en wordt omgezet, vervreemd of overgebracht als bedoeld in het derde lid, wordt 100 procent van het bedrag van de afwaardering in het jaar van de omzetting, vervreemding of overbrenging tot de belastbare winst gerekend.

Afgewaardeerde
schuld-
vorderingen

2. Indien een vordering als bedoeld in het eerste lid geheel of gedeeltelijk wordt prijsgegeven, is genoemd lid ter zake van dit prijsgeven van overeenkomstige toepassing voor zover dit prijsgeven bij de debitrice van de vordering niet heeft geleid tot realisatie van winst die onderworpen is aan winstbelasting of een buitenlandse belasting naar de winst. Het eerste lid is voorts van overeenkomstige toepassing indien het bedrijf of een gedeelte van het bedrijf van het in dat lid bedoelde lichaam ofwel de debitrice van de vordering, wordt vervreemd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam of een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft.

3. Een omzetting, vervreemding of overbrenging als bedoeld in het eerste en tweede lid doet zich onderscheidenlijk voor indien de afgewaardeerde vordering wordt:

a. aangewend tot storting op aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschapsrechten in de debitrice van de vordering;

b. wordt vervreemd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam of een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft;

c. overgebracht naar het vermogen van een buiten Curaçao gedreven bedrijf, dan wel naar het vermogen van een buiten Curaçao gedreven gedeelte van een bedrijf op de winst waarvan een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.

4. Ter zake van een vervreemding als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, kan ingeval de

vordering gaat behoren tot het vermogen van een in Curaçao gedreven onderneming of van het in Curaçao gedreven gedeelte van een onderneming bij ministeriële regeling met algemene werking worden afgeweken van het eerste lid.

5. Voor de toepassing van de laatste volzin van het tweede lid en het derde lid, onderdeel b, wordt, bij vervreemding aan een niet in Curaçao gevestigd lichaam of een niet in Curaçao wonend natuurlijk persoon, dat lichaam onderscheidenlijk die natuurlijke persoon geacht een tot hetzelfde concern behorend lichaam, onderscheidenlijk een houder van een aanmerkelijk belang in de belastingplichtige te zijn, tenzij de belastingplichtige het tegendeel aannemelijk maakt.

Art. 12. (Vervallen)

Bedrijfsfusie

Art. 13. 1. Ingeval de belastingplichtige zijn onderneming of een zelfstandig onderdeel daarvan in het kader van een bedrijfsfusie overdraagt aan een ander lichaam dat reeds belastingplichtig is of door de overname belastingplichtig wordt en dat andere lichaam niet op de voet van artikel 10 aanspraak kan maken op verrekening van verliezen, blijft, voor zover latere heffing is verzekerd, winst behaald met of bij de overdracht buiten aanmerking, mits de verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het verkregen lidmaatschap niet binnen drie jaren na de overdracht worden vervreemd en mits voor het bepalen van de winst bij beide belastingplichtigen dezelfde bepalingen van toepassing zijn. De Minister kan ontheffing verlenen van het in de vorige volzin bedoelde vervreemdingsverbod.

2. Met betrekking tot bedrijfsmiddelen, die op de voet van het eerste lid zijn overgedragen, treedt voor de toepassing van artikel 5A, eerste en tweede lid, de belastingplichtige aan wie die bedrijfsmiddelen zijn overgedragen in de plaats van de belastingplichtige die zijn bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan heeft overgedragen.

3. Een bedrijfsfusie wordt aanwezig geacht indien een lichaam uitsluitend of nagenoeg uitsluitend tegen uitreiking van eigen aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid of tegen toekenning van een lidmaatschap een bedrijf of een zelfstandig onderdeel van een bedrijf van een ander lichaam verwerft.

4. Bestaat er voor de overnemende belastingplichtige aanspraak op verrekening van verliezen of kan de belastingheffing uit andere hoofde alleen met behulp van nadere voorwaarden worden verzekerd, dan kan op een gezamenlijk verzoek van de belastingplichtigen onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden de winst behaald met of bij de overdracht geheel of ten dele buiten aanmerking worden gelaten. Het verzoek wordt vóór de overdracht gedaan. De Inspecteur beslist daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking, in welke beschikking de in de eerste volzin bedoelde voorwaarden zijn opgenomen.

5. Het eerste en tweede lid zijn uitsluitend van toepassing indien het overnemende lichaam is opgericht of ingesteld naar het recht van Curaçao, Nederland of Aruba en niet voor de toepassing van een Rijkswet of een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting als inwoner van een ander land dan Curaçao wordt aangemerkt.

6. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien het overnemende lichaam een Curaçaose Beleggingsvennootschap is.

7. De in het vierde lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belasting, welke verschuldigd zou zijn of zou worden ingeval het vierde lid buiten toepassing zou blijven. Onder die voorwaarden worden mede begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst van de overnemende belastingplichtige, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen, de vervreemding van de verkregen aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid en de overdracht van het toegekende lidmaatschap in de overnemende belastingplichtige.

Fiscale eenheid

Art. 14. 1. Zolang alle aandelen van een, naar de omstandigheden beoordeeld, in Curaçao gevestigde dochtermaatschappij in het bezit zijn van een, naar de omstandigheden beoordeeld, in Curaçao gevestigde moedermaatschappij, wordt, op verzoek van beide belastingplichtigen op het in het verzoek aangegeven tijdstip, doch niet eerder dan drie maanden voor het tijdstip waarop het verzoek is ingediend, de belasting geheven alsof de dochtermaatschappij in de moedermaatschappij is opgegaan. De Inspecteur beslist daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts ingewilligd indien de tijdvakken

waarover de belasting wordt geheven voor beide belastingplichtigen samenvallen en voorts indien de bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden zijn vervuld.

3. Het eerste lid vindt geen toepassing ingeval voor het bepalen van de winst niet bij beide belastingplichtigen dezelfde bepalingen van toepassing zijn, tenzij bij ministeriële regeling met algemene werking anders bepaald wordt.

4. De in het tweede lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belasting met het oog op de omstandigheid dat de in het eerste lid bedoelde lichamen uitsluitend voor de toepassing van deze landsverordening een eenheid vormen en in geval deze eenheid beëindigd wordt, worden onder die voorwaarden mede begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen en de vervreemding van de in het eerste lid bedoelde aandelen.

5. Indien ingevolge het eerste lid de belasting van een dochtermaatschappij wordt geheven alsof deze is opgegaan in de moedermaatschappij komen renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam en welke verband houden met de verwerving van aandelen in die dochtermaatschappij slechts in aftrek tot het bedrag dat de winst van de maatschappij die de geldlening heeft opgenomen zou hebben belopen zonder toepassing van het eerste lid en zonder rekening te houden met de hiervoor bedoelde renten.

6. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels gesteld worden met betrekking tot het bepalen van het bedrag, bedoeld in het vijfde lid, dat de winst zou hebben belopen.

7. Voor zover in een jaar renten ingevolge het vijfde lid niet in aftrek zijn gekomen, worden deze aangemerkt als renten die verband houden met de verwerving van aandelen in de desbetreffende dochtermaatschappij van het volgende jaar.

8. Het bepaalde in het vijfde lid vindt met betrekking tot geldleningen die verband houden met de verwerving van aandelen geen toepassing:

a. voor zover blijkt dat het lichaam waaraan de geldlening is verschuldigd, of een ander tot het concern behorend lichaam, met het oog op de verwerving van de aandelen vermogen uit hoofde van geldlening heeft aangetrokken van een niet tot het concern behorend lichaam;

b. indien de moedermaatschappij aantoonde dat het uiteindelijke belang in de dochtermaatschappij in belangrijke mate is gewijzigd; of

c. indien de moedermaatschappij aantoonde dat aan de geldlening en de daarmee verband houdende rechtshandeling niet het ontgaan van Nederlands-Antilliaanse belasting ten grondslag ligt.

Art. 14A. 1. Bij een omzetting van een rechtspersoon op de voet van Titel 9, Afdeling 1, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in een andere rechtsvorm, anders dan van een naamloze vennootschap in een besloten vennootschap of omgekeerd dan wel van een vereniging in een stichting of omgekeerd, wordt:

Omzetting

a. de rechtspersoon geacht te zijn geliquideerd;

b. het vermogen van de rechtspersoon geacht te zijn uitgekeerd aan de deelgerechtigden tot dat vermogen naar de mate van hun gerechtigdheid, en

c. het vermogen van de andere rechtsvorm geacht daarin te zijn ingebracht.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden voorwaarden gesteld waaronder van het bepaalde in het eerste lid kan worden afgeweken. De Inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking waarin de in de vorige volzin bedoelde voorwaarden zijn opgenomen. De voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belastingen.

Art. 14B. 1. Indien vermogen van een belastingplichtige onder algemene titel in het kader van een fusie overgaat (de verdwijnende rechtspersoon), wordt de verdwijnende rechtspersoon geacht zijn vermogensbestanddelen ten tijde van de fusie te hebben overgedragen aan de rechtspersoon waarop deze vermogensbestanddelen onder algemene titel overgaan (verkrijgende rechtspersoon) en ten tijde van de fusie te zijn opgehouden uit de onderneming in Curaçao belastbare winst te genieten.

Juridische fusie

2. De winst behaald als gevolg van het eerste lid wordt niet in aanmerking genomen, mits voor het bepalen van de winst bij de verdwijnende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersoon

hetzelfde belastingregime van toepassing zijn, bij geen van deze rechtspersonen aanspraak bestaat op verrekening van verliezen op de voet van artikel 10 en latere heffing is verzekerd. Indien de winst buiten aanmerking blijft, treedt de verkrijgende rechtspersoon met betrekking tot al hetgeen in het kader van de fusie is verkregen in de plaats van de verdwijnende rechtspersoon.

3. Ingeval niet wordt voldaan aan de in het tweede lid, eerste volzin, bedoelde vereisten, kan bij onder ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, op een gezamenlijk vóór de fusie gedaan verzoek van de verdwijnende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersoon, de Inspecteur worden toegestaan de winst behaald als gevolg van het eerste lid geheel of ten dele buiten aanmerking te laten. Daarbij treedt de verkrijgende rechtspersoon met betrekking tot al hetgeen in het kader van de fusie is verkregen, voor zover daaraan geen voorwaarden zijn gesteld, in de plaats van de verdwijnende rechtspersoon. De Inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking waarin de in de eerste volzin bedoelde voorwaarden zijn opgenomen.

4. De in het derde lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van belasting welke verschuldigd zou zijn of zou worden indien de eerste volzin van het derde lid buiten toepassing bleef. Voorts kunnen voorwaarden worden gesteld die betrekking hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst van de verkrijgende rechtspersoon, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen en de verrekening van buitenlandse resultaten en kunnen voorwaarden worden gesteld indien de waarde in het economische verkeer van de vermogensbestanddelen die onder algemene titel overgaan op het tijdstip van de overgang lager is dan de boekwaarde van deze vermogensbestanddelen.

5. Het tweede lid, respectievelijk het derde lid, eerste volzin, is niet van toepassing indien de fusie in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing. De fusie wordt, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing indien de fusie niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen, zoals herstructurering of rationalisering van de werkzaamheden van de verdwijnende en de verkrijgende rechtspersoon.

6. Bij het bepalen van de winst komen renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam en die verband houden met de verwerving van de aandelen in een lichaam, terwijl ten gevolge van de fusie zowel de geldlening als het vermogen van het lichaam waarin de aandelen zijn verworven, deel zijn gaan uitmaken van het vermogen van eenzelfde lichaam, in de drie volgende jaren nadat alle aandelen in de dochtermaatschappij in het bezit zijn gekomen van de moedermaatschappij slechts in aftrek tot het bedrag dat de winst van het lichaam dat de geldlening heeft opgenomen, zou hebben belopen indien de fusie niet zou hebben plaatsgevonden. Het vorenstaande is eveneens van toepassing op renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan tot hetzelfde concern behorend lichaam en welke verband houden met de verwerving van dan wel terugbetaling op aandelen welke ten gevolge van de fusie zijn uitgegeven. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden geven met betrekking tot het bepalen van het in de eerste volzin bedoelde bedrag dat de winst zou hebben belopen, gedurende de in de eerste volzin aangegeven periode van drie jaren en de verrekening van rente die bij het einde van die periode nog niet in aftrek is gekomen.

7. Het bepaalde in het zesde lid vindt geen toepassing voor zover blijkt dat het lichaam waaraan de geldlening is verschuldigd met het oog op de verwerving van de aandelen rechtens dan wel in feite direct of indirect in dezelfde mate vermogen uit hoofde van geldlening heeft aangetrokken van een of meer niet tot hetzelfde concern behorende lichamen en artikel 14, achtste lid, toepassing vindt.

8. De verkrijgende rechtspersoon wordt ten tijde van de fusie als een met de belastingplichtige tot hetzelfde concern behorend lichaam aangemerkt.

9. De verdwijnende rechtspersoon die zekerheid wil hebben omtrent de vraag of de fusie niet wordt geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing kan voor de fusie een verzoek indienen bij de Inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

10. Het tweede tot en met het negende lid vinden slechts toepassing indien de verdwijnende

en de verkrijgende rechtspersoon in Curaçao zijn gevestigd.

Art. 14C. 1. Indien vermogen van een belastingplichtige (de splitsende rechtspersoon) onder algemene titel in het kader van een splitsing overgaat, wordt:

Juridische
splitsing

a. indien de splitsende rechtspersoon ophoudt te bestaan, de splitsende rechtspersoon geacht zijn vermogensbestanddelen ten tijde van de splitsing te hebben overgedragen aan de rechtspersonen waarop deze vermogensbestanddelen onder algemene titel overgaan (verkrijgende rechtspersonen) en ten tijde van de splitsing te zijn opgehouden uit zijn onderneming in Curaçao belastbare winst te genieten;

b. indien de splitsende rechtspersoon blijft bestaan, de splitsende rechtspersoon geacht de vermogensbestanddelen die in het kader van de splitsing overgaan, ten tijde van de splitsing te hebben overgedragen aan de rechtspersoon of rechtspersonen waarop deze vermogensbestanddelen onder algemene titel overgaan (verkrijgende rechtspersoon, respectievelijk verkrijgende rechtspersonen).

2. De winst behaald als gevolg van het eerste lid wordt niet in aanmerking genomen, mits voor het bepalen van de winst bij de splitsende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersonen hetzelfde belastingregime van toepassing is, noch bij de splitsende rechtspersoon, indien deze ophoudt te bestaan, noch bij de verkrijgende rechtspersoon aanspraak bestaat op verrekening van verliezen op de voet van artikel 10 en latere heffing is verzekerd. Indien de winst buiten aanmerking blijft, treedt de verkrijgende rechtspersoon met betrekking tot al hetgeen in het kader van de splitsing is verkregen en bij meerdere verkrijgende rechtspersonen, elke in verhouding tot hetgeen elk van de splitsende rechtspersoon heeft verkregen, in de plaats van de splitsende rechtspersoon.

3. Ingeval niet wordt voldaan aan de in het tweede lid, eerste volzin, bedoelde vereisten, kan bij onder ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, op een gezamenlijk vóór de splitsing gedaan verzoek van de splitsende rechtspersoon en de verkrijgende rechtspersoon, de Inspecteur worden toegestaan de winst behaald als gevolg van het eerste lid geheel of ten dele buiten aanmerking te laten. Daarbij treedt de verkrijgende rechtspersoon met betrekking tot al hetgeen in het kader van de splitsing is verkregen, voor zover daaraan geen voorwaarden zijn gesteld, in de plaats van de splitsende rechtspersoon. De Inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking waarin de in de eerste volzin bedoelde voorwaarden zijn opgenomen.

4. De in het derde lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van belasting welke verschuldigd zou zijn of zou worden indien de eerste volzin van het derde lid buiten toepassing zou blijven. Voorts kunnen voorwaarden worden gesteld die betrekking hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst van de verkrijgende rechtspersoon, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen, de verrekening van buitenlandse resultaten en kunnen voorwaarden worden gesteld indien de waarde in het economische verkeer van de vermogensbestanddelen die onder algemene titel overgaan op het tijdstip van de overgang lager is dan de boekwaarde van deze vermogensbestanddelen.

5. Het tweede lid, respectievelijk het derde lid, eerste volzin, is niet van toepassing indien de splitsing in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing. De splitsing wordt, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt, geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing indien de splitsing niet plaatsvindt op grond van zakelijke overwegingen zoals herstructurering of rationalisering van de werkzaamheden van de splitsende - en de verkrijgende rechtspersonen. Indien aandelen in de gesplitste rechtspersoon, dan wel in een verkrijgende rechtspersoon binnen drie jaar na de splitsing geheel of ten dele, worden vervreemd aan een lichaam dat niet direct of indirect met de gesplitste rechtspersoon en met de verkrijgende rechtspersoon tot hetzelfde concern behoort, worden zakelijke overwegingen niet aanwezig geacht, tenzij het tegendeel aannemelijk wordt gemaakt.

6. Bij het bepalen van de winst komen renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam en die verband houden met de verwerving van de aandelen in een lichaam, terwijl ten gevolge van de splitsing zowel de geldlening als het vermogen van het lichaam waarin de aandelen zijn verworven, deel zijn gaan uitmaken van het vermogen van een zelfde lichaam, in de drie volgende jaren nadat alle aandelen in de dochtermaatschappij in het bezit zijn gekomen van de moedermaatschappij slechts

in aftrek tot het bedrag dat de winst van het lichaam dat de geldlening heeft opgenomen, zou hebben belopen indien de splitsing niet zou hebben plaatsgevonden. Het vorenstaande is van overeenkomstige toepassing op renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam en welke verband houden met de verwerving van dan wel terugbetaling op aandelen welke ten gevolge van de splitsing zijn uitgegeven. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden geven met betrekking tot het bepalen van het in de eerste volzin bedoelde bedrag dat de winst zou hebben belopen, gedurende de in de eerste volzin aangegeven periode van drie jaren en de verrekening van rente die bij het einde van die periode van drie jaren nog niet in aftrek is gekomen.

7. Het bepaalde in het zesde lid vindt geen toepassing voor zover blijkt dat het lichaam waaraan de geldlening is verschuldigd met het oog op de verwerving van de aandelen rechtens dan wel in feite direct of indirect in dezelfde mate vermogen uit hoofde van geldlening heeft aangetrokken van niet tot hetzelfde concern behorende lichamen. Voorts vinden artikel 14, vijfde en achtste lid, overeenkomstige toepassing.

8. De verkrijgende rechtspersoon en de belastingplichtige worden ten tijde van de splitsing als behorend tot hetzelfde concern aangemerkt.

9. De splitsende rechtspersoon die zekerheid wil hebben omtrent de vraag of de splitsing niet wordt geacht in overwegende mate te zijn gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing kan voor de splitsing een verzoek indienen bij de inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

10. De gesplitste rechtspersoon of de verkrijgende rechtspersoon die voorafgaande aan een voorgenomen vervreemding van aandelen als bedoeld in het vijfde lid, laatste volzin, zekerheid wil hebben omtrent de vraag of, niettegenstaande de vervreemding, aannemelijk is dat de splitsing niet in overwegende mate is gericht op het ontgaan of uitstellen van belastingheffing, kan een verzoek indienen bij de Inspecteur, die daarop binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking beslist.

11. Voor de toepassing van dit artikel worden met aandelen gelijk gesteld winstbewijzen, bewijzen van deelgerechtigdheid en lidmaatschapsrechten.

12. Het tweede tot en met het tiende lid vinden slechts toepassing indien de splitsende en de verkrijgende rechtspersonen in Curaçao zijn gevestigd.

Aandelenfusie

Art. 14D. 1. Indien de belastingplichtige aandelen of winstbewijzen die een deelneming vormen, in het kader van een aandelenfusie als bedoeld in artikel 11D (aandelenfusie) van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 vervreemdt, wordt een geldlening waarop artikel 6A, eerste lid, of artikel 11A, eerste lid, van toepassing is en die verband houdt met de vervreemde aandelen, geacht verband te houden met de aandelen of winstbewijzen die in het kader van de fusie worden verkregen.

2. Indien het voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen ingevolge artikel 11D (aandelenfusie) van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 niet in aanmerking wordt genomen, worden de verkregen aandelen of winstbewijzen, ingeval deze geen deelneming vormen, in afwijking in zoverre van het genoemde artikel, te boek gesteld op de waarde in het economische verkeer verminderd met het bedrag dat ingevolge het tweede lid van dat artikel, buiten aanmerking is gebleven.

Deelnemings-vrijstelling in geval van fusie of splitsing

Art. 14E. Indien bij het bepalen van de in een jaar genoten winst met toepassing van artikel 11D (aandelenfusie) van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, artikel 14B (juridische fusie) of 14C (juridische splitsing), een voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen die geen deelneming ten aanzien van de belastingplichtige vormen, niet in aanmerking is genomen terwijl de door hem verkregen aandelen of winstbewijzen op het tijdstip van de aandelenfusie of de overgang onder algemene titel in het kader van een fusie of een splitsing van een rechtspersoon of op enig tijdstip daarna wel een deelneming vormen of tot een deelneming gaan behoren, vindt de deelnemingsvrijstelling geen toepassing op positieve voordelen uit hoofde van die deelneming met uitzondering van uitkeringen van winst, tot het bedrag van het voordeel dat met toepassing van een van de genoemde artikelen buiten aanmerking is gebleven, behalve voor zover het voordeel al eerder in aanmerking is genomen.

Art. 14F. 1. Indien het vermogen van een rechtspersoon waarin de belastingplichtige een deelneming heeft, in het kader van een fusie onder algemene titel overgaat, wordt de in artikel 14B, eerste lid, bedoelde vervreemding van aandelen en schuldvorderingen geacht te hebben plaatsgevonden aan een lichaam welke behoort tot het concern waartoe de belastingplichtige en de verdwijnende rechtspersoon behoren.

Aanvullende
bepalingen
fusie

2. Een geldlening waarop artikel 6A, eerste lid, of artikel 11A, eerste lid, van toepassing is en die verband houdt met de aandelen die de belastingplichtige in de verdwijnende rechtspersoon heeft, wordt geacht verband te houden met de aandelen die de belastingplichtige direct na de fusie in de verkrijgende rechtspersoon heeft.

3. Indien het voordeel bij de aandelenfusie ingevolge 14D, tweede lid, niet in aanmerking wordt genomen:

a. treden de in het kader van de fusie verkregen aandelen ingeval deze een deelneming vormen, in de plaats van de aandelen die de belastingplichtige ten tijde van de fusie in de verdwijnende rechtspersoon had;

b. worden de in het kader van de fusie verkregen aandelen, ingeval deze geen deelneming vormen, in afwijking in zoverre van het tweede lid van het genoemde artikel, te boek gesteld voor de waarde in het economische verkeer verminderd met het voordeel dat niet in aanmerking is genomen.

4. Indien de belastingplichtige tevens de verkrijgende rechtspersoon is, vindt artikel 14B, tweede lid, geen toepassing. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen voorwaarden worden gesteld, waaronder de Inspecteur, op een vóór de fusie gedaan verzoek van de belastingplichtige, wordt toegestaan het voordeel dat als gevolg van de in het eerste lid bedoelde vervreemding tot uitdrukking komt, geheel of ten dele buiten aanmerking te laten. De in de tweede volzin bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van belasting welke verschuldigd zou zijn of zou worden indien genoemde volzin buiten toepassing bleef. De Inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Art. 14G. 1. Indien vermogen van een rechtspersoon waarin de belastingplichtige een deelneming heeft, in het kader van een splitsing onder algemene titel overgaat, wordt de in artikel 14C, eerste lid, bedoelde vervreemding van aandelen en schuldvorderingen geacht te hebben plaatsgevonden aan een lichaam welke behoort tot het concern waartoe de belastingplichtige en de splitsende rechtspersoon behoren.

Aanvullende
bepalingen
splitsing

2. Een geldlening waarop artikel 6A, eerste lid, of artikel 11A, eerste lid, van toepassing is en die verband houdt met de aandelen die de belastingplichtige in de splitsende rechtspersoon heeft, wordt geacht verband te houden met de aandelen die de belastingplichtige direct na de splitsing heeft in een of meer bij de splitsing betrokken rechtspersonen.

3. Indien het voordeel bij de splitsing ingevolge artikel 14C, tweede lid, niet in aanmerking wordt genomen:

a. treden de aandelen die de belastingplichtige direct na de splitsing in splitsende en de verkrijgende rechtspersonen heeft, ingeval deze een deelneming vormen, in de plaats van de aandelen die de belastingplichtige ten tijde van de splitsing in de splitsende rechtspersoon had;

b. worden de aandelen die de belastingplichtige direct na de splitsing in de splitsende en de verkrijgende rechtspersonen heeft, voor zover deze geen deelneming vormen, in afwijking in zoverre van het derde lid van het genoemde artikel, te boek gesteld voor de waarde in het economische verkeer verminderd met het voordeel dat niet in aanmerking is genomen.

4. Indien in het kader van de splitsing aandelen worden uitgereikt aan een ander lichaam in plaats van de belastingplichtige, vinden de vorige leden overeenkomstige toepassing op de aan dat andere lichaam uitgereikte aandelen.

Art. 14H. Indien, voor de heffing van de winstbelasting een dochtermaatschappij op de voet van artikel 14 een eenheid vormt of heeft gevormd met een moedermaatschappij, de samenstelling van het vermogen van de dochtermaatschappij ten gevolge van transacties binnen die eenheid is gewijzigd en ingevolge artikel 14B, eerste lid, of artikel 14C, eerste lid, bij een fusie onderscheidenlijk een splitsing, aan die eenheid een einde komt, wordt, voor de toepassing van de krachtens artikel 14 gestelde voorwaarde met betrekking tot transacties die binnen die eenheid hebben plaatsgevonden, de tegenwaarde van de stille reserves - waaronder begrepen een vervangingsreserve als bedoeld in artikel 6, derde lid,

Samenloop fu-
sie of splitsing
met fiscale
eenheid

alsmede goodwill - die onmiddellijk na de laatste van die transacties aanwezig waren in de dochtermaatschappij, geacht ten goede te zijn gekomen aan de moedermaatschappij of aan het lichaam dat met haar in een eenheid verenigd is of is geweest.

Tarief

Art. 15. 1. De belasting bedraagt 22 procent van het belastbare bedrag of van de binnenlandse winst verminderd met de op de voet van artikel 10 te verrekenen verliezen.

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting in het eerste jaar van belastingplicht 125 procent van het in dat lid vermelde percentage voor rechtspersonen waarvan de belastingplicht is aangevangen als gevolg van het niet meer voldoen aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 3, tweede lid, of artikel 3b, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

3. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting 0 procent, in de in deze landsverordening genoemde gevallen.

4. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting drie procent van de winst behaald met kwalificerende activiteiten, mits deze activiteiten worden ondernomen door een lichaam dat een reële aanwezigheid heeft als bedoeld in artikel 1C. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels voor de toepassing van dit lid worden gesteld. Als kwalificerende activiteiten worden aangemerkt:

- a. het bouwen dan wel verbeteren van vliegtuigen en vaartuigen alsmede het verrichten van reparaties en onderhoud aan vliegtuigen en vaartuigen met een lengte van ten minste tien meter en machinerieën, installaties en materiaal dat zich, voor gebruik, aan boord van deze vliegtuigen en vaartuigen bevindt;
- b. call-, service- of datacenters voor zover zij ondersteunende dienstverlenende activiteiten verrichten aan ondernemingen met een omzet van minimaal Cg 50 miljoen;
- c. het veembedrijf;
- d. in Curaçao verrichte diensten aan niet verbonden beleggingsinstellingen en beheerders van beleggingsinstellingen.

Onder de in dit lid bedoelde activiteiten zijn niet begrepen diensten ter zake van het optreden als directie van vennootschappen wier statutaire zetel of feitelijke leiding op Curaçao gevestigd is, alsmede dienstverlening van notarissen, advocaten, openbare accountants, fiscale adviseurs en aanverwante dienstverlening.

Verrekening buitenlandse bronbelasting

Art. 15A. 1. Aan een lichaam, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a, b en c, wordt ter verrekening van vanwege een ander land dan Curaçao geheven belasting, een vermindering van winstbelasting verleend voor in de winst uit binnenlandse onderneming begrepen voordelen welke zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen, die vanwege dat land, al dan niet aan de bron, wordt geheven.

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere landen dan Curaçao geheven belasting vermeerderd met zodanige in de tien voorafgaande jaren geheven belasting voor zover deze niet eerder tot een vermindering heeft geleid;
- b. de volgens deze landsverordening geheven winstbelasting indien de in het eerste lid bedoelde voordelen na aftrek van de aan deze voordelen toe te rekenen kosten de enige bestanddelen van de winst zouden zijn geweest.

3. Op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige blijft met betrekking tot de in een jaar genoten inkomsten, bedoeld in het eerste lid, en de daarover vanwege andere landen dan Curaçao geheven belasting het eerste en tweede lid buiten toepassing. Het verzoek wordt jaarlijks voor elk jaar afzonderlijk bij de aangifte gedaan.

Bestuurders-aansprakelijkheid

Art. 16. 1. De belasting is verschuldigd door het lichaam.

2. De bestuurders en besturende vennoten, zomede de vertegenwoordigers binnen Curaçao zijn hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. Bij ontbinding of vereffening zijn bovendien de met de vereffening belaste personen en hun vertegenwoordigers binnen Curaçao hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. De aansprakelijkheid houdt op wanneer de genoemde personen, tot betaling aangesproken, ten genoegen van de Inspecteur aantonen, dat zij in de onmogelijkheid zijn geweest in hun hoedanigheid voor de betaling te zorgen.

3. De aantoning wordt schriftelijk gedaan en ingediend bij de Inspecteur.

4. De beschikking van de Inspecteur is met redenen omkleed, indien zij afwijzend is.

5. Afschrift der beschikking wordt aangetekend per post aan de belanghebbende gezonden.
6. Van die beschikking kan binnen twee maanden, nadat het afschrift is verzonden, in beroep worden gekomen bij de Raad.
7. De invordering der belasting wordt ten aanzien van hem, te wiens behoeve een aantoning als bedoeld bij het derde lid is ingediend, geschorst:
- a. na die indiening, totdat door de Inspecteur terzake zal zijn beschikt, en bij afwijzende beschikking gedurende de bij het zesde lid bedoelde termijn van twee maanden, tenzij binnen die termijn door belanghebbende schriftelijk aan de Inspecteur is verklaard, dat hij van de beschikking niet in beroep zal komen;
 - b. ingeval van beroep, totdat door de Raad terzake zal zijn beschikt; een en ander echter onder voorbehoud dat de Inspecteur, met opheffing in zover van de schorsing, machtiging kan verlenen om de maatregelen voor de invordering van de verschuldigde belasting, voorzover en op zodanige wijze als door hem nodig wordt geacht, voortgang te doen vinden, indien naar zijn oordeel de schorsing door belanghebbende wordt misbruikt tot het verrichten van handelingen, welke de mogelijkheid van het verhaal der belasting in gevaar brengen.
8. Onder de in het tweede lid genoemde bestuurders, besturende vennoten, vereffenaren en vertegenwoordigers zijn begrepen allen, die bij of na het ontstaan der belastingschuld bestuurders, beherende vennoten, vereffenaren en vertegenwoordigers waren, ook voor zover zij zijn af- of uitgetreden, rekening hebben gedaan of décharge hebben bekomen.

Art. 16A. (Vervallen)

Hoofdstuk II

Voldoening op aangifte, naheffing en vermindering

Art. 17. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Voldoening op
aangifte

Art. 18. (Vervallen)

Bijlagen definitieve
aangifte

Art. 19. Bij de definitieve aangifte moeten worden gevoegd:

- a. een door het bestuur van het lichaam gewaarmerkt afschrift van de balans met bijbehorende winst- en verliesrekening en het aan aandeelhouders, leden of andere belanghebbende uitgebrachte jaarverslag van het lichaam over het jaar, waarover de belasting geheven wordt;
- b. afschrift van de akten van oprichting en van wijziging daarvan tenzij deze reeds bij een vorige aangifte zijn overgelegd;
- c. een overzicht van de uiteindelijk gerechtigden, zoals bedoeld in artikel 45, zesde tot en met het elfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
- c. een afschrift van het register bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 1°;
- d. een afschrift van de verklaring, bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 3°; en
- e. een afschrift van de verklaring, bedoeld in artikel 1A, tiende lid.

Art. 20 t/m 24B. (Vervallen)

Art. 24C. 1. Als voorheffing wordt aangewezen de krachtens de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 geheven dividendbelasting die betrekking heeft op bestanddelen van de winst en van de binnenlandse winst, met uitsluiting van de bij naheffing eventueel toegepaste verhoging.

Voorheffingen
dividend-
belasting

2. Verrekening van dividendbelasting blijft achterwege, tenzij de belastingplichtige binnen de termijn van artikel 15, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, eventueel verlengd op grond van artikel 9, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen een definitieve aangifte heeft gedaan.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, bedraagt de te verrekenen dividendbelasting ter zake van dividenden waarop artikel 4, vierde lid, onderdelen c en f, van de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 van toepassing zijn nimmer meer dan de over die dividenden, na aftrek van daarop rechtstreeks drukkende kosten, verschuldigde belasting.

Hoofdstuk III t/m V (Vervallen)

Art. 25 t/m 36. (Vervallen)

Hoofdstuk VI
Invordering

1. Per abuis zijn twee onderdelen c opgenomen in P.B. 2018, no. 30 en P.B. 2018, no. 33.

Art. 37 en 38. (Vervallen)

Rente-
vergoeding bij
terugbetaling
teveel betaalde
belasting

Art. 39. 1. Indien op basis van een aanslag een bedrag aan belasting aan de belastingplichtige wordt terug betaald, wordt een rente vergoed van 4 procent² per jaar, te rekenen vanaf de in artikel 15, tweede of vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) bedoelde datum dan wel die van de latere betaling en te rekenen tot de dagtekening van de aanslag of de beschikking waaruit het recht op terugbetaling blijkt. De vergoeding wordt echter maximaal berekend over 25 procent van het bij voorlopige aangifte aangegeven bedrag.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan het rentepercentage gewijzigd worden.

Hoofdstuk VII

Bijzondere bepalingen

Domiciliekeus
buitenlands
belasting-
plichtigen

Art. 40. Een niet binnen Curaçao gevestigd lichaam dat binnen Curaçao geen vaste inrichting heeft, is gehouden aan de Inspecteur schriftelijk de naam en het adres van een binnen Curaçao wonende of gevestigde vertegenwoordiger op te geven.

Aanwijzing
binnenlands
vertegen-woor-
diger

Art. 41. 1. Ieder, die hier te lande in dienst is van - of werkzaam is ten behoeve van - lichamen, als bedoeld bij artikel 1, of bij ontbinding of vereffening, van de met de vereffening belaste personen, kan, na in de gelegenheid te zijn gesteld om van zijn bezwaren te doen blijken, door de Directeur worden aangewezen als hun vertegenwoordiger in de zin van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

2. Wanneer worden aangewezen andere personen dan die, genoemd in artikel 16, doch te wier aanzien moet worden aangenomen dat zij uit hoofde van hun verhouding tot het lichaam voor de betaling van de verschuldigde belasting kunnen of hebben kunnen zorgen, worden zij daarmede bij die aanwijzing in kennis gesteld en worden daardoor tevens de bepalingen dezer landsverordening omtrent de aansprakelijkheid op hen toepasselijk.

Hoofdstuk VIII

Aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen

Aanvullende
documentatie
verplichting -
definities

Art. 42. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. groep: een eenheid waarin lichamen door bezit, eigendom of zeggenschap zodanig zijn verbonden dat ze ofwel op grond van de op de eenheid van toepassing zijnde regels een geconsolideerde jaarrekening moeten opmaken voor de financiële verslaggeving, ofwel dit zouden moeten doen indien aandelenbelangen in een van de lichamen worden verhandeld op een openbare effectenbeurs;

b. multinationale groep: een groep die:

1°. twee of meer lichamen omvat die hun fiscale vestigingsplaats in een verschillende staat hebben; of

2°. een lichaam omvat dat fiscaal inwoner is van de ene staat en in een andere staat aan belasting onderworpen is met betrekking tot voordelen verkregen uit een onderneming die of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting in die staat;

c. groepsentiteit:

1°. een lichaam van een multinationale groep dat is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor de financiële verslaggeving, of dat daarin zou worden opgenomen indien aandelenbelangen in een lichaam van de multinationale groep op een openbare effectenbeurs worden verhandeld;

2°. een lichaam van een multinationale groep dat enkel op grond van omvang of materieel belang niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep; of

3°. een vaste inrichting van een lichaam van een multinationale groep als bedoeld onder 1° of 2°, indien het lichaam voor de vaste inrichting een afzonderlijke jaarrekening opmaakt met het oog op de financiële verslaggeving, het naleven van wet- en regelgeving, het voldoen aan fiscale verplichtingen of de interne beheerscontrole;

d. rapporterende entiteit: de groepsentiteit die, in de staat waarvan zij fiscaal inwoner is, gehouden is namens de multinationale groep een landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, in te dienen zijnde:

1°. de uiteindelijk moederentiteit;

2. Zie pagina 163 voor meer informatie.

2°. de surrogaatmoederentiteit; of

3°. enige andere groepsentiteit als bedoeld in artikel 43, tweede of derde lid;

e. uiteindelijkmoederentiteit: een groepsentiteit van een multinationale groep die aan de volgende criteria voldoet:

1°. ze bezit middellijk of onmiddellijk een belang in een of meer andere groepsentiteiten van die multinationale groep dat voldoende groot is om, overeenkomstig de algemeen geldende boekhoudbeginselen van het rechtsgebied waar zij fiscaal ingezetene is, verplicht te zijn een geconsolideerde jaarrekening op te stellen, of om daartoe verplicht te zijn indien haar aandelenbelangen in het rechtsgebied waarvan zij fiscaal ingezetene is, op een openbare effectenbeurs werden verhandeld;

2°. geen andere groepsentiteit van die multinationale groep bezit middellijk of onmiddellijk een onder 1° beschreven belang in de eerstgenoemde;

f. surrogaatmoederentiteit: een groepsentiteit van een multinationale groep die door die multinationale groep wordt

aangewezen als enige plaatsvervanger voor de uiteindelijkmoederentiteit om namens die multinationale groep het landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, in te dienen in de staat waarvan die groepsentiteit fiscaal inwoner is, indien aan een of meer van de voorwaarden, bedoeld in artikel 43, tweede lid, onderdelen a, b en c, wordt voldaan;

g. verslagjaar: een jaarlijkse verslagleggingsperiode waarover de uiteindelijkmoederentiteit van de multinationale groep haar jaarrekening opmaakt;

h. geconsolideerde jaarrekening: de jaarrekening van een multinationale groep waarin de activa, de passiva, de inkomsten, de uitgaven en de kasstromen van de uiteindelijkmoederentiteit en van de groepsentiteiten zijn weergegeven als die van een enkele economische entiteit;

i. het landenrapport: een rapport over de multinationale groep met:

1°. voor elke staat waarin de multinationale groep actief is, opgestelde informatie over de omvang van de inkomsten, de winst vóór winstbelasting, de betaalde winstbelasting, de in de jaarrekening opgenomen winstbelasting, het gestorte kapitaal, de gecumuleerde winst, het aantal personeelsleden en de materiële activa anders dan geldmiddelen of kasequivalenten;

2°. een omschrijving van elke groepsentiteit van de multinationale groep met vermelding van de staat waarvan die groepsentiteit fiscaal inwoner is, en indien afwijkend, de staat op grond van wiens recht die groepsentiteit is opgericht, alsmede van de aard van de voornaamste bedrijfsactiviteit of bedrijfsactiviteiten van die groepsentiteit;

j. het groepsdossier: dossier met een overzicht van de onderneming van de multinationale groep, inclusief de aard van haar bedrijfsactiviteiten, haar algehele verrekenprijsgedragslijn en haar wereldwijde allocatie van inkomen en economische activiteiten om belastingadministraties te ondersteunen bij de beoordeling van de aanwezigheid van een substantieel verrekenprijrisico;

k. het lokale dossier: dossier met relevante informatie die voor de verrekenprijsanalyse met betrekking tot transacties tussen een belastingplichtige en een gelieerde groepsentiteit in een andere staat en die helpt te onderbouwen dat aan artikel 43, elfde en twaalfde lid, van de Algemene landverordening Landsbelastingen wordt voldaan, alsmede informatie die een zakelijke winstallocatie aan vaste inrichtingen onderbouwt;

l. systematische nalatigheid in relatie tot een staat: het door een staat die een in werking zijnde overeenkomst met Curaçao heeft die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten, om andere redenen dan die welke in overeenstemming zijn met de bepalingen van die overeenkomst, opschorten van die automatische uitwisseling, dan wel het anderszins stelselmatig nalaten door die staat om aan Curaçao automatisch de landenrapporten te verstrekken die die staat in zijn bezit heeft en die multinationale groepen betreffen met groepsentiteiten in Curaçao. **Art. 43. 1.** Een uiteindelijkmoederentiteit die haar fiscale vestigingsplaats in Curaçao heeft, verstrekt de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar een landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, dat betrekking heeft op dat verslagjaar.

Verplichting
indiening
landenrapport

2. Een fiscaal in Curaçao gevestigde groepsentiteit die niet de uiteindelijkmoederentiteit van een multinationale groep is, verstrekt de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, een

landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, dat betrekking heeft op dat verslagjaar, indien:

- a. de uiteindelijkmoederentiteit van de multinationale groep niet verplicht is een landenrapport in te dienen in de staat waarvan zij fiscaal inwoner is;
- b. uiterlijk twaalf maanden na de laatste dag van het verslagjaar met de staat waarvan de uiteindelijkmoederentiteit fiscaal inwoner is wel een overeenkomst van kracht is die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen, waaronder de automatische uitwisseling van inlichtingen, maar er geen in werking zijnde overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van die staat en Curaçao is die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten; of
- c. de Inspecteur de groepsentiteit heeft bericht dat er sprake is van een systematische nalatigheid als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, van de staat waarvan de uiteindelijkmoederentiteit fiscaal inwoner is.

3. Indien meerdere groepsentiteiten van dezelfde multinationale groep fiscaal inwoner zijn van Curaçao en aan een of meer van de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid, onderdelen a, b en c, wordt voldaan, mag de multinationale groep een van die groepsentiteiten aanwijzen om uiterlijk binnen twaalf maanden na de laatste dag van het verslagjaar van de multinationale groep te voldoen aan de verplichting tot het verstrekken van een landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, dat betrekking heeft op dat verslagjaar. De aangewezen groepsentiteit bericht de Inspecteur dat de verstrekking van het landenrapport geschiedt om te voldoen aan de verplichtingen die gelden voor alle groepsentiteiten van die multinationale groep die fiscaal inwoner van Curaçao zijn.

4. Een groepsentiteit als bedoeld in het tweede of derde lid is niet verplicht de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, een landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, te verstrekken indien die multinationale groep binnen die termijn een zodanig landenrapport beschikbaar stelt via een surrogaatmoederentiteit die dit rapport verstrekt aan de belastingautoriteiten van de staat waarvan zij fiscaal inwoner is, mits:

- a. de staat waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, het verstrekken van zodanige landenrapporten als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, verplicht;
- b. de staat waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, uiterlijk twaalf maanden na het verslagjaar waarop het landenrapport betrekking heeft, een in werking zijnde overeenkomst heeft met Curaçao die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten;
- c. de staat waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, de Curaçaose autoriteiten niet in kennis heeft gesteld van een systematische nalatigheid als bedoeld in artikel 42, onderdeel i;
- d. de staat waarvan de surrogaatmoederentiteit fiscaal inwoner is, op basis van een regeling vergelijkbaar met artikel 44, eerste lid, door die groepsentiteit in kennis is gesteld van het feit dat die groepsentiteit surrogaatmoederentiteit is; en
- e. de Inspecteur hierover is bericht op basis van artikel 44, tweede lid.

5. Het eerste tot en met vierde lid zijn niet van toepassing op groepsentiteiten van een multinationale groep die in het verslagjaar onmiddellijk voorafgaande aan het verslagjaar waarop het landenrapport betrekking zou hebben minder dan Cg 1.500.000.000 aan geconsolideerde groepsopbrengsten heeft behaald.

Meldingsplicht

Art. 44. 1. Een groepsentiteit van een multinationale groep die fiscaal inwoner is van Curaçao, bericht de Inspecteur uiterlijk op de laatste dag van het verslagjaar van die multinationale groep of zij de uiteindelijkmoederentiteit, de surrogaatmoederentiteit, of de aangewezen groepsentiteit, bedoeld in artikel 43, derde lid, is.

2. Indien een groepsentiteit van een multinationale groep die fiscaal inwoner is van Curaçao noch de uiteindelijkmoederentiteit, noch de surrogaatmoederentiteit, noch de aangewezen groepsentiteit, bedoeld in artikel 43, derde lid, is, bericht deze de Inspecteur uiterlijk op de laatste dag van het verslagjaar van die multinationale groep over de identiteit en de fiscale vestigingsplaats van de rapporterende entiteit.

3. Een groepsentiteit die fiscaal inwoner is van Curaçao en op basis van artikel 43, tweede lid, verplicht is de inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan zij een groepsentiteit is, een landenrapport als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, te verstrekken dat betrekking heeft op dat verslagjaar, verzoekt haar uiteindelijkmoederentiteit om haar alle nodige informatie te verstrekken om te kunnen

voldoen aan deze verplichting. Indien die groepsentiteit niet alle nodige informatie heeft ontvangen of verkregen om aan de in de vorige volzin bedoelde verplichting te kunnen voldoen, bericht die groepsentiteit de Inspecteur hierover en verstrekt deze de Inspecteur een landenrapport met alle informatie in haar bezit uiterlijk twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar ten aanzien waarvan de uiteindelijkkmoederentiteit niet alle nodige informatie ter beschikking heeft gesteld.

Art. 45. 1. De Inspecteur gebruikt het landenrapport voor het beoordelen van substantiële verrekenprijrisico's en andere risico's voor Curaçao die verband houden met uitholling van de belastinggrondslag en winstverschuivingen, daaronder begrepen het risico van het niet naleven van de van toepassing zijnde verrekenprijregels door leden van de multinationale groep, en, waar nodig, voor het maken van economische en statistische analyses. Een aanpassing van verrekenprijzen door de Inspecteur wordt niet gebaseerd op het landenrapport.

Nadere regels

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de vorm en de inhoud van het landenrapport, waaronder regels over de bij het opmaken van het landenrapport te gebruiken definities en richtlijnen. Het landenrapport wordt in de Nederlandse of in de Engelse taal opgesteld.

Art. 46. 1. Een groepsentiteit die belastingplichtig is in Curaçao neemt, binnen de termijn gesteld voor het indienen van haar aangifte voor de heffing van winstbelasting, een groepsdossier en een lokaal dossier inzake het jaar waarop de aangifte betrekking heeft in haar administratie op.

Verplichting
lokale
groepsentiteit

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt voor groepsentiteiten van een multinationale groep die, in het verslagjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het jaar waarop de aangifte betrekking heeft, ten minste Cg 1.500.000.000 aan geconsolideerde groepsopbrengsten heeft behaald.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de vorm en de inhoud van het groepsdossier en het lokale dossier. Het groepsdossier en het lokale dossier worden in de Nederlandse of in de Engelse taal opgesteld.

Art. 47. 1. Curaçao overlegt aan de bevoegde autoriteiten van staten die een in werking zijnde overeenkomst met Curaçao hebben, die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten, waar een groepsentiteit haar fiscale woonplaats heeft, de landenrapporten over de fiscale perioden voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze landsverordening, die vrijwillig zijn verstrekt door een uiteindelijkkmoederentiteit, met als fiscale woonplaats Curaçao, ingevolge de inhoud van deze landsverordening.

Uitwisseling
door Curaçao

2. Curaçao, herinnert de bevoegde autoriteiten van staten die een in werking zijnde overeenkomst met Curaçao hebben, die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten, aan de voorwaarden waaronder de landenrapportages gebruikt mogen worden en de geheimhoudingsplicht ten aanzien van deze conform de betreffende overeenkomsten die voorzien in de automatische uitwisseling van landenrapporten.

3. Voor het indienen van de landenrapporten die vrijwillig worden verstrekt, zoals bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 42, en 45, van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk VIIa en VIII (Vervallen)

Art. 48 t/m 51. (Vervallen)

Hoofdstuk IX

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 52 en 53. (Vervallen)

Art. 54. De stukken betreffende toepassing dezer landsverordening of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voorzover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Vrij van zegel

Art. 55. 1. (Vervallen)

2. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: "Landsverordening op de Winstbelasting 1940".

Inwerking tred-
ing en citeertitel

Overgangsregeling 2001

Overgangs-
regeling off-
shore tot 2019

Art. VI. 1. De artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, blijven van toepassing op hier te lande belastingplichtige lichamen welke op de laatste dag van het laatste boekjaar dat eindigt vóór 1 januari 2002 uitsluitend of nagenoeg uitsluitend beleggen in en inkomsten verkrijgen uit de in de genoemde artikelen bedoelde vermogensbestanddelen.

2. De in het eerste lid bedoelde bepalingen blijven eveneens van toepassing op hier te lande belastingplichtige lichamen – waaronder mede wordt verstaan de vaste inrichting van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 – waarvan de gehele of nagenoeg de gehele winst onderworpen is aan één of meer van de in de Garantieverordening Winstbelasting 1993 genoemde winstbelastingtarieven en tevens op de laatste dag van het in het eerste lid bedoelde boekjaar over een overeenkomst met de Inspecteur beschikken, waarvan de geldigheidstermijn niet is verstreken en waarin door deze laatste de toepassing van één of meer van voornoemde winstbelastingtarieven is bevestigd dan wel een verzoek daartoe of voor de verlenging daarvan hebben ingediend.

3. Artikel 12, eerste lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals dit luidde op 31 december 1999, blijft van toepassing op hetgeen de in dat lid bedoelde hier te lande belastingplichtige lichamen die op de laatste dag van het in het eerste lid bedoelde boekjaar uitsluitend of nagenoeg uitsluitend investeren in buiten de Nederlandse Antillen gelegen onroerende goederen of daarop gevestigde rechten uit zodanige onroerende goederen en rechten verkrijgen.

4. Het eerste, tweede en derde lid vinden ten aanzien van lichamen die op of na 1 juli 1999 zijn opgericht uitsluitend toepassing indien deze lichamen vóór of op de laatste dag van het in het eerste lid bedoelde boekjaar wezenlijke eigen activiteiten zijn gaan ontplooiën; daarbij worden, behoudens tegenbewijs, deze lichamen geacht geen wezenlijke eigen activiteiten te hebben ontplooid indien de activa hoofdzakelijk hebben bestaan uit deposito's dan wel voorwerpen op aandeelhouders dan wel gelieerde personen. De in de vorige volzin bedoelde lichamen worden geacht geen wezenlijke activiteiten te hebben ontplooid gedurende de periode dat het aanhouden van aandelen in deze lichamen als het aanhouden van een voorraad kan worden bestempeld.

5. Op verzoek van de in het eerste, tweede en derde lid bedoelde lichamen zijn de desbetreffende bepalingen niet langer van toepassing. Het verzoek wordt schriftelijk gedaan aan de Inspecteur. Toepassing van de desbetreffende bepalingen houdt naar keuze van de belastingplichtige op met ingang van het boekjaar waarin het verzoek is gedaan of het daar op volgende boekjaar, tenzij de belastingplichtige binnen drie maanden het verzoek intrekt. Artikel 3, vierde lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 is van overeenkomstige toepassing indien het verzoek betrekking heeft op het volgende boekjaar. Artikel 3, vijfde lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 is van overeenkomstige toepassing indien het verzoek betrekking heeft op het lopende boekjaar. Laatstgenoemde bepaling is eveneens van overeenkomstige toepassing indien in enig boekjaar niet meer voldaan wordt aan de voorwaarden, genoemd in het eerste, tweede en derde lid.

6. Indien, al dan niet op verzoek van de belastingplichtige, de in het eerste, tweede en derde lid genoemde artikelen in enig jaar buiten toepassing zijn gesteld, is latere toepassing daarvan niet meer mogelijk. De vorige volzin is niet van toepassing op een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 3A, vierde lid, van de Garantieverordening Winstbelasting 1993, met dien verstande dat een verzoek tot hernieuwde toepassing van de genoemde artikelen slechts eenmaal wordt ingewilligd.

7. De toepassing van de artikelen 8A, 8B, 12, eerste lid, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, en de toepassing van de in de Garantieverordening Winstbelasting 1993 genoemde winstbelastingtarieven wordt, ongeacht de datum waarop het lichaam is opgericht, beëindigd indien en zodra het lichaam op een tijdstip dat ligt na de laatste dag van het in het eerste lid bedoelde boekjaar ophoudt wezenlijke eigen activiteiten te ontplooiën en tevens alle of nagenoeg alle aandelen in het lichaam aan derden, andere dan concernvennootschappen of aandeelhouders die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, eerste lid, onder 3°, van de Landsverordening op

de inkomstenbelasting 1943 in het lichaam hebben, zijn vervreemd dan wel ten behoeve van anderen dan de oorspronkelijke aandeelhouders worden gehouden.

8. De toepassing van de artikelen 8A, 8B, 12, eerste lid, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals die luiden op 31 december 1999, wordt ten aanzien van elke in het eerste, tweede en derde lid bedoelde belastingplichtige afzonderlijk ten laatste beëindigd op het in de Garantieverordening Winstbelasting 1993 bepaalde tijdstip.

9. Indien met toepassing van het zevende of achtste lid de toepassing van de artikelen 8A, 8B, 12, eerste lid, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, dan wel de toepassing van de in de Garantieverordening Winstbelasting 1993 genoemde winstbelastingtarieven wordt beëindigd, kunnen aan overeenkomsten met de Inspecteur waarvan de geldigheidstermijn op dat moment nog niet is verstreken geen rechten worden ontleend.

10. De Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luidde op 31 december 1999, blijft van toepassing op lichamen als bedoeld in het eerste en tweede lid. Voor de toepassing van de overige landsverordeningen en regelgeving van de Nederlandse Antillen blijven bepalingen die verwijzen naar de artikelen 4, derde lid, 8A, 8B, 11, 14, 14A en 15, vierde lid, 25 tot en met 29F, 39, tweede lid, 45E, vierde en vijfde lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, van toepassing met betrekking tot lichamen als bedoeld in het eerste en tweede lid.

11. In afwijking van de eerste volzin van het tiende lid kunnen lichamen als bedoeld in het eerste en tweede lid ter zake van dividenden als bedoeld in artikel 11, derde lid, eerste volzin, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, die op of na 1 januari 2002 worden genoten kiezen voor de toepassing van artikel 11 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals dit luidt op 1 januari 2001. Indien de belastingplichtige voor de toepassing van dat artikel kiest, blijven met betrekking tot de in de vorige volzin bedoelde dividenden de artikelen 8B en 14 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, buiten toepassing.

Art. VII. De landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luidde op 31 december 2000, blijft op verzoek van de belastingplichtige van toepassing gedurende boekjaren die op of vóór 1 januari 2002 aanvangen mits het laatste van deze boekjaren niet langer is dan twaalf maanden.

Aanschrijving wijziging belastingtarief winstbelasting

De Minister van Economische Ontwikkeling en de Minister van Financiën hebben hun krachten gebundeld en sturen samen de werkgroep Modernisering wetgeving economische zone aan. In deze werkgroep staat onder andere centraal dat de huidige Landsverordening economische zones 2000¹ gemoderniseerd wordt zodat de economische zone weer aantrekkelijk wordt hetgeen economische bedrijvigheid en werkgelegenheid voor Curaçao zal bewerkstelligen.

Als gevolg van een aantal wetwijzigingen die in 2018 en 2019 zijn aangenomen zullen de in economische zone gevestigde bedrijven, uitzonderingen daargelaten, met ingang van 1 januari 2023 net als alle andere in Curaçao gevestigde bedrijven op basis van artikel 15, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940² aan een winstbelastingtarief van 22% onderworpen zijn over hun belastbare winst uit binnenlandse onderneming. Dit betekent dat een groot deel van de bedrijven die tot en met 31 december 2022 aan een belastingtarief van 2% winstbelasting waren onderworpen over hun wereldwinst nu tegen een belastingtarief van 22% winstbelasting gaan betalen over hun binnenlandse winst wat een van de redenen is waarom de economische zone mogelijk minder aantrekkelijk is voor bedrijven om zich er te vestigen.

Veel bedrijven in de economische zone hebben het moeilijk en zijn wegens de hoge kosten ('costs of doing business') genoodzaakt het personeel te verminderen dan wel de deuren te sluiten. Dit heeft als mogelijk gevolg dat er werkgelegenheid verloren gaat. Deze situatie komt ons ongewenst voor gezien de nadelige economische impact die dit met zich mee zal brengen.

De economische situatie waar Curaçao zich momenteel in bevindt is voor de regering aanleiding geweest om te werken aan een wetsvoorstel ter stimulering van zowel bestaande als nieuwe bedrijven die in de vorm van een lichaam worden gedreven. Dit wetsvoorstel behelst een verlaging van de winstbelasting door de introductie van een zogeheten opstarttarief van 15% over de eerste Cg 500.000,00 aan belastbare binnenlandse winst.

Afhankelijk van de feiten en de omstandigheden van een ondernemer kan de effectieve belastingdruk echter verder worden verlaagd door toepassing van het territorialiteitsbeginsel, bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940. In de bij deze aanschrijving behorende bijlage zijn twee voorbeelden opgenomen waaruit blijkt, afhankelijk van de situatie van de onderneming, dat de effectieve belastingdruk bij een belastbare winst uit binnenlandse onderneming tot Cg 500.000,00, aanzienlijk lager kan zijn dan het huidige nominale tarief van 22%. In de voorbeelden is te zien dat de effectieve belastingdruk in die gevallen verlaagd wordt naar 11,3% respectievelijk 7,2%. Dat betekent dat de winstbelasting voor met name de kleinere ondernemers substantieel kan worden verlaagd. In situaties waarin de belastbare winst uit binnenlandse onderneming meer bedraagt dan Cg 500.000 kan ook sprake zijn van een lagere effectieve belastingdruk. We verwijzen naar het voorbeeld in de bijlage waarbij de effectieve belastingdruk 17,3% is.

Gelet op het voorgaande en op basis van de vragen die ons hierover hebben bereikt, hebben wij besloten om, vooruitlopend op de wetwijzigingen ter modernisering van de economische zone en overige belastingmaatregelen, de aanpassing van het winstbelastingtarief van artikel 15, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 middels deze aanschrijving te wijzigen. Hierdoor zullen alle bedrijven op wie artikel 15, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van toepassing is over de eerste Cg 500.000,00 aan belastbare binnenlandse winst onderworpen zijn aan het winstbelastingtarief van 15%. De verwachting is dat dit van toepassing is op de meeste bedrijven in de economische zone.

1. P.B. 2011, no. 17 (GT).

2. P.B. 2002, no. 54.

Middels deze aanschrijving geldt derhalve voor bedrijven die conform artikel 15, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 winstbelasting verschuldigd zijn, met ingang van 1 januari 2023 winstbelasting verschuldigd zijn conform de volgende brackets:

- a. 15% van het belastbare bedrag of binnenlandse winst tot en met een bedrag van Cg 500.000,00;
- b. 22% van het belastbare bedrag of binnenlandse winst boven een bedrag van Cg 500.000,00.

Het bovenstaande houdt in dat een bedrijf dat over het belastingjaar 2023 belastbare winst uit binnenlandse onderneming geniet van Cg 750.000 over de eerste Cg 500.000 tegen 15% en over de overige Cg 250.000 tegen 22% winstbelasting verschuldigd zal zijn.

Tevens hebben wij, vooruitlopend op wetswijzigingen, besloten dat bedrijven die in een economische zone gevestigd zijn, zonder enige beperking van de hoeveelheid en zonder dat hiervoor op basis van artikel 7, tweede lid van de Landsverordening economische zones 2000 eerst een vergunning verleend dient te worden, goederen mogen leveren aan de binnenlandse markt. Het zonder enige beperking goederen mogen leveren aan de binnenlandse markt, is tevens van toepassing op bedrijven in de economische zone gevestigd aan wie reeds een dergelijke vergunning is afgegeven.

Deze aanschrijving geldt met ingang van datum van publicatie en werkt terug tot en met 1 januari 2023.

Willemstad, 07 juli 2023

De Minister van Financiën
w.g. J.F.A. Sylvania

De Minister van Economische Ontwikkeling
w.g. R.M. Cijntje

De Minister van Algemene Zaken, a.i.
w.g. S.A. van Heydoorn

Bijlage bij aanschrijving Wijziging belastingtarief winstbelasting

Voorbeeld en berekening van causale kosten en binnenlandse winst

Hierna volgen een aantal voorbeelden van het toepassen van het territorialiteitsbeginsel waarbij de effectieve belastingdruk verder kan worden verlaagd. Uit deze voorbeelden volgt dat de effectieve winstbelastingdruk van een actieve onderneming, afhankelijk van de situatie en de hoogte van de belastbare winst uit binnenlandse van die onderneming, minder kan bedragen dan het nominale tarief van 22%. Op basis van onderstaande voorbeelden bedraagt de effectieve belastingdruk respectievelijk 11,3%, 7,2% en 17,3%. Ter bepaling van het belastbare bedrag uit binnenlandse onderneming wordt eerst de gehele fiscale winst van de onderneming berekend. Die wordt vervolgens verminderd met de aan het buitenland toe te rekenen winst. Bij het toerekenen van winst aan het buitenland dient er onderscheid te worden gemaakt tussen causale, niet-causale en materiaalkosten. Ten aanzien van causale kosten moet vervolgens de locatie van deze kosten worden bepaald.

Passieve inkomsten, zoals beleggingsinkomsten of royalty's, behoren overigens altijd tot de binnenlandse winst.

Materiaalkosten kunnen in het algemeen worden omschreven als de inkoopprijs van goederen voor de verkoop. Als een meubelhandel stoelen inkoopt voor de verkoop, dan zijn de kosten van die stoelenmateriaalkosten. De grondstoffen die een fabriek koopt om in het productieproces te verwerken tot producten voor de verkoop vormen ook materiaalkosten, bijvoorbeeld het hout en de schroeven die door een meubelfabriek worden gebruikt om meubels te produceren.

Causale kosten zijn kosten die rechtstreeks verband houden met inkomstengenererende activiteiten van de onderneming, of anders gezegd, met de omzet. Dit kan per onderneming anders zijn. Zo zal in geval van de meeste bedrijven het salaris van de interne boekhouder of de vergoeding van de externe boekhouder niet rechtstreeks verband houden met het genereren van omzet. De kosten van deze boekhouders zijn dan niet-causale kosten. Bij een boekhoudkantoor zal het salaris van een boekhouder die ten behoeve van de cliënten van het boekhoudkantoor werkt echter vrijwel altijd een causale kostenpost zijn, omdat de gewerkte uren van de boekhouder in rekening worden gebracht aan cliënten en dus rechtstreeks verband houden met het genereren van omzet. Andere voorbeelden van causale kosten zijn onder meer de kosten van het winkelpand waar de omzet wordt behaald, de opslagruimte voor goederen die bestemd zijn voor de verkoop, het personeel in de winkel dat zich bezighoudt met de verkoop en met het vullen van de rekken en met de kassa. Daarentegen zullen de kosten van een kantoorruimte van de onderneming waar de interne boekhouders zitten een **niet-causale kostenpost** zijn, omdat de activiteiten van de boekhouding geen rechtstreeks verband houdt met het genereren van omzet. Ook de kosten van het besturen van een onderneming worden geacht geen rechtstreeks verband te houden met het genereren van omzet.

Bij een advocatenkantoor of een IT-bedrijf daarentegen zullen de meeste kantoorkosten echter wel grotendeels dan wel uitsluitend verband houden met het genereren van omzet. Het personeel dat in dat kantoorpand werkt houdt zich immers grotendeels dan wel uitsluitend bezig met het genereren van omzet. Een personenauto zal in het algemeen een niet-causale kostenpost zijn, tenzij deze wordt gebruikt door een verkoper die met zijn auto klanten bezoekt, of een taxichauffeur. Daarentegen zullen vrachtwagens in het algemeen rechtstreeks verband houden met het genereren van omzet omdat zij goederen vervoeren die bestemd zijn voor de verkoop. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor bussen voor het vervoer van toeristen. Deze kwalificatie geldt vervolgens dan ook voor de afschrijving en het onderhoud aan deze auto's.

Sommige kosten kunnen een gemengd causaal/niet-causaal karakter dragen. Als de winkel en het kantoor voor de administratie in hetzelfde pand zitten zullen bijvoorbeeld utiliteitskosten,

afschrijving en onderhoud een gemengd karakter hebben. De belastingplichtige dient dan deze kosten toe te rekenen aan de hand van een redelijke verdeelsleutel en deze verdeelsleutel consistent in de verschillende belastingjaren te gebruiken.

Vervolgens moet onderscheid worden gemaakt tussen **binnen- en buitenlandse causale kosten**. Dit is afhankelijk van de vraag waar de waarde-toevoegende handelingen plaatsvinden.

Zo zal vervoer van goederen voor de verkoop altijd een causale kostenpost zijn, en aangezien het vervoer vrijwel uitsluitend in het buitenland plaatsvindt, vanuit de Verenigde Staten, Europa of elders naar Curaçao, zullen deze vervoerskosten aangemerkt worden als buitenlandse causale kosten. Een in het buitenland gevestigde IT-provider die diensten verleent op het gebied van website hosting of computerprogrammatuur zal in het algemeen buitenlandse causale kosten opleveren voor de ondernemer. Hetzelfde geldt voor een werknemer voor zover deze in het buitenland werkzaam is om omzet te behalen, bijvoorbeeld als inkoper of verkoper. Deelname aan een buitenlandse bedrijfstentoonstelling, of het bijwonen van een training in het buitenland door het personeel gericht op de kennis voor hun vakgebied, zal eveneens als buitenlandse causale kosten kunnen worden aangemerkt. In beginsel kunnen de salariskosten van werknemers die zich uitsluitend bezighouden met causale activiteiten worden toegerekend op basis van de werkdagen dat zij in Curaçao of in het buitenland verblijven. Indien de werknemers ook niet-causale activiteiten verrichten zal een redelijke verdeelsleutel moeten worden gevonden die consistent wordt toegepast. Commissies betaald ter zake van in het buitenland geleverde diensten van buitenlandse verkoopagenten en amortisatie van merkrechten of andere immateriële activa voor zover die in het buitenland worden gebruikt zijn eveneens buitenlandse causale kosten. Een eventueel resultaat (winst of verlies) bij de verkoop van materiële of immateriële bedrijfsmiddelen wordt toegerekend aan de locatie waar dat bedrijfsmiddel is gebruikt.

Vervolgens is van belang om te zien hoe de berekening van het belastbare bedrag uit binnenlandse onderneming op basis van deze causale kostentoedeling in de praktijk werkt. Hiervoor kan het volgende vereenvoudigde voorbeeld dienen.

De volgende bedragen dienen als uitgangspunt:

Dushi Bida B.V.	Tax P/L	
Omzet	Cg 1.200.000	
Af: materiaalkosten (LCK)	Cg 500.000	
Brutowinst		Cg 700.000
Locale causale kosten (LCK)	Cg 300.000	
Buitenlandse causale kosten (BCK)	Cg 100.000	
Af: totale causale kosten (TCK)		Cg 400.000
Winst na causale kosten		Cg 300.000
Af: niet-causale kosten (NCK)		Cg 200.000
Nettowinst		Cg 100.000
Binnenlandse winst		
Toerekening winst na causale kosten	$300.000 \times (300.000/400.000) = \text{Cg } 225.000$	
Af: toerekening niet-causale kosten	$200.000 \times (300.000/400.000) = \text{Cg } 150.000$	
Belastbare winst uit binnenlandse onderneming	Cg 75.000	
Verschuldigde winstbelasting (15%)	Cg 11.250	

Effectieve belastingdruk	Effectieve belastingdruk 11,25%

Bij het berekenen van de binnenlandse belastbare bedrag valt uit bovenstaande voorbeeld af te leiden dat de niet-causale kosten apart aan het binnenland/buitenland dienen te worden toegerekend. In bovenstaande voorbeeld geschiedt dat op basis van dezelfde breuk als de toerekening van de winst na causale kosten. Het uitgangspunt is hier dat er in Curaçao verder geen andere winstbelastingplichtige lichamen zijn die tot hetzelfde concern van de onderneming behoren. De toerekening van de niet-causale kosten verandert echter indien een concern binnen Curaçao meerdere winstbelastingplichtige lichamen heeft. Deze wordt dan namelijk toegerekend op basis van de verhouding tussen de totale lokale causale kosten concern/ totale causale kosten concern. Hieronder een voorbeeld van de berekening van het belastbare bedrag uit binnenlandse onderneming in het geval dat het concern twee winstbelastingplichtige lichamen heeft in Curaçao.

	TAX P/L		TAX P/L	
	Dushi Bida B.V.		Dushi Laman B.V.	
Omzet	Cg 1.200.000		Cg 1.500.000	
Af: materiaalkosten	Cg 500.000		Cg 200.000	
Brutowinst		Cg 700.000		Cg 1.300.000
Lokale causale kosten (LCK)	Cg 300.000		Cg 500.000	
Buitenlandse causale kosten (BCK)	Cg 100.000		Cg 0	
Af: totale causale kosten (TCK)		Cg 400.000		Cg 500.000
Winst na causale kosten		Cg 300.000		Cg 800.000
Af: niet-causale kosten (NCK)		Cg 200.000		Cg 100.000
Nettowinst		Cg 100.000		Cg 700.000
Winst uit binnenlandse onderneming				
Toerekening winst na causale kosten	300.000 x 300.000/400.000 = Cg 225.000		800.000 x (500.000/500.000) = Cg 800.000	
Toerekening niet-causale kosten	200.000 x (800.000/900.000) = Cg 177.000		100.000 x (800.000/900.000) = Cg 88.000	
Belastbare bedrag uit binnenlandse onderneming	Cg 48.000		Cg 712.000	
Verschuldigde winstbelasting	Cg 7.200		Cg 121.640	
Effectieve belastingdruk	7,2%		17,4%	

De berekening van de winst uit binnenlandse onderneming geschiedt derhalve op basis van de volgende breuken:

$(LCK / TCK \times \text{winst na causale kosten}) \text{ minus } (\text{totale LCK concern} / TCK \text{ concern} \times \text{niet-causale kosten}) = \text{belastbare binnenlandse winst uit onderneming.}$

Landsbesluit Winstbelasting³

Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 4de juli 2018 ter uitvoering van de artikelen 45, tweede lid, en 46, derde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 en houdende wijziging van het Landsbesluit uitvoering internationale bijstandsverlening en Landsbesluit administratieve sanctie bij niet nakomen fiscale verplichtingen.

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

Landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Hoofdstuk II

Nadere regelster bepaling van voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming

Art. 2. 1. Als voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming, als bedoeld in artikel 4, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wordt aangemerkt alle winst die haar bron vindt in enige activiteit in Curaçao.

2. Bepaling van de voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming, geschiedt met inachtneming van de in bijlage G, behorende bij dit landsbesluit, vastgestelde nadere regels.

Hoofdstuk III

Rapportage aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen

Art. 3. Het landenrapport, bedoeld in artikel 42, onderdeel i, van de Landsverordening, wordt in de Nederlandse taal opgemaakt overeenkomstig de bij dit landsbesluit behorende bijlage A, dan wel in de Engelse taal overeenkomstig bijlage B behorende bij dit landsbesluit en opgesteld in XML format.

Art. 4. Het groepsdossier, bedoeld in artikel 42, onderdeel j, van de Landsverordening, wordt in de Nederlandse taal opgemaakt overeenkomstig de bij dit landsbesluit behorende bijlage C, dan wel in de Engelse taal overeenkomstig bijlage D behorende bij dit landsbesluit.

Art. 5. Het lokale dossier, bedoeld in artikel 42, onderdeel k, van de Landsverordening, wordt in de Nederlandse taal opgemaakt overeenkomstig de bij dit landsbesluit behorende bijlage E dan wel in de Engelse taal overeenkomstig bijlage F behorende bij dit landsbesluit.

Hoofdstuk IV

Wijziging andere wettelijke regelingen

Art. 6 en 7. (niet opgenomen)

Art. 8. Dit Landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit winstbelasting.

3. Zoals deze luidt na wijzigingen in P.B. 2021, no. 19. Deze wijzigingen werken terug tot en met 1 januari 2020.

BIJLAGE A⁴
Tabel 1. Overzicht van verdeling van baten, belastingen en bedrijfsactiviteiten naar belastingjurisdictie

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar: Gebruikte valuta:									
Belasting-jurisdictie	Inkomsten		Winst (verlies) vóór winstbelasting	Betalade winstbelasting (op kasbasis)	In de jaarrekening opgenomen winstbelasting	Gestort kapitaal	Gecumuleerde winst	Aantal personeels-leden	Materiële activa en andere dan geldmiddelen of kasequivalenten
	Niet geïleerde partij	Geïleerde partij							

Tabel 2. Overzicht van verdeling van baten, belastingen en bedrijfsactiviteiten naar belastingjurisdictie

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar:													
Belasting-jurisdictie	Groeps-entiteiten fiscaal gevestigd in de betreffende belasting-jurisdictie (inclusief tax identification Number en adres-gegevens)	Indien afwijkend van fiscale vestigings-plaats, de staat op wiens grond de groeps-entiteit is ingericht of opgericht.	Belangrijkste bedrijfsactiviteiten										
			Onderzoek en ontwikkeling	Houden of beheren van intellectuele eigendom	Inkoop of afname	Fabricage of productie	Verkoop, marketing of distributie	Diensten op het gebied van administratie, beheer of onder-steuning	Dienst-verlening aan niet geïleerde partijen	Interne groeps-finan-ciering	Gereguleerde financiële diensten	Verzekering	Houden van aandelen of andere eigen-vermogen-instrumenten
													Anders-zins

Tabel 3. Aanvullende informatie

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar:	
Geeleve hier alle verdere korte informatie of uitleg te geven die u noodzakelijk acht of die verplichte informatie die verstrekt wordt in het landenrapport helpt te begrijpen.	

4. Bijlage B is niet opgenomen. Bijlage B bevat de engelse tekst van bijlage A.

BIJLAGE C⁵ behorende bij artikel 3 van het Landsbesluit winstbelasting

In het groepsdossier wordt de volgende informatie opgenomen:

1. Organisatiestructuur

Schema waarin de juridische structuur en de eigendomsstructuur van de multinationale groep en de geografische locatie van de bedrijfsentiteiten wordt verduidelijkt.

2. Beschrijving van de bedrijfsactiviteiten van de multinationale groep

Algemene schriftelijke beschrijving van de bedrijfsactiviteiten van de multinationale groep, waaronder:

- a. Belangrijke pijlers van de ondernemingswinst.
- b. Een beschrijving van de toeleveringsketen voor de vijf grootste producten en/of aangeboden diensten van de groep op basis van omzet plus andere producten en/of diensten die meer dan 5 procent bedragen van de groepsomzet. De vereiste beschrijving mag de vorm hebben van een schema of grafiek.
- c. Een lijst en beknopte beschrijving van belangrijke dienstverleningsafspraken tussen leden van de multinationale groep, anders dan diensten op het gebied van speur- en ontwikkelingswerk, waaronder een beschrijving van de capaciteiten van de belangrijkste locaties alwaar belangrijke diensten worden verricht en beleid wordt gemaakt inzake verrekenprijsgrondslagen voor het toerekenen van servicekosten en het vaststellen van de voor intra-groepsdiensten te betalen prijzen.
- d. Een beschrijving van de belangrijkste geografische markten voor de onder b genoemde producten en diensten van de groep.
- e. Een beknopt beschreven functionele analyse waarin de belangrijkste bijdragen aan waarde creatie door individuele entiteiten binnen de groep beschreven worden, dat wil zeggen uitgeoefende sleutelfuncties, belangrijke op zich genomen risico's, en belangrijke aangewende activa.
- f. Een beschrijving van belangrijke bedrijfsreorganisatietransacties, bedrijfsovernames en bedrijfsoverdrachten die tijdens het verslagjaar plaatsvonden.

3. Immateriële activa van de multinationale groep zoals gedefinieerd in hoofdstuk VI van de OESO 'Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations'

- a. Een algemene beschrijving van de algehele strategie van de multinationale groep voor de ontwikkeling, eigendom en exploitatie van immateriële activa, waaronder de locatie van de voornaamste speur- en ontwikkelingsfaciliteiten en de locatie van het speur en ontwikkelingsmanagement.
- b. Een lijst van immateriële activa of groepen van immateriële activa van de multinationale groep die belangrijk zijn voor verrekenprijsdoeleinden met daarbij welke entiteiten de juridische eigendom hiervan hebben.
- c. Een lijst van belangrijke overeenkomsten tussen vastgestelde gelieerde lichamen die verband houden met immateriële activa, waaronder afspraken over kostenbijdragen, de voornaamste dienstverleningsovereenkomsten op onderzoeksgebied en licentieovereenkomsten.
- d. Een algemene beschrijving van de verrekenprijsgedragslijn van de multinationale groep met betrekking tot speur- en ontwikkelingswerk en immateriële activa.
- e. Een algemene beschrijving van alle belangrijke overdrachten van belangen in immateriële activa tussen gelieerde lichamen gedurende het betreffende verslagjaar, met inbegrip van de betrokken entiteiten, landen en vergoedingen.

4. Onderlinge financiële activiteiten van de multinationale groep

- a. Een algemene beschrijving van hoe de groep gefinancierd wordt, waaronder belangrijke financieringsafspraken met niet gelieerde geldschieters.
- b. Het benoemen van alle leden van de multinationale groep die een centrale financieringsfunctie voor de groep vervullen, met inbegrip van het land naar het recht waarvan de entiteit is opgericht en de plaats van werkelijke leiding van die entiteit.
- c. Een algemene beschrijving van de algemene verrekenprijsgedragslijn van de multinationale groep die verband houdt met financieringsafspraken tussen gelieerde lichamen.

5. Bijlage D en F zijn niet opgenomen. Zij bevatten de engelse tekst van bijlagen C en E.

5. Financiële en fiscale positie van de multinationale groep

- a. De geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor het betreffende verslagjaar, indien deze ook anderszins wordt opgemaakt met het oog op de financiële verslaglegging, het naleven van regelgeving, interne beheerscontrole, belasting- of andere doeleinden.
- b. Een lijst en beknopte beschrijving van de bestaande eenzijdige vaststellingsovereenkomsten – advance pricing agreements (APA's) – van de multinationale groep en andere belastingafspraken met betrekking tot de allocatie van inkomen tussen landen.

BIJLAGE E behorende bij artikel 4 van het Landsbesluit winstbelasting

In het lokale dossier wordt de volgende informatie opgenomen:

1. Lokale entiteit

- a. Een beschrijving van de managementstructuur van de lokale entiteit, een lokaal organisatieschema, en een beschrijving van de natuurlijke personen aan wie het lokale management rapporteert en het land of de landen waarin deze personen hun hoofdkantoor houden.
- b. Een gedetailleerde beschrijving van de onderneming en de ondernemingsstrategie die gevolgd wordt door de lokale entiteit, waaronder begrepen een indicatie of de lokale entiteit betrokken is geweest bij of is geraakt door bedrijfsreorganisaties of overdrachten van immateriële activa in het huidige of voorafgaande jaar en een toelichting op die aspecten van dergelijke transacties die invloed hebben op de lokale entiteit.
- c. Belangrijkste concurrenten.

2. Gelieerde transacties

Verschaf de volgende informatie voor iedere van wezenlijk belang zijnde categorie van gelieerde transacties waarbij de entiteit betrokken is:

- a. Een beschrijving van de van wezenlijk belang zijnde gelieerde transacties (bijvoorbeeld de verwerving van fabricagediensten, inkoop van goederen, het verlenen van diensten, het verstrekken van leningen, financiële en prestatiegaranties, licenties met betrekking tot immateriële activa enzovoorts) en de context waarin dergelijke transacties plaatsvinden.
- b. Het bedrag aan intragroepbetalingen en ontvangsten voor iedere categorie van gelieerde transacties, waar de lokale entiteit bij betrokken is (dat wil zeggen betalingen en ontvangsten voor producten, diensten, royalty-rechten, rente etc.) gespecificeerd naar belastingjurisdictie van de buitenlandse betaler of ontvanger.
- c. Een inventarisatie van gelieerde lichamen die betrokken zijn bij iedere categorie van gelieerde transacties, en hun onderlinge verhouding.
- d. Afschriften van alle significante intragroepsovereenkomsten die gesloten zijn door de lokale entiteit.
- e. Een gedetailleerde vergelijkbaarheids- en functionele analyse van de belastingplichtige en relevante gelieerde lichamen met betrekking tot iedere gedocumenteerde categorie van gelieerde transacties, inclusief alle veranderingen in vergelijking tot eerdere jaren. Waar bij deze functionele analyse informatie uit het groepsdossier gekopieerd wordt, volstaat een verwijzing naar het groepsdossier.
- f. Een indicatie van de meest geschikte verrekenprijsmethode met betrekking tot de transactiecategorie en de redenen om die methode te selecteren.
- g. Een indicatie van welk gelieerd lichaam geselecteerd wordt als de getoetste partij, indien van toepassing, en een uiteenzetting van de redenen voor deze selectie.
- h. Een overzicht van de belangrijke vooronderstellingen waarvan wordt uitgegaan bij de toepassing van de verrekenprijsmethodologie.
- i. Indien relevant, een uiteenzetting van de redenen voor het uitvoeren van een meerjarenanalyse.
- j. Een lijst en beschrijving van geselecteerde vergelijkbare niet-gelieerde transacties (intern of extern), indien die er zijn, en informatie omtrent relevante financiële indicatoren voor onafhankelijke lichamen waarop men zich baseert bij de verrekenprijsanalyse, waaronder een beschrijving van de vergelijkbaarheidszoekmethodologie en de bron van die informatie.
- k. Een beschrijving van alle verrichte aanpassingen op basis van vergelijkbaarheid, en

een indicatie of er aanpassingen zijn verricht aan de uitkomsten van de getoetste partij, de vergelijkbare niet-gelieerde transacties, of beide.

l. Een beschrijving van de redenen om tot de conclusie te komen dat voor relevante transacties een prijs werd vastgesteld op zakelijke basis, gebaseerd op de toepassing van de geselecteerde verrekenprijsmethode.

m. Een overzicht van de financiële informatie gebruikt bij de toepassing van de verrekenprijsmethodologie.

n. Een afschrift van bestaande unilaterale en bilaterale/multilaterale vaststellers-overeenkomsten – advance pricing agreements (APA's) – en andere belastingafspraken, waarin de lokale belastingjurisdictie geen partij is en die verband houden met hierboven beschreven gelieerde transacties.

3. Financiële informatie

a. Jaarrekening van de lokale entiteit voor het betreffende verslagjaar. Indien er een gecontroleerde jaarrekening bestaat, dient deze verstrekt te worden en zo niet, dan dient er een niet-gecontroleerde uiteenzetting verstrekt te worden.

b. Informatie en allocatieschema's die laten zien hoe de financiële gegevens die gebruikt zijn bij de toepassing van de verrekenprijsmethode gekoppeld kunnen worden aan de jaarrekening.

c. Samenvattende schema's van relevante financiële gegevens voor vergelijkingen die bij de analyse gebruikt zijn en de bronnen waaruit die gegevens zijn verkregen.

Bijlage G behorende bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, tot wijziging van het Landsbesluit winstbelasting

Per 1 januari 2020 is, in verband met het aanpassen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 aan internationaal acceptabele standaarden, artikel 4 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 gewijzigd zodat vanaf deze datum slechts voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming in de belastingheffing wordt begrepen.

Als binnen Curaçao gegenereerde winst c.q. voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming wordt aangemerkt alle winst die haar bron vindt in enige activiteit in Curaçao. Ter bepaling of winst als binnenlands wordt aangemerkt wordt aangesloten bij de locatie waar de kosten die verband houden met het behalen van de omzet van de onderneming worden gemaakt, de zogenaamde causale kosten. Voor de vraag of causale kosten aan het binnen- of buitenland toegerekend moeten worden is bepalend waar de aan deze kosten onderliggende waarde-toevoegende handelingen worden verricht.

Ten aanzien van in Curaçao verrichte handelingen kan worden gedacht aan commerciële, industriële, innovatieve of vergelijkbare activiteiten of beroepen, dienstverlening en dergelijke die worden ondernomen, verricht of uitgeoefend in Curaçao. Ook middelen die worden aangewend in Curaçao geven aanleiding tot binnenlandse winst zoals onder andere de verhuur en gebruik van roerende en onroerende zaken maar ook het ter beschikking stellen van rechten, kennis of andere immateriële activa voor gebruik in Curaçao. Onder Curaçao wordt verstaan het grondgebied van Curaçao, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling van Curaçao.

Ten aanzien van bedrijfsactiviteiten die verbonden zijn aan in Curaçao gelegen (onroerende) zaken of in Curaçao gebruikte rechten zullen de waardetoevoegende handelingen nagenoeg altijd in Curaçao worden verricht en deze activiteiten zullen derhalve bijna altijd tot voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming behoren. Bijvoorbeeld werkzaamheden van aannemers, loodgieters, architecten, landmeters, etc., in Curaçao, maar ook de bedrijfsmatige verhuur van zaken in Curaçao zullen over het algemeen resulteren in winst uit een binnenlandse onderneming.

De omstandigheid dat commerciële, industriële of vergelijkbare activiteiten of verrichtingen of uitoefening van beroep of dienstverlening die in het buitenland worden ondernomen of verricht en slechts in het buitenland effect hebben worden ondersteund en/of bestuurd vanuit Curaçao maakt nog niet dat deze als binnenlandse bron worden aangemerkt.

Voordelen uit onderneming zullen steeds worden aangemerkt als voordelen verkregen

uit binnenlandse onderneming tenzij kan worden aangetoond welk deel van het voordeel als buitenlands kan worden aangemerkt. Het buitenlandse deel van de winst kan worden aangetoond middels de verhouding van binnenlandse en buitenlandse kosten die causaal verband houden met het genereren van de omzet. Onder kosten in dit verband worden niet begrepen de in het product begrepen materiaalkosten. Materiaalkosten zijn de kosten voor fysieke materialen, waaronder mede begrepen grondstoffen, halfabricaten en hulpstoffen en producten die in het productieproces van een product worden gebruikt of eindproducten voor de verkoop. Hulpmiddelen voor dienstverleners zijn voorbeelden van materiaalkosten en zo ook voorraden en voorraadbewegingen. Prijsfluctuaties en eventuele schade in voorraden door brand, diefstal et cetera zijn eveneens materiaalkosten.

Kosten die geen verband houden met winst die in Curaçao kan worden belast kunnen niet in aftrek worden gebracht op de voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming. Hierbij kunnen twee soorten kosten worden onderscheiden.

- Kosten die causaal verband houden met het genereren van aan het buitenland te rekenen omzet zoals bijvoorbeeld reiskosten, maar ook kosten van afschrijving en financiering van bedrijfsmiddelen in het buitenland of renten en andere kosten van ingeleende gelden die vervolgens worden aangewend voor geldverstrekkingen aan niet-ingezetenen.
- Er zijn ook kosten die niet een dergelijk onmiddellijk verband kennen met de in het buitenland gegenereerde omzet, zoals administratiekosten, kosten van jaarrekeningen en belastingaangiften, directiebeloningen, kosten van financiering van algemeen werkkapitaal en dergelijke. Dit zijn de zogenaamde niet-causale kosten. Voor zover dergelijke kosten volgens de ratio buitenlandse causale kosten concern/wereldwijde causale kosten concern - aan het buitenland worden toegerekend mogen deze niet in mindering worden gebracht op de winst die wordt verkregen uit binnenlandse onderneming. Het begrip "concern" betreft hier de vennootschappen die gevestigd zijn in Curaçao alsmede buitenlandse vennootschappen voor zover deze hun bedrijf uitoefenen middels een vaste inrichting in Curaçao behorend tot hetzelfde concern, bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Vereenvoudigde voorbeeldberekening:

	Fiscale Jaarrekening	Binnenlandse Winst
Bruto Omzet	1.200	
Materiaal kosten	200	
Netto omzet	1.000	
Causale kosten binnenland	500	
Causale kosten buitenland	100	
Totale Causale kosten	600	
Bruto winst	400	$\times 500/600 = 333$
Niet-causale kosten	300	$\times 500/600 = 250$
Netto winst	100	83

Het, in het kader van een onderneming - bijvoorbeeld het met een vergunning van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten (hierna: Centrale Bank) uitgeoefende bank- of verzekeringsbedrijf - uitzetten van gelden bij of verstrekken van leningen aan ingezetenen en de ontvangst van premies en kapitaal ter zake van binnen Curaçao gelegen gevaren worden als binnenlands aangemerkt.

Indien daarentegen de financiële middelen in het kader van actieve handel, of het bijvoorbeeld met een vergunning van de Centrale Bank uitgeoefende actieve (bank) bedrijf, buiten Curaçao worden aangewend zoals deposito's, geldverstrekkingen aan of handel in

effecten of financiële instrumenten met niet-ingezetenen of buitengaats ondernemingen zoals bedoeld in de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten, zullen de inkomsten hieruit over het algemeen niet worden aangemerkt als voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming. Dit geldt tevens voor de ontvangst van premies en kapitaal ter zake van buiten Curaçao lopend gevaar verkregen met de uitoefening van het – met een vergunning van de Centrale Bank uitgeoefende – verzekeringsbedrijf. Ook in rekening gebrachte transactiekosten, commissies en andere vergoedingen voor financiële transacties uitgevoerd voor deze partijen zullen doorgaans niet als voordelen verkregen uit binnenlandse onderneming kunnen worden aangemerkt. De voor het genereren van deze buitenlandse omzet gemaakte causale kosten worden als buitenlandse kosten aangemerkt.

Passief inkomen

Passief inkomen, dat wil zeggen inkomen dat niet voortvloeit uit de materiële onderneming van de ontvanger ervan zoals rente, royalty, huur en dividendinkomsten, wordt altijd aangemerkt als inkomsten uit binnenlandse onderneming. Dit geldt niet slechts voor de binnenlands belastingplichtige lichamen, maar ook voor buitenlandse lichamen die in Curaçao over een vaste inrichting beschikken. Het geldt ook voor passief inkomen van financiële instellingen, zoals bijvoorbeeld banken en verzekeraars. Onder passief inkomen wordt niet begrepen de opbrengst van middelen die verplicht worden aangehouden ter zekerheid van de bancaire en kredietactiviteiten of ter dekking van aanspraken of die een andere functie in de bedrijfsvoering van de bank of het verzekeringsbedrijf vervullen. Bijvoorbeeld, indien banken om commerciële redenen een hogere “capital adequacy ratio” (CAR) of een hoger liquiditeitsprofiel hanteren of indien ze ter bescherming van depositohouders reserves niet mogen uitkeren dan zal het aanhouden van de middelen een functie vervullen in het uitoefenen van hun materiële onderneming en kunnen de opbrengsten niet als passief inkomen worden aangemerkt. Ten aanzien van alle royalty inkomsten zal, in principe, gelden dat deze inkomsten als passief worden aangemerkt. Voor het begrip royalty wordt aangesloten bij hetgeen daarover is bepaald door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling in het OESO modelverdrag betreffende belasting op inkomen en kapitaal van 2017 en het daarbij behorende commentaar. Het betreft vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

Volledigheidshalve zijt opgemerkt dat kwalificerende voordelen afkomstig van kwalificerend immaterieel activum waarvoor het lichaam met succes een beroep heeft gedaan op artikelen 8A tot en met 8D van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 niet als passieve inkomsten worden aangemerkt. De voordelen zoals bedoeld in artikelen 8A tot en met 8D van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 zijn afkomstig van enkel de specifiek in die artikelen genoemde kwalificerende immateriële activum, voordelen van immateriële activa zoals bijvoorbeeld een handelsmerk kwalificeert hier niet voor.

De winst van Curaçaose beleggingsvennootschappen zal worden geacht geheel te bestaan uit passief inkomen. Belastingplichtigen hebben het recht tegenbewijs te leveren door aan te tonen dat de vennootschap een materiële onderneming drijft.

Vermogensresultaten

Resultaten behaald als gevolg van een vervreemding van duurzame bedrijfsmiddelen (vaste activa), dat wil zeggen bedrijfsmiddelen die langer dan een jaar zullen bijdragen aan de winst van het bedrijf of die meer dan Cg 1.000 hebben gekost, worden toegerekend op basis van de locatie van het gebruik van het bedrijfsmiddel.

Bijvoorbeeld een machine met een levensduur van tien jaar heeft Cg 10.000 gekost. De machine is twee jaar in Curaçao gebruikt en drie jaar in het buitenland. Op de machine is Cg 5.000 afgeschreven en hij wordt voor Cg 6.000 verkocht. Van de boekwinst op de machine

Curaçao – Winstbelasting

Bijlage bij aanschrijving Wijziging belastingtarief winstbelasting

wordt Cg 400 als binnenlandse winst aangemerkt en Cg 600 als buitenlandse winst niet in de grondslag begrepen. Deze berekeningswijze wordt ook gevolgd voor de berekening van resultaten bij fusie of splitsing. De verkoop van activa met een levensduur van minder dan een jaar of een aanschafwaarde tot Cg 1.000 wordt tot de omzet gerekend en de boekwaarde van deze activa wordt tot de materiaalkosten gerekend.

Met betrekking tot voorraden volgen deze resultaten de behandeling van materiaalkosten. Resultaten op andere courante activa zijn in het algemeen geen kosten die causaal verband houden met het behalen van omzet en worden daarom tot de niet-causale kosten gerekend en als niet-causale kosten tussen binnen en buitenland verdeeld op basis van de bovenvermelde berekeningswijze.

Aanschrijving aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen

Lcrt. 2019/11

Inleiding

Metingang van het jaar 2018 gelden er nieuwe gestandaardiseerde documentatieverplichtingen voor multinationale groepen betreffende de verrekenprijzen die zij binnen het concern hanteren. Deze nieuwe documentatieverplichtingen betreffen:

1. Een landenrapport: "country-by-country report";
2. Een groepsdossier: "master file"; en
3. Een lokaal dossier: "local file".

Met deze nieuwe documentatieverplichtingen heeft Curaçao de uitkomst geïmplementeerd van actiepunt 13 van het OESO-project Base Erosion and Profit Shifting. Deze standaard is gepubliceerd in het September 2014 Report on Action 13 en is opgenomen in hoofdstuk 5 van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling Transfer Pricing Guidelines.

Artikel 43, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 bepaald dat een fiscaal in Curaçao gevestigde groepsentiteit die niet de uiteindelijk moederentiteit van een multinationale groep is, aan de Inspecteur der Belastingen binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, een landenrapport verstrekt als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, dat betrekking heeft op dat verslagjaar, indien:

- a. de uiteindelijk moederentiteit van de multinationale groep niet verplicht is een landenrapport in te dienen in de staat waarvan zij fiscaal inwoner is;
 - b. uiterlijk twaalf maanden na de laatste dag van het verslagjaar met de staat waarvan de uiteindelijk moederentiteit fiscaal inwoner is wel een overeenkomst van kracht is die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen, waaronder de automatische uitwisseling van inlichtingen, maar er geen in werking zijnde overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van die staat en het Land Curaçao is die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten; of
 - c. de inspecteur de groepsentiteit heeft bericht dat er sprake is van een systematische nalatigheid als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, van de staat waarvan de uiteindelijk moederentiteit fiscaal inwoner is.
- Artikel 43, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Verstrekken van het landenrapport door een groepsentiteit van een multinationale groep, zijnde niet de uiteindelijk moederentiteit, met Curaçao als fiscale vestigingsplaats.

De verplichting tot het verstrekken van het landenrapport, zoals aangeduid in artikel 42, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, aan de Inspecteur der Belasting voor groepsentiteiten van een multinationale groep, zijnde niet de uiteindelijk moederentiteit, met Curaçao als fiscale vestigingsplaats wordt middels artikel 43, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 vormgegeven.

In dit kader maak ik het volgende bekend:

Entiteiten, die niet uiteindelijk moederentiteiten zijn, en die op grond van artikel 43, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, de verplichting hebben om een landenrapport, als bedoeld in artikel 42, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, bij de Inspecteur der Belastingen in te dienen, zijn tot nadere berichtgeving niet verplicht een dergelijk landenrapport in te dienen.

Zodra de verplichting tot het indienen van landenrapporten als bedoeld in artikel 43, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wederom geactiveerd is, zal dit worden bekend gemaakt.

Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van publicatie en werkt terug tot en met 1 januari 2018.

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als: Aanschrijving Aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen.

Ministeriële regeling reële aanwezigheid

Ministeriële regeling met algemene werking, van de 10de september 2019 ter uitvoering van artikel 1C, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (Ministeriële regeling reële aanwezigheid)

§ 1

Algemene bepalingen

Art. 1

In deze regeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940;
- b. Inspecteur: de Inspecteur conform artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijnde de Inspecteur der Belastingen;
- c. reële aanwezigheid: de reële aanwezigheid, bedoeld in artikel 1C, eerste lid, van de Landsverordening;
- d. lichaam: de belastingplichtige ten aanzien van wie de eisen inzake reële aanwezigheid van toepassing zijn;
- e. concern: een concern als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening.

§ 2

Vereisten reële aanwezigheid

Art. 2

1. Op verzoek kan vooraf aan een lichaam zekerheid worden verleend dat er sprake is van een reële aanwezigheid.
2. Het verstrekken van zekerheid vooraf over de reële aanwezigheid houdt in dat uitsluitend zekerheid wordt verstrekt over de vraag of de aanwezigheid van gekwalificeerd personeel en lokale operationele kosten zoals in het verzoek om zekerheid vooraf worden gepresenteerd passend is bij de aard en omvang van de activiteiten van het lichaam ten aanzien waarvan de zekerheid wordt gegeven.
3. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt uitsluitend in behandeling genomen, indien het lichaam in elk geval tot het toetsingsmoment, op correcte wijze aan alle aangifteverplichtingen heeft voldaan ten aanzien van de winstbelasting, de loonbelasting en de omzetbelasting.

Art. 3

Van reële aanwezigheid is sprake indien het lichaam voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. ten minste de helft van het totale aantal statutaire en beslissingsbevoegde bestuursleden woont of is feitelijk gevestigd in Curaçao;
- b. de in Curaçao wonende of gevestigde bestuursleden beschikken over de benodigde professionele kennis om hun taken naar behoren uit te voeren, tot welke taken ten minste behoort de besluitvorming, op grond van de eigen verantwoordelijkheid van het lichaam binnen het kader van de normale concernbemoedienis, over door het lichaam af te sluiten transacties, alsmede het zorg dragen voor een goede afhandeling van de afgesloten transacties;
- c. het lichaam beschikt over gekwalificeerd personeel voor de adequate uitvoering en registratie van de door de rechtspersoon af te sluiten transacties;
- d. de bestuursbesluiten worden in Curaçao genomen;
- e. de boekhouding wordt in Curaçao gevoerd;
- f. het vestigingsadres van het lichaam is in Curaçao. De rechtspersoon wordt, naar beste weten van het lichaam, niet (tevens) in een ander land als fiscaal inwoner beschouwd; en
- g. de rechtspersoon heeft een eigen vermogen dat ten minste past bij de door de rechtspersoon verrichte functies, waarbij rekening wordt gehouden met de gebruikte activa en de gelopen risico's.

Art. 4

1. Aan de in artikel 3, onderdelen b en c, gestelde eisen kan worden voldaan door middel van

het inhuren van lokale professionele dienstverleners, aangevuld met specifieke expertise die binnen het concern, binnen of buiten Curaçao, aanwezig is.

2. Aan de eis van reële aanwezigheid kan ook worden voldaan indien door het lichaam niet wordt voldaan aan de in artikel 3, onderdelen b en c, gestelde eisen, maar wel door de op Curaçao gevestigde entiteiten van het concern gezamenlijk.

3. Ten aanzien van een individueel bestuurs- of personeelslid, wordt geacht te zijn voldaan aan de eis inzake benodigde professionele kennis en het beschikken over de juiste kwalificaties voor een adequate uitvoering van transacties als bedoeld in artikel 3, onderdelen b en c, indien dit bestuurs- of personeelslid een natuurlijk persoon of lichaam is dat onder toezicht staat van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten op grond van de Landsverordening toezicht trustwezen.

Art. 5

In afwijking van artikel 3 wordt aan de eis van reële aanwezigheid in elk geval geacht te zijn voldaan, indien:

- a. ten minste één van de bestuurders die in Curaçao woont, direct of indirect een aanmerkelijk belang heeft in het lichaam als bedoeld in artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943; of
- b. de uiteindelijk gerechtigden van ten minste 50% van het vermogen van het lichaam inwoner zijn van Curaçao.

§ 3

Slotbepalingen

Art. 6

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking van deze regeling.

Art. 7

Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling reële aanwezigheid.

Toelichting behorende bij de Ministeriële regeling reële aanwezigheid**§ 1. Algemeen**

De nieuwe in artikel 1C, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 opgenomen eis van voldoende reële aanwezigheid wordt op dit moment gesteld aan twee regimes met een tarief dat lager is dan het algemene tarief, te weten de e-zone met een tarief van 2% en de Curaçaose beleggingsvennootschap met een tarief van 0%.

Om van dergelijke begunstigende regimes gebruik te kunnen maken moet, in lijn met de daarvoor door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO) gestelde richtlijnen, sprake zijn van voldoende lokale reële aanwezigheid, ook wel substance genoemd. Deze lokale aanwezigheid zal kunnen worden afgeleid aan de hand van voldoende en ter zake deskundig personeel om de activiteiten van het lichaam te kunnen verrichten en hier toezicht op te houden, alsmede een bij de omvang van de activiteiten van het lichaam passend niveau van lokale onkosten.

Lokaal gevestigde bedrijven kunnen een verzoek vooraf indienen bij de Inspectie der Belastingen om zekerheid te verkrijgen over de vraag of in hun specifieke situatie sprake is van voldoende substance, waardoor zij, mits aan de overige daarvoor gestelde voorwaarden wordt voldaan, aanspraak zouden kunnen maken op toepassing van een van de genoemde begunstigende regimes. De tekst van de landsverordening geeft slechts aan dat de omvang van het personeelsbestand en hun deskundigheid, alsmede de omvang van de lokale kosten, passend moet zijn bij de omvang van de activiteiten van het lichaam. In deze ministeriële regeling wordt een handleiding gegeven waaraan ten minste moet zijn voldaan, waarbij wordt benadrukt dat de benodigde omvang van de substance verband houdt met de omvang van de activiteiten.

Een kleine beleggingsvennootschap zal dan ook kunnen volstaan met verhoudingsgewijs een beperkte mate van substance terwijl een groot beleggingsfonds substantieel meer personeel zal moeten hebben en kosten zal maken gelet op de omvang van de activiteiten.

§ 2. Kwaliteit en kwantiteit van de substance

De artikelen 3 tot en met 5 geven richtlijnen ten aanzien van de vraag in hoeverre er sprake is van kwalitatief voldoende substance. Daarbij zal ten minste aan de daar gestelde voorwaarden moeten zijn voldaan om te kunnen spreken van substance in Curaçao. Voor de kwantiteit van de substance is het moeilijker om een richtlijn te geven. Indien bijvoorbeeld een ondergrens zou worden gesteld aan de lokaal bestede uitgaven dan zou dat enerzijds een belemmering vormen voor de vele rechtspersonen met verhoudingsgewijs beperkte activiteiten, die onmogelijk aan de vereiste werkgelegenheid kunnen voldoen maar waarvan de aard van de activiteiten ook zodanig beperkt is dat een voltijdsmedewerker in het geheel niet vereist is om deze activiteiten naar behoren te kunnen vervullen. Andersom zou een dergelijk bepaald minimum vereiste het ongewenste gevolg kunnen hebben dat rechtspersonen waarvan aangenomen mag worden dat, gelet op de aard en omvang van hun activiteiten deze werkzaamheden niet adequaat door slechts een of twee voltijdsmedewerkers zouden kunnen worden verricht, toch voldoen aan de substance vereisten. Ten aanzien van de eis van voltijdsmedewerkers wordt opgemerkt dat hier zodoende niet bedoeld wordt dat te allen tijde ten minste één voltijdsmedewerker in dienst moet zijn of lokaal worden ingehuurd. Hiermee wordt bedoeld dat de omvang van de activiteiten in verhouding moet staan tot de hoeveelheid werkgelegenheid die voor deze activiteiten noodzakelijk is, niet tot het aantal personen dat al dan niet part-time in dienst is genomen of wordt ingehuurd. Bij het ene bedrijf zal het bijvoorbeeld niet voldoende zijn om vijf mensen werkgelegenheid te bieden voor elk een halve dag per week als de omvang van de activiteiten ten minste vijf voltijdsmedewerkers vereist. Bij het andere bedrijf zal gezien de omvang van de activiteiten misschien kunnen worden volstaan met een halve voltijdsmedewerker.

Voorts verdient nogmaals de opmerking dat hoewel het op zich geen bezwaar oplevert indien bepaalde activiteiten aan dienstverleners in het buitenland worden uitbesteed, dit niet zal bijdragen aan voldoende lokale substance. Naarmate de rechtspersoon meer activiteiten verricht of activiteiten die meer werkzaamheden vergen, zal ook een groter deel van de werkzaamheden feitelijk op Curaçao door eigen personeel of door ingehuurde lokale professionele dienstverleners moeten worden verricht.

Hierbij moet het volgende in aanmerking worden genomen. Indien bijvoorbeeld een bepaalde deskundigheid ten aanzien van de kernactiviteiten niet lokaal beschikbaar is, maar wordt ingehuurd van een buitenlandse groepsmaatschappij kan, mits de lokale directie in staat is om hier afdoende controle op uit te oefenen aangenomen worden dat de vereiste kennis ten aanzien van de kernactiviteiten beschikbaar is. Dat zegt echter niets over de omvang van de lokale substance. Er zal buiten de voornoemde deskundigheid in elk geval ook sprake moeten zijn van voldoende lokale werkzaamheden, in loondienst bij het bedrijf of ingehuurd van lokale derden.

Substance ziet enerzijds op de mate van arbeid en kosten die ingezet worden ten behoeve van het verrichten van de kernactiviteiten van de rechtspersoon, maar speelt anderzijds ook een rol in hoeverre de rechtspersoon een zelfstandige functie heeft. Daarbij kan onder meer worden verwezen naar een recente uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie¹ waarin het Hof oordeelde dat de term uiteindelijk gerechtigde niet ziet op de formele gerechtigde tot een uitkering zoals bijvoorbeeld rente of dividend, maar dat het ziet op de entiteit die het economisch genot heeft van die uitkeringen. Daarbij kan dan worden gedacht aan substance in de zin van zelfstandig het genot hebben over de door de rechtspersoon genoten inkomsten. De mate van substance kan dan ook worden versterkt doordat de rechtspersoon het genot heeft van de eigen inkomsten en daarover vrij kan beslissen. Dit houdt immers direct verband met de zelfstandigheid en de bevoegdheden van de directie van de rechtspersoon die bepalend zijn voor de mate van substance.

§ 3. Financiële paragraaf

Met deze ministeriële regeling worden richtlijnen gegeven inzake de invulling van reële aanwezigheid zoals dat reeds in artikel 1C van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 is opgenomen. Deze richtlijnen brengen zelf geen wijzigingen in de fiscale positie van in Curaçao gevestigde lichamen, maar geven aan onder welke omstandigheden de Inspecteur op verzoek van een lichaam vooraf hierover zekerheid kan bieden. Ook indien er geen zekerheid vooraf wordt verzocht zal de Inspecteur aan de hand van de in deze ministeriële regeling gegeven richtlijnen toetsen of er wordt voldaan aan de reële aanwezigheidseisen. Deze richtlijnen hebben dan ook geen budgettaire gevolgen.

§ 4. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In artikel 1 worden enkele definities gegeven.

Artikel 2

In artikel 2 wordt de mogelijkheid geboden om een verzoek te doen om zekerheid inzake de mate van substance. In het tweede lid wordt aangegeven dat de zekerheid als bedoeld in deze ministeriële regeling slechts ziet op de omvang van de substance, en niet op de zakelijkheid en de economische realiteit van de activiteiten van het verzoekende lichaam. Het is altijd mogelijk om indien gewenst, in overleg te treden met de Inspecteur der Belastingen en op basis van geldende wettelijke regels en beleid vooraf afspraken te maken over de fiscale gevolgen van activiteiten die door een in Curaçao gevestigd lichaam worden verricht. Een dergelijk overleg kan resulteren in een zogeheten ruling zoals bedoeld in artikel 61 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen. Deze ministeriële regeling ziet daar echter niet op.

Het derde lid stelt als voorwaarde voor het kunnen verkrijgen van zekerheid, dat de rechtspersoon zelf geen achterstanden heeft in het nakomen van zijn aangifteplicht voor de winstbelasting, de loonbelasting en de omzetbelasting. Dit betekent niet dat het niet tijdig nakomen van de aangifteplicht leidt tot afwezigheid van substance, het heeft slechts tot gevolg dat de Inspecteur geen verklaring vooraf zal geven inzake de aanwezigheid van de substance.

1. HvJ EU, 26-02-2019, nr. C-115/16, nr. C-118/16, nr. C-119/16 en nr. C-299/16.

Artikel 3

In artikel 3 worden een aantal voorwaarden genoemd waaraan ten minste moet zijn voldaan om te kunnen spreken van voldoende substance. Zo bepaalt onderdeel a dat ten minste de helft van het aantal statutaire en beslissingsbevoegde bestuurders van het lichaam feitelijk in Curaçao moet wonen of hier gevestigd moet zijn. Het is toegestaan dat een andere rechtspersoon het bestuur voert, maar dan zal die rechtspersoon op Curaçao gevestigd moeten zijn en voor het overige moeten voldoen aan de hierna te bespreken eisen van deskundigheid. Hierbij moet rekening worden gehouden met het verschil tussen rechtspersonen met een dubbele bestuurslaag, bestaande uit een (raad van) bestuur en een raad van commissarissen, en rechtspersonen met een enkele bestuurslaag waarbij in het bestuur onderscheid wordt gemaakt tussen uitvoerende en niet-uitvoerende bestuurders. In gebruikelijke situaties zijn de leden van de Raad van Commissarissen respectievelijk de niet-uitvoerende bestuursleden niet beleidsbepalend actief. In dat geval kunnen lokale personen niet bijdragen aan de substance. De kern van de vraag is immers of er voldoende lokaal aanwezige beleidsbepalende bestuurders zijn. Indien zou blijken dat één of meer leden van de Raad van Commissarissen dan wel de niet-uitvoerende bestuursleden desondanks feitelijk beleidsbepalend actief zijn, zal dit wel kunnen bijdragen aan lokale substance. In het laatste geval dient ten minste 50% van de uitvoerende bestuurders feitelijk in Curaçao te wonen of gevestigd te zijn.

Onderdeel b stelt als voorwaarde dat de lokale bestuurders voldoende professionele kennis moeten hebben om hun taken te kunnen vervullen. De benodigde kennis hangt uiteraard af van de aard van de activiteiten van de rechtspersoon. De bestuurders moeten ook in staat zijn om de uitvoering van functies die worden ingehuurd, zowel binnen als buiten Curaçao, te controleren en er toezicht op kunnen houden. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn indien, zoals veel voorkomt, vermogen van een rechtspersoon is ondergebracht bij een buitenlandse beleggingsadviseur. Het is niet vereist dat de werkzaamheden van de beleggingsadviseur op Curaçao worden uitgevoerd, maar het is dan wel noodzakelijk dat de bestuurder voldoende kennis heeft om de beleggingsadviseur te kunnen aansturen, te controleren, toezicht te houden op de werkzaamheden van de adviseur, alsmede om het belegde vermogen adequaat te administreren.

In onderdeel c wordt een vergelijkbare eis gesteld aan het personeel van de rechtspersoon. Om van voldoende substance te kunnen spreken moet het personeel voldoende deskundigheid hebben om de activiteiten van de rechtspersoon te kunnen uitvoeren en administreren. Evenals bij de bestuurders geldt ook hier dat de deskundigheid passend moet zijn bij de activiteiten van de rechtspersoon.

Hierbij is ook van belang het bepaalde in artikel 4, eerste lid. Deskundigheid hoeft niet slechts aanwezig te zijn bij bestuurders en personeel van de rechtspersoon zelf, maar kan ook worden ingehuurd. Zo kan bijvoorbeeld de rechtspersoon ervoor kiezen om de boekhouding uit te besteden aan een administratiekantoor. Ook het inhuren van andere dienstverleners, zoals advocaten, belastingadviseurs en managementconsultants kan bijdragen aan het niveau van substance. Opmerking verdient dat hierbij dan wel sprake moet zijn van lokale dienstverleners. Buitenlandse dienstverleners kunnen immers geen lokale substance opleveren. Het ontmoet geen bezwaar dat er deskundigheid van buiten Curaçao wordt ingehuurd zoals hiervoor al is opgemerkt ten aanzien van bijvoorbeeld een beleggingsadviseur, maar dan moet sprake zijn van voldoende lokale deskundigheid om die buitenlandse activiteiten te kunnen controleren en er leiding aan te geven.

In onderdeel d wordt als voorwaarde gesteld dat de bestuursbesluiten in Curaçao worden genomen. In de huidige toenemende digitalisering van het bedrijfsleven is het in toenemende mate gebruikelijk dat bestuurders vergaderen door middel van bijvoorbeeld telefoon, videoconferentie, of andere communicatiemiddelen waarbij de bestuurders niet feitelijk in dezelfde ruimte of zelfs in hetzelfde land aanwezig zullen zijn. Het is dan ook van belang dat indien bestuursbesluiten worden genomen door meer dan één bestuurder, de bestuursbesluiten worden genomen in Curaçao of door een meerderheid van ten tijde van het nemen van een besluit in Curaçao aanwezige bestuurders.

In onderdeel e wordt als voorwaarde gesteld dat de boekhouding in Curaçao wordt gevoerd. Hierbij is van belang de administratievereisten zoals deze zijn neergelegd in artikel 43 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, met name uit hoofde van het tweede en het vijfde lid, te weten dat te allen tijde de rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing

van de belasting van belang zijnde gegevens duidelijk blijken en dat indien daar door de Inspecteur om wordt verzocht, inzage in de administratie wordt verleend en de benodigde medewerking kan worden verschaft voor het nodige inzicht in de opzet en de werking van de administratie.

In onderdeel f wordt als voorwaarde gesteld dat de rechtspersoon feitelijk in Curaçao is gevestigd, en niet tevens in een ander land. Hiermee wordt echter niet aangesloten bij de vestigingsplaatsfictie ten aanzien van in een jurisdictie opgerichte rechtspersonen zoals van toepassing in diverse landen, waaronder Curaçao. Indien een in het buitenland opgerichte rechtspersoon de feitelijke leiding naar Curaçao verplaatst, waarna er nog slechts op grond van de oprichting een fictieve belastingplicht in het land van oprichting bestaat, heeft dat niet tot gevolg dat daardoor niet zou zijn voldaan aan dit onderdeel.

In onderdeel g wordt een voorwaarde gesteld aan het eigen vermogen van de rechtspersoon. Het vermogen moet voldoende zijn voor de functies van de rechtspersoon, de daarbij gebruikte activa en de gelopen risico's. Ook deze bepaling hangt derhalve af van de aard en omvang van de activiteiten. Indien de risico's van de in Curaçao gevestigde rechtspersoon beperkt worden door zekerheidsstelling elders binnen het concern, zal het benodigde eigen vermogen dan ook kleiner zijn, dan wanneer de risico's groter zijn maar zal ook de substance van de betreffende activiteiten in omvang beperkt kunnen worden.

Artikel 4

Zoals reeds opgemerkt, is het voor de vraag of sprake is van voldoende substance, niet nodig dat alle werkzaamheden door eigen personeel van de rechtspersoon worden verricht. Een deel van de benodigde functies kan worden uitbesteed aan professionele dienstverleners in Curaçao. Opmerking verdient dat uiteraard ook functies kunnen worden uitbesteed aan dienstverleners buiten Curaçao, maar dat draagt dan niet bij aan de mate van voldoende substance. Indien blijkt dat een rechtspersoon alle functies heeft uitbesteed aan niet-lokale dienstverleners en/of laat verrichten door niet-lokaal aanwezig personeel vanuit andere concernvennootschappen zal, hoewel er voldoende deskundigheid bij de rechtspersoon beschikbaar is, geen sprake zijn van substance omdat effectief er lokaal niets is wat daar op lijkt. Een rechtspersoon zal derhalve moeten zorgen dat daadwerkelijk in Curaçao zogeheten kernfuncties worden verricht.

Een zekere mate van uitbesteding kan om commerciële of praktische redenen acceptabel zijn. Zo zal het bij een bedrijf dat zich bezighoudt met concernfinanciering geen probleem hoeven te zijn indien administratieve werkzaamheden worden uitbesteed buiten Curaçao, mits de feitelijke beslissingen over en de vastlegging en contracten van te verstrekken leningen daadwerkelijk in Curaçao plaatsvinden.

In het tweede lid wordt de mogelijkheid geboden om op geconsolideerde basis te beoordelen of er sprake is van voldoende substance. Het kan zich voordoen dat een in Curaçao gevestigde rechtspersoon, X, zelf niet voldoende substance heeft, nu bijvoorbeeld alle werkzaamheden ten behoeve van deze rechtspersoon worden verricht door personeel van een andere in Curaçao gevestigde concernvennootschap, Y. Binnen concern is er dan in Curaçao voldoende substance. Daarbij is echter van belang dat het personeel van Y in Curaçao de functies van X kan verrichten. Indien Y voldoende personeel heeft, maar evenwel niet beschikt over de deskundigheid om de activiteiten van X lokaal te kunnen verrichten, dan kan er niet worden gesproken van adequate substance bij X. Dit kan uiteraard worden verholpen door buiten het concern de benodigde deskundigheid lokaal in te lenen.

In het algemeen zal moeten worden beoordeeld of bestuurders en personeel van een rechtspersoon kwalitatief voldoende deskundig zijn om hun functies te vervullen. In het derde lid wordt als uitgangspunt genomen dat personen die onder toezicht staan van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten op grond van de Landsverordening toezicht trustwezen, geacht worden voldoende deskundigheid te hebben. Opmerking verdient dat dit slechts iets zegt over de kwaliteit van de deskundigheid en niet over de kwantiteit. Immers, hoe groter de omvang van de activiteiten, hoe meer werkzaamheden er zullen moeten worden verricht, hetgeen gevolgen zal hebben voor het aantal direct of indirect werkzame personen.

Artikel 5

Er is een aanwijsbaar verschil in de situatie van een rechtspersoon waarvan de uiteindelijke

gerechtigden niet in Curaçao wonen, en die waarin (een deel van) de uiteindelijke gerechtigden wel hier woont. In artikel 5 wordt met dit onderscheid rekening gehouden. Er zal in elk geval sprake zijn van voldoende substance, indien de uiteindelijk gerechtigden tot ten minste 50% van het vermogen van een rechtspersoon in Curaçao wonen. De aanwezigheid van deze gerechtigden geeft aan dat er voldoende mate van binding is met onze jurisdictie, door middel van het toezicht op het bestuur en de activiteiten, zoals dat wordt uitgeoefend door de algemene vergadering van aandeelhouders. Een andere situatie waarin geacht kan worden dat er altijd voldoende substance aanwezig is, doet zich voor indien een in Curaçao wonende bestuurder van een rechtspersoon ten minste een aanmerkelijk belang in die rechtspersoon heeft in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. In dat geval is hij namelijk niet slechts bestuurder, maar ook een substantieel aandeelhouder en heeft derhalve zowel als bestuurder, en als aandeelhouder een rol in de feitelijke leiding van de rechtspersoon. In artikel 5 zijn nadere voorwaarden opgenomen ten aanzien van de in artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 opgenomen vrijstellingen. Bovendien is gebruik gemaakt van de in artikel 7, tweede lid, onderdeel b, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 geboden mogelijkheid om bepaalde goederen aan te wijzen.

Artikel 6

Deze ministeriële regeling treedt per direct in werking en heeft toepassing op alle verzoeken om zekerheid inzake de aanwezigheid van voldoende substance die sedert de inwerkingtreding van artikel 1C, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 zijn ingediend en nog niet zijn afgedaan.

Regeling aanwijzing vergelijkbare buitenlandse winstbelastingregimes

13 augustus 2020

Art. 1. De lidstaten van de Europese Unie en de daarmee gelijkgestelde ultraperifere gebieden van de Europese Unie, alsmede de Staten die lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), worden geacht een winstbelastingregime te hebben dat vergelijkbaar is met de Curaçaose winstbelasting.

Art. 2. In geval dividenden worden uitgekeerd door een vennootschap als bedoeld in artikel 1A, tiende lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 en het van toepassing zijnde winstbelastingregime voorziet in een nominaal belastingtarief dat minder bedraagt dan 10 procent, wordt dat winstbelastingregime enkel geacht vergelijkbaar te zijn met de Curaçaose winstbelasting, indien de vennootschap is gevestigd in een staat waarmee Curaçao een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, welke in werking is getreden en het van toepassing zijnde belastingregime niet is uitgesloten voor de toepassing van het verdrag.

Art. 3. De Beschikking aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting wordt ingetrokken.

Art. 4. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling aanwijzing vergelijkbare buitenlandse winstbelastingregimes.

Art. 5. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 september 2020.

P.B. 2002/151

Beschikking standaard voorwaarden fiscale eenheid

Ministeriële Beschikking met algemene werking van de 23ste december 2002 ter uitvoering van artikel 14, tweede en derde lid, LWB.

Hoofdstuk I**Algemene bepalingen****Definities**

Art. 1. In deze ministeriële beschikking wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54);
- b. verenigingstijdstip: het tijdstip waarop de toepassing van artikel 14 van de landverordening een aanvang neemt;
- c. splitsingstijdstip: het tijdstip waarop de toepassing van artikel 14 van de landverordening anders dan door ontbinding en vereffening van een dochtermaatschappij een einde neemt;
- d. fiscale eenheid: de fiscale constructie, bedoeld in artikel 14, eerste lid, eerste volzin, van de landsverordening waarbij de winstbelasting wordt geheven alsof de dochtermaatschappij in de moedermaatschappij is opgegaan;
- e. moeder- of dochtermaatschappij: een vennootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdelen d en e, van de landsverordening, alsmede een vennootschap, welke is opgericht naar het recht van een land waar Curaçao een verdrag ter voorkomen van dubbele belasting - waarin een bepaling is opgenomen, die discriminatie naar nationaliteit verbiedt - heeft gesloten, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid;
- f. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89).

Naar buiten-lands recht opgerichte lichamen

Art. 2. 1. De moeder- of de dochtermaatschappij, die is opgericht naar het recht van Nederland, Aruba of een ander land waarmee Curaçao een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, die naar aard en inrichting vergelijkbaar is met de naar het recht van Curaçao opgerichte naamloze of besloten vennootschap, komt in aanmerking voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening mits:

- a. de deelnemers in hoofdzaak als kapitaalverschaffers optreden, het kapitaal in gelijke of evenredige delen is verdeeld en voor de verhandeling van de aandelen in beginsel de toestemming van de andere kapitaalverschaffers niet nodig is;
- b. de rechtsvorm van deze maatschappij in het land van oprichting onderworpen is aan een belasting die aldaar in enige vorm naar de winst wordt geheven;
- c. de winst van deze maatschappij niet rechtstreeks valt toe te rekenen aan de kapitaalverschaffer doch deze hem alleen via een uitdelingsbesluit kan bereiken;
- d. deze maatschappij een rechtspersoon is, waarbij de kapitaalverschaffer aansprakelijk is tot het bedrag dat op het aandeel is gestort;
- e. de kapitaalverschaffer in beginsel stemrecht heeft overeenkomstig het nominale bedrag van het aandeel.

2. Voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening dient:

- a. ingeval op een belastingplichtige de Belastingregeling voor het Koninkrijk dan wel een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is, die belastingplichtige tevens volgens die regeling onderscheidenlijk dat verdrag geacht te worden in Curaçao gevestigd te zijn;

- b. de moedermaatschappij de aandelen in de dochtermaatschappij niet, middellijk of onmiddellijk als voorraad te houden.

3. Een maatschappij, die belastingvrijstelling geniet ingevolge de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146), de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 1953, no. 94), de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146), de Landsverordening renovatie hotels (P.B. 1985, no. 150) en de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling (P.B. 1964, no. 77), kan onder nader door de Inspecteur te bepalen aanvullende voorwaarden een fiscale eenheid aangaan met een andere maatschappij, die voorgenoemde belastingfaciliteiten geniet.

4. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing op een maatschappij, die onder het toepassingsbereik van de Landsverordening Economische zones (P.B. 1975, no. 211) valt.

5. De dochtermaatschappij die deel uitmaakt van een fiscale eenheid, wordt geacht binnen Curaçao te zijn gevestigd.

Hoofdstuk II

Verenigingstijdstip

Art. 3. 1. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de derde maand na afloop van het boekjaar, waarin de fiscale eenheid heeft plaatsgevonden, bij de bevoegde Inspecteur op Curaçao, waar de moedermaatschappij is gevestigd, een vermogensopstelling ter bepaling van het zuiver vermogen van de fiscale eenheid in te leveren.

Vermogens-op-
stelling binnen
drie maanden
na boekjaar

2. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek om uitstel voor het indienen van de vermogensopstelling. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen afwijzend heeft beslist, wordt de termijn verlengd met drie maanden.

3. In de vermogensopstelling worden de activa en de passiva van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij gewaardeerd naar de tot dusver door iedere maatschappij gevolgde gedragslijn.

4. Indien een maatschappij in het jaar, direct voorafgaande aan het verenigingstijdstip, op de voet van artikel 14 van de landsverordening fiscaal verenigd was met een andere maatschappij als moedermaatschappij, worden de activa en de passiva van eerstbedoelde maatschappij gewaardeerd naar de tot dusver door die moedermaatschappij ten aanzien van deze activa en passiva gevolgde gedragslijn. De winstberekening van de fiscale eenheid vindt plaats volgens de gedragslijn waarnaar de activa en de passiva in de vermogensopstelling zijn gewaardeerd.

Art. 4. 1. Onder de vereiste van bezit als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de landsverordening wordt voldaan indien de moedermaatschappij ten minste 99 procent van het geplaatste en gestorte aandelenkapitaal van elk soort uitgegeven aandelen in de dochtermaatschappij onmiddellijk bezit, met dien verstande dat de ontbrekende aandelen tezamen niet meer rechten mogen geven op het vermogen of de winst van de dochtermaatschappij dan overeenkomt met één procent van dat vermogen of die winst. Bij de bepaling van het één procent tellen ontbrekende aandelen in de dochtermaatschappij niet mee.

99% van de aan-
delen is vereist
bezit

2. Een moedermaatschappij wordt geacht van de oprichting van de dochtermaatschappij af alle aandelen in deze te bezitten als zij binnen twee maanden na de oprichting de ontbrekende aandelen van de oprichters heeft overgenomen tegen hetzelfde bedrag dat deze oprichters op deze aandelen hebben gestort.

3. Voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening wordt:

- a. het bezit van een met de moedermaatschappij verenigde dochtermaatschappij aangemerkt als bezit van de moedermaatschappij;
- b. onder bezit verstaan de juridische en economische eigendom.

Art. 5. 1. De boekjaren van de maatschappijen die deel uitmaken van de fiscale eenheid dienen -afgezien van het eerste korte boekjaar van een nieuw opgerichte dochtermaatschappij- zowel statutair als feitelijk samen te vallen.

Samenvallende
boekjaren

2. Aan de vereiste, bedoeld in het eerste lid, wordt ook geacht te zijn voldaan indien:

- a. het boekjaar van een nieuw opgerichte dochtermaatschappij statutair samenvalt met dat van de moedermaatschappij met dien verstande dat de dochtermaatschappij feitelijk haar eerste boekjaar afsluit op hetzelfde tijdstip waarop de moedermaatschappij het op het verenigingstijdstip lopende boekjaar afsluit;
- b. het boekjaar van een op het verenigingstijdstip reeds langer bestaande maatschappij valt op dat tijdstip statutair nog niet, maar feitelijk wel samen met dat van de andere maatschappij mits:

1. vóór dat tijdstip door de algemene vergadering van aandeelhouders van eerstbedoelde maatschappij het besluit is genomen tot wijziging van haar boekjaar in die zin dat het boekjaar samenvalt met dat van de andere maatschappij;

2. indien voor de wijziging van het boekjaar een statutenwijziging noodzakelijk is, vóór dat tijdstip ter zake de verklaring van geen bezwaar is aangevraagd en de statutenwijziging binnen vier weken na afgifte van de verklaring van geen bezwaar heeft plaatsgevonden.

Art. 6. 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder doorlopende fiscale eenheid verstaan ingeval de fiscale eenheid tussen een moedermaatschappij en twee of meer dochtermaatschappijen wordt verbroken en een van die dochtermaatschappijen bij de aanvang van het boekjaar in het bezit is van de aandelen in de andere dochtermaatschappij,

Doorlopende
fiscale eenheid

waarbij eerstbedoelde dochtermaatschappij als moedermaatschappij van de laatstbedoelde dochtermaatschappij gaat fungeren.

2. De doorlopende fiscale eenheid vangt aan bij het begin van het boekjaar waarin de fiscale eenheid met de oorspronkelijke moedermaatschappij wordt verbroken.

3. Een verzoek om een doorlopende fiscale eenheid dient binnen 15 maanden nadat het verenigingstijdstip van deze fiscale eenheid is verbroken te worden ingediend bij de bevoegde Inspecteur op Curaçao, waar de nieuwe moedermaatschappij is gevestigd.

Aansluitende
fiscale eenheid

Art. 7. 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder aansluitende fiscale eenheid verstaan de vervreemding van aandelen in een dochtermaatschappij, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid aan een andere maatschappij waarbij de dochtermaatschappij van de ene fiscale eenheid naar de andere fiscale eenheid overgaat zonder dat zij daarbij zelfstandig belastingplichtig wordt.

2. Bij een aansluitende fiscale eenheid dient uiterlijk op de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar de vervreemding van de aandelen in de dochtermaatschappij ten uitvoer te worden gebracht door zowel het sluiten van de obligatoire overeenkomst als de overdracht van de aandelen aan de nieuwe moedermaatschappij. De nieuwe moedermaatschappij wordt geacht vanaf de aanvang van dat boekjaar, zijnde tevens het verenigingstijdstip, in het bezit te zijn van de aandelen in de dochtermaatschappij. De in verband met de verwerving van deze aandelen verschuldigde tegenprestatie wordt geacht reeds van dat tijdstip af verschuldigd te zijn.

3. Voor de toepassing van een aansluitende fiscale eenheid dient overigens op het verenigingstijdstip te worden voldaan aan de vereisten van artikel 14 van de landsverordening en deze ministeriële beschikking.

Nieuw
opgerichte
moedermaatschappij

Art. 8. 1. Een aansluitende fiscale eenheid met een nieuw opgerichte moedermaatschappij is mogelijk indien:

a. uiterlijk op de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar een onherroepelijke overeenkomst omvattende prijsafspraken is gesloten waarbij de aandelen in de dochtermaatschappij vanaf de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar af voor rekening en risico van de moedermaatschappij in oprichting worden gehouden en deze overeenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

b. is voldaan aan artikel 9, eerste lid, onderdelen a, b, d en e.

2. Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, wordt de nieuw opgerichte moedermaatschappij van de aanvang van het boekjaar af geacht in het bezit te zijn van de aandelen in de dochtermaatschappij en de moedermaatschappij dient de verschuldigde tegenprestatie als schuld op te nemen.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële beschikking wordt onder prijsafspraken als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, verstaan dat de koopprijs van de aandelen in de dochtermaatschappij hetzij reeds is bepaald, hetzij bepaalbaar is in die zin dat vaststaat per welke datum en aan de hand van welke maatstaven de prijs zal worden berekend.

Terugwerkende
kracht fiscale
eenheid met
nieuw opge-
richte moeder

Art. 9. 1. Indien de aandelen in een dochtermaatschappij worden verworven door of namens een andere, daartoe op te richten, maatschappij, die ten gevolge van de formele vereisten niet meer vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij kan worden opgericht, wordt de moedermaatschappij geacht reeds te bestaan bij de aanvang van het jaar waarin zij tot stand is gekomen, waarna met ingang van dat tijdstip fiscale eenheid wordt verleend, mits:

a. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij een voorovereenkomst ter zake van de oprichting van de moedermaatschappij is gesloten en deze voorovereenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

b. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij de verklaring van geen bezwaar op de conceptstatuten van de moedermaatschappij is aangevraagd;

c. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij een onherroepelijke overeenkomst omvattende prijsafspraken als bedoeld in artikel 8, derde lid, is gesloten, krachtens welke de aandelen in de dochtermaatschappij uiterlijk met ingang van dat tijdstip voor rekening en risico van de moedermaatschappij in oprichting worden gehouden en deze overeenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

d. de oprichting van de moedermaatschappij binnen vier weken na het afgeven van de

verklaring van geen bezwaar en de overdracht van de aandelen in de dochtermaatschappij uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de moedermaatschappij is opgericht, plaatsvindt.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ingeval er sprake is van, al dan niet gedeeltelijk, inbreng in de moedermaatschappij onder toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) dan wel artikel 13 van de landsverordening.

Art. 10. 1. Indien de dochtermaatschappijen bij hun oprichting, tegen uitgifte van eigen aandelen, activa en passiva overnemen van de moedermaatschappij worden deze overnemingen geacht te hebben plaatsgevonden onmiddellijk na het verenigingstijdstip.

Fiscale eenheid met nieuw opgerichte dochtermaatschappij

2. De activa en passiva welke feitelijk tot de dochtermaatschappij behoren, worden gewaardeerd volgens de gedragslijn van de moedermaatschappij.

3. Vorderingen van een in de fiscale eenheid begrepen maatschappij op een ander zodanig maatschappij, daaronder begrepen die welke zijn belichaamd in obligaties, worden voor de bepaling van de winst van de crediteur over het laatste jaar vóór het verenigingstijdstip gewaardeerd op de bedrijfswaarde, doch niet hoger dan de nominale waarde. Voor de bepaling van de winst van de debiteur over het jaar vóór het verenigingstijdstip worden tegenover vorenbedoelde vorderingen staande schulden gewaardeerd op het bedrag waarvoor die vorderingen met inachtneming van de vorige volzin zijn gewaardeerd bij de crediteur.

Hoofdstuk III

Tijdens de fiscale eenheid

Art. 11. 1. Voor de toepassing van artikel 10 van de landsverordening op vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen wordt de winst van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij elk jaar berekend alsof die maatschappijen afzonderlijk belastingplichtig waren.

Separate winstberekening bij voorvoegingsverliezen

2. Bij de winstberekening, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts winst aan een maatschappij toegerekend indien deze als zodanig bij de fiscale eenheid tot uitdrukking komt.

3. Indien de winst van de fiscale eenheid positief is, wordt het verlies van een maatschappij in mindering gebracht op de winsten van de andere maatschappijen naar verhouding van hun positieve winsten.

4. Aanloopverliezen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de landsverordening worden gedurende de in het eerste lid, van genoemd artikel gestelde wettelijke termijn slechts verrekend met de ingevolge het eerste tot en met het derde lid bedoelde, eventueel verminderde winst van die maatschappij. In afwijking van de eerste volzin is het nog onverrekenende deel van de aanloopverliezen verrekenbaar met het gezamenlijke bedrag van de toegerekende winst aan de maatschappijen, ingevolge het eerste tot en met het derde lid, die ten minste gedurende vorenbedoelde termijn onafgebroken ingevolge artikel 14 van de landsverordening zijn verenigd in een fiscale eenheid waartoe de maatschappij, die aanspraak heeft op verrekening van de aanloopverliezen, gedurende ten minste dezelfde periode eveneens behoort.

5. Indien meer dan één maatschappij aanspraak heeft op verrekening van een in hetzelfde jaar geleden aanloopverlies, vindt de verrekening plaats naar verhouding van het door iedere maatschappij in dat jaar geleden aanloopverlies.

6. Indien in enig jaar na het verenigingstijdstip achtereenvolgens verrekening van een verlies van de fiscale eenheid en verrekening van een vóór het verenigingstijdstip geleden aanloopverlies plaatsvindt, wordt ten behoeve van de laatstbedoelde verrekening het verrekende verlies van de fiscale eenheid over elk van de maatschappijen omgeslagen naar verhouding van hun toegerekende positieve winst en na eventuele verrekening van vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen.

7. Verlies van de fiscale eenheid door één van de maatschappijen geleden in de boekjaren na het splitsingstijdstip, worden niet aangemerkt als aanloopverliezen. De vorige volzin vindt geen toepassing over boekjaren waarin op enig tijdstip alle van de fiscale eenheid deel uitmakende maatschappijen alsmede alle maatschappijen die met hen fiscaal verenigd zijn of zijn geweest, nog geen zes boekjaren tevoren tot stand zijn gekomen en voor zover de mogelijkheid tot het aanmerken van verliezen als aanloopverliezen voor één of meer maatschappijen niet overeenkomstig artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 of artikel 13 van de landsverordening is uitgesloten.

8. Naar volgende boekjaren over te brengen en te verrekenen bedragen als bedoeld in artikel

15A, tweede lid, onderdeel a, van de landsverordening van één der maatschappijen uit vóór het verenigingstijdstip gelegen boekjaren zullen slechts in aanmerking worden genomen voor zover in de winst van de fiscale eenheid voordelen zijn begrepen uit vermogensbestanddelen welke op het verenigingstijdstip tot het vermogen van de vorenbedoelde maatschappij behoren. Bij deze toerekening is het eerste tot en met het derde lid van overeenkomstige toepassing.

Gescheiden
winstbereke-
ning na trans-
actie binnen
fiscale eenheid

Art. 12. Bij de verrekening van het verlies over het verenigingstijdstip heen wordt bij winstberekening van de moeder- en dochtermaatschappij het volgende in acht genomen:

a. aan de maatschappij die de activa en passiva heeft overgenomen is van de met deze activa en passiva behaalde winst niet toe te rekenen:

1. de door de overnemende maatschappij gerealiseerde stille reserves inclusief de goodwill, voor zover deze ten tijde van de overdracht reeds aanwezig waren;

2. een bedrag ter grootte van de fictief te berekenen afschrijving over de niet gerealiseerde, ten tijde van de overdracht aanwezige, stille reserves inclusief de goodwill op dezelfde wijze als in een identieke situatie zonder het bestaan van een fiscale eenheid tussen de overnemende en overdragende maatschappij, deze afschrijving zou hebben bedragen;

b. aan de maatschappij die de activa en passiva heeft overgedragen, wordt toegerekend dat deel van de met deze activa en passiva behaalde winst dat op grond van het hetgeen hiervoor omschreven, niet is toe te rekenen aan de overnemende maatschappij.

Investerings-
aftrek en
bijtelling

Art. 13. 1. Een bij de moedermaatschappij of de dochtermaatschappijen op het verenigingstijdstip nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek onderscheidenlijk een latente verplichting tot bijtelling ingevolge artikel 5A, eerste lid onderscheidenlijk tweede lid van de landsverordening gaat voor de resterende boekjaren over op de fiscale eenheid.

2. Een bij de fiscale eenheid op het splitsingstijdstip nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek dan wel latente verplichting tot bijtelling gaat voor de resterende boekjaren over op de maatschappij tot wier vermogen het bedrijfsmiddel dan wel de zaak waarmee de aanspraak of de verplichting verband houdt, op het splitsingstijdstip behoort.

3. Voor de toepassing van artikel 5A, tweede lid, tweede volzin, van de landsverordening wordt in het eerste lid de fiscale eenheid en in het tweede lid de maatschappij geacht de investeringsaftrek te hebben genoten.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek als bedoeld in het eerste en tweede lid, te worden verstaan het deel van een investeringsaftrek dat nog niet ten laste van de winst is gebracht, ingeval op het verenigingstijdstip dan wel op het splitsingstijdstip de tweede aftrek dan wel de bijtelling, als bedoeld in artikel 5A, eerste en tweede lid, van de landsverordening, moet plaatsvinden.

Dividend van
dochter aan
derden

Art. 14. Dividenden, betaald op aandelen in de dochtermaatschappij aan een ander dan de moedermaatschappij, worden beschouwd als uitdelingen van winst van de fiscale eenheid. De bedragen die worden betaald voor of in verband met niet in het bezit van de moedermaatschappij zijnde aandelen in de dochtermaatschappij worden bij het bepalen van de winst van de fiscale eenheid niet in aftrek gebracht.

Hoofdstuk IV

Gevolgen bij verbreking fiscale eenheid

Splitsing aan
begin kalen-
derjaar

Art. 15. 1. Het splitsingstijdstip wordt voor de moedermaatschappij en iedere dochtermaatschappij afzonderlijk gesteld op de aanvang van het jaar waarin de fiscale eenheid niet meer voldoet aan de vereisten van artikel 14 van de landsverordening en deze ministeriële beschikking.

2. In afwijking van het eerste lid kan op gezamenlijk gemotiveerd verzoek van de moeder- en de dochtermaatschappij met ingang van het jaar waarin dat verzoek wordt gedaan de fiscale eenheid als verbroken wordt beschouwd, tenzij de verbreking van de fiscale eenheid mede haar grond vindt in het behalen van onbedoelde fiscale voordelen. Zowel de bestuurders van de moedermaatschappij als die van de dochtermaatschappij zijn gehouden bij het verzoek om splitsing schriftelijk te verklaren dat zij met de bedoelde afwijking instemmen.

3. Van het splitsingstijdstip af zal de door splitsing weer afzonderlijk belastingplichtig geworden dochtermaatschappij dezelfde gedragslijn blijven volgen die de fiscale eenheid tot dat tijdstip volgde met betrekking tot de waardering van de activa en passiva die civielrechtelijk tot het

vermogen van de dochtermaatschappij behoorden.

4. De aandelen in de dochtermaatschappij worden per het splitsingstijdstip te boek gesteld op het voor de winstbelasting in aanmerking te nemen zuivere vermogen van de dochtermaatschappij, nadat dit is verminderd met de toelaatbare reserves.

5. Indien de aandelen in de dochtermaatschappij op het splitsingstijdstip in het bezit zijn van meer dan één maatschappij, wordt het overeenkomstig het derde lid berekend zuivere vermogen toegerekend aan elk van deze maatschappijen. Deze toerekening vindt plaats naar rato van het aandelenbezit en daarbij wordt rekening gehouden met eventueel aan de aandelen verbonden bijzondere rechten op uitkering van het vermogen van de dochtermaatschappij.

6. In de vermogensopstelling van de fiscale eenheid per het einde van het jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het splitsingstijdstip, kan het bedrag van de reserve, bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening niet overtreffen het totaal van de bedragen die deze reserve volgens goed koopmansgebruik bij de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij zouden hebben belopen als zij afzonderlijk belastingplichtig zouden zijn geweest.

7. Vorderingen, daaronder begrepen die zijn belichaamd in obligaties, van een maatschappij op een andere maatschappij, waarmede het tot het splitsingstijdstip voor de heffing van de winstbelasting was verenigd, worden per dat tijdstip niet gewaardeerd boven de bedrijfswaarde of de nominale waarde. De tegenover vorenbedoelde vorderingen staande schulden worden gewaardeerd op het bedrag waarvoor die vorderingen met in achtneming van de vorige volzin zijn gewaardeerd bij de crediteur.

8. Vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen van de moedermaatschappij worden na het splitsingstijdstip, dan wel na het tijdstip waarop de dochtermaatschappij is ontbonden en vereffend, niet verrekend met winsten van de moedermaatschappij, voor zover deze winsten zijn ontstaan door realisatie van stille reserves in de boekwaarden van vermogensbestanddelen, inclusief goodwill, die tijdens het bestaan van de fiscale eenheid door de dochtermaatschappij aan de moedermaatschappij of een ander met de moedermaatschappij verenigde maatschappij zijn overgedragen en evenmin met winst uit fiscale reserves welke betrekking hadden op de bedrijfsuitoefening van de dochtermaatschappij.

9. Het achtste lid is niet van toepassing voor zover de belastingplichtige aannemelijk maakt dat er sprake is van realisatie van stille reserves, inclusief goodwill, die niet aanwezig waren op het overdrachtstijdstip.

10. Van het splitsingstijdstip af zal de dochtermaatschappij geen aanspraak hebben op verrekening van verliezen die vóór het splitsingstijdstip zijn ontstaan. De vorige volzin is niet van toepassing op vóór het verenigingstijdstip door de dochtermaatschappij geleden verliezen, tenzij tijdens het bestaan van de fiscale eenheid de samenstelling van het vermogen van de dochtermaatschappij is gewijzigd ten gevolge van transacties als bedoeld in artikel 16. De vorenbedoelde uitzondering is niet van toepassing indien de dochtermaatschappij aannemelijk maakt dat de transactie, bedoeld in artikel 16, niet van invloed is geweest op de door de dochtermaatschappij via realisatie van stille reserves, inclusief goodwill, behaalde winst.

11. Naar volgende boekjaren over te brengen en te verrekenen bedragen als bedoeld in artikel 15A, tweede lid, onderdeel a, van de landsverordening uit vóór het splitsingstijdstip gelegen boekjaren, gaan over op de dochtermaatschappij, voor zover de voordelen waarop die bedragen betrekking hebben zijn behaald met behulp van een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger welke op het splitsingstijdstip tot het vermogen van de dochtermaatschappij behoort.

Art. 16. 1. Indien in enig jaar door een maatschappij een vermogensbestanddeel is overgedragen aan een andere maatschappij waarvan de waarde in het economische verkeer op het moment van de overdracht hoger was dan de boekwaarde, wordt op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan het splitsingstijdstip, dat vermogensbestanddeel te boek gesteld op de waarde in het economische verkeer. Indien met betrekking tot deze vermogensbestanddeel door de overnemer een reserve is gevormd als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening, wordt deze reserve op het tijdstip onmiddellijk voorafgaande aan het splitsingstijdstip opgenomen in de winst van de fiscale eenheid.

2. Het eerste lid, eerste volzin, is niet van toepassing ingeval:

a. de overdracht heeft plaatsgevonden in het kader van een bij de aard en omvang van de

Splitsing na
transactie
binnen fiscale
eenheid

- overdrager en de overnemer passende normale bedrijfsuitoefening;
- b. sprake was van een overdracht van een onderneming of een zelfstandig onderdeel daarvan, tegen uitreiking door de overnemer van eigen aandelen en na het tijdstip waarop de overdracht heeft plaatsgevonden ten minste drie boekjaren zijn verstreken of
- c. na het tijdstip waarop de overdracht heeft plaatsgevonden ten minste zes boekjaren zijn verstreken.
3. Indien aan het voornemen tot vervanging, bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening, gevolg is gegeven door een andere maatschappij van de fiscale eenheid dan de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd ter zake waarvan de vervangingsreserve is gevormd, wordt het vervangende bedrijfsmiddel voor de toepassing van het eerste lid geacht te zijn verworven door de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd en onmiddellijk daarna te zijn overgedragen aan de andere maatschappij.
4. Voor de toepassing van artikel 6, derde lid, van de landsverordening mag de bij de fiscale eenheid aanwezige vervangingsreserve worden afgeboekt op de aanschaffings- of voortbrengingskosten van de eerstvolgende investering door de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd ter zake waarvan de reserve is gevormd, in plaats van op die kosten van de eerstvolgende investering door een maatschappij van de fiscale eenheid.
5. Voor zover de belasting over de hieruit voortvloeiende winst wordt geheven door middel van een naheffingsaanslag vangt ter zake van deze belastingheffing de termijn, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen aan op het tijdstip waarop het vermogensbestanddeel is overgedragen.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 17. 1. De bevoegde Inspecteur op Curaçao waar de moedermaatschappij is gevestigd, beslist op verzoeken voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het verzoekschrift. De Inspecteur zendt de belastingplichtige onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

2.¹ (niet opgenomen)

3. Ingeval de belastingplichtige bij het doen van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, reeds als moedermaatschappij deel uitmaakt van een fiscale eenheid wordt het verzoek daarvan geacht mede te zijn gedaan namens de andere maatschappijen die van de fiscale eenheid deel uitmaken.

4. De Inspecteur kan een woonplaatsverklaring ten behoeve van de autoriteit van een andere staat afgeven waaruit blijkt dat de dochtermaatschappij, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid, gevestigd is op Curaçao.

5. Artikel 29, eerste lid, artikel 30, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen en artikel 24B van de landsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op deze ministeriële beschikking.

Art. 18. 1. De belastingplichtige is gehouden bij de aangifte voor de winstbelasting jaarlijks de balansen en resultatenrekeningen, zoals deze door de daartoe bevoegde organen van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij zijn vastgesteld, te overleggen.

2. Aan de fiscale balans van de fiscale eenheid wordt jaarlijks een staat toegevoegd. In deze staat wordt aangegeven tot welke maatschappij de afzonderlijke activa en passiva feitelijk behoren.

3. De verplichtingen welke ingevolge de Algemene landsverordening Landsbelastingen en ingevolge de landsverordening rusten op de bestuurders of vereffenaars van de dochtermaatschappijen blijven in stand, behalve de verplichting tot het doen van aangifte ingevolge artikel 6 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen dan wel artikel 18, van de landsverordening zoals dit luidde op 17 augustus 2001. De in stand blijvende verplichtingen behoeven echter niet te worden nagekomen voor zover de bestuurders of vereffenaars van de moedermaatschappij ze nakomen.

4. Voor de toepassing van deze ministeriële beschikking worden als bestuurders van de fiscale eenheid beschouwd de bestuurders van de moedermaatschappij.

1. Dit lid heeft zijn gelding verloren. Het bepaalde dat de inspecteur die bevoegd is ten aanzien van de moedermaatschappij overleg moet voeren met de inspecteur die bevoegd is ten aanzien van een dochtermaatschappij op een ander eiland.

Bevoegde
Inspecteur,
woonplaats-
verklaring

Bijlagen bij
aangiftebijlet

Hoofdstuk VI**Overgangs- en slotbepalingen**

Art. 19. In alle gevallen waarin deze ministeriële beschikking niet voorziet, is de Inspecteur gehouden het verzoek door tussenkomst van de Directeur der Belastingen aan de Minister te doen toekomen. **Verzoek buiten kader MB**

Art. 20. Deze ministeriële beschikking wordt in het Publicatieblad geplaatst. **Publicatie**

Art. 21. Deze ministeriële beschikking treedt in werking met ingang van de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied en werkt terug tot en met 1 januari 2001. **Inwerking treding**

Art. 22. Deze ministeriële beschikking kan worden aangehaald als: Ministeriële beschikking standaardvoorwaarden fiscale eenheid. **Citeertitel**

Beschikking standaardvoorwaarden bedrijfsfusie

Ministeriële Beschikking van 27 januari 2004

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. In deze ministeriële beschikking wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54);
- b. minister: de Minister;
- c. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89);
- d. geruisloze bedrijfsfusie: de overdracht van activa en passiva, die samen een bedrijf of een zelfstandig onderdeel van een bedrijf vormen tegen uitreiking van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of toekenning van een lidmaatschap door de overnemer aan de overdrager, waarbij de overdrager aandeelhouder van de overnemer wordt, met dien verstande dat over de in het bedrijf aanwezige stille en fiscale reserves, met inbegrip van de goodwill bij de bedrijfsoverdracht niet hoeft te worden afgerekend voor de winstbelasting;
- e. concern: het concern, bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a, van de landsverordening;
- f. vaste inrichting: de vaste inrichting, bedoeld in artikel 1, zesde tot en met negende lid, van de landsverordening;
- g. overdrager: de overdragende belastingplichtige;
- h. overnemer: de overnemende belastingplichtige, die reeds belastingplichtig is dan wel door de overname hier te lande belastingplichtig wordt voor de winstbelasting;
- i. overgangstijdstip: het tijdstip van wanneer af het overgedragen bedrijf geacht wordt rechtstreeks voor rekening en risico van de overnemer te zijn uitgeoefend;
- j. overdracht: de feitelijke inbreng van activa en overneming van passiva door de overnemer waarbij zowel de juridische als de economische eigendom worden overgedragen;
- k. beslissende zeggenschap: de macht van de overdrager om zelfstandig tot statutenwijziging in de overnemer over te gaan;
- l. winstbelasting: belasting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54).

Balans- waardering op boekwaarde

Art. 2. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie worden:

1. de door de overnemer overgenomen activa en passiva te boek gesteld voor dezelfde waarde, waarvoor deze zijn opgenomen in de per het overgangstijdstip op te maken fiscale balans van het overgedragen bedrijf;
2. de door de overdrager gevormde reserves, bedoeld in de artikelen 6, derde lid, en 9A, zevende lid, van de landsverordening, als rechtens door de overnemer gevormde reserves aangemerkt.

Ontheffing vervreemdings verbod

Art. 3. 1. De Minister kan, op verzoek van de belastingplichtige, ontheffing van het vervreemdingsverbod van de in het kader van een bedrijfsfusie verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het toegekende lidmaatschap in de overnemer verlenen mits:

- a. de overdrager aannemelijk maakt dat het oogmerk tot vervreemding ten tijde van de overdracht in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie nog niet aanwezig was;
- b. de vervreemding met een zakelijk oogmerk geschiedt, waarbij aan de vervreemding niet in overwegende mate het ontgaan of het uitstellen van Nederlands-Antilliaanse belasting ten grondslag ligt.

2. Ontheffing van het vervreemdingsverbod is ook mogelijk met inachtneming van het eerste lid indien:

- a. de door de overdrager in de overnemer gehouden aandelen worden verwisseld in certificaten van aandelen in de overnemer mits:

- 1e. de verkregen certificaten kunnen worden vereenzelvigd met de aandelen in de overnemer;
- 2e. de overdrager de certificaten gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, niet, zonder voorafgaande ontheffing door de Minister, vervreemdt;

- 3e. de overdrager gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, zitting neemt in het bestuur van de Stichting Administratiekantoor, met dien verstande dat ingeval de overdrager in de overnemer

beslissende zeggenschap heeft, de overdrager ook beslissende zeggenschap in het bestuur van vooregenoemd administratiekantoor dient te hebben;

b. de vervreemding binnen het concern plaatsvindt en de aandelen in de overnemer gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, tot het concern blijven behoren mits de vervreemding plaatsvindt:

1e. om niet of tegen een symbolisch bedrag van Cg 1 dan wel

2e. tegen uitreiking van aandelen in de vennootschap, die de aandelen van de overdrager overneemt.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële beschikking wordt in ieder geval met vervreemding van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid en het lidmaatschap gelijkgesteld:

a. het vervreemden van claims;

b. het verlenen van een koopoptie;

c. het inkopen van eigen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid door of afstand doen van het lidmaatschapsrecht aan de overnemer;

d. het geheel of gedeeltelijk terugbetalen van hetgeen op de aandelen, de bewijzen van deelgerechtigdheid of ter zake van het toegekende lidmaatschap is gestort.

Art. 4. 1. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie is de uitgifte van aandelen in de overnemer boven de nominale waarde toegestaan.

2. Bij de uitreiking van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschap in de overnemer in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie is een afronding in contanten van een procent van hetgeen op de uitgereikte aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschap wordt gestort toegestaan met dien verstande dat deze bijbetaling aan de overdrager Cg 10.000 niet te boven gaat. Vooregenoemde bijbetaling is onbelast.

3. Een geruisloze bedrijfsfusie, waarbij naast de overdrager een andere belastingsplichtige, buiten het kader van de fusie, als aandeelhouder tot de overnemer toetreedt, is toegestaan mits de overdrager een adequate tegenprestatie verkrijgt. De inbreng van de andere aandeelhouder bestaat daarbij uit contanten.

4. Er is in ieder geval geen sprake van een adequate tegenprestatie als bedoeld in het derde lid, indien:

a. de overdrager niet evenredig aan zijn inbreng gerechtigd wordt tot de winst van de overnemer, waardoor de andere aandeelhouder, bedoeld in het derde lid, wordt bevoordeeld;

b. de overdrager beslissende zeggenschap in de overnemer mist, zonder dat dit wordt gerechtvaardigd door de inbrengverhouding.

Art. 5. De overnemer treedt in de plaats van de overdrager indien tot het vermogen van het overgedragen bedrijf een afgewaardeerde vordering behoort, waarop artikel 11A van de landsverordening van toepassing is, mits de vordering gaat behoren tot het binnenlands ondernemingsvermogen van de overnemer.

Afgewaardeerde
vordering

Art. 6. 1. Een bij de overdrager ter zake van het overgedragen bedrijf bestaande aanspraak op vervroegde afschrijving als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de landsverordening gaat over op de overnemer.

Vervroegde
afschrijving

2. Ingeval artikel 5, vierde lid, van de landsverordening bij de overdrager toepassing heeft gevonden ter zake van een overgedragen bedrijfsmiddel, wordt vooregenoemde bepaling voor de toepassing van artikel 6, derde lid, van de landsverordening geacht bij de overnemer toepassing te hebben gevonden.

3. Voor de toepassing van artikel 5, vierde lid, van de landsverordening wordt een overgenomen bedrijfsmiddel geacht niet door de overnemer te zijn verworven.

Art. 7. 1. Voor de toepassing van artikel 5A van de landsverordening wordt de overdracht van bedrijfsmiddelen niet aangemerkt als een vervreemding door de overdrager en ook niet als een investering in bedrijfsmiddelen door de overnemer.

Investerings-
aftrek

2. Een bij de overdrager ter zake van de overgedragen bedrijfsmiddelen nog niet uitgewerkte aanspraak op een investeringsaftrek dan wel een latente verplichting tot een desinvesteringsbijtelling als bedoeld in artikel 5A van de landsverordening gaat voor de nog resterende jaren over op de overnemer.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële beschikking dient onder nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek dan wel een latente verplichting tot desinvesteringsbijtelling

te worden verstaan: het deel van de investeringsaftrek dan wel de desinvesteringsbijtelling die nog niet ten laste dan wel ten gunste van de winst is gebracht, ingeval op het moment van overdracht van de bedrijfsmiddelen de investeringsaftrek dan wel de desinvesteringsbijtelling, bedoeld in artikel 5A, van de landsverordening, moet plaatsvinden.

Verlies- compensatie

Art. 8. 1. Voor de toepassing van artikel 10, eerste lid, van de landsverordening op vóór het overgangstijdstip door de overnemer geleden verliezen, wordt de winst van de overnemer elk boekjaar gesplitst in delen waarvan elk betrekking heeft op het vóór het overgangstijdstip door de overdrager en de overnemer gedreven bedrijf.

2. De winstsplitting, bedoeld in het eerste lid, vindt plaats alsof geen overdracht heeft plaatsgevonden, waarbij slechts winst aan het bedrijf van de overdrager of van de overnemer kan worden toegerekend voor zover deze als zodanig bij de overnemer tot uitdrukking komt. Indien een uit de splitting voortvloeiend deel van de winst negatief is, wordt dit in mindering gebracht op het andere positieve deel van de winst.

3. De in het eerste lid bedoelde verliezen van de overnemer kunnen uitsluitend verrekend worden met aan het in het eerste lid bedoelde bedrijf van de overnemer toegerekende positieve winst.

4. De na het overgangstijdstip door de overnemer geleden verliezen worden slechts aangemerkt als aanloopverliezen, bedoeld in artikel 10, tweede en vijfde lid, van de landsverordening, indien deze verliezen bij ongewijzigde voortzetting van het bedrijf van de overdrager bij deze als zodanig zouden zijn aangemerkt.

5. Aanloopverliezen worden gedurende de termijn, genoemd in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening, overeenkomstig het eerste lid verrekend. In afwijking van de eerste volzin is het nog onverrekenbare deel van de aanloopverliezen na afloop van de termijn, genoemd in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening, verrekenbaar met de gehele winst van de overnemer, tenzij het bedrijf van de overnemer, zoals die vóór het overgangstijdstip werd uitgeoefend, geheel of nagenoeg geheel is gestaakt.

Verbreking fiscale eenheid vervreemding aandelen

Art. 9. 1. Indien de overdrager een fiscale eenheid als bedoeld in artikel 14 van de landsverordening vormt met een dochtermaatschappij en de overdracht in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie mede de aandelen in deze dochter omvat, dan verbreekt deze fiscale eenheid met ingang van het jaar waarin het overgangstijdstip valt.

2. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie wordt overdracht als bedoeld in het eerste lid gelijkgesteld met een overdracht als bedoeld in artikel 16 van de Ministeriële beschikking standaardvoorwaarden fiscale eenheid (P.B. 2002, no. 151) indien:

- a. de verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het toegekende lidmaatschap in de overnemer binnen zes jaren na de laatste besmette transactie of binnen drie jaren na de overdracht worden vervreemd; of
- b. de aandelen in de dochtermaatschappij binnen zes jaren na de laatste besmette transactie worden vervreemd.

Overdracht aan nieuw opgerichte ven- nootschap

Art. 10. Indien de overdracht van het bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan, plaatsvindt aan een daartoe op te richten vennootschap, kan het overgangstijdstip worden gesteld op de aanvang van het boekjaar van de overdrager, mits:

- a. ter zake van de overdracht binnen zes maanden na de aanvang van het boekjaar een voorovereenkomst of een intentieverklaring is geregistreerd bij de Inspecteur;
- b. de oprichting van en de overdracht aan de overnemer binnen twaalf maanden na het overgangstijdstip plaatsvinden;
- c. het eerste boekjaar van de overnemer feitelijk de resultaten van niet meer dan twaalf maanden omvat;
- d. het verlenen van deze terugwerkende kracht niet tot gevolg zou hebben dat een incidenteel fiscaal voordeel wordt behaald.

Bedrijfsfusie na inbreng onderneming

Art. 11. Ingeval de inbreng van een bedrijf in een naamloze vennootschap plaatsvindt met toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63) en deze inbreng wordt in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie gevolgd door de overdracht aan een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap, kan, op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige, het overgangstijdstip voor de toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en artikel

13 van de landsverordening samenvallen.

Art. 12. 1. Een geruisloze bedrijfsfusie is toegestaan indien:

Vaste
inrichting

a. de vaste inrichting in Curaçao van een buitenlandse vennootschap wordt ingebracht in een naamloze vennootschap in Curaçao of

b. de overdracht van de vaste inrichting in Curaçao van een buitenlandse vennootschap, tegen uitreiking van aandelen, aan een andere buitenlandse vennootschap, dat door het uitoefenen van het binnenlandse bedrijf als belastingplichtige voor de winstbelasting wordt aangemerkt, plaatsvindt, mits door deze overdracht de belastingplicht van de overdrager voor de winstbelasting hier te lande eindigt.

2. De waarde van de in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie door de overdrager verkregen aandelen, winstbewijzen of het toegekende lidmaatschap in de overnemer dient evenredig te zijn aan het eigen vermogen van de vaste inrichting, zijnde het saldo van de daartoe behorende activa en passiva, met uitzondering van de interne schuldverhouding met het hoofdkantoor van de vaste inrichting.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden tot het eigen vermogen gerekend de als formeel kapitaal te beschouwen schulden aan het concern.

4. De aanspraak op te verrekenen verliezen, bedoeld in artikel 10 van de landsverordening, en nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek dan wel latente verplichting tot desinvesteringsbijtelling als bedoeld in artikel 5A van de landsverordening van de vaste inrichting kan van de overdrager op de overnemer overgaan, mits door deze overdracht de belastingplicht van de overdrager voor de winstbelasting hier te lande eindigt.

Art. 13. 1. Een geruisloze bedrijfsfusie, waarbij een stichting dan wel een vereniging -niet zijnde een coöperatieve vereniging - haar bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan in het kader van de bedrijfsfusie overdraagt tegen uitreiking van aandelen, winstbewijzen of toekenning van een lidmaatschap in de overnemer is toegestaan.

Stichting of
vereniging

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, komt rente, ingeval door de overdracht de belastingplicht van de overdrager eindigt, niet ten laste van de winst van de overnemer of haar rechtsopvolger ter zake van het overgedragen bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan dan wel van een vennootschap die tot de overnemer of een derde in een verhouding staat als bedoeld in artikel 5A, vierde lid, onderdelen b en c, van de landsverordening, welke is verschuldigd over schulden, die direct of indirect hun tegenwaarde vinden in de vermogensbestanddelen, welke toebehoren aan de overdrager of haar rechtsopvolger, zolang die in het bezit zijn van aandelen in de overnemer of haar rechtsopvolger.

Hoofdstuk II

Bijzondere bepaling

Art. 14. 1. De Minister beslist op het gezamenlijk verzoek van de overdrager en de overnemer voor de toepassing van artikel 13, vierde lid, van de landsverordening, binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek.

Verzoek,
voorwaarden
indiening

2. Bij het verzoek, bedoeld in het eerste lid, dienen de overdrager en de overnemer de volgende stukken te overleggen:

a. de geregistreerde voorovereenkomst of intentieverklaring bij overdracht aan een daartoe op te richten vennootschap als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening;

b. de fiscale balans per het tijdstip direct voorafgaande aan het overgangstijdstip van het ingebrachte bedrijf;

c. de fiscale en de commerciële balans per het overgangstijdstip van de overnemer;

d. de fiscale balans per het overgangstijdstip van de overdrager;

e. de winst- en verliesrekening over het aan het overgangstijdstip voorafgaande boekjaar van het ingebrachte bedrijf;

f. een berekening van de vrij te stellen winst; en

g. een overzicht van alle activa en passiva, die in de bedrijfsoverdracht zijn begrepen, dan wel welke vermogensbestanddelen geen onderdeel uitmaken van vorengenoemde overdracht.

Hoofdstuk III **Slotbepalingen**

Publicatie	Art. 15. Deze ministeriële beschikking wordt in de Curaçaosche Courant bekendgemaakt.
Inwerking treding, over- gangrecht	Art. 16. 1. Deze ministeriële beschikking treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van bekendmaking van deze beschikking in de Curaçaosche Courant en werkt terug tot en met 1 januari 2001. 2. Ten aanzien van de boekjaren 2001 en 2002 kan de belastingplichtige het verzoek, bedoeld in artikel 14, eerste lid, tot en met drie maanden na de bekendmaking van deze ministeriële beschikking, indienen bij de Minister.
Citeertitel	Art. 17. Deze ministeriële beschikking kan worden aangehaald als: Beleidsregels standaardvoorwaarden geruisloze bedrijfsfusie.

1-11-1997, Bron
onbekend
(volgens
de website:
Decentrale.
regelgeving.
overheid.nl)

Aanschrijving investeringsaftrek

Aanschrijving van de Minister van Financiën gericht aan de Directeur der Belastingen.

Verzoeken om toepassing van investeringsaftrek overeenkomstig artikel 5A, lid 4, LWB 1940,

Regelmatig komen verzoeken binnen waarin wordt verzocht goed te keuren dat investeringsaftrek wordt verleend in gevallen genoemd in artikel 5A, lid 4, onderdeel b en c, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940. Op basis van deze bepaling kunnen verplichtingen tussen gelieerde vennootschappen niet in aanmerking komen voor toepassing van investeringsaftrek. De bedoeling van deze uitsluitingsbepaling is geen investeringsaftrek te verlenen voor vermogensverschuivingen binnen een vermogensgemeenschap c.q. binnen het vermogen van groot aandeelhouders. Op grond van de aanhef van artikel 5A, vierde lid, heeft de Minister van Financiën de bevoegdheid te bepalen dat voor bepaalde gevallen het eerste lid van dat artikel wel toepassing vindt.

Er is thans aanleiding om de Inspecteurs der Belastingen te machtigen zelfstandig te beslissen op deze verzoeken, indien is voldaan aan de hierna gestelde voorwaarden. In deze situaties zouden vermogensverschuivingen tot een niet bedoelde bijtelling leiden.

De toepassing van investeringsaftrek kan door de Inspecteur worden verleend onder de volgende voorwaarden.

1. De transactie voldoet aan hetgeen tussen derden gebruikelijk is;
2. De investeringsaftrek bij belanghebbende beloopt ten hoogste het bedrag waarvoor ter zake van deze transactie bij de vervreemder desinvesteringsbijtelling in aanmerking wordt genomen;
3. De desinvesteringsbijtelling bij de vervreemder wordt niet gecompenseerd met een uit andere hoofde bestaand recht op verliescompensatie;
4. De door de vervreemder over de bijtelling verschuldigde belasting is daadwerkelijk betaald.

Wellicht ten overvloede dient opgemerkt te worden dat aan de investerende vennootschap uiteraard slechts investeringsaftrek wordt verleend voor verplichtingen die overigens voor investeringsaftrek in aanmerking komen en voorts dat de investeringsaftrek nooit meer kan bedragen dan het bedrag waarop overigens volgens wettelijke bepalingen aanspraak kan worden gemaakt.

Een door de belastingplichtige ondertekend verzoek om ontheffing van de bepaling van artikel 5A, vierde lid, dient te worden ingediend gelijktijdig met de aangifte winstbelasting over het jaar waarin de verplichtingen zijn aangegaan, onder vermelding van de voor toepassing van deze aanschrijving van belang zijnde gegevens.

Ik verzoek u het bovenstaande aan de Inspecteurs ter kennis te brengen.

Regeling rentepercentage art. 39, eerste lid LWB

Ministeriële regeling van 27 november 2012

De Minister van Financiën,

Overwegende:

dat conform artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 de Minister van Financiën bevoegd is om een andere rentepercentage in de plaats te stellen van het rentepercentage, bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940;

dat gezien de ontwikkelingen met betrekking tot de rente op de lokale kapitaalmarkt, het wenselijk is een nieuw rentepercentage vast te stellen;

Heeft Besloten:

Art. 1. Het rentepercentage, bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 wordt voor boekjaren beginnend op of na 1 januari 2012 gesteld op: 4.

Art. 2. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling rentepercentage winstbelasting.

Aanschrijving artikel 1A

Aanschrijving inzake artikel 1A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van 29 april 2010

Met de invoering van de Landsverordening van 29e september 2009 tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, zijn omtrent de uitvoering daarvan enkele problemen gerezen.

Verklaring van de onafhankelijke deskundige en beleggingsvennootschappen

Art. 1A, tiende lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (hierna: Lwvb) bepaalt - voor zover hier van belang - dat indien door een Vrijgestelde Vennootschap in enig boekjaar dividenden zijn ontvangen, welke zijn uitgekeerd op aandelen in een vennootschap, die niet binnen de Nederlandse Antillen, Aruba of Nederland is gevestigd, een onafhankelijk deskundige (art. 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 3e, Lwvb) moet verklaren dat die vennootschap voldoet aan de in het tiende lid gestelde eisen.

Uit de praktijk heb ik vernomen dat deze bepaling in sommige gevallen tot grote uitvoeringstechnische problemen zal leiden. Deze problemen doen zich met name voor bij beleggingsvennootschappen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan de zogenaamde mutual funds, die vaak investeren in een veelvoud van (hedge)fondsen. In die gevallen is het voor de onafhankelijke deskundige praktisch onmogelijk om van alle vennootschappen waarvan dividend is verkregen, te beoordelen of die voldoen aan de in het tiende lid gestelde eisen. De Beschikking aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting bepaalt in dit kader - kort samengevat - dat de lidstaten van de Europese Unie alsmede de Staten die lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, geacht worden een winstbelastingregime te hebben die vergelijkbaar is met de Nederlands-Antilliaanse winstbelasting. Daardoor geldt voor de onafhankelijk deskundige geen onderzoeksplicht indien het dividend is ontvangen van een vennootschap die is gevestigd in een van die (lid)staten. Echter, voor vennootschappen die niet aldaar zijn gevestigd, geldt de onderzoeksplicht dus wel. Ook in die situatie is het in bepaalde gevallen praktisch onmogelijk om te beoordelen of de desbetreffende vennootschappen voldoen aan de in het tiende lid gestelde eisen.

Op grond van het bovenstaande moet worden geconcludeerd dat de toepassing van de onderhavige bepaling leidt tot onbedoelde en ongewenste gevolgen, terwijl een afwijking in dergelijke specifieke gevallen de aard en strekking van de regeling niet aantast. Daarom keur ik middels deze aanschrijving goed dat bij de toepassing van art. 1A, tiende lid, van de Lwvb, voor de gevallen waarin de Vrijgestelde Vennootschap voor minder dan vijf procent van het gestorte kapitaal aandeelhouder is van, danwel voor minder dan vijf procent van het stemrecht bezit in de buitenlandse vennootschap die het dividend uitkeert, die vennootschap wordt geacht onderworpen te zijn aan een belasting die aldaar in enige vorm naar de winst wordt geheven en vergelijkbaar is met de Nederlands-Antilliaanse winstbelasting.

Verklaring omtrent besmet dividend ex art 1A, dertiende lid, Lwvb

Vanuit de praktijk is voorts de vraag gesteld of de onafhankelijke deskundige ook een verklaring kan afgeven op basis van art. 1A, dertiende lid, van de Lwvb, in het geval de deskundige op basis van art. 1A, tiende lid, van de Lwvb geen verklaring mag afgeven, omdat niet voldaan is aan de gestelde eisen van onderworpenheid en vergelijkbaarheid.

Een Vrijgestelde Vennootschap moet - om statusverlies te voorkomen - voldoen aan de in art. 1A, eerste lid, onderdeel f onder 3, Lwvb gestelde voorwaarden. Een van die voorwaarden is dat een onafhankelijke deskundige een verklaring als bedoeld in het tiende lid opstelt. Op grond van dat lid wordt de verklaring echter alleen opgesteld indien is voldaan aan de in het tiende lid gestelde voorwaarden van onderworpenheid en vergelijkbaarheid. Met andere woorden, de verklaring wordt slechts opgesteld indien geen sprake is van 'besmet dividend'. Indien sprake is van besmet dividend, ongeacht de omvang daarvan kan geen verklaring als bedoeld in het tiende lid worden opgesteld. Dit leidt op grond van art. 1A, achtste lid, Lwvb in beginsel tot statusverlies.

Toepassing van de onderhavige bepaling leidt derhalve tot onbedoelde en ongewenste

gevolgen, terwijl een afwijking in dergelijke specifieke gevallen de aard en strekking van de regeling niet aantast, daarom keur ik middels deze aanschrijving het volgende goed.

Op basis van het dertiende lid stelt de onafhankelijke deskundige in ieder geval een verklaring omtrent besmet dividend op. Daarbij behoeft deze alleen een melding ten behoeve van de Inspecteur te maken, indien de in het dertiende lid gestelde 5%-grens overschreden wordt. Deze verklaring moet worden aangemerkt als de verklaring als bedoeld in het tiende lid. Dit hoeft tot gevolg dat bij besmette dividenden waarbij de bedoelde 5%-grens:

- niet is overschreden, eerst statusverlies voor de Vrijgestelde Vennootschap optreedt indien niet aan een (of meerdere) van de overige in art. 1A, eerste lid, onderdeel f, onder 3, Lwb gestelde voorwaarden is voldaan (lid 8);

- wel is overschreden, eerst statusverlies voor de Vrijgestelde Vennootschap optreedt, indien de beschikking als bedoeld in het dertiende lid, onherroepelijk is geworden (lid 9).

De verklaring moet zoals ook reeds in de memorie van toelichting is opgemerkt, worden verstrekt om hetzelfde tijdstip waarop hij zijn goedkeurende verklaring voor de jaarrekening aan het bestuur van de vennootschap verstrekt.

Deze aanschrijving treedt met ingang van haar dagtekening in werking en werkt terug tot en met 16 oktober 2009.

Landsbesluit innovatiebox

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 13de december 2021 P.B. 2022/10 houdende wijziging van het Landsbesluit winstbelasting¹ en het Landsbesluit administratieve sanctie bij niet nakomen fiscale verplichtingen².

Artikel I

Het Landsbesluit winstbelasting wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1 komt te luiden:

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

- a. Landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940;
- b. Directeur BTP: de Directeur van het Bureau Telecommunicatie en Post, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening Bureau Telecommunicatie en Post³;
- c. S&O-verklaring: verklaring inzake speur- en ontwikkelingsonderzoek als bedoeld in artikel 8A, eerste lid, van de Landsverordening.

B. Onder vernummering van Hoofdstukken III en IV inclusief hun opschrift tot Hoofdstukken V en VI alsmede artikelen 3 tot en met 8 tot artikelen 11 tot en met 16 wordt na artikel 2 twee nieuwe Hoofdstukken III en IV inclusief hun opschrift en acht nieuwe artikelen 3 tot en met 10 ingevoegd luidende:

Hoofdstuk III

Verklaring inzake Speur- en ontwikkelingsonderzoek

Art. 3. 1. De belastingplichtige verzoekt de Directeur BTP schriftelijk per project om een S&O-verklaring. Het verzoek bevat in elk geval:

- a. een omschrijving van het speur- en ontwikkelingsonderzoek waarvoor de belastingplichtige de S&O-verklaring wenst te ontvangen, die in elk geval omvat:
 - 1°. welke werkzaamheden door de belastingplichtige zelf zijn verricht;
 - 2°. welke werkzaamheden zijn uitbesteed;
 - 3°. aan welke persoon deze activiteiten zijn uitbesteed;
 - 4°. de relatie tussen de belastingplichtige en de persoon aan welke de activiteiten zijn uitbesteed.
- b. in welk land of landen het speur- en ontwikkelingswerk is verricht;
- c. voor wiens rekening en risico het immaterieel activum is ontwikkeld;
- d. een overzicht van de periode gedurende welke het onderzoek is verricht;
- e. een beschrijving van de belangrijke functies die in Curaçao aanwezig zijn bij de belastingplichtige ten aanzien van het speur- en ontwikkelingswerk voor dit activum;
- f. het crib-nummer van de belastingplichtige en die van de bij de belastingplichtige werkzame materiedeskundigen.
- g. voor wat betreft de in artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, 3°, 4° en 5°, van de Landsverordening genoemde immateriële activa wordt het verzoek vergezeld van documenten waaruit de rechtsbescherming blijkt;
- h. voor wat betreft de in artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van de Landsverordening, genoemde immateriële activa, wordt het verzoek vergezeld van een bevestiging van een in Curaçao toegelaten advocaat:
 - 1°. dat, en door wie en op welke wijze de programmatuur openbaar is gemaakt;
 - 2°. in hoeverre de source- of objectcode het oorspronkelijke karakter van de maker draagt; en
 - 3°. de notariële akte waarbij de source- of objectcode is vastgelegd en volgens de Registratieverordening 1908⁴ is geregistreerd bij de Inspecteur, of in een i-Envelope is gedeponeerd bij het Bureau Intellectuele Eigendom.
- 2. Indien in enig jaar ter zake van een immaterieel activum dat met toepassing van artikel

1. P.B. 2018, no. 19, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2021, no. 19.

2. P.B. 2014, no. 83, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2018, no. 19.

3. P.B. 2006, no. 69.

4. P.B. 1908, no. 47, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2013, no. 50.

8A, eerste lid, onderdeel a, aanhef en onder 2° van de Landsverordening als kwalificerend immaterieel activum is aangemerkt en waarop artikel 8B van de Landsverordening toepassing heeft gevonden, komt vast te staan dat auteursrechtelijke bescherming niet van toepassing is:

- a. worden met ingang van dat boekjaar de voordelen niet langer aangemerkt als kwalificerende voordelen;
- b. wordt in dat boekjaar bij de belastingplichtige als winst in aanmerking genomen de kwalificerende voordelen uit hoofde van dat immaterieel activum die in de aan dat jaar voorafgaande jaren bij de toepassing van artikel 8B van de Landsverordening, in aanmerking zijn genomen;
3. De S&O-verklaring wordt eenmalig binnen drie maanden na afloop van het project aangevraagd.
4. De werkzaamheden kunnen slechts bij één belastingplichtige in aanmerking worden genomen. Werkzaamheden welke reeds eerder door een belastingplichtige in een verzoek om een S&O-verklaring zijn opgenomen, kunnen niet opnieuw in een ander verzoek worden opgenomen.
5. De belastingplichtige verschaft alle inlichtingen, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, bedoeld in het eerste lid.
6. Indien noodzakelijk kan binnen zes weken na ontvangst van het verzoek als bedoeld in het eerste lid de Directeur BTP de belastingplichtige verzoeken om, binnen een termijn van zes weken, additionele inlichtingen te verschaffen ter beoordeling van het verzoek.
7. Indien de belastingplichtige niet binnen de in het zesde lid genoemde termijn additionele inlichtingen verschaft ter beoordeling van het verzoek, wordt het verzoek niet in behandeling genomen en met schriftelijke mededeling hiervan aan de belastingplichtige geretourneerd.
8. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald welke gegevens en bescheiden de belastingplichtige bij het verzoek, bedoeld in het eerste lid moet voegen.

Art. 3A. 1. De belastingplichtige kan in het verzoek aan de Directeur BTP als bedoeld in de aanhef van artikel 3, eerste lid, naast het aanleveren van de informatie en gegevens, genoemd in artikel 3, eerste lid, onderdelen a tot en met f, volstaan met aan te geven op welke wijze dit activum nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is, mits:

- a. belastingplichtige kan worden aangemerkt als een kleine belastingplichtige als bedoeld in artikel 8A, tweede lid, van de Landsverordening; en
- b. het niet werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, tweede lid betreft.
2. Indien een beroep wordt gedaan op het eerste lid levert de belastingplichtige documentatie aan waaruit blijkt dat belastingplichtige kan worden aangemerkt als een kleine belastingplichtige als bedoeld in artikel 8A, tweede lid, van de Landsverordening en is artikel 3, eerste lid, onderdelen g en h, niet van toepassing.

Art. 4. 1. De Directeur BTP beslist op het verzoek, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het volledige verzoek, en toetst:

- a. of sprake is van werkzaamheden die kwalificeren als bedoeld in artikel 5, eerste lid;
- b. de juistheid van de door de belastingplichtige ingediende gegevens.
2. De S&O-verklaring betreft een voor bezwaar vatbare beschikking en bevat:
 - a. een omschrijving van het werk dat wordt aangemerkt als speur- en ontwikkelingswerk;
 - b. de periode gedurende welke het speur- en ontwikkelingswerk is verricht;
 - c. of het speur- en ontwikkelingswerk al dan niet door belastingplichtige zelf is verricht dan wel aan wie het speur- en ontwikkelingswerk is uitbesteed.
3. De Directeur BTP houdt in een register elke afgegeven S&O-verklaring bij.
4. De Directeur BTP zendt een afschrift van de S&O-verklaring aan de Inspecteur alsmede aan de Directeur, op het moment dat deze onherroepelijk is geworden.

Art. 5. 1. Als speur- en ontwikkelingswerk wordt aangemerkt de door een belastingplichtige systematisch georganiseerde en verrichte werkzaamheden, direct en uitsluitend gericht op:

- 1°. technisch-wetenschappelijk onderzoek;
- 2°. de ontwikkeling van voor de belastingplichtige technisch nieuwe (onderdelen van) fysieke producten, (onderdelen van) fysieke productieprocessen, of (onderdelen van) programmatuur;

2. Voor wat betreft niet-beschermde immateriële activa als bedoeld in artikel 8A, eerste lid, onderdeel b, van de Landsverordening wordt niet tot speur- en ontwikkelingswerk gerekend:
- a. het bouwen of inrichten van apparatuur bestemd voor toepassing in de praktijk;
 - b. werkzaamheden met betrekking tot het invoeren en aanpassen van aangeschafte of aan te schaffen technologie, producten, processen of programmatuur, dan wel onderdelen daarvan onverminderd het bepaalde in onderdeel s, onder 4°;
 - c. onderzoek naar de aanwezigheid van delfstoffen;
 - d. het verrichten van beleidsstudies en strategische studies;
 - e. werkzaamheden rondom informatieve bijeenkomsten, zoals het opzetten, geven en volgen van cursussen, scholing, symposia en congressen;
 - f. analyse en beoordeling van bestaande productieprocessen, indien er geen directe samenhang is met eigen speur- en ontwikkelingswerk;
 - g. product vergelijkend onderzoek, indien er geen directe samenhang is met eigen speuren ontwikkelingswerk;
 - h. verandering van uitsluitend vormgeving of afmetingen van producten of programmatuur;
 - i. kwaliteitscontrole, andere dan de directe controle van uitgevoerd eigen speur- en ontwikkelingswerk, en kwaliteitsborging;
 - j. werkzaamheden met betrekking tot bouwkundige en installatietechnische ontwerpen op basis van bestaande technieken;
 - k. voorbereiding en uitvoering van de productie;
 - l. het bouwen van een pilot-plant op productieschaal, dan wel een prototype, zijnde een realisatie van het werkingsprincipe, waarvan aannemelijk is dat het een productieve of commerciële betekenis kan hebben;
 - m. werkzaamheden, door de belastingplichtige verricht ten behoeve van door een ander verricht speur- en ontwikkelingswerk, die op zichzelf niet zijn aan te merken als speuren ontwikkelingswerk;
 - n. werkzaamheden met betrekking tot in technologische zin niet significante aanpassingen aan of wijzigingen van bestaande producten of processen;
 - o. werkzaamheden met betrekking tot het opstellen en aanpassen van recepturen en de samenstelling van een product zonder dat er sprake is van een technisch nieuw werkingsprincipe van het desbetreffende product;
 - p. het opstellen en toetsen van niet-technische specificaties;
 - q. het opstellen of bepalen van functionele eisen en randvoorwaarden;
 - r. het opstellen en uitvoeren van testen die niet direct en uitsluitend zijn gericht op het aantonen van het werkingsprincipe door de belastingplichtige;
 - s. de volgende activiteiten in relatie tot programmatuur:
 - 1°. onderhoud van programmatuur;
 - 2°. het beschrijven van architectuur;
 - 3°. het geschikt maken van bestaande programmatuur voor een ander hardware- of softwareplatform waarbij onder platform wordt verstaan het geheel van hardware en besturingsprogrammatuur waarop informatiesystemen worden ontwikkeld (ontwikkelpatform) of in productie worden genomen (doelplatform);
 - 4°. het ontwikkelen van programmatuur die bestaande programmatuur op een voor de belastingplichtige technisch nieuwe wijze integreert of laat samenwerken, tenzij de bestaande programmatuur hoofdzakelijk binnen de onderneming van de belastingplichtige, binnen de fiscale eenheid waarvan de onderneming deel uitmaakt, of binnen de onderneming van de belastingplichtige, is ontwikkeld en wordt toegepast.

Art. 6. 1. Intrekking van de S&O-verklaring geschiedt door de Directeur BTP bij een voor bezwaar vatbare beschikking. Een afschrift van deze beschikking wordt mede gestuurd naar de Inspecteur en de Directeur.

2. Een beschikking als bedoeld in het eerste lid, wordt gegeven indien:

- a. blijkt dat door of namens de belastingplichtige onjuiste gegevens zijn verstrekt, op basis waarvan de S&O-verklaring is afgegeven;
 - b. door of namens de belastingplichtige is gehandeld in strijd met de bepalingen van de bij of krachtens de Landsverordening of dit landsbesluit, dan wel de in de S&O-verklaring vastgestelde bepalingen.
3. Indien een beschikking als bedoeld in het eerste lid, is afgegeven komt de toepassing

van artikelen 8A tot en met 8D van de Landsverordening voor de belastingplichtige met terugwerkende kracht te vervallen tot de datum van afgifte van de S&O-verklaring.

- Art. 7. 1.** Ten behoeve van de aanvraag van de S&O-verklaring is Cg 3.500 verschuldigd.
2. De in het eerste lid genoemde vergoeding wordt door de belastingplichtige of zijn gemachtigde, betaald aan het Bureau Telecommunicatie en Post. Een kopie van het betalingsbewijs wordt tegelijkertijd met het verzoek als bedoeld in artikel 3, eerste lid ingediend.
3. Het verzoek wordt eerst in behandeling genomen, nadat de in het eerste lid genoemde vergoeding is betaald.

Hoofdstuk IV

Toepassing van artikelen 8A tot en met 8D van de Landsverordening

Art. 8. Artikelen 8A tot en met 8D van de Landsverordening zijn van toepassing op een immaterieel activum dat door een belastingplichtige zelf is voortgebracht.

Art. 9. Tot kosten voor speur- en ontwikkelingswerk worden niet gerekend:

- financieringskosten;
- kosten van grondverwerving of grondverbetering;
- huisvestingskosten;
- alle andere kosten die niet direct verband houden met het speur- en ontwikkelingswerk dat heeft geleid tot het immaterieel activum.

Art. 10. 1. De belastingplichtige voert gedurende de kalenderjaren van ontwikkeling en exploitatie van het immaterieel activum, waarop de afgegeven S&O-verklaring, betrekking heeft, per project en per kalenderjaar een zodanige administratie dat daaruit op eenvoudige en duidelijke wijze zijn af te leiden:

- de aard, inhoud, voortgang en omvang van het speur- en ontwikkelingswerk dat is verricht;
- de periode gedurende welke het speur- en ontwikkelingswerk is verricht;
- dat de kosten direct toerekenbaar en uitsluitend dienstbaar zijn en de uitgaven direct toerekenbaar en dienstbaar zijn, aan het speur- en ontwikkelingswerk dat in het betreffende kalenderjaar is verricht;
- het bedrag aan de gerealiseerde kosten en uitgaven, en;
- de datum waarop de kosten en uitgaven zijn betaald.

Artikel II

Het Landsbesluit administratieve sanctie bij niet nakomen fiscale verplichtingen wordt als volgt gewijzigd:

Art. 1. onderdeel e, komt te luiden:

- overtreding: het niet, dan wel niet op voorgeschreven wijze, voldoen aan de verplichtingen die voortvloeien uit of krachtens artikel 43, tweede tot en met tiende lid, of artikel 44a, eerste tot en met zesde lid en achtste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Artikel III

Op schriftelijke verzoeken als bedoeld in artikel 3 van het Landsbesluit winstbelasting die betrekking hebben op een project dat tussen 1 juli 2018 en het tijdstip waarop dit landsbesluit in werking treedt is afgelopen, geldt de termijn, genoemd in artikel 3, derde lid van het Landsbesluit winstbelasting niet. Deze verzoeken kunnen tot uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van dit landsbesluit worden ingediend.

Artikel IV

- Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.
- In afwijking van het eerste lid, treedt artikel II, in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 juli 2018.

Regeling verzoek verklaring inzake spur- en ontwikkelingsonderzoek

P.B. 2022/17

MINISTERIËLE REGELING MET ALGEMENE WERKING, van de 14de februari 2022
ter uitvoering van artikel 3, achtste lid, van het Landsbesluit winstbelasting van 2 maart 2022

Art. 1. Het verzoek om een S&O-verklaring bevat in elk geval de gegevens en bescheiden, genoemd in het Projectformulier inzake verzoek om een S&O-verklaring, bedoeld in de bijlage bij deze ministeriële regeling met algemene werking.

Art. 2. Het verzoek wordt opgesteld in een officiële taal als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening officiële talen².

Art. 3. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Art. 4. Deze regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling verzoek verklaring inzake spur- en ontwikkelingsonderzoek.

Bijlage behorende bij artikel 1 van de Ministeriële regeling verzoek verklaring inzake spur- en ontwikkelingsonderzoek

Projectformulier inzake verzoek om een S&O-verklaring

Het verzoek richten aan:
Bureau Telecommunicatie en Post
t.a.v. de Directeur
Beatrixlaan 9
Curaçao

a) Bedrijfsgegevens:

- Bedrijfsnaam aanvrager;
- KvK-nummer;
- Crib nummer;
- Projecttitel.

b) Documentatie dat er sprake is van een kleine belastingplichtige als bedoeld in artikel 8A, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (indien van toepassing).

c) Project omschrijving:

Algemene omschrijving van het project. Beschrijf in uw eigen woorden wat u heeft ontwikkeld en wat het doel was van het project. Vermeld de onderstaande informatie:

- Start en einddatum project (let wel gebruik formaat dd – mm – jjjj);
- Een beschrijving van de belangrijke functies die in Curaçao aanwezig zijn bij de belastingplichtige ten aanzien van het spur- en ontwikkelingswerk voor dit project;
- Crib nummer van de bij belastingplichtige werkzame materiedeskundigen;
- Welke werkzaamheden door de belastingplichtige zelf zijn verricht;
- In welk ander land of landen het spur- en ontwikkelingswerk is verricht;
- Voor wiens rekening en risico het immaterieel activum is ontwikkeld.

d) Voor wat betreft de in artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 1°, 3°, 4° en 5° van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 genoemde immateriële activa wordt het verzoek vergezeld van documenten waaruit de rechtsbescherming blijkt.

e) Voor wat betreft de in artikel 8A, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 genoemde immateriële activa wordt het verzoek vergezeld van een bevestiging van een in Curaçao toegelaten advocaat: • dat en door wie en op welke wijze de programmatuur openbaar is gemaakt; • in hoeverre de source- of objectcode het oorspronkelijke karakter van de maker draagt; en • dat de source- of objectcode bij notariële akte is vastgelegd en volgens de Registratieverordening 1908 is geregistreerd bij de Inspecteur, of in een i-Enveloppe is gedeponneerd bij het Bureau Intellectuele Eigendom.

f) Voor wat betreft de in artikel 8A, eerste lid, onderdeel b, van de Landsverordening op de

winstbelasting 1940 genoemde immateriële activa wordt in het verzoek aangegeven op welke wijze dit activum nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is en dat het geen werkzaamheden als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het Landsbesluit winstbelasting, betreft.

g) Samenwerking: uitbestede werkzaamheden. Heeft één of meer partijen een bijdrage geleverd aan het project? Omschrijf de bijdrage van deze partij(en). Voorbeelden: toeleverancier hardware, uitvoeren analyses of duurtetsten, detailengineering;

- Naam samenwerkingspartner;
- Crib nummer;
- Vestigingsplaats;
- Bijdrage aan het project;
- Relatie tussen aanvrager en de samenwerkingspartner.

h) Fasering werkzaamheden: omschrijf per fase de eigen projectwerkzaamheden (S&O-werkzaamheden) van het bedrijf waarvoor u dit verzoek om een S&O-verklaring indient. Uit de fasering moet ook de vermoedelijke einddatum van het S&O-project blijken. Geef de belangrijkste S&O-werkzaamheden in het project aan. Voorbeelden van werkzaamheden: ontwerpfase, bouw van een prototype, testen van een prototype.

i) Heeft u programmatuur dat nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is ontwikkeld? Deze vraag is van toepassing indien u gedurende het ontwikkelingsproject van een fysiek product of productieproces tevens mede nieuwe programmatuur heeft ontwikkeld of indien het ontwikkelingsproject het ontwikkelen van programmatuur betrof. Indien ja, geef aan welke programmeertalen, ontwikkelomgevingen en tools u gebruikt heeft bij de ontwikkeling.

Specifieke vragen ontwikkeling

1. Technische knelpunten

- Geef aan welke concrete technische knelpunten u zelf tijdens het ontwikkelingsproces moest oplossen om het gewenste projectresultaat te bereiken. Vermeld geen aanleidingen, algemene randvoorwaarden of functionele eisen van het project. Een project dat voor een S&O-verklaring in aanmerking komt, kenmerkt zich door concrete technische knelpunten tijdens het ontwikkelingsproces die door u en/uw S&O-medewerkers zijn opgelost. Knelpunten zijn verwachte problemen, risico's, onzekerheden en uitdagingen tijdens uw ontwikkeling.
- Beschrijf deze technische problemen zo concreet mogelijk. Vermeld ook de technische knelpunten die door eventuele samenwerkende partijen zijn opgelost.

2. Technische oplossingsrichtingen

- Geef voor ieder genoemd technisch knelpunt aan wat u specifiek zelf heeft ontwikkeld om het knelpunt op te lossen.
- Beschrijf de technische oplossingsrichtingen die u heeft onderzocht, uitgewerkt en ontwikkeld. Vermeld geen functionele eisen van het project, maar benadruk de techniek.

3. Technische nieuwheid

- Geef aan waarom de hiervoor genoemde oplossingen technisch nieuw voor u zijn. Oftewel beschrijf waarom het project technisch nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is en geef aan welke technische risico's en onzekerheden u hierbij hebt ervaren. Om technische risico's en onzekerheden in te schatten, kijkt BTP naar de stand van de technologie.
- Er moet bij een verzoek om een S&O-verklaring sprake zijn van technische risico's of onzekerheden of het eindresultaat kon worden behaald. Zijn die er niet, dan is er geen sprake van S&O. Als het beoogde eindresultaat kan worden gerealiseerd op basis van gangbare technieken of algemeen bekende werkingsprincipes, dan is er geen sprake van ontwikkeling in de zin van deze regeling. Kopiëren, imiteren of reverse-engineering van bestaande technologie valt niet onder deze regeling.

4. Kosten en/of uitgaven

- Benoem de verschillende kosten, licht de relatie van de kosten met het S&O-project toe en specificeer de afzonderlijke kosten in guldens.
- Benoem uitgaven voor bedrijfsmiddelen en licht de relatie toe van het bedrijfsmiddel met het

S&O-project. Specificeer de afzonderlijke uitgaven in guldens.

5. Ontwikkeling programmatuur

Indien u in een project (mede) programmatuur ontwikkeld heeft dat nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is, dan ontvangen wij ter zake tevens de informatie gevraagd onder punten 1 tot en met 4.

6. Technisch-wetenschappelijk onderzoek

- Geef aan voor welk verschijnsel u concreet een verklaring heeft gezocht en waarom u geen verklaring heeft kunnen vinden voor het verschijnsel op basis van algemeen toegankelijke kennis of de al intern aanwezige kennis.
- Wat zijn concreet de onderzoeksvragen waarop u een antwoord heeft gezocht? Uit uw onderzoeksvragen moet duidelijk naar voren komen dat het onderzoek verder gaat dan het verzamelen, observeren, vastleggen of correleren van data.
- Wat was de praktische onderzoeksopzet? Wat heeft u gedaan om antwoord op de door u gestelde onderzoeksvragen te vinden? Omschrijf dit nauwkeurig in de context van de door u zelf uit te voeren technische werkzaamheden.
- Wat zijn de beoogde uitkomsten van het onderzoek en waarom is het nieuwe technische kennis dat nuttig, vernieuwend en niet voor de hand liggend is?
- Geef aan op welk technologiegebied het technisch-wetenschappelijk onderzoek betrekking heeft. Uit uw antwoord moet blijken dat het onderzoek technisch van aard is.
- Benoem de verschillende kosten en uitgaven conform onderdeel 4 hierboven.

P.B. 1987/112
(zoals gewijzigd bij P.B. 2015/45)

Definities

Landsverordening schepstonnagebelasting

Landsverordening op de Schepstonnagebelasting 2007

Algemene Bepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

belasting: de in artikel 2 bedoelde schepstonnagebelasting;

belastbaar schip: een schip dat is opgenomen in het in artikel 8 bedoelde register;

schip: een schip als bedoeld in artikel 1 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek;

vennootschappen: lichamen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940;

boekhouder: de boekhouder als bedoeld in artikel 163 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek;

register: het in artikel 8 bedoelde register waarin de belastbare schepen zijn ingeschreven;

zeescheepvaartbedrijf: de exploitatie, waaronder mede verstaan het beheren voor derden, inclusief het begeleiden van de bouw van nieuwe schepen of het voor een ander het bemanning of technisch beheer verrichten, het huren en verhuren, onder welke titel dan ook, van schepen, alsmede alle activiteiten die direct samenhangen met de hiervoor bedoelde exploitatie. Van het begrip zeescheepvaartbedrijf is uitgezonderd het gebruik van schepen binnen de territoriale wateren van Curaçao, anders dan incidenteel, alsmede het gebruik van schepen voor de exploratie of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen binnen de territoriale wateren of exclusieve economische zone van Curaçao.

Hoofdstuk I

Voorwerp en bedrag van de Belasting

Art. 2. 1. Onder de naam schepstonnagebelasting wordt, op de voet van artikel 9A, achtste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, belasting geheven naar de winst uit zeescheepvaartbedrijf van belastbare schepen. De winst wordt bepaald aan de hand van de nettotonnage van de belastbare schepen.

2. Het belastingtarief dat wordt geheven over de winst welke met toepassing van het eerste lid is berekend, is gelijk aan het tarief, bedoeld in artikel 15 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

3. In afwijking van het eerste lid wordt de winst van jachten met een lengte van 24 meter of meer en in aanbouw zijnde schepen waarvan de tonnage niet kan worden vastgesteld, bepaald aan de hand van het vaste bedrag, bedoeld in artikel 3, zesde lid.

Art. 3. 1. Per belastbaar schip en per netto ton wordt de winst in elk belastingjaar uit het zeescheepvaartbedrijf vastgesteld aan de hand van de hierna vermelde bedragen:

2 gulden tot 10.000 netto ton;

1 gulden en 35 cent voor het meerdere tot 25.000 netto ton;

60 cent voor het meerdere boven 25.000 netto ton.

2. Per belastbaar schip en, in afwijking van het eerste lid, per 10 netto ton wordt de winst in elk belastingjaar uit het beheer van schepen voor derden, waaronder mede verstaan het begeleiden van de bouw van nieuwe schepen of het voor een ander het bemanning- of technische beheer verrichten, vastgesteld aan de hand van de hierna vermelde bedragen:

2 gulden tot 10.000 netto ton;

1 gulden en 35 cent voor het meerdere tot 25.000 netto ton;

60 cent voor het meerdere boven 25.000 netto ton.

3. De tonnage welke tot grondslag voor de berekening van de winst dient, wordt naar boven afgerond tot een veelvoud van duizend ton.

4. Wanneer een schip in de loop van het belastingjaar in het register wordt opgenomen, wordt de winst berekend over het aantal maanden waarin het schip in dat belastingjaar in het register is opgenomen. Gedeelten van een maand worden voor een volle maand gerekend.

5. Bij uitschrijving van een schip uit het register van belastbare schepen in de loop van een belastingjaar wordt de winst berekend over een vol jaar.

6. De verschuldigde belasting bedraagt per schip per jaar ten minste Cg 1.500. In geval van beheer van schepen voor derden als bedoeld in het tweede lid bedraagt de verschuldigde belasting per jaar ten minste Cg 750.

7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen de in het eerste lid en tweede lid van dit artikel genoemde bedragen worden gewijzigd, met dien verstande dat een verhoging

Tonnageregeling op basis van netto tonnage

Winstberekening voor tonnageregeling

van die bedragen buiten toepassing blijft voor schepen die op de dag van inwerkingtreding van dat landsbesluit reeds in het register waren opgenomen.

Hoofdstuk II Belastingplicht

Art. 4. 1. Een vennootschap, op naam waarvan een of meer belastbare schepen in het register zijn opgenomen, wordt naar de winst belast volgens de bepalingen van artikel 3.

Toepassing
tonnage-
regeling

2. Vanaf het tijdstip dat er geen schepen meer op naam van de vennootschap in het register zijn opgenomen geschiedt de bepaling van de winst vanaf dat tijdstip op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940. Indien binnen twaalf maanden na het tijdstip, bedoeld in de vorige volzin, een schip met ten minste een vergelijkbaar nettotonnage ten name van de vennootschap in het register wordt ingeschreven, wordt de vennootschap voor toepassing van dit artikel geacht steeds een schip in het register opgenomen te hebben gehad.

3. Indien in een jaar de winst, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 niet nagenoeg uitsluitend wordt behaald met de exploitatie van schepen die op naam van de vennootschap in het register zijn opgenomen wordt de winst welke in dat jaar niet met de exploitatie van daarin opgenomen schepen wordt behaald, belast op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940. Bij de bepaling van de winst wordt de waarde van bezittingen en schulden per balansdatum gesteld op die in het economische verkeer. Inkomsten uit beleggingen worden gerekend tot de winst uit zeescheepvaart, indien de beleggingen worden aangehouden ter voldoening van lopende verplichtingen of verplichtingen die binnen 36 maanden zullen worden aangegaan voor de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf.

4. Indien om andere redenen dan bedoeld in het tweede lid of het derde lid niet langer aan het eerste lid wordt voldaan, wordt de vennootschap vanaf dat tijdstip onderworpen aan de winstbelasting op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Art. 5. 1. Voor de toepassing van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 wordt:

Overgang bij
aanvang
tonnage-
regeling

a. het opnemen in het register van een belastbaar schip geacht te zijn een vervreemding in de zin van artikel 5A, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, met dien verstande dat de in dat artikel bedoelde bijtellingen geheel ten bate worden gebracht van de winst van het boekjaar waarin de vervreemding geacht wordt te zijn geschied;

b. de in artikel 6, derde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 bedoelde reserve alsmede andere voorzieningen of reserves die ter zake van het schip zijn gevormd, ten bate gebracht van de winst van dat boekjaar;

c. het in het register opgenomen schip gewaardeerd op de waarde in het economisch verkeer.

2. De winst die wordt berekend op basis van het eerste lid, onderdelen a en c, wordt toegevoegd aan een scheepstonnagereserve. Deze reserve wordt bijgehouden per schip. Op deze reserve komen in mindering de aanspraken op verliescompensatie op grond van artikel 10 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 over de tijdvakken voorafgaand aan die waarop deze landsverordening van toepassing wordt.

3. Indien uiterlijk twaalf maanden na de datum waarop de vennootschap met toepassing van artikel 4, eerste lid, niet langer onderworpen is aan de Landsverordening op de winstbelasting 1940, en zij voldoet aan het vervangingsvereiste als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wordt in afwijking van het eerste lid, onderdeel b, de aldaar bedoelde reserve omgezet in een reserve als bedoeld in het tweede lid.

4. Voor elk vol jaar dat de belastingplichtige een belastbaar schip in exploitatie heeft, valt éénviufde deel van de gevormde scheepstonnagereserve die betrekking heeft op dat schip vrij, zonder heffing van winstbelasting.

5. De na toepassing van het vierde lid resterende scheepstonnagereserve valt vrij ten bate van de winst waarop de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van toepassing is, indien:

a. niet langer aan het bepaalde in artikel 4 wordt voldaan, voor het volledige bedrag;

b. een schip niet langer in exploitatie wordt gehouden, voor de reserve welke betrekking heeft op dat schip.

6. Het vijfde lid, onderdeel b, is niet van toepassing indien binnen twaalf maanden nadat de vennootschap een schip heeft vervreemd, een ander schip met ten minste een vergelijkbare

tonnage verkrijgt. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt dit schip geacht in de plaats te zijn gekomen van het niet langer geëxploiteerde schip.

Overgang bij
einde tonnage-
regeling

Art. 5A. 1. Indien een schip wordt uitgeschreven uit het register en de vennootschap die het schip exploiteert is op dat tijdstip een vennootschap als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a of b, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wordt de waarde van het schip gesteld op die in het economische verkeer. Er is geen investering in de zin van artikel 5A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 en evenmin bestaat recht op vervroegde afschrijving als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien voor het aldaar bedoelde schip, dan wel een schip waarvoor het uitgeschreven schip ter vervanging diende als omschreven in artikel 4, lid 2, niet eerder van de faciliteiten als in het eerste lid bedoeld gebruik is gemaakt. Indien echter het schip voorafgaand aan de uitschrijving werd verkregen in een transactie als bedoeld in artikel 5A, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, is dat lid van overeenkomstige toepassing ten tijde van de uitschrijving.

Opname regis-
ter op verzoek

Art. 6. 1. Schepen worden op verzoek van de belastingplichtige die het schip exploiteert in het register opgenomen. Toekenning van opname in het register geregistreerde schepen vindt plaats door middel van een voor bezwaar vatbare beschikking. Opname is mogelijk bij aanvang van een kalenderjaar, dan wel op het tijdstip waarop het schip door de vennootschap in exploitatie wordt genomen gedurende een kalenderjaar.

2. Schepen worden slechts in het register opgenomen indien zij door de bevoegde autoriteit van de buitenlandse vlaggenstaat zijn voorzien van een geldige zeebrief en een geldige meetbrief. Indien een zeebrief of meetbrief is verlopen of ingetrokken, vervalt de inschrijving van rechtswege met ingang van de eerste dag van de volgende kalendermaand.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op schepen waarvoor een geldige zeebrief en een geldige meetbrief is afgegeven door de bevoegde autoriteit van Curaçao, van Sint Maarten, van Nederland of van Aruba.

Verzoek en
bijlagen

Art. 7. 1. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid van artikel 6 moet schriftelijk worden gericht tot de Inspecteur. Het door de belastingplichtige ondertekende verzoek bevat de naam, de nationaliteit, de nettotonnage en het IMO-nummer van het schip, alsmede de naam en het adres van de belastingplichtige. Tevens vermeldt de belastingplichtige of hij eigenaar, mede-eigenaar of rompbevrachter van het schip is, dan wel het beheer van het schip voor rekening van derden verricht of het schip in reis- of tijdcharter heeft.

2. Bij het verzoek moet een gewaarmerkte kopie van de zeebrief en de meetbrief van het schip worden overgelegd.

3. Bij ontvangst van het verzoek worden de aangegeven schepen door de Inspecteur terstond in het register opgenomen en wordt aan de verzoeker medegedeeld onder welk nummer het schip in het register is opgenomen en wordt de Ontvanger hiervan in kennis gesteld.

Gegevens
register

Art. 8. 1. Het register behelst in een doorlopende nummervolgorde van inschrijving:

a. de naam, de nationaliteit, het nummer van de zeebrief, de meetbrief en zowel de bruto als de nettotonnage van het schip;

b. verklaring of het schip in eigendom, rompbevrachting, beheer, tijdcharter of reischarter is;

c. verklaring van indeling overeenkomstig artikel 3, eerste lid, of overeenkomstig artikel 3, tweede lid;

d. de naam en het adres van de belastingplichtige op wiens verzoek het schip in het register werd opgenomen; indien het schip toebehoort aan een rederij dan worden tevens de naam en het adres van de boekhouder vermeld.

2. Ingeval het schip de Nederlandse nationaliteit bezit, wordt tevens in het register vermeld door welk land in het Koninkrijk de zeebrief en de meetbrief is afgegeven.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor bepaalde groepen schepen afwijkende regels worden gesteld.

Wijziging
inschrijving

Art. 9. 1. De inschrijving in het register wordt krachtens aangifte gewijzigd bij:

a. wijziging van de meetbrief of de zeebrief;

b. wijziging van eigendom voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel a, ten eerste;

- e. einde van rompbefrachtingsovereenkomst voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel a, ten tweede;
 - c. einde van beheer voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel b;
 - d. einde van charter voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel c.
2. De belastingplichtige is gehouden van de in het eerste lid bedoelde wijzigingen aangifte te doen bij de Inspecteur.
3. Wijzigingen krachtens aangifte worden in het register aangebracht met ingang van de datum van aangifte.
4. Wanneer het de Inspecteur blijkt dat in een afgelopen belastingjaar veranderingen als in het eerste lid bedoeld hebben plaats gevonden zonder dat daarvan aangifte is gedaan, brengt hij de daaruit voortvloeiende wijzigingen ambtshalve aan. Ambtshalve aangebrachte wijzigingen worden van kracht met ingang van het jaar volgende op dat waarin de veranderingen plaats vonden. Van de wijzigingen wordt aan de belastingplichtige alsmede aan degene die hoofdelijk voor de belasting aansprakelijk zijn, bij aangetekend schrijven onverwijld mededeling gedaan.

Art. 10. 1. De inschrijving van een schip in het register wordt doorgehaald op verzoek van de belastingplichtige onmiddellijk nadat aan de Inspecteur een daartoe strekkend verzoek is overgelegd, alsmede een verklaring van de Ontvanger dat de belasting over het lopende jaar en de voorgaande jaren is voldaan.

Doorhaling
inschrijving

2. Doorhaling van de inschrijving is, anders dan bij tenietgaan of vervreemding, bij beëindiging van de overeenkomst tot rompbefrachtiging, de overeenkomst tot reis- of tijdcharter, dan wel van de beheersovereenkomst van het belastbare schip, niet mogelijk binnen vijf jaar na opname in het register.

Art. 11. 1. Belastingplichtige is hij op wiens naam het schip bij de aanvang van het belastingjaar in het register is opgenomen, zelfs indien deze op dat moment niet meer de eigenaar mocht zijn.

Belasting-
plichtige

2. Indien het schip tijdens het belastingjaar in het register wordt opgenomen, is belastingplichtig degene, op wiens verzoek die opname geschiedt.

3. Bij eigendomsovergang van een schip, is de voormalige eigenaar bevoegd daarvan aangifte te doen onder vermelding van de naam en het adres van de nieuwe eigenaar en wordt door de Inspecteur de inschrijving met ingang van het volgende belastingjaar dienovereenkomstig gewijzigd.

Art. 12. 1. Voor de opname in het register, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6, de aangifte van wijzigingen als bedoeld in artikel 9, alsmede de aangifte voor de scheepstonnagebelasting als bedoeld in artikel 14, moet worden gebruik gemaakt van daartoe bestemde formulieren, die voor belanghebbenden kosteloos verkrijgbaar zijn bij de Inspecteur.

Formulier voor
opname in
register

2. De modellen van deze formulieren worden vastgesteld door de Directeur der Belastingen.

Hoofdstuk III **Aangifte**

Art. 12A. In afwijking van het bepaalde in artikel 14 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) gelden voor de aangifte en voldoening van deze belasting de bepalingen van dit hoofdstuk.

Aangifte in
afwijking ALL

Art. 13. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Belasting
tijdvak

Art. 14. 1. De in het belastingjaar verschuldigd geworden belasting moet door de belastingplichtige op aangifte worden voldaan.

Voldoening op
aangifte

2. De aangifte moet bij de Ontvanger worden gedaan.

Art. 15. 1. De belasting moet worden betaald:

Betalings-
termijn

a. binnen twee maanden na het begin van het belastingjaar; of

b. indien opname in het register in de loop van het belastingjaar geschiedt, binnen vijftien dagen na de opname.

2. De Inspecteur is bevoegd de inschrijving in het register door te halen indien de belasting niet binnen de in het eerste lid, onder b, gestelde termijn wordt voldaan. Alsdan wordt het schip geacht nooit ingeschreven te zijn geweest.

3. Voor het naar behoren betaalde bedrag aan belasting wordt door de Ontvanger op de aangifte kwitantie gesteld.

Hoofdstuk IV

Verschuldigdheid van de belasting en aansprakelijkheid

Belasting-schuldige en aansprakelijkheid

Art. 16. 1. De belasting is verschuldigd door degene op wiens naam een of meer schepen staan ingeschreven in het register als bedoeld in artikel 8.

2. De bestuurders, behorende vennoten, de boekhouder en de vertegenwoordigers binnen Curaçao zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de in een belastingjaar verschuldigd geworden belasting.

Hoofdelijke aansprakelijkheid bij vervreemding

Art. 17. Indien een belastbaar schip in de loop van het jaar wordt vervreemd, dan is zowel de verkrijger als de belastingplichtige hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting over het lopende en het vorige belastingjaar, zelfs wanneer het schip tijdens het vorige belastingjaar of daarna van het register is afgevoerd.

Mede van toepassing

Art. 17A. Artikel 11, eerste lid, en artikel 17 zijn van overeenkomstige toepassing ingeval van een opvolgende rompbefrachtingsovereenkomst, beheersovereenkomst, dan wel overeenkomst tot reis- of tijdcharter van een belastbaar schip.

Hoofdstuk V

Naheffing, bezwaar en beroep

Art. 18 en 19. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Invoering

Invoering

Art. 20. Tenzij bij of krachtens deze Landsverordening anders is bepaald, zijn ten aanzien van de invoering van de ingevolge deze Landsverordening bij aanslag geheven belastingen en verhogingen de regelen geldende voor de invoering van de inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing.

Invoering directe belastingen van toepassing

Art. 21. Voor de invoering van de belasting, verschuldigd met toepassing van deze landsverordening zijn de artikelen 4, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 14A en 15 van de Landsverordening op de invoering van directe belastingen (P.B. 1942, no. 248) overeenkomstig van toepassing.

Hoofdstuk VII

Bijzondere Bepalingen

Delegatie-bepaling

Art. 22. 1. Bij ministeriële beschikking met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

2. Een ministeriële beschikking als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Buiten toepassing andere heffingen

Art. 23. De Zegelverordening, 1908 (P.B. 1956, no. 108), de Registratieverordening 1908 (P.B. 1908, no. 47), alsmede de Overdrachtsbelastingverordening 1908, (P.B. 1908, no. 49), zijn niet van toepassing op de krachtens deze Landsverordening verrichte rechtshandelingen.

Hoofdstuk VIII

Slotbepalingen

Art. 24. Overgangsrecht

Art. 25. Deze landsverordening is op een belastingplichtige waarvan een schip op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds was opgenomen in het register, met ingang van dat tijdstip van toepassing, tenzij hij binnen zes maanden na inwerkingtreding de Inspecteur verzoekt het schip uit te schrijven. In dat geval wordt deze landsverordening geacht wat betreft dat schip in het tijdvak vanaf de inwerkingtreding tot en met de dag van uitschrijving niet op de belastingplichtige toepasselijk te zijn geweest.

Citeertitel

Art. 26. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting 2007. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen¹

P.B. 2016/77

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Art. 1. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Algemene
bepalingen

- a. de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen: de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, bedoeld in artikel 1 van de Algemene verordening I.U. en D. 1908;
- b. de Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
- c. de Directeur: de Sectordirecteur Fiscale Zaken, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
- d. sociale woningbouw: de bouw van volkswoningen die bedoeld zijn om zonder winst oogmerk te worden verhuurd aan ingezetenen die niet in staat zijn om zelfstandig een woning te kopen of te huren;
- e. vreemdeling: eenieder aan wie geen toelating tot verblijf als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening toelating en uitzetting, is toegekend of verleend;
- f. onafhankelijk deskundige: een deskundige als bedoeld in artikel 121, zesde lid, Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek;
- g. onderzoek en ontwikkeling: het proces dat is gericht op proces- of productinnovatie;
- h. transport en logistiek: het geheel aan activiteiten dat is gericht op vervoer van goederen en het organiseren, plannen, besturen en uitvoeren van goederenstromen en de wetenschap daarover;
- i. creatieve industrie: activiteiten die zijn gericht op de exploitatie van kunstzinnigheid en intellectueel eigendom;
- j. moderne landbouw of visserij: vormen van landbouw of visserij waarbij wordt gebruik gemaakt van moderne machines en technieken;
- k. groene energie: elektriciteit opgewekt uit duurzame energiebronnen.

2.² Onder bedrijf wordt voor de toepassing van deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen verstaan:

- a. een onderneming tot exploitatie van hotels of andere gelegenheden tot verblijf en ontspanning, waarvan de bouw en eerste inrichting een investering vergt van ten minste Cg 5.000.000, die aan ten minste tien in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijds werk zal verschaffen bij de aanvang van de bedrijfsactiviteiten en welke gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek;
- b. een onderneming die zich grondontwikkeling ten doel stelt, waarbij percelen braakliggende grond tot ontwikkeling worden gebracht, door het bouwrijp maken van de grond en het aanleggen van infrastructuur al dan niet in combinatie met de bouw van onroerende zaken, waarvan de ontwikkeling buiten de waarde van de grond een investering vergt van ten minste Cg 5.000.000 en welke gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek dan wel op sociale woningbouw;
- c. een industrie danwel een onderneming, niet zijnde een bedrijf als bedoeld in onderdelen a en b waarvan de oprichting een investering vergt, dan wel in het kader van zijn bedrijfsvoering een investering³ van ten minste Cg 5.000.000 die aan ten minste tien in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijds werk zal verschaffen bij de aanvang van de bedrijfsactiviteiten en waarvan de activiteiten geheel of nagenoeg geheel zijn gericht op:

- 1°. onderzoek en ontwikkeling, ter zake van proces- of productinnovatie;
- 2°. lucht- of ruimte- of scheepvaart;

1. Deze landsverordening vervangt de Landsverordening ter bevordering bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 2012, no. 19), de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling (P.B. 2012, no. 18), de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 2012, no. 20) en de Landsverordening renovatie hotels (P.B. 2012, no. 21). Landsbesluiten die ingevolge de landsverordeningen zijn afgegeven blijven hun geldigheid behouden en de bepalingen van deze landsverordeningen blijven op deze landsbesluiten en op voor 1 januari 2017 ingediende verzoeken van toepassing.

2. Bedragen, werknemers en activiteiten gewijzigd per 1 januari 2020. Zie P.B. 2019, no. 92.

3. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

- 3°. onderwijs;
- 4°. gezondheidszorg;
- 5°. transport en logistiek;
- 6°. creatieve industrie;
- 7°. moderne landbouw of moderne visserij;
- 8°. het opwekken alsmede het leveren van groene energie;
- 9°. informatie technologie;
- 10°. bosbouw;
- 11°. mijnbouw en delfstoffen;
- 12°. winning en distributie van water, riolsysteem, afvalverwerking en sanering (herstel);
- 13°. groot- of kleinhandel;
- 14°. reparatie van motorvoertuigen of motorfietsen;
- 15°. maatschappelijke dienstverlening;
- 16°. cultuur of sport en recreatie.

Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen met betrekking tot de aard en omvang van de genoemde activiteiten en sectoren nadere regels worden gesteld;

d. een bedrijf als bedoeld in onderdeel a en c, waarvan de uitbreiding, verbetering of vernieuwing een investering vergt van ten minste Cg 5.000.000. De investerings- en oprichtingseis, bedoeld in onderdelen a en c, zijn niet van toepassing op de uitbreiding, verbetering of vernieuwing.

3. De minimaal vereiste bedragen genoemd in het tweede lid, dienen binnen drie jaar nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening te worden besteed.

4. Onder industrie als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, wordt voor de toepassing van deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen verstaan een onderneming die hier te lande goederen verwerkt, bewerkt of assembleert tot een nieuw handelsproduct.

5. Het tweede lid, onderdeel b, is slechts van toepassing ten aanzien van gronden welke behoren tot een door Uitvoeringsorganisatie Openbare Werken goedgekeurd verkavelingsplan.

6. Als bedrijf bedoeld in het tweede lid, wordt slechts beschouwd die welke toebehoort aan een besloten vennootschap of een naamloze vennootschap of een vennootschap naar buitenlands recht opgericht die met een van deze rechtsvormen vergelijkbaar is.

7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen de bedragen, het aantal personen, de soort activiteiten en sectoren, als bedoeld in het tweede lid, worden gewijzigd.

8. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt een maand gelijkgesteld met 30 dagen.

Hoofdstuk II Vrijstellingen

Vrijstellingen

Art. 2. 1°. Krachtens deze landsverordening kan vrijstelling worden verleend van:

a. de onroerendezaakbelasting, bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014;

b. de winstbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940, met dien verstande dat ter zake van de winstbelasting een verminderd tarief wordt geheven, welk tarief drie procent over de gerealiseerde winst bedraagt;

c. de invoerrechten, bedoeld in de Landsverordening tarief van invoerrechten, op:

1°. materialen en goederen ten behoeve van de bouw en eerste inrichting van bedrijfspanden bestemd voor de uitoefening van een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a;

2°. materialen en goederen bestemd voor de aanleg van wegen, de bouw van onroerende zaken en de aanleg of de bouw van gelegenheden tot verblijf en ontspanning ter bevordering van vreemdelingenbezoek en sociale woningen op de percelen grond, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b;

3°. bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de eerste inrichting van een onderneming, die als bedrijf wordt aangemerkt, voor zover vaststaat dat de aanwending van die bedrijfsmiddelen tot het wezen van het bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, behoort;

4°. materialen en goederen, waaronder bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de uitbreiding, verbetering of vernieuwing van het bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel d, en waarvan vaststaat dat de aanwending ervan tot het wezen van het bedrijf behoort;

5°. materialen en goederen ten behoeve van de bouw en eerste inrichting van bedrijfspanden

bestemd voor de uitoefening van een bedrijf of ten behoeve van de bedrijfsvoering van een onderneming als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c;
6°. bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de eerste inrichting van een onderneming, die als bedrijf wordt aangemerkt, voor zover vaststaat dat de aanwending van die bedrijfsmiddelen tot het wezen van het bedrijf of ten behoeve van de bedrijfsvoering van een onderneming als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, behoort.

de invoerrechten, bedoeld in de Landsverordening tarief van invoerrechten op:

d. de inkomstenbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, op dividenden en andere winstuitkeringen aan aandeelhouders en houders van andere op een deel van de winstrechtgevende bewijzen, waarvan ten genoegen van de Inspecteur wordt aangetoond, dat zij geheel afkomstig zijn van een bedrijf, welke is onderworpen aan het verminderde tarief, genoemd in het eerste lid, onderdeel b.

2. De vrijstelling van invoerrechten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, ten eerste en ten vijfde, houdt mede in de vrijstelling van heffingen ter zake van de invoer van de, van invoerrechten vrijgestelde, goederen, ingesteld op grond van het bepaalde in artikel 5, onderdeel b, van de Landsverordening In- en Uitvoer.

3. De vrijstellingen verleend ten behoeve van een uitbreiding als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel d, hebben slechts betrekking op de uitbreiding.

Hoofdstuk III Vrijstelling van invoerrechten

Art. 3. 1. De vrijstelling van invoerrechten wordt verleend ten aanzien van:

a. het in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, onder 1° en 3°, genoemde materialen, goederen en bedrijfsmiddelen, voor een periode van drie jaren nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening;

b. het in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, genoemde materialen en goederen, voor een periode van vijf jaren nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening;

c. het in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, onder 4°, genoemde materialen en goederen, voor een periode van twee jaren nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening.

2. Ingeval een bedrijf gedurende de periode, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, b of c, wordt overgedragen aan een andere vennootschap, wordt, met uitzondering van het bepaalde in artikel 13, geen vrijstelling meer verleend.

Art. 4. 1. Materialen en goederen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, zijn, onverminderd het bepaalde in artikel 9, vierde lid, vrijgesteld van invoerrechten indien zij ten invoer worden aangegeven onder vermelding van de bestemming der goederen en het nummer van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen, bedoeld in artikel 9, derde lid.

2. De aangifte ten invoer dient in duplo te geschieden.

Art. 5. De belanghebbende is gehouden regelmatig in zijn administratie aantekening te houden van de met vrijstelling ingevoerde materialen en goederen volgens de door de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen of een door deze aangewezen ambtenaar gegeven voorschriften en aanwijzingen.

Hoofdstuk IV Vrijstelling van onroerendezaakbelasting

Art. 6. 1. Op de onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, die deel uitmaken van een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, wordt:

a. bij een investering van maximaal Cg 10.000.000, gedurende vijf jaar; en

b. bij een investering van meer dan Cg 10.000.000, gedurende tien jaar, mits ten minste Cg 10.000.000 is besteed binnen vijf jaar nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening;

geen onroerendezaakbelasting geheven, vanaf het tijdstip dat het bedrijf aangemerkt wordt als belastingplichtige in de zin van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

2. De vrijstelling vervalt op het moment waarop het bedrijf, als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b, de percelen grond, die het tot ontwikkeling brengt, in eigendom of in erfpacht heeft, aan derden heeft verhuurd of op andere wijze het gebruik daarvan heeft afgestaan.

Duur
vrijstelling
invoerrechten

Aangifte in
duplo

Administratie
eisen

Duur
vrijstelling OZB

Duur
vrijstelling win-
stbelasting

Hoofdstuk V Vrijstelling van winstbelasting

Art. 7. De vrijstelling van winstbelasting, bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef, onderdeel b, is van toepassing op de winst, behaald door een bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, in het boekjaar waarin voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening en a. bij een investering van maximaal Cg 10.000.000, voor de vijf daarop volgende jaren; en b. bij een investering van meer dan Cg 10.000.000, voor de tien daarop volgende boekjaren mits ten minste Cg 10.000.000 is besteed binnen vijf jaar nadat voor het eerst een beroep wordt gedaan op deze landsverordening.

Dividenden bin-
nen twee jaar

Hoofdstuk VI Vrijstelling van inkomstenbelasting

Art. 8. De dividenden en andere winstuitkeringen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel d, zijn vrijgesteld van inkomstenbelasting in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, mits uitgedeeld binnen twee jaar na afloop van het boekjaar waarin de winst is gemaakt.

Verzoek
toepassing

Hoofdstuk VII Beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen

Art. 9. 1. De belastingplichtige verzoekt de Directeur schriftelijk om toepassing van de vrijstelling, bedoeld in artikel 2, eerste lid. Aan de vrijstellingen, bedoeld in artikel 2 kan geen terugwerkende kracht worden verleend indien het verzoek niet uiterlijk binnen twee maanden na de datum met ingang waarvan de belastingplichtige een beroep wil doen op de vrijstellingen is ingediend. De vrijstellingen gaan, indien het verzoek niet binnen de termijn, bedoeld in de vorige volzin is ingediend, in op de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is ingediend.⁵

2. De Directeur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking, bedoeld in het eerste lid, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het volledige verzoek. De Directeur verleent daarbij de vrijstelling, bedoeld in artikel 2, eerste lid, tenzij aanstonds duidelijk is dat het verzoek geen grond heeft.

3. De Directeur houdt een register bij van de afgegeven beschikkingen, bedoeld in het tweede lid alsmede de daarbij verleende vrijstellingen en voorziet de beschikkingen van een uniek nummer.

4. Zolang nog niet geheel is voldaan aan het bepaalde in artikel 1, derde lid, kan de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen zekerheidstelling eisen ten aanzien van de invoerrechten die zonder toepassing van deze landsverordening verschuldigd zouden worden.

5. De Directeur zendt een afschrift van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen aan de Inspecteur alsmede aan de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, op het moment dat deze onherroepelijk is geworden.

6. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald welke gegevens en bescheiden de belastingplichtige bij het verzoek, bedoeld in het eerste lid, moet voegen.

7. De artikelen 40, 41 en 42 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing. Bij toepassing van de eerste volzin, wordt de termijn, bedoeld in het eerste lid, verlengd met de termijn welke aanvangt op de datum waarop de Directeur het verzoek om de betreffende gegevens, inlichtingen dan wel gegevensdragers heeft verzonden en eindigt op de datum van ontvangst daarvan.

8. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt uitsluitend in behandeling genomen, indien de belastingplichtige alle gegevens, bedoeld in het zesde lid, alsmede een bewijs afgegeven door de Ontvanger, waaruit blijkt dat de belastingplichtige geen direct invorderbare schulden aan belastingen of sociale premies heeft, dan wel dat de belastingplichtige met de Ontvanger een betalingsregeling heeft getroffen en deze betalingsregeling nakomt, heeft overgelegd.

Verlenging bij
overmacht

Art. 10. 1. Ingeval een project vanwege overmacht niet binnen de gestelde periode kan worden afgerond, kan bij de Directeur een schriftelijk verzoek worden ingediend, tot verlenging van de periode van vrijstelling van invoerrechten met een periode van twee jaren.

2. De Directeur beslist bij een voor bezwaar vatbare beschikking binnen termijn van drie maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid.⁶

3. Artikel 9, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. De laatste twee volzinnen zijn ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van 16 mei 2024. Niet van toepassing op schriftelijke verzoeken die vóór de inwerkingtreding zijn ingediend en waarop op het tijdstip van die inwerkingtreding nog niet is beslist.

6. Gewijzigd bij P.B. 2024, no 20.

Art. 11. 1. De belastingplichtige verzoekt de Directeur te verklaren dat aan de vereisten, bedoeld in artikel 1, tweede en derde lid, is voldaan. Hij doet dit over het jaar waarin aan die vereisten is voldaan, uiterlijk op het moment waarop de termijn voor het doen van aangifte winstbelasting, bedoeld in artikel 15, vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, over het betreffende jaar eindigt. Het verzoek gaat vergezeld van de beschikking toepassing belastingfaciliteiten investeringen.

Verzoek
voldaan aan
eisen

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, gaat vergezeld van een jaarrekening welke ten minste voldoet aan de eisen van artikel 216, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, welke door een externe accountant of deskundige, bedoeld in artikel 121, zesde lid, Boek 2, van het Burgerlijk Wetboek is gecontroleerd en door hem van een goedkeurende verklaring wordt voorzien. Uit de jaarrekening blijkt op eenvoudige en duidelijke wijze het bedrag van de investeringen, bedoeld in artikel 1, tweede lid.

3. De Directeur beslist op het verzoek, bedoeld in het eerste lid, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het verzoek, bij een voor bezwaar vatbare beschikking. Een afschrift van die beschikking wordt mede gestuurd naar de Inspecteur en de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, op het moment dat deze onherroepelijk is geworden.

4. De belastingplichtige verschafft alle inlichtingen, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, bedoeld in het eerste lid.

5. Artikel 9, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Het eerste lid en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op het investeringsvereiste, bedoeld in artikel 6, eerste lid, aanhef en onderdeel b en artikel 7, aanhef en onderdeel b.

Art. 12. 1. Intrekking van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen geschiedt door de Directeur bij een voor bezwaar vatbare beschikking. Een afschrift van deze beschikking wordt mede gestuurd naar de Inspecteur en de Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen.

Intrekking
beschikking

2. Een beschikking als bedoeld in het eerste lid, wordt gegeven indien:

a. blijkt dat door of namens het bedrijf onjuiste gegevens zijn verstrekt, op basis waarvan de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen is afgegeven;

b. door of namens het bedrijf is gehandeld in strijd met de bepalingen van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen.

3. Indien een beschikking als bedoeld in het eerste lid, is afgegeven op grond van het bepaalde in het tweede lid, onderdeel a, komen vrijstellingen die op basis van deze landsverordening aan de belastingplichtige zijn verleend te vervallen met terugwerkende kracht tot de datum van afgifte van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen.

4. Indien een beschikking als bedoeld in het eerste lid is afgegeven op grond van het bepaalde in het tweede lid, onderdeel b, worden aan de belastingplichtige geen vrijstellingen meer verleend met ingang van de datum van die beschikking. De vrijstellingen die op basis van deze landsverordening aan de belastingplichtige zijn verleend, kunnen met terugwerkende kracht komen te vervallen uiterlijk tot en met de datum van afgifte van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen.

Art. 13. Indien een bedrijf, ten aanzien waarvan een beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen is afgegeven door een andere vennootschap met een in aandelen verdeeld kapitaal dan die welke in de desbetreffende beschikking wordt genoemd, wordt overgenomen en voortgezet, wordt op verzoek van de meest gereede partij door de Directeur een beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen afgegeven.

Overname
bedrijf

2. Voor de toepassing van deze landsverordening treedt de latere rechthebbende in de plaats van de vorige rechthebbende.

Hoofdstuk VIII Bezwaar- en beroepsbepalingen

Art. 14. Met betrekking tot het maken van bezwaar en instellen van beroep betreffende beschikkingen genomen ingevolge deze landsverordening, zijn de bepalingen van Hoofdstuk IV van de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing.

Bezwaar en
beroep

Hoofdstuk IX Toezicht- en strafbepalingen

Art. 15. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit door de Inspecteur aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt in De Curaçaose Courant bekendgemaakt.

Delegatie
toezicht

2. De bepalingen van de hoofdstukken VI en VII van de Algemene landsverordening

Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing.

Verboden

Art. 16. 1. Het is verboden:

a. onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken, waarvan het gevolg zou kunnen zijn dat vrijstelling zou worden verleend zonder dat daarop aanspraak bestaat;

b. aan goederen een andere bestemming te geven of te doen geven dan met het oog waarop de vrijstelling is verleend;

c. andere goederen in de plaats te stellen of te doen stellen van die, waarop de vrijstelling betrekking heeft.

2. Bij overtreding van een verbod als bedoeld in het eerste lid zijn de invoerrechten, met inachtneming van de bepalingen van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 ter zake, direct verschuldigd en invorderbaar.

Strafsanctie

Art. 17. Het opzettelijk niet voldoen aan een krachtens artikel 5 gestelde verplichting wordt gestraft hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en een geldboete van de vierde categorie, hetzij met een van deze straffen.

Hoofdstuk X Intrekking en wijziging van andere wettelijke regelingen

Art. 18. (niet opgenomen: wijziging andere landsverordening)

**Intrekking
bedrijfs-
vestiging en
hotelbouw**

Art. 19. De Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw wordt ingetrokken. De landsbesluiten die ingevolge die landsverordening zijn afgegeven blijven hun geldigheid behouden. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten van toepassing. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten en de reeds ingediende verzoeken van toepassing.

**Intrekking
belasting-
faciliteit
industrie**

Art. 20. De Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen wordt ingetrokken. De landsbesluiten die ingevolge die landsverordening zijn afgegeven blijven hun geldigheid behouden. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten van toepassing. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten en de reeds ingediende verzoeken van toepassing.

**Intrekking reno-
vatie hotels**

Art. 21. De Landsverordening renovatie hotels wordt ingetrokken. De landsbesluiten die ingevolge die landsverordening zijn afgegeven blijven hun geldigheid behouden. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten van toepassing. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten en de reeds ingediende verzoeken van toepassing.

**Intrekking gron-
dontwikkeling**

Art. 22. De Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling wordt ingetrokken. De landsbesluiten die ingevolge die landsverordening zijn afgegeven blijven hun geldigheid behouden. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten van toepassing. De bepalingen in die landsverordening blijven op de bedoelde landsbesluiten en de reeds ingediende verzoeken van toepassing.

Art. 22-26. (niet opgenomen: wijziging overige landsverordeningen)

Hoofdstuk XI Slotbepalingen

**Inwerking-
treding
Citeertitel**

Art. 27. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2017.

Art. 28. Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening belastingfaciliteit investeringen.⁷

7. Het Tijdelijk landsbesluit belastingfaciliteiten (P.B. 2018, no. 84) is bij P.B. 2019, no. 92 weer ingetrokken.

Regeling verzoek toepassing belastingfaciliteiten investeringen

P.B. 2017/12

Ministeriële regeling met algemene werking, van de 19de januari 2017 ter uitvoering van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen (Regeling verzoek toepassing belastingfaciliteiten investeringen).

De Minister van Financiën,

Overwegende: dat ter uitvoering van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen¹ het noodzakelijk is om vast te stellen welke gegevens en bescheiden een belastingplichtige moet toevoegen bij een verzoek voor de toepassing van de belastingfaciliteiten investeringen;

Heeft besloten:

Art. 1. Voor de toepassing van deze regeling en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. de landsverordening: de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen;
- b. verzoek: het verzoek, bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de landsverordening.

Art. 2. 1. Het verzoek van een bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de landsverordening, wordt voorzien van een duidelijke omschrijving van de kwalificatie van het bedrijf als een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de landsverordening.

2. Het verzoek van een bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de landsverordening, wordt voorzien van tenminste de volgende gegevens en bescheiden;

- a. de naam en het vestigingsadres van het bedrijf;
 - b. de naam, het telefoonnummer en het e-mailadres van de directeur van het bedrijf;
 - c. de naam, het telefoonnummer, het e-mailadres, de hoedanigheid van de indiener van het verzoek en zo nodig een machtiging van het bedrijf;
 - d. een kopie van het origineel gewaarmerkt uittreksel uit het Handelsregister, bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Handelsregisterverordening², niet ouder dan twee maanden;
 - e. een kopie van de oprichtingsakte en de eventuele statutenwijzigingen;
 - f. een kopie van de vestigingsvergunning en de directievergunning, bedoeld in de Vestigingsregeling voor bedrijven³ en de Richtlijnen voor het aanvragen en de afgifte van een vestigings- en directievergunning d.d. 27 oktober 2011;
 - g. een kopie van het aandeelhoudersregister;
 - h. een kopie van het originele afschrift van het Crib-nummer, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel j, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen⁴;
 - i. een kopie van het originele afschrift van het registratienummer, afgegeven door de Sociale Verzekeringsbank;
 - j. een kopie van het paspoort van de uiteindelijk gerechtigde, bedoeld in artikel 45, zesde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;
 - k. het bedrag van de investering;
 - l. een overzicht van de in te voeren materialen, goederen, en bedrijfsmiddelen.
3. Indien het bedrijf een bedrijf is als bedoeld artikel 1, tweede lid, onderdelen a en d, van de landsverordening, wordt het verzoek, naast de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste en tweede lid, voorzien van tenminste de volgende gegevens en bescheiden:
- a. het minimale aantal in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen aan wie blijvend en voltijds werk zal worden verschaft;
 - b. een motivering van de wijze waarop het vreemdelingenbezoek wordt bevorderd;
 - c. een bouwvergunning.
4. Indien het bedrijf een bedrijf is als bedoeld artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de landsverordening, wordt het verzoek, naast de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste en tweede lid, voorzien van tenminste de volgende gegevens en bescheiden:
- a. de kadastrale gegevens ter zake van de grond;

1. P.B. 2016, no. 77.

2. P.B. 2009, no. 51.

3. P.B. 1946, no. 43.

4. P.B. 2001, no. 89.

- b. de waarde in het economische verkeer van de grond;
 - c. een door Uitvoeringsorganisatie Openbare Werken goedgekeurd verkavelingsplan;
 - d. een motivering van de wijze waarop het vreemdelingenbezoek wordt bevorderd dan wel een beschrijving van de voorgenomen sociale woningbouw;
 - e. voor zover van toepassing, een bouwvergunning.
5. Indien het bedrijf een bedrijf is als bedoeld artikel 1, tweede lid, onderdelen c en d, van de landsverordening, wordt het verzoek, naast de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste en tweede lid, voorzien van tenminste de volgende gegevens en bescheiden:
- a. het minimale aantal in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen aan wie blijvend en voltijds werk zal worden verschaft;
 - b. een bouwvergunning, voor zover van toepassing.
6. Indien het een industrie is als bedoeld artikel 1, tweede lid, onderdeel c, van de landsverordening, wordt het verzoek, naast de gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste, tweede en de vijfde lid, voorzien van een duidelijke en volledige omschrijving van het productieproces van materiaal of grondstof tot aan het nieuwe handelsproduct.
7. Indien aan het bedrijf eerder een beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen is afgegeven, bedoeld in artikel 9, tweede lid van de landsverordening, wordt het verzoek voorzien van een kopie van de beschikking.
8. Indien aan het bedrijf eerder een landsbesluit is afgegeven, bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening ter bevordering bedrijfsvestiging en hotelbouw⁵, artikel 3, zesde lid van de Landsverordening belastingfaciliteit industriële ondernemingen⁶, artikel 4 van de Landsverordening renovatie hotels⁷ en artikel 2, eerste lid van de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling⁸, wordt het verzoek voorzien van een kopie van het landsbesluit.

Art. 3. 1. Indien de belastingplichtige het overzicht, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel I, wenst aan te vullen, kan hij daartoe een schriftelijk gemotiveerd verzoek en het aanvullende overzicht indienen bij de Directeur.

2. De Directeur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid. Als datum van de beslissing geldt de datum waarop het afschrift ter post wordt bezorgd. Indien de Directeur niet binnen vijftien dagen schriftelijk afwijzend heeft beslist, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

3. Indien de Directeur akkoord gaat met het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt een kopie van de schriftelijke motivering, bedoeld in het tweede lid, vergezeld met het gedagtekende, gestempelde en ondertekende aanvullende overzicht, voorzien van een uniek nummer als bedoeld in artikel 9, derde lid, van de landsverordening verstrekt aan het bedrijf.

Art. 4. Het verzoek wordt naast de gegevens en bescheiden, bedoeld in het tweede lid, voorzien van een gemotiveerd ondernemingsplan met een duidelijke en volledige omschrijving van de navolgende onderdelen:

- a. interne organisatie van het bedrijf;
- b. externe organisatie van het bedrijf;
- c. financieel plan, bestaande uit in ieder geval:
 - 1° de investeringsbegroting;
 - 2° de financieringsbegroting;
 - 3° de exploitatiebegroting;
 - 4° de liquiditeitsbegroting.

Art. 5. Elk verzoek is ingericht overeenkomstig de bij deze regeling behorende bijlage.

Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en zij werkt terug tot en met 1 januari 2017.

Art. 7. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling verzoek toepassing belastingfaciliteiten investeringen.

5. P.B. 2012, no. 19 (G.T.).

6. P.B. 2012, no. 20 (G.T.).

7. P.B. 2012, no. 21 (G.T.).

8. P.B. 2012, no. 18 (G.T.).

Informatiebrochure Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen

De Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen (hierna te noemen: de “LBI”) is de landsverordening op grond van welke aan investeerders fiscale faciliteiten kan worden verleend mits ze aan de daarin genoemde voorwaarden voldoen.

De LBI verving per 1 januari 2017 de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw, de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen, de Landsverordening renovatie hotels en de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling.

Deze informatie brochure bevat belangrijke informatie voor investeerders omtrent de wettelijke grondslag van de fiscale faciliteiten en het huidige beleid van de Sector Fiscale Zaken (hierna te noemen: “SFZ”) in het kader van de afhandeling van verzoeken op grond van de LBI.

I. Wettelijke grondslag fiscale faciliteiten

Fiscale faciliteiten

Indien voldaan wordt aan de voorwaarden kunnen de volgende fiscale faciliteiten worden verleend:

- a. vrijstelling van de onroerendezaakbelasting;
- b. toepassing van een verminderd winstbelastingtarief van 3%;
- c. vrijstelling van invoerrechten op:
 - 1° materialen en goederen ten behoeve van de bouw en eerste inrichting van bedrijfspanden bestemd voor de uitoefening van een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a;
 - 2° materialen en goederen bestemd voor de aanleg van wegen, de bouw van onroerende zaken en de aanleg of de bouw van gelegenheden tot verblijf en ontspanning ter bevordering van vreemdelingenbezoek en sociale woningen op de percelen grond, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b;
 - 3° bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de eerste inrichting van een onderneming, die als bedrijf wordt aangemerkt, voor zover vaststaat dat de aanwending van die bedrijfsmiddelen tot het wezen van het bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, behoort;
 - 4° materialen en goederen, waaronder bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de uitbreiding, verbetering of vernieuwing van het bedrijf, bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel d, en waarvan vaststaat dat de aanwending ervan tot het wezen van het bedrijf behoort;
 - 5° materialen en goederen ten behoeve van de bouw en eerste inrichting van bedrijfspanden bestemd voor de uitoefening van een bedrijf of ten behoeve van de bedrijfsvoering van een onderneming als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c;
 - 6° bedrijfsmiddelen, ten behoeve van de eerste inrichting van een onderneming, die als bedrijf wordt aangemerkt, voor zover vaststaat dat de aanwending van die bedrijfsmiddelen tot het wezen van het bedrijf of ten behoeve van de bedrijfsvoering van een onderneming als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, behoort.
- d. vrijstelling van inkomstenbelasting op dividenden en andere winstuitkeringen aan aandeelhouders en houders van andere op een deel van de winst rechtgevend bewijzen, waarvan ten genoegen van de Inspecteur der Belastingen wordt aangetoond, dat zij geheel afkomstig zijn van een bedrijf, welke is onderworpen aan het verminderde winstbelastingtarief.

Voorwaarden investeringen

De volgende bedrijven, als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdelen a tot en met d, kunnen indien zij voldoen aan de hieronder genoemde voorwaarden, in aanmerking komen voor de toepassing van de fiscale faciliteiten:

- a. een onderneming tot exploitatie van hotels of andere gelegenheden tot verblijf en ontspanning, waarvan de bouw en eerste inrichting een investering vergt van ten minste Cg 5. 000. 000, die aan ten minste tien in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijds werk zal verschaffen bij de aanvang van de bedrijfsactiviteiten welke

gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek;

b. een onderneming die zich grondontwikkeling ten doel stelt, waarbij percelen braakliggende grond tot ontwikkeling worden gebracht, door het bouwrijp maken van de grond, het aanleggen van infrastructuur al dan niet in combinatie met de bouw van onroerende zaken, waarvan de ontwikkeling buiten de waarde van de grond een investering vergt van ten minste Cg 5. 000. 000 en welke gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek dan wel op sociale woningbouw;

c. een industrie dan wel een onderneming, niet zijnde een bedrijf als bedoeld in onderdelen a en b waarvan de oprichting een investering vergt dan wel in het kader van zijn bedrijfsvoering een investering van ten minste Cg 5. 000. 000 die aan ten minste tien in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijds werk zal verschaffen bij de aanvang van de bedrijfsactiviteiten en waarvan de activiteiten geheel of nagenoeg geheel zijn gericht op:

1° onderzoek en ontwikkeling, ter zake van proces- of productinnovatie;

2° lucht- of, ruimte-of scheepvaart;

3° onderwijs;

4° gezondheidszorg;

5° transport en logistiek;

6° creatieve industrie;

7° moderne landbouw of moderne visserij;

8° het opwekken alsmede het leveren van groene energie;

9° informatie technologie;

10° bosbouw;

11° mijnbouw en delfstoffen;

12° winning en distributie van water, rioolsysteem, afvalverwerking en sanering (herstel);

13° groot- of kleinhandel;

14° reparatie van motorvoertuigen of motorfietsen;

15° maatschappelijke dienstverlening;

16° cultuur of, sport en recreatie;

d. de uitbreiding, verbetering of vernieuwing van een bedrijf als bedoeld in onderdelen a en b, die een investering vergt van ten minste Cg 5.000.000. De investerings- en oprichtingsvoorwaarden zijn niet van toepassing op de uitbreiding, verbetering of vernieuwing.

Een bedrijf is een besloten vennootschap of een naamloze vennootschap of een vennootschap naar buitenlands recht opgericht die met een van deze rechtsvormen vergelijkbaar is.

Verzoek fiscale faciliteiten

Aan de Sectordirecteur Fiscale Zaken (hierna te noemen: "Directeur") wordt een schriftelijk verzoek gedaan om in aanmerking te komen voor de toepassing van de fiscale faciliteiten. Elk verzoek is ingericht overeenkomstig het wettelijke aanvraagformulier opgenomen in de Regeling verzoek toepassing belastingfaciliteiten investeringen¹ (hierna te noemen: de "Regeling"). Het verzoek omvat een duidelijke en volledige omschrijving van de voorgenomen activiteiten en dient een duidelijke omschrijving te omvatten van het bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdelen a tot en met d waarvoor de fiscale faciliteit wordt verzocht.

Het verzoek omvat de volgende informatie:

- naam vennootschap;
- vestigingsadres;
- KvK-nummer;
- Crib-nummer;
- SVB-nummer;
- vestigingsvergunningnummer;
- naam directeur(en) vennootschap;
- telefoonnummer directeur(en);
- e-mailadres(sen) directeur(en);
- naam indiener van het verzoek;
- hoedanigheid indiener;

1. P.B. 2017, no. 12.

- telefoonnummer indiener;
- e-mailadres indiener;
- naam aandeelhouder(s);
- naam uiteindelijk gerechtigde(n)²;
- (aandelenbezit >25%);
- investeringsbedrag;
- overzicht van de in voeren materialen, goederen en bedrijfsmiddelen;
- minimale aantal in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen aan wie blijvend en voltijds werk zal worden verschaft (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, b, of d, betreft);
- een motivering van de wijze waarop het vreemdelingenbezoek wordt bevorderd (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, of onderdeel b, of onderdeel d, betreft);
- bouwvergunning (ingeval het verzoek een als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel a, of onderdeel b, of onderdeel c, of onderdeel d, bedrijf betreft);
- de kadastrale gegevens ter zake van de grond (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b, betreft);
- de waarde in het economische verkeer van de grond (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b, betreft);
- een door Uitvoeringsorganisatie Openbare Werken goedgekeurd verkavelingsplan (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b, betreft);
- een motivering van de wijze waarop het vreemdelingenbezoek wordt bevorderd dan wel een beschrijving van de voorgenomen sociale woningbouw (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel b, (industrie) betreft);
- een duidelijke en volledige omschrijving van het productieproces van materiaal of grondstof tot aan het nieuwe handelsproduct (ingeval het verzoek een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, (industrie) betreft);
- indien van toepassing, een kopie van eerder verleende beschikking of landsbesluit belastingfaciliteiten;
- een gemotiveerd ondernemingsplan met een duidelijke en volledige omschrijving van interne organisatie van het bedrijf, de externe organisatie van het bedrijf en het financieel plan, bestaande uit in ieder geval; de investeringsbegroting, de financieringsbegroting, de exploitatiebegroting en de liquiditeitsbegroting aangaande het project of de activiteiten waarvoor een onderneming of een industrie de fiscale faciliteiten verzoekt;
- een door de Ontvanger afgegeven bewijsstuk waaruit blijkt dat er geen direct invorderbare schulden aan belastingen of sociale premies zijn, dan wel dat er met de Ontvanger een betalingsregeling is getroffen en dat deze betalingsregeling wordt nagekomen.

Het verzoek wordt voorzien van de volgende bescheiden:

- kopie origineel gewaarmerkt uittreksel uit het Handelsregister (niet ouder dan 2 maanden);
- kopie oprichtingsakte;
- kopie statutenwijziging;
- kopie vestigingsvergunning;
- kopie originele afschrift Crib-nummer;
- kopie originele afschrift SVB-nummer;
- machtiging indiener verzoek;
- kopie aandeelhoudersregister;
- kopie paspoort van de directeur(en) en uiteindelijk gerechtigde(n).

Het verzoek dient tijdig, dus voor de aanvang van het project, door belanghebbende bij de Directeur te worden ingediend. Aan de vrijstellingen, bedoeld in artikel 2 kan geen terugwerkende kracht worden verleend indien het verzoek niet uiterlijk binnen twee maanden na de datum met ingang waarvan de belastingplichtige een beroep wil doen op de vrijstellingen is ingediend. De vrijstellingen gaan, indien het verzoek niet binnen de termijn van twee maanden is ingediend, in op de eerste dag van de maand volgend op de maand

2. Het betreft hier natuurlijke personen als bedoeld in artikel 45 leden 6 tot en met 11, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

waarin het verzoek is ingediend³.

II. Beleid fiscale faciliteiten

Beleid inzake een onvolledig verzoek

De Regeling is een uitvoeringsregeling⁴ van de LBI, waarin wordt bepaald welke documenten en informatie aan het verzoek dient te worden toegevoegd. Bij ontvangst wordt het verzoek gecontroleerd op de aanwezigheid en juistheid van alle relevante documenten en informatie. Indien aan het verzoek documenten ontbreken wordt het verzoek als onvolledig aangemerkt en derhalve niet inhoudelijk beoordeeld⁵.

Het verzoek is tevens onvolledig indien:

- het verzoek met betrekking tot aan te leveren documenten naar eerdere verzoeken verwijst;
- de documenten geen betrekking hebben op belanghebbende; of
- de invoerlijst ontbreekt.

Wanneer het verzoek als onvolledig wordt aangemerkt wordt het verzoek inclusief alle aangeleverde documenten binnen een periode van twee weken (14 dagen) na ontvangst van het verzoek aan belanghebbende retour verzonden. Het geretourneerd verzoek wordt vergezeld door een door de Directeur ondertekende standaardbrief. Deze brief vermeldt aan belanghebbende waarom het verzoek wordt geretourneerd en welke documenten afwezig en/of onvolledig zijn.

Op het moment dat het verzoek compleet is kan belanghebbende een nieuw verzoek indienen. Indien het verzoek alle relevante documenten en informatie heeft, wordt het verzoek in behandeling genomen.

Beleid inzake het intrekken van een verzoek

Belanghebbende is, voordat een beschikking wordt afgegeven, te allen tijde bevoegd om het ingediende verzoek in te trekken. De intrekking van het verzoek dient door belanghebbende schriftelijk te geschieden. Aan belanghebbende wordt door de Directeur een schriftelijke bevestiging van de sluiting van het dossier naar aanleiding van de intrekking verzonden.

Beleid inzake investeringsbedrag

Belanghebbende die overeenkomstig artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de LBI een onderneming gaat drijven dient te voldoen aan het bepaalde minimum investeringsbedrag. Het bedrag van genoemd investeringsbedrag is exclusief de waarde of gedane investering ter aankoop van de betrokken grond.

Beleid inzake afgifte bouwvergunning en termijnverlies belastingfaciliteiten

De Regeling vereist in het derde lid, onderdeel c, en voor zover van toepassing in het vijfde lid, onderdeel b, van artikel 2, dat belanghebbende over een bouwvergunning beschikt. Een kopie van het aanvraagformulier van de benodigde bouwvergunning of enkel een aantal van het totale benodigde bouwvergunningen is hiervoor niet toereikend. Aangezien de procedure vanaf het moment van aanvraag tot het moment van afgifte van de bouwvergunning vaak veel tijd in beslag kan nemen hanteert SFZ het volgende beleid in dit kader.

SFZ informeert belanghebbende dat een verzoek zonder een kopie van een afgegeven bouwvergunning kan worden beoordeeld. Aan belanghebbende wordt de mededeling gedaan dat het verzoek, indien belanghebbende dit wenselijk acht, zonder de vereiste bouwvergunning kan worden beoordeeld, maar dat indien de bouwvergunning laat wordt afgegeven hetgeen vertraging in de voortgang van het project veroorzaakt, belanghebbende in dit kader geen beroep kan doen op een eventueel verzoek tot verlenging van de termijn van invoerrechten als gevolg van overmacht. Aan belanghebbende wordt dus de voorwaarde gesteld dat het verzoek zonder de vereiste bouwvergunning wordt beoordeeld, mits hij het risico van termijnverlies schriftelijk en uitdrukkelijk aanvaardt.

3. Artikel 9, tweede lid, van de LBI.

4. Artikel 9, zesde lid, van de LBI.

5. Artikel 9, achtste lid, van de LBI.

Belanghebbende dient, onmiddellijk na ontvangst van de bouwvergunning(en), deze binnen drie weken aan SFZ te doen toekomen. In het register van afgegeven beschikkingen op grond van de LBI⁶ wordt een aantekening van deze voorwaarde gemaakt. Indien belanghebbende binnen zes (6) maanden de vergunningen nog niet heeft overlegd wordt de verzoeker door SFZ benaderd met het verzoek deze alsnog te overleggen. Kan belanghebbende genoemde vergunning(en) alsnog niet overleggen dan kan, afhankelijk van de omstandigheden, de beschikking door de Directeur worden ingetrokken.

Beleid inzake vestigingsvergunning

Overeenkomstig artikel 2, tweede lid, onderdeel f, van de Regeling, dient belanghebbende een kopie van de vestigingsvergunning als onderdeel van het verzoek over te leggen. De procedure van aanvraag en toekenning van deze vergunning kan een langere periode in beslag nemen. Indien belanghebbende op moment van indiening van het verzoek niet beschikt over een kopie van de afgegeven vestigingsvergunning hanteert de SFZ hetzelfde beleid als voor een bouwvergunning.

SFZ informeert belanghebbende dat een verzoek zonder een kopie van een afgegeven vestigingsvergunning kan worden beoordeeld. Aan belanghebbende wordt de mededeling gedaan dat het verzoek, indien belanghebbende dit wenselijk acht, zonder de vereiste vestigingsvergunning kan worden beoordeeld, maar dat indien de vergunning laat wordt afgegeven hetgeen vertraging in de voortgang van het project veroorzaakt, belanghebbende in dit kader geen beroep kan doen op een eventueel verzoek tot verlenging van de termijn van invoerrechten. Aan belanghebbende wordt dus de voorwaarde gesteld dat het verzoek zonder de vereiste vestigingsvergunning wordt beoordeeld, mits hij het risico van termijnverlies schriftelijk en uitdrukkelijk aanvaardt.

Belanghebbende dient dus, onmiddellijk na ontvangst van de bovengenoemde vergunning, deze binnen drie weken aan SFZ te doen toekomen. Indien belanghebbende binnen zes (6) maanden na afgifte van de beschikking de vergunning nog niet heeft overlegd wordt belanghebbende door SFZ benaderd met het verzoek deze alsnog te overleggen. Kan belanghebbende genoemde vergunning alsnog niet overleggen dan kan de beschikking, afhankelijk van de omstandigheden, door de Directeur worden ingetrokken.

Beleid inzake bevordering vreemdelingenbezoek

Overeenkomstig artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de LBI, dienen bepaalde verzoeken aan de vreemdelingenbezoekvoorwaarde te voldoen. De onderneming moet gericht zijn op de bevordering van het vreemdelingenbezoek. Dit betekent dus dat het twee feitelijke situaties kan betreffen;

Situatie 1- Een project waarbij met gebruikmaking van bovengenoemd artikel o. a. een hotel wordt gebouwd.

Situatie 2 - Een resort, vakantiepark, samenstelling van luxe villa's, of soortgelijke complexen welke voor ten minste tachtig procent verhuurd of verkocht worden aan niet in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen.

De verschillende voorbeelden genoemd onder situatie 2 geven invulling aan dit vreemdelingenvereiste. Het resort, vakantiepark, samenstelling van luxe villa's of soortgelijke complexen dient voor ten minste tachtig procent verhuurd of verkocht te worden aan niet in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen, de zogenaamde 80/20-regeling. Belanghebbende moet aantonen dat voor ten minste tachtig procent jaarlijks de onroerende zaken door niet in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen ofwel buitenlanders gebruikt zullen worden (door verkoop dan wel verhuur aan vreemdelingen).

In afwijking hiervan heeft de Directeur als gevolg van de COVID-19 pandemie en daarmee samenhangende wereldwijde beperkende maatregelen, een Beleid inzake tijdelijke versoepeling belastingfaciliteiten investeringen grondontwikkeling gepubliceerd, waarin tijdelijk een verdeelsleutel van 20/80 wordt gehanteerd. Belanghebbende moet aantonen

6. Artikel 9, derde lid, van de LBI.
Fiscale wetgeving 2025

dat jaarlijks de onroerende zaken voor ten minste twintig procent door niet in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen ofwel buitenlanders worden gebruikt (door verkoop dan wel door verhuur aan vreemdelingen). Dit tijdelijk beleid gold voor alle reeds op of na 1 januari 2020 bij de Sector Fiscale Zaken ingediende verzoeken. Verder gold het tijdelijk beleid voor alle reeds afgegeven en op dat moment nog geldende beschikkingen toepassing belastingfaciliteiten investeringen die in het kader van grondontwikkeling, gericht op het bevorderen van vreemdelingenbezoek zijn afgegeven. Het tijdelijk beleid was van toepassing met ingang van de dag na datum bekendmaking en verviel 31 december 2022. Met ingang van 1 januari 2023 is het versoepelde beleid aangepast welke geldt voor de jaren 2023 en 2024. Dit aangepast beleid wordt in 2025 gecontinueerd. Een grondontwikkelingsproject, niet zijnde een hotel, wordt vanaf 1 januari 2025 geacht te zijn gericht op het bevorderen van vreemdelingenbezoek als ten minste 50% van de vervaardigde onroerende zaken wordt verkocht aan vreemdelingen of indien 50% van de vervaardigde onroerende zaken hoofdzakelijk ter beschikking wordt gesteld aan vreemdelingen, in de zin van de LBI.

Beleid inzake het registratienummer van de Sociale Verzekeringsbank

Artikel 2, tweede lid, onderdeel i, van de Regeling, noemt als een van de te overleggen documenten een kopie van het originele afschrift van het registratienummer van de Sociale Verzekeringsbank. Het komt echter voor dat er belanghebbenden zijn die geen werknemers in dienst hebben. Het gaat dan om belanghebbenden die een beroep doen op de bepaling omtrent grondontwikkeling van de LBI en die een aannemer inschakelen om het project te realiseren. In bovengenoemd geval hanteert SFZ het volgende beleid.

Belanghebbenden die geen werknemers in dienst hebben hoeven geen kopie van dit afschrift te overleggen.

Beleid inzake de invoerlijst en aanvulling hiervan

Belanghebbende dient op grond van artikel 1, tweede lid, onderdeel I, van de Regeling een overzicht van de in te voeren materialen, goederen en bedrijfsmiddelen (hierna te noemen: de “invoerlijst”) te overleggen.

De Regeling noch de LBI stelt verdere eisen aan de invulling en vorm van deze invoerlijst.

Ten aanzien van de vorm en invulling van deze invoerlijst hanteert SFZ het volgende beleid:

De invoerlijst dient een overzicht te bevatten van de materialen, goederen en bedrijfsmiddelen, het in te voeren aantal hiervan en indien voorhanden de prijs per eenheid. Het is wellicht voor de belanghebbende niet mogelijk om tot en met de laatste spijker op de invoerlijst aan te geven, maar de invoerlijst moet wel dusdanig volledig zijn dat SFZ een goed en compleet overzicht heeft van de in te voeren goederen. Daarnaast dient de invoerlijst uitsluitend de in te voeren goederen te bevatten en niet tevens te verrichten werkzaamheden zoals bijvoorbeeld het schilderen, het aanleggen van de nodige infrastructuur, het verrichten van grondonderzoek en soortgelijke werkzaamheden.

Indien het verzoek is toegekend wordt aan de beschikking een kopie van de invoerlijst aangehecht. Iedere pagina van de invoerlijst wordt voorzien van een stempel van SFZ. Zo wordt het voor de Douane mogelijk gemaakt om te controleren of de aan hen door de belanghebbende overhandigde invoerlijst inderdaad door SFZ is goedgekeurd. Het is van uiterst belang om maatregelen te treffen die de kans op het frauderen met invoerlijsten zoveel mogelijk verminderen.

Ingevolge artikel 3 van de Regeling is het mogelijk voor de belanghebbende om de invoerlijst nadat de beschikking is afgegeven aan te vullen. Hiertoe dient de belanghebbende een schriftelijk en gemotiveerd verzoek bij de Directeur in te dienen. Hiermee wordt voorkomen dat belanghebbenden zelf de invoerlijsten, zonder tussenkomst van SFZ, gaan aanvullen. In het geval het verzoek tot aanvulling van de invoerlijst wordt gehonoreerd wordt de oorspronkelijke invoerlijst aangevuld met de nieuw in te voeren goederen, waarbij SFZ de lijsten toetst ter voorkoming van dubbelures. De invoerlijst inhoudende de nieuw in te voeren goederen wordt ook per pagina voorzien van een stempel van SFZ en de datum van goedkeuring van het verzoek. Een kopie van de eerder toegekende beschikking met de

aangevulde invoerlijst wordt zowel naar de verzoeker als naar de Algemene Rekenkamer, de Inspectie der Belastingen en de Douane verzonden.

Is voor de beoordeling van het verzoek aanvullende informatie nodig dan wordt dit zo snel mogelijk aan de belanghebbende kenbaar gemaakt. Wanneer de belanghebbende geen overtuigende motivatie heeft kunnen overleggen voor de aanvulling van de invoerlijst wordt dit verzoek door de directeur afgewezen. De afwijzing geschiedt in de vorm van een brief. Men dient wel rekening mee te houden dat aan het begin van een project vaak moeilijk kan zijn om precies aan te geven wat allemaal aan goederen dient te worden ingevoerd. Hierdoor kan het zonder meer aannemelijk zijn, vooral bij de meer omvangrijke projecten, dat de invoerlijst na een bepaalde periode moet worden aangevuld. Het is echter niet de bedoeling dat de invoerlijst meer dan twee (2) keer wordt aangevuld.

Ten aanzien van bedrijven aan wie op basis van artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de LBI ter zake van grondontwikkeling vrijstelling van invoerrechten wordt toegekend geeft SFZ ter verduidelijking de volgende toelichting. De vrijstelling van invoerrechten wordt in dit kader toegekend op basis van artikel 2, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, van de LBI. De vrijstelling van invoerrechten heeft in het geval van grondontwikkeling enkel betrekking op **materialen en goederen** bestemd voor de bouw van onroerende zaken en de aanleg of de bouw van gelegenheden tot verblijf en ontspanning ter bevordering van vreemdelingenbezoek. Dit betekent dat goederen die ten behoeve van de inrichting van de onroerende zaken zoals meubilair niet onder de vrijstelling vallen. Andere goederen die tevens niet onder deze vrijstelling vallen zijn (niet cumulatief):

- inbouwovens;
- inbouwmagnetrons;
- inductiekookplaten;
- vaatwasmachines;
- toiletborstelgarnituren;
- airco's;
- toilethouders;
- zeephouders;
- cup houders;
- wine coolers;
- kookeilanden;
- koelkasten;
- toiletborstels;
- brandblussers;

Het is van belang dat van de invoerlijst precies kan worden afgeleid welke goederen er worden ingevoerd. Slechts vermelding van "keuken" of "badkamer" is derhalve niet voldoende. Er zal gespecificeerd moeten worden waar die keuken of badkamer uit bestaat.

Ten overvloede wil SFZ hier aan toevoegen, en dat geldt voor alle categorieën van activiteiten genoemd in artikel 1, tweede lid, van de LBI waarvoor invoerrechtenvrijstelling kan worden verzocht, dat deze niet van toepassing is op gereedschappen/hulpmiddelen ten behoeve van de bouw. Gedacht kan worden aan:

- rolstijgers;
- stijgermateriaal;
- elektrisch handgereedschap (boor/zaag/schroefmachine etc.);
- handgereedschap (schoppen/ harken/ pikhouweel etc.);
- betonmolens;
- pick ups (auto).

Beleid inzake ingangsdata van vrijstellingen

In de beschikking waarbij belastingfaciliteiten aan belanghebbende worden toegekend worden de ingangsdata en termijnen van de verschillende vrijstellingen vermeld.

Invoerrechten - Voor de ingangsdatum van de vrijstelling van invoerrechten wordt met belanghebbende afgesteld wat de eerste verwachte datum van invoer van de goederen is. Aan de datum van inwerkingtreding van de vrijstelling van invoerrechten kan terugwerkende kracht worden verleend waardoor deze zich voor de inwerkingtredingsdatum van de beschikking bevindt. Dit is echter niet wenselijk en dient te allen tijde zoveel mogelijk voorkomen te worden, door voor aanvang van de werkzaamheden en invoer van goederen een verzoek op basis van de LBI te doen.

Onroerendezaakbelasting - Voor de ingangsdatum van de vrijstelling van onroerendezaakbelasting sluit men aan op 1 januari van het jaar waarin voor het eerst een beroep op de LBI is gedaan.

Winstbelasting - Voor de ingangsdatum van de vrijstelling van winstbelasting sluit men aan bij de eerste datum van invoer.

Beleid inzake een verzoek voor belastingfaciliteiten in het geval van participatie van meerdere vennootschappen

In situaties waarbij om niet-fiscale redenen ervoor wordt gekozen om de onroerende zaak of onroerende zaken in een aparte vennootschap/aparte vennootschappen te houden en de exploitatie, indien van toepassing, te laten verrichten door een andere vennootschap en een aantal van deze vennootschappen al dan niet in overeenstemming met artikel 3b, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen als transparante vennootschappen wordt aangemerkt, geldt het volgende beleid:

- elke vennootschap dient te voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de belastingfaciliteiten. Dit betekent wel dat iedere vennootschap enkel de belastingfaciliteit krijgt waar het recht op heeft. Bijvoorbeeld: De vennootschap die enkel de onderneming exploiteert en geen onroerende zaak bezit dat op het bedrijf betrekking heeft zal enkel de vrijstelling van invoerrechten en winstbelasting toegekend krijgen.
- het aantal vennootschappen wordt gemaximeerd tot drie vennootschappen. Ten overvloede zij vermeld dat de fiscale gevolgen van het transparant zijn van een of meerdere van de vennootschappen uitsluitend van toepassing zijn op de winstbelasting en de inkomstenbelasting.

Beleid inzake verzoek tot verlenging

Belanghebbende heeft de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 10, eerste lid, van de LBI, een verzoek in te dienen ter verlenging van de periode van vrijstelling van invoerrechten met twee (2) jaar. Het enige geldige argument voor dit verzoek is de aanwezigheid van overmacht waardoor het project niet binnen de gestelde periode kan worden afgerond. Er is sprake van overmacht indien het voor belanghebbende hierdoor onmogelijk is het project binnen de gestelde periode af te ronden en deze onmogelijkheid niet aan belanghebbende kan worden toegerekend.

Belanghebbende dient in de eerste plaats aan te tonen dat er sprake is van een overmachtssituatie en vervolgens dat er een causaal verband is tussen genoemde overmachtssituatie en de onmogelijkheid om het project binnen de gestelde periode af te ronden. Beide punten dient belanghebbende met alle relevante informatie en/of documenten te onderbouwen. Bij de beoordeling van dit verzoek dient men zich ervan bewust te zijn dat deze bepaling niet bedoeld is om het bedrijfsrisico van de ondernemer door de regering te laten ondervangen.

Gronden voor het niet toekennen van een verzoek tot verlenging:

- A. Er is geen sprake van een overmachtssituatie;
- B. Er ontbreekt een causaal verband tussen de overmachtssituatie en het niet kunnen afronden van het project; of
- C. De bouwvergunning of de vestigingsvergunning zijn te laat toegekend, terwijl belanghebbende schriftelijk deze mogelijke termijnverlies aanvaard heeft.

Indien het verzoek van belanghebbende wordt toegekend geschiedt dit bij een nieuwe beschikking. In deze beschikking wordt een nieuwe ingangsdatum voor de periode van de vrijstelling van invoerrechten opgenomen terwijl de ingangsdata voor de periodes van de vrijstelling van onroerendezaakbelasting en de vrijstelling van winstbelasting ongewijzigd blijven.

Beleid inzake verzoek betreffende artikel 11, eerste lid, van de LBI

Belanghebbende is op grond van artikel 11, eerste lid, van de LBI, verplicht om de Directeur te verzoeken te verklaren dat aan de voorwaarden van de LBI is voldaan. Belanghebbende doet het verzoek over het jaar waarin aan de vereisten wordt voldaan, uiterlijk op het moment waarop de termijn voor het indienen van de definitieve aangifte winstbelasting, eindigt.

Belanghebbende dient informatie te verstrekken waaruit blijkt dat aan de door de LBI gestelde investeringsvoorwaarden is voldaan. De informatie die de LBI voorschrijft is een jaarrekening die voldoet aan de vereisten van artikel 2:116 of artikel 2:216 van het Burgerlijk Wetboek welke door een externe accountant of deskundige is gecontroleerd en voorzien van een goedkeurende verklaring.

Echter, op basis van artikel 11, vijfde lid, van de LBI, is de Directeur bevoegd om additionele informatie op te vragen zoals bijvoorbeeld een overzicht verstrekt door de Sociale Verzekeringsbank van alle in dienst zijnde werknemers of een additionele toelichting op de gepleegde investeringen. Aan de hand hiervan kan beoordeeld worden of de werknemers in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen betreft aan wie voltijds en blijvend werk is verschaft dan wel dat is voldaan aan de investeringsvoorwaarde. Tevens kan de Directeur door tussenkomst van de Inspecteur der Belastingen of de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau ("SBAB") belanghebbende verzoeken om additionele informatie te verstrekken waaruit op ondubbelzinnige wijze de gepleegde investeringen blijkt.

Volledigheidshalve zijt opgemerkt dat een onderzoek door de Directeur naar de gepleegde investeringen en de in dienst zijnde werknemers ten behoeve van de LBI, geen boekenonderzoek betreft in het kader van andere belastingverordeningen. De Directeur onderzoekt immers of de belastingfaciliteiten gebaseerd op de LBI terecht zijn toegekend. De Directeur doet geen beoordeling over de aangegeven en/of betaalde belasting. Ten aanzien daarvan kan derhalve naderhand door de Inspecteur der Belastingen een boekenonderzoek worden aangekondigd.

Indien belanghebbende een dergelijk verzoek niet doet zal de Directeur een brief sturen met het verzoek de vereiste informatie te verstrekken. Indien op dit verzoek niet wordt gereageerd of indien niet kan worden aangetoond dat aan de voorwaarden van de LBI is voldaan, wordt aan belanghebbende geen beschikking overeenkomstig artikel 11, eerste lid, van de LBI, afgegeven maar wordt een beschikking tot intrekking van de beschikking toepassing belastingfaciliteit investeringen, overeenkomstig artikel 12 van de LBI aan belanghebbende verstrekt.

Belanghebbende die in het betreffende jaar aan de investeringsvereiste dient te voldoen (voor zover zij dit niet reeds vanuit zichzelf heeft gedaan), ontvangt van SFZ het verzoek om de nodige bescheiden aan SFZ te doen toekomen ter toetsing van artikel 11, eerste lid, van de LBI. Indien belanghebbende een beschikking inhoudende een verlenging van de periode van vrijstelling van invoerrechten heeft ontvangen en daardoor nog niet heeft kunnen voldoen aan de investeringseis zoals opgenomen in de oorspronkelijke beschikking, dient belanghebbende aan SFZ een schrijven te sturen waaruit duidelijk blijkt wat de tot dat moment door belanghebbende gedane investering bedraagt en aan welke posten van het project reeds is geïnvesteerd. SFZ zal vervolgens op grond van het voorgaande aan belanghebbende schriftelijk uitstel verlenen voor de duur van de verlengde periode van vrijstelling van invoerrechten voor de toetsing op grond van artikel 11, eerste lid, van de LBI. Het feit dat aan belanghebbende een verlenging van de periode van vrijstelling van invoerrechten is toegekend, betekent niet per definitie dat belanghebbende de minimum investering niet binnen de vastgestelde periode heeft kunnen plegen.

Ter uitvoering van de controle dient belanghebbende voorts middels het ondernemingsplan, aan te tonen dat voor ten minste tachtig procent⁷ jaarlijks de onroerende zaken aan niet in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen ofwel buitenlanders worden gebruikt (dan wel door verkoop of verhuur).

Indien blijkt dat de belanghebbende aan alle voorwaarden van de LBI en de afgegeven beschikking voldoet wordt aan belanghebbende een beschikking afgegeven inhoudende een verklaring dat aan alle voorwaarden is voldaan.

Willemstad, 17 december 2024

De Sectordirecteur Fiscale Zaken

7. Dit beleid is voor de jaren 2022, 2023 en 2024 versoepteld zoals eerder vermeld in deze informatiebrochure.

Aanschrijving vrijstelling OB grote investeringsprojecten

Curaçaosche
Courant 2018/4
(26-1-2018)

Heffing omzetbelasting betreffende grote investeringsprojecten

1. Algemeen

De toepassing van de wettelijke bepalingen ter zake van de heffing van omzetbelasting, bedoeld in de Landsverordening omzetbelasting 1999¹, met betrekking tot grote bouwprojecten die voor belastingfaciliteiten als bedoeld in de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen² in aanmerking kunnen komen werkt belemmerend. Om ondernemers te stimuleren om in grote projecten te investeren en bovendien om voor lokale leveranciers een gelijke positie te bewerkstelligen als voor buitenlandse leveranciers is het gewenst om bij aanschrijving te regelen dat lokale leveringen en diensten in dit kader, effectief niet belast worden met omzetbelasting.

Vooruitlopend op een wetswijziging van de Landsverordening omzetbelasting 1999 en de Landsverordening belastingfaciliteiteninvesteringen keur ik goed dat bij grote investeringsprojecten een recht op verrekening van in rekening gebrachte omzetbelasting van toepassing is.

Recht op verrekening bestaat voor in rekening gebrachte omzetbelasting op leveringen en diensten rechtstreeks ten behoeve van de bouw, uitbreiding, verbetering of vernieuwing alsmede de inrichting van bedrijfspanden bestemd voor de uitoefening van een bedrijf als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen met dien verstande dat de bouw, uitbreiding, verbetering of vernieuwing alsmede de inrichting een investering vergt van tenminste Cg 5.000.000 in Curaçao en in Curaçao aan tenminste vijftientig in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijds werk verschaft.

2. Voorwaarden

Voorwaarden voor verlening van verrekening

Voor het verlenen van verrekening geldt dat de volgende voorwaarden moeten worden vervuld:

1e. Ten aanzien van de ondernemer die gebruik wil maken van de regeling moet een verzoek als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen zijn toegewezen;

2e. Uit het onder ten eerste genoemde verzoek moet blijken dat aan de hiervoor genoemde eisen ten aanzien van het investeringsbedrag en het verschaffen van werkgelegenheid zal worden voldaan;

3e. Het recht op verrekening geldt uitsluitend ten behoeve van prestaties die direct zien op de bouw, uitbreiding, verbetering of vernieuwing alsmede de eerste inrichting van bedrijfspanden als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen;

4e. Het recht op verrekening geldt uitsluitend voor omzetbelasting welke in rekening is gebracht door middel van facturen die volledig voldoen aan de eisen van artikel 44, vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

5e. De ondernemer moet zijn administratie, die moet voldoen aan de bepalingen van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen, op zodanige wijze inrichten en daarin zodanige gegevens bijhouden dat op eenvoudige wijze de leveringen en diensten waarvoor verrekening van omzetbelasting wordt verzocht gecontroleerd kunnen worden;

6e. De ondernemer moet tot op het moment van zijn verzoek om verrekening aan zijn fiscale verplichtingen hebben voldaan;

7e. De mogelijkheid tot het verkrijgen van verrekening geldt uitsluitend voor facturen die betrekking hebben op leveringen en diensten die zijn verricht in de periode als bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen.

1. P.B. 2013, no 52.

2. P.B. 2016, no 77.

Wellicht ten overvloede merk ik hierbij op dat de Inspecteur der Belastingen bevoegd is om te aller tijde de verschuldigde omzetbelasting na te heffen, indien ten onrechte verrekening is verleend voor prestaties dan wel wanneer na controle is gebleken dat niet aan alle voorwaarden is voldaan.

Weigering van verrekening

Indien de ondernemer handelt in strijd met de gestelde voorwaarden kan de Inspecteur verrekening weigeren en reeds toegepaste verrekening naheffen. De Inspecteur kan verrekening eveneens weigeren indien blijkt dat de ondernemer niet aan zijn lopende fiscale verplichtingen voldoet. De Inspecteur kan verrekening eveneens weigeren indien blijkt dat de ondernemer die de prestaties die direct zien op de bouw, uitbreiding, verbetering of vernieuwing alsmede de eerste inrichting van bedrijfspanden als bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen heeft verricht niet de gefactureerde belasting heeft betaald.

3. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de datum van publicatie.

Willemstad, 27 December 2017

De Minister van Financiën

Aanschrijving verzoek teruggaaf invoerrechten

Lcrt. 2021/17

Aanschrijving betreffende termijn indiening verzoek tot teruggaaf van invoerrechten in het kader van belastingfaciliteiten toegekend op basis van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen of de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw.

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 166 van de Landsverordening tarief van invoerrechten³, tot teruggaaf van invoerrechten, die voldaan zijn voor goederen die ingevoerd zijn voor de datum van ontvangst van een beschikking belastingfaciliteiten als bedoeld in artikel 9 van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen⁴ of een landsbesluit als bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw⁵, welke ten onrechte zijn betaald en buiten de aanvraagtermijn van artikel 148, tweede lid van de Landsverordening tarief van invoerrechten voor teruggaaf vallen.

1. Algemeen

Ter zake de invoer van goederen zijn overeenkomstig artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, invoerrechten verschuldigd. Dit tenzij de invoer van die goederen conform Hoofdstuk III van de Landsverordening tarief van invoerrechten is vrijgesteld.

In Hoofdstuk IV van de Landsverordening tarief van invoerrechten wordt bepaald hoe teruggaaf van invoerrechten geschiedt.

Artikel 148, eerste lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, bepaalt dat de teruggaaf op basis van een schriftelijk bij de douaneautoriteiten in te dienen aanvraag, geschiedt. Dit behoudens het bepaalde in artikel 152, derde lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten. De bovengenoemde aanvraag wordt op grond van het tweede lid van artikel 148 van de Landsverordening tarief van invoerrechten, binnen zes maanden na het doen van de aangifte ten invoer ingediend.

De douaneautoriteiten kunnen voorts, overeenkomstig artikel 152, derde lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, overgaan tot ambtshalve teruggaaf, wanneer de douaneautoriteiten zelf gedurende de termijn van zes maanden als bedoeld in artikel 148, tweede lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, het bestaan van een omstandigheid als bedoeld in het eerste lid van artikel 152 van de Landsverordening tarief van invoerrechten, vaststelt.

In de praktijk is het voorgekomen dat er tussen de datum dat een belanghebbende invoerrechten heeft betaald en de datum van afgifte van de beschikking, bedoeld in artikel 9, tweede lid, van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen of het besluit, bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw, meer tijd is verstreken dan zes maanden. Dit kan bijvoorbeeld voorkomen indien pas na een bezwaar- en beroepsprocedure is komen vast te staan dat ten onrechte de vrijstelling van invoerrechten niet is toegekend en deze alsnog wordt toegekend. Het gevolg hiervan is dat belanghebbende niet tijdig een beroep kan doen binnen het door artikel 148, tweede lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten gestelde termijn en als gevolg hiervan niet kan genieten van de met de beschikking of het landsbesluit beoogde vrijstelling.

Ambtshalve teruggaaf door de douaneautoriteiten is in die gevallen door het verstrijken van de termijn tevens niet mogelijk.

2. Goedkeuring

Op grond van artikel 166 van de Landsverordening tarief van invoerrechten, is de Minister bevoegd ten aanzien van gevallen of groepen van gevallen gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de verschuldigde invoerrechten te verlenen, mochten zich bij de toepassing

3. P.B. 2007, no. 11.

4. P.B. 2016, no. 77.

5. P.B. 2012, no. 19.

van de landsverordening onbillijkheden van overwegende aard voordoen.

In bovengenoemd geval zou het niet van billijkheid getuigen om geen teruggaaf te verlenen voor de ten onrechte betaalde invoerrechten, omdat de periode van zes maanden is verstreken.

Het bovenstaande in acht nemend, meen ik dat toepassing van de hardheidsclausule op zijn plaats is waarbij toepassing van de periode bepaald in artikel 148, tweede lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, in het geval van toepassing van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen of de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw ingaat op de dagtekening van een beschikking belastingfaciliteiten als bedoeld in artikel 9 van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen of een landsbesluit als bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw. Belanghebbenden kunnen derhalve binnen zes maanden na dagtekening van de desbetreffende beschikking of het landsbesluit een verzoek indienen tot teruggaaf van invoerrechten.

Indien in de afgelopen vijf jaar voorafgaand aan het moment van inwerkingtreding van deze aanschrijving reeds een beschikking of een landsbesluit is afgegeven en er geen teruggaaf van invoerrechten kon worden verleend als gevolg van toepassing van artikel 148, tweede lid, van de Landsverordening tarief van invoerrechten, dan kunnen belanghebbenden binnen zes maanden na inwerkingtreding van deze aanschrijving een verzoek indienen tot teruggaaf van invoerrechten.

3. Inwerkingtreding

Deze aanschrijving treedt in werking met ingang van de datum van publicatie.

Willemstad, 29 april 2021

Beleid inzake tijdelijke versoepeling belastingfaciliteiten investeringen grondontwikkeling

P.B. 2023/58

Voor de toepassing van de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen (hierna: "LBI") en de daarop berustende bepalingen wordt op grond van artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de LBI, onder bedrijf mede verstaan een onderneming die zich grondontwikkeling ten doel stelt welke gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek.

De LBI bevat geen voorschrift ter bepaling wanneer voldaan is aan de voorwaarde te zijn gericht op de bevordering van het vreemdelingenbezoek. Op basis van het beleid van de Sectordirecteur Fiscale Zaken werd een grondontwikkelingsproject, niet zijnde een hotel, welke overigens aan de in de LBI gestelde voorwaarden voldoet, geacht te zijn gericht op bevordering van vreemdelingenbezoek indien de vervaardigde onroerende zaken op jaarbasis voor ten minste 80% aan vreemdelingen, niet in Curacao metterwoon woonachtige personen, zullen worden verhuurd of ter beschikking gesteld, het zogenaamde 80-20 beleid.

Voor genoemd beleid is sinds juni 2021 aangepast, in de zin dat de voorwaarde om ten minste 80% van de vervaardigde onroerende zaken aan vreemdelingen ter beschikking te stellen tijdelijk is versoepeld ten opzichte van het toen geldende beleid. Voor een grondontwikkelingsproject, niet zijnde een hotel, werden de vervaardigde onroerende zaken geacht te zijn gericht op het bevorderen van vreemdelingenbezoek indien tenminste 20% van de vervaardigde onroerende zaken werd verkocht aan vreemdelingen of indien 20% van de vervaardigde onroerende zaken hoofdzakelijk ter beschikking werd gesteld aan vreemdelingen.

De versoepeling naar 20% is in aangepaste vorm verlengd voor de jaren 2023 en 2024. Voor deze jaren gold dat een grondontwikkelingsproject, niet zijnde een hotel, aan de voorwaarde van het bevorderen van het vreemdelingenbezoek voldeed als tenminste 50% van de vervaardigde onroerende zaken aan vreemdelingen werd verkocht of indien 50% van de vervaardigde onroerende zaken hoofdzakelijk ter beschikking aan vreemdelingen werd gesteld, in de zin van de LBI.

Dit beleid wordt gecontinueerd in het jaar 2025. Deze verlenging, blijft gelden voor verzoeken, die in de periode van 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025, worden ingediend met betrekking tot een grondontwikkelingsproject, niet zijnde een hotel, geacht te zijn gericht op het bevorderen van vreemdelingenbezoek als tenminste 50% van de vervaardigde onroerende zaken van vreemdelingen worden verkocht of indien 50% van de vervaardigde onroerende zaken hoofdzakelijk ter beschikking aan vreemdelingen worden gesteld, in de zin van de LBI.

Deze tijdelijke versoepeling laat alle voorwaarden en voorschriften, die zijn gesteld bij de uitgifte van terreinen in erfpacht, onverlet.

Deze tijdelijke versoepeling vervalt op 31 december 2025. Indien na een evaluatie het noodzakelijk blijkt dit beleid voort te zetten, zal de looptijd worden verlengd.

Willemstad, 17 december 2024

De Sectordirecteur Fiscale Zaken

Landsverordening economische zones 2000

P.B. 2011/17
(G.T.)

Hoofdstuk 1

Definities, instelling economische zone, toelating en exploitatie

Paragraaf 1 Definities

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. economische zone: een als zodanig aangewezen terrein of terreinen, waar goederen kunnen worden opgeslagen, verwerkt, bewerkt, gemonteerd, verpakt, tentoongesteld en uitgeslagen dan wel andere behandelingen kunnen ondergaan, en waar of van waaruit goederen kunnen worden geleverd en diensten kunnen worden verleend;
- b. goederen: roerende lichamelijke zaken;
- c. invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer;
- d. diensten: 1° het verrichten van onderhoud en reparatie in de economische zone aan goederen van buiten Curaçao hun bedrijf uitoefenende ondernemingen; 2° het verrichten van onderhoud en reparatie aan zich in het buitenland bevindende machines en ander materieel met in de economische zone opgeslagen goederen; 3° het veembedrijf.

Definities

Paragraaf 2 Instelling economische zone

Art. 2. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen economische zones worden ingesteld en opgeheven.

2. In het instellingsbesluit wordt opgenomen een nauwkeurige aanduiding en begrenzing van het terrein of de terreinen waar de economische zone zal worden ingesteld.

3. Bij het in het eerste lid bedoelde landsbesluit worden ten aanzien van het terrein of de terreinen waar de economische zone zal worden ingesteld, voorschriften vastgesteld waaraan moet zijn voldaan in geval van overdracht van de eigendom van het terrein dan wel de vestiging of overdracht van een beperkt zakelijk recht daarop. De voorschriften zullen moeten waarborgen dat het terrein, zolang het deel uitmaakt van een economische zone, uitsluitend zal worden aangewend ten behoeve van een tot de desbetreffende zone toegelaten rechtspersoon.

4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld inzake de bewaking van een economische zone door ambtenaren der invoerrechten en accijnzen en de daaraan verbonden kosten, inzake de afscheiding en de afsluiting van het terrein of de terreinen behorende tot een economische zone, alsmede voorschriften ten behoeve van een doeltreffende douanecontrole.

Instellings-
besluit

Paragraaf 3 Toelating tot een economische zone

Art. 3. 1. Tot een economische zone wordt alleen toegelaten een rechtspersoon met een in aandelen verdeeld kapitaal, die uitsluitend in die zone een bedrijf zal uitoefenen. De toelating geschiedt bij ministeriële beschikking.

2. De toelating wordt verleend indien van het door de rechtspersoon uit te oefenen bedrijf verwacht kan worden dat het zal bijdragen tot de economische ontwikkeling van Curaçao:

- a. door de uitbouw van Curaçao als internationaal distributiecentrum door goederen in hoofdzaak naar het buitenland te verhandelen dan wel door uitsluitend aan¹ de in artikel 1, onderdeel d, gerelateerde activiteiten te verrichten ten behoeve van een in een economische zone gevestigd bedrijf;
- b. door stimulering van de instroom van deviezen in Curaçao, en
- c. door directe of indirecte bevordering van de werkgelegenheid.

3. Aan de toelating kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

4. Bij ministeriële beschikking, houdende algemene maatregelen², kunnen nadere regels worden vastgesteld ter uitvoering van het tweede lid.

5. De Minister van Economische Ontwikkeling, of ingeval de toelating is geschied door de instantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, die instantie, doet binnen een maand na de toelating

Vestiging

1. Het woord 'aan' is vermoedelijk ten onrechte opgenomen.

2. Bij P.B. 2018, no. 33 werd na 'landsbesluit' toegevoegd 'houdende algemene maatregelen'. Vervolgens werd, vermoedelijk ten onrechte, bij wijziging van 'landsbesluit' in 'ministeriële beschikking' de zinsnede 'houdende algemene maatregelen' niet verwijderd.

daarvan mededeling aan de Directie der Belastingen.

6. Bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de door de tot een economische zone toegelaten rechtspersoon bij te houden administratie.

**Beëindiging
vestiging**

Art. 4. 1. Het besluit tot toelating kan bij landsbesluit of ingeval de toelating is geschied door de instantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, door die instantie, worden ingetrokken, indien blijkt dat door of namens de belanghebbende:

- a. onjuiste of onvolledige gegevens werden verstrekt die van beslissende invloed zijn geweest op de totstandkoming van het besluit tot toelating;
- b. is gehandeld in strijd met de bepalingen van deze landsverordening of de daarop berustende bepalingen;
- c. de aan de toelating verbonden voorschriften en beperkingen niet of niet volledig in acht genomen zijn;
- d. is gehandeld in strijd met de bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58), de Landsverordening op de loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) of de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62);
- e. het bedrijf is gestaakt.

2. Het besluit tot toelating kan voorts worden ingetrokken indien het bedrijf naar het oordeel van de Minister van Economische Ontwikkeling dan wel de instantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, niet langer voldoet aan de in artikel 3, tweede lid, voor toelating tot een economische zone gestelde eisen.

3. Intrekking op grond van het eerste lid, onderdeel a, kan geschieden met terugwerkende kracht tot en met de dag van de vaststelling van het besluit tot toelating. Intrekking op grond van het eerste lid, onderdeel b, c, d of e, kan geschieden met terugwerkende kracht tot en met de dag waarop de in de genoemde onderdelen aangegeven handeling werd verricht.

4. Tot intrekking van een besluit tot toelating wordt niet overgegaan zonder dat de belanghebbende in de gelegenheid is gesteld binnen een termijn van ten minste twee weken schriftelijk bedenkingen tegen de intrekking kenbaar te maken.

5. Het besluit tot intrekking is met redenen omkleed en wordt aan de belanghebbende toegezonden bij aangetekende brief.

6. Intrekking van het besluit tot toelating verplicht de desbetreffende rechtspersoon haar bedrijf binnen een termijn van ten hoogste zes maanden uit de economische zone te verwijderen.

7. Indien het bedrijf niet overeenkomstig het zesde lid wordt verwijderd, geschiedt de verwijdering op kosten van de betrokken onderneming.

Paragraaf 4 Beheer en exploitatie economische zones

**Aanwijzing
beheerder**

Art. 5. 1. De Minister van Economische Ontwikkeling is belast met het beheer en de exploitatie van economische zones.

2. De Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, kan besluiten het beheer en de exploitatie van economische zones te doen geschieden door een publiekrechtelijke instelling dan wel door een naamloze vennootschap of besloten vennootschap.

**Beperkte toelat-
ing aangewezen
goederen**

Art. 6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden de goederen aangewezen die niet dan wel slechts onder de in dat landsbesluit opgenomen voorwaarden in een economische zone aanwezig mogen zijn.

Paragraaf 5 Levering van goederen en diensten aan het binnenland

**Faciliteiten,
binnenlandse
levering**

Art. 7. 1. Op een in een economische zone gevestigd bedrijf is de Landsverordening belastingfaciliteiten investeringen niet van toepassing.

2. Levering aan het binnenland van goederen aanwezig in een economische zone of onderhoud en reparatie in de zone ten behoeve van afnemers in het binnenland door een rechtspersoon als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is slechts mogelijk op grond van een door de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, verleende vergunning. De vergunning wordt voor een bepaalde termijn verleend en kan telkens door de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, worden verlengd.

3. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden met betrekking tot onder meer de prijs, de kwaliteit en de distributie van de goederen, alsmede tot het voorkomen van ongewenste verstoringen van de binnenlandse markt. Voorschriften die tot strekking hebben ongewenste verstoringen van de binnenlandse markt te voorkomen, worden door de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, vastgesteld.

4. Een vergunning als bedoeld in het tweede lid kan door de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, worden geweigerd indien naar zijn oordeel het sociaal-economisch belang van Curaçao zulks vereist. De vergunning kan door de Minister van Economische Ontwikkeling, handelende in overeenstemming met de Minister van Financiën, worden ingetrokken indien de aan de vergunning verbonden voorschriften niet of niet volledig in acht zijn genomen.

5. Onder levering aan het binnenland wordt voor de toepassing van het bepaalde in het tweede lid niet verstaan de levering aan schepen en luchtvaartuigen die Curaçao aandoen, alsmede de levering aan toeristen die Curaçao bezoeken, mits deze leveringen onderscheidenlijk de door de toeristen verrichte aankopen voldoen aan de door de Minister van Financiën gestelde regels.

Paragraaf 6 Bijzondere voorschriften inzake de toelating tot een economische zone

Art. 8. (Vervallen).

Paragraaf 7 Bepalingen betreffende de heffing van invoerrechten, uitvoerrechten, accijnzen, omzetbelasting, bijzondere heffingen en winstbelasting

Art. 9. 1. Geen invoerrecht en belasting ingevolge de Landsverordening omzetbelasting 1999 zijn verschuldigd in geval van:

Vrijstelling
invoerrechten

a. inslag van goederen die bestemd zijn voor een economische zone;

b. uitslag uit een economische zone van goederen bestemd voor een een entrepot of andere economische zone, onder de voorwaarden vermeld in het landsbesluit, bedoeld in artikel 6.

2. Geen accijns is verschuldigd in geval van inslag van aan accijns onderworpen goederen die bestemd zijn voor een economische zone, met inachtneming van de door de Directeur der Belastingen vast te stellen voorschriften.

3. Geen heffing als bedoeld in artikel 5, onderdeel b, van de Landsverordening In- en Uitvoer (P.B. 1968, no. 42) is verschuldigd in geval van inslag van goederen die bestemd zijn voor een economische zone.

4. Het tweede en derde lid zijn van toepassing in geval van uitslag van goederen uit een economische zone, onverminderd het bepaalde in artikel 146, tweede lid, van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62).

Art. 10. 1. Het opslaan in een economische zone van niet rechtstreeks uit het buitenland, uit een entrepot, uit het vrije verkeer van Curaçao of uit een andere economische zone afkomstige goederen, wordt beschouwd als uitvoer in de zin van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 (P.B. 1949, no. 62).

Opslag vrije
zone uit doua-
neopslag

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter vergemakkelijking van het gebruik van een economische zone, afwijkingen van de volgens de wettelijke regelingen betreffende de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen geldende voorschriften van formele aard worden toegestaan.

3. Behoudens het in artikel 9 en het in het eerste en tweede lid bepaalde, blijven de wettelijke regelingen betreffende de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen van toepassing.

Art. 11. (Vervallen)

Paragraaf 8 Strafbepalingen, toezicht en opsporing

Art. 12. 1. Degene die ter verkrijging van de toelating van een rechtspersoon tot een economische zone opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar en met geldboete van de vijfde categorie, hetzij met één van deze straffen.

Straf-
bepalingen

2. Degene aan wiens schuld te wijten is dat de in het eerste lid bedoelde gegevens onjuist of onvolledig zijn verstrekt, wordt gestraft hetzij met hechtenisstraf van ten hoogste een jaar en met geldboete van de vijfde categorie, hetzij met één van deze straffen.

3. Degene die goederen vanuit een economische zone in het vrije verkeer brengt zonder betaling van invoerrechten, dan wel goederen in een economische zone heeft die ingevolge het landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bedoeld in artikel 6, daarin niet aanwezig mogen zijn, dan wel goederen in een economische zone heeft in strijd met de in genoemd landsbesluit voor het hebben van die goederen in een economische zone gestelde voorwaarden, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf maanden en met geldboete van de vijfde categorie, hetzij met één van deze straffen.

4. De goederen, bedoeld in het derde lid, worden verbeurd verklaard.

5. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven, met uitzondering van het in het tweede lid vermelde strafbaar feit, dat een overtreding is.

Toezicht

Art. 13. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in De Curaçaosche Courant.

2. De in of krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. goederen aan opnemings- en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen en daarvan monsters te nemen;

d. alle plaatsen in en buiten een economische zone, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;

e. vaartuigen, stilstaande voertuigen, luchtvaartuigen en de lading daarvan te onderzoeken;

f. woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Op het binnentreden van woningen of van tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen als bedoeld in het tweede lid, onderdeel f, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in of krachtens het eerste lid aangewezen personen.

6. Een ieder is verplicht aan de in of krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

**Opsporing
strafbare feiten**

Art. 14. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in De Curaçaosche Courant.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren dienen te voldoen.

Hoofdstuk 2

Art. 15 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk 3

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 19. (Vervallen)

**Overgangsrecht
reeds geves-
tigde bedrijven**

Art. 20. 1. De toelating van een bedrijf tot een vrije zone met toepassing van artikel 4 van de Landsverordening Vrije Zones 1975 blijft na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening van kracht.

2. De intrekking van een toelating als bedoeld in het eerste lid geschiedt met inachtneming

van het bepaalde in artikel 4 van deze landsverordening.

Art. 21. Vergunningen, verleend op grond van artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening Vrije Zones 1975, worden na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening geacht te zijn verleend op grond van artikel 7, tweede lid. Bij verlenging van deze vergunningen wordt het bepaalde in artikel 7 in acht genomen.

Art. 22. Als instantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, van deze landsverordening, wordt met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening aangewezen de instantie die ingevolge artikel 6 van de Landsverordening Vrije Zones 1975 in een eilandgebied belast is met het beheer en de exploitatie van vrije zones.

Aangewezen
beheerder

Art. 23. De ter uitvoering van de Landsverordening Vrije Zones 1975 vastgestelde wettelijke regelingen blijven van kracht tot het tijdstip waarop zij door andere ter uitvoering van deze landsverordening vastgestelde wettelijke regelingen zijn vervangen.

Art. 24. 1. Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening economische zones 2000.

Inwerking tred-
ing en citeertitel

2. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

3. Met ingang van het in het tweede lid bedoelde tijdstip wordt de Landsverordening Vrije Zones 1975 ingetrokken.

4. Met ingang van de in het tweede lid bedoelde tijdstip worden de benamingen "Landsverordening Vrije Zones 1975 (P.B. 1975, no. 211)" "Vrije zones", "vrije zones" en "vrije zone" in de bestaande landsverordeningen en de daarop berustende bepalingen vervangen door respectievelijk "Landsverordening economische zones 2000" "Economische zones", "economische zones" en "economische zone".

P.B. 1976/104

(na
wijzigingen)
Definities**Landsbesluit Economische Zones**

Art. 1. 1. Het vervoer naar en de opslag in de economische zone van nog niet vrijgemaakte goederen, de uitslag en het vervoer in hetzelfde eilandgebied van goederen van de ene economische zone naar een andere economische zone en de opslag in deze andere economische zone alsmede de uitslag uit de economische zone en het vervoer naar een schip of een luchtvaartuig van uitgaande goederen mogen slechts geschieden met gebruikmaking van een door de Minister van Financiën vastgesteld document.

2. Invoer uit de economische zone in het vrije verkeer, uitslag uit de economische zone voor opslag in entrepôt en uitvoer naar de economische zone uit het vrije verkeer geschieden op dezelfde voet als bij de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 is bepaald voor onderscheidenlijk invoer uit het buitenland in het vrije verkeer, opslag van nog niet vrij gemaakte goederen in entrepôt en uitvoer naar het buitenland.

Niet toegelaten
in e-zone

Art. 2. 1. De goederen, welke niet in de economische zone aanwezig mogen zijn, zijn:

- a. absinth;
- b. boeken, nadruk zijnde van wetenschappelijke, letterkundige en kunstwerken waarvan in Nederland, Suriname of de Nederlandse Antillen of in staten met welke daaromtrent overeenkomsten zijn gesloten, het auteursrecht wordt bezeten;
- c. koperen, bronzen of nikkel munt of plaatjes voor zodanige munt, anders dan vanwege het Land ingevoerd, alles onverminderd de verbodsbepalingen bij bijzondere verordeningen vastgesteld;
- d. buskruit, niet vloeibare mengsels van nitro-glycerine en op zich zelf niet ontplofbare stoffen (in het bijzonder dynamiet en lithofacteur), nitrocellulose (in het bijzonder dynamiet en lithofacteur), nitrocellulose (in het bijzonder schietkatoen) en vuurwerk hetwelk buskruit bevat;
- e. nitroglycerine of andere ontplofbare nitroverbindingen in vloeibare toestand alsmede vloeibare mengsels waarin dergelijke stoffen voorkomen;
- f. ontplofbare verbindingen, die chloorzure of prikrinezure zouten bevatten;
- g. niet vloeibare mengsels van nitroglycerine of andere ontplofbare nitroverbindingen, met op zich zelf ontplofbare stoffen als genitreeerde cellulose, buskruitsassen, enz.;
- h. knalkwikzilver en andere knalozouten en de daarmee vervaardigde preparaten, daaronder niet begrepen slaghoedjes en andere ontstekingsmiddelen, die dergelijke preparaten bevatten;
- i. vuurwapenen, munitie en blanke wapenen, tenzij door het bevoegde gezag vergunning is verleend tot het houden daarvan. Zodanige vergunning kan slechts worden verleend met het oog op de bewaking van de economische zone;
- j. dieren;
- k. goederen waarvoor een in-, uit- of doorvoerverbod geldt en accijnsgoederen, tenzij zij
 - bestemd zijn voor gebruik in een economische zone,
 - verkregen zijn door verwerking in een economische zone, of
 - bestemd zijn voor uit- of doorvoer vanuit een economische zone.

2. Het in de aanhef van het eerste lid van dit artikel bepaalde, is tenzij aan de in de Opiumlandsverordening 1960 (P.B. 1960. no. 65) gestelde voorwaarden is voldaan, eveneens van toepassing op:

- a. bereid opium, ruw opium, fructus papaveris (slaapbollen), cocabladeren, ruwe cocaïne en ergonine en van Indische hennep en de daaruit getrokken hars, alsmede de gebruikelijke preparaten, waaraan deze hars ten grondslag ligt;
- b. medicinaal opium;
- c. morphine, diacetylmorphine, benzoylmorphine en dergelijke esters van morphine, cocaïne en hare respectieve zouten;
- d. alle preparaten, officinaal of niet officinaal, daaronder begrepen de z.g. anti-opiummiddelen, die morphine of cocaïne bevatten;
- e. alle preparaten, die diacetylmorphine, benzoylmorphine of dergelijke esters van morphine bevatten;
- f. galenische preparaten (extract en tinctuur) van Indische hennep;
- g. methylmorphine (codeïne) en aethylmorphine, zomede de zouten van die stoffen en alle preparaten, welke die stoffen of haar zouten bevatten;
- h. desomorphine (dihydrodesoxymorphine) en alle andere preparaten, welke die stof bevatten;

i. andere stoffen c.q. middelen, waarop hetzij de bepalingen van het Enkelvoudig Verdrag van New York inzake verdoovende middelen 1961 met bijlagen (P.B. 1964, no. 78), hetzij de bij of krachtens de Opiumlandsverordening 1960 (P.B. 1960, no. 65) vastgestelde bepalingen van toepassing zijn.

Art. 2A. 1. Elk bedrijf in een economische zone is verplicht zijn werkzaamheden daadwerkelijk in de economische zone te verrichten, in hier voege dat het:

Voorwaarden
vestiging

1°. zijn administratie uitsluitend in de economische zone voert;

2°. zijn personeel uitsluitend voor zich werkzaamheden laat verrichten;

3°. in voorkomende gevallen slechts voor een te verwaarlozen gering deel van zijn werkzaamheden gebruik maakt van personeel van een niet in de economische zone gevestigd bedrijf;

4°. zijn kantoren, werkplaatsen en magazijnen in de economische zone op gewone werkdagen ten minste van 09.00 tot 12.00 uur en van 14.00 tot 16.30 uur open houdt.

2. Bovendien is het bedrijf verplicht het tentoonstellen van goederen en het aanbieden van diensten ten minste in eerste instantie in de economische zone te doen plaatsvinden.

Art. 3. 1. Iedere gebruiker van opslagruimten in de economische zone is verplicht van de in die opslagruimte aanwezige goederen een register, inhoudende alle goederenmutaties, te houden volgens door de Directeur der Belastingen of degene, die namens hem optreedt, voor elk geval afzonderlijk te stellen voorschriften.

Verplichting
registratie
goederen

2. Dit register dient in de opslagruimte aanwezig te zijn en moet op eerste aanvraag en te allen tijde terstond aan de ambtenaren der belastingen worden overhandigd.

3. De ambtenaren der belastingen zijn bevoegd de in de opslagruimte aanwezige voorraad te allen tijde te controleren en met het register te vergelijken.

4. Onopgehelderd bevonden verschillen in minder dienen terstond te worden aangezuiverd door betaling der rechten, na gedane aangifte ten invoer, met dien verstande dat de eenvoudige constatering zonder meer van verschil tussen register en voorraad in geen geval als onopgehelderd bevonden verschil in minder zal worden aangemerkt, tenzij binnen tien dagen het tegendeel blijkt.

5. Van hen, die tot vestiging in de economische zone zijn toegelaten, kan worden geëist dat zij elke zes maanden van hun goederenmutaties opgave doen. Deze opgave dient binnen een door de Directeur der Belastingen of degene, die namens hem optreedt, te bepalen tijd bij deze te worden ingeleverd.

Art. 4. 1. Geen motorrijtuig wordt tot de economische zone toegelaten tenzij op de voorruit duidelijk zichtbaar aanwezig is een door of vanwege het Bestuurscollege afgegeven bewijs van toegang.

Controle
toegang tot
economische
zones

2. Een ieder, die in de economische zone aanwezig is, is verplicht een permanente pas of bezoekpas bij zich te hebben, afgegeven door of namens het Bestuurscollege.

3. Het binnenkomen in of het zich verwijderen uit de economische zone is slechts geoorloofd via een der daartoe aangebrachte, door de Directeur der Belastingen of degene, die namens hem optreedt, aangewezen poorten.

4. Het is de bestuurders van vrachtrijtuigen niet geoorloofd daarmede de economische zone binnen te komen dan voor het laden en/of lossen van goederen, afkomstig uit- en/of bestemd voor de economische zone.

Art. 5. Voor diensten door de ambtenaren der belastingen ten behoeve van de gebruikers van de economische zones verricht, zijn kosten van dienstverlening verschuldigd op de voet van het Besluit van de 3de december 1908 (P.B. 1945, no. 143) tot uitvoering van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908.

Kosten dienst-
verlening

Art. 6. Dit landsbesluit, hetwelk kan worden aangehaald als "Landsbesluit Economische Zones", treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

Citeertitel,
inwerking
treding

Landsverordening omzetbelasting 1999

P.B. 1999/43

Hoofdstuk I**Inleidende bepalingen**

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Begrips-
bepalingen

- a. diensten: alle prestaties niet zijnde leveringen van goederen die tegen vergoeding worden verricht;
- b. goederen: alle voor menselijke beheersing vatbare stoffelijke objecten, alsmede water, elektriciteit, gas, warmte of koude en dergelijke;
- c. heffingsgebied: het grondgebied van Curaçao, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de Staatsregeling van Curaçao, met uitzondering van een economische zone als bedoeld in de Landsverordening economische zones 2000¹;
- d. handelsgoederen: goederen bestemd voor de wederverkoop alsmede goederen bestemd om te worden verwerkt, bewerkt of geassembleerd tot een nieuw handelsproduct in de eigen onderneming.

Art. 1a. Ondernemer is een ieder die een bedrijf of beroep zelfstandig uitoefent, alsmede een ieder die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.

Ondernemer

Art. 2. 1. Onder de naam omzetbelasting wordt een belasting geheven ter zake van:

Omschrijving
belastbaar feit

- a. de leveringen van goederen en verrichtingen van diensten, welke in het heffingsgebied door ondernemers in het kader van hun onderneming worden verricht;
- b. de invoer van goederen.

Art. 2a. 1. Op verzoek kan onder te stellen voorwaarden en aanwijzingen op de belasting, verschuldigd door de ondernemer in een tijdvak van aangifte, in aftrek worden gebracht: 50% van de door hem ter zake van invoer van handelsgoederen in het tijdvak van aangifte betaalde belasting.

Recht op aftrek
invoer van handelsgoederen

2. De belastingplichtige verzoekt de Inspecteur schriftelijk om toepassing van de aftrek, bedoeld in het eerste lid. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden onder daarbij te stellen voorwaarden en aanwijzingen regels gesteld omtrent de inwilliging van het verzoek. De Inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op een verzoek van een ondernemer.

3. Het recht van aftrek, bedoeld in het eerste lid, is slechts van toepassing indien het handelsgoed als gevolg van een belaste levering of dienst het bedrijfsvermogen van de ondernemer verlaat.

4. In geval voor een bepaalde aangifteperiode het bedrag van de aftrek groter is dan dat van de verschuldigde belasting, wordt het overschot overgebracht naar de volgende aangifteperiode(n).

Hoofdstuk II**Heffing ter zake van leveringen en diensten****Afdeling 1. Belastbaar feit**

Art. 3. 1. Als leveringen van goederen worden aangemerkt:

Leveringen van
goederen

- a. de overdracht of overgang van de macht om als eigenaar over een goed te beschikken;
 - b. de afgifte van goederen ingevolge een overeenkomst van huurkoop of financiële leasing;
 - c. de installatie of montage van goederen die door of voor rekening van de leverancier worden geïnstalleerd en gemonteerd, met uitzondering van installatie van een LNG overslagstation;
 - d. de oplevering van roerende en onroerende zaken door degene die de zaken heeft vervaardigd;
 - e. de rechtsovergang van goederen ingevolge een vordering door of namens de overheid.
2. Als levering van goederen wordt mede aangemerkt de vestiging, overdracht, wijziging, afstand en opzegging van rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen, met uitzondering van het recht van hypotheek.
3. Met een levering als bedoeld in artikel 2, onderdeel a, worden gelijkgesteld:
- a. het beschikken over goederen voor andere dan bedrijfsdoeleinden, ten gevolge waarvan

1. P.B. 2011, no. 17 (G.T.).

de goederen het bedrijfsvermogen van de ondernemer verlaten;

b. het onder zich hebben van goederen door een ondernemer of zijn rechthebbenden wanneer hij de uitoefening van zijn bedrijf beëindigt.

4. Als levering van goederen wordt bovendien aangemerkt:

a. de aanwending, anders dan voor de wederverkoop of voor de verwerking, bewerking of assemblage tot een nieuw handelsgoed binnen de eigen onderneming, van goederen die als handelsgoed zijn ingevoerd en ter zake waarvan op grond van artikel 2a aftrek van belasting of op grond van artikel 14d, tweede lid, een vrijstelling van belasting is genoten;

b. de aanwending, anders dan voor de wederverkoop, van lokaal geproduceerde goederen die met toepassing van de vrijstelling van artikel 7, tweede lid, onderdeel a, aan de ondernemer zijn geleverd.

5. Goederen welke worden geleverd en diensten welke worden verleend door tussenkomst van een commissionair of dergelijke ondernemer die overeenkomsten sluit op eigen naam maar op order en voor rekening van een ander, worden geacht aan en vervolgens door die ondernemer te zijn geleverd of verleend.

Afdeling 2. Plaats van de belastbare handeling

Plaats van levering of dienst

Art. 4. 1. De plaats waar een levering wordt verricht, is:

a. ingeval het goed in verband met de levering, anders dan in de zin van artikel 3, eerste lid, onderdeel c, wordt verzonden of vervoerd, de plaats waar de verzending of het vervoer aanvangt;

b. in andere gevallen de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van de levering.

2. De plaats waar een dienst wordt verricht, is de plaats waar de ondernemer die de dienst verricht woont of is gevestigd, dan wel een vaste inrichting heeft van waaruit hij de dienst verricht. Of een ondernemer in het heffingsgebied woont of is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

3. Onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden kunnen diensten worden aangewezen die in afwijking van het tweede lid worden verricht op de plaats waar de afnemer van de dienst woont of is gevestigd, dan wel een vaste inrichting heeft waarvoor de dienst wordt verricht.

4. Met uitzondering van de diensten verleend aan lichamen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel z, wordt voor diensten die worden verricht door niet binnen het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemers, in afwijking van het tweede lid, als plaats van dienst aangemerkt de plaats waar de dienst wordt genoten.

5. In afwijking van het tweede en vierde lid worden diensten met betrekking tot onroerende zaken, daaronder begrepen de diensten van tussenpersonen in onroerende zaken, architecten en andere deskundigen, verricht daar waar de zaak is gelegen en worden diensten ter zake van het ter beschikking stellen van zaken verricht daar waar de zaak zich gedurende de terbeschikkingstelling bevindt.

6. Indien een dienst als bedoeld in het vierde lid door de afnemer direct en in het geheel wordt aangewend voor het verrichten van een zelfde dienst tegen een vergoeding die niet lager is dan hetgeen ter zake van de in het vierde lid bedoelde dienst in rekening is gebracht, is het vierde lid niet van toepassing.

Afdeling 3. Maatstaf van tarief en heffing

Maatstaf van heffing

Art. 5. 1. De belasting wordt berekend over de vergoeding.

2. De vergoeding is al hetgeen ter zake van het leveren van een goed of het verrichten van een dienst in rekening wordt gebracht, de omzetbelasting daaronder niet begrepen. In geval terzake van de levering of de dienst meer wordt voldaan dan hetgeen verschuldigd is, komt in plaats daarvan in aanmerking hetgeen is voldaan. Onder vergoeding wordt niet begrepen rente wegens het ter beschikking stellen van gelden.

3. Door de ondernemer verschuldigde belastingen en andere heffingen, die aan de afnemer afzonderlijk in rekening worden gebracht, behoren niet tot de vergoeding.

4. Voor zover de vergoeding niet of niet geheel uit een geldsom bestaat, wordt voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingevolge deze landsverordening, de totale waarde van de tegenprestatie in het economisch verkeer aangemerkt als de vergoeding.

5. Indien de vergoeding minder bedraagt dan de waarde in het economisch verkeer van de verrichte levering of verleende dienst, wordt de vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting gesteld op de waarde in het economisch verkeer, tenzij de vergoeding

op zakelijke gronden is bedongen.

6. De vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingevolge deze landsverordening wordt ingeval van een levering als bedoeld in artikel 3, derde lid, onderdelen a en b, gesteld op het bedrag, de omzetbelasting niet daaronder begrepen, dat voor de goederen zou worden ontvangen, indien deze op het tijdstip van de levering zouden worden aangeschaft of voortgebracht in de toestand waarin zij zich op dat tijdstip bevinden.

7. De vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingeval van een levering als bedoeld in artikel 3, vierde lid, wordt gesteld op de waarde als bedoeld in artikel 14b ten tijde van de invoer van de goederen, dan wel op de vergoeding die bij de aanschaf, anders dan door invoer, in rekening is gebracht.

8. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid wordt de vergoeding voor het gebruik van een onroerende zaak in het kader van timeshare bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld. Onder timeshare wordt verstaan elke vorm waarbij een persoon al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht voor een bepaalde of onbepaalde periode het genot heeft van een onroerende zaak of een gedeelte daarvan, onder de beperking van de uitoefening van dat recht in die zin dat het gebruik van de onroerende zaak de desbetreffende persoon slechts gedurende een nauwkeurig omschreven deel van het jaar periodiek toekomt.

Art. 6. 1. Het tarief van de belasting bedraagt 6 procent.

Tarief

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting:

- a. 7 procent ter zake van verzekeringen en het verstrekken van logies in een hotel, logement, pension, appartement, woning of enig ander tot onderkomen dienende onroerende zaak, dan wel door middel van timeshare, aan personen die daar slechts voor een korte periode verblijven;
- b. 9 procent voor leveringen van goederen en het verrichten van diensten, genoemd in de bij deze landsverordening behorende tabel.²

Afdeling 4. Vrijstellingen

Art. 7. 1. Vrijgesteld van belasting zijn:

Vrijstellingen

- a. de levering van water, elektriciteit, gas, stoom en perslucht door utiliteitsbedrijven, alsmede de levering van verpakt water;
- b. de levering van brood, eieren, rijst, aardappelen, graan, meel, babyvoeding, fruit en groenten, met uitzondering van fruit en groenten in conserven of ingevoren;
- c. de langdurige verhuur van onroerende zaken, welke zijn ingericht, bestemd en door de huurder worden gebruikt voor permanente bewoning;
- d. openbaar personenvervoer over de weg, alsmede schoolbusdiensten;
- e. de diensten die door ziekenhuizen, laboratoria voor medisch onderzoek, artsen, tandartsen, tandtechnici, verpleeg- en verloskundigen, fysio- en oefentherapeuten, chiropractors, logopedisten, diëtisten, psychologen en podo-therapeuten als zodanig worden verricht;
- f. de levering van medische kunst- en hulpmiddelen. Onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen - daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden alsmede krukken - kunstgebiten, kunsttanden, kunstogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel;
- g. de levering van geneesmiddelen voor mensen, voor zover deze geneesmiddelen op recept van een arts in de zin van de Landsverordening regelende de uitoefening van de geneeskunde³ worden verstrekt;
- h. het verzorgen en het verplegen van in een⁴ inrichting opgenomen personen, alsmede het door deze inrichting verstrekken van spijzen en dranken, geneesmiddelen en verbandmiddelen aan die personen, en de verhuur van een niet-commerciële inrichting voor het verzorgen en verplegen van in een niet-commerciële inrichting opgenomen personen, zijnde het algemeen ziekenhuis, oftewel systeemziekenhuis, van het Land;
- i. de levering van goederen en het verrichten van diensten door organisaties van sociale, culturele, charitatieve, sportieve of godsdienstige aard, mits de organisatie geen winststreven heeft en er geen sprake is van ernstige verstoring van concurrentieverhoudingen, daaronder

2. Deze tabel is opgenomen achter art. 68.

3. P.B. 1958, no. 174.

4. Volgens P.B. 2013, no. 50 is dit de tekst van dit onderdeel. Volgens de gepubliceerde doorlopende tekst in P.B. 2013, no. 52 zou nog moeten worden ingevoegd 'niet-commerciële'. Hiervoor lijkt echter geen wettelijke, door het parlement goedgekeurde basis te zijn.

mede begrepen de levering van goederen en het verrichten van diensten in het kader van een groot evenement aan of door een instelling die door de Inspecteur is aangemerkt als charitatieve instelling als bedoeld in de Beschikking grote evenementen 2010⁵;

j. levensverzekeringen, ziektekostenverzekeringen en herverzekeringen door verzekeringsmaatschappijen, alsmede de diensten door tussenpersonen bij verzekeringen. Onder levensverzekering wordt verstaan een verzekering die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft een of meerdere termijnen van uitkering te verzorgen, en welke afhankelijk is van het leven van de verzekerde, daaronder begrepen uitvaartverzekeringen, ongeacht de wijze van uitkering;

k. de verzorging van niet-commercieel onderwijs, alsmede congressen die voor ten minste 90 percent worden bijgewoond door niet-ingezetenen;

l. de verzorging van postzendingen, die de houder van de concessie ingevolge het bepaalde bij en krachtens artikel 2, tweede lid, van de Postlandsverordening 1998⁶ verplicht is te vervoeren;

m. internationale vervoersdiensten door middel van luchtvaartuigen of schepen. Onder schepen worden verstaan alle vaartuigen, gebruikt of geschikt om te worden gebruikt als middel van vervoer te water, met uitzondering van pleziervaartuigen;

n. de levering van brandstoffen, smeermiddelen en andere vloeistoffen, bestemd voor de voortstuwing, smering en ander technisch gebruik aan boord van schepen als bedoeld in onderdeel m of luchtvaartuigen, die als openbaar vervoermiddel worden gebruikt voor het internationale personen- of goederenvervoer, alsmede diensten ten behoeve van de in dit onderdeel bedoelde schepen en luchtvaartuigen. Deze vrijstelling is ook van toepassing op oorlogsschepen en -luchtvaartuigen;

o. diensten die in een zee- of luchthavengebied worden verricht met betrekking tot het heffingsgebied binnenkomende en uitgaande goederen;

p. de levering van goederen aan afnemers die niet in het heffingsgebied wonen of gevestigd zijn en welke goederen in het kader van die levering worden uitgevoerd;

q. de levering van brandstoffen aan utiliteitsbedrijven voor de opwekking van energie;

r. de levering van goederen, alsmede⁷ werkzaamheden ten behoeve van het onderhoud van een utiliteitsbedrijf dat zich hoofdzakelijk richt op de levering van water, elektriciteit, gas, stoom en perslucht aan een olieraffinaderij;

s. de levering van goederen en het verrichten van diensten aan olieraffinaderijen, voor zover deze leveringen en diensten plaatsvinden voor de exploitatie van deze raffinaderijen;

t. de levering van goederen en het verrichten van diensten rechtstreeks voor projecten, voor zover die projecten in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Nederland, Aruba of Sint Maarten komen of in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen;

u. de levering van goederen en het verrichten van diensten aan beroepsconsuls en andere beroepsvertegenwoordigers van andere mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende gezinsleden en in dienst zijnde personen, allen mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen het heffingsgebied geen ondernemer zijn en onder voorwaarde van wederkerigheid;

v. de levering van goederen en het verrichten van diensten onder vigeur van vrijdomsbepalingen opgenomen in de briefwisseling houdende een verdrag inzake de vestiging van steunpunten voor Amerikaanse strijdkrachten op Curaçao en Aruba in verband met drugsbestrijdingsactiviteiten⁸;

w. de volgende leveringen en diensten:

i. de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deviezen, bankbiljetten en munten, welke in enig land de hoedanigheid van wettig betaalmiddel bezitten, met uitzondering van bankbiljetten en munten, welke gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of welke een verzamelwaarde hebben;

ii. de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen doch uitgezonderd bewaring en beheer, inzake effecten en andere waardepapieren, met uitzondering van documenten welke goederen vertegenwoordigen;

x. de diensten bestaande uit het gelegenheid geven tot deelname aan casinospelen;

5. Laatste volzin toegevoegd bij P.B. 2016, no. 30, per 2 juni 2016, met t.w.k. tot 1 januari 2015.

6. P.B. 1997, no. 319.

7. In de doorlopende tekst (P.B. 2013, no. 52) staat 'de werkzaamheden'. In de door het parlement goedgekeurde tekst P.B. 2013, no. 50 staat 'werkzaamheden'.

8. Trb. 1999, no. 98.

y. de levering van onroerende zaken die aan overdrachtsbelasting zijn onderworpen;
z. De diensten die door advocaten, juridische- en belastingadviseurs, vermogensbeheerders, beleggingsadviseurs, administratie- en trustkantoren, accountants, banken en notarissen als zodanig worden verricht aan lichamen en natuurlijke personen die in het bezit zijn van een ontheffing krachtens de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten, alsmede de op het buitenland gerichte activiteiten van de hiervoor genoemde lichamen en natuurlijke personen.

aa. de levering van vloeibaar gemaakte aardgas door of door tussenkomst van een LNG overslagstation;

ab. de op het buitenland gerichte activiteiten van de Curaçaose Beleggingsvennootschap.

2. Vrijgesteld van belasting zijn bovendien de volgende leveringen:

a. de levering van lokaal geproduceerde goederen aan een ondernemer, welke goederen door deze ondernemer als handelsgoed worden gebruikt. De vrijstelling geldt alleen voor goederen die door de leverancier zelf zijn verwerkt, bewerkt of geassembleerd tot een nieuw handelsgoed;

b. de levering van bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen goederen, waarvoor bij invoer een vrijstelling van invoerrechten geldt;

c. de levering binnen het heffingsgebied van goederen die nog niet in het vrije verkeer van Curaçao zijn gebracht. Deze vrijstelling vindt geen toepassing indien de invoer van de geleverde goederen, in strijd met de bepalingen van de Algemene verordening I. U. en D. 1908 niet heeft plaatsgevonden.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ten aanzien van de in het eerste en tweede lid genoemde vrijstellingen nadere voorwaarden worden gesteld.

Art. 7a. Bij de overgang van het geheel of een gedeelte van een algemeenheid van goederen, al dan niet tegen vergoeding of in de vorm van een inbreng in een vennootschap, wordt geacht dat geen leveringen of diensten plaatsvinden en treedt, tenzij bij ministeriële regeling anders is bepaald, degene op wie de goederen overgaan in de plaats van de overdrager.

Overgang
Algemeenheid
van goederen

Art. 8. 1. Op schriftelijk verzoek van de ondernemer kan de Inspecteur ontheffing verlenen voor het voldoen van de belasting indien de ondernemer een natuurlijke persoon is, in het heffingsgebied woont of is gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting heeft, en de ondernemer aannemelijk kan maken dat hij per kalenderjaar een omzet exclusief omzetbelasting zal behalen van Cg 30.000 of minder.

Bijzondere
regeling 'kleine
ondernemers'

2. Het eerste lid is niet van toepassing op de ondernemer die:

a. een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen;

b. diensten verricht bestaande uit het gelegenheid geven tot deelname aan loterijen, krasloten, nummerloten, de inleg op nummers en bingo, waarbij de te verkrijgen opbrengsten verschuldigd zijn door de exploitant van deze spelen.

3. Indien een ondernemer meer dan één bedrijf of beroep heeft of uitoefent, worden deze bedrijven of beroepen voor dit artikel gezamenlijk in aanmerking genomen.

4. Indien de ondernemer die is ontheven van het voldoen van de belasting in een kalenderjaar een omzet exclusief omzetbelasting heeft behaald van meer dan Cg 30.000, dient over het deel van de omzet waarmee het grensbedrag van Cg 30.000 wordt overschreden belasting te worden voldaan. In dat geval zal de ondernemer voor wat betreft zijn gehele omzet in het daaropvolgende kalenderjaar niet meer in aanmerking komen voor de in het eerste lid bedoelde ontheffing.

5. De ontheffing, bedoeld in het eerste lid, wordt verleend bij een voor bezwaar vatbare beschikking en geldt met ingang van het kalenderjaar volgende op het kalenderjaar waarin de ondernemer de Inspecteur schriftelijk om ontheffing heeft verzocht.

6. Op de ondernemer aan wie de ontheffing, bedoeld in het eerste lid, is verleend, blijven de bepalingen van deze landsverordening en de Algemene landsverordening Landsbelastingen van toepassing.

Afdeling 5. Teruggaaf

Art. 9. 1. De Inspecteur is bevoegd op schriftelijk verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking teruggaaf te verlenen van de belasting terzake van leveringen en diensten, voorzover de ondernemer ten genoegen van de Inspecteur aantoont dat:

Restitutie van
omzet-belasting

a. de belasting ten onrechte op aangifte is voldaan;

b. de vergoeding geheel of gedeeltelijk niet is en niet zal worden ontvangen;

c. de vergoeding wordt terugbetaald omdat een vermindering van de vergoeding achteraf is verleend of omdat de goederen in ongebruikte staat zijn teruggenomen.

2. Het verzoek om teruggaaf moet worden gedaan binnen twee maanden na afloop van het tijdvak waarin het recht op teruggaaf is ontstaan.

Afdeling 6. Wijze van heffing

Moment
waarop belasting
verschuldigd wordt

Art. 10. 1. De belasting wordt verschuldigd:

a. indien een factuur moet worden uitgereikt, op het tijdstip van de uitreiking of, indien deze niet tijdig plaatsvindt, het tijdstip waarop de uitreiking uiterlijk had moeten geschieden;

b. in andere gevallen op het tijdstip waarop de levering of de dienst wordt verricht.

2. In afwijking van het eerste lid kan de Inspecteur bij een voor bezwaar vatbare beschikking toestemming verlenen dat de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop de vergoeding voor leveringen en diensten geheel of gedeeltelijk wordt ontvangen. De in de vorige volzin bedoelde toestemming wordt slechts verleend onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden.

Belasting-
plichtige

Art. 11. 1. De belasting wordt geheven van de ondernemer die de levering of de dienst verricht.

2. In afwijking van het eerste lid, wordt de belasting in de gevallen, bedoeld in artikel 4, vierde en vijfde lid, geheven van de afnemer voor zover deze een binnen het heffingsgebied gevestigde ondernemer is.

3. Als belastingplichtige wordt mede aangemerkt, de rechtspersoon dan wel de natuurlijke persoon die op naam en voor rekening van ondernemers welke niet binnen het grondgebied van Curaçao wonen of zijn gevestigd en ook geen vaste inrichting hebben in het heffingsgebied, diensten verricht.

4. Indien de ondernemer, bedoeld in het eerste lid, buiten het heffingsgebied woont of is gevestigd, wordt deze voor de heffing van de belasting geacht domicilie te hebben gekozen ter Inspectie der Belastingen, tenzij schriftelijk aan de Inspecteur is medegedeeld dat elders in Curaçao domicilie is gekozen.

Betaling op
aangifte
Prijsaanduiding
inclusief OB

Art. 12. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Art. 12a. Het is de ondernemer verboden om in de gevallen waarin omzetbelasting verschuldigd is, goederen en diensten aan te bieden tegen prijzen waarin de omzetbelasting niet is begrepen.

Art. 12b. 1. Ieder die enig document uitreikt waarop een bedrag aan omzetbelasting wordt vermeld welke hij, anders dan op grond van dit artikel niet verschuldigd is geworden, wordt die belasting verschuldigd op het tijdstip dat hij het document heeft uitgereikt. Hij is gehouden deze belasting op de voet van artikel 12 te voldoen.

2. De in het eerste lid bedoelde belasting kan door de Inspecteur worden nageheven.

Bijzondere
regeling voor
exploitatie van
kansspelen

Art. 13. 1. In afwijking van artikel 11, eerste lid, is de belasting terzake van de dienst bestaande uit het gelegenheid geven tot deelname aan loterijen, krasloten, nummerloten, de inleg op nummers en bingo, verschuldigd door de exploitant van deze spelen.

2. Indien de exploitant niet in het heffingsgebied woont of is gevestigd en daar geen vaste inrichting heeft van waaruit hij de in het eerste lid genoemde spelen exploiteert, is de belasting in afwijking van het eerste lid, verschuldigd door degene die de deelname aan het spel in het heffingsgebied organiseert of bemiddelt bij de deelname aan het spel en hiertoe de vergoeding van de deelnemers in ontvangst neemt of in ontvangst doet nemen.

3. Onder exploitant wordt verstaan de ondernemer voor wiens rekening het spel plaatsvindt.

Verrekening
van
voorbijbelasting
bij export

Art. 13a. 1. De Inspecteur is bevoegd op schriftelijk verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking toestemming te verlenen dat de ondernemer op de belasting, verschuldigd ter zake van leveringen van goederen, in aftrek mag brengen, de belasting terzake van de aan de ondernemer verrichte leveringen van goederen, voor zover de goederen in het kader van zijn onderneming worden gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabriek of als verpakkingsmiddel voor de door de ondernemer voortgebrachte goederen voor de export.

2. In geval voor een bepaalde aangifteperiode het bedrag van de aftrek, bedoeld in het eerste lid, groter is dan dat van de verschuldigde belasting, wordt het overschot overgebracht naar de volgende aangifteperiode.

3. De Inspecteur kan op schriftelijk verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking aan een ondernemer die uitsluitend goederen voortbrengt voor de export, teruggaaf verlenen van de belasting ter zake van de aan de ondernemer verrichte leveringen van goederen, voor zover de goederen in het kader van zijn onderneming worden gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabrikaat of als verpakkingsmiddel.

Art. 13b. De ondernemer die in Curaçao woont of is gevestigd, wordt geacht zijn leveringen en diensten in Curaçao te verrichten, voor zover hij niet aan de hand van boeken, bescheiden of andere gegevensdragers het tegendeel aantoonst. Deze bepaling is eveneens van toepassing op de ondernemer die in Curaçao een vaste inrichting heeft, voor zover de leveringen en diensten vanuit die inrichting worden verricht.

Fictie levering
en dienst lokale
ondernemer

Hoofdstuk III (Vervallen)

Art. 14. (Vervallen)

Hoofdstuk IIIa

Belastingheffing terzake van de invoer van goederen

Afdeling 1 Belastbaar feit

Art. 14a. Onder invoer van goederen wordt verstaan het brengen van goederen in het vrije verkeer van Curaçao.

Invoer van
goederen

Afdeling 2 Maatstaf van heffing en tarief

Art. 14b. 1. De belasting wordt berekend over de waarde bij invoer.

Maatstaf

2. De waarde bij invoer wordt vastgesteld overeenkomstig de bepalingen inzake de douanewaarde bij invoer.

Art. 14c. 1. Het tarief van de belasting bedraagt 9 procent.

Tarief

2. Vrijgesteld is de invoer van bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen goederen, waarvan de levering is vrijgesteld.⁹

3. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting 0 procent voor de invoer van goederen opgenomen in¹⁰ afdeling XII, hoofdstuk 42, goederencode 4203.2100, afdeling XVII, hoofdstuk 87, goederencodes 8703.8000 en 8712.0000 en afdeling XX, hoofdstuk 95, goederencode 9504.2000 en posten 95.06 en 95.07, van de bijlage bij de Landsverordening tarief van invoerrechten.

Afdeling 3 Vrijstellingen

Art. 14d. 1. Vrijstelling en kwijtschelding van belasting wordt verleend terzake van de invoer in de gevallen waarin overeenkomstig de Landsverordening tarief van invoerrechten vrijstelling en kwijtschelding wordt verleend.

Vrijstelling en
teruggaaf

2. Teruggaaf van belasting wordt verleend overeenkomstig de regels die gelden terzake van de teruggaaf van invoerrechten ingevolge de Landsverordening tarief van invoerrechten.

Afdeling 4 Wijze van heffing

Art. 14e. Terzake van het heffen van de belasting bij invoer zijn de bepalingen van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 van overeenkomstige toepassing met inbegrip van die welke betrekking hebben op administratieve boetes en strafbepalingen.

Wijze van
heffing

Hoofdstuk IV t/m VI (Vervallen)

Art. 15 t/m 41. (Vervallen)

Hoofdstuk VII

Invoering

Afdeling 1. Algemeen

Art. 42. 1. De Ontvanger is belast met de invoering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde belasting, interesten, boeten en kosten van vervolging.

Absolute
competentie
Landsontvanger

2. Naast de bevoegdheden, die de Ontvanger heeft ingevolge deze landsverordening,

9. We verwijzen naar P.B. 2019, no. 60 hierna opgenomen.

10. Beldoeld was hier hetvolgende in te voegen bij P.B. 2024, no. 40: afdeling I, hoofdstuk 4, goederencode 0402.2103 en 0402.2903, afdeling IV, hoofdstuk 19, goederencode 1901.1010 en hoofdstuk 21, goederencode 2106.9020,

beschikt hij ook over de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.

**Toerekening
van betalingen**

Art. 43. 1. De toerekening van de betalingen geschiedt achtereenvolgens aan:

- a. de oudste van de openstaande aanslagen;
- b. de kosten;
- c. de interesten;
- d. de boeten.

2. De Ontvanger is verplicht voor iedere contante betaling schriftelijk kwijting te verlenen.

Afdeling 2. Invordering in eerste aanleg

**Uitreiking van
het aanslag-
biljet**

Art. 44. 1. De Ontvanger bezorgt het door de Inspecteur opgemaakte, voor de belastingschuldige bestemde, aanslagbiljet ter post of reikt het hem uit nadat hij het van een dagtekening heeft voorzien.

2. Het te betalen bedrag van de aanslag is door de belastingplichtige in zijn geheel verschuldigd.

**Invorderings-
termijn
Onmiddellijke
invorderbaar-
heid aanslag**

Art. 45. Een aanslag is invorderbaar één maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Art. 46. In afwijking van artikel 45 is een aanslag van de belastingschuldige terstond invorderbaar indien:

- a. de belastingschuldige in staat van faillissement is verklaard;
- b. de Landsontvanger aannemelijk maakt dat gegronde vrees bestaat dat goederen van de belastingschuldige zullen worden verduisterd;
- c. de belastingschuldige Curaçao metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten Curaçao, tenzij hij aannemelijk maakt dat de belastingschuld kan worden verhaald;
- d. op goederen waarvoor een belastingschuld van de belastingschuldige kan worden verhaald, ter zake van zijn belastingschuld beslag is gelegd dan wel de vordering, bedoeld in artikel 47, is gedaan;
- e. goederen van de belastingschuldige worden verkocht ten gevolge van een beslaglegging namens derden.

Afdeling 3. Dwanginvordering

Aanmaning

Art. 47. Indien de belastingschuldige door hem verschuldigde belasting, interesten, boeten of kosten niet binnen de gestelde termijn betaalt, maant de Landsontvanger hem overeenkomstig artikel 7 van de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 (P.B. 1942, no. 248) schriftelijk aan om alsnog binnen tien dagen na de dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de belastingschuldige anders door de middelen bij de wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen.

Dwangschrift

Art. 48. Indien de belastingschuldige na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de verschuldigde belasting, interesten, boeten of kosten geschieden door middel van dwangschriften overeenkomstig de regels van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, no. 246).

**Fiscaal voor-
recht**

Art. 49. 1. 's Lands kas heeft een voorrecht op alle roerende en onroerende goederen van de belastingschuldige.

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van de bevoorrechte vorderingen, genoemd in de artikelen 283 tot en met 288 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek. Het voorrecht gaat niet boven hypotheek.

**Uitstel van
betaling**

Art. 50. 1. De Ontvanger kan onder door hem te stellen voorwaarden aan een belastingschuldige voor een bepaalde tijd schriftelijk uitstel van betaling verlenen. Gedurende het uitstel vangt de dwanginvordering niet aan, dan wel wordt deze geschorst.

2. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

3. Vanaf de dag waarop de betalingsverplichting is ontstaan, wordt interest berekend overeenkomstig artikel 7, vierde lid, van de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943, ongeacht of de Ontvanger uitstel heeft verleend. Het percentage van de

interest is gelijk aan dat van de wettelijke interesten.

Art. 51. 1. Een ieder die gelden aan de belastingschuldige toekomende onder zich heeft alsmede een ieder die schuldenaar is van opeisbare vorderingen van deze, is verplicht op de daartoe gedane vordering van de Ontvanger, voorzover de gelden onder hem berustend of door hem verschuldigd strekken voor rekening van de belastingschuldige, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hem beslag is gelegd of verzet gedaan is ter zake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Lands kas is toegekend. Hij is zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat hij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hem verschuldigde overgaat.

2. Indien de belastingschuldige in gebreke blijft de vordering aan de Ontvanger te doen, wordt hij door deze bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze als bij de artikelen 475 tot en met 479a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is bepaald.

Veereenvoudigd
fiscaal derden-
beslag, de
'vordering'

Art. 52. 1. Het recht tot dwanginvordering verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de aanslag geheel invorderbaar is dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de laatste akte van vervolging ter zake van die aanslag aan de belastingschuldige is betekend.

2. De verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na de aanvang van die termijn:

Verjaring
recht tot dwang-
invordering

- de belastingschuldige uitstel van betaling heeft;
- de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt;
- de belastingschuldige surséance van betaling heeft;
- de belastingschuldige in staat van faillissement verkeert.

Hoofdstuk VIII

Hoofdelijke aansprakelijkheid

Art. 53. Indien ten onrechte geen of te weinig belasting is voldaan, door toedoen of mede door toedoen van een ander dan de ondernemer, is die ander hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting, de boeten, de interest en kosten.

Te weinig be-
lasting geheven
door toedoen
van derde

Art. 54. (Vervallen)

Art. 55. In geval een niet in het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemer diensten verricht ten behoeve van een in het heffingsgebied wonende of gevestigde afnemer, niet zijnde een ondernemer, is degene aan wie de dienst wordt verleend, hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting, de boeten, interest en kosten indien deze dienst aan belasting zou zijn onderworpen wanneer de dienst door een in het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemer zou zijn verricht behoudens ingeval de betrokkene ten genoegen van de Inspecteur kan aantonen dat de verschuldigde belasting aan hem in rekening is gebracht en hij deze betaald heeft.

Diensten door
'buitenlandse'
ondernemer
aan 'binnen-
landse' par-
ticulier

Hoofdstuk IX

Strafbepalingen

Art. 56. Met een geldboete van de derde categorie wordt gestraft degene die het verbod genoemd in artikel 12a overtreedt.

Delicts-
omschrijving
overtredingen

Art. 57 t/m 62. (Vervallen)

Hoofdstuk X (Vervallen)

Art. 63 t/m 67. (Vervallen)

Hoofdstuk XI Overgangs- en slotbepalingen

Art. 68. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening omzetbelasting 1999.

Citeertitel

Tabel behorende bij de Landsverordening omzetbelasting 1999

A. Goederen:

1. motorrijtuigen, met uitzondering van:

- a. motorrijtuigen die voor openbaar of besloten personenvervoer over de weg worden gebruikt;
- b. motorrijtuigen als zodanig herkenbaar en bestemd voor politie-, brandweer- of ziekenvervoer;
2. jachten en andere plezier- en sportvaartuigen;
3. voedingsmiddelen, bereid en geschikt voor onmiddellijk gebruik;
4. frisdranken, met uitzondering van vruchtendranken;
5. alcoholhoudende dranken;
6. tabaksproducten;
7. digitale gegevensdragers waarop films, computerspellen en soortgelijke gegevens zijn opgeslagen;
8. mobiele telefoons en andere communicatiemiddelen;
9. wapens en munitie;
10. vuurwerk;
11. kerstbomen.

B. Diensten:

1. de verhuur van motorrijtuigen, jachten en andere plezier- en sportvaartuigen, luchtvaartuigen en ruimtevaartuigen;
2. uitstapjes voor ontspanning en vermaak, waarbij het gebruik van motorrijtuigen, jachten en andere plezier- en sportvaartuigen, luchtvaartuigen of ruimtevaartuigen een essentieel onderdeel vormt;
3. het gelegenheid geven tot het beoefenen van de duiksport;
4. het verlenen van toegang tot:
 - a. bioscopen;
 - b. beurzen, exposities en tentoonstellingen;
 - c. gelegenheden waar peepshows en andere optredens die primair zijn gericht op erotisch vermaak worden vertoond;
 - d. primair en permanent voor vermaak en recreatie ingerichte voorzieningen;
5. de verhuur van films en computerspellen;
6. het verstrekken van voedingsmiddelen, frisdranken en alcoholhoudende dranken, voor gebruik ter plaatse in het kader van het hotel-, café-, restaurant- of aanverwant bedrijf;
7. deelname aan loterijen, krasloten, nummerloten, alsmede de inleg op nummers en bingo.

Vrijstelling omzetbelasting bij invoer

Ministeriële regeling met algemene werking, van de 26ste september 2019 ter uitvoering van artikel 14c, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999¹ (Ministeriële regeling vrijstelling omzetbelasting bij invoer).

Art. 1. Voor de toepassing van artikel 14c, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, worden de volgende goederen aangewezen, die bij de invoer van de omzetbelasting zijn vrijgesteld:

- a. brood, eieren, rijst, aardappelen, graan, meel, babyvoeding, fruit en groenten, met uitzondering van fruit en groenten in conserven of ingevroren;
- b. medische kunst- en hulpmiddelen. Onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen – daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden alsmede krukken – kunstgebitten, kunsttanden, kunstogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel;
- c. geneesmiddelen voor mensen, voor zover deze geneesmiddelen op recept van een arts in de zin van de Landsverordening van de 19de december 1958 regelende de uitoefening van de geneeskunde² worden verstrekt.

Art. 2. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 september 2019.

Art. 3. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling vrijstelling omzetbelasting bij invoer.

1. P.B. 2013, no. 52, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2019, no. 55.
2. P.B. 1958, no. 174.

Ministeriële regeling omzetbelasting

MR met algemene werking van de 28ste mei 2013 ter uitvoering van de artikelen 4, derde lid, 7, tweede en derde lid, 10, tweede lid en 14d, tweede lid, LOB.

Aangewezen diensten

Art. 1. 1. Als diensten, bedoeld in artikel 4, derde lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 worden aangewezen:

- a. diensten bestaande uit het afsluiten van leningen, hypothecaire leningen of verzekeringen;
- b. diensten op het gebied van reclame en marketing;
- c. diensten verricht door raadgevende personen, ingenieurs, adviesbureaus, advocaten, accountants en andere soortgelijke diensten;
- d. administratieve- en boekhoudkundige diensten;
- e. diensten op het gebied van telecommunicatie, informatica, automatisering en organisatie;
- f. het ter beschikking stellen van personeel;
- g. de overdracht en het verlenen van auteursrechten, octrooirechten, licentierechten, rechten op fabrieks- en handelsmerken en andere soortgelijke rechten.
- h. diensten in het kader van actief veredelingsverkeer;
- i. diensten welke gewoonlijk worden verleend door deviezenbanken, bedoeld in de Regeling Deviezenverkeer Curaçao en Sint Maarten;
- j. diensten verricht aan een ondernemer gevestigd in een economische zone als bedoeld in de Landsverordening economische zones 2000 en aan een buitengaats onderneming als bedoeld in artikel 6, vierde lid.
- k. diensten verricht door vertaalbureaus;
- l. reparatiediensten van elektronische apparatuur;
- m. onderwijsdiensten.

2. Van actief veredelingsverkeer is sprake indien goederen, welke tijdelijk binnen het heffingsgebied zijn gebracht en onder een douaneregeling zijn geplaatst, werkzaamheden ondergaan en na afloop van deze werkzaamheden het heffingsgebied weer verlaten.

3. Het eerste lid is van toepassing, indien de afnemer buiten het heffingsgebied woont of is gevestigd of aldaar een vaste inrichting heeft en de dienst ook feitelijk buiten het heffingsgebied wordt genoten.

Timeshare vergoeding

Art. 2. Voor het gebruik van een onroerende zaak in het kader van timeshare zijn de vergoedingen, bedoeld in artikel 5, achtste lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 als volgt vastgesteld:

- a. Cg 1.000 per week voor een studio;
- b. Cg 1.143 per week voor een unit met een slaapkamer;
- c. Cg 1.286 per week voor een unit met twee of meer slaapkamers.

Voorwaarden vrijstelling

Art. 3. 1. De vrijstelling van artikel 7, eerste lid, onderdeel e, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing op de aldaar bedoelde personen die gediplomeerd zijn en ingeschreven staan bij de Inspectie Gezondheid, Milieu en Natuur.

2. De vrijstelling van artikel 7, eerste lid, onderdeel p, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing indien de ondernemer in zijn administratie de volgende documenten opneemt:

- a. een kopie van de uitgereikte factuur;
 - b. een betalingsbewijs; en
 - c. de vervoersdocumenten waaruit blijkt dat de goederen het heffingsgebied hebben verlaten.
3. De vrijstellingen van artikel 7, eerste lid, onderdelen q, r, s en t, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 zijn slechts van toepassing indien de ondernemer in zijn administratie over een schriftelijke verklaring van de opdrachtgever beschikt, waaruit het recht op de vrijstelling blijkt.
4. De vrijstelling van artikel 7, eerste lid, onderdeel u, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing indien de ondernemer in zijn administratie de volgende documenten opneemt:

- a. een verklaring van het consulaat, voorzien van een stempel en dagtekening, waaruit de aanspraak op de vrijstelling blijkt; en
 - b. een kopie van het legitimatiebewijs van de persoon die de opdracht geeft of de aankoop doet.
5. De vrijstelling van artikel 7, eerste lid, onderdeel v, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing indien de ondernemer over een schriftelijke verklaring van de

commandant van de Amerikaanse strijdkrachten beschikt, waaruit het recht op de vrijstelling blijkt.

Art. 4. 1. De vrijstelling van artikel 7, eerste lid, onderdeel i, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing indien de organisatie geen winststreven heeft en er geen sprake is van een ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen.

Voorwaarden
vrijstelling

2. Er is geen sprake van een winststreven, indien uit de statuten blijkt dat er geen winst beoogd wordt en er feitelijk structureel ook geen winst behaald wordt. Voor zover er incidenteel winst wordt gemaakt, mag deze niet worden uitgekeerd, maar dient die winst te worden aangewend voor de instandhouding of verbetering van de organisatie.

3. Van ernstige verstoring van concurrentieverhoudingen is in ieder geval sprake, indien de leveringen of diensten van de organisatie bestaan uit:

- het verstrekken van spijzen en dranken;
- het verlenen van toegang tot wedstrijden, tentoonstellingen, uitvoeringen en soortgelijke voorstellingen;
- het ter beschikking stellen van personeel;
- het verrichten van onderzoek;
- het verzorgen van loon- en salarisadministraties, financiële administraties en grootboek-administraties.

4. Met betrekking tot de in het vorige lid onder a en b genoemde leveringen en diensten is geen sprake van ernstige verstoring van concurrentieverhoudingen indien deze leveringen en diensten, al dan niet gezamenlijk, een bedrag van Cg 30.000 op jaarbasis niet te boven gaan.

Art. 5. 1. De vrijstelling van artikel 7, tweede lid, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

Voorwaarden
vrijstelling

a. in de administratie van de ondernemer is een overzicht opgenomen van de met toepassing van de vrijstelling verkochte handelsgoederen, waarbij per transactie is opgenomen de datum van de levering, de aard en hoeveelheid van de handelsgoederen, het bedrag van de levering en de naam, het adres en het Crib-nummer van de afnemende ondernemer; en

b. in de administratie van de ondernemer is een verklaring van de afnemende ondernemer opgenomen, waaruit blijkt dat de goederen als handelsgoederen worden afgenomen.

2. De vrijstelling van artikel 7, tweede lid, onderdeel b, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 is slechts van toepassing voor de volgende goederen:

a. materialen en benodigheden, die naar aard en bestemming uitsluitend in ziekenhuizen worden gebruikt;

b. lokaal geproduceerde verpakkingsmiddelen, welke worden gebruikt voor de verpakking van uit te voeren goederen;

c. lokaal geproduceerde verpakkingsmiddelen, welke worden gebruikt voor de verpakking van in het binnenland gewonnen, vervaardigde, bewerkte of verwerkte goederen.

3. Ten aanzien van de in het tweede lid, onderdelen b en c genoemde goederen, dient in de administratie van de ondernemer in ieder geval een verklaring van de afnemende ondernemer te zijn opgenomen, waaruit blijkt dat de verpakkingsmiddelen voor de genoemde bestemming worden gebruikt.

Art. 6. 1. Onder niet-ingezetenen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel z, van de Landsverordening omzetbelasting 1999, wordt verstaan natuurlijke personen, rechtspersonen, vennootschappen, filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen, niet vallende onder de in het tweede lid gegeven omschrijving van ingezetenen.

Niet-in-
gezetenen

2. Onder ingezetenen als bedoeld in het eerste lid wordt verstaan:

a. natuurlijke personen die hun woonplaats in Curaçao hebben en in het bevolkingsregister zijn opgenomen dan wel vanaf de datum van hun aankomst in Curaçao langer dan een jaar daar daadwerkelijk verblijven, zodra dat jaar is verstreken;

b. rechtspersonen, vennootschappen als bedoeld in titel 13 van Boek 7, van het Burgerlijk Wetboek, die in Curaçao zijn gevestigd;

c. in Curaçao gevestigde filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen voor zover niet vallende onder b.

3. Onder lichamen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel z, van de Landsverordening

Buitengaats onderneming	omzetbelasting 1999, wordt verstaan buitengaats ondernemingen. 4. Onder een buitengaats onderneming wordt verstaan een in Curaçao gevestigde naamloze vennootschap of besloten vennootschap, waarvan het statutaire doel in opdracht en ten behoeve van niet-ingezetenen of de vennootschap zelf wordt nagestreefd met middelen toebehorende aan niet-ingezetenen of de vennootschap zelf en waarvan de geplaatste aandelen eigendom zijn van niet-ingezetenen dan wel als zodanig bij deze regeling als niet-ingezetene aangemerkte naamloze vennootschap of besloten vennootschap.
Toestemming kasstelsel	Art. 7. 1. De Inspecteur verleent de toestemming, bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 onder de volgende voorwaarden: a. de ondernemer dient uiterlijk binnen 15 dagen na het moment waarop de belasting op grond van artikel 10, eerste lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 verschuldigd is een schriftelijk verzoek bij de Inspecteur in te dienen; b. de verschuldigdheid moet blijken uit een bij het verzoek gevoegde factuur; c. het totaal door de afnemer te betalen bedrag voor de levering of de dienst bedraagt Cg 10.000 of meer; en d. de levering of dienst is verricht ten aanzien van een in het tweede lid aangewezen afnemer. 2. Als afnemer bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, worden aangewezen publiekrechtelijke lichamen en stichtingen van het Land Curaçao. 3. In het verzoek, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, geeft de ondernemer gemotiveerd de reden van zijn verzoek aan, waarbij tevens een indicatie wordt gegeven van het tijdstip of de tijdstippen waarop betaling is voorzien. 4. De toestemming, bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 geldt uitsluitend voor de levering of dienst waarvoor de ondernemer op grond van het eerste lid een factuur heeft overgelegd.
Invoervrijstelling	Art. 8. 1. Ondernemers die in het heffingsgebied wonen of zijn gevestigd of aldaar een vaste inrichting hebben, kunnen de douaneautoriteiten schriftelijk verzoeken aangewezen te worden voor de toepassing van de vrijstellingsregeling van artikel 14d, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999. 2. De aanwijzing gaat in op de dag die de douaneautoriteiten vaststellen in de beschikking en is geldig voor ten hoogste 12 maanden. 3. Het verzoek om aanwijzing wordt ingewilligd indien de ondernemer de volgende bescheiden overlegt, respectievelijk aan de volgende voorwaarden voldoet: a. een recent bewijs van inschrijving van de Kamer van Koophandel; b. een vestigingsvergunning van het Ministerie van Economische Ontwikkeling, waaruit blijkt dat hij als importeur is aangewezen; c. een Crib-nummer; d. een verklaring van de Inspecteur waaruit blijkt dat een bedrijfsadministratie wordt gevoerd, waarin de benodigde gegevens overzichtelijk zijn opgenomen; e. een door hem ondertekende verklaring, waarin hij aangeeft dat de met de vrijstelling in te voeren goederen uitsluitend handelsgoederen zullen betreffen; f. een bewijs afgegeven door de Ontvanger waaruit blijkt dat de ondernemer geen direct invorderbare schulden aan belastingen of sociale premies heeft, dan wel dat de ondernemer met de Ontvanger een betalingsregeling heeft getroffen en deze betalingsregeling nakomt; g. de ondernemer de afgelopen drie jaren alle formele en materiele douaneverplichtingen is nagekomen en er te zijne aanzien door de Douane-Inspecteur geen navordering aan rechten en belastingen bij invoer heeft plaatsgevonden. 4. Om de aanspraak op de vrijstellingsregeling te effectueren, dient de ondernemer bij de invoer facturen, vracht- en ladingspapieren en dergelijke bescheiden over te leggen, waaruit blijkt dat er sprake is van handelsgoederen en dat deze goederen voor hem bestemd zijn. De ondernemer is verplicht op deze bescheiden de datum en het nummer van de beschikking van de douaneautoriteiten waarbij hij is aangewezen en het Crib-nummer te vermelden. 5. Indien de aangewezen ondernemer in strijd met het vierde lid handelt, invorderbare schulden aan belastingen of sociale premies heeft, een getroffen betalingsregeling of een douaneverplichting niet nakomt dan wel indien te zijne aanzien door de Douane-Inspecteur een navordering aan rechten en belastingen bij invoer heeft plaatsgevonden, kan de Douane-Inspecteur de aanwijzing per direct intrekken en kan hij een nieuwe aanwijzing ten aanzien

van deze ondernemer weigeren.

Art. 9. De Ministeriële regeling met algemene werking van de 21ste juni 1999 ter uitvoering van artikel 4, tweede lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999¹, de Beschikking vrijstelling omzetbelasting interinsulaire leveringen², de Beschikking vrijstelling omzetbelasting donorprojecten³, de Beschikking vrijstelling omzetbelasting medische en paramedische diensten⁴, de Beschikking exportvrijstelling omzetbelasting⁵, de Ministeriële beschikking met algemene werking van de 1ste september 1999 ter uitvoering van artikel 65, onderdeel a, van de Landsverordening omzetbelasting 1999⁶, de Beschikking voorwaarden vrijstelling omzetbelasting inzake invoer door ondernemers⁷ en de Beschikking vrijstelling omzetbelasting UUP⁸ worden ingetrokken.

Art. 10. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 mei 2013.

Art. 11. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als Ministeriële regeling omzetbelasting.

1. P.B. 1999, no. 98.
2. P.B. 1999, no. 99.
3. P.B. 1999, no. 100.
4. P.B. 1999, no. 101.
5. P.B. 1999, no. 102.
6. P.B. 1999, no. 136.
7. P.B. 1999, no. 181.
8. P.B. 1999, no. 182.

Regeling tax free winkelen

MINISTERIËLE REGELING MET ALGEMENE WERKING, van de 11de januari 2024 ter uitvoering van artikel 7, derde lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999⁹ (Regeling tax free winkelen).

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening omzetbelasting 1999;
- b. belastingvrij product: de levering van vrijgestelde goederen aan cruisetoeristen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel p, van de landsverordening, bestemd om onverwijld door die cruisetoeristen te worden uitgevoerd;
- c. cruisetoerist: de opvarende van een cruiseschip dat de haven van Curaçao aandoet en die zich als zodanig identificeert op de wijze bedoeld in artikel 2;
- d. ondernemer: de ondernemer, bedoeld in artikel 1a van de landsverordening, die door de Inspecteur overeenkomstig de voorwaarden genoemd in artikel 3 is aangewezen.

identificatie door cruise toerist

Art. 2. Een cruisetoerist als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, identificeert zich bij de aankoop van belastingvrije producten bij een winkelier met een geldig legitimatiebewijs en een door het cruiseschip verstrekte en op de dag van aankoop geldige cruiseipas.

Aanwijzing ondernemers

Art. 3. 1. Belastingvrije producten kunnen slechts door aangewezen ondernemers aan cruisetoeristen worden verkocht.

2. De Inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op een schriftelijk verzoek van een ondernemer voor de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het volledige verzoek.

3. Het verzoek, bedoeld in het tweede lid, wordt voorzien van ten minste de volgende gegevens en bescheiden:

- a. de naam en het vestigingsadres van de onderneming;
- b. een kopie van het originele afschrift van het CRIB-nummer van de onderneming, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel j, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen¹⁰;
- c. de naam, het telefoonnummer en het e-mailadres van de directeur van de onderneming;
- d. een kopie van het paspoort van de directeur van de onderneming, alsmede, een kopie van het origineel gewaarmerkt uittreksel uit het Handelsregister, als bedoeld in artikel 11, tweede lid, van de Handelsregisterverordening¹¹, niet ouder dan twee maanden, van de onderneming;
- e. een kopie van de vestigingsvergunning en de directievergunning of de aanvraag hiertoe, bedoeld in de Vestigingsregeling voor bedrijven¹² en de Richtlijnen voor de aanvraag en de behandeling van vestigingsvergunningen 2023¹³; en
- f. de naam, het telefoonnummer, het e-mailadres en de hoedanigheid van de indiener van het verzoek en zo nodig een machtiging van de ondernemer.

4. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, wordt in elk geval niet verleend:

- a. indien door de Inspecteur wordt vastgesteld dat de administratieve organisatie en het door de ondernemer in gebruik zijnde kasregistratiesysteem niet een volledig getrouw beeld geven van het vermogen en het resultaat van de onderneming, alsmede van de verkoop van belastingvrije producten ten opzichte van de totale verkopen;
- b. indien aan de ondernemer gedurende de laatste twee jaren een vergrijpboete is opgelegd als bedoeld in hoofdstuk III van de Algemene landsverordening Landsbelastingen ten aanzien van de inkomstenbelasting, ingeval van een natuurlijk persoon dan wel de winstbelasting ingeval van een rechtspersoon, de omzetbelasting, de loonbelasting, dan wel een administratieve sanctie als bedoeld in artikel 28a van de Algemene landverordening Landsbelastingen is opgelegd.

5. De ondernemer die door de Inspecteur overeenkomstig het tweede lid is aangewezen, is verplicht schriftelijk melding te doen aan de Inspecteur van elke wijziging van gegevens als bedoeld in het derde lid, binnen 1 maand nadat de wijziging zich heeft voorgedaan.

9. P.B. 2013, no. 52 (G.T.), zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2019, no. 92.

10. P.B. 2013, no. 53 (G.T.), zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2019, no. 92.

11. P.B. 2022, no. 67 (G.T.).

12. P.B. 1946, no. 43, zoals laatstelijk gewijzigd bij P.B. 2001, no. 80.

13. P.B. 2023, no. 75.

Art. 4. 1. Belastingvrije producten, met uitzondering van tabak en alcohol, worden door de ondernemer afgeleverd aan de cruisetoeerist in een verzegelde en afgesloten verpakking met daaraan vastgehecht een afschrift van de factuur, dan wel kassabon ter zake van de goederen die zich in de verpakking bevinden.

Wijze afgifte
goederen

2. De levering van alcohol of tabak wordt niet in de heffing van omzetbelasting betrokken, indien deze goederen vanuit een douane-entrepot worden afgeleverd. Deze aflevering dient te geschieden bij de scheepsterminal ten behoeve van de cruisetoeerist.

3. De cruisetoeerist is gehouden de aan hem geleverde verpakking, bedoeld in het eerste lid, op verzoek te tonen aan de bevoegde ambtenaar van de Douane bij de scheepsterminal.

Art. 5. 1. De ondernemer is gehouden:

Administratieve
verplichtingen

a. zijn administratie op zodanige wijze te voeren dat daaruit de verkopen van belastingvrije producten separaat kunnen worden afgeleid;

b. jaarlijks een jaarrekening op te stellen die door een onafhankelijke deskundige wordt gecontroleerd en binnen twaalf maanden na afloop van het boekjaar van een verklaring wordt voorzien stellende dat de jaarrekening een getrouw beeld geeft van het vermogen en het resultaat van de onderneming, alsmede van de verkoop van belastingvrije producten ten opzichte van de totale verkopen;

c. in zijn administratie tezamen met een kopie van de uitgereikte factuur of kassabon de volgende documenten te bewaren;

i. een afschrift van het geldige legitimatiebewijs van de cruisetoeerist;

ii. een afschrift van de geldige cruise pas van de cruisetoeerist.

2. De winkel of andere inrichting van waaruit de ondernemer leveringen verricht aan cruisetoeeristen, dient een vanaf de openbare weg of andere publiekelijk toegankelijke ruimte zichtbaar 'tax free' logo te hebben, overeenkomstig een bij deze regeling behorende bijlage.

Art. 6. 1. Een aanwijzing als bedoeld in artikel 3, eerste lid, kan door de Inspecteur worden ingetrokken bij voor bezwaar vatbare beschikking indien door of namens de ondernemer:

Intrekking
aanwijzing

a. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt die van beslissende invloed zijn geweest op het afgeven van de aanwijzing;

b. is gehandeld in strijd met de bepalingen van deze regeling;

c. de aan de aanwijzing verbonden voorschriften en beperkingen niet of niet volledig in acht genomen zijn; of

d. de onderneming is gestaakt.

2. Intrekking op grond van het eerste lid, onderdeel a, kan met terugwerkende kracht tot de dag van de afgifte van de aanwijzing.

3. Intrekking op grond van het eerste lid, onderdelen b, c, of d, kan met terugwerkende kracht tot en met de dag waarop de in de genoemde onderdelen aangegeven handeling werd verricht.

4. Ingeval van intrekking als bedoeld in het tweede lid, eerste lid, wordt de ten onrechte niet in rekening gebrachte omzetbelasting, terstond verschuldigd en wordt de verschuldigde omzetbelasting op aangifte voldaan en afgedragen binnen 15 dagen na het einde van het tijdvak.

5. Indien een bedrijf, ten aanzien waarvan een aanwijzing als bedoeld in artikel 3, eerste lid, is verleend, door een andere ondernemer dan die welke is aangewezen, wordt overgenomen en voortgezet, wordt opnieuw een verzoek voor een aanwijzing ingediend conform artikel 3. Indien aan alle voorwaarden genoemd in artikel 3 is voldaan, dan treedt voor de toepassing van deze regeling de latere rechthebbende in de plaats van de vorige rechthebbende.

Art. 7. De bij deze regeling behorende bijlage, genoemd in artikel 5, tweede lid, wordt ter inzage neergelegd bij de Inspectie der Belastingen.

Art. 8. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 3 oktober 2023.

Delicts-
omschrijving
overtredingen

Art. 9. 1. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling tax free winkelen

Werking voor
drie jaren

Goedkeuring bevoorradingsgoederen aan schepen en diensten tussenpersonen

Heffing van omzetbelasting (OB) ter zake van leveringen van bevoorradingsgoederen aan schepen en het verrichten van diensten door tussenpersonen ten behoeve van schepen

In artikel 7, lid 6 van de Landsverordening omzetbelasting 1999 (P.B. 1999, no. 43) (verder te noemen Lv. OB), is bepaald dat geen omzetbelasting zal worden geheven op de verkoop van brandstoffen, smeermiddelen en andere vloeistoffen, bestemd voor de voortstuwing, smering en ander technisch gebruik aan boord van zeeschepen, alsmede op diensten die verricht worden aan voormelde schepen.

Thans is de vraag gesteld of tussenpersonen, die in naam en voor rekening van derden diensten verrichten ten behoeve van zeeschepen en waarbij de goederen geleverd worden aan die schepen, ook vallen onder de vrijstelling van artikel 7, lid 6 van de Lv. OB. Goedgekeurd wordt dat dergelijke prestaties van tussenpersonen onder de vrijstelling van artikel 7, lid 6 van de Lv. OB vallen. Indien de tussenkomst op eigen naam of voor eigen rekening plaatsvindt, dan is er sprake van twee afzonderlijke diensten of leveringen.

Tevens zijn er vragen gesteld aangaande de heffing van omzetbelasting ter zake van levering van bevoorradingsgoederen aan schepen. Bovengenoemde leveringen behoren in principe niet in de heffing van omzetbelasting te worden betrokken aangezien bij levering aan zeeschepen het zeer waarschijnlijk is dat deze goederen zullen worden uitgevoerd. Internationaal is het gebruikelijk om over leveringen van bevoorradingsgoederen aan zeeschepen geen omzetbelasting te heffen.

Artikel 7, lid 11, van de Lv. OB bepaalt dat goederen die door ondernemers worden uitgevoerd, vrijgesteld zijn van de heffing van omzetbelasting. Daar het waarschijnlijk is dat de bevoorradingsgoederen, die geleverd worden aan zeeschepen, uitgevoerd zullen worden komen de hierboven bedoelde leveringen ook voor de vrijstelling van artikel 7, lid 11 van de Lv. OB in aanmerking mits de bevoorradingsgoederen aan boord van het schip worden afgeleverd en aan de verplichtingen van de Beschikking exportvrijstelling omzetbelasting (P.B. 1999, no. 102) wordt voldaan.

In dit kader wordt alsmede goedgekeurd dat de levering van bevoorradingsgoederen vanuit een douaneloods of bonded warehouse, voor de toepassing van artikel 7, lid 11 van de Lv. OB voor de omzetbelasting, gelijkgesteld wordt met leveringen van goederen uit het vrije verkeer.

Onder bevoorradingsgoederen moet worden verstaan:

- a. proviand (levensmiddelen, dranken, en tabaksartikelen;
- b. boordbenodigdheden, zijnde goederen bestemd voor bedrijfsmatig gebruik op schepen. Hieronder worden goederen begrepen die in het vervoermiddel worden verwerkt of daarop blijvend worden aangebracht, en goederen die blijvend deel gaan uitmaken van de losse inventaris van het schip.
- c. goederen, niet zijnde proviand, die door de exploitant van het schip worden aangeschaft voor de verkoop aan passagiers.

Onder schepen wordt in dit kader verstaan:

Zeeschepen en oorlogsschepen. Hieronder te rangschikken zijn schepen andere dan pleziervaartuigen, ontworpen en gebouwd voor de vaart op volle zee, waarvan de grootste buitenwerks gemeten lengte van de romp 25 meter of meer is. De grootste buitenwerks gemeten afstand wordt gemeten over een rechte lijn tussen de uiterste punten van de voor- en achterstevan van het schip. Hierbij worden uitstekende delen niet meegerekend. Deze schepen dienen tevens dusdanig gebouwd om uitgerust te zijn dat zij bij moeilijke weersomstandigheden op zee kunnen verblijven.

Successiebelastingverordening 1908

P.B. 1908/48

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. Onder de naam van successiebelasting wordt een belasting geheven van de vermogensvermeerdering krachtens erfrecht door het overlijden van een ingezetene van Curaçao.

Verkrijging uit nalatenschap

2. Onder verkrijging krachtens erfrecht wordt voor de toepassing van deze verordening mede verstaan de verkrijging van vergunningen en aanspraken bij of na het overlijden van de erflater indien die verkrijging rechtstreeks verband houdt met de omstandigheid dat de erflater die of dergelijke vergunningen en aanspraken bezat, alsmede de verkrijging ingevolge een overeenkomst met betrekking tot rentevergoeding als bedoeld in artikel 13, vierde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek indien een dergelijke rentevergoeding binnen de met inachtneming van artikel 41 vastgestelde aangiftetermijn wordt overeengekomen. Hetgeen wordt verkregen krachtens de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, wordt voor de toepassing van deze verordening niet aangemerkt als een verkrijging krachtens erfrecht.

3. Indien ten gevolge van uiterste wilsbeschikkingen die inhoudelijk overeenkomen met het bepaalde in afdeling 1 van titel 3 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek geldvorderingen of wilsrechten opkomen, worden die voor de toepassing van deze verordening op dezelfde wijze behandeld als de geldvorderingen en wilsrechten, bedoeld in artikel 13, derde lid, onderscheidenlijk de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 1A. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder levenspartner, de meerderjarige persoon die, gedurende een periode, op hetzelfde adres ingeschreven staat in de basisadministratie en samenwoont in een duurzame gemeenschappelijke huishouding, samen met de meerderjarige schenker dan wel erflater en die het leven samen delen als ware zij gehuwd. Er is sprake van een duurzame gemeenschappelijke huishouding indien levenspartners ten opzichte van elkaar een wederzijdse zorgplicht zijn aangegaan.

Levenspartner

2. In afwijking van het eerste lid, is er sprake van levenspartner, indien personen niet langer op hetzelfde adres in de basisadministratie ingeschreven staan, vanwege opname in een verpleeghuis of verzorgingshuis omwille van medische redenen of ouderdom van een van hen, voor zover na het einde van de inschrijving op hetzelfde woonadres ten aanzien van geen van beiden een derde persoon als levenspartner wordt aangemerkt.

3. Een persoon kan op enig moment slechts één levenspartner of echtgenoot hebben.

4. Levenspartners kunnen geen bloed- of aanverwanten van elkaar zijn, tenzij zij met elkaar een huwelijk in de zin van het Burgerlijke Wetboek zijn aangaan.

5. Met een periode als bedoeld in het eerste lid wordt:

a. bij een verkrijging krachtens erfrecht, bedoeld zes maanden voorafgaand aan het overlijden dat aanleiding is tot heffing van successiebelasting, waarbij de maand van het overlijden niet wordt meegerekend;

b. bij een verkrijging bij wijze van schenking, bedoeld 24 maanden voorafgaand aan de schenking, waarbij de maand van de schenking niet wordt meegerekend.

6. Er dient tussen de samenwonende levenspartners sprake te zijn van een duurzame lotsverbondenheid.

7. Er is sprake van een levenspartner als bedoeld in het eerste en tweede lid indien er:

a. een schriftelijke verklaring van samenwonen tussen de personen is; of

b. een door een notaris opgestelde overeenkomst van samenwonen is; of

c. een in een notariële akte of uiterste wilsbeschikking opgenomen verklaring van het duurzaam samenwonen en het voeren van een gemeenschappelijke huishouding, als ware zij gehuwd is.

8. Middels een schriftelijke verklaring van een levenspartner, onderbouwd met schriftelijke verklaringen van derden, kunnen personen die in een duurzame gemeenschappelijke huishouding samenwonen, maar waarbij de documenten, bedoeld in het zevende lid, niet zijn opgesteld, doch waarbij die personen voor langer dan 24 maanden op een en hetzelfde

adres in de basisadministratie staan ingeschreven, worden aangemerkt als levenspartners.

9. De documenten, bedoeld in zevende lid, alsmede de schriftelijke verklaring, bedoeld in het achtste lid, worden bij indiening van het aangiftebiljet aan de Inspecteur verstrekt.

10. De Inspecteur beslist bij beschikking of de levenspartner, bedoeld in het tweede en achtste lid, wordt aangemerkt als levenspartner in de zin van deze landsverordening.

11. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ter uitvoering van het tweede, zevende en achtste lid nadere regels worden vastgesteld.

Verblijvens-
beding,
derdenbeding,
schenkingen

Art. 2. Aan de successiebelasting zijn mede onderworpen de vermogensvermeerdering:

1. door een echtgenoot bij het overlijden van den andere echtgenoot, die tijdens het overlijden ingezetene van Curaçao was, verkregen tengevolge van een beding bij huwelijksvoorwaarden, krachtens hetwelk aan den langstlevenden echtgenoot meer toekomt dan de helft der gemeenschap

2. door de echtgenoot verkregen tengevolge van de afstand van de gemeenschap door de erfgenamen van de andere echtgenoot die tijdens het overlijden ingezetene van Curaçao was;

3. bij of na het overlijden van een ingezetene van Curaçao door diens vrijgevigheid, van een ander verkregen, krachtens een beding ten behoeve van derden, gemaakt bij een overeenkomst, door den overledene gesloten, of uit een door dezen gesloten levensverzekering;

4. bij wijze van schenking van een ingezetene van Curaçao verkregen.

Overgang onro-
erende zaken

Art. 3. Onder den naam van overgangbelasting wordt eene belasting geheven van de waarde der onroerende zaken, binnen Curaçao gelegen en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, verkregen van een niet-ingezetene van Curaçao als diens erfgenaam of legataris of bij wijze van schenking.

Ingezetene

Art. 4. Onder ingezetene van Curaçao wordt voor de toepassing dezer verordening verstaan ieder, die in Curaçao zijn woonplaats heeft en wat een lichaam als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen betreft, elke die in Curaçao zijn zetel heeft.

Schenking

Art. 5. 1. Onder schenking wordt voor de toepassing van deze verordening verstaan de gift, bedoeld in artikel 186, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover artikel 2, onderdeel 3, niet van toepassing is, en voorts de voldoening aan een natuurlijke verbintenis als bedoeld in artikel 3 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek. Onder schenking wordt niet begrepen de bevoordeling als gevolg van verwerping door een erfgenaam of legataris, noch de bevoordeling als gevolg van het afzien door de echtgenoot van een wettelijke verdeling van de nalatenschap op de voet van artikel 18 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Onder schenking wordt niet begrepen:

a. bevoordeeling door gebruik van goederen en kost en inwoning bij den schenker;

b. bevoordeeling van een echtgenoot, die het gevolg is van een gemeenschap van goederen, waarin elk der echtgenooten voor de helft gerechtigd is.

3. Degene die een vermogensvermeerdering als bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, geniet, wordt aangemerkt als verkrijger.

Art. 5A. (Vervallen)

Verklaring
vermoedelijk
overlijden

Art. 6. De verklaring dat er rechtsvermoeden van overlijden bestaat en de verklaring van overlijden wordt voor de toepassing van deze verordening met werkelijk overlijden gelijkgesteld; de dag volgens de artikelen 414 en 427 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek in de beschikking uitgedrukt, geldt als dag van overlijden, behoudens teruggave der betaalde belasting en verhogingen in de gevallen bij de artikelen 422 en 423 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek voorzien.

In dit geval beginnen ten opzichte van alle verkrijgingen tengevolge van de beschikking de termijnen, die volgens deze verordening bij het overlijden ingaan, te lopen met de dag van de beschikking.

Andere dan
registergoede-
ren, effecten

Art. 7. 1. De goederen, niet zijnde registergoederen, bij het overlijden van een ingezetene van Curaçao onder hem berustende of voor hem door anderen bewaard of bezeten, daaronder

gerekend schuldvorderingen, aandeelen en effecten, waarvan de aan toonder of houder of op naam des overledenen luidende bewijzen bij zijn overlijden onder hem berustten of voor hem door anderen werden bezeten, worden voor de toepassing dezer verordening geacht tot zijne nalatenschap, of zoo hij in algeheele gemeenschap van goederen was gehuwd, tot de gemeenschap te behooren en mitsdien voor het geheel of voor het aandeel krachtens gemeenschap door zijne erfgenamen te worden verkregen.

2. De verplichting tot afgifte kan worden opgenomen onder de schulden, bedoeld in artikel 26 letter e. Het bepaalde bij letter e is ten deze toepasselijk met dien verstande, dat overtuigend moet worden aangetoond, dat de goederen reeds vóór het overlijden aan anderen toebehoorden.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet toepasselijk:

1e. ingeval de overledene, ten gevolge van de uitoefening van een beroep of bedrijf, de goederen of bewijzen onder zich had voor iemand, niet behoorende tot zijn bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten;

2e. ingeval de goederen of bewijzen onder den overledene berustten als openbaar ambtenaar, als ouder van minderjarigen, als voogd, als curator, als executeur of door de rechter benoemde vereffenaar van een nalatenschap of als bewindvoerder bewindvoerder in de gevallen, waarin deze volgens een uitdrukkelijke wetsbepaling is aangesteld of bij verdeling van een gemeenschap als zodanig is benoemd;

3e. ingeval de goederen of bewijzen bij het overlijden verblijven aan deelgenoten, ingevolge eene overeenkomst tusschen den overledene en die deelgenoten gesloten;

4e. ingeval en voor zoover de goederen of bewijzen toebehooren aan de vrouw van den overledene.

4. Dit artikel is mede toepasselijk op de daarin bedoelde goederen of bewijzen, berustende onder of bewaard voor den in algeheele gemeenschap gehuwden echtgenoot van den overledene.

Art. 8. Indien zaken in een gesloten kist of onder een verzegelde omslag in bewaring zijn gegeven, zijn de executeur of door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap, de erfgenamen of de houder verplicht, vóór de afgifte, aan de Rechter in Eerste Aanleg ter zittingsplaats, waar het in bewaring gegevene zich bevindt, de opening te verzoeken op verbeurte eener boete, gelijkstaande met de belasting, die zal blijken te min betaald te zijn, doch minstens honderd gulden. Een door de Rechter aangewezen notaris zal de opening verrichten en daarvan een proces-verbaal opmaken, waarin de uitwendige toestand en de inhoud van het ter opening aangeboden worden beschreven. De beschrijving kan geschieden zonder dat de stukken zijn gezegeld en geregistreerd.

In bewaring
gegeven zaken
in gesloten kist
of verzegelde
omslag

Art. 9. Wat schuldig erkend of kwijtgescholden is bij uiterste wil of onder voorwaarde van overleving van hem, aan wien is schuldig erkend of kwijtgescholden en wat is kwijtgescholden met ingang van het overlijden van den schuldeischer wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door den als schuldeischer of schuldenaar aangewezen bij legaat te zijn verkregen.

Het aldus schuldig erkende wordt niet gerekend tot de schulden, die afgetrokken mogen worden; het aldus kwijtgescholdene wordt geacht een bestanddeel der nalatenschap uit te maken.

Deze bepalingen blijven, voorzooveel zij het bij uiterste wil schuldig erkende betreffen, buiten toepassing, wanneer aan de Inspecteur of aan den rechter overtuigend wordt aangetoond, dat de schuld reeds tijdens het leven van den overledene bestond; en voorzooveel zij het bij uiterste wil kwijtgescholdene betreffen, wanneer op voorgeschreven wijze wordt aangetoond, dat de vordering reeds tijdens het leven van den overledene was te niet gegaan.

Schuldig-
erkenning of
kwijtschelding
onder
voorwaarde
vooroverlijden

Art. 10. Het aandeel van een overledene in eene onverdeeldheid, die opgelost is door eene verdeling, waarbij de overledene een van zijn leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering heeft verkregen, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door hem te zijn nagelaten en bij legaat te zijn verkregen door zijne bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten, aan wie goederen als hoofdgerechtigde of onder den last van periodieke uitkeering werden toebedeeld, tenzij de verdeling heeft plaats gehad bij eene akte, die eene zekere dagteekening heeft, meer dan een jaar aan het overlijden voorafgaande.

Aandeel in on-
verdeeldheid

Heeft de overledene bij de verdeling, behalve het vruchtgenot of de periodieke uitkeering, baten verkregen, dan mag de waarde, die deze hadden bij de verdeling, in mindering van de waarde van het aan te geven aandeel worden gebracht.

Afstand,
overdracht of
kwijschelding
voor overlijden

Art. 11. Al wat door den overledene aan bloed- of aanverwanten, tot den vierden graad ingesloten, of aan hunne echtgenooten werd afgestaan, overgedragen of kwijtgescholden, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en bij legaat door den verkrijger of bevoordeelde te zijn verkregen, indien de overledene bij den afstand, de overdracht of de kwijschelding een van het leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering had voorbehouden of bedongen.

Van de waarde der volgens het eerste lid aan te geven goederen kan voor de berekening der successiebelasting worden afgetrokken wat, blijkens wettelijke bewijzen, voor den afstand, de overdracht of de kwijschelding werd bedongen, vruchtgenot en periodieke uitkeering hieronder niet begrepen, mits het bedongen bedrag, de wettelijke bewijzen en de dagteekening van het beding in de aangifte worden vermeld.

De wegens den afstand, de overdracht of de kwijschelding betaalde overdrachts- of successiebelasting strekt in mindering van de successiebelasting volgens dit artikel verschuldigd.

Verkrijging
krachtens
huwelijksgemeenschap

Art. 12. Indien in de gevallen, bij de artikelen 10 en 11 voorzien, na de daarbij bedoelde rechtshandelingen en vóór het overlijden van den daarin bedoelde overledene, de verkrijger of, zoo hij in gemeenschap van goederen was gehuwd, diens echtgenoot overleden is, blijven die artikelen buiten toepassing voor hetgeen door den verkrijger werd verkregen of voor het aandeel, dat den verkrijger of diens echtgenoot krachtens huwelijksgemeenschap daarin toekam.

Verkrijging
krachtens ver-
blijvensbeding

Art. 13. 1. Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in goederen, die aan den overledene in gemeenschap met anderen toebehoorden, bij zijn overlijden ten gevolge van eene overeenkomst verblijft aan deelgenoten tegen of zonder vergoeding aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van den overledene, wordt dat aandeel voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en door de mede-eigenaren bij legaat te zijn verkregen.

2. Van de waarde van het aandeel kan voor de berekening der successiebelasting het bedrag van de vergoeding worden afgetrokken, mits deze voor de successiebelasting is aangegeven.

Stichting bij
overlijden of
schenking

Art. 14. De goederen, door den overledene bij uitersten wil bestemd tot vermogen van eene door hem bij uitersten wil in het leven geroepen stichting, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd door de stichting bij erfenis of legaat te zijn verkregen.

De goederen, door iemand op andere wijze dan bij uitersten wil bestemd om daarmee eene stichting in het leven te roepen, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd als door de stichting te zijn verkregen bij schenking.

Overgang be-
zwaard goed op
verwachter

Art. 15. Wanneer gedurende het leven van een bezwaarden erfgenaam of legataris het bezwaarde goed op den verwachter overgaat, worden de dag, waarop de rechtshandeling heeft plaats gehad en de plaats waar die is geschied, voor de toepassing dezer verordening als de dag en de plaats van het overlijden van den bezwaarde beschouwd.

Schenking on-
roerende zaken
voorafgaand
aan overlijden

Art. 16. De in Curaçao gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, behorende aan een niet-ingezetene van Curaçao, welke door hem binnen het jaar aan zijn overlijden voorafgegaan zijn afgestaan of overgedragen, anders dan bij schenking of welke binnen dien tijd bij verdeling aan anderen zijn toegedeeld en hetzij vóór, hetzij binnen een jaar na zijn overlijden door scheiding, afstand of overdracht zijn of worden verkregen door een of meer zijner erfgenamen, bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of door hunne echtgenooten, worden voor de heffing der overgangsbetaling geacht door deze van den overledene bij legaat verkregen te zijn.

De wegens de overdracht betaalde belasting strekt in mindering van de verschuldigde overgangsbetaling.

Artikel 13, eerste lid is ten aanzien van de in dit artikel bedoelde goederen toepasselijk.

Art. 17. Door de rechter benoemde vereffenaars van nalatenschappen zijn gehouden tot alle bij deze verordening aan erfgenamen, legatarissen of verkrijgers opgelegde verplichtingen. Bewindvoerders, ouders, voogden en curators zijn gehouden tot de vervulling van alle verplichtingen, bij deze verordening opgelegd aan degenen, die zij vertegenwoordigen of wier belangen zij waarnemen.

**Nakoming
verplichtingen**
curators, be-
windvoerders

Art. 18. Tot mededeeling aan de Inspecteur, volgens bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te stellen regelen, zijn verplicht:

**Informatie-
plicht**
ambtenaren

de Ambtenaren van den Burgerlijken Stand, van alle voorgekomen sterfgevallen;
de Griffier van het Hof van Justitie, van alle beschikkingen, houdende verklaring dat er rechtsvermoeden van overlijden bestaat en beschikkingen houdende verklaring van overlijden; alle Ambtenaren, terstond van alle ter hunner kennis gekomen handelingen in strijd met deze verordening of nalatigheden in de nakoming daarvan.

Hoofdstuk II

Grondslagen

Eerste afdeling

Algemene bepalingen

Art. 19. De successiebelasting wordt geheven over de waarde, die door ieder wordt verkregen, na aftrek van zijn aandeel in de schulden en lasten volgens de derde Afdeling van dit Hoofdstuk en hetgeen verder volgens de bepalingen dezer verordening mag worden afgetrokken.

**Grondslag
successie-
belasting**

Art. 20. De overgangsbelaasting wordt geheven over de waarde der onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, die overgaan.

**Grondslag
overgangs-
belasting**

Art. 21. Rechten, bij de verkrijging van eene opschortende voorwaarde afhankelijk, komen voor de heffing der belasting niet, die van eene ontbindende voorwaarde afhankelijk, wel in aanmerking; behoudens bijvordering of teruggave van belasting in verband met de werkelijke vermogensvermeerdering bij de vervulling der voorwaarde.

**Opschortende
of ontbindende
voorwaarde**

Hetzelfde geldt van verbintenissen, bij den overgang van eene opschortende of ontbindende voorwaarde afhankelijk.

Tweede afdeling

Baten

Art. 22. De waarde der baten, die tot grondslag strekt voor de heffing der successie- en overgangsbelaasting, is bij verkrijgingen als erfgenaam of legataris en andere verkrijgingen bij het overlijden zonder of met tijdsbepaling, de waarde, opgevat volgens artikel 23 of 24 ten dage van het overlijden; in andere gevallen die waarde ten dage van de rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspuit.

**Peildatum
waardering**

Bij verkrijgingen onder eene opschortende voorwaarde strekt tot grondslag der heffing de waarde ten tijde van de vervulling der voorwaarde.

Art. 23. Voor de berekening der successiebelasting wordt de waarde bepaald:

**Waarderings-
voorschriften
successie-
belasting**

1e. voor de goederen, onbezwaard verkregen of verkregen onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit, als volgt:

- a. van onroerende zaken, binnen Curaçao gelegen en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, met uitzondering van die sub b genoemd, op de algemene verkoopwaarde;
- b. van grondrenten, op den afkoopprijs bij de vestiging bepaald en indien die niet bepaald is, op de waarde naar den maatstaf bij artikel 780 van het oude Burgerlijk Wetboek vastgesteld; bij gebreke van de daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, op de algemeene verkoopwaarde;
- c. van schuldvorderingen op naam, op het bedrag van het kapitaal of op de waarde in verband met de verleende waarborgen, de gegoedheid des schuldenaars en de gemaakte bedingen;
- d. van lijfrenten of andere periodieke, van het leven afhankelijke, uitkeeringen, op de kapitaalwaarde, verkregen, door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met de getallen naar de volgende tabel:

Wanneer de persoon, gedurende wiens leven de uitkeering moet plaats hebben:

15 jaar of minder oud is, met 18

boven de 15 tot 25 jaren oud is, met 17
 boven de 25 tot 35 jaren oud is, met 16
 boven de 35 tot 45 jaren oud is, met 14
 boven de 45 tot 55 jaren oud is, met 12
 boven de 55 tot 65 jaren oud is, met 8
 boven de 65 tot 75 jaren oud is, met 5
 boven de 75 tot 80 jaren oud is, met 3
 boven de 80 jaren oud is, met 2.

Wanneer de lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen in voorwerpen in natura bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag gesteld op het twaalf-en-een-halfvoud van de jaarlijkse opbrengst, en wordt de waarde daarvan geregeld volgens de landelijke marktprijzen der laatst verlopen tien jaren, door elkander gerekend. Bij gebreke van bekendheid der daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, wordt het jaarlijksch bedrag door den aangever begroot.

Ten aanzien van tontines, contracten van overleving en dergelijke, wordt het jaarlijksch bedrag gehouden dat te zijn van het laatstverloopen boekjaar. De waarde wordt berekend als die der lijfrenten.

Indien eene uitkering voor een bepaalden tijd is ingesteld, wordt de kapitaalswaarde bepaald door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met het getal, aangewezen in een bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, naar een rentevoet van 4%, vast te stellen tabel.

Het belastbaar kapitaal, naar deze berekening verkregen, kan, indien de uitkering tevens van het leven afhankelijk is, niet hooger zijn dan dat, hetwelk verkregen zou zijn, wanneer de uitkering van het leven afhankelijk ware gesteld.

Bij uitkeeringen, welke door meer dan één natuurlijk persoon gezamenlijk worden verkregen, wordt het bedrag van ieders aandeel tot kapitaal gebracht volgens bovenstaande tabel.

Voor uitkeeringen, aan rechtspersonen voor onbepaalden tijd besproken, wordt het vijf-en-twintigvoud der jaarlijksche uitkering genomen;

e. van de loopende termijnen van huren en interest op het bedrag tot en met het overlijden verschuldigd of op de waarde ervan in verband met de sub c bedoelde omstandigheden;

f. van alle goederen, hiervóór sub a-e niet genoemd, op de algemeene verkoopwaarde.

2e. van de goederen, die in vruchtgebruik worden verkregen, op het overeenkomstig de bepalingen van no. 1 letter d van dit artikel tot kapitaal gebrachte bedrag der jaarlijksche inkomsten, naar den maatstaf van vier ten honderd der overeenkomstig no. 1 te bepalen kapitaalswaarde op het tijdstip, waarop het genot aanvangt.

Onder vruchtgebruik worden, voor de toepassing dezer verordening, mede verstaan vruchtgenot, recht van gebruik en van bewoning, vruchten en inkomsten, jaarlijksche opbrengst en soortgelijke uitkeeringen uit daartoe aangewezen goederen, daaronder begrepen het bij anderen dan de legatarissen verbleven genot van legaten welke, ten gevolge van eene toegevoegde tijdsbepaling, niet binnen twee jaren na het overlijden of eerst op een onzeker tijdstip vorderbaar zijn.

3e. van hetgeen onder den last van vruchtgebruik of van periodieke uitkering geërfd of verkregen wordt, op de overeenkomstig no. 1 te bepalen waarde van het onbezwaarde goed, na aftrek van de waarde, welke op het tijdstip der verkrijging aan de uitkering of het vruchtgebruik, volgens de bepalingen van no. 1, letter e of van no. 2, moet worden toegekend. De aftrek wordt, indien het vruchtgebruik of de uitkering aan of ten behoeve van verschillende personen, van onderscheiden leeftijd, levenslang bij opvolging besproken of bedongen is, bepaald in verhouding tot den leeftijd des jongsten.

Art. 23a. Een geldvordering als bedoeld in artikel 13, derde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek wordt in aanmerking genomen als een renteloze vordering, indien daarop het rentepercentage, berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, vierde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de schulden die corresponderen met de aldaar bedoelde geldvorderingen.

Art. 24. Voor de berekening der overgangsbelasting wordt de waarde der verkregen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen bepaald als volgt:

1. van het onbezwaarde goed, van het goed verkregen onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit en van het met een vruchtgebruik bezwaard goed, op de waarde van het onbezwaarde goed ten dage van den overgang, op de bij artikel 23, no. 1, letters a en b voorgeschreven wijze te

begrooten of te regelen;

2. van het vruchtgebruik:

a. indien het door natuurlijke personen zonder bepaling van tijd wordt verkregen, op de helft der bij no. 1 bedoelde waarde en indien het door rechtspersonen zonder bepaling van tijd of voor bepaalde tijd van niet minder dan vijf en twintig jaren verkregen wordt, op het geheel van die waarde;

b. indien het door natuurlijke personen voor bepaalde tijd, of door rechtspersonen voor bepaalde tijd van minder dan vijf en twintig jaren wordt verkregen, op de wijze bij artikel 23 no. 2, eerste lid, aangeduid; voor natuurlijke personen in verband met no. 2, letter a.

Indien in de sub 1 en 2 bedoelde gevallen het met een vruchtgebruik bezwaard goed en het vruchtgebruik bij dezelfde overgang aan verschillende verkrijgers overgaan, wordt de waarde van het met een vruchtgebruik bezwaard goed berekend op de bovenbedoelde waarde van het onbezwaarde goed, na aftrek van de overeenkomstig dit artikel bepaalde waarde van het vruchtgebruik.

Derde afdeling

Schulden en lasten

Art. 25. Voor de berekening der successiebelasting worden van ieders verkrijging voorzoveel schulden te zijnen laste komen, de schulden waarmede een verkrijging van een onbezwaard goed of een verkrijging van een goed onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit is bezwaard, afgetrokken voor het volle bedrag; die waarmede eene verkrijging in vruchtgebruik of onder den last van vruchtgebruik is bezwaard, voor het overeenkomstig artikel 23 no. 2 en 3 berekende bedrag.

De lasten worden van ieders verkrijging afgetrokken voor het aandeel daarin, dat ten zijnen laste komt.

Waardering
schulden en
lasten

Art. 26. Voor de berekening der successiebelasting kunnen geene andere lasten en schulden worden afgetrokken dan de navolgende en mits aan de hierna gestelde vereischten zij voldaan en wat de schulden betreft, voor zoover zij niet door een beroep op de verjaring zijn getroffen.

Aftrekbare
schulden en
lasten

I. Lasten

a. de kosten van lijkbezorging, met uitzondering van de kosten van lijkbezorging van een kind welks vermogen de erfgenaam het vruchtgenot had;

De rechter heeft de bevoegdheid om dezelve te verminderen, indien zij bovenmatig zijn.

Voorts de sommen, besproken of uitgekeerd voor de uitvaart van den erflater en de te zijnen behoeve te doene kerkelijke diensten of te vieren godsdienstige plechtigheden, sedert den dag van zijn afsterven tot en met het eerste jaargetijde na zijn overlijden, en zulks geëvenredigd aan den stand en het vermogen van den overledene, met inachtneming van het plaatselijk gebruik en de bijzondere omstandigheden. Hetgeen te dier zake meer is besproken wordt beschouwd als legaat aan niet verwante personen;

b. de lasten, bij schenking aan den bevoordeelde opgelegd.

II. Schulden

a. interesten, renten en huren tot en met den dag van overlijden;

b. de schulden, ten tijde van de verkrijging bestaande, die voortspruiten uit het beroep van den overledene;

c. huisschulden tot en met den dag van de verkrijging; dienstbodenloon voor den op dien dag loopenden geheelen termijn.

De schulden, onder letter a-c genoemd, worden elk afzonderlijk in de aangifte opgegeven met aanwijzing van haren oorsprong, den tijd waarover zij loopen en den naam des schuldeischers;

d. van de belastingen: de zakelijke tot en met den dag der verkrijging, de persoonlijke tot en met den laatsten dag van het tijdvak, waarover zij loopen, tenware aanspraak op afschrijving of teruggave bestaat. Indien zij tijdens de aangifte nog niet zijn vastgesteld, wordt als het bedrag daarvan genomen dat, hetwelk voor het voorafgaande belastingjaar was bepaald;

e. alle overige schulden, die op de verkrijging drukken; van elke schuld moet in de aangifte het bedrag, de oorsprong, de tijd van het ontstaan en de naam van den schuldeischer worden vermeld;

in het geval van verkrijging door overlijden moet reeds vóór het overlijden van haar bestaan

en oorsprong bewijs door geschriften zijn te leveren geweest; in de aangifte moeten de authentieke of onderhandsche geschriften, waarmede dat bewijs zoude kunnen zijn geleverd, worden omschreven;

de onderhandsche geschriften, die als bewijsmiddel worden vermeld, moeten reeds vóór het overlijden in de macht van den schuldeischer zijn geweest; dat de aangever overtuigd is dat zulks het geval was, moet in de aangifte worden verklaard;

in de aangifte moet worden verklaard, dat de aangever overtuigd is, dat de daarin vermelde bewijzen niet werden opgemaakt of afgegeven om iemand te bevoordeelen of om de betaling van successierechten te ontgaan.

De schulden, waaromtrent voormelde verklaringen niet naar waarheid kunnen worden afgelegd, worden beschouwd als 'niet voor het overlijden bestaande schulden'

Hoofdstuk III

Aangifte

Aanslag-
belasting

Art. 26a. 1. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

2. De belasting wordt geheven van de verkrijger.

Art. 26b. (Niet meer van toepassing)

Aangifte suc-
cessie-belasting
erfgenamen

Art. 27. Iedere erfgenaam van een ingezetene van Curaçao is verplicht ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtgebied de overledene zijne laatste woonplaats had, eene schriftelijke, ondertekende aangifte in te leveren.

De aangifte moet inhouden:

1. de voornamen, den naam, het beroep en de woonplaats des aangevers;
2. de voornamen, den naam, de laatste woonplaats en de dagteekening van overlijden van den overledene;
3. of de verkrijging bij versterf is geschied en anders de aanduiding van de titels, krachtens welke wordt verkregen;
4. de voornamen, naam, beroep en woonplaats van alle erfgenamen, legatarissen en verdere verkrijgers met hunne bloed- of aanverwantschap of betrekking van huwelijk tot den overledene, van wien verkregen wordt of de vermelding dat geene zoodanige betrekking bestaat; alsmede de dagteekening der geboorte van de personen, van wier leven verkregen wordende vruchtgebruiken of periodieke uitkeeringen afhankelijk zijn. Van ontbindende voorwaarden en van verkrijgingen onder opschortende voorwaarde wordt melding gemaakt;
5. eene specifieke en duidelijke omschrijving en de waarde van alle goederen, die tot de nalatenschap behooren; van rechten van eene opschortende voorwaarde afhankelijk en van onzekere rechten wordt melding gemaakt, doch behoeft de waarde niet te worden opgegeven, behoudens de verplichting tot nadere aangifte; evenzoo wordt melding gemaakt van ontbindende voorwaarden.

Gelijke goederen mogen bijeen en de waarde daarvan kan gezamenlijk worden vermeld, behoudens het bepaalde sub 7.

Huizen, ongebouwde onroerende zaken welke niet aaneengeleggen zijn, beperkte rechten, buiten Curaçao gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, schuldvorderingen waarvan geen verhandelbare bewijzen bestaan en schepen worden steeds afzonderlijk omschreven en op waarde gesteld.

Bij de omschrijving der onroerende goederen wordt de ligging opgegeven met aanduiding zoo mogelijk van straat en nummer der huizen en van de ongebouwde eigendommen de oppervlakte en de begrenzing.

Ten aanzien van vruchtgebruiken en periodieke uitkeeringen wordt opgegeven de tijd, waarvoor zij zijn ingesteld.

Bij de omschrijving van schuldvorderingen, als hiervoor gemeld, die op eene lagere waarde dan het bedrag van het te vermelden kapitaal worden aangegeven, worden de bijzonderheden bij artikel 23 letter c bedoeld, omschreven;

6. de lasten en schulden, die volgens den aangever in mindering kunnen worden gebracht, omschreven volgens artikel 26. Ook van schulden van eene opschortende voorwaarde afhankelijk wordt melding gemaakt, alsmede van ontbindende voorwaarden;
7. hetgeen door ieder wordt verkregen en de waarde daarvan, na aftrek van ieders aandeel in de lasten en schulden; van verwerpingen wordt melding gemaakt;

8. indien door het overlijden goederen worden geërfd of verkregen, welke met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen zijn belast, de omschrijving der met vruchtgebruik belaste goederen, het bedrag der periodieke uitkeeringen, den titel waarbij het vruchtgebruik is ingesteld of de uitkeeringen zijn opgelegd, den naam en de woonplaats der vruchtgebruikers of genietters en van degenen van wier leven het vruchtgebruik of de uitkeering afhangt, den ouderdom dier personen en het tijdvak, waarvoor het vruchtgebruik of de uitkeering is ingesteld.

Indien de aangever niet of niet volledig in staat is om aangifte van de met vruchtgebruik belaste goederen te doen, vermeldt hij zulks in de aangifte. In dat geval is de vruchtgebruiker tot die aangifte verplicht binnen eene maand na vordering daartoe door de Inspecteur. Bij gebreke van daaraan te voldoen is artikel 42 toepasselijk en de vruchtgebruiker voor de verschuldigde successiebelasting en verhoogingen aansprakelijk.

Art. 28. Bij alle aangiften voor de successiebelasting, door erfgenamen te doen, wordt opgegeven of de overledene al dan niet eenige goederen als bezwaarde erfgenaam of legataris of in vruchtgebruik bezat, en zoo ja, waarin zij bestaan, door wien en bij welken titel de erfstelling over de hand of het vruchtgebruik is ingesteld, aan wien de goederen moeten worden uitgekeerd, wie tot het genot van het goed is gekomen of op wien het vruchtgebruik bij opvolging is overgegaan.

Opgave bezwaarde goederen en periodieke uitkeringen

Gelijke opgaven worden vereischt ten aanzien van het al dan niet bezitten, het vervallen of overgaan van periodieke uitkeeringen.

Indien eenige opgave, als in dit artikel bedoeld, is verzuimd of onjuist gedaan, is iedere ondertekenaar der aangifte hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting ter zake verschuldigd, behoudens het recht tot terugvordering van de schuldenaren.

Art. 29. Iedere legataris van een ingezetene van Curaçao en iedere verkrijger tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene van Curaçao door diens overlijden is verplicht aangifte te doen van zijne verkrijging ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de overledene zijne laatste woonplaats had. Op deze aangifte is artikel 27, voorzoveel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Aangifte successie-belasting legaten en schenkingen

Op gelijke wijze is iedere verkrijger onder de levenden tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene van Curaçao verplicht aangifte van zijne verkrijging te doen ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de schenker zijne woonplaats had.

Art. 30. Voor de overgangsbelasting moet door iederen erfgenaam, legataris of anderen verkrijger aangifte van zijne verkrijging worden gedaan ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Aangifte overgangsbelasting

Op deze aangifte is artikel 27, voorzoveel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Art. 31. Op dezelfde wijze als bij de artikelen 27, 29 en 30 bepaald, zijn tot aangiften van hun verkrijgingen gehouden:

Aangifte vruchtgebruik, periodieke uitkeringen en fideicommiss

1. zij die als legataris of bevoordeelde onder de levenden een vruchtgebruik of periodieke uitkering bij opvolging verkrijgen;

2. de verwachters bij een erfstelling of legaat over de hand, die verkrijgen door de vervulling van een opschortende voorwaarde welke zich aansluit bij de ontbindende voorwaarde van het overlijden van een eerdere verkrijging.

2. De aangifte geschiedt ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de instelling van het vruchtgebruik de periodieke uitkering of de instelling over de hand is of had moeten zijn gegeven.

Art. 32. In het geval, bedoeld bij artikel 14, tweede lid, is hij, die de stichting in het leven roept, verplicht op de wijze, als bij de vorige artikelen bepaald, aangifte te doen ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied hij woont of, zoo hij geen ingezetene van Curaçao is, de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Aangifteplicht oprichter stichting

Art. 33. Erfgenamen en legatarissen van dezelfde overledene, of gezamenlijke verkrijgers bij of na overlijden, of onder de levenden krachtens denzelfden titel, kunnen gezamenlijk aangifte doen bij een door hen allen ondertekend stuk.

Gezamenlijke aangifte

Hetzelfde is toepasselijk op de aangifte voor de overgangsbelasting ten opzichte van gezamenlijke verkrijgers.

Er kan geene aangifte bij hetzelfde stuk geschieden van verkrijgingen van meer dan één overledene of schenker.

Art. 34. (Vervallen)

Aangifteplicht
uitvoerder
testament

Art. 35. Executeurs van nalatenschappen, die hun woonplaats binnen Curaçao hebben, zijn, op dezelfde wijze als erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers bij het overlijden tot het doen van aangifte bevoegd.

Wanneer zij van deze bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, zijn zij op gelijke wijze als genoemde personen tot vervulling van alle aan deze bij deze verordening opgelegde verplichtingen gehouden.

Art. 36. (Vervallen)

Aangifteplicht
bewaarnemer

Art. 37. Zij, die zaken of waarden onder zich hebben met de opdracht om die bij het overlijden van een ingezetene van de Nederlandse Antillen niet in de boedel te brengen, zijn verplicht een schriftelijke, ondertekende aangifte in te leveren, behelzende: de naam en de voornamen van de overleden bewaargever of de overleden echtgenoot van de bewaargever, met wien hij in algehele gemeenschap was gehuwd, diens laatste woonplaats, een specifieke omschrijving van de zaken of waarden, dan titel waaronder zij de zaken of waarden onder zich hadden en een nauwkeurige aanwijzing van de bestemming der zaken of waarden.

2. Deze aangifte moet worden ingeleverd ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de overledene zijn laatste woonplaats had, binnen de termijn van één maand na aanmaning bij deurwaardersexploot en in ieder geval vóórdat de tot de aangifte verplichten de zaken of waarden uit handen geven of op enige andere wijze aan de opdracht gevolg geven.

3. De Inspecteur is bevoegd de inhoud van deze aangifte aan de erfgenamen van de overledene en aan de executeur of door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap, zo deze aangifte gedaan heeft, mede te delen; zomede aan legatarissen en andere verkrijgers, voorzover zij belanghebbenden daarbij zijn.

4. Bij niet-inlevering der aangifte binnen de gemelde termijn en bij onvolledigheid of onnauwkeurigheid der aangifte zijn zij, die tot het inleveren verplicht zijn, hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting, die terzake van de hiervoor bedoelde zaken of waarden verschuldigd zal zijn.

5. Zij verbeuren bovendien een boete, gelijkstaande met het bedrag van de verschuldigde belasting, doch van ten minste honderd gulden.

De vordering van belasting waartoe dit artikel aanleiding geeft, wordt ingesteld op de wijze, bepaald bij artikel 42.

Beneficiaire
aanvaarding

Art. 38. 1. Het aanvaarden ener nalatenschap onder het voorrecht van boedelbeschrijving ontheft niet van de verplichting tot het doen van aangifte, op de wijze en binnen de termijn, bij deze verordening voorgeschreven. De verplichtingen worden niet geschorst gedurende de in artikel 192, tweede lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde termijn.

2. De vervulling der verplichtingen, uit deze verordening voortvloeiende, wordt niet beschouwd als een daad van aanvaarding.

3. De aangifte, gedaan door de erfgenaam of legataris, die vervolgens verwerpt, vervalt.

4. De kosten van vervolging tegen erfgenamen of legatarissen, ingesteld vóórdat zij verwierpen, blijven te hunnen laste, indien de vervolging alleen uit hoofde van de verwerping is gestaakt.

Art. 39. (Vervallen)

Domicilie
keuze

Art. 40. In iedere aangifte wordt een woonplaats gekozen op Curaçao of,

a.¹ wanneer het betreft een aangifte in de successiebelasting, op Curaçao waar de overledene zijn laatste woonplaats had of de schenker zijn woonplaats had ten tijde van de schenking of (onderdeel b) waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

b. wanneer het betreft een aangifte in de overgangsbelasting op Curaçao waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Zij geldt voor alle rechtsvorderingen en vervolgingen, krachtens deze verordening in te

1. De oorspronkelijke tekst gaf aan dat woonplaats moest worden gekozen het eiland waar de overledene zijn laatste woonplaats had, de schenker zijn woonplaats had ten tijde van de schenking of (onderdeel b) waar de onroerende zaak is gelegen. Sinds de opheffing van de Nederlandse Antillen kan dit in alle gevallen slechts Curaçao betreffen.

stellen tegen de erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers, of tegen degenen die tot de vervulling der aan deze opgelegde verplichtingen gehouden zijn.

Zij, die voor de successiebelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ter laatste woonplaats van den overledene of van den schenker ten tijde der schenking, gedurende één jaar na het overlijden of de schenking; na dien tijd ten parkette van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij de Rechter in Eerste Aanleg op Curaçao, waar de overledene zijne laatste woonplaats, of de schenker tijdens de schenking zijn woonplaats had.

Zij, die voor de overgangsbelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ten parkette gemeld op Curaçao, waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Van alle exploiten, gedaan aan personen, die hetzelfde domicilie hebben, wordt slechts ééne kopij gelaten.

Art. 41. 1. De Inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte ter zake van verkrijgingen door overlijden zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan zes maanden na de dag van overlijden.

Aangifte
termijn

2. De Inspecteur kan in bijzondere gevallen de termijn van aangifte verlengen.

3. Indien zwangerschap oorzaak is, dat onzekerheid bestaat omtrent de persoon des erfgenaams of legataris of de heffing der belasting, gaat de termijn in van den dag der bevalling of, indien de vrouw vroeger mocht overlijden, van den dag van haar overlijden of, indien geen van beiden op den driehonderdenzesde dag na den dood des erflaters mocht hebben plaats gehad, alsdan van den eersten daarop volgenden dag.

4. De in het eerste lid bedoelde termijn van zes maanden loopt niet gedurende de tijd dat de nalatenschap onbeheerd is gelaten en geen vereffenaar is benoemd. Indien verkregen wordt ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde, van aanvaarding nadat eerst verwerping had plaatsgehad, van een afstand door een verkrijger onder een ontbindende voorwaarde als bedoeld in de aanhef van artikel 23, ten 1e, ten behoeve van de verwachters, van de uitoefening van een wilsrecht voortspuitende uit ten sterfdage of ten tijde van de verkrijging bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, dan wel ten gevolge van de toepassing van artikel 33 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, gaat de in het eerste lid bedoelde termijn van zes maanden in op de dag waarop één van die gebeurtenissen plaatsvindt.

5. De Inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte ter zake van verkrijgingen anders dan door overlijden zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan drie maanden na de dag van de rechtshandeling waaruit de vermogensvermeerdering voortvloeit en in geval van artikel 14, tweede lid, drie maanden na de dagtekening van de akte waarbij de stichting in het leven is geroepen.

Art. 42 t/m 55. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Bedrag der belasting

Art. 56. Van de successiebelasting is vrijgesteld:

Vrijstellingen

1e. hetgeen door het land Curaçao wordt verkregen;

2e. elke schenking of making uitsluitend ten behoeve van de oorlogvoering door het Koninkrijk of ten behoeve van den noodigen wederopbouw of de leniging van den nood tengevolge daarvan;

3e. al wat in vruchtgebruik of bij wijze van periodieke uitkeering wordt verkregen, zoo de verkrijger of ander persoon van wiens leven het genot afhangt sterft, vóórdat des verkrijgers genot zes maanden heeft geduurd. Ingeval van later overlijden wordt vrijstelling verleend voor dat gedeelte van de belasting, hetwelk het voordeel door den verkrijger, blijkens daarvan overgelegde bewijzen genoten, te boven gaat;

4e. de waarde der onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, waarover in Nederland de belasting op den overgang bij overlijden wordt bewezen te zijn betaald geworden, doch alleen voorzover die in het actief voorkomende waarde, naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen;

Ingeval het onder no. 3 bedoelde overlijden plaats heeft of de onder dat nummer en onder no. 4 bedoelde bewijzen geleverd worden na de betaling van de belasting, geschiedt teruggave, wanneer deze wordt gevraagd binnen den termijn, voor de verjaring bepaald.

5e. schenkingen van roerende zaken tot persoonlijk gebruik van de begiftigde, mits tot geen hogere waarde dan f 10.000, aan bloedverwanten in de rechte nederdalende lijn, ouders en schoonouders en Cg 2.000 in alle andere gevallen;

6e. hetgeen wordt verkregen door een binnen Curaçao gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of het algemeen nut beogende instelling;

7e. hetgeen wordt verkregen van een in het vorige onderdeel bedoelde instelling voorzover betreft uitkeringen door die rechtspersoon gedaan op grond van haar reglement of stichtingsbrief;

8e. hetgeen wordt verkregen van een particulier fonds;

9e. hetgeen door een begunstigde wordt verkregen van een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht.

10° de waarde van aanspraken ingevolge een pensioenregeling alsmede de waarde van lijfrenten alsmede de waarde van aanspraken op uitkeringen uit lijfrentespaarrekeningen en lijfrentebeleggingsrekeningen, voor zover toekomende aan de partner of gewezen partner of een bloed- of aanverwant in de rechte lijn. Als partner in de zin van deze bepaling wordt aangemerkt de echtgenoot, alsmede de levenspartner.

Van de overgangsbelasting is vrijgesteld hetgeen door het land Curaçao wordt verkregen;

Art. 57. (Vervallen)

Heffing naar
bloed- en
aanverwant-
schap

Art. 58. 1. De successiebelasting wordt geheven naar de bloedverwantschap of betrekking van huwelijk of levenspartnerschap tussen verkrijger en degene, van wie of door wiens vrijgevigheid is verkregen, of volgens deze verordening geacht wordt te zijn verkregen.

2. Voor de toepassing van deze landsverordening is in de gevallen, bedoeld in artikel 2, eerste en tweede lid, degene, van wie wordt verkregen, de overleden echtgenoot of levenspartner.

3. Verkrijgingen krachtens erfrecht door echtelieden of levenspartners worden voor de berekening van de successiebelasting aangemerkt als verkrijging door één van de echtelieden of levenspartners en bij verschil in graad, door degene van hen met wie de erflater het naast verwant is.

4. Voor de berekening van de successiebelasting in het geval van verkrijging bij wijze van schenking, worden echtelieden of levenspartners als één en dezelfde persoon aangemerkt. De belasting wordt alsdan berekend naar het naaste verwantschap tussen schenker of diens echtgenoot of levenspartner en de begiftigde of diens echtgenoot of levenspartner.

5. Het vierde lid is niet van toepassing op schenkingen van een echtgenoot of levenspartner aan zijn echtgenoot of levenspartner.

Art. 59. Bij verkrijging, anders dan als erfgenaam ab intestato, wordt indien tusschen den verkrijger en dengene, van wien of door wiens vrijgevigheid verkregen wordt, de betrekking van huwelijk en tevens die van bloedverwantschap of wel meer dan eene betrekking van bloedverwantschap bestaat, het voor den belastingschuldige gunstigste tarief toegepast.

Belastingvrije
bedragen

Art. 60. Voor de berekening van de successiebelasting wordt het bedrag van de vermogensvermeerdering, dat tot grondslag van de heffing moet strekken, vooraf verminderd:

a. indien verkregen als erfgenaam of legataris:

1°. voor bloed- en aanverwanten in de rechte neerdalende lijn, ouders en schoonouders met Cg 80.000;

2°. voor de overblijvende echtgenoot, of levenspartner met Cg 240.000;

3°. in alle andere gevallen met Cg 8.000.

b. indien verkregen bij wijze van schenking:

1°. voor de echtgenoot, levenspartner en bloed- en aanverwanten in de rechte neerdalende lijn, ouders, groot- en schoonouders jaarlijks Cg 20.000 met dien verstande dat bij opvolgende schenkingen in hetzelfde jaar, door en aan dezelfde persoon gedaan, op de tweede en volgende schenkingen deze vermindering slechts wordt toegepast, voor zover dit niet reeds bij vorige schenkingen is geschied;

2°. in alle andere gevallen met jaarlijks Cg 8.000, met dien verstande, dat bij opvolgende schenkingen in hetzelfde jaar, door en aan dezelfde persoon gedaan, op de tweede en volgende schenkingen deze vermindering slechts wordt toegepast, voorzover dit niet reeds bij vroegere schenkingen is geschied;

Art. 60a. Behalve in de gevallen bij deze verordening voorzien, wordt vermindering van de aanslag verleend, indien en voorzover ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde, van de uitoefening van een op de wet berustend terugvorderingsrecht, van de toepassing van artikel 33 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek of van de uitoefening van een wilsrecht, voortspruitende uit ten sterfdege of ten tijde van de verkrijging reeds bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, anders dan door opvolging krachtens een voorwaarde als bedoeld in de aanhef van artikel 23, ten 1e, wijziging wordt gebracht in de persoon van de verkrijger of in het verkregene. De eerste volzin is niet van toepassing bij de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 61.1. De successiebelasting wordt bij een belastbare grondslag van schenking dan wel erfenis, na aftrek van het bedrag van de vrijstelling progressief² geheven aan de hand van de navolgende tabel:

Tarief
successie-
belasting

Bij de verkrijging als	bloed- en aanverwanten in de rechte neerdalende lijn of de overblijvende echtgenoot of levenspartner	Bloed- en aanverwant en in de rechte opgaande lijn	(Schoon-) broers of (schoon-) zusters	broeders- of in alle zusterskind andere gevallen	
Wanneer de vermogensvermeerdering bedraagt:					
	%	%	%	%	%
tot Cg 50.000	2	3	4	6	8
Cg 50.001 – Cg 250.000	4	6	8	12	16
Cg 250.001 en hoger	6	9	12	18	24

2. In afwijking van het eerste lid wordt bij een verkrijging door een particulier fonds de belasting geheven naar een tarief van 25%.

3. In afwijking van het eerste lid wordt bij een verkrijging door een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht belasting geheven naar een tarief van 25%.

Art. 62. Indien in het geval van verwerping, hetzij door den verkrijger, hetzij door diens rechtverkregenhebbenden, of van afstand als bij artikel 2 no. 2 bedoeld, minder successiebelasting zoude schuldig zijn dan zonder verwerping of afstand, wordt wegens de verkrijging het belastingbedrag geheven, dat verschuldigd zoude zijn geweest, indien geenerlei verwerping of geen afstand had plaats gehad. De eerste volzin is niet van toepassing indien op de voet van artikel 18 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek wordt afgezien van een wettelijke verdeling van de nalatenschap overeenkomstig artikel 13 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Verwerping

Art. 63. 1. Voor de toepassing van deze verordening worden gelijkgesteld:

- wettelijk erkende natuurlijke kinderen, met wettige kinderen, mits de bewijzen van de erkenning bij de aangifte worden overgelegd;
- Niet-erkend natuurlijke kinderen, met wettige kinderen, mits de afstamming vaststaat;
- twee personen die ingevolge artikel 1A als elkaanders levenspartners worden aangemerkt, met gehuwden;
- aanverwanten van een echtgenoot of levenspartner, met een bloedverwant, met dien verstande dat deze gelijkstelling eindigt ingeval het partnerschap dat de aanverwantschap deed ontstaan anders dan door overlijden is geëindigd;
- pleegkinderen met kinderen die in familierechtelijke betrekking tot de pleegouder staan, mits die vóór het tijdstip waarop zij de leeftijd van 21 jaar hebben bereikt dan wel het

Gelijkstelling
wettelijke en
gewettigde
kinderen

2. Gewijzigd bij P.B. 2018-59 en P.B. 2018-83 met terugwerkende kracht tot en met 17/10/18.

tijdstip waarop zij vóór die leeftijd in het huwelijk zijn getreden, gedurende ten minste een aaneengesloten periode van vijf jaren uitsluitend door de pleegouder, dan wel uitsluitend door hem en zijn echtgenoot of levenspartner tezamen, als een eigen kind zijn onderhouden en opgevoed.

2. Gewettigde kinderen worden, voor toepassing van deze verordening, beschouwd als uit het huwelijk te zijn geboren.

Twijfel over bloedverwantschap of persoon

Art. 64. Wanneer bij eene aangifte door den aangever wordt verklaard, dat er onzekerheid bestaat omtrent de bloedverwantschap of omtrent den persoon, die erft of verkrijgt, wordt naar de onderscheidingen der in artikel 61 voorkomende tabel het hoogste percentage, dat in verband met de betrekkingen van huwelijk of bloedverwantschap schuldig zoude kunnen zijn, geheven; behoudens teruggave van hetgeen naderhand blijkt te veel betaald te zijn, zoo deze teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald, of, ingeval van rechtsgedingen over de erfenis of de verkrijging, binnen een jaar na het eindvonnis.

Tarief overgangsbelasting

Art. 65. De overgangsbelasting bedraagt acht ten honderd.

Hoofdstuk V

Belastingschuld, aansprakelijkheid, betaling, teruggave en verjaring

Belasting-schuldige

Art. 66. De successie- en overgangsbelastingen zijn verschuldigd door iederen verkrijger voor hetgeen door hem wordt verkregen, voorzover daaromtrent geene andere bepalingen bij uiterste wil of overeenkomst zijn gemaakt.

Aansprakelijkheid bij vruchtgebruik

Art. 67. Wanneer goederen niet zijnde registergoederen, inschrijvingen op de Grootboeken der Nationale Schuld uitgezonderd, als erfgenaam of legataris van een ingezetene van Curaçao onder den last van vruchtgebruik worden verkregen en de vruchtgebruiker door den insteller is ontheven van het stellen van zekerheid, is hij, die die goederen heeft geërfd of verkregen, niettemin bevoegd om na de betaling van de wegens deze verkrijging verschuldigde successiebelasting te vorderen, dat de vruchtgebruiker binnen eene maand te zijnen behoeve voldoende zekerheid stelle als bij artikel 206 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek bedoeld, ten beloope van het bedrag der betaalde belasting; tenzij de vruchtgebruiker dit bedrag binnen eene maand na de aangifte der verkrijging tegen hoogstens vier ten honderd 's jaars heeft voorgeschooten met opeischbaarheid bij het einde van het vruchtgebruik.

De belasting van gelegateerde periodieke uitkeringen wordt voorgeschooten door hem, die met de uitkering is belast en bij iedere termijn van betaling, naar evenredigheid van het getal, waarmee de uitkering overeenkomstig artikel 23, letter d is vermenigvuldigd, gekort, met bijrekening van een interest van vier ten honderd, alles tenzij andere beschikkingen zijn gemaakt.

Aansprakelijkheid successiebelasting

Art. 68. Voor de betaling der successiebelasting zijn tegenover het land aansprakelijk 1e. elke erfgenaam, legataris of andere verkrijger voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en elke erfgenaam tevens ten beloope van zijne verkrijging voor de belasting bij het overlijden door de mede-erfgenamen en legatarissen verschuldigd.

De aansprakelijkheid van legatarissen en andere verkrijgers is hoofdelijk voor hetgeen voor hen gezamenlijk wordt verkregen.

2e. de erfgenamen hoofdelijk:

a. voor de belasting, bij het overlijden van den erflater verschuldigd door de erfgenamen en legatarissen, die niet hunne woonplaats in Curaçao hebben. Zij hebben op de door laatstgenoemden verkregen zaken voorrecht, onmiddellijk rang nemende na 's lands kas, bij artikel 75 bepaald en op den voet van dat artikel;

b. voor de belasting, bij het overlijden verschuldigd in de gevallen bedoeld bij artikel 64.

Ingeval van schenking is tegenover het land de schenker met den bevooroordeelde hoofdelijk voor de betaling der successiebelasting aansprakelijk.

Aansprakelijkheid overgangsbelasting

Art. 69. Voor de betaling der overgangsbelasting zijn tegenover het land aansprakelijk de verkrijgers, elk voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en, bij gezamenlijke verkrijging, alle verkrijgers hoofdelijk.

Aansprakelijkheid oprichting stichting

Art. 70. In het geval bedoeld bij artikel 14, tweede lid is de stichter voor de verschuldigde successie- of overgangsbelasting tegenover het land aansprakelijk.

Art. 71. In alle niet uitdrukkelijk genoemde gevallen zijn tegenover het land de schuldenaren aansprakelijk en gezamenlijke legatarissen of andere gezamenlijke verkrijgers hoofdelijk.

Aansprakelijk-
heid overige
gevallen

Art. 72. De aansprakelijkheid, bij de artikelen 68-71 bepaald, strekt zich uit tot de boeten der belasting,³⁸ met uitzondering van die wegens te late betaling door anderen verschuldigd.

Aansprakelijk-
heid boeten

Art. 73 en 74. (Vervallen)

Art. 75. 's Lands kas heeft, te rekenen van elke aan successiebelasting onderworpen verkrijging, voor de successiebelasting en de boeten een voorrecht op alle verkregen goederen, onmiddellijk rang nemende na alle op dat ogenblik bestaande voorrechten, met uitzondering van die van de artikel 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Fiscaal
voorrecht bij
invordering

Dat voorrecht vervalt met twee jaren na den dag der verkrijging, ten ware binnen dien termijn vervolgingen mochten zijn aangevangen, en in dit laatste geval met twee jaren na de beteekening der laatste akte.

's Lands kas heeft voor de overgangsbelaasting en de boeten, op denzelfden voet als bij het eerste lid bepaald, voorrecht op de zaken, voor welker overgang de belasting verschuldigd is. Indien door de Inspecteur verlenging van den termijn van aangifte of door de Landsontvanger verlenging van de termijn van betaling is verleend, wordt de duur van het hier bepaalde voorrecht van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Art. 76. Het land is bevoegd om voor de successie- en overgangsbelaastingen en de verhogingen conservatoir beslag te leggen.

Beslaglegging

Art. 77 t/m 78. (Vervallen)

Art. 79. 1. Bij ministeriële beschikking met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Delegatie-
bepaling

2. Een ministeriële beschikking als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Art. 80. Behalve in de gevallen, bij deze verordening voorzien, kan de belasting noch verminderd noch teruggegeven worden dan:

Vermindering
van belasting

1e. ingeval de verordening niet juist is toegepast;

2e. indien en voorzoverre als het verkregene tengevolge van de vervulling eener aan de verkrijging verbonden voorwaarde, van verwerping, van vernietiging in rechte van een uiterste wil of rechtshandeling, of van herroeping of tenietdoening eener schenking, door anderen wordt verkregen of tot anderen terugkeert.

Art. 80a. 1. Teruggave ingevolge de bepalingen van deze landsverordening van te veel of ten onrechte betaalde belasting, boeten en interest vindt plaats op machtiging van de Inspecteur.

Verzoek om
teruggaaf

2. Het verzoek tot teruggave moet, voor zover in deze landsverordening niet anders is bepaald, binnen één jaar, nadat de betaling van belasting heeft plaats gehad, zijn ingediend bij de Inspecteur.

Art. 81. 1. In afwijking van het bepaalde in de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) kan een navordering worden opgelegd, indien geen aangifte is gedaan, binnen vijf jaar na de inschrijving van de akte van overlijden in de registers van de burgerlijke stand in Curaçao of na de dag waarop stukken waaruit het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit waardoor de belastingschuld is ontstaan, ter kennis zijn gekomen van de ambtenaar bij wie aangifte had moeten worden gedaan indien het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit buiten Curaçao heeft plaats gehad.

Navorderings-
termijn

2. Het recht tot navordering vervalt vijftien jaar na het overlijden, de rechtshandeling of de feiten, bedoeld in het eerste lid.

Art. 81a. Tegen een beschikking genomen krachtens deze landsverordening, staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht.

Beschikking
voor beroep
vatbaar

3. Bij P.B. 2001, no. 89 is 'verhogingen' gewijzigd in: boeten. Het lijkt dat ten onrechte 'der belastingen' niet is vervallen.

Hoofdstuk VI
Slotbepalingen

Art. 82. (Vervallen)

Toepassing
bij overgang
vruchtgebruik
of periodieke
uitkering

Art. 83. De bepalingen dezer verordening zijn mede toepasselijk op de overgangen van goederen met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen belast; op erfenissen of verkrijgingen, tengevolge van de vervulling eener voorwaarde; op de verkrijging van vruchtgebruik en periodieke uitkeeringen bij opvolging en op overgang van fideïcommis, onder deze verordening plaats hebbende, al mocht ook de oorspronkelijke insteller of erflater reeds vroeger overleden zijn.

Citeertitel

Art. 84. Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam van 'Successiebelasting-verordening 1908.

Art. 85. (Niet opgenomen, heeft belang verloren).

Besluit ter uitvoering van de successiebelastingverordening 1908

P.B. 1908-67

Art. 1

Tabel

Voor de toepassing van art. 23 no. 1 letter d, vijfde lid en art. 23 nos. 2 en 3 van de Successiebelastingverordening 1908 wordt vastgesteld de hieronder geplaatste tabel.

Voor de berekening wordt een gedeelte van een gulden van het bedrag van de jaarlijkse uitkering of van de jaarlijkse inkomsten van het vruchtgebruik, voor een volle gulden gerekend.

TABEL, aanwijzende de kapitaalswaarde van een jaarlijkse uitkering of een jaarlijks vruchtgebruik ter waarde van f.1 gedurende een bepaald aantal jaren naar een rentevoet van 4%.

Aantal jaren	Kapitaals- waarde gld.ct		Aantal jaren	Kapitaals- waarde gld.ct	
1	1	00	43	21	18
2	1	96	44	21	37
3	2	88	45	21	54
4	3	77	46	21	72
5	4	63	47	21	88
6	5	45	48	22	04
7	6	24	49	22	19
8	7	00	50	22	34
9	7	73	51	22	48
10	8	43	52	22	61
11	9	11	53	22	74
12	9	76	54	22	87
13	10	38	55	22	99
14	10	98	56	23	10
15	11	56	57	23	22
16	12	11	58	23	32
17	12	65	59	23	43
18	13	16	60	23	52
19	13	65	61	23	62
20	14	13	62	23	71
21	14	59	63	23	80
22	15	02	64	23	88
23	15	45	65	23	96
24	15	85	66	24	04
25	16	24	67	24	12
26	16	62	68	24	19
27	16	98	69	24	26
28	17	33	70	24	33
29	17	66	71	24	39
30	17	98	72	24	45
31	18	29	73	24	51

Curaçao – Successiebelasting

Besluit ter uitvoering van de successiebelastingverordening 1908

Aantal jaren	Kapitaals- waarde gld.ct		Aantal jaren	Kapitaals- waarde gld.ct	
32	18	58	74	24	57
33	18	87	75	24	62
34	19	14	76	24	68
35	19	41	77	24	73
36	19	66	78	24	78
37	19	90	79	24	82
38	20	80	80	24	87
39	20	81	81	24	91
40	20	82	82	24	95
41	20	83	83	24	99
42	20	99	84 en meer	25	00

Inwerking-
treding

Art. 2

Inwerkingtreding Dit besluit treedt in werking op de 1ste januari 1909.

Overdrachtsbelastingverordening 1908

P.B. 1908/49

Hoofdstuk I**Algemeene bepalingen****Art. 1.** In deze verordening wordt verstaan onder:

“overdracht”: ook de vestiging, afstand en opzegging van vruchtgebruik, van gebruik en van bewoning, erfdiensbaarheden, erfpacht, opstal, grondrenten, hetzij in geld of in natura verschuldigd, alsmede de rechtsvorderingen, dienende om onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen terug te eisen of te doen overdragen;

“onroerende zaken”: onroerende zaken, welke binnen Curaçao gelegen zijn en de rechten waaraan deze zijn onderworpen.

Begrips-
bepalingen

Art. 2. Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Koophandel omtrent overdracht van onroerende zaken, moeten oprichtingen van vennootschappen, zedelijke lichamen, coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen (hierna verder genoemd: “verenigingen”), waarbij onroerende zaken worden ingebracht en de in artikel 11 van deze verordening bedoelde overeenkomsten betreffende zodanige goederen op straffe van nietigheid geschieden bij in Curaçao verleden authentieke akte.

Vormvoorschrift
inbreng bij
oprichting
lichaam

Ten aanzien van deze akte is het bepaalde bij het vorige artikel toepasselijk.

Hoofdstuk II**Aard der belasting**

Art. 3. Onder de naam van overdrachtsbelasting wordt een belasting geheven op de akten en de vonnissen van overdracht van onroerende zaken.

Belastbaar feit

Met overdracht wordt voor de toepassing dezer verordening gelijkgesteld:

1°. inbreng in naamloze vennootschappen, besloten vennootschap, zedelijke lichamen, coöperatieve en andere verenigingen;

2°. inbreng door de commanditaire vennoot in open commanditaire vennootschappen.

De belasting is mede schuldig op verdelingen, in de gevallen bij deze verordening bepaald.

Art. 4. De belasting is niet schuldig:

Vrijstellingen

a. bij verkrijging door het Land Curaçao door een naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan alle aandelen al dan niet middellijk toebehoren aan de rechtspersoon Curaçao;

b. van schenkingen;

c. bij inbreng in vennootschappen, andere dan naamloze, besloten of open commanditaire in het geval bij artikel 3, tweede lid omschreven;

d. van verdelingen tussen deelgenoten, mits de titel van de gemeenschap is vermeld en de gemeenschap behoorlijk is aangetoond en behoudens de bepalingen van de volgende artikelen;

e. in het geval bij artikel 11 bedoeld, wanneer de overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, voor zover geen vergoeding is bedongen;

f. onder bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen voorwaarden bij omzetting van een niet in de vorm van een naamloze vennootschap of besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid gedreven onderneming in een wel in zodanige vorm gedreven onderneming, mits de oprichters van de vennootschap in het aandelenkapitaal geheel of nagenoeg geheel in dezelfde verhouding gerechtigd zijn als in het vermogen van de omgezette onderneming;

g. bij fusie en splitsing en onder bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen voorwaarden bij interne reorganisatie;

h. bij verkrijging van een beschermd monument als bedoeld in artikel 2, onderdeel m, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Art. 4a. Bij verkrijging krachtens de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek is belasting verschuldigd voorzover de totale waarde van de verkrijging uit de nalatenschap meer bedraagt dan het bedrag van

de geldvordering, bedoeld in artikel 13, derde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, vermeerderd met de rentevergoeding waarmee ingevolge artikel 1, tweede of derde lid, van de Successiebelastingverordening 1908 voor de heffing van het recht van successie rekening is gehouden. Voor de toepassing van de vorige volzin blijft bij het bepalen van de waarde van een verkrijging een door de ouder of stiefouder op grond van artikel 19, onderscheidenlijk artikel 21, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek voorbehouden vruchtgebruik buiten beschouwing.

Akten van verdeling

Art. 5. Op akten van verdeling is de belasting schuldig over de waarde der onroerende zaken, ten aanzien van welke de titel van gemeenschap niet in de akte is vermeld en de gemeenschap niet behoorlijk is aangetoond.

Verdeling van hetgeen is ingebracht

Art. 6. Op akten van verdeling van onroerende zaken, gemeen krachtens vennootschap, is de belasting schuldig over de waarde ten tijde der verdeling van de ingebrachte doch aan andere dan den inbrenger of diens erfgenamen of rechtverkrijgenden toegedeelde onroerende zaken of aandeelen daarin.

Het door een deelgenoot op de in artikel 11 bedoelde wijze, of door aankoop na de oprichting der vennootschap verkregen aandeel in de door anderen ingebrachte onroerende zaken wordt voor de berekening van de op de verdeling verschuldigde belasting geacht door dien deelgenoot of zijne erfgenamen of rechtverkrijgenden te zijn ingebracht, mits blijkt, dat voor de verkrijging van dat aandeel de overdrachts- of successiebelasting is betaald.

De belasting volgens dit artikel is niet schuldig op verdelingen van goederen, gemeen door ontbinding eener naamlooze vennootschap of den in artikel 3 bedoelden inbreng in eene open commanditaire vennootschap, indien wegens den inbreng de belasting is betaald.

Verdeling onverdeeldheid uit overdracht

Art. 7. Indien de onverdeeldheid van onroerende zaken uitsluitend uit eene overdracht is ontstaan, is op de akte van verdeling daarvan de belasting schuldig over de waarde van het aan hen, die zelve of wier erfslaters of rechtsvoorgangers uitsluitend bij overdracht een aandeel verkregen hadden, toegedeelde, na aftrek van het aandeel krachtens den titel van gemeenschap in elk hun toegedeeld goed, voor de verkrijging waarvan de belasting is betaald. De bepaling is niet toepasselijk, wanneer de onverdeeldheid is ontstaan door:

1. inbreng in eene vennootschap, in welk geval artikel 6 geldt;
2. overdracht van het geheel door den eenigen rechthebbende of alle deelgenoten tezamen aan gezamenlijke verkrijgers;
3. ontbinding van een zedelijk lichaam of van eene coöperatieve of andere vereeniging, mits wegens den inbreng de belasting is betaald.

Opvolgende verdeling

Art. 8. Indien bij eene verdeling, als bedoeld bij artikelen 6 en 7, aan verschillende deelgenoten tezamen goederen zijn toegedeeld en later tot verdeling dier goederen wordt overgegaan, is op de latere akte of akten wegens deze verdeling de belasting schuldig, die, zoo de daarbij gedane toedeelingen reeds bij de eerste akte hadden plaats gehad, meer verschuldigd zoude zijn geweest dan hierop is geheven.

Verkoop medeïgendom uit maat- of vennootschap

Art. 9. Op akten van verkoop van aandeelen in onroerende zaken, gemeen krachtens vennootschap of ontbinding van een zedelijk lichaam, eene coöperatieve of andere vereeniging, is, wanneer die overdracht geschiedt aan een deelgenoot krachtens denzelfden titel of zijne erven of rechtverkrijgenden, de belasting bovendien schuldig van de waarde van des koopers aandeel krachtens dien titel.

Dit artikel is niet toepasselijk:

1°. wanneer de goederen gemeen waren door ontbinding van eene naamlooze vennootschap, eene besloten vennootschap, van een zedelijk lichaam, eene coöperatieve of andere vereeniging, of door den in artikel 3 bedoelden inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens den inbreng de belasting is betaald;

2°. wanneer of voorzoover de koper zelf de goederen had ingebracht.

Onvolledige akten van verdeling

Art. 10. Akten, die ten aanzien van in het gemeen bezeten onroerende zaken de verklaring bevatten, dat daarvan de verdeling heeft plaats gehad, zonder opgaaf van al de verdeelde goederen, van hare waarde en de wijze van verdeling, worden voor de toepassing dezer verordening als akten van verdeling aangemerkt en is de belasting schuldig over de waarde van de onroerende zaken, tenzij partijen, op dezelfde wijze als bij artikel 16 voor de daar

bedoelde gevallen bepaald, de ontbrekende opgaven doen en aantoonen, dat geen of minder belasting schuldig is.

De te veel geheven belasting wordt teruggegeven, indien de vereischte schriftelijke opgaven en gemelde aantooning alsnog geschieden binnen den verjaringstermijn.

Art. 11. Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in onroerende zaken, ingevolge overeenkomst tusschen de deelgenoten bij uittreding uit de bestaande gemeenschap aan deelgenoten verblijft, tegen of zonder vergoeding aan den uitgetredene, wordt bij elk zoodanig uittreden op de van bedoelde overeenkomst opgemaakte akte de belasting bijgevorderd, alsof het aandeel van den uitgetredene bij de uittreding aan de verkrijgers ware overgedragen.

Toescheiding
bij overeen-
komst

Het bepaalde bij het vorige lid is eveneens toepasselijk, wanneer bedoelde overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, doch slechts in zoverre, dat de belasting schuldig is over de waarde, die aan de erfgenamen of rechtsverkrijgenden van den overledene wordt vergoed.

Hoofdstuk III

Bedrag en grondslagen

Art. 12. De belasting bedraagt vier percent van de waarde der goederen, opgevat volgens de bepalingen dezer verordening.

Tarief

Art. 13. (Vervallen)

Art. 14. De belasting is schuldig wegens elke overdracht afzonderlijk.

Per overdracht,
afrondding

Zij wordt berekend over veelvouden van tien gulden; indien de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet juist een veelvoud van tien gulden bedraagt, wordt de belasting over het naast hoogere veelvoud berekend.

Art. 15. Met betrekking tot onroerende zaken geldt als waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken:

Waarde

- a. bij ruiling, de waarde aan de goederen, in de akte toegekend, namelijk, indien die waarde voor de aan beide zijden afgestane goederen gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;
- b. in de gevallen van de artikelen 3, tweede en derde lid, 9 en 11, de waarde in de akte aan de goederen toegekend;
- c. in alle andere gevallen, de prijs opgevat als bij artikel 16 omschreven.

Art. 16. Onder prijs wordt in deze verordening verstaan de bedongen koopsom of ander æquivalent, vermeerderd met de in geld geschatte waarde van alle bijkomende verplichtingen des verkrijgers, welke schatting door de partijen of namens deze door den notaris vóór de betaling der belasting bij onderteekende verklaring aan den voet der akte moet geschieden. Indien de koopsom niet in de akte is uitgedrukt, zijn partijen verplicht die bij onderteekende verklaring aan den voet der akte op te geven en indien het æquivalent niet in eene geldsom bestaat, op dezelfde wijze de geldswaarde van dat æquivalent te schatten.

Prijs

Hetzelfde geldt, wanneer de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet in de akte is uitgedrukt.

Bij gebreke van de hiervóór bedoelde opgave of schattingen, kan de prijs of ander æquivalent en de geldswaarde der bijkomende verplichtingen of de waarde ambtshalve door de Inspecteur worden geschat.

Indien aan de Inspecteur de in de akte uitgedrukte koopsom of de opgave daarvan onjuist of eene waardeschatting te laag voorkomt, kan, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, door hem ambtshalve worden geschat en daarover de belasting berekend.

Art. 17 t/m 20. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Belastingsschuld, aansprakelijkheid, betaling, teruggave en verjaring

Art. 21. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Voldoening op
aangifte
Opschortende
voorwaarde

Art. 22. 1. Indien een overdracht of andere rechtshandeling, in deze landsverordening bedoeld, onder een opschortende voorwaarde heeft plaats gevonden, kan naar keuze van de

belastingsschuldige in plaats van betaling als bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zekerheid voor de belasting worden gesteld ten genoegen van de Inspecteur.

2. Indien bewezen wordt dat aan een overdracht of andere rechtshandeling verbonden opschortende voorwaarde niet is vervuld, wordt de belasting die ter zake is voldaan, teruggegeven.

Naheffing

Art. 22a. In afwijking van artikel 16 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) wordt de naheffingsaanslag opgelegd:

- a. aan de notaris indien het een notariële akte betreft;
- b. aan de griffier indien het een vonnis betreft waarvan de belasting in handen van de griffier is gestort;
- c. in andere gevallen dan onder a of b bedoeld, door de verkrijgers krachtens het vonnis.

Art. 22b en 22c. (Vervallen)

Draagplicht

Art. 23. Zoo niet het tegendeel is bedongen, komt de belasting:

- a. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, onderdelen 1° en 2°, ten laste van de daarbedoelde lichamen;
- b. bij ruiling, ten laste van elk der partijen voor de helft;
- c. bij verdeling, ten laste van elk der deelgenooten voor het aandeel, waartoe elk in de verdeelde zaken gerechtigd was;
- d. in alle andere gevallen, ten laste van de verkrijgers, elk voor een gelijk deel.

Aansprakelijkheid

Art. 24. Voor de betaling van de belasting en de verhoogingen zijn tegenover het Land aansprakelijk, in de gevallen bij het vorige artikel omschreven sub:

- a. de bedoelde lichamen;
- b. alle contractanten hoofdelijk;
- c. alle deelgenooten hoofdelijk;
- d. alle verkrijgers hoofdelijk,

behoudens verhaal op de medecontractanten, -deelgenooten en -verkrijgers in de gevallen sub b, c en d.

Restitutie

Art. 25. 1. Behalve in de gevallen in deze landsverordening reeds voorzien, wordt de belasting eveneens teruggegeven:

- a. wanneer een overeenkomst of rechtshandeling, waarvan de belasting is betaald, is vernietigd bij een rechterlijke uitspraak, die in kracht van gewijsde is gegaan;
- b. wanneer een vonnis van onteigening wordt bewezen te zijn vervallen overeenkomstig artikel 62 van de Onteigeningsverordening (P.B. 1960, no. 161);
- c. wanneer gebleken is dat te veel of ten onrechte overdrachtsbelasting is betaald.

2. Behoudens het bepaalde in artikel 35, moet de belanghebbende, ter bekoming van de in deze landsverordening bedoelde teruggaven, onder overlegging van een gewaarmerkt afschrift van de in dit artikel bedoelde uitspraak of vonnis of van andere bescheiden, een schriftelijk daartoe strekkend verzoek indienen bij de Inspecteur, die bij beschikking machtiging tot teruggave kan verlenen.

Fiscaal voorrecht

Art. 26. 's Lands kas heeft voor de belasting en de verhoging een voorrecht gedurende twee jaren na de dagteekening der akte of van het vonnis op het goed, voor den overgang waarvan de belasting schuldig is.

Dit voorrecht gaat boven hypotheek en alle andere voorrechten, met uitzondering van die van artikel 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Verjaring

Art. 27. Er is verjaring voor de heffing van de belasting van eene niet geregistreerde akte verschuldigd, na twintig jaren na de dagteekening der rechtshandeling. Als die dagteekening geldt de dagteekening der akte, tenzij het tegendeel blijkt; voor de heffing van de belasting van een niet geregistreerd vonnis, na drie jaren na de dagteekening van het vonnis.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 28. Onverminderd artikel 19, staat voor belanghebbende tegen een beschikking genomen krachtens deze landsverordening, binnen zes weken na de dag waarop deze is

gegeven, beroep open bij de Raad van Beroep voor belastingzaken.

Art. 29. (Vervallen)

Art. 30. De notarissen zijn niet verplicht hunnen diensten te verleen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen, wanneer niet eene voldoende som ter voldoening der belasting in hunne handen ter verrekening is gestort of voor de betaling der belasting voldoende zekerheid is gesteld.

Ontheffing
plicht tot
dienstverlening
notaris

Wat de aan de belasting onderworpen vonnissen betreft, zijn de belanghebbenden verplicht tot gelijke storting als gemeld in handen van den griffier, uiterlijk op den voorlaatsten werkdag van den termijn van registratie.

Art. 31. (Vervallen)

Hoofdstuk VI
Strafbepalingen

Art. 32. Ieder, die in eene notariële akte eene lagere koopsom doet vermelden dan de werkelijke of in zoodanige akte niet doet opnemen alle bijkomende verbintenissen of bedingen, met het gevolg, dat de belasting wordt geheven over een lager bedrag dan volgens deze verordening tot grondslag der heffing moet strekken, wordt gestraft met een geldboete van tweede categorie en bij herhaling met een geldboete van de derde categorie en gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, tezamen of afzonderlijk.

Strafbare feiten

Met dezelfde straf wordt gestraft elke onderteekenaar van een valsche opgave van de koopsom als in de artikelen 16 en 18 bedoeld.

De belasting, die in de in dit artikel bedoelde gevallen blijkt te min betaald te zijn, wordt ingevorderd.

Art. 33. Bij veroordeling tot geldboete ter zake van overtreding dezer verordening wordt geen vervangende hechtenis opgelegd.

Bij geld-
boete geen
vervangende
hechtenis

Art. 34. 1. Bij ministeriële beschikking met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Delegatie-
bepaling

2. Een ministeriële beschikking als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Hoofdstuk VII
Slot- en Overgangsbepalingen

Art. 35. (Vervallen)

Art. 36. Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van: 'Overdrachtsbelasting-verordening 1908'.

Citeertitel

Art. 37. Wijziging andere wetgeving; niet opgenomen

Aanschrijving overdrachtsbelastingheffing bij afzondering van onroerende zaken in een trust

Ten aanzien van de Curaçaose trust heeft mij onlangs de vraag bereikt of ter zake van de afzondering van onroerende zaken in een trust overdrachtsbelasting verschuldigd is.

Genoemde vraag is opgekomen daar bij de invoering van de trustwetgeving de Overdrachtsbelastingverordening 1908 (P.B. 1908, nr. 49) niet is aangepast. Om de heersende onduidelijkheid weg te nemen moge het volgende dienen.

De Overdrachtsbelastingverordening grijpt aan bij het begrip overdracht. Bepalend voor de beantwoording van bovenstaande vraag is dan ook of de rechtshandeling waardoor onroerende zaken onder trustverband worden gesteld als een overdracht kan worden beschouwd, of daarmee kan worden gelijkgesteld in de zin van artikel 1 en 3 van de Overdrachtsbelastingverordening.

De Curaçaose trust is uitdrukkelijk als belastingsubject erkend voor belastingverordeningen. In lijn daarmee wordt de trust op zichzelf ook voor de Overdrachtsbelastingverordening als relevant belastingsubject aangemerkt. De strekking van het begrip overdracht in artikel 1 van de Overdrachtsbelastingverordening brengt met zich mee dat de afzondering van onroerende zaken in een trust in zijn algemeenheid tot heffing van overdrachtsbelasting zal leiden.

Bij een declaration of trust ligt dit evenwel anders aangezien de insteller zelf trustee wordt. In gevallen waarin de insteller van een trust zelf trustee wordt, is op zichzelf geen sprake van overdracht als bedoeld in artikel 1 en 3 van de Overdrachtsbelastingverordening. In dergelijke gevallen blijft, op basis van de bestaande civiele en fiscale wetgeving¹, de heffing van overdrachtsbelasting achterwege.

Deze aanschrijving treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Curaçaose Courant waarin deze wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2012.

1. Op basis van art. 127, vierde lid van Boek 3 BW, kwalificeert de inbreng in een trust als een verkrijging onder bijzondere titel, ook als de insteller de trustee zal zijn. Dit is gewijzigd bij P.B. 2020, no. 114. Daarvoor kwalificeerde de inbreng als een verkrijging onder algemen titel.

Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014

P.B. 2013/54

**Hoofdstuk I
Belastingplichtige**

Art. 1. Onder de naam onroerendezaakbelasting wordt jaarlijks een belasting geheven terzake van de waarde van een op Curaçao gelegen onroerende zaak. **Grondslag**

Art. 2. 1. Deze belasting wordt geheven van degene die bij het begin van het kalenderjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak. **Belastingplicht**

2. Indien bij het begin van het kalenderjaar meer dan een belastingplichtige het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak, wordt de belasting geheven van alle belastingplichtigen gezamenlijk.

3. Indien meerdere belastingplichtigen bij het begin van het kalenderjaar het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak hebben en dit genot elk van deze belastingplichtigen afzonderlijk het recht geeft om de onroerende zaak gedurende een deel van het kalenderjaar te gebruiken (time-share), wordt de belasting geheven van al deze belastingplichtigen gezamenlijk.

4. Voor de toepassing van het eerste, tweede en derde lid, wordt als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt, degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat op dat tijdstip een ander genothebbende is krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

5. In afwijking van de voorgaande leden wordt de belasting terzake van de waarde van een opstal op huurgrond welke eigendom is van Curaçao geheven van de huurder van de grond of indien is komen vast te staan dat er geen huurder is, degene die het genot heeft van een opstal op huurgrond welke eigendom is van Curaçao.

**Hoofdstuk II
Voorwerp van belasting**

Art. 3. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt als één onroerende zaak aangemerkt:

**Definitie
onroerende
zaak**

- een gebouwde eigendom;
- een ongebouwd eigendom;
- een gedeelte van een in onderdeel a of in onderdeel b bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
- een samenstel van twee of meer van de in onderdeel a of onderdeel b bedoelde eigendommen of in onderdeel c bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren.

2. In afwijking van het eerste lid worden huurgrond welke eigendom is van Curaçao en een daarop aanwezige opstal van de huurder van de grond als twee onroerende zaken aangemerkt.

Art. 4. 1. De belasting wordt niet geheven terzake van de waarde van:

Vrijstellingen

- onroerende zaken, welke eigendom zijn van Curaçao;
- onroerende zaken, welke eigendom zijn van de Staat der Nederlanden en uitsluitend gebezigd worden voor de openbare dienst;
- gebouwen, die in hoofdzaak bestemd zijn voor de openbare eredienst alsmede aanhorigheden;
- begraafplaatsen en crematoria met aanhorige gebouwen;
- gebouwen, uitsluitend dienende tot het verzorgen van niet-commercieel onderwijs;
- gebouwen, uitsluitend dienende tot genezing of verpleging van zieken of gebrekkigen;
- ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, voor zover die niet de ondergrond vormt van gebouwen;
- bedrijfspannen, welke eigendom zijn van ondernemingen die voldoen aan de in de Landsverordening belastingfaciliteiten gestelde bepalingen en voorwaarden, voor de duur van de bij die landsverordeningen bepaalde perioden;
- onroerende zaken die eigendom zijn van hetzij een rechtspersoon die is toegelaten tot een economische zone met toepassing van artikel 3 van de Landsverordening economische zones 2000, hetzij een instantie als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van genoemde landsverordening,

hetzij een rechtspersoon die ingevolge artikel 8 van genoemde landsverordening een vergunning heeft verkregen voor het tot stand brengen van infrastructurele voorzieningen in een economische zone, mits de onroerende zaken in de desbetreffende economische zone zijn gelegen, voor de duur van een periode die eindigt op 1 januari 2026 of zoveel eerder als respectievelijk de toelating is beëindigd, de aanwijzing tot beheer of exploitatie is vervallen, of de vergunning is vervallen;

j. natuurterreinen die opengesteld zijn voor het publiek na goedkeuring door de Minister;

k. sportterreinen en sportfaciliteiten;

l. een LNG overslagstation.;

m. onroerende zaken, welke eigendom zijn van personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, waarvan het maandelijks inkomen uitsluitend bestaat uit een uitkering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en waarvan de betalingscapaciteit nihil is;

n. onroerende zaken, welke eigendom zijn van personen die een minimumloon als bedoeld in de Landsverordening minimumlonen, genieten, geen andere bronnen van inkomen hebben en waarvan de betalingscapaciteit nihil is.

2. De bepalingen van de onderdelen c tot en met f alsmede onderdeel k zijn alleen van toepassing, indien de zaken duurzaam tot de omschreven bestemmingen zijn ingericht en, wat de onder de onderdelen d tot en met f alsmede onderdeel k bedoelde onroerende zaken betreft, voor zover zij aan Curaçao of stichtingen toebehoren en geen winst wordt beoogd of gemaakt.

3. De bepalingen van de onderdelen m en n zijn niet van toepassing indien de aldaar genoemde personen meerderjarige inwonende personen hebben die een inkomen hebben, dan wel indien deze personen vermogen hebben, anders dan een woning welke hen als hoofdverblijf ter beschikking staat.¹

Hoofdstuk III

Heffingsmaatstaf en waardevaststelling

Art. 5. 1. De waardepeildatum ligt aan het begin van het vijfjarige tijdvak waarvoor de waarde wordt vastgesteld.

2. De heffingsmaatstaf is de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend, indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.

3. De waarde, bedoeld in het tweede lid, voor een onroerende zaak waarvoor marktgegevens beschikbaar zijn, wordt bepaald door systematische vergelijking.

4. De waarde, bedoeld in het tweede lid, voor een onroerende zaak waarvoor onvoldoende marktgegevens beschikbaar zijn, wordt bepaald door een methode van kapitalisatie van de bruto huur dan wel door middel van een discounted-cash-flow-methode.

5. In afwijking in zoverre van het vierde lid wordt de waarde van de onroerende zaken, met uitzondering van onroerende zaken die zijn aangewezen als beschermd monument op grond van de Monumenten- en Landsverordening Curaçao, bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het vierde lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:

a. de aard en de bestemming van de onroerende zaak;

b. de sedert de stichting van de onroerende zaak opgetreden technische en functionele veroudering, waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.

6. De vervangingswaarde, bedoeld in het vijfde lid, wordt berekend door bij de waarde van de grond van de onroerende zaak op te tellen de waarde van de opstal van de onroerende zaak. De waarde van de grond wordt bepaald door middel van een methode van vergelijking als bedoeld in het derde lid, rekening houdend met de bestemming van de zaak. De waarde van de opstal wordt gesteld op de kosten die herbouw van een vervangend identiek object zou vergen, gecorrigeerd met een factor wegens technische veroudering gebaseerd op de verstrekten en de resterende gebruiksduur en met inachtneming van de restwaarde, en gecorrigeerd met een factor wegens functionele veroudering gebaseerd op economische veroudering, verouderde bouwwijze, ondoelmatigheid en excessieve gebruikskosten.

1. Onderdelen m, n en lid 3 zijn ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

7. Bij de berekening van de vervangingswaarde, bedoeld in het vijfde lid, voor onroerende zaken met cultuurhistorische betekenis wordt een zodanige factor voor functionele veroudering toegepast dat de waarde overeenstemt met de benuttingswaarde van die onroerende zaak.
8. Bij de berekening van de vervangingswaarde, bedoeld in het vijfde lid, voor bedrijfsmatig gebruikte onroerende zaken wordt een zodanige factor voor functionele veroudering toegepast dat de waarde overeenkomt met de bedrijfswaarde van die onroerende zaak rekening houdend met de economische situatie in de desbetreffende branche of bedrijfstak.
9. De waarde van een opstal op huurgrond welke eigendom is van Curaçao wordt bepaald zonder rekening te houden met de waarde van de ondergrond.

Hoofdstuk IV

Tarief

Art. 6. Het bedrag van de belasting wordt bepaald aan de hand van de navolgende tabel. Bij een vastgestelde waarde van

Tarief tabel

Meer dan	doch niet meer dan	bedraagt de belasting	Benevens voor elk bedrag boven dat in kolom I
I	II	III	IV
-	350.000	-	0,4%
350.000	750.000	1.400	0,5%
750.000	-	3.400	0,6%

Hoofdstuk V

Aanslag, bezwaar en navordering

- Art. 7. 1.** De onroerendzaakbelasting wordt geheven bij wege van aanslag.
2. In afwijking in zoverre van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, stelt de Inspecteur de aanslag vast, zonder dat daaraan een aangifte is voorafgegaan.
3. De inspecteur stelt de waarde van de onroerende zaak vast bij de eerste aanslag van het vijfjarige tijdvak genoemd in artikel 5, eerste lid.
4. De Inspecteur vermeldt op het aanslagbiljet dat het de eerste aanslag van het vijfjarige tijdvak danwel een aanslag met toepassing van artikel 8, eerste lid, betreft.
5. In de gevallen bedoeld in het vierde lid neemt de Inspecteur in de aanslag een verwijzing naar artikel 9, eerste lid, op. In de overige aanslagen wordt verwezen naar artikel 9, tweede lid.
6. Indien er met betrekking tot een onroerende zaak meer dan één genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, kan de inspecteur de aanslag opleggen aan één van hen.
7. Indien aan een persoon meerdere aanslagen opgelegd worden kan de Inspecteur deze in één aanslagbiljet verenigen.
8. Aanslagen met een bedrag aan verschuldigde belasting van minder dan Cg 100 worden niet opgelegd.
9. Bij toepassing door de Inspecteur van het bepaalde in het zevende lid, geldt het in de vorige volzin bedoelde bedrag voor het totaalbedrag van alle aanslagen opgenomen in het aanslagbiljet.
10. Een aanslag bevat in ieder geval:
- a. de naam, het adres en de woon- of vestigingsplaats van degene aan wie de aanslag wordt opgelegd;
 - b. een aanduiding van de onroerende zaak;
 - c. de waarde van de onroerende zaak;
 - d. de waardepeildatum;
 - e. het kalenderjaar waarvoor de aanslag geldt;
 - f. het te betalen belastingbedrag

Heffing bij wege van aanslag

Art. 8. 1. Indien de onroerende zaak wijzigt als gevolg van bouw, verbouwing, verbetering, afbraak, vernietiging, het geheel of gedeeltelijk belastbaar worden van vrijgestelde zaken en omgekeerd en splitsing en vereniging wordt in afwijking van artikel 5, eerste lid, en artikel 7, derde lid, de waarde bepaald naar de staat van die zaak bij het begin van het kalenderjaar volgend op dat waarin de genoemde wijziging zich heeft voorgedaan.

Herziening gedurende vijfjaar tijdvak

2. De waarde genoemd in het eerste lid wordt alleen toegepast als de wijziging meer dan 5% van de waarde en minimaal Cg 25.000 bedraagt.

Waardering
geldt voor
tijdvak

Art. 9. 1. In afwijking van het bepaalde in de Algemene landsverordening Landsbelastingen kan de belanghebbende slechts over het eerste jaar van het vijfjarige tijdvak, bedoeld in artikel 5, eerste lid, en over het kalenderjaar bedoeld in artikel 8, eerste lid, een bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur tegen de vastgestelde waarde van de onroerende zaak.

2. Een bezwaarschrift tegen andere aanslagen dan die bedoeld in het eerste lid kan niet gericht zijn tegen de vastgestelde waarde.

Navordering

Art. 10. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat de waarde, bedoeld in artikel 7, derde lid, te laag is vastgesteld kan de Inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen. Een feit dat de Inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn kan geen grond tot navordering opleveren.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingsaanslag als bedoeld in het eerste lid vervalt door het verloop van vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld.

Aangifteplicht

Art. 10A. 1. In afwijking van artikel 7, tweede lid en artikel 7 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is verplicht degene die:

a. op enig moment het genot verkrijgt krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak, binnen twee maanden na die verkrijging aangifte te doen bij de Inspecteur. Ingeval meerdere personen het genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht verkrijgen van een onroerende zaak kan één van hen als vertegenwoordiger de in de eerste volzin bedoelde aangifte doen.

b. het genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht heeft van een onroerende zaak, binnen twee maanden nadat zich wijzigingen voorgedaan hebben, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, hiervan aangifte te doen bij de Inspecteur. Ingeval meerdere personen het in de eerste volzin bedoelde genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht hebben van de onroerende zaak kan één van hen als vertegenwoordiger de in de eerste volzin bedoelde aangifte doen.

c. het genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht heeft van een onroerende zaak en binnen twaalf maanden na afloop van een kalenderjaar geen aanslag heeft ontvangen, aangifte te doen bij de Inspecteur binnen twee maanden na het verloop van de twaalf maanden. Ingeval meerdere personen het genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht hebben van een onroerende zaak kan één van hen als vertegenwoordiger de in de eerste volzin bedoelde aangifte doen.

2. De aangifte als bedoeld in het eerste lid bevat in ieder geval de volgende informatie:

a. de naam, het adres en Crib-nummer van de belastingplichtige;

b. de datum vanaf wanneer er sprake is van het genot krachtens het recht van eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak;

c. krachtens welk recht er genoten wordt van de onroerende zaak;

d. het adres van de onroerende zaak;

e. een indicatieve waarde van de onroerende zaak.

3. Ingeval de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld, omdat niet is voldaan aan de aangifteplicht, bedoeld in het eerste lid, kan de Inspecteur gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste 100% van het bedrag van de aanslag opleggen.

4. Een aanslag en boete als bedoeld in het derde lid wordt binnen twee maanden na dagtekening van de aanslag volledig voldaan tenzij tijdig gemotiveerd bezwaar is ingediend.

5. In afwijking van artikel 10 verloopt de bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingsaanslag en een boete, na verloop van een periode van tien jaar na het ontstaan van de belastingschuld, ingeval niet is voldaan aan de aangifteplicht als bedoeld in dit artikel dan wel indien er in deze aangifte onjuiste of onvolledige informatie is verstrekt aan de Inspecteur.

6. Het eerste tot en met het vijfde lid zijn tevens van toepassing op degene die op basis van artikel 2, vijfde lid, belastingplichtig is.

Hoofdstuk VI Invordering

Tarief

Art. 11. 1. Indien er met betrekking tot een onroerende zaak meer dan één genothebbende

krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, vordert de ontvanger de belastingaanslag in bij degene op wiens naam de aanslag is gesteld, zonder rekening te houden met de rechten van de overige belastingplichtigen.

2. Indien artikel 2, tweede of derde lid, van toepassing is, is ieder van de belastingplichtigen hoofdelijk aansprakelijk voor het gehele belastingbedrag.

Art. 11A. De notaris meldt de intentie tot overdracht van onroerende zaken en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen uiterlijk binnen vijf dagen voorafgaand aan de daadwerkelijke overdracht aan de Ontvanger.

Hoofdstuk VII

Wijziging en intrekking van andere wettelijke regelingen

Artt. 12-21. Niet opgenomen (intrekking en wijziging andere wetgeving)

Hoofdstuk IX

Slotbepalingen

Art. 22. 1. Deze landsverordening treedt in werking op 1 januari 2014.

2. Het eerste vijfjarige tijdvak, bedoeld in artikel 5, vangt aan op 1 januari 2014.

Art. 23. Deze verordening wordt aangehaald als: Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014.

Inwerking-
treding;
eerste tijdvak
Citeertitel

18 oktober 2016
Curacaosche
Courant

Aanschrijving achterwege laten aanslagen onroerendezaakbelasting en verruiming invorderingstermijnen

Artikel 7, achtste lid, van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 regelt dat aanslagen met een bedrag aan verschuldigde belasting van minder dan Cg 100 niet worden vastgesteld. Om lastenverlichting te bewerkstelligen is tot de conclusie gekomen dat de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 aanpassing behoeft, door het achterwege laten van aanslagen van gebouwde onroerende zaken met een bedrag aan verschuldigde belasting van minder dan Cg 300. Voorts wordt met de voornoemde wijziging van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 de invorderingstermijnen verruimd.

Echter de Landsverordening tot wijziging van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014, is vanwege het langdurig wetgevingstraject nog niet tot stand gekomen. Deze situatie komt mij ongewenst voor aangezien het achterwege laten van aanslagen, waardoor tot restitutie kan overgaan van de niet langer verschuldigde onroerendezaakbelasting en verruiming van de invorderingstermijnen, onnodig worden vertraagd. De vragen die mij hierover hebben bereikt, geven aanleiding een wijziging hierin door te voeren. Derhalve heb ik de Staten middels een schrijven, d.d. 21 september 2016, over het bovengenoemde geïnformeerd en heb aangegeven, dat zonder tegenbericht van de Staten, ik middels een aanschrijving het bovengenoemde kenbaar zal maken.

Gelet op het voorgaande heb ik besloten om vooruitlopend op een wijziging van de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 goed te keuren dat aanslagen van ongebouwde onroerende zaken met een bedrag aan verschuldigde belasting van minder dan Cg 100 en aanslagen van gebouwde onroerende zaken met een bedrag aan verschuldigde belasting van minder dan Cg 300 niet worden vastgesteld.

Voorts keur ik goed dat de onroerendezaakbelasting in vier gelijke termijnen, welke vervallen op de laatste dag van elk kwartaal, invorderbaar is, met dien verstande dat een termijn niet invorderbaar is binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Deze aanschrijving wordt in de Curaçaosche Courant gepubliceerd en treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en werkt terug tot en met 1 januari 2014.

Landsverordening invordering

Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943

P.B. 1942/248

Art. A. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

"Inspecteur": de Inspecteur der Belastingen.

"Ontvanger": de Landsontvanger met de invordering belast.

Art. 1.¹ De invordering der directe belastingen geschiedt krachtens kohieren, welke aan de Ontvanger door de Inspecteur ter invordering worden toegezonden.

Invordering
krachtens
kohieren

Art. 2. 1. De ontvanger zendt zo spoedig mogelijk na ontvangst van de kohieren, aan ieder, wiens naam daarop voorkomt, kosteloos een aanslagbiljet.

Dagtekening
en verzending
aanslagbiljetten

2. De dagtekening wordt in het kohier en op het aanslagbiljet vermeld en deze vermelding strekt tot bewijs van die dagtekening.

3. De wijze van uitreiking der aanslagbiljetten wordt door den betrokken ontvanger geregeld.

Art. 3. 1. De verzending van aanslagbiljetten in het eerste lid van het vorig artikel bedoeld kan mede plaats hebben door tussenkomst van de werkgever bij wie de belastingschuldige in dienst is, doch slechts in bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen gevallen en onder daarbij te stellen voorwaarden.

Verzending
door
werkgever

2. Als werkgevers in het eerste lid bedoeld kunnen slechts worden aangewezen personen of lichamen die tenminste jaarlijks 150 belastingschuldige werknemers in hun dienst hebben.

3. Hetgeen omtrent de uitreiking is bepaald in artikel 2, lid 2, is op de in dit artikel omschrevene van toepassing.

Art. 4. Verkeerde tenaamstellingen in de kohieren kunnen bij bevelschrift van den Inspecteur worden hersteld.

Herstel ver-
keerde tenaam-
stelling

Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als het kohier en de aangeslagene kan daartegen bezwaar inbrengen en beroep instellen op gelijke wijze als voor de gewone aanslagen bij de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no.89) is bepaald.

Art. 5. 1. Alle betalingen van belastingen van de renten wegens te late betaling alsmede van de kosten van vervolging, moeten geschieden in handen van den bevoegden ontvanger, die daarvoor onmiddellijk kwijting verleent op het aanslagbiljet.

Rente, kosten
van
vervolging, du-
plicaat aanslag

2. Indien het aanslagbiljet niet wordt aangeboden, wordt een duplicaat daarvan opgemaakt en uitgereikt, waarvoor de belastingplichtige vijf en twintig cent is verschuldigd.

Art. 6. De toerekening en afschrijving der betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde:

Volgorde
afboekings
betalingen

1e. op de kosten van vervolging;

2e. op de onkosten volgens de verordeningen ten laste der belastingschuldigen of belanghebbenden komend;

3e. op de oudste openstaande aanslagen of termijnen.

Art. 7. 1. Belastingenschuldigen, die in gebreke blijven het verschuldigde in een belasting vóór of op de verschijndag aan te zuiveren, worden gezamenlijk door de Ontvanger gewaarschuwd om zo spoedig mogelijk aan hun verplichting te voldoen.

Aanmaning

2. Deze waarschuwing geschiedt door middel van biljetten, die op een voldoende aantal voor het publiek toegankelijke plaatsen worden aangeplakt en bovendien op Curaçao, waar nieuwsbladen worden uitgegeven, ook door aankondiging in al deze nieuwsbladen.

3. Belastingenschuldigen, die nalaten aan de waarschuwing te voldoen, worden individueel door de ontvanger aangemaand om alsnog binnen een maand het verschuldigde te voldoen, met kennisgeving, dat zij bij gebreke daarvan door rechtsmiddelen tot betaling zullen worden gedwongen.

4. Door de nalatige is voor de aanmaning ten behoeve van 's Lands kas per maand een

1. De artikelen 1 t/m 3, 5 t/m 9, 12, 13 en 15 zijn, althans voor wat betreft de invordering van inkomstenbelasting, winstbelasting, onroerendezaakbelasting, buiten werking gesteld middels artikel 15 van de hierna opgenomen Invorderingsverordening 1954 Curaçao.

interest verschuldigd berekend ten bedrage van een zesde van de voor het desbetreffende halfjaar geldende wettelijke rente van de verschuldigde belasting met een minimum van een gulden en verder naar boven afgerond tot een veelvoud van vijftig cent, gerekend vanaf de verschijndag van de termijn.

5. Indien het aanslagbiljet een dagtekening draagt vallende na een verschijndag, wordt de in het vorige lid bedoelde interest niet berekend over de termijnen verschenen vóór de dagtekening van het aanslagbiljet. De interest over deze termijnen wordt voor het eerst berekend vanaf den verschijndag volgende op de dagtekening van het aanslagbiljet.

6. Bij de berekening van de interest wordt het jaar op 360 en de maand op 30 dagen gesteld.

7. Deze regeling blijft buiten werking in de gevallen bedoeld in artikel 3 en het eerste lid van artikel 11.

Uitstel, betalings-regeling

Art. 8. 1. De ontvangers zijn bevoegd om aan belastingplichtigen op hun verzoek hetzij uitstel van betaling hetzij gemakkelijker betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat zij door bijzondere omstandigheden, buiten hun wil, niet bij machte zijn aan de voorgeschreven betalingsregelen te voldoen.

2. De in het vorige lid bedoelde betalingsregelingen, die schriftelijk worden verleend en voor gezien moeten worden getekend door de betrokkene, mogen slechts om zeer bijzondere redenen de belastingen over het lopend jaar betreffen.

3. Uitstel van betaling of enige andere betalingsregeling doet niets af aan het bepaalde in artikel 7.

4. Het te verlenen uitstel wordt voor wat de winstbelasting betreft nimmer voor langer dan zes maanden gegeven, maar kan bij strikte noodzakelijkheid telkenmale met drie maanden worden verlengd.

Invordering ineens en terstond

Art. 9. Ongeacht hetgeen bij de belastingverordeningen omtrent de termijnen van betaling is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen ineens en terstond invorderbaar:

1e. wanneer de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard, gelijk mede in geval van beslagname van zijn goederen vanwege het land of van verkoop derzelve, tengevolge van een beslagname namens derden;

2e. wanneer blijkt, dat belastingschuldige Curaçao wil verlaten met wegvoering of na vervreemding van zijn goederen;

3e. wanneer een vordering wordt gedaan als in het volgend artikel bedoeld.

Verhaal onder derden

Art. 10. 1. Al degenen, die gelden aan belastingschuldigen toekomende onder zich hebben alsmede allen, die schuldenaar zijn van opeisbare vorderingen van deze, zijn verplicht op de daartoe gedane vordering van de ontvanger, voorzover de gelden die onder hen berusten of door hen verschuldigd strekken voor rekening van de belastingschuldige en vatbaar zijn voor beslag, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hen beslag is geregeld of verzet gedaan is terzake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Lands kas is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat zij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

De kwitantie van de ontvanger moet hen in rekening worden geleden.

In gebreke blijvende aan de vordering van de ontvanger te voldoen, worden zij door dezen bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze als bij Boek 2, titel 2, afdeling 2, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is bepaald.

De kosten van vervolging zijn alsdan te hunnen laste, zonder recht van verhaal op de belastingschuldigen.

2. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op werkgevers met betrekking tot het aan de in hunnen dienst zijnde personen verschuldigde loon. Zolang het in de vordering genoemd bedrag niet ten volle is gekweten zullen de werkgevers met de betaling moeten doorgaan naar gelang zij loon verschuldigd worden.

3. De werkgevers zijn verplicht om aan de betrokken ontvanger mede te delen wanneer een werknemer, om welke reden ook, zijn dienst verlaat. Deze mededeling wordt onverwijld gedaan en betreft alleen werknemers wier loon of salaris meer dan Cg 900 per jaar bedraagt.

Art. 10A.1. Een transparante vennootschap als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is hoofdelijk aansprakelijk voor de belastingen, bedoeld in artikel 1, onderdelen a, c of j van de Algemene landsverordening

Landsbelastingen die verschuldigd zijn op het aan de deelgerechtigden toe te rekenen inkomen.

2. De aansprakelijkheid, bedoeld in het eerste lid, bestaat voor:

- a. de verschuldigde sommen die betrekking hebben op het inkomen en vermogen van de transparante vennootschap die op grond van artikel 3a, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen worden aangemerkt als het inkomen en vermogen van de deelgerechtigden tot het vermogen van de transparante vennootschap,
- b. alle andere sommen die de transparante vennootschap verschuldigd zou zijn geweest, indien zij niet op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen had geopteerd voor behandeling als maatschap.

Art. 11. 1. Bij uitbetalingen van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, nonactiviteits-tractementen, wachtgeld van burgerlijke landsdienaren en van het personeel der militaire politiegroepen zal elke maand, tenzij de belasting binnen een maand na de dagtekening van het betrokken aanslagbiljet in haar geheel wordt voldaan, een deel van de aanslag in de inkomstenbelasting, in het lopend jaar opgelegd, worden ingehouden volgens voorschriften, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te geven.

Inhouding
op bepaalde
overheids-
uitkeringen en
pensioenen

2. Het bepaalde in het voorgaande lid is eveneens van toepassing op pensioenen, welke door de Directeur van het Algemeen Pensioenfonds van Curaçao betaalbaar worden gesteld.

3. Voor andere belastingschulden dan die in het eerste lid bedoeld, kan, op verzoek van den ontvanger, door den betrokken ordonnateur korting op bezoldigingen, verlofbezoldigingen, nonactiviteitstractementen en wachtgeld met ingadere op pensioenen en gagementen worden bevolen.

4. De in het vorige lid bedoelde kortingen worden alleen toegepast wanneer van een aanslag in de inkomstenbelasting het totaal van meer dan twee en van aanslagen op grond van de andere belastingverordeningen het bedrag van meer dan één termijn achterstallig is, en indien geen regeling is getroffen en nagekomen als omschreven in artikel 8.

5. De beperking van het beslag op loon is toepasselijk met betrekking tot de in de vorige leden bedoelde kortingen.

Art. 12. De verplichting tot betaling der belastingen wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift, door verkrijging van surseance van betaling voor zover volgens het Faillissementsbesluit 1931 de surseance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt, door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Geen schors-
ende werking

Art. 12A. 1. De ontvanger is ten aanzien van de belastingschuldige bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van de in artikel 1 bedoelde belastingen en andere belastingen en heffingen met elkaar te verrekenen.

Verrekening

2. Indien de belastingschuldige een dochtermaatschappij onderscheidenlijk een moedermaatschappij als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdelen d en e, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58) is, en met betrekking tot deze maatschappij de winstbelasting wordt geheven met toepassing van artikel 14 van evengenoemde landsverordening, kunnen aan de belastingschuldige uit te betalen bedragen, behalve met de van deze te innen bedragen, worden verrekend met te innen bedragen van de moedermaatschappij dan wel van een andere dochtermaatschappij die vóór de heffing van de winstbelasting in deze is opgegaan, onderscheidenlijk met te innen bedragen van een dochtermaatschappij.

3. Het tweede lid is mede van toepassing op aanslagbiljetten die zijn gedagtekend na de ontbinding van de fiscale eenheid, zoals geregeld in artikel 14 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, voor zover het aanslagbiljet betrekking heeft op de periode tot aan de gebeurtenis op grond waarvan de fiscale eenheid ten aanzien van de belastingschuldige wordt beëindigd.

4. De Ontvanger stelt de belastingplichtige onverwijld in kennis van de verrekening.

Art. 13. 1. De aanslagen der kohierbelastingen verjaren na verloop van vijf jaren gerekend van den aanvang van het jaar, waarin de belasting invorderbaar werd.

Verjaring

2. De verjaring wordt gestuit door:

- a. een erkenning van de belastingplichtige, door woorden of door daden, van het bestaan

van de belastingschuld; of

b. een schriftelijke mededeling van de Ontvanger waarin hij zich zijn recht op betaling onduidelijk voorhoudt, welke aanvangt op de dag van verzending of uitreiking van de mededeling.

3. Voor de verjaring telt niet mede de tijd, gedurende welken de belastingschuldige zich metterwoon buiten Curaçao bevindt.

4. De mededeling, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, wordt verzonden naar of uitgereikt aan het laatst bij de Ontvanger bekende adres van de belastingschuldige. Indien de mededeling wordt verstuurd naar of uitgereikt aan een adres welke anders is dan het adres, zoals opgegeven door de belastingschuldige, wordt de mededeling geacht niet te zijn verzonden of uitgereikt.

Voorrecht

Art. 14. 1. 's Lands kas heeft een voorrecht:

A. Wat de grondbelasting aangaat:

1e. op de aan de belastingschuldige toebehorende veld- en boomvruchten en verdere opbrengst van de goederen aan de belasting onderworpen, mitsgaders op de verschuldigde en verschuldigd wordende pacht- of huurpenningen;

2e. op de aan de belasting onderworpen goederen zelf.

B. Wat de overige belastingen aangaat:

op al de goederen van de belastingschuldige.

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht gaat tevens boven pand, voor zover het pandrecht rust op een zaak of vrucht als is bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening, houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, no. 246), die zich bevindt in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik en tegen inbeslagneming waarvan derden zich op die grond niet kunnen verzetten. Het behoudt deze rang in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

3. Het voorrecht vervalt twee jaren na den laatsten dag der uitkeringsperiode, bedoeld in artikel 2 dan wel na het in artikel 4 genoemde tijdstip ten aanzien van het in dit artikel bedoelde bevelschrift, of, zoo binnen die termijn een dwangsschrift tot betaling is beteeekend, twee jaar na de beteekening der laatste akte van vervolging. Ingeval uitstel van betaling is verleend, wordt de termijn van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Toepassing verordening op opcenten, kos- ten en interest

Art. 14A. 1. De bepalingen van deze landsverordening omtrent de invordering en de voorrang strekken zich niet alleen uit tot de belasting zelf, doch ook tot de verschillende opcenten, de kosten en de interest op de belasting en/of opcenten.

2. Onder kosten worden mede begrepen de kosten van vervolging.

3. Onder opcenten worden verstaan de opcenten door Curaçao geheven.

Dwang- invordering

Art. 15. Bijaldien artikel 10 geen toepassing kan vinden en de in artikel 7 genoemde aanmaning niet tot betaling of het verlenen van een betalingsregeling heeft geleid gaat de ontvanger over tot dwanginvordering.

Inwerking treding

Art. 16. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van den 1sten Januari 1943 en is slechts van toepassing op de invordering van belastingschulden, welke op of na 1 Januari 1943 zijn ontstaan.

Invorderingsverordening 1954

A.B. Curaçao
1954/2

Hoofdstuk I

Invordering van de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de grondbelasting, de gebruiksbelasting en de onroerendezaakbelasting

Art. 1. De invordering van de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de grondbelasting, de gebruiksbelasting en de onroerendezaakbelasting, alsmede van de op die belastingen geheven opcenten, geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de navolgende artikelen en krachtens kohieren, welke worden toegezonden aan de Ontvanger.

Werkingsfeer,
invordering
krachtens
kohieren

Art. 2. 1. De Ontvanger zendt zo spoedig mogelijk na ontvangst van de kohieren, aan ieder, wiens naam daarop voorkomt, kosteloos een aanslagbiljet.

2. De dagtekening wordt in het kohier en op het aanslagbiljet vermeld; deze vermelding strekt tot bewijs van die dagtekening.

3. De wijze van uitreiking van de aanslagbiljetten wordt door de Ontvanger geregeld. Daarbij wordt er, behoudens het bepaalde in het volgende artikel, naar gestreefd, dat deze zoveel mogelijk per post plaats heeft.

Dagtekening
en verzending
aanslagbiljetten

Art. 2a.¹ 1 In het verkeer tussen belastingplichtigen, inhoudingsplichtigen of administratieplichtigen en de Ontvanger kan een bericht elektronisch worden verzonden.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt bepaald op welke wijze het elektronische berichtenverkeer plaatsvindt.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen berichten en groepen van belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen worden aangewezen waarvoor, alsmede omstandigheden worden aangewezen waaronder, het berichtenverkeer kan plaatsvinden anders dan langs elektronische weg.

Art. 3. 1. De verzending van de aanslagbiljetten, in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld, en de inning van de daarop voorkomende bedragen kan mede plaats hebben door tussenkomst van de werkgever bij wie de belastingschuldige in dienst is, doch slechts in bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen gevallen en onder daarbij te stellen voorwaarden.²

2. Het bepaalde in artikel 2, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Verzending en
inning door
werkgever

Art. 4. 1. Alle betalingen van belastingen, rente wegens te late betaling, alsmede van de kosten van vervolging moeten geschieden aan de Ontvanger.

2. Indien het aanslagbiljet bij de betaling niet wordt aangeboden, kan een duplicaat daarvan worden opgemaakt en uitgereikt.

3. (Vervallen)

Rente, kosten
van vervolging,
duplicaat
aanslag

Art. 5. De toerekening en afschrijving van de betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde:

1o. op de kosten van vervolging;

2o. op de onkosten volgens de verordeningen ten laste van de belastingschuldige of belanghebbende komende;

3o. op de oudste openstaande aanslagen of termijnen.

Volgorde
afboeking
betalingen

Art. 6. 1. De Ontvanger is bevoegd aan de belastingschuldige op zijn verzoek uitstel van betaling en gemakkelijker betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat hij door bijzondere omstandigheden, buiten zijn wil, niet bij machte is aan de voorgeschreven betalingsregelen te voldoen.

2. Uitstel van betaling of enige andere betalingsregeling doet niet af aan het bepaalde in artikel 11.

3. Voor wat betreft de winstbelasting wordt uitstel nimmer voor langer dan vier maanden verleend.

4. De in de leden een en drie bedoelde betalingsregelingen worden schriftelijk verleend.

Uitstel van
betaling, betalingsregeling

1. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40, met ingang van een bij landsbesluit te bepalen tijdstip..

2. Zie A.B. (Curaçao) 2004 no. 32 (niet opgenomen in deze bundel).

Invordering
ineens en
terstond

Art. 7. Ongeacht hetgeen bij de belastingverordeningen omtrent de termijnen van betaling is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen ineens en terstond invorderbaar:

1o. wanneer de belastingplichtige in staat van faillissement, is verklaard, gelijk mede in geval van beslaglegging op zijn roerende of onroerende goederen vanwege de rechtspersoon het Land Curaçao of van verkoop daarvan, ten gevolge van een beslaglegging namens derden;

2o. wanneer blijkt, dat de belastingschuldige Curaçao metterwoon wil verlaten of gerechtvaardigde vrees bestaat voor vervreemding van zijn roerende of onroerende goederen;

3o. wanneer een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel 10 van de "Landsverordening van de 31ste December 1942 op de invordering van directe belastingen 1943."

Inhouding
op bepaalde
overheids-
uitkeringen

Art. 8. 1. Bij de uitbetaling van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, non-activiteitstraktementen, wachtgeld en andere beloningen van personen in dienst van het Land wordt telkenmale, tenzij de belasting binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet in haar geheel wordt voldaan, een deel van de aanslag in de inkomstenbelasting, in het lopende jaar opgelegd, ingehouden volgens voorschriften bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te geven. Inhouding kan op overeenkomstige wijze geschieden ten aanzien van de aanslagen in de grondbelasting, de gebruiksbelasting en de onroerendezaakbelasting.

2. De beperking vervat in artikel 1614g van het Burgerlijk Wetboek is van toepassing met betrekking tot de in het vorige lid bedoelde inhouding.

Geen schors-
ende werking

Art. 9. De verplichting tot betaling der belastingen wordt niet geschorst door de indiening van bezwaarschriften tegen de aanslag of van aangiften of verzoekschriften tot het verkrijgen van ontheffing, noch door verkrijging van surseance van betaling voor zover volgens het Curaçaose Faillissementsbesluit 1931 de surseance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt, evenmin door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Verjaring

Art. 10. 1. De aanslagen in de in artikel 1 bedoelde belastingen, welke vijf jaren na de dagtekening van het aanslagbiljet, of na de laatst betekende akte van vervolging niet zijn ingevorderd, zijn verjaard.

2. De verjaring wordt gestuit door:

a. een erkenenis van de belastingplichtige, door woorden of door daden, van het bestaan van de belastingschuld; of

b. een schriftelijke mededeling van de Ontvanger waarin hij zich zijn recht op betaling ondubbelzinnig voorhoudt, welke aanvangt op de dag van verzending of uitreiking van de mededeling.

3. Voor de verjaring telt niet mede de tijd, gedurende welke de belastingschuldige zich metterwoon buiten Curaçao bevindt.

4. De mededeling, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, wordt verzonden naar of uitgereikt aan het laatst bij de Ontvanger bekende adres van de belastingschuldige. Indien de mededeling wordt verstuurd naar of uitgereikt aan een adres welke anders is dan het adres, zoals opgegeven door de belastingschuldige, wordt de mededeling geacht niet te zijn verzonden of uitgereikt.

Aanmaning

Art. 11. 1. De belastingschuldige, die in gebreke blijft de verschuldigde belasting voor of op de vervaldag te voldoen, wordt door de Ontvanger aangemaand om alsnog binnen veertien dagen het verschuldigde te betalen, onder kennisgeving dat hij bij gebreke daarvan rechtens tot betaling zal worden gedwongen.

2. Door de nalatige is voor de aanmaning, welke wordt uitgereikt nadat de laatste termijn van de aanslag is vervallen, interest verschuldigd ten bedrage van een zesde van de voor het betreffende halfjaar geldende wettelijke rente van het bedrag der afbetaling per aangevangen maand. Als interestmaand wordt aangemerkt de kalendermaanden volgende op die waarin de laatste termijn van de aanslag is vervallen. Het bedrag van de aanslag wordt naar boven afgerond op vijftig cent. Voor aanslagen beneden vijfhonderd gulden wordt geen interest berekend.

3. Het bepaalde in het vorige lid blijft buiten toepassing in de gevallen bedoeld in artikel 3.

Dwang-
invordering

Art. 12. Indien de krachtens artikel 11 uitgereikte aanmaning niet tot betaling of het treffen van een betalingsregeling heeft geleid, gaat de Ontvanger over tot dwanginvordering.

Hoofdstuk II

Invordering van overige belastingen, bijdragen en vergoedingen

Art. 13. De artikelen 4, 5, 6, eerste en tweede lid, 7, 9, 11, eerste, tweede en derde lid, en 12 zijn van overeenkomstige toepassing op de invordering van de belastingen, niet vallende onder artikel 1, van de bijdragen en vergoedingen welke volgens tarieven, vastgesteld bij landsverordening of landsbesluit houdende algemene maatregelen worden geheven, met dien verstande dat bij betalingen, al naar gelang van de aard van het verschuldigde, wordt overgelegd een aanslagbiljet, een rekening of een ander stuk.

Toepassing
op overige
belastingen

Art. 14. Indien de krachtens artikel 13 uitgereikte aanmaning niet tot betaling of het treffen van een betalingsregeling heeft geleid, gaat de Ontvanger over tot dwanginvordering, voor zover die bij landsverordening is toegelaten.

Dwang-
invordering

Hoofdstuk III

Slotbepaling

Art. 15. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als "Invorderingsverordening 1954".

2. (Vervallen)

P.B. 1942/246

Landsverordening dwanginvordering

Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen.

Hoofdstuk I**Invordering door middel van dwangschriften**

Werkingsfeer

Art. 1. 1. De belastingen, de bijdragen en vergoedingen, welke volgens tarieven vastgesteld bij landsverordening, landsbesluit houdende algemene maatregelen, ten bate van 's Lands kas worden geheven, alsmede de daarop gevallen rente wegens te late betaling, worden ingevorderd door middel van dwangschriften.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van deze landsverordening worden onder belastingen mede begrepen de verschuldigde opcenten, de interest en de kosten van vervolging op de belasting en/of opcenten.

Inhoud dwang-schrift

Art. 2. 1. De dwangschriften bevatten, volgens een bij landsbesluit vastgesteld formulier:

a. wanneer het een kohierbelasting geldt, een volledig uittreksel uit het kohier;

b. in andere gevallen een zo volledig mogelijke aanduiding van degene tegen wie de vordering gericht wordt;

de aard, de grondslag en het bedrag van de vordering;

de titel der vordering of de artikelen der wettelijke regeling, waarop de vordering wordt gegrond;

c. in alle gevallen de last tot betaling.

2. Zij worden uitgevaardigd door de ontvanger en zijn vrij van zegel.

3. Onder ontvanger worden in deze landsverordening verstaan de landsontvangers met de dwanginvordering belast.

Executoriale titel

Art. 3. 1. Het dwangschrift levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.

2. De tenuitvoerlegging geschiedt namens de ontvanger met vermelding alleen van zijn hoedanigheid zonder bijvoeging van zijn naam.

Verzet

Art. 4. 1. De tenuitvoerlegging van het dwangschrift kan niet worden geschorst dan door een verzet, met redenen omkleed.

2. Het verzet wordt betekend aan de ontvanger, die de betaling vervolgt en moet op straffe van nietigheid bevatten keuze van domicilie in Curaçao. Eveneens op straffe van nietigheid moet binnen een maand na deze betekening het geding tegen de ontvanger worden aanhangig gemaakt bij de rechter in eerste aanleg op Curaçao.

3. Verzet kan niet gegrond zijn op het niet ontvangen van aanslagbiljet, kennisgeving van te betalen bijdrage of vergoeding of aanmaning en kan nimmer gericht zijn tegen de wettigheid of de hoegrootheid van het gevorderde bedrag, noch gegrond zijn op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

4. Indien het verzet wordt afgewezen, is geen hoger beroep ontvankelijk dan na bewijs, dat de belasting, bijdrage, vergoeding, rente, verhogingen en kosten zijn geconsigneerd in handen van de ontvanger, die de betaling vervolgt.

Misslagen

Art. 5. Misslagen in namen, kohieren, lijsten, aanslagbiljetten, kennisgevingen, aanmaningen of vervolgingsstukken voorkomende, brengen niet van rechtswege nietigheid van die stukken teweeg. In dergelijke gevallen blijft het oordeel over de nietigheid aan het oordeel van de rechters overgelaten, met dien verstande dat geen nietigheid wordt aangenomen, wanneer geen verschil kan bestaan over de persoon, die bedoeld is.

Versnelde dwang-invordering

Art. 6. 1. Wanneer de schuldenaar Curaçao metterwoon wil verlaten of gerechtvaardigde vrees bestaat voor verduistering van zijn goederen, alsmede in geval van inbeslagneming van die goederen vanwege Curaçao of van verkoop daarvan tengevolge van een beslagneming namens derden kan:

a. het dwangschrift zonder voorafgaande aanmaning of, indien reeds een aanmaning is uitgereikt, zonder verder verwijl worden uitgevaardigd;

b. het dwangschrift onmiddellijk na het bevel tot betaling, of, indien zodanig bevel reeds mocht zijn gedaan, zonder verder verwijl worden ten uitvoer gelegd.

Art. 7. Indien een dwangschrift, uitgevaardigd voor een gedeelte van het in te vorderen bedrag, ten uitvoer wordt gelegd door beslag, kan bij datzelfde dwangschrift het volle openstaande bedrag worden ingevorderd, mits dit bedrag in het dwangschrift is vermeld.

Invordering volledig openstaande bedrag

Art. 8. Behoudens in het geval dat een recht van terugvordering bestaat jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen derden echter nimmer verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming terzake van belastingen, bijdragen, vergoedingen, verhogingen en boeten, van roerende zaken, tot stoffering van een huis of ten gebuik van een plantage dienende, alsmede van inge oogste vruchten, wanneer die zaken of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik.

Geen verzet door derden tegen inbeslagneming

Art. 9. 1. Alle exploit en andere akten van vervolging voor de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen, alsmede de verhogingen daarvan of boeten, worden betekend door deurwaarders der belastingen ten verzoeken van de ontvanger overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en tegen de vergoedingen, vast te stellen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Betekening door deurwaarder

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden afgeweken van de ingevolge het vorige lid vastgestelde vergoedingen, met dien verstande, dat de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde vergoedingen als maxima gelden.

3. De deurwaarders worden vóór de aanvang hunner bediening kosteloos beëdigd door de rechter in eerste aanleg van Curaçao.

4. Onder deurwaarders worden in deze landsverordening verstaan de deurwaarders der belastingen van het land.

5. De betrekking van deurwaarder der belastingen is verenigbaar met die van deurwaarder bij een rechterlijk college of gerecht in eerste aanleg.

Art. 10. 1. Wanneer ter gelegenheid ener inbeslagneming vóór de sluiting van het proces-verbaal het volle bedrag van het verschuldigde met de kosten aan de deurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk kwitantie te geven en ervan melding te maken in of op het proces-verbaal.

Betaling aan deurwaarder

2. In alle andere gevallen zijn betalingen, aan de deurwaarder gedaan, ongeldig.

Art. 11. De kosten van vervolging, interest en boeten zijn ten laste van de nalatige.

Kosten

Hoofdstuk II Rechtspleging

Art. 12. Alle rechtsvorderingen tot betaling van belastingen, bijdragen of vergoedingen of teruggaven van te dier zake onverschuldigd betaalde bedragen, alsmede alle strafvervolgingen wegens misdrijven in belastingzaken behoren tot de kennisneming van de rechter in eerste aanleg op de zittingsplaats, waar het ontvangskantoor gevestigd is of het misdrijf is gepleegd en in hoger beroep tot de kennisneming van het Hof van Justitie overeenkomstig de artikelen 31 en 33, 36 en 38 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

Bevoegde rechter

Art. 13. Behoudens de bepalingen van deze landsverordening worden burgerlijke rechtsvorderingen behandeld overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, strafvervolgingen overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering van Curaçao.

Toepasselijk procesrecht

Art. 14. Wanneer een strafvervolging gepaard gaat met vordering van belasting, bijdrage, vergoeding of kosten, behoort de kennisneming daarvan mede tot bevoegdheid van de strafrechter.

Bevoegdheid strafrechter

Art. 15. Waar in wettelijke regelingen ten aanzien van belastingen, bijdragen en vergoedingen op de overtreding een geldboete tot een bepaald bedrag als straf is gesteld, geldt dit bedrag voor de toepassing van artikel 1:149 van het wetboek van Strafrecht van Curaçao als het daarbedoelde maximum.

Maximumstraf

Art. 16. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1943.

Inwerking treding

P.B. 1995/213

Kostenbesluit invordering belastingen

LB houdende algemene maatregelen, van de 22ste november 1995 ter uitvoering van artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942/246).

In rekening brengen van kosten

Art. 1. Ter zake van het verrichten van werkzaamheden voor de invordering van bedragen door de zorg van de ontvanger en de deurwaarder der belastingen op grond van de Landsverordening van den 31sten December 1942 houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen, worden aan degene die in gebreke is gebleven het verschuldigde tijdig te betalen, kosten in rekening gebracht overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 5.

Tarieven betekening

Art. 2. 1. Verschuldigd is:

- a. voor het betekenen van een dwangsschrift met bevel tot betaling: 1% van de gevorderde som, afgerond op gehele guldens naar beneden, met een minimum van Cg 20 en een maximum van Cg 5.000;
- b. voor het ingevolge een wettelijk voorschrift doen van een ander exploit: Cg 20;
- c. voor het geven van kwitantie door de met de tenuitvoerlegging van een dwangsschrift belaste deurwaarder ter zake van een aan deze gedane betaling ter afwering van een beslaglegging op roerende goederen: Cg 10;
- d. voor het ingevolge wettelijk voorschrift voor “gezien” doen tekenen van een exploit of een ander stuk: Cg 5;
- e. voor het aanplakken van een exploit: Cg 5;
- f. voor het doen aankondigen van een gedaan exploit in een dagblad: Cg 5.

Tarieven beslaglegging

Art. 3. 1. Verschuldigd is:

- a. voor het in beslag nemen van een goed en het deswege opmaken van proces-verbaal: Cg 35;
 - b. voor de verkoop van een goed en het deswege opmaken van proces-verbaal: Cg 50;
 - c. voor het bekendmaken van de verkoop door het aanslaan van de verkoopbiljetten, al dan niet gevolgd door het doen van aankondiging van de verkoop in een dagblad: Cg 20;
 - d. voor het ingevolge wettelijk voorschrift opmaken van een ander proces-verbaal: Cg 20;
 - e. voor iedere getuige: Cg 15 per uur of voor zover de duur niet in volle uren kan worden gerekend, per gedeelte daarvan.
2. Indien de verrichtingen, bedoeld in de onderdelen a en b, ter plaatse langer dan twee uren duren, worden de genoemde bedragen verhoogd met Cg 20 voor elk volgend uur of voor zover de duur niet in volle uren kan worden gerekend, per gedeelte daarvan.

Bewaarloon

Art. 4. 1. Voor de bewaring van in beslag genomen goederen is voor elke dag of gedeelte daarvan verschuldigd: Cg 15.

2. Het op grond van het eerste lid verschuldigde bedrag komt toe aan de bewaarder.

3. Aan de bewaarder komt geen loon toe indien hij bij de bewaring van de goederen ook overigens belang heeft of in enige andere betrekking met de bewaring is belast.

Kosten werkzaamheden derden

Art. 5. Behalve de in de artikelen 2 tot en met 4 genoemde bedragen worden in rekening gebracht de bedragen, toekomende aan derden voor de door hen rechtstreeks ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangsschrift verrichte handelingen.

Art. 6. (Vervallen)

Art. 7. (Vervallen)

Citeertitel

Art 8. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Kostenbesluit invordering belastingen.

Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek

Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek 1977.

Art. 1. Deze landsverordening verstaat onder:

Definities

- a. „belastingplichtige”: degene die krachtens enige fiscale heffings-landsverordening, zoals de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 en de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014, als zodanig is aangewezen;
- b. „landsontvanger”: de ontvanger van het land Curaçao.

Art. 2. 1. Iedere belastingplichtige, die Curaçao wenst te verlaten, dient zich bij de belastingdienst aan te melden ter verkrijging van een verklaring inzake zijn belastingaanslagen.

Verklaring
lands-
ontvanger

2. De landsontvanger verstrekt na aanzuivering of zekerheidsstelling een verklaring dat tegen het vertrek van de belastingplichtige op grond van deze landsverordening geen bezwaar bestaat.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 is de landsontvanger bevoegd in gevallen en onder voorwaarden geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een verklaring af te geven welke in plaats treedt van de verklaring bedoeld in het vorige lid.

Art. 3. 1. De belastingplichtige is gehouden een der verklaringen als bedoeld in artikel 2 leden 2 en 3 aan de bevoegde autoriteit over te leggen.

Overlegging
verklaring
aan bevoegde
autoriteit

2. Door of namens de Minister van Justitie wordt het vertrek uit Curaçao, desnoods met de sterke arm, verhinderd van een belastingplichtige die een dezer verklaringen niet overlegt aan de bevoegde autoriteit.

Art. 4. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Inspectie der Belastingen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in het blad waarin van Landswege de officiële berichten worden geplaatst.

Toezicht op
naleving

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen.
3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.
4. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 5. 1. De belastingplichtige die Curaçao verlaat, wetende dat hij zijn belastingsschuld niet heeft voldaan of geen zekerheid ter zake heeft gesteld, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.

Straf-
bepalingen

2. De belastingplichtige die Curaçao verlaat zonder zijn belastingsschulden te voldoen, dan wel zekerheid ter zake te stellen, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie.

3. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een misdrijf.

4. Het in het tweede lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Art. 6. De Ministers van Justitie en Financiën stellen instructies vast ter uitvoering van deze landsverordening.

Uitvoerings-
instructies

Art. 7. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als „Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek 1977”.

Inwerking tred-
ing en citeertitel

2. (Vervallen)

Richtlijnen voor de invordering (extern)

Algemene bepalingen

Artikel 1

De bepalingen van deze richtlijnen gelden voor:

- a. de inkomstenbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;
- b. de loonbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;
- c. de winstbelasting, bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940, met uitzondering voor aanslagen winstbelasting opgelegd aan lichamen waarop artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999¹ tot wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 toepassing heeft plaats gevonden;
- d. de successiebelasting en de overgangsbelasting, bedoeld in de Successiebelastingverordening 1908;
- e. de onroerendezaakbelasting, bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014;
- f. de omzetbelasting, bedoeld in de Landsverordening omzetbelasting 1999;
- g. de afvalstoffenbelasting, bedoeld in de Eilandsverordening afvalstoffenbelasting en reinigingsrechten;
- h. de rechten², bedoeld in de Algemene Verordening I.U. en D. 1908;
- i. algemene verzekering bijzondere ziektekosten, als bedoeld in de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten;
- j. algemene ouderdomsverzekering, bedoeld in de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering;
- k. algemene weduwen- en wezenverzekering, als bedoeld in de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering;
1. basisverzekering ziektekosten, als bedoeld in de Landsverordening basisverzekering ziektekosten;
- m. ongevallenverzekering, als bedoeld in de Landsverordening Ongevallenverzekering;
- n. ziekteverzekering, als bedoeld in de Landsverordening ziekteverzekering;
- o. de motorrijtuigenbelasting bedoeld in de Eilandsverordening motorrijtuigbelasting en eindverwerkingsheffing autowrakken.

Artikel 2

In verband met mogelijke ongewenste economische en sociale effecten alsmede het optimaal inzetten van de beschikbare invorderingscapaciteit worden prioriteiten gesteld bij het invorderen van belastingschulden. Hoofddlijn bij de inzet van de beschikbare invorderingscapaciteit is dat de meeste aandacht wordt besteed aan belastingplichtigen waar de mogelijkheid tot het kunnen betalen het grootst wordt geacht. In andere woorden, prioriteit wordt gegeven aan belastingplichtigen die wel over voldoende betaalcapaciteit beschikken maar niet willen betalen. Dit leidt praktisch tot de volgende prioritering:

1. Afdrachtsbelastingen (omzet- en loonbelasting) en premies sociale verzekeringen. Het betreft immers van de klant of werknemers ingehouden of in rekening gebrachte middelen die afgedragen moeten worden.
2. Overige zakelijke heffingen en belastingen.
3. Particuliere schulden.

Artikel 3³

1. De invorderingskans van een aanslag neemt af naarmate de tijd voortschrijdt. Bij de invordering van belastingen en premies wordt derhalve prioriteit gegeven aan de invordering van schulden welke betrekking hebben op de belastingjaren 2018 en jonger.
2. Schulden die betrekking hebben op de belastingjaren 2017 en ouder en welke geformaliseerd zijn op of na 3 april 2023 worden wel ingevorderd indien:
- a. voor dat deel van de totale nominale schuld over de belastingjaren 2017 en ouder inclusief

1. P.B. 1999, no. 244.

2. Overeenkomstig artikel 1 van de Algemene Verordening I.U. en D. 1908 wordt verstaan zowel invoerrechten als accijnzen.

3. Onderdelen a en c zijn gewijzigd bij de update van 6 maart 2024.

boetes en kosten dat het bedrag van Cg 1 miljoen overstijgt en de Ontvanger over informatie beschikt waaruit blijkt dat belastingschuldige over verhaalsmogelijkheden beschikt;
b. artikel 49 van de Algemene landsverordening Landsbelasting van toepassing is; of
c. indien de schulden zijn voldaan middels storting op een derdenrekening.

Artikel 4

1. De Ontvanger kan op verzoek van een belastingschuldige hem in de gelegenheid stellen zijn totale openstaande schuld te voldoen in maandelijkse gelijke termijnen. De totale openstaande schuld van de belastingschuldige bedraagt minder dan Cg 50.000.
2. Bij het toekennen van een betalingsregeling dient het verschuldigde bedrag aan achterstallige belastingen, premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen en overige middelen zo snel mogelijk te worden voldaan.
3. De Ontvanger stelt mede op basis van door belastingschuldige verstrekte informatie en documentatie de aflossingscapaciteit en bijbehorende aflossingsperiode vast.
4. De aflossingsperiode bedraagt ten hoogste 48 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de Ontvanger de betalingsregeling bij beschikking toestaat.
5. Nieuwe aanslagen die ontstaan na het treffen van een betalingsregeling en waarvan het bestaan of onbetaald laten niet aan de belastingschuldige zijn toe te rekenen, kunnen door de Ontvanger op verzoek van de belastingschuldige, aan de bestaande regeling worden toegevoegd onder de voorwaarde dat:
 - a. de belastingschuldige zijn gehele betalingscapaciteit al heeft ingezet in het kader van de bestaande betalingsregeling; en
 - b. de nieuwe belastingaanslagen middels verhoging van het termijnbedrag binnen de reeds afgesproken aflossingsperiode worden voldaan.
6. Bij overschrijding van de termijn van 48 maanden kan de restantschuld buiten invordering worden gesteld op voorwaarde dat belastingschuldige 48 maanden conform afspraak heeft betaald en er de komende vijf jaren geen nieuwe schulden worden opgebouwd.
7. Het buiten invordering stellen van de restantschuld zoals genoemd in het zesde lid, kan slechts geschieden met positief advies van de beoordelingscommissie.
8. Voor personen die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, waarvan het maandelijks inkomen uitsluitend bestaat uit een uitkering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en waarvan de betalingscapaciteit nihil is, worden de schulden die zien op de onroerendezaakbelasting als bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014⁴.
9. Voor personen die een inkomen gelijk aan of lager dan het minimumloon als bedoeld in de artikelen 8 en 9 van de Landsverordening minimumlonen, verdienen, worden de schulden die zien op de onroerendezaakbelasting als bedoeld in de Landsverordening onroerendezaakbelasting 2014 buiten invordering gesteld;
10. Het achtste en negende lid zijn niet van toepassing indien de aldaar genoemde personen meerderjarige inwonende personen hebben die een inkomen hebben dan wel indien deze personen vermogen hebben, anders dan een woning welke hen als hoofdverblijf ter beschikking staat.

Artikel 5

1. Indien belastingschuldige aangeeft de schuld niet binnen een termijn van 48 maanden te kunnen voldoen, laat de Ontvanger bij schulden groter dan Cg 50.000 een invorderingsonderzoek door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau instellen.
2. Voor een termijn van maximaal vier maanden na aanvang van het onderzoek, wordt in gevallen als genoemd in het eerste lid een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.
3. Op basis van de uitkomsten van het invorderingsonderzoek wordt de definitieve betalingsregeling vastgesteld. Het rapport van het invorderingsonderzoek wordt aan het invorderingsdossier van belastingschuldige toegevoegd. Bij overschrijding van de termijn van 48 maanden wordt de restantschuld buiten invordering gesteld op voorwaarde dat belastingschuldige 48 maanden conform afspraak heeft betaald en heeft voldaan aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen.
4. Het buiten invordering stellen van de restantschuld zoals genoemd in het derde lid, kan

4. Gewijzigd bij de update van 6 maart 2024.

slechts geschieden na positief advies van de beoordelingscommissie.

Artikel 6

1. De Ontvanger kan als voorwaarde aan het verlenen van een betalingsregeling als bedoeld in artikel 5 stellen dat zekerheid wordt gesteld waarbij de hoogte van zekerheid gelijk is aan de schuld waarvoor uitstel wordt verzocht.
2. De Ontvanger kan zekerheid stellen door het leggen van beslag op (on)roerende zaken.
3. De Ontvanger beoordeelt per belastingschuldige of beslaglegging ter zekerheid van de voldoening van de schuld opgeschort kan worden.
4. Indien de Ontvanger besluit tot het leggen van beslag ter zekerheidstelling, dan wordt dit als voorwaarde in de betalingsregeling opgenomen. De betalingsregeling wordt ook door de belastingschuldige ondertekend.
5. Indien een betalingsregeling niet door de belastingschuldige wordt nagekomen, en belastingschuldige na verzending van een herinneringsbrief in gebreke blijft, dan wordt de betalingsregeling ingetrokken. Vervolgens wordt de dwanginvordering voortgezet.
6. Een nieuwe betalingsregeling wordt alleen met de belastingschuldige gesloten als de achterstallige termijnen van de eerdere betalingsregeling als eerste aanbetaling worden voldaan of als middels een invorderingsonderzoek door de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau wordt vastgesteld dat belastingschuldige buiten zijn schuld niet aan de betalingsregeling heeft kunnen voldoen.
7. Voor gevallen als genoemd in het zesde lid wordt voor een termijn van maximaal vier maanden een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.

Artikel 7

1. Een uitstelregeling kan alleen op grond van specifieke bijzondere omstandigheden worden toegekend. Onder bijzondere omstandigheden worden mede verstaan:
 - a. tijd benodigd voor het indienen van achterstallige aangiften dan wel bezwaarschriften of verzoekschriften voor ambtshalve vermindering;
 - b. overige omstandigheden die bij het opvoeren van de uitstelregeling duidelijk moeten worden gedocumenteerd.
2. Het uitstel als genoemd in het eerste lid, onderdeel b, bedraagt nooit langer dan vier maanden. Indien blijkt dat belastingschuldige door toedoen van de Inspecteur, meer uitstel nodig heeft, kan een verzoek tot nader uitstel van betaling worden gedaan.
3. Belastingenschuldige dient binnen één maand na toekenning van de uitstelregeling de eerste aangiften dan wel bezwaarschriften bij de Inspecteur in te dienen. Indien belastingschuldige binnen één maand niet de eerste aangifte(n) dan wel bezwaarschriften heeft ingediend, wordt de uitstelregeling terstond ingetrokken en de dwanginvordering voortgezet.
4. De uitstelregeling wordt door belastingschuldige ondertekend en opgenomen in het invorderingsdossier.

Artikel 8

1. Aan belastingschuldige kan een bewijs van betalingsgedrag worden uitgereikt terwijl deze openstaande schulden heeft.
2. In geval van openstaande schulden wordt een bewijs van betalingsgedrag verstrekt waaruit de totale openstaande schuld blijkt.
3. Indien belastingschuldige binnen een termijn van 6 maanden nogmaals een bewijs van betalingsgedrag verzoekt, wordt dit verstrekt indien:
 - a. de lopende verplichtingen zijn nagekomen;
 - b. de betalingsregeling is bijgehouden en nagekomen; en
 - c. eventuele afwijzingen van bezwaren niet tot verhoging van de schuld hebben geleid.
4. Als belastingschuldige niet aan de onder het derde lid gestelde voorwaarden heeft voldaan, wordt een bewijs van betalingsgedrag verstrekt indien:
 - a. de achterstallige lopende verplichtingen alsmede achterstallige termijnen van de betalingsregeling terstond worden voldaan;
 - b. aanslagen waarvan het bezwaar is afgewezen en geen beroep is ingesteld worden toegevoegd aan de betalingsregeling.

Buiten invordering stellen belasting- en premieschulden

Artikel 9

1. Er is een beoordelingscommissie die bestaat uit aan te wijzen vertegenwoordigers van de Inspectie der Belastingen, de Ontvanger en de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.
2. De leden van de onder lid 1 opgenomen commissie worden aangewezen door respectievelijk de Inspecteur der Belastingen, de Ontvanger en de directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau.
3. De beoordelingscommissie is belast met het uitbrengen van advies aan de Ontvanger inzake het al dan buiten invordering stellen van schulden.
4. De Ontvanger rapporteert om de zes maanden aan de Minister van Financiën inzake de uitvoering van de algemene richtlijnen voor de invordering van openstaande schulden door de Ontvanger.
5. De ontvanger kan gemotiveerd afwijken van het advies van de beoordelingscommissie zoals onder lid 3 uitgebracht. In voorkomend geval wordt deze motivering opgenomen in de periodieke rapportage aan de Minister van Financiën waarnaar in lid 4 van dit artikel wordt verwezen.

Artikel 10

1. Bij betaling van belastingaanslagen, premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen, overige middelen en boetes kan de belastingschuldige een beroep doen op het buiten invordering stellen van de openstaande schulden.
2. Het buiten invordering stellen van een openstaande schuld kan geschieden;
 - a. indien dit van belang is voor het behouden van werkgelegenheid;
 - b. ter behartiging van een algemeen dan wel maatschappelijk belang; of
 - c. indien het een door de regering gesubsidieerde instelling betreft.
3. Of een geval leidt tot het behouden van werkgelegenheid, de behartiging van een algemeen belang of de beoordeling of het een door de regering gesubsidieerde instelling betreft wordt door de beoordelingscommissie naar omstandigheden beoordeeld.
4. Het buiten invorderingstelling als genoemd in het eerste lid kan niet leiden tot een teruggaaf van reeds betaalde belastingen of premies volksverzekeringen en werknemersverzekeringen.
5. Het buiten invorderingstelling als genoemd in het eerste lid wordt door de Ontvanger definitief toegekend nadat de belastingschuldige, voor een aaneengesloten periode van ten minste 48 maanden na een beroep te hebben gedaan op dit artikel, aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen heeft voldaan.
6. De aanslagen waarvoor bezwaar- en beroepschriften zijn ingediend vallen, met uitzondering van het onbestreden gedeelte van de schuld buiten de regeling buiten invordering stellen.
7. Een eventuele teruggave of restitutie met betrekking tot aanslagen die in de regeling buiten invordering stellen vallen, worden niet aan de belastingschuldige uitbetaald, maar worden verrekend met de openstaande schuld waarvoor het buiten invordering stellen is aangevraagd.

De invordering bij gesubsidieerde instellingen

Artikel 11

1. In geval een gesubsidieerde instelling niet aan haar fiscale verplichtingen voldoet kan de Ontvanger een vordering onder de subsidieverstrekker of de Sociale Verzekeringsbank (SVB) leggen.
2. De subsidieverstrekker houdt de verschuldigde loonbelastingen en premies van de betreffende maand in op de te verstrekken subsidie en draagt deze rechtstreeks af aan de Ontvanger. De gesubsidieerde instelling doet maandelijks tijdig de aangifte voor de loonbelasting en premies en stuurt de ingediende aangifte inclusief betalingskenmerken aan de subsidieverstrekker.
3. De subsidie wordt niet meer aan de betreffende instelling uitgekeerd, indien geen aangiften loonbelasting en sociale premies aan de subsidieverstrekker worden verstrekt.
4. In aanvulling op de inhouding van de lopende verplichtingen vindt een inhouding op de subsidie plaats voor reeds opgebouwde schulden. De inhouding zal plaats vinden op basis van de vast te stellen betalingscapaciteit.

Artikel 12

1. Indien de gesubsidieerde instelling kenbaar maakt dat zij niet in staat is om de salarissen van het personeel uit te betalen als de onder artikel 11, vierde lid, genoemde inhoudingen op haar subsidie plaatsvinden, dan wordt door de Ontvanger aan SBAB de (snel-)opdracht verstrekt tot het instellen van een invorderingsonderzoek.
2. Als uit het door SBAB uitgevoerde invorderingsonderzoek blijkt dat de gesubsidieerde instelling inderdaad niet, dan wel niet geheel, in staat is om aan de verplichtingen jegens het personeel te voldoen indien de onder artikel 11, vierde lid, genoemde inhoudingen plaatsvinden, dan matigt de Ontvanger de hoogte van haar vordering tot het niveau waarmee de uitbetaling van salarissen gewaarborgd blijft.
3. Indien de situatie zoals in het vorige lid beschreven zich voordoet, dan stelt de Ontvanger de voor de gesubsidieerde instelling verantwoordelijke minister hiervan op de hoogte. Een afschrift van deze mededeling wordt verzonden aan de minister van financiën.

Artikel 13

Indien een boete door de automatische systemen van de inspecteur opgelegd wordt wegens te late betaling in de gevallen genoemd in artikel 11, tweede lid, dan zal de Inspecteur op verzoek van de gesubsidieerde instelling, dan wel uit eigen beweging de boetebeschikking vernietigen. De gesubsidieerde instelling dient in haar verzoek te verwijzen naar dit beleid en dient bewijs bij te voegen van de op grond van artikel 11, tweede lid, tijdig doorgestuurde aangifte.

Dwanginvordering en beslaglegging

Artikel 14

Een roerend beslag kan effectief zijn indien belastingsschuldige beschikt over waardevolle roerende zaken. Hiertoe pleegt de Ontvanger onderzoek voordat de beslagopdracht wordt uitgevaardigd.

Artikel 15

1. Alvorens een opdracht tot beslaglegging op roerende zaken wordt uitgevaardigd gaat de Ontvanger eerst alle andere mogelijkheden na, zoals telefonische incasso en het leggen van vorderingen. Als deze geen effect sorteren zal er opdracht worden gegeven tot beslag roerende zaken.
2. Na beslaglegging moeten de beslagen vermogensbestanddelen in principe worden uitgewonnen (openbaar verkocht).

Artikel 16

1. Indien door de Ontvanger een roerend beslag is gelegd, wordt minimaal elke 3 maanden vastgesteld dat belastingplichtige zich aan de gemaakte afspraken (bijvoorbeeld een betalingsregeling) houdt en dat geen nieuwe schulden zijn ontstaan.
2. Indien de belastingplichtige de gemaakte afspraken niet nakomt dan wordt tot openbare verkoop van de in beslag genomen goederen overgegaan tenzij de achterstallige betalingen terstond en ineens door belastingsschuldige worden voldaan.

Artikel 17

1. In de volgende gevallen wordt niet (meer) uitgewonnen na beslaglegging a. De aanslagen waarvoor beslag is gelegd zijn betaald;
b. Er zijn bezwaarschriften ingediend voor de aanslagen waarvoor beslag is gelegd; of
c. Er is een betalingsregeling afgesproken met de Ontvanger.
2. Is geen van het bovenstaande aan de orde dan worden de inbeslaggenomen zaken op de aangekondigde verkoopdatum uitgewonnen.

Artikel 18

1. De executie van het beslag vindt plaats indien belastingsschuldige niet met de Ontvanger tot overeenstemming komt inzake de voldoening van zijn schuld.
2. Hiertoe zal de Ontvanger aan de deurwaarder de opdracht geven om tot afvoer van de goederen onder beslag over te gaan, tenzij verkoop op locatie van de belastingsschuldige zal

plaatsvinden.

3. Indien de belastingschuldige tijdig en naar tevredenheid van de Ontvanger afspraken maakt inzake het voldoen van de schuld, wordt de executie van het beslag opgeschort. De opschorting van de executie wordt in het invorderingsdossier vastgelegd.
4. Indien de Ontvanger vaststelt dat de belastingschuldige zich niet aan de afspraken houdt welke zijn gemaakt ter opschorting van de executie van het beslag, wordt een nieuwe verkoopdatum vastgesteld.
5. Bij vaststelling van een nieuwe verkoopdatum worden voertuigen die onder beslag zijn direct afgevoerd.
6. Afwijking hetgeen opgenomen in dit artikel kan alleen op basis van zwaarwegende redenen plaatsvinden. Deze redenen dienen in het invorderingsdossier te worden geregistreerd.

Artikel 19

1. De Ontvanger kan onroerend beslag leggen.
2. Een onroerend beslag heeft in eerste instantie een conserverend karakter. De onroerende zaak dient als onderpand voor de schuld. De belastingschuldige wordt door de deurwaarder van het onroerend beslag op de hoogte gesteld.
3. Indien door belastingschuldige na het leggen van onroerend beslag geen actie wordt ondernomen om de schulden af te lossen en het voornemen is om te gaan executeren, dan volgt een aankondiging tot verkoop door de aangewezen notaris.

Artikel 20

1. De verkoop van een onroerende zaak vindt plaats onder verantwoordelijkheid van een door de Ontvanger aan te wijzen notaris.
2. Indien uit de verkoopopbrengst van een onroerende zaak na aflossing van de (belasting-) schulden en voldoening van de aan de verkoop gerelateerde kosten nog een bedrag resteert, dan wordt dit resterende bedrag door de notaris aan de voormalige eigenaar overgemaakt.
3. Als de verkoopopbrengst van de onroerende zaak niet toereikend is om de volledige schuld te voldoen dan zal de Ontvanger de invordering met behulp van andere invorderingsmiddelen voortzetten in het geval dit nog mogelijk is.

Artikel 21

1. Opheffing van een onroerend beslag vindt slechts plaats nadat de schuld op basis waarvan het onroerend beslag is gelegd, volledig is voldaan.
2. In aanvulling op het in lid 1 vermelde zal de Ontvanger het beslag opheffen om de verkoop van de onroerende zaak te bewerkstelligen. Voorafgaand aan het opheffen van het beslag legt de Ontvanger in dit geval een vordering onder de notaris ter zekerheid van de voldoening van de schulden.

Monitoring zakelijke belastingplichtigen

Artikel 22

1. Minimaal eens per 3 maanden wordt de naleving van de fiscale verplichtingen van zakelijke belastingplichtigen (belastingplichtigen voor de omzet- en/of loonbelasting) door de Ontvanger gemonitord.
2. Indien een zakelijk belastingplichtige zich gedurende 3 maanden in de laatste 12 maanden niet aan de fiscale verplichtingen heeft gehouden, dan worden direct dwanginvorderingsmaatregelen ingezet.
3. Beslaglegging op roerende zaken, bankrekeningen en bedrijfsvoorraden kan er hierbij toe leiden dat een zakelijke belastingplichtige tijdelijk haar activiteiten moet staken totdat met de Ontvanger afspraken zijn gemaakt over de aflossing van de schuld.

Controle naleving richtlijn

Artikel 23

1. De Ontvanger is belast met de controle op de naleving van deze richtlijn.
2. Periodiek wordt door de interne auditor een controle uitgevoerd op de effectiviteit van het stelsel van interne beheersingsmaatregelen rond de uitvoering van deze richtlijn. Hierover

Curaçao – Invordering

Richtlijnen voor de invordering (extern)

wordt door de interne auditor aan de Ontvanger alsmede aan de Minister van Financiën gerapporteerd.
Slotbepalingen

Artikel 24

Deze richtlijnen treden in werking met ingang van 3 april 2023.

Artikel 25

Deze richtlijnen worden aangehaald als: Richtlijnen voor de invordering.

Toelichting bij de richtlijnen ter invordering van openstaande schulden bij de Ontvanger

I Algemeen

Gezien het belang van de invordering van belastingen, premies en andere heffingen voor de financiële huishouding van het Land, zijn in het verleden instructies gegeven voor de medewerkers die op één of andere wijze bij de uitvoering van het invorderingsproces zijn betrokken. Deze richtlijnen zijn echter intern beleid van de Ontvanger, waardoor er weinig transparantie bestaat voor belastingsschuldigen.

Het doel van de publicatie van de reeds bestaande richtlijnen middels richtlijnen is om uniformiteit en structuur te brengen in het invorderingsproces. Met deze richtlijnen wordt tevens getracht de rechtszekerheid van de burger te waarborgen. Door richtlijnen zullen de medewerkers van de Ontvanger het invorderingsproces voor alle belastingsschuldigen, zonder aanzien des persoons, laten plaatsvinden.

Controle op de naleving van bovenstaande voorschriften zal periodiek doch minimaal een keer per maand plaatsvinden door de Stichting Overheidsaccountantsbureau Curaçao ("SOAB"). De SOAB dient niet alleen een controle uit te voeren ter zake van de juistheid en volledigheid van de cijfers, doch ook ter zake van de naleving van de in deze richtlijnen opgenomen procedures. De SOAB heeft, conform hetgeen in artikel 6 lid I van de Landsverordening houdende de aanwijzing van de interne accountant van de regering van Curaçao (PB 2015 No 48), onbelemmerde toegang tot de relevante informatie en documentatie.

II Financiële paraagraaf

Belastingen

In onderstaande tabel zijn de verwachte meeropbrengsten samengevat inclusief een inschatting van de realisatiekans van het betreffende scenario. De realisatiekans van het positieve scenario wordt het hoogst ingeschat. Dit mede op basis van de ervaringen met hardere invorderingsmaatregelen in de eerste helft van 2019. Het is bekend dat harde maatregelen vaak noodzakelijk zijn om belastingsschuldigen ertoe te bewegen hun belastingsschulden te voldoen. De beperkte invorderingscapaciteit vormt het voornaamste risico voor de realisatie van dit scenario.

Het neutrale scenario vraagt relatief weinig additionele inspanningen van de invorderaars. De betekening van dwangsschriften door de deurwaarders wordt voortgezet wat nog tot een beperkte instroom van nieuwe saneringsaanvragen zal leiden.

Het negatieve scenario is het minst waarschijnlijk. Ook na 12 oktober 2021 worden nog saneringsaanvragen ontvangen. Toch is dit scenario als minimum uitgangspunt opgenomen.

Scenario	Verwachte opbrengst	Realisatiekans	Opbrengst per saldo
Scenario 1: Positief	Cg 16.200.000	50%	Cg 8.100.000
Scenario 1: Neutraal	Cg 8.100.000	30%	Cg 2.430.000
Scenario 1: Negatief	Cg 5.400.000	20%	Cg 1.080.000
Totaal		100%	Cg 11.610.000

Continuering van de saneringsregeling tot jaareinde zal naar verwachting zo'n Cg 11,6 miljoen aan extra belastinginkomsten genereren met de mogelijkheid dat dit bedrag oploopt tot Cg 16,2 miljoen.

Hoewel het resultaat van de compliance-verhogende maatregelen op de belastingopbrengsten significant is, hebben zij slechts een zeer beperkte invloed op de totale omvang van het invorderingsbestand. Dit komt mede door de grote achterstanden in het opleggen van

aanslagen welke momenteel door de inspectie der belastingen worden weggewerkt. Aan de toename van het openstaande saldo omzetbeasting en onroerendezaakbelasting blijkt bijvoorbeeld dat voor deze belastingmiddelen in de maand september 2021 grote aantallen aanslagen zijn opgelegd. Het deel van de voorraad aanslagen dat middels saneringsregelingen wordt afgedragen, wordt derhalve weer meer dan aangevuld met nieuwe aanslagen met een hoge invorderingskans. De vrees dat de saneringsregeling tot een afname van belastingopbrengsten op langere termijn zal leiden, kan hiermee worden weggewomen. De saneringsregeling biedt daarentegen welwillende belastingplichtigen de gelegenheid om 'schoon schip' te maken met het verleden en zich vanaf nu aan de fiscale verplichtingen te houden. Het voldoen aan de fiscale verplichtingen gedurende 48 maanden na het afsluiten van de saneringsregeling is tevens een voorwaarde welke wordt gesteld aan de saneringsregeling en die hiermee een waarborg biedt voor de belastingopbrengsten voor de komende jaren.

Sociale premies

De sociale premieontvangsten worden door de Ontvanger geïnd. In tegenstelling tot belastinginkomsten vloeien de sociale premieontvangsten niet naar de overheidskas maar worden aan de SVB overgedragen ter beheer van de fondsen.

De meeropbrengsten voor sociale premies worden op jaarbasis vanaf 2021 op Cg 19 miljoen gecaluleerd. Het doel is het realiseren van Cg 19 miljoen (2,5%) meeropbrengsten in 2021, 2022 en 2023 ten opzichte van het niveau van 2020. Op basis van de realisatiecijfers t/m augustus lijkt dit vooralsnog een haalbare doelstelling. Dit betekent voor het huidige begrotingsjaar een realisatie van de premieopbrengsten welke Cg 44,4 miljoen hoger ligt dan oorspronkelijk begroot. In onderstaande tabel zijn de doelstellingen voor de premieopbrengsten opgenomen:

	(realisatie) 2019	(realisatie) 2020	(begroting) 2021	(2020 + 2,5%) 2021	(2021 + 2,5%) 2022	(2022 + 2,5%) 2023
AOV/AWW	374.4	341.1	328.0	350.1	359.4	368.6
BVZ	283.8	263.4	251.8	270.5	277.7	285.0
ZV/OV	42.1	35.0	34.3	36.1	37.0	37.9
AVBZ	66.9	61.3	61.3	61.3	64.7	66.3
Totaal	767.2	700.8	675.4	719.8	738.8	757.8

Toevoeging van de sociale premies aan de werkingssfeer van de saneringsregeling zal naar verwachting evenals bij de belastingen een positief effect hebben op de opbrengsten op zowel korte als lange termijn. Ook hier geldt dat nog veel achterstallige aanslagen moeten worden opgelegd. Door de huidige druk op de sociale fondsen zijn ook voor de sociale premies compliance verhogende maatregelen noodzakelijk om de premieopbrengsten te verhogen. Met de verruiming van de werkingssfeer en verlenging van de geldigheidsduur wordt hierin voorzien.

III Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1 noemt alle belastingen, premies en andere heffingen waarop deze richtlijnen van toepassing zijn.

Artikel 2

Op grond van artikel 6, eerste lid van de Invorderingsverordening 1954 is de Ontvanger bevoegd "aan de belastingschuldige op zijn verzoek uitstel van betaling en gemakkelijker betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat hij door bijzondere omstandigheden, buiten zijn wil, niet bij machte is aan de voorgeschreven betalingsregelingen te voldoen".

Indien belastingschuldige daartoe een verzoek indient kan er een betalingsregeling worden getroffen voor een periode van maximaal 48 maanden te rekenen vanaf de datum waarop de ontvanger de betalingsregeling bij beschikking toestaat. Het gaat hier niet om een voor bezwaar vatbare beschikking. Bij het vaststellen van de betalingsregeling wordt rekening gehouden met de aflossingscapaciteit van belastingschuldige. Bij het bepalen van de aflossingscapaciteit als voor wat betreft particulieren dient rekening te worden gehouden met het volgende. Naast het aanwezige vermogen speelt bij de beoordeling van de financiële omstandigheden de zogenoemde betalingscapaciteit van de belastingschuldige een belangrijke rol, zowel ten tijde van het indienen van het verzoek als gedurende de looptijd van de betalingsregeling. De betalingscapaciteit van de belastingschuldige die door de ontvanger wordt berekend, bepaalt in belangrijke mate het bedrag dat de belastingschuldige (periodiek) op de achterstallige schuld moet aglossen. De betalingscapaciteit geeft ook aan in hoeverre een betalingsregeling zinvol is.

Bij de berekening van de betalingscapaciteit gaat de ontvanger met betrekking tot de huur- en hypotheekverplichtingen voor de woning waarin de belastingschuldige feitelijk verblijft uit van de werkelijke uitgaven. De betalingscapaciteit bestaat uit het netto besteedbaar inkomen na aftrek van het wettelijke minimumloon. Voor de betalingsregeling eist de ontvanger 80% van de betalingscapaciteit op.

De onroerendezaakbelastingen en grondbelastingen van gepensioneerden die uitsluitend een uitkering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering ontvangen en waarvan het betalingscapaciteit nihil is, worden gesaneerd.

Artikel 3

Indien een belastingschuldige aangeeft geen betalingsregeling aan te kunnen gaan voor een periode korter dan 48 maanden, zonder de continuïteit van zijn onderneming in gevaar te brengen, dient de Stichting Belastingaccountantsbureau, bij schulden hoger dan Cg 50.000, een invorderingsonderzoek in te stellen.

Gedurende de looptijd van het invorderingsonderzoek, doch voor een termijn van maximaal 4 maanden wordt er een voorlopige betalingsregeling getroffen in lijn met de op dat moment bekende aflossingscapaciteit.

Op basis van de uitkomsten van het invorderingsonderzoek wordt de definitieve betalingsregeling vastgesteld. Uit het invorderingsonderzoek zal blijken welk bedrag belastingschuldige maandelijks kan betalen. Na overschrijding van een periode van 48 maanden wordt de restantschuld buiten invordering geplaatst. Voorwaarde voor deze buiten invordering plaatsing van de restantschuld geldt dat er goedkeuring is vereist van de van de Minister van Financiën.

Artikel 4

In beginsel vraagt de ontvanger alleen om de in dit artikel genoemde zekerheid indien de aard van de belastingschuld dan wel de omvang van de belastingschuld in relatie tot de verhaalsmogelijkheden die bij de ontvanger bekend zijn, daartoe aanleiding geeft.

Artikel 5

Op grond van dit artikel kan de ontvanger uitstel verlenen in verband met bijzondere omstandigheden. Hieronder vallen het indienen van bezwaarschriften of verzoeken ambtshalve vermindering tegen een belastingaanslag. De belastingschuldige kan bezwaren tegen de hoogte van een belastingaanslag door middel van een bezwaarschrift kenbaar maken. Een in verband daarmee gevraagd uitstel van betaling kan de Ontvanger verlenen tot het moment waarop de Inspecteur uitspraak op het bezwaarschrift doet. Als de belastingschuldige een verzoek om uitstel indient bij de Ontvanger in verband met een bezwaarschrift tegen de belastingaanslag dan moet hij in het verzoek het bestreden bedrag van de aanslag en de

berekening van dat bedrag vermelden. Deze lijst met bijzondere omstandigheden is niet limitatief. Er kunnen derhalve ook andere bijzondere omstandigheden zijn die kunnen leiden tot een uitstel van betaling. In onderdeel b, wordt verwezen naar 'overige omstandigheden'. Onder overige omstandigheden valt te denken aan: 'een te verwachten uit te betalen bedrag'. Als binnen afzienbare tijd een door de Ontvanger uit te betalen bedrag wordt verwacht, kan de Ontvanger uitstel van betaling verlenen tot het moment waarop hij dit uit te betalen bedrag kan verrekenen met de belastingaanslag waarvoor uitstel wordt gevraagd.

Er is sprake van een binnen afzienbare tijd te verwachten belastingteruggaaf als:

- het belastingjaar of belastingtijdvak waarover de teruggaaf wordt verwacht is afgelopen;
- de belastingsschuldige een verzoek om teruggaaf heeft ingediend; en
- over die teruggaaf tussen de inspecteur en de belastingsschuldige geen verschil van mening bestaat.

Een omstandigheid als bedoeld in eerste lid, onderdeel b, kan faillissement of surseance betreffen. Faillissementsschulden moet de Ontvanger op de gebruikelijke wijze bij de curator dan wel de bewindvoerder aanmelden. Voor deze schulden treft de Ontvanger geen betalingsregeling.

Zo lang onzeker is of alle boedelschulden uit de boedel kunnen worden voldaan, kan de Ontvanger voor de betaling daarvan uitstel verlenen.

De Ontvanger kan tijdens een surseance van betaling op verzoek van de bewindvoerder uitstel van betaling verlenen voor de belastingsschuld die voor de aanvang van de surseance materieel verschuldigd is geworden. De Ontvanger stelt daarbij de voorwaarde dat de belastingsschuldige nieuw opkomende verplichtingen stipt nakomt.

De Ontvanger kan ook tijdens de wettelijke schuldsaneringsregeling onder de gebruikelijke voorwaarden uitstel van betaling verlenen voor belastingaanslagen waarop de wettelijke schuldsaneringsregeling niet van toepassing is.

Als zekerheid is gesteld, wint de Ontvanger deze uit. Daarna informeert hij de curator dan wel de bewindvoerder over de wijziging in de hoogte van de belastingsschuld.

Indien blijkt dat belastingsschuldige, door toedoen van de Inspecteur, meer tijd nodig heeft kan een verzoek tot nader uitstel van betaling worden gedaan. Hiervan is bijvoorbeeld sprake indien de Inspecteur niet binnen een termijn van 4 maanden uitspraak doet op een bezwaarschrift dan wel verzoekschrift voor ambtshalve vermindering.

Artikel 6

Aan belastingplichtigen die voldoen aan hun fiscale verplichtingen wordt er een bewijs van betalingsgedrag uitgereikt zonder nadere voorwaarden. In geval van openstaande schulden wordt een bewijs van betalingsgedrag verstrekt waaruit de totale openstaande schuld blijkt. Om binnen een termijn van 6 maanden opnieuw een bewijs van betalingsgedrag te verkrijgen, dient in een onderzoek te worden verricht door de Ontvanger om te bepalen of de belastingsschuldige voldoet aan al zijn fiscale verplichtingen. Indien niet aan deze voorwaarde wordt voldaan door belastingsschuldige kan toch een hewijs van betalingsgedrag worden verkregen indien belastingsschuldige het verschuldigde bedrag terstond voldoet of de aanslagen waarvan het bezwaar is afgewezen en geen beroep is ingesteld toevoegt aan de bestaande betalingsregeling.

Artikel 7

Executie van een beslag vindt plaats indien belastingsschuldige niet met de ontvanger tot overeenstemming komt inzake de voldoening van zijn schuld. Hierbij is het van belang op te merken dat een woonhuis welke belastingsschuldige als hoofverblijf ter beschikking staat in beginsel niet executoriaal zullen worden verkocht. Het is tevens van belang de continuïteit van ondernemingen, met name na de Covid-19 pandemie, te waarborgen. De executie van bedrijfsmiddelen die essentieel zijn voor de bedrijfsvoering, wordt derhalve sterk afgeraden. Voertuigen kunnen bijvoorbeeld executoriaal worden verkocht, echter bij een autoverhuurbedrijf kan dit faillissement van het bedrijf als gevolg hebben. Er dient derhalve rekening te worden gehouden met het voorgaande bij de executie van een beslag.

Artikel 8

Bij betaling van schulden met een dagtekening van 31 december 2020 en ouder kan de belastingsschuldige een beroep doen op een sanering van de openstaande schulden. De

boogte van de sanering is afhankelijk van het ineens betaalde bedrag. De sanering kan niet leiden tot een teruggaaf van reeds betaalde bedragen.

De aanslagen waarvoor er bezwaar- en beroepschriften zijn ingediend vallen, met uitzondering van het onbestreden gedeelte hiervan buiten de saneringsovereenkomst. Ter waarborging van de continuïteit van ondernemingen, kan een betalingsregeling worden getroffen teneinde te kunnen voldoen aan de afspraken gemaakt met de ontvanger. Een betalingsregeling kan geen looptijd hebben die langer is dan 48 maanden. Bovendien worden lopende verjaringsverzoeken worden vóór het afsluiten van de saneringsovereenkomst afgehandeld.

Om te voorkomen dat belastingschuldigen gebruik maken van de mogelijkheid tot sanering, zonder hun betalingsgedrag te verbeteren, wordt er een voorwaarde gebonden aan het daadwerkelijk verkrijgen van de sanering. De sanering als genoemd in het tweede lid van dit artikel wordt pas verleend op het moment dat de belastingschuldige voor een aaneengesloten periode van 48 maanden heeft voldaan aan alle aangifte- en betalingsverplichtingen. Hiermee wordt getracht belastingschuldigen te motiveren naar de toekomst toe wel zullen voldoen aan hun fiscale verplichtingen.

Indien er verjaringsverzoeken lopen, worden deze afgehandeld door de ontvanger alvorens een saneringsovereenkomst af te sluiten.

Een eventuele teruggave en/of restitutie met betrekking tot aanslagen die in de saneringsovereenkomst vallen worden niet aan de belastingschuldige uitbetaald, maar worden verrekend met de openstaande schuld waarvoor de sanering is aangevraagd.

Dit artikel heeft een geldigheidsduur van drie maanden na inwerkingtreding van deze richtlijnen en kan per belastingschuldige slechts eenmaal worden toegepast. De minister is bevoegd de geldigheidsduur van dit artikel te verlengen."

Persbericht MinFin: Aanpassing invorderingsbeleid Belastingdienst

Sinds 2010 werd een saneringsregel door de Ontvanger toegepast en heeft opschoning van het invorderingssysteem plaatsgevonden. Zo heeft in 2015 een opschoning van het invorderingssysteem plaatsgevonden waarbij voor ruim Cg 900 miljoen aan aanslagen ouder dan 5 jaar buiten invordering is gesteld. De benodigde beleidsmatige en organisatorische aanpassingen om een nieuwe aangroei van het invorderingsbestand te voorkomen zijn destijds echter uitgebleven.

Het Kabinet Pisas 2 heeft sinds het aantreden in juni 2021 prioriteit gegeven aan het innen van openstaande schulden van onder meer belastingen, premies en het wegwerken van administratieve achterstanden bij de belastingdienst. Dit is zeer succesvol geweest voor wat betreft de belasting- en premieopbrengsten en door de belastingdienst zijn veel achterstallige aanslagen opgelegd. Mede door het opleggen van deze achterstallige aanslagen is het invorderingsbestand gegroeid tot een nominaal bedrag van Cg 5,7 miljard aan belasting- en premieschulden verdeeld over ruim 130.000 Crib-nummers. Deze omvang maakt het onmogelijk om met de beschikbare invorderingscapaciteit alle schulden effectief in te vorderen en derhalve dat er prioriteiten moeten worden gesteld bij de invordering van openstaande schulden.

Door een team van deskundigen zijn diverse analyses uitgevoerd om vast te stellen op welke wijze het invorderingsbestand tot een beheersbaar niveau kon worden teruggebracht. Hierbij werd duidelijk dat het zoals gebruikelijk hanteren van de dagtekening (datum) van de aanslag als basis voor de prioritering niet tot het gewenste effect zou leiden.

Uit internationaal onderzoek (OECD, 2019) is gebleken dat de invorderingskans van belastingschulden afneemt naarmate de tijd voortschrijdt. Soortgelijk onderzoek op Curaçao heeft tot dezelfde conclusie geleid: 50% van de opbrengsten wordt gerealiseerd binnen 2 jaar na het opleggen van de aanslag en 90% binnen 5 jaar. De opbrengst na 5 jaar is derhalve marginaal en daarbij komt dat het invorderen van aanslagen ouder dan 5 jaar vaak relatief meer invorderingscapaciteit eist dan het invorderen van relatief jonge aanslagen.

Het invorderingsbestand van de belastingdienst bevatte ultimo 2022 aanslagen welke zelfs nog terug gaan tot het jaar 1994. Teneinde het invorderingsbestand tot een beheersbaar niveau terug te brengen alsmede om de belastingdienst als geheel de gelegenheid te bieden om in de actualiteit te gaan werken is door de belastingdienst een aanpassing doorgevoerd aan het invorderingsbeleid.

In de basis komt deze aanpassing erop neer dat aanslagen welke betrekking hebben op de belastingjaren 2017 en ouder niet meer actief worden ingevorderd. Dit betekent nadrukkelijk niet dat de schulden zijn kwijtgescholden, maar dat de belastingdienst de invorderingscapaciteit zal richten op jonge aanslagen met een hoge invorderingskans.

Op deze hoofdregel zijn echter 3 uitzonderingen in het invorderingsbeleid opgenomen. Aanslagen over de belastingjaren 2017 en ouder worden wel ingevorderd indien deze zijn opgelegd naar aanleiding van een fiscaal strafrechtelijk onderzoek, indien de belastingschuld over de jaren 2017 en ouder Cg 1 miljoen of hoger bedraagt en de belastingdienst over informatie beschikt waaruit blijkt dat er verhaalsmogelijkheden zijn, of indien de belastingschuld over 2017 en ouder reeds op een derdenrekening (zoals bij een notaris) is voldaan.

Deze beleidswijziging heeft ook tot gevolg dat bezwaarschriften over de belastingjaren 2017 en ouder niet meer zullen worden afgehandeld tenzij belastingplichtige aangeeft hier belang bij te hebben. Dit laatste kan het geval zijn indien het toewijzen van het bezwaar tot een restitutie van een reeds betaald of verrekend bedrag kan leiden. Op deze wijze levert de aanpassing van het invorderingsbeleid tevens een bijdrage aan de reductie van de grote voorraad bezwaarschriften.

Zo'n 25% van de ongeveer 45.000 bezwaarschriften die nog moeten worden afgehandeld heeft betrekking op de belastingjaren 2017 en ouder. Voor de belastingdienst zijn voor 2023 doelstellingen vastgesteld welke ertoe moeten leiden dat de organisatie nog dit jaar de laatste achterstanden wegwerkt, in de actualiteit gaat en blijft werken en de kwaliteit van de dienstverlening verbetert.

Waar mogelijk wordt hierbij gebruik gemaakt van ICT-mogelijkheden. Periodiek wordt door de belastingdienst aan de Minister van Financiën, Javier Sylvania, gerapporteerd over de voortgang van deze werkzaamheden en tevens zal de bevolking hier regelmatig over worden geïnformeerd.

Willemstad,

3 april 2023

Persbericht MinFin over het invorderingsbeleid naar aanleiding van Hofuitspraken (Curaçao)

De integrale tekst van het op 10 augustus 2023 op de persoonlijke fb-pagina van Minister Silvania van Financiën geplaatste persbericht luidt als volgt:

“Invordering aanslagen 2017 en ouder

Vandaag heeft de rechter in hoger beroep¹ geoordeeld dat de belastingaanslagen die betrekking hebben op de jaren 2017 en ouder definitief niet meer mogen worden ingevorderd. Hiermee is duidelijkheid gekomen voor de belastingsschuldigen die vielen onder de ‘uitzonderingsgevallen’ die op 3 april 2023 werden gepubliceerd. Begin dit jaar heeft de ontvanger besloten tot opschoning van het invorderingsbestand. De omvang van het invorderingsbestand was opgelopen tot een bedrag van Cg 5,7 miljard waardoor het bestand feitelijk onbeheersbaar was geworden. Derhalve was een drastische ingreep noodzakelijk om de effectiviteit van de invordering van belastingen en premies te verhogen. Jarenlang is een selectief invorderingsbeleid gevoerd en zijn initiatieven ter verhoging van de tax-compliance voortdurend gestaakt met voornoemde situatie tot gevolg. De huidige minister van Financiën Javier Silvania heeft een einde gemaakt aan deze ‘friends & family’-cultuur en heeft vanaf de dag van zijn aantreden zwaar ingezet op het verhogen van de tax-compliance. De OECD, welke diverse internationale onderzoeken heeft uitgevoerd naar de effectiviteit van de invordering van belastingen, concludeert in 2019 dat de invorderingskans van aanslagen snel afneemt naarmate de tijd voortschrijdt. Deze conclusie geldt ook voor Curaçao. Na 2 jaar is de invorderingskans van een aanslag met zo’n 50% gereduceerd. Aanslagen die betrekking hebben op de jaren 2017 en ouder hadden derhalve al veel eerder ingevorderd moeten worden en niet pas in 2022 of 2023. Om de energie van het invorderingsapparaat, conform de conclusies van de OECD, primair te kunnen richten op jonge aanslagen met een hoge invorderingskans heeft de ontvanger de invordering van aanslagen die betrekking hebben op de belastingjaren 2017 en ouder gestaakt. Hoewel deze noodzakelijke ingreep tamelijk rigoureuze lijkt, blijkt uit de dit jaar gerapporteerde belastingopbrengsten dat de ontvangsten zelfs hoger liggen dan in het jaar 2022 waarin sprake was van diverse éénmalige meeropbrengsten.

Binnen de belastingdienst zijn sinds het aantreden van de huidige regering grote stappen gezet om de bestanden van zowel de Inspectie der belastingen als de ontvanger op te schonen. Voor dit jaar staan nog diverse acties gepland om administratieve achterstanden weg te werken en middels automatisering en data-analyses de kwaliteit van de dienstverlening door de belastingdienst verder te verbeteren. Ook op het gebied van de effectiviteit van de invordering van belastingen en premies worden de komende maanden enkele grote veranderingen doorgevoerd. Door de jarenlange ‘verwaarlozing’ van de belastingdienst kost het uiteraard de nodige inspanning om de aangerichte schade te herstellen.”

1. Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, 10-08-2023, ECLI:NL:OGHACMB:2023:147, ECLI:NL:OGHACMB:2023:148 en ECLI:NL:OGHACMB:2023:149.

Persbericht MinFin: Belastingdienst brengt 6,75% rente in rekening per 1 april 2023

De integrale tekst van het op 22 maart 2023 op de persoonlijke facebookpagina van de Minister van Financiën (dhr. Javier Silvanía) geplaatste persbericht luidt als volgt:

WILLEMSTAD – Met ingang van 1 april as. brengt de belastingdienst invorderingsrente in rekening over de openstaande schulden. De belastingdienst is gerechtigd om over openstaande schulden rente in rekening te brengen op basis van artikel 11 van de Invorderingsverordening 1954.

Het rentepercentage dat in rekening wordt gebracht is gelijk aan de door de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten vastgestelde wettelijke rente welke momenteel 6,75% bedraagt. Deze stap van de belastingdienst moet belastingschuldigen motiveren om hun openstaande schulden zo snel mogelijk af te lossen.

Om de impact van deze beslissing op belastingschuldigen te beperken is een overgangsregeling van kracht. Alle belastingschuldigen die voor 1 juli as. een betalingsregeling sluiten voor hun volledige belastingschuld en zich houden aan alle voorwaarden die van toepassing zijn op de betalingsregeling zullen geen invorderingsrente verschuldigd zijn. Zij hoeven alleen de nominale belastingschuld inclusief eventuele boetes af te betalen. Dit geldt tevens voor werknemers die een loonvordering hebben voor de volledige belastingschuld. Indien niet aan de aflossingsverplichting wordt voldaan of gedurende de looptijd van de betalingsregeling nieuwe belastingschulden worden opgebouwd dan wordt alsnog invorderingsrente in rekening gebracht.

Belastingschuldigen die gebruik willen maken van deze overgangsregeling hoeven hiervoor niet naar WTC te komen maar kunnen een mail sturen naar invorderingteam@gobiernu.cw met een verzoek voor een betalingsregeling. Via ditzelfde mailadres kan ook de actuele debiteurenkaart worden opgevraagd. De komende periode zullen de invorderingsacties worden geïntensiveerd. Geadviseerd wordt derhalve om op eigen initiatief gebruik te maken van deze overgangsregeling en hiermee invorderingsrente en additionele invorderingskosten te voorkomen.

Algemene landsverordening Landsbelastingen

AB 2013,
GT 416

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Werkingssfeer

Art. 1. 1. De bepalingen van deze landsverordening gelden bij de heffing van:

- inkomstenbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting;
- loonbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de Loonbelasting;
- winstbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting;
- scheepstonnagebelasting als bedoeld in de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting;
- overdrachtsbelasting als bedoeld in de Overdrachtsbelastingverordening;
- successie- en overgangsbelasting als bedoeld in de Successiebelastingverordening;
- grondbelasting als bedoeld in de Grondbelastingverordening 1908 (P.B. 1908, no. 27);
- belasting op bedrijfsomzetten als bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten;
- (Vervallen);
- dividendbelasting als bedoeld in de Landsverordening op de dividendbelasting;
- spaarvermogensheffing als bedoeld in de Landsverordening spaarvermogensheffing.

2. De bepalingen van deze landsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op in Sint Maarten gevestigde lichamen, die niet aan belastingheffing zijn onderworpen dan wel van belastingheffing zijn vrijgesteld.

Art. 2. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- Minister: de Minister van Financiën;
- belastingverordening: deze landsverordening, de in artikel 1 bedoelde heffingsverordeningen, alsmede alle ter uitvoering van die landsverordeningen gegeven wettelijke regelingen;
- lichamen: verenigingen en andere rechtspersonen, vennootschappen, trusts en doelvermogens als bedoeld in artikel 1B van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;
- belastingen: de in artikel 1 genoemde belastingen met inbegrip van de eilandelijke opcenten.

2. De belastingverordening verstaat onder:

- Directeur: de Directeur der Belastingen;
- Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen;
- Ontvanger: de functionaris die belast is met de invordering van de door de Inspecteur vastgestelde aanslagen.
- belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag alsmede de naheffingsaanslag;
- belastingplichtige: de natuurlijke of rechtspersoon van wie op grond van een belastingverordening belasting wordt geheven;
- Gerecht: Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken;
- bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
- notificatie van stukken: de uitreiking aan de geadresseerde in Sint Maarten van een door een administratieve autoriteit van een andere staat uitgevaardigd document, houdende een akte of beslissing, inzake de heffing en invordering van belastingen.
- ¹ open commanditaire vennootschap: de commanditaire vennootschap waarbij, buiten het geval van vererving of legaat, toetreding of vervanging van commanditaire vennoten kan plaats hebben zonder toestemming van alle vennoten, gewone zowel als commanditaire.

Art. 3. 3. Waar in de belastingverordening wordt gesproken van:

Definities
belasting-
verordeningen

- de bestuurder van een lichaam, wordt daaronder begrepen de besturende vennoot van een vennootschap en de binnenlandse vertegenwoordiger van een niet in Sint Maarten gevestigd lichaam, alsmede in geval van ontbinding degene die met de vereffening is belast;

1. Bedoeld zal zijn onderdeel i.

- b. vereniging, wordt daaronder begrepen het samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid die maatschappelijk met een vereniging gelijk kan worden gesteld;
- c. Sint Maarten, wordt daar mede onder begrepen het buiten de territoriale zee van Sint Maarten gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk der Nederlanden daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen, alsmede de in, op of boven dat gebied aanwezige installaties en andere inrichtingen ten behoeve van de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in dat gebied.

Woonplaats
personen,
vestigingsplaats
lichamen

Art. 4. 1. Waar iemand woont of een lichaam is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke in Sint Maarten hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van Sint Maarten beschouwd.

3. Een trust wordt geacht zijn woonplaats in Sint Maarten te hebben, indien hij volgens het recht van Sint Maarten is ingesteld, aldaar gevestigd is of, indien de trust ingevolge de trustakte slechts één trustee heeft, deze in Sint Maarten woont of aldaar gevestigd is. Of een naar buitenlands recht ingestelde trust is gevestigd in Sint Maarten wordt, indien het voorgaande niet van toepassing is, naar de omstandigheden beoordeeld.

Vaststelling,
invordering
en betaling
belas-tingaan-
slag

Art. 5. 1. De belastingaanslag wordt door de Inspecteur vastgesteld. De Inspecteur draagt het aanslagbiljet ter invordering over aan de Ontvanger. Als dagtekening van vaststelling van een belastingaanslag geldt de dagtekening van het aanslagbiljet

2. De belastingplichtige is verplicht de belastingaanslag binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet te betalen voor zover de heffingsverordening niet anders bepaalt.

3. In afwijking van het tweede lid is een voorlopige aanslag, gedagtekend vóór 1 november van het belastingjaar waarop deze betrekking heeft, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar overblijven. Op de laatste dag van elk van die maanden vervalt een termijn.

4. In afwijking van het tweede lid is de naheffingsaanslag invorderbaar een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Hoofdstuk II Heffing van belasting

Afdeling 1. De aangifte

Aangiftebiljet,
uitreiking,
modellen

Art. 6. 1. De Inspecteur kan aan een ieder die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is een aangiftebiljet uitreiken.

2. Aan een ieder die daartoe een verzoek doet, wordt in elk geval een aangiftebiljet uitgereikt.

3. In het aangiftebiljet wordt opgave verlangd van gegevens en kan overlegging of toezending worden gevraagd van gegevensdragers, waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

4. Een ieder aan wie een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden aangifte te doen door dat biljet duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend, met de daarin gevraagde bescheiden, in te leveren. Degene die de aangifte doet waarmerkt de over te leggen bescheiden.

5. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt het model van de aangiftebiljetten vastgesteld.

6. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald dat en onder welke voorwaarden het toegelaten wordt om langs elektronische weg aangifte te doen.

7. De Directeur kan toestemming geven tot het indienen van een niet door de Inspecteur uitgereikt aangiftebiljet. Hij kan daarbij voorwaarden stellen.

Aangifteplicht,
heffing bij wege
van aanslag

Art. 7. 1. Met betrekking tot belastingen welke bij wege van aanslag worden geheven, moet het aangiftebiljet binnen een door de Inspecteur gestelde termijn van ten minste twee maanden na uitreiking van het biljet bij de Inspecteur worden ingeleverd.

2. De Inspecteur maant, na verloop van de in het eerste lid bedoelde termijn, de belastingplichtige aan binnen een door hem te stellen termijn van tenminste vijf werkdagen aangifte te doen, tenzij uitstel voor het doen van aangifte overeenkomstig artikel 9 is verleend.

3. Bij de inlevering van het aangiftebiljet wordt op verzoek een ontvangstbewijs afgegeven.

4. De belastingplichtige aan wie niet binnen zes maanden na het ontstaan van de

belastingsschuld een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden binnen vijftien dagen na afloop van deze termijn de Inspecteur te verzoeken een aangiftebiljet uit te reiken.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat over dat tijdvak, na verrekening van voorheffingen, geen belasting verschuldigd is of geen aanslag zal worden opgelegd.

6. Een belastingsschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak of de belastingplicht eindigt.

Art. 8. 1. Met betrekking tot belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, moet de aangifte worden gedaan bij de Inspecteur.

2. Heeft de aangifte betrekking op een tijdvak, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het einde van dat tijdvak. Heeft de aangifte betrekking op een tijdstip, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

3. De belastingplichtige dan wel inhoudingsplichtige aan wie niet reeds een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden vóór het tijdstip waarop de belasting moet worden betaald de Inspecteur te verzoeken een aangiftebiljet uit te reiken.

4. De Directeur kan bepalen onder welke voorwaarden het aangiftebiljet bij de Ontvanger kan worden ingediend.

Aangifteplicht,
heffing door
voldoening of
afdracht

Art. 9. 1. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel verlenen voor het indienen van het aangiftebiljet en kan daarbij voorwaarden stellen. Uitstel wordt niet langer verleend dan tot achttien maanden na de datum waarop de belastingsschuld is ontstaan.

2. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt elke termijn die met de aangifte of het opleggen van een aanslag verband houdt met de duur van het verleende uitstel verlengd.

3. In afwijking van hetgeen in deze landsverordening is bepaald, is de belastingplichtige die Sint Maarten metterwoon wenst te verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wenst over te brengen naar een buiten Sint Maarten gelegen plaats, verplicht terstond aangifte te doen voor de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de grondbelasting, de belasting op bedrijfsomzetten en de omzetbelasting, tot het einde van de belastingplicht.

Uitstel
indiening

Afdeling 2. Heffing bij wege van aanslag

Art. 10. 1. De Inspecteur kan bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte gemotiveerd afwijken, alsmede bij het ontbreken van de aangifte de aanslag ambtshalve vaststellen.

2. De bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Afwijken van
aangifte, aan-
slagtermijn

Art. 11. 1. De Inspecteur kan, ingeval de grootte van de belastingsschuld eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, na aanvang van het belastingtijdvak aan de belastingplichtige een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld.

2. De voorlopige aanslag blijft beperkt tot het bedrag waarmee de aanslag vermoedelijk de voorheffingen te boven zal gaan.

3. Een voorlopige aanslag kan worden gevolgd door één of meer voorlopige aanslagen.

4. De voorlopige aanslag en de voorheffingen worden verrekend met de aanslag.

5. Een voorlopige aanslag kan de Inspecteur ook opleggen aan niet in Sint Maarten wonende of gevestigde belastingplichtigen, die slechts tijdelijk in Sint Maarten een bedrijf of beroep uitoefenen.

6. Een voorlopige aanslag kan direct na het ontstaan van de belastingsschuld of, bij tijdvakbelastingen, direct na aanvang van het tijdvak, altijd worden opgelegd tot het bedrag dat de Inspecteur juist voorkomt indien:

a. de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard of, indien sprake is van een lichaam, in geval van ontbinding, beëindiging of vereffening ervan;

b. de belastingplichtige Sint Maarten metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten Sint Maarten;

c. het bedrijf van de belastingplichtige wordt gestaakt of aanmerkelijk wordt ingekrompen, of de belastingplichtige in Sint Maarten gelegen onroerende goederen of daarop gevestigde rechten vervreemdt.

Voorlopige
aanslag

7. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ten aanzien van het eerste lid nadere regels worden vastgesteld.

Besluit geen aanslag, ambtshalve vermindering

Art. 12. 1. De Inspecteur neemt het besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, bij met redenen omklede voor bezwaar vatbare beschikking.

2. Een door de belastingplichtige als onjuist aangemerkte belastingaanslag kan door de Inspecteur ambtshalve worden verminderd binnen vijf jaar na het ontstaan van de belastingsschuld. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat een dergelijke ambtshalve vermindering kan worden verleend tot tien jaar na het ontstaan van de belastingsschuld indien de vermindering een in dat landsbesluit bepaalde bedrag overschrijdt. Indien de Inspecteur binnen de in dit artikel bedoelde termijnen vaststelt dat de belastingaanslag onjuist is, wordt deze aanslag ambtshalve door de Inspecteur verminderd.²

Navordering

Art. 13. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in de belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen. Een feit, dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren, behoudens in de gevallen waarin de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is.

2. Navordering kan mede plaatsvinden in alle gevallen waarin te weinig belasting is geheven, doordat:

- a. een voorlopige aanslag, of een voorheffing ten onrechte of tot een onjuist bedrag is verrekend;
- b. een bij de belastingplichtige in aanmerking te nemen bestanddeel van het voorwerp van enige belasting ten onrechte in aanmerking is genomen bij hem of bij zijn echtgenoot;
- c. de basiskorting en de daarop van toepassing zijnde alleenverdienertoeslag, ouderentoeslag en kindertoeslag ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingsaanslag als bedoeld in het eerste en tweede lid vervalt door verloop van tien respectievelijk vijf jaar na het ontstaan van de belastingsschuld.

4. Indien te weinig belasting is geheven over het bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen, vervalt, in afwijking van het derde lid, eerste volzin, de bevoegdheid tot navordering door verloop van vijftien jaren na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Afdeling 3. Heffing bij wege van afdracht en voldoening op aangifte

Verplichting voldoening of afdracht op aangifte

Art. 14. 1. In geval de belastingverordening voldoening van in een tijdvak verschuldigde belasting dan wel afdracht van in een tijdvak ingehouden belasting voorschrijft, is de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige gehouden binnen vijftien dagen na afloop van dat tijdvak de belasting overeenkomstig de aangifte te betalen bij de Ontvanger.

2. In geval over een belastingtijdvak geen belasting is verschuldigd, moet aangifte worden gedaan bij de Inspecteur binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak.

3. De Inspecteur kan van de belastingplichtige dan wel inhoudingsplichtige die belasting over een tijdvak van langer dan een maand moet voldoen respectievelijk afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een voorlopige betaling doet.

4. In de niet in het eerste lid bedoelde gevallen moet de aangifte worden gedaan en de belasting overeenkomstig de aangifte worden betaald binnen vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Voldoening winstbelasting op aangifte

Art. 15. 1. Voor de belastingplichtigen in de winstbelasting, met uitzondering van die genoemd in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999, zijn in afwijking van de bepalingen van artikel 14, de bepalingen van dit artikel van toepassing.

2. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de derde maand na afloop van het boekjaar over dat jaar voorlopige aangifte te doen en de belasting overeenkomstig die aangifte te betalen bij de Ontvanger. Uitstel voor het indienen van een voorlopige aangifte is niet mogelijk.

3. De op de voorlopige aangifte als verschuldigd aan te geven belasting dient ten minste

2. Zie ook Aanschrijving inzake van ambtshalve vermindering van belastingaanslagen hierna opgenomen.

gelijk te zijn aan de volgens de meest recente definitieve aangifte op grond van de belastingverordening over dat jaar totaal verschuldigde belasting. Indien de belastingplichtige een lager bedrag wenst aan te geven, kan hij daartoe een gemotiveerd verzoek indienen bij de Inspecteur.

4. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de zesde maand na afloop van het boekjaar over dat jaar definitieve aangifte te doen en de belasting overeenkomstig die aangifte te betalen bij de Ontvanger.

5. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het derde lid. Als datum van de beslissing geldt de datum waarop het afschrift ter post wordt bezorgd. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen schriftelijk afwijzend heeft beslist, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

6. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek om uitstel voor het doen van de definitieve aangifte. Het verzoek, bedoeld in de vorige volzin, dient te worden vergezeld van een nadere voorlopige aangifte. Indien een beslissing wordt genomen, geldt als datum van de beslissing de datum waarop het afschrift ter post wordt bezorgd. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen afwijzend heeft beslist, wordt de termijn van indiening van de definitieve aangifte verlengd met drie maanden.

7. Artikel 11, derde, vierde en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

8. Indien bij de definitieve aangifte de berekening van de verschuldigde belasting resulteert in een door de belastingplichtige terug te ontvangen bedrag, legt de Inspecteur binnen zes maanden na indiening van de definitieve aangifte een aanslag op.

9. Indien de Inspecteur de in het achtste lid bedoelde aanslag niet oplegt binnen zes maanden na de datum van indiening van de definitieve aangifte, wordt hiervan aan de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.

Art. 16. 1. De Inspecteur kan, indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen niet of niet volledig is betaald, de niet of te weinig betaalde belasting naheffen door middel van een naheffingsaanslag ten name van degene die de belasting had behoren te betalen. Indien tevens geen aangifte is gedaan, stelt de Inspecteur de aanslag ambtshalve vast.

Naheffing

2. Met niet volledig betaald zijn als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een ingevolge de belastingverordening gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

3. De inhoudingsplichtige is gerechtigd het bedrag van de nageheven belasting te verhalen op zijn werknemer ingeval het aan de werknemer te wijten is dat er te weinig belasting is ingehouden.

Art. 17. 1. De bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Naheffingsstermijn

2. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ter zake van de in artikel 16 genoemde feiten te kwader trouw is vervalt in afwijking van het eerste lid de bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag door verloop van tien jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Hoofdstuk III

Administratieve boeten

Afdeling 1. Verzuim- en vergrijpboeten

Art. 18. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 7, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste Cg 2500 kan opleggen.

Verzuim aangifte doen

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste Cg 2500 kan opleggen.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het tweede lid bedoelde boete vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de aangifte had moeten worden gedaan.

Verzuim voldoe-
ning of afdracht
op aangifte

Art. 19. 1. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8, tweede lid, gestelde termijn heeft betaald, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste Cg 10 000 kan opleggen.

2. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het eerste lid bedoelde boete vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

Vergrijp
aanslag-
belastingen

Art. 20. 1. Indien het met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de aanslag te laag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag, een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete is:

a. het bedrag van de navorderingsaanslag, dan wel

b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen.

Vergrijp
aangifte-belas-
tingen

Art. 21. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige is te wijten dat belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de in de belastingverordening gestelde termijn is betaald, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door het bedrag van de belasting dat niet of niet tijdig is betaald, voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet of niet tijdig is betaald.

3. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

Verzuim
verstrekken
opgave
werknemers en
niet-werkne-
mers

Art. 21A. 1. Indien de administratieplichtige niet, niet tijdig of niet volledig de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede en derde lid, verstrekt, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste Cg 5.000,— kan opleggen.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste lid vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede en derde lid, had moeten worden verstrekt.

Boete bij opzet
of grove schuld

Art. 21B. Indien het aan opzet of grove schuld van administratieplichtigen, bedoeld in artikel 61a, is te wijten dat de verplichtingen genoemd in dat artikel en daarop berustende bepalingen, niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de gestelde termijn worden nagekomen, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de minister hem door de inspecteur een boete van ten hoogste Cg 20.000 kan opleggen.

Aankondiging
vergrijpboete

Afdeling 2. Voorschriften inzake het opleggen van administratieve boeten

Art. 22. 1. Alvorens een vergrijpboete op te leggen, stelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in kennis van zijn voornemen daartoe, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

2. De Inspecteur stelt de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in de gelegenheid binnen een door hem daarvoor te stellen termijn van ten minste twee weken de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten.

3. Indien niet is voldaan aan het bepaalde in het eerste of tweede lid, heeft dat niet de nietigheid van de boete tot gevolg.

Boete bij
beschikking

Art. 23. 1. De Inspecteur legt de boete op bij voor bezwaar vatbare beschikking.

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 22, eerste en tweede lid, stelt de Inspecteur de

belastingplichtige of inhoudingsplichtige, uiterlijk bij de in het eerste lid bedoelde beschikking, in kennis van de gronden waarop de oplegging van de boete berust.

3. De Inspecteur kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, binnen zes maanden na de vaststelling van de navorderings- of naheffingsaanslag een boete opleggen indien de feiten of omstandigheden op grond waarvan wordt nagevorderd of nageheven eerst bekend worden binnen zes maanden vóór de afloop van de in artikel 13, derde lid, respectievelijk artikel 17, bedoelde termijnen en er tevens aanwijzingen zijn dat het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven. In dat geval doet de Inspecteur vóór of gelijktijdig met de vaststelling van de navorderings- dan wel naheffingsaanslag mededeling aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige dat wordt onderzocht of in verband met de navordering of naheffing het opleggen van een vergrijpboete gerechtvaardigd is.

4. Op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Inspecteur er zoveel mogelijk zorg voor dat de in die kennisgeving vermelde gronden aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

5. Indien de boete gelijktijdig wordt opgelegd met de vaststelling van een belastingaanslag, wordt het bedrag van de boete afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld.

6. De boete wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de invordering van de belasting ter zake waarvan de boete is opgelegd.

Art. 24. Hoofdstuk VI is van overeenkomstige toepassing bij het opleggen van administratieve boeten, met dien verstande dat de belastingplichtige of inhoudingsplichtige tegen wie het onderzoek naar de oplegging van een administratieve boete is gericht slechts gehouden is toe te laten dat de Inspecteur gegevensdragers of de inhoud daarvan raadpleegt dan wel toegang te verlenen tot gebouwen of gronden.

Verplichtingen
gelden mede
voor boete-op-
legging

Art. 25. 1. De Inspecteur kan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ten aanzien van wie de redelijke verwachting bestaat dat hem een vergrijpboete kan worden opgelegd, oproepen voor een verhoor. In deze oproep deelt de Inspecteur hem mee dat hij zich desgewenst kan doen bijstaan.

Verhoor

2. Voordat het verhoor aanvangt, deelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige mee dat hij niet tot antwoorden verplicht is.

3. De Inspecteur kan op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die het Nederlands, Papiaments of Engels onvoldoende begrijpt, toestaan dat deze zich tijdens het verhoor door een tolk laat bijstaan.

Art. 26. Ingeval een belastingplichtige of inhoudingsplichtige alsnog een juiste en volledige aangifte doet dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat een of meer ambtenaren van de Belastingdienst de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden, wordt in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete opgelegd van ten hoogste 15%.

Inkeerbepaling

Art. 27. 1. Een opgelegde boete vervalt indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige wegens het vergrijp op grond waarvan de boete verschuldigd is, bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is vrijgesproken, ontslagen van rechtsvervolgning of veroordeeld.

2. De Inspecteur legt een in deze afdeling bedoelde vergrijpboete niet op voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

3. Ingeval na het opleggen van een vergrijpboete blijkt dat de grondslag daarvoor ontbreekt maar wel een grondslag aanwezig is voor een verzuimboete, kan deze lagere boete daarvoor in de plaats worden gesteld. De reeds opgelegde boete wordt dan verminderd tot het bedrag van de verzuimboete.

4. Indien de grondslag voor een boete wordt verminderd, vermindert de Inspecteur de boete ambtshalve dienovereenkomstig.

Art. 28. 1. Geen boete wordt opgelegd aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die is overleden.

Geen boete na
overlijden

2. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet onherroepelijk vaststaat, vernietigt de Inspecteur de beschikking

waarbij de boete is opgelegd op verzoek van een belanghebbende bij beschikking

Hoofdstuk IV

Bezwaar en beroep

Bezwaar

Art. 29. 1. Degene die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde belastingaanslag of tegen een ingevolge deze landsverordening door de Inspecteur genomen voor bezwaar vatbare beschikking, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet of van het ter post bezorgde of uitgereikte afschrift van de beschikking een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het bezwaarschrift. De Inspecteur zendt de aanvrager onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

2. Degene die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als belasting door hem op aangifte is voldaan of afgedragen of dat als belasting door een inhoudingsplichtige van hem is ingehouden, kan binnen twee maanden na de betaling respectievelijk de inhouding een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur.

3. Indien een bezwaarschrift meer dan één belastingaanslag of beschikking inzake boete betreft, stelt de Inspecteur de belanghebbende binnen een door hem te bepalen termijn in de gelegenheid het geschrift te vervangen door zoveel bezwaarschriften als het belastingaanslagen of beschikkingen betreft. Maakt de belanghebbende van deze gelegenheid gebruik, dan worden de nieuwe bezwaarschriften geacht op dezelfde dag als het oorspronkelijke geschrift door de Inspecteur te zijn ontvangen.

Uitspraak op bezwaar

Art. 30. 1. De Inspecteur doet uitspraak op het bezwaarschrift.

2. Met een uitspraak wordt gelijkgesteld het weigeren dan wel niet tijdig doen van de uitspraak. Een uitspraak wordt geacht niet tijdig te zijn gedaan indien de Inspecteur niet binnen negen maanden na ontvangst van het bezwaarschrift een uitspraak heeft gedaan.

3. Indien de Inspecteur niet in de gelegenheid is om binnen de in het tweede lid bedoelde termijn uitspraak op het bezwaar te doen, stelt hij de belanghebbende hiervan schriftelijk in kennis, onder mededeling van de reden waarom nog geen uitspraak kan worden gedaan. De termijn van het tweede lid wordt in de door de Minister te bepalen gevallen met dit uitstel verlengd. De Inspecteur is gehouden om, zodra dat in redelijkheid van hem verwacht kan worden, uitspraak te doen.

4. Indien de belanghebbende in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe te kennen geeft, wordt hij vóór de uitspraak door de Inspecteur gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststelling van de aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste zeven dagen.

5. Indien niet of niet volledig aan het bezwaar wordt tegemoet gekomen, wordt de uitspraak gemotiveerd.

6. Indien het bezwaar is gericht tegen een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrechte geen aangifte is gedaan, de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 40, 41, 42 en 43 wordt de belastingaanslag gehandhaafd, tenzij gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, deze onjuist is.

Beroep

Art. 31. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen een ingevolge deze landsverordening door de Inspecteur gedane uitspraak kan binnen twee maanden na de dagtekening van het afschrift van de uitspraak in beroep komen bij het Gerecht. De belanghebbende kan ook in het geval, bedoeld in artikel 30, tweede lid, in beroep komen binnen twaalf maanden:

a. gerekend vanaf het tijdstip waarop negen maanden is verlopen na het tijdstip waarop het bezwaarschrift door de Inspecteur is ontvangen; danwel

b. gerekend vanaf het tijdstip waarop de verlenging van de termijn, bedoeld in artikel 30, derde lid, tweede volzin, is verlopen.

Geen schorsing betalings plicht

Art. 32. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepschrift inzake een belastingaanslag.

Vergoeding kosten bezwaarfase

Art. 32A. 1. De kosten die de belastingplichtige in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden uitsluitend ten laste van s'Lands kas vergoed, op verzoek van de belastingplichtige, voor zover de voor bezwaar vatbare beschikking door ernstige onzorgvuldigheid in strijd met het recht is genomen.

2. Het verzoek wordt gedaan voordat de Inspecteur op het bezwaar heeft beslist. De Inspecteur beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de kosten waarop de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Afdeling 1. Vertegenwoordiging

- Art. 33.** 1. Vertegenwoordiging is mogelijk op grond van schriftelijke volmacht. Op vordering van de Inspecteur dient het stuk waaruit van de volmacht blijkt, te worden overgelegd.
2. Degene die, opgeroepen om mondeling aan de Inspecteur inlichtingen en gegevens te verstrekken, en zich doet vertegenwoordigen, is gehouden op vordering van de Inspecteur zijn vertegenwoordiger te vergezellen.
3. De Inspecteur kan de vertegenwoordiging door een bepaalde persoon gemotiveerd weigeren.

Volmacht, weigeren vertegenwoordiging

- Art. 34.** 1. De bevoegdheden en de verplichtingen van een minderjarige, een onder curatele gestelde of iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden uitgeoefend en nagekomen door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder. Desgevorderd zijn laatstgenoemden tot nakoming van die verplichtingen gehouden.
2. De bevoegdheden van een lichaam kunnen worden uitgeoefend en zijn verplichtingen kunnen worden nagekomen door iedere bestuurder. Desgevorderd is ieder van hen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.
3. Indien iemand is overleden, kunnen de erfgenamen in het uitoefenen van de bevoegdheden en het nakomen van de verplichtingen welke de overledene zou hebben gehad, als hij in leven was gebleven, worden vertegenwoordigd door één hunner, de executeur, de door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap of de bewindvoerder over de nalatenschap. Desgevorderd is ieder van de genoemde personen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.
4. Stukken betreffende belastingaangelegenheden van een overledene kunnen worden gericht aan een van de in het derde lid genoemde personen.

Vertegenwoordiging

- Art. 35.** De Inspecteur kan vertegenwoordiging uitsluiten in de nakoming van een verplichting van degene die zelf tot nakoming in staat is.

Uitsluiting vertegenwoordiging

- Art. 36.** De bepalingen van deze afdeling gelden niet met betrekking tot strafvordering.

Niet voor strafvordering

Afdeling 2. Domiciliekeuze

- Art. 37.** In bezwaar- en beroepschriften is degene die niet binnen Sint Maarten een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, verplicht domicilie kiezen in Sint Maarten.

Domicilie-keuze

- Art. 38.** Ingeval ingevolge de belastingverordening een aangiftebiljet of ander stuk moet worden uitgereikt aan degene die niet in Sint Maarten een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, kan die uitreiking ook geschieden:
- middeels bezorging of afgifte bij de in Sint Maarten gelegen vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep;
 - aan de woning of het kantoor van zijn in Sint Maarten wonende of gevestigde vertegenwoordiger.

Geen vaste woon- of vestigingsplaats

Afdeling 3. Toekenning van bevoegdheden

- Art. 39.** 1. De Minister is bevoegd:
- voor zover in de belastingverordening niet anders is bepaald nadere regels te geven ter uitvoering van de belastingverordening;
 - voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, welke zich bij de toepassing van de belastingverordening mochten voordoen;
 - regels te geven voor het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van opgelegde boeten.
2. De Inspecteur is belast met de uitvoering van de beslissing van de Minister.

Uitvoering, hardheid, kwijtschelding

Hoofdstuk VI

Verplichtingen ten dienste van de belastingheffing

Inlichtin-
gen-verplichting
eigen belasting-
heffing

Art. 40. 1. Een ieder is gehouden aan de Inspecteur op diens verzoek:

a. de gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de belastingheffing ten aanzien van hem van belang kunnen zijn;

b. de gegevensdragers of de inhoud daarvan, - zulks naar keuze van de Inspecteur - waarvan de inzage van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten die op de belastingheffing ten aanzien van hem invloed kunnen uitoefenen, voor dit doel beschikbaar te stellen.

2. De in het eerste lid, onderdeel b, genoemde verplichting geldt eveneens voor de derde bij wie de gegevensdragers zich bevinden. De Inspecteur stelt degene wiens gegevensdragers bij de derde worden ingezien zo spoedig mogelijk van de inzage in kennis.

3. Op degene, die direct of indirect tenminste 50% van de aandelen heeft in het kapitaal van dan wel de zeggenschap heeft over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 1 genoemde belastingen, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van gegevens en inlichtingen alsmede gegevensdragers die in het bezit zijn van de aandeelhouder en welke van belang kunnen zijn voor de belastingheffing van dat lichaam. De eerste volzin is mede van toepassing in gevallen waarin twee of meer natuurlijke personen of lichamen volgens een onderlinge regeling tot samenwerking een belang houden van 50% of meer dan wel de zeggenschap hebben over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 1 bedoelde belastingen.

4. Ingeval de belastingverordening aangelegenheden van een derde aanmerkt als aangelegenheden van de vermoedelijk belastingplichtige, gelden voor de derde gelijke verplichtingen.

5. Een ieder is gehouden ter vaststelling van zijn identiteit, indien zulks voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn, op eerste verzoek van de Inspecteur aan deze een geldig paspoort, identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs ter inzage te verstrekken.

Wijze verstrek-
king gegevens
en inlichtingen

Art. 41. 1. De gegevens en inlichtingen dienen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud te worden verstrekt, mondeling, schriftelijk of op andere wijze, - zulks naar keuze van de Inspecteur-, en binnen een door de Inspecteur te stellen termijn. De gevraagde gegevens en inlichtingen dienen kosteloos te worden verstrekt.

2. Toegelaten moet worden dat kopieën, leesbare afdrukken of uittreksels worden gemaakt van de voor de raadpleging beschikbaar gestelde gegevensdragers of de inhoud daarvan. Indien het maken van kopieën of leesbare afdrukken niet ter plaatse kan geschieden, is de Inspecteur bevoegd de gegevensdragers voor dat doel voor korte tijd mee te nemen.

3. Inzage in gegevensdragers dient te worden verleend op het kantoor van de Inspecteur binnen een door hem te stellen termijn. De Inspecteur kan akkoord gaan met inzage op een andere plaats, voor zover dat de voortgang van het onderzoek niet belemmert.

Toegang
gebouwen en
gronden

Art. 42. 1. Degene die een gebouw of grond in gebruik heeft, is verplicht ten behoeve van een ingevolge de belastingverordening te verrichten onderzoek de Inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen desgevraagd toegang te verlenen tot alle gedeelten van dat gebouw of van die grond.

2. De gevraagde toegang wordt verleend, tussen acht uur 's-ochtends en zes uur 's-avonds, met uitzondering van zaterdagen, zondagen en algemeen erkende feestdagen.

3. Indien het gebouw of de grond wordt gebruikt voor het uitoefenen van een bedrijf of een zelfstandig beroep wordt de gevraagde toegang mede verleend tijdens de uren waarin het gebruik voor de uitoefening van dat bedrijf of zelfstandig beroep daadwerkelijk plaatsvindt.

4. De gebruiker van het gebouw of de grond is verplicht desgevorderd aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn.

5. De tot de toegang bevoegde personen treden een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in het zesde lid.

6. Op het binnentreden in woningen is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur generaal, de officier van justitie dan wel een hulpofficier van justitie.

Art. 43. 1. Administratieplichtigen zijn:

- a. natuurlijke personen die een bedrijf of beroep uitoefenen;
- b. natuurlijke personen die inhoudingsplichtig zijn;
- c. lichamen.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf naar de eisen van dat bedrijf op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van de belasting overigens van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken.

3. De administratie behoort te worden gevoerd in het Nederlands, Papiaments, Engels of Spaans, met gebruikmaking van de daarbij gebruikelijke cijfers.

4. Tot de administratie behoort hetgeen ingevolge de belastingverordening wordt vastgelegd.

5. De inrichting, het bijhouden en bewaren van de administratie dient controle daarvan door de Inspecteur binnen een redelijke termijn mogelijk te maken. De administratieplichtige verleent de hiervoor benodigde medewerking en verschaft het nodige inzicht in de opzet en de werking van de administratie.

6. Administratieplichtigen zijn verplicht hun administratie en de daartoe behorende gegevensdragers gedurende tien jaar te bewaren.

7. De administratieplichtige die de gevorderde gegevensdragers of de inhoud daarvan, niet of slechts ten dele ter inzage verstrekt, wordt geacht niet volledig te hebben voldaan aan een op grond van dit artikel opgelegde verplichting tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat de afwezigheid of onvolledigheid van de gegevensdragers of de inhoud ervan het gevolg is van overmacht.

8. Iedere administratieplichtige is gehouden bij de Inspecteur een identificatienummer aan te vragen.

9. De Inspecteur kent op verzoek van een belanghebbende aan deze een identificatienummer toe, dan wel maakt aan de belanghebbende op diens verzoek een reeds toegekend identificatienummer bekend. De belanghebbende is ter vaststelling van zijn identiteit gehouden een geldig paspoort, identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs ter inzage te verstrekken.

Art. 44. 1. De in artikel 43, eerste lid, onderdelen a en c, bedoelde personen en ondernemers zijn gehouden ter zake van hun leveringen en diensten een doorlopend genummerde en gedagtekende factuur aan de afnemer uit te reiken, waarin op duidelijke en overzichtelijke wijze zijn vermeld:

- a. de dag waarop de levering of de dienst wordt verricht;
- b. naam en adres van de ondernemer die de levering of de dienst verricht;
- c. het door de Belastingdienst toegekende registratienummer van degene die de levering of de dienst verricht;
- d. een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of van de verrichte dienst;
- e. de hoeveelheid van de geleverde goederen;
- f. de vergoeding;
- g. het belastingbedrag dat ter zake van de levering of de dienst verschuldigd is geworden.

2. Voor de belasting op bedrijfsomzetten, bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997, is het eerste lid, onderdeel g, niet van toepassing.

3. De factuur wordt uitgereikt:

- a. in geval van levering van goederen of het verrichten van diensten door een in het vijfde lid genoemde of krachtens onderdeel d van dat lid aangewezen ondernemer: op het tijdstip van levering;
- b. in overige gevallen: binnen vijftien dagen na de maand waarin de levering of de dienst is verricht.

4. Ingeval de ondernemer is overeengekomen dat de vergoeding voor de door hem te verrichten prestatie vooraf geheel of in gedeelten zal worden voldaan, dient ter zake van die betaling of deelbetalingen vóór het tijdstip van de opeisbaarheid daarvan telkens een overeenkomstig het eerste lid opgemaakte factuur te worden uitgereikt.

5. De ondernemer is verplicht een afschrift van de uitgereikte factuur op te maken en te bewaren.

6. De volgende ondernemers zijn ontheven van de verplichting tot uitreiking van facturen voor zover zij een doorlopend genummerde kasregistratie van de vergoeding voor de door hen

geleverde goederen en door hen verrichte diensten bijhouden en overigens voldoen aan de in het zesde lid genoemde voorwaarden:

- a. detailhandelaren;
- b. exploitanten van horecabedrijven;
- c. loterijverkopers;
- d. door de Minister aan te wijzen andere categorieën ondernemers.

7. De in het vijfde lid bedoelde voorwaarden zijn:

- a. Een afschrift van de door de ondernemer te bewaren kassastrook moet worden afgegeven aan de afnemer;
- b. de in het eerste lid, onderdelen a, b, c, f en g, genoemde gegevens moeten per transactie op de kassastrook worden vermeld.

Inlichtingen-
verplichtingen
heffing derden

Art. 45. 1. Met betrekking tot administratieplichtigen als bedoeld in artikel 43, eerste lid, zijn de in de artikelen 40, 41, 42 en 43 omschreven verplichtingen van overeenkomstige toepassing ten behoeve van de belastingheffing van derden.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden in de maand januari van elk jaar aan de Inspecteur een opgave te verstrekken betreffende derden die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige, anders dan in dienstbetrekking, werkzaamheden of diensten hebben verricht.

3. Administratieplichtigen zijn gehouden in de maand januari van elk jaar aan de Inspecteur een opgave te verstrekken betreffende de personen die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige in dienstbetrekking zijn geweest, met inbegrip van bestuurders, commissarissen en personen, die niet anders dan op provisiebasis werken.

4. De in het tweede en derde lid genoemde opgave moet worden gedaan op een formulier dat bij de Inspecteur verkrijgbaar is.

Verscho-
nings-recht

Art. 46. 1. Voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 40, 41, 42, 43 en 44 omschreven verplichtingen kan niemand zich beroepen op de omstandigheid dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding verplicht is, zelfs niet indien deze hem bij een landsverordening is opgelegd.

2. Voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ten aanzien van derden als bedoeld in artikel 45, eerste lid, kunnen alleen geestelijken, notarissen, advocaten, artsen en apothekers zich beroepen op de omstandigheid dat zij uit hoofde van hun stand, ambt of beroep tot geheimhouding verplicht zijn.

3. Het bepaalde in artikel 45, eerste lid, is niet van toepassing op lichamen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999.

4. De Minister kan nadere regels geven en voorwaarden stellen voor de toepassing van artikel 45, eerste lid, met betrekking tot toezichtactiviteiten bij kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen c en d, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen 1994 (P.B. 1994, no. 4) alsmede financiële instellingen en trustkantoren die uitsluitend werkzaam zijn ten behoeve van lichamen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, zoals deze luiden op 31 december 1999.

Deskundigen en
tolken

Art. 47. 1. Voor het onderzoek van gegevensdragers kunnen door de Inspecteur deskundigen en tolken worden aangewezen.

2. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of de tolk in handen van de gezaghebber de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar zijn beste weten zal verrichten.

3. Aan de in het eerste lid bedoelde deskundigen en tolken kan een vergoeding worden toegekend volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels.

Overheids-in-
stellingen

Art. 48. 1. Instellingen en diensten van het Land of enig eilandgebied zijn gehouden, desgevraagd schriftelijk, de gegevens en inlichtingen die de Inspecteur nodig acht voor de uitvoering van de belastingverordening kosteloos te verstrekken.

2. De verplichtingen welke volgens dit hoofdstuk bestaan jegens de Inspecteur, gelden mede jegens de Directeur van de Stichting Overheids Belasting Accountants Bureau, de Ontvanger alsmede jegens de door hen aangewezen ambtenaren of personen.

Hoofdstuk VII**Bepalingen van strafrecht en strafvordering**

Art. 49. 1. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vierde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste eenmaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen wordt, indien van de handeling of het nalaten het gevolg zou kunnen zijn dat nadeel voor Sint Maarten kan ontstaan, gestraft degene die ingevolge deze landsverordening verplicht is tot:

- a. het binnen een gestelde termijn doen van aangifte, dat niet binnen de gestelde termijn, onjuist of onvolledig doet;
- b. het verstrekken van inlichtingen, gegevens of aanwijzingen, en deze niet, onjuist of onvolledig verstrekt;
- c. het ter inzage verstrekken van gegevensdragers of de inhoud daarvan, en deze in valse of vervalste vorm voor dit doel ter beschikking stelt;
- d. het voeren van een administratie overeenkomstig de in de belastingverordening gestelde eisen, en een zodanige administratie niet voert;
- e. het bewaren van gegevensdragers, en deze niet bewaart;
- f. het verlenen van medewerking als bedoeld in artikel 43, vijfde lid, en deze niet verleent;
- g. het verstekken van de opgave, bedoeld in artikel 45, tweede en derde lid, en deze opgave niet verstrekt.

2. Degene die zich opzettelijk schuldig maakt aan een in het eerste lid omschreven strafbaar gesteld feit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar of een geldboete van de vijfde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste tweemaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen.

3. Het eerste en tweede lid blijven buiten toepassing indien degene op wie de verplichting rust alsnog een juiste en volledige aangifte doet of juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt voordat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de Inspecteur of een van de in artikel 48, tweede lid, bedoelde ambtenaren en personen de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

Art. 50. 1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van de belastingverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de strafbare feiten omschreven in de artikelen 198 en 200 van het Wetboek van Strafvordering.

3. De Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.

4. Degene die opzettelijk de hem ingevolge het eerste lid opgelegde geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de vijfde categorie dan wel met beide straffen.

5. Degene aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vijfde categorie.

6. Vervolging inzake schending van de geheimhouding wordt slechts ingesteld op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 51. Degene die niet voldoet aan de hem opgelegde verplichting ingevolge de artikelen 41, tweede lid, 42, eerste lid, en 44 wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Art. 52. 1. Overtreding van krachtens de belastingverordening bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde bepalingen wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de derde categorie.

2. Overtreding van door de Minister krachtens de belastingverordening vastgestelde ministeriële regeling met algemene werking wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de tweede categorie geldboete van de tweede categorie.

Art. 53. 1. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten waarop gevangenisstraf is gesteld, zijn misdrijven. De overige bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn

Delicts-
omschrijvingGeheim-
houdingsplichtDelicten niet
nakoming ver-
plichtingenStrafbepalingen
gedelegeerde
wetgevingKwalificatie-be-
paling

overtredingen.

2. De strafwet van Sint Maarten is mede van toepassing op ieder die zich buiten Sint Maarten schuldig maakt aan een bij of krachtens deze landsverordening als misdrijf omschreven strafbaar gesteld feit.

Opsporings-bevoegdheid

Art. 54. 1. Met het opsporen van de bij belastingverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de Inspecteur alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren en personen van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in het blad waarin van landswege de officiële berichten worden geplaatst.

2. De Inspecteur alsmede de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen van de Belastingdienst zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van de ingevolge het Wetboek van Strafvordering voor inbeslagneming vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

3. Bij het opsporen van een bij de belastingverordening strafbaar gesteld feit hebben de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij zijn bevoegd zich door bepaalde door hen aangewezen personen te laten vergezellen. Voor het betreden van woningen is artikel 155 van het Wetboek van Strafvordering onverkort van toepassing.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren en personen dienen te voldoen.

Procesverbaal

Art. 55. 1. De in artikel 54, eerste lid, bedoelde ambtenaren en personen maken van hun bevindingen proces-verbaal op en delen dit in afschrift mede aan de bekeurde.

2. Alle processen-verbaal betreffende de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden ingezonden aan de Directeur. De Directeur doet de processen-verbaal betreffende strafbare feiten, ter zake waarvan verzekeringstelling of voorlopige hechtenis is toegepast dan wel een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner is binnengetroten, met de inbeslaggenomen voorwerpen, onvervuld toekomen aan de officier van justitie. De overige processen-verbaal doet de Directeur met de inbeslaggenomen voorwerpen toekomen aan de officier van justitie indien hij een vervolging wenselijk acht.

3. De officier van justitie is bevoegd, de zaak ter afdoening weer in handen van de Directeur te stellen, die daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 56.

4. Het bepaalde in artikel 14, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering is niet van toepassing in zaken waarin de Directeur het proces-verbaal niet aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

Transactie-bevoegdheid

Art. 56. 1. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot welk het proces-verbaal niet in handen van de officier van justitie is gesteld, vervalt het recht tot strafvordering indien vrijwillig wordt voldaan aan de voorwaarden welke de Directeur ter voorkoming van de strafvervolgung heeft gesteld.

2. Als voorwaarden kunnen worden gesteld:

a. betaling aan Sint Maarten van een geldsom van ten minste Cg 100 en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;

b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen zijn en vatbaar voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;

c. uitlevering, of voldoening aan Sint Maarten van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;

d. voldoening aan Sint Maarten van een geldbedrag gelijk aan of lager dan het geschatte voordeel – met inbegrip van besparing van kosten – door de verdachte verkregen door middel van of uit het strafbare feit;

e. het alsnog voldoen aan een bij deze landsverordening gestelde verplichting.

3. De Directeur bepaalt telkens de termijn waarbinnen aan de gestelde voorwaarden moet zijn voldaan, en zo nodig tevens de plaats waar dat moet gebeuren.

Uittreksels van vonnissen

Art. 57. De griffier van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba verstrekt aan de Directeur desgevraagd kosteloos afschrift of uittreksel van vonnissen, in belastingstrafzaken gewezen.

Hoofdstuk VIII**Bepalingen van internationaal recht***Afdeling 1. Voorkoming van dubbele belasting*

Art. 58. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, regels worden gesteld ten einde gehele of gedeeltelijke vrijstelling of vermindering van de belasting te verlenen, voor zover het voorwerp van de belasting is onderworpen aan een belasting die vanwege een ander land van het Koninkrijk, een andere mogendheid of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven.

Voorkoming
dubbele be-
lasting

Art. 59. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld waardoor ten aanzien van in Sint Maarten wonende diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van een vreemde mogendheid alsmede hun gezinsleden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen vrijstelling van belasting wordt verleend.

Diplomatieke,
consulaire en
andere verte-
gen-woordigers

Art. 60. Indien een gedeelte van een inkomen wordt genoten van een internationale organisatie en dit gedeelte ingevolge bepalingen van internationaal recht van de heffing van belasting in Sint Maarten is vrijgesteld, wordt behoudens voor zover bij die bepalingen een nadere wijze van berekenen is voorgeschreven, de inkomstenbelasting verschuldigd over het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting berekend zonder inachtneming van de vrijstelling en de belasting welke volgens bij ministeriële regeling met algemene werking vast te stellen regels aan het vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.

Internationale
regelingen

Afdeling 2. Internationale bijstandsverlening

Art. 61. De bepalingen van deze afdeling strekken tot nakoming van verplichtingen die voortvloeien uit de Belastingregeling voor het Koninkrijk, een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, een verdrag tot het uitwisselen van inlichtingen, dan wel regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing en invordering van de in artikel 1 bedoelde belastingen, alsmede de daarmee overeenkomende belastingen, die vanwege een buitenlandse mogendheid worden geheven.

Reikwijdte

Art 61A.³ 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens en inlichtingen te verstrekken aan de minister met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de frequentie, het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt.

Aangewezen
administratie-
plichtigen

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de administratieplicht, de controle en dienstverleners.

3. Een administratieplichtige, als bedoeld in het eerste lid, kan worden verplicht om bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen aan te wijzen gegevens vast te leggen voor zover dat landsbesluit niet anders bepaalt.

4. Als een persoon een overeenkomst aangaat of zich met een handeling bezighoudt waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen is het vermijden van de verplichting, genoemd in het eerste lid, en het daarop berustende bepalingen, wordt die persoon geacht onderworpen te zijn aan de verplichting alsof die persoon de betreffende overeenkomst niet heeft aangegaan of zich niet met de betreffende handeling heeft beziggehouden.

5. De minister kan door de Inspecteur zo nodig een onderzoek laten instellen teneinde te verifiëren of aan de in het eerste lid genoemde verplichting op juiste wijze is voldaan.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid zijn de bepalingen van hoofdstuk VI van overeenkomstige toepassing.

7. Een krachtens het eerste tot en met derde lid vast te stellen landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt overlegd aan en besproken door de Staten. Deze treedt in

3. Dit artikel heeft terugwerkende kracht tot en met 1 juli 2017.

werking op een tijdstip van ten minste vier weken na afloop van de overlegging.

8. Waar als gevolg van dit artikel sprake is van de verwerking van persoonsgegevens, is op de in de hieruit voortvloeiende landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, opgenomen maatregelen de Landsverordening bescherming persoonsgegevens van toepassing.

Procedure

Art. 62. 1. Een verzoek om inlichtingen van een bevoegde autoriteit van een andere staat wordt door de Minister in behandeling genomen. De Minister kan de andere staat de inlichtingen verstrekken die zij vraagt en die voor haar van belang kunnen zijn bij de heffing en invordering van belastingen, bedoeld in artikel 1, of daarmee overeenkomende belastingen.

2. De Minister stelt degene ten aanzien van wie een verzoek om inlichtingen is gedaan schriftelijk in kennis van zijn besluit tot inwilliging hiervan en geeft daarbij een omschrijving van de te verstrekken inlichtingen, onder de vermelding van de bevoegde autoriteit van wie het verzoek afkomstig is.

3. Aan de inwilliging van een verzoek wordt, tenzij dringende redenen zich daartegen verzetten, niet eerder uitvoering gegeven dan na twee maanden na de verzending van de kennisgeving, bedoeld in het tweede lid.

4. Indien dringende redenen daartoe aanleiding geven, kan de Minister de verzending van de kennisgeving uitstellen tot ten hoogste vier maanden na de dagtekening van zijn besluit tot inwilliging van het verzoek.

5. Tegen een besluit als bedoeld in het tweede lid staat voor degene ten aanzien van wie een verzoek is gedaan, beroep open bij het Gerecht. De bepalingen van de artikelen 31 en 37 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat degene ten aanzien van wie het verzoek om inlichtingen is gedaan binnen dertig dagen na de dagtekening van het afschrift van de kennisgeving, bedoeld in het tweede lid, in beroep kan komen.

6. Aan verzoeken ten behoeve van een onderzoek naar strafbare feiten met betrekking tot belastingen of daarmee verband houdende feiten, wordt niet voldaan zonder overleg met de Minister van Justitie.

Onderzoek hier te lande of in een andere staat

Art. 63. 1. De Minister kan door een ambtenaar van de Belastingdienst zo nodig een onderzoek laten instellen ter voldoening aan een door de bevoegde autoriteit gedaan verzoek om inlichtingen.

2. De Minister kan met de bevoegde autoriteit van een andere staat overeenkomen dat ambtenaren van de Belastingdienst en andere belanghebbenden van de andere staat hier te lande aanwezig mogen zijn in verband met een onderzoek ten behoeve van de verstrekking van inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van de andere staat.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop het tweede lid wordt toegepast, alsmede met betrekking tot de bevoegdheden en verplichtingen van de betrokken ambtenaren.

4. Ten dienste van de heffing en invordering van de in artikel 1 bedoelde belastingen kan de Minister een ambtenaar aanwijzen om aanwezig te zijn bij een onderzoek in een andere staat, dat daar door of vanwege de bevoegde autoriteit van die staat wordt ingesteld, in het kader van het verstrekken van inlichtingen aan Sint Maarten.

5. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid zijn de bepalingen van hoofdstuk VI van overeenkomstige toepassing.

Spontane verstrekking inlichtingen

Art. 63A. 1. De Minister kan in overleg met de bevoegde autoriteit van een andere staat gevallen of groepen van gevallen aanwijzen waarin hij zonder voorafgaand verzoek inlichtingen zal verstrekken, alsmede de voorwaarden bepalen waaronder die verstrekking zal geschieden.

2. De in het eerste lid bedoelde aanwijzingen en voorwaarden worden door plaatsing in het Publicatieblad bekend gemaakt.

3. De Minister kan een bevoegde autoriteit van een andere staat uit eigen beweging inlichtingen verstrekken die voor haar van belang kunnen zijn bij de bepaling van een belastingschuld in de gevallen waarin:

a. vermoed wordt dat in de staat van de bevoegde autoriteit ten onrechte een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting zou worden verleend dan wel heffing van belasting ten onrechte achterwege zou blijven ingeval de inlichtingen niet zullen worden verstrekt;

b. in Sint Maarten een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting is

verleend die van invloed kan zijn op de belastingheffing in de staat van de bevoegde autoriteit;
 c. in Sint Maarten rechtshandelingen of andere handelingen zijn verricht met het doel de heffing van belasting in de staat van de bevoegde autoriteit geheel of ten dele onmogelijk te maken;
 d. zulks naar het oordeel van de Minister is geboden.

4. De Minister zendt degene op wie de inlichtingen betrekking hebben zijn besluit de inlichtingen te verstrekken toe en geeft daarbij een omschrijving van de te verstrekken inlichtingen, onder vermelding van de bevoegde autoriteit aan wie de inlichtingen zullen worden verstrekt.

5. Voor de toepassing van het eerste en het derde lid is artikel 62, eerste en derde tot en met het zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

Art. 63B. Op verzoek van een bevoegde autoriteit van een andere Staat gaat de Minister over tot de notificatie van stukken.

Notificatie van
stukken

Art. 63C. 1. Ingeval een bevoegde autoriteit een verzoek doet tot notificatie van stukken, beslist de Minister zo spoedig mogelijk omtrent het aan het verzoek te verlenen gevolg.

Spontane
verstrekking
inlichtingen

2. Het verzoek tot notificatie van stukken vermeldt ten aanzien van de geadresseerde zowel diens naam als diens adres als het bij het verzoek gevoegde document, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel h.

3. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de Minister op de hoogte gesteld van de redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van het verzoek tot notificatie van stukken.

4. Een verzoek tot notificatie van stukken wordt in ieder geval niet ingewilligd indien het verzoek niet voldoet aan de vereisten, gesteld in het tweede lid.

5. Ingeval een verzoek tot notificatie van stukken voor inwilliging vatbaar is, brengt de Minister de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, daarvan onverwijld op de hoogte. Met het oog op het daaraan te verlenen gevolg draagt de Minister zorg voor de uitvoering van het verzoek tot notificatie met toepassing van de wettelijke voorschriften betreffende de notificatie van officiële overheidsdocumenten.

6. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van het gevolg van de uitvoering van het verzoek tot notificatie van stukken. In ieder geval wordt deze autoriteit in kennis gesteld van de datum, waarop de notificatie van stukken heeft plaatsgevonden.

Art. 64. 1. De Minister verstrekt geen inlichtingen indien:

- de verstrekking niet voortvloeit uit verplichtingen van internationaal recht;
- de openbare orde van Sint Maarten zich daartegen verzet;
- die inlichtingen in Sint Maarten op grond van bestaande wetgeving of de administratieve praktijk niet zouden kunnen worden verkregen;
- aannemelijk is dat de bevoegde autoriteit in de eigen staat niet eerst de gebruikelijke mogelijkheden voor het verkrijgen van de door haar gevraagde inlichtingen heeft aangewend;
- de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd, niet bevoegd of in staat is de Minister soortgelijke inlichtingen te verstrekken;
- de wetgeving van de staat van de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd geen verplichting tot geheimhouding oplegt aan ambtenaren van de belastingadministratie van die staat met betrekking tot hetgeen hun wordt medegedeeld of blijkt bij de uitvoering van de belastingwetten van die staat.

Wanneer geen
inlichtingen
worden
verstrek

2. De Minister verstrekt geen inlichtingen indien daarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld.

Art. 65. 1. Tenzij een bevoegde autoriteit anders bepaalt, kunnen de door haar aan de Minister verstrekte inlichtingen uitsluitend worden gebruikt voor de heffing van de in artikel 1 bedoelde belastingen.

Gebruik ontvan-
gen inlichtingen

2. Uitsluitend met toestemming van de bevoegde autoriteit kan de Minister de door hem van haar ontvangen inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van een andere staat verstrekken.

3. De Minister kan op een daartoe strekkend verzoek een bevoegde autoriteit toestemming verlenen de van hem ontvangen inlichtingen aan een bevoegde autoriteit van een andere staat te verstrekken. Op het verzoek is het bepaalde in artikel 62 van overeenkomstige toepassing.

4. De Minister kan aan een bevoegde autoriteit toestemming verlenen de inlichtingen te gebruiken ten behoeve van een onderzoek naar strafbare feiten.

Hoofdstuk IX

Overgangs- en slotbepalingen

Vrijstelling
zegelbelasting

Art. 66. De stukken die de toepassing van de belastingverordening betreffen of die daaruit voortvloeien, zijn vrij van zegel en worden, voor zover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Kosten-regeling
publicaties

Art. 67. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan een vergoeding worden vastgesteld ter dekking van de kosten voor een door de Directie der Belastingen te publiceren voorlichtings- en informatiemateriaal betreffende belastingheffing.

Art. 68 t/m 77. (Wijzigingen overige wetgeving, niet opgenomen)

Inwerking
treding

Art. 78. 1. Deze landsverordening treedt, met uitzondering van artikel 77, in werking op de dag na die van de uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied.

2. Artikel 77 treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

3. Ten aanzien van belastingen welke over een tijdvak worden geheven, blijven de bepalingen, zoals deze luiden op de dag vóór die waarop deze landsverordening in werking treedt, gelden voor belastingjaren en tijdvakken welke eindigen vóór 1 januari van het kalenderjaar volgend op dat waarin deze landsverordening in werking treedt.

4. Het derde lid is niet van toepassing op de volgende bepalingen:

a. van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943: artikel A, Hoofdstuk X, 54, de artikelen 58 tot en met 61, Hoofdstuk XV en artikel 76;

b. van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976: artikel A, en de Hoofdstukken V en VII;

c. van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940: Artikel A, Hoofdstuk IV, de artikelen 41A tot en met 45, alsmede de Hoofdstukken VIIa en VIII;

d. de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987: de artikelen 19 en 22;

e. de Grondbelastingverordening 1908: artikel A, artikel 15, oud, 24, oud, artikel 26, artikel 28, oud, de artikelen 29 tot en met 31, 37a, 37b en 38 tot en met 43 en 45;

f. de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997: artikel 1, oud, de Hoofdstukken V en VI, artikel 53, oud en de artikelen 54 tot en met 65;

g. de Landsverordening omzetbelasting 1999: artikel 1, oud, de Hoofdstukken V en VI, artikel 56, oud en de artikelen 57 tot en met 65.

5. Ten aanzien van strafbare feiten begaan vóór het tijdstip waarop deze landsverordening in werking treedt blijven de bepalingen gelden, zoals deze luiden op de dag vóór die waarop deze landsverordening in werking treedt.

6. Op bezwaarschriften die voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening zijn binnengekomen, wordt de termijn, bedoeld in artikel 30, voor het doen van uitspraak door de Inspecteur gerekend vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening. Artikel 31 is van overeenkomstige toepassing.

Citeertitel

Art. 79. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Algemene termijnenlandsverordening

Termijnen in verband met de zaterdag, de zondag en algemeen erkende feestdagen

Art. 1. 1. Een in een landsverordening gestelde termijn die eindigt op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

2. Het eerste lid geldt niet voor termijnen, bepaald door terugrekening vanaf een tijdstip of gebeurtenis.

Art. 2. Een in een landsverordening gestelde termijn van ten minste drie dagen wordt, zo nodig, zoveel verlengd, dat daarin ten minste twee dagen voorkomen die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag zijn.

Art. 3. 1. Algemeen erkende feestdagen in de zin van deze landsverordening zijn:

- a. de Nieuwjaarsdag;
- b. de datum vallende na de, in ieder eilandgebied afzonderlijk, gehouden Carnavalsoptocht;
- c. de Goede Vrijdag;
- d. de Christelijke tweede Paasdag;
- e. de Hemelvaartsdag;
- f. de dag waarop de verjaardag van de Koning officieel wordt gevierd;
- g. de dag van de arbeid (1 mei) of de dag waarop de dag van de arbeid officieel wordt gevierd;
- h. de datum 15 december ("Koninkrijksdag, danwel Dia di Reino, danwel Kingdom Day");
- i. de eerste en tweede Kerstdag;
- j. de datum 6 september voor wat betreft het eilandgebied Bonaire, de datum 2 juli voor wat betreft het eilandgebied Curaçao, de datum 11 november voor wat betreft het eilandgebied Sint Maarten, de datum 16 november voor wat betreft het eilandgebied Sint Eustatius en de eerste vrijdag in de maand december voor wat betreft het eilandgebied Saba.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bepaalde dagen voor de toepassing van deze landsverordening met de in het eerste lid genoemde worden gelijkgesteld.

Art. 4. Deze landsverordening geldt niet voor termijnen:

- a. omschreven in uren, in meer dan 90 dagen, in meer dan twaalf weken, in meer dan drie maanden, of in een of meer jaren;
- b. betreffende de bekendmaking, inwerkingtreding of buitenwerkingtreding van wettelijke voorschriften;
- c. van vrijheidsbeneming.

Art. 5. Op in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde termijnen zijn de artikelen 1 tot en met 4 van overeenkomstige toepassing, tenzij bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, anders is bepaald.

Art. 6. Deze landsverordening wordt aangehaald als: Algemene termijnenlandsverordening.

PB 2013, GT
no. 418

Ministeriële regeling administratieve boeten

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, ALL.

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definitie

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt onder “boete” verstaan de sanctie die de Inspecteur ingevolge Hoofdstuk III van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen kan opleggen met betrekking tot belastingen als bedoeld in artikel 1 van genoemde landsverordening overeenkomstig de in deze ministeriële regeling vastgestelde regels.

Inspecteur is
gebonden

Art. 2. 1. Bij het vaststellen van de boete wijkt de Inspecteur niet af van de percentages en bedragen, die in deze ministeriële regeling zijn vermeld.

2. De boete kan worden verminderd wanneer sprake is van een wanverhouding tussen de ernst van het feit en de opgelegde boete, of wanneer de omstandigheden die hebben geleid tot het beboetbare feit buiten de directe invloedssfeer van belanghebbende liggen. De vermindering kan slechts worden verleend wanneer een bezwaarschrift, als bedoeld in artikel 29 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, tegen de boete is ingediend.

Hoofdstuk II

Verzuimboeten

Recidive

Art. 3. 1. Bij het opleggen van een verzuimboete voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, houdt de Inspecteur rekening met het aantal keren dat in de voorafgaande vier belastingjaren een verzuim is geconstateerd. De vorige volzin is ook van toepassing bij het opleggen van een verzuimboete voor de winstbelasting welke ingevolge Hoofdstuk II van de Landsverordening op de winstbelasting op aangifte moet worden voldaan.

2. Bij het opleggen van een verzuimboete voor een belasting, anders dan de winstbelasting, welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, houdt de Inspecteur voor de gevallen, bedoeld in de artikelen 5 en 6, rekening met het aantal keren dat in de voorafgaande 9 tijdvakken een verzuim is geconstateerd.

3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verzuimen wegens het niet of niet tijdig doen van de aangifte en de verzuimen wegens het niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig betalen van de belasting.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden, met betrekking tot een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, slechts die verzuimen in aanmerking genomen welke betrekking hebben op tijdvakken die vallen in een periode van 24 maanden.

5. Indien er sprake is van kwietschelding van de boete wegens het afwezig zijn van alle schuld, telt dit verzuim niet mee in de verzuimenreeks.

6. De verzuimenreeks, bedoeld in het eerste en het tweede lid, wordt toegepast per belastingmiddel.

Te laat aange-
ven aan-slagbe-
lasting

Art. 4. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven niet of niet tijdig heeft gedaan, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van Cg 250,-;
- b. tweede verzuim een boete op van Cg 500,-;
- c. derde verzuim een boete op van Cg 1.000,-;
- d. vierde of volgend verzuim een boete op van Cg 1.500,-.

2. Indien de belastingplichtige stelselmatig niet voldoet aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid, legt de Inspecteur een boete op van maximaal Cg 2.500,-.

3. Het eerste en tweede lid zijn ook van toepassing indien de belastingplichtige de aangifte voor de winstbelasting welke ingevolge Hoofdstuk II van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 op aangifte moet worden voldaan niet of niet tijdig heeft gedaan.

4. Een boete blijft eveneens achterwege indien door de werking van artikel 41B van de Landsverordening op de inkomstenbelasting de aanslag op nihil of op een negatief bedrag wordt vastgesteld.

Te laat aange-
ven aan-gifte-
belasting

Art. 5. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting, anders dan de winstbelasting, welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet of niet tijdig heeft gedaan, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim geen boete op;

- b. tweede verzuim een boete op van Cg 50,-;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van Cg 100,-.

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige stelselmatig niet voldoet aan de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid, legt de Inspecteur een boete op van maximaal Cg 2.500,-.

Art. 6. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de belasting, anders dan de winstbelasting, die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van 5% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 50,- en een maximum van Cg 2.500,-;
- b. tweede verzuim een boete op van 10% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 100,- en een maximum van Cg 5.000,-;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 150,- en een maximum van Cg 10.000,-.

2. Indien de belastingplichtige voor de winstbelasting die op aangifte moet worden voldaan de belasting niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, legt de Inspecteur in geval van een:

- a. eerste verzuim een boete op van 5% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 250,- en een maximum van Cg 2.500,-;
- b. tweede verzuim een boete op van 10% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 500,- en een maximum van Cg 5.000,-;
- c. derde of volgend verzuim een boete op van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 1.000,- en een maximum van Cg 10.000,-.

Verzuimboeten
te laat betalen
aangifte-be-
lasting

Art. 6a. In afwijking van artikel 6 wordt een verzuimboete opgelegd van 15% van het bedrag van de naheffingsaanslag met een minimum van Cg 25,- en een maximum van Cg 10.000,-, indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, omdat te weinig belasting is aangegeven.

Verzuimboe-
ten te weinig
aangegeven
belasting

Hoofdstuk III Vergrijpboeten

Art. 7. 1. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, de aanslag te laag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven legt de Inspecteur een boete op van 25% van de in artikel 20, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen omschreven grondslag voor de boete ingeval van grove schuld dan wel 50% ingeval van opzet.

Opzet of grove
schuld

2. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, legt de Inspecteur een boete op van 25% van de in artikel 21, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen omschreven grondslag voor de boete ingeval van grove schuld dan wel 50% ingeval van opzet.

3. De Inspecteur legt in geval er sprake is van opzet waarbij de ernst van de gedraging tot een hogere boete dan die in het eerste of tweede lid aanleiding geeft, een boete op van 100%. Hiertoe is in elk geval aanleiding indien sprake is van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude.

4. In geval van recidive wordt de vergrijpboete bij grove schuld verhoogd tot 50% en de vergrijpboete bij opzet tot 100%. Van recidive is sprake indien aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige voor hetzelfde belastingmiddel in de periode van vijf jaren voorafgaand aan de door de Inspecteur op te leggen vergrijpboete reeds eerder een vergrijpboete is opgelegd, een transactie is voldaan, dan wel strafoplegging heeft plaatsgevonden.

5. Indien op grond van een samenhangend complex van feiten over enig belastingjaar ter zake van meerdere belastingmiddelen aanslagen met een vergrijpboete worden opgelegd die uiteindelijk drukken op één belastingplichtige of inhoudingsplichtige, wordt de hoogste boete gehandhaafd en worden de overige boeten elk verminderd tot de helft.

Hoofdstuk IV
Vrijwillige verbetering

Herstel uit
eigen
beweging

Art. 8. 1. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de gemaakte fouten uit eigen beweging herstelt, legt de Inspecteur ingeval van grove schuld dan wel opzet in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete op van 5% dan wel 10% van de grondslag van de boete. In afwijking van de vorige volzin legt de Inspecteur ingeval van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude dan wel van recidive als bedoeld in artikel 7, vierde lid, laatste volzin, in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete op van 15% van de grondslag van de boete.

2. Van herstel uit eigen beweging van fouten als bedoeld in het eerste lid is geen sprake, indien belanghebbende een boekenonderzoek is aangezegd of indien een branche- of fraudeonderzoek aan de gang is dan wel is aangekondigd en belanghebbende redelijkerwijs moet vermoeden dat de resultaten van een dergelijk onderzoek hem zullen kunnen raken.

Hoofdstuk IV
Overgangs- en slotbepalingen

Inwerking
treding

Art. 9. 1. (regelt de inwerkingtreding)

2. Voor het bepalen van het aantal verzuimen, bedoeld in artikel 3, worden mede in aanmerking genomen, de verzuimen die zijn begaan vóór 1 januari 2002

Citeertitel

Art. 10. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling administratieve boeten.

Regeling uitstel uitspraak

PB 2002/53

MR met algemene werking van de ter uitvoering van art. 39, eerste lid, ALL

Toepassing

Art. 1. De Inspecteur kan de termijn voor het doen van een uitspraak als bedoeld in artikel 30, tweede lid, van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen P.B. 2001, no. 89) verlengen met ten hoogste negen maanden indien:

- a. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de Inspecteur, gegevensdragers, of de inhoud daarvan, waarvan de inzage van belang kan zijn voor de afhandeling van het bezwaarschrift, voor dit doel beschikbaar te stellen;
- b. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de Inspecteur, gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kunnen zijn;
- c. de Inspecteur met betrekking tot het geschil waartegen het bezwaar is gericht, de uitkomst van een vergelijkbare procedure door de Raad wil afwachten.
- d. de Inspecteur een verzoek om inlichtingen, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, aan een bevoegde autoriteit van een andere staat heeft gedaan;
- e. een boekenonderzoek, ingesteld door het BelastingAccountantsBureau of door de Inspectie der Belastingen, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, nog niet is afgerond;
- f. het bezwaarschrift niet is gemotiveerd en de belanghebbende het verzuim, binnen twee maanden na het indienen van het bezwaarschrift, niet heeft hersteld.

Art. 2. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling uitstel uitspraak.

Citeertitel

Art. 3. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding

PB 2010,/65

Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken

MR met algemene werking van de ter uitvoering van art. 32a, derde lid, ALL

Vergoeding
voor verleende
rechtsbijstand

Art. 1. Een vergoeding van de kosten als bedoeld in artikel 32a, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen kan uitsluitend betrekking hebben op kosten van door een derde beroepsmatig verleende bijstand.

Hoogte v/d
vergoeding

Art. 2. 1. Het bedrag van de kosten, bedoeld in artikel 1, wordt in de uitspraak op bezwaar vastgesteld overeenkomstig het in de aan deze ministeriële regeling aangehechte bijlage opgenomen tarief.

2. Indien een partij gedeeltelijk in het gelijk is gesteld, kan het op grond van het eerste lid vastgestelde bedrag worden verminderd.

3. In bijzondere omstandigheden kan van het eerste lid worden afgeweken.

Samenhangen-
de zaken

Art. 3. 1. Samenhangende zaken worden voor de toepassing van artikel 2, eerste lid, beschouwd als één zaak.

2. Samenhangende zaken zijn: gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig door één of meer belanghebbenden tegen nagenoeg identieke beschikkingen op vergelijkbare gronden ingediende bezwaarschriften, waarin rechtsbijstand – als bedoeld in artikel 1 – is verleend door één of meer personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband en van wie de werkzaamheden in elk van de zaken nagenoeg identiek konden zijn.

Publicatie

Art. 4. (Vervallen)

Inwerking
treding

Art. 5. (regelt de inwerkingtreding)

Citeertitel

Art. 6. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken.

Bijlage behorende bij de Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken

(P.B. 2010,
no. 65)

Berekening van het tarief, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Regeling proceskostenvergoeding bezwaarfase belastingzaken.

Het bedrag van de kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, wordt vastgesteld door aan de verrichte proceshandelingen punten toe te kennen overeenkomstig onderstaande lijst (A) en die punten te vermenigvuldigen met de waarde per punt (B) en met de toepasselijke wegingsfactor (C).

A. Punten per proceshandeling Punten

1. Bezwaarschrift 1	
2. Verschijnen ter hoorzitting	1

B. Waarde per punt

1 punt = Cg 100,--

C. Gewicht van de zaak Wegingsfactor

De zaak als zodanig

1. Zeer licht	0,25
2. Licht	0,5
3. Gemiddeld	1
4. Zwaar	1,5
5. Zeer zwaar	2

Samenhangende zaken

1. Minder dan vier zaken	1
2. Vier of meer zaken	1,5

Aanschrijving ambtshalve vermindering van belastingaanslagen

Aanschrijving van de Minister van Financiën van 17 augustus 2016.

In artikel 12, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (hierna: ALL) wordt de ambtshalve vermindering van belastingaanslagen geregeld. Hierin wordt onder andere bepaald dat een door de belastingplichtige als onjuist aangemerkte belastingaanslag door de Inspecteur ambtshalve kan worden verminderd binnen vijf jaar na het ontstaan van de belastingsschuld. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen (hierna: LBHAM), kan worden bepaald dat een dergelijke ambtshalve vermindering kan worden verleend tot tien jaar na het ontstaan van de belastingsschuld indien de vermindering een in dat landsbesluit bepaald bedrag overschrijdt. Een dergelijke LBHAM is echter tot dusver nooit vastgesteld.

De toepassing van deze wettelijke bepaling werkt belemmerend zowel wat betreft de daarin opgenomen termijn van vijf jaar als voor de soort belastingaanslagen die ambtshalve door de Inspecteur kunnen worden verminderd. De termijn voor ambtshalve vermindering van vijf jaar is gebaseerd op de termijn die in een Nederlands besluit werd gehanteerd. Hierbij moet worden vermeld dat Nederland voor de aanslagbelastingen een aanslagtermijn van drie jaren kent. Sint Maarten kent evenwel een aanslagtermijn van vijf jaren. Als de Inspecteur een aanslag oplegt aan het eind van de aanslagtermijn, dan is de termijn voor een ambtshalve vermindering reeds verstreken, voordat de bezwaartermijn verstrijkt. Hierbij speelt ook nog dat de invordering van belastingen niet altijd tijdig opgestart wordt, waardoor belastingplichtigen soms laat geconfronteerd worden met opgelegde aanslagen. Verder is het huidige artikel 12, tweede lid, ALL, gelet op de plaats waarop het in de wet is opgenomen (afdeling 2, “Heffing bij wege van aanslag”), alleen van toepassing op aanslagbelastingen.

Om deze redenen wordt voorgesteld om de tekst van artikel 12, tweede lid, ALL te laten vervallen en die op te nemen in een nieuw artikel in de ALL, omdat dit dan van toepassing is op alle belastingaanslagen. Daartoe wordt binnenkort een ontwerp van een wijzigingsverordening ingediend. Hierin wordt voorgesteld de termijn voor ambtshalve vermindering te stellen op 10 jaren. Toegevoegd wordt, dat ook in de belastingverordening voorziene verminderings, ontheffingen en teruggaven ambtshalve verleend kunnen worden. De tekst wordt anders geformuleerd zonder dat hiermee verder een inhoudelijke wijziging wordt beoogd. Het gaat er immers niet om dat een belastingplichtige een aanslag als onjuist aanmerkt, maar dat de Inspecteur ervan overtuigd is dat een aanslag onjuist is. Verder wordt een tweede lid toegevoegd voor de belastingen die op aangifte worden voldaan of afgedragen. Naar de huidige tekst kunnen alleen onjuiste aanslagen ambtshalve verminderd worden. Er is echter geen reden om loonbelasting, winstbelasting of Belasting op bedrijfsomzetten niet te restitueren als komt vast te staan dat te veel betaald is.

Vooruitlopend op deze wetswijziging keur ik goed dat de Inspecteur met onmiddellijke ingang belastingaanslagen ambtshalve vermindert op basis van het in de ontwerp wijzigingsverordening opgenomen artikel hieromtrent. Dat artikel luidt:

1. Een onjuiste belastingaanslag of beschikking kan door de Inspecteur ambtshalve worden verminderd binnen tien jaar na het ontstaan van de belastingsschuld. Een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door hem ambtshalve worden verleend.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die een onjuist bedrag op aangifte heeft voldaan of afgedragen, of van wie een onjuist bedrag is ingehouden.

Nadrukkelijk zij hier vermeld dat het gaat om een bevoegdheid van de Inspecteur en niet om een verplichting. De ambtshalve te verlenen vermindering van een belastingaanslag of beschikking kan maximaal resulteren in een nihil aanslag of beschikking. Deze vermindering kan niet leiden tot een negatieve aanslag of beschikking.

De wettekst van het bovengenoemde artikel en het ontwerp van memorie van toelichting daarop spreken immers uitdrukkelijk van de term “vermindering” en niet van “restitutie” of “teruggave”.

Minister van Financiën 17 augustus 2016

Ministeriële regeling elektronische aangifte

Regeling van de Minister van Financiën van 20 februari 2013, ter uitvoering van artikel 6, zesde lid, van de ALL

AB 2013, GT
no. 13

Art. 1. Op verzoek kan aan een belastingplichtige of inhoudingsplichtige toestemming worden verleend om langs elektronische weg aangifte te doen.

Verzoek voor
elektronische
aangifte
Aangifte

Art. 2. De aangifte, bedoeld in artikel 1, heeft betrekking op:

- a. de loonbelasting;
- b. de belasting op bedrijfsomzetten.

Art. 3. Het verzoek, bedoeld in artikel 1, wordt schriftelijk, middels een door de Inspecteur vast te stellen formulier, en, indien hierom wordt verzocht, met overlegging van stukken bij de Inspecteur ingediend.

Schriftelijk
verzoek

Art. 4. Indien het verzoek wordt ingewilligd, wordt aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige een gebruikersnaam en een daarbij behorend wachtwoord toegekend, waarmee de belastingplichtige of inhoudingsplichtige toegang krijgt tot het webportaal van de Inspecteur. Door middel van dit webportaal kan de aangifte worden ingevuld en ingediend.

Gebruikersnaam
en wachtwoord

Art. 5. De Inspecteur draagt er zorg voor dat een elektronische aangifte voldoet aan de maximale betrouwbaarheids- en vertrouwelijkheidseisen, waaronder in ieder geval wordt verstaan dat de langs elektronische weg verstuurde gegevens worden gecodeerd middels encryptie.

Betrouw-
baarheids- en
vertrouwelijk-
heideisen

Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van uitgifte van het Afkondigingsblad waarin het is geplaatst en werkt terug tot en met 1 februari 2013. Indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling, treedt deze ministeriële regeling, in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof en werkt terug tot en met het tijdstip bedoeld in de eerste volzin, tenzij dit Hof oordeelt dat de ministeriële regeling niet verenigbaar is met de Staatsregeling.

Inwerkingstre-
ding

Art. 7. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Ministeriële regeling elektronische aangifte.

Citeertitel

AB 2019, GT
no. 35

Aanschrijving van de Minister van Financiën

Aanschrijving van de Minister van Financiën van de 20ste september 2019, ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL inzake artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL

Inleiding

De in de voormalige Nederlandse Antillen viel de Inspectie der Belastingen vóór 2001 formeel onder de Directie der Belastingen. Sedert de reorganisatie van de belastingdiensten in 2001 was de taakstelling van de Directie der Belastingen, die toen omgedoopt werd tot Directie Fiscale Zaken, grondig gewijzigd.¹ In de Algemene landsverordening landsbelastingen van de voormalige Nederlandse Antillen (hierna: ALL NA) was deze naamswijziging echter niet doorgevoerd. In artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL NA werd de term 'Directeur' gedefinieerd als de Directeur der Belastingen. Echter, door de voornoemde omdoping werd 'Directeur der Belastingen' feitelijk opgevat als de Directeur van de Directie Fiscale Zaken.

Zoals reeds bekend is het land Nederlandse Antillen op 10 oktober 2010 officieel opgeheven en is Sint Maarten sindsdien een autonoom land binnen het Koninkrijk der Nederlanden geworden. Per genoemde datum heeft land Sint Maarten het Antilliaanse belastingstelsel geërfd en is de bovengenoemde definitie van de term 'Directeur' in de Algemene landsverordening landsbelastingen van Sint Maarten (hierna: ALL) tot op heden ongewijzigd gebleven. Daarnaast is ook de feitelijke interpretatie van die definitie ten tijde van de voormalige Nederlandse Antillen tot dusver gehandhaafd in het land Sint Maarten in dier voege dat de betreffende definitie wordt opgevat als Hoofd of waarnemend Hoofd Afdeling Fiscale Zaken aangezien de organisatiestructuur van het Ministerie van Financiën van Sint Maarten Directie Fiscale Zaken noch Directie der Belastingen kent.

Nu is gebleken dat er in de praktijk de discussie is ontstaan wie eigenlijk de Directeur der Belastingen is en in het verlengde hiervan wie de Directeur is als bedoeld in artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL. Dit aangezien de functie Directeur der Belastingen als zodanig niet bestaat in land Sint Maarten.

Goedkeuring

Artikel 39, eerste lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL bepaalt dat de minister bevoegd is voor zover in de belastingverordening niets anders is bepaald nadere regels te geven ter uitvoering van de belastingverordening. Op basis hiervan en om de sedert 10 oktober 2010 door het land Sint Maarten gehandhaafde praktische interpretatie van de term "directeur" en diens wettelijke definitie achteraf te legaliseren, keur ik goed dat onder de definitie van 'Directeur der Belastingen' als bedoeld in artikel 2, tweede lid, aanhef en onderdeel a, van de ALL wordt verstaan Hoofd of waarnemend Hoofd Afdeling Fiscale Zaken totdat de ALL anders bepaalt. Zodoende wordt ook een einde gemaakt aan de hierboven genoemde discussie. Overigens is deze regeling niet belastend.

Bekendmaking

Deze Aanschrijving wordt geplaatst in het Afkondigingsblad.

Inwerkingtre- ding

Deze Aanschrijving treedt in werking na diens bekrachtiging, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst en werkt terug tot en met 10 oktober 2010.

Aanschrijving vervalt

Deze Aanschrijving vervalt van rechtswege op het moment dat de definitie van de term "Directeur" in de ALL is gewijzigd.

Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940

AB 2010,
GT 30

Hoofdstuk 1

Beroep

§ 1. Inleidende bepalingen

Art. 1. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder Gerecht: Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten.

Gerecht

2. Op het instellen en behandelen van het beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Art. 2. 1. Zaken die bij het Gerecht aanhangig worden gemaakt, worden in behandeling genomen door een enkelvoudige kamer.

Verwijzing naar
meervoudige
kamer

2. De enkelvoudige kamer kan een zaak naar een meervoudige kamer verwijzen.

3. Verwijzing kan geschieden in elke fase van het beroep. Een verwezen zaak wordt voortgezet in de fase waarin deze zich bevindt.

Art. 3. 1. De voorschriften omtrent de behandeling van het beroep, bedoeld in paragraaf 2, zijn op de behandeling zowel door een enkelvoudige als door een meervoudige kamer van toepassing.

Toekenning
bevoegdheden

2. Degene die zitting heeft in een enkelvoudige kamer, heeft dezelfde bevoegdheden en verplichtingen als de voorzitter van de meervoudige kamer.

Art. 4. (Vervallen)

§ 2. Het instellen en de behandeling van het beroep

Art. 5. 1. Het beroep bij het Gerecht wordt ingesteld door persoonlijke indiening dan wel toezending van een aan het Gerecht gericht beroepschrift bij de griffier.

Indiening en
inhoud
beroepschrift

2. Het beroepschrift moet met redenen zijn omkleed en voorzover niet wordt beweerd, dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd, of geen belasting verschuldigd is, zoodanig zijn ingekleed, dat daaruit een gevolgtrekking kan worden gemaakt ten aanzien van het bedrag, dat volgens den belanghebbende verschuldigd is.

3. Indien in beroep wordt gekomen van een beschikking moet bij het beroepschrift het afschrift dier beschikking worden overlegd.

4. De in de verordeningen, waarin beroep bij het Gerecht is toegelaten, voor het instellen van dat beroep bepaalde termijnen zijn niet verbindend, indien ten genoegen van het Gerecht wordt aangetoond, dat de inachtneming daarvan door bijzondere omstandigheden is verhinderd.

Art. 6. 1. Elk bij het Gerecht ingekomen beroepschrift wordt zo spoedig mogelijk na ontvangst, door de griffier gezonden aan de Inspecteur tegen wiens beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling in beroep wordt gekomen.

Doorzending
beroepschrift
aan Inspecteur

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder "Inspecteur": Inspecteur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening landsbelastingen of de Inspecteur der Douane, bedoeld in artikel 1, van de Landsverordening I. U. en D.

Art. 7. 1. Indien de belanghebbende niet heeft voldaan aan het bepaalde in het tweede en derde lid van artikel 5, stelt de griffier den appellant in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift met het ontbrekende aan te vullen.

Herstel vorm-
verzuimen,
vertoogschrift

2. Betreft een beroepschrift meer dan een aanslag niet op hetzelfde aanslagbiljet voorkomende, dan stelt de griffier den belanghebbende in de gelegenheid het beroepschrift binnen een daarbij te stellen termijn te vervangen door zooveel beroepschriften als er aanslagbiljetten zijn. Maakt de belanghebbende van deze gelegenheid gebruik, dan worden de nieuwe beroepschriften geacht op denzelfden dag als het oorspronkelijke beroepschrift bij het Gerecht te zijn ingekomen en door den griffier te zijn ontvangen.

3. De griffier zendt het beroepschrift binnen twee maanden na ontvangst aan het Gerecht in eerste aanleg terug. De Inspecteur kan daarbij een verweerschrift overleggen. De in dit lid genoemde termijn van terugzending kan door de Voorzitter worden verlengd.

4. Binnen een week nadat het verweerschrift bij het Gerecht is ingekomen, zendt de griffier

een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan aan den belanghebbende, waarbij hij dezen opmerkzaam maakt op de hem ingevolge het derde en vierde lid van artikel 8 toekomende bevoegdheden.

Onmiddellijke uitspraak

Art. 7a. Totdat partijen zijn uitgenodigd voor de behandeling van de zaak, kan het Gerecht onmiddellijk uitspraak doen indien:

- a. het Gerecht kennelijk onbevoegd is;
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is;
- c. het beroep kennelijk ongegrond is; of,
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

Verzet

Art. 7b. 1. Tegen een uitspraak als bedoeld in artikel 7a kunnen partijen schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

2. De termijn voor het indienen van een verzetschrift bedraagt twee maanden. Deze termijn vangt aan nadat de uitspraak aan de partijen is toegezonden.

3. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, kan het Gerecht de partij die het verzet deed in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet ongegrond is, dan gaat het niet tot ongegrondverklaring over dan na de indiener van het verzetschrift die daarom heeft gevraagd in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord.

4. Indien de uitspraak waartegen verzet is gedaan, gedaan is door een meervoudige kamer, wordt uitspraak op het verzet gedaan door een meervoudige kamer. Van de kamer die uitspraak doet op het verzet, maakt geen deel uit degene die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan.

5. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de uitspraak, bedoeld in artikel 7a, en wordt de zaak alsnog in behandeling genomen.

Verzet geen schorsende werking

Art. 7c. Het instellen van beroep of het doen van verzet schorst niet de werking van de beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling waartegen beroep is ingesteld of uitspraak waartegen verzet is gedaan, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Vaststellen tijdstip behandeling zaak, mondelinge toelichting, verweerschrift

Art. 8. 1. Zodra de termijn voor het indienen van een verweerschrift is verstreken of, indien binnen bekwamen termijn een Verweerschrift is ingediend, zodra een afschrift daarvan volgens artikel 7 is verzonden en de belanghebbende geen gebruik heeft gemaakt van de hem volgens het vierde lid van dit artikel toekomende bevoegdheid, draagt de Voorzitter zorg, dat de behandeling van de bij het beroepschrift aanhangig gemaakte zaak verder voortgang vindt en stelt, behoudens in geval van toepassing van artikel 8b, zoo spoedig mogelijk dag en uur vast voor hare verdere behandeling door het Gerecht.

2. De griffier roept de Inspecteur op om bij de behandeling van de zaak tegenwoordig te zijn. De Inspecteur kan zich doen vertegenwoordigen door een door hem aan te wijzen ambtenaar.

3. Indien het verlangen daartoe tijdig is te kennen gegeven of het Gerecht zulks nodig acht, wordt de belanghebbende ter mondelinge toelichting van zijn beroepschrift door den griffier tijdig opgeroepen.

4. Indien het beroepschrift door den belanghebbende niet mondeling wordt toegelicht, kan deze na ontvangst van het in artikel 7 vierde lid, bedoelde afschrift binnen een door den Voorzitter van het Gerecht te bepalen termijn bij den griffier een schriftelijke toelichting indienen. Deze zendt een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan onverwijld aan de Inspecteur.

Zitting met gesloten deuren

Art. 8a. 1. De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

2. In afwijking van het eerste lid is een zitting openbaar, voor zover het beroep is gericht tegen een uitspraak waarbij een boete geheel of gedeeltelijk is gehandhaafd dan wel tegen een beschikking waarbij een boete is opgelegd.

3. Het Gerecht kan bepalen dat de zitting, bedoeld in het tweede lid, geheel of gedeeltelijk zal plaatshebben met gesloten deuren:

- a. in het belang van de openbare orde of de goede zeden;
- b. in het belang van de veiligheid van het Land;
- c. indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen; of,
- d. indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zou schaden.

Van de toepassing hiervan wordt in de uitspraak melding gemaakt.

Art. 8b. Het Gerecht kan met schriftelijke toestemming van de belanghebbende en de Inspecteur zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.	Geen mondelinge behandeling
Art. 9. 1. De belanghebbende kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Het Gerecht kan de vertegenwoordiging door een bepaalden gemachtigde weigeren. 2. De Voorzitter heeft het recht te vorderen dat de belanghebbende zijn gemachtigde vergezelt. 3. Zowel de belanghebbende en zijn gemachtigde als de Inspecteur of de door hem aangewezen ambtenaar kan zich met toestemming van den Voorzitter, door een of meer deskundigen doen bijstaan. 4. De behandeling van de zaak wordt, zoo nodig, door den Voorzitter geschorst of verdaagd.	Gemachtigde, deskundige
Art. 10. Het Gerecht is bevoegd om, alvorens uitspraak te doen: a. partijen nader tezamen op te roepen tot het verstrekken van inlichtingen; b. bij de belanghebbende schriftelijke inlichtingen in te winnen; van de gevoegde briefwisseling wordt alsdan afschrift toegezonden of inzage verstrekt aan de Inspecteur die bovendien in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een door den Voorzitter te bepalen termijn schriftelijk van zijn gevoelen te doen blijken. Indien de Inspecteur van de hem geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt zijn schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de belanghebbende.	Nadere inwinning van informatie
Art. 10a. 1. Het Gerecht kan getuigen oproepen. Ieder die door het Gerecht als getuige wordt opgeroepen, is verplicht aan de oproeping gevolg te geven en getuigenis af te leggen. 2. De Inspecteur en de belanghebbende kunnen elk getuigen meebrengen, mits daarvan uiterlijk een week voor de dag van de zitting aan het Gerecht mededeling is gedaan, met vermelding van namen en woonplaatsen. Op deze bevoegdheid wordt de Inspecteur onderscheidenlijk de belanghebbende gewezen in de oproeping, bedoeld in artikel 8, tweede en derde lid. 3. Het Gerecht kan afzien van het horen van door de Inspecteur of de belanghebbende meegebrachte getuigen, indien het van oordeel is dat dit redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. 4. De artikelen 144, tweede en derde lid, 151, 152, eerste lid, eerste volzin, tweede en derde lid, 153, eerste lid, 154, 155, eerste en derde lid, 156, eerste lid en 157 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.	Getuigen
Art. 11. 1. Het Gerecht kan deskundigen en tolken raadplegen of hun de inzage van boeken of andere bescheiden opdragen. 2. De aanwijzing van deskundigen en tolken geschiedt in het algemeen dan wel voor een bepaald geval. 3. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of tolk in handen van den Voorzitter den eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar beste weten zal verrichten en geheim zal houden, wat geheim behoort te blijven. 4. Aan de deskundigen en tolken wordt een vergoeding toegekend volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen te stellen regelen.	Deskundigen, tolken
Art. 12. 1. De deskundigen brengen een schriftelijk verslag uit, dat door het Gerecht aan beide partijen in afschrift toegezonden wordt. 2. Beide partijen worden in de gelegenheid gesteld, binnen een bepaalden, voor beiden gelijke, door den Voorzitter te bepalen termijn van ten minste vijf dagen, schriftelijk en in tweevoud van haar gevoelen te doen blijken. 3. Voor zoover partijen van de geboden gelegenheid gebruik maken, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de wederpartij.	Schriftelijk verslag deskundigen
Art. 13. 1. Indien het Gerecht heeft gebruik gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld bij artikel 10 letter b of bij artikel 11, worden partijen, nadat zij van elkanders schrifturen hebben kunnen kennis nemen, opnieuw in de gelegenheid gesteld haar standpunt mondeling toe te lichten. 2. Zij worden daartoe, met overeenkomstige toepassing van artikel 8, door den griffier in kennis gesteld met het voor de verdere behandeling bepaalde tijdstip.	Opnieuw mondelinge toelichting
Art. 14. 1. De uitspraak van het Gerecht is met redenen omkleed en geschiedt in het openbaar. Zij vermeldt wanneer en door wie zij is vastgesteld en wordt door den Voorzitter en	Uitspraak

door den griffier ondertekend.

2. Indien de Voorzitter zich in de onmogelijkheid bevindt om de uitspraak te ondertekenen, wordt zulks verricht door een der leden, die over de zaak gezeten hebben. Indien de griffier verhinderd is de uitspraak te ondertekenen, wordt daarvan op de uitspraak melding gemaakt.

3. Afschrift van de uitspraak wordt door de griffier, bij aangetekende brief, gelijktijdig aan de belanghebbende en aan de Inspecteur gezonden. Tevens zendt de griffier de stukken aan de rechthebbende terug.

Kostenveroor- deling

Art. 15. 1. Het Gerecht is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van het procesrecht.

2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld over de kosten waarop de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop bij de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

3. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan de Inspecteur op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

4. Het Gerecht stelt de partij, bedoeld in het derde lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt de Inspecteur in AB 2016, no. 14 8 de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het Gerecht stelt hiervoor termijnen vast.

5. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier.

Art. 16. (Vervallen)

Aanslag grond- belasting

Art. 17. Indien de uitspraak van het Gerecht een aanslag in de grondbelasting betreft en die uitspraak een wijziging in den legger van aanslagen tengevolge heeft, wordt die wijziging door of vanwege de Inspecteur aangebracht.

Hoofdstuk 2 Hoger beroep

Hof

Art. 17a. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder Hof: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Hoger beroep

Art. 17b. 1. Tegen een uitspraak van het Gerecht als bedoeld in de artikelen 7b en 14 kunnen partijen hoger beroep in stellen bij het Hof.

2. De partij die hoger beroep instelt wordt aangeduid als appellant in hoger beroep en de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

3. Op het instellen en behandelen van het hoger beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Termijn voor indiening

Art. 17c. 1. Het hoger beroep wordt ingesteld binnen twee maanden na de dag van de toezending van de uitspraak van het Gerecht overeenkomstig artikel 14, derde lid.

2. De instelling van het hoger beroep geschiedt door persoonlijke indiening dan wel toezending van een aan het Hof gericht beroepschrift bij de griffier.

3. Artikel 5, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Motivering

Art. 17d. 1. Het beroepschrift in hoger beroep is met redenen omkleed.

2. Indien de appellant in hoger beroep niet heeft voldaan aan het bepaalde in het eerste lid, stelt de griffier hem in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift aan te vullen.

3. Indien binnen de vastgestelde termijn het beroepschrift in hoger beroep niet is aangevuld, kan het Hof het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Verweerschrift

Art. 17e. 1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift in hoger beroep en

van de daarbij behorende bescheiden aan de verweerder in hoger beroep.

2. De verweerder in hoger beroep kan binnen twee maanden na de dag van verzending van het beroepschrift een verweerschrift indienen. Deze termijn kan door het Hof op een met redenen omkleed schriftelijk verzoek worden verlengd.

Art. 17f. De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de appellant in hoger beroep.

Doorzending
verweerschrift

Art. 17g. Op de behandeling van het hoger beroep zijn voorts de artikelen 7a tot en met 15 van overeenkomstige toepassing.

Overeenkomstige
toepassing

Art. 17h. 1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het Gerecht had behoren te doen.

Hofuitspraak

2. Wanneer het Gerecht de onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt alsmede het Gerecht bevoegd verklaart onderscheidenlijk het beroep ontvankelijk verklaart, wordt de zaak terugverwezen naar het Gerecht om te worden hervat in de fase waarin de behandeling zich bevond. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht staat hoger beroep open overeenkomstig dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 3

Slootbepalingen

Art. 18. 1. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt ten behoeve van de Landskas een griffierecht geheven ten bedrage van Cg 50,- voor natuurlijke personen en Cg 150,- voor rechtspersonen. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 17c, eerste lid, wordt ten behoeve van de Landskas een griffierecht geheven ten bedrage van Cg 300,-.

Griffierecht

2. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat de betalingstermijn voor het griffierecht aan het Gerecht onderscheidenlijk het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, na verloop van zes weken na de verzending van zijn mededeling eindigt.

3. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep, onderscheidenlijk het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest.

4. Indien het Gerecht, onderscheidenlijk het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba het beroep, onderscheidenlijk het hoger beroep van een belanghebbende geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, houdt de uitspraak tevens in dat de Inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht vergoedt.

Art. 19. Alle niet in het vorige artikel genoemde geschriften voortvloeiende uit de toepassing dezer landsverordening zijn vrijgesteld van zegelbelasting en worden, indien registratie wordt verlangd, kosteloos geregistreerd.

Vrijstelling
zegelbelasting

Art. 20. 1. Bij overlijden van den belanghebbende treden zijn erfenamen in zijn plaats; wat oproepingen en toezending van stukken betreft voor zoover het overlijden bekend is.

Overlijden be-
langhebbende

2. De in het vorige lid genoemde erfenamen kunnen worden vertegenwoordigd door een hunner, den executeur-testamentair of den bewindvoerder over de nalatenschap.

Art. 21. Deze landsverordening kan worden aangehaald als "Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940".

Citeertitel

Art. 22. (oorspronkelijke inwerkingtreding, heeft belang verloren).

Landsverordening administratieve rechtspraak

Landsverordening van 3 augustus 2001 houdende regels betreffende de administratieve rechtspraak

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Definities

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. Hof: het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van de Nederlandse Antillen en Aruba;
 - b. Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van de Nederlandse Antillen;
 - c. griffier: de griffier van het Hof onderscheidenlijk van het Gerecht.
2. De Eenvormige landsverordening op de rechterlijke organisatie (P.B.1985, no. 70) is van toepassing op de administratieve rechtspraak, tenzij in deze landsverordening anders is bepaald.

Bestuursorgaan

Artikel 2

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt onder bestuursorgaan verstaan een persoon of een college met enig openbaar gezag bekleed, met uitzondering van:
 - a. de Staten;
 - b. de eilandsraden, tenzij het betreft het nemen van beschikkingen, bedoeld in artikel 3;
 - c. onafhankelijke, bij landsverordening of rijkswet ingestelde, organen die met rechtspraak zijn belast;
 - d. de hoofdstembureaus en stembureaus, bedoeld in het Nederlands-Antilliaans Kiesreglement (P.B. 1989, no. 78), onderscheidenlijk in de kiesreglementen van de eilandgebieden.
2. Onder de organen, bedoeld in het eerste lid, zijn begrepen de voorzitters, de leden, de commissies uit hun midden, de griffiers en de secretarissen.

Beschikking

Artikel 3

1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder beschikking: een schriftelijk besluit van een bestuursorgaan inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling die niet van algemene strekking is.
2. Met een beschikking wordt een weigering om een beschikking te geven gelijk gesteld.
3. Wanneer de wettelijk gestelde termijn voor het geven van een beschikking is verstreken zonder dat een beschikking is gegeven of - bij het ontbreken van zulk een termijn - wanneer niet binnen redelijke tijd een beschikking is gegeven, geldt dat als het weigeren van het geven van een beschikking.

Verlenging
termijn

Artikel 4

1. Een in deze landsverordening gestelde termijn die op zaterdag, zondag of een feestdag eindigt, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of feestdag is.
2. Artikel 5, tweede lid, van de Regeling Ambtenarenrechtspraak (P.B.1951, no.134) is van overeenkomstige toepassing. Een feestdag is eveneens iedere dag die daarenboven bij landsbesluit als zodanig wordt aangewezen.

Aangetekende
brief

Artikel 5

1. Alle voorgeschreven toezendingen, kennisgevingen en oproepingen vanwege de griffier, het Gerecht of het Hof geschieden bij aangetekende brief.
2. Als dagtekening van de aangetekende brief geldt de dag, waarop de toezending, kennisgeving of oproeping heeft plaats gehad.

Kosteloze
bijstand

Artikel 6

1. Het Landsbesluit kosteloze rechtskundige bijstand (P.B.1959, no.198) is van overeenkomstige toepassing op de behandeling van beroepschriften, bedoeld in deze landsverordening.
2. Stukken opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van deze landsverordening zijn vrij van zegel en worden, voor zover zulks vereist wordt, kosteloos geregistreerd.

Hoofdstuk 2**Het beroep****Artikel 7**Belanghebben-
den

1. Natuurlijke personen of rechtspersonen, die door een beschikking rechtstreeks in hun belang zijn getroffen, kunnen daartegen beroep instellen bij het Gerecht. Ten aanzien van bestuursorganen worden de hun toevertrouwde belangen als hun belangen beschouwd. Ten aanzien van rechtspersonen worden mede als hun belangen beschouwd de belangen die zij krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden behartigen.

Uitsluiting
beroep

2. Geen beroep staat open tegen een beschikking:

a. houdende intrekking of vaststelling van de inwerkingtreding van een algemeen verbindend voorschrift;

b. houdende goedkeuring van een in onderdeel a bedoelde beschikking;

c. die aan goedkeuring onderworpen is;

d. houdende schorsing of vernietiging van een besluit van een ander bestuursorgaan;

e. inzake de procedure ter voorbereiding van een besluit, tenzij deze beschikking de belanghebbende los van het voor te bereiden besluit rechtstreeks in zijn belang treft;

f. ter voorbereiding van een privaatrechtelijke rechtshandeling, met uitzondering van een beschikking houdende weigering van de goedkeuring van een dergelijke beschikking;

g. waartegen beroep bij een andere administratieve rechter kan of kon worden ingesteld;

h. waarover krachtens landsverordening de rechterlijke macht is of moet worden gehoord;

i. die is gegeven op grond van bepalingen van strafrechtelijke aard;

j. houdende de beoordeling van het kennen of kunnen van iemand die te dier zake is geëxamineerd of op andere wijze is getoetst;

k. inhoudende een technische beoordeling van een voertuig, vaartuig of luchtvaartuig en de daarop of daarin aanwezige apparatuur alsmede een meetmiddel, een onderdeel daaraan of een hulpinrichting daarvoor;

l. op grond van een in een wettelijk voorschrift voor het geval van buitengewone omstandigheden toegekende bevoegdheid of opgelegde verplichting in deze omstandigheden genomen;

m. op grond van een wettelijk voorschrift ter beveiliging van de militaire belangen van het Koninkrijk of diens bondgenoten genomen;

o. op grond van een wettelijk voorschrift inzake de militaire dienst genomen, voor zover het betreft de inlijving, werkelijke dienst, groot verlof of ontslag, tenzij de beschikking betrekking heeft op verlenging van werkelijke dienst, kostwinnersvergoeding of vrijstelling van militaire dienst;

p. inzake de nummering van kandidaatlijsten, de geldigheid van lijstverbindingen, het verloop van de stemming, de stemopneming en de vaststelling van de uitslag bij verkiezingen van leden van vertegenwoordigende organen;

q. beschikkingen gegeven op grond van de Landsverordening beëindiging arbeidsovereenkomsten (P.B.1972, nr.111).

Artikel 8Uitspraak
Cessantia en
sociale volks-
verzekeringen

Het Gerecht doet uitspraak op beroepschriften ingevolge artikel 9 van de Cessantialandsverordening (P.B.1983, no.85) en beroepschriften inzake sociale en volksverzekeringen, voor zover in de daarop betrekking hebbende landsverordeningen beroep op het Gerecht is opengesteld. Alsdan is deze landsverordening van overeenkomstige toepassing.

Artikel 9Beroepsgron-
den

1. Beroep kan worden ingesteld ter zake dat de beschikking in strijd is met:

a. een algemeen verbindend voorschrift;

b. een algemeen rechtsbeginsel.

2. Indien het eerste lid, onderdeel b, toepassing heeft gevonden, wordt in de uitspraak aangegeven welk algemeen rechtsbeginsel geschonden is geoordeeld.

Hoofdstuk 3

De behandeling in eerste aanleg

§ 1. Het Gerecht

Competentie

Artikel 10

1. Tot de kennisneming van de beroepschriften, bedoeld in de artikelen 7, eerste lid, en 8, is bevoegd het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats heeft.

2. De President van het Hof kan op voorstel van het in het eerste lid bedoelde Gerecht bepalen, dat de behandeling en de uitspraak geschieden door het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar het onderzoek naar de feiten het meest doelmatig kan plaatsvinden.

Behandeling

beroep en

uitspraak

Artikel 11

1. De behandeling van het beroep en de uitspraak geschieden door het Gerecht.

2. Wanneer artikel 8 van toepassing is, geschieden de behandeling en de uitspraak door een meervoudige kamer van het Gerecht, bestaande uit een lid van het Hof als voorzitter en twee bijzondere rechters.

3. De bevoegdheden die in de artikelen 17, tweede, derde en vierde lid, 21, 23, 26 tot en met 32, 37 tot en met 40, 44, tweede, derde, zesde en zevende lid, 48 en 54 zijn toegekend aan het Gerecht, worden in geval van behandeling door een meervoudige kamer uitgeoefend door de voorzitter.

Benoeming

bijzondere

rechters

Artikel 12

1. De bijzondere rechters bedoeld in artikel 11, tweede lid, worden bij landsbesluit benoemd en ontslagen. De benoeming geschiedt voor een tijdvak van zes jaren. Op hun verzoek wordt aan hen bij landsbesluit voor de afloop van voornoemd tijdvak ontslag verleend.

2. Benoembaar tot bijzondere rechter is iedere Nederlander, die de leeftijd van 30 jaren heeft bereikt.

3. Niet benoembaar zijn:

a. zij die deel uitmaken van de Raad van Toezicht en Advies, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Landsverordening Sociale Verzekeringsbank (P.B.1960, no.154), dan wel in dienst zijn van de Sociale Verzekeringsbank of het Cessantiafonds;

b. de actief dienende of op non-activiteit gestelde ambtenaren alsmede hun levenspartners, met uitzondering van de voor het leven benoemde ambtenaren.

4. Indien ten aanzien van een bijzondere rechter zich na zijn benoeming een van de gevallen voordoet die grond zijn voor niet-benoembaarheid, wordt hij bij landsbesluit uit zijn ambt ontslagen.

5. Op met redenen omkleed voorstel van het Hof kan de bijzondere rechter voorts worden ontslagen op de gronden, vermeld in de artikelen 54, eerste lid, en 56, eerste lid, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba (P.B.1985, no. 88).

6. In geval van tussentijds ontslag of overlijden wordt een nieuwe bijzondere rechter benoemd.

7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gegeven omtrent de aan de bijzondere rechters toekomende vergoedingen.

Eed bijzondere

rechters

Artikel 13

1. De bijzondere rechters leggen, elk naar de wijze van hun godsdienstige gezindheid, voor het aanvaarden van hun ambt de navolgende eed (belofte) af: “Ik zweer (beloof) trouw aan de Koning (Koningin) en gehoorzaamheid aan de wettelijke regelingen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft ik)”.

2. Alvorens tot die eed of belofte te worden toegelaten, leggen zij de volgende eed (verklaring en belofte) van zuivering af: “Ik zweer (verklaar), dat ik middellijk noch onmiddellijk, onder welke naam of voorwendsel ook, tot het verkrijgen van mijn aanstelling, aan iemand wie hij ook zij, iets heb gegeven of beloofd, noch zal geven. Ik zweer (beloof), dat ik nimmer enige giften of geschenken hoe ook genaamd, zal aannemen of ontvangen van enig persoon van wie ik weet of vermoed dat hij in een rechtszaak is of zal worden betrokken, waarin mijn ambtsverrichtingen te pas zouden kunnen komen. Zo waarlijk helpe mij God Almachtig (Dat belooft ik)”.

3. De eedsaflegging (verklaring en belofte) van de bijzondere rechters geschiedt ten overstaan van de Gouverneur of een door deze aangewezen ambtenaar.

Artikel 14

Beraadslaging

Bij de beraadslaging over rechtszaken maken eerst de bijzondere rechters, van de jongstbenoemde tot de oudste, en als laatste de voorzitter hun gevoelens kenbaar. In diezelfde volgorde heeft, zo nodig, de stemming plaats. Er wordt beslist bij meerderheid van stemmen. Een rechter, die niet bij de beraadslaging aanwezig kan zijn, kan zijn gevoelens niet schriftelijk kenbaar maken of door een van zijn mederechters doen voordragen.

§ 2. Het aanhangig maken van beroep**Artikel 15**Eisen aan
beroepschrift

1. Het beroep wordt aanhangig gemaakt met een aan het Gerecht gericht beroepschrift, dat in tweevoud wordt ingediend bij de griffie van het Gerecht dat zijn zittingsplaats heeft in het eilandgebied waar de indiener zijn woonplaats heeft.
2. Het beroepschrift kan worden ingediend door degene die tot het beroep gerechtigd is, of door een door deze aangewezen gemachtigde. De machtiging wordt schriftelijk gegeven en bij het beroepschrift overgelegd.
3. In afwijking van het tweede lid behoeft een advocaat geen machtiging over te leggen.
4. Als woonplaats van de indiener die zich door een gemachtigde doet vertegenwoordigen, wordt aangemerkt de woonplaats van die gemachtigde.
5. Het beroepschrift houdt in:
 - a. de naam, voornamen en woonplaats van de indiener van het beroepschrift en, indien het door een gemachtigde wordt ingediend, tevens de naam, voornamen en woonplaats van die gemachtigde;
 - b. een duidelijke omschrijving van de beschikking waartegen het beroep is gericht;
 - c. de gronden waarop het beroep berust, waaronder het belang dat de indiener bij het beroep heeft;
 - d. een aanduiding van hetgeen gevorderd wordt;
 - e. de ondertekening door de indiener of zijn gemachtigde;
 - f. de keuze van een domicilie in de Nederlandse Antillen, indien de indiener geen woonplaats heeft in de Nederlandse Antillen;
 - g. de dagtekening.
6. Bij het beroepschrift worden zo mogelijk de beschikking waarop het beroepschrift betrekking heeft, en de overige op de beschikking betrekking hebbende stukken overgelegd.

Artikel 16

Termijn

1. Het beroepschrift wordt ingediend binnen zes weken na de dag waarop de beschikking is gegeven, of geldt als geweigerd.
2. De dag waarop de beschikking is verzonden of uitgereikt, geldt als de dag waarop deze is gegeven.
3. Wanneer het beroepschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend, blijft nietontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien de indiener aantoont dat de termijnoverschrijding het gevolg is van niet aan hem toe te rekenen bijzondere omstandigheden en dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.
4. Het bestuursorgaan doet bij zijn beschikking mededeling van de mogelijkheid van het indienen van beroep en de termijn, waarbinnen het beroepschrift moet worden ingediend. In de oorspronkelijke beschikking wordt gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift en de termijn waarbinnen het bezwaarschrift moet worden ingediend.

Artikel 17

Griffierrecht

1. Voor het indienen van een beroepschrift wordt van de indiener door de griffier een griffierecht geheven van Cg 150,-, met uitzondering van beroepschriften als bedoeld in artikel 8, waarvoor een griffiegeld wordt geregeld van Cg 50,-. Indien twee of meer personen gezamenlijk een beroepschrift indienen terzake van eenzelfde beschikking is slechts éénmaal bedoeld recht verschuldigd. Het griffierecht kan worden gewijzigd bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.
2. Een natuurlijke persoon kan vrijstelling van betaling van het recht, bedoeld in het eerste lid, vragen. Hij legt daartoe aan het Gerecht over een bewijs van onvermogen, bedoeld in artikel 878, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
3. Aan de natuurlijke persoon die vrijstelling van het recht, bedoeld in het eerste lid, vraagt,

maar die niet in staat is tijdig een bewijs van onvermogen over te leggen, kan het Gerecht voorlopige vrijstelling verlenen.

4. Indien voorlopige vrijstelling wordt geweigerd, dient de indiener het volle griffierecht te storten. Zodra het bewijs van onvermogen alsnog door de indiener is overgelegd en hem op grond daarvan vrijstelling is verleend, wordt het gestorte bedrag zo spoedig mogelijk door de griffier aan hem terugbetaald.

5. Het beroepschrift wordt niet in behandeling genomen voordat het verschuldigde griffierecht ter griffie is ontvangen. Indien het verschuldigde recht niet is gestort binnen vier weken na de dag van verzending van een mededeling waarin de griffier de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het bedrag heeft gewezen, wordt de indiener door het Gerecht niet-ontvankelijk verklaard.

6. Aan de indiener van het beroepschrift wordt, bij intrekking ervan om redenen dat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan zijn bezwaren is tegemoetgekomen, het door hem gestorte griffierecht vergoed door dat orgaan. In de overige gevallen heeft het bestuursorgaan bij intrekking van het beroepschrift de bevoegdheid het gestorte recht geheel of gedeeltelijk te vergoeden.

7. Bij gegronde verklaring van het beroepschrift houdt de uitspraak van het Gerecht tevens in dat aan de indiener van het beroepschrift het door hem gestorte griffierecht wordt vergoed ten laste van het bij de uitspraak aangewezen overheidslichaam.

8. Het gestorte griffierecht wordt terugbetaald door het Gerecht, indien artikel 54, derde lid, van toepassing is

§ 3. Bepalingen omtrent de griffier

Taken griffier

Artikel 18

De griffier houdt een algemeen register bij, waarin alle bij het Gerecht aanhangige beroepschriften, elk beroepschrift onder een afzonderlijk nummer, worden ingeschreven met de namen van de indieners en andere partijen en hun woonplaatsen, alsmede, zo zij die hebben, van hun gemachtigden en hun woonplaatsen. In het register wordt, met vermelding van de dagtekening, tevens kort aantekening gehouden van het voorgevallene en de terzake gedane uitspraken. Het register is openbaar.

Inlichtingen
verschaffen

Artikel 19

De griffier is verplicht naar vermogen en kosteloos aan de indieners van een beroepschrift en de andere partijen de inlichtingen te verschaffen, die zij voor het aanhangig maken en de behandeling van een beroepschrift bij het Gerecht nodig hebben.

§ 4. Schriftelijke behandeling

Ontvangst
beroepschrift

Artikel 20

1. De griffier tekent op het beroepschrift de datum van ontvangst aan en geeft op verzoek van de indiener of zijn gemachtigde kosteloos een bewijs van ontvangst af.

2. Is het beroepschrift ingediend bij een onbevoegd Gerecht of het Hof, dan zendt het Gerecht of het Hof het beroepschrift naar de bevoegde rechter of het bevoegde bestuursorgaan. De dag waarop het bij het eerste Gerecht of het Hof is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen.

Voeging en
splitsing
beroepschriften

Artikel 21

Het Gerecht is bevoegd samenhangende beroepschriften te voegen en gevoegde beroepschriften te splitsen.

Verzuim

Artikel 22

1. Een beroepschrift dat niet aan de bij artikel 15 gestelde eisen voldoet, wordt door de griffier aan de indiener in persoon of, indien een gemachtigde is aangewezen, aan die gemachtigde met mondelinge of schriftelijke opgave van redenen ter verbetering of aanvulling dan wel ter bijvoeging van de machtiging of andere bescheiden teruggegeven of teruggezonden. Daarbij wordt vermeld de termijn waarbinnen de verbetering of aanvulling van het beroepschrift dan wel de bijvoeging van de machtiging of andere bescheiden dient te geschieden.

2. Indien binnen de vastgestelde termijn het beroepschrift niet is verbeterd of aangevuld, dan

wel de machtiging of andere bescheiden niet zijn bijgevoegd, kan het Gerecht de indiener van het beroepschrift niet-ontvankelijk verklaren.

Artikel 23

1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift en van de daarbij behorende bescheiden aan het bestuursorgaan. Daarbij wordt een bevelschrift van het Gerecht gevoegd tot het onverwijld overleggen van alle op het beroepschrift betrekking hebbende stukken. Indien het bestuursorgaan weigert op het beroepschrift betrekking hebbende stukken over te leggen, kan het Gerecht bepalen dat het door hem aan te wijzen overheidslichaam aan de indiener een door hem vast te stellen dwangsom verbeurt voor elke dag, dat het orgaan in gebreke blijft.

2. Het in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering omtrent de dwangsom bepaalde is van overeenkomstige toepassing.

3. Bij de toezending van het beroepschrift aan het bestuursorgaan wordt vermeld de termijn waarbinnen een verweerschrift kan worden ingediend. Deze termijn kan het Gerecht verlengen zo dikwijls het belang van de behandeling van het beroepschrift dat vordert. Bij het indienen van het verweerschrift wordt een afschrift daarvan bijgevoegd.

Toezending
beroepschrift
aan bestuurs-
orgaan

Artikel 24

1. Het bestuursorgaan kan, voorzover gewichtige redenen daartoe aanleiding geven, het verstrekken van inlichtingen of stukken weigeren dan wel meedelen dat uitsluitend het Gerecht kennis mag nemen van de verstrekte inlichtingen of stukken.

2. Van gewichtige redenen is in ieder geval geen sprake, voorzover ingevolge de Landsverordening openbaarheid van bestuur de verplichting bestaat om een verzoek om informatie, vervat in de te verstrekken stukken, in te willigen.

3. Het Gerecht beslist terzake van de gerechtvaardigdheid van een weigering of beperking, bedoeld in het eerste lid.

4. Indien het Gerecht beslist dat een weigering, bedoeld in het eerste lid, gerechtvaardigd is, vervalt de verplichting, bedoeld in artikel 23.

5. Indien het Gerecht beslist dat een beperking, bedoeld in het eerste lid, gerechtvaardigd is, kan het slechts met toestemming van de andere partijen mede op grondslag van de in dat lid bedoelde inlichtingen of stukken uitspraak doen.

Weigeren tot
verstrekken van
inlichtingen of
stukken

Artikel 25

De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de indiener van het beroepschrift of diens gemachtigde.

oezending
verweerschrift

Artikel 26

1. Degene die door het Gerecht als mede- of derde-belanghebbende wordt aangemerkt, wordt partij in de behandeling. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift en het verweerschrift aan deze partij.

2. De griffier deelt de belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, mee dat hij binnen een termijn van vier weken schrifturen en bewijsstukken, die hij voor de behandeling van het beroepschrift dienstig acht, kan indienen. Deze termijn kan door het Gerecht worden verlengd zo dikwijls het belang van de behandeling van het beroepschrift dat naar zijn oordeel vordert.

3. Indien er naar het vermoeden van het Gerecht onbekende derde-belanghebbenden zijn, kan het Gerecht de griffier opdragen dat de mededeling, bedoeld in het tweede lid, tevens wordt gedaan door aankondiging in het nieuwsblad waarin van landswege officiële berichten worden geplaatst, of op een andere passende wijze. De laatste volzin van het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. De schrifturen moeten door de belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, of zijn gemachtigde worden ondertekend. Artikel 15 is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat twee afschriften van de schrifturen moeten worden bijgevoegd.

5. De griffier tekent op de schrifturen de dag van ontvangst aan en zendt onverwijld een afschrift daarvan aan de indiener van het beroepschrift en het bestuursorgaan.

Toezending
beroepschrift

Artikel 27

1. Op grond van bijzondere omstandigheden kan het Gerecht de indiener van het beroepschrift

Replik en
dupliek

toestaan om binnen een door het Gerecht te bepalen termijn een conclusie van repliek in te dienen. In dat geval wordt het bestuursorgaan toegestaan een conclusie van dupliek in te dienen, nadat het kennis heeft kunnen nemen van de conclusie van repliek. Het Gerecht stelt daarvoor eenzelfde termijn als is gesteld aan de indiening van de conclusie van repliek.

2. Het Gerecht kan de termijn, bedoeld in het eerste lid, op verzoek van de betreffende partij verlengen of verkorten.

3. De conclusies van repliek en dupliek, bedoeld in het eerste lid, worden door de griffier onverwijld toegezonden aan de andere partijen. Aan dezen wordt toegestaan een aanvullende schriftuur in te dienen binnen eenzelfde termijn als gegund is aan de indiener en het bestuursorgaan.

4. Partijen kunnen tot zeven dagen voor de zitting, bedoeld in artikel 33, nadere stukken indienen. Op deze bevoegdheid wordt gewezen in de oproeping voor de zitting.

§ 5. Vooronderzoek

Aanvullende
ambtsberichten

Artikel 28

1. Het Gerecht kan aanvullende ambtsberichten inwinnen. Het kan deze ambtsberichten ook inwinnen bij andere overheidsinstanties dan het betrokken bestuursorgaan.

2. De overheidsinstantie waaraan een ambtsbericht is gevraagd, zendt dit onder bijvoeging van alle zich onder zijn berusting bevindende, op het beroepschrift betrekking hebbende, stukken toe aan het Gerecht.

3. Het Gerecht kan een termijn stellen waarbinnen het ambtsbericht moet worden uitgebracht.

4. De artikelen 23 en 24 zijn van overeenkomstige toepassing.

Schriftelijke
inlichtingen en
inzenden van
stukken

Artikel 29

1. Het Gerecht kan de indiener van het beroepschrift, de andere partijen en andere natuurlijke of privaatrechtelijke rechtspersonen verzoeken binnen een door het Gerecht te stellen termijn schriftelijk inlichtingen te verschaffen en onder hen berustende of te hunner beschikking staande stukken over te leggen. Degene aan wie het Gerecht het verzoek richt, is verplicht tot het verschaffen van de gevraagde inlichtingen en het overleggen van de gevraagde stukken.

2. Het Gerecht is bevoegd deskundigen op te dragen om binnen een door het Gerecht te bepalen termijn schriftelijk verslag en advies uit te brengen. Van de opdracht aan de deskundige geeft de griffier aan alle partijen kennis. Partijen kunnen binnen zeven dagen na de dag van verzending van het verslag aan hen schriftelijk hun zienswijze ter zake naar voren brengen. Het Gerecht kan deze termijn verlengen.

3. Artikel 24 is van overeenkomstige toepassing.

Vorbereidend
onderzoek

Artikel 30

1. Indien naar zijn oordeel de feiten of omstandigheden nog niet voldoende tot klaarheid zijn gebracht, kan het Gerecht een voorbereidend onderzoek gelasten.

2. Het Gerecht kan bepalen dat het voorbereidend onderzoek wordt verricht door een lid of plaatsvervangend lid van het Hof dan wel door een rechter-plaatsvervanger in eerste aanleg, als rechter-commissaris.

3. De rechter-commissaris is bevoegd:

a. de door het Gerecht als getuige of deskundige opgegeven personen of anderen wier verhoor hem ter uitvoering van zijn opdracht wenselijk voorkomt, op te roepen om te verschijnen op de plaats bij die oproeping bepaald;

b. aan deskundigen op te dragen schriftelijk verslag en advies uit te brengen binnen een door hem te bepalen termijn;

c. vergezeld van de door hem voor het onderzoek dringend noodzakelijke getuigen en deskundigen binnen te treden in alle plaatsen;

d. aanvullende ambtsberichten in te winnen als bedoeld in artikel 28;

e. schriftelijke inlichtingen in te winnen als bedoeld in artikel 29;

f. een comparitie van partijen te bevelen.

4. Van het binnentreden wordt een proces-verbaal opgemaakt dat binnen tweemaal 24 uur aan de bewoner in afschrift wordt uitgereikt of toegezonden.

5. Tijd en plaats van een voorgenomen plaatselijk onderzoek of een verhoor van getuigen en deskundigen worden door de rechter-commissaris, zo mogelijk, tijdig vooraf ter kennis van alle partijen gebracht. Deze kunnen bij het plaatselijk onderzoek en het verhoor van

getuigen en deskundigen aanwezig zijn en verzoeken, dat door hen meegebrachte personen als getuige en deskundige zullen worden gehoord. De rechter-commissaris kan bevelen, dat dit geheel of gedeeltelijk zal plaats hebben buiten tegenwoordigheid van een partij. Van een plaatselijk onderzoek of verhoor wordt een proces-verbaal opgemaakt.

6. De rechter-commissaris handhaaft de orde ter plaatse, waar hij zijn ambtsverrichtingen vervult. Hij heeft daarbij de bevoegdheden in artikel 41 aan het Gerecht verleend voor het handhaven van de orde ter terechtzitting.

7. De uitkomsten van het voorbereidend onderzoek worden door de rechter-commissaris geconstateerd bij proces-verbaal. Na afloop van het onderzoek zendt de rechter-commissaris de door het Gerecht in zijn handen gestelde stukken van de behandeling terug. Hij voegt daarbij het opgemaakte proces-verbaal.

8. De rechter-commissaris wordt in zijn ambtsverrichtingen bijgestaan door de griffier, die hem bij het voorbereidend onderzoek vergezelt, de vereiste processen-verbaal opstelt, deze met hem ondertekent en namens hem getuigen en deskundigen oproept. Artikel 46, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

9. Indien het Gerecht of de rechter-commissaris bezichtiging ter plaatse nodig oordeelt, verenen [bedoeld zal zijn: verlenen] overheidsinstanties desgevraagd de medewerking die in het belang van het onderzoek vereist is. De artikelen 23 en 24 zijn van overeenkomstige toepassing.

10. Artikel 44 is van overeenkomstige toepassing op het voorbereidend onderzoek.

§ 6. Terinzagelegging van het procesdossier

Artikel 31

Terinzageleg-
ging

1. Het beroepsschrift en de daarop betrekking hebbende schrifturen en bewijsstukken, bij het Gerecht aanwezig, worden, onverminderd de artikelen 23, 24, 28, 29 en 30, neergelegd ter griffie of op een andere door het Gerecht te bepalen plaats. Hiervan wordt aan alle partijen mededeling gedaan.

2. Partijen kunnen de schrifturen en bewijsstukken binnen een door het Gerecht bepaalde en aan hen meegedeelde termijn, welke in de regel ten minste zeven dagen belooft, inzien en daarvan afschriften of uittreksels vragen.

3. Aan partijen worden de kosten van deze afschriften en uittreksels in rekening gebracht, uitgezonderd de indiener van een beroepsschrift die is vrijgesteld van het betalen van het recht, bedoeld in artikel 17, eerste lid.

Artikel 32

Uitsluiting
inzage

Het Gerecht kan in het belang van de geestelijke of lichamelijke gezondheid van een partij, ambtshalve of op verzoek van het betrokken bestuursorgaan, bepalen dat het inzien van geneeskundige of psychologische rapporten niet is toegestaan aan een partij persoonlijk, maar uitsluitend aan een gemachtigde die hetzij geneeskundige, hetzij advocaat, hetzij academisch gevormd psycholoog is, dan wel van het Gerecht bijzondere toestemming heeft verkregen.

§ 7. De openbare behandeling

Artikel 33

Oproep tot
verschijning

1. Alle partijen en hun gemachtigden worden opgeroepen om na afloop van de in artikel 31, tweede lid,

genoemde termijn in een openbare zitting van het Gerecht te verschijnen, ten einde desgewenst hun standpunt toe te lichten.

2. Het Gerecht bepaalt plaats en tijdstip van de zitting.

Artikel 34

Wraking

1. Voor aanvang van de openbare behandeling van een beroepsschrift door het Gerecht kan de zittende rechter of, indien het een beroepsschrift betreft als bedoeld in artikel 8, elk der zittende leden, door partijen worden gewraakt op grond van feiten en omstandigheden die het vormen van een onpartijdig oordeel zouden belemmeren.

2. Een rechter wiens wraking is verzocht, kan in de wraking berusten.

3. Omtrent de wraking beslist het Hof.

4. Indien een rechter berust in de wraking of de wraking wordt toegestaan, wijst de President van het Hof een andere rechter aan.

Geen openbare zitting	Artikel 35 De behandeling van een beroepschrift in een openbare zitting kan met toestemming van alle partijen achterwege blijven.
Gemachtigde	Artikel 36 Een gemachtigde niet zijnde advocaat, moet voorzien zijn van een schriftelijke machtiging, tenzij degemachtigde verschijnt in gezelschap van de betrokken partij.
Verschuinen in persoon	Artikel 37 1. Het Gerecht kan een partij schriftelijk doen oproepen om in een openbare zitting persoonlijk te verschijnen tot het geven van inlichtingen. 2. Geldt de oproeping een privaatrechtelijke rechtspersoon of een overheidsinstantie, dan verschijnt een der bestuursleden onderscheidenlijk een der bestuurders, tenzij de oproeping een of meer bepaalde bestuursleden onderscheidenlijk een of meer bepaalde bestuurders aanwijst.
Getuigen, deskundigen en tolken	Artikel 38 1. Het Gerecht is bevoegd, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken schriftelijk te doen oproepen. 2. Namen en woonplaatsen van de getuigen, deskundigen en tolken worden bij de oproeping, bedoeld in het eerste lid, aan alle partijen en hun gemachtigden zoveel mogelijk meegedeeld. 3. Partijen of hun gemachtigden kunnen getuigen en deskundigen, wier verhoor zij wenselijk achten, meebrengen of bij deurwaardersexploot oproepen, mits daarvan tijdig aan het Gerecht is kennis gegeven, onder opgave van hun namen en woonplaatsen. Van een en ander wordt door de Griffier aan de andere partijen en hun gemachtigden mededeling gedaan. 4. Zij die ingevolge dit artikel als getuige, deskundige of tolk zijn opgeroepen, zijn verplicht aan die oproeping gevolg te geven.
Verplichting tot verschijning	Artikel 39 Het Gerecht kan bevelen dat getuigen, deskundigen en tolken die, hoewel wettelijk opgeroepen, niet zijn verschenen, en partijen die aan een oproeping, bedoeld in artikel 37, geen gevolg hebben gegeven, door de sterke arm voor hem worden gebracht om aan hun verplichting te voldoen.
Vergoeding voor getuigen, deskundigen en tolken	Artikel 40 1. Getuigen, deskundigen en tolken, op last van het Gerecht opgeroepen, kunnen op hun verzoek een vergoeding ten laste van het Land ontvangen. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken (P.B. 987, no. 124) is van overeenkomstige toepassing. 2. Personen aangesteld in openbare dienst, ontvangen geen vergoeding indien zij in verband met hun taak zijn opgeroepen. 3. Getuigen en deskundigen door partijen meegebracht of opgeroepen, ontvangen van dezen een vergoeding, indien zij daarom verzoeken. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken is van overeenkomstige toepassing. 4. Het Gerecht begroot de ingevolge dit artikel verschuldigde vergoeding. De begroting is op de minuut uitvoerbaar overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
Ordehandhaving	Artikel 41 Het Gerecht zorgt tijdens de zitting voor de handhaving van de orde en is bevoegd wanneer de orde op enige wijze door een aanwezige wordt verstoord, degene die dit doet of alle aanwezigen te doen vertrekken.
Gesloten deuren	Artikel 42 Om gewichtige, in het proces-verbaal van de zitting te vermelden, redenen kan het Gerecht besluiten dat de behandeling van het beroepschrift geheel of gedeeltelijk zal plaatsvinden in een zitting met gesloten deuren.
Woordvoeren	Artikel 43 1. Ter zitting verschenen partijen of hun gemachtigden worden in de gelegenheid gesteld het

woord te voeren.

2. Het Gerecht is bevoegd aan partijen en hun gemachtigden vragen te stellen.

Artikel 44

1. De getuigen zijn verplicht getuigenis af te leggen, de deskundigen en tolken hun diensten als zodanig te verlenen, een en ander behoudens geldige redenen van verschoning of overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering.

2. Het Gerecht kan bevelen dat getuigen niet worden gehoord en tolken niet tot de uitoefening van hun taak worden toegelaten dan na het afleggen van een eed of belofte. Zij leggen in dat geval de eed of belofte af in handen van het Gerecht.

3. De formule van de eed of belofte luidt voor de getuigen: dat zij zullen zeggen de gehele waarheid en niets dan de waarheid; voor de tolken: dat zij hun plichten als tolk met nauwgezetheid zullen vervullen.

4. Het Gerecht ondervraagt de getuigen en deskundigen. Partijen of hun gemachtigden kunnen met toestemming van het Gerecht en door zijn tussenkomst aan getuigen en deskundigen vragen stellen.

5. Getuigen en deskundigen, overeenkomstig artikel 38 ter zitting meegebracht of opgeroepen, kunnen ook bij verzuim van de daar vermelde kennisgeving worden gehoord, tenzij de andere partijen of hun gemachtigden daartegen bezwaar maken.

5. De volgorde waarin de getuigen en deskundigen worden gehoord, alsmede de met het oog op hun onbevangenheid ter zitting te nemen maatregelen worden door het Gerecht bepaald.

6. Getuigen, deskundigen en tolken mogen zich niet verwijderen dan nadat het Gerecht hun daartoe verlof heeft gegeven.

Verplichtingen
getuigen enz.

Ber

Artikel 45

Na afloop van het verhoor worden partijen of hun gemachtigden in de gelegenheid gesteld, naar aanleiding van hetgeen door de getuigen en deskundigen is verklaard, het woord te voeren.

Woord voeren

Artikel 46

1. De griffier maakt proces-verbaal op van de zitting.

2. Het proces-verbaal vermeldt het volgnummer van het beroepschrift, de datum van de zitting, de naam van de rechter of rechters, de naam van de griffier, de namen van de partijen en hun gemachtigden die ter zitting zijn verschenen, alsmede de namen van de ter zitting verschenen getuigen, deskundigen en tolken.

3. Het proces-verbaal houdt verder een korte vermelding in van hetgeen ter zitting met betrekking tot het beroepschrift voorvalt.

4. Het proces-verbaal wordt door de rechter of de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Bij verhindering van één van hen wordt de reden daarvan in het proces-verbaal vermeld.

5. Het Gerecht kan, ambtshalve of op verzoek van een partij bepalen dat de verklaring van een partij, getuige of deskundige geheel in het proces-verbaal van de zitting zal worden opgenomen. In dat geval wordt de verklaring terstond op schrift gesteld, aan die partij, getuige of deskundige voorgelezen en door deze met het Gerecht en de griffier medeondertekend. Heeft geen ondertekening plaats, dan wordt de reden daarvan in het proces-verbaal vermeld.

6. De rechter kan bepalen dat geen griffier aanwezig zal zijn ter zitting. In dat geval wordt het proces-verbaal door hem opgemaakt en slechts door hem ondertekend.

Proces-verbaal

§ 8. Verdere behandeling en beslissing

Artikel 47

1. Het Gerecht beraadslaagt en beslist in raadkamer en grondt de uitspraak uitsluitend op hetgeen ter zitting te berde is gebracht en op de stukken, bedoeld in § 6 van dit hoofdstuk.

2. Het Gerecht vult ambtshalve de rechtsgronden aan. Het Gerecht kan ambtshalve de feiten aanvullen.

Beraadslaging
en beslissing

Artikel 48

1. Blijkt tijdens de behandeling in raadkamer dat het onderzoek niet volledig is geweest, dan kan de behandeling van het beroepschrift worden hervat. Van een hervatting wordt terstond

Heropening
onderzoek

door de griffier schriftelijk mededeling gedaan aan alle partijen.

2. § 5 van dit hoofdstuk is van overeenkomstige toepassing op de voortgezette behandeling van het beroepschrift.

3. Indien nieuwe schrifturen of bewijsstukken aan het procesdossier worden toegevoegd, wordt opnieuw toepassing gegeven aan § 6 van dit hoofdstuk.

4. Alvorens opnieuw in raadkamer te beraadslagen en te beslissen, vindt wederom een openbare behandeling plaats met inachtneming van § 7 van dit hoofdstuk.

§ 9. De uitspraak

Schriftelijk

uitspraak en motivering

Artikel 49

1. Het Gerecht doet, behoudens artikel 52, schriftelijk uitspraak. De uitspraak bevat de gronden waarop zij berust.

2. De uitspraak vermeldt wanneer en door welke rechter of rechters zij is vastgesteld.

3. De uitspraak wordt door de rechter of de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Bij verhindering van één van hen wordt de reden daarvan in de uitspraak vermeld.

Uitspraak en dictum

Artikel 50

1. De uitspraak van het Gerecht strekt tot:

- a. onbevoegdverklaring van het Gerecht;
- b. niet-ontvankelijkverklaring van het beroep;
- c. ongegrondverklaring van het beroep; of
- d. gegrondverklaring van het beroep.

2. Voor zover uitsluitend een vordering bij de burgerlijke rechter kan worden ingesteld, wordt dat in de uitspraak vermeld. De burgerlijke rechter is aan die uitspraak gebonden.

3. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, vernietigt het de beschikking geheel of gedeeltelijk. Vernietiging van de beschikking of een deel daarvan brengt vernietiging van de rechtsgevolgen van die beschikking of het vernietigde deel daarvan mee. Het Gerecht kan bepalen dat de rechtsgevolgen van de vernietigde beschikking of het vernietigde deel daarvan geheel of gedeeltelijk in stand blijven.

4. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, kan het het bestuursorgaan opdragen een nieuwe beschikking te nemen of een andere handeling te verrichten met inachtneming van de uitspraak, dan wel kan het bepalen dat de uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde beschikking of het vernietigde deel daarvan. Het Gerecht kan een termijn stellen voor het nemen van een nieuwe beschikking of het verrichten van een andere handeling.

Schadevergoeding

5. Indien het Gerecht het beroep gegrond verklaart, kan het, indien daarvoor gronden zijn, bepalen dat een vergoeding wordt toegekend ten laste van het bij de uitspraak aangewezen over lichaam. Wordt de vergoeding toegekend op verzoek van de partij zelf, dan wordt deze geacht daarmee afstand te hebben gedaan van het recht om op grond van andere wettelijke voorschriften schadevergoeding te vragen.

6. Indien het Gerecht de omvang van de schadevergoeding bij de uitspraak niet of niet volledig kan vaststellen, bepaalt het in de uitspraak, dat ter voorbereiding van een nadere uitspraak het onderzoek daarover wordt heropend en bepaalt het daarbij hoe het onderzoek wordt voortgezet.

Dwangsom

7. Het Gerecht kan bepalen dat een voorlopige voorziening op een later tijdstip dan het tijdstip waarop het uitspraak heeft gedaan, vervalt.

8. Het Gerecht kan bepalen dat indien en zolang het bestuursorgaan niet voldoet aan de uitspraak, het door het Gerecht aangewezen overheidslichaam aan een door het Gerecht aangewezen partij een bij de uitspraak vast te stellen dwangsom verbeurt. Het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is van overeenkomstige toepassing.

Veroordeling in de kosten

9. Het Gerecht is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep en in voorkomend geval het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken. Artikel 58, tweede lid, eerste volzin, derde en vierde lid, is van toepassing. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld, in geval van een kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de kosten waarop de veroordeling, bedoeld in de eerste volzin, uitsluitend betrekking kan hebben, en omtrent

de wijze waarop in de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

10. In geval van intrekking van het beroep omdat het bestuursorgaan geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan het betrokken overheidslichaam op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het negende lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt de verzoeker niet-ontvankelijk verklaard.

11. Het Gerecht stelt de partij, bedoeld in het tiende lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt het bestuursorgaan in de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het stelt hiervoor termijnen. Indien het verzoek mondeling wordt gedaan, kan het Gerecht bepalen, dat het toelichten en het voeren van verweer onmiddellijk mondeling geschieden. Indien het toelichten en het voeren van verweer mondeling zijn geschied, sluit het Gerecht het onderzoek. In de overige gevallen zijn de hoofdstukken 3, § 7, en 6, § 1, van overeenkomstige toepassing.

12. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van de Nederlandse Antillen. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit op de gratis rechtsbijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier.

Artikel 51

Openbaar-
making uitspraak

1. De uitspraak van het Gerecht wordt zo spoedig mogelijk openbaar gemaakt door mededeling daarvan in een openbare zitting van het Gerecht. Het Gerecht kan bepalen dat de mededeling plaatsvindt in een ander eilandgebied dan waar de behandeling heeft plaats gevonden.

2. Van de uitspraak van het Gerecht zendt de griffier onverwijld na de openbaarmaking daarvan kosteloos een door hem getekend afschrift aan partijen.

Artikel 52

Mondeling
uitspraak

1. Het Gerecht kan aan het slot van de zitting mondeling uitspraak doen, indien de behandeling van het beroepsschrift zich daartoe leent. De uitspraak kan met het oog daarop voor ten hoogste veertien dagen worden verdaagd onder aanzegging aan de op de zitting verschenen partijen van dag en uur van de uitspraak. De mondelinge uitspraak bestaat uit een opgave van de beslissing van het Gerecht en van de daarvoor gebezigde gronden.

2. Van de mondelinge uitspraak wordt proces-verbaal opgemaakt. Het proces-verbaal wordt door de rechter of, wanneer toepassing is gegeven aan artikel 11, tweede lid, door de voorzitter van de meervoudige kamer en de griffier ondertekend. Artikel 46, zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Met betrekking tot het proces-verbaal, bedoeld in het tweede lid, is artikel 51, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 53

Verstrekking
uitspraak

De griffier is bevoegd afschriften en uittreksels van uitspraken van het Gerecht te verstrekken. Aan de verzoeker worden in rekening gebracht de kosten ten behoeve van het maken van deze afschriften en uittreksels.

Hoofdstuk 4

Bestuurlijke heroverweging

§ 1. Heroverweging op verzoek van het Gerecht

Artikel 54

Herstel gebrek

1. Het Gerecht kan, indien nog geen gebruik is gemaakt van artikel 55, in elke fase voorafgaand aan de openbare behandeling van het beroepsschrift het beroepsschrift toezenden aan het bestuursorgaan dat de bestreden beschikking heeft gegeven, met het gemotiveerde verzoek om binnen een door het Gerecht te stellen termijn te verklaren of het bereid is de beschikking in heroverweging te nemen.

2. Luidt het antwoord op het verzoek, bedoeld in het eerste lid, ontkennend of blijft dit binnen de gestelde termijn achterwege, dan wordt het beroepsschrift door het Gerecht in behandeling genomen.

3. Luidt het antwoord op het verzoek, bedoeld in het eerste lid, bevestigend, dan wordt het

beroepschrift niet door het Gerecht in behandeling genomen. De artikelen 59, eerste lid, en 61 tot en met 74 zijn alsdan van toepassing.

4. Indien het Gerecht een beroepschrift niet in behandeling neemt om de reden, genoemd in het derde lid, dan geeft het daarvan onverwijld kennis aan de indiener van het beroepschrift.

§ 2. Heroverweging naar aanleiding van een bezwaarschrift

Bezwaarschrift-procedure

Artikel 55

De personen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, zijn bevoegd een bezwaarschrift in te dienen bij het bestuursorgaan dat de beschikking heeft genomen, en het beroep bedoeld in artikel 7, eerste lid, pas in te stellen nadat het bestuursorgaan op het bezwaarschrift heeft beslist.

Termijn

Artikel 56

1. Het bezwaarschrift wordt ingediend binnen zes weken na de dag waarop de beschikking is gegeven of geldt als geweigerd.

2. De dag waarop de beschikking is verzonden of uitgereikt, geldt als de dag waarop deze is gegeven.

3. Wanneer het bezwaarschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend, blijft nietontvankelijkheid op grond daarvan achterwege, indien de bezwaarde aantoont dat de termijnoverschrijding het gevolg is van hem niet toe te rekenen bijzondere omstandigheden en dat hij het bezwaarschrift heeft ingediend zo spoedig als dit redelijkerwijs kon worden verlangd.

4. Het bestuursorgaan doet bij zijn beschikking mededeling van de mogelijkheid van het indienen van bezwaar bij het bestuursorgaan en de beroepstermijn.

Indiening en inhoud bezwaarschrift

Artikel 57

1. Het bezwaarschrift wordt ingediend door de bezwaarde of een door deze aangewezen gemachtigde.

2. De machtiging wordt bij het bezwaarschrift overgelegd. Een advocaat behoeft geen machtiging over te leggen.

3. Als woonplaats van de bezwaarde die zich door een gemachtigde doet vertegenwoordigen, wordt aangemerkt de woonplaats van die gemachtigde.

4. Het bezwaarschrift houdt in:

a. de naam, voornamen en de woonplaats van de bezwaarde en, indien het door een gemachtigde wordt ingediend, tevens de naam, voornamen en woonplaats van de gemachtigde;

b. een duidelijke omschrijving van de beschikking waartegen het bezwaarschrift zich richt;

c. de gronden waarop het bezwaar berust, waaronder het belang dat de bezwaarde bij de beschikking heeft;

d. een aanduiding van hetgeen wordt gevorderd;

e. de ondertekening door de bezwaarde of zijn gemachtigde;

f. de keuze van een woonplaats in de Nederlandse Antillen, indien de bezwaarde geen woonplaats heeft in de Nederlandse Antillen.

5. Bij het bezwaarschrift worden zo mogelijk een kopie van de beschikking en de overige op de beschikking betrekking hebbende stukken overgelegd.

Vergoeding kosten bezwaarschrift-procedure

Artikel 58

1. Voor het indienen van een bezwaarschrift zijn geen rechten verschuldigd.

2. De kosten die een partij in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden door het betrokken overheidslichaam uitsluitend vergoed op verzoek van die partij voor

zover de beschikking door ernstige onzorgvuldigheid in strijd met het recht is genomen.

In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens het Landsbesluit op de gratis rechtsbijstand, wordt het bedrag van de kosten betaald aan de raadsman.

3. Het verzoek wordt gedaan voordat het bestuursorgaan op het bezwaar heeft beslist. Het bestuursorgaan beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld over de kosten, waarop de vergoeding uitsluitend betrekking kan hebben, en over de wijze waarop

het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Artikel 59

Bewijs van
ontvangst

1. Het bestuursorgaan geeft bezwaarden kosteloos een bewijs van ontvangst van het bezwaarschrift af en doet daarbij schriftelijk mededeling van de verdere behandeling.
2. Is het bezwaarschrift ingediend bij een onbevoegd bestuursorgaan, dan zendt dat bestuursorgaan het bezwaarschrift naar het bevoegde bestuursorgaan. De dag waarop het bij het onbevoegde bestuursorgaan is ingediend, geldt als de dag waarop het is ontvangen.

Artikel 60

Herstel be-
zwaarschrift

1. Indien een bezwaarschrift niet voldoet aan de eisen, gesteld in artikel 57, vierde lid, stelt het bestuursorgaan de bezwaarde in de gelegenheid de gebreken te herstellen. Daarbij wordt vermeld de termijn, die minimaal veertien dagen bedraagt, waarbinnen het herstel van de gebreken dient te geschieden.
2. Indien de gebreken niet binnen de gestelde termijn zijn hersteld, kan het bestuursorgaan de bezwaarde niet-ontvankelijk verklaren.

Artikel 61

Mede-belang-
hebbende

1. Indien de bezwaarde niet de persoon is tot wie de beschikking is gericht, zendt het bestuursorgaan onverwijld een afschrift van het bezwaarschrift aan degene tot wie de beschikking is gericht. Deze wordt als mede-belanghebbende, desgewenst, aangemerkt als partij bij de behandeling van het bezwaarschrift.
2. Indien er naar het vermoeden van het bestuursorgaan derde-belanghebbenden zijn, kan het bestuursorgaan dezen in kennis stellen van het indienen van het bezwaarschrift door middel van een publicatie in het nieuwsblad waarin van landswege officiële berichten worden geplaatst of op een andere passende wijze.
3. De belanghebbenden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn bevoegd om binnen een termijn van vier weken na de datum van verzending van het afschrift, bedoeld in het eerste lid, onderscheidenlijk de publicatie, bedoeld in het tweede lid, schrifturen en bewijsstukken, die zij voor de behandeling van het bezwaarschrift dienstig achten, bij het bestuursorgaan in te dienen.
4. Bij overschrijding van de termijn, bedoeld in het derde lid, worden de schrifturen en bewijsstukken niet in behandeling genomen. Artikel 56, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 62

Commentaar

Het bestuursorgaan stelt het bezwaarschrift en in voorkomend geval de schrifturen en bewijsstukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, voor commentaar in handen van de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam die de bestreden beschikking voorbereid heeft. Het bestuursorgaan stelt daarbij een termijn van maximaal dertig dagen.

Artikel 63

Terinzageleg-
ging

1. Het bestuursorgaan legt het bezwaarschrift, de eventuele schrifturen en bewijsstukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, en het commentaar, bedoeld in artikel 62, binnen veertien dagen na afloop van de termijn, bedoeld in artikel 62, gedurende veertien dagen voor de bezwaarde en andere partijen ter inzage op een door het bestuursorgaan te bepalen toegankelijke plaats. Hiervan doet het bestuursorgaan te voren aan de bezwaarde en andere partijen schriftelijk mededeling. Artikel 32 is van overeenkomstige toepassing.
2. De bezwaarde en andere partijen kunnen van de ter inzage liggende stukken eenmaal kosteloos kopieën verkrijgen van het bestuursorgaan.

Artikel 64

Hoorzitting

1. Het bestuursorgaan nodigt de bezwaarde en andere partijen binnen veertien dagen na afloop van de inzagetermijn, bedoeld in artikel 63, eerste lid, uit voor een hoorzitting waar zij zich in persoon of bij gemachtigde kunnen doen horen. Zij worden in elkaars aanwezigheid gehoord.
2. Gemachtigden, niet zijnde advocaten, zijn om te kunnen worden gehoord voorzien van een schriftelijke machtiging, tenzij zij verschijnen in gezelschap van degene die zij

vertegenwoordigen.

3. Tijdens de hoorzitting is voor het verstrekken van inlichtingen tenminste één vertegenwoordiger van de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam die de bestreden beschikking heeft voorbereid, aanwezig.

4. Tijdens de hoorzitting kunnen de bezwaarde, de andere partijen, hun gemachtigden en de vertegenwoordiger, bedoeld in het derde lid, het woord voeren en vragen beantwoorden.

5. Tijdens de hoorzitting worden geen nieuwe stukken overgelegd, indien de andere partijen of hun gemachtigden daartegen bezwaar maken.

6. Het bestuursorgaan kan om gewichtige redenen besluiten dat de hoorzitting geheel of gedeeltelijk met gesloten deuren wordt gehouden.

Getuigen,
deskundigen en
tolken

Artikel 65

1. Het bestuursorgaan is bevoegd voorafgaand aan of tijdens de hoorzitting, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van de bezwaarde, de andere partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken voor de hoorzitting uit te nodigen. Indien noodzakelijk, wordt binnen een termijn van veertien dagen een nieuwe hoorzitting belegd.

2. Getuigen, deskundigen en tolken, ambtshalve door het bestuursorgaan uitgenodigd, kunnen op verzoek een vergoeding ten laste van het betrokken overheidslichaam ontvangen. Het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken (P.B.1987, no.124) is van overeenkomstige toepassing.

Verslag

Artikel 66

Het verslag van de hoorzitting wordt ter kennisneming gezonden aan de bezwaarde, de andere partijen of hun gemachtigden, alsmede, indien van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 65, eerste lid, gebruik is gemaakt, de getuigen, deskundigen en tolken.

Gronden afzien
van hoorzitting

Artikel 67

Van het houden van een hoorzitting kan worden afgezien, indien:

- a. het bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk is;
- b. het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is;
- c. de bezwaarde en de andere partijen schriftelijk hebben verklaard geen gebruik te willen maken van het recht om te worden gehoord; of
- d. aan het bezwaar volledig tegemoet wordt gekomen en de andere partijen daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad.

Gronden
beschikking

Artikel 68

1. Het bestuursorgaan grondt de beschikking in heroverweging op het bezwaarschrift, in voorkomend geval op de stukken, bedoeld in artikel 61, derde lid, het commentaar, bedoeld in artikel 62, en hetgeen blijkens het verslag tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht.

2. De beschikking bevat de gronden waarop zij berust, en neemt de plaats in van de bestreden beschikking.

Termijn beslissing

Artikel 69

1. Het bestuursorgaan beslist uiterlijk vier maanden na de datum van indiening van het bezwaarschrift. Deze termijn kan, onder kennisgeving aan de bezwaarde en de andere partijen, eenmaal met ten hoogste dertig dagen worden verlengd.

2. Het bestuursorgaan zendt de beschikking onverwijld aan de bezwaarde en de andere partijen.

3. Artikel 16, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Adviescommissie

Artikel 70

1. Het bestuursorgaan is bevoegd de behandeling van bezwaarschriften, waaronder begrepen het houden van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64, op te dragen aan een adviescommissie. Die adviescommissie adviseert het bestuursorgaan omtrent de in heroverweging te nemen beschikking.

2. Het bestuursorgaan kan, indien het zich verenigt met het advies van de adviescommissie,

het advies met de gronden waarop het berust, tot zijn standpunt maken en opnemen in de beschikking.

3. Indien het bestuursorgaan afwijkt van het advies van de adviescommissie, geeft het in zijn beschikking de redenen daarvoor aan.

4. Indien het derde lid van toepassing is, zendt het bestuursorgaan het advies van de adviescommissie met de beschikking aan de bezwaarde en de andere partijen.

Artikel 71

Leden advies-
commissie

1. Het bestuursorgaan wijst een oneven aantal en tenminste drie personen aan als lid van de adviescommissie. Het bestuursorgaan wijst uit hun midden een voorzitter aan.

2. De leden van de adviescommissie mogen niet inhoudelijk betrokken zijn geweest bij de totstandkoming van de bestreden beschikking.

3. De adviescommissie wordt terzijde gestaan door een door het bestuursorgaan aan te wijzen secretaris, afkomstig uit de afdeling of dienst van het betrokken overheidslichaam, die belast is met juridische aangelegenheden.

Artikel 72

Faciliteiten
adviescom-
missie

Het bestuursorgaan stelt de adviescommissie voor het uitoefenen van haar taak de benodigde faciliteiten beschikbaar.

Artikel 73

Voorzitter
adviescom-
missie

De voorzitter van de adviescommissie oefent de bevoegdheden uit, bedoeld in de artikelen 59, 60, eerste lid, 61, 62, 63, 64, eerste en zesde lid, en 65, en regelt de orde van de hoorzitting, bedoeld in artikel 64. Hij wordt bij de uitoefening van zijn bevoegdheden terzijde gestaan door de secretaris.

Artikel 74

Beraadslaging
adviescom-
missie

1. De adviescommissie beraadslaagt aansluitend aan de hoorzitting in raadkamer over het aan het bestuursorgaan uit te brengen advies. Het advies wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris en met stukken, bedoeld in artikel 68, eerste lid, ter beslissing aangeboden aan het bestuursorgaan.

2. Het bestuursorgaan is niet bevoegd nader advies te vragen inzake het advies van de adviescommissie.

Hoofdstuk 5

Het hoger beroep

Artikel 75

Bevoegde
instantie

1. Tegen de uitspraken van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 52, 80, tenzij het verzet gegrond is verklaard, en 95, staat voor alle partijen hoger beroep open op het Hof.

2. De behandeling van het hoger beroep en de uitspraak geschieden door het Hof.

Artikel 76

Termijn hoger
beroep

Het hoger beroep wordt binnen zes weken na de datum waarop van de uitspraak van het Gerecht kennis is gegeven op de wijze, bedoeld in de artikelen 51, tweede lid, en 52, derde lid, aanhangig gemaakt middels een aan het Hof gericht beroepschrift, dat ingediend wordt ter griffie van het Gerecht waarvan de uitspraak wordt aangevochten.

Artikel 77

Schakelbe-
paling

1. Op de behandeling van het hoger beroep en de uitspraak van het Hof is hoofdstuk 3 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat het verschuldigde griffiegeld het tweevoud bedraagt van dat bedoeld in artikel 17, eerste lid.

2. De bevoegdheden, die in de artikelen 17, tweede, derde en vierde lid, 21, 23, 26 tot en met 32, 37 tot en met 40, 44, tweede, derde, zesde en zevende lid, 46 en 48 zijn toegekend aan het Gerecht, worden uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Artikel 78

Uitspraak

1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het

Gerecht had behoren te doen.

2. Wanneer het Gerecht de niet-ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt met een ontvankelijkverklaring, wordt het beroepschrift naar het Gerecht terugverwezen om te worden hervat in de stand waarin de behandeling zich bevond. Hoofdstuk 3 is van toepassing. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht staat binnen de in artikel 76 genoemde hoger beroep open op het Hof.

3. Het Hof kan de terugverwijzing, bedoeld in het tweede lid, achterwege laten indien het beroepschrift kennelijk gegrond of kennelijk ongegrond is.

Hoofdstuk 6

Bijzondere procedures

§ 1. Vereenvoudigde behandeling

Artikel 79

1. Het Gerecht kan onmiddellijk uitspraak doen indien het kennelijk onbevoegd is, het beroep kennelijk niet ontvankelijk is, dan wel het beroep kennelijk niet-ontvankelijk, dan wel verdere behandeling van het beroepschrift hem niet nodig voorkomt, omdat:

a. het verzoek kennelijk ongegrond is;
b. de bestreden beschikking kennelijk niet in stand kan blijven;
c. de bestreden beschikking door het bevoegde bestuursorgaan is ingetrokken of gewijzigd, en daarmee kennelijk aan de bezwaren van de indiener van het beroepschrift is tegemoet gekomen.

2. Op de uitspraak, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing. Partijen wordt gewezen op artikel 80, eerste lid.

3. Indien het betreft een beroep, bedoeld in artikel 8, wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

4. Het eerste, tweede en derde lid alsmede artikel 80 zijn van overeenkomstige toepassing in het kader van hoger beroep, bedoeld in artikel 75. Alsdan wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Artikel 80

1. Tegen een uitspraak, bedoeld in artikel 79, kunnen alle partijen binnen twee weken na de dag van verzending schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. De indiener van het verzetschrift dient gemotiveerd aan te geven met welke overwegingen in de uitspraak hij zich niet kan verenigen. De artikelen 15, eerste tot en met derde lid, 20 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Alvorens uitspraak te doen op het verzet stelt het Gerecht de indiener van het verzetschrift die daarom vraagt, in de gelegenheid om in een openbare zitting te worden gehoord en de schriften, ambtsberichten en bewijsstukken in te zien, tenzij het aanstonds van oordeel is dat het verzet gegrond is. De artikelen 41, 42 en 46 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Is het Gerecht van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de uitspraak, bedoeld in artikel 79, en wordt het beroepschrift in verdere behandeling genomen door het Gerecht.

4. Op de uitspraak zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing.

§ 2. Behandeling van spoedeisende aangelegenheden

Artikel 81

1. Indien het belang van een partij een onverwijde uitspraak vordert, kan deze het Gerecht gemotiveerd verzoeken het beroepschrift versneld te behandelen, zonder toepassing van de artikelen 23 tot en met 32.

2. In afwijking van artikel 17, vijfde lid, wordt een beroep waarbij een verzoek als bedoeld in het eerste lid, is gedaan, ook in behandeling genomen voordat ter griffie het verschuldigde recht is ontvangen en wordt de indiener niet-ontvankelijk verklaard indien ter griffie het verschuldigde recht niet is ontvangen binnen de termijn, bedoeld in artikel 17, vijfde lid. Het Gerecht kan een kortere termijn stellen.

Artikel 82

1. Na ontvangst van een verzoek, bedoeld in artikel 81, eerste lid, bepaalt het Gerecht zo spoedig mogelijk plaats, dag en uur, waarop de openbare zitting zal plaatsvinden en doet daarvan onverwijld mededeling aan partijen. Aan het bestuursorgaan dat de beschikking

Onmiddellijk
uitspraak

Schriftelijk
verzet

erzoek
versnelde
behandeling

Openbare
zitting

waartegen beroep wordt ingesteld, heeft genomen, wordt een afschrift van de ingediende stukken gezonden.

2. Het bestuursorgaan is bevoegd tot zeven dagen voor de zitting schrifturen en bewijsstukken in te dienen ter griffie, tenzij het Gerecht anders bepaalt. De griffier zendt een afschrift van deze stukken aan de andere partijen.

3. Blijkt het Gerecht ter zitting dat het beroepschrift niet voldoende spoedeisend is om een versnelde behandeling te rechtvaardigen, of dat een versnelde behandeling van het beroepschrift een onevenredig nadeel met zich mee zal brengen in verhouding tot de daarmee te dienen belangen, dan bepaalt het Gerecht dat alsnog toepassing wordt gegeven aan de artikelen 23 tot en met 32.

Artikel 83

In afwijking van artikel 82, eerste lid, kan het Gerecht een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, onmiddellijk afwijzen indien dit kennelijk niet-ontvankelijk dan wel kennelijk ongegrond is. De artikelen 49 tot en met 53 zijn van overeenkomstige toepassing op deze uitspraak.

Afwijzing
verzoek

Artikel 84

1. Een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van een beroep, als bedoeld in artikel 8. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 81, tweede lid, 82 en 83, uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

2. Een verzoek als bedoeld in artikel 81, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van het hoger beroep, bedoeld in artikel 75. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 81, tweede lid, 82 en 83, uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

Schakelbe-
paling

§ 3. Schorsing en voorlopige voorziening

Artikel 85

1. Een beschikking waartegen een beroepschrift bij het Gerecht is ingediend, of waaromtrent een bestuurlijke heroverweging plaatsvindt als bedoeld in hoofdstuk 4, kan op verzoek van de indiener van het beroepschrift onderscheidenlijk de bezwaarde geheel of gedeeltelijk door het Gerecht worden geschorst op grond dat de uitvoering van de beschikking voor hem een onevenredig nadeel met zich mee zal brengen in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van de beschikking te dienen belang. Ook kan op zijn verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen ter voorkoming van onevenredig nadeel als in de eerste volzin bedoeld.

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt gericht tot het Gerecht, bedoeld in artikel 15.

3. De artikelen 15, eerste tot en met derde lid, 20 en 22 zijn van overeenkomstige toepassing op het verzoek. Artikel 17 is van overeenkomstige toepassing, indien het betreft een verzoek terzake van een beschikking waaromtrent een bestuurlijke heroverweging plaatsvindt als bedoeld in hoofdstuk 4.

Schorsing

Artikel 86

Het Gerecht beslist in raadkamer met spoed op het verzoek, na het horen, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe, van alle partijen of hun gemachtigden. De artikelen 33, tweede lid, en 37 zijn van overeenkomstige toepassing.

Beslissing op
verzoek

Artikel 87

1. Het Gerecht is bevoegd, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van partijen of hun gemachtigden, getuigen, deskundigen en tolken te doen oproepen. Partijen kunnen getuigen en deskundigen, wier verhoor zij wenselijk achten, meebrengen ter zitting, mits zij voor aanvang van de zitting het Gerecht kennis geven van de namen en woonplaatsen van deze personen. De artikelen 40 en 44 zijn van overeenkomstige toepassing. De artikelen 38, derde en vierde lid, en 39 zijn van overeenkomstige toepassing indien de oproeping schriftelijk geschiedt.

2. Het horen geschiedt in het openbaar. De artikelen 41, 42 en 46 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het Gerecht van oordeel is dat partijen er niet door in hun belangen worden

Getuigen,
deskundigen en
tolken

geschaad, kan het op het verzoek beslissen met terzijdestelling van artikel 86 en het eerste en tweede lid.

**Gevolgen
schorsing**

Artikel 88

Schorsing stuit onmiddellijk de werking van de bestreden beschikking.

Dwangsom

Artikel 89

1. Het Gerecht kan in zijn beslissing bepalen dat indien of zolang het bestuursorgaan aan de schorsing of voorlopige voorziening niet of niet volledig gevolg heeft gegeven, het door hem bij die beslissing aan te wijzen overheidslichaam aan de indiener van het beroepschrift een dwangsom verbeurt. Artikel 23, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Zonodig kan het Gerecht bij nadere beslissing bepalen dat een dwangsom als in het eerste lid bedoeld, verbeurt wordt. Het kan daaraan ook zijn eerdere beslissing, bedoeld in artikel 86, aanpassen. Het Gerecht beslist na verhoor, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe, van partijen of hun gemachtigden. De artikelen 33, tweede lid, 37, 23, tweede lid, en 87 zijn van overeenkomstige toepassing.

**Opheffing/
wijziging
schorsing,
voorlopige
voorziening en
dwangsom**

Artikel 90

De schorsing, voorlopige voorziening en beslissing tot oplegging van een dwangsom kunnen worden opgeheven of gewijzigd door het Gerecht nadat het partijen of hun gemachtigden heeft gehoord, althans na behoorlijke schriftelijke oproeping daartoe. De artikelen 33, tweede lid, 37, 50, zesde lid, en 87 zijn van overeenkomstige toepassing.

**Vervallen
schorsing en
voorlopige
voorziening**

Artikel 91

De schorsing en voorlopige voorziening vervallen zodra door het Gerecht op het beroepschrift uitspraak is gedaan, voor zover in de beslissing van het Gerecht geen eerder tijdstip is aangegeven.

**Bekendmaking
schorsing**

Artikel 92

1. De schorsing van een beschikking ten aanzien waarvan bij wettelijk voorschrift openbare bekendmaking is voorgeschreven, zomede de wijziging en opheffing van een dergelijke schorsing worden door het tot die bekendmaking bevoegde gezag op gelijke wijze bekend gemaakt.

2. Ten aanzien van een voorlopige voorziening handelt het bevoegde gezag zoveel mogelijk overeenkomstig het eerste lid.

**Toezending
afschrift**

Artikel 93

Een afschrift van de beslissing met betrekking tot een schorsing, voorlopige voorziening of oplegging van een dwangsom, alsmede van die met betrekking tot de opheffing of wijziging daarvan wordt onverwijld aan alle partijen gezonden.

Verzoek

Artikel 94

1. Een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, kan ook worden ingediend in het kader van het in artikel 8 bedoelde beroep. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in deze paragraaf, uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

2. Een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, kan ook worden gedaan in het kader van het in artikel 75 bedoelde hoger beroep. Alsdan worden de bevoegdheden van het Gerecht, bedoeld in deze paragraaf, uitgeoefend door de voorzitter van het Hof.

§ 4. Onmiddellijke uitspraak in de hoofdzaak

**Voorwaarden
onmiddellijk
uitspraak**

Artikel 95

1. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 85, eerste lid, is gedaan en het Gerecht oordeelt dat de feiten geen nader onderzoek vergen en mits met schriftelijke toestemming van alle partijen, dan wel indien het Gerecht oordeelt dat de behandeling van het beroepschrift zelf moet leiden tot de uitspraak dat het beroep kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is, kan het onmiddellijk uitspraak op het beroepschrift doen.

2. Op de uitspraak, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van

overeenkomstige toepassing. Indien het Gerecht kennelijk onbevoegd is, dan wel het beroep kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond is, is artikel 80 van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het betreft een beroep als bedoeld in artikel 8, wordt de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uitgeoefend door de voorzitter van de meervoudige kamer van het Gerecht.

§ 5. Herziening

Artikel 96

Verzoek tot
herziening

1. Herziening van een onherroepelijke uitspraak van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 53, 79, 80 en 95, en van het Hof, bedoeld in de artikelen 78, 79, 80 en 84 kan op verzoek van een partij plaatsvinden op grond van nader gebleken feiten of omstandigheden die hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak, die de verzoekende partij redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en die waren zij eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2. Op het verzoek om herziening zijn de hoofdstukken 3 en 6, paragrafen 1 tot en met 3, zoveel nodig van overeenkomstige toepassing.

§ 6. Voorziening bij niet gevolg geven aan een uitspraak

Artikel 97

Niet gevolg
geven aan
uitspraak

1. Indien een bestuursorgaan aan een onherroepelijke uitspraak van het Gerecht, bedoeld in de artikelen 49, 53, 79, 80 of 95, voor zover deze niet verplicht tot betaling van een bepaald geldbedrag, naar zijn oordeel geen of geen volledig gevolg kan geven binnen de bij die uitspraak gestelde termijn of - bij het ontbreken van zulk een termijn - binnen redelijke tijd, geeft het daarvan kennis aan de andere partijen. Indien het niet of niet volledig gevolg geven zijn oorzaak vindt in nieuwe feiten of omstandigheden die zich hebben voorgedaan nadat de beschikking waarop de uitspraak betrekking heeft, is gegeven, doet het bestuursorgaan daarvan gelijktijdig mededeling.

2. Indien een mededeling als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, is gedaan, kunnen de andere partijen zich met een verzoek om voorziening wenden tot het Gerecht. Op dit verzoek is hoofdstuk 3, met uitzondering van artikel 17, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 98

Verzoek tot
gevolg geven
aan uitspraak/
vergoeding

1. Indien een kennisgeving zonder mededeling of geen kennisgeving als bedoeld in artikel 97, eerste lid, is gedaan, kunnen de andere partijen zich tot het Gerecht wenden met het verzoek om toekenning van een vergoeding dan wel om te bepalen dat het bestuursorgaan alsnog aan de uitspraak van het Gerecht gevolg geeft.

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan binnen zes weken na verzending van de kennisgeving, of indien geen kennisgeving is gedaan, binnen zes weken na het einde van het tijdsverloop, bedoeld in artikel 97, eerste lid.

3. Indien de grief, dat niet of niet volledig aan de uitspraak van het Gerecht gevolg is gegeven, gegrond wordt bevonden, kan het Gerecht uitspreken dat de partijen, bedoeld in het eerste lid, ten laste van het bij zijn uitspraak aangewezen overheidslichaam een bij die uitspraak vast te stellen vergoeding wordt toegekend, dan wel dat het bestuursorgaan alsnog binnen een door het Gerecht te stellen termijn aan de uitspraak van het Gerecht gevolg dient te geven. In het laatste geval bepaalt het Gerecht tevens dat indien en zolang of zo dikwijls het bestuursorgaan aan de uitspraak geen of geen volledig gevolg geeft, het door hem aan te wijzen overheidslichaam aan de partijen, bedoeld in het eerste lid, een door het Gerecht vast te stellen dwangsom verbeurt. Artikel 23, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Op de uitspraak, bedoeld in het derde lid, zijn de artikelen 49 tot en met 53 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 99

Toekenning
bevoegdheden

De in de artikelen 97 en 98 aan het Gerecht toegekende bevoegdheden komen toe aan het Hof indien een bestuursorgaan geen of geen volledig gevolg geeft aan een uitspraak van het Hof, bedoeld in de artikelen 78, 79, 80 en 84.

Hoofdstuk 7
Geheimhoudingsplicht

Geheimhou-
dingsplicht

Artikel 100

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Hoofdstuk 8
Strafbepalingen

Strafbaarstel-
ling

Artikel 101

1. Met de straf, bedoeld in de artikelen 198 en 463 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, wordt bedreigd degene die als getuige, deskundige of tolk, ingevolge deze landsverordening ter zitting verschenen, een in deze landsverordening omschreven verplichting niet nakomt.
2. Met dezelfde straf wordt bedreigd degene die opzettelijk of wederrechtelijk weigert de gevraagde medewerking, bedoeld in artikel 29, eerste lid, te verlenen.
3. Met dezelfde straf wordt bedreigd degene die opzettelijk of wederrechtelijk niet voldoet aan de in artikel 100 opgenomen verplichting.

Hoofdstuk 9
Slotbepalingen

Inwerkingtre-
ding

Artikel 102

De datum van inwerkingtreding van deze landsverordening wordt vastgesteld bij of krachtens een landsverordening regelende de invoering en het overgangsrecht van deze landsverordening.

Citeertitel

Artikel 103

Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening administratieve rechtspraak.

Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943

AB 2013,
GT 787

Algemene bepaling

Art. A. (Vervallen)

Hoofdstuk I

Belastingplichtigen

Art. 1. 1. Onder de naam van 'inkomstenbelasting' wordt een belasting geheven, waaraan onderworpen zijn, zij, die binnen Sint Maarten wonen.

Belastingplichtig

2. Of iemand binnen Sint Maarten woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld, met dien verstande, dat:

a. zij, die Sint Maarten tijdelijk verlaten, geacht worden nog binnen Sint Maarten te wonen, indien hun afwezigheid korter dan één jaar duurt;

b. zij, die Sint Maarten metterwoon verlaten, maar binnen één jaar zich aldaar weder metterwoon vestigen, geacht worden Sint Maarten tijdelijk te hebben verlaten, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Aruba, Nederland of van een vreemde staat hebben gewoond;

c. zij, die tijdelijk binnen Sint Maarten verblijven en hetzij in Nederland, Aruba of Curaçao wonen, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, als niet in Sint Maarten wonend worden beschouwd indien hun verblijf niet langer dan één jaar duurt.

3. Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet binnen Sint Maarten wonende personen, die binnenlandse bronnen van inkomen hebben als bedoeld in artikel 17.

Art. 2. De volgende verrichtingen van niet binnen Sint Maarten wonende personen worden, ook voor zover zij plaats vinden binnen Sint Maarten, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf of beroep binnen Sint Maarten:

Internationaal
personen- en
goederenver-
voer

a. het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen Aruba, Nederland en het buitenland enerzijds en plaatsen binnen Sint Maarten anderzijds;

b. de werkzaamheid van personeel op vervoermiddelen, die het verkeer met Aruba, Nederland en het buitenland onderhouden.

Hoofdstuk II

Binnen Sint Maarten wonende belastingplichtigen

Art. 3. 1. De binnen Sint Maarten wonende personen zijn belastingplichtig naar hun belastbaar inkomen.

Belastbaar
inkomen

2. Belastbaar inkomen is het in een belastingjaar genoten zuiver inkomen verminderd met de op grond van artikel 15 te verrekenen verliezen.

3. Zuiver inkomen is het inkomen verminderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten.

4. Onder inkomen wordt verstaan het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige zuiver geniet als opbrengst van:

a. onroerende goederen;

b. roerend kapitaal;

c. onderneming en arbeid;

d. rechten op periodieke uitkeringen.

Art. 4. 1. Als opbrengst van onroerende goederen worden beschouwd de voordelen die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep, van gebouwen, gronden, mijnen en wateren, dan wel van daarop gevestigde zakelijke rechten worden getrokken.

Onroerend goed

2. Tot het inkomen uit onroerend goed wordt niet gerekend hetgeen zuiver wordt genoten uit de eigen woning.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt de zuivere opbrengst van het ter beschikking stellen van onroerend goed aan derden gesteld op 65% van de ter zake van dat ter beschikking stellen verkregen voordelen en worden geen andere kosten in aanmerking genomen dan de rente en kosten van geldlening ter verkrijging of verbetering van het

onroerend goed, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering.

4. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder eigen woning verstaan een woning:

- a. waarvan de belastingplichtige eigenaar is;
- b. waarvan de belastingplichtige de grond in erfpacht of huur heeft;
- c. die de belastingplichtige in vruchtgebruik heeft, dat verkregen is krachtens het erfrecht.

Roerend kapitaal

Art. 5. 1. Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal, dat niet in onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen of in een eigen bedrijf of beroep is belegd, zoals:

rente van inschrijvingen op de grootboeken der Nederlandse of andere schuld, dividenden en rente van aandelebewijzen, obligaties of andere effecten;
uitkeringen op geldschieting en commandite;
rente van andere schuldvorderingen, uit welken hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd;
rente, begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
altijdurende rente;

liquidatieuitkeringen van vennootschappen, welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, voorzover zij het gestorte kapitaal te boven gaan.

2. Aandelebewijzen en obligaties, die aan aandeelhouders anders dan tegen storting van de volle nominale waarde worden uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag, ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaats gevonden of zal plaats vinden. Bijschrijving op aandelebewijzen wordt met uitreiking van zodanige bewijzen gelijkgesteld.

3. Gehele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandelen is gestort wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien en voorzover deze teruggave kan geschieden uit de zuivere winst, tenzij tevoren het maatschappelijk kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet, door wijziging in de akte van oprichting, dienovereenkomstig is verminderd.

4. Het voordeel uit aandelen in een Vrijgestelde Vennootschap als bedoeld in artikel 1A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, alsmede uit aandelen in, lidmaatschapsrechten van en belangen bij een niet binnen Sint Maarten gevestigd lichaam waarvan de bezittingen volgens de geconsolideerde balans grotendeels bestaan uit kredietverstrekkingen en beleggingen of daarmee overeenkomende werkzaamheden, wordt jaarlijks gesteld op vier percent van de waarde welke bij het begin van het kalenderjaar in het economische verkeer aan de aandelen, lidmaatschapsrechten en belangen kan worden toegekend.

5. Ingeval het aandeelhouderschap, lidmaatschap of belang niet gedurende het gehele kalenderjaar heeft bestaan, wordt het percentage, bedoeld in het vierde lid, naar tijdsgelang berekend waarbij gedeelten van kalendermaanden worden verwaarloosd. Ingeval het lichaam eerst na het begin van het kalenderjaar is opgericht, treedt voor de toepassing van het vierde lid de datum van oprichting in de plaats van het begin van het kalenderjaar.

6. Het vierde en vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing op het voordeel uit schuldvorderingen op en winstbewijzen en andere rechten in een lichaam als bedoeld in het eerste lid.

7. Voor de toepassing van het vierde lid worden, indien tot de onmiddellijke of middellijke bezittingen van het lichaam aandelen in, lidmaatschapsrechten van of belangen bij een ander lichaam behoren, de bezittingen van dat andere lichaam geacht te bestaan uit beleggingen indien geen geconsolideerde balans wordt overgelegd of anderszins blijkt op welke wijze de bezittingen van dat andere lichaam zijn samengesteld.

8. Indien met betrekking tot een vennootschap artikel 3, vierde en vijfde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 toepassing vindt, wordt voor de toepassing van deze landsverordening de vennootschap niet geacht te zijn ontbonden en het op aandelen gestorte kapitaal wordt daarbij niet geacht te zijn gewijzigd.

9. Het bepaalde in het vierde lid vindt geen toepassing op het voordeel uit aandelen in kredietinstellingen, hypotheekbanken en verzekeringsmaatschappijen welke officieel zijn genoteerd op bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen effectenbeurzen, alsmede op het voordeel uit aandelen in vennootschappen waarvan de feitelijke werkzaamheden aanmerkelijk verschillen van beleggen of daarmee overeenkomende werkzaamheden.

Art. 6. 1. De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder artikel 5 vallende voordelen, die als winst, honorarium, traktement, salaris, loon, vrije woning, vrije kost en inwoning, aandeel in winst of overwinst, tantième, gratificatie, vacatie- of presentiegeld of onder welke naam of vorm ook worden verkregen uit bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door belastingplichtige zelf of door een ander vervuld daaronder begrepen) en uit handelingen, werkzaamheden en diensten van elke aard.

Onderneming
en arbeid

2. Onder die voordelen worden mede begrepen:

- a. het eigen gebruik van in het bedrijf voortgebrachte of verkregen vruchten in de ruimste zin of van waren die in het bedrijf worden vervaardigd, bewerkt of ten verkoop ingeslagen;
 - b. voordelen die verkregen worden uit vervreemding van in eigen bedrijf of beroep gebezigde goederen, die niet voor vervreemding bestemd waren, en in het algemeen elk met zodanige zaken verkregen voordeel;
 - c. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van uit een bedrijfs- of beroepsvermogen naar het privé-vermogen van de belastingplichtige overgaande vermogensbestanddelen;
 - d. voordelen, behaald met of bij het overdragen of liquideren van een bedrijf of beroep, of een gedeelte daarvan;
 - e. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van tot het bedrijfs- of beroepsvermogen behorende goederen welke blijven bij overlijden van een belastingplichtige, met dien verstande dat deze geacht worden te behoren tot het inkomen van het laatste in artikel 12 bedoelde jaar of tijdvak;
 - f. stortingen van de werkgever ten name van de werknemer in een spaar- of voorzieningsfonds benevens de op het tegood bijgeschreven rente;
 - g. de uitkeringen ontvangen bij uittreding uit een pensioenfonds of bij afkoop of beëindiging van pensioenaanspraken, voorzover de aanspraken worden ontleend aan onder het zesde lid van artikel 9 of onder het eerste lid van artikel 16 letters d en e vallende bijdragen of premies;
 - h. de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering.
3. De in het vorige lid onder b, c, d en e bedoelde voordelen worden gesteld op het verschil tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde van de overgaande bestanddelen en de laatste fiscale boekwaarde daarvan.
4. Onder "loon" en "dienstbetrekking" wordt in deze landsverordening verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 6 onderscheidenlijk artikel 3 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254).
5. Bij het bepalen van de winst uit onderneming worden de aan het houden van een personenauto verbonden kosten geacht tot een bedrag van ten minste 15 % van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van die auto niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming, tenzij de ondernemer aantoont dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt.
6. Ingeval aan een belastingplichtige in verband met het verrichten van arbeid een personenauto ter beschikking is gesteld, wordt tot de inkomsten uit arbeid gerekend ten minste het bedrag waarmee 15% van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van die auto de vergoeding welke de belastingplichtige ter zake van het gebruik, anders dan ten behoeve van het verrichten van arbeid, verschuldigd is, te boven gaat, tenzij de belastingplichtige aantoont dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt.
7. Als personenauto in de zin van dit artikel wordt mede beschouwd een automobiel bestemd voor zowel personen- als goederenvervoer.

Art. 7. 1. De opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen omvat onderstanden, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeringen en verstrekkingen, niet aan een ambt of dienstbetrekking verbonden.

Periodieke
uitkeringen

2. Periodieke uitkeringen en verstrekkingen die de tegenwaarde van een prestatie vormen, worden slechts belast voor zover zij, tezamen met op grond van het betreffende recht van de verzekeraar reeds ontvangen uitkeringen en verstrekkingen, de waarde van de prestatie te boven gaan. Tot de waarde van de prestatie worden niet gerekend de bedragen welke niet

tot het inkomen zijn gerekend dan wel op het inkomen in mindering konden worden gebracht.

3. In geval de periodieke uitkeringen afkomstig zijn van een stichting particulier fonds of van een trust als bedoeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht wordt de terzake van de verkrijging door de stichting particulier fonds of trust betaalde successiebelasting als prestatie aangemerkt. Bij meerdere begunstigten kan de Minister bij beschikking regels geven voor de toerekening van de betaalde successiebelasting aan de begunstigten.

Niet belast

Art. 8. Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

- a. periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde van een prestatie vormen;
- b. het aandeel in de winst van coöperatieve verenigingen, dat door de leden naar de maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel der vereniging niet met het bedrijf of beroep harer leden in verband staat;
- c. winst ontstaan door speculatie in fondsen en goederen, anders dan in de uitoefening van een bedrijf;
- d. winsten ontstaan door vervreemding van goederen anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep;
- e. hetgeen verkregen wordt uit erfenis of legaat, schenkingen en uitkeringen terzake van loterijen, voorzover niet vallende onder artikel 7;
- f. hetgeen bij inbreng van de activa en passiva van een bedrijf in een openbare of stille vennootschap voor de waarde waarvoor deze activa en passiva zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger, de geldswaarde der verkregen aandelen of deelgerechtigdheid méér bedraagt dan het kapitaalsaldo volgens evengenoemde balans van de inbrenger, mits de naamloze vennootschap, firma, commanditaire vennootschap of maatschap zich verplicht de overgenomen activa en passiva met inbegrip van de goodwill der onderneming in haar openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger en de naamloze vennootschap, openbare of stille vennootschap zich tevens tegenover de Inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de inbrenger werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de inbrenger zou toestaan van stelsel te veranderen;
- g. het voordeel bedoeld in artikel 6 tweede lid onder e, mits de nieuwe verkrijger zich verplicht de verkregen activa en passiva met inbegrip van de goodwill in de openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de overledene en de nieuwe verkrijger zich tevens tegenover de Inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de overledene werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de overledene zulks zou toestaan;
- h. de premies door de werkgever betaald ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering;
- i. de toeslagen van de werkgever op het loon van de werknemer, ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering;
- j. de verplichte bijdragen van de werkgever voor pensioenen en pensioenfondsen;
- k. de door de werkgever ten behoeve van de werknemer gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging, alsmede de aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten.
- l. het voordeel, verkregen uit de vrijstelling van de verschuldigde sociale lasten en de verplichting tot afdracht van ingehouden loonbelasting als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening ter bevordering van de werkgelegenheid voor jeugdige werkzoekenden (P.B. 1989, no. 74);
- m. rente uit obligatieleningen uitgegeven door Sint Maarten;
- n. rente uit obligatieleningen uitgegeven door een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 2, tweede lid van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;
- o. (Vervallen)
- p. de huurwaarde van de woning welke tot het ondernemingsvermogen behoort voor zover

deze aan de ondernemer als hoofdverblijf ter beschikking staat.

Art. 9. 1. De opbrengst in de vorige artikelen omschreven wordt ter berekening van het zuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zoals:

de bedrijfs- en beroepskosten, waaronder worden verstaan de kosten nodig voor de uitoefening van een bedrijf of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met inbegrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op de opbrengst van het bedrijf of beroep drukken;

de volgende kosten, voorzover zij niet reeds als bedrijfs- of beroepskosten in aanmerking komen:

renten van schulden, alsmede kosten van geldlening, kosten vallende op de verzilvering van coupons en kosten van beheer.

2. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden niet als bedrijfs- en beroepskosten doch als particuliere uitgaven aangemerkt, ook dan wanneer zij tevens worden gedaan in het belang van het bedrijf, dan wel ter bevordering van de beroepsuitoefening of van enige andere werkzaamheid van de belastingplichtige.

3. Het bedrag van de op de gezamenlijke opbrengst van dienstbetrekking en andere opbrengst uit arbeid buiten bedrijf betrekking hebbende aftrekbare kosten wordt gesteld op f. 500. In plaats daarvan kan de belastingplichtige de werkelijke kosten in mindering brengen voor zover deze meer bedragen dan f. 1000. De aftrek bedraagt in beide gevallen echter niet meer dan de opbrengst.

4. Van de onzuivere opbrengst van een bedrijf of beroep wordt bovendien afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op de aanschaffingskosten van zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebezigd, op hetgeen bij overname van een bedrijf of beroep voor goodwill werd betaald, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldvorderingen, die tot het bedrijf of beroep betrekking hebben, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

5. 1e. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid kan een belastingplichtige, die opbrengst uit onderneming geniet, een derde van de aanschaffingskosten of voortbrengingskosten van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming worden gebezigd, willekeurig, mits vervroegd, afschrijven.

2e. Met betrekking tot gebouwen, is deze afschrijving reeds mogelijk, zodra ter zake van de verwerving of de verbetering verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, met dien verstande dat voor ingebruikneming ter zake van aangegane verplichtingen niet meer vervroegd kan worden afgeschreven dan het bedrag dat ter zake van die verplichtingen is betaald.

3e. De Minister van Financiën kan in overeenstemming met de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie de hiervoren genoemde afschrijving in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken of buiten toepassing stellen.

6. Bovendien komt voor aftrek in aanmerking de afschrijving welke nodig mocht zijn wegens het aflopen van een de belastingplichtige toekomend recht dat aan een termijn is gebonden.

7. Onverminderd het bepaalde in het derde lid van dit artikel worden tractementen en andere beloningen alsmede verlofsbezoldigingen, non-activiteitstractementen, wachtgelden, onderstanden, pensioenen en gagementen verminderd met de daaraan verbonden verplichte bijdragen voor pensioen en pensioenfondsen, zomede voor spaar- en voorzieningsfondsen, met dien verstande, dat in het laatste geval niet meer in aftrek mag worden gebracht dan vijf ten honderd van de opbrengst der betrekking waaraan de bijdrage is verbonden, tot een maximum van f 840. In het eerste geval mogen slechts de werknemersbijdragen in aftrek worden gebracht.

8. Behoudens ten aanzien van de opbrengst van bedrijf of beroep worden de kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst in aanmerking genomen tot en voor zover in een jaar tegenover die kosten positieve opbrengsten staan. De kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst die op grond van het bepaalde in de vorige volzin buiten aanmerking zijn gebleven, kunnen slechts met de positieve opbrengsten van de vijf volgende kalenderjaren worden verrekend en wel in de volgorde waarin ze zijn ontstaan.

Investerings-af-
trek

Art. 9A. 1. In geval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan f. 5000 wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen, wordt acht percent van het investeringsbedrag ten laste gebracht zowel van de winst van dat jaar als van de winst van het daaropvolgende jaar. Onder investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen terzake van de aanschaffing of de verbetering van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming binnen Sint Maarten worden gebezigd, zomede het maken van voortbrengingskosten daarvoor. Indien niet alle verplichtingen terzake op de belastingplichtige drukken, wordt slechts het bedrag dat wel op de belastingplichtige drukt in aanmerking genomen.

Voorzover in een kalenderjaar in nieuwe gebouwen – de verbetering van bestaande gebouwen daaronder begrepen – wordt geïnvesteerd wordt het percentage genoemd in de eerste zin van dit lid verhoogd tot twaalf percent van het investeringsbedrag.

2. Ingeval in een kalenderjaar goederen, waarop het vorige lid toepassing heeft gevonden, worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprijs een gelijk percentage als ter zake van de investering in die goederen op de voet van het eerste lid ten laste van de winst over de aldaar genoemde jaren kon worden gebracht, ten bate van zowel de winst van dat jaar als van de winst van het daarop volgende boekjaar gebracht. Bijtelling heeft slechts plaats voorzover de vervreemding plaats vindt binnen zes jaar – voorzover betreft gebouwen binnen 15 jaar – na de aanvang van het jaar waarin de investering heeft plaatsgevonden.

Bijtelling heeft plaats tot ten hoogste het bedrag waarvoor destijds aftrek is verleend.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

- a. gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;
- b. woonhuizen daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden, tenzij verhuur van deze woonhuizen ligt in de lijn van de normale bedrijfsuitoefening;
- c. personenautomobielen, tenzij deze personenautomobielen bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;
- d. pleziervaartuigen;
- e. effecten, vorderingen en goodwill;
- f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- g. voorwerpen van geringe waarde, omschreven in artikel 10, tweede lid onder b.;
- h. door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Buiten aanmerking blijven, tenzij de Minister van Financiën voor bepaalde gevallen het tegendeel bepaalt:

- a. verplichtingen aangegaan tussen bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie;
- b. verplichtingen aangegaan tussen gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijksgemeenschap waartoe het bedrijfsmiddel behoort;
- c. verplichtingen aangegaan tussen degene die voor meer dan een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en deze vennootschap.

5. Het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld, met dien verstande dat alsdan de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde, als overdrachtsprijs in aanmerking wordt genomen.

6. Ingeval een investering ongedaan wordt gemaakt dan wel met betrekking tot een investering een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. De Minister van Financiën kan in overeenstemming met de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie:

- a. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;
- b. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Art. 9B. Het bepaalde in artikel 9, vijfde lid, artikel 9A, eerste lid en artikel 10 vierde lid vindt slechts toepassing, indien door de belastingplichtige een regelmatige boekhouding wordt gevoerd, met geregelde jaarlijkse afsluitingen.

Regelmatige
boekhouding
vereist

Houdt de belastingplichtige op aldus boek te houden dan wordt de reserve volgens artikel 10 lid 4 opgenomen in de winst van het laatste kalenderjaar met regelmatige boekhouding.

Art. 9C. 1. Op de opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep, komen niet in mindering de in artikel 9, eerste lid, bedoelde kosten welke verband houden met de volgende posten:

Bepeking
kostenaf trek

- a. de werkruimte, de inrichting daaronder begrepen, in de woning van de belastingplichtige als:
- 1°. ingeval hij tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep voor minder dan tweederde in de werkruimte in die woning verwerft dan wel,
 - 2°. ingeval hij niet tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep voor minder dan tweederde in of vanuit de werkruimte in die woning verwerft;
- b. woon-werkverkeer;
- c. vaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
- d. kleding, met uitzondering van werkkleding;
- e. literatuur, met uitzondering van vakliteratuur;
- f. telefoonabonnementen en internetaansluitingen op naam van de belastingplichtige in privé;
- g. persoonlijke verzorging;
- h. voedsel, drank en genotmiddelen, representatie – daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak alsmede excursies, studiereizen en dergelijke; een en ander met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
- i. giften en relatiegeschenken;
- j. geldboeten opgelegd door een strafrechter van Sint Maarten en geldsommen betaald aan Sint Maarten ter voorkoming van strafvervolgning in Sint Maarten of ter voldoening aan een voorwaarde verbonden aan een besluit tot gratieverlening alsmede door een overheidsinstelling krachtens een landsverordening opgelegde boeten en verhogingen;
- k. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door een strafrechter in Sint Maarten bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die zijn betrokken bij de bepaling van de hoogte van de opgelegde straf en ter zake waarvan het Openbaar Ministerie heeft verklaard te zullen afzien van strafvervolgning;
- l. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige ter voorkoming van strafvervolgning in Sint Maarten aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan;
- m. de kosten en lasten van een tot het ondernemingsvermogen behorende woning, met uitzondering van afschrijving, voor zover deze kosten en lasten meer bedragen dan het bedrag dat ter zake van het gebruik ervan voor de berekening van de loon- of inkomstenbelasting bij de gebruiker als loon of winst in aanmerking wordt genomen, een en ander onverminderd het bepaalde in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 2°;
- n. steekpenningen.

2. Het gezamenlijk bedrag van kosten als bedoeld in artikel 9, eerste lid, voor zover die verband houden met een hierna te noemen post, wordt, behalve voor zover de kosten ten laste komen van de winst uit bedrijf van de belastingplichtige, in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:

- a. muziekinstrumenten, geluidsapparatuur, gereedschap, tekstverwerkers, schrijf- en rekenmachines, computers, faxmachines, apparatuur voor telefoongesprekken, andere dergelijke apparatuur, alsmede beeldapparatuur: voor zover het gezamenlijk bedrag per jaar, op basis van afschrijving in drie jaar, uitgaat boven f. 750;
- b. cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf: voor 75%, tot ten hoogste f. 2500.

3. Autokosten worden als volgt in aanmerking genomen:

- a. ingeval het een auto betreft die niet behoort tot het bedrijfsvermogen van een ondernemer: tot een bedrag van f. 0,35 per kilometer;
- b. ingeval het een aan belastingplichtige ter beschikking gestelde auto betreft: het bedrag van de door hem betaalde brandstofkosten.

4. Het bepaalde in het eerste lid, onderdelen h en i, en het tweede lid, onderdeel b, is, voor zover de aldaar bedoelde kosten ten laste komen van de winst uit bedrijf van de belastingplichtige, slechts van toepassing op 20% van die kosten. Het voorgaande is niet van toepassing met betrekking tot die kosten en lasten voor zover de onderneming direct is gericht op het vervaardigen of het verhandelen van de aldaar bedoelde goederen dan wel op het

verrichten van daarmee verband houdende diensten, en deze deel uitmaken van de omzet.

5. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel d, wordt kleding als werkkleding aangemerkt ingeval het:

a. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om bij het verwerven van de inkomsten te dragen;

b. is voorzien van zodanige uiterlijke kenmerken dat daaruit blijkt dat deze uitsluitend is bestemd om bij het verwerven van de inkomsten te dragen. De Minister van Financiën kan nadere regels geven om te bepalen wanneer dit het geval is.

6. Voor zover kosten en lasten die verband houden met een misdrijf bij het bepalen van de winst in aanmerking zijn genomen in een of meer van de vijf jaren voorafgaande aan het jaar waarin de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, onherroepelijk is geworden, dan wel waarin aan de gestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel l, is voldaan, wordt het bedrag ter grootte van de som van deze kosten en lasten gerekend tot de positieve voordelen van de winst uit bedrijf van het laatstbedoelde jaar.

7. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen k en l, wordt met de belastingplichtige gelijk gesteld degene die ten behoeve van de belastingplichtige opdracht heeft gegeven tot het misdrijf dan wel aan het misdrijf feitelijk leiding heeft gegeven.

Activerings-
plicht, niet
aftrekbare
uitgaven,
vervangings-re-
serve

Art. 10. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere goederen, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf of beroep en andere uitgaven van die aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.

2. Uitgezonderd zijn:

a. de uitgaven nodig ter vervanging van goederen, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen;

b. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend.

3. Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van:

a. het vormen of vergroten van een reservefonds;

b. interest van eigen kapitaal; en

c. 10 percent van de afgedragen belasting op bedrijfsomzetten als bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210).

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kan, ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het tweede lid, letter b bedoeld bedrijfsmiddel op de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

5. De op de voet van het vierde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging op het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

6. Voor de toepassing van artikel 9 vijfde lid, blijft de vermindering van de kosten van vervanging of herstel ingeval het vierde lid buiten aanmerking; het bedrag van die vermindering wordt geacht naar gelang van de op de voet van artikel 9, vijfde lid, mogelijke afschrijvingen te zijn afgeschreven.

7. Bij het staken van een bedrijf of beroep dan wel bij overdracht of liquidatie van het gedeelte waartoe de in het vierde lid bedoelde reserve behoort, wordt deze reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 6, letter d.

Art. 10A. (Vervallen)

Art. 11. 1. Tot de bestanddelen van het in het vierde lid van artikel 3 omschreven inkomen behoren mede:

**Afkoopsom-
men, ver-
vangende
inkomsten**

1°. afkoopsommen, schadeloosstellingen en tegemoetkomingen welke toegekend zijn:

a. ter vervanging van gederfde of te derven beloningen, al dan niet ingegane periodieke uitkeringen en andere opbrengsten of inkomsten dan wel

b. terzake van het staken of niet verrichten van werkzaamheden in de ruimste zin, dan wel wegens het prijsgeven van een uitzicht op deelgerechtigdheid in een bedrijf of een zelfstandig uitgeoefend beroep;

2°. hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden ontvangen wordt boven het op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal; behoudens het bepaalde in het sub 3° van dit lid geldt deze bepaling niet, indien de nieuwe verkrijger een binnen Sint Maarten wonende belastingplichtige is, die bij de verkrijging niet in de uitoefening van een bedrijf of beroep heeft gehandeld;

3°. De winst uit aanmerkelijk belang, zijnde het gezamenlijke bedrag van:

**Aanmerkelijk
belang**

a. voordelen welke worden getrokken uit tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen verminderd met de aftrekbare kosten (reguliere voordelen);

b. voordelen welke worden behaald bij de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, alsmede bij de vervreemding van een gedeelte van de daarin besloten liggende rechten (vervreemdingsvoordelen);

4°. Eenmalige uitkeringen en verstrekkingen die worden ontvangen van een stichting particulier fonds of trust als bedoeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht. Eenmalige uitkeringen en verstrekkingen die de tegenwaarde van een prestatie vormen, worden slechts belast voor zover zij de waarde van de prestatie te boven gaan. De terzake van de verkrijging door de stichting particulier fonds of trust betaalde successiebelasting wordt als prestatie aangemerkt. Bij meerdere begunstigten kan de Minister bij beschikking regels geven voor de toerekening van de betaalde belasting aan de begunstigten.

2. Bestaat de afkoopsom, schadeloosstelling, tegemoetkoming dan wel het in het eerste lid onder 2° bedoelde bedrag in de toekenning van een recht, dat periodieke opbrengsten oplevert (zoals het recht op een lijfrente of op een winstaandeel) dan worden slechts deze periodieke opbrengsten, doch niet het eraan ten grondslag liggende recht (stamrecht), tot het inkomen gerekend.

3. De belastingplichtige heeft een aanmerkelijk belang indien hij, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot:

a. voor ten minste 5% van het geplaatste kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is geweest in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

b. rechten heeft om direct of indirect aandelen te verwerven tot ten minste 5% van het geplaatste aandelenkapitaal;

c. winstbewijzen heeft die betrekking hebben op ten minste 5% van de jaarwinst van een vennootschap dan wel op ten minste 5% van wat bij liquidatie wordt uitgekeerd.

4. Voor de belastingplichtige behoren mede tot een aanmerkelijk belang:

a. indien hij een aanmerkelijk belang heeft: zijn overige winstbewijzen van en schuldvorderingen op die vennootschap;

b. indien hij geen aanmerkelijk belang heeft: de tot zijn vermogen behorende aandelen in, winstbewijzen van en schuldvorderingen, alsmede daarop betrekking hebbende koopopties, op een vennootschap waarin hij geen, maar zijn echtgenoot of een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn wel een aanmerkelijk belang heeft.

5. Onder vervreemding van aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen wordt mede begrepen:

a. het inkopen van aandelen;

b. het afkopen en inkopen van winstbewijzen;

c. het betaalbaar stellen van liquidatie-uitkeringen;

d. het aflossen van schuldvorderingen;

e. het brengen in het vermogen van een onderneming;

f. het niet langer aanwezig zijn van een aanmerkelijk belang;

g. het anders dan door overlijden ophouden binnen Sint Maarten te wonen, hieronder begrepen de situatie waarin de belastingplichtige ingevolge het bepaalde in de Belastingregeling voor

het Koninkrijk dan wel een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting voor de toepassing van die regeling, onderscheidenlijk dat verdrag, geacht wordt geen inwoner van Sint Maarten meer te zijn.

6. De vervreemdingsvoordelen worden gesteld op de overdrachtsprijs verminderd met de verkrijgingsprijs. Ingeval een overdrachtsprijs of verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst wordt als overdrachtsprijs, onderscheidenlijk verkrijgingsprijs, aangemerkt de waarde welke ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging, in het economische verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. Ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs de waarde welke daaraan ten tijde van de onttrekking in het economische verkeer kan worden toegekend. Ten aanzien van krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs die welke geldt voor de erflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde de aandelen in de gemeenschap zijn gevallen.

7. Ingeval de belastingplichtige zich metterwoon in Sint Maarten vestigt en op dat tijdstip aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap heeft, wordt de verkrijgingsprijs van die aandelen of winstbewijzen gesteld op de waarde welke op dat tijdstip in het economische verkeer aan die aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. De vorige volzin vindt geen toepassing ingeval de belastingplichtige zich metterwoon in Sint Maarten vestigt binnen tien jaren na deze metterwoon te hebben verlaten. Indien reeds een belastingaanslag is opgelegd bij vertrek van de belastingplichtige uit Sint Maarten, dan wordt deze belastingaanslag kwijtgescholden en wordt de verkrijgingsprijs gesteld op het bedrag van de verkrijgingsprijs voorafgaande aan zijn vertrek. De eerste volzin vindt voorts geen toepassing ingeval het aandelen of winstbewijzen van een in Sint Maarten gevestigde vennootschap betreft behoudens voorzover blijkt dat de belastingplichtige in verband met het metterwoon verlaten van een ander land belasting verschuldigd is over de waarde-aangroei van die aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen.

8. Het vijfde lid, onderdeel g, vindt met betrekking tot een aanmerkelijk belang in een niet in Sint Maarten gevestigde vennootschap geen toepassing indien het in dat lid bedoelde ophouden binnen Sint Maarten te wonen plaatsvindt binnen acht jaren nadat de belastingplichtige zich metterwoon in Sint Maarten heeft gevestigd en hij sedert de laatste vijftientwintig jaren in totaal niet langer dan tien jaren in Sint Maarten heeft gewoond.

9. Winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten ten aanzien van:

- a. reguliere voordelen: op het tijdstip bepaald overeenkomstig artikel 16B;
- b. vervreemdingsvoordelen: op het tijdstip van de vervreemding, met dien verstande dat in geval van het ophouden van de binnenlandse belastingplicht als tijdstip van genieten wordt aangemerkt het tijdstip dat onmiddellijk voorafgaat aan het ophouden van de binnenlandse belastingplicht.

10. Het tweede lid is niet van toepassing op afkoop van pensioen, behoudens voor zover het betreft een overgang als bedoeld in artikel 6B, tweede lid, tweede volzin, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

11. Het tweede lid is voorts niet van toepassing op afkoop van een recht op lijfrente als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e, behoudens voor zover het recht wordt omgezet in een ander recht op een soortgelijke lijfrente.

Herleiding bij
afwijkend belas-
tingtijdvak

Art. 12. 1. De belasting wordt geheven over het in enig kalenderjaar genoten belastbaar inkomen. Heeft de belastingplicht slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar bestaan, dan treedt dit gedeelte (belastingtijdvak) daarvoor in de plaats. Ter berekening van de dan verschuldigde belasting wordt het in het belastingtijdvak genoten zuiver inkomen, voorzover hierop het bepaalde in artikel 24, tweede lid, niet wordt toegepast en met uitzondering van het inkomen, bedoeld in artikel 11, tiende en elfde lid, herleid tot een voljaarsinkomen. Van de hierover volgens het eerste lid van artikel 24 verschuldigde belasting, na vermindering van de in artikel 24A bedoelde bedragen, is zoveel driehonderdzigstigen verschuldigd als het aantal dagen bedraagt waarover in het kalenderjaar belastingplicht heeft bestaan.

Bij de toepassing van het bovenstaande wordt iedere volle maand op dertig dagen en het jaar op 360 gesteld, terwijl de dag waarop een belastingtijdvak begint voor een volle dag wordt gerekend en de dag waarop een belastingtijdvak eindigt wordt verwaarloosd.

2. Is het in het vorige lid bedoelde herleide voljaarsinkomen naar het oordeel van de Inspecteur

aanzienlijk hoger dan het inkomen dat, had de belastingplicht het gehele kalenderjaar bestaan, naar schatting in dat jaar zou zijn genoten, dan bepaalt evengenoemde autoriteit de verschuldigde belasting in afwijking van het bepaalde in het eerste lid aan de hand van de formule: verschuldigde belasting =

belastbaar inkomen genoten in het belastingtijdvak
geschatte jaarinkomen

× de belasting van het geschatte jaarinkomen volgens het tarief van het eerste lid van artikel 24.

3. Bij de toepassing van dit artikel worden de bedragen, genoemd in de artikelen 9, derde lid, 16, eerste lid, onderdelen c en h, en het vierde lid, en artikel 16A, eerste lid, onderdeel e, het tweede lid, onderdeel c, en het vijfde lid, onderdeel a evenredig toegepast voor het belastingtijdvak waarover de belastingplicht heeft bestaan.

Art. 13. 1. Aandelen in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat niet door de belastingplichtige zelf wordt uitgeoefend, worden beschouwd als baten van het kalenderjaar waarin hun bedrag wordt vastgesteld.

Genietings-mo-
ment
winsttaandeel

2. Heeft die vaststelling plaats nadat de belastingplichtige Sint Maarten metterwoon heeft verlaten dan wel na diens overlijden, dan wordt deze geacht plaats te hebben gehad in het jaar waarin de belastingplichtige Sint Maarten verliet dan wel overleed, doch in ieder geval vóór dit vertrek of overlijden.

Art. 14. (Vervallen)

Art. 15. 1. Indien de berekening van het zuiver inkomen leidt tot een negatief bedrag wordt dit aangemerkt als een verlies. Een verlies wordt verrekend met de zuivere inkomens van de volgende vijf belastingjaren, te beginnen bij het eerste van die jaren.

Verlies-
verrekening

2. Ingeval het huwelijk door overlijden van de belastingplichtige wordt ontbonden wordt diens verlies voor zover dat is voortgevloeid uit andere bestanddelen van het zuiver inkomen dan zijn bedoeld in artikel 20, tweede en derde lid, verrekend met zuivere inkomens van de echtgenoot. De vorige volzin is slechts van toepassing indien zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot op het tijdstip van ontbinding van het huwelijk binnenlands belastingplichtig was.

3. Ingeval het huwelijk wordt ontbonden anders dan door overlijden wordt het verlies van een belastingplichtige voor zover dit is voortgevloeid uit bestanddelen van zijn zuiver inkomen welke van de zijde van zijn echtgenoot zijn opgekomen en niet kan worden verrekend met zuiver inkomen van de jaren waarin het huwelijk heeft bestaan, uitsluitend verrekend met zuivere inkomens van de gewezen echtgenoot. Met ontbinding van een huwelijk wordt gelijkgesteld het duurzaam gescheiden gaan leven.

Art. 15A. (Vervallen)

Art. 16. 1. Persoonlijke lasten zijn:

Persoonlijke
lasten

a. lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, met dien verstande dat:

1°. indien zij de tegenwaarde van een prestatie vormen zij slechts aftrekbaar zijn voor zover zij, tezamen met de ter zake van de desbetreffende verplichting reeds betaalde uitkeringen, de waarde van de prestatie te boven gaan;

2°. in de niet onder 1° bedoelde gevallen geen aftrek is toegestaan ter zake van uitgaven gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn;

b. pensioenen;

c. de niet als kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en op de opbrengst rustende lasten aan te merken renten van schulden en kosten van geldleningen tot een bedrag van f. 2500 gulden;

d. premien ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194), uitgezonderd het gedeelte van de premie, dat door de werkgever ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie als toeslag op het loon wordt betaald;

e. premies van levensverzekering, lijfrente of pensioenverzekering, met uitzondering van de premies als bedoeld onder d;

f. giften aan binnen Sint Maarten gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen, mits deze giften met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond, indien en voorzover zij in totaal een ten

honderd van het inkomen en tevens f. 100 te boven gaan, met dien verstande dat het in mindering te brengen bedrag ten hoogste drie ten honderd van het inkomen beloopt;
g. premies als bedoeld in artikel 5 van de Regeling tegemoetkoming ziektekosten overheidsgepensioneerden (P.B. 1975, no. 249);

h. de volgende kosten welke verband houden met de eigen woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat:

1°. rente van schulden en kosten van geldlening aangegaan ter verkrijging, onderhoud of verbetering van de eigen woning, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering, tot ten hoogste een bedrag van f. 27 500 alsmede het onbenut gebleven deel van het bedrag, genoemd in onderdeel c;

2°. kosten van onderhoud van de eigen woning tot een bedrag van 2% van de waarde van de woning voor de toepassing van de grondbelasting met een maximum van f. 3000;

3°. kosten van onderhoud van de eigen woning die volgens de Monumentenlandsverordening is aangewezen tot beschermd monument;

4°. premies voor brand- en natuurrampenverzekeringen. Voor de toepassing van dit onderdeel wordt onder eigen woning, die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat, mede begrepen andere eigen woningen, die de belastingplichtige ter beschikking staan.

2. Voor de premies, bedoeld onder letter e van het vorige lid, kan niet meer dan vijf ten honderd van het inkomen en niet meer dan f. 1000 worden afgetrokken. Voor hen op wie het bepaalde in artikel 9, zevende lid, van toepassing is, kunnen die premies slechts voor aftrek in aanmerking komen, indien en voor zover de volgens dat voorschrift toegelaten aftrek beneden evengenoemde grens blijft. Als giften worden voor de toepassing van het vorige lid onder f uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijegevigheid en niet verplichte bijdragen, indien en voorzover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen.

3. De maxima bedoeld in het eerste lid onder c en tweede lid van dit artikel en in het 3e en 6e lid van artikel 9 gelden voor een aanslag over een vol jaar; indien er sprake is van een belastingtijdvak, worden deze maxima naar evenredigheid verminderd naar gelang het aantal dagen van het belastingtijdvak.

4. In geval een woning aan twee of meer belastingplichtigen tegelijkertijd als hoofdverblijf ter beschikking staat, worden in afwijking van het eerste lid, onderdeel h, de aldaar genoemde maximale bedragen voor elk van hen naar evenredigheid toegepast.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend:

1°. wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel c, verhoogd tot f. 5000;

2°. geldt voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel f, en het tweede lid, in plaats van het inkomen van de belastingplichtige het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenoot.

Buitengewone lasten

Art. 16A. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

a. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van opleiding of studie voor een beroep van hemzelf of zijn echtgenoot;

c. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen die 27 jaar of ouder zijn en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, voor zover die personen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

d. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van kinderen tot 27 jaar die tengevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, voor zover die kinderen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

e. ter zake van de kosten van studie van een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding voor eigen kinderen, kinderen van de echtgenoot en pleegkinderen tot 27 jaar tot een bedrag van ten hoogste f. 10 000 per kind.

2. De gezamenlijke uitgaven voor zover verband houdend met een hierna te noemen post wordt in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:

a. de met de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde uitgaven verband houdende kosten

van vervoer per auto tot een bedrag van *f.* 0,35 per kilometer, of, indien het betreft een ter beschikking gestelde auto, de brandstofkosten;

b. de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde uitgaven: 75% van de kosten van verblijf buiten Sint Maarten;

c. de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde uitgaven: ten hoogste *f.* 2500 per ondersteunde met dien verstande dat het totaal in aanmerking te nemen bedrag niet meer beloopt dan 10% van het inkomen van de belastingplichtige.

3. Tot de buitengewone lasten worden niet gerekend:

a. ter zake van studiekosten: andere kosten dan school- of collegegeld, kosten van boeken en ander verplicht lesmateriaal niet zijnde voorwerpen als omschreven in artikel 9C, tweede lid, onderdeel a, alsmede kosten van interinsulair of internationaal vervoer, met dien verstande dat in geval van het eerste lid, onderdeel e, ten hoogste aftrekbaar is de met één reis per jaar per kind gemoeide kosten van vervoer;

b. de premie die verschuldigd is ingevolge de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211).

4. De in het eerste lid, onderdelen a, c en d, bedoelde uitgaven worden in aanmerking genomen voor zover zij gezamenlijk meer bedragen dan 5% van het inkomen, doch ten minste *f.* 1500.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend:

a. wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel e, verhoogd tot *f.* 20 000;

b. geldt voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel c, en het vierde lid in plaats van het inkomen van de belastingplichtige het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenoot.

6. De Minister van Financiën kan nadere regels stellen op grond waarvan ingeval van twee ongehuwde ouders het recht op aftrek, bedoeld in het derde lid, kan worden overgeheveld naar de andere ouder dan wel in geval van één-ouderschap de aftrek kan worden verdubbeld.

Art. 16B. 1. Opbrengsten, andere dan winst uit bedrijf of beroep, worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

Genietings-moment

a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel

b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.

2. Op die opbrengsten in mindering te brengen kosten en lasten, zomede de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten, worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

Hoofdstuk III

Niet binnen Sint Maarten wonende belastingplichtigen

Art. 17. 1. De niet binnen Sint Maarten wonende personen bedoeld in artikel 1, lid 3, zijn belastingplichtig naar hun gehele belastbare inkomen genoten in het kalenderjaar of belastingtijdvak, voorzover dit werd verkregen uit de opbrengst van:

Buitenlandse belastingplicht

a. binnen Sint Maarten gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

b. schuldvorderingen, welke, wat de hoofdsom betreft, verzekerd zijn door hypotheek, gevestigd op binnen Sint Maarten gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

c. andere bestanddelen van het roerend kapitaal, geen effecten zijnde, welker opbrengst afhankelijk is hetzij van de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat en voor zover het binnen Sint Maarten wordt uitgeoefend, hetzij van de hoeveelheid of de opbrengst van enig product, binnen Sint Maarten gewonnen, bewerkt of verwerkt;

d. bedrijven en beroepen (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld daaronder begrepen), die en voorzover zij persoonlijk of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden binnen Sint Maarten worden uitgeoefend. Indien die uitoefening slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereen duurt, kan bij landsbesluit gehele of gedeeltelijke ontheffing van belasting worden verleend;

e. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een binnen Sint

Maarten gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, lid 1, onder 3e;

f. vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarbij het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de Winstbelasting;

g. een bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een binnen Sint Maarten gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Sint Maarten gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam;

h. uit de landskas bezoldigde ambten, terwijl de aan deze ambten verbonden werkzaamheden buiten Sint Maarten werden verricht.

2. Het eerste lid, onderdelen e en f, is slechts van toepassing op niet binnen Sint Maarten wonende natuurlijke personen die in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het verkrijgen van de opbrengst uit de aandelen, winstbewijzen, obligaties en schuldvorderingen, bedoeld in onderdeel e van genoemd lid dan wel de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen, bedoeld in onderdeel f van genoemd lid inwoner van Sint Maarten zijn geweest.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel f, wordt de verkrijgingsprijs van aandelen en winstbewijzen welke tot een aanmerkelijk belang behoren en ter zake waarvan bij het door de belastingplichtige metterwoon verlaten van Sint Maarten vervreemdingsvoordelen in aanmerking zijn genomen, gesteld op de waarde in het economische verkeer waarvan is uitgegaan voor de berekening van die voordelen.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een lichaam waarvan de oprichting heeft plaatsgevonden naar Sint Maartens recht steeds geacht op Sint Maarten te zijn gevestigd.

5. Het eerste lid, onderdeel d, vindt in elk geval geen toepassing met betrekking tot de uitoefening door een niet binnen Sint Maarten wonende persoon:

a. van een dienstbetrekking binnen Sint Maarten, indien deze persoon op niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode werkzaamheden binnen Sint Maarten verricht en de beloning voor die werkzaamheden niet ten laste komt van een binnen Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever of van een vaste inrichting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting of een beroep of bedrijf binnen Sint Maarten van een niet binnen Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever;

b. van een bedrijf of beroep binnen Sint Maarten, indien deze persoon in het kader van zijn bedrijf of beroep, dan wel, indien de persoon deel uitmaakt van een samenwerkingsverband, het samenwerkingsverband, op niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode werkzaamheden binnen Sint Maarten verricht.

c. In afwijking van onderdeel a, eerste volzin, blijft het eerste lid, onderdeel d, onverkort van toepassing op werkzaamheden die worden verricht voor een niet binnen Sint Maarten wonende of gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 21a, eerste lid, van de Landsverordening op de loonbelasting die op basis van artikel 4, vierde lid, van die landsverordening als inhoudingsplichtige wordt beschouwd.

Berekening
inkomen
buitenlands
belasting-plich-
tige

Art. 18. 1. De zuivere opbrengst van de in artikel 17 genoemde bronnen van inkomen wordt bepaald met inachtneming van de beginselen van de artikelen 4, 5, 6, 7, 9, 9B en 10.

2. De artikelen 11, 15 en 16 eerste lid letter f zijn op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.

3. Aftrek volgens artikel 16 is verder enkel toegelaten voor de renten van schulden waarvoor binnen Sint Maarten gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen hypothecair zijn verbonden.

4. De artikelen 16A en 23A zijn niet op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.

Art. 19. (Vervallen)

Hoofdstuk IV Gehuwde belastingplichtigen Vrijstellingen

Art. 20. 1. Dit artikel is van toepassing op een belastingplichtige die het gehele kalenderjaar gehuwd is geweest zonder duurzaam gescheiden te hebben geleefd, mits zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot binnen Sint Maarten woonde. Indien de belastingplichtige en zijn echtgenoot duurzaam gescheiden gaan leven en binnen zes maanden nadien de samenleving hervatten, worden zij voor de toepassing van dit artikel geacht niet duurzaam gescheiden te hebben geleefd.

Gehuwde belasting-plichtigen

2. De bestanddelen van het zuiver inkomen van een belastingplichtige, anders dan het persoonlijk inkomen en de persoonlijke verminderingsen, worden aangemerkt als zuiver inkomen van zijn echtgenoot indien:

- a. zijn persoonlijk inkomen lager is dan dat van zijn echtgenoot;
- b. de belastingplichtige niet, maar zijn echtgenoot wel persoonlijk inkomen geniet;
- c. beider persoonlijk inkomen gelijk is of beiden geen persoonlijk inkomen genieten, en belastingplichtige jonger is dan zijn echtgenoot.

3. Het persoonlijk inkomen bestaat uit het gezamenlijk bedrag van:

- a. zuivere opbrengst van een voor eigen rekening gedreven onderneming;
- b. zuivere opbrengst van arbeid;
- c. zuivere opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen:
 - 1°. ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering;
 - 2°. genoten ter zake van studie;
 - 3°. verkregen in verband met invaliditeit, ziekte of ongeval;
 - 4°. bedongen in rechtstreeks verband met of bij het staken van een onderneming;
 - 5°. verkregen ter zake van echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

4. De persoonlijke verminderingsen van het inkomen zijn de premies als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdelen d, e en g.

5. Bij de scheiding van goederen blijft op verzoek van een dan wel van beide echtgenoten het tweede lid buiten toepassing. In dat geval wordt de belasting berekend als ware het tweede lid wel van toepassing. Vervolgens wordt de door beide echtgenoten tezamen verschuldigde belasting omgeslagen in verhouding van ieders zuiver inkomen.

Art. 20A. 1. Het persoonlijk inkomen van een minderjarig kind, alsmede de persoonlijke verminderingsen van zijn inkomen, wordt aangemerkt als inkomen van dat kind.

Minderjarigen

2. Het zuiver inkomen van een minderjarig kind, anders dan dat bedoeld in het eerste lid, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 20, tweede lid, aangemerkt als zuiver inkomen van de belastingplichtige die het gezag over dat kind uitoefent.

Art. 21. Indien ingevolge de artikelen 20 of 20A inkomensbestanddelen van een derde zijn toegerekend aan de belastingplichtige is die derde, onverminderd zijn aansprakelijkheid uit andere hoofde, aansprakelijk voor een evenredig deel van de verschuldigde belasting, bepaald naar verhouding van de zonder toepassing van dat artikel berekende belastbare inkomens.

Aansprakelijkheid derde voor meegedeelde inkomsten

Art. 22. 1. Van de belasting zijn vrijgesteld de consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen Sint Maarten geen bedrijf of beroep uitoefenen en onder voorwaarde van wederkerigheid.

Vertegenwoordigers vreemde mogendheden

2. De vrijstelling volgens het eerste lid strekt zich niet uit tot buiten het ambt of de betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17.

3. Ook voor hen die binnen Sint Maarten wonen, is hierbij het bepaalde in artikel 18 van toepassing.

Art. 23. 1. Bij functionarissen van een door de minister aangewezen internationale organisatie zijn de van die organisatie ontvangen salarissen en overige beloningen vrijgesteld van belasting. De vrijstelling van de eerste volzin geldt niet voor pensioenen en soortgelijke beloningen uit vroegere dienstbetrekking.

Toepassing consulaire vrijstelling

2. Het eerste lid is in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing op ambtenaren van een buitenlandse overheid voor de van die overheid ontvangen

salarissen en overige beloningen.

3. Bij functionarissen van een door de minister aangewezen internationale organisatie en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die internationale organisatie binnen Sint Maarten verblijven, behoren alleen de buiten die betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17, met inachtneming van artikel 18, tot het inkomen. Het overige inkomen is vrijgesteld van belasting. De eerste en tweede volzin zijn in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing op ambtenaren van een buitenlandse overheid en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die overheid binnen Sint Maarten verblijven.

Kindertoeslag

Art. 23A. 1. De binnen Sint Maarten wonende belastingplichtige geniet voor een eigen kind, een kind van zijn echtgenoot en een pleegkind tot 27 jaar een kindertoeslag op de basiskorting, bedoeld in artikel 24A, afhankelijk van de categorie waartoe het kind behoort.

2. Ingedeeld wordt:

a. in categorie I: een kind van 16 tot 27 jaar dat elders verblijft:

1°. om een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen; dan wel

2°. om een niet in Sint Maarten aanwezige andere inrichting van onderwijs te bezoeken;

b. in categorie II: een kind van 16 tot 27 jaar dat in Sint Maarten verblijft om een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen;

c. in categorie III: een kind van 16 tot 27 jaar dat tot het huishouden van de belastingplichtige behoort en wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of een beroepsopleiding anders dan die bedoeld in onderdelen a en b;

d. in categorie IV: een kind jonger dan 16 jaar dat tot het huishouden van de belastingplichtige behoort.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid is de toestand bij het begin van het kalenderjaar of, indien de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar aanvangt, bij het begin van de belastingplicht beslissend.

Penshonado-regeling zonder fictief inkomen

Art. 23B. 1. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, eerste lid, en die voldoet aan de in artikel 23D gestelde voorwaarden, kan bij aangifte over enig jaar verzoeken dat over zijn zuiver inkomen in dat jaar en de volgende jaren voorzover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen, in afwijking van het bepaalde in hoofdstuk V van deze landsverordening, de belasting geheven wordt naar een tarief van tien ten honderd, opcenten daarbij inbegrepen.

2. Indien een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan door een belastingplichtige ten aanzien van wie op een verzoek als bedoeld in artikel 23C, eerste lid, gunstig is beslist, en die reeds eerder een verzoek als bedoeld in het eerste lid heeft ingediend waarop gunstig is beslist, vindt het eerste lid geen toepassing.

Penshonado-regeling met fictief inkomen

Art. 23C. 1. In afwijking van artikel 23B kan de belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, eerste lid, en die voldoet aan de in artikel 23D gestelde voorwaarden, bij aangifte over enig jaar verzoeken dat in dat jaar en de volgende jaren over zijn zuiver inkomen hetzij voorzover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen, in afwijking van het bepaalde in hoofdstuk V van deze landsverordening, de belasting wordt geheven naar een tarief van tien ten honderd, opcenten daarbij inbegrepen hetzij, indien dit in een lagere belasting resulteert, zijn zuiver inkomen voor zover het betreft de zuivere opbrengst van buitenlandse bronnen wordt gesteld op Cg 500.000.= en wordt belast op de voet van artikel 24, eerste lid.

2. Indien een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan door een belastingplichtige ten aanzien van wie in het jaar voorafgaande aan het jaar waarvoor het verzoek is ingediend, het tarief, genoemd in artikel 23B, eerste lid, van toepassing is, vindt het tarief, genoemd in het eerste lid, niet eerder toepassing dan met ingang van het derde jaar volgende op het eerste jaar waarop het tarief, genoemd in artikel 23B, eerste lid, van toepassing is.

3. Het bedrag, genoemd in het eerste lid, kan worden gewijzigd bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Voorwaarden penshonado-regeling

Art. 23D. 1. Een verzoek als bedoeld in artikel 23B of artikel 23C kan worden gedaan indien de belastingplichtige:

a. direct voorafgaand aan het jaar waarin artikel 23B of artikel 23C voor het eerst op hem van toepassing wordt, in het buitenland woonachtig is geweest voor een aaneengesloten periode van tenminste 60 maanden,

b. op het moment van inschrijving in het bevolkingsregister de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt,

c. binnen twee maanden na inschrijving in het bevolkingsregister zich bij de bevoegde Inspecteur der Belastingen heeft aangemeld als belastingplichtige die in aanmerking wil komen voor toepassing van artikel 23B of 23C, alsmede

d. binnen 18 maanden na inschrijving in het bevolkingsregister een woning als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, in gebruik heeft genomen.

2. Artikel 23B of artikel 23C vindt slechts toepassing ten aanzien van de belastingplichtige die:

a. een persoon is als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) of krachtens die landsverordening in Sint Maarten is toegelaten, tenzij het betreft een toelating tot tijdelijk verblijf; alsmede

b. voor eigen gebruik een woning in Sint Maarten in eigendom onverhuurd ter beschikking heeft welke op het tijdstip van verkrijging een waarde heeft van minstens Cg 450 000.

3. Artikel 23B of artikel 23C mist toepassing indien de belastingplichtige of zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenoot voordelen verkrijgt uit het hier te lande:

– vervullen van een dienstbetrekking;

– zelfstandig uitoefenen van een beroep; of

– verrichten van handelingen, werkzaamheden of diensten van elke aard.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt niet als het vervullen van een dienstbetrekking aangemerkt:

a. de arbeidsverhouding tussen de belastingplichtige en een lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58) waarin de belastingplichtige voor tenminste 40 ten honderd van het nominaal gestorte kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is;

b. het als commissaris bekleden van een toezichthoudende functie in een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a en b, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58).

5. Het bedrag, genoemd in het tweede lid, onderdeel b, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden gewijzigd.

Art. 23E. 1. Onder opbrengst van buitenlandse bronnen wordt voor toepassing van de artikelen 23B en 23C verstaan de som van de volgende zuivere inkomsten:

a. opbrengst van bestaande of vroegere dienstbetrekking of van overige werkzaamheden uitgeoefend buiten Sint Maarten, tenzij het betreft de opbrengst van bestaande dienstbetrekking als bestuurder of commissaris van een lichaam dat feitelijk of statutair in Sint Maarten is gevestigd als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58);

b. opbrengst van onderneming, voorzover deze persoonlijk met behulp van een vaste inrichting, of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden, buiten Sint Maarten wordt gedreven;

c. opbrengst van buiten Sint Maarten gelegen onroerende goederen of op zodanige goederen gevestigde rechten;

d. opbrengst van banktegoeden en overige schuldvorderingen, met uitzondering van:

1°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek, gevestigd op in Sint Maarten gelegen onroerende zaken;

2°. schuldvorderingen, niet zijnde banktegoeden, ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die woonachtig of statutair dan wel feitelijk gevestigd is in Sint Maarten;

e. opbrengst van rechten op aandelen in de winst, anders dan als aandeelhouder, van een niet in Sint Maarten uitgeoefend bedrijf;

f. opbrengst van aandelen in, of winstbewijzen ten laste van een vennootschap welke niet feitelijk of statutair in Sint Maarten is gevestigd en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

g. voordeel uit vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap welke niet feitelijk of statutair in Sint Maarten is gevestigd en waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

h. opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die niet woonachtig of gevestigd is in Sint Maarten;

Opbrengsten
voor
toepassing
penshonado-re-
geling

- i. de kapitaalsuitkering uit levensverzekering welke wordt betaald ten laste van een natuurlijke of rechtspersoon die niet woonachtig of gevestigd is in Sint Maarten.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder opbrengst van een vroegere dienstbetrekking verstaan de opbrengst uit een recht op periodieke uitkering, welke terzake van een vroegere dienstbetrekking aan de belastingplichtige is toegekend mits dit hoofdzakelijk buiten Sint Maarten is opgebouwd.
3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen d, onder 2°, f, g, h en i, worden lichamen wier winst wordt belast op grond van artikel 9A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58) en lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 (P.B. 1987, no. 112) niet onderworpen zijn aan de winstbelasting als niet statutair of feitelijk in Sint Maarten gevestigd beschouwd.
4. Voor de toepassing van de artikelen 23B en 23C blijven de artikelen 5, vierde lid, 12, 16, 16A, 23A en 24A tweede, derde en zesde lid, buiten aanmerking.
5. Ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 23B of artikel 23C, die in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen, wordt in afwijking van het bepaalde in artikel 34, eerste lid, tweede volzin, de in de aanslag te begrijpen belasting verhoogd met de helft van het verschuldigde belastingbedrag.
6. Artikel 23B respectievelijk artikel 23C vindt geen toepassing met ingang van het in de onderdelen a en b bedoelde tweede belastingjaar respectievelijk met ingang van het jaar waarin de in onderdeel c bedoelde termijn van zes maanden wordt overschreden, ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 23B of artikel 23C:
- a. die voor twee achtereenvolgende belastingjaren in gebreke blijft tijdig volledige aangifte te doen; of
- b. op wie overeenkomstig het bepaalde in artikel 23D, derde lid, voor twee achtereenvolgende jaren artikel 23B respectievelijk 23C geen toepassing vindt; of
- c. die, behalve in het geval, bedoeld in artikel 23D, eerste lid, onderdeel d, gedurende een tijdvak van meer dan zes maanden niet voldoet aan de voorwaarde, bedoeld in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b.
7. Indien een niet duurzaam gescheiden levende belastingplichtige al dan niet samen met zijn echtgenoot een woning in eigendom heeft als bedoeld in artikel 23D, tweede lid, onderdeel b, wordt ten aanzien van beiden aan deze voorwaarde geacht te zijn voldaan.
8. De overige artikelen van deze landsverordening en in het bijzonder artikel 37 blijven onverkort van kracht voor zover niet uitdrukkelijk in dit artikel hiervan is afgeweken.
9. Het inkomen waarop niet het tarief, bedoeld in artikel 23B, eerste lid, dan wel artikel 23C, eerste lid, van toepassing is, wordt belast op basis van artikel 24, eerste lid, met dien verstande dat de belasting ten minste 10% bedraagt van dat inkomen. Bij de berekening van de belasting over het inkomen waarop het tarief van artikel 23B onderscheidenlijk artikel 23C niet van toepassing is, worden de inkomsten waarop dit tarief wel van toepassing is, buiten beschouwing gelaten.

Art. 23F. (Vervallen)

Hoofdstuk V
Bedrag der belasting

Tarief

Art. 24. 1. Het bedrag van de belasting inclusief opcenten wordt bepaald aan de hand van de navolgende tabel.

Meer dan in kolom:	doch niet meer dan	bedraagt de belasting	Benevens voor elk bedrag boven dat
I	II	III	IV
0	35.831	0	12,50%
35.831	53.747	4.478,89	20,00%
53.747	74.649	8.061,99	26,25%
74.649	111.971	13.548,52	33,75%
111.971	158.252	26.144,88	40,00%
158.252	-	44.657,33	47,50%

2. Op verzoek van de belastingplichtige wordt, in afwijking van het eerste lid, het zuivere bedrag van de voordelen bedoeld in artikel 5, eerste lid, laatste zinsnede, artikel 6, tweede lid, onderdelen d, e, alsmede de onder het eerste lid, onder 1° en 2°, van artikel 11 vallende bedragen, voor zover deze niet onder het eerste lid, onder 3°, dan wel het tweede, tiende of elfde lid van dat artikel vallen, belast naar 80% van het verschil tussen de op de voet van] de tabel verschuldigde belasting over het belastbaar inkomen en dat over het belastbaar inkomen zonder deze voordelen. Het tarief bedraagt niet minder dan 16,25% en niet meer dan 32,5%.

3. In afwijking van het tweede lid wordt bij de toepassing van het eerste lid op een] werknemer van een bedrijf dat volledig of gedeeltelijk sluit en op een overheidsdienaar die een Lumpsumregeling Overheidsdienaren (P.B. 1988, no. 30) heeft genoten, in de aldaar] genoemde percentages begrepen de landelijke opcenten op de belasting op inkomen, tenzij] de betrokken werknemer houder van een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, eerste lid, onder 3°, is geweest.

4. Op verzoek van de belastingplichtige wordt, in afwijking van het eerste lid, het zuivere bedrag van de voordelen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder 3°, belast naar een tarief van 18,75%.

5. In afwijking van het eerste lid wordt het zuivere bedrag uit rente, bedoeld in artikel 5, eerste lid, belast naar een tarief van 6,25%. De in de vorige zin bedoelde rente wordt beperkt tot renten van binnenlandse bank- en spaartegoeden, die door de in Sint Maarten gevestigde banken en andere erkende financiële instellingen worden betaald.

6. Indien het bedrag van het belastbaar inkomen gelijk is aan of minder is dan het bedrag op jaarbasis geldende minimumloon, wordt over dat belastbaar inkomen geen belasting geheven. Onder minimumloon wordt verstaan het minimumloon, bedoeld in de Landsverordening minimumlonen (P.B. 1972, no. 110).

Art. 24A. 1. 1. De verschuldigde belasting is de belasting berekend volgens artikel 24, eerste lid, minus de basiskorting en de daarop van toepassing zijnde alleenverdienertoeslag ouderentoeslag en kindertoeslag.

2. De belastingplichtige geniet een basiskorting ten bedrage van Cg 2.332.

3. De alleenverdienertoeslag bedraagt Cg 1.557.

4. De in Sint Maarten wonende belastingplichtige die het gehele kalenderjaar gehuwd is geweest zonder duurzaam gescheiden te leven heeft recht op alleenverdienertoeslag indien het belastbaar inkomen van zijn echtgenoot in het kalenderjaar gelijk is aan of kleiner is dan nihil.

5. De belastingplichtige die niet binnen Sint Maarten woont, komt in een kalenderjaar waarin hij tevens als binnen Sint Maarten wonende persoon belastingplichtig is, voor zijn periode van buitenlandse belastingplicht in aanmerking voor de basiskorting voor zover deze in de periode van binnenlandse belastingplicht onbenut is gebleven.

6. De in Sint Maarten wonende belastingplichtige geniet een ouderentoeslag, indien hij bij aanvang van het kalenderjaar de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt, ten bedrage van Cg 1.175. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend wordt dit bedrag op gezamenlijk verzoek van beide echtgenoten verhoogd met het bedrag van de ouderentoeslag van zijn echtgenoot verminderd met diens verschuldigde belasting, tot ten hoogste een bedrag van Cg 591.

7. De kindertoeslag, bedoeld in artikel 23A, bedraagt:

a. voor categorie I: Cg 830;

b. voor categorie II: Cg 411;

c. voor categorie III: Cg 105;

d. voor categorie IV: Cg 85.

8. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend, kan op verzoek het bedrag aan kindertoeslag aan de echtgenoot aan de andere worden toegerekend. De echtgenoot heeft dan geen recht meer op die kindertoeslag. De Minister van Financiën kan nadere regels stellen op grond waarvan bij twee ongehuwde ouders hef recht op kindertoeslag kan worden toegerekend aan de andere ouder dan wel in geval van een-ouderschap de toeslag kan worden verdubbeld.

Berekening
belasting,
kortingen en
toeslagen

Inflatie-
correctie

Art. 25. 1. Bij het begin van het kalenderjaar vervangt de Minister van Financiën de belastingbedragen van de tabel, bedoeld in artikel 24, eerste lid, en 24A, door andere. Deze bedragen worden berekend door de te vervangen bedragen te vermenigvuldigen met de tabelcorrectiefactor en vervolgens de nodige geachte afrondingen aan te brengen.

2. De tabelcorrectiefactor is één gedeeld door prijsindexverhouding. De prijsindexverhouding is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek van Sint Maarten, betrekking hebbende op de achttiende tot en met de zevende aan het kalenderjaar voorafgaande maand en het gemiddelde van die prijsindexcijfers, betrekking hebben op de dertigste tot en met de negentiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand.

3. Ingeval de basis voor vorenbedoelde prijsindexcijfers wordt verlegd, geeft de Minister van Financiën regels hoe bij toepassing van de vorige volzin wordt overgegaan van de oude op de nieuwe reeks prijsindexcijfers.

4. De Minister van Financiën kan, mits de desbetreffende Regeling tot stand is gekomen ten minste twee maanden voor het begin van het kalenderjaar, bepalen dat, in afwijking in zoverre van het eerste lid, bij het begin van de in die Regeling aangewezen kalenderjaren de bedragen van de tabel, bedoeld in artikel 24, eerste lid, worden vervangen door bedragen die hij berekent met een in die Regeling aangewezen factor, welke tenminste de helft van de tabelcorrectiefactor uitmaakt.

Art. 25A en 26. Vervallen

Hoofdstuk VI Belastingjaar

Heffings-tijdvak

Art. 27. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Hoofdstuk VII (Vervallen)

Aanslag-be-
lasting

Art. 28. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

Art. 29 t/m 35. (Vervallen)

Hoofdstuk VIII Aanslagregeling

Art. 36 t/m 38. (Vervallen)

Conserverende
aanslag

Art. 39. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden, in afwijking van de artikelen 9, derde lid, en 11, zesde lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, regels gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van tien jaren - te rekenen vanaf de laatste dag van het kalenderjaar waarin de belastingplichtige Sint Maarten metterwoon heeft verlaten -, mits voldoende zekerheid is gesteld, voor belastingaanslagen voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen en winstbewijzen waarbij artikel 11, vijfde lid, toepassing heeft gevonden, alsmede met betrekking tot het beëindigen van het uitstel van betaling. Tevens worden bij evengenoemde ministeriële regeling regels gesteld krachtens welke ter zake van de belasting waarvoor op de voet van de vorige volzin uitstel van betaling is verleend, kwijtschelding van belasting kan worden verleend en tot welke bedragen.

Hoofdstuk IX Aanslagen

Art. 40 en 41. (Vervallen)

Voorheffingen

Art. 41A. Als voorheffing op de inkomstenbelasting wordt aangemerkt de geheven belasting, daaronder niet begrepen de bij naheffing toegepaste verhoging, ingevolge de:

a. Landsverordening op de Loonbelasting 1976;

b. Landsverordening op de dividendbelasting 2000;

c. op de spaarvermogensheffing, bedoeld in de Landsverordening spaarvermogensheffing (P.B. 2006, no. 50) gelijkende bronheffing die ten aanzien van binnen Sint Maarten wonende belastingplichtigen wordt ingehouden door een land waarmee het Koninkrijk der Nederlanden ten behoeve van Sint Maarten een overeenkomst heeft gesloten betreffende automatische gegevensuitwisseling inzake inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling.

Art. 41B. 1. Een aanslag wordt niet vastgesteld en verrekening van voorheffingen blijft achterwege tenzij:

Loonbelasting
eindhelling

- a. de verschuldigde belasting de totale voorheffingen met meer dan f. 300 te boven gaat;
 - b. op grond van artikel 8, vierde lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 vermindering van loonbelasting is verleend;
 - c. de belastingplichtige binnen 18 maanden na afloop van het belastingjaar aangifte heeft gedaan.
2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt de aanslag vastgesteld op nihil en blijft verrekening van voorheffingen achterwege indien het totaal van die voorheffingen de verschuldigde belasting met niet meer dan f. 150 te boven gaat.
3. Onverminderd het bepaalde in het eerste en tweede lid vindt restitutie op of invordering van een belastingaanslag slechts plaats indien het te restitueren of te vorderen bedrag meer bedraagt dan f. 50.

Art. 42. (Vervallen)

Hoofdstuk X t/m XIII (Vervallen)

Art. 43 t/m 53. (Vervallen)

Hoofdstuk XIV

Bijzondere bepalingen

Art. 54 t/m 57. (Vervallen)

- Art. 58.** 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.
2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Delegatie-be-
paling

Art. 59 t/m 63. (Vervallen)

Hoofdstuk XV (Vervallen)

Art. 64 t/m 72. (Vervallen)

Hoofdstuk XVI

Slot- en overgangsbepalingen

Slotbepalingen

Art. 73 t/m 74. (Vervallen)

- Art. 74A.** 1. Een ieder die op grond van een landsverordening of een landsbesluit houdende algemene maatregelen als inhoudingsplichtige is aangewezen voor personen die bij of voor hem in dienstbetrekking werkzaam zijn of zijn geweest, bestuurders, commissarissen en personen die niet anders dan op provisiebasis werken, hieronder begrepen, is aansprakelijk voor de niet of niet volledig ingehouden en afgedragen inkomstenbelastingbedragen vermeld op de aan hem toegezonden aanslagbiljetten of afdrachtilijsten.
2. Hij die niet of niet volledig voldoet aan het bepaalde in het eerste lid is aansprakelijk als ware hij zelf voor de in het eerste lid bedoelde belastingbedragen aangeslagen.
3. Betreft het een lichaam, hetzij privaatrechtelijk, hetzij publiekrechtelijk dan is mede aansprakelijk de bij dat lichaam met de leiding van de loonadministratie belaste persoon.
4. De invordering van de in de vorige leden bedoelde belastingbedragen of het totaal van deze belastingbedragen geschiedt door middel van een dwangsschrift.

Aansprake-
lijkheid voor
loonbelasting

Art. 74B t/m 74D. (Vervallen)

Art. 75. Deze landsverordening kan worden aangehaald onder de titel: 'Landsverordening op de inkomstenbelasting'.

Citeertitel

Art. 76. (Vervallen)

Overgangsbepalingen

Art. 77 t/m 82. (Vervallen)

Overgangsrecht inkomstenbelasting

Artikelen 5, lid 4, 23E, lid 3 en 4, en 81, lid 3 en 4.

(Art. IX, lid 1, P.B. 2001, nr. 145):

1. De artikelen 5, vierde lid, 23E, derde en vierde lid, en 81, derde en vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, zoals deze luiden op 31 december 2000, blijven van toepassing op lichamen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op evengenoemde dag.

Art. 5, lid 4, luidde op 31 december 2000 als volgt:

4. Voor de toepassing van de voorgaande leden van dit artikel wordt een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 8A, artikel 8B, artikel 14 of artikel 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 als niet bestaand beschouwd.

Art. 7, lid 2.

(Artikel V, lid 3, (P.B. 2000, no. 76):

Ingeval van een recht op periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 worden voor de toepassing van die bepaling uitkeringen en verstrekkingen, die op grond van het betreffende recht zijn ontvangen vóór de datum waarop artikel II, onderdeel F, in werking treedt (1 januari 2001, Red.) en tot het inkomen werden gerekend, niet in aanmerking genomen.

Art. 8, onderdeel o.

(Art. VII, lid 1, P.B. 1999, nr. 147):

1. Artikel 8, onderdeel o, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, zoals dat luidde op de dag vóór die waarop deze landsverordening in werking treedt (Bew.: 30 september 1999), blijft van toepassing op rente uit daarin bedoelde obligatieleningen uitgegeven vóór de datum van inwerkingtreding van deze landsverordening.

Art. 8, onderdeel o, luidde op 30 september 1999 als volgt:

o. rente uit obligatieleningen uitgegeven door de rechtspersoon de Nederlandse Antillen of een of meerdere eilandgebieden van de Nederlandse Antillen;

Art. 16, lid 1, onderdeel a, onder 1e en h.

(Artikel V, lid 4, 8 en 9, P.B. 2001, no. 94):

4. Ingeval van een verplichting tot betaling van lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel a, onder 1e, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 worden als tegenwaarde van de prestatie in dat artikel niet in aanmerking genomen de termijnen die vóór 1 januari 2001 zijn betaald.

8. De beperking van de hypotheekrente, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, geldt niet voor een door de belastingplichtige vóór 1 augustus 2000 afgesloten hypotheek ten behoeve van een woning die hem vanaf die datum onafgebroken als hoofdverblijf ter beschikking heeft gestaan.

9. In afwijking van het bepaalde in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 blijft artikel 16, eerste lid, onderdeel h, van genoemde landsverordening, zoals dat luidde op 31 juli 2000 van toepassing ten aanzien van de grondbelasting over het belastingjaar 1999 en ouder.

Art. 17, lid 1, onderdelen e en f.

(Art. IX, lid 2 P.B. 2001, nr. 145):

2. Artikel 17, eerste lid, onderdelen e en f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, zoals dit luidde op 31 december 2000, blijft van toepassing op vennootschappen als bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luiden op evengenoemde dag.

Art. 17, lid 1, onderdeel e en f, luiden op 31 december 2000 als volgt:

e. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een binnen de Nederlandse Antillen gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 9A, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die

krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, lid 1, onder 3°;

f. vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarbij het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen zoals bedoeld in de artikelen 8A, 8B, 9A, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 en van lichamen die krachtens de Landsverordening op de Scheepsregistratiebelasting 1987 niet onderworpen zijn aan de winstbelasting;

AB 2013, GT
no. 413

Aftrekregeling voor een specifieke categorie buitenlandse belastingplichtigen

MR met algemene werking van ter uitvoering van artikel 58, eerste lid, onderdeel a, LIB en artikel 22 LLB.

**Keuze-
mogelijkheid**

Art. 1. Personen die niet in Sint Maarten wonen en wiens zuiver inkomen geheel of nagenoeg geheel in Sint Maarten aan de heffing van inkomstenbelasting of loonbelasting, AOV/AWW en AVBZ premie onderworpen is worden op hun schriftelijk verzoek aan de Inspecteur der Belastingen als binnenlands belastingplichtig beschouwd voor de toepassing van de artikelen 16, 16A, en 23A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en de hiermee overeenstemmende bepalingen van de Landsverordening op de loonbelasting en de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering.

**Intrekking oude
regeling**

Art. 2. De “Beschikking fiscale behandeling inwoners Franse gedeelte Sint Maarten” (P.B. 1988, no. 71) wordt ingetrokken.

**Inwerking
treding
Citeertitel**

Art. 3. (regelt de inwerkingtreding)

Art. 4. Deze regeling kan worden aangehaald als: Aftrekregeling voor een specifieke categorie buitenlandse belastingplichtigen.

Regeling ex-patriates

MR met algemene werking van de 30ste augustus 2010 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de ALL.

AB 2017, GT
no. 17

Ink B

Overwegende:

Dat bepaalde deskundige werknemers op de Nederlands-Antilliaanse arbeidsmarkt niet of slechts schaars beschikbaar zijn en dat het wenselijk is het aantrekken van deze werknemers uit het buitenland te vergemakkelijken;

Dat het in verband hiermee wenselijk is de regels ter zake van de heffing van de loonbelasting en de inkomstenbelasting voor deze werknemers te versoepelen;

Dat het, vooruitlopend op de komende herstructurering van de Nederlandse Antillen, gelet op de diversiteit van de (economische) realiteit van de verschillende eilandgebieden van de Nederlandse Antillen wenselijk wordt geacht om per eilandgebied te regelen welke sectoren de aanspraak kunnen maken op toepassing van de ex-patriate regeling;

Gelet op:

Artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

Heeft besloten:

Art. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

Definities

a. Inspecteur: de Inspecteur, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, onder 3e, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen;

b. ex-patriate: de werknemer die direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling te Sint Maarten gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar buiten het Eilandgebied Sint Maarten heeft gewoond;

c. werkgever: de inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

d. overheidsmedewerker:

i. ambtenaar als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht; of,

ii. persoon werkzaam op basis van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht, gesloten met Land Sint Maarten, met inbegrip van instellingen waar openbaar onderwijs wordt gegeven.

Art. 1a. Deze regeling is nog slechts van toepassing op overheidsmedewerkers voor zover die reeds voor inwerkingtreding van dit artikel als ex-patriates waren aangewezen.

Art. 2. Krachtens deze regeling kunnen faciliteiten worden verleend aan de ex-patriate:

Ex-patriate

a. die over een specifieke deskundigheid beschikt op wetenschappelijk- of hoger beroeps opleidingsniveau en tenminste drie jaar relevante werkervaring heeft; dan wel

b. geen wetenschappelijk- of hoger beroeps opleiding heeft genoten maar wel over tenminste vijf jaar relevante werkervaring op dat niveau beschikt en die een beloning van zijn werkgever geniet van tenminste Cg 100.000,-- per jaar;

c. wiens deskundigheid op de lokale arbeidsmarkt niet of in beperkte mate beschikbaar is.

Art. 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 wordt niet tot het loon van de ex-patriate gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:

Vrijgestelde
loonbestand-de-
len

a. vergoedingen en verstrekkingen voor zover die gezamenlijk per kalenderjaar niet meer dan Cg 25.000,-- bedragen;

b. vergoedingen ter dekking van kosten gemaakt ten behoeve van het bezoeken van scholen te Sint Maarten, alsmede gelijkwaardige onderwijsinstellingen buiten Sint Maarten, met dien verstande dat er per kind maximaal Cg 25.000,-- per kalenderjaar buiten de belastingheffing wordt gehouden;

c. vergoedingen ter dekking van de reiskosten verbonden aan de uitzending en repatriëring van de werknemer en diens gezin tot maximaal Cg 4.000,-- voor een alleenstaande Cg 8000,-- voor een echtpaar en Cg 12.000,-- voor een echtpaar met kinderen;

d. vergoedingen ter dekking van de hotelkosten gedurende maximaal twee maanden na de aankomst van de werknemer te Sint Maarten met dien verstande dat de vergoedingen niet hoger zijn dan Cg 10.000,-- voor de alleenstaande werknemer, Cg 15.000,-- voor een

echtpaar zonder kinderen en Cg 21.000,-- voor een echtpaar met kinderen;
e. vergoedingen ter dekking van de herinrichtingskosten bij vestiging te Sint Maarten tot een maximum van twee maanden loon met dien verstande dat het bedrag van Cg 12.000,-- niet wordt overschreden;
f. vergoedingen ter dekking van kosten verbonden met de huur van een vervoermiddel bij aankomst van de werknemer in te Sint Maarten gedurende maximaal 2 maanden met dien verstande dat de vergoedingen niet meer bedragen dan Cg 2700,-- per maand.

Netto loon afsprake

Art. 4. Indien de werkgever de door de werknemer verschuldigde loon of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de werknemer en werkgever schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Toekenning op verzoek

Art. 5. 1. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt de werknemer voor een periode van 5 jaar aangemerkt als ex-patriate in de zin van deze regeling. Het verzoek van de werkgever is mede ondertekend door de werknemer.
2. Indien de werkgever vóór het verstrijken van de in het eerste lid genoemde periode aannemelijk maakt dat tengevolge van het voortdurend gebrek aan specifieke deskundigheid op de arbeidsmarkt het noodzakelijk is dat de tewerkstelling van de ex-patriate wordt verlengd, kan de in het eerste lid genoemde termijn eenmalig worden verlengd met maximaal vijf jaar.
3. Het in het eerste en tweede lid bedoelde verzoek moet onder overlegging van een afschrift van de beschikking worden ingediend bij de Inspecteur.

Voorwaarden verzoek

Art. 6. 1. Het in artikel 5, eerste lid, bedoelde verzoek wordt ingediend, door de werkgever binnen drie maanden na aanvang van de tewerkstelling van de ex-patriate te Sint Maarten.
2. Het verzoek bevat de volgende gegevens van de werknemer:
a. zijn curriculum vitae;
b. afschriften van relevante diploma's, cijferlijsten en getuigschriften;
c. afschriften van de werk- en verblijfsvergunning voor zover het een en ander in het betreffende specifieke geval wettelijk is vereist;
d. afschrift van de arbeidsovereenkomst of ambtelijke aanstelling;
e. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.
3. De werknemer wordt als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling, met dien verstande dat bij overschrijding van de termijn genoemd in het eerste lid de werknemer niet eerder als ex-patriate wordt aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is gedaan.
4. Als bij het indienen van het verzoek de in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde vergunning niet kan worden overlegd wordt, indien aan de overige voorwaarden is voldaan, de werknemer als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling voor een periode van een jaar.
5. De periode van één jaar wordt verlengd tot en met vijf jaar indien vóór het verstrijken van het jaar de werk- en verblijfsvergunning aan de Inspecteur wordt overlegd.

Einde ex-patriate status

Art. 7. 1. Deze beschikking vindt niet langer toepassing indien de dienstbetrekking met de ex-patriate is beëindigd.
2. De werkgever is gehouden binnen een maand na beëindiging van de dienstbetrekking met de ex-patriate dit kenbaar te maken aan de Inspecteur.

Verandering werkgever

Art. 8. Indien de ex-patriate van werkgever verandert, kan op verzoek van de nieuwe werkgever de werknemer opnieuw als ex-patriate worden aangemerkt voor het nog niet verstreken gedeelte van de in artikel 5, eerste of tweede lid, bedoelde periode mits de periode tussen de beëindiging van de oorspronkelijke dienstbetrekking en de aanvang van de opvolgende dienstbetrekking niet meer dan drie maanden bedraagt en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.

Loonbelasting verplichtingen

Art. 9. 1. Deze regeling laat onverlet de formele verplichtingen en sancties ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 en de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en de bepalingen inzake het inhouden en afdracht van belastingen van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.
2. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het volbelast

loon aan te geven alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 3.

Art. 10. 1. Met de maximale boete, bedoeld in de artikelen 19 en 21 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt bestraft degene die:

Boeten

a. de verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling geheel of gedeeltelijk niet naleeft;

b. opzettelijk onjuiste informatie verschaft met regeling tot voor deze beschikking relevante zaken;

c. nalaat inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.

2. Indien één of meer van de in het eerste lid genoemde feiten zich voordoet worden de artikelen 3, 4, en 8 geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de desbetreffende werknemer.

Art. 11. Artikel 9, eerste tot en met vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 is, voor zover het betreft de categorie beroepskosten, niet van toepassing op de werknemer die wordt aangemerkt als een ex-patriate.

Uitsluiting
beperking be-
roepskosten

Art. 12. De Beschikking ex-patriates 1998 is niet van toepassing ten aanzien van het eilandgebied Sint Maarten.

Beschikking
ex-patriates
1998 niet van
toepassing
over-
gangs-recht

Art. 13. 1. De bepalingen van de Ministeriële beschikking van de 7de maart 1988 (P.B. 1988, no. 22) ter uitvoering van artikel 58, eerste lid, letter a, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) blijven gelden ten aanzien van beschikkingen die ingevolge die ministeriële beschikking zijn afgegeven.

2. Aanvragen om toepassing van de Beschikking ex-patriates 1998 die zijn ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze beschikking, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van deze beschikking tenzij de aanvrager alsnog verzoekt de aanvraag te behandelen overeenkomstig de bepalingen van de Beschikking ex-patriates 1998.

3. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt deze beschikking met ingang van 1 januari 2009, in afwijking van artikel 1, onder b, van deze beschikking, ook van toepassing verklaard op de werknemer die vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze beschikking reeds te Sint Maarten werkzaam was. Een verzoek als bedoeld in de eerste volzin kan slechts worden gedaan gedurende twee maanden na de datum van inwerkingtreding van deze beschikking.

4. Het in het derde lid bedoelde verzoek wordt onder overlegging van een afschrift van de beschikking ingediend bij de Inspecteur.

Art. 14. (Vervallen).

Publicatie

Art. 15. 1. (regelt de inwerkingtreding)

2. Deze regeling is uitsluitend van toepassing op Sint Maarten.

Inwerking
treding en
toepassing

Art. 16. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling ex-patriates.

Citeertitel

AB 2013, GT
no. 415

Overdracht
kindertoeslag
samenwonende
ongehuwde
ouders

Ministeriële regeling kindertoeslag ongehuwde ouder

MR met algemene werking van de 12de juni 2001 ter uitvoering van artikel 24A, achtste lid, LIB.

Art. 1. 1. De ongehuwde ouder, die bij de aanvang van het kalenderjaar recht heeft op de kindertoeslag, kan de toeslag overdragen aan de andere ongehuwde ouder met het hoogst persoonlijke inkomen, indien:

- a. de ouder met de andere ongehuwde ouder gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding voert met een eigen kind, een kind van de voormalige echtgenoot of een pleegkind jonger dan 27 jaar van één van hen of van hen beiden, mits beide ongehuwde ouders de leeftijd van 18 jaar hebben bereikt;
- b. de ouder blijk geeft van wederzijdse zorgplicht jegens de andere ongehuwde ouder door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de gezamenlijke huishouding dan wel anderszins; en
- c. het kind in het kalenderjaar op de kosten van de ouder en de andere ongehuwde ouder wordt onderhouden en opgevoed.

2. Het eerste lid, onderdeel a, vindt met betrekking tot het onafgebroken voeren van een gezamenlijke huishouding met een kind gedurende tenminste één jaar geen toepassing indien het kind elders verblijft om:

- a. een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding te volgen;
- b. (Vervallen)

3. Aan de voorwaarde, bedoeld in eerste lid, onderdeel c, is in ieder geval voldaan indien de ouder:

- a. vóór het tijdstip waarop het kind de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt dan wel het tijdstip waarop het kind vóór die leeftijd in het huwelijk is getreden, het ouderlijk gezag of de voogdij over het kind, overeenkomstig artikel 245 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek uitoefent dan wel het kind overeenkomstig artikel 227 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek heeft geadopteerd; of
- b. het kind overeenkomstig artikel 203 van boek 1 van het Burgerlijk Wetboek heeft erkend.

Gezamenlijke
keuze

Art. 2. 1. De gezamenlijke keuze van de ouder en de andere ongehuwde ouder voor de overdracht van het recht op kindertoeslag wordt gemaakt bij de aangiften van beide ouders. Zij dienen tegelijkertijd aangifte te doen bij de Inspecteur.

2. Een ongehuwde ouder die bij aangifte een keuze heeft gemaakt voor de overdracht van het recht op kindertoeslag, kan niet op deze keuze terugkomen indien er reeds een definitieve aanslag is opgelegd.

Uitsluiting
toepassing

Art. 3. De artikelen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de ouder en de andere ongehuwde ouder bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn zijn.

Verdubbeling
voor alleen-
staande ouder

Art. 4. 1. De kindertoeslag van de alleenstaande ouder, die bij de aanvang van het kalenderjaar daar recht op heeft, wordt verdubbeld indien de ouder:

- a. ongehuwd zijnde en
 - b. gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding voert met een eigen kind, een kind van de voormalige echtgenoot of een pleegkind jonger dan 27 jaar, mits de ongehuwde ouder de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en
 - c. in het kalenderjaar het kind op zijn kosten heeft onderhouden en opgevoed.
2. Artikel 1, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het eerste lid, onderdeel b.
3. Artikel 1, derde lid, is van toepassing op de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c.

Verzoek bij
aangifte

Art. 5. Het verzoek om toekenning van de dubbele kindertoeslag, bedoeld in artikel 4, wordt gedaan bij de aangifte van de ongehuwde ouder.

Art. 6. De artikelen 4 en 5 zijn niet van toepassing indien de ongehuwde ouder aan de voorwaarden, bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, voldoet.

Citeertitel

Art. 7. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling kindertoeslag ongehuwde ouder.

Inwerking
treding

Art. 8. (regelt de inwerkingtreding)

Ministeriële regeling werkkleding

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 9C, vijfde lid, onderdeel b, LIB en van artikel 6C, derde lid, LLB.

AB 2013, GT
no. 412

Art. 1. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder werkkleding:

Definitie
werkkleding

a. kleding, met inbegrip van schoeisel, die gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, moet worden gedragen en die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend daarvoor geschikt is; of

b. kleding, met inbegrip van schoeisel, waarvan het gebruik gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, zodanig is dat privé-gebruik daarna geheel of nagenoeg geheel niet mogelijk is.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, wordt kleding die niet uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan te dragen, als werkkleding aangemerkt indien:

a. de kleding is voorzien van een of meer duidelijk zichtbare, aan de inhoudingsplichtige gebonden beeldmerken met een oppervlakte van tezamen ten minste 70 vierkante centimeter en

b. deze beeldmerken onlosmakelijk aan de kleding zijn aangebracht.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een kledingstuk, dat een onlosmakelijk onderdeel is van de werkkleding, als werkkleding aangemerkt. Het is daarbij niet relevant of vorengenoemd onderdeel van de werkkleding in het privé-leven gedragen zou kunnen worden.

Art. 2. De Inspecteur kan, op verzoek van de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige, vaststellen of de kleding als werkkleding kan worden aangemerkt.

Vaststelling
door
Inspecteur

Art. 3. De waarde van de door de werkgever verstrekte of ter beschikking gestelde werkkleding wordt op nihil gesteld.

Waardering

Art. 4. (Vervallen)

Publicatie

Art. 5. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding

Art. 6. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling werkkleding.

Citeertitel

AB 2013, GT
no. 326

Ministeriële regeling uitstel van betaling aanmerkelijk belang

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 39 LIB.

Voorwaarden
waaronder
uitstel wordt
verleend

Art. 1. 1. De Ontvanger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Algemene Landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) verleent aan de belastingplichtige, die de Nederlandse Antillen metterwoon verlaat, op diens schriftelijk verzoek uitstel van betaling voor belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting terzake van de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen, winstbewijzen en schuldvorderingen als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdeel g, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63), mits de belastingplichtige voldoende zekerheid ten behoeve van de Ontvanger heeft gesteld.

2. Gedurende het uitstel vangt de dwanginvordering ingevolge de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen bijdragen en vergoedingen 1943 (P.B. 1942, no. 246) niet aan, dan wel wordt deze geschorst en vindt er geen verrekening van belastingschulden plaats.

3. Na de termijn van tien jaar, bedoeld in artikel 39 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, wordt het gehele op de belastingaanslag nog openstaande bedrag, met inbegrip van de interest op de belasting, waarvoor uitstel van betaling is verleend, kwijtgescholden.

4. De Ontvanger beëindigt het uitstel van betaling ingeval:

a. de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden vervreemd in de zin van artikel 11, vijfde lid, onderdelen a tot en met f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 - nadat de belastingplichtige de Nederlandse Antillen metterwoon heeft verlaten - voor zover de betaling van inkomstenbelasting aan deze aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen kan worden toegerekend;

b. de vennootschap waarin de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden gehouden haar onderneming geheel of nagenoeg geheel heeft gestaakt en haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd;

c. geen onderneming is gedreven en de vennootschap haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd, mits de uitkering - in verhouding met de belastingaanslagen betreffende de inkomstenbelasting waarover uitstel van betaling is verleend - van substantiële omvang is;

d. van faillissement of overlijden van de belastingplichtige;

e. de Ontvanger redelijkerwijs van oordeel is dat de verhaalbaarheid van de belastingschuld, waarvoor uitstel is verleend, in gevaar komt.

5. De Ontvanger kan aan de belastingplichtige kwijtschelding van inkomstenbelasting verlenen tot een bedrag gelijk aan de in het nieuwe woonland van de belastingplichtige feitelijk geheven belasting over voordelen uit vervreemding als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdelen e en f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, met dien verstande dat het bedrag aan kwijtschelding niet meer bedraagt dan het bedrag van de inkomstenbelasting waarvoor ter zake van de aandelen uitstel van betaling is verleend.

6. Ingeval zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 is de belastingplichtige verplicht de Ontvanger daarvan onverwijld schriftelijk in kennis te stellen.

Publicatie

Art. 2. (Vervallen)

Inwerkingtre-
ding

Art. 3. (regelt de inwerkingtreding)

Citeertitel

Art. 4. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling uitstel van betaling aanmerkelijk belang.

Standaardvoorwaarden geruisloze inbreng (Voorperiode N.V.)

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

Het is wenselijk om, in het kader van eenheid van beleid door de Belastingdienst, richtlijnen te geven met betrekking tot de inbreng van activa en passiva van een bedrijf dat valt onder de werking van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), in een nieuw op te richten naamloze vennootschap, om een soepeler toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting mogelijk te maken. Daartoe stel ik hierbij het volgende vast.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. In deze aanschrijving wordt verstaan onder:

- a. eenmanszaak: een bedrijf waarop de Landsverordening inkomstenbelasting van toepassing is;
- b. inbrenger: degene die zijn eenmanszaak in een nieuw opgerichte naamloze vennootschap inbrengt;
- c. de inspecteur: de Inspecteur der Belastingen.

2. Onder eenmanszaak wordt in deze aanschrijving mede verstaan het aandeel van een ondernemer in een maatschap, een vennootschap onder firma of een commanditaire vennootschap.

Art. 2. Ter zake van de inbreng van een eenmanszaak in een nieuw opgerichte naamloze vennootschap wordt de winst vastgesteld met inachtneming van de artikelen 8 en 9, mits die inbreng is geschied overeenkomstig de voorschriften in de artikelen 3 tot en met 7 van deze aanschrijving.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Art. 3. 1. De inbrenger en de naamloze vennootschap dienen door middel van een gezamenlijke verklaring binnen twee maanden na de oprichting van de naamloze vennootschap schriftelijk aan de Inspecteur te verklaren dat zij de voorschriften in de artikelen 4 tot en met 7 en 10, voorzover die hen aangaan, aanvaarden. De Inspecteur kan in bijzondere gevallen de termijn van twee maanden verlengen met een maand.

2. De verklaring, bedoeld in het eerste lid, dient vergezeld te zijn van:

- a. de geregistreerde voorovereenkomst van inbreng;
- b. de jaarrekening (verlies- en winstrekening, alsmede begin- en eindbalans) over het aan de oprichting van de naamloze vennootschap voorafgaande boekjaar van de eenmanszaak;
- c. een berekening van de goodwill;
- d. een berekening van het te plaatsen aandelenkapitaal van de naamloze vennootschap, met toelichting;
- e. de fiscale openingsbalans en de commerciële balans van de naamloze vennootschap;
- f. de akte van oprichting van de nieuw opgerichte naamloze vennootschap.

Art. 4. 1. Alle tot het vermogen van de eenmanszaak behorende activa en passiva dienen te worden ingebracht in de naamloze vennootschap, met dien verstande dat de Inspecteur een uitzondering kan maken voor activa en passiva die geen functie meer in de eenmanszaak vervullen.

2. De naamloze vennootschap dient de overgenomen activa en passiva van de eenmanszaak in haar fiscale openingsbalans op te nemen tegen dezelfde boekwaarde waarvoor deze zijn opgenomen in de fiscale eindbalans van de eenmanszaak.

3. De door de inbrenger gevormde fiscale reserve in de zin van artikel 10, vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 dient door de naamloze vennootschap in haar fiscale openingsbalans opgevoerd te worden als een door haar gevormde fiscale reserve.

Art. 5. De overeenkomst, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel a, dient te zijn geregistreerd bij de Inspecteur binnen zes maanden na het tijdstip waarop de onderneming voor rekening en risico van de naamloze vennootschap gaat lopen, waarbij het eerste boekjaar van de naamloze vennootschap aanvangt op het tijdstip van afsluiting van het

laatste volledige boekjaar van de ingebrachte eenmanszaak.

Art. 6. Afgezien van creditering ter zake van de op het tijdstip van overgang van de heffing van inkomstenbelasting over de eenmanszaak naar de heffing van winstbelasting materieel verschuldigde belastingen en premies AOV/AWW/AVBZ mag de inbrenger boven de ter zake van het ingebrachte vermogen te ontvangen aandelen in de naamloze vennootschap worden gecrediteerd voor een bedrag van ten hoogste 5% van het nominaal geplaatste en gestorte aandelenkapitaal van de naamloze vennootschap.

Art. 7. 1. De ter zake van het ingebrachte vermogen uit te geven aandelen in de naamloze vennootschap moeten, volgestort, a pari bij de inbrenger worden geplaatst.

2. Het nominaal geplaatste aandelenkapitaal wordt bepaald aan de hand van de waarde in het economisch verkeer, die op het in artikel 6 bedoelde tijdstip aan het vermogen van de eenmanszaak moet worden toegekend, met dien verstande dat de druk van de winstbelasting op de stille reserves, de goodwill en de vervangingsreserve wordt gesteld op ten hoogste 25% (inclusief opcenten).

Hoofdstuk III

De gevolgen van de inbreng

Art. 8. 1. Voor de heffing van winstbelasting bij de naamloze vennootschap en inkomstenbelasting bij de inbrenger wordt de door de eenmanszaak gedreven onderneming beschouwd als rechtstreeks door de naamloze vennootschap te zijn gedreven vanaf het tijdstip van de aanvang van het eerste boekjaar van de naamloze vennootschap, mits de naamloze vennootschap binnen twaalf maanden na de aanvang van het boekjaar tot stand komt en de inbreng eveneens binnen die termijn plaats vindt.

2. Winsten behaald tijdens de periode van terugwerkende kracht, bedoeld in artikel 5, worden toegerekend aan de naamloze vennootschap en worden samengevoegd met de winst van de naamloze vennootschap in haar eerste officiële boekjaar.

Art. 9. 1. Voor de toepassing van artikel 5, vierde lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 worden de in de naamloze vennootschap ingebrachte bedrijfsmiddelen van de eenmanszaak niet beschouwd als opnieuw door die vennootschap te zijn verworven.

2. De bij de inbrenger bestaande aanspraken op vervroegde afschrijving van die bedrijfsmiddelen gaan over op de naamloze vennootschap.

3. Voor de toepassing van artikel 9A, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 wordt de inbreng van bedrijfsmiddelen niet beschouwd als een vervreemding door de inbrenger. Voor de toepassing van artikel 5A, eerste lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 wordt deze inbreng niet beschouwd als een verwerving van die bedrijfsmiddelen door de naamloze vennootschap.

4. Voor de toepassing van artikel 5A, tweede lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 wordt investeringsaftrek die bij de inbrenger terzake van ingebrachte bedrijfsmiddelen in aanmerking is genomen, geacht bij de naamloze vennootschap in aanmerking te zijn genomen en wordt de desbetreffende investering door de naamloze vennootschap geacht te hebben plaatsgevonden op het tijdstip dat de investering door de inbrenger heeft plaatsgevonden.

Hoofdstuk IV

Vervreemdingsverbod

Art. 10. 1. De inbrenger zal gedurende een periode van drie jaren na de datum van oprichting van de naamloze vennootschap het juridische of economische belang bij de daardoor verkregen aandelen slechts mogen vervreemden na voorafgaande toestemming van de Inspecteur.

2. Met het vervreemden van aandelen, bedoeld in het eerste lid, wordt in ieder geval gelijkgesteld het verlenen van een koopoptie, het inkopen van eigen aandelen door de naamloze vennootschap en het gedeeltelijk terugbetalen van hetgeen op de aandelen is gestort, nadat de statuten dienovereenkomstig zijn gewijzigd.

Hoofdstuk V

Slotbepaling

Art. 11. Deze aanschrijving vindt toepassing met terugwerkende kracht tot 1 januari 2000.

Monumentenpanden, onderhoud (IB)

De Directeur der Belastingen heeft het volgende bekend gemaakt.

In de praktijk blijkt er behoefte aan richtlijnen omtrent de aftrekbaarheid van onderhoud van monumentenpanden, met name in geval het een woning betreft die door de eigenaar als hoofdverblijf gebruikt wordt of, die na onderhoud in vervolg op de aankoop, als hoofdverblijf zal worden gebruikt. Bij monumentenpanden speelt met name het onderscheid tussen verbetering en onderhoud een belangrijke rol. Sommige panden kunnen zo ver zijn verwaarloosd dat mogelijk eerder sprake is van een verbetering of nieuwbouw dan van onderhoud.

Gelet hierop en in verband met de gelijke behandeling van de onderhoudskosten van monumentenpanden acht ik het wenselijk hiervoor een aantal algemene richtlijnen te geven.

1. Onder monumenten kunnen voor toepassing van deze aanschrijving slechts worden gehouden panden die volgens een eilandelijke monumentenverordening zijn aangewezen tot beschermd monument dan wel een landhuis.

2. De huurwaarde wordt berekend op basis van de normale waardering van onroerend goed (8% van de waarde in het economisch verkeer) Daarbij hoeft geen rekening te worden gehouden met tuinen en grond voorzover dat meer is dan een gebruikelijk terrein bij een dergelijke woning. Een woning die niet is verhuurd aan derden, wordt aangemerkt als een eigen woning, waarvan de huurwaarde wordt aangegeven. De huurwaarde bijtelling is niet van toepassing voor een woning welke de eigenaar als hoofdverblijf ter beschikking staat.

3. Slechts de onderhoudskosten zijn aftrekbaar. De verbetering van het pand is niet aftrekbaar. Als verbetering hoeven echter niet te worden aangemerkt:

- het aanbrengen van moderne water-, elektra- en telefoonleidingen alsmede gasvoorzieningen. De bijbehorende apparatuur is niet aftrekbaar;
- voorzover nog niet in de hierna te noemen aantallen aanwezig, de aanleg van één badkamer per drie slaapkamers per etage, alsmede 1 badkamer voor de masterbedroom. Voor een bijbouw die historisch gezien een woonfunctie had, één badkamer per drie slaapkamers. Hierbij wordt uitgegaan van een normale, algemeen gebruikelijke badkamerfunctie, derhalve bijvoorbeeld geen jacuzzi;

- een keuken volgens algemeen gebruikelijke normen. De apparatuur echter niet, ook dan niet als sprake is van inbouwapparatuur;

- herstel van de tuin in een historisch verantwoorde staat;

- indien een zwembad historisch gezien bij het pand hoort, is de restauratie ervan aftrekbaar. Restauratie van een historisch niet bestaand zwembad, of de aanleg van een zwembad dat volgens de geschiedenis bij het pand aanwezig was maar nu feitelijk niet meer bestaat, komt niet voor aftrek in aanmerking.

4. Subsidies voor restauratie en onderhoud die door derden worden verstrekt, komen in mindering op de kosten van restauratie en onderhoud. De belanghebbende moet zich akkoord verklaren dat voorzover een lening ter financiering van een monumentenpand geheel of gedeeltelijk wordt kwijtgescholden, tot het bedrag van de kwijtschelding tot het inkomen wordt gerekend in het jaar waarin de kwijtschelding plaats vindt. De bijtelling als bedoeld in de vorige volzin vindt geen toepassing voorzover het bedrag der kwijtschelding nog in mindering kan worden gebracht van onderhoudskosten over een jaar waarvan de aanslag nog niet is opgesteld.

5. De waarde voor de gebruiksbelasting wordt op dezelfde wijze berekend als voor de inkomstenbelasting.

6. Voor de grondbelasting wordt de waarde belast inclusief alle bijbehorende terreinen.

Aanschrijving fictief rendement en dividenduitkering

Aanschrijving van de directeur de belasting inzake fictief rendement

Per 1 januari 2000 is artikel 5 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting (hierna: LIB) (PB 1999, no. 245) in het kader van het Nieuw Fiscaal Raamwerk voor de Nederlandse Antillen gewijzigd. Artikel 5 LIB geeft aan wat onder opbrengsten uit roerend kapitaal dient te worden verstaan. Op basis van het vierde lid worden niet-uitgekeerde winsten uit buitenlandse beleggingsmaatschappijen bij de aandeelhouder in aanmerking genomen, het zogenaamde fictief rendement. Met buitenlandse beleggingsmaatschappij wordt bedoeld een vennootschap die niet op de Nederlandse Antillen is gevestigd waarvan de bezittingen volgens de geconsolideerde balans grotendeels bestaan uit kredietverstrekkingen en beleggingen of daarmee vergelijkbare werkzaamheden. Het fictief rendement wordt jaarlijks gesteld op 4% van de waarde welke bij het begin van het kalenderjaar in het economische verkeer aan de aandelen, lidmaatschapsrechten en belangen kan worden toegekend.

Krachtens de Landsverordening van de 3de augustus 2001 houdende wijziging van de Landsverordening op de inkomstenbelasting (P.B. 2001, no. 94) is vanaf 1 januari 2001 het begrip “aanmerkelijk belang” verruimd. In artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB wordt een definitie gegeven van wat er onder winst uit aanmerkelijk belang wordt verstaan. Door de verruiming van het begrip “aanmerkelijk belang”, vallen ook reguliere voordelen uit een tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen onder de definitie van winst uit aanmerkelijk belang.

Vanuit de fiscale praktijk is aan mij de vraag gesteld op welke wijze vanaf 1 januari 2001 het voordeel, als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB uit een aanmerkelijk belang in een buitenlandse beleggingsmaatschappij dient te worden belast. Verder werd aan mij de vraag gesteld naar de verhouding tussen het eerste en het vierde lid van artikel 5 LIB. In dat kader maak ik het volgende bekend.

Hoofregel is dat het voordeel als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB jaarlijks wordt gesteld op vier procent. In het kader hiervan wil ik erop wijzen dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat het niet de bedoeling van de wetgever was om de werkelijke uitgekeerde dividenden te belasten.

Ingeval er sprake is van een voordeel, als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB uit een aanmerkelijk belang in een buitenlandse beleggingsmaatschappij, dient dit voordeel te worden gerekend tot het reguliere voordeel, als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB. Anders gezegd: artikel 11, eerste lid, onderdeel 3 LIB verleent toegang tot het bijzondere tarief van 25% exclusief opcenten ex artikel 24, vierde lid LIB, maar dan wel over het fictief rendement van artikel 5, vierde lid LIB.

Voordelen als bedoeld in artikel 5, vierde lid LIB, worden beschouwd niet later te zijn genoten dan bij het einde van het kalenderjaar of het einde van de belastingplicht zo deze in de loop van het kalenderjaar eindigt.

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als: aanschrijving fictief rendement 2001.

Deze aanschrijving treedt in werking op 3 oktober 2001 en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Landsverordening Loonbelasting

Landsverordening op de Loonbelasting 1976

AB 2013, GT
no. 788

Art. A. In deze landsverordening wordt onder Minister verstaan de Minister van Financiën.

Algemene
bepaling

Hoofdstuk I

Belastingplicht

Art. 1. Onder de naam "loonbelasting" wordt een belasting van de werknemers geheven.

Heffing van
loonbelasting
Werknemer

Art. 2. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander.

2. Wie niet in Sint Maarten woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

a. zijn dienstbetrekking in Sint Maarten vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger in Sint Maarten vervulde dienstbetrekking;

b. in dienstbetrekking staat tot een Sint Maartens publiekrechtelijk rechtspersoon, dan wel uit andere hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere functie door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een in Sint Maarten gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Sint Maarten gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam.

3. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

4. Indien de dienstbetrekking als bedoeld in letter a van het tweede lid slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereen duurt, kan bij landsbesluit gehele of gedeeltelijke ontheffing van loonbelasting worden verleend.

5. De woonplaats van de werknemer wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Art. 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd elke arbeidsverhouding waarbij een gezagsverhouding bestaat tussen degene die werk opdraagt en degene die het uitvoert.

Dienst-
betrekking

2. Onder dienstbetrekking wordt tevens verstaan de arbeidsverhouding van:

a. de bestuurder of commissaris van een in Sint Maarten gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940;

b. het kind van 14 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

c. personen die niet anders dan op provisiebasis werken:

d. degene, die als artiest of beroepssportbeoefenaar optreedt en zijn woonplaats niet in Sint Maarten

e. degene, wiens functie op een benoeming berust;

f. degene die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, zich verbindt om persoonlijk een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;

g. degene die de in onderdeel f bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat.

3. Het tweede lid, onderdelen f en g, vindt geen toepassing indien de in onderdeel f bedoelde verbintenis rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden dan wel met Sint Maarten.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bedrijfssectoren en -takken worden aangewezen ten aanzien waarvan het tweede lid, onderdelen f en g, niet van toepassing is.

5. Als loon van de in het tweede lid, onder f, bedoelde uitvoerder wordt aangemerkt het gehele door de aanbesteder verstrekte loon, verminderd met het loon van de hulpen. Deze vermindering is slechts van toepassing voor zover de uitvoerder aan de aanbesteder een door hem en zijn hulpen ondertekende verklaring doet toekomen waaruit het loon van ieder van de hulpen blijkt.

Inhouds-
dings-plichtige

Art. 4. 1. Inhoudingsplichtige is:

a. degene, tot wie één of meer personen in dienstbetrekking staan;
b. degene, die aan één of meer personen loon uit vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of tot een ander verstrekt.

2. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd in de gevallen bedoeld in artikel 3, tweede lid, onder

a. het lichaam;

b. de ouder;

c. degene, van wie provisie genoten wordt;

d. degene, met wie het optreden is overeengekomen;

e. degene, te wiens laste de betaling komt;

f. de aanbesteder;

g. de aanbesteder.

3. Degene tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat wordt geacht aan de werknemer het loon te verstrekken dat deze uit hoofde van zijn dienstbetrekking geniet van een niet-inhoudingsplichtige.

4. Wie niet in Sint Maarten woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd indien hij in Sint Maarten een bedrijf of beroep als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting of een vaste inrichting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting heeft, dan wel in Sint Maarten één of meer personen in dienst heeft en door de Inspecteur als inhoudingsplichtige is aangewezen. In afwijking van de vorige volzin wordt een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 21a, eerste lid, voor de werkzaamheden ten behoeve van het werk als een inhoudingsplichtige beschouwd indien de uitvoering van het werk langer duurt dan 30 dagen.

5. De woonplaats of vestigingsplaats van de inhoudingsplichtige wordt naar artikel 1 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 beoordeeld.

6. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren, buitenlandse overheden, in door de minister te bepalen gevallen, alsmede door de Minister aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd. De consulaire vertegenwoordiger is evenwel inhoudingsplichtig, indien er voor zover hij naast het consulaire ambt een bedrijf of beroep uitoefent.

7. Ter vergemakkelijking van de heffing van de inkomstenbelasting kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gegeven ingevolge welke loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die:

a. termijnen van lijfrente of andere periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten;

b. uitkeringen genieten ter vervanging van gederfde of te derven periodieke uitkeringen.

Hoofdstuk II

Voorwerp van belasting

Heffings-grond-
slag

Art. 5. De belasting wordt geheven naar het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 7, vierde lid.

Loonbegrip

Art. 6. 1. Loon is al hetgeen onder welke naam of vorm ook uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking wordt verkregen. Niet in geld verkregen loon wordt in aanmerking genomen naar zijn geldswaarde.

2. Degene, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat, wordt geacht de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering, welke door zijn tussenkomst worden uitbetaald, als loon uit de dienstbetrekking te verstrekken.

3. Tot het loon worden niet gerekend:

a. de premies door de werkgevers betaald ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering en de Landsverordening Ziekteverzekering;

b. eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van het overlijden van de werknemer voor zover deze uitkeringen en verstrekkingen driemaal het loon over een maand niet overtreffen;

c. de toeslagen van de werkgevers op het loon van de werknemer, ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie, ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering;

- d. de verplichte bijdragen van de werkgever voor pensioenen en aan pensioenfondsen;
- e. de door de werkgever ten behoeve van de werknemer gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging, alsmede de aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten;
- f. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten tot verwerving van het loon, behoudens ter zake van:
 - 1e. posten als bedoeld in artikel 9C, eerste lid, met uitzondering van onderdeel h, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;
 - 2e. vervoerskosten als bedoeld in artikel 9C, derde lid, van de genoemde landsverordening voor zover meer wordt vergoed dan de aldaar genoemde prijs per kilometer;
 - 3e. vaste vergoedingen voor zover niet is voldaan aan door de Minister van Financiën nader te stellen regels.
- g. uitkeringen en verstrekkingen tot vergoeding van door de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geleden schade aan of verlies van persoonlijke goederen;
- h. uitkeringen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten van zijn opleiding of studie voor een beroep, alsmede verstrekkingen met betrekking tot zodanige opleiding of studie.

Art. 6A. 1. Onder pensioenregeling wordt verstaan een regeling die uitsluitend:

Pensioen-regeling

- a. ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit of ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en gewezen echtgenoten en van hun kinderen en pleegkinderen die de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest; en
 - b. een pensioen inhoudt dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloningen redelijk moet worden geacht en waarvan het lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt de pensioenverplichting voor de heffing van de winstbelasting rekent tot het binnenlandse ondernemingsvermogen.
2. De Minister van Financiën is bevoegd om:
- a. nadere regels te geven ten aanzien van het bepaalde in het eerste lid, onderdeel b;
 - b. onder door hem te stellen voorwaarden, bepaalde regelingen of groepen van regelingen die afwijken van het in het eerste lid bepaalde, als pensioenregeling in de zin van dit artikel aan te wijzen.

Art. 6B. 1. Ingeval van een gebeurtenis als hierna bedoeld, wordt op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip de aanspraak aangemerkt als loon uit een vroegere dienstbetrekking van de werknemer of de gewezen werknemer dan wel, indien deze is overleden, van de gerechtigde tot de aanspraak:

Belaste pensioen-aanspraak

- a. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling is niet langer als zodanig aan te merken;
 - b. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt afgekocht of vervreemd dan wel formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid;
 - c. een in Sint Maarten gevestigd lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt, houdt op in Sint Maarten te zijn gevestigd dan wel rekent de pensioenverplichting niet langer geheel tot het binnenlandse ondernemingsvermogen;
 - d. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt prijsgegeven, behoudens voor zover de aanspraak niet voor verwezenlijking vatbaar is.
2. Ingeval een verplichting ingevolge een pensioenregeling geheel of gedeeltelijk overgaat op een andere verzekeraar wordt de aanspraak ingevolge die regeling geacht te worden afgekocht. De eerste volzin is niet van toepassing voor zover deze verplichting geheel of gedeeltelijk overgaat naar een in Sint Maarten gevestigde verzekeraar die de pensioenverplichting rekent tot zijn binnenlands ondernemingsvermogen.
3. De Minister van Financiën is bevoegd om, onder daarvoor te stellen voorwaarden, het tweede lid, laatste volzin, ook van toepassing te verklaren op een pensioenverplichting welke geheel of gedeeltelijk overgaat op een in Nederland, Aruba dan wel een verdragsland gevestigde verzekeraar.

- Art. 6C.** 1. Niet in geld genoten loon wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend met dien verstande dat voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik daarvan meebrengt, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.
2. In afwijking van het eerste lid wordt, ingeval aan een werknemer in verband met het

Loon in natura en fooien

verrichten van arbeid een personenauto ter beschikking is gesteld, tot de inkomsten uit arbeid gerekend ten minste het bedrag waarmee 15% van de nieuwwaarde, met inbegrip van de omzetbelasting en de invoerheffingen, van de auto de vergoeding welke de werknemer ter zake van het gebruik, anders dan ten behoeve van het verrichten van arbeid, verschuldigd is, te boven gaat. Een door de werknemer aan de inhoudingsplichtige betaalde vergoeding ter zake van het gebruik van de personenauto komt in mindering op de in de vorige volzin bedoelde bijtelling tot ten hoogste het bedrag van die bijtelling. Andere vergoedingen of gemaakte onkosten kunnen niet in mindering worden gebracht.

3. De Minister van Financiën kan nadere regels geven met betrekking tot de waardering van aanspraken en van ander niet in geld genoten loon.

4. De Minister van Financiën kan in bepaalde gevallen of groepen van gevallen regels geven met betrekking tot het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden dat geacht wordt te zijn genoten. Hij kan ook bepalen dat een bedrag ter zake niet tot het loon behoort.

Hoofdstuk III

Wijze van berekening en inhouding

Voljaarsloon

Art. 7. 1. Het loon genoten over een ander loontijdvak dan een jaar wordt tot een voljaarsloon herleid.

Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt verkregen. Bij die herleiding wordt voor:

- a. halve-dagloners een jaar op 520 halve dagen gesteld;
- b. dagloners een jaar op 260 dagen gesteld;
- c. weekloners een jaar op 52 weken gesteld;
- d. quincena-loners een jaar op 26 quincena's gesteld;
- e. maandloners een jaar op 12 maanden gesteld;
- f. kwartaalloners een jaar op 4 kwartalen gesteld;

2. Een loontijdvak van niet meer dan 4 uren wordt op een halve dag gesteld.

3. Als voljaarsloon geldt voor de toepassing van deze landsverordening het in het kalenderjaar te verkrijgen loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden verkregen. Hierbij wordt uitgegaan van het loon over het tijdvak, hetwelk bij de aanvang van het kalenderjaar wordt verkregen of zo de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is ontstaan, het loon over het tijdvak, bij de aanvang van de dienstbetrekking.

4. Het zuiver voljaarsloon wordt verkregen door het voljaarsloon te verminderen, indien het een dienstbetrekking betreft van:

a. een in Sint Maarten wonende werknemer:

- met f. 500 ingeval van een bestaande dienstbetrekking, met dien verstande dat de aftrek niet meer bedraagt dan dat voljaarsloon;

- met de bijdragen van een werknemer in de verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering;

- met aan het loon verbonden verplichte bijdragen van de werknemer voor pensioen en pensioenfondsen;

- met 5% tot een maximum bedrag van f. 840,- voor de aan het loon verbonden verplichte bijdragen in spaar- en voorzieningsfondsen;

- premies als bedoeld in artikel 5 van de Regeling tegemoetkoming ziektekosten overheidsgespensioneerden (P.B. 1975, no. 249).

b. een niet in Sint Maarten wonende werknemer:

- met f. 500 ingeval van een bestaande dienstbetrekking, met dien verstande dat de aftrek niet meer bedraagt dan dat voljaarsloon.

Tabellen

Art. 8. 1. Het bedrag van de verschuldigde belasting over een loontijdvak van een jaar wordt vastgesteld overeenkomstig de in artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 bedoelde tabel, nadat hierop de basiskorting, bedoeld in artikel 24A van genoemde landsverordening, in mindering is gebracht alsmede de navolgende daarop van toepassing zijnde toeslagen:

a. de kindertoeslag, bedoeld in artikel 23A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, en ingeval de echtgenoot van de gehuwde geen persoonlijk inkomen als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van meergenoemde landsverordening heeft, wordt de toeslag verdubbeld;

b. de gehuwde wiens echtgenoot geen persoonlijk inkomen heeft als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van meergenoemde landsverordening: de alleenverdienertoeslag, bedoeld in

artikel 24A van meergenoemde landsverordening;

c. de ouderentoeslag, bedoeld in artikel 24A van meergenoemde landsverordening.

2. Indien de werknemer over loontijdvakken die geheel of gedeeltelijk samenvallen loon geniet uit meer dan één dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking dan wel van meer dan één inhoudingsplichtige en dit loon voor de berekening van de belasting niet wordt samengevoegd, kan de werknemer de basiskorting, kindertoeslag, alleenverdienertoeslag en de ouderentoeslag slechts in één dienstbetrekking dan wel tegenover één inhoudingsplichtige geldend maken.

3. De Minister is bevoegd met het oog op de uitvoering van deze landsverordening ter nadere uitwerking van de tabel, bedoeld in het eerste lid, loonbelastingtabellen, waaronder begrepen de tabel voor bijzondere beloningen, bedoeld in het derde lid, vast te stellen voor loontijdvakken waarvoor hij deze nodig acht. Bij het optellen van deze tabellen kunnen loonklassen en afrondingen worden aangebracht.

4. Tantièmes, gratificaties, overwerkloon en andere beloningen welke gewoonlijk slechts éénmaal of éénmaal per jaar worden genoten worden belast volgens de tabel voor bijzondere beloningen. In deze tabel worden jaarlonen en belastingpercentages opgenomen. Bij elk jaarloon komt het belastingpercentage overeen met het percentage dat verschuldigd is van de laatste duizend gulden van 90% van het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 7, vierde lid.

5. In de gevallen dat toepassing van dit artikel tot hardheden leidt, is de inspecteur bevoegd, hetzij op verzoek, hetzij ambtshalve deze hardheden op te heffen.

6. Indien dit niet tot een hoger belastingbedrag leidt mogen de in het derde lid bedoelde beloningen worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin zij worden uitbetaald.

7. In afwijking van het bepaalde in het derde lid¹¹ wordt als jaarloon in aanmerking genomen:

a. het in dat jaar genoten loon ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten; of

b. het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande jaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten.

8. Indien het bedrag van het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 7, vierde lid, gelijk is aan of minder is dan het bedrag op jaarbasis van het geldende minimumloon, wordt over dat voljaarsloon geen belasting geheven. Onder minimumloon wordt verstaan het minimumloon, bedoeld in de Landsverordening minimumlonen (P.B. 1972, 110).

Art. 9. 1. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde bedraagt de belasting 43% van het loon ingeval de werknemer zijn naam, adres of woonplaats niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt alsmede ingeval de werknemer ter zake onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit wist of redelijkerwijs had moeten weten.

Anonieme werknemers, buitenlandse artiesten

2. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde bedraagt de belasting ten aanzien van de niet in Sint Maarten wonende artiest die een overeenkomst van korte duur om als musicus of anderszins als artiest op te treden is aangegaan, 10% van de som van het loon verminderd met de in artikel 6, derde lid, onderdeel f, bedoelde bedragen.

Art. 10. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.

Inhouding op loon

2. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon: a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt; dan wel

b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

3. Ingeval op grond van een verdrag of andere regeling ter voorkoming van dubbele belasting geen loonbelasting behoort te worden ingehouden, mag de inhoudingsplichtige de inhouding slechts achterwege laten, indien de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring van de Inspecteur heeft doen toekomen.

4. Indien is overeengekomen dat het loon op een ongebruikelijk tijdstip zal worden genoten, wordt daarmee voor de toepassing van het tweede lid geen rekening gehouden.

Art. 11. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Ontvanger.

Afdracht op aangifte
Inhouding meer dan loon

Art. 12. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het tijdstip omschreven in artikel 10,

1. Bedoeld zal zijn vierde lid.

met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer.

Hoofdstuk IV en V (Vervallen)

Art. 13 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Bijzondere bepalingen

Boekhoud-ver-
plichting

Art. 19. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden:

- a. een loonboekhouding te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de belasting werd berekend en ingehouden;
- b. van de werknemer opgave te vragen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn;
- c. aan de Inspecteur opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar door de werknemer genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting;
- d. aan de werknemer opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van een kalenderjaar moet de verklaring desgevraagd worden gegeven over de tijd, waarin de werknemer in dat kalenderjaar bij hem in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

2. Om de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, te verkrijgen, reikt de inhoudingsplichtige aan de werknemer een loonbelastingverklaring uit:

- a. zodra hij ten aanzien van de werknemer inhoudingsplichtige wordt;
- b. op verzoek van de werknemer;
- c. zodra hij weet dat zich een wijziging heeft voorgedaan in de gegevens die de werknemer in de laatst ingeleverde loonbelastingverklaring heeft verstrekt en die wijziging tot gevolg heeft dat de werknemer een hoger bedrag aan belasting wordt verschuldigd.

3. De inhoudingsplichtige bewaart de loonbelastingverklaring bij de loonboekhouding tot ten minste tien jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking is geëindigd, dan wel waarin de loonbelastingverklaring door een ander is vervangen. Desgevraagd doet de inhoudingsplichtige de loonbelastingverklaring aan de Inspecteur toekomen binnen een door deze gestelde termijn.

Loonbelasting
verklaring

Art. 19A. 1. De werknemer is verplicht aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

2. De werknemer verzoekt de inhoudingsplichtige om uitreiking van een loonbelastingverklaring indien zich een wijziging voordoet met betrekking tot de omstandigheden die voor de heffing van belang zijn.

3. De werknemer aan wie een loonbelastingverklaring is uitgereikt, is verplicht de daarbij gevraagde gegevens te verstrekken door de loonbelastingverklaring duidelijk, stellig en zonder voorbehoud ingevuld en ondertekend in te leveren bij de inhoudingsplichtige vóór de eerste loonverstrekking waarbij de te verstrekken gegevens van belang zijn voor de inhouding van belasting.

Art. 20. (Vervallen)

Hoofdelijke aan-
sprakelijk-heid

Art. 21. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

- a. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde inhoudingsplichtige: de leider van zijn vaste inrichting in Sint Maarten zijn in Sint Maarten wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene, die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;
- b. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een in Sint Maarten gevestigde rechtspersoon: ieder van de bestuurders;
- c. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door een niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap of vereniging: ieder van de bestuurders;
- d. voor de belasting en de administratieve boete verschuldigd door twee of meer inhoudingsplichtigen: ieder van de inhoudingsplichtigen;
- e. voor de belasting welke de inhoudingsplichtige verschuldigd is in verband met het verrichten

van werkzaamheden door een werknemer die met instandhouding van de dienstbetrekking tot de inhoudingsplichtige door deze ter beschikking is gesteld van een derde om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn: die derde, behoudens voorzover hij aantoonbaar dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen. Onder derde wordt niet begrepen Sint Maarten.

2. De werknemer kan hoofdelijk aansprakelijk gesteld worden voor de van hem ten onrechte niet ingehouden loonbelasting, tenzij hij de Inspecteur tijdig van de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld.

3. Indien de inhoudingsplichtige niet in Sint Maarten woont of gevestigd is, kan de werknemer mede aansprakelijk worden gesteld voor de verschuldigde belasting.

4. Met afwijking in zoverre van hetgeen in artikel 11, eerste lid, is bepaald, kan de werknemer, die in dienstbetrekking is bij een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde inhoudingsplichtige en die Sint Maarten wenst te verlaten, terstond mede aansprakelijk gesteld worden voor de verschuldigde belasting.

Art. 21a. 1. In dit artikel wordt verstaan onder:

a. aannemer: degene, die zich jegens een ander, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;

b. onderaannemer: degene, die zich jegens een aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking het onder a bedoelde werk geheel of gedeeltelijk uit te voeren tegen een te betalen prijs.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de onderaannemer ten opzichte van zijn onderaannemer als aannemer beschouwd.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een aannemer gelijkgesteld degene, die zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk van stoffelijke aard uitvoert.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt ten opzichte van de aannemer als onderaannemer beschouwd de verkoper van een toekomstig goed, indien en voor zover de koop en verkoop voortvloeit uit of verband houdt met het in het eerste lid, onder a, bedoelde werk.

5. De aannemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting:

a. die de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door zijn werknemers ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen;

b. waarvan de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer ingevolge artikel 21, lid 1, onder e, hoofdelijk aansprakelijk is ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat te zijnen aanzien een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

6. Indien en voor zover een aannemer ingevolge een schriftelijke overeenkomst met een onderaannemer het bedrag waarvoor hij op grond van het vijfde lid hoofdelijk aansprakelijk is heeft overgemaakt op een rekening die door die onderaannemer bij een ingevolge de Landsverordening toezicht Bank- en Kredietwezen (P.B. 1972, no. 138) ingeschreven kredietinstelling ter zake van dat werk wordt gehouden voor betaling van belasting, wordt elke betaling die de onderaannemer voor dat doel voor het tijdvak waarin het werk is uitgevoerd ten laste van die rekening heeft gedaan, vermoed betrekking te hebben op dat werk.

Onder betaling van belasting, bedoeld in de vorige volzin, wordt mede begrepen een betaling door een onderaannemer aan zijn onderaannemer, welke betaling ingevolge een tussen hen gesloten schriftelijke overeenkomst wordt gedaan op een rekening als bedoeld in de vorige volzin. De Minister kan voor zoveel nodig in overeenstemming met de Minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken en Arbeid met betrekking tot de toepassing van dit lid nadere regelen stellen.

7. De aansprakelijk op grond van het vijfde lid geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een aannemer indien aannemelijk is dat de niet-betaling door de onderaannemer noch aan hem noch aan de aannemer te wijten is, dan wel, indien de aannemer uiterlijk binnen een week na dagtekening van de overeenkomst met de onderaannemer een afschrift van de door alle partijen ondertekende overeenkomst aan de Inspecteur der Belastingen heeft overgelegd.

Ketenaansprakelijkheid

Verhaal na hoofdelijke aansprakelijkheid

De overeenkomst dient in ieder geval te vermelden de naam of benaming en de woonplaats van de onderaannemer, het onderdeel van het werk waarvoor de onderaannemer zorg draagt, de plaats en de datum van het werk, de geschatte aanneemsom en de geschatte loonsom. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen aanvullende voorwaarden worden gesteld.

8. De voorgaande leden zijn niet van toepassing:

1e. indien een werk, tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden, geheel of grotendeels wordt verricht op de plaats, waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd, of

2e. indien de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden ondergeschikt is aan een tussen hen gesloten overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak.

Onderlinge ver-
haalregeling

Art. 21b. Op de aansprakelijkheid van degene, die op grond van artikel 21, lid 1, onder e of artikel 21a hoofdelijk aansprakelijk is wordt geen beroep gedaan alvorens de Inspecteur het bedrag tot hetwelk de aansprakelijkheid bestaat heeft vastgesteld bij een beschikking, welke de gronden vermeldt waarop de aansprakelijkheid berust.

Art. 21c.

1. Degene, die ingevolge artikel 21 lid 1 onder e of artikel 21a heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op de inhoudingsplichtige, die de belasting verschuldigd is.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde verhaal geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en twee of meer personen ingevolge artikel 21a hoofdelijk aansprakelijk zijn, moeten deze onderling in het onvoldaan gebleven deel bijdragen, in evenredigheid met het aandeel in het totaal van het te voeren werk dat ieder van hen door een onderaannemer heeft laten uitvoeren.

Indien dit aandeel niet kan worden vastgesteld, moeten zij onderling voor gelijke delen in het onvoldaan gebleven deel bijdragen. Degene, die meer heeft betaald dan zijn aandeel, heeft voor het meerdere verhaal op degene, die minder dan zijn aandeel heeft betaald. Een tekort, veroorzaakt doordat één van hen geen verhaal biedt, wordt over de anderen verdeeld naar evenredigheid van de gedeelten waarvoor de schuld ieder van hen aanging.

3. Ieder, die in de belasting heeft bijgedragen, blijft gerechtigd het bijgedragene alsnog van de inhoudingsplichtige die de belasting verschuldigd is, terug te vorderen.

4. Van de voorgaande leden kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Uitsluiting
ketenaan-spra-
kelijkheid

Art. 21d. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bedrijfssectoren en -takken worden aangewezen ten aanzien waarvan het bepaalde in artikelen 21, lid 1, sub e, 21a, 21b en 21c niet van toepassing is.

Delegatie-be-
paling

Art. 22. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Art. 23 t/m 24. (Vervallen)

Hoofdstuk VII en VIII (Vervallen)

Art. 25 t/m 33. (Vervallen)

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 34 t/m 35. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 36. Deze landsverordening kan worden aangehaald als “Landsverordening op de Loonbelasting 1976”

Inwerking-
trekking

Art. 37. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1976.

Landsbesluit ketenaansprakelijkheidAB. 2013, GT
no. 206

LB houdende algemene maatregelen, van de 23ste mei 2002 ter uitvoering van artikel 3, lid 4, en 21d, LLB jo. bepalingen in de sociale verzekeringswetgeving.

Aangewezen
uitgezonderde
bedrijfstakken

Art. 1. Als bedrijfssectoren en -takken, bedoeld in de artikelen 3, lid 4, en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254), juncto artikel 8, lid 9, van de Landsverordening Ongevallenverzekering (P.B. 1966, no. 14), artikel 8, lid 1, van de Landsverordening Ziekteverzekering (P.B. 1966, no. 15), artikel 22, lid 3, van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211), artikel 29, lid 3, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en artikel 32, lid 3, de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194), worden aangewezen:

landbouw, jacht en bosbouw: Zoals omschreven in letter A, onderdelen 01 en 02, van de door het Centraal Bureau voor de Statistiek gehanteerde bedrijfstakclassificatie, versie 2 mei 1998, op basis van de International Standard Industrial Classification, of all Economic Activities (hierna te noemen CBS versie 2 mei 98);

visserij, viskwekerijen en aanverwante dienstverlening: Zoals omschreven in letter B, onderdeel 050, CBS versie 2 mei 98;

mijnbouw: Zoals omschreven in letter C, onderdelen 10 tot en met 14, CBS versie 2 mei 98;

industrie: Zoals omschreven in letter D, onderdelen 15 tot en met 37, CBS versie 2 mei 98;

electriciteits-, gas- en watervoorziening: Zoals omschreven in letter E, onderdelen 40 en 41, CBS versie 2 mei 98;

groot- en kleinhandel, reparatie van motorvoertuigen en huishoudelijke producten: Zoals omschreven in letter G, onderdelen 50, 51 en 52, CBS versie 2 mei 98;

hotels en restaurants: de bedrijfstakken zoals omschreven in letter H, onderdelen 551 en 552, CBS versie 2 mei 98;

vervoer, opslag en communicatie: Zoals omschreven in letter I, onderdelen 60 tot en met 64, CBS versie 2 mei 98;

financiële dienstverlening: Zoals omschreven in letter J, onderdelen 65, 66 en 67, CBS versie 2 mei 98;

onroerend goed, verhuur en zakelijke activiteiten: Zoals omschreven in letter K, onderdelen 70 tot en met 74, CBS versie 2 mei 98;

overheidswezen en defensie, verplichte sociale verzekeringen, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter L, onderdeel 75, CBS versie 2 mei 98;

onderwijs, voor zover zal niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter M, onderdelen 801 tot en met 804, CBS versie 2 mei 98;

gezondheidszorg en sociaal werk: Zoals omschreven in letter N, onderdelen 851, 852 en 853, CBS versie 2 mei 98;

overige maatschappelijke, sociale en persoonlijke dienstverlening: Zoals omschreven in letter O, onderdelen 90 tot en met 93, CBS versie 2 mei 98;

Particuliere huishoudens met personeel in loondienst, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter P, onderdeel 95, CBS versie 2 mei 98;

Extra-territoriale organisaties en lichamen; internationale en regionale organisaties, voor zover al niet uitgezonderd: Zoals omschreven in letter Q, onderdeel 99, CBS versie 2 mei 98.

Art. 2. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van 1 juni 2002.

Inwerking
treding

AB 2013, GT
no. 325

Regeling vaste vergoedingen

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3e, LLB.

Voorwaarden
onbelast-
baarheid vaste
vergoeding

- Art. 1.** Vaste vergoedingen als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting (P.B. 1975, no. 254) behoren niet tot het loon indien:
- de inhoudingsplichtige aannemelijk maakt dat deze vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van de noodzakelijke kosten die de werknemer tot verwerving van zijn loon maakt;
 - deze vergoedingen naar aard en veronderstelde omvang van de kosten zijn gespecificeerd.
2. Aan de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is in ieder geval voldaan indien om de drie jaar een steekproefsgewijs onderzoek van de werkelijk gemaakte kosten tot verwerving van het loon wordt verricht, waarbij de werknemer gedurende tenminste drie aaneengesloten maanden een overzicht bijhoudt van de werkelijk gemaakte kosten, met inbegrip van de declaraties en de betalingsbewijzen hiervan.
3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de toekenning van vergoedingen aan een groep van werknemers, die vanuit het kostenooqpunt redelijkerwijs geacht kunnen worden in dezelfde omstandigheden te verkeren, met dien verstande dat deze vergoedingen niet hoeven te worden afgestemd op de kosten die door een tot deze groep behorende individuele werknemer zijn gemaakt, maar kan worden volstaan met een door de desbetreffende groep van werknemers gemiddeld te maken kosten.
4. De Inspecteur kan op verzoek het bedrag, dat ingevolge het eerste tot en met het derde lid ten hoogste als vaste, vergoedingen in aanmerking wordt genomen, vaststellen.

Citeertitel

Art. 2. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Regeling vaste vergoedingen.

Inwerking
treding

Art. 3. (regelt de inwerkingtreding)

Regeling pensioenen

MR ter uitvoering van de artikelen 6A, tweede lid en 6B, lid 3, LLB.

AB 2013, GT
no. 811

Verzekeraar

Art. 1. 1. Als verzekeraar van een pensioen kan slechts optreden:

- een ondernemingspensioenfonds als bedoeld in de Landsverordening ondernemingspensioenfonds;
 - een levensverzekeraar als bedoeld in de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf;
 - een niet in Sint Maarten gevestigde professionele verzekeraar of pensioenfonds dat als zodanig wordt aangewezen door de bevoegde inspecteur;
 - een ander lichaam dan bedoeld in de onderdelen a, b, en c, dat in Sint Maarten is gevestigd, en de pensioenverplichting voor de heffing van winstbelasting rekent tot het binnenlands ondernemingsvermogen en voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden;
 - de natuurlijk persoon tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat of heeft gestaan en die voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden.
2. Het lichaam of de natuurlijk persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdelen d respectievelijk e, kan slechts als verzekeraar van een pensioen optreden ter uitvoering van pensioentoezeggingen als bedoeld in artikel 2, vierde lid van de Landsverordening op de winstbelasting respectievelijk pensioenen die bij of na het beëindigen van het dienstverband worden gedaan en die onmiddellijk na het eindigen van het dienstverband ingaan.
3. (Vervallen)

Art. 2. 1. Een maatschappelijk aanvaardbaar ouderdomspensioen bedraagt maximaal 70 % van het pensioengevend loon en wordt met een percentage van maximaal 2 % per jaar opgebouwd met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, waarbij een rekenrente in aanmerking wordt genomen van tenminste 4 %.

Aanvaardbaar
pensioen

2. De pensioenrechtleeftijd van een ouderdomspensioen is 60 jaar en het pensioen gaat niet eerder in dan het tijdstip waarop de werknemer de 55-jarige leeftijd heeft bereikt en gaat niet later in dan op 65-jarige leeftijd.

3. Indien het ouderdomspensioen eerder ingaat dan bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd wordt het ten opzichte van die leeftijd herrekend met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen.

4. Een ouderdomspensioen gaat niet uit boven 70 % van het pensioengevend loon op het tijdstip van ingang.

5. Het weduwe- of weduwnaarspensioen en het wezenpensioen bedraagt maximaal 70 % respectievelijk 14 % van het ouderdomspensioen, doch tezamen niet meer dan het voordien genoten pensioengevend loon.

6. Een invaliditeitspensioen bedraagt maximaal 80 % van het pensioengevend loon.

7. In afwijking van het in het eerste lid genoemde percentage, kunnen de pensioenuitkeringen in hoogte variëren waarbij de laagste niet minder bedraagt dan 75 % van de hoogste uitkeringen en de mate van variatie niet later dan op de ingangsdatum van het pensioen wordt vastgesteld.

8. Een partnerpensioen is toegestaan onder de voorwaarde dat de pensioengerechtigde een duurzame gemeenschappelijke huishouding voert met zijn partner, niet zijnde een bloed- of aanverwant in de rechte lijn. Van een duurzame gemeenschappelijke huishouding is sprake indien twee personen zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage in de kosten van de huishouding krachtens een notarieel verleden samenlevingscontract dat ten minste één jaar eerder is ingegaan en de partners op hetzelfde adres ingeschreven staan en daar ook feitelijk samenwonen.

Art. 3. 1. Het pensioengevend loon omvat maximaal alle structurele, vaste loonbestanddelen.

Pensioen-ge-
vend loon

2. Loon in natura kan tot het pensioengevend loon gerekend worden voor de waarde die op grond van de Landsverordening op de loonbelasting tot het fiscale loon wordt gerekend.

3. Loonstijgingen gedurende vijf jaren voorafgaand aan de in de pensioenregeling opgenomen pensioendatum mogen slechts in aanmerking worden genomen tot maximaal

2 % boven de gemiddelde loonindex met dien verstande dat in elk geval in aanmerking komen loonstijgingen als gevolg van gangbare leeftijdsperiodieken of gangbare functiewijzigingen.

4. Een loonverlaging kan buiten beschouwing blijven, voor zover deze het gevolg is van het aanvaarden van een deeltijdfunctie die tenminste 50 % van een voltijdfunctie belooft,

dan wel het terugtreden naar een lager gekwalificeerde functie, in de periode van 10 jaren direct voorafgaand aan de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum.

Waardering pensioenverplichtingen

Art. 4. 1. De waardering van pensioenverplichtingen vindt plaats met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, waarbij een rekenrente in aanmerking wordt genomen van tenminste 4 %.

2. Het pensioenlichaam kan een algemene reserve van maximaal 10 % van de wiskundige reserve aanhouden.

Inbouw AOV, werknemersbijdrage

Art. 5. 1. De in te bouwen uitkeringen ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering worden gesteld op ten minste de voor dat jaar geldende uitkeringen voor een gehuwde persoon.

2. Ingeval bij de berekening van een pensioenvoorziening gebruik wordt gemaakt van de in Nederland algemeen gebruikte sterftetabellen, wordt daarbij slechts een leeftijdterugstelling van maximaal twee jaar toegepast.

3. De werknemersbijdrage bedraagt maximaal 50 % van de pensioenlasten en niet meer dan 15% van het pensioengevend loon.

Tijdelijk bin-nenlandse werknemers

Art. 6. 1. De pensioenregeling van een werknemer die tijdelijk in Sint Maarten werkzaam is en die is ondergebracht bij een ander lichaam dan bedoeld in artikel 6A, eerste lid onder b, van de Landsverordening op de loonbelasting wordt op een daartoe strekkend verzoek als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A aangewezen indien:

a. de pensioenregeling voldoet aan de overige eisen van de pensioendefinitie genoemd in artikel 6A van de Landsverordening op de loonbelasting en de daarop gebaseerde regelgeving;

b. de werknemer afkomstig is uit Nederland, Aruba, of een ander land waarmee een voor Sint Maarten geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten en te zijner tijd de belastingheffing van de uitkeringen ten aanzien van deze aanspraken toekomt aan Nederland, Aruba of een ander verdragsland;

c. de werknemer voor een periode van maximaal vijf jaar werkzaam zal zijn in Sint Maarten en direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Sint Maarten gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar in het buitenland heeft gewoond;

d. de professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling.

2. Bij het verzoek om aanwijzing dat door zowel de werkgever als de werknemer kan worden gedaan, moeten de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt worden:

a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het land van herkomst waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit het in Nederland en Aruba opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;

b. een kopie van de arbeidsovereenkomst en de pensioenregeling;

c. bewijzen van deelname aan de buitenlandse pensioenregeling;

d. de naam en het adres van de werkgever;

e. het cribsnummer en identificatienummer alsmede het adres van de werknemer;

f. de vermoedelijke verblijfsduur van de werknemer.

3. De in het eerste lid genoemde aanwijzing geldt voor een periode van vijf jaar en kan worden ingetrokken zodra de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken ingevolge een pensioenregeling, niet meer aan de verplichtingen met betrekking tot het verschaffen van inlichtingen en gegevens voldoet dan wel geen of onvoldoende medewerking verleent bij de invordering van de verschuldigde belasting. Alsdan zijn de totale pensioenaanspraken belast.

Overdracht aan buitenlandse verzekeraar

Art. 7. 1. Indien in Sint Maarten opgebouwde pensioenaanspraken worden overgedragen aan een buitenlandse professionele verzekeraar of pensioenfonds wegens het aanvaarden van een dienstbetrekking in het buitenland, kan de Ontvanger ter zake van de verschuldigde belasting op verzoek van de belastingschuldige uitstel van betaling verlenen voor een periode van 10 jaar.

2. 10 jaar na het verlenen van uitstel van betaling plaatst de Ontvanger de belastingschuld op verzoek van de belastingschuldige geheel buiten invordering, indien wordt aangetoond dat de buitenlandse pensioenregeling op reguliere wijze wordt uitgevoerd en dat er geen sprake is van afkoop van pensioen of andere vormen van oneigenlijke afwikkeling van het pensioen.

3. Uitstel van betaling wordt onder de voorwaarden verleend dat:

- a. de bevoegde inspecteur akkoord is met de hoogte van het over te dragen kapitaal;
- b. het pensioenkapitaal rechtstreeks en in zijn geheel wordt overgedragen aan een professioneel pensioenfonds of verzekeraar in het nieuwe woonland ter verwerving van pensioenaanspraken;
- c. de overdracht van het pensioenkapitaal leidt tot een substantiële vermindering van het pensioentekort;
- d. het nieuwe woonland is Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Sint Maarten geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- e. in het nieuwe woonland een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week wordt aanvaard gedurende een periode van tenminste drie jaar;
- f. in de pensioenregeling afkoop, vervreemding en het bezwaren van het pensioen is verboden als mede het onderbrengen van het pensioen buiten Nederland, Aruba of een ander land waarmee een voor Sint Maarten geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- g. de buitenlandse professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling als mede zich bereid verklaard mee te werken aan de invordering van de verschuldigde belasting;
- h. ter zake van de overdracht of inkoop geen enkele aftrek op het inkomen van de belanghebbende of van zijn echtgenote of partner wordt toegepast.

Art. 8. Bij het verzoek om overdracht van pensioenkapitaal en uitstel van betaling dat bij de inspecteur wordt ingediend, worden de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt:

Voorwaarden
voor overdracht

- a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit het in Sint Maarten opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;
- b. de oude pensioenbrief of het pensioenreglement;
- c. de nieuwe pensioenregeling;
- d. een uitgebreide berekening en toelichting van de overdrachtswaarde en de nieuw verkregen pensioenrechten, waaruit tevens een eventueel resterend pensioentekort blijkt;
- e. een woonplaatsverklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland;
- f. een verklaring van de werkgever waaruit blijkt dat een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week is aangegaan voor tenminste drie jaar.

Art. 9. Het verleende uitstel van betaling wordt ingetrokken en de verschuldigde belasting is direct invorderbaar indien de pensioenregeling niet op reguliere wijze wordt uitgevoerd dan wel de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken niet meer voldoet aan de verplichtingen met betrekking tot het verstrekken van inlichtingen en gegevens.

Intrekking uit-
stel betaling

Art. 10. (Vervallen)

Art. 11. 1. Indien een belastingplichtige moet overgaan naar een actuair stelsel van waardering van pensioenverplichtingen wordt, zolang de waarde van de verplichtingen volgens het nieuwe stelsel uitkomt op een bedrag dat lager is dan de in aanmerking genomen waarde aan het einde van het laatste jaar waarin het oude stelsel nog toepassing vond, de laatstgenoemde waarde in aanmerking genomen.

Bestaande
pensioenen bij
buitenlandse
verzekeraar

2. Ingeval de belastingplichtige moet overgaan naar een actuair stelsel van waardering van pensioenverplichtingen en de pensioenuitvoerder een wijziging ondergaat, komen de pensioenlasten bij de nieuwe pensioenuitvoerder slechts in aftrek nadat het oude stelsel van

waardering van pensioenverplichtingen bij de oude pensioenuitvoerder door een actuariel berekende voorziening is ingehaald.

3. (Vervallen)

Art. 12. (Vervallen)

Art. 13. (Vervallen)

Aanwijzing
onzuivere als
zuivere pensi-
oenregeling

Art. 14. De bevoegde inspecteur wordt hierbij gemachtigd namens de Minister van Financiën onder voorwaarden, onzuivere pensioenregelingen aan te wijzen als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A, eerste lid van de Landsverordening op de Loonbelasting en de overdracht van pensioenverplichtingen goed te keuren overeenkomstig artikel 6B, derde lid, van eerder genoemde landsverordening.

Inwerking-tre-
ding

Art. 15. (regelt de inwerkingtreding)

Citeertitel

Art. 16. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling pensioenen.

Regeling grote evenementen 2010

AB 2013, GT
no. 716

MR met algemene werking van de ter uitvoering van art. 39, eerste lid, onderdeel a, ALL en art. 6, derde lid, onderdeel f, onder 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254).

Art. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

Definities

- a. artiest: de zanger of musicus, die deel uitmaakt van de meereizende muziekformatie, die zijn woonplaats in het buitenland heeft;
- b. werkgever: de inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254);
- c. groot evenement: een evenement op St. Maarten waarvan de exploitatiebegroting ten minste Cg 1.500.000,00 bedraagt, waar tenminste 4 internationaal toonaangevende artiesten optreden en waarvoor door de organisatie intensief internationaal wordt geadverteerd om buitenlandse bezoekers aan te trekken.

Art. 2. Deze regeling is van toepassing op artiesten die op een groot evenement op Sint Maarten optreden en waarvan de organisator een charitatieve instelling zonder winstoogmerk is.

Toepassing

Art. 3. 1. Een charitatieve instelling, zonder winst oogmerk dient, om als zodanig door de Inspectie te worden aangemerkt te voldoen aan de volgende vereisten:

Charitatieve
instelling

- a. De rechtsvorm dient een stichting te zijn met tenminste drie bestuursleden die allen woonachtig zijn in Sint Maarten.
 - b. De bestuursleden dienen jaarlijks een bewijs van "volledige compliance" van de stichting aan de fiscale regels van Sint Maarten te overleggen..
 - cd. De stichting heeft als enig doel het organiseren van grote evenementen.
 - d. De statuten dienen elke vorm van winstoogmerk en uitkeringen aan de bestuursleden expliciet te verbieden.
 - e. Mogelijke overschotten dienen aan, in de statuten bepaalde, charitatieve instellingen te worden uitgekeerd.
 - f. Wijziging van de statuten dienen door de inspecteur te worden geaccordeerd.
 - g. De stichting presenteert jaarlijks binnen 9 maanden na aanvang van het boekjaar een jaarrekening voorzien van een goedkeurende accountantsverklaring.
 - h. De bestuursleden stellen een exploitatiebegroting op van het grote evenement en dienen deze in bij de Inspecteur.
2. Voor elk groot evenement dient een verzoek bij de inspecteur te worden ingediend om als zodanig te kunnen worden aangemerkt.

Art. 4. 1. Bij de berekening van de verschuldigde belasting is de volledige basiskorting als bedoeld in artikel 24A, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, van toepassing.

Faciliteiten

- 2. Van het in geld verkregen loon wordt voor de artiest, 35% van deze beloning, als vaste vergoedingen als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel f onder 3e, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) aangemerkt.
 - 3. In afwijking van het bepaalde in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 wordt voorts niet tot het loon van de artiest gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:
 - a. beloningen in natura voor zover die per optreden niet meer dan Cg 1.500,-- bedragen;
 - b. de reiskosten welke in het kader van een optreden op een groot cultureel evenement worden gemaakt door of ten behoeve van de artiest;
- de verblijfkosten van de artiest gedurende maximaal 4 dagen na aankomst in Sint Maarten.

Art. 5. 1. Indien de werkgever met een groep artiesten, die deel uitmaken van een formatie, tot één bedrag aan loon en kostenvergoedingen is overeengekomen, wordt, op verzoek van de werkgever, een evenredig deel aan elk der artiesten toegerekend.

Toerekening
beloning aan
groep

- 2. Indien de werkgever de door de artiest verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de werknemer en werkgever schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Aanwijzing bij beschikking	Art. 6. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt de artiest voor een groot evenement aangemerkt als artiest in de zin van deze regeling.
Indiening verzoek	Art. 7. 1. Het in artikel 6 bedoelde verzoek wordt ingediend door de werkgever voor aanvang van de tewerkstelling van de artiest in Sint Maarten. 2. het verzoek bevat de volgende gegevens van de artiest: a. afschriften van relevante informatie; b. een afschrift van de overeenkomst; en c. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.
Verplichtingen	Art. 8. 1. Deze regeling laat onverlet de formele verplichtingen en sancties ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 met betrekking tot het inhouden en afdracht van de belasting, en de formele verplichtingen en sancties, bedoeld in de Algemene landsverordening Landsbelastingen. 2. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het volbelast loon aan te geven alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 4.
Straf-bepalingen	Art. 9. 1. Met de maximale boete, bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, wordt bestraft degene die: a. de verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling geheel of gedeeltelijk niet naleeft; b. opzettelijk onjuiste informatie verschaft met betrekking tot voor deze regeling relevante zaken; c. nalaat inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn. 2. Indien één of meer van de in het eerste lid genoemde feiten zich voordoet wordt de beschikking geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de desbetreffende artiest. 3. De werkgever en haar bestuur zijn aansprakelijk voor alle belastingen, interesten, boetes en kosten die voortvloeien uit de dienstbetrekking als bedoeld in deze regeling.
Publicatie en inwerkingtreding	Art. 10. (regelt de inwerkingtreding)
Citeertitel	Art. 11. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling grote evenementen 2010.

Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 1976

MR met algemene werking (P.B. 1978, no. 296).

AB 2013, GT
no. 187

Definities

Art. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

werknemer: werknemer in de zin van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976;
werkgever: degene, die ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 als inhoudingsplichtige wordt aangemerkt;
loon: al hetgeen ingevolge de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 tot het loon wordt gerekend;
premie: premie ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en ingevolge de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194);
huispersoneel: de werknemers, die in de huishouding van een privaat persoon uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke diensten verrichten.

Art. 2. 1. De premie en de loonbelasting van werknemers worden geheven door inhouding op het loon. De werkgever is verplicht de premie in te houden op het tijdstip waarop het loon: a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel

Tijdstip inhouding

b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

2. Bij het bepalen van de grondslag waarover loonbelasting en premies wordt geheven, vermindert de werkgever het loon slechts overeenkomstig een door de inspecteur ambtshalve of op verzoek van de werknemer genomen beslissing.

Art. 3. 1. Van een hardheid als bedoeld in artikel 8, vierde lid¹ van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 is sprake indien het bedrag van de aan de werknemer op te leggen definitieve aanslag in de inkomstenbelasting vermoedelijk meer dan een vierde lager zal zijn dan de van hem over het betreffende jaar of tijdvak in te houden loonbelasting.

Beschikking vermindering loonbelasting

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid is er tevens sprake van een hardheid indien het bedrag van de op te leggen definitieve aanslag vermoedelijk meer dan Cg 1.000,- lager zal zijn dan de over het betreffende jaar of tijdvak in te houden loonbelasting.

3. Binnen dertig dagen na de ontvangst van het verzoek tot opheffing van de hardheid, deelt de inspecteur zijn beslissing schriftelijk mee aan de werknemer. Een afschrift van de beslissing wordt naar de werkgever verzonden.

4. Een beslissing wordt geacht steeds zowel de heffing van loonbelasting als die van premies te betreffen tenzij het tegendeel blijkt.

5. De inspecteur kan de werkgever de afdoening van hardheden als bedoeld in artikel 8, vierde lid² van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 opdragen.

Art. 4. 1. De werkgever is verplicht aan de inspecteur, die hem te kennen geeft dat hij een beslissing bedoeld in de artikelen 2 en 3 herroept, het afschrift van de beslissing te doen toekomen. Na ontvangst van zodanige kennisgeving mag de werkgever bij de inhouding van de premie met de inhoud van de beslissing geen rekening meer houden.

Herroeping beschikking vermindering loonbelasting

2. Bij het eindigen van de dienstbetrekking stelt de werkgever de werknemer het afschrift van de beslissing ter hand. Indien de werknemer in de loop van het kalenderjaar bij dezelfde of een andere werkgever in dienst treedt, overhandigt hij aan deze het afschrift van de beslissing.

Art. 5. 1. De werkgever is gehouden een loonboekhouding te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premies en de loonbelasting werden berekend en ingehouden.

Loon-administratie, bewaarplicht

2. De loonadministratie moet tenminste gedurende zes jaren na het einde van het kalenderjaar waarop zij betrekking heeft, worden bewaard.

Art. 6. 1. De werkgever houdt loonbelasting in conform artikel 8 van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976.

Inhouding LB en premies

2. De werkgever houdt premies in naar de percentages die krachtens artikel 27, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en krachtens artikel 30,

1. Bedoeld zal zijn artikel 8, vijfde lid.

2. Bedoeld zal zijn artikel 8, vijfde lid.

eerste lid, van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering worden vastgesteld, doch maximaal naar de bedragen per loontijdvak die, indien gedurende een geheel kalenderjaar loon zou zijn genoten, in totaal het jaarlijks maximum zouden opleveren.

3. De werkgever houdt in onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer of zijn echtgenoot inhouden.

Art. 7. (Vervallen)

Gliding scale

Art. 8. 1. Van werknemers die een pensioenuitkering genieten wordt van de premie bij een pensioenuitkering per jaar van:³

Cg 7.066,61 of meer, doch minder dan Cg 13.175,41	45% geheven;
Cg 13.175,41 of meer, doch minder dan Cg 17.966,35	50% geheven;
Cg 17.966,35 of meer, doch minder dan Cg 22.757,52	55% geheven;
Cg 22.757,52 of meer, doch minder dan Cg 27.548,58	60% geheven;
Cg 27.548,58 of meer, doch minder dan Cg 32.339,63	65% geheven;
Cg 32.339,63 of meer, doch minder dan Cg 37.130,68	70% geheven;
Cg 37.130,68 of meer, doch minder dan Cg 41.173,15	75% geheven;
Cg 41.173,15 of meer, doch minder dan Cg 45.215,59	80% geheven;
Cg 45.215,59 of meer, doch minder dan Cg 49.258,07	85% geheven;
Cg 49.258,07 of meer, doch minder dan Cg 53.300,53	90% geheven;
Cg 53.300,53 of meer, doch minder dan Cg 57.363,35	95% geheven.

2. De tabel in het eerste lid wordt aangepast gelijktijdig met en overeenkomstig de tabel van artikel 2 van het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 21ste december 1965 ter uitvoering van artikel 26 lid 7 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83), en artikel 29 lid 7 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194), (P.B. 1965, no. 197).

Aangifte-formulieren, melding einde werkgeverschap

Art. 9. 1. De Directeur der Belastingen stelt het model van de aangifteformulieren vast.

2. De met de invordering van de premies en de loonbelasting belaste instantie verleent kwijting voor het ontvangen bedrag.

3. Hij die geen werkgever meer is, is verplicht hiervan aan de inspecteur mededeling te doen uiterlijk op de vijftiende dag van de maand, waarin hij heeft opgehouden werknemers in zijn dienst te hebben.

Aanwijzingen inspecteur

Art. 10. De werkgever is gehouden de aanwijzingen, welke de inspecteur hem inzake de inhouding van premie en loonbelasting verstrekt, op te volgen.

Jaaropgave

Art. 11. 1. De werkgever is desgevraagd gehouden na afloop van het kalenderjaar de werknemer, die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is, een verklaring af te geven betreffende de in dat kalenderjaar verkregen loon en ingehouden premie. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is de werkgever gehouden aan de werknemer desgevraagd een zelfde verklaring af te geven over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

2. Tegelijk met de opgaven bedoeld in artikel 55 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 dienen de daarbij behorende afschriften van beslissingen bedoeld in de artikelen 2 en 3 te worden ingeleverd.

Afdracht LB en premies huispersoneel

Art. 12. 1. De werkgever van huispersoneel is verplicht de premies en de loonbelasting, die hij van dat personeel heeft ingehouden of had moeten inhouden, halfjaarlijks en wel vóór 16 januari en vóór 16 juli op aangifte af te dragen.

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de met de invordering der premies belaste instantie.

3. De Directeur der Belastingen stelt het model van de aangifteformulieren vast.

Geen premie-aanslag indien geen aanslag IB

Art. 12A. Geen aanslag terzake van premie wordt vastgesteld indien op grond van artikel 41B van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 een aanslag terzake van inkomstenbelasting achterwege blijft.

3. Bedragen zijn voor het jaar 2012. Recentere bedragen konden bij afronding van dit boek nog niet worden verkregen.

Art. 13. 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel zijn:

Verval termijnen
aanslagen

a. de aanslagen, uitgereikt vóór of op 31 juli van het jaar waarop zij betrekking hebben, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand waarin het aanslagbiljet is uitgereikt, nog maanden van genoemd jaar overblijven. Op de vijftiende van elk dier maanden vervalt een termijn;

b. de aanslagen, uitgereikt na 31 juli van het onder a genoemde jaar, invorderbaar in vijf gelijke termijnen, vervallende achtereenvolgens op de vijftiende van elke maand, te beginnen met de maand volgende op die waarin de uitreiking plaats had.

2. De op grond van artikel 29B van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en van artikel 32B van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) opgelegde aanslagen, alsmede aanslagen van vijftien gulden of daarbeneden, moeten worden voldaan binnen 15 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.

Art. 13A. Onder aanslag in artikel 12a en artikel 13, eerste lid, wordt verstaan de aanslag, bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en artikel 32, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194).

Begrip aanslag

Art. 14. 1. (Vervallen)

Citeertitel en
inwerking
treding

2. Zij kan worden aangehaald als: “Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 1976”.

3. (regelt inwerkingtreding)

4. De Ministeriële Beschikking van de 21ste december 1965 (P.B. 1965, no. 198) ter uitvoering van artikel 29 lid 5 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en van artikel 32 lid 5 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) vervalt op 1 januari 1976.

5. De Ministeriële Beschikking van de 4de april 1978 (P.B. 1978, no. 124) ter uitvoering van artikel 29 lid 5 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en van artikel 32 lid 5 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) vervalt op 4 april 1978.

Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering

AB 2013,
GT 520

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

de Minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid;
de Bank: het Land Sint Maarten of een door deze bij landsbesluit aangewezen uitvoeringsorganisatie;
ingezetene: hij die in Sint Maarten woont;
de Inspecteur:

a. ten aanzien van de werkgever, die hetzij zijn woonplaats, hetzij zijn vestigingsplaats of bij gebreke daarvan voor de winstbelasting, zijn vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen;
b. ten aanzien van de verzekerde, die bij het begin van het betreffende jaar of bij aanvang van zijn premieplicht in de loop van het jaar, zijn woonplaats heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen.

Art. 2. 1. Waar iemand woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld, voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald.

2. Degenen, die metterwoon Sint Maarten gaat verlaten, maar binnen een jaar zich aldaar weder metterwoon vestigen, worden geacht ook tijdens hun afwezigheid in Sint Maarten te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Nederland of van een vreemde staat hebben gewoond.

3. Degenen, die tijdelijk in Sint Maarten verblijven en hetzij in Nederland wonen, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, worden als niet in Sint Maarten wonend beschouwd, indien hun verblijf niet langer dan een jaar duurt.

Art. 3. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de Bank, met dien verstande, dat de heffing van de premies geschiedt door de Inspecteur.

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de Bank, kan de Minister nadere regelen stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie der verzekerden.

Art. 4. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van Sint Maarten en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven.

2. In de gevallen, waarin ingevolge het bepaalde in het vorige lid aan instanties van Sint Maarten bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II

De kring der verzekerden

Art. 5. 1.¹ Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening is degene, die de leeftijd van 15 jaar, doch niet die van 65 jaar heeft bereikt, indien hij:

a. ingezetene is;
b. geen ingezetene is, doch in de inkomstenbelasting wordt aangeslagen als in Sint Maarten wonende belastingplichtige;
c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten Sint Maarten te wonen, doch terzake van buiten Sint Maarten verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Sint Maarten, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend binnen Sint Maarten te wonen en die terzake van Sint Maarten verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van

1. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

een andere mogelijkheid.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die niet ingevolge het eerste lid verzekerd zijn, als verzekerden in de zin van deze landsverordening worden aangemerkt.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan van het bepaalde in het eerste lid worden afgeweken:

- a. ten aanzien van vreemdelingen;
- b. ter voorkoming van samenloop van de verzekering ingevolge deze landsverordening met een overeenkomstige regeling buiten Sint Maarten;
- c. in de gevallen van tijdelijk verblijf of tijdelijke werkzaamheden hier te lande;
- d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en van de in dit lid onder b en c bedoelde personen.

Hoofdstuk III

Het ouderdomspensioen

§ 1. Het recht op ouderdomspensioen

Art. 6.² Degene, die verzekerd is geweest en de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening recht op ouderdomspensioen.

Art. 7. 1. Het ouderdomspensioen bedraagt Cg 1.398³ per maand.

2. Het pensioenbedrag, bedoeld in het eerste lid, wordt jaarlijks bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het derde lid aangepast aan de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie.

3. De jaarlijkse aanpassing van het pensioenbedrag vindt plaats met ingang van 1 januari van het komende jaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor het tweede kwartaal van het lopende jaar aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal van het daaraan voorafgaande jaar.

4. De minister kan van de jaarlijkse aanpassing van de bedragen een vooraankondiging toesturen aan aangewezen uitvoeringsorganisaties.

Art. 7A. 1.⁴ Degene aan wie een ouderdomspensioen is toegekend en die gehuwd is met iemand die jonger is dan 65 jaar heeft recht op een toeslag van ten hoogste Cg 957³ per maand, voorzover het gezamenlijk inkomen niet meer dan Cg 16.120 per jaar bedraagt.

2. De toeslag wordt door de Bank betaalbaar gesteld aan degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

3. De toeslag eindigt:

- a. wanneer degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is, de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;
- b. bij ontbinding van het huwelijk in de gevallen, genoemd in artikel 248 van het Burgerlijk Wetboek;
- c. bij overlijden van degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend of van degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is;
- d. bij intrekking van het pensioen of de toeslag;
- e. wanneer het gezamenlijk inkomen, bedoeld in het eerste lid, meer dan Cg 16.120,- per jaar bedraagt.

4. Onder inkomen in het eerste en derde lid, onderdeel e, wordt verstaan het zuiver inkomen, bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), verminderd met het ingevolge deze landsverordening uitgekeerde pensioen.

5. De toeslag eindigt met ingang van de maand, volgende op die, waarin het feit of de omstandigheid, bedoeld in het derde lid, heeft plaats gehad onderscheidenlijk is ontstaan, die het einde ten gevolge heeft.

6. De artikelen 12, 13, tweede tot en met vierde lid, 14, 15, 16, 18, 19, 22, 22a tot en met 22c, 23, 24, tweede lid, 34, 37, 38, 44, eerste lid, 47, 48 en 52 zijn van overeenkomstige toepassing op de toeslag.

7. Op de toeslag wordt een korting toegepast van:

2. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

3. Cijfers uit publicatie SZV '2025 AOV AWW Amounts'. Ten tijde van publicatie van deze wettenbundel zijn de officiële wetswijzigingen niet gepubliceerd.

4. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

Recht op
Ouderdoms-
pensioen

Omvang
pensioen,
indexering

Toeslag
gehuwden

a.⁵ 2% voor elk kalenderjaar, gelegen vóór 1 januari 1975, van 2 1/8% voor elk kalenderjaar tussen 1975 en 31 december 1990, van 2 2/9% voor elk kalenderjaar tussen 1991 en 31 december 2015, van 2 1/8% voor elk kalenderjaar tussen 2016 en 31 december 2019, en van 2% voor elk kalenderjaar na 31 december 2019, dat degene die gehuwd is met een persoon als bedoeld in het eerste lid, behoudens in bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gevallen, na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd van degene met wie hij gehuwd is, niet verzekerd is geweest;

b. 3% voor elke jaarpremie ingevolge deze landsverordening, welke degene die gehuwd is met een persoon als bedoeld in het eerste lid, schuldig nalatig is geweest te betalen.

8. Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing op de toeslag met dien verstande dat bij overlijden van degene, met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, is gehuwd, een bedrag van viermaal het ouderdomspensioen, genoemd in artikel 7, eerste lid, wordt uitbetaald.

9. De bedragen, genoemd in het eerste lid en het derde lid, onderdeel e, van dit artikel worden ingeval van aanpassing van het pensioenbedrag, bedoeld in artikel 7, tweede lid, op overeenkomstige wijze aangepast.

Art. 8. 1.⁶ Op het bedrag, bedoeld in artikel 7, eerste lid, wordt een korting toegepast van 2% voor elk kalenderjaar, gelegen vóór 1 januari 1975, van 2 1/8% voor elk kalenderjaar tussen 1975 en 31 december 1990, en van 2 2/9% voor elk kalenderjaar tussen 1991 en 31 december 2015, van 2 1/8% voor elk kalenderjaar tussen 2016 en 31 december 2019, en van 2% voor elk kalenderjaar na 31 december 2019, dat de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd, niet verzekerd is geweest.

2. Op het bedrag, genoemd in artikel 7, eerste lid, wordt een korting toegepast van 3% voor elke jaarpremie ingevolge deze landsverordening, welke de pensioengerechtigde schuldig nalatig is geweest te betalen.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank, regels gesteld omtrent de herleiding van gedeelten van jaarpremies tot gehele jaarpremies en van gedeelten van kalenderjaren, bedoeld in het eerste en tweede lid, alsmede artikel 7a, zevende lid, tot gehele kalenderjaren.

4. Na de korting, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt het ouderdomspensioen afgerond op volle guldens.

Korting op uitkering

§ 2. Toekenning, ingang, intrekking, herziening, betaling en einde van het ouderdomspensioen

Art. 9. 1. Het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen wordt op aanvraag toegekend door de Bank.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid is de Bank bevoegd het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen ambtshalve toe te kennen.

Toekenning door SVB

Art. 10. De aanvraag om ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen wordt ingediend ter plaatse door de Minister aangewezen.

Indiening aanvraag

Art. 11. 1. Het ouderdomspensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de belanghebbende aan de voorwaarden voor het recht op ouderdomspensioen voldoet.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan een ouderdomspensioen niet eerder ingaan dan een jaar vóór de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de aanvraag werd ingediend of waarin de ambtshalve toekenning plaats vond. De Bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige volzin afwijken.

Ingang uitkering

Art. 12. 1. Het ouderdomspensioen wordt door de Bank ingetrokken of herzien, wanneer degene aan wie het is toegekend, ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, daarvoor niet of niet meer in aanmerking komt, onderscheidenlijk voor een hoger of lager ouderdomspensioen in aanmerking komt.

2. De herziening van het ouderdomspensioen, welke voortvloeit uit een wijziging der omstandigheden en welke een verhoging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat in op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de wijziging dier omstandigheden heeft plaats gevonden. Het bepaalde in artikel 11, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Intrekking en herziening uitkering

5. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

6. Dit lid is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

3. De intrekking van het ouderdomspensioen of de herziening daarvan, welke een verlaging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat, behoudens in bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gevallen, in op de eerste dag der maand, volgende op die, waarin de dag der dagtekening van de kennisgeving ingevolge artikel 37, eerste lid onder a is gelegen.

4. De herziening van het ouderdomspensioen of de aanslag, die verband houdt met de toepassing van artikel 7, derde lid, en artikel 7a, negende lid, gaat, in afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid, in op de dag met ingang waarvan de in de artikelen 7 en 7a genoemde bedragen zijn herzien.

5. Ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere voorschriften worden gegeven. Daarbij kunnen tevens regelen worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het ouderdomspensioen.

Betaalbaarstelling

Art. 13. 1. Het ouderdomspensioen wordt betaalbaar gesteld door de Bank. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

2. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

3. Wanneer een gepensioneerde een ander machtigt om het ouderdomspensioen in ontvangst te nemen, onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag, waarop de machtiging wordt ingediend, onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening, onderscheidenlijk intrekking der machtiging.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld inzake de betaalbaarstelling van het ouderdomspensioen door organen, welke belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit anderen hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Uitbetaling aan verpleeginstelling e.d.

Art. 14. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerde in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbare gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd, en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het ouderdomspensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voor zover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande, dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging en verpleging bedragen.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in dit artikel het ouderdomspensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerde, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde, voorzover nodig in afwijking van het in artikel 17 bepaalde, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald aan het in het eerste lid van dit artikel bedoelde orgaan.

Verjaring

Art. 15. De termijnen van het ouderdomspensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Terugvordering

Art. 16.

1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ouderdomspensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Indien het ouderdomspensioen krachtens het bepaalde in artikel 12, derde lid met terugwerkende kracht is herzien of ingetrokken, kan hetgeen aan pensioen te veel of ten onrechte is uitbetaald, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht.

Einde uitkering

Art. 17. 1. Onverminderd het overigens in deze landsverordening bepaalde eindigt het ouderdomspensioen door:

1e. overlijden;

2e. intrekking.

2. Het ouderdomspensioen eindigt, behoudens het overigens in deze landsverordening

bepaalde, met ingang van de maand volgende op die, waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, die het einde tengevolge heeft.

Art. 18. 1. Het ouderdomspensioen is:

Nietige
handelingen

- a. onvervreemdbaar;
- b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
- c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gepensioneerde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.
2. Voor zover op grond van het eerste lid, onder c beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het ouderdomspensioen.
3. Volmacht tot ontvangst van ouderdomspensioen, onder welke vorm of welke benaming ook, door de gepensioneerde verleend, is steeds herroepelijk.
4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Art. 18A. 1. De Bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

Vermindering
door SVB

2. De Bank is eveneens bevoegd om het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van de door de Bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door de Bank verstrekte ouderdomspensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het ouderdomspensioen.

§ 3. De gevolgen van het overlijden van een pensioengerechtigde, dan wel van het overlijden van zijn echtgenote, respectievelijk haar echtgenoot.

Art. 19. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald.

Uitbetaling na
overlijden

2. De uitbetaling, bedoeld in het eerste lid, geschiedt aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de Bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Bank heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

Art. 20. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt een bedrag ineens, gelijk aan viermaal het ouderdomspensioen, genoemd in artikel 7, eerste lid, uitbetaald aan de persoon of personen die daarvoor naar het oordeel van de Bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de Bank heeft, onderscheidenlijk hebben ingediend.

Uitkering bij
overlijden

2. De uitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek als bedoeld in het eerste lid, bij de Bank is ingediend.

§ 4. Voorziening bij vertrek uit Sint Maarten

Art. 21. 1. Aan de verzekerde, die Sint Maarten metterwoon verlaat, wordt door de Bank op diens verzoek een verklaring afgegeven, vermeldende het aantal jaren dat de verzekerde voor zijn rechten krachtens deze landsverordening kan doen gelden tot aan de dag van zijn vertrek uit Sint Maarten. Alvorens deze verklaring wordt afgegeven moet de verzekerde de door hem verschuldigde premie, tot aan de dag van zijn vertrek, voldoen.

Verklaring
opgebouwde
rechten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank, regelen vastgesteld met betrekking tot de toekenning en betaalbaarstelling van ouderdomspensioenen, voor personen die buiten Sint Maarten wonen.

§ 5. Waarborg verplichtingen voortvloeiende uit deze Landsverordening

Art. 22. 1. Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de Bank van

Gewaarborgde
betaling

het ouderdomspensioen en het bedrag genoemd in artikel 19⁷, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

§ 6. Kerstuitkering

Recht op
kerstuitkering

Art. 22A. 1. Degene, die recht heeft op ouderdomspensioen in de maand september, heeft recht op kerstuitkering.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder degene, die recht heeft op ouderdomspensioen, mede verstaan degene, aan wie op grond van artikel 19 ouderdomspensioen wordt uitbetaald.

Omvang, uitbe-
taling

Art. 22B. 1. De kerstuitkering bedraagt 100 pct. van het bedrag aan ouderdomspensioen, waarop recht bestond in de maand september.

2. De uitbetaling van de kerstuitkering vindt eenmaal per jaar ambtshalve plaats in de eerste helft van de maand december. De Minister kan terzake nadere regelen stellen.

3. Het bedrag van de kerstuitkering, dat niet is ingevorderd binnen zes maanden na de eerste dag waarop het kon worden ingevorderd, wordt niet meer uitbetaald.

Overige
toepasselijke
bepalingen

Art. 22C. 1. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 13, 14, 16, 18, 19, 22 en 34 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de kerstuitkering, voor zover bij of krachtens deze paragraaf niet anders is bepaald.

2. De Minister kan met betrekking tot het bepaalde in deze paragraaf nadere regelen stellen. Daarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 22b, tweede lid.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing

Art. 23. De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen en uitkeringen als bedoeld in artikel 19⁸ en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten, alsmede de middelen benodigd voor het vormen en in stand houden van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve, worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

Ouder-
doms-fonds

Art. 24. 1. De premies worden gestort in een door de Bank te beheren Ouderdomsfonds.

2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen, de uitkeringen bedoeld in artikel 19¹ alsmede de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten komen ten laste van het Ouderdomsfonds.

Delegatie-be-
paling

Art. 25. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Ouderdomsfonds.

Maatstaf
premieheffing

Art. 26. 1. De premie wordt, met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden, geheven naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen en vastgesteld in een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

2. Onder inkomen wordt verstaan het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), vermeerderd met de krachtens laatstgenoemde landsverordening als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering en algemene weduwen- en wezenverzekering en verminderd met de ingevolge deze landsverordening en de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen.

3.⁹ Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 131.966,57 per jaar, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het bedrag van Cg 131.966,57 wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene, die niet het gehele jaar verzekerd is geweest.

4. □ Van verzekerden, die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen minder bedraagt dan Cg 10.857,44 per jaar, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, niet geheven.

7. Vermoedelijk dient dit artikel 20 te zijn. Het oorspronkelijke artikel 19 had betrekking op de uitkering bij overlijden. Deze is bij wijziging in P.B. 1995/228 opgenomen in artikel 20.

8. Vermoedelijk dient dit art. 20 te zijn.

9. Bedragen uit publicatie SZV 'Bedragen AOV AWW 2025'. Op het moment van publicatie van deze wetten bundel waren de officiële wetswijzigingen nog niet doorgevoerd..

5.¹⁰ Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen niet minder dan NAf 10.857,44 doch wel minder dan NAf 88.135,49 per jaar bedraagt, wordt premie, bedoeld in het eerste lid, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels slechts voor een deel geheven.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het eerste tot en met het vierde lid nadere regels worden vastgesteld en worden de bedragen, genoemd in het derde tot en met het vijfde lid, ingeval van aanpassing van het pensioenbedrag, met toepassing van artikel 7, tweede lid, op overeenkomstige wijze aangepast.

Art. 27. 1. Het in artikel 26, eerste lid, bedoelde premiepercentage bedraagt 13%, welk percentage kan worden aangepast bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Bank.

Vaststelling
premie-
percentage

2. Als regel wordt het premiepercentage telkens voor een periode van vijf jaren vastgesteld, en wel zodanig, dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de uitgaven van het Ouderdomsfonds over dat tijdvak te voldoen, alsmede om de in artikel 23 bedoelde reserve te vormen en in stand te houden.

Art. 28. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Tabellen

Art. 29. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, onder verrekening van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regels, met dien verstande, dat aan de verzekerde, die niet wordt aangeslagen in de inkomstenbelasting, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde premies.

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

2. De premie van verzekerden, die in dienstbetrekking werkzaam zijn, wordt geheven bij wege van inhouding door de werkgever. Indien de ingevolge artikel 26 lid 1 in totaal over een jaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het bepaalde in het vorige lid buiten toepassing.

3. Het bepaalde in de artikelen 3, leden 2, 3, 4 en 5, 4, leden 2 en 4, 21, lid 1, 21a, 21b, 21c en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, met dien verstande dat in plaats van "inhoudingsplichtige(n)" telkens gelezen wordt "werkgever(s)".

4. Invordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de Bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, heeft plaats volgens de regels, welke van toepassing zijn op de invordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de Bank in plaats van de Ontvanger met de invordering belast is.

5. De Minister en de Minister van Financiën geven voorschriften inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

6. Met betrekking tot het in dit artikel bepaalde, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regels worden vastgesteld voor bepaalde personen of groepen van personen.

Art. 29A. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden binnen vijftien dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie, binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

Afdracht op
aangifte door
werkgever

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Bank. Indien evenwel krachtens artikel 4 een instantie is aangewezen, geschiedt de aangifte bij die instantie.

10. Bedragen uit publicatie SZV 'Bedragen AOV AWW 2025'. Op het moment van publicatie van deze wetten bundel waren de officiële wetswijzigingen nog niet doorgevoerd..

3. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van de aangifte verlenen.
4. De inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.
5. Ook in de gevallen, dat geen premie behoeft te worden ingehouden, moet aangifte op de in de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden. Personen, die stellen geen werkgever te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifteformulieren binnen vijftien dagen na het einde van de maand, waarin de aangifteformulieren hen zijn verstrekt, indienen.
6. De inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

**Naheffing,
boete**

- Art. 29B.** 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.
2. De in de aanslag te begrijpen premie kan bij wijze van boete verhoogd worden met ten hoogste honderd procent doch tenminste vijftien gulden. De werkgever is niet gerechtigd deze boete op zijn werknemers te verhalen.
3. Indien aan de verplichting opgelegd in het vijfde lid van het vorige artikel niet wordt voldaan en ten gevolge daarvan de aanslag in zijn geheel moet worden verminderd, bedraagt de boete vijftien gulden.

**Teveel of te weinig ingehouden
of betaald**

- Art. 30.** 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat teveel of te weinig is ingehouden dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.
2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het vorige lid heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan Cg 5.-.
3. In het geval als bedoeld in het tweede lid blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

**Registratie
wanbetaling**

- Art. 31.** 1. Indien een verzekerde nalatig is gebleven de over een bepaald jaar verschuldigde premie geheel of gedeeltelijk te betalen, houdt de Bank, indien zij besluit, dat van een schuldig nalaten sprake is, daarvan aantekening. Hiervan wordt de verzekerde in kennis gesteld.
2. In de gevallen, waarin aantekening is gesteld als bedoeld in het eerste lid, kunnen de verzekerden alsnog gedurende vijf jaren na de kennisgeving van de aantekening de verschuldigde premies geheel of gedeeltelijk betalen. Voor zover de verschuldigde premies alsnog zijn betaald, wordt de aantekening als bedoeld in het eerste lid doorgehaald en de verzekerde voor de betreffende periode niet geacht schuldig nalatig te zijn geweest.
3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kunnen terzake van het bepaalde in de vorige leden, nadere regelen worden vastgesteld.

Aangifteplicht

- Art. 32.** 1. Degene, op wie volgens de bepalingen van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.
2. In de gevallen waarin geen aangifte is gedaan en als gevolg daarvan ten onrechte geen of onvoldoende premie is betaald, wordt de verzekerde geacht over het betreffende jaar schuldig nalatig te zijn geweest in de betaling der premie.

**Vrijwillige pre-
miebetaling**

- Art. 33.¹¹** 1. Verzekerden en gewezen verzekerden, beneden een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen leeftijd, welke niet hoger mag worden gesteld dan 65 jaar, zijn in de gevallen, onder de voorwaarden en overeenkomstig het tarief, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen, tot premiebetaling bevoegd over tijdvakken, gelegen na het bereiken van de leeftijd van 15 jaar, waarover zij niet verzekerd zijn of geweest zijn.
2. Degene, die van zijn bevoegdheid bedoeld in het eerste lid gebruik maakt, wordt over de tijd, waarover de premie is betaald, als verzekerde beschouwd.

11. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Art. 34. De gepensioneerde aan wie, alsmede het orgaan aan hetwelk het pensioen ingevolge het bepaalde in artikel 14 geheel of gedeeltelijk wordt uitbetaald, zijn verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke tot intrekking of verlaging van het pensioen aanleiding kan geven, schriftelijk mededeling te doen aan de Bank, binnen veertien dagen nadat genoemde feiten en omstandigheden zich voordoen.

Doorgeven
wijziging feiten
en omstan-
dig-heden

Art. 35. 1. Een ieder is verplicht aan de Bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening of aan enig door of van wege een dezer instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering der landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

Inlichtin-
gen-plicht,
inzage-plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het vorige lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 36. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering dezer landsverordening.

Medewerking
door overheids-
instanties

2. De minister is verplicht er zorg voor te dragen dat aan een der in het eerste lid van artikel 35 bedoelde instanties de door deze gevraagde gegevens kosteloos worden toegezonden.

Hoofdstuk VI

Bezwaar en beroep

Art. 37. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, welke

Schriftelijke
kennisgeving
van een beslis-
sing

a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen of uitkering of kerstuitkering, dan wel

b. betrekking heeft op een aantekening als bedoeld in het eerste lid van artikel 31.

2. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede bij wie beroep kan worden ingesteld.

3. Het in de vorige leden bepaalde is ten aanzien van een beslissing inzake het recht op kerstuitkering slechts van toepassing, indien de belanghebbende zulks verzoekt.

Art. 38. Tegen een beschikking waarvan ingevolge artikel 37 schriftelijk kennis is gegeven staat - behoudens indien het betreft een beschikking ingevolge artikel 19, derde lid, voor zover die uitkering op billijkheidsgronden is toegekend, of een beschikking ingevolge artikel 20, derde lid, dan wel een beschikking ingevolge artikel 22c, eerste lid, juncto artikel 13, tweede lid, of artikel 19, derde lid - voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg.¹²

Beroep bij
Gerecht in eerst
aanleg

Art. 39. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald zijn, naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

Overeenkom-
stig inkomsten-
belasting

2. De Inspecteur der Belastingen doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, welke mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

¹² De artikelen 19 en 20 hebben geen derde lid. Vermoedelijk is bedoeld artikel 19 lid 2 respectievelijk artikel 20 lid 1.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 dezer Landsverordening, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII

Overgangsbepalingen

Overgangs-
bepaling

Art. 40 t/m 43. (Vervallen).

Hoofdstuk VIIA

Toezicht

Bevoegdheden
aangewezen
personen

Art. 43A. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanige aanwijzing wordt bekend gemaakt in de Landscourant.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- alle inlichtingen te vragen;
- inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Delictsom-
schrij-
vingen

Art. 44. 1. Hij die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 34, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie.

2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 58, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

3. Hij, die niet voldoet aan de verplichting hem opgelegd in artikel 29A wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of een geldboete van de derde categorie.

Delictsom-
schrij-
vingen

Art. 45. Hij, die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delictsom-
schrij-
vingen

Art. 46. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Overtreding
delegatie-wet-
geving

Art. 47. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de eerste categorie.

Art. 48. (Vervallen)

Art. 49. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Curaçaosche Courant.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Opsporing
strafbare feiten

Art. 50. (Vervallen)

Art. 51. 1. De in artikel 43a bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving der bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere algemene verordening.

2. Hij, die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Geheim-
hou-dingsplicht

Art. 52. De in de artikelen 44, derde lid, 45, 46 en 51 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 44, eerste en tweede lid, en 47 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Misdrijven en
overtredingen

Hoofdstuk IX
Slotbepalingen

Art. 53. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen geregeld.

Nadere
regelgeving bij
landsbesluit

Art. 54. Indien in de pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever vóór het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 55 bepalingen zijn opgenomen, krachtens welke op het uit te keren pensioen een wettelijk ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen:

Inbouw AOV in
pensioen-rege-
lingen

1. dat het uit te keren of reeds toegekende pensioen met niet meer wordt verminderd dan met het deel van het ouderdomspensioen, dat evenredig is aan het gedeelte van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, dat de werkgever of het pensioenfonds voor zijn rekening neemt.
2. dat, behoudens in door de Minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, welke plaats vindt na de datum van beëindiging van de actieve deelneming aan de pensioenregeling, niet op het pensioen in mindering wordt gebracht.
3. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn pensionering de volle premie voor eigen rekening heeft betaald.
4. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen van de weduwe van de pensioengerechtigde voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn pensionering de volle premie voor eigen rekening heeft betaald.
5. dat het uit te keren reeds toegekende pensioen, indien dat wegens het niet-bereiken van het voor een volledig pensioen benodigde aantal dienst- of deelnemersjaren niet volledig is, met niet meer wordt verminderd dan met het deel van het voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, dat evenredig is aan het deel, dat het door de werkgever of het pensioenfonds uit te keren pensioen uitmaakt van het volledig pensioen.
6. dat indien een ouderdomspensioen uit meer dan één vervulde dienstbetrekking wordt genoten en op grond van het bepaalde in het eerste lid van dit artikel meerdere werkgevers en (of) meerdere pensioenfondsen een korting op het door hen uit te keren ouderdomspensioen kunnen toepassen, het totale voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het ingevolge deze landsverordening toegekende ouderdomspensioen over deze werkgevers en (of) pensioenfondsen dient te worden verdeeld in verhouding tot het aantal

dienst- of deelnemersjaren van de pensioengerechtigde bij elk dezer werkgevers en (of) pensioenfondsen.

7. dat niet in mindering mogen worden gebracht aanpassingen van de pensioenbedragen ingevolge het bepaalde in artikel 7, lid 6.

Ministeriële
goedkeuring
wijziging pensi-
oen-regelingen

Art. 55. 1. Wijzigingen in de pensioenregeling van een pensioenfonds of werkgever, waarbij:
a. bepalingen worden opgenomen krachtens welke het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht op het door het fonds of de werkgever in uitzicht gestelde of reeds toegekende pensioen dan wel
b. bepalingen, als bedoeld in artikel 54, worden herzien dan wel hieraan een nadere inhoud wordt gegeven;
c. de pensioenregeling, geldend voor de reeds in dienst zijnde werknemers, wordt aangepast aan de voorzieningen ingevolge deze landsverordening, behoeven de goedkeuring van de Minister.

2. Indien in een Pensioenregeling, bepalingen worden opgenomen als bedoeld in lid 1 onder a., dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen, dat, behoudens in door de Minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, welke plaats vindt na beëindiging van de actieve deelneming aan de Pensioenregeling niet op het pensioen in mindering wordt gebracht.

Delegatie-be-
paling

Art. 56. Ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 54 en 55 kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden vastgesteld.
Wijziging pensioenregeling bindend voor deelnemers.

Art. 57. De wijzigingen, als bedoeld in artikel 55, waarvoor de goedkeuring van de Minister is verkregen, zijn bindend voor al degenen, die onder de betreffende pensioenregeling zijn gepensioneerd dan wel uitzicht hebben op pensioen.

Premiedeel
werkgevers

Art. 58. Werkgevers, die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan deze werknemers ter compensering van de door hen verschuldigde premie een toeslag op het loon. Deze toeslag bedraagt ten minste 6,25% van het loon waarover premie krachtens deze landsverordening verschuldigd is.

Tijdelijk
onvoldoende
middelen
Ouderdoms-
fonds

Art. 59. Wanneer het Ouderdomsfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking van de uitkeringen en kosten, welke op grond van het tweede lid van artikel 24 ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan het fonds onder door de Minister en de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

Vrij van zegel en
registratie

Art. 60. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte en overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel,
inwerking
treding

Art. 61. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als "Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering".
2. De artikelen van deze landsverordening treden in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen verschillend kan worden gesteld, met dien verstande, dat artikel 55 in werking treedt met ingang van de dag na die der afkondiging van deze landsverordening.

Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden

LB houdende algemene maatregelen, van de 26ste juli 1960 ter uitvoering van artikel 5, derde en vierde lid van de Landsverordening AOV.

AB 2013, GT
no. 208

In buitenland
woonachtige
kinderen

Art. 1.¹ Als verzekerde in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) wordt aangemerkt, mits de betrokkene de leeftijd van 15 jaar, doch nog niet die van 65 jaar heeft bereikt en niet reeds ingevolge het eerste lid van artikel 5 van die landsverordening verzekerd is:

a. het buiten Sint Maarten wonende kind, voor hetwelk degene, die voldoet aan de in artikel 5, eerste lid onder c van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) gestelde voorwaarden, aanspraak heeft op kinderaftrek ingevolge de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943;

b. het buiten Sint Maarten wonende kind, voor hetwelk een ingezetene aanspraak op kinderaftrek heeft ingevolge de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

Art. 2. Niet wordt als verzekerde in de zin van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) aangemerkt:

Beperking kring
verzekerden

a. de ingezetene, die buiten Sint Maarten in dienstbetrekking arbeid verricht en terzake van die arbeid krachtens een in het land, waar hij werkt, geldende wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom verzekerd is;

b. degene, die niet geacht kan worden blijvend in Sint Maarten te wonen en die terzake van in Sint Maarten verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van door de Minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken Ontwikkeling en Arbeid aan te wijzen internationale organisaties;

c. degene, die niet geacht kan worden blijvend in Sint Maarten te wonen en die verzekerd is krachtens een buitenlandse wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom, in de gevallen door de Minister van Volksgezondheid, Sociale Zaken Ontwikkeling en Arbeid aan te wijzen;²

d. het eigen, het aangehuwde of het pleegkind van degene, die ingevolge artikel 5 tweede lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) of ingevolge het in dit artikel onder b en c bepaalde niet verzekerd is, mits het kind in Sint Maarten geen bedrijf of beroep uitoefent, noch aan de inkomstenbelasting is onderworpen;

e. degene, die buiten Sint Maarten woont en in de regel slechts gedurende korte tijd wordt geëngageerd om in Sint Maarten op te treden:

1. als leider of lid van een orkest, als solist, gastdirigent, voordrachtskunstenaar, goochelaar of anderszins als musicus of artiest;

2. als wielrenner, worstelaar, bokser of in het algemeen tot het als beroep uitoefenen van een tak van sport.

Art. 3. (Vervallen)

Art. 4. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag, waarop artikel 5 der Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) in werking treedt.

Inwerking
treding

1. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

2. Op grond van deze bepaling heeft de Minister van Sociale Zaken bepaald dat een ambtenaar in Nederlandse pensioengerechtigde overheidsdienst, die naar de Nederlandse Antillen is gedetacheerd, niet als verzekerde wordt aangemerkt.

Herleidingsregels

LB houdende algemene maatregelen, van de 26ste juli 1960 ter uitvoering van artikel 8, zevende lid¹ van de Landsverordening AOV.

Herleiding van
gedeelten van
kalenderjaren

Art. 1. 1. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd, niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) samengesteld² en herleid tot gehele kalenderjaren.

2. De samentelling en herleiding, in het vorige lid bedoeld, geschiedt met inachtneming van het volgende:

1. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

2. een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde, wordt:

a. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;

b. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

3. Een na de in het eerste en tweede lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een kalenderjaar blijft verder buiten beschouwing. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een kalenderjaar oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal gedurende een voor korting meetellend gedeelte van een kalenderjaar niet verzekerd is geweest.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend en recht op toeslag als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, heeft, is gehuwd.

Herleiding van
gedeelten van
jaarpremies

Art. 2. 1. Gedeelten van jaarpremies, welke de personen bedoeld in artikel 8, tweede lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) schuldig nalatig zijn geweest te betalen, worden voor de vaststelling van de kortingen in voormeld artikellid bedoeld, samengesteld en herleid tot gehele jaarpremies.

2. Voor de samentelling, in het vorige lid bedoeld, wordt elk gedeelte van een jaarpremie uitgedrukt in honderdsten van een jaarpremie. Daarbij wordt een gedeelte van een jaarpremie, dat minder bedraagt dan een honderdste jaarpremie, verwaarloosd.

3. Een na de in het eerste lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een jaarpremie blijft verder buiten beschouwing, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, en wordt voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het tenminste de helft van een jaarpremie bedraagt. Bedoeld overblijvend gedeelte wordt eveneens voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, doch de betrokkene over het gehele tijdvak, waarover hij verzekerd is geweest, schuldig nalatig zijnde, geen premie heeft betaald. Het bepaalde in de beide vorige volzinnen vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een jaarpremie oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal een gedeelte van een jaarpremie schuldig nalatig is geweest te betalen.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend en recht op toeslag als bedoeld in artikel 7a, eerste lid, heeft, is gehuwd.

Herleiding bij
verzekering
gedeelte van
een jaar

Art. 3. 1. Ten aanzien van degene, die slechts gedurende een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, wordt onder jaarpremie verstaan de premie, die hij bij herleiding naar tijdsruimte van de gedeeltelijke jaarpremie over dat kalenderjaar verschuldigd zou zijn geweest, indien hij gedurende dat gehele kalenderjaar verzekerd zou zijn geweest.

2. De herleiding, in het vorige lid bedoeld, geschiedt met inachtneming van het volgende:

1e. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

2e. bij het bepalen van het gedeelte van een kalenderjaar, gedurende hetwelk de betrokkene verzekerd is geweest, wordt een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde:

a. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;

b. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende

1. Dit zevende lid is inmiddels vernummerd tot lid 3.

2. Vermoedelijk is hier bedoeld 'samengesteld'.

een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

Art. 4. (Vervallen)

Art. 5. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag waarop artikel 8, zevende lid van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) in werking treedt.

Inwerking
treding

Landsverordening algemene Weduwen- en wezenverzekering

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

de Minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid;

de bank: het Land Sint Maarten of een door deze bij landsbesluit aangewezen uitvoeringsorganisatie;

ingezetene: degene die in Sint Maarten woont,

de Inspecteur:

a. ten aanzien van de werkgever, die hetzij zijn woonplaats hetzij zijn vestigingsplaats of, bij gebreke daarvan voor de winstbelasting, zijn vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen;

b. ten aanzien van de verzekerde, die bij het begin van het desbetreffende jaar zijn woonplaats heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen;

Woonplaats

Art. 2. 1. Waar iemand woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld, voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald.

2. Degenen, die Sint Maarten metterwoon verlaten, maar binnen een jaar zich aldaar weder metterwoon vestigen, worden geacht ook tijdens hun afwezigheid in Sint Maarten te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Nederland of van een vreemde staat hebben gewoond.

3. Degenen, die tijdelijk in Sint Maarten verblijven en hetzij in Nederland, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen worden als niet in Sint Maarten wonend beschouwd, indien hun verblijf niet langer dan een jaar duurt.

4. De Minister kan, de bank gehoord, bepalen, dat schepen en luchtvaartuigen, die in Sint Maarten hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van Sint Maarten worden beschouwd.

Vermoedelijk overlijden

Art. 3. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt met overlijden gelijk gesteld vermoedelijk overlijden.

Weduwen en weduwnaars

Art. 3a De bepalingen van deze landsverordening voor weduwen zijn van overeenkomstige toepassing op weduwnaars.

Uitvoeringsinstantie

Art. 4. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de bank met dien verstande, dat de heffing geschiedt door de Inspecteur.

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de bank, kan de Minister nadere regels stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie van de verzekerden.

Delegatiebepaling

Art. 5. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van Sint Maarten en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven.

2. In de gevallen, waarin ingevolge het bepaalde in het voorgaande lid aan instanties van Sint Maarten bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen besluiten van toepassing met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II

Kring van de verzekerden

Verzekerden

Art. 6. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening is degene, die de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt, indien hij:

a. ingezetene is;

b. geen ingezetene is, doch in de inkomstenbelasting wordt aangeslagen als in Sint Maarten wonende belastingplichtigen;

c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten Sint Maarten te wonen, doch terzake van buiten Sint Maarten verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Sint Maarten, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend binnen Sint Maarten te wonen en die terzake van in Sint Maarten verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Nederland of een vreemde mogendheid.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die niet ingevolge het eerste lid verzekerd zijn als verzekerden in de zin van deze landsverordening worden aangemerkt.

4. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, kan van het bepaalde in het eerste lid worden afgeweken:

a. ten aanzien van vreemdelingen;

b. ten aanzien van personen, op wie een overeenkomstige regeling buiten Sint Maarten van toepassing is;

c. ten aanzien van personen die tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijke werkzaamheden hier te lande verrichten;

d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en van de in dit lid onder a, b en c bedoelde personen.

5. Indien een verzekerde ophoudt verzekerde te zijn, eindigt zijn verzekering voor wat de aanspraken op weduwen- en wezenpensioen betreft, voor zover niet reeds een overeenkomstige regeling buiten Sint Maarten op hem van toepassing is, niet eerder dan zes weken na de dag met ingang van welke hij heeft opgehouden verzekerde te zijn.

Hoofdstuk III

§ 1. *Het recht op weduwen- en wezenpensioen*

Art. 7.¹ De weduwe van een verzekerde heeft, zolang zij nog geen 65 jaar oud is, recht op een weduwenpensioen overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

Recht op weduwenpensioen

Art. 8.² 1. Geen recht op weduwenpensioen heeft de weduwe:

a. wier echtgenoot vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd nimmer verzekerd is geweest;

b. wier echtgenoot op de dag van de huwelijksluiting de leeftijd van 65 jaar had bereikt of overschreden, tenzij de weduwe met deze echtgenoot, vóórdat hij de leeftijd van 65 jaar had bereikt, reeds eerder gehuwd is geweest;

c. die veroordeeld is terzake van het ombrengen van haar echtgenoot.

Geen recht op weduwenpensioen

2. Het bepaalde in het voorgaande lid onder a en b blijft buiten toepassing, indien de weduwe, indien zij niet was hertrouwd, recht op weduwenpensioen zou hebben.

Art. 9. 1. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 15 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen:

Recht op wezenpensioen

a. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond alsmede de door hem verwekte kinderen tot wie hij niet in familierechtelijke betrekking stond die als gevolg van zijn overlijden vaderloos zijn geworden;

b. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden moederloos zijn geworden;

c. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond die als gevolg van zijn overlijden ouderloos zijn geworden;

d. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden ouderloos zijn geworden.

2. Ingeval van kinderen tot wie de verzekerde vader niet in familierechtelijke betrekking stond is het eerste lid, onderdelen a en c, van toepassing indien:

a. de verzekerde vader ten tijde van zijn overlijden onderhoudsplicht krachtens artikel 349 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek is opgelegd, dan wel door hem bij authentieke akte onderhoudsplicht is erkend; of

b. zij in een gezinsverband met de overleden verzekerde man samen leefden.

3. Kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader die niet aangemerkt kunnen worden als kinderen als bedoeld in het tweede lid worden gelijkgesteld met kinderen die als gevolg van het overlijden van de moeder ouderloos zijn geworden, voor zolang geen wijziging

1. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

2. Lid 1 sub a en b zijn niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

van omstandigheden heeft plaatsgevonden.

4. De Minister kan, de bank gehoord, bepalen dat met kinderen als bedoeld in het eerste lid worden gelijkgesteld kinderen, die nog geen 15 jaar oud zijn, die ouderloos zijn of wier ouders onbekend zijn of in geval het kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, wier moeder is overleden en over wie de overleden verzekerde de pleegouderlijke zorg uitoefenende.

5. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen zij die de leeftijd van 15 jaar reeds hebben bereikt, doch overigens voldoen aan het eerste lid, indien:

a. hun tijd behoudens in geval van ziekte of vakantie geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding;

b. zij ten gevolge van ziekte of gebreken blijvend buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.

6. De kinderen tot wie de verzekerde man niet in familierechtelijke betrekking stond, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, hebben recht op wezenpensioen indien de wettelijke vertegenwoordiger van voornoemde kinderen ten genoegen van de bank schriftelijk heeft aangetoond dat deze kinderen in een gezinsverband met de overleden man samen leefden.

Geen recht op wezenpensioen

Art. 10.³ Geen recht op wezenpensioen bestaat indien de verzekerde aan wiens overlijden het recht zou worden ontleend vóór het bereiken van 65-jarige leeftijd nimmer verzekerd is geweest.

Omvang weduwenpensioen

§ 2. De bedragen van het weduwen- en het wezenpensioen

Art. 11.⁴ 1.5 Het weduwenpensioen bedraagt voor een weduwe

jonger dan 45 jaar Cg 644 per maand;

van 45 t/m 50 jaar Cg 847 per maand;

van 51 t/m 59 jaar Cg 1.060 per maand;

van 60 en 65 jaar Cg 1.398 per maand.

2. Verhoging van het pensioen bedrag gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin het recht op verhoging is ontstaan.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid bedraagt het weduwenpensioen voor een weduwe, die invalide is of die een of meer kinderen heeft die geheel te haren laste komen en recht hebben op wezenpensioen, NAf 1.398,- per maand.

4. Een weduwe is invalide, indien zij tengevolge van een ziekte of gebrek blijvend buiten staat geacht moet worden om met arbeid, die voor haar krachten en bekwaamheid is berekend de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde vrouwen van soortgelijke bekwaamheid met arbeid gewoonlijk verdienen.

5. De bank verklaart een weduwenpensioen, toegekend terzake van invaliditeit vervallen met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de weduwe geacht wordt niet langer invalide te zijn.

6. De bank is bevoegd uitkering van weduwenpensioen terzake van invaliditeit te weigeren, indien de weduwe, die een dergelijk pensioen geniet, zonder deugdelijke grond weigert zich aan een door de bank gewenst geneeskundig onderzoek te onderwerpen.

7. De pensioenbedragen worden jaarlijks bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het bepaalde in het volgende lid, aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie.

8. De jaarlijkse aanpassing van de pensioenbedragen vindt plaats met ingang van 1 januari van het komende jaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor het tweede kwartaal van het lopende jaar aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal van het daaraan voorafgaande jaar.

9. De minister kan van de jaarlijkse aanpassing van de bedragen een vooraankondiging toesturen aan de aangewezen uitvoeringsorganisaties.

3. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

4. Bedragen uit publicatie SZV 'Bedragen AOV AWW 2025'. Op het moment van publicatie van deze wetten bundel waren de officiële wetswijzigingen nog niet doorgevoerd...

5. Artikel 11 lid 1 en lid 3 zijn niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is. Daarnaast is lid 1 niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020, 42, 43 of 44 jaar oud is.

Art. 12.⁶ 1. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, dat door het overlijden van de verzekerde ouderloos is geworden, Cg 512 per maand, indien het jonger is dan 10 jaar en Cg 561 per maand indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

Omvang wezen-
pensioen

2. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind dat door het overlijden van de verzekerde vaderloos onderscheidenlijk moederloos is geworden, Cg 469 per maand, indien het jonger is dan 10 jaar en Cg 512 per maand indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

3. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, bedoeld in artikel 9, vijfde lid, Cg 561 per maand, voorzover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen a of b, en Cg 643 per maand, voorzover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen c of d.

Artikel 11, vijfde en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op een weduwen pensioen terzake van invaliditeit.

4. Indien op grond van meer dan één overlijden aanspraak op wezenpensioen kan worden gemaakt, wordt het hoogste wezenpensioen toegekend.

5. Artikel 11, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing op de aanpassing van de pensioenbedragen, genoemd in het eerste tot en met het derde lid.

§ 3. Toekenning, ingang, betaling en einde van het weduwen- en wezenpensioen

Art. 13. Waar in deze paragraaf wordt gesproken van pensioen wordt daaronder verstaan het weduwenpensioen en het wezenpensioen.

Begrip
pensioen

Art. 14. 1. Het pensioen wordt op aanvraag toegekend door de bank.

Aanvraag
pensioen

2. In afwijking van het bepaalde in het voorgaande lid is de bank bevoegd het pensioen ambtshalve toe te kennen.

3. De aanvraag om pensioen wordt ingediend ter plaatse door de Minister aangewezen.

Art. 15. Het pensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin het recht op pensioen is ontstaan, met dien verstande, dat het pensioen niet vroeger kan ingaan dan 12 maanden vóór de eerste dag van de maand volgende op die, waarin de aanvraag is ingediend of waarin ambtshalve toekenning heeft plaats gehad. De bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige volzin afwijken.

Ingang
pensioen

Art. 16. 1. Het pensioen wordt door de bank betaalbaar gesteld. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

Betaalbaarstel-
ling

2. De bank kan het aan een kind toegekende wezenpensioen betaalbaar stellen aan een ander dan degene, die het kind wettelijk vertegenwoordigt.

3. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

4. Wanneer een weduwe een ander machtigt om het pensioen in ontvangst te nemen onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangend na die dag, waarop de machtiging wordt ingediend onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening onderscheidenlijk intrekking van de machtiging.

5. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen kunnen regelen worden gesteld inzake de betaalbaarstelling van het pensioen door organen, welke belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit andere hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Art. 17. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerd in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalenderjaren, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voorzover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging of verpleging bedragen.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in het voorgaande lid het pensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerd of diens wettelijke vertegenwoordiger, wordt het na het overlijden van de gepensioneerd voorzover nodig in afwijking van het in artikel 21 bepaalde,

Uitbetaling aan
verpleeginstel-
ling

6. Bedragen uit publicatie SZV 'Bedragen AOV AWW 2025'. Op het moment van publicatie van deze wetten bundel waren de officiële wetswijzigingen nog niet doorgevoerd..

tot en met de laatste dag van de maand, waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan het in het voorgaande lid bedoelde orgaan.

Verjaring **Art. 18.** De termijnen van het pensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd worden niet uitbetaald.

Einde uitkering **Art. 19.** 1. Onverminderd het elders in deze landsverordening bepaalde eindigt het recht op pensioen:

- a. door overlijden;
- b. voor wat de weduwe betreft tevens door hertrouwen.

2. De uitbetaling van het pensioen eindigt met ingang van de maand volgende op die, waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, als gevolg waarvan het recht op pensioen is geëindigd.

Art. 20. (Vervallen)

Uitkering bij overlijden **Art. 21.** 1. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de bank heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

2. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt een bedrag ineens, gelijk aan driemaal het aan de overledene toegekende pensioen, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van de bank op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, onderscheidenlijk komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij de bank heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

De bank is bevoegd de uitkering op een lager bedrag vast te stellen. De uitkering wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek daartoe is ingediend.

Uitkering ineens bij hertrouwen **Art. 22.** Aan de weduwe, bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, wordt een uitkering ineens verleend ter grootte van het bedrag, dat haar aan weduwnpensioen zou toekomen, indien zij niet was hertrouwd, doch ten hoogste ter grootte van het jaarbedrag van het weduwnpensioen.

Nietige handelingen **Art. 23.** 1. Het pensioen is:
a. onvervreemdbaar;
b. niet vatbaar voor verpanding of belening;
c. behoudens voorzover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gerechtigde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voorzover op grond van lid 1 onder c beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het pensioen.

3. Volmacht tot ontvangst van het pensioen onder welke vorm of benaming ook, door de gerechtigde verleend is steeds herroepelijk.

4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel is nietig.

Schadevergoeding jegens de bank **Art. 23a.** Degene die gehouden is tot vergoeding van de schade door de weduwe, weduwnaar of wezen geleden als gevolg van het overlijden van de verzekerde man of vrouw, is voor het pensioen van de weduwe, weduwnaar of wezen toegekend krachtens deze landsverordening aansprakelijk jegens de bank.

Terugvordering **Art. 24.** 1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het pensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen ten onrechte aan pensioen is uitbetaald kan worden teruggevorderd dan wel op latere pensioenbetalingen in mindering worden gebracht, wanneer het ten onrechte uitbetalen het gevolg is van het niet verstrekken van inlichtingen of het verstrekken van onjuiste inlichtingen door degene aan wie het pensioen is toegekend, door diens wettelijke vertegenwoordiger of door degene aan wie het pensioen is uitbetaald.

3. Bij landsbesluit houdende algemene maatregelen kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter uitvoering van dit artikel; daarbij kunnen tevens regels worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het pensioen.

Art. 24a. 1. De bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

Verrekening met andere uitkeringen mogelijk

2. De bank is eveneens bevoegd om het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van de door de bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door de bank verstrekte weduwen- en wezenpensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het weduwen- of wezenpensioen.

§ 4. Waarborg pensioenbetaling

Art. 25. Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de bank van het pensioen, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

Gewaarborgde betaling

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Art. 26. 1. De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten alsmede de middelen nodig voor het vormen en in stand houden van de bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen reserve, worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

Premieheffing

2. Aan de heffing van premies is niet onderworpen:

a.⁷ de verzekerde, die de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;

b. de gehuwde man wiens echtgenote in verband met het bepaalde in artikel 41 lid 2 sub c van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) recht op ouderdomspensioen heeft.

Art. 27. 1. De premies worden gestort in een door de bank te beheren Weduwen- en wezenfonds.

Weduwen- en wezenfonds

2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen alsmede de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten komen ten laste van het Weduwen- en wezenfonds.

Art. 28. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Weduwen- en wezenfonds.

Delegatiebepaling

Art. 29. 1. De premie wordt, met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden, geheven naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen en vastgesteld in een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

Maatstaf premieheffing

2. Onder inkomen wordt verstaan het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9), vermeerderd met krachtens laatstgenoemde landsverordening als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering en algemene weduwen en wezenverzekering en verminderd met de ingevolge deze landsverordening en Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no.83) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen.

3.⁸ Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 131.966,57, per jaar, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het bedrag van Cg 131.966,57 wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene, die niet het gehele jaar verzekerd is geweest.

4. □ Van verzekerden, die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen minder dan Cg 10.857,44 per jaar bedraagt, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, niet geheven.

5. □ Van verzekerden die niet in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen niet minder dan Cg 10.857,44, doch wel minder dan Cg 88.135,49 per jaar bedraagt, wordt de premie,

7. Dit artikel is niet van toepassing op degene die op 1 juli 2020 60 jaar of ouder is.

8. Bedragen uit publicatie SZV 'Bedragen AOV AWW 2025'. Op het moment van publicatie van deze wetten bundel waren de officiële wetswijzigingen nog niet doorgevoerd.

bedoeld in het eerste lid, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels slechts voor een deel geheven.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het eerste tot en met het vierde lid nadere regelen worden gesteld en worden de bedragen, genoemd in het derde tot en met het vijfde lid, ingeval van aanpassing van de pensioenbedragen met toepassing artikel 11, zevende en achtste lid, en artikel 12, vijfde lid, op overeenkomstige wijze aangepast.

Vaststelling
premiepercen-
tage

Art. 30. 1. Het in het eerste lid van het vorige artikel bedoelde premiepercentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord het bestuur van de bank.

2. Als regel wordt het premiepercentage telkens voor een periode van vijf jaren vastgesteld, en wel zodanig, dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de uitgaven van het Weduwen- en wezenpensioen over dat tijdvak te voldoen alsmede, om de in artikel 25 bedoelde reserve te vormen en in stand te houden.

Tabellen

Art. 31. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

Art. 32. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, onder verrekening van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen, met dien verstande, dat aan de verzekerde, die niet wordt aangeslagen in de inkomstenbelasting, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde, premies.

2. De premie van verzekerden, die in dienstbetrekking werkzaam zijn, wordt geheven bij wege van inhouding door de werkgever. Indien de ingevolge artikel 29 lid 1 in totaal over een kalenderjaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het bepaalde in het voorgaande lid buiten toepassing.

3. Het bepaalde in de artikelen 3, leden 2,3,4 en 5, 4, leden 2, 21, lid 1, 21a, 21b, 21c, 21d van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 (P.B. 1975, no. 254) is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, met dien verstande dat in de plaats van 'inhoudingsplichtige(n)' telkens gelezen wordt 'werkgever(s)'.

4. Invordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, heeft plaats volgens de regels, welke van toepassing zijn op de invordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de bank in plaats van de Ontvanger met de invordering is belast.

5. De Minister en de Minister van Financiën geven voorschriften inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

6. Met betrekking tot het in dit artikel bepaalde, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden vastgesteld voor bepaalde personen of groepen van personen.

Afdracht op
aangifte door
werkgever

Art. 32A. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden binnen vijftien dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie binnen vijftien dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen.

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de bank. Indien evenwel krachtens artikel 5 een instantie is aangewezen, geschiedt de aangifte bij die instantie,

3. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van aangifte verlenen.

4. De Inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand

een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

5. Ook in de gevallen, dat geen premie behoeft te worden ingehouden, moet de aangifte op de in de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden. Personen, die stellen geen werkgevers te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifteformulieren binnen vijftien dagen na het einde van de maand, waarin de aangifteformulieren hen zijn verstrekt, indienen.

6. De Inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige, het benodigd aantal aangifteformulieren. Hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

Art. 32B. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voorzover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

Naheffing,
boete

2. De in deze aanslag te begrijpen premie kan bij wijze van boete verhoogd worden met ten hoogste honderd procent doch met tenminste vijftien gulden. De werkgever is niet gerechtigd deze boete op zijn werknemers te verhalen.

3. Indien aan de verplichting opgelegd in het vijfde lid van het vorige artikel niet wordt voldaan en ten gevolge daarvan de aanslag in zijn geheel moet worden verminderd, bedraagt de boete vijftien gulden.

Art. 33. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat teveel of te weinig ingehouden dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.

Teveel of te we-
nig ingehouden
of betaald

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het vorige lid heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan Cg 5,-.

3. In het geval als bedoeld in het tweede lid blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Art. 34. 1. Degene, op wie volgens de bepaling van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.

Aangifteplicht

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Art. 35. De gepensioneerde, alsmede degene aan wie of het openbaar lichaam of de instelling van weldadigheid aan hetwelk het pensioen ingevolge artikel 17 geheel of gedeeltelijk wordt uitbetaald, is verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke op het recht van pensioen van invloed is, schriftelijk mededeling te doen aan de bank.

Doorgeven wij-
ziggingen feiten
en omstandig-
heden

Art. 36. 1. Een ieder is verplicht aan de bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening of aan enig door of van wege een dezer instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering der landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

Inlichtingen-
plicht, inzage-
plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het vorige lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 37. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering dezer landsverordening.

Medewerking
overheidsin-
stanties

2. De minister is verplicht er zorg voor te dragen dat aan een der in het eerste lid van artikel 36 bedoelde instanties de door deze gevraagde gegevens kosteloos worden toegezonden.

Hoofdstuk VI

Bezwaar en beroep

Art. 38. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, welke verband houdt met het recht op en de uitbetaling

Schriftelijke
kennisgeving
beslissing

van pensioen of uitkering.

2. Een kennisgeving, als in het vorige lid bedoeld, vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden, waarop deze berust, alsmede behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21 bij wie beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Beroep

Art. 39. Tegen een beslissing waarvan ingevolge artikel 38 schriftelijk kennis is gegeven staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21, voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg.

Overeen-
komstige
toepassing
inkomsten-
belasting

Art. 40. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald zijn, naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De Inspecteur der Belastingen doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten, welke mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 dezer Landsverordening, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII

Overgangsbepalingen

Overgangsbe-
palingen

Art. 41 en 42. Niet opgenomen

Hoofdstuk VIIA

Aangewezen
bevoegde
personen

Art. 42a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voorzover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Delicts-
omschrijving

Art. 43. 1. Hij, die niet voldoet aan een der verplichtingen opgelegd in de artikelen 35 en 36, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie.

2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 52, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

3. Hij, die niet of niet volledig voldoet aan de verplichting, hem opgelegd in artikel 32A wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of een geldboete van de derde categorie.

Art. 44. Hij, die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delictsomschrijving

Art. 46. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt, gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de eerste categorie.

Overtreding
delegatiewet-
geving

Art. 47. (Vervallen)

Art. 48. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184, van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanige wijziging wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

Opsporing
strafbare feiten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 49. (Vervallen)

Art. 50. 1. De in artikel 48 bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving der bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere algemene verordening.

Geheimhou-
dingsplicht

2. Hij, die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 51. De in de artikelen 43, derde lid, 44, 45 en 50 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 43, eerste en tweede lid en 46 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Misdrijven en
overtredingen

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 52. Werkgevers, die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan hun ter compensering van de door hen te betalen premie een toeslag op het loon, welke tenminste gelijk is aan de helft van de premie.

Premiedeel
werkgevers

Art. 53. 1. Op de weduwen- en wezenpensioen of uitkeringen waarop krachtens een pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever aanspraak bestaat, mogen de pensioenen, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, niet in mindering worden gebracht.

Samenloop pen-
sioenregeling

2. De Minister kan, gehoord de bank, ontheffing verlenen van het in het voorgaande lid bepaalde met dien verstande, dat geen hoger percentage van de krachtens deze

St. Maarten – Premieheffing

Landsverordening algemene Weduwen- en wezenverzekering

landsverordening toegekende pensioenen in mindering mag worden gebracht dan de helft van het percentage, dat de bijdrage of premie van de werkgever uitmaakt van de totale bijdrage of premie voor de krachtens de in het eerste lid bedoelde pensioenregeling te genieten weduwen- en wezenpensioenen.

Tijdelijk
onvoldoende
middelen

Art. 54. Wanneer het Weduwen- en wezenfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking en kosten, welke op grond van artikel 26 lid 2 ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan het fonds onder door de Minister en de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

Delegatiebe-
paling

Art. 55. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen geregeld.

Art. 56. Wijziging overige wetgeving, niet opgenomen.

Vrij van zegel,
registratie

Art. 57. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel,
inwerking
treding

Art. 58. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering.

2. De artikelen van deze landsverordening treden in werking op een bij landsbesluit te bepalen datum, welke voor de onderscheidene artikelen verschillend kan zijn.

Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten

AB 2013,
GT 613

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. Minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid;
- b. Uitvoeringsorgaan: het Uitvoeringsorgaan Sociale en Ziektekosten Verzekeringen, bedoeld in artikel 10, eerste lid;
- c. Fonds: het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 18, eerste lid;
- d. Indicatiecommissie: de Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten, bedoeld in artikel 12, eerste lid;
- e. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;
- f. Inspecteur:
 - 1e. ten aanzien van de werkgever, die hetzij zijn woonplaats, hetzij zijn vestigingsplaats, of bij gebreke daarvan zijn vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen;
 - 2e. ten aanzien van de verzekerde, die bij het begin van het desbetreffende jaar of bij de aanvang van zijn premieplicht in de loop van dat jaar, zijn woonplaats heeft in Sint Maarten: de Inspecteur der Belastingen;
- g. toezichthouder: de toezichthouder, bedoeld in artikel 40, eerste lid;
- h. ingezetene: degene die blijkens inschrijving in het bevolkingsregister metterwoon in Sint Maarten gevestigd is;
- i. instelling: een instelling die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- j. zorgverlener: een medische beroepsbeoefenaar of andere deskundige die zich jegens het Uitvoeringsorgaan heeft verbonden om onder bij overeenkomst, bedoeld in artikel 13, te bepalen voorwaarden, behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
- k. chronische zieke: degene die als gevolg van een ziekte of een complicatie ervan of door ouderdom dermate verpleeg- of zorgbehoefig is geworden, dat deze zich in zowel sociaal, maatschappelijk als economisch opzicht, niet meer als zelfstandig individu in de samenleving kan handhaven;
- l. psychiatrisch zieke: degene die door een combinatie van persoonlijke en maatschappelijke factoren in psychische nood verkeert;
- m. gehandicapte: degene die in een nadelige positie verkeert door een stoornis of een beperking die de normale rolvulling van die persoon begrenst of verhindert; onder stoornis wordt verstaan iedere afwezigheid of afwijking van een psychologische, fysiologische of anatomische structuur of functie; onder beperking wordt verstaan iedere vermindering of afwezigheid van de mogelijkheid van een voor de mens normale activiteit;
- n. lichamen: rechtspersonen, maat- en vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;
- o. prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie: het door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde afgeleide prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie in Sint Maarten.

Art. 2. 1. Waar een lichaam feitelijk gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.
2. Degene die Sint Maarten metterwoon heeft verlaten en binnen één jaar nadien metterwoon terugkeert zonder inmiddels in Nederland, Aruba, Curaçao of op het grondgebied van een andere mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht in Sint Maarten te hebben gewoond.

Woonplaats

Art. 3. Behoudens hetgeen in deze landsverordening ten aanzien van de heffing en de invordering van premies is bepaald, wordt in de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering voorzien door het Uitvoeringsorgaan.

Uitvoeringsinstantie

Hoofdstuk II

De kring der verzekerden

Verzekerden

Art. 4.

1. Verzekerd ingevolge deze landsverordening is degene die:

- a. ingezetene is; of
- b. geen ingezetene is, doch ter zake van in Sint Maarten in dienstbetrekking verrichte arbeid, aan loonbelasting onderworpen is.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan, in afwijking van het eerste lid, uitbreiding dan wel beperking worden gegeven aan de kring der verzekerden.
3. Een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het tweede lid, wordt aan de Staten overgelegd. Het treedt in werking op een tijdstip dat, nadat vier weken na de overlegging zijn verstreken, bij landsbesluit wordt vastgesteld, tenzij binnen die termijn door de Staten de wens te kennen wordt gegeven dat de uitbreiding of beperking bij landsverordening wordt goedgekeurd. In dat geval wordt een daartoe strekkende ontwerp-landsverordening zo spoedig mogelijk aan de Staten aangeboden.

Hoofdstuk III

Aanspraken

Opsomming zorgaanspraken

Art. 5. 1. Verzekerden hebben met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens het tweede lid aanspraak op de volgende vormen van zorg in Sint Maarten:

- a. behandeling, verpleging en verzorging van chronisch zieken in een verpleeghuis;
- b. behandeling, verpleging en verzorging van psychiatrisch zieken in een psychiatrisch ziekenhuis voor zover deze een ononderbroken periode van tenminste 90 verpleegdagen in een psychiatrisch ziekenhuis te boven gaat;
- c. verpleging en verzorging van psychiatrisch zieken in een gezinsvervangend tehuis voor psychiatrisch zieken;
- d. verzorging en begeleiding van psychiatrisch zieken in een dagverblijf voor psychiatrisch zieken;
- e. verzorging en begeleiding van psychiatrisch zieken in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
- f. behandeling, verpleging en verzorging van verstandelijk gehandicapten in een instelling voor verstandelijk gehandicapten;
- g. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in een gezinsvervangend tehuis voor verstandelijk gehandicapten;
- h. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in een dagverblijf voor verstandelijk gehandicapten;
- i. verzorging en begeleiding van verstandelijk gehandicapten in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
- j. behandeling, verpleging en verzorging van lichamelijk gehandicapten in een instelling voor lichamelijk gehandicapten;
- k. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in een gezinsvervangend tehuis voor lichamelijk gehandicapten;
- l. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in een dagverblijf voor lichamelijk gehandicapten;
- m. verzorging en begeleiding van lichamelijk gehandicapten in de thuissituatie door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
- n. voortzetting van de behandeling in een algemeen ziekenhuis van een somatisch chronisch zieke na een ononderbroken verblijf in een ziekenhuis van tenminste 365 dagen alsmede indien na ontslag uit het ziekenhuis na 365 dagen binnen een periode van 182 dagen wederom om dezelfde reden opname in het ziekenhuis noodzakelijk is;
- o. verpleging en verzorging van een somatisch chronisch zieke in de thuissituatie na een periode van 90 dagen door organisaties die integrale thuiszorg verlenen met waar nodig professionele ondersteuning;
- p. verstrekking van kunst- of hulpmiddelen voor zover noodzakelijk in het kader van de ingevolge deze landsverordening te verstrekken zorg;
- q. de voorziening van geneesmiddelen ten behoeve van de nazorg van psychiatrisch zieken aansluitend op de zorg, bedoeld in onderdeel b;
- r. andere bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de Sociaal-Economische Raad

gehoord, te bepalen vormen van zorg.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden inhoud en omvang van de zorg waarop en de tijdsduur gedurende welke aanspraak bestaat, geregeld; daarbij kan met betrekking tot de inhoud en de omvang van de desbetreffende zorg worden bepaald dat deze onder beperkingen wordt verleend en kan als voorwaarde voor het verkrijgen van zorg worden gesteld, dat degene die zorg geniet, bijdraagt in de kosten daarvan. Daartoe worden in dat landsbesluit mede criteria gesteld voor het bepalen van deze bijdrage.

3. Voor zover zorg als bedoeld in het eerste lid mede de verstrekking van geneesmiddelen, verbandmiddelen daaronder begrepen, omvat, geschiedt deze verstrekking overeenkomstig bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gestelde regels.

4. Aanspraken op zorg als bedoeld in het eerste lid kunnen slechts geldend gemaakt worden indien daarop niet krachtens een andere wettelijke voorziening noch krachtens een particuliere ziektekostenverzekering aanspraak gemaakt kan worden. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van het in de eerste volzin bepaalde.

Art. 6. 1. Het Uitvoeringsorgaan draagt zorg, dat de aanspraken van verzekerden tot gelding kunnen worden gebracht. Ten aanzien van de wijze waarop aanspraken tot gelding kunnen worden gebracht, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen regels worden gesteld.

Tot gelding
brengen aan-
spraken

2. Alvorens de verzekerde de aanspraken, welke hem ingevolge deze landsverordening toekomen, tot gelding kan brengen, dient de verzekerde daartoe een aanvraag in bij het Uitvoeringsorgaan met inachtneming van het ingevolge het derde lid bepaalde. Het Uitvoeringsorgaan legt deze aanvraag voor aan de Indicatiecommissie. Na ontvangst van het advies van de Indicatiecommissie neemt het Uitvoeringsorgaan een beslissing.

3. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld inzake de aanvraag, de daarbij over te leggen bescheiden en de te volgen procedure.

4. De verzekerde die zijn aanspraak op zorg daadwerkelijk tot gelding wil brengen, wendt zich na de beslissing, bedoeld in het tweede lid, voor de gewenste zorg tot de door het Uitvoeringsorgaan bij de beslissing aangewezen instelling of tot een zorgverlener.

Art. 7. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald in welke mate en onder welke voorwaarden aanspraak bestaat op vergoeding wegens kosten terzake van in of buiten Sint Maarten verleende zorg als bedoeld in artikel 5, eerste lid, in gevallen, waarin aan een verzekerde als gevolg van de in dat landsbesluit omschreven omstandigheden zorg is verleend, welke deze, indien die omstandigheden zich niet zouden hebben voorgedaan, op de krachtens artikel 6 omschreven wijze had kunnen verkrijgen.

Delegatie-be-
paling, extra
bijdrage in de
kosten bij opzet
en grove schuld

2. Onverminderd het bepaalde krachtens artikel 5, tweede lid, kan het Uitvoeringsorgaan degene die zorg behoeft, en aan wiens opzet of grove schuld is te wijten dat hij deze zorg behoeft, extra in de kosten van de te verlenen zorg doen bijdragen.

Art. 8. 1. Ieder is verplicht aan het Uitvoeringsorgaan of aan een daartoe door of vanwege het Uitvoeringsorgaan aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening van hem verlangde inlichtingen te geven.

Inlichtingen- en
inzageplicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door het Uitvoeringsorgaan of een daartoe door of vanwege het Uitvoeringsorgaan aangewezen persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Ieder is verplicht aan het Uitvoeringsorgaan of aan een door of vanwege het Uitvoeringsorgaan daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

4. Alle ambtenaren tot afgifte van uittreksels uit de registers van de burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan het Uitvoeringsorgaan de door deze gevraagde uittreksels uit die registers kosteloos te verstrekken. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de Minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze landsverordening.

Terugvorderen
ten onrechte
betaalde
vergoedingen

Art. 9. Het Uitvoeringsorgaan vordert van degene die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, aanspraken heeft doen gelden, alsmede van degene die met wetenschap daarvan zijn medewerking daaraan heeft verleend, het bedrag aan ten onrechte of te veel verleende zorg terug.

Hoofdstuk IV Uitvoering

§ 1. Uitvoeringsorgaan

Art. 10. 1. Met de uitvoering van deze landsverordening wordt belast het Uitvoeringsorgaan Sociale Ziektekosten Verzekeringen.

2. Het Uitvoeringsorgaan is gevestigd in Sint Maarten.

3. Het Uitvoeringsorgaan heeft mede tot taak:

- het doelmatig financieel beheer van het Fonds; en
- het adviseren van de Minister inzake de uitvoering van deze landsverordening.

4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld inzake de uitvoering van deze landsverordening door het Uitvoeringsorgaan.

5. De Minister kan het Uitvoeringsorgaan met het oog op de uitvoering van deze landsverordening aanwijzingen geven.

Beleidsplan,
begroting,
jaarverslag

Art. 11. 1. Het Uitvoeringsorgaan stelt een meerjarenbeleidsplan op dat een periode van ten minste drie jaren omvat en dat jaarlijks wordt bijgesteld. Dit plan behoeft de goedkeuring van de Minister.

2. Jaarlijks stelt het Uitvoeringsorgaan voor het daaropvolgende kalenderjaar een overzicht van de geraamde kosten, investeringen en middelen vast welke ten laste onderscheidenlijk ten gunste van het Uitvoeringsorgaan komen. Dit overzicht wordt vóór 15 november van elk kalenderjaar aan de Minister aangeboden.

3. Jaarlijks stelt het Uitvoeringsorgaan over het afgelopen kalenderjaar een jaarverslag vast bestaande uit een algemeen verslag en een financieel verslag.

4. Het algemeen verslag geeft een overzicht van de in het afgelopen kalenderjaar verrichte werkzaamheden.

5. Het financieel verslag bevat een overzicht van de ten laste van het Uitvoeringsorgaan gemaakte kosten en investeringen, van de door het Uitvoeringsorgaan ontvangen middelen en van de bezittingen van het Uitvoeringsorgaan.

6. Het jaarverslag wordt, vergezeld van een verklaring van een deskundige als bedoeld in artikel 74, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel van Sint Maarten, vóór 1 juli van het jaar volgend op dat waarop het verslag betrekking heeft, aangeboden aan de Minister en de Bank.

7. Met het oog op de controle van de administratie en van het financieel verslag wijst het Uitvoeringsorgaan een deskundige aan als bedoeld in het zesde lid.

§ 2. Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten

Art. 12. 1. Er is een Indicatiecommissie Bijzondere Ziektekosten.

2. De Indicatiecommissie heeft tot taak het beoordelen van door het Uitvoeringsorgaan aan haar voorgelegde aanvragen van verzekeren voor zorg en het uitbrengen van advies aan het Uitvoeringsorgaan of er voor de toewijzing van een aanvraag voor zorg een noodzakelijke indicatie bestaat.

3. De Indicatiecommissie bestaat uit drie leden, waaronder een voorzitter, die beschikken over ruime en veelzijdige ervaring op gebieden van zorg als bedoeld bij of krachtens artikel 5 te weten:

- een arts;
- een verpleegkundige;
- een maatschappelijk werker.

4. De arts bedoeld in het derde lid, onderdeel a, bekleedt het voorzitterschap.

5. De leden worden benoemd, geschorst en ontslagen bij landsbesluit. Voor elk lid wordt een plaatsvervangend lid benoemd. Het bepaalde in de eerste volzin is van toepassing.

6. Een benoeming geldt voor een periode van vijf jaren.

7. Een lid of plaatsvervangend lid van de Indicatiecommissie wordt ontslagen:

- op eigen verzoek;
- wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak wegens misdrijf is veroordeeld dan wel hem bij een zodanige uitspraak een maatregel is opgelegd die vrijheidsbeneming tot

gevolg heeft;

c. wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld, in staat van faillissement is verklaard, surséance van betaling heeft verkregen of wegens schulden is gegijzeld;

d. indien hij uit hoofde van ziekte of gebrek gedurende langere tijd ongeschikt is geworden zijn functie te vervullen;

e. bij ongeschiktheid voor zijn functie anders dan door ziekten of gebreken.

8. De Indicatiecommissie stelt een reglement op betreffende haar werkwijze, dat de goedkeuring van de Minister behoeft.

9. De Indicatiecommissie raadpleegt steeds deskundigen indien zulks voor de uitoefening van haar taak noodzakelijk is.

10. De leden en plaatsvervangende leden van de Indicatiecommissie alsmede de deskundigen, bedoeld in het negende lid, ontvangen een bij landsbesluit te bepalen vergoeding voor hun werkzaamheden.

11. De Indicatiecommissie wordt bijgestaan door een secretaris die door de Directeur van het Uitvoeringsorgaan wordt aangewezen uit de medewerkers van dat orgaan.

§ 3. Instellingen en zorgverleners

Art. 13. 1. Het Uitvoeringsorgaan sluit met in Sint Maarten gevestigde instellingen en zorgverleners overeenkomsten ter verwezenlijking van de aanspraken van verzekerden, neergelegd in hoofdstuk III, in zodanige omvang dat het in staat is zijn verplichtingen jegens de verzekerden naar behoren na te komen.

2. Een overeenkomst wordt schriftelijk aangegaan.

3. Een overeenkomst houdt ten minste bepalingen in over:

a. het tijdstip waarop de overeenkomst aanvangt te werken en de periode waarvoor zij is gesloten;

b. de te verlenen vorm van zorg, de omvang en de kwaliteit van die zorg;

c. de acceptatie van patiënten;

d. de medewerking aan kwaliteitsbewaking;

e. de voorwaarden van administratieve aard waaraan partijen hebben te voldoen;

f. de controle op de naleving van de overeenkomst;

g. de gegevensverstrekking ten behoeve van die controle;

h. de vergoedingen die bij het Uitvoeringsorgaan in rekening kunnen worden gebracht, de berekeningswijze en de hoogte van die vergoedingen en de regeling van de betaling;

i. de wijze waarop de overeenkomst kan worden beëindigd.

4. De Minister kan nadere regels omtrent de inhoud van de overeenkomsten vaststellen.

5. Het Uitvoeringsorgaan brengt een overeenkomst ter kennis van de Minister.

Eisen t.a.v.
overeen-
komsten met
zorgverleners

Verz

Art. 14. Het Uitvoeringsorgaan stelt kwaliteitseisen vast voor instellingen en zorgverleners die worden gehanteerd bij het aangaan van de in artikel 13, eerste lid, bedoelde overeenkomsten. Deze kwaliteitseisen behoeven de goedkeuring van de Minister.

Vaststelling
kwaliteitseisen

Art. 15. De Minister stelt, gehoord het Uitvoeringsorgaan, eens per vier jaren per instelling het jaarlijkse totaalbedrag vast van de ten laste van het Fonds komende middelen ter dekking van de kosten van de ingevolge deze landsverordening door die instelling te verlenen zorg.

Vaststelling
beschikbare
middelen per
instelling

Art. 16. Elke bepaling in de in artikel 13, eerste lid, bedoelde overeenkomsten, die in strijd is met deze landsverordening of de daarop berustende bepalingen is nietig.

Nietige bepa-
lingen

§ 4. Toezicht op het Uitvoeringsorgaan

Art. 17. 1. De Bank houdt toezicht op het Uitvoeringsorgaan. Zij adviseert, op verzoek of uit eigen beweging, de Minister, de Minister van Financiën en het Uitvoeringsorgaan met betrekking tot aangelegenheden het Uitvoeringsorgaan betreffende, overeenkomstig de regels van de Landsverordening Toezicht Verzekeringsbedrijf (P.B. 1990, no. 77).

Toezicht door
de Bank

2. Het Uitvoeringsorgaan vergoedt op declaratiebasis de kosten welke voor de Bank aan de uitvoering van haar taken krachtens het eerste lid zijn verbonden. Daartoe houdt de Bank een overzicht bij van verrichte werkzaamheden in het kader van bedoelde taken. De declaraties worden eens per kwartaal ingediend en terstond betaalbaar gesteld.

3. Het Uitvoeringsorgaan is gehouden de Bank alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kan verlangen ter uitoefening van het in het eerste lid bedoelde toezicht.

4. De artikelen 42 tot en met 45 zijn van overeenkomstige toepassing op het door de Bank

ingevolge het eerste lid te houden toezicht.

Hoofdstuk V

Dekking van de kosten

Financiering
AVBZ

Art. 18. 1. Er is een Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

2. De middelen tot dekking van de uitgaven voor de zorg ingevolge deze landsverordening en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten alsmede de middelen nodig voor het vormen en in stand houden van een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve, bestaan uit:

- a. het heffen van premie;
- b. het heffen van bijdragen als bedoeld in de artikelen 5, tweede lid, en 7, tweede lid, van degenen die zorg genieten;
- c. de jaarlijkse bijdrage van het Land; en
- d. overige inkomsten.

3. De premies, de bijdragen van degenen die zorg genieten, de jaarlijkse bijdrage van het Land en de overige inkomsten worden gestort in het Fonds.

4. Het Fonds wordt beheerd door het Uitvoeringsorgaan.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Fonds.

Aanwijzing
besteedbare
middelen

Art. 19. De Minister geeft jaarlijks, gehoord het Uitvoeringsorgaan, een aanwijzing voor het totaal van de ten laste van het Fonds komende besteedbare middelen ter dekking van de kosten van de ingevolge deze landsverordening te verlenen zorg.

Maatstaf
premieheffing

Art. 20. 1. De premie, bedoeld in artikel 18, tweede lid, onderdeel a, wordt, met inachtneming van het bepaalde in de navolgende leden, geheven naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten inkomen en bedraagt een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene, die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

2. Onder inkomen wordt verstaan het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) met dien verstande dat dit inkomen wordt vermeerderd met de krachtens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 als persoonlijke last in aftrek toegelaten premies algemene ouderdomsverzekering ingevolge de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83), algemene weduwen weduwnaars- en wezenverzekering ingevolge de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194).

3. Premie is verschuldigd vanaf de eerste dag van de maand volgende op het bereiken van de vijftienjarige leeftijd.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot het bepaalde in het eerste en tweede lid nadere regelen worden gesteld.

Premieper-
centage,
maximum
premie-inkomen

Art. 21. 1. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 20, eerste lid, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord het Uitvoeringsorgaan en de Sociaal-Economische Raad, vastgesteld.

2. Het in het eerste lid bedoelde percentage kan voor een zuiver inkomen dat minder bedraagt dan het laagste bedrag dat wordt genoemd in de tabel, bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, afwijkend worden vastgesteld doch niet meer dan de helft minder bedragen.

3. Het premie percentage bedraagt ter zake van het zuiver inkomen voorzover bestaande uit pensioen het percentage bedoeld in het eerste lid, verminderd met het percentage, bedoeld in het vijfde lid. Onder pensioen wordt verstaan de opbrengst uit een recht op periodieke uitkering, welke terzake van een vroegere dienstbetrekking wordt ontvangen.

4. Indien het inkomen meer bedraagt dan Cg 428.626,—¹, dan is over het meerdere geen premie verschuldigd.

5. Werkgevers die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan deze werknemers ter compensatie van de door hen verschuldigde premie een toeslag op het loon. Deze toeslag bedraagt een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen deel van het in het eerste lid bedoelde percentage.

1. Bedrag voor 2012, recentere bedragen nog niet bekend gemaakt.

6. Indien het loon met terugwerkende kracht is verhoogd, wordt voor de berekening van de premie met deze verhoging rekening gehouden vanaf het tijdstip dat de verhoging van het loon door de werkgever aan de werknemer is uitbetaald.

7. Het in het derde lid² genoemde bedrag wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aangepast aan de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie.

8. De aanpassing, bedoeld in het zesde lid³, heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van de stijging welke het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie ultimo augustus daaraan voorafgaande aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer ultimo augustus van het voorafgaande jaar.

9. Het is een werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

Art. 22. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, onder verrekening van eventueel krachtens het derde lid geheven premie, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen. De in het eerste lid bedoelde aanslag blijft achterwege indien artikel 41B van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 toepassing vindt.⁴

2. De aanslag wordt vastgesteld door de Inspecteur.

3. De premie van de verzekerde, die in dienstbetrekking werkzaam is, wordt geheven bij wege van inhouding door de werkgever. Het bepaalde in de artikelen 3, tweede, derde, vierde en vijfde lid, 4, 21, eerste lid, 21a, 21b, 21c en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, met dien verstande dat in plaats van "inhoudingsplichtige" telkens gelezen wordt "werkgever(s)". Indien de ingevolge artikel 20, eerste lid, in totaal over een kalenderjaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het bepaalde in het eerste lid buiten toepassing. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een werkgever gelijkgesteld de het Land Sint Maarten, het Algemeen Pensioenfonds Sint Maarten, alsmede pensioenfondsen in de zin van de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen (P.B. 1985, no. 44), verzekeringsmaatschappijen voor zover het betreft door deze uit te betalen pensioenen en de minister voor wat betreft door deze te verstrekken onderstanduitkeringen.

4. De werkgever is verplicht de premie in te houden op het tijdstip waarop het loon:

a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt; of

b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

5. De premie wordt geïnd door de Ontvanger.

6. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, zijn ten aanzien van de invordering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, de regels geldende voor de invordering van directe belastingen als opgenomen in de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 (P.B. 1942, no. 248), van overeenkomstige toepassing.

7. De Minister en de Minister van Financiën kunnen nadere regels geven inzake de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

Art. 23. De Minister van Financiën is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, bedoeld in artikel 20, eerste lid, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de Minister van Financiën de door hem nodig geachte afrondingen.

Premieheffing
middels aan-
slag, inhouding
door werkgever,
invordering

Verz

Tabellen

Art. 24. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden tezamen met de te zijn laste komende toeslag, vóór de zestiende dag van de daarop volgende maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie vóór de zestiende dag na het einde van dat tijdvak op aangifte af te dragen.

2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Ontvanger die de ontvangen premies zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vijftien dagen na ontvangst, stort op de

Afdracht op
aangifte

2. Lid 3 is vernummerd tot lid 4 bij P.B. 1997/316.

3. Lid 6 is vernummerd tot lid 7 bij P.B. 1997/316.

4. Deze volzin is toegevoegd bij P.B. 1997-316. Vermoedelijk is bedoeld deze toe te voegen aan het tweede lid.

rekening van het Fonds.

3. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van aangifte verlenen.

4. De Inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

5. De werkgever houdt in en draagt af onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer inhouden, behoudens een andersluidende beslissing van de Inspecteur. Indien onverschuldigd is betaald, zal de onverschuldigd betaalde premie op verzoek door de Inspecteur worden gerestitueerd aan de rechthebbenden. De rechtsvordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van vijf jaren sedert het einde van het kalenderjaar, waarin de premie is afgedragen.

6. Een werkgever die Sint Maarten metterwoon wenst te verlaten, is verplicht terstond aangifte en afdracht te doen over het lopende kalenderjaar.

7. Ook in de gevallen, dat geen premie behoeft te worden ingehouden, moet de aangifte op de in de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden. Personen, die stellen geen werkgever te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifteformulieren vóór de zestiende dag van de daarop volgende maand, waarin de aangifteformulieren aan hen zijn verstrekt, indienen.

Aangifte-formulieren

Art. 25. 1. De Inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve. De werkgever is, in het geval hij deze formulieren niet van de Inspecteur heeft ontvangen, verplicht om de Inspecteur te verzoeken deze te verstrekken.

2. De werkgever is gehouden het aangifteformulier duidelijk, volledig, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te ondertekenen.

3. De Minister stelt het model voor het aangifteformulier vast.

Naheffing

Art. 26. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven termijn door de werkgever is afgedragen, kan de niet of te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, door de Inspecteur nageheven worden, zolang niet sedert het einde van het kalenderjaar, waarin de premieschuld is ontstaan, vijf jaren zijn verstreken. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

Boete, vrijwillige verbetering, dwang-invoordering

Art. 27. 1. Indien de werkgever niet binnen de voorgeschreven termijn aangifte en afdracht doet, dan wel het aangifteformulier onjuist of onvolledig invult, wordt het bedrag van de premie verhoogd met ten hoogste 100%.

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, wordt als premie beschouwd. De werkgever is niet gerechtigd deze verhoging op zijn werknemers te verhalen.

3. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, blijft buiten toepassing, indien de in gebreke geblevene uit eigen beweging schriftelijk mededeling heeft gedaan, dat ten onrechte geen of te weinig premie is afgedragen en daarbij tevens de nodige inlichtingen verstrekt.

4. Dwanginvordering geschiedt overeenkomstig de regels van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, no. 246).

Teveel of te weinig ingehouden /betaald

Art. 28. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgever ingehouden premie blijkt dat teveel of te weinig is ingehouden dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt gedurende een periode van ten hoogste vijf jaren de teveel ingehouden premie gerestitueerd of verrekend en de te weinig ingehouden premie alsnog ingevorderd.

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het eerste lid heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan Cg 50,--.

3. In een geval als bedoeld in het tweede lid blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Loonadministratie, jaaropgave

Art. 29. 1. De werkgever is gehouden een loonadministratie te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premie is berekend en ingehouden.

2. De werkgever is gehouden na afloop van het kalenderjaar aan de werknemer, die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is of persoonlijk in aangenomen werk arbeid voor hem verricht, een verklaring af te geven betreffende het in dat kalenderjaar verkregen loon en de ingehouden premie. Bij beëindiging van het dienstverband of de werkzaamheden in de loop van het kalenderjaar is de werkgever gehouden aan de werknemer eenzelfde verklaring af te geven over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstverband werkzaam was onderscheidenlijk voor hem werkzaamheden verrichtte. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

3. De loonadministratie moet gedurende tien jaren na het einde van het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, worden bewaard.

Art. 30. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

Hoofdelijke aansprakelijkheid

a. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever: de leider van zijn vaste inrichting in Sint Maarten, zijn in Sint Maarten wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger dan wel degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door een binnen Sint Maarten gevestigde rechtspersoon: ieder van de bestuurders;

c. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door twee of meer werkgevers: ieder van de werkgevers.

2. De werknemer kan hoofdelijk aansprakelijk gesteld worden voor de van hem ten onrechte niet of te weinig ingehouden premie, tenzij hij de Inspecteur tijdig van de nalatigheid van de werkgever in kennis heeft gesteld.

3. Indien de werkgever niet in Sint Maarten woont of gevestigd is, kan de werknemer mede aansprakelijk worden gesteld voor het gedeelte van de premie dat ten laste komt van de werkgever.

4. De werknemer die in dienstbetrekking is bij of werkzaamheden verricht voor een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever en die Sint Maarten metterwoon wenst te verlaten, dient hiervan schriftelijk mededeling te doen aan de Inspecteur en kan terstond mede aansprakelijk gesteld worden voor het gedeelte van de premie dat te zijnen laste komt.

5. De heffing van de premie ingevolge het eerste tot en met het vierde lid geschiedt door middel van een aanslag.

Art. 31. 1. De werkgever, diens vaste vertegenwoordiger, de leider van de vaste inrichting van de werkgever of degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden is desgevraagd gehouden aan de Inspecteur of aan de door deze aangewezen personen en deskundigen inzage te verlenen of afschrift te verstrekken van de boeken, bescheiden en geschriften, welke voor de vaststelling van de premie redelijkerwijs van belang zijn.

Inzageplicht

2. Degene die inzage van de boeken, bescheiden en geschriften, bedoeld in het eerste lid, is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

3. Bij een weigering om te voldoen aan een verplichting als bedoeld in het eerste lid, kan een werkgever, diens vaste vertegenwoordiger, de leider van de vaste inrichting van de werkgever of degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden, niet met vrucht een beroep doen op de omstandigheid dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wettelijk voorschrift zijn opgelegd.

Art. 32. 1. De jaarlijkse bijdrage van het Land, bedoeld in artikel 18, tweede lid, onderdeel c, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Vaststelling bijdrage van het Land

2. De Minister en de Minister van Financiën kunnen regelen geven inzake de betaling van de in het eerste lid bedoelde bijdrage aan het Uitvoeringsorgaan.

3. De in het eerste lid bedoelde bijdrage wordt jaarlijks bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het bepaalde in het vierde lid aangepast aan de ontwikkeling van het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie.

4. Aanpassing van de in het eerste lid bedoelde bijdrage heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie ultimo van de maand augustus daaraan voorafgaande aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer ultimo augustus daaraan voorafgaand.

Hoofdstuk VI Bezwaar en beroep

Schriftelijke kennisgeving beslissing

Art. 33. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing betreffende:

a. het verlenen van zorg en het vaststellen van een bijdrage als bedoeld in artikel 5, tweede lid; b. het vaststellen van een bijdrage in de kosten van geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging als bedoeld in artikel 7, tweede lid.

2. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede de rechtsmiddelen die tegen de beslissing openstaan.

Bezwaar bij Uitvoerings-organen

Art. 34. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen een beslissing van het Uitvoeringsorgaan, kan binnen zes weken na de dagtekening daarvan een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij het Uitvoeringsorgaan. Een bezwaarschrift kan tevens worden ingediend, indien het Uitvoeringsorgaan, na daartoe schriftelijk te zijn aangemaand, niet binnen zes weken na de aanmaning een beslissing heeft genomen. In laatstgenoemd geval vangt de termijn van zes weken aan op de dag volgend op die waarop de termijn van zes weken na de aanmaning verstreken is.

2. Indien de reclamant zich buiten Sint Maarten bevindt, bedraagt de termijn, genoemd in de eerste volzin van het eerste lid, zes weken.

3. Indien de reclamant redelijkerwijs niet in staat kan worden geacht binnen de in het eerste of tweede lid gestelde termijnen een bezwaarschrift in te dienen, worden die termijnen verlengd, zodanig dat een nieuwe termijn van zes weken begint te lopen vanaf de dag waarop hij redelijkerwijs wel in staat kan worden geacht een bezwaarschrift in te dienen.

4. Het bezwaarschrift heeft geen schorsende werking.

Beslissing op bezwaar, hoorfase, vertegenwoordiging

Art. 35. 1. Het Uitvoeringsorgaan beschikt op een bezwaarschrift als bedoeld in artikel 34, eerste lid.

2. Indien de reclamant in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe heeft te kennen gegeven, wordt hij vooraf door of vanwege het Uitvoeringsorgaan gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij het nemen van de beslissing hebben gegolden.

3. De reclamant kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen.

4. De reclamant is, desgevraagd, gehouden aan het Uitvoeringsorgaan of aan de door deze aangewezen personen inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving zijner beweringen kunnen dienen.

Termijn uitspraak bezwaar

Art. 36. 1. Het Uitvoeringsorgaan beschikt binnen zes weken na ontvangst van het bezwaarschrift. In voorkomende gevallen kan het Uitvoeringsorgaan onder schriftelijke mededeling aan de reclamant de genoemde termijn met ten hoogste zes weken verlengen. Indien het Uitvoeringsorgaan niet binnen bedoelde termijn heeft beschikt, geldt zulks als een weigering om te beschikken.

2. De beschikking van het Uitvoeringsorgaan op het bezwaarschrift is met redenen omkleed.

3. Afschrift wordt door het Uitvoeringsorgaan aan de reclamant uitgereikt bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

Beroep

Art. 37. Tegen een beschikking van het Uitvoeringsorgaan staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg.

Art. 38. (Vervallen)

Rechtsmiddelen tegen premieheffing

Art. 39. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald, zijn ter zake van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, die bij wege van aanslag dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de rechtsmiddelen die gelden in het kader van de heffing van de inkomstenbelasting, bedoeld in de artikelen 43 tot en met 47 van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en in de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 (P.B. 1941, no. 12) van overeenkomstige toepassing.

2. De Inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, welke tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een naheffingsaanslag, welke geheel of gedeeltelijk berust op feiten welke mede tot het opleggen van een naheffingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde naheffingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 van deze landsverordening alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII

Toezicht en opsporing

Art. 40. 1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening zijn belast:

Met toezicht be-
laste personen

a. de bij landsbesluit aangewezen ambtenaren of personen werkzaam bij het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, voor wat betreft alle aangelegenheden met uitzondering van die betreffende de premieheffing alsmede die betreffende het toezicht op het Uitvoeringsorgaan; en

b. de bij landsbesluit aangewezen ambtenaren werkzaam bij de Inspectie der Belastingen, voor wat betreft alle aangelegenheden de premieheffing betreffende.

2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

Art. 41. 1. Bij de uitoefening van hun taak dragen de toezichthouders een legitimatiebewijs bij zich.

Legitimatie

2. Desgevraagd tonen zij hun legitimatiebewijs aanstonds.

3. Het legitimatiebewijs bevat een foto van de toezichthouder en vermeldt in ieder geval diens naam en hoedanigheid.

Art. 42. 1. De toezichthouders zijn bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, elke plaats te betreden voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Betreden van
plaatsen

2. Zonodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

3. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen door personen die daartoe door hen zijn aangewezen, voor zover dit voor het doel van het betreden redelijkerwijs nodig is.

4. Indien de plaats, bedoeld in het eerste lid, een woning is, treedt een toezichthouder de woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid.

5. Op het binnentreden in woningen is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur-generaal.

Art. 43. Toezichthouders zijn bevoegd inlichtingen te verlangen, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Verzoek om
inlichtingen

Art. 44. 1. Toezichthouders zijn bevoegd inzage te verlangen van zakelijke gegevens en bescheiden, voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs nodig is.

Recht op inzage

2. Zij zijn bevoegd van de gegevens en bescheiden kopieën te maken.

3. Indien het maken van kopieën niet ter plaatse kan geschieden zijn zij bevoegd de gegevens en bescheiden voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hen af te geven schriftelijk bewijs.

4. Indien zulks voor de uitoefening van hun taak wenselijk is, kunnen zij de hulp van deskundigen inroepen voor de beoordeling van gegevens en bescheiden, bedoeld in het eerste lid.

Art. 45. 1. Een ieder is verplicht aan toezichthouders alle medewerking te verlenen die deze redelijkerwijs kunnen vorderen ter uitoefening van hun bevoegdheden.

Medewerking,
geheimhou-
dingsplicht

2. Zij die uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift verplicht zijn tot geheimhouding, kunnen het verlenen van medewerking weigeren, voor zover dit hun geheimhoudingsplicht voortvloeit.

Met opsporing
belaste per-
sonen

Art. 46. 1. Met het opsporen van de feiten, strafbaar gesteld bij of krachtens deze landsverordening zijn, behalve de ambtenaren, bedoeld in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering, belast de bij landsbesluit aangewezen:

a. ambtenaren of personen werkzaam bij het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, voor wat betreft alle aangelegenheden met uitzondering van die betreffende de premieheffing alsmede die betreffende het toezicht op het Uitvoeringsorgaan; en
b. ambtenaren werkzaam bij de Inspectie der Belastingen, voor wat betreft alle aangelegenheden betreffende de premieheffing.

2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

3. Artikel 41 is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Hoofdstuk VIII Strafbepalingen

Administratieve
boetes, recidive

Art. 47. 1. Op de overtreding van artikel 21, negende lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij de artikelen 24, zesde en zevende lid, 30, vierde lid, 31, eerste lid, 45, eerste lid, 61, en in krachtens deze landsverordening gegeven regels wordt een administratieve boete geheven van ten hoogste vijfduizend gulden.

2. Onder het niet voldoen van aan de verplichtingen, genoemd in de artikelen 31, eerste lid en 45, eerste lid, wordt mede verstaan het verstrekken van onjuiste inlichtingen.

3. Indien een aanslag, welke werd opgelegd wegens het niet voldoen aan de verplichting van artikel 24, zevende lid, in zijn geheel moet worden verminderd, wordt een boete geheven van honderd gulden.

4. Indien er sprake is van herhaling van eenzelfde overtreding binnen twee jaar wordt het maximum van de boetes, genoemd in het eerste tot en met het derde lid, verdubbeld.

5. De boete wordt geheven door middel van aanslagen.

Delictsom-
schrij-
ving

Art. 48. 1. De werkgever die de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk verhaalt op het loon van de werknemer wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd krachtens artikel 21, vijfde lid, wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen. Deze straffen kunnen worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor één zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

Delictsom-
schrij-
ving

Art. 49. Degene, die niet voldoet aan een der verplichtingen opgelegd in artikel 27 wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Schending
geheimhou-
dingsplicht

Art. 50. 1. Degene, die de bij artikel 61 opgelegde geheimhoudingsplicht opzettelijk schendt, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

2. Degene, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

3. Geen vervolging heeft plaats dan op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Delictsom-
schrij-
ving

Art. 51. Degene, die op grond van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft, hetzij met

gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Art. 52. Degene, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus de verlening van zorg of een uitgebreidere verlening van zorg te verkrijgen, wordt gestraft, hetzij met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Delictomschrijving

Art. 53. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, worden gestraft, hetzij met hechtenis van ten hoogste zes maanden, hetzij met een geldboete van de vijfde categorie, hetzij met beide straffen.

Overtreding bepalingen landsbesluiten

Art. 54. De in de artikelen 50, eerste lid, 51 en 52 bedoelde strafbare feiten zijn misdrijven, de in de artikelen 48, 49, 50, tweede lid, en 53, bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Misdrijven en overtredingen

Art. 55. (Vervallen)

Art. 56. Een administratieve boete vervalt, indien degene die haar heeft belopen, wegens het feit op grond waarvan boete is verschuldigd, onherroepelijk is veroordeeld, is vrijgesproken of is ontslagen van rechtsvervolging.

Samenloop administratieve boete en strafrecht

Hoofdstuk X

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 57 en 58. (Vervallen)

Art. 59. Het Uitvoeringsorgaan is voor de bij of krachtens deze landsverordening opgedragen taken geen winstbelasting verschuldigd.

Vrijstelling winstbelasting

Art. 60. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen, zijn vrij van recht van zegel en formaliteit van registratie.

Geen zegel belasting, geen registratie

Art. 61. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Geheimhoudingsplicht

Art. 62. 1. Ieder beding dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

Aansprakelijkheid

2. De aansprakelijkheid van de niet hier te lande gevestigde werkgever krachtens de bepalingen van deze landsverordening wordt gedragen door zijn hier te lande gevestigde vertegenwoordiger dan wel degene die de leiding heeft over de hier te lande verrichte werkzaamheden.

3. Degene die gehouden is tot vergoeding der schade door de verzekerde geleden als gevolg van ziekte of ongeval, is voor ingevolge deze landsverordening aan de verzekerde verleende zorg aansprakelijk jegens het Uitvoeringsorgaan.

Art. 63 en 64. (Niet opgenomen, betreft regelingen ten tijde van inwerkingtreding)

Art. 65. 1. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 21, eerste lid, bedraagt voor de jaren 1997 en 1998: 2.

Premiepercentages

2. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 21, tweede lid, bedraagt voor de jaren 1997 en 1998: 1.

3. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 21, derde lid, bedraagt voor de jaren 1997 en 1998: 1,5.

4. Het toeslagpercentage, bedoeld in artikel 21, vijfde lid, bedraagt voor de jaren 1997 en 1998: 0,5.

St. Maarten – Premieheffing

Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten

Inwerking-
treding
Citeertitel

Art. 66. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1997.

Art. 67. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten.

Besluit beperking kring verzekerden

LB houdende algemene maatregelen, van de 27ste december 2001 ter uitvoering van artikel 4, tweede lid van de Landsverordening AVBZ.

AB 2013, GT
no. 191

Art. 1. In dit Landsbesluit wordt verstaan onder:

Definitie

landsverordening: de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten (P.B. 1996, no. 211).

Art. 2. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die uitsluitend buiten Sint Maarten arbeid verricht.

Arbeid buiten
Nederlandse
Antillen

2. Verricht de betrokkene zowel in de Nederlandse Antillen als daarbuiten arbeid dan is hij niet verzekerd ingevolge de landsverordening, indien hij:

a. buiten Sint Maarten in loondienst arbeid verricht, dan wel

b. niet overeenkomstig het gestelde in artikel 4, eerste lid, van de landsverordening ingezetene is, tenzij hij in Sint Maarten in loondienst werkzaam is.

Art. 3. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die uitsluitend in dienstbetrekking staat tot een orgaan van een buitenlandse overheid of tot een buitenlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, tenzij hij in Sint Maarten is aangeworven dan wel onmiddellijk voorafgaand aan deze dienstbetrekking reeds verzekerd was ingevolge de landsverordening.

Personen in
overheids
dienst

2. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van de in het eerste lid bedoelde persoon, tenzij zij in Sint Maarten arbeid verrichten.

3. Het tweede lid blijft ingeval van overlijden van de in het eerste lid bedoelde persoon van overeenkomstige toepassing op de aldaar bedoelde echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden gedurende een periode van een jaar na de dag van overlijden, tenzij zij in Sint Maarten arbeid verrichten of een uitkering ontvangen krachtens een landsverordening van Sint Maarten inzake financiële bijstand aan onvermogenen ter voorziening in de eerste levensbehoefte.

Art. 4. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die behoort tot het vliegend of varend personeel van een buiten Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever die internationaal vervoer verricht tenzij hij in hoofdzaak in Sint Maarten arbeid verricht dan wel werkt bij een filiaal of een vaste vertegenwoordiging van die onderneming in Sint Maarten.

Vliegend of
varend
personeel

Art. 5. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die niet duurzaam in Sint Maarten woonachtig is, en die onder overlegging van een door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan onttelen als aan de landsverordening.

Soortgelijke
dekking in
buitenland

Art. 6. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die zich metterwoon in Sint Maarten heeft gevestigd met het oogmerk te worden behandeld, verpleegd of verzorgd als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de landsverordening, tenzij de betrokkene vóór de vestiging in Sint Maarten reeds verzekerd was ingevolge de landsverordening.

Vestiging op
Antillen met
oog op verple-
ging

Art. 7. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is degene die, geen ingezetene zijnde, in het genot is gesteld van een pensioen of een periodieke uitkering ten laste van de begroting van Sint Maarten, dan wel van het Algemeen Pensioenfonds van Sint Maarten, en die onder overlegging van door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan onttelen als aan de landsverordening.

Niet ingezetene
pensioen-ge-
rechtigden

Art. 8. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de leden van de consulaire post van een andere mogendheid, niet zijnde honorair consul, zijn echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden, indien zij geen ingezetene zijn.

Leden van de
consulaire post

2. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening zijn de leden van het particuliere personeel, die uitsluitend in dienst zijn van de in het eerste lid bedoelde leden van de consulaire post indien zij niet duurzaam in Sint Maarten woonachtig zijn of geen ingezetene zijn en die onder overlegging

van een verklaring van het bevoegd gezag van een andere mogendheid ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kunnen aantonen dat op hen, een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan zij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kunnen ontfangen als aan de landsverordening.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op de aldaar bedoelde leden van de consulaire post of het particuliere personeel voor zover deze in Sint Maarten arbeid verrichten anders dan uit hoofde van hun dienstbetrekking.

4. Het eerste en tweede lid is niet van toepassing op de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van het lid van de consulaire post of het particuliere personeel, indien zij in Sint Maarten arbeid verrichten of voor zolang het aldaar bedoelde lid van de consulaire post in Sint Maarten niet van de werking van de landsverordening zijn uitgesloten.

5. Het eerste en tweede lid blijven ingeval van overlijden van het aldaar bedoelde lid van de consulaire post en het lid van het particuliere personeel van overeenkomstige toepassing op de echtgenoot, kinderen en inwonende overige gezinsleden van het overleden lid van de consulaire post of het particuliere personeel, gedurende een periode van een jaar na de dag van overlijden, mits zij geen arbeid verrichten of een uitkering ontvangen krachtens een verordening van een eilandgebied van Sint Maarten inzake financiële bijstand aan onvermogenen ter voorziening in de eerste levensbehoefte.

Bemannig
zeevaartuig

Art. 9. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de vreemdeling die deel uitmaakt van de bemanning van een zeevaartuig, mits hij woont aan boord van dat vaartuig.

Artiesten en
beroepssport-
beoefenaars

Art. 10. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de niet ingezetene die ter zake van in Sint Maarten als musicus of anderszins als artiest of als beroepssportbeoefenaar in dienstbetrekking verrichte arbeid aan loonbelasting onderworpen is, indien die dienstbetrekking van korte duur is.

Buitenlandse
uitkering

Art. 11. 1. De ingezetene die een uitkering ontvangt ingevolge een buitenlandse wettelijke regeling inzake sociale zekerheid of ingevolge een regeling van een volkenrechtelijke organisatie, kan op verzoek door het Uitvoeringsorgaan van de verzekering, bedoeld in de landsverordening, worden vrijgesteld tenzij hij in Sint Maarten arbeid verricht, en mits hij onder overlegging van een schriftelijke verklaring van het bevoegd gezag van het land, krachtens de wettelijke regeling waarvan hij bovenbedoelde uitkering ontvangt, of van de volkenrechtelijke organisatie, krachtens de regeling waarvan hij bovenbedoelde uitkering ontvangt, ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem een voorziening van dat andere land of die volkenrechtelijke organisatie van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontfangen als aan de landsverordening.

2. De vrijstelling, bedoeld in het eerste lid, gaat in met ingang van de datum van het verzoek om vrijstelling doch niet eerder dan op het moment van de buitenlandse uitkering of de uitkering van de volkenrechtelijke organisatie daadwerkelijk wordt ontvangen.

Gelijkwaardige
of nagenoeg
gelijkwaardige
verzekering

Art. 11a. 1. Niet verzekerd ingevolge de landsverordening is de ingezetene die onder overlegging van een door het bevoegd gezag van een andere mogendheid afgegeven schriftelijke verklaring ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen dat op hem op het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening reeds een voorziening van die andere mogendheid van toepassing is, waaraan hij dezelfde of nagenoeg dezelfde rechten kan ontfangen als aan de landsverordening, doch slechts voor zolang de betrokkene zulks ten genoegen van het Uitvoeringsorgaan kan aantonen.

2. Het aantonen, bedoeld in de laatste zinsnede van het eerste lid, dient, behoudens voor zover het verzoek betrekking heeft op jaren voorafgaande aan de inwerkingtreding van dit landsbesluit, te geschieden uiterlijk een maand vóór de aanvang van elk nieuw kalenderjaar.

Inwerking
treding

Art. 12. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van een bij landsbesluit te bepalen tijdstip en werkt terug tot en met 1 januari 1997.

Citeertitel

Art. 13. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Landsbesluit beperking kring verzekerden AVBZ.

AB 2013,
GT 802

Algemene
bepaling

Landsverordening ziekteverzekering

Art. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid;
- Bank: het Land Sint Maarten of een door deze bij landsbesluit aangewezen uitvoeringsorganisatie;
- werkgever: iedere natuurlijke of rechtspersoon, die hier te lande één of meer werknemers arbeid doet verrichten, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die, hier te lande gevestigd, één of meer werknemers, die eveneens hier te landen gevestigd zijn, arbeid doet verrichten in het buitenland;
- werknemer: een ieder die voor een werkgever in dienstverband of persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, behalve:
 - voor wat degene betreft die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht: indien hij zelf door de Bank als werkgever is aangemerkt;
 - ouders en inwonende kinderen van de werkgever, tenzij van een normaal dienstverband tegen het gebruikelijke loon sprake is;
 - huispersoneel en thuiswerkers;
 - losse werknemers, waaronder wordt verstaan werknemers die als regel geen 12 achtereenvolgende dagen, niet meegerekend zondagen en feestdagen als bedoeld in de Arbeidsregeling, in dienst van de werkgever zijn;
 - degene, die een dagloon geniet hoger dan Cg 384,62¹ indien voor hem een 6-daagse werkweek geldt, ongeacht of dit loon bij één of meer werkgevers wordt genoten;
 - degene, die een dagloon geniet hoger dan Cg 461,54 indien voor hem een 5-daagse werkweek geldt, ongeacht of dit loon bij één of meer werkgevers wordt genoten;
 - de kapitein en schepelingen op Sint Maartense zeeschepen;
 - degene, die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam en aan de voor hem geldende rechtspositieregelingen aanspraak op tegemoetkoming bij ziekte kan ontleen.Indien de in aangenomen werk arbeidende persoon, die niet zelf door de Bank als werkgever is aangemerkt, zich bij het verrichten van zijn arbeid door anderen laat bijstaan, worden ook die anderen beschouwd als werknemer van de werkgever, van wie het werk is aangenomen. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die ingevolge het voorgaande niet de hoedanigheid van werknemer hebben, als werknemer worden aangemerkt, eventueel onder nader te stellen voorwaarden;
- gewezen werknemer: een persoon die:
 - niet meer aangemerkt kan worden als werknemer in de zin van dit artikel;
 - ingezetene is;
 - geen aanspraak kan maken op geneeskundige behandeling en verpleging wegens ziekte dan krachtens deze landsverordening;
 - niet de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt; en
 - geen inkomen geniet anders dan verstrekkingen ten laste van Sint Maarten;
- gezinsleden: de echtgenote of echtgenoot van een als kostwinner aangemerkte werknemer of gewezen werknemer alsmede diens kinderen en indien voornoemde personen:
 - ingezetenen zijn;
 - geen aanspraak als werknemer of gewezen werknemer kunnen maken op geneeskundige behandeling en verpleging wegens ziekte krachtens deze landsverordening of een andere landsverordening; en
 - de leeftijd van 60 jaar niet hebben bereikt;
- kinderen:
 - minderjarige wettige en natuurlijke kinderen van de werknemer of gewezen werknemer;
 - minderjarige onwettige kinderen ten aanzien van wie de mannelijke werknemer of gewezen werknemer bij rechterlijk vonnis is veroordeeld tot het voorzien in het levensonderhoud dan wel bij authentieke akte de onderhoudsplicht heeft erkend, of die met hem in een gezinsverband samenwonen;
 - minderjarige aangehuwde en pleegkinderen behorende tot het gezinsverband van de werknemer of gewezen werknemer; en

1. Op jaarbasis Cg 120.000,-.

- kinderen, genoemd in de hieraan voorafgaande bolletjes, die meerderjarig zijn geworden en wier tijd geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding voor zover zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt;
- pleegkinderen: de kinderen die door de werknemer of gewezen werknemer worden onderhouden en opgevoed als waren zij eigen kinderen;
- kostwinner: de werknemer of gewezen werknemer die geheel of in overwegende mate voorziet in het levensonderhoud van de gezinsleden, en die indien binnen een gezinsverband meerdere inkomens zijn, de persoon met het hoogste inkomen is, of indien de inkomens gelijk zijn, de man is;
- verzekerde: een ieder die krachtens de bepalingen van deze landsverordening tegenover de Bank recht heeft op tegemoetkoming, bestaande uit geneeskundige behandeling en verpleging, alsook voor wat betreft de werknemer op uitkeringen in geld;
- behandelende geneeskundige: de geneeskundige die op aanwijzing of met goedvinden van de Bank de werknemer onderzoekt of behandelt;
- controlerende geneeskundige: de geneeskundige die als zodanig door de Bank is aangewezen;
- arbeidsongeschiktheid: de toestand waarin de werknemer verkeert, die als gevolg van ziekte gedurende een etmaal of langer niet in staat is om zijn normale arbeid te verrichten of deze arbeid zo lang niet mag verrichten hetzij om een medisch noodzakelijk onderzoek mogelijk te maken hetzij om te voorkomen dat zijn genezing wordt belemmerd, dan wel om besmetting van anderen te voorkomen;
- loon: elke uitkering in welke vorm ook die de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsook ontvangsten van derden, die van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst, behalve:
 - vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsregeling;
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en artikel 52 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering;
 - de sociale verzekeringspremies die ten laste van de werkgever komen;
 - vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid, waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst met zijn werkgever verplicht is;
 - vergoeding die bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
 - hetgeen ingevolge artikel 6, derde lid, onderdelen d tot en met h, van de Landsverordening op de loonbelasting niet tot het loon wordt gerekend;
 - de verplichte bijdragen van de werkgever in spaarfondsen;
 - uitkeringen voor opleiding of studie van de kinderen;
 - gratificaties bij verjaardagen of ambtsjubilea;
 - kwijtscheldingen van leningen verstrekt door de werkgever;
 - de financiële voordelen uit geldleningen met een lage rente verstrekt door de werkgever;
- dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product gedeeld door 6;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week gedeeld door 6;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand vermenigvuldigd met 3 en gedeeld door 78;
- dagloon van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product gedeeld door 5;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week gedeeld door 5;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand vermenigvuldigd met 3 en gedeeld door 65.
- inkomen: het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening op de inkomstenbelasting.

Maatstaf loon

Art. 1A. 1. Voor de vaststelling of een werknemer aangemerkt wordt als werknemer in de zin van artikel 1, wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met

wijzigingen van het loon, die tijdens de duur van het dienstverband onderscheidenlijk van de verrichting van het aangenomen werk na 1 november van het voorafgaande kalenderjaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

2. In afwijking van het eerste lid wordt, ingeval de werknemer ten gevolge van een wijziging van werkgever na 1 november van het voorafgaande kalenderjaar een dagloon geniet hoger dan het dagloon, genoemd in artikel 1, onder “werknemer” voor een 6-daagse onderscheidenlijk voor een 5-daagse werkweek, voor de vaststelling of deze werknemer aangemerkt wordt als werknemer in de zin van artikel 1, uitgegaan van het bij de nieuwe werkgever genoten dagloon.

Art. 1B. De bedragen, genoemd in artikel 1, onder “werknemer”, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie. De aanpassing heeft plaats met ingang van 1 januari van het komende jaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie van het tweede kwartaal van het lopende jaar aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal van het daaraan voorafgaande jaar.

Indexatie

Art. 1C. De gezinsleden worden alleen verzekerd indien de werknemer onderscheidenlijk de gewezen werknemer ten genoegen van de Bank schriftelijk heeft aangetoond dat hij of zij als kostwinner in de zin van deze landsverordening kan worden aangemerkt.

Kostwinner

Art. 2. 1. Werkgever en werknemer stellen bij de aanvang van het dienstverband onderscheidenlijk de aanvang van de werkzaamheden en telkens wanneer het loon gewijzigd wordt, het dagloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Vaststelling
dagloon

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkingen in natura, ondericht of geldelijke uitkeringen waarvan de grootte niet bij voorbaat vaststaat zoals provisie, commissie, tantième, fooien, vergoedingen voor aangenomen werk en dergelijke, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, in het geval een uurloon wordt betaald, niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon het te verwachten gemiddeld aantal werkuren per week.

4. De Bank kan al dan niet op verzoek van werkgever of werknemer het dagloon vaststellen of het vastgestelde dagloon wijzigen. Zij brengt haar beslissing, die in de plaats treedt van de beslissing van werkgever en werknemer, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de werknemer.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden vastgesteld, die bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon in acht moeten worden genomen.

Art. 3. 1. De werknemer heeft in geval van ziekte krachtens de bepalingen van deze landsverordening tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit geneeskundige behandeling en verpleging, en uitkeringen in geld. De gezinsleden en de gewezen werknemer hebben in geval van ziekte krachtens de bepalingen van deze landsverordening tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit geneeskundige behandeling en verpleging. 2. Met ziekte worden gelijkgesteld zwangerschap en bevalling van de vrouwelijke verzekerde. 3. Met ziekte wordt tevens gelijkgesteld lichamelijk letsel als gevolg van een ongeval, tenzij de werknemer op grond daarvan rechten ontleent aan de Landsverordening ongevallenverzekering.

Hoogte van
uitkering

Art. 4. 1. De verzekerde heeft recht op geneeskundige behandeling en verpleging met ingang van de dag van de ziekmelding.

Geneeskundige
behandeling en
verpleging

2. De geneeskundige behandeling en verpleging omvat:

- a. geneeskundig onderzoek en geneeskundige behandeling met inbegrip van specialistisch onderzoek en specialistische behandeling;
- b. verpleging in een ziekeninrichting met inbegrip van verblijf ter observatie;
- c. verstrekking van geneesmiddelen en verbandmiddelen;
- d. tandheelkundige behandeling ter genezing van een mondziekte die niet terug te brengen is tot een geval van cariës;
- e. verloskundige hulp, voor- en nabehandeling bij zwangerschap en bevalling;
- f. vervoer;

een en ander voor zover dit in verband met de ziekte noodzakelijk is, evenwel uitsluitend in Sint Maarten. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt geregeld welke verrichtingen onder de onderdelen a tot en met e vallen.

3. Op schriftelijk verzoek van de verzekerde kan de Bank bepalen dat in plaats van geneeskundige behandeling en verpleging een vergoeding wordt verstrekt overeenkomstig de regels daaromtrent bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

Uitkeringen in geld

Art. 5. 1. De werknemer die als gevolg van ziekte arbeidsongeschikt is, heeft recht op een uitkering in geld, ziekengeld genaamd, met ingang van de derde dag na die van de ziekmelding. Niettemin wordt over de dag van de ziekmelding en de twee daarop volgende dagen ziekengeld uitgekeerd, indien naar het oordeel van de behandelende geneeskundige de ziekte opnemend in een ziekeninrichting noodzakelijk maakt. Het ziekengeld wordt over de bedoelde drie dagen eveneens uitgekeerd, indien de duur van de ziekte ten gevolge van dezelfde ziekteoorzaak langer dan drie dagen bedraagt, ook wanneer geen opnemend in een ziekeninrichting noodzakelijk is geweest. Ter zake van eenzelfde ziekteoorzaak vervalt dit recht twee jaar nadien, indien het betreft een arbeidsovereenkomst aangegaan voor onbepaalde tijd, ongeacht het voortduren van de arbeidsovereenkomst. Voor een arbeidsovereenkomst aangegaan voor bepaalde tijd vervalt dit recht na verloop van de periode waarvoor zij is aangegaan maar uiterlijk twee jaar na de dag van de ziektemelding wegens eenzelfde ziekteoorzaak. Indien een overeenkomst voor bepaalde tijd verlengd wordt, is het bepaalde met betrekking tot arbeidsovereenkomsten aangegaan voor onbepaalde tijd van toepassing. In geval van zwangerschap wordt de vrouwelijke werknemer geacht gedurende de duur van het zwangerschaps- en bevallingsverlof, bedoeld in artikel 629a van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, arbeidsongeschikt te zijn.

2. Het ziekengeld bedraagt per dag 80% van het dagloon van de werknemer maar niet meer dan 80% van het dagloon, genoemd in artikel 1, onder “werknemer”.

3. Indien het loon met terugwerkende kracht is verhoogd, wordt ter bepaling van het ziekengeld met deze verhoging rekening gehouden vanaf het tijdstip dat de verhoging van het loon door de werkgever aan de werknemer is uitbetaald.

4. De werknemer heeft geen recht op ziekengeld:

a. over de zondagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen, terwijl de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt bovendien geen recht heeft op ziekengeld over de vrije zaterdagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen;

b. over de periode dat hem ziekengeld ter zake van een andere ziekte wordt uitgekeerd.

5. Wanneer de werknemer tijdens zijn arbeidsongeschiktheid van zijn werkgever loon ontvangt, wordt het ziekengeld per dag verminderd met het bedrag, waarmee het ziekengeld en het loon per dag tezamen het dagloon, waarnaar het ziekengeld is berekend, overtreft.

6. Tijdens het dienstverband of de werkzaamheden is de werkgever in geval van arbeidsongeschiktheid van de werknemer verplicht een uitkering gelijk aan het ziekengeld waarop de werknemer over de betreffende loontermijn tegenover de Bank recht heeft, aan de werknemer uit te betalen op de dag waarop het loon moet worden uitbetaald of zou moeten worden uitbetaald indien de werknemer niet arbeidsongeschikt zou zijn. De werkgever die een uitkering volgens het bepaalde in de voorgaande volzin heeft uitbetaald, heeft, in plaats van de werknemer, tegenover de Bank recht op het betreffende ziekengeld en op uitbetaling daarvan uiterlijk zeven dagen na de schriftelijke aanvraag bij de Bank, in te dienen na afloop van de maand waarin de uitkering wordt uitbetaald. Indien de werkgever de uitkering niet tijdig uitbetaalt, keert de Bank het ziekengeld aan de werknemer uit.

7. De Bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het ziekengeld van een werknemer te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de werknemer op het gebied van sociale voorzieningen.

8. De Bank is eveneens bevoegd om het ziekengeld van een werknemer te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de werknemer op het gebied van de door de Bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

9. De in het zevende en achtste lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door de Bank verstrekte ziekengeld. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het ziekengeld.

Art. 6. 1. Zo spoedig mogelijk deelt de Bank, mede aan de hand van de bevindingen en voorschriften van de behandelende geneeskundige, aan de werknemer schriftelijk mee welke tegemoetkoming hem zal worden verstrekt en eventueel dat en op welke gronden zij zich niet of niet langer tot tegemoetkoming gehouden acht. De werknemer stelt de werkgever onverwijld van deze mededeling in kennis.

**Vaststelling
tegemoetko-
ming**

2. Zodra de behandelende geneeskundige bevindt dat de werknemer:

- a. zich onder geneeskundige behandeling moet stellen;
- b. zich niet of niet langer onder geneeskundige behandeling behoeft te stellen;
- c. als bedlegerig patiënt behandeld moet worden;
- d. niet of niet langer als bedlegerig patiënt behandeld behoeft te worden;
- e. arbeidsongeschikt is;
- f. niet of niet langer arbeidsongeschikt is;

geeft hij van deze bevindingen en zijn daaruit volgende voorschriften schriftelijk kennis aan de Bank.

3. Het tweede lid is, met uitzondering van de tekst na onderdeel f, van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden en gewezen werknemers.

Art. 7. 1. De werknemer heeft geen recht op tegemoetkoming of verliest dit recht:

**Verval van
rechten**

a. indien de ziekte te wijten is aan zijn opzet of grove schuld dan wel aan het gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen;

b. indien en zolang hij zich niet onder behandeling van de behandelende geneeskundige heeft gesteld;

c. indien hij zich schuldig maakt aan gedragingen waardoor zijn genezing wordt belemmerd;

d. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de Bank aangewezen, de behandelende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken of te behandelen dan wel diens voorschriften niet opvolgt of zich daarnaast aan andere geneeskundige behandeling onderwerpt;

e. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de Bank aangewezen, de controlerende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken;

f. indien hij de aanwijzingen van de controlerende geneeskundige, ook wanneer deze afwijken van de voorschriften van de behandelende geneeskundige, niet opvolgt;

g. indien hij zonder de toestemming van de Bank Sint Maarten verlaat;

h. indien en voor zoveel hij, met betrekking tot de ziekte, recht heeft op tegemoetkoming krachtens de Landsverordening ongevallenverzekering of krachtens enige wettelijke regeling op het gebied van de volksgezondheid.

2. Indien de werknemer tevens rechten ontleent aan een buitenlandse soortgelijke wettelijke regeling worden de rechten, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, dienovereenkomstig verminderd.

3. Geen recht op geneeskundige behandeling en verpleging bestaat voor zover de kosten daarvan worden gedekt op grond van de Landsverordening algemene verzekering bijzondere ziektekosten.

4. Het eerste lid, onderdelen a tot en met g, en het tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden en gewezen werknemers.

Art. 7A. In de gevallen dat de beëindiging of het verlies van het recht op tegemoetkoming van de verzekerde als gevolg van de toepassing van de bepalingen van deze landsverordening tot hardheden leidt, is de Bank bevoegd, hetzij op verzoek, hetzij ambtshalve deze hardheden geheel of gedeeltelijk op te heffen.

**Hardheidsclau-
sule**

Art. 8. 1 Ter zake van de kosten verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening is aan de Bank een premie verschuldigd. Het bepaalde in de artikelen 3, tweede, derde, vierde en vijfde lid, 4, 21, eerste lid, 21a, 21b, 21c en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de door de werkgever verschuldigde premie, met dien verstande dat in plaats van "inhoudingsplichtige" telkens gelezen wordt "werkgever(s)" en dat de Directeur van de Bank in de plaats treedt van de Inspecteur der Belastingen.

Premie

2. De premie voor de werknemer en diens gezinsleden wordt berekend naar een percentage van het dagloon van de werknemer met dien verstande dat over het gedeelte van het dagloon dat boven het dagloon, genoemd in artikel 1, onder "werknemer" ligt, geen premie wordt geheven. De premie voor de gewezen werknemer en diens gezinsleden wordt berekend naar

een percentage van het laatst genoten dagloon van de gewezen werknemer.

3. Als regel worden de percentages, bedoeld in het tweede lid, telkens voor een periode van twee jaar vastgesteld en wel zodanig dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit te de verwachten uitgaven van het ziektefonds, bedoeld in het tiende lid, over die periode te voldoen, alsmede om een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve te vormen en in stand te houden.

4. Indien het loon met terugwerkende kracht is verhoogd, wordt voor de berekening van de premie met deze verhoging rekening gehouden vanaf het tijdstip dat de verhoging van het loon door de werkgever aan de werknemer is uitbetaald.

5. De premie voor de werknemer en diens gezinsleden is verschuldigd door de werkgever, de werknemer en Sint Maarten.

6. Het percentage, bedoeld in de eerste volzin van het tweede lid, alsmede de verdeling van de premie, bedoeld in het vijfde lid, tussen werkgever, werknemer en Sint Maarten worden vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

7. De premie voor de gewezen werknemer en diens gezinsleden is verschuldigd door Sint Maarten en het percentage, bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

8. Een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geneeskundige verzorging of van de kosten daarvan, gesloten voor een persoon die nadien ten gevolge van de aanpassing van het dagloon hij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in de eerste volzin van artikel 1b, als werknemer krachtens deze landsverordening wordt verzekerd, vervalt met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van dat landsbesluit, voor zover aan de overeenkomst rechten kunnen worden ontleend, gelijkwaardig aan die welke uit de in deze landsverordening geregelde verzekering voortvloeien. De premie, die voor de geheel of gedeeltelijk vervallen verzekering is vooruitbetaald, wordt door de verzekeraar, naar gelang het vervallen gedeelte van de overeenkomst, terugbetaald onder aftrek van ten hoogste 25% van het terug te betalen bedrag voor administratiekosten. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de gezinsleden van deze persoon.

9. De premie wordt ten behoeve van de Bank geheven:

- van de werknemer door inhouding op het loon door de werkgever;
- van de werkgever door middel van afdracht op aangifte;
- van Sint Maarten door aanslagen op te leggen aan deze rechtspersoon.

10. De premie wordt gestort in een door de Bank beheerd ziektefonds. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het ziektefonds.

11. Ten laste van het ziektefonds komen de door de Bank verstrekte tegemoetkomingen, bedoeld in de artikelen 3, eerste lid, en 5, eerste lid, alsmede alle andere kosten verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening.

12. Ingeval het ziekengeld, bedoeld in artikel 5, tweede lid, aan de werknemer persoonlijk door de Bank wordt uitbetaald, wordt de premie, bedoeld in het tweede lid, door de Bank op het ziekengeld ingehouden.

Inhoudings-
plicht
werkgever

Art. 8A. 1. De werkgever is inhoudingsplichtig ten aanzien van het gedeelte van de premie dat ten laste komt van de werknemer.

2. De werkgever is verplicht de premie in te houden op het tijdstip waarop het loon:

- a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt; of
- b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

Afdracht op
aangifte

Art. 8B. 1. De werkgever is verplicht de premie die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden, alsmede het gedeelte van de premie dat te zijnen laste komt, binnen 15 dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht het gedeelte van de premie dat ten laste van de werknemer komt, alsmede het gedeelte dat te zijnen laste komt, binnen 15 dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

2. De werkgever is niet gerechtigd de af te dragen premie te compenseren met vorderingen op de Bank.

3. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Bank. Indien de werkgever

niet in Sint Maarten gevestigd is, geschieden vorenbedoelde aangifte en afdracht bij de Bank indien en voor zover de betrokken werknemers hun werkzaamheden in Sint Maarten verrichten.

4. De Bank kan onder door haar te stellen voorwaarden uitstel van het doen van aangifte verlenen.
5. De Bank kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen 15 dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden en af te dragen premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.
6. Ook in gevallen dat geen premie behoeft te worden ingehouden en afgedragen, moet de aangifte op de in het eerste en derde lid aangegeven wijze gedaan worden.

Art. 8C. 1. De Bank verstrekt de werkgever het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve. De werkgever is, in het geval hij deze formulieren niet van de Bank heeft ontvangen, verplicht om de Bank te verzoeken deze te verstrekken.

Aangifte-formulier

2. De werkgever is gehouden het aangifteformulier duidelijk, volledig, stellig en zonder voorbehoud naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te ondertekenen.

3. De werkgever houdt in en draagt af onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer inhouden, behoudens een andersluidende beslissing van de Bank. Indien onverschuldigd is betaald, zal de onverschuldigd betaalde premie op verzoek door de Bank worden gerestitueerd aan de rechthebbenden. De rechtsoverdracht tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de premie is afgedragen.

4. Een werkgever die Sint Maarten metterwoon wenst te verlaten, is verplicht terstond aangifte en afdracht te doen over het lopende kalenderjaar.

Art. 8D. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven termijn door de werkgever is afgedragen, kan de niet of te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, nageheven worden, zolang niet na het einde van het kalenderjaar, waarin de premieschuld is ontstaan, vijf jaar zijn verstreken. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

Naheffing

2. Ten aanzien van eenzelfde tijdvak kunnen meerdere aanslagen worden opgelegd.

Art. 8E. 1. Indien de werkgever niet binnen de voorgeschreven termijn aangifte en afdracht doet, dan wel het aangifteformulier onjuist of onvolledig invult, wordt het bedrag van de premie verhoogd met ten hoogste 100%.

Boete

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, wordt als premie beschouwd. De werkgever is niet gerechtigd deze verhoging op zijn werknemers te verhalen.

3. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, kan buiten toepassing blijven, indien de in gebreke geblevene uit eigen beweging schriftelijk mededeling heeft gedaan, dat ten onrechte geen of te weinig premie is afgedragen en daarbij tevens de nodige inlichtingen verstrekt.

Art. 8F. 1. De werkgever is gehouden een loonadministratie te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premie is berekend en ingehouden.

Administratieplicht

2. De werkgever is gehouden na afloop van het kalenderjaar aan de werknemer, die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is of persoonlijk in aangenomen werk arbeid voor hem verricht, een verklaring af te geven betreffende het in dat kalenderjaar verkregen loon en de ingehouden premie. Bij beëindiging van het dienstverband of de werkzaamheden in de loop van het kalenderjaar is de werkgever gehouden aan de werknemer eenzelfde verklaring af te geven over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstverband werkzaam was onderscheidenlijk voor hem werkzaamheden verrichtte. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.

3. De loonadministratie moet gedurende vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarop het betrekking heeft, worden bewaard.

Art. 8G. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

Aansprakelijkheid

a. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door een niet hier te lande wonende of gevestigde werkgever de leider van zijn vaste inrichting hier te lande, zijn hier te lande wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger dan wel degene

die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door een in Sint Maarten gevestigde rechtspersoon: ieder van de bestuurders;

c. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door twee of meer werkgevers: ieder van de werkgevers.

2. De werknemer kan hoofdelijk aansprakelijk gesteld worden voor de van hem ten onrechte niet of te weinig ingehouden premie, tenzij hij de Bank tijdig van de nalatigheid van de werkgever in kennis heeft gesteld.

3. Indien de werkgever niet in Sint Maarten woont of gevestigd is, kan de werknemer mede aansprakelijk worden gesteld voor het gedeelte van de premie dat ten laste komt van de werknemer.

4. De werknemer die in dienstbetrekking is bij of werkzaamheden verricht voor een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever en die Sint Maarten wenst te verlaten, dient hiervan schriftelijk mededeling te doen aan de Bank en kan terstond mede aansprakelijk gesteld worden voor het gedeelte van de premie dat te zijnen laste komt.

5. De heffing van de premie ingevolge het eerste tot en met het vierde lid geschiedt door middel van een aanslag.

Informa-
tie-plicht

Art. 8H. 1. De werkgever, diens vaste vertegenwoordiger, de leider van de vaste inrichting van de werkgever of degene die de leiding heeft van de in Sint Maarten verrichte werkzaamheden is desgevraagd gehouden aan de Bank of aan de door deze aangewezen personen en deskundigen inzage te verlenen of afschrift te verstrekken van de boeken, bescheiden en geschriften, die voor de vaststelling van de premie redelijkerwijs van belang zijn.

2. Degene die inzage van de boeken, bescheiden en geschriften, bedoeld in het eerste lid, is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

3. Bij een weigering om te voldoen aan een verplichting als bedoeld in het eerste lid, kan een werkgever, diens vaste vertegenwoordiger, de leider van de vaste inrichting van de werkgever of degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden, niet met vrucht een beroep doen op de omstandigheid dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wettelijk voorschrift zijn opgelegd.

Geheim-hou-
ding

Art. 8I. Het is een ieder verboden hetgeen hem, bij de uitvoering van deze landsverordening of in verband daarmee, omtrent inkomen, opbrengst, uitdelingen, medische gegevens en in het algemeen omtrent de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van deze landsverordening.

Invoordering

Art. 8J. 1. Invoordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de Bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, vindt plaats volgens de regels, die van toepassing zijn op de invoordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de Bank in plaats van de Ontvanger met de invoordering is belast.

2. De vordering wegens premie, met inbegrip van alle kosten, is bevoorrecht op alle goederen van de aansprakelijke natuurlijke of rechtspersoon en gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na de voorlopige of definitieve aanslag.

3. Aanslagen zijn invorderbaar 15 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.

4. Indien er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 8c, vierde lid, of artikel 8g, vierde lid, is de aanslag terstond invorderbaar.

5. De verzending van aanslagbiljetten ten name van de werknemer kan mede plaats hebben door tussenkomst van de werkgever, die alsdan gehouden is het bedrag van de aanslag op het loon van de werknemer in te houden. Artikel 1614r, eerste lid, onder 8°, van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

Eigen risi-
co-dragers

Art. 9. 1. In bijzondere gevallen kan de minister, gehoord de Bank, bepalen dat de werknemer in plaats van tegenover de Bank tegenover de werkgever recht heeft op tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening. In dat geval zijn de werkgever en de werknemer de

premie, bedoeld in artikel 8, niet verschuldigd.

2. De minister maakt van zijn in het voorgaande lid bedoelde bevoegdheid slechts gebruik, indien:

a. de werkgever tot zekerheid voor de nakoming van zijn verplichtingen garantie stelt volgens nader bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels;

b. de werkgever de beschikking heeft over een medische dienst die in staat is de werknemer geneeskundige behandeling en verpleging te verstrekken overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

3. De in het eerste lid bedoelde werkgever is verplicht om de Bank op nader door haar vast te stellen wijze opgave te doen van de gevallen van ziekte die onder zijn werknemers zijn voorgekomen en met betrekking tot de ziekte aantekening te houden van de verstrekte tegemoetkomingen.

4. In de gevallen, waarin de minister van zijn bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid gebruik heeft gemaakt, wordt voor de toepassing van de artikelen 1, onder "behandelende geneeskundige", 3, eerste lid, 4, derde lid, 6 en 7, eerste lid, onderdelen d en g, in plaats van "Bank" gelezen "werkgever" en zijn de artikelen 5, zesde lid, tweede en derde volzin, en 6, eerste lid, tweede volzin niet van toepassing.

5. De werknemer, die bezwaar heeft tegen de beslissing van de werkgever kan binnen drie weken na dagtekening daarvan een bezwaarschrift indienen bij de Bank. Deze beslist op het bezwaar-schrift en brengt haar beslissing, die in de plaats treedt van de beslissing van de werkgever, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de werknemer.

6. De vordering van de werknemer wegens de tegemoetkoming is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na het ontstaan van de vordering van de werknemer.

7. De tegemoetkoming aan de in dit artikel bedoelde werknemer wordt zonder enig voorbehoud door de Bank gewaarborgd.

Art. 10. 1. Tegen een beslissing van de Bank staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg.

Beroep

Art. 10A. t/m 10C. (Vervallen)

Art. 11. 1. De termijnen van het ziekengeld, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag, waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Vorderingen en aansprakelijkheid

2. Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

3. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

4. De arbeidsgeschikte zieke werknemer, die ten behoeve van geneeskundig onderzoek of behandeling noodzakelijk het verrichten van zijn arbeid onderbreekt, behoudt gedurende die tijd tegenover zijn werkgever recht op loon.

5. De verzekerde, die de tegemoetkoming in ontvangst neemt, wordt daardoor niet geacht van het recht op het hem eventueel meer toekomende afstand te hebben gedaan.

6. Indien de werknemer in verband met zijn ziekte, op grond waarvan een tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening is toegekend, tegen de werkgever een rechtsvordering tot schadevergoeding heeft naar burgerlijk recht, gaat die vordering op grond van deze landsverordening niet verloren, doch de rechter houdt bij de vaststelling van de schadevergoeding rekening met hetgeen krachtens deze landsverordening aan de werknemer is toegekend.

7. Hij, die gehouden is tot vergoeding van de schade door de verzekerde geleden als gevolg van ziekte, is voor de tegemoetkoming aan de verzekerde toegekend krachtens deze landsverordening aansprakelijk jegens degene te wiens laste die tegemoetkoming komt.

8. De tegemoetkoming is onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of belening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften, verstrekt aan

degene tegen wie het beslag gedaan wordt en tot verhaal van onderhoud waartoe degene, die de uitkering geniet, ingevolge wettelijke regelingen is gehouden.

Uitvoering en toezicht

Art. 12. De Bank is belast met de uitvoering van deze landsverordening.

2. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering op verzoek aan de Bank inlichtingen te verstrekken, desverlangd schriftelijk. De door de Bank verlangde inlichtingen moeten binnen een door de Bank te stellen termijn worden verstrekt. De verzekerde is verplicht uit eigen beweging aan de Bank inlichtingen te verstrekken waarvan hij redelijkerwijs kan vermoeden dat deze aanleiding kunnen geven tot verlies of beëindiging van het recht op tegemoetkoming krachtens artikel 3, eerste lid. Ook is een ieder verplicht de door de Bank gegeven aanwijzingen ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening op te volgen.

3. Bij niet naleving van de in tweede lid opgelegde verplichtingen door de verzekerde is de Bank bevoegd de te verstrekken tegemoetkomingen en vergoedingen op te schorten.

Toezicht en opsporingsbevoegdheden

Art. 12a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de directeur, de onderdirecteur, alsmede het daartoe bij landsbesluit aangewezen overige administratieve personeel van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
- b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- c. goederen aan opname en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoners te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;
- e. woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Op het binnentreden in woningen of in tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen, als bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

6. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezicht uitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

7. Artikel 12, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Delegatiebevoegdheid

Art. 13. 1. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regels worden gesteld bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

2. Indien in verband met de uitvoering, bedoeld in het eerste lid, diensten worden verleend waaraan kosten zijn verbonden, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een vergoeding worden vastgesteld voor de verlening van elk van die diensten.

Vrij van recht

Art. 14. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Administratieve sancties

Art. 14A. 1. Op overtreding van artikel 11, derde lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij de artikelen 5, zesde lid, eerste volzin, 6, eerste lid, tweede volzin, 8c, vierde lid, 8g, vierde lid, 8h, eerste lid, 8i, 9, derde lid, 12, tweede lid, en krachtens artikel 13 wordt een boete geheven van ten hoogste vijfduizend gulden.

2. Onder het niet voldoen aan de verplichtingen, genoemd in de artikelen 9, derde lid, en 12, tweede lid, wordt mede verstaan het verstrekken van onjuiste inlichtingen.

3. Indien een aanslag, welke werd opgelegd wegens het niet voldoen aan de verplichting van artikel 8b, zesde lid, in zijn geheel moet worden verminderd, wordt een boete geheven van honderd gulden.

4. Indien er sprake is van herhaling van eenzelfde overtreding binnen twee jaar wordt het maximum van de boetes, genoemd in het eerste tot en met het derde lid, verdubbeld.

5. De boete wordt geheven door middel van aanslagen.

Art. 15. 1. 1. Overtreding van artikel 11, derde lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij de artikelen 5, zesde lid, eerste volzin, 6, eerste lid, tweede volzin, 8c, vierde lid, 8f, 8g, vierde lid, 8h, eerste lid, 8i, 12, tweede lid, en krachtens artikel 13 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de derde categorie.

Straf-
bepalingen

2. Het opzettelijk, mondeling of schriftelijk verstrekken of doen verstrekken van inlichtingen als bedoeld in de artikelen 9, derde lid, en 12, tweede lid, die onjuist zijn alsmede het afleggen van een valse verklaring aan de Bank, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van de derde categorie.

3. Het opzettelijk door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding bewegen van een werknemer om geen gebruik te maken van een hem volgens deze landsverordening toekomend recht wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

4. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede en derde lid strafbaar gestelde feiten misdrijven.

Art. 15A. Een administratieve boete vervalt, indien degene die haar heeft opgelopen, wegens het feit op grond waarvan boete is verschuldigd, onherroepelijk is veroordeeld, is vrijgesproken of is ontslagen van rechtsvervolgning.

Boete vervalt bij
samenloop

Art. 15B 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de directeur, de onderdirecteur, het daartoe bij landsbesluit aangewezen overige administratieve personeel van de Bank, alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Inspectie der Belastingen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

Opsporings-
ambtenaren

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen personen dienen te voldoen.

Art. 16. 1. Deze landsverordening, welke kan worden aangehaald als: Landsverordening ziekteverzekering, treedt in werking op een nader bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Inwerkingtre-
ding

2. en 3. (Vervallen)

Landsverordening ongevallenverzekering

Definities

Art. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid;
- Bank: het Land Sint Maarten of een door deze bij landsbesluit aangewezen uitvoeringsorganisatie;
- werkgever: iedere natuurlijke of rechtspersoon, die hier te lande een of meer werknemers arbeid doet verrichten, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die, hier te lande gevestigd, een of meer werknemers, die eveneens in Sint Maarten gevestigd zijn, arbeid doet verrichten in het buitenland;
- werknemer: een ieder die voor een werkgever in dienstverband of persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, behalve:
 - voor wat degene betreft, die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht: indien hij zelf door de Bank als werkgever, is aangemerkt;
 - ouders en inwonende kinderen van de werkgever tenzij van een normaal dienstverband tegen het gebruikelijke loon sprake is;
 - huispersoneel;
 - thuiswerkers, met uitzondering van hen, die werken met bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als gevaarlijk aangewezen stoffen;
 - de kapitein en schepelingen op Sint Maartense zeeschepen;
 - degene, die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam en aan de voor hem geldende rechtspositieregelingen aanspraak op tegemoetkoming bij ongeval kan ontlenen.Indien de in aangenomen werk arbeidende persoon, die niet zelf door de Bank als werkgever is aangemerkt, zich bij het verrichten van zijn arbeid door anderen laat bijstaan, worden ook die anderen beschouwd als werknemer van de werkgever, van wie het werk is aangenomen. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen, die ingevolge het voorgaande niet de hoedanigheid van werknemer hebben, als werknemer worden aangemerkt, eventueel onder nader te stellen voorwaarden;
- behandelende geneeskundige: de geneeskundige die op aanwijzing of met goedvinden van de Bank de werknemer onderzoekt of behandelt;
- controlerende geneeskundige: de geneeskundige die als zodanig door de Bank is aangewezen;
- ongeval: een ongeval dat de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking is overkomen, alsmede de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen ziekten en lichamelijke letsels, in betrekkelijk korte tijd ontstaan, mits voldaan is aan de daarbij gestelde voorwaarden;
- arbeidsongeschiktheid: de toestand waarin de werknemer verkeert, die als gevolg van een ongeval gedurende een etmaal of langer niet in staat is om zijn normale arbeid te verrichten of deze arbeid zo lang niet mag verrichten hetzij om een medisch noodzakelijk onderzoek mogelijk te maken hetzij om te voorkomen dat zijn genezing wordt belemmerd;
- loon: elke uitkering in welke vorm ook die de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsmede ontvangsten van derden, die van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst, behalve:
 - vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsregeling;
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering en artikel 52 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezen-verzekering;
 - de sociale verzekeringspremies die ten laste van de werkgever komen;
 - vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid, waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst met zijn werkgever verplicht is;
 - vergoeding die bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
- dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product gedeeld door 6;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week gedeeld door 6;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand vermenigvuldigd met 3 en

- gedeeld door 78;
- dagloon van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product gedeeld door 5;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week gedeeld door 5;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand vermenigvuldigd met 3 en gedeeld door 65;
- kinderen:
 - minderjarige wettige en natuurlijke kinderen;
 - minderjarige onwettige kinderen ten aanzien van wie de mannelijke werknemer of gewezen werknemer bij rechterlijk vonnis is veroordeeld tot het voorzien in het levensonderhoud dan wel bij authentieke akte de onderhoudsplicht heeft erkend, of die met hem in een gezinsverband samenwonen;
 - minderjarige aangehuwde en pleegkinderen behorende tot het gezinsverband van de werknemer of gewezen werknemer; en
 - kinderen, genoemd in de hieraan voorafgaande bolletjes, die meerderjarig zijn geworden en wier tijd geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding voor zover zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt;
- pleegkinderen: de kinderen die door de werknemer of gewezen werknemer worden onderhouden en opgevoed als waren zij eigen kinderen.

Art. 2. 1. Werkgever en werknemer stellen bij de aanvang van het dienstverband en telkens, wanneer het loon gewijzigd wordt, het dagloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Vaststelling
dagloon

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkingen in natura, onderwijs of geldelijke uitkeringen waarvan de grootte niet bij voorbaat vaststaat zoals provisie, commissie, tantième, fooien, vergoeding voor aangenomen werk en dergelijke, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, in het geval een uurloon wordt betaald niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer, ter vaststelling van het dagloon het te verwachten gemiddelde aantal werkuren per week.

4. De Bank kan al dan niet op verzoek van werkgever of werknemer het dagloon vaststellen of het vastgestelde dagloon wijzigen. Zij brengt haar beslissing, die in de plaats treedt van de beslissing van werkgever en werknemer, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de werknemer.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden vastgesteld, die bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon in acht moeten worden genomen.

Art. 3. 1. De werknemer aan wie een ongeval is overkomen, heeft krachtens de bepalingen van deze landsverordening en ongeacht het voortduren van het dienstverband tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit geneeskundige behandeling en verpleging, en uitkeringen in geld.

Tegemoetko-
ming

2. De nagelaten betrekkingen van de werknemer, die als gevolg van een ongeval is overleden, hebben krachtens de bepalingen van deze landsverordening tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit uitkeringen in geld.

Art. 4. 1. De werknemer heeft recht op geneeskundige behandeling en verpleging zolang de gevolgen van het ongeval dit noodzakelijk maken.

Geneeskundige
behandeling en
verpleging

2. De geneeskundige behandeling en verpleging omvat:

- a. geneeskundig onderzoek en geneeskundige behandeling met inbegrip van specialistisch onderzoek en specialistische behandeling;
- b. verpleging in een ziekeninrichting met inbegrip van verblijf ter observatie;
- c. verstrekking van geneesmiddelen en verbandmiddelen;
- d. verstrekking en vernieuwing van kunstmiddelen, die kunnen bijdragen tot vermindering of opheffing van de arbeidsongeschiktheid of tot verbetering van de levensomstandigheden en die voorkomen op een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde lijst;

- e. onderricht in het gebruik van kunstmiddelen als vorenbedoeld;
 - f. vervoer;
 - g. voortdurende hulp van derden;
- een en ander voor zover dit in verband met de gevolgen van het ongeval noodzakelijk is, evenwel uitsluitend in Sint Maarten.

3. Op schriftelijk verzoek van de werknemer kan de Bank bepalen dat in plaats van geneeskundige behandeling en verpleging een vergoeding wordt verstrekt overeenkomstig de regels daaromtrent bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld.

**Uitkeringen in
geld**

Art. 5. De werknemer, die als gevolg van het ongeval geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, heeft recht op een uitkering in geld, ongevallengeld genaamd, met ingang van de dag na die van de melding van het ongeval bij de Bank.

2. Bij gehele arbeidsongeschiktheid bedraagt het ongevallengeld per dag:

- a. gedurende de eerste 52 weken: 100% van het dagloon van de werknemer;
- b. voor de verdere duur: 80% van het dagloon van de werknemer;

3. Indien het loon met terugwerkende kracht is verhoogd, wordt ter bepaling van het ongevallengeld met deze verhoging rekening gehouden vanaf het tijdstip dat de verhoging van het loon door de werkgever aan de werknemer is uitbetaald.

4. Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bedraagt het ongevallengeld per dag gedurende de in het tweede lid genoemde tijdvakken een in een evenredige verhouding tot het percentage van de arbeidsongeschiktheid staand deel van de in het tweede lid genoemde percentages van het dagloon.

5. De werknemer heeft geen recht op ongevallengeld over de zondagen, of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen, terwijl de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt bovendien geen recht heeft op ongevallengeld over de vrije zaterdagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen.

6. Wanneer de werknemer tijdens zijn arbeidsongeschiktheid van zijn werkgever loon ontvangt, wordt het ongevallengeld per dag verminderd met het bedrag, waarmee het ongevallengeld en het loon per dag tezamen het oorspronkelijke loon per dag overtreft.

7.a. Van de nagelaten betrekkingen van de als gevolg van het hem overkomen ongeval overleden werknemer hebben, met ingang van de dag na die van het overlijden, recht op een uitkering in geld:

- de echtgenote of echtgenoot met wie de overleden werknemer ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie de overledene gescheiden was doch in wier levensonderhoud de overledene moest voorzien, met dien verstande dat de uitkering eindigt op de dag dat zij of hij opnieuw in het huwelijk treedt;
- de kinderen van de werknemer in wier levensonderhoud de overledene geheel of gedeeltelijk moest voorzien of voorzag;
- de ouders, indien de overledene kostwinner was, tot de dood van de langstlevende met dien verstande dat zij slechts dan recht hebben op uitkering, indien eerdergenoemde nagelaten betrekkingen hun volle uitkering hebben ontvangen en de maximum uitkering, bedoeld in onderdeel b, nog niet is bereikt, terwijl het recht van de ouder van de overledene in ieder geval eindigt op de dag, waarop hij of zij opnieuw in het huwelijk treedt.

b. De uitkering aan de echtgenote of echtgenoot bedraagt per dag 30%; aan een kind per dag 15%, doch 20% indien het ouderloos is en aan de ouder of ouders ten hoogste 30% van het dagloon van de overleden werknemer, met dien verstande dat de uitkeringen aan alle nagelaten betrekkingen tezamen niet meer dan 60% van het dagloon bedragen. Indien de echtgenote of echtgenoot en de kinderen tezamen, eventueel de kinderen tezamen, recht zouden hebben op een hogere uitkering dan 60% van het dagloon, wordt de uitkering aan ieder evenredig verminderd.

c. De nagelaten betrekkingen hebben geen recht op uitkeringen over de zondagen, terwijl de nagelaten betrekkingen van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek gold bovendien geen recht hebben op uitkeringen over de zaterdagen.

d. Een kind kan tegelijkertijd slechts op grond van één overlijden uitkering genieten.

8.a. Het ongevallengeld waartoe de werknemer gerechtigd is, kan indien de arbeidsongeschiktheid langer dan 52 weken heeft bestaan en vermindering of verdere vermindering daarvan niet is te verwachten, worden omgezet in een uitkering ineens bedragende het ongevallengeld per dag, vermenigvuldigd met 1.872, indien het dagloon

gebaseerd is op een 6-daagse werkweek en met 1.560 indien het dagloon gebaseerd is op een 5-daagse werkweek. In geval het arbeidsongeschiktheidspercentage lager is dan 30 kan de omzetting al dan niet op verzoek van de werknemer plaats hebben; in geval het arbeidsongeschiktheidspercentage 30% of hoger is kan de omzetting slechts in buitengewone gevallen, ter beoordeling van de Bank, plaats hebben, op verzoek van de werknemer.

b. Indien de werknemer geen Nederlander is en zich vestigt of heeft gevestigd in een plaats buiten Sint Maarten kan het ongevallengeld, waartoe hij gerechtigd is, op de onder a bedoelde wijze worden omgezet in een uitkering ineens.

c. Indien de werknemer, die als gevolg van het hem overkomen ongeval is overleden, geen Nederlander was en zijn nagelaten betrekkingen zich vestigen of zijn gevestigd in een plaats buiten Sint Maarten kan de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen recht hebben worden omgezet in een uitkering ineens, bedragende voor ieder van hen het totaal van de periodieke uitkeringen waartoe hij gerechtigd is, doch over ten hoogste zes jaar.

9. De nagelaten betrekkingen van een werknemer die als gevolg van een hem overkomen ongeval is overleden, hebben als tegemoetkoming in de begrafenis kosten recht op een uitkering ineens, bedragende Cg 1.000,-.

10. De echtgenote, echtgenoot of ouder van de overledene, bedoeld in het zevende lid, onderdeel a, die een huwelijk aangaat, heeft recht op een uitkering ineens, bedragende het totaal van de periodieke uitkeringen waartoe zij of hij gerechtigd is, over twee jaar.

11. Wanneer het dagloon van de werknemer, voor wie een 6-daagse werkweek geldt, meer dan Cg 384,62 bedraagt en van de werknemer, voor wie een 5-daagse werkweek geldt, meer dan Cg 461,54 bedraagt, komt het meerdere niet in aanmerking voor berekening van de uitkeringen.

12. De overleden werknemer wordt als kostwinner in de zin van het zevende lid, onderdeel a, aangemerkt voor zover hij of zij geheel of in overwegende mate in het levensonderhoud van zijn of haar ouders voorzag.

13. Tijdens het dienstverband is de werkgever in geval van arbeidsongeschiktheid van de werknemer verplicht een uitkering gelijk aan het ongevallengeld waarop de werknemer over de betreffende loontermijn tegenover de Bank recht heeft, aan de werknemer uit te betalen op de dag waarop het loon moet worden uitbetaald of zou moeten worden uitbetaald indien de werknemer niet arbeidsongeschikt zou zijn. De werkgever die een uitkering volgens het bepaalde in de voorgaande volzin heeft uitbetaald, heeft, in plaats van de werknemer, tegenover de Bank recht op het betreffende ongevallengeld en op uitbetaling daarvan uiterlijk zeven dagen na de schriftelijke aanvraag bij de Bank, in te dienen na afloop van de maand waarin de uitkering werd uitbetaald. Indien de werkgever de uitkering niet tijdig uitbetaalt, keert de Bank het ongevallengeld aan de werknemer uit.

14. Per 1 januari van elk jaar, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het bepaalde in het volgende lid, een toeslag worden verleend op de in artikel 5, tweede en vierde lid respectievelijk het zevende lid, onderdeel a, bedoelde ongevallengelden en uitkeringen indien deze zijn of worden toegekend ter zake van een ongeval dat vóór de datum waarop de toeslag wordt verleend, heeft plaats gevonden.

15. De toeslag wordt berekend op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor het tweede kwartaal van het lopende jaar aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal van het daaraan voorafgaande jaar.

16. Ingeval het ongevallengeld, bedoeld in het tweede lid, aan de werknemer persoonlijk door de Bank wordt uitbetaald, wordt de premie, bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Landsverordening ziekteverzekering door de Bank op het ongevallengeld ingehouden.

17. De Bank is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het ongevallengeld van een werknemer, hetzij periodiek, hetzij middels een uitkering ineens verstrekt, te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de werknemer op het gebied van sociale voorzieningen.

18. De Bank is eveneens bevoegd om het ongevallengeld van een werknemer, hetzij periodiek, hetzij middels een uitkering ineens verstrekt, te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de werknemer op het gebied van de door de Bank uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

19. De in het zeventiende en achttiende lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door

de Bank verstrekke ongevallengeld. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het ongevallengeld.

**Vaststelling
tegemoet-ko-
ming**

Art. 6. 1. Zo spoedig mogelijk deelt de Bank, mede aan de hand van de bevindingen en voorschriften van de behandelende geneeskundige, aan de rechthebbende schriftelijk mee welke tegemoetkoming zal worden verstrekt en eventueel dat en op welke gronden de Bank zich niet of niet langer tot tegemoetkoming gehouden acht. De werknemer stelt de werkgever onverwijld van deze mededeling in kennis.

2. Zodra de behandelende geneeskundige bevindt dat de werknemer in verband met de gevolgen van het ongeval:

- zich onder geneeskundige behandeling moet stellen;
 - zich niet of niet langer onder geneeskundige behandeling behoeft te stellen;
 - als bedlegerig patiënt behandeld moet worden;
 - niet of niet langer als bedlegerig patiënt behandeld behoeft te worden;
 - geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is;
 - niet of niet langer geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is;
 - de voortdurende hulp van derden nodig heeft;
 - niet of niet langer de voortdurende hulp van derden nodig heeft;
 - kunstmiddelen behoeft of onderricht in het gebruik daarvan;
- geeft hij van deze bevindingen en zijn daaruit volgende voorschriften kennis aan de Bank.

**Verlies van
aanspraken**

Art. 7. 1. De werknemer heeft geen recht op tegemoetkoming of verliest dit recht:

a. indien het ongeval te wijten is aan zijn opzet of grove schuld, dan wel aan het gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen;

b. indien en zolang hij zich niet onder behandeling van de behandelende geneeskundige heeft gesteld;

c. indien hij zich schuldig maakt aan gedragingen waardoor zijn genezing wordt belemmerd of de mate van zijn arbeidsongeschiktheid toeneemt;

d. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de Bank aangewezen, de behandelende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken of te behandelen dan wel diens voorschriften niet opvolgt of zich daarnaast aan andere geneeskundige behandeling onderwerpt;

e. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de Bank aangewezen, de controlerende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken;

f. indien hij de aanwijzingen van de controlerende geneeskundige ook wanneer deze afwijken van de voorschriften van de behandelende geneeskundige, niet opvolgt;

g. indien hij zonder toestemming van de Bank Sint Maarten verlaat.

2. De nagelaten betrekkingen van de werknemer, die als gevolg van een hem overkomen ongeval is overleden, hebben geen recht op tegemoetkoming indien er sprake is van een van de gevallen, bedoeld onder a en c van het voorgaande lid, evenmin als diegene van de nagelaten betrekkingen, die het de werknemer overkomen ongeval opzettelijk, door zijn grove schuld of onder de invloed van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen heeft veroorzaakt.

3. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen tevens rechten ontlenen aan een buitenlandse soortgelijke wettelijke regeling worden de rechten, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat dienovereenkomstig verminderd.

4. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen tevens recht hebben op pensioen krachtens de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering of krachtens de Landsverordening Algemene Weduwen- en Wezenverzekering worden de uitkeringen, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, dienovereenkomstig verminderd met ingang van het tijdstip waarop twee jaar zijn verlopen na de dag van de melding van het ongeval bij de Bank, onderscheidenlijk in geval de aanspraak op ongevallengeld bestaat op grond van dezelfde gebeurtenis als die op grond waarvan het weduwen-, weduwnaars- of wezenpensioen werd toegekend of verhoogd. In het laatste geval komt slechts het bedrag waarmede het weduwen- of weduwnaarspensioen werd verhoogd voor vermindering in aanmerking.

Premie

Art. 8. 1. De werkgever is ter zake van de kosten aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden aan de Bank een premie verschuldigd.

2. De premie wordt berekend naar een percentage van het dagloon van de werknemer. Het

percentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

3. Als regel wordt het percentage telkens voor een periode van twee jaar vastgesteld en wel zodanig dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de te verwachten uitgaven van het ongevallenfonds, bedoeld in het negende lid, over die periode te voldoen, alsmede om een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve te vormen en in stand te houden.

4. Wanneer het dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt meer dan Cg 384,62 en van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt meer dan Cg 461,54 bedraagt, is over het meerdere geen premie verschuldigd.

5. De bedragen, genoemd in het vierde lid en in artikel 5, elfde lid, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie. De aanpassing heeft plaats met ingang van 1 januari van het komende jaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor het tweede kwartaal van het lopende jaar aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer van het tweede kwartaal van het daaraan voorafgaande jaar.

6. Indien het loon met terugwerkende kracht is verhoogd, wordt voor de berekening van de premie met deze verhoging rekening gehouden vanaf het tijdstip dat de verhoging van het loon door de werkgever aan de werknemer is uitbetaald.

7. De premie wordt ten behoeve van de Bank van de werkgever geheven door middel van afdracht op aangifte.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen de werkgevers naar de werkzaamheden, welke zij doen verrichten, in gevarenklassen worden ingedeeld. Daarbij kan worden bepaald, dat en op welke wijze de premie met het oog op de gevarenklasse of -klassen, waarin de werkgever is ingedeeld, wordt verhoogd.

9. De premie wordt gestort in een door de Bank beheerd ongevallenfonds. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het ongevallenfonds. Het bepaalde in de artikelen 3, tweede, derde, vierde en vijfde lid, 4, 21, eerste lid, 21a, 21b, 21c en 21d van de Landsverordening op de loonbelasting is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, met dien verstande dat in plaats van "inhoudingsplichtige" telkens gelezen wordt "werkgever(s)" en dat de Directeur van de Bank in de plaats treedt van de Inspecteur der Belastingen.

10. Ten laste van het ongevallenfonds komen de door de Bank verstrekte tegemoetkomingen, bedoeld in deze landsverordening, alsmede alle andere kosten verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 8A. 1. De werkgever is verplicht de premie, bedoeld in artikel 8, eerste lid, binnen 15 dagen na het einde van de maand waarop deze betrekking heeft, op aangifte af te dragen. Indien de werkgever het loon van de werknemer over een tijdvak van langer dan een maand uitbetaalt, is de werkgever verplicht de premie binnen 15 dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

Afdracht op
aangifte

2. De werkgever is niet gerechtigd de af te dragen premie te compenseren met vorderingen op de Bank.

3. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan bij de Bank. Indien de werkgever niet in Sint Maarten gevestigd is, geschieden vorenbedoelde aangifte en afdracht bij de Bank indien en voor zover de betrokken werknemers hun werkzaamheden in Sint Maarten verrichten.

4. De Bank kan onder door haar te stellen voorwaarden uitstel van het doen van aangifte verlenen.

5. De Bank kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen 15 dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de af te dragen premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

6. Ook in gevallen dat geen premie behoeft te worden afgedragen, moet de aangifte op de in het eerste, derde tot en met het vijfde lid aangegeven wijze gedaan worden.

Art. 8B. 1. De Bank verstrekt de werkgever het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve. De werkgever is, in het geval hij deze formulieren niet van de Bank heeft ontvangen, verplicht om de Bank te verzoeken deze te verstrekken.

Aangifte-formulier

2. De werkgever is gehouden het aangifteformulier duidelijk, volledig, stellig en zonder

voorbehoud naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te ondertekenen.

3. De werkgever draagt af onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer afdragen, behoudens een andersluidende beslissing van de Bank. Indien er onverschuldigd is betaald, zal de onverschuldigd betaalde premie op verzoek naardien van de betaalde premie worden gerestitueerd aan de rechthebbenden. De rechtsvordering tot terugbetaling van onverschuldigd betaalde premie verjaart door verloop van drie jaar na het einde van het kalenderjaar, waarin de premie is afgedragen.

4. Een werkgever die Sint Maarten wenst te verlaten, is verplicht terstond aangifte en afdracht te doen over het lopende kalenderjaar.

Naheffing

Art. 8C. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven termijn is afgedragen, kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, nageheven worden, zolang niet na het einde van het kalenderjaar, waarin de premieschuld is ontstaan, vijf jaar zijn verstreken.

2. Ten aanzien van eenzelfde tijdvak kunnen meerdere aanslagen worden opgelegd.

Boete

Art. 8D. 1. Indien de werkgever niet binnen de voorgeschreven termijn aangifte en afdracht doet, dan wel het aangifteformulier onjuist of onvolledig invult, wordt het bedrag van de premie verhoogd met ten hoogste 100%. Deze verhoging wordt als premie beschouwd.

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, kan buiten toepassing blijven, indien de in gebreke geblevene uit eigen beweging schriftelijk mededeling heeft gedaan, dat ten onrechte geen of te weinig premie is afgedragen en daarbij tevens de nodige inlichtingen verstrekt.

**Administratie-
plicht**

Art. 8E. 1. De werkgever is gehouden een loonadministratie te voeren, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premie is berekend.

2. De loonadministratie moet gedurende vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarop zij betrekking heeft, worden bewaard.

**Aansprake-
lijkheid**

Art. 8F. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de premie en de administratieve boete verschuldigd respectievelijk af te dragen door een niet hier te lande wonende of gevestigde werkgever: de leider van zijn vaste inrichting hier te lande, zijn hier te lande wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger dan wel degene die de leiding heeft van hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor de premie en de administratieve boete verschuldigd respectievelijk af te dragen door een hier te lande gevestigde rechtspersoon: ieder van de bestuurders;

c. voor de premie en de administratieve boete af te dragen respectievelijk verschuldigd door twee of meer werkgevers: ieder van de werkgevers.

2. De heffing van de premie ingevolge het eerste lid geschiedt door middel van een aanslag.

**Informa-
tie-plicht**

Art. 8G. 1. De werkgever, diens vaste vertegenwoordiger of degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden is desgevraagd gehouden aan de Bank of aan de door deze aangewezen personen en deskundigen inzage te verlenen of afschrift te verstrekken van de boeken, bescheiden en geschriften, die door de Bank voor de vaststelling van de premie van belang worden geacht.

2. Degene die inzage van de boeken, bescheiden en geschriften, bedoeld in het eerste lid, is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is gemaakt.

3. Bij een weigering om te voldoen aan de verplichting, bedoeld in het eerste lid, kan een werkgever, diens vaste vertegenwoordiger of degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden, zich niet met vrucht beroepen op de omstandigheid dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wettelijk voorschrift zijn opgelegd.

**Geheimhou-
ding**

Art. 8H. Het is een ieder verboden hetgeen hem bij de uitvoering van deze landsverordening of in verband daarmee, omtrent inkomen, opbrengst, uitdelingen, medische gegevens en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig is voor de uitvoering van deze landsverordening.

Invordering

Art. 8I 1. Invordering van de premie, de administratieve boete en al hetgeen de Bank verder uit hoofde van deze landsverordening te vorderen heeft, vindt plaats volgens de regels, die

van toepassing zijn op de invordering van de directe belastingen, met dien verstande dat de Bank in plaats van de Ontvanger met de invordering is belast.

2. De vordering wegens premie, met inbegrip van alle kosten, is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na de voorlopige of definitieve aanslag.

3. Aanslagen zijn invorderbaar 15 dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet.

4. Indien er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 8b, vierde lid, is de aanslag terstond invorderbaar.

Art. 9.1. In bijzondere gevallen kan de minister, gehoord de Bank, bepalen dat de werknemer en diens nagelaten betrekkingen in plaats van tegenover de Bank tegenover de werkgever recht hebben op tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening. In dat geval is de werkgever de premie, bedoeld in artikel 8, niet verschuldigd.

Eigen risi-
co-dragers

2. De minister maakt van zijn in het voorgaande lid bedoelde bevoegdheid slechts gebruik, indien:

a. de werkgever tot zekerheid voor de nakoming van zijn verplichtingen garantie stelt volgens nader bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels;

b. de werkgever de beschikking heeft over een medische dienst, die in staat is de werknemer geneeskundige behandeling en verpleging te verstrekken overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

3. De in het eerste lid bedoelde werkgever is verplicht om de Bank op nader door haar vast te stellen wijze opgave te doen van de ongevallen, die in zijn bedrijf zijn voorgekomen en met betrekking tot de ongevallen aantekening te houden van plaats, tijd en eventueel oorzaak van het ongeval, de behandelende geneeskundige, eventuele getuigen, de vaststelling van de tegemoetkoming en de verstrekte uitkeringen in geld.

4. In de gevallen, waarin de minister van zijn bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid gebruik heeft gemaakt, wordt voor de toepassing van de artikelen 1 onder "behandelend geneeskundige", 4, derde lid, 5, eerste lid, 6 en 7, eerste lid, onder d en g, in plaats van "Bank" gelezen "werkgever" en zijn de artikelen 5, twaalfde lid, en 6, eerste lid, tweede volzin, niet van toepassing.

5. De rechthebbende, die bezwaar heeft tegen de beslissing van de werkgever kan binnen drie weken na dagtekening daarvan een bezwaarschrift indienen bij de Bank. Deze beslist op het bezwaarschrift en brengt haar beslissing, die in de plaats treedt van de beslissing van de werkgever, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de rechthebbende.

6. De vordering van de werknemer en diens nagelaten betrekkingen wegens de tegemoetkoming is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na het ontstaan van de vordering van de werknemer of diens nagelaten betrekkingen.

7. De tegemoetkoming aan de in dit artikel bedoelde werknemer of aan diens nagelaten betrekkingen wordt zonder enig voorbehoud door de Bank gewaarborgd.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met inachtneming waarvan de in dit artikel bedoelde werkgever de verplichting tot het verstrekken van de in deze landsverordening bedoelde tegemoetkoming aan de Bank kan overdragen.

Art. 10. 1. Tegen een beslissing van de Bank staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg..

Beroep

Art. 10A. t/m 10C. (Vervallen)

Art. 11. 1. De aanspraken krachtens deze landsverordening vervallen, indien het ongeval niet binnen een jaar na de dag, waarop het de werknemer is overkomen, bij de Bank hetzij bij de eigen risicodrager is gemeld.

Verval van
aanspraken

2. De termijnen van de uitkeringen in geld, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

3. Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.
4. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.
5. De werknemer, aan wie een ongeval is overkomen, doch die deswege niet arbeidsongeschikt is geworden, behoudt, indien hij ten behoeve van geneeskundige onderzoek of behandeling, noodzakelijk het verrichten van zijn arbeid onderbreekt, gedurende die tijd tegenover zijn werkgever recht op loon.
6. De werknemer, die de tegemoetkoming in ontvangst neemt, wordt daardoor niet geacht van het recht op het hem eventueel meer toekomende afstand te hebben gedaan.
7. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen in verband met het ongeval, op grond waarvan een tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening is toegekend, tegen de werkgever een rechtsovereenkomst tot schadevergoeding heeft naar burgerlijk recht, gaat die vordering op grond van deze landsverordening niet verloren, doch de rechter houdt bij de vaststelling van de schadevergoeding rekening met hetgeen krachtens deze landsverordening aan de werknemer of diens nagelaten betrekkingen is toegekend.
8. Hij, die gehouden is tot vergoeding van de schade door de werknemer of diens nagelaten betrekkingen geleden, als gevolg van een ongeval, is voor de tegemoetkoming aan de werknemer of diens nagelaten betrekkingen toegekend krachtens deze landsverordening aansprakelijk jegens degene te wiens laste die tegemoetkoming komt. Van degene die als vorenbedoeld aansprakelijk is voor een periodieke uitkering krachtens deze landsverordening, kan door degene te wiens laste die uitkering komt, een daarmee overeenkomende uitkering ineens worden gevorderd.
9. De tegemoetkoming is onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of belening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften, verstrekt aan degene tegen wie het beslag gedaan wordt, en tot verhaal van onderhoud waartoe degene, die de uitkering geniet, ingevolge wettelijke regelingen is gehouden.
10. De aansprakelijkheid, volgende uit de bepalingen van deze landsverordening, van de niet hier te lande gevestigde werkgever wordt gedragen door zijn hier te lande gevestigde vertegenwoordiger.

Uitvoering en toezicht

Art. 12.1. De Bank is belast met de uitvoering van deze landsverordening.

2. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering uit eigen beweging of op verzoek aan de Bank inlichtingen te verstrekken, desverlangd schriftelijk. De door de Bank verlangde inlichtingen moeten binnen een door de Bank te stellen termijn worden verstrekt. Ook is een ieder verplicht de door de Bank gegeven aanwijzingen ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening op te volgen.
3. Bij niet naleving van de in het tweede lid opgelegde verplichtingen door de werknemer is de Bank bevoegd de te verstrekken tegemoetkomingen en vergoedingen op te schorten.

Toezicht en opsporingsbevoegdheden

Art. 12a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de directeur, de onderdirecteur, alsmede het daartoe bij landsbesluit aangewezen overige administratieve personeel van de Bank. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. goederen aan opnemings- en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;
 - e. woningen of tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner binnen te treden.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Op het binnentreden in woningen of in tot woning bestemde gedeelten van vaartuigen

als bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, is Titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, laatste zinsnede, en 160, eerste lid.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

6. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezicht uitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

7. Artikel 12, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 13. 1. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regels worden gesteld bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Delegatie-bevoegdheid

2. Indien in verband met de uitvoering, bedoeld in het eerste lid, diensten worden verleend waaraan kosten zijn verbonden, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een vergoeding worden vastgesteld voor de verlening van elk van die diensten.

Art. 14. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Vrij van recht

Art. 14A. 1. Op overtreding van artikel 11, vierde lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij de artikelen 5, dertiende lid, eerste volzin, 6, eerste lid, tweede volzin, 8b, vierde lid, 8e, 8g, eerste lid, 8h, 9, derde lid, 12, tweede lid, en krachtens artikel 13 wordt een boete geheven van ten hoogste vijfduizend gulden.

Administratieve sancties

2. Onder het niet voldoen aan de verplichtingen van de artikelen 9, derde lid, en 12, tweede lid, wordt mede verstaan het verstrekken van inlichtingen die onjuist zijn.

3. Indien een aanslag, welke werd opgelegd wegens het niet voldoen aan de verplichting van artikel 8a, zesde lid, in zijn geheel moet worden verminderd, wordt een boete geheven van honderd gulden.

4. Indien er sprake is van herhaling van eenzelfde overtreding binnen twee jaar wordt het maximum van de boetes, genoemd in het eerste en het derde lid, verdubbeld.

5. De boete wordt geheven middels aanslagen.

Art. 15. 1. Overtreding van artikel 11, vierde lid, en het niet of niet tijdig nakomen van een van de verplichtingen gesteld bij de artikelen 5, dertiende lid, eerste volzin, 6, eerste lid, tweede volzin, 8b, vierde lid, 8e, 8g, eerste lid, 8h, 9, derde lid, 12, tweede lid en krachtens artikel 13 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één maand of een geldboete van de derde categorie.

Straf-bepalingen

2. Het opzettelijk, mondeling of schriftelijk verstrekken of doen verstrekken van inlichtingen als bedoeld in de artikelen 9, derde lid, en 12, tweede lid, die onjuist zijn alsmede het afleggen van een valse verklaring aan de Bank, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of een geldboete van de derde categorie.

3. Het opzettelijk door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding bewegen van een werknemer om geen gebruik te maken van een hem volgens deze landsverordening toekomend recht wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of een geldboete van de derde categorie.

4. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen en de in het tweede en derde lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Art. 15A. Een administratieve boete vervalt, indien degene die haar heeft opgelopen, wegens het feit op grond waarvan boete is verschuldigd, onherroepelijk is veroordeeld, is vrijgesproken of is ontslagen van rechtsvervolgning.

Boete vervalt bij samenloop

Art. 15B 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, belast de directeur, de onderdirecteur, het daartoe bij landsbesluit aangewezen overige administratieve personeel van de Bank, alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren

Opsporings-ambtenaren

van de Inspectie der Belastingen. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen personen dienen te voldoen.

Inwerking-tre-
ding

Art. 16. Deze landsverordening, welke kan worden aangehaald als: Landsverordening ongevallen-verzekering, treedt in werking op een nader bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

2. en 3. (Vervallen)

Gevarenklassenbesluit en premiepercentage ongevallenverzekering

Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 15de september 2008 ter uitvoering van artikel 8, tweede en vijfde lid, van de Landsverordening Ongevallenverzekering.

Art. 1. De werkgevers zijn naar de werkzaamheden, die zij doen verrichten, ingedeeld in de volgende gevarenklassen:

Klasse I

- administratieve en andere bureau-werkzaamheden (het bedrijf, waarin uitsluitend worden verricht);
- architecten-, expertise-, ingenieurs- of taxatie-bureaus (het bedrijf, uitgeoefend door houders van);
- arts, tandarts of dierenarts (het uitoefenen van het vrije beroep van);
- begrafenisondernemers (het bedrijf, uitgeoefend door);
- bibliotheken, leesinrichtingen of musea (het bedrijf uitgeoefend door houders van);
- bioscopen, theaters (het bedrijf, uitgeoefend door houders van vaste), het bedrijf van geven van toneelvoorstellingen, concerten of andere publieke vermakelijkheden in vaste gebouwen, daaronder al of niet begrepen het verhuren van gebouwen of lokalen;
- dansinstituten, danslokalen, schermescholen, bad- en zweminrichtingen, kampeerterreinen, inrichtingen voor heilgymnastiek en massage of andere sportlokalen en sportterreinen (het bedrijf, uitgeoefend door houders van) of het bedrijf, uitgeoefend door houders van verplaatsbare bioscopen, danstenten, tentoonstellingen, kermiskramen en dergelijke;
- fotografische- en lichtdruk-inrichtingen (het bedrijf, uitgeoefend in);
- kappers- of haarwerkersbedrijf (het) of het bedrijf van exploiteren van schoonheidsof voetverzorgingsinstituten;
- kledingstukken (het bedrijf van het vervaardigen van);
- onderwijsinrichtingen en laboratoria (het bedrijf, uitgeoefend in), de laboratoriumwerkzaamheden daaronder begrepen en het bedrijf, uitgeoefend in laboratoria voor wetenschappelijk of technisch onderzoek;
- parkeerterreinen (het bedrijf van exploiteren van);
- radiostations (het exploiteren van);
- reclamestudio's (het bedrijf, uitgeoefend in);
- tandtechnicus - kunstgebitten (het bedrijf van het vervaardigen van) of het bedrijf, uitgeoefend in tandtechnische werkplaatsen;
- veilingen, tentoonstellingen of verkopen (het bedrijf, uitgeoefend door houders van);
- verzekeringsmaatschappijen of houders van assurantiekantoren (het bedrijf, uitgeoefend door);
- ziekenhuizen of poliklinieken (het bedrijf van houden of exploiteren van); werkzaamheden, verbonden aan wijkverpleging en gezinsverzorging;

Klasse II

- apothekersbedrijf (het);
- boekbinderij of lineerdersbedrijf;
- drukkersbedrijf (het), al of niet samengaande met het uitgeven, ook van dagbladen, weekbladen of andere periodieken;
- goud- of zilvermederijen of juwelierswerkplaatsen;
- horlogemakersbedrijf (het);
- instrumenten (het bedrijf van vervaardigen en/of herstellen van), het bedrijf van herstellen van verkoop-, muziek- of speelautomaten, kantoormachines, of - in winkels en restaurants gebruikte - snelwegers en vleessnijmachines en/of opticiensbedrijf;
- koffiesorteerders- of koffiebrandersbedrijf (het);
- schoenmakers- of schoenherstellersbedrijf;
- venten en verkoop in het klein aan woningen, al of niet samengaande met het winkelhoudersbedrijf;
- winkelhouders-, groothandel- of importeursbedrijf (het);

Klasse III

- aardewerk of porselein (het bedrijf van vervaardigen van);
- behangers- of stoffeerdersonderhoud (het);
- benzinetank- of service-stations (het bedrijf van exploiteren van);
- bouwwerken (het bedrijf van het dagelijks onderhouden van);
- brood-, koek-, beschuit- of banketbakkersbedrijf (het);
- chocoladewerken of suikerwerk (het bedrijf van vervaardigen van);
- consumptiemelk, melkpoeder, blokmelk, boter, kaas of dergelijke melk producten (het bedrijf van het bereiden van);
- consumptieijs (het bedrijf van vervaardigen van), het houden van inrichtingen, waar dit ijs kan worden genuttigd, daaronder begrepen;
- hotel- of pensionhoudersbedrijf (het), het koksbedrijf of het bedrijf, uitgeoefend door houders van inrichtingen, waar eet- en drinkwaren kunnen worden genuttigd;
- aardewerk of porselein (het bedrijf van vervaardigen van);
- landbouw-, tuinbouw- en veehouderijbedrijf;
- papierwaren en plastic-artikelen (het bedrijf van vervaardigen van);
- parfumerieën, schoonheidsmiddelen, tandmiddelen, zeep of zeepoeder (het bedrijf van vervaardigen van), het vervaardigen van bleekwater of bleekpoeder daaronder begrepen;
- schoensmeer, poetspommade, schuurpoeder, boenwas, politoer, bleekwater, kaarsen of dergelijke artikelen (het bedrijf van vervaardigen van);
- schoonmaken van gebouwen (het bedrijf van), het bedrijf van verrichten van huishoudelijke hulpdiensten, het bedrijf van bedienen van installaties voor licht- of watervoorziening en van liften, of het bedrijf van zuiveren of ontsmetten van gebouwen;
- schuimrubber of schuimplastic (het bedrijf van vervaardigen van artikelen van);
- sigarettenmakersbedrijf (het);
- televisiestations (het exploiteren van);
- vermicelli, macaroni en aanverwante artikelen (het bedrijf van vervaardigen van);
- vervoeren van personen per autobus of automobiel (het bedrijf van);
- was-, bleek- en strijkinrichtingen, chemische wasserijen en ververijen, of ontsmettingsinrichtingen (het bedrijf uitgeoefend in) of het bedrijf van oppersen van kledingstukken;
- zout (het bedrijf van winnen van);

Klasse IV

- automobielen, motorrijwielen of scooters (het bedrijf van stallen, onderhouden of herstellen van), al of niet samengaande met de handel in automobielen, motorrijwielen of scooters;
- bedveren, matrassen of matrasedekken (het bedrijf van vervaardigen van);
- centrales (het bedrijf, uitgeoefend in elektrische) of het bedrijf van distribueren van elektriciteit;
- elektrische apparaten of toestellen (het bedrijf tot het herstellen van);
- likeurstokers of distilleerdersbedrijf (het) of het bedrijf van vervaardigen van kunstmineraalwater, gazeusedranken, elixer of natuurlijke essences, het bereiden van vruchtensappen en de handel in wijnen of alcoholhoudende dranken daaronder begrepen;
- radiatoren (het bedrijf van het vervaardigen of herstellen van);
- roeiboten, kleine zeilboten, kano's of dergelijke (het bedrijf van maken of herstellen van), daaronder al of niet begrepen het verschaffen van een ligplaats, het gelegenheid geven tot opbergen of het verhuren, het scheepsmakersbedrijf zonder krachtwerktuig, het scheepstuigers- of scheepstakelaarsbedrijf;
- slagersbedrijf (het), daaronder al of niet begrepen het vervaardigen van vleeswaren;
- verfstoffen of verf (het bedrijf van vervaardigen van);
- vulkaniseerinrichting (het bedrijf uitgeoefend in vulkaniseerinrichtingen);
- water (het bedrijf tot het vervaardigen en distribueren van drinkwater);

Klasse V

- accumulatoren (het bedrijf van vervaardigen of herstellen van);
- bewakingsdiensten (het bedrijf van verrichten van);
- bierbrouwersbedrijf (het); - blikwarenfabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in);

- elektrische installaties (het bedrijf van aanleggen of onderhouden van);
- koel- of vrieshuizen (het bedrijf tot exploitatie van);
- stalen meubelen of andere kleine massa artikelen van metaal (het bedrijf van vervaardigen van);
- rijsschoolhoudersbedrijf of het bedrijf van verhuren van rijpaarden;
- visbewerkingsinrichtingen (het bedrijf uitgeoefend in);

Klasse VI

- cement, beton, gips, kunstgraniet of dergelijke stoffen(het bedrijf van vervaardigen van voorwerpen van);
- gesteenten (het bedrijf van malen of breken van);
- middelen ter verdelging van insecten of ander schadelijk gedierte of van middelen ter bestrijding van plantenziekten of onkruid (het bedrijf van vervaardigen van);
- vissersbedrijf (het);

Klasse VII

- blikslagers- en koperslagersbedrijf (het) of het bedrijf van lood- en zinkwerker of gas- en waterfitter;
- burgerlijk bouwkundige werken (het bedrijf van maken van), het bedrijf van buigen, knippen, vlechten of stellen van betonijzer op bouwwerken, het timmerlieden- en metselaarsbedrijf op burgerlijk bouwkundige werken;
- chemische fabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in);
- dakdekkersbedrijf (het);
- goederen (het bedrijf van het vervoeren, stapelen of opslaan van);
- huis-, decoratie- of reclameschildersbedrijf (het);
- ketels, buisleidingen, tanks, apparaten, enzovoort (het bedrijf van isoleren van);
- metselaarsbedrijf (het), het tegelzettersbedrijf of het ovenbouwersbedrijf;
- timmerfabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in);

Klasse VIII

- baggerbedrijf (het);
- bruggenbouw- of staalconstructiewerkplaatsen (het bedrijf uitgeoefend in) of het bedrijf van herstellen of monteren of demonteren van bruggen, staalconstructies, stoomketels, tanks, machines, drijfwerk, toestellen of zwaardere buisleidingen;
- machines, stoomketels, tanks, staalconstructies, automobielen of schepen (het bedrijf van slopen van), al of niet samengaannde met de handel in oude metalen of gebruikte onderdelen;
- scheepsbouw- of scheepsreparatiebedrijf (het);
- schepen (het bedrijf van vervoer van personen, goederen of dieren met);
- weg- of waterbouwkundige werken, vliegvelden, riolen, ondergrondse buisleidingen of -kabels (het bedrijf van aanleggen, maken, onderhouden, herstellen, opbreken of afbreken van), het aardwerkersbedrijf of het bedrijf van verhuren van aannemersmateriaal met bedienend personeel;

Klasse IX

- fosfaatmijnen (het bedrijf uitgeoefend in);
- heiersbedrijf (het);
- luchtvaartondernemersbedrijf (het);

Klasse X

- glazenwassersbedrijf (het);
- laden en lossen van schepen, daaronder begrepen het dragen, stapelen of wegbergen van geloste goederen;
- scheepsschildersbedrijf (het), al of niet samengaannde met het afbikken, zandstralen of schoonmaken van scheepswanden of -ruimen, het bedrijf van schilderen van staalconstructies, cementeren of mastieken van scheepsruien, blikken van scheepswanden of ijzerconstructies, schoonmaken of ontgassen van scheepswanden, scheepsruien of tanks;
- slopen van bouwwerken (het bedrijf van), al of niet samengaannde met de handel in puin

vanaf het werk.

Indeeling in
klasse

Art. 2. Het Uitvoeringsorgaan Sociale en Ziektekosten Verzekeringen deelt de werkgever die werkzaamheden doet verrichten die niet zijn genoemd in het voorgaande artikel, in de gevarenklasse in, waarin die werkgever naar de aard van de werkzaamheden die hij doet verrichten, thuis behoort.

Werkzaamhe-
den verschillen-
de gevaren-
klassen

Art. 3. Indien een werkgever werkzaamheden doet verrichten, die in verschillende gevarenklassen voorkomen, wordt hij geacht ingedeeld te zijn in de gevarenklasse, waarin hij de meeste werknemers werkzaamheden doet verrichten.

Premiepercen-
tage

Art. 3a. Premiepercentage

Het premiepercentage, bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Landsverordening ongevallenverzekering, bedraagt naar gelang de gevarenklassen, bedoeld in artikel 1, voor wat betreft:

Klasse I : 0,5%;

Klasse II : 1%;

Klasse III : 1,25%;

Klasse IV : 1,75%;

Klasse V : 2,25%;

Klasse VI : 2,75%;

Klasse VII : 3%;

Klasse VIII : 3,75%;

Klasse IX : 4,25%; en,

Klasse X : 5%.

Citeertitel

Art. 4. Dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt aangehaald als: Gevarenklassenbesluit en premiepercentage ongevallenverzekering.

Cessantia-landsverordening

AB 2013,
GT 529

Inleidende bepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening wordt verstaan onder:

Algemene
bepaling

- Minister: de Minister van Volksgezondheid, Sociale Ontwikkeling en Arbeid ;
- Bank: het Land Sint Maarten of een door deze bij landsbesluit aangewezen uitvoeringsorganisatie;
- werkgever: de werkgever, bedoeld in artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek;
- werknemer: de werknemer, bedoeld in artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek met uitzondering van een persoon werkzaam bij een publiekrechtelijk lichaam alsmede een beambte of leerkracht bij het gesubsidieerd bijzonder onderwijs¹;
- cessantia-uitkering: de eenmalige uitkering als bedoeld in artikel 3 lid 1;
- loon: elke uitkering in welke vorm ook welke de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsook ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden der arbeidsovereenkomst, behalve:
 - vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsregeling 1952 (P.B. 1958, no. 24);
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening Algemene Ouderdomsverzekering (P.B. 1960, no. 83) en artikel 52 van de Landsverordening Algemene Weduwen- en wezenverzekering (P.B. 1965, no. 194);
 - de sociale verzekeringspremies welke ten laste van de werkgever komen;
 - vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid, waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst in het bedrijf van zijn werkgever is verplicht;
 - vergoeding, welke bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
- weekloon: bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer; bij een dagloon: de geldswaarde van het loon per dag vermenigvuldigd met het aantal werkdagen per week van de betrokken werknemer; bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand vermenigvuldigd met 12 en gedeeld door 52.

Verz

Vaststelling van het weekloon

Art. 2. 1. Werkgever en werknemer stellen bij de aanvang van het dienstverband en telkens, wanneer het loon gewijzigd wordt, het weekloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Vaststelling
weekloon,
variabel loon of
variabele uren

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkingen in natura, onderricht of geldelijke uitkeringen waarvan de grootte niet bij voorbaat vast staat zoals provisie, commissie, tantième en fooien, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het weekloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, in het geval een uurloon wordt betaald, niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer, ter vaststelling van het weekloon het te verwachten gemiddelde aantal werkuren per week.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen kunnen regelen worden vastgesteld, welke bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon moeten worden in acht genomen.

Cessantia-uitkering

Art. 3. 1. De werknemer wiens dienstbetrekking eindigt, anders dan door zijn schuld of tengevolge van een aan hem toe te rekenen omstandigheid, wordt door de werkgever een eenmalige uitkering, gebaseerd op het laatstgenoten loon, toegekend, waarvan de hoogte als volgt wordt berekend:

Hoogte van
uitkering

- voor het eerste tot en met het tiende volle dienstjaar één weekloon per dienstjaar;
- voor het elfde tot en met het twintigste volle dienstjaar een en een kwart maal het weekloon

1. Volgens P.B. 2004/16 wordt onder werknemer of arbeider mede verstaan de bestuurder die ingevolge artikel 3, tweede lid, onderdeel a van de Landsverordening op de Loonbelasting 1976 belastingplichtig is

per dienstjaar;

- voor de daarop volgende volle dienstjaren tweemaal het weekloon per dienstjaar.

Voor de berekening van volle dienstjaren geldt een periode van meer dan zes maanden na het eerste dienstjaar als een vol dienstjaar.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, worden dienstbetrekkingen geacht eenzelfde, niet onderbroken dienstbetrekking te vormen:

a. indien zij bestaan hebben tussen dezelfde partijen en elkander met tussenpozen van niet meer dan eenendertig dagen zijn opgevolgd, tenzij de dienstbetrekkingen louter hebben betroffen het verrichten van losse, ongeregelde arbeid en zij ieder voor zich binnen eenendertig dagen zijn geëindigd;

b. indien eenzelfde werknemer achtereenvolgens in dienst is geweest bij verschillende werkgevers, die tot een zelfde concern behoren, of die redelijkerwijze geacht moeten worden ten aanzien van de verrichte arbeid elkanders opvolgers te zijn;

c. in geval van herstel van de dienstbetrekking ingevolge artikel 682 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek.

3. Van het bepaalde in het eerste lid kan slechts ten gunste van de werknemer worden afgeweken, terwijl van het bepaalde in het tweede lid slechts bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden afgeweken.

4. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing indien een werknemer bij het einde van zijn dienstbetrekking in het genot van een pensioen of uitkering bij wijze van pensioen of ouderdomsverzorging wordt gesteld.

5. Het bepaalde in het vierde lid vindt geen toepassing wanneer het pensioen of de uitkering bij wijze van pensioen of ouderdomsverzorging, dat aan de werknemer bij het einde van zijn dienstbetrekking wordt uitgekeerd, minder bedraagt dan het dan geldende wettelijk ouderdomspensioen, danwel het pensioen, ingeval daarop het wettelijk ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, minder bedraagt dan tweemaal het bedrag van het dan geldende wettelijk ouderdomspensioen.

6. Het vorderingsrecht van de gewezen werknemer op de cessantia-uitkering jegens de werkgever verjaart na verloop van één jaar.

**Aanspraak
jegens SVB
bij niet tijdige
betaling door
werkgever**

Art. 4. 1. Indien geen of geen tijdige betaling geschied van de cessantia-uitkering ten laste van een werkgever, die in staat van faillissement is verklaard of aan wie surséance van betaling is verleend, kan de werknemer jegens de Bank aanspraak maken op de cessantia-uitkering, met dien verstande dat bij de berekening van de door de Bank toe te kennen cessantia-uitkering het weekloon in aanmerking genomen wordt voor zover dit niet een normbedrag overschrijdt, gelijk aan anderhalf maal het weekloon dat wordt afgeleid uit de dagloonbedragen zoals deze ingevolge artikel 8, tweede lid van de Landsverordening Ziekteverzekering (P.B. 1966, no. 15) zijn of zullen worden vastgesteld. Indien het normbedrag niet is een getal in gehele guldens en deelbaar door vijf, wordt het gesteld op het naasthogere bedrag dat aan deze voorwaarden voldoet.

2. De Bank kan beslissen dat het bepaalde in het eerste lid overeenkomstige toepassing vindt indien een werkgever verkeert in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen, terwijl hij niet of nog niet in staat van faillissement is verklaard en hem geen of nog geen surséance van betaling is verleend.

**Termijn verzoek
om uitkering**

Art. 5. 1. De cessantia-uitkering wordt krachtens artikel 4 aan de gewezen werknemer op zijn verzoek door de Bank toegekend, dan wel, bij zijn overlijden, aan zijn nagelaten betrekkingen op hun verzoek door de werkgever of krachtens artikel 4 door de Bank toegekend, mits het verzoek binnen twaalf maanden na het einde van de dienstbetrekking bij de werkgever onderscheidenlijk de Bank is ingediend. Met het einde van de dienstbetrekking wordt voor de toepassing van dit artikellid gelijkgesteld een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak waarbij een dienstbetrekking als geëindigd wordt verklaard.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder nagelaten betrekkingen verstaan:

a. de langstlevende der echtgenoten;

b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon, de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn;

c. bij ontstentenis van vorengenoemde personen, degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde,

dan wel duurzaam samenwoonde;

d. bij ontstentenis van vorgenoemde personen, degenen, die de kosten van de laatste ziekte en van de begrafenis van de overledene hebben betaald, met dien verstande dat hun recht op de cessantia-uitkering reikt tot het bedrag van die kosten.

Onder de onder b bedoelde kinderen zijn mede begrepen de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond, die de leeftijd van 25 jaar nog niet hebben bereikt, indien:

a. hun tijd, behoudens in geval van ziekte of vakantie, geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van beroepsopleiding;

b. zij ten gevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend, één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.

3. De betaalbaarstelling van de cessantia-uitkering ingevolge het vorige lid geschiedt niet eerder dan zes maanden na het einde van de dienstbetrekking.

4. De cessantia-uitkering, welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de eerste dag, waarop zij kon worden ingevorderd, wordt niet meer uitbetaald door de Bank.

Uitvoeringsorgaan

Art. 6. 1. In de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening wordt voorzien door de Bank middels een door haar te beheren fonds, genaamd Cessantiafonds.

SVB beheert
cessantiafonds

2. Het Cessantiafonds bezit de hoedanigheid van rechtspersoon en is gevestigd te Philipsburg. Het fonds is vrijgesteld van winstbelasting.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden nader regelen vastgesteld, betreffende het beheer en de belegging van de gelden van het Cessantiafonds.

Art. 7. 1. De werkgever is verplicht uiterlijk in de maand juni van ieder kalenderjaar ten behoeve van een in zijn dienst zijnde werknemer een bijdrage aan de Bank te doen waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, de Sociaal Economische Raad gehoord.

Bijdrage werk-
gevers

2. De Bank treedt voor het bedrag van de door haar betaalde cessantia-uitkering in de rechten van de werknemer op de cessantia-uitkering jegens de werkgever.

3. Ten laste van de Bank komen de door de Bank betaalbaar gestelde cessantia-uitkeringen als bedoeld in artikel 4 van deze landsverordening, alsmede alle andere kosten verbonden aan de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening.

Art. 8. 1. De voldoening van de in artikel 7, eerste lid, bedoelde bijdrage aan de Bank geschiedt middels storting op aangifte bij de door de Bank aangewezen betaalinstellingen. De aangifte wordt gelijktijdig met de storting van de bijdrage gedaan.

Betalings-
voor-schrift
werk-geversbij-
drage

2. Indien de bijdrage geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is voldaan, wordt de te weinig betaalde bijdrage bij wijze van boete verhoogd met één ten honderd van het niet voldane bedrag van de bijdrage voor elke maand of gedeelte van een maand dat dat bedrag niet is voldaan. De werkgever is verplicht de boete op eerste vordering van de Bank te betalen.

3. De vorderingen van de werknemer en de Bank op de werkgever tot nakoming van diens verplichting ingevolge artikel 3, eerste lid en artikel 7, eerste lid, alsmede het tweede lid van dit artikel zijn bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaan boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na het ontstaan van de vordering van de werknemer of de Bank.

Beroep

Art. 9. Tegen een beschikking van de directeur van de Bank met betrekking tot de toekenning of betaalbaarstelling van een cessantia-uitkering als bedoeld in artikel 4, staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg.

Beroep tegen
beschikking
uitkering

Vorderingen en aansprakelijkheid

Art. 10. 1. De cessantia-uitkeringen als bedoeld in deze landsverordening, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Verjaring recht
op uitkering

2. Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

3. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

4. De cessantia-uitkering is

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de werknemer of de gewezen werknemer volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

Volmacht tot ontvangst van een cessantia-uitkering, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikellid, is nietig.

Uitvoering en toezicht

Inlichtingen-ver-
plichting

Art. 11. 1. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening alle door de Bank verlangde inlichtingen te verstrekken, desverlangd schriftelijk en binnen een door de Bank te stellen redelijke termijn.

2. De werkgever, die verkeert in de toestand als vermeld in artikel 4, is verplicht bij het beëindigen en bij het eindigen van de dienstbetrekking de Bank onverwijld hieromtrent in te lichten. De Bank kan voor het verstrekken van deze inlichtingen formulieren beschikbaar stellen waarop de voor het beoordelen van het recht van de werknemer op de cessantia-uitkering door de Bank gewenste gegevens dienen te worden vermeld en welke door de werkgever ondertekend bij de Bank dienen te worden ingediend.

3. Ingeval de dienstbetrekking van de werknemer krachtens het bepaalde in artikel 3, tweede lid, dan wel anderszins als rechtens ononderbroken dient te worden beschouwd, en de werkgever verkeert in de toestand als vermeld in artikel 4, geeft de werkgever zo spoedig mogelijk hiervan kennis aan de Bank.

4. Degene aan wie door de Bank een cessantia-uitkering als bedoeld in artikel 4 geheel of gedeeltelijk ten onrechte is betaalbaar gesteld of uitbetaald, geeft onverwijld hiervan kennis aan de Bank. Hij is verplicht het ten onrechte genotene op eerste vordering van de Bank terug te betalen. Het bepaalde in artikel 8 is van overeenkomstige toepassing.

Nadere
regelingen

Art. 12. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regelen worden vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Bevoegdheden
SVB

Art. 12a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde is belast de Bank.

2. De Bank is, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van haar taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Een ieder is verplicht aan de Bank alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Stukken vrij van
zegel

Art. 13. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Strafbepalingen

Strafsancties

Art. 14. 1. Hij die opzettelijk inlichtingen als bedoeld in artikel 11 onjuist verstrekt, dan wel een valse verklaring aan de Bank aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of een geldboete van de derde categorie.

2. Overtreding van artikel 10, tweede lid, dan wel het niet of niet tijdig nakomen van een

der verplichtingen gesteld bij of krachtens de artikelen 7, eerste lid, 8, eerste lid, 11, eerste, tweede en derde lid, en 12 wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de tweede categorie.

3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

4. De in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 15. 1. Deze landsverordening, welke kan worden aangehaald als “Cessantia-landsverordening”, treedt in werking met ingang van een nader bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Titel en inwerking treding

2. Indien een werknemer ingevolge een op het in het eerste lid bedoelde tijdstip bestaande regeling of toezegging van de werkgever bij het einde van de dienstbetrekking ten laste van de werkgever aanspraak kan maken op een uitkering ineens, wordt de cessantia-uitkering in mindering gebracht op deze uitkering.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 7, eerste lid is de werkgever verplicht voor het kalenderjaar 1983 uiterlijk op 31 december 1983 de in dat artikellid bedoelde bijdrage te doen voor de in zijn dienst zijnde werknemer.

Art. 16. Niet opgenomen: wijzigingsbepaling bij inwerkingtreding

Landsverordening op de Winstbelasting 1940

AB 2013,
GT 674

Algemene Bepalingen

Art. A. (Vervallen)

Hoofdstuk I

Voorwerp, bedrag en verschuldigheid der belasting

Art. 1. 1. Onder de naam van "winstbelasting" wordt een belasting geheven:

a. van de winst van in Sint Maarten gevestigde naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen, open commanditaire vennootschappen, andere vennootschappen of verenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen en doelvermogens;

b. van de winst van in Sint Maarten gevestigde verenigingen, waarbij het kapitaal niet in aandelen is verdeeld, trusts en stichtingen, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. Onder stichting wordt mede begrepen een stichting particulier fonds¹;

c. van de winst van niet in Sint Maarten gevestigde lichamen en trusts (met inbegrip van alle vennootschappen en verenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld); uit bedrijven, die en voor zover zij door middel van een in Sint Maarten gevestigde vaste inrichting worden uitgeoefend, uit in Sint Maarten gelegen onroerende zaken of daarop betrekking hebbende rechten zomede uit buiten bedrijf gebezigde schuldvorderingen, welke, wat de hoofdsom betreft - verzekerd zijn door hypotheek, op zodanige goederen gevestigd. In Sint Maarten gelegen onroerende zaken of rechten waaraan deze zijn onderworpen die behoren tot het vermogen van een bedrijf van een buiten Sint Maarten gevestigd lichaam, worden steeds geacht tot het vermogen van een in Sint Maarten gelegen vaste inrichting te behoren.

2. Heeft de oprichting of het instellen plaatsgevonden naar het recht van Sint Maarten, dan wordt steeds Sint Maarten als land van vestiging beschouwd.

3. Onder bedrijf wordt mede begrepen het verrichten van handelingen, werkzaamheden of diensten van elke aard.

4. De lichamen, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, worden geacht een bedrijf uit te oefenen met behulp van hun gehele vermogen.

5. Het eerste lid is niet van toepassing op een Vrijgestelde Vennootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f.

6. Onder vaste inrichting wordt verstaan:

a. een duurzame inrichting waarin of met behulp waarvan de werkzaamheden van een lichaam geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend en omvat in het bijzonder:

1°. een plaats waar leiding wordt gegeven;

2°. een filiaal;

3°. een kantoor;

4°. een fabriek;

5°. een werkplaats; en

6°. een plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;

b. een vaste vertegenwoordiger.

7. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden vormt alleen een vaste inrichting in de zin van het zesde lid indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

8. Als het aanhouden van een vaste inrichting als bedoeld in het zesde lid wordt niet aangemerkt:

a. het uitsluitend voor opslag of uitstalling aanhouden van een voorraad goederen;

b. het aanhouden van een ruimte uitsluitend om voor het lichaam goederen aan te kopen;

c. het aanhouden van een ruimte uitsluitend voor het maken van reclame, voor het verstrekken en inwinnen van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek en voor soortgelijke werkzaamheden, indien de bedoelde verrichtingen voor het lichaam van voorbereidende

¹. Zie ook 'Aanschrijving inzake de fiscale behandeling van verenigingen, stichtingen, stichtingen particulier fonds en trusts' zoals hierna opgenomen.

aard zijn of hulpwerkzaamheden zijn.

9. Een lichaam wordt niet geacht in Sint Maarten een vaste inrichting te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat het in Sint Maarten zaken doet door middel van een makelaar, commissionair, of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

10. Onder vaste vertegenwoordiger wordt verstaan een persoon die in het bezit is van een duurzame machtiging om namens een lichaam overeenkomsten af te sluiten en daarvan gewoonlijk gebruik maakt in het betrokken land.

11. Onverminderd het bepaalde in het zevende lid heeft een niet in Sint Maarten gevestigde lichaam in elk geval geen vaste inrichting in Sint Maarten indien de werkzaamheden van dat lichaam binnen Sint Maarten, tezamen met de gelijksoortige of overeenkomende werkzaamheden binnen Sint Maarten van lichamen die tot hetzelfde concern behoren, niet langer duren dan 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode.

12. Het eerste lid is niet van toepassing op door de minister aangewezen internationale organisaties en, in door de minister te bepalen gevallen, op buitenlandse mogelijkheden of onderdelen daarvan.

**Definities,
vrijgestelde
vennootschap**

Art. 1A. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

a. concern: de belastingplichtige tezamen met de lichamen:

1°. waarin de belastingplichtige voor ten minste een derde gedeelte belang heeft;

2°. die voor ten minste een derde gedeelte belang hebben in de belastingplichtige;

3°. waarin een derde voor ten minste een derde gedeelte belang heeft, terwijl deze derde tevens voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de belastingplichtige;

b. binnenlandse winst: de winst, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c;

c. buitenlandse winst: hetgeen de belastingplichtige uit een ander land geniet als winst uit buitenlands bedrijf, zijnde een bedrijf of een gedeelte van een bedrijf dat, wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting of een vaste vertegenwoordiger binnen het gebied van het andere land; de binnen het gebied van het andere land gelegen onroerende zaken of rechten waaraan deze zijn onderworpen die behoren tot het vermogen van een bedrijf van de belastingplichtige, worden steeds geacht tot het vermogen van het buitenlands bedrijf te behoren;

d. dochtermaatschappij: een naar het recht van Sint Maarten, Nederland of Aruba opgerichte naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan ten minste negennegentig percent van alle aandelen in het bezit zijn van een ander lichaam;

e. moedermaatschappij: een naar het recht van Sint Maarten, Nederland of Aruba opgerichte naamloze vennootschap of besloten vennootschap die ten minste negennegentig percent van alle aandelen van een ander lichaam bezit;

f. Vrijgestelde Vennootschap: een als zodanig door de Inspecteur op schriftelijk verzoek overeenkomstig het vijfde lid aangemerkte naar het recht van Sint Maarten opgerichte besloten vennootschap welke gedurende het boekjaar zonder onderbreking voldoet aan de volgende voorwaarden:

1°. het bestuur van de vennootschap houdt een register bij waarin de namen en adressen van de uiteindelijke gerechtigden die een belang van tien percent of meer in de vennootschap hebben zijn opgenomen;

2°. het bestuur van de vennootschap bestaat uitsluitend uit één of meerdere op Sint Maarten wonende natuurlijke personen of op Sint Maarten gevestigde gecertificeerde trustbedrijven dan wel bestuurders van gecertificeerde trustbedrijven en overige bij deze trustbedrijven werkzame personen;

3°. het bestuur van de vennootschap maakt jaarlijks een jaarrekening op die door een door de algemene vergadering benoemde onafhankelijke deskundige wordt gecontroleerd en binnen twaalf maanden na afloop van het boekjaar van een goedkeurende verklaring wordt voorzien. Voorts stelt de onafhankelijke deskundige de verklaring, bedoeld in het tiende lid, op indien door de vennootschap in het betrokken boekjaar dividenden zijn genoten als bedoeld in dat lid;

4°. de statutaire doelstelling van de vennootschap en haar feitelijke werkzaamheden bestaan uitsluitende nagenoeg uitsluitend uit het verrichten van kredietuitzettingen, beleggingen in effecten en deposito's; en

5°. de vennootschap is niet als een bank of andere financiële instellingen onderworpen aan

het toezicht van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten;

g. dividend: uitdeling uit de volgens haar statutaire jaarrekening bepaalde winst dan wel winstreserve door een vennootschap, met een in aandelen verdeeld kapitaal, daaronder begrepen hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten. Onder dividend wordt niet begrepen hetgeen door een vennootschap wordt betaald ter verkrijging van eigen aandelen, winst- en oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten en hetgeen bij liquidatie door de vennootschap wordt uitgekeerd met betrekking tot zodanige aandelen, winst- en oprichtersbewijzen en soortgelijke rechten. Terugbetaling van gestort kapitaal- met inbegrip van stortingen van informeel kapitaal die statutair in de winst(reserves) zijn begrepen – in enige vorm en de uitreiking van bonusaandelen worden evenmin als dividend aangemerkt.

2. Onder gecertificeerd trustbedrijf in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, wordt verstaan een trustbedrijf dat voldoet aan de door de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

3. Onder bestuurders van gecertificeerde trustbedrijven en overige bij deze trustbedrijven werkzame personen in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, wordt verstaan de bestuurders en personen die voldoen aan de door de Minister van Financiën te stellen voorwaarden.

4. Indien de statuten van de vennootschap, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, bepalen dat de bestuursstaken worden verdeeld over een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur dan mag in afwijking van het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, het algemene bestuur mede bestaan uit één of meerdere buiten Sint Maarten wonende natuurlijke personen mits deze personen, indien zij tot vertegenwoordiging van de vennootschap bevoegd zijn, daartoe slechts gezamenlijk met één of meer van de in het eerste lid, onderdeel f, onder 2°, bedoelde personen bevoegd zijn.

5. De Inspecteur stelt de besloten vennootschap binnen twee maanden na ontvangst van het in het eerste lid, onderdeel f, bedoelde verzoek schriftelijk in kennis van zijn beslissing op het verzoek. Indien bedoelde kennisgeving niet binnen genoemde termijn wordt verzonden, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

6. Bij inwilliging van het verzoek, bedoeld in het vijfde lid, geldt zulks met ingang van het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek is gedaan met dien verstande dat ingeval het verzoek is gedaan binnen drie maanden na de oprichting zulks geldt met ingang van die datum. Indien echter een besloten vennootschap een Vrijgestelde Vennootschap is geweest en vervolgens een belaste vennootschap is geworden, kan de besloten vennootschap niet binnen zesendertig maanden nadat zij een belaste vennootschap is geworden opnieuw aangemerkt worden als een Vrijgestelde Vennootschap.

7. Indien een besloten vennootschap schriftelijk aan de Inspecteur verzoekt niet meer aangemerkt te worden als een Vrijgestelde Vennootschap, wordt deze vennootschap een belaste vennootschap met ingang van het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek is gedaan.

8. Ingeval een besloten vennootschap niet meer aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, voldoet, wordt deze vennootschap een belaste vennootschap met ingang van het boekjaar waarin niet langer voldaan wordt aan evengenoemd lid.

9. Een Vrijgestelde Vennootschap, die een beschikking als bedoeld in het dertiende lid heeft ontvangen, wordt een belaste vennootschap met ingang van het boekjaar volgend op het boekjaar, waarin die beschikking onherroepelijk is geworden.

10. Indien door een Vrijgestelde Vennootschap in enig boekjaar dividenden zijn ontvangen, welke zijn uitgekeerd op aandelen in een vennootschap, die niet in Sint Maarten, Aruba of Nederland is gevestigd, verstrekt de in het eerste lid, onderdeel f, onder 3°, genoemde onafhankelijke deskundige bij diens goedkeurende verklaring van de jaarrekening een verklaring ten behoeve van de Inspecteur inhoudende dat de vennootschap, die de dividenden heeft uitgekeerd, onderworpen is aan een belasting die aldaar in enige vorm naar de winst wordt geheven en vergelijkbaar is met Sint Maartense winstbelasting. Een winstbelasting-regime dat voorziet in een belastingtarief, dat de helft bedraagt van het Sint Maartense winstbelastingtarief – zonder opcenten –, wordt in ieder geval geacht vergelijkbaar te zijn met de Sint Maartense winstbelasting.

11.² Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen buitenlandse belastingregimes worden aangewezen, die voor de toepassing van dit artikel vergelijkbaar worden geacht met de Sint Maartense winstbelasting.

2. Regeling aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting (P.B. 2009, no. 78).

12. De onafhankelijke deskundige doet een afschrift van de verklaring, bedoeld in het tiende lid, direct toekomen aan de Inspecteur gelijktijdig met de afgifte van diens goedkeurende verklaring als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, onder 3°, aan het bestuur van de vennootschap.

13. Indien het bedrag dat de Vrijgestelde Vennootschap netto ontvangt aan dividenden waarvoor de verklaring, bedoeld in het tiende lid, niet kan worden afgegeven meer bedraagt dan vijf percent van de som van de voordelen, behaald met de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, onder 4°, wordt door de onafhankelijke deskundige in voornoemde verklaring daarvan melding gemaakt ten behoeve van de Inspecteur. Na ontvangst van de verklaring met de melding, bedoeld in de vorige volzin, stelt de Inspecteur de vennootschap onverwijld schriftelijk, bij voor bezwaar vatbare beschikking, in kennis dat de vennootschap niet meer voldoet aan de voorwaarden om als Vrijgestelde Vennootschap te worden aangemerkt.

Doelvermogen

Art. 1B. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder doelvermogen verstaan een stichting particulier fonds of een trust welke op daartoe aan de Inspecteur gedaan verzoek als zodanig is aangemerkt.

2. De Inspecteur beslist binnen twee maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid bij voor bezwaar vatbare beschikking. Indien bedoelde beschikking niet binnen genoemde termijn wordt verzonden, wordt het verzoek geacht te zijn ingewilligd.

3. Bij inwilliging van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, geldt zulks met ingang van het jaar volgend op het jaar waarin het verzoek is gedaan, met dien verstande dat ingeval het verzoek is gedaan binnen drie maanden na de oprichting, respectievelijk instelling, zulks geldt met ingang van de datum van oprichting dan wel instelling. De aanwijzing van de inspecteur als doelvermogen geldt voor tenminste drie volledige boekjaren. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing bij verplaatsing van een stichting particulier fonds of een trust naar Sint Maarten.

4. Indien een stichting particulier fonds of een trust wordt aangemerkt als doelvermogen, worden per ultimo van het boekjaar waarin het daarin bedoelde verzoek is ingediend, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economische verkeer.

5. Op schriftelijk verzoek kan een stichting particulier fonds of een trust niet langer als doelvermogen worden aangemerkt. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing. Bij inwilliging van dit verzoek geldt zulks met ingang van het boekjaar volgend op het jaar waarin het verzoek is gedaan of het eerste boekjaar nadat de in het derde lid bedoelde termijn is verstreken indien dat later is.

6. Indien een stichting particulier fonds of een trust niet langer wordt aangemerkt als doelvermogen worden per ultimo van het laatste boekjaar waarin de stichting particulier fonds of trust die status geniet, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economische verkeer.

Vrijstellingen

Art. 2. 1. Van de belasting is vrijgesteld:

a. de winst van in het eerste lid van artikel 1 onder c bedoelde lichamen, verkregen met het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen in en buiten Sint Maarten gelegen havens;

b. de winst van in het eerste lid van artikel 1 bedoelde lichamen, verkregen met de aankoop, verkoop, opslag en levering van aardolie en aardolieproducten, indien en voor zover die aankoop, verkoop, opslag en levering wordt verricht door of door tussenkomst van een onderneming als bedoeld in artikel 3, eerste lid van de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen, waaraan op haar daartoe strekkend verzoek door de Gouverneur in overleg met het Bestuurscollege van het betrokken eilandgebied vrijstelling van de belasting is verleend;

c. de winst van in Sint Maarten gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende pensioenfondsen, spaarfondsen, voorzieningsfondsen, begrafenisondosen, ziekenfondsen en ondersteuningsfondsen, welke ten behoeve van personeel, gewezen personeel of hun betrekkingen zijn ingesteld. Of een fonds aan de eisen voor vrijstelling voldoet, wordt voor zover nodig naar de omstandigheden beoordeeld;

d. de winst van een naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan alle aandelen eigendom zijn van Sint Maarten, indien en voor zover deze winst behaald is met de winning en verkoop van petroleum;

e. het voordeel, verkregen uit de vrijstelling van de verschuldigde sociale lasten en de verplichting tot afdracht van ingehouden loonbelasting als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening ter bevordering van de werkgelegenheid voor jeugdige werkzoekenden; f. (Vervallen);

g. de voordelen van een naamloze vennootschap verkregen uit kredietverstrekking aan in Sint Maarten gevestigde bedrijven voor de bouw van of de upgradings tot luxe gelegenheden tot verblijf en ontspanning in Sint Maarten;

h. de winst van een in Sint Maarten gevestigde naamloze vennootschap:

1e. die geheel of nagenoeg geheel ten doel heeft de economische ontwikkeling van Sint Maarten te bevorderen door middel van het deelnemen in alsmede het verstrekken van kredieten aan in Sint Maarten gevestigde bedrijven; en

2e. waarvan de aandelen voor meer dan vijftig ten honderd worden gehouden door Sint Maarten;

i. de voordelen van een stichting of een trust als bedoeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht, indien en voor zover zij geen bedrijf in de zin van artikel 1, derde lid, uitoefenen.³

2. Het bepaalde in onderdeel g van het eerste lid is alleen van toepassing voorzover het een naamloze vennootschap betreft, waarvan de aandelen voor meer dan 50% worden gehouden door Sint Maarten, die ten minste 70% van haar financiële middelen verkregen uit uitgegeven obligatieleningen, aanwendt ter verstrekking van kredieten aan in dat onderdeel bedoelde bedrijven tegen een lagere vergoeding dan door de in Sint Maarten gevestigde kredietinstellingen wordt aangeboden.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt nader aangegeven onder welke voorwaarden de in het vorige lid bedoelde gelegenheden tot verblijf en ontspanning zijn aan te merken als luxe gelegenheden tot verblijf en ontspanning.

4. Het eerste lid, onderdeel c, is niet van toepassing op:

a. naamloze vennootschappen en andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en waarin een werknemer of gewezen werknemer, zijn echtgenoot of partner, indien hij gedurende ten minste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met zijn partner voert, een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel een van hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10% van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder is;

b. andere dan de in onderdeel a bedoelde lichamen waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk bestaan in de uitvoering van pensioenregelingen of van regelingen voor vervroegde uittreding van werknemers of gewezen werknemers van naamloze vennootschappen of andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, en waarin deze werknemers of gewezen werknemers, hun echtgenoten of partners, indien zij gedurende ten minste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met hun partners voeren, hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10% van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder zijn of op enig moment zijn geweest.

Art. 3. 1. De belasting wordt geheven over het kalenderjaar. Onder boekjaar wordt verstaan het kalenderjaar.

2. De in een boekjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien goed koopmansgebruik dit rechtvaardigt.

3. Het is lichamen niet toegestaan om een boekjaar te voeren dat niet gelijk is aan het kalenderjaar, met uitzondering van:

a. niet in Sint Maarten gevestigde lichamen;

b. lichamen waarop artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999 tot wijziging van de Landsverordening op de Winstbelasting (P.B. 1999, no. 244) toepassing vindt of heeft gevonden;

c. lichamen die reeds vóór 1 januari 1997 een van het kalenderjaar afwijkend boekjaar

Heffingstijd-
vak, afwijkend
boekjaar

3. Zie ook 'Aanschrijving inzake de fiscale behandeling van verenigingen, stichtingen, stichtingen particulier fonds en trusts' zoals hierna opgenomen.

hebben gevoerd;

d. andere lichamen aan wie onder door de Inspecteur te stellen voorwaarden toestemming is verleend een boekjaar te voeren dat afwijkt van het kalenderjaar.

4. Indien op enig moment een vennootschap aan de voorwaarden, genoemd, in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, voldoet en als een Vrijgestelde Vennootschap wordt aangemerkt, worden per ultimo van het boekjaar waarin het daarin bedoelde verzoek is ingediend, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economisch verkeer.

5. Indien op enig moment een vennootschap niet meer aan de voorwaarden, genoemd, in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, voldoet en aldus de status van Vrijgestelde Vennootschap verliest, worden per ultimo van het laatste boekjaar waarin de vennootschap die status geniet, haar activa en passiva gesteld op de waarde in het economisch verkeer.

Omschrijving
winstbegrip,
eindafrekening

Art. 4. 1. Onder winst wordt verstaan de som van de voordelen die onder welke naam en in welke vorm ook, zuiver worden verkregen uit bedrijf en uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal.

2. Tot deze voordelen wordt mede gerekend het voordeel uit vervreemding van zaken, die niet voor verkoop bestemd waren, en in het algemeen, elke met zodanige zaken - al ware het na staking van het bedrijf - verkregen voordeel.

3. Voordelen uit bedrijf als bedoeld in het eerste lid welke niet reeds op grond van deze landsverordening in aanmerking zijn genomen, worden gerekend tot de winst van het kalenderjaar waarin de belastingplichtige ophoudt uit het bedrijf in Sint Maarten krachtens deze landsverordening belastbare winst te genieten.

4. Het derde lid is eveneens van toepassing indien zaken aan een vaste inrichting in Sint Maarten worden onttrokken. Voor de toepassing van artikel 5A worden alsdan de bedrijfsmiddelen geacht aan het bedrijf te zijn onttrokken.

Vrijstelling divi-
dend-belasting

Art. 4A. Tot de winst behoort niet het bedrag waarmee de af te dragen dividendbelasting ingevolge artikel 11, tweede lid, van de Landsverordening op de dividendbelasting is verminderd.

Zuivere winst,
kostenafrek

Art. 5. 1. Ter berekening van het zuiver bedrag der bij artikel 4 bedoelde voordelen wordt hun onzuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud dier voordelen, zomede met hetgeen volgens het tweede lid van dit artikel aan oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal van het lichaam wordt toegelaten.

2. Oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal worden in mindering toegelaten overeenkomstig de aftrek volgens de boekhouding, met dien verstande, dat deze aftrek over de onderscheiden jaren in totaal niet meer zal bedragen dan het bedrag dier kosten.

3. Van het bedrag der onzuivere voordelen uit bedrijf wordt voorts afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldvorderingen, die tot het bedrijf betrekking hebben, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

4. 1e. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kan een derde van de aanschaffingskosten van bedrijfsmiddelen, willekeurig, mits vervroegd, worden afgeschreven.

2e. Met betrekking tot gebouwen, zeeschepen of luchtvaartuigen is deze afschrijving reeds mogelijk zodra ter zake van de verwerving of de verbetering verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, met dien verstande dat voor ingebruikneming ter zake van aangegane verplichtingen niet meer vervroegd kan worden afgeschreven dan het bedrag dat ter zake van die verplichtingen is betaald. De Minister van Financiën kan in overeenstemming met de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie de hiervoor genoemde afschrijving in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken of buiten toepassing stellen.

5. Van het bedrag der onzuivere voordelen uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal wordt afgetrokken hetgeen nodig mocht zijn voor afschrijving wegens het aflopen van rechten, die aan een termijn zijn gebonden.

Investerings-af-
trek

Art. 5A. 1. Ingeval in een boekjaar een bedrag van meer dan f. 5000,- wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen wordt acht percent van het investeringsbedrag ten laste gebracht zowel van de winst van dat jaar als van de winst van het daaropvolgend boekjaar. Onder investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de aanschaffing of

de verbetering van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming in Sint Maarten worden gebezigd, zomede het maken van voortbrengingskosten daarvoor. Indien niet alle verplichtingen ter zake op de belastingplichtige drukken, wordt slechts het bedrag dat wel op de belastingplichtige drukt in aanmerking genomen. Voor zover in een jaar in nieuwe gebouwen - de verbetering van bestaande gebouwen daaronder begrepen - wordt geïnvesteerd, wordt het percentage genoemd in de eerste zin van dit lid verhoogd tot 12 percent van het investeringsbedrag.

2. Ingeval in een jaar zaken, waarop het vorige lid toepassing heeft gevonden, worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprijs een gelijk percentage als ter zake van de investering in die zaken op de voet van het eerste lid ten laste van de winst over de aldaar genoemde jaren in aftrek kan worden gebracht ten bate van zowel de winst van dat jaar als van de winst van het daaropvolgend jaar gebracht. Bijtelling heeft slechts plaats voor zover de vervreemding plaatsvindt binnen 6 jaar na de aanvang van het jaar waarin de investering heeft plaatsgevonden, met dien verstande dat voor gebouwen de termijn wordt vastgesteld op 15 jaar. Bijtelling heeft plaats tot ten hoogste het bedrag waarvoor destijds aftrek is verleend.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

- a. gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;
- b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden, tenzij verhuur van deze woonhuizen ligt in de lijn van de normale bedrijfsuitoefening;
- c. personenautomobielen, tenzij deze personenautomobielen bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;
- d. pleziervaartuigen;
- e. effecten, vorderingen en goodwill;
- f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- g. voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend;
- h. door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Buiten aanmerking blijven, tenzij de Minister van Financiën voor bepaalde gevallen het tegendeel bepaalt:

- a. verplichtingen aangegaan ter zake van de verwerving van een onderneming of een gedeelte van de onderneming tegen uitreiking van aandelen;
- b. verplichtingen aangegaan tussen degene die middellijk of onmiddellijk voor meer dan een vierde gedeelte gerechtigd is tot het nominaal gestorte kapitaal van een vennootschap en deze vennootschap;
- c. verplichtingen aangegaan tussen vennootschappen op aandelen waarvan tenminste een aandeelhouder middellijk of onmiddellijk een aanmerkelijk belang bezit in de zin van artikel 11, lid een onder drie, van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943.

5. Bij het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde als de overdrachtsprijs in aanmerking genomen.

6. In geval een investering ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een investering, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genomen, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. De Minister van Financiën kan in overeenstemming met de Minister van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie - met uitzondering voor de lichamen bedoeld in artikel 9A-;

- a. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;
- b. de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Art. 5B. 1. Het bepaalde in de artikelen 5, vierde lid, 5A, eerste lid, 6, derde lid, 9A, zevende lid, en 10, tweede en vijfde lid, vindt slechts toepassing, indien door het lichaam een regelmatige boekhouding wordt gevoerd, met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Houdt het lichaam op aldus boek te houden, dan worden de reserves volgens artikel 6, derde lid, en 9A, achtste lid, opgenomen in de winst van het laatste boekjaar waarover een regelmatige

Regelmatige
boekhouding
vereist voor
toepassing
faciliteiten

boekhouding gevoerd is.

2. Het bepaalde in de artikelen 5, vierde lid, en 5A, eerste lid, is niet van toepassing op ondernemingen in de zin van de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 1953, no. 194), de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling (P.B. 1964, no. 77), de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146) en de bedrijven, bedoeld in de Landsverordening economische zones 2000 (P.B. 2001, no. 18).

Van aftrek uitge-
sloten uitgaven

Art. 6. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet in mindering gebracht, tenzij die uitgaven zijn te beschouwen als gewone dagelijkse onkosten van het bedrijf.

2. Geen aftrek is toegelaten:

- a. ter zake van het vormen of vergroten van een reservefonds;
- b. voor interest van eigen kapitaal;
- c. voor renten van opgenomen gelden - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - en vergoedingen voor het genot van in welke vorm ook ter gebruik of verbruik afgestane zaken, betaald aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, eerste lid, onder 3°, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, voor zover tussen het betalende lichaam en de genietter van het inkomen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen die afwijken van die welke zouden zijn overeengekomen tussen onafhankelijke personen;
- d. voor rente van opgenomen gelden - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - wanneer die renten onmiddellijk of middellijk worden genoten door een tot hetzelfde concern behorende Vrijgestelde Vennootschap, voor zover gedurende het jaar het gemiddelde bedrag van de van deze Vrijgestelde Vennootschap opgenomen gelden meer is dan drie maal het eigen vermogen van de schuldenaar;
- e. ter zake van winstbelasting, alsmede belastingen die buiten Sint Maarten in enige vorm naar de winst, al dan niet aan de bron, worden geheven voor zover voor de belastingplichtige te dier zake een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is. Bij de bepaling van de winst van een vaste inrichting die op grond van artikel 12, eerste lid, vrijgesteld is van winstbelasting, is de in het buitenland geheven belasting die betrekking heeft op deze winst in zijn geheel aftrekbaar;
- f. terzake van 10 percent van de afgedragen belasting op bedrijfsomzetten als bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997;
- g. voor de kosten van vaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
- h. voor geldboeten opgelegd door een strafrechter van Sint Maarten en geldsommen betaald aan Sint Maarten ter voorkoming van strafvervolgning in Sint Maarten of ter voldoening aan een voorwaarde verbonden aan een besluit tot gratieverlening alsmede voor door een overheidsinstelling op grond van een landsverordening opgelegde boeten en verhogingen;
- i. voor kosten en lasten die verband houden met misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door een strafrechter van Sint Maarten bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die zijn betrokken bij de bepaling van de hoogte van de opgelegde straf en ter zake waarvan het Openbaar Ministerie heeft verklaard te zullen afzien van strafvervolgning;
- j. voor kosten en lasten die verband houden met misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige ter voorkoming van strafvervolgning in Sint Maarten aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan;
- k. ter zake van twintig percent van de kosten en lasten die verband houden met:
 - 1°. giften en relatiegeschenken;
 - 2°. voedsel, drank en genotmiddelen, representatie - daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak - excursies, studiereizen en dergelijke; een en ander met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
 - 3°. cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
- l. ter zake van de kosten en lasten, met uitzondering van afschrijving, van een tot het vermogen

van het lichaam behorende woning voor zover deze kosten en lasten meer bedragen dan het bedrag dat ter zake van dat gebruik voor de berekening van de loon- of inkomstenbelasting bij de gebruiker in aanmerking wordt genomen;

m. ter zake van steekpenningen;

n. ter zake van winstuiteringen, met inbegrip van enig overschot van het bedrijf of van enig onderdeel van het bedrijf, onverschillig onder welke naam en in welke vorm zij worden gedaan en of zij verschuldigd zijn of niet, met uitzondering van:

1°. aandelen in de winst aan commissarissen, gecommiteerden, bestuurders en het personeel toegekend ter zake van in het bedrijf verrichte arbeid;

2°. aandelen in de winst, toekomende aan de gerechtigden tot schuldvorderingen welke niet aan oprichters, aandeelhouders, leden, deelnemers of deeltgerechtigden als zodanig zijn opgekomen;

3°. aandelen in de winst welke de tegenprestatie vormen voor het verlenen van een concessie of een licentie op een octrooi, of voor een andere, soortgelijke prestatie, zoals leveringen of aankopen, mits deze aandelen in de winst niet aan oprichters, aandeelhouders, leden, deelnemers of deeltgerechtigden als zodanig zijn opgekomen;

4°. aandelen in de winst van een verzekeringsmaatschappij welke aan verzekerden krachtens hun verzekering toekomen;

5°. het gedeelte van de winst van een commanditaire vennootschap op aandelen dat toekomt aan de voor het geheel aansprakelijke vennoten als zodanig.

3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, letter a, kan ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het slot van het eerste lid bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een boekjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

4. De op de voet van het derde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde boekjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

5. Voor de toepassing van artikel 5, vierde lid, blijft de vermindering van de kosten van vervanging of herstel ingevolge het derde lid buiten aanmerking; het bedrag van die vermindering wordt geacht naar gelang van de op de voet van artikel 5, vierde lid, mogelijke afschrijvingen te zijn afgeschreven.

6. Ingeval van liquidatie wordt de in het derde lid bedoelde reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 4.

7. Voor zover kosten en lasten die verband houden met een misdrijf bij het bepalen van de winst in aanmerking zijn genomen in een of meer van de vijf jaren voorafgaande aan het jaar waarin de veroordeling, bedoeld in het tweede lid, onderdeel h, onherroepelijk is geworden, dan wel waarin aan de gestelde voorwaarden, bedoeld in het tweede lid, onderdeel i, is voldaan, wordt het bedrag ter grootte van de som van deze kosten en lasten gerekend tot de positieve voordelen van de winst uit bedrijf van het laatstbedoelde jaar.

8. Voor toepassing van het tweede lid, onderdelen h en i, wordt met de belastingplichtige gelijk gesteld degene die ten behoeve van de belastingplichtige opdracht heeft gegeven tot het misdrijf dan wel aan het misdrijf feitelijk leiding heeft gegeven.

9. Het tweede lid, onderdeel k, is niet van toepassing met betrekking tot die kosten en lasten voor zover de onderneming direct is gericht op het vervaardigen of het verhandelen van de aldaar bedoelde goederen dan wel op het verrichten van daarmee verband houdende diensten en deze deel uitmaken van de omzet.

Art. 6A. 1. Bij het bepalen van de winst komen mede niet in aftrek renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen verschuldigd aan een tot

Bepeking
renteafrek

hetzelfde concern behorend lichaam voor zover de geldlening verband houdt met één van de volgende rechtshandelingen:

- a. een winstuitdeling of een teruggaaf van gestort kapitaal door de belastingplichtige;
- b. een verwerving van - daaronder begrepen storting op - aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschapsrechten in een reeds tot hetzelfde concern behorend lichaam dat gevestigd is in een van de andere landen van het Koninkrijk dan wel een land waarmee Sint Maarten een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, behoudens voor zover een wijziging wordt aangebracht in het uiteindelijke belang dan wel de uiteindelijke zeggenschap in dat lichaam;
- c. een kapitaalstorting of een andere vorm van aanwending van vermogen door de belastingplichtige in het lichaam aan welk de geldlening verschuldigd is.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing indien de belastingplichtige aannemelijk maakt dat:

- a. aan de schuldverhouding in overwegende mate zakelijke overwegingen ten grondslag liggen; of
 - b. degene aan wie de rente is verschuldigd onderworpen is aan een belasting naar de winst of het inkomen welke naar Sint Maartense maatstaven redelijk is.
3. Schuldverhoudingen waarop dit artikel van toepassing is, worden bij de toepassing van artikel 6, tweede lid, onderdeel d, buiten beschouwing gelaten.

4. Het bepaalde in dit artikel is slechts van toepassing op schuldverhoudingen die op of na het laatste van de volgende tijdstippen zijn ontstaan:

- a. 1 januari 2001;
- b. het tijdstip waarop de belastingplicht hier te lande een aanvang neemt;
- c. het tijdstip waarop de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, zoals deze luidde op 31 december 1999, ingevolge artikel VI van de Landsverordening van de 29ste december 1999 tot wijziging van de Landsverordening op de Winstbelasting, ophoudt op de belastingplichtige van toepassing te zijn.

**Zakelijke
verhoudingen
binnen de groep**

Art. 6B. 1. Bij het bepalen van de winst behaald met het opnemen van gelden en het doorlenen van gelden van, onderscheidenlijk aan, een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijke persoon, die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, blijven buiten aanmerking de door de belastingplichtige van, onderscheidenlijk aan, dat lichaam of die natuurlijke persoon ontvangen en betaalde vergoedingen terzake van direct of indirect samenhangende geldleningen, indien de belastingplichtige met betrekking tot die geldleningen per saldo geen reële risico's loopt.

2. Bij het bepalen van de winst behaald met het verkrijgen en verlenen van gebruiksrechten van bedrijfsmiddelen van, onderscheidenlijk aan, een tot hetzelfde concern behorend lichaam dan wel een natuurlijke persoon, die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft, blijven buiten aanmerking de door de belastingplichtige aan, onderscheidenlijk van, dat lichaam of die natuurlijke persoon betaalde en ontvangen vergoedingen ter zake van direct of indirect samenhangende rechtsverhoudingen, indien de belastingplichtige met betrekking tot die rechtsverhoudingen per saldo geen reële risico's loopt.

3. Onverminderd het eerste en tweede lid, wordt tot de winst van de belastingplichtige gerekend de zakelijke vergoeding voor de door de belastingplichtige uitgeoefende functies, die betrekking hebben op de samenhangende geldleningen of rechtsverhoudingen.

Giftenaftrek

Art. 7. 1. Van de winst zijn aftrekbaar door een lichaam bedoeld in het eerste lid van artikel 1, gedane giften aan in Sint Maarten gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen. De giften moeten met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond.

2. Voor de in het vorige lid bedoelde aftrek komen giften slechts in aanmerking indien en voor zover zij in totaal een ten honderd van de winst, met uitzondering van winstuitkeringen ingevolge artikel 11, nadat die winst is verminderd met het nog onverrekende verlies bedoeld in artikel 10, en tevens f. 100,= te boven gaan. De aftrek beloopt ten hoogste drie ten honderd van de op de voet van de vorige zin verminderde winst.

3. Als giften worden voor de toepassing van het onderhavige artikel uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet-verplichte bijdragen, indien en voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend.

Art. 8. 1. De winst van een lichaam, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1, onder a of b, dat het verzekeringsbedrijf uitoefent, wordt, indien dit bij de aangifte wordt verzocht, telkens voor een periode van vijf jaren, voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld op 10% en overigens op 20% van hetgeen in enig jaar aan premies en kapitaal is ontvangen, met dien verstande dat door een lichaam - anders dan door middel van een in het buitenland gevestigde vaste inrichting, zoals bedoeld in artikel 12, - ontvangen premies en kapitaal ter zake van buiten Sint Maarten lopend gevaar, voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld wordt op 5% en overigens op 10%.

2. De winst van een lichaam, als bedoeld in het eerste lid van artikel 1 onder c, dat het verzekeringsbedrijf door middel van een vaste inrichting zowel in Sint Maarten als daarbuiten uitoefent, wordt door het hier te lande uitgeoefende bedrijf gesteld, wat het levensverzekeringsbedrijf betreft op 10% en overigens op 20% van:

a. het bedrag dat aan premies en kapitaal is ontvangen van de in Sint Maarten wonende of gevestigde verzekerden of voor in Sint Maarten lopend gevaar, vermeerderd met

b. het niet onder a begrepen bedrag dat door de in Sint Maarten gevestigde vaste inrichting is ontvangen ter zake van door haar afgesloten verzekeringen.

3. Een lichaam als bedoeld in het tweede lid wordt geacht het verzekeringsbedrijf in Sint Maarten uit te oefenen door middel van een vaste inrichting, indien het hier te lande verzekeringscontracten afsluit of doet afsluiten en de daarop verschuldigde premies int of doet innen.

4. In de gevallen bedoeld in het eerste en tweede lid wordt ter zake van courtages, provisies, kortingen, herverzekering of andere kosten geen aftrek toegelaten.

5. In afwijking van het tweede lid wordt, indien dit bij de aangifte is verzocht, de winst, telkens voor een periode van vijf jaren, gesteld op de som, welke tot de gehele winst uit het verzekeringsbedrijf in dezelfde verhouding staat als het in hetzelfde jaar aan premies en kapitaal, als bedoeld in het tweede lid, ontvangen bedrag tot het gehele bedrag, dat in dat jaar aan premies en kapitaal van verzekerden is ontvangen, mits de voor de regeling van de aanslag benodigde gegevens bij de aangifte zijn verstrekt en de juistheid van die gegevens, desgevraagd, door overlegging van bewijsstukken wordt gestaafd.

6. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de gehele winst bepaald volgens de artikelen 4 tot en met 7.

7. De in de leden 1 en 5 genoemde periode van vijf jaren heeft betrekking op het jaar van aangifte en de vier daarop volgende jaren.

Art. 8A t/m 9. (Vervallen)

Art. 9A. 1. Onder de voorwaarden, in het derde, vierde en vijfde lid van dit artikel gesteld, wordt met betrekking tot in het eerste lid van artikel 1 onder a bedoelde lichamen, welke ten doel hebben de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf of het luchtvaartbedrijf - het verhuuren en vervoeren van zeeschepen of luchtvaartuigen daaronder begrepen - van de met de bedoelde bedrijfsuitoefening behaalde en volgens de bepalingen dezer landsverordening vastgestelde winst (met uitzondering van winst, behaald met het vervoer tussen havens, gelegen in Sint Maarten) tachtig ten honderd geacht te zijn van buiten Sint Maarten verkregen winst.

2. Van de in het voorgaande lid bedoelde van buiten Sint Maarten verkregen winst wordt de belasting geheven naar reden van een tiende van het in artikel 15 genoemde tarief.

3. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen slechts toepassing vinden ten aanzien van een lichaam dat:

a. naar het recht van Sint Maarten is opgericht en,

b. zijn statutaire zetel binnen Sint Maarten heeft, terwijl voorts

c. voor zover het lichaam zelve vervoeren verricht, de dagelijkse leiding over die vervoeren binnen Sint Maarten wordt uitgeoefend.

4. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen voorts slechts toepassing vinden indien en zolang de tot het bedrijf van het betrokken lichaam behorende luchtvaartuigen binnen het Koninkrijk der Nederlanden zijn geregistreerd.

5. Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel kan op verzoek van een betrokken lichaam bij landsbesluit worden bepaald, dat een tot het bedrijf van dat lichaam behorend, niet binnen het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd luchtvaartuig wordt aangemerkt als een binnen het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd luchtvaartuig. Het Landsbesluit kan zulks slechts bepalen, wanneer de voorschriften inzake veiligheid en de zorg voor de

bemanningen in het land van registratie tenminste gelijkwaardig geacht kunnen worden aan die, welke in Sint Maarten van kracht zijn.

6. Dit artikel verstaat onder zeeschepen: de schepen bedoeld in artikel 2 van het Zeebrievenbesluit van Curaçao en Sint Maarten; en onder luchtvaartuigen; de luchtvaartuigen bedoeld in artikel 1 van de Luchtvaartlandsverordening.

7. Bij het bepalen van de jaarlijkse winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke plegen te worden verzekerd, doch niet verzekerd zijn, een en ander voor zover die kosten en lasten en die risico's betrekking hebben op zeeschepen en luchtvaartuigen.

8. In afwijking van de artikelen of artikelonderdelen van deze landsverordening welke betrekking hebben op de bepaling van de winst, wordt op verzoek van de belastingplichtige de winst uit de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf bepaald op grond van de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting, voorzover de winst is behaald met behulp van schepen die in het register, bedoeld in artikel 8 van die landsverordening, zijn opgenomen en tevens voldaan wordt aan de overige voorwaarden van de Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting.

**Verlies-
verrekening**

Art. 10. 1. Indien de berekening van de belastbare winst of van de binnenlandse winst leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies. Een verlies wordt verrekend met de belastbare winst, onderscheidenlijk de binnenlandse winst, van de volgende tien jaren. Deze verrekening geschiedt in de volgorde waarin de verliezen zijn ontstaan en de winsten zijn genoten.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, komen, wanneer bij toepassing van de regelen omtrent de bepaling van de winst over enig boekjaar van een onderneming welke aan de in de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146) of in de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 1953, no. 194, zoals gewijzigd) gestelde bepalingen en voorwaarden voldoet een verlies wordt gecijferd, verliezen gemaakt in de eerste vier jaren na de inbedrijfstelling van die onderneming in mindering van de winst, te beginnen bij het eerste jaar waarin winst wordt gemaakt.

3. De verrekening van het verlies met latere winst, bedoeld in het eerste en tweede lid, vindt geen toepassing indien de activiteiten van de naamloze vennootschap geheel of nagenoeg geheel zijn gestaakt, tenzij de latere winst hoofdzakelijk ten goede kan komen aan de natuurlijke personen die daartoe ook onmiddellijk of middellijk gerechtigd waren op het tijdstip dat de activiteiten werden gestaakt.

4. De Minister kan bij toepassing van het derde lid tegemoet komen aan onbillijkheden van overwegende aard.

5. Het bepaalde in het tweede lid vindt overeenkomstige toepassing met betrekking tot verliezen geleden gedurende de eerste zes jaren sedert het ontstaan van de belastingplicht van lichamen als bedoeld in artikel 9A.

Deelnemings-vrijstelling

Art. 11. 1. Bij het bepalen van de winst blijven buiten aanmerking voordelen uit hoofde van een deelneming, alsmede kosten - daaronder begrepen voordelen als gevolg van wijzigingen in valutaverhoudingen - welke direct of indirect verband houden met een deelneming, behoudens voor zover blijkt dat deze kosten middellijk dienstbaar zijn aan het behalen van in Sint Maarten belastbare winst. Het vorenstaande is eveneens van toepassing met betrekking tot voordelen uit rechtshandelingen welke strekken tot het afdekken van het valutarisico dat met een deelneming wordt gelopen.

2. Van een deelneming is sprake indien de belastingplichtige:

a. voor ten minste 5% van het gestorte kapitaal aandeelhouder is van dan wel tenminste 5% van het stemrecht bezit in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld; of

b. lid is van een coöperatie of onderlinge waarborgmaatschappij.

3. Onder een deelneming als bedoeld in het tweede lid wordt mede begrepen een daarmee verband houdend bezit aan winstbewijzen. Met een deelneming wordt gelijkgesteld een aandelenbezit, dat geen deelneming vertegenwoordigt omdat dat bezit minder bedraagt dan de in het tweede lid bedoelde 5%, indien de kostprijs van dat bezit op het moment van verwerving tezamen met de kostprijs van de reeds in het bezit van de belastingplichtige zijnde aandelen ten minste Cg 890.000 bedraagt.

4. In afwijking in zoverre van het eerste lid blijven bij het bepalen van de winst dividenden uit hoofde van een deelneming als bedoeld in het tweede en derde lid slechts voor 70% buiten aanmerking indien:

a. de bruto inkomsten van die deelneming voor meer dan 50% bestaan uit buiten het kader van een door haar gedreven of verworven onderneming ontvangen dividenden, rente of royalties; en

b. die deelneming niet is onderworpen aan een belasting die in enige vorm naar de winst wordt geheven waarvan het nominale tarief ten minste 10% bedraagt.

5. Het is belanghebbende toegestaan de onderdelen a en b van het vierde lid toe te passen op de geconsolideerde bruto inkomsten onderscheidenlijk de geconsolideerde winst van de aldaar bedoelde vennootschap. Voor zover die deelneming op haar beurt deelnemingen heeft die niet geconsolideerd worden in de statutaire jaarrekening, is het de belanghebbende toegestaan de bepalingen van het vierde lid toe te passen als ware die deelnemingen fiscaal transparant.

6. Op verzoek van belanghebbende vinden de onderdelen a en b van het vierde lid toepassing op het gemiddelde bedrag van de bruto inkomsten onderscheidenlijk de belastbare winst van het jaar van de aangifte en de daaraan voorafgaande twee jaren. Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op het vijfde lid.

7. Het vierde lid is niet van toepassing op dividenden uit hoofde van een deelneming in een lichaam waarvan de bezittingen uitsluitend of nagenoeg uitsluitend, onmiddellijk of middellijk, bestaan uit onroerende zaken.

8. De deelnemingsvrijstelling vindt geen toepassing ten aanzien van een belastingplichtige die als doelvermogen is aangemerkt indien en voorzover de voordelen op grond van het vierde lid gedeeltelijk buiten aanmerking zouden blijven.

Art. 11A. 1. Voor zover een vordering op een lichaam dat tot hetzelfde concern behoort als de belastingplichtige, is afgewaardeerd ten laste van de in Sint Maarten belastbare winst van de belastingplichtige, en wordt omgezet, vervreemd of overgebracht als bedoeld in het derde lid, wordt 95% van het bedrag van de afwaardering in het jaar van de omzetting, vervreemding of overbrenging tot de belastbare winst gerekend.

2. Indien een vordering als bedoeld in het eerste lid geheel of gedeeltelijk wordt prijsgegeven, is genoemd lid ter zake van dit prijsgeven van overeenkomstige toepassing voor zover dit prijsgeven bij de debitrice van de vordering niet heeft geleid tot realisatie van winst die onderworpen is aan winstbelasting of een buitenlandse belasting naar de winst. Het eerste lid is voorts van overeenkomstige toepassing indien het bedrijf of een gedeelte van het bedrijf van het in dat lid bedoelde lichaam ofwel de schuldenaar van de vordering, wordt vervreemd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam of een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, eerste lid, onder 3°, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft.

3. Een omzetting, vervreemding of overbrenging als bedoeld in het eerste en tweede lid doet zich onderscheidenlijk voor indien de afgewaardeerde vordering wordt:

a. aangewend tot storting op aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschapsrechten in de schuldenaar van de vordering;

b. wordt vervreemd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam of een natuurlijk persoon die een aanmerkelijk belang in de zin van artikel 11, eerste lid, onder 3°, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 in de belastingplichtige heeft;

c. overgebracht naar het vermogen van een buiten Sint Maarten gedreven bedrijf, dan wel naar het vermogen van een buiten Sint Maarten gedreven gedeelte van een bedrijf op de winst waarvan een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.

4. Ter zake van een vervreemding als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, kan de Minister van Financiën ingeval de vordering gaat behoren tot het vermogen van een in Sint Maarten gedreven bedrijf of van het in Sint Maarten gedreven gedeelte van een bedrijf afwijken van het eerste lid indien de verkrijger aan de door hem te stellen voorwaarden voldoet.

5. Voor de toepassing van de laatste volzin van het tweede lid en het derde lid, onderdeel b, wordt, bij vervreemding aan een niet in Sint Maarten gevestigd lichaam of een niet in Sint Maarten wonend natuurlijk persoon, dat lichaam onderscheidenlijk die natuurlijke persoon geacht een tot hetzelfde concern behorend lichaam, onderscheidenlijk een houder van een aanmerkelijk belang in de belastingplichtige te zijn, tenzij de belastingplichtige het tegendeel aannemelijk maakt.

Buitenlandse vaste inrichting

Art. 12. 1. Een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a en b, is vrijgesteld van winstbelasting die betrekking heeft op het bedrag van hetgeen dit lichaam geniet als buitenlandse winst.

2. In afwijking van het eerste lid blijft slechts zeventig percent buiten aanmerking indien de winst uit buitenlands bedrijf grotendeels bestaat uit buiten het kader van een door belastingplichtige gedreven of verworven bedrijf ontvangen dividenden, royalty's en het buiten bedrijf ter zake van deze winstbestanddelen niet is onderworpen aan een belasting die in enige vorm naar de winst wordt geheven waarvan het nominale tarief ten minste 10% bedraagt.

3. In afwijking van het eerste lid vindt de vrijstelling geen toepassing ten aanzien van een belastingplichtige die als doelvermogen is aangemerkt indien en voorzover de buitenlandse winst op grond van het tweede lid gedeeltelijk buiten aanmerking zouden blijven.

4. Indien een buitenlands bedrijf dat voordien door de belastingplichtige werd gedreven, wordt omgezet in een zelfstandig lichaam is artikel 4, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Bedrijfsfusie

Art. 13. 1. Ingeval de belastingplichtige zijn bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan in het kader van een bedrijfsfusie overdraagt aan een ander lichaam dat reeds belastingplichtig is of door de overname belastingplichtig wordt en dat andere lichaam niet op de voet van artikel 10 aanspraak kan maken op verrekening van verliezen, blijft, voor zover latere heffing is verzekerd, winst behaald met of bij de overdracht buiten aanmerking, mits de verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het verkregen lidmaatschap niet binnen drie jaren na de overdracht worden vervreemd en mits voor het bepalen van de winst bij beide belastingplichtigen dezelfde bepalingen van toepassing zijn. De Minister van Financiën kan ontheffing verlenen van het in de vorige volzin bedoelde vervreemdingsverbod.

2. Met betrekking tot bedrijfsmiddelen, die op de voet van het eerste lid zijn overgedragen, treedt voor de toepassing van de artikelen 5, vierde lid, 5A, eerste en tweede lid, en 9A, achtste, negende en tiende lid, de belastingplichtige aan wie die bedrijfsmiddelen zijn overgedragen in de plaats van de belastingplichtige die zijn bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan heeft overgedragen.

3. Een bedrijfsfusie wordt aanwezig geacht indien een lichaam uitsluitend of nagenoeg uitsluitend tegen uitreiking van eigen aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid of tegen toekenning van een lidmaatschap een bedrijf of een zelfstandig onderdeel van een bedrijf van een ander lichaam verwerft.

4. Bestaat er voor de overnemende belastingplichtige aanspraak op verrekening van verliezen of kan de belastingheffing uit andere hoofde alleen met behulp van nadere voorwaarden worden verzekerd, dan kan de Minister van Financiën op een gezamenlijk verzoek van de belastingplichtigen onder door hem nader te stellen voorwaarden de winst behaald met of bij de overdracht geheel of ten dele buiten aanmerking laten. Het verzoek wordt vóór de overdracht gedaan.

5. Het eerste en tweede lid zijn uitsluitend van toepassing indien het overnemende lichaam is opgericht of ingesteld naar het recht van Sint Maarten, Nederland of Aruba en niet voor de toepassing van een Rijkswet of een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting als inwoner van een ander land dan Sint Maarten wordt aangemerkt.

6. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien het overnemende lichaam een Vrijgestelde Vennootschap is.

7. De in het vierde lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belasting, welke verschuldigd zou zijn of zou worden ingeval het vierde lid buiten toepassing zou blijven. Onder die voorwaarden worden mede begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst van de overnemende belastingplichtige, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen, de vervreemding van de verkregen aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid en de overdracht van het toegekende lidmaatschap in de overnemende belastingplichtige.

Fiscale eenheid

Art. 14. 1. Zolang alle aandelen van een, naar de omstandigheden beoordeeld, in Sint Maarten gevestigde dochtermaatschappij in het bezit zijn van een, naar de omstandigheden beoordeeld, in Sint Maarten gevestigde moedermaatschappij, wordt, op verzoek van beide belastingplichtigen en ten vroegste met ingang van het jaar waarin het verzoek is ingediend, de belasting geheven alsof de dochtermaatschappij in de moedermaatschappij is opgegaan. Onverminderd het bepaalde in de vorige volzin wordt met betrekking tot het jaar 2001 de belasting geheven alsof de dochtermaatschappij in de moedermaatschappij is opgegaan

indien het verzoek daartoe door beide belastingplichtigen wordt ingediend binnen drie maanden na afloop van het boekjaar dat in het jaar 2001 aanvangt.

2. Het verzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts ingewilligd indien de tijdvakken waarover de belasting wordt geheven voor beide belastingplichtigen samenvallen en voorts indien de door de Minister van Financiën nader te stellen voorwaarden zijn vervuld.

3. Het eerste lid vindt geen toepassing ingeval voor het bepalen van de winst niet bij beide belastingplichtigen dezelfde bepalingen van toepassing zijn, tenzij de Minister van Financiën anders bepaalt.

4. De in het tweede lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de belasting met het oog op de omstandigheid dat de in het eerste lid bedoelde lichamen uitsluitend voor de toepassing van deze landsverordening een eenheid vormen en in geval deze eenheid beëindigd wordt, worden onder die voorwaarden mede begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op het bepalen van de in een jaar genoten winst, de toelaatbare reserves, de verrekening van verliezen en de vervreemding van de in het eerste lid bedoelde aandelen.

5. Indien ingevolge het eerste lid de belasting van een dochtermaatschappij wordt geheven alsof deze is opgegaan in de moedermaatschappij komen renten - kosten en valutaresultaten daaronder begrepen - ter zake van geldleningen welke rechtens dan wel in feite direct of indirect zijn verschuldigd aan een tot hetzelfde concern behorend lichaam en welke verband houden met de verwerving van aandelen in die dochtermaatschappij slechts in aftrek tot het bedrag dat de winst van de maatschappij die de geldlening heeft opgenomen zou hebben belopen zonder toepassing van het eerste lid en zonder rekening te houden met de hiervoor bedoelde renten.

6. De Minister van Financiën kan nadere regels stellen met betrekking tot het bepalen van het bedrag, bedoeld in het vijfde lid, dat de winst zou hebben belopen.

7. Voor zover in een jaar renten ingevolge het vijfde lid niet in aftrek zijn gekomen, worden deze aangemerkt als renten die verband houden met de verwerving van aandelen in de desbetreffende dochtermaatschappij van het volgende jaar.

8. Het bepaalde in het vijfde lid vindt met betrekking tot geldleningen die verband houden met de verwerving van aandelen geen toepassing:

a. voor zover blijkt dat het lichaam waaraan de geldlening is verschuldigd, of een ander tot het concern behorend lichaam, met het oog op de verwerving van de aandelen vermogen uit hoofde van geldlening heeft aangetrokken van een niet tot het concern behorend lichaam;

b. indien de moedermaatschappij aantoont dat het uiteindelijke belang in de dochtermaatschappij in belangrijke mate is gewijzigd; of

c. indien de moedermaatschappij aantoont dat aan de geldlening en de daarmee verband houdende rechtshandeling niet het ontgaan van Sint Maartense belasting ten grondslag ligt.

Art. 14A. (Vervallen)

Art. 15. 1. De belasting bedraagt 34,5 percent van het belastbare bedrag of van de binnenlandse winst verminderd met de op de voet van artikel 10 te verrekenen verliezen.

Tarief

2/4 (Vervallen)

5. In afwijking van het eerste lid, bedraagt de belasting geheven over voordelen uit een doelvermogen, andere dan die uit bedrijf, tien percent met inbegrip van opcenten.

Art. 15A. 1. Aan een lichaam, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a en b, wordt ter verrekening van vanwege een ander land dan Sint Maarten geheven belasting, een vermindering van winstbelasting verleend voor in de winst, met uitzondering van de in artikel 12 bedoelde buitenlandse winst en het gedeelte van de op grond van artikel 11 buiten aanmerking te laten voordelen, begrepen inkomsten welke zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen, die vanwege dat land, al dan niet aan de bron, wordt geheven.

Verrekening
buitenlandse
bronbelasting

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere landen dan Sint Maarten geheven belasting, dat betrekking heeft op een periode na 31 december 2000, vermeerderd met zodanige in de tien voorafgaande jaren, doch niet liggend vóór het in artikel 6A, vierde lid, bedoelde tijdstip, geheven belasting voor zover deze niet eerder tot een vermindering heeft geleid;

b. het bedrag dat tot de belasting welke in het desbetreffende jaar volgens deze landsverordening verschuldigd zou zijn zonder toepassing van artikel 12 en dit artikel in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de in dat jaar ingevolge het eerste lid in aanmerking te nemen inkomsten verminderd met de daarop rechtstreeks drukkende kosten, staat tot de winst, verminderd met de op de voet van artikel 10 van deze landsverordening te verrekenen verliezen.

3. Op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige blijft met betrekking tot de in een jaar genoten inkomsten, bedoeld in het eerste lid, en de daarover vanwege andere landen dan Sint Maarten geheven belasting het eerste en tweede lid buiten toepassing. Het verzoek wordt jaarlijks voor elk jaar afzonderlijk bij de aangifte gedaan.

Bestuurders-aansprakelijkheid

Art. 16. 1. De belasting is verschuldigd door het lichaam.

2. De bestuurders en besturende vennoten, zomede de vertegenwoordigers in Sint Maarten zijn hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. Bij ontbinding of vereffening zijn bovendien de met de vereffening belaste personen en hun vertegenwoordigers in Sint Maarten hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. De aansprakelijkheid houdt op wanneer de genoemde personen, tot betaling aangesproken, ten genoegen van de Inspecteur aantonen, dat zij in de onmogelijkheid zijn geweest in hun hoedanigheid voor de betaling te zorgen.

3. De aantoning wordt schriftelijk gedaan en ingediend bij de Inspecteur.

4. De beschikking van de Inspecteur is met redenen omkleed, indien zij afwijzend is.

5. Afschrift der beschikking wordt aangetekend per post aan de belanghebbende gezonden.

6. Van die beschikking kan binnen twee maanden, nadat het afschrift is verzonden, in beroep worden gekomen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

7. De invordering der belasting wordt ten aanzien van hem, te wiens behoefte een aantoning als bedoeld bij het derde lid is ingediend, geschorst:

a. na die indiening, totdat door de Inspecteur terzake zal zijn beschikt, en bij afwijzende beschikking gedurende de bij het zesde lid bedoelde termijn van twee maanden, tenzij binnen die termijn door belanghebbende schriftelijk aan de Inspecteur is verklaard, dat hij van de beschikking niet in beroep zal komen;

b. ingeval van beroep, totdat door bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken terzake zal zijn beschikt; een en ander echter onder voorbehoud dat de Inspecteur, met opheffing in zover van de schorsing, machtiging kan verlenen om de maatregelen voor de invordering van de verschuldigde belasting, voorzover en op zodanige wijze als door hem nodig wordt geacht, voortgang te doen vinden, indien naar zijn oordeel de schorsing door belanghebbende wordt misbruikt tot het verrichten van handelingen, welke de mogelijkheid van het verhaal der belasting in gevaar brengen.

8. Onder de in het tweede lid genoemde bestuurders, besturende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers zijn begrepen allen, die bij of na het ontstaan der belastingschuld bestuurders, besturende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers waren, ook voor zover zij zijn af- of uitgetreden, rekening hebben gedaan of décharge hebben bekomen.

Art. 16A. (Vervallen)

Hoofdstuk II

Voldoening op aangifte, naheffing en vermindering

Voldoening op aangifte

Art. 17. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Art. 18. (Vervallen)

Bijlagen definitieve aangifte

Art. 19. Bij de definitieve aangifte moeten worden gevoegd:

a. een door het bestuur van het lichaam gewaarmerkt afschrift van de balans met bijbehorende winst- en verliesrekening en het aan aandeelhouders, leden of andere belanghebbende uitgebrachte jaarverslag van het lichaam over het jaar, waarover de belasting geheven wordt; b. afschrift van de akten van oprichting en van wijziging daarvan tenzij deze reeds bij een vorige aangifte zijn overgelegd.

Art. 20 t/m 24B. (Vervallen⁴)

1. Art. 24B is officieel nog niet vervallen, maar het is als gevolg van opheffing van de Nederlandse Antillen niet meer effectief (betrof winstverdeling over de eilanden).

Art. 24C. 1. Als voorheffing wordt aangewezen de krachtens de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 geheven dividendbelasting die betrekking heeft op bestanddelen van de winst en van de binnenlandse winst, met uitsluiting van de bij naheffing eventueel toegepaste verhoging.

Voorheffingen
dividend-be-
lasting

2. Verrekening van dividendbelasting blijft achterwege tenzij de belastingplichtige binnen de in artikel 19, tweede lid, en eventueel binnen de ingevolge artikel 20, tweede en vierde lid, verlengde termijn een definitieve aangifte heeft gedaan.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, bedraagt de te verrekenen dividendbelasting ter zake van dividenden waarop artikel 4, vierde lid, onderdelen c en f, van de Landsverordening op de dividendbelasting 2000 van toepassing zijn nimmer meer dan de over die dividenden, na aftrek van daarop rechtstreeks drukkende kosten, verschuldigde belasting.

Hoofdstuk III t/m V (Vervallen)

Art. 25 t/m 36. (Vervallen)

Hoofdstuk VI Invordering

Art. 37 en 38. (Vervallen)

Art. 39. 1. Indien op basis van een aanslag een bedrag aan belasting aan de belastingplichtige wordt terug betaald, wordt een rente vergoed van 6% per jaar, te rekenen vanaf de in artikel 15, tweede of vierde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) bedoelde datum dan wel die van de latere betaling en te rekenen tot de dagtekening van de aanslag of de beschikking waaruit het recht op terugbetaling blijkt. De vergoeding wordt echter maximaal berekend over 25% van het bij voorlopige aangifte aangegeven bedrag.

Rente-ver-
goeding bij
terugbetaling
teveel betaalde
belasting

2. De Minister is bevoegd voor het percentage van de rentevoet, bedoeld in het eerste lid, een ander in de plaats te stellen. Artikel 42, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk VII Bijzondere bepalingen

Art. 40. Een niet binnen Sint Maarten gevestigd lichaam dat binnen Sint Maarten geen vaste inrichting heeft, is gehouden aan de Inspecteur schriftelijk de naam en het adres van een in Sint Maarten wonende of gevestigde vertegenwoordiger op te geven.

Domicilieus
buitenlands
belasting-plich-
tigen

Art. 41. 1. Ieder, die hier te lande in dienst is van - of werkzaam is ten behoeve van - vennootschappen, verenigingen, maatschappijen, stichtingen of lichamen, als bedoeld bij artikel 1, of bij ontbinding of vereffening, van de met de vereffening belaste personen, kan, na in de gelegenheid te zijn gesteld om van zijn bezwaren te doen blijken, door de Directeur der Belastingen worden aangewezen als hun vertegenwoordiger in de zin van de Algemene landsverordening Landsbelastingen.

Aanwijzing
binnenlands
vertegen-woor-
diger

2. Wanneer worden aangewezen andere personen dan die, genoemd in artikel 16, doch te wier aanzien moet worden aangenomen dat zij uit hoofde van hun verhouding tot de vennootschap, de vereniging, de maatschappij, de stichting of het lichaam voor de betaling van de verschuldigde belasting kunnen of hebben kunnen zorgen, worden zij daarmede bij die aanwijzing in kennis gesteld en worden daardoor tevens de bepalingen dezer landsverordening omtrent de aansprakelijkheid op hen toepasselijk.

Art. 42. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Delegatie-be-
paling

2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Art. 43 t/m 45. (Vervallen)

Hoofdstuk VIIa en VIII (Vervallen)

Art. 45A t/m 51. (Vervallen)

Hoofdstuk IX Overgangs- en slotbepalingen

Art. 52 en 53. (Vervallen)

St. Maarten – Winstbelasting

Landsverordening op de Winstbelasting 1940

Vrij van zegel **Art. 54.** De stukken betreffende toepassing dezer landsverordening of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voorzover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

**Inwerking
treding en
citeertitel** **Art. 55.** 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 mei 1940.
2. Zij kan worden aangehaald als: "Landsverordening op de Winstbelasting 1940".

Aanschrijving inzake de fiscale behandeling van verenigingen, stichtingen, stichtingen particulier fonds en trusts

2 september
2016

Vóór de wijziging van de Landsverordening op de winstbelasting (hierna LWB) van 1 april 2014 werd ingevolge artikel 1, eerste lid, onderdeel b, LWB winstbelasting geheven van de winst van in Sint Maarten gevestigde verenigingen, waarbij het kapitaal niet in aandelen is verdeeld (hierna: verenigingen), en stichtingen uit bedrijven, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. Stichtingen particulier fonds (hierna: SPF's) deden doorgaans geen aangifte winstbelasting, omdat ze met een beroep op artikel 2: 50, vijfde lid, van het Burgerlijk Wetboek meenden geen bedrijf te kunnen voeren. Ingevolge dit artikel mag het doel van een SPF niet inhouden het uitoefenen van een bedrijf. Dientengevolge waren SPF's volgens hen per definitie niet subjectief belastingplichtig voor de winstbelasting en derhalve niet aangifteplichtig. Niettemin wordt fiscaalrechtelijk naar de feitelijke omstandigheden gekeken om te kunnen vaststellen of een lichaam wel of geen bedrijf, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, LWB uitoefent. De economische realiteit heeft dus voorrang boven het juridische karakter van SPF's.

Aangezien SPF's om de voornoemde reden geen aangifte winstbelasting deden, kon de Inspecteur der Belastingen (hierna: Inspecteur) niet direct controleren of deze lichamen daadwerkelijk geen bedrijf, anders dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang, uitoefenden. De risico van winstbelastingontduiking door deze lichamen was hierdoor groot. Het is immers een feit van algemene bekendheid dat de civielrechtelijke rechtsfiguur SPF niet sporadisch voor fiscale doeleinden wordt misbruikt door een bedrijf, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, LWB (oud), door middel van deze te voeren. Om dit te voorkomen is de LWB per 1 april 2014 gewijzigd in dier voege dat verenigingen, stichtingen, daaronder begrepen SPF's, en trusts, andere dan die ter behartiging van een algemeen belang, subjectief belastingplichtig en dus aangifteplichtig voor de winstbelasting zijn geworden. Indien de stichting of trust aannemelijk kan maken dat deze geen bedrijf uitoefent in de zin van artikel 1, derde lid, LWB, worden de voordelen hieruit niet belast. Hoewel het eigenlijk niet de bedoeling was om door middel van deze wetswijziging de verenigingen en de gewone stichtingen fiscaal anders te gaan behandelen dan vóór 1 april 2014, is dit wel op grond van de gewijzigde formulering van de betreffende artikelen (artikelen 1, eerste lid, onderdeel b, en 2, eerste lid, aanhef en onder i, LWB) het onvermijdelijke gevolg daarvan. Enkele van deze ongewenste gevolgen zijn:

1. kleine verenigingen en stichtingen die niet uitsluitend een algemeen maatschappelijk belang behartigen en geen bedrijf uitoefenen zijn subjectief belastingplichtig en derhalve aangifteplichtig voor de winstbelasting geworden. Hierdoor dienen deze vaak belastingdeskundigen in de arm te nemen om aangifte te kunnen doen. Bij de definitieve aangifte moet onder andere worden gevoegd een door het bestuur van het lichaam gewaarmerkt jaarrekening en het aan leden of andere belanghebbenden uitgebrachte jaarverslag van het lichaam. Deze lichamen worden derhalve geconfronteerd met relatief hoge nalevingskosten. Dit stuit op grote weerstand van zowel de overheid als de praktijk;
2. Verenigingen, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang, zijn voor de gehele winst belast. Dit betekent dat ook de voordelen uit een bedrijf hetwelk uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang en de voordelen uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal zijn belast hetgeen strijdig is met de aanvankelijke bedoeling van de wetgever. Er is hiervoor immers geen objectieve vrijstelling in de wet opgenomen;
3. SPF's en trusts die uitsluitend zijn gericht op de behartiging van een algemeen maatschappelijk belang zijn niet subjectief belastingplichtig en derhalve niet aangifteplichtig voor de winstbelasting. Dit houdt in dat niet alle SPF's aangifteplichtig zijn terwijl dit wel wenselijk is. De reden hiervoor is dat de Inspecteur dan direct kan controleren of deze lichamen een bedrijf uitoefenen hetwelk niet uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang zodat die kunnen worden belast.

1 november,
2023

Om deze ongewenste gevolgen ongedaan te maken is het noodzakelijk om de LWB met terugwerkende kracht terug te draaien naar de situatie van vóór 1 april 2014 met dien verstande dat alle SPF's en trusts onbeperkt subjectief belastingplichtig c.q. aangifteplichtig voor de winstbelasting worden met de mogelijkheid tot het verkrijgen van een objectieve vrijstelling voor de voordelen die voortvloeien uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal of uit een bedrijf hetwelk uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. De genoemde lichamen worden dus uiteindelijk fiscaal hetzelfde behandeld als verenigingen en de gewone (charitatieve) stichtingen. Vanwege de grote gelijkenis tussen de SPF en trust (beiden zijn afgezonderde vermogens) is ervoor gekozen om beide rechtsfiguren dezelfde fiscale behandeling te geven.

Gelet hierop wordt binnenkort een ontwerp van een wijzigingsverordening ingediend. Hierin wordt onder andere het volgende voorgesteld:

1. de herinvoering van het oude artikel 1, eerste lid, onderdeel b, LWB waarbij in de tweede volzin van dit artikel wordt bepaald dat onder stichting niet wordt begrepen een SPF. Hiermee wordt bewerkstelligd dat enkel verenigingen en stichtingen uit bedrijf, hetwelk niet uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang subjectief belastingplichtig c.q. aangifteplichtig zijn en in de belastingheffing worden betrokken. Kortom: de verenigingen en gewone (charitatieve) stichtingen worden fiscaal hetzelfde behandeld als vóór 1 april 2014;
2. het in het leven roepen van een onbeperkt subjectieve belasting- en aangifteplicht voor SPF's en trusts (artikel 1, onderdeel c, LWB (nieuw)) met de mogelijkheid tot het verkrijgen van een objectieve vrijstelling voor de voordelen die voortvloeien uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal of uit een bedrijf hetwelk uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang (artikel 2, eerste lid, onderdeel i, LWB (nieuw)). Hiermee wordt bereikt dat:
 - a. alle SPF's en trusts onbeperkt aangifteplichtig zijn voor de winstbelasting;
 - b. deze lichamen slechts belast zijn voor hun winsten uit bedrijf, hetwelk niet uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. Hierdoor worden SPF's en trusts enerzijds en verenigingen en stichtingen anderzijds, zoals reeds vermeld, uiteindelijk fiscaal gelijk behandeld.
 - c. het bieden van de mogelijkheid aan de Inspecteur om direct op basis van de bij de aangifte gevoegde bescheiden (jaarrekening en jaarverslag) vast te kunnen stellen of SPF's en trusts een bedrijf voeren, hetwelk niet uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. Dit teneinde deze lichamen te kunnen belasten.

Vooruitlopend op deze wetswijziging heb ik goedgekeurd dat de Inspecteur met ingang van het belastingjaar 2015 conform het in de ontwerp wijzigingsverordening opgenomen wijzigingen inzake de artikelen 1 en 2, eerste lid, onderdeel i, van de LWB handelt bij de fiscale behandeling van verenigingen, stichtingen, trusts en SPF's.

Voorgesteld wordt om artikel 1 van de LWB als volgt te wijzigen:

Onder de naam van "winstbelasting" wordt een belasting geheven:

- a. (niet genoemd in de aanschrijving);
- b. van de winst van in Sint Maarten gevestigde verenigingen, waarbij het kapitaal niet in aandelen is verdeeld, en stichtingen uit bedrijven, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang. Onder stichting wordt voor de toepassing van dit artikel niet begrepen een stichting particulier fonds;
- c. van de winst van in Sint Maarten gevestigde trusts en stichtingen particulier fonds.

Hierbij wordt het huidige onderdeel c verletterd in onderdeel d. Voorgesteld wordt om artikel 2 van de LWB als volgt te wijzigen:

Artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel i komt te luiden:

Van de belasting is vrijgesteld:

- i. de voordelen van een stichting particulier fonds of een trust als bedoeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht, indien en voor zover deze voordelen voortvloeien uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal of uit een bedrijf hetwelk uitsluitend strekt ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang.

Minister van Financiën.

Aanschrijving tot afschaffing van de Vrijgestelde Venootschappen

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening landsbelastingen inzake de behandeling van verzoeken tot het verlenen van de status van Vrijgestelde Venootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting.

1. Inleiding

Teneinde belastingontwijking door grondslaguitholling en winstverschuiving door internationale opererende ondernemingen tegen te gaan, heeft de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO), onder de auspiciën van de G20, in het kader van het project Addressing Base Erosion and Profit Shifting (hierna: BEPS) een 15-tal actiepunten opgesteld. Onder BEPS actie 5 is een minimumstandaard voor preferentiële regimes ontwikkeld om te voorkomen dat ze worden misbruikt als instrument voor belastingontwijking. Onder deze standaard zijn diverse toetsingscriteria opgesteld om te beoordelen of een preferentieel regime als schadelijke belastingpraktijk moet worden aangemerkt.

Op 5 augustus 2021 heeft het Forum on Harmful Tax Practices (FHTP) van de OESO besloten dat het preferentiële regime van de Vrijgestelde Venootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting, elementen bevat die als potentieel schadelijk worden aangemerkt vanwege 'ringfencing' (het afschermen van de binnenlandse markt tegen een fiscaal voordelig regime dat enkel toegankelijk is voor offshore venootschappen) en het ontbreken van substantiële activiteiten. Om te voorkomen dat het regime van de Vrijgestelde Venootschap aan de internationale lijst van schadelijke regimes wordt toegevoegd, heeft de Minister van Financiën richting de OESO gecommitteerd zich in te spannen om het regime af te schaffen.

Gelet hierop wordt binnenkort een ontwerp van een wijzigingslandsverordening ingediend. Hierin wordt onder andere het volgende voorgesteld:

1. het intrekken van het regime van de Vrijgestelde Venootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze Aanschrijving; en
2. een overgangsregeling voor bestaande, in eigendom zijnde activa en aangegeven activiteiten van venootschappen die reeds voor voornoemd datum als een Vrijgestelde Venootschap is aangemerkt als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting voor een periode tot en met 31 december 2024.

Met deze aanschrijving wordt vooruitgelopen op een voorgenomen wijzigingslandsverordening.

2. De behandeling van verzoeken voor de Vrijgestelde Venootschappen

Op grond van het voorgaande en vooruitlopend op desbetreffende wetswijziging bepaal ik dat verzoeken tot het verlenen van de status van Vrijgestelde Venootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting vanaf de datum van inwerkingtreding van deze Aanschrijving niet meer in behandeling worden genomen door de Inspecteur.

3. Bekendmaking

Deze Aanschrijving wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

4. Inwerkingtreding en vervaldatum

Deze Aanschrijving treedt in werking met ingang van de dag waarop deze in de Landscourant is geplaatst.

Deze Aanschrijving vervalt op de dag van de inwerkingtreding van de voorgenomen wijzigingslandsverordening.

De Minister van Financiën

Ministeriële regeling standaardvoorwaarden fiscale eenheid

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 14, tweede en derde lid, LWB.

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54);
- b. verenigingstijdstip: het tijdstip waarop de toepassing van artikel 14 van de landverordening een aanvang neemt;
- c. splitsingstijdstip: het tijdstip waarop de toepassing van artikel 14 van de landverordening anders dan door ontbinding en vereffening van een dochtermaatschappij een einde neemt;
- d. fiscale eenheid: de fiscale constructie, bedoeld in artikel 14, eerste lid, eerste volzin, van de landsverordening waarbij de winstbelasting wordt geheven alsof de dochtermaatschappij in de moedermaatschappij is opgegaan;
- e. moeder- of dochtermaatschappij: een vennootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdelen d en e, van de landsverordening, alsmede een vennootschap, welke is opgericht naar het recht van een land waar Sint Maarten een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting - waarin een bepaling is opgenomen, die discriminatie naar nationaliteit verbiedt - heeft gesloten, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid;
- f. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89).

Naar buiten-lands recht opgerichte lichamen

Art. 2. 1. De moeder- of de dochtermaatschappij, die is opgericht naar het recht van Nederland, Aruba of een ander land waarmee Sint Maarten een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, die naar aard en inrichting vergelijkbaar is met de naar het recht van Sint Maarten opgerichte naamloze of besloten vennootschap, komt in aanmerking voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening mits:

- a. de deelnemers in hoofdzaak als kapitaalverschaffers optreden, het kapitaal in gelijke of evenredige delen is verdeeld en voor de verhandeling van de aandelen in beginsel de toestemming van de andere kapitaalverschaffers niet nodig is;
- b. de rechtsvorm van deze maatschappij in het land van oprichting onderworpen is aan een belasting die aldaar in enige vorm naar de winst wordt geheven;
- c. de winst van deze maatschappij niet rechtstreeks valt toe te rekenen aan de kapitaalverschaffer doch deze hem alleen via een uitdelingsbesluit kan bereiken;
- d. deze maatschappij een rechtspersoon is, waarbij de kapitaalverschaffer aansprakelijk is tot het bedrag dat op het aandeel is gestort;
- e. de kapitaalverschaffer in beginsel stemrecht heeft overeenkomstig het nominale bedrag van het aandeel.

2. Voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening dient:

- a. ingeval op een belastingplichtige de Belastingregeling voor het Koninkrijk dan wel een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is, die belastingplichtige tevens volgens die regeling onderscheidenlijk dat verdrag geacht te worden in Sint Maarten gevestigd te zijn;

- b. de moedermaatschappij de aandelen in de dochtermaatschappij niet, middellijk of onmiddellijk als voorraad te houden.

3. Een maatschappij, die belastingvrijstelling geniet ingevolge de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146), de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 1953, no. 94), de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146), de Landsverordening renovatie hotels (P.B. 1985, no. 150) en de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling (P.B. 1964, no. 77), kan onder nader door de Inspecteur te bepalen aanvullende voorwaarden een fiscale eenheid aangaan met een andere maatschappij, die voorgenoemde belastingfaciliteiten geniet.

4. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing op een maatschappij, die onder het toepassingsbereik van de Landsverordening Vrije Zones (P.B. 1975, no. 211) valt.

5. De dochtermaatschappij die deel uitmaakt van een fiscale eenheid, wordt geacht in Sint Maarten te zijn gevestigd.

Hoofdstuk II

Verenigingstijdstip

Art. 3. 1. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de derde maand na afloop van het boekjaar, waarin de fiscale eenheid heeft plaatsgevonden, bij de bevoegde Inspecteur, een vermogensopstelling ter bepaling van het zuiver vermogen van de fiscale eenheid in te leveren.

Vermogens-op-
stelling binnen
drie maanden
na boekjaar

2. De Inspecteur neemt een schriftelijk gemotiveerde beslissing binnen vijftien dagen na ontvangst van een verzoek om uitstel voor het indienen van de vermogensopstelling. Indien de Inspecteur niet binnen vijftien dagen afwijzend heeft beslist, wordt de termijn verlengd met drie maanden.

3. In de vermogensopstelling worden de activa en de passiva van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij gewaardeerd naar de tot dusver door iedere maatschappij gevolgde gedragslijn.

4. Indien een maatschappij in het jaar, direct voorafgaande aan het verenigingstijdstip, op de voet van artikel 14 van de landsverordening fiscaal verenigd was met een andere maatschappij als moedermaatschappij, worden de activa en de passiva van eerstbedoelde maatschappij gewaardeerd naar de tot dusver door die moedermaatschappij ten aanzien van deze activa en passiva gevolgde gedragslijn. De winstberekening van de fiscale eenheid vindt plaats volgens de gedragslijn waarnaar de activa en de passiva in de vermogensopstelling zijn gewaardeerd.

Art. 4. 1. Onder de vereiste van bezit als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de landsverordening wordt voldaan indien de moedermaatschappij ten minste 99 procent van het geplaatste en gestorte aandelenkapitaal van elk soort uitgegeven aandelen in de dochtermaatschappij onmiddellijk bezit, met dien verstande dat de ontbrekende aandelen tezamen niet meer rechten mogen geven op het vermogen of de winst van de dochtermaatschappij dan overeenkomt met één procent van dat vermogen of die winst. Bij de bepaling van het één procent tellen ontbrekende aandelen in de dochtermaatschappij niet mee.

99% van de aan-
delen is vereist
bezit

2. Een moedermaatschappij wordt geacht van de oprichting van de dochtermaatschappij af alle aandelen in deze te bezitten als zij binnen twee maanden na de oprichting de ontbrekende aandelen van de oprichters heeft overgenomen tegen hetzelfde bedrag dat deze oprichters op deze aandelen hebben gestort.

3. Voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening wordt:

- a. het bezit van een met de moedermaatschappij verenigde dochtermaatschappij aangemerkt als bezit van de moedermaatschappij;
- b. onder bezit verstaan de juridische en economische eigendom.

Art. 5. 1. De boekjaren van de maatschappijen die deel uitmaken van de fiscale eenheid dienen -afgezien van het eerste korte boekjaar van een nieuw opgerichte dochtermaatschappij- zowel statutair als feitelijk samen te vallen.

Samenvallende
boekjaren

2. Aan de vereiste, bedoeld in het eerste lid, wordt ook geacht te zijn voldaan indien:

- a. het boekjaar van een nieuw opgerichte dochtermaatschappij statutair samenvalt met dat van de moedermaatschappij met dien verstande dat de dochtermaatschappij feitelijk haar eerste boekjaar afsluit op hetzelfde tijdstip waarop de moedermaatschappij het op het verenigingstijdstip lopende boekjaar afsluit;
- b. het boekjaar van een op het verenigingstijdstip reeds langer bestaande maatschappij valt op dat tijdstip statutair nog niet, maar feitelijk wel samen met dat van de andere maatschappij mits:

1. vóór dat tijdstip door de algemene vergadering van aandeelhouders van eerstbedoelde maatschappij het besluit is genomen tot wijziging van haar boekjaar in die zin dat het boekjaar samenvalt met dat van de andere maatschappij;

2. indien voor de wijziging van het boekjaar een statutenwijziging noodzakelijk is, vóór dat tijdstip ter zake de verklaring van geen bezwaar is aangevraagd en de statutenwijziging binnen vier weken na afgifte van de verklaring van geen bezwaar heeft plaatsgevonden.

Art. 6. 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder doorlopende fiscale eenheid verstaan ingeval de fiscale eenheid tussen een moedermaatschappij en twee of meer dochtermaatschappijen wordt verbroken en een van die dochtermaatschappijen bij de aanvang van het boekjaar in het bezit is van de aandelen in de andere dochtermaatschappij,

Doorlopende
fiscale eenheid

waarbij eerstbedoelde dochtermaatschappij als moedermaatschappij van de laatstbedoelde dochtermaatschappij gaat fungeren.

2. De doorlopende fiscale eenheid vangt aan bij het begin van het boekjaar waarin de fiscale eenheid met de oorspronkelijke moedermaatschappij wordt verbroken.

3. Een verzoek om een doorlopende fiscale eenheid dient binnen 15 maanden nadat het verenigingstijdstip van deze fiscale eenheid is verbroken te worden ingediend bij de bevoegde Inspecteur.

Aansluitende
fiscale
eenheid

Art. 7. 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder aansluitende fiscale eenheid verstaan de vervreemding van aandelen in een dochtermaatschappij, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid aan een andere maatschappij waarbij de dochtermaatschappij van de ene fiscale eenheid naar de andere fiscale eenheid overgaat zonder dat zij daarbij zelfstandig belastingplichtig wordt.

2. Bij een aansluitende fiscale eenheid dient uiterlijk op de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar de vervreemding van de aandelen in de dochtermaatschappij ten uitvoer te worden gebracht door zowel het sluiten van de obligatoire overeenkomst als de overdracht van de aandelen aan de nieuwe moedermaatschappij. De nieuwe moedermaatschappij wordt geacht vanaf de aanvang van dat boekjaar, zijnde tevens het verenigingstijdstip, in het bezit te zijn van de aandelen in de dochtermaatschappij. De in verband met de verwerving van deze aandelen verschuldigde tegenprestatie wordt geacht reeds van dat tijdstip af verschuldigd te zijn.

3. Voor de toepassing van een aansluitende fiscale eenheid dient overigens op het verenigingstijdstip te worden voldaan aan de vereisten van artikel 14 van de landsverordening en deze ministeriële regeling.

Nieuw opgerich-
te moeder-
maat-schappij

Art. 8. 1. Een aansluitende fiscale eenheid met een nieuw opgerichte moedermaatschappij is mogelijk indien:

a. uiterlijk op de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar een onherroepelijke overeenkomst omvattende prijsafspraken is gesloten waarbij de aandelen in de dochtermaatschappij vanaf de eerste werkdag in het nieuwe boekjaar af voor rekening en risico van de moedermaatschappij in oprichting worden gehouden en deze overeenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

b. is voldaan aan artikel 9, eerste lid, onderdelen a, b, d en e.

2. Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, wordt de nieuw opgerichte moedermaatschappij van de aanvang van het boekjaar af geacht in het bezit te zijn van de aandelen in de dochtermaatschappij en de moedermaatschappij dient de verschuldigde tegenprestatie als schuld op te nemen.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële regeling wordt onder prijsafspraken als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, verstaan dat de koopprijs van de aandelen in de dochtermaatschappij hetzij reeds is bepaald, hetzij bepaalbaar is in die zin dat vaststaat per welke datum en aan de hand van welke maatstaven de prijs zal worden berekend.

Terugwerkende
kracht fiscale
eenheid met
nieuw opge-
richte moeder

Art. 9. 1. Indien de aandelen in een dochtermaatschappij worden verworven door of namens een andere, daartoe op te richten, maatschappij, die ten gevolge van de formele vereisten niet meer vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij kan worden opgericht, wordt de moedermaatschappij geacht reeds te bestaan bij de aanvang van het jaar waarin zij tot stand is gekomen, waarna met ingang van dat tijdstip fiscale eenheid wordt verleend, mits:

a. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij een voorovereenkomst ter zake van de oprichting van de moedermaatschappij is gesloten en deze voorovereenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

b. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij de verklaring van geen bezwaar op de conceptstatuten van de moedermaatschappij is aangevraagd;

c. vóór het begin van het volgende boekjaar van de dochtermaatschappij een onherroepelijke overeenkomst omvattende prijsafspraken als bedoeld in artikel 8, derde lid, is gesloten, krachtens welke de aandelen in de dochtermaatschappij uiterlijk met ingang van dat tijdstip voor rekening en risico van de moedermaatschappij in oprichting worden gehouden en deze overeenkomst binnen een week na het sluiten ervan is aangemeld bij de Inspecteur;

d. de oprichting van de moedermaatschappij binnen vier weken na het afgeven van de

verklaring van geen bezwaar en de overdracht van de aandelen in de dochtermaatschappij uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de moedermaatschappij is opgericht, plaatsvindt.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ingeval er sprake is van, al dan niet gedeeltelijk, inbreng in de moedermaatschappij onder toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 1956, no. 9) dan wel artikel 13 van de landsverordening.

Art. 10. 1. Indien de dochtermaatschappijen bij hun oprichting, tegen uitgifte van eigen aandelen, activa en passiva overnemen van de moedermaatschappij worden deze overnemingen geacht te hebben plaatsgevonden onmiddellijk na het verenigingstijdstip.

2. De activa en passiva welke feitelijk tot de dochtermaatschappij behoren, worden gewaardeerd volgens de gedragslijn van de moedermaatschappij.

3. Vorderingen van een in de fiscale eenheid begrepen maatschappij op een ander zodanig maatschappij, daaronder begrepen die welke zijn belichaamd in obligaties, worden voor de bepaling van de winst van de crediteur over het laatste jaar vóór het verenigingstijdstip gewaardeerd op de bedrijfswaarde, doch niet hoger dan de nominale waarde. Voor de bepaling van de winst van de debiteur over het jaar vóór het verenigingstijdstip worden tegenover vorenbedoelde vorderingen staande schulden gewaardeerd op het bedrag waarvoor die vorderingen met inachtneming van de vorige volzin zijn gewaardeerd bij de crediteur.

Fiscale eenheid met nieuw opgerichte dochter-maatschappij

Hoofdstuk III

Tijdens de fiscale eenheid

Art. 11. 1. Voor de toepassing van artikel 10 van de landsverordening op vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen wordt de winst van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij elk jaar berekend alsof die maatschappijen afzonderlijk belastingplichtig waren.

2. Bij de winstberekening, bedoeld in het eerste lid, wordt slechts winst aan een maatschappij toegerekend indien deze als zodanig bij de fiscale eenheid tot uitdrukking komt.

3. Indien de winst van de fiscale eenheid positief is, wordt het verlies van een maatschappij in mindering gebracht op de winsten van de andere maatschappijen naar verhouding van hun positieve winsten.

4. Aanloopverliezen als bedoeld in artikel 10, tweede lid, van de landsverordening worden gedurende de in het eerste lid, van genoemd artikel gestelde wettelijke termijn slechts verrekend met de ingevolge het eerste tot en met het derde lid bedoelde, eventueel verminderde winst van die maatschappij. In afwijking van de eerste volzin is het nog onverrekende deel van de aanloopverliezen verrekenbaar met het gezamenlijke bedrag van de toegerekende winst aan de maatschappijen, ingevolge het eerste tot en met het derde lid, die ten minste gedurende vorenbedoelde termijn onafgebroken ingevolge artikel 14 van de landsverordening zijn verenigd in een fiscale eenheid waartoe de maatschappij, die aanspraak heeft op verrekening van de aanloopverliezen, gedurende ten minste dezelfde periode eveneens behoort.

5. Indien meer dan één maatschappij aanspraak heeft op verrekening van een in hetzelfde jaar geleden aanloopverlies, vindt de verrekening plaats naar verhouding van het door iedere maatschappij in dat jaar geleden aanloopverlies.

6. Indien in enig jaar na het verenigingstijdstip achtereenvolgens verrekening van een verlies van de fiscale eenheid en verrekening van een vóór het verenigingstijdstip geleden aanloopverlies plaatsvindt, wordt ten behoeve van de laatstbedoelde verrekening het verrekende verlies van de fiscale eenheid over elk van de maatschappijen omgeslagen naar verhouding van hun toegerekende positieve winst en na eventuele verrekening van vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen.

7. Verlies van de fiscale eenheid door één van de maatschappijen geleden in de boekjaren na het splitsingstijdstip, worden niet aangemerkt als aanloopverliezen. De vorige volzin vindt geen toepassing over boekjaren waarin op enig tijdstip alle van de fiscale eenheid deel uitmakende maatschappijen alsmede alle maatschappijen die met hen fiscaal verenigd zijn of zijn geweest, nog geen zes boekjaren tevoren tot stand zijn gekomen en voor zover de mogelijkheid tot het aanmerken van verliezen als aanloopverliezen voor één of meer maatschappijen niet overeenkomstig artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 of artikel 13 van de landsverordening is uitgesloten.

Separate winstberekening bij voorvoegings-verliezen

LWB

8. Naar volgende boekjaren over te brengen en te verrekenen bedragen als bedoeld in artikel 15A, tweede lid, onderdeel a, van de landsverordening van één der maatschappijen uit vóór het verenigingstijdstip gelegen boekjaren zullen slechts in aanmerking worden genomen voor zover in de winst van de fiscale eenheid voordelen zijn begrepen uit vermogensbestanddelen welke op het verenigingstijdstip tot het vermogen van de vorenbedoelde maatschappij behoren. Bij deze toerekening is het eerste tot en met het derde lid van overeenkomstige toepassing.

Gescheiden
winstbereke-
ning na trans-
actie binnen
fiscale eenheid

Art. 12. Bij de verrekening van het verlies over het verenigingstijdstip heen wordt bij winstberekening van de moeder- en dochtermaatschappij het volgende in acht genomen:

a. aan de maatschappij die de activa en passiva heeft overgenomen is van de met deze activa en passiva behaalde winst niet toe te rekenen:

1. de door de overnemende maatschappij gerealiseerde stille reserves inclusief de goodwill, voor zover deze ten tijde van de overdracht reeds aanwezig waren;
2. een bedrag ter grootte van de fictief te berekenen afschrijving over de niet gerealiseerde, ten tijde van de overdracht aanwezige, stille reserves inclusief de goodwill op dezelfde wijze als in een identieke situatie zonder het bestaan van een fiscale eenheid tussen de overnemende en overdragende maatschappij, deze afschrijving zou hebben bedragen;

b. aan de maatschappij die de activa en passiva heeft overgedragen, wordt toegerekend dat deel van de met deze activa en passiva behaalde winst dat op grond van het hetgeen hiervoor omschreven, niet is toe te rekenen aan de overnemende maatschappij.

Investerings-af-
trek en bijtelling

Art. 13. 1. Een bij de moedermaatschappij of de dochtermaatschappijen op het verenigingstijdstip nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek onderscheidenlijk een latente verplichting tot bijtelling ingevolge artikel 5A, eerste lid onderscheidenlijk tweede lid van de landsverordening gaat voor de resterende boekjaren over op de fiscale eenheid.

2. Een bij de fiscale eenheid op het splitsingstijdstip nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek dan wel latente verplichting tot bijtelling gaat voor de resterende boekjaren over op de maatschappij tot wier vermogen het bedrijfsmiddel dan wel de zaak waarmee de aanspraak of de verplichting verband houdt, op het splitsingstijdstip behoort.

3. Voor de toepassing van artikel 5A, tweede lid, tweede volzin, van de landsverordening wordt in het eerste lid de fiscale eenheid en in het tweede lid de maatschappij geacht de investeringsaftrek te hebben genoten.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek als bedoeld in het eerste en tweede lid, te worden verstaan het deel van een investeringsaftrek dat nog niet ten laste van de winst is gebracht, ingeval op het verenigingstijdstip dan wel op het splitsingstijdstip de tweede aftrek dan wel de bijtelling, als bedoeld in artikel 5A, eerste en tweede lid, van de landsverordening, moet plaatsvinden.

Dividend van
dochter aan
derden

Art. 14. Dividenden, betaald op aandelen in de dochtermaatschappij aan een ander dan de moedermaatschappij, worden beschouwd als uitdelingen van winst van de fiscale eenheid. De bedragen die worden betaald voor of in verband met niet in het bezit van de moedermaatschappij zijnde aandelen in de dochtermaatschappij worden bij het bepalen van de winst van de fiscale eenheid niet in aftrek gebracht.

Hoofdstuk IV

Gevolgen bij verbreking fiscale eenheid

Splitsing aan
begin
kalenderjaar

Art. 15. 1. Het splitsingstijdstip wordt voor de moedermaatschappij en iedere dochtermaatschappij afzonderlijk gesteld op de aanvang van het jaar waarin de fiscale eenheid niet meer voldoet aan de vereisten van artikel 14 van de landsverordening en deze ministeriële regeling.

2. In afwijking van het eerste lid kan op gezamenlijk gemotiveerd verzoek van de moeder- en de dochtermaatschappij met ingang van het jaar waarin dat verzoek wordt gedaan de fiscale eenheid als verbroken wordt beschouwd, tenzij de verbreking van de fiscale eenheid mede haar grond vindt in het behalen van onbedoelde fiscale voordelen. Zowel de bestuurders van de moedermaatschappij als die van de dochtermaatschappij zijn gehouden bij het verzoek om splitsing schriftelijk te verklaren dat zij met de bedoelde afwijking instemmen.

3. Van het splitsingstijdstip af zal de door splitsing weer afzonderlijk belastingplichtig geworden

dochtermaatschappij dezelfde gedragslijn blijven volgen die de fiscale eenheid tot dat tijdstip volgde met betrekking tot de waardering van de activa en passiva die civielrechtelijk tot het vermogen van de dochtermaatschappij behoorden.

4. De aandelen in de dochtermaatschappij worden per het splitsingstijdstip te boek gesteld op het voor de winstbelasting in aanmerking te nemen zuivere vermogen van de dochtermaatschappij, nadat dit is verminderd met de toelaatbare reserves.

5. Indien de aandelen in de dochtermaatschappij op het splitsingstijdstip in het bezit zijn van meer dan één maatschappij, wordt het overeenkomstig het derde lid berekend zuivere vermogen toegerekend aan elk van deze maatschappijen. Deze toerekening vindt plaats naar rato van het aandelenbezit en daarbij wordt rekening gehouden met eventueel aan de aandelen verbonden bijzondere rechten op uitkering van het vermogen van de dochtermaatschappij.

6. In de vermogensopstelling van de fiscale eenheid per het einde van het jaar, onmiddellijk voorafgaande aan het splitsingstijdstip, kan het bedrag van de reserve, bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening niet overtreffen het totaal van de bedragen die deze reserve volgens goed koopmansgebruik bij de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij zouden hebben belopen als zij afzonderlijk belastingplichtig zouden zijn geweest.

7. Vorderingen, daaronder begrepen die zijn belichaamd in obligaties, van een maatschappij op een andere maatschappij, waarmede het tot het splitsingstijdstip voor de heffing van de winstbelasting was verenigd, worden per dat tijdstip niet gewaardeerd boven de bedrijfswaarde of de nominale waarde. De tegenover vorenbedoelde vorderingen staande schulden worden gewaardeerd op het bedrag waarvoor die vorderingen met in achtneming van de vorige volzin zijn gewaardeerd bij de crediteur.

8. Vóór het verenigingstijdstip geleden verliezen van de moedermaatschappij worden na het splitsingstijdstip, dan wel na het tijdstip waarop de dochtermaatschappij is ontbonden en vereffend, niet verrekend met winsten van de moedermaatschappij, voor zover deze winsten zijn ontstaan door realisatie van stille reserves in de boekwaarden van vermogensbestanddelen, inclusief goodwill, die tijdens het bestaan van de fiscale eenheid door de dochtermaatschappij aan de moedermaatschappij of een ander met de moedermaatschappij verenigde maatschappij zijn overgedragen en evenmin met winst uit fiscale reserves welke betrekking hadden op de bedrijfsuitoefening van de dochtermaatschappij.

9. Het achtste lid is niet van toepassing voor zover de belastingplichtige aannemelijk maakt dat er sprake is van realisatie van stille reserves, inclusief goodwill, die niet aanwezig waren op het overdrachtstijdstip.

10. Van het splitsingstijdstip af zal de dochtermaatschappij geen aanspraak hebben op verrekening van verliezen die vóór het splitsingstijdstip zijn ontstaan. De vorige volzin is niet van toepassing op vóór het verenigingstijdstip door de dochtermaatschappij geleden verliezen, tenzij tijdens het bestaan van de fiscale eenheid de samenstelling van het vermogen van de dochtermaatschappij is gewijzigd ten gevolge van transacties als bedoeld in artikel 16. De vorenbedoelde uitzondering is niet van toepassing indien de dochtermaatschappij aannemelijk maakt dat de transactie, bedoeld in artikel 16, niet van invloed is geweest op de door de dochtermaatschappij via realisatie van stille reserves, inclusief goodwill, behaalde winst.

11. Naar volgende boekjaren over te brengen en te verrekenen bedragen als bedoeld in artikel 15A, tweede lid, onderdeel a, van de landsverordening uit vóór het splitsingstijdstip gelegen boekjaren, gaan over op de dochtermaatschappij, voor zover de voordelen waarop die bedragen betrekking hebben zijn behaald met behulp van een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger welke op het splitsingstijdstip tot het vermogen van de dochtermaatschappij behoort.

Art. 16. 1. Indien in enig jaar door een maatschappij een vermogensbestanddeel is overgedragen aan een andere maatschappij waarvan de waarde in het economische verkeer op het moment van de overdracht hoger was dan de boekwaarde, wordt op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan het splitsingstijdstip, dat vermogensbestanddeel te boek gesteld op de waarde in het economische verkeer. Indien met betrekking tot deze vermogensbestanddeel door de overnemer een reserve is gevormd als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening, wordt deze reserve op het tijdstip onmiddellijk voorafgaande aan het splitsingstijdstip opgenomen in de winst van de fiscale eenheid.

Splitsing na
transactie
binnen fiscale
eenheid

2. Het eerste lid, eerste volzin, is niet van toepassing ingeval:

- a. de overdracht heeft plaatsgevonden in het kader van een bij de aard en omvang van de overdrager en de overnemer passende normale bedrijfsuitoefening;
- b. sprake was van een overdracht van een onderneming of een zelfstandig onderdeel daarvan, tegen uitreiking door de overnemer van eigen aandelen en na het tijdstip waarop de overdracht heeft plaatsgevonden ten minste drie boekjaren zijn verstreken of
- c. na het tijdstip waarop de overdracht heeft plaatsgevonden ten minste zes boekjaren zijn verstreken.

3. Indien aan het voornemen tot vervanging, bedoeld in artikel 6, derde lid, van de landsverordening, gevolg is gegeven door een andere maatschappij van de fiscale eenheid dan de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd ter zake waarvan de vervangingsreserve is gevormd, wordt het vervangende bedrijfsmiddel voor de toepassing van het eerste lid geacht te zijn verworven door de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd en onmiddellijk daarna te zijn overgedragen aan de andere maatschappij.

4. Voor de toepassing van artikel 6, derde lid, van de landsverordening mag de bij de fiscale eenheid aanwezige vervangingsreserve worden afgeboekt op de aanschaffings- of voortbrengingskosten van de eerstvolgende investering door de maatschappij die het bedrijfsmiddel heeft vervreemd ter zake waarvan de reserve is gevormd, in plaats van op die kosten van de eerstvolgende investering door een maatschappij van de fiscale eenheid.

5. Voor zover de belasting over de hieruit voortvloeiende winst wordt geheven door middel van een naheffingsaanslag vangt ter zake van deze belastingheffing de termijn, bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen aan op het tijdstip waarop de vermogensbestanddeel is overgedragen.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 17. 1. De Inspecteur beslist op verzoeken voor de toepassing van artikel 14 van de landsverordening binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het verzoekschrift. De Inspecteur zendt de belastingplichtige onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

2. (Vervallen)

3. Ingeval de belastingplichtige bij het doen van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, reeds als moedermaatschappij deel uitmaakt van een fiscale eenheid wordt het verzoek daarvan geacht mede te zijn gedaan namens de andere maatschappijen die van de fiscale eenheid deel uitmaken.

4. De Inspecteur kan een woonplaatsverklaring ten behoeve van de autoriteit van een andere staat afgeven waaruit blijkt dat de dochtermaatschappij, die deel uitmaakt van een fiscale eenheid, gevestigd is op Sint Maarten.

5. Artikel 29, eerste lid, artikel 30, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen en artikel 24B van de landsverordening zijn van overeenkomstige toepassing op deze ministeriële regeling.

Art. 18. 1. De belastingplichtige is gehouden bij de aangifte voor de winstbelasting jaarlijks de balansen en resultatenrekeningen, zoals deze door de daartoe bevoegde organen van de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij zijn vastgesteld, te overleggen.

2. Aan de fiscale balans van de fiscale eenheid wordt jaarlijks een staat toegevoegd. In deze staat wordt aangegeven tot welke maatschappij de afzonderlijke activa en passiva feitelijk behoren.

3. De verplichtingen welke ingevolge de Algemene landsverordening Landsbelastingen en ingevolge de landsverordening rusten op de bestuurders of vereffenaars van de dochtermaatschappijen blijven in stand, behalve de verplichting tot het doen van aangifte ingevolge artikel 6 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen dan wel artikel 18, van de landsverordening zoals dit luidde op 17 augustus 2001. De in stand blijvende verplichtingen behoeven echter niet te worden nagekomen voor zover de bestuurders of vereffenaars van de moedermaatschappij ze nakomen.

4. Voor de toepassing van deze ministeriële regeling worden als bestuurders van de fiscale eenheid beschouwd de bestuurders van de moedermaatschappij.

Bevoegde
Inspecteur,
woonplaats-ver-
klaring

Bijlagen bij
aangiftebijzet

Hoofdstuk VI

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 19. In alle gevallen waarin deze ministeriële regeling niet voorziet, is de Inspecteur gehouden het verzoek door tussenkomst van de Directeur der Belastingen aan de Minister van Financiën te doen toekomen.

Verzoek buiten
kader MR

Art. 20. (Vervallen)

Publicatie

Art. 21. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding

Art. 22. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling standaardvoorwaarden fiscale eenheid.

Citeertitel

AB 2013, GT
no. 563

Regeling aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 1A, elfde lid, LWB.

EU en OESO
landen

Art. 1. De lidstaten van de Europese Unie en de daarmee gelijkgestelde ultraperifere gebieden van de Europese Unie, alsmede de Staten die lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), worden geacht een winstbelastingregime te hebben die vergelijkbaar is met de Sint Maartense winstbelasting.

Overige landen

Art. 2.

In geval dividenden worden uitgekeerd door een vennootschap als bedoeld in artikel 1A, tiende lid, en waarvan het winstbelastingregime aldaar voorziet in een belastingtarief dat minder bedraagt dan de helft van het Sint Maartense winstbelastingtarief - zonder eilandelijke opcenten - wordt dat belastingregime geacht vergelijkbaar te zijn met de Sint Maartense winstbelasting, indien:

- a. de vennootschap is gevestigd in een Staat waarmee Sint Maarten een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten en het van toepassing zijnde belastingregime niet is uitgesloten voor de toepassing van het verdrag; of
- b. de vennootschap is gevestigd in een Staat waarmee Sint Maarten een verdrag tot uitwisseling van belastinggegevens heeft gesloten, deze staat op de zogenoemde "witte lijst" van de OESO is opgenomen en er geen bijzonder winstbelastingregime van toepassing is.

Citeertitel en
inwerking
treding

Art. 3.

1. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling aanwijzing buitenlandse belastingregimes met vergelijkbare winstbelasting.
2. (regelt de inwerkingtreding)

Besikking standaardvoorwaarden bedrijfsfusie

Ministeriële Besikking van 27 januari 2004.

921/RNACu-
raçaosche
Courant no. 23,
4-6-2004

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54);
- b. minister: de Minister van Financiën;
- c. Inspecteur: de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89);
- d. geruisloze bedrijfsfusie: de overdracht van activa en passiva, die samen een bedrijf of een zelfstandig onderdeel van een bedrijf vormen tegen uitreiking van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of toekenning van een lidmaatschap door de overnemer aan de overdrager, waarbij de overdrager aandeelhouder van de overnemer wordt, met dien verstande dat over de in het bedrijf aanwezige stille en fiscale reserves, met inbegrip van de goodwill bij de bedrijfsverdracht niet hoeft te worden afgerekend voor de winstbelasting;
- e. concern: het concern, bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel a, van de landsverordening;
- f. vaste inrichting: de vaste inrichting, bedoeld in artikel 1, zesde tot en met negende lid, van de landsverordening;
- g. overdrager: de overdragende belastingplichtige;
- h. overnemer: de overnemende belastingplichtige, die reeds belastingplichtig is dan wel door de overname hier te lande belastingplichtig wordt voor de winstbelasting;
- i. overgangstijdstip: het tijdstip van wanneer af het overgedragen bedrijf geacht wordt rechtstreeks voor rekening en risico van de overnemer te zijn uitgeoefend;
- j. overdracht: de feitelijke inbreng van activa en overneming van passiva door de overnemer waarbij zowel de juridische als de economische eigendom worden overgedragen;
- k. beslissende zeggenschap: de macht van de overdrager om zelfstandig tot statutenwijziging in de overnemer over te gaan;
- l. winstbelasting: belasting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54).

Definities

Art. 2. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie worden:

- 1. de door de overnemer overgenomen activa en passiva te boek gesteld voor dezelfde waarde, waarvoor deze zijn opgenomen in de per het overgangstijdstip op te maken fiscale balans van het overgedragen bedrijf;
- 2. de door de overdrager gevormde reserves, bedoeld in de artikelen 6, derde lid, en 9A, zevende lid, van de landsverordening, als rechtens door de overnemer gevormde reserves aangemerkt.

Balans-waar-
dering op
boekwaarde

Art. 3. 1. De Minister kan, op verzoek van de belastingplichtige, ontheffing van het vervreemdingsverbod van de in het kader van een bedrijfsfusie verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het toegekende lidmaatschap in de overnemer verlenen mits:

- a. de overdrager aannemelijk maakt dat het oogmerk tot vervreemding ten tijde van de overdracht in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie nog niet aanwezig was;
 - b. de vervreemding met een zakelijk oogmerk geschiedt, waarbij aan de vervreemding niet in overwegende mate het ontgaan of het uitstellen van Nederlands-Antilliaanse belasting ten grondslag ligt.
2. Ontheffing van het vervreemdingsverbod is ook mogelijk met inachtneming van het eerste lid indien:
- a. de door de overdrager in de overnemer gehouden aandelen worden verwisseld in certificaten van aandelen in de overnemer mits:
 - 1e. de verkregen certificaten kunnen worden vereenzelvigd met de aandelen in de overnemer;
 - 2e. de overdrager de certificaten gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, niet, zonder voorafgaande ontheffing door de Minister, vervreemdt;
 - 3e. de overdrager gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, zitting neemt in het bestuur van de Stichting Administratiekantoor, met dien verstande dat ingeval de overdrager in de overnemer beslissende zeggenschap heeft, de overdrager ook beslissende zeggenschap in het bestuur

Ontheffing ver-
vreemdings
verbod

van vorengenoemd administratiekantoor dient te hebben;

b. de vervreemding binnen het concern plaatsvindt en de aandelen in de overnemer gedurende de nog niet volgemaakte drie-jaars-termijn, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de landsverordening, tot het concern blijven behoren mits de vervreemding plaatsvindt:

1e. om niet of tegen een symbolisch bedrag van Cg 1,- dan wel

2e. tegen uitreiking van aandelen in de vennootschap, die de aandelen van de overdrager overneemt.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële regeling wordt in ieder geval met vervreemding van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid en het lidmaatschap gelijkgesteld:

a. het vervreemden van claims;

b. het verlenen van een koopoptie;

c. het inkopen van eigen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid door of afstand doen van het lidmaatschapsrecht aan de overnemer;

d. het geheel of gedeeltelijk terugbetalen van hetgeen op de aandelen, de bewijzen van deelgerechtigdheid of ter zake van het toegekende lidmaatschap is gestort.

**Uitgifte boven
nominaal, afron-
dingen,
adequate tegen-
prestatie**

Art. 4. 1. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie is de uitgifte van aandelen in de overnemer boven de nominale waarde toegestaan.

2. Bij de uitreiking van aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschap in de overnemer in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie is een afronding in contanten van een procent van hetgeen op de uitgereikte aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of lidmaatschap wordt gestort toegestaan met dien verstande dat deze bijbetaling aan de overdrager Cg 10.000,- niet te boven gaat. Vorengenoemde bijbetaling is onbelast.

3. Een geruisloze bedrijfsfusie, waarbij naast de overdrager een andere belastingplichtige, buiten het kader van de fusie, als aandeelhouder tot de overnemer toetreedt, is toegestaan mits de overdrager een adequate tegenprestatie verkrijgt. De inbreng van de andere aandeelhouder bestaat daarbij uit contanten.

4. Er is in ieder geval geen sprake van een adequate tegenprestatie als bedoeld in het derde lid, indien:

a. de overdrager niet evenredig aan zijn inbreng gerechtigd wordt tot de winst van de overnemer, waardoor de andere aandeelhouder, bedoeld in het derde lid, wordt bevoordeeld;

b. de overdrager beslissende zeggenschap in de overnemer mist, zonder dat dit wordt gerechtvaardigd door de inbrengverhouding.

**Afgewaardeerde
vordering**

Art. 5. De overnemer treedt in de plaats van de overdrager indien tot het vermogen van het overgedragen bedrijf een afgewaardeerde vordering behoort, waarop artikel 11A van de landsverordening van toepassing is, mits de vordering gaat behoren tot het binnenlands ondernemingsvermogen van de overnemer.

**Vervroegde
afschrijving**

Art. 6. 1. Een bij de overdrager ter zake van het overgedragen bedrijf bestaande aanspraak op vervroegde afschrijving als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de landsverordening gaat over op de overnemer.

2. Ingeval artikel 5, vierde lid, van de landsverordening bij de overdrager toepassing heeft gevonden ter zake van een overgedragen bedrijfsmiddel, wordt vorengenoemde bepaling voor de toepassing van artikel 6, derde lid, van de landsverordening geacht bij de overnemer toepassing te hebben gevonden.

3. Voor de toepassing van artikel 5, vierde lid, van de landsverordening wordt een overgenomen bedrijfsmiddel geacht niet door de overnemer te zijn verworven.

**Investerings-af-
trek**

Art. 7. 1. Voor de toepassing van artikel 5A van de landsverordening wordt de overdracht van bedrijfsmiddelen niet aangemerkt als een vervreemding door de overdrager en ook niet als een investering in bedrijfsmiddelen door de overnemer.

2. Een bij de overdrager ter zake van de overgedragen bedrijfsmiddelen nog niet uitgewerkte aanspraak op een investeringsaftrek dan wel een latente verplichting tot een desinvesteringsbijtelling als bedoeld in artikel 5A van de landsverordening gaat voor de nog resterende jaren over op de overnemer.

3. Voor de toepassing van deze ministeriële regeling dient onder nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek dan wel een latente verplichting tot desinvesteringsbijtelling te worden verstaan: het deel van de investeringsaftrek dan wel de desinvesteringsbijtelling

die nog niet ten laste dan wel ten gunste van de winst is gebracht, ingeval op het moment van overdracht van de bedrijfsmiddelen de investeringsaftrek dan wel de desinvesteringsbijtelling, bedoeld in artikel 5A, van de landsverordening, moet plaatsvinden.

Art. 8. 1. Voor de toepassing van artikel 10, eerste lid, van de landsverordening op vóór het overgangstijdstip door de overnemer geleden verliezen, wordt de winst van de overnemer elk boekjaar gesplitst in delen waarvan elk betrekking heeft op het vóór het overgangstijdstip door de overdrager en de overnemer gedreven bedrijf.

Verlies-
compensatie

2. De winstsplitsing, bedoeld in het eerste lid, vindt plaats alsof geen overdracht heeft plaatsgevonden, waarbij slechts winst aan het bedrijf van de overdrager of van de overnemer kan worden toegerekend voor zover deze als zodanig bij de overnemer tot uitdrukking komt. Indien een uit de splitsing voortvloeiend deel van de winst negatief is, wordt dit in mindering gebracht op het andere positieve deel van de winst.

3. De in het eerste lid bedoelde verliezen van de overnemer kunnen uitsluitend verrekend worden met aan het in het eerste lid bedoelde bedrijf van de overnemer toegerekende positieve winst.

4. De na het overgangstijdstip door de overnemer geleden verliezen worden slechts aangemerkt als aanloopverliezen, bedoeld in artikel 10, tweede en vijfde lid, van de landsverordening, indien deze verliezen bij ongewijzigde voortzetting van het bedrijf van de overdrager bij deze als zodanig zouden zijn aangemerkt.

5. Aanloopverliezen worden gedurende de termijn, genoemd in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening, overeenkomstig het eerste lid verrekend. In afwijking van de eerste volzin is het nog onverrekenbare deel van de aanloopverliezen na afloop van de termijn, genoemd in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening, verrekenbaar met de gehele winst van de overnemer, tenzij het bedrijf van de overnemer, zoals die vóór het overgangstijdstip werd uitgeoefend, geheel of nagenoeg geheel is gestaakt.

Art. 9. 1. Indien de overdrager een fiscale eenheid als bedoeld in artikel 14 van de landsverordening vormt met een dochtermaatschappij en de overdracht in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie mede de aandelen in deze dochter omvat, dan verbreekt deze fiscale eenheid met ingang van het jaar waarin het overgangstijdstip valt.

Verbreking
fiscale eenheid
vervreemding
aandelen

2. In het kader van een geruisloze bedrijfsfusie wordt overdracht als bedoeld in het eerste lid gelijkgesteld met een overdracht als bedoeld in artikel 16 van de Ministeriële regeling standaardvoorwaarden fiscale eenheid (P.B. 2002, no. 151) indien:

- a. de verkregen aandelen, bewijzen van deelgerechtigdheid of het toegekende lidmaatschap in de overnemer binnen zes jaren na de laatste besmette transactie of binnen drie jaren na de overdracht worden vervreemd; of
- b. de aandelen in de dochtermaatschappij binnen zes jaren na de laatste besmette transactie worden vervreemd.

Art. 10. Indien de overdracht van het bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan, plaatsvindt aan een daartoe op te richten vennootschap, kan het overgangstijdstip worden gesteld op de aanvang van het boekjaar van de overdrager, mits:

Overdracht
aan nieuw
opgerichte
vennootschap

- a. ter zake van de overdracht binnen zes maanden na de aanvang van het boekjaar een voorovereenkomst of een intentieverklaring is geregistreerd bij de Inspecteur;
- b. de oprichting van en de overdracht aan de overnemer binnen twaalf maanden na het overgangstijdstip plaatsvinden;
- c. het eerste boekjaar van de overnemer feitelijk de resultaten van niet meer dan twaalf maanden omvat;
- d. het verlenen van deze terugwerkende kracht niet tot gevolg zou hebben dat een incidenteel fiscaal voordeel wordt behaald.

Art. 11. Ingeval de inbreng van een bedrijf in een naamloze vennootschap plaatsvindt met toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63) en deze inbreng wordt in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie gevolgd door de overdracht aan een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap, kan, op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige, het overgangstijdstip voor de toepassing van artikel 8, onderdeel f, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 en artikel 13 van de landsverordening samenvallen.

Bedrijfsfusie
na inbreng
onderneming

Vaste inrichting

Art. 12. 1. Een geruisloze bedrijfsfusie is toegestaan indien:

- a. de vaste inrichting in Sint Maarten van een buitenlandse vennootschap wordt ingebracht in een naamloze vennootschap in Sint Maarten of
 - b. de overdracht van de vaste inrichting in Sint Maarten van een buitenlandse vennootschap, tegen uitreiking van aandelen, aan een andere buitenlandse vennootschap, dat door het uitoefenen van het binnenlandse bedrijf als belastingplichtige voor de winstbelasting wordt aangemerkt, plaatsvindt, mits door deze overdracht de belastingplicht van de overdrager voor de winstbelasting hier te lande eindigt.
2. De waarde van de in het kader van een geruisloze bedrijfsfusie door de overdrager verkregen aandelen, winstbewijzen of het toegekende lidmaatschap in de overnemer dient evenredig te zijn aan het eigen vermogen van de vaste inrichting, zijnde het saldo van de daartoe behorende activa en passiva, met uitzondering van de interne schuldverhouding met het hoofdkantoor van de vaste inrichting.
3. Voor de toepassing van het tweede lid worden tot het eigen vermogen gerekend de als informeel kapitaal te beschouwen schulden aan het concern.
4. De aanspraak op te verrekenen verliezen, bedoeld in artikel 10 van de landsverordening, en nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsafrek dan wel latente verplichting tot desinvesteringbijtelling als bedoeld in artikel 5A van de landsverordening van de vaste inrichting kan van de overdrager op de overnemer overgaan, mits door deze overdracht de belastingplicht van de overdrager voor de winstbelasting hier te lande eindigt.

Stichting of vereniging

Art. 13. 1. Een geruisloze bedrijfsfusie, waarbij een stichting dan wel een vereniging -niet zijnde een coöperatieve vereniging - haar bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan in het kader van de bedrijfsfusie overdraagt tegen uitreiking van aandelen, winstbewijzen of toekenning van een lidmaatschap in de overnemer is toegestaan.

2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, komt rente, ingeval door de overdracht de belastingplicht van de overdrager eindigt, niet ten laste van de winst van de overnemer of haar rechtsopvolger ter zake van het overgedragen bedrijf of een zelfstandig onderdeel daarvan dan wel van een vennootschap die tot de overnemer of een derde in een verhouding staat als bedoeld in artikel 5A, vierde lid, onderdelen b en c, van de landsverordening, welke is verschuldigd over schulden, die direct of indirect hun tegenwaarde vinden in de vermogensbestanddelen, welke toebehoren aan de overdrager of haar rechtsopvolger, zolang die in het bezit zijn van aandelen in de overnemer of haar rechtsopvolger.

Hoofdstuk II Bijzondere bepaling

Verzoek, voorwaarden indiening

Art. 14. 1. De Minister beslist op het gezamenlijk verzoek van de overdrager en de overnemer voor de toepassing van artikel 13, vierde lid, van de landsverordening, binnen drie maanden na ontvangst van het verzoek.

2. Bij het verzoek, bedoeld in het eerste lid, dienen de overdrager en de overnemer de volgende stukken te overleggen:
- a. de geregistreerde voorovereenkomst of intentieverklaring bij overdracht aan een daartoe op te richten vennootschap als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de landsverordening;
 - b. de fiscale balans per het tijdstip direct voorafgaande aan het overgangstijdstip van het ingebrachte bedrijf;
 - c. de fiscale en de commerciële balans per het overgangstijdstip van de overnemer;
 - d. de fiscale balans per het overgangstijdstip van de overdrager;
 - e. de winst- en verliesrekening over het aan het overgangstijdstip voorafgaande boekjaar van het ingebrachte bedrijf;
 - f. een berekening van de vrij te stellen winst; en
 - g. een overzicht van alle activa en passiva, die in de bedrijfsoverdracht zijn begrepen, dan wel welke vermogensbestanddelen geen onderdeel uitmaken van vorengenoemde overdracht.

Hoofdstuk III

Slotbepalingen

Art. 15. Deze ministeriële regeling wordt in de Sint Maartense Courant bekendgemaakt.

Publicatie

Art. 16. 1. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding, over-
gangsrecht

2. Ten aanzien van de boekjaren 2001 en 2002 kan de belastingplichtige het verzoek, bedoeld in artikel 14, eerste lid, tot en met drie maanden na de bekendmaking van deze ministeriële regeling, indienen bij de Minister.

Art. 17. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Beleidsregels standaardvoorwaarden geruisloze bedrijfsfusie.

Citeertitel

Landsverordening Scheepstonnagebelasting

Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting 2007.

Definities

Algemene Bepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

belasting: de in artikel 2 bedoelde scheepstonnagebelasting;

belastbaar schip: een schip dat is opgenomen in het in artikel 8 bedoelde register;

schip: een schip als bedoeld in artikel 1 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek;

vennootschappen: lichamen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, sub a en b, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940;

boekhouder: de boekhouder als bedoeld in artikel 163 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek;

register: het in artikel 8 bedoelde register waarin de belastbare schepen zijn ingeschreven;

zeescheepvaartbedrijf: de exploitatie, waaronder mede verstaan het beheren voor derden en het huren en verhuren, onder welke titel dan ook, van schepen, alsmede alle activiteiten die direct samenhangen met de hiervoor bedoelde exploitatie, met uitzondering van

a) lijndienst uitsluitend tussen havens van Sint Maarten;

b) onregelmatige vaart tussen havens van Sint Maarten, anders dan incidenteel; en

c) ander gebruik van schepen binnen de territoriale wateren van Sint Maarten, anders dan incidenteel.

Hoofdstuk I

Voorwerp en bedrag van de Belasting

Tonnage-
regeling op
basis van netto
tonnage

Art. 2. 1. Onder de naam scheepstonnagebelasting wordt, op de voet van artikel 9A, achtste lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, belasting geheven naar de winst uit zeescheepvaartbedrijf van belastbare schepen. De winst wordt bepaald aan de hand van de nettotonnage van de belastbare schepen.

2. Het belastingtarief dat wordt geheven over de winst welke met toepassing van het eerste lid is berekend, is gelijk aan het tarief, bedoeld in artikel 15 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Winstbere-
ke-ning voor
tonnage-
regeling

Art. 3. 1. Per belastbaar schip en per netto ton wordt de winst in elk belastingjaar uit het zeescheepvaartbedrijf vastgesteld aan de hand van de hierna vermelde bedragen:

2 gulden tot 10.000 netto ton;

1 gulden en 35 cent voor het meerdere tot 25.000 netto ton;

60 cent voor het meerdere boven 25.000 netto ton.

2. Per belastbaar schip en, in afwijking van het eerste lid, per 10 netto ton wordt de winst in elk belastingjaar uit het beheer van zeeschepen voor rekening van derden vastgesteld aan de hand van de hierna vermelde bedragen:

2 gulden tot 10.000 netto ton;

1 gulden en 35 cent voor het meerdere tot 25.000 netto ton;

60 cent voor het meerdere boven 25.000 netto ton.

3. De tonnage welke tot grondslag voor de berekening van de winst dient, wordt naar boven afgerond tot een veelvoud van duizend ton.

4. Wanneer een schip in de loop van het belastingjaar in het register wordt opgenomen, wordt de winst berekend over het aantal maanden waarin het schip in dat belastingjaar in het register is opgenomen. Gedeelten van een maand worden voor een volle maand gerekend.

5. Bij uitschrijving van een schip uit het register van belastbare schepen in de loop van een belastingjaar wordt de winst berekend over een vol jaar.

6. De verschuldigde belasting bedraagt per schip per jaar ten minste 1.000 gulden. In geval van beheer van zeeschepen voor rekening van derden als bedoeld in het tweede lid bedraagt de verschuldigde belasting per jaar ten minste 500 gulden.

7. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen de in het eerste lid en tweede lid van dit artikel genoemde bedragen worden gewijzigd, met dien verstande dat een verhoging van die bedragen buiten toepassing blijft voor schepen die op de dag van inwerkingtreding van dat landsbesluit reeds in het register waren opgenomen.

Hoofdstuk II **Belastingplicht**

Art. 4. 1. Een vennootschap, op naam waarvan een of meer belastbare schepen in het register zijn opgenomen, wordt naar de winst belast volgens de bepalingen van artikel 3.

Toepassing tonnage-regeling

2. Vanaf het tijdstip dat er geen schepen meer op naam van de vennootschap in het register zijn opgenomen geschiedt de bepaling van de winst vanaf dat tijdstip op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940. Indien binnen twaalf maanden na het tijdstip, bedoeld in de vorige volzin, een schip met ten minste een vergelijkbaar nettotonnage ten name van de vennootschap in het register wordt ingeschreven, wordt de vennootschap voor toepassing van dit artikel geacht steeds een schip in het register opgenomen te hebben gehad.

3. Indien in een jaar de winst niet nagenoeg uitsluitend wordt behaald met de exploitatie van schepen die op naam van de vennootschap in het register zijn opgenomen wordt de winst welke in dat jaar niet met de exploitatie van daarin opgenomen schepen wordt behaald, belast op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940. Bij de bepaling van de winst wordt de waarde van bezittingen en schulden per balansdatum gesteld op die in het economische verkeer.

4. Indien om andere redenen dan bedoeld in het tweede lid of het derde lid niet langer aan het eerste lid wordt voldaan, wordt de vennootschap vanaf dat tijdstip onderworpen aan de winstbelasting op grond van artikel 3, tweede lid, in samenhang met de andere terzake toepasselijke bepalingen van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

Art. 5. 1. Voor de toepassing van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 wordt:

Overgang bij
aanvang
tonnage-
regeling

a. het opnemen in het register van een belastbaar schip geacht te zijn een vervreemding in de zin van artikel 5A, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, met dien verstande dat de in dat artikel bedoelde bijtellings geheel ten bate worden gebracht van de winst van het boekjaar waarin de vervreemding geacht wordt te zijn geschied;

b. de in artikel 6, derde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 bedoelde reserve alsmede andere voorzieningen of reserves die ter zake van het schip zijn gevormd, ten bate gebracht van de winst van dat boekjaar;

c. het in het register opgenomen schip gewaardeerd op de waarde in het economisch verkeer.

2. De winst die wordt berekend op basis van het eerste lid, onderdelen a en c, wordt toegevoegd aan een scheepstonnagereserve. Deze reserve wordt bijgehouden per schip. Op deze reserve komen in mindering de aanspraken op verliescompensatie op grond van artikel 10 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 over de tijdvakken voorafgaand aan die waarop deze landsverordening van toepassing wordt.

3. Indien uiterlijk twaalf maanden na de datum waarop de vennootschap met toepassing van artikel 4, eerste lid, niet langer onderworpen is aan de Landsverordening op de winstbelasting 1940, en zij voldoet aan het vervangingsvereiste als bedoeld in artikel 6, derde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wordt in afwijking van het eerste lid, onderdeel b, de aldaar bedoelde reserve omgezet in een reserve als bedoeld in het tweede lid.

4. Voor elk vol jaar dat de belastingplichtige een belastbaar schip in exploitatie heeft, valt éénviijfde deel van de gevormde scheepstonnagereserve die betrekking heeft op dat schip vrij, zonder heffing van winstbelasting.

5. De na toepassing van het vierde lid resterende scheepstonnagereserve valt vrij ten bate van de winst waarop de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van toepassing is, indien:

a. niet langer aan het bepaalde in artikel 4 wordt voldaan, voor het volledige bedrag;

b. een schip niet langer in exploitatie wordt gehouden, voor de reserve welke betrekking heeft op dat schip.

6. Het vijfde lid, onderdeel b, is niet van toepassing indien binnen twaalf maanden nadat de vennootschap een schip heeft vervreemd, een ander schip met ten minste een vergelijkbare tonnage verkrijgt. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt dit schip geacht in de plaats te zijn gekomen van het niet langer geëxploiteerde schip.

Art. 5A. 1. Indien een schip wordt uitgeschreven uit het register en de vennootschap die het schip exploiteert is op dat tijdstip een vennootschap als bedoeld in artikel 1, eerste lid,

Overgang bij
einde tonna-
ge-regeling

onderdelen a of b, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, wordt de waarde van het schip gesteld op die in het economische verkeer. Er is geen investering in de zin van artikel 5A van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 en evenmin bestaat recht op vervroegde afschrijving als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien voor het aldaar bedoelde schip, dan wel een schip waarvoor het uitgeschreven schip ter vervanging diende als omschreven in artikel 4, lid 2, niet eerder van de faciliteiten als in het eerste lid bedoeld gebruik is gemaakt. Indien echter het schip voorafgaand aan de uitschrijving werd verkregen in een transactie als bedoeld in artikel 5A, vierde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, is dat lid van overeenkomstige toepassing ten tijde van de uitschrijving.

Opname regis-
ter op verzoek

Art. 6. 1. Schepen worden op verzoek van de belastingplichtige die het schip exploiteert in het register opgenomen. Toekenning van opname in het register geregistreerde schepen vindt plaats door middel van een voor bezwaar vatbare beschikking. Opname is mogelijk bij aanvang van een kalenderjaar, dan wel op het tijdstip waarop het schip door de vennootschap in exploitatie wordt genomen gedurende een kalenderjaar.

2. Schepen worden slechts in het register opgenomen indien zij door de bevoegde autoriteit van de buitenlandse vlaggenstaat zijn voorzien van een geldige zeebrief en een geldige meetbrief. Indien een zeebrief of meetbrief is verlopen of ingetrokken, vervalt de inschrijving van rechtswege met ingang van de eerste dag van de volgende kalendermaand.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op schepen waarvoor een geldige zeebrief en een geldige meetbrief is afgegeven door de bevoegde autoriteit van Sint Maarten, van Nederland of van Aruba.

Verzoek en
bijlagen

Art. 7. 1. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid van artikel 6 moet schriftelijk worden gericht tot de Inspecteur. Het door de belastingplichtige ondertekende verzoek bevat de naam, de nationaliteit, de nettotonnage en het IMO-nummer van het schip, alsmede de naam en het adres van de belastingplichtige. Tevens vermeldt de belastingplichtige of hij eigenaar, mede-eigenaar of rompbevrachter van het schip is, dan wel het beheer van het schip voor rekening van derden verricht of het schip in reis- of tijdcharter heeft.

2. Bij het verzoek moet een gewaarmerkte kopie van de zeebrief en de meetbrief van het schip worden overgelegd.

3. Bij ontvangst van het verzoek worden de aangegeven schepen door de Inspecteur terstond in het register opgenomen en wordt aan de verzoeker medegedeeld onder welk nummer het schip in het register is opgenomen en wordt de Ontvanger hiervan in kennis gesteld.

Gegevens
register

Art. 8. 1. Het register behelst in een doorlopende nummervolgorde van inschrijving:

a. de naam, de nationaliteit, het nummer van de zeebrief, de meetbrief en zowel de bruto als de nettotonnage van het schip;

b. verklaring of het schip in eigendom, rompbevrachting, beheer, tijdcharter of reischarter is;

c. verklaring van indeling overeenkomstig artikel 3, eerste lid, of overeenkomstig artikel 3, tweede lid;

d. de naam en het adres van de belastingplichtige op wiens verzoek het schip in het register werd opgenomen; indien het schip toebehoort aan een rederij dan worden tevens de naam en het adres van de boekhouder vermeld.

2. Ingeval het schip de Nederlandse nationaliteit bezit, wordt tevens in het register vermeld door welk land in het Koninkrijk de zeebrief en de meetbrief is afgegeven.

Wijziging
inschrijving

Art. 9. 1. De inschrijving in het register wordt krachtens aangifte gewijzigd bij:

a. wijziging van de meetbrief of de zeebrief;

b. wijziging van eigendom voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel a, ten eerste;

e. einde van rompbevrachtsovereenkomst voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel a, ten tweede;

c. einde van beheer voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel b;

d. einde van charter voor schepen als bedoeld onder artikel 1, tweede lid, onderdeel c.

2. De belastingplichtige is gehouden van de in het eerste lid bedoelde wijzigingen aangifte te doen bij de Inspecteur.

3. Wijzigingen krachtens aangifte worden in het register aangebracht met ingang van de datum van aangifte.

4. Wanneer het de Inspecteur blijkt dat in een afgelopen belastingjaar veranderingen als in het eerste lid bedoeld hebben plaats gevonden zonder dat daarvan aangifte is gedaan, brengt hij de daaruit voortvloeiende wijzigingen ambtshalve aan. Ambtshalve aangebrachte wijzigingen worden van kracht met ingang van het jaar volgende op dat waarin de veranderingen plaats vonden. Van de wijzigingen wordt aan de belastingplichtige alsmede aan degene die hoofdelijk voor de belasting aansprakelijk zijn, bij aangetekend schrijven onverwijld mededeling gedaan.

Art. 10. 1. De inschrijving van een schip in het register wordt doorgehaald op verzoek van de belastingplichtige onmiddellijk nadat aan de Inspecteur een daartoe strekkend verzoek is overgelegd, alsmede een verklaring van de Ontvanger dat de belasting over het lopende jaar en de voorgaande jaren is voldaan.

Doorhaling
inschrijving

2. Doorhaling van de inschrijving is, anders dan bij tenietgaan of vervreemding, bij beëindiging van de overeenkomst tot rompbevrachting, de overeenkomst tot reis- of tijdcharter, dan wel van de beheersovereenkomst van het belastbare schip, niet mogelijk binnen vijf jaar na opname in het register.

Art. 11. 1. Belastingplichtige is hij op wiens naam het schip bij de aanvang van het belastingjaar in het register is opgenomen, zelfs indien deze op dat moment niet meer de eigenaar mocht zijn.

Belasting-plich-
tige

2. Indien het schip tijdens het belastingjaar in het register wordt opgenomen, is belastingplichtig degene, op wiens verzoek die opname geschiedt.

3. Bij eigendomsovergang van een schip, is de voormalige eigenaar bevoegd daarvan aangifte te doen onder vermelding van de naam en het adres van de nieuwe eigenaar en wordt door de Inspecteur de inschrijving met ingang van het volgende belastingjaar dienovereenkomstig gewijzigd.

Art. 12. 1. Voor de opname in het register, als bedoeld in het eerste lid van artikel 6, de aangifte van wijzigingen als bedoeld in artikel 9, alsmede de aangifte voor de scheepstonnagebelasting als bedoeld in artikel 14, moet worden gebruik gemaakt van daartoe bestemde formulieren, die voor belanghebbenden kosteloos verkrijgbaar zijn bij de Inspecteur.

Formulier voor
opname in
register

2. De modellen van deze formulieren worden vastgesteld door de Directeur der Belastingen.

Hoofdstuk III **Aangifte**

Art. 12A. In afwijking van het bepaalde in artikel 14 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) gelden voor de aangifte en voldoening van deze belasting de bepalingen van dit hoofdstuk.

Aangifte in
afwijking ALL

Art. 13. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Belasting
tijdvak

Art. 14. 1. De in het belastingjaar verschuldigd geworden belasting moet door de belastingplichtige op aangifte worden voldaan.

Voldoening op
aangifte

2. De aangifte moet bij de Ontvanger worden gedaan.

Art. 15. 1. De belasting moet worden betaald:

Betalings-ter-
mijn

a. binnen twee maanden na het begin van het belastingjaar; of

b. indien opname in het register in de loop van het belastingjaar geschiedt, binnen vijftien dagen na de opname.

2. De Inspecteur is bevoegd de inschrijving in het register door te halen indien de belasting niet binnen de in het eerste lid, onder b, gestelde termijn wordt voldaan. Alsdan wordt het schip geacht nooit ingeschreven te zijn geweest.

3. Voor het naar behoren betaalde bedrag aan belasting wordt door de Ontvanger op de aangifte kwitantie gesteld.

Hoofdstuk IV

Verschuldigdheid van de belasting en aansprakelijkheid

Belasting-schuldige en aansprakelijkheid

Art. 16. 1. De belasting is verschuldigd door degene op wiens naam een of meer schepen staan ingeschreven in het register als bedoeld in artikel 8.

2. De bestuurders, behorende vennoten, de boekhouder en de vertegenwoordigers in Sint Maarten zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de in een belastingjaar verschuldigd geworden belasting.

Hoofdelijke aansprakelijkheid bij vervreemding

Art. 17. Indien een belastbaar schip in de loop van het jaar wordt vervreemd, dan is zowel de verkrijger als de belastingplichtige hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting over het lopende en het vorige belastingjaar, zelfs wanneer het schip tijdens het vorige belastingjaar of daarna van het register is afgevoerd.

Mede van toepassing

Art. 17A. Artikel 11, eerste lid, en artikel 17 zijn van overeenkomstige toepassing ingeval van een opvolgende rompbefrachtigingsovereenkomst, beheersovereenkomst, dan wel overeenkomst tot reis- of tijdcharter van een belastbaar schip.

Hoofdstuk V

Naheffing, bezwaar en beroep

Art. 18 en 19. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Invoering

Invoering

Art. 20. Tenzij bij of krachtens deze Landsverordening anders is bepaald, zijn ten aanzien van de invoering van de ingevolge deze Landsverordening bij aanslag geheven belastingen en verhogingen de regelen geldende voor de invoering van de inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing.

Invoering directe belastingen van toepassing

Art. 21. Voor de invoering van de belasting, verschuldigd met toepassing van deze landsverordening zijn de artikelen 4, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 14A en 15 van de Landsverordening op de invoering van directe belastingen (P.B. 1942, no. 248) overeenkomstig van toepassing.

Hoofdstuk VII

Bijzondere Bepalingen

Delegatie-bepaling

Art. 22. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.
2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Buiten toepassing andere heffingen

Art. 23. De Zegelverordening, 1908 (P.B. 1956, no. 108), de Registratieverordening 1908 (P.B. 1908, no. 47), alsmede de Overdrachtsbelastingverordening 1908, (P.B. 1908, no. 49), zijn niet van toepassing op de krachtens deze Landsverordening verrichte rechtshandelingen.

Hoofdstuk VIII

Slotbepalingen

Art. 24. Overgangsrecht

Art. 25. Deze landsverordening is op een belastingplichtige waarvan een schip op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds was opgenomen in het register, met ingang van dat tijdstip van toepassing, tenzij hij binnen zes maanden na inwerkingtreding de Inspecteur verzoekt het schip uit te schrijven. In dat geval wordt deze landsverordening geacht wat betreft dat schip in het tijdvak vanaf de inwerkingtreding tot en met de dag van uitschrijving niet op de belastingplichtige toepasselijk te zijn geweest.

Citeertitel

Art. 26. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening op de Scheepstonnagebelasting 2007. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

Aanschrijving beleggingsinstelling vrijgestelde vennootschap

A.B. 2010, no.
86 en A.B. 2010,
no. 87

Per 1 januari 2001 is artikel 1A in de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 2002, no. 54) (hierna: LWB) in het kader van het Nieuw Fiscaal Raamwerk voor de Nederlandse Antillen ingevoerd. Krachtens 1A, eerste lid, onderdeel f, van de LWB kan een besloten vennootschap, onder bepaalde voorwaarden, worden aangemerkt als een vrijgestelde vennootschap. Een van de voorwaarden is dat een vrijgestelde vennootschap in ieder geval geen bank of een andere financiële instelling kan zijn, die onderworpen is aan het toezicht van de Bank van de Nederlandse Antillen.

Per 1 januari 2003 is de Landsverordening toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs (hierna: Ltba) (P.B. 2002, 137) in werking getreden. De landsverordening heeft primair tot doel een toezichtregime voor beleggingsinstellingen en administrateurs te introduceren. De Bank van de Nederlandse Antillen oefent de toezichhoudende taken van de Ltba uit.

Vanuit de fiscale praktijk is aan mij de vraag gesteld of een beleggingsinstelling, die onderworpen is aan het toezicht van de Bank van de Nederlandse Antillen, in aanmerking kan komen voor de status van vrijgestelde vennootschap. In dat kader maak ik het volgende bekend. Uit de nota naar aanleiding van het voorlopig verslag tevens eindverslag bij de invoering van het Nieuw Fiscaal Raamwerk valt te lezen dat "De M.A.N. fractie vraagt...of het nu de bedoeling is om alle vormen van beleggingsmaatschappijen welke voorheen vielen onder het begunstigende beleid van de mutual funds, onder de statutaire doelstellingen van de Vrijgestelde Vennootschap te brengen...De door de M.A.N. fractie gestelde vraag wordt door de Regering bevestigend beantwoord....Nieuwe mutual funds kunnen desgewenst gebruik maken van het regime voor Vrijgestelde Vennootschappen....De ongerustheid die er kennelijk bij de financiële dienstverleners ten aanzien van de belastingpositie van mutual funds heerst, is ongegrond". Tijdens de statenbehandeling heeft de toenmalige Minister van Financiën, de heer Voges, naar aanleiding van een vraag van het statenlid, de heer Metry, het volgende antwoord gegeven: "di dos parti di e pregunta ta trata kiko eksaktamente ta e verrichten van kredietuitzettingen"? Un di e aktividadnan ku un Vrijgestelde Vennootschap tin mag di desplega. E deskripshon kisas ku lo ta mas kompleto ta, ku tur aktividad ku mutual funds, un beleggingsmaatschappij ta desplega, ta aktividadnan ku ta kai bou di e deskripshon di "verrichten van kredietuitzettingen".

Bij de totstandkoming van het regime van de vrijgestelde vennootschappen ontbrak toentertijd ten aanzien van beleggingsinstellingen een wettelijk toezichtkader binnen de Nederlandse Antillen. Om de beleggers te beschermen en om de reputatie van de Nederlandse Antillen als een respectabel internationaal financieel centrum in stand te houden, heeft de Regering in 2002 besloten om de Ltba in te voeren. Bij de totstandkoming van de Ltba werd artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de LWB per abuis niet gewijzigd.

Op grond van het voorgaande en vooruitlopend op een wetswijziging, deel ik u mede dat beleggingsinstellingen, die onderworpen zijn aan het toezicht van de Bank van de Nederlandse Antillen, in aanmerking komen voor de status van Vrijgestelde Vennootschap,

Deze aanschrijving kan worden aangehaald als: aanschrijving beleggingsinstelling vrijgestelde vennootschap.

Deze aanschrijving treedt in werking op 17 juni 2004 en werkt terug tot en met 1 januari 2003.
De Directeur Fiscale Zaken
Mr. C.P. Josepa

Ministeriële regeling rulingbeleid winstbelasting

De Minister van Financiën;

Overwegende:

dat bij de beoordeling van belastingmaatregelen voor ondernemingen door de Europese Gedragscodegroep, de zogenaamde “Primarolo groep”, ingesteld in de Europese Unie, geoordeeld is dat het huidige rulingbeleid van de Nederlandse Antillen, zoals vastgelegd in de Ministeriële beschikking van 4 september 2002, no. 5113/RNA, en de Ministeriële beschikking van 20 juni 2003, no. 3577/RNA, als schadelijke belastingconcurrentie dient te worden aangemerkt en diensgevolge vervangen moet worden door een nieuw rulingbeleid;

Heeft Besloten:

Art. 1. 1. In deze regeling wordt verstaan onder “ruling” een binnen het kader van wettelijke regelingen en jurisprudentie ten aanzien van de belastingheffing door de Inspecteur der Belastingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) vooraf verstrekte standpuntbepaling betreffende de vaststelling van de gehele winst die door ondernemingen in internationaal concernverband wordt behaald met in Sint Maarten verrichte activiteiten.

2. Onder “ruling” wordt mede verstaan een afspraak vooraf ten aanzien van onderdelen van de fiscale winstbepaling van in Sint Maarten werkzame belastingplichtigen, zoals de methode van afschrijving en een standpuntbepaling met betrekking tot de beoordeling van een afzonderlijke of eenmalige transactie en de inbreng van know-how of goodwill.

Art. 2. De kaders van het nieuwe rulingbeleid zijn de volgende:

- a. elk rulingverzoek moet worden onderbouwd en relevante informatie voor de vaststelling van de at arm's length prijzen moet worden verstrekt;
- b. rulings hebben in de regel een geldigheidsduur van vijf jaar, mits de feiten en omstandigheden materieel niet zullen veranderen;
- c. een ruling wordt niet afgegeven voorzover sprake is van misbruik van de wet of in het geval de ruling in strijd zou komen met de goede trouw die tegenover verdragspartners van de Nederlandse Antillen verschuldigd is;
- d. bekendmaking van een ruling vindt plaats met inachtneming van de gebruikelijke vertrouwelijke aangelegenheden van de belastingplichtige in kwestie;
- e. de Nederlandse Antillen verstrekken spontaan informatie aan verdragspartners aangaande informeel-kapitaalrulings op basis van verdragen tot het vermijden van dubbele belasting of verdragen betreffende uitwisseling van inlichtingen inzake belastingzaken.

Art. 3. 1. De Ministeriële beschikking van 4 september 2002, no. 5113/RNA, en de Ministeriële beschikking van 20 juni 2003, no. 3577/RNA worden met ingang van 1 januari 2006 ingetrokken.

2. De op basis van de in het eerste lid genoemde Ministeriële beschikkingen afgegeven rulings blijven van toepassing tot hun vervaldatum dan wel uiterlijk tot eind van het jaar 2008.

Art. 4. (Vervallen)

Art. 5. (regelt de inwerkingtreding)

Art. 6. Deze regeling kan worden aangehaald als: Ministeriële regeling rulingbeleid winstbelasting.

Afschrift van deze regeling wordt gezonden aan:

de Directeur Financiën
de Directeur Fiscale Zaken,
Curaçao International Financial Services (C.I.F.A.).

Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw

AB 2013,
GT 678

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. Onder 'bedrijf' wordt voor de toepassing van deze landsverordening verstaan:

**Definitie,
voorwaarden
faciliteiten**

a. een onderneming, niet zijnde een onderneming tot exploitatie van hotels of andere gelegenheden tot verblijf en ontspanning, dan wel een industrie in de zin van de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen:

1°. waarvan verwacht kan worden dat zij zal bijdragen tot verbreding van de economische basis van Sint Maarten;

2°. waarvan de oprichting een investering vergt van tenminste f. 250 000; en

3°. die aan tenminste vijf in Sint Maarten geboren Nederlanders blijvend werk zal verschaffen.

b. een onderneming tot exploitatie van hotels of andere gelegenheden tot verblijf en ontspanning, welke gericht is op de bevordering van het vreemdelingenbezoek aan Sint Maarten, waarvan verwacht kan worden dat zij zal bijdragen tot verbreding van de economische basis van Sint Maarten, en waarvan de bouw en eerste inrichting een investering vergt van ten minste f. 1 000 000.

2. Onder bouw en eerste inrichting bedoeld in het vorige lid sub b wordt mede begrepen uitbreiding.

3. De bedragen genoemd in dit artikel dienen binnen twee jaar na dagtekening van het landsbesluit, bedoeld in artikel 5, te worden besteed. In bijzondere gevallen kan van het gestelde in voorgaande volzin worden afgeweken.

4. Als onderneming, bedoeld in het eerste lid van dit artikel, wordt slechts beschouwd die welke toebehoort aan een hier te lande opgerichte naamloze vennootschap.

5. (Vervallen).

6. De Minister van Financiën, hierna te noemen: de minister, kan op grond van bijzondere omstandigheden van het minimum aantal werknemers genoemd in het eerste lid, onderdeel a, ten 3°, afwijken.

Art. 2. 1. Krachtens deze landsverordening kan vrijstelling worden verleend van:

Vrijstellingen

a. (Vervallen);

b. de grondbelasting op de bedrijfspanden van een bedrijf op de voet van artikel 2, eerste lid, aanhef en onder de letter h, van de Grondbelastingverordening;

c. (Vervallen);

d. de winstbelasting op de voet van artikel 15, tweede lid van de Landsverordening op de Winstbelasting, met dien verstande dat ter zake van winstbelasting een verminderd tarief, als bedoeld in het vijfde lid van het genoemde artikel, wordt geheven, welke tarief met inbegrip van opcenten tenminste twee procent over de gerealiseerde winst bedraagt;

2/5. (Vervallen).

Art. 3. 1. De vrijstelling van belasting kan worden verleend voor een tijdvak van ten hoogste elf jaren.

**Termijn
vrijstelling**

2. In het in artikel 5 bedoelde landsbesluit kan, in afwijking van de bepalingen van deze landsverordening, worden bepaald dat

a. de vrijstelling beperkt zal zijn tot daarin aangegeven percentages;

b. de vrijstelling een of meer van de in artikel 2 genoemde belastingen zal omvatten;

c. de duur van de vrijstelling, met inachtneming van het gestelde in het eerste lid van dit artikel, voor de verschillende belastingen verschillend zal zijn.

3. De vrijstelling ten behoeve van een uitbreiding als bedoeld in artikel 1, tweede lid, betreft slechts de uitbreiding.

Art. 4. 1. De minister verklaart of die onderneming als een bedrijf in de zin van deze landsverordening kan worden aangemerkt.

**Toekenning
door
Gouverneur**

2. Het verzoek om belastingvrijstelling wordt ingediend op een door de minister vastgesteld formulier.

3. De belanghebbende is verplicht alle inlichtingen, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, bedoeld in het tweede lid, te verschaffen.

Verlening bij
landsbesluit
Intrekking
landsbesluit

Art. 5. De verklaring in het voorgaande artikel geschiedt bij landsbesluit.

Art. 6. 1. Het in het vorig artikel bedoelde landsbesluit kan na overleg met het bestuurscollege en de belanghebbende te hebben gehoord, worden ingetrokken indien blijkt, dat:

a. door of namens de belanghebbende onjuiste gegevens werden verstrekt, welke van invloed waren op de totstandkoming van het landsbesluit;

b. door of namens de belanghebbende is gehandeld in strijd met de bepalingen van deze landsverordening;

c. door of namens de belanghebbende is gehandeld in strijd met de bepalingen van de Landsverordening op de inkomstenbelasting, de Landsverordening op de Winstbelasting of de Landsverordening op de Loonbelasting;

d. het bedrijf is gestaakt dan wel zodanig van aard is veranderd dat het niet meer voldoet aan de begripsbepaling van artikel 1.

2. Intrekking op grond van het in het eerste lid onder de letter a gestelde geschiedt met terugwerkende kracht tot en met de dag van de vaststelling van het landsbesluit. Intrekking op grond van het in het eerste lid onder de letters b en c gestelde kan met terugwerkende kracht uiterlijk tot en met de dag van de vaststelling van het landsbesluit geschieden.

Overname be-
drijf, wijziging
tenaamstelling
landsbesluit

Art. 7. 1. Indien een onderneming, ten aanzien waarvan is verklaard dat zij als een bedrijf in de zin van deze landsverordening moet worden aangemerkt, door een andere hier te lande opgerichte naamloze vennootschap dan die welke in het desbetreffende landsbesluit wordt genoemd, wordt overgenomen en voortgezet, wordt het landsbesluit op verzoek van de meest gerede partij dienovereenkomstig gewijzigd.

2. Voor de toepassing van deze landsverordening treedt de latere rechthebbende in de plaats van de vorige rechthebbende.

Hoofdstuk II

Van de vrijstelling van invoerrecht

Vrijstelling
invoerrecht

Art. 8 en 9. (Vervallen)

Hoofdstuk III

Van de vrijstelling van grondbelasting

Vrijstelling
grond-
belasting

Art. 10. Op de onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, deel uitmakende van een bedrijf wordt gedurende tien jaar geen grondbelasting geheven na aanvang van de belastingplichtigheid.

Hoofdstuk IV

Van de vrijstelling van gebruiksbelasting

Vrijstelling
gebruiks-
belasting

Art. 11. (Vervallen)

Hoofdstuk V

Van de vrijstelling van winstbelasting

Vrijstelling
winstbelasting

Art. 12. De vrijstelling van winstbelasting op de wijze als bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onder de letter d wordt toegepast op de winst, door een naamloze vennootschap met een bedrijf behaald in het boekjaar waarin de bedrijfsinrichting in gebruik gesteld is en ten hoogste de tien daarop volgende boekjaren.

Hoofdstuk VI

Van de vrijstelling van de inkomstenbelasting op winstuitkeringen

Dividend-
uitkering

Art. 13. De dividenden en andere winstuitkeringen aan aandeelhouders en houders van andere op een deel van de winst rechtgevend bewijzen, waarvan ten genoegen van de Inspecteur der Belastingen wordt aangetoond, dat zij geheel afkomstig zijn van de winsten van naamloze vennootschappen, welke onderworpen zijn aan het in artikel 2, eerste lid onderdeel d genoemde verminderde tarief, zijn, mits uitgedeeld binnen twee jaar na afloop van het boekjaar waarin de winst is gemaakt, vrijgesteld van inkomstenbelasting op de voet van de Landsverordening op de Inkomstenbelasting. Zij worden bij de berekening van het bedrag der belasting geheel buiten beschouwing gelaten.

Hoofdstuk VIa**Beroeps-, verbod- en strafbepalingen**

Art. 13a. Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 13b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Beroep

Hoofdstuk VIb¹**Bezwaar tegen de beslissing**

Art. 13b. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen de beslissing op zijn verzoek, bedoeld in artikel 4, tweede lid, kan binnen twee maanden na dagtekening daarvan een bezwaarschrift indienen bij de minister.

Bezwaar

2. De minister beslist op het bezwaarschrift binnen drie maanden na de datum van indiening. De beslissing is met redenen omkleed.

3. (Vervallen)

Hoofdstuk VIc**Toezicht- en strafbepalingen**

Art. 13c. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

Informatie
plicht
bevoegdheden
ambtenaren

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voorzover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- alle inlichtingen te vragen;
- inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- goederen aan opname en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 14. 1. Het is verboden:

- onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken, waarvan het gevolg zou kunnen zijn dat vrijstelling zou worden verleend zonder dat daarop aanspraak bestaat;
- aan goederen een andere bestemming te geven of te doen geven dan met het oog waarop de vrijstelling is verleend;
- andere goederen in de plaats te stellen of te doen stellen van die, waarop de vrijstelling betrekking heeft.

Verbodsbepalingen

2. (Vervallen)

Art. 14A. (Vervallen)

Art. 15. (Vervallen)

Strafsancties

Art. 16. Allen die uit hoofde van hun ambt of beroep betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van voorschriften, bij of krachtens deze landsverordening gegeven, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in die hoedanigheid bekend is geworden, voor zover zij niet uit hoofde van dat ambt of beroep tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

Geheimhouding

Art. 17. 1. Hij die opzettelijk de bij artikel 16 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie.

Opzettelijke
schending
geheimhouding

1. P.B. 2001/80 bepaalt dat hoofdstuk VIb van de Lv. P.B. 1997/301 vervalt, maar die Lv. kent dat hoofdstuk niet. De Raad van Beroep is van oordeel dat art. 13a dient ter vervanging van het oude art. 13b (zie RvB 2001/548-550).

2. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie.
3. Geen vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 17A. (Vervallen)

Misdrijven **Art. 18.** De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden als misdrijven beschouwd.

Opsporing **Art. 19.** 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Hoofdstuk VII **Slotbepalingen**

Citeertitel **Art. 20.** Deze landsverordening kan worden aangehaald als: “Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw”.

Inwerking treding **Art. 21.** Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling

AB 2013, GT
no. 680

Art. 1. Onder “bedrijf” wordt voor de toepassing van deze landsverordening verstaan een onderneming, welke toebehoort aan een hier te lande opgerichte naamloze vennootschap en die zich grondontwikkeling in Sint Maarten ten doel stelt, waarbij grote percelen braakliggende grond tot ontwikkeling worden gebracht door de aanleg van wegen en de bouw van onroerende zaken, al dan niet in combinatie met de aanleg of de bouw van gelegenheden tot vermaak en ontspanning en ten aanzien waarvan de verklaring bedoeld in het volgende artikel van kracht is.

Definitie

Art. 2. 1. Bij landsbesluit kunnen op verzoek van belanghebbende de bepalingen van deze landsverordening geheel of gedeeltelijk op een bedrijf van toepassing worden verklaard. De verklaring kan slechts worden gegeven, indien de ontwikkeling buiten de waarde van de grond een investering vergt van tenminste f. 2 000 000 en voorts indien verwacht mag worden, dat het bedrijf de economische activiteit en de werkgelegenheid in Sint Maarten belangrijk zal bevorderen.

Voorwaarden
voor facilititeit,
toekenning bij
landsbesluit

2. De investering, bedoeld in het voorgaande lid, dient binnen een tijdvak van ten hoogste vijf jaren na dagtekening van het landsbesluit, te hebben plaatsgehad.

3. Het landsbesluit wijst de percelen grond aan, die tot ontwikkeling zullen worden gebracht; het bepaalt binnen welk tijdvak de in de voorgaande leden bedoelde investering moet hebben plaatsgehad en voor welk tijdvak de verklaring zal gelden. Het landsbesluit kan voorts nadere voorwaarden stellen.

4. De verklaring kan bij landsbesluit worden ingetrokken, indien blijkt dat:

a. door of namens het bedrijf onjuiste gegevens zijn verstrekt, welke van invloed zijn geweest op de totstandkoming van het landsbesluit;

b. door of namens het bedrijf is gehandeld in strijd met de bepalingen van deze landsverordening of van het in het eerste lid bedoelde landsbesluit.

5. De intrekking geschiedt niet dan nadat het bedrijf in de gelegenheid is gesteld zich daarover te verklaren. Zij kan met terugwerkende kracht geschieden tot een bij het landsbesluit te bepalen datum.

Art. 2a. 1. Het verzoek als bedoeld in artikel 2, eerste lid, wordt ingediend op een door de Gouverneur vastgesteld formulier.

Voorgeschreven
formulier, infor-
matie-plicht

2. Belanghebbende is verplicht alle inlichtingen, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, als bedoeld in het eerste lid, te verschaffen.

Art. 3. 1. Krachtens deze landsverordening kan vrijstelling worden verleend van:

Vrijstellingen

a. de invoerrechten op de materialen en goederen bestemd voor de aanleg van wegen, de bouw van onroerende zaken en de aanleg of de bouw van gelegenheden tot vermaak en ontspanning op de in het landsbesluit aangewezen percelen grond;

b. de grondbelasting voor zolang en voorzover het bedrijf de percelen grond, die het tot ontwikkeling brengt, in eigendom of in erfpacht heeft en niet aan derden heeft verhuurd of op andere wijze het gebruik daarvan heeft afgestaan;

c. de gebruiksbelasting wegens het gebruiken van de bedrijfspercelen;

d. de winstbelasting op winsten behaald door het bedrijf uit de verkoop van de tot ontwikkeling gebrachte grond of van het erfpachtrecht daarop, met dien verstande dat ter zake van de winstbelasting een verminderd tarief wordt geheven welk tarief met inbegrip van de opcenten tenminste twee procent van de gerealiseerde winst bedraagt.

2. Het in het eerste lid bedoelde tijdvak bedraagt ten hoogste vijftien jaren.

3. In de verklaring kan onder meer worden bepaald dat:

a. de vrijstelling zal zijn beperkt tot de daarin aangegeven percentages;

b. de vrijstelling een of meer van de in het eerste lid genoemde belastingen zal omvatten;

c. de duur van de vrijstelling, met in achtneming van het gestelde in het tweede lid van dit artikel, voor de verschillende belastingen verschillend kan zijn.

4. De dividenden en andere winstuiteringen aan aandeelhouders en houders van andere op deel van de winst rechtgevend bewijzen, waarvan aan de Inspecteur der Belastingen wordt aangetoond, dat zij geheel afkomstig zijn van bedrijven en wel van winsten, welke

Dividend-uit-
kering

van winstbelasting zijn vrijgesteld, zijn, mits uitgedeeld binnen twee jaar na afloop van het boekjaar waarin de winst is gemaakt, vrijgesteld van inkomstenbelasting op de voet van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Zij worden bij de berekening van het bedrag der belasting geheel buiten beschouwing gelaten.

Aanmelding ten invoer	Art. 4. 1. Materialen en goederen als bedoeld in artikel 3 lid 1 onder a zijn vrijgesteld van invoerrechten indien zij ten invoer worden aangegeven onder vermelding van de bestemming der goederen en van datum en nummer van het landsbesluit bedoeld in artikel 2. 2. De aangifte ten invoer dient in duplo te geschieden.
Administratie-plicht, toegang gebouwen en terreinen, inzageplicht	Art. 5. 1. De belanghebbende is gehouden regelmatig in zijn administratie aantekening te houden van de met vrijstelling ingevoerde materialen en goederen volgens de door de Directeur der Belastingen of een door deze aangewezen ambtenaar gegeven voorschriften en aanwijzingen. 2. De belanghebbende is gehouden de Directeur der Belastingen of door deze aangewezen ambtenaren, telkens als zij dit verlangen, vrije toegang te verlenen tot de gebouwen en terreinen van het bedrijf, de daar aanwezige materialen en goederen te laten onderzoeken, inlichtingen dienaangaande te verstrekken en de hem gegeven aanwijzingen op te volgen en desgevraagd inzage te verlenen van registers, boeken, bescheiden en andere informatiedragers welke van belang kunnen zijn voor de uitvoering van deze landsverordening, een en ander op de wijze en binnen de termijn, door de betrokken ambtenaar te bepalen. 3. De bepalingen van de Algemene verordening I. U. en D. betreffende het betreden van gebouwen en terreinen zijn van overeenkomstige toepassing.
Overname bedrijf, wijziging tenaamstelling landsbesluit	Art. 6. 1. Wanneer een bedrijf wordt overgenomen en voortgezet door een ander, wordt het landsbesluit op verzoek van de meest gerede partij dienovereenkomstig gewijzigd. 2. Voor de toepassing van deze landsverordening treedt de latere rechthebbende in de plaats van de vorige rechthebbende.
Delegatie-bepaling	Art. 6a. 1. De minister is bevoegd richtlijnen te geven voor de uitvoering van deze landsverordening. 2. (Vervallen) 3. De in het eerste lid bedoelde richtlijnen worden in het Afkondigingsblad bekendgemaakt.
Bezwaar	Art. 6b. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen de beslissing op zijn verzoek als bedoeld in artikel 2, eerste lid, kan binnen twee maanden na dagtekening daarvan een bezwaarschrift indienen bij de minister. 2. De minister beslist op het bezwaarschrift binnen drie maanden na de datum van indiening. De beslissing is met redenen omkleed. 3. (Vervallen)
Beroep	Art. 6c. Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 6b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.
Geheimhouding	Art. 7. Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt, functie of taak, bij de uitvoering van deze landsverordening of in verband daarmee, nopens de zaken of werkzaamheden van wie ook, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan voor de toepassing van deze landsverordening of voor de heffing en invordering van enige in Sint Maarten geheven belasting nodig is.
Opzettelijke schending geheimhouding	Art. 8. 1. Hij die opzettelijk de bij artikel 7 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de tweede categorie. 2. Hij aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie. 3. Geen vervolging wordt ingesteld dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.
Misdrijven	Art. 9. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden als misdrijven beschouwd.

Art. 10. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: "Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling". Zij treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

Citeertitel en
inwerking
treding

Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen

§ 1. Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt verstaan onder:

- a. verwerken: de omzetting van grondstoffen of halffabrikaten tot een nieuw handelsproduct;
- b. bewerken: de omzetting of afwerking van halffabrikaten tot een nieuw handelsproduct;
- c. toegevoegde waarde: het verschil tussen de prijs af-fabriek, met uitzondering van de winstonslag van het gereed product, en de c.i.f. prijs van de ter vervaardiging van het handelsproduct gebezigde grondstoffen, halffabrikaten of producten;
- d. assembleren: het in elkaar zetten van producten tot een nieuw handelsproduct, met dien verstande dat, indien het nieuwe handelsproduct op de binnenlandse markt wordt afgezet, het percentage dat de hier te lande toegevoegde waarde uitmaakt van de prijs af-fabriek, met uitzondering van de winstonslag van het gereed product, gelijk aan of groter dan het geldende tarief van het op een soortgelijk ingevoerd handelsproduct geheven invoerrecht dient te zijn;
- e. industrie: een bedrijf dat hier te lande goederen verwerkt, bewerkt of assembleert tot een nieuw handelsproduct;
- f. olie-industrie: een industrie, gericht op olieraffinage dan wel op de vervaardiging van machines, ander materieel of onderdelen daarvan bestemd voor gebruik bij exploratie, winning of transport van olie en gas hier te lande of bij olieraffinage hier te lande.

§ 2. Vrijstellingen

Vrijstellingen

Art. 2. 1. Krachtens deze landsverordening kan vrijstelling worden verleend van:

- a. de winstbelasting op de voet van artikel 15, tweede lid van de Landsverordening op de Winstbelasting, met dien verstande dat ter zake van winstbelasting een verminderd tarief, als bedoeld in het vijfde lid van het genoemde artikel, wordt geheven, welk tarief met inbegrip van opcenten tenminste twee procent over de gerealiseerde winst bedraagt;
 - b en c. (Vervallen)
 - d. de grondbelasting op de bedrijfspanden van een industrie op de voet van artikel 2, eerste lid, aanhef en onder de letter h, van de Grondbelastingverordening;
 - e. (Vervallen)
- 2 en 3. (Vervallen)

Voorwaarden faciliteiten, verlening bij landsbesluit door gouverneur

Art. 3. 1. Een naamloze vennootschap welke hier te lande is opgericht om een industrie uit te oefenen kan, op een daartoe strekkend verzoekschrift, door de Minister van Financiën, hierna te noemen de minister, worden vrijgesteld van de in artikel 2 genoemde belastingen.

2. Het verzoek om vrijstelling van belasting wordt ingediend op een door de minister vastgesteld formulier.

3. Belanghebbende is verplicht alle inlichtingen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, als bedoeld in het eerste lid, te verschaffen.

4. De in het eerste lid bedoelde vrijstelling van belasting kan slechts worden verleend indien de te vestigen industrie:

- a. een investering vergt van tenminste f. 250 000;
 - b. naar verwachting zal bijdragen tot de verbreding van de economische basis van Sint Maarten en
 - c. aan tenminste vijf in Sint Maarten geboren Nederlanders blijvend werk zal verschaffen.
5. De minister kan op grond van bijzondere omstandigheden van het bepaalde in het vierde lid, onderdeel c, afwijken.
6. Op het verzoek om vrijstelling van belasting wordt bij landsbesluit beslist.

Duur vrijstelling

Art. 4. 1. De vrijstelling van belasting kan worden verleend voor een tijdvak van ten hoogste elf jaren, doch uiterlijk tot het jaar 2010.

2. In het landsbesluit kan onder meer worden bepaald dat:

- a. de vrijstelling zal zijn beperkt tot de daarin aangegeven percentages;
- b. de vrijstelling een of meer van de in artikel 2 genoemde belastingen zal omvatten;
- c. de duur van de vrijstelling, met in achtneming van het gestelde in het eerste lid van dit artikel, voor de verschillende belastingen verschillend kan zijn.

Art. 5. 1. In afwijking van het bepaalde in artikel 4, eerste lid, kan de vrijstelling van belasting ten behoeve van een industrie voor een tijdvak van ten hoogste vijftien jaren, doch uiterlijk tot het jaar 2015, worden verleend, indien:

Export-industrie

- a. tenminste negentig procent van de eindproducten van deze industrie aan het buitenland worden geleverd;
 - b. met de te vestigen industrie een investering is gemoeid van tenminste f. 1 000 000; en
 - c. (Vervallen).
2. Met een industrie als bedoeld in het eerste lid wordt gelijk gesteld een industrie waarvan tenminste negentig procent van haar eindproducten door een in dat lid bedoelde industrie wordt gebruikt voor verwerking, bewerking of assemblage tot nieuwe marktproducten dan wel aan het buitenland worden geleverd.
3. Het tijdvak, bedoeld in het eerste lid, wordt zonodig onder voorwaarden vastgesteld.

Art. 6 en 7. (Vervallen)

§ 3. Vrijstelling van de inkomstenbelasting op winstuitkeringen

Art. 8. De dividenden en andere winstuitkeringen aan aandeelhouders en houders van andere op een deel van de winst recht gevende bewijzen, waarvan ten genoegen van de Inspecteur der Belastingen wordt aangetoond, dat zij geheel afkomstig zijn van de winsten van naamloze vennootschappen, welke onderworpen zijn aan het in artikel 2, eerste lid onder de letter a genoemde verminderde tarief, zijn, mits uitgedeeld binnen twee jaren na afloop van het boekjaar waarin de winst is gemaakt, vrijgesteld van inkomstenbelasting op de voet van de Landsverordening op de inkomstenbelasting. Zij worden bij de berekening van het bedrag van de belasting geheel buiten beschouwing gelaten.

Dividend-
uitkering

§ 4. Administratieve bepalingen

Art. 9. 1. Een krachtens artikel 3 vastgesteld landsbesluit kan, de belanghebbende gehoord, worden ingetrokken, indien blijkt dat:

Intrekking
landsbesluit

- a. door of namens de belanghebbende onjuiste gegevens werden verstrekt, welke van invloed waren op de totstandkoming van het landsbesluit;
 - b. door of namens de belanghebbende is gehandeld in strijd met de bepalingen van deze landsverordening;
 - c. door of namens de belanghebbende is gehandeld in strijd met de bepalingen van de Landsverordening op de inkomstenbelasting, de Landsverordening op de Winstbelasting of de Landsverordening op de Loonbelasting;
 - d. het bedrijf is gestaakt dan wel niet meer voldoet aan het bepaalde in artikel 3, vierde lid, en indien het een industrie betreft als bedoeld in artikel 5, indien het niet meer voldoet aan het aldaar in het eerste lid of het in artikel 3, vierde lid, onderdelen b en c bepaalde.
2. Intrekking op grond van het in het eerste lid onder de letter a gestelde geschiedt met terugwerkende kracht tot en met de dag van de vaststelling van het landsbesluit. Intrekking op grond van het aldaar onder de letters b en c gestelde kan met terugwerkende kracht uiterlijk tot en met de dag van de vaststelling van het landsbesluit geschieden.
3. Indien de industrie wordt overgenomen en voortgezet door een andere naamloze vennootschap, welke voldoet aan het bepaalde in artikel 3 of indien het een industrie betreft als bedoeld in artikel 5, in artikel 3 met uitzondering van het vierde lid, onderdeel a, en in artikel 5, wordt het landsbesluit op verzoek van de meest gereede partij dienovereenkomstig gewijzigd. Voor de toepassing van deze landsverordening treedt de latere rechthebbende in de plaats van de voorgaande.

Art. 10. (Vervallen)

Art. 11. 1. (Vervallen)

2. De belanghebbende is gehouden de minister of door deze aangewezen ambtenaren, telkens wanneer zij dit verlangen, vrije toegang te verlenen tot de gebouwen en terreinen van het bedrijf, de daar aanwezige goederen te laten onderzoeken, inlichtingen dienaangaande te verstrekken, de hem gegeven aanwijzingen op te volgen en desgevraagd inzage te verschaffen van registers, boeken, bescheiden en andere informatiedragers die van belang kunnen zijn voor de uitvoering van deze landsverordening, een en ander op de wijze en binnen de termijn, door de betrokken ambtenaar te bepalen.

Administra-
tie-plicht, toe-
gang gebouwen
en terreinen,
inzageplicht

Strafsancties	§ 5. Verbodsbepalingen
	Art. 12. 1. Het is verboden: a. onjuiste of onvolledige gegevens te verstrekken, waarvan het gevolg zou kunnen zijn dat vrijstelling zou worden verleend zonder dat daarop aanspraak bestaat; b. aan goederen een andere bestemming te geven of te doen geven dan met het oog waarop de vrijstelling is verleend; c. andere goederen in de plaats te stellen of te doen stellen van die waarop de vrijstelling betrekking heeft. 2. (Vervallen)
Delegatie-bepaling	§ 5a. Bijzondere bepalingen
	Art. 12a. 1. De minister is bevoegd richtlijnen te geven voor de uitvoering van deze landsverordening. 2. De in het eerste lid bedoelde richtlijnen worden zoveel mogelijk afgestemd op de economische ontwikkeling van het land. 3. De in het eerste lid bedoelde richtlijnen worden in het Afkondigingsblad bekend gemaakt.
Bezwaar	§ 5b. Bezwaar tegen de beslissing
	Art. 12b. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen de beslissing op zijn verzoek als bedoeld in artikel 3, kan binnen twee maanden na dagtekening daarvan een bezwaarschrift indienen bij de minister. 2. De minister beslist op het bezwaarschrift binnen drie maanden na de datum van indiening. De beslissing is met redenen omkleed. 3. (Vervallen)
Beroep	Art. 12c. Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 12b, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.
Opzet	§ 6. Strafbepalingen
	Art. 13. Het opzettelijk niet voldoen aan een krachtens het eerste of het tweede lid van artikel 11 gestelde verplichting wordt gestraft met hetzij gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en een geldboete van de vierde categorie, hetzij met een van deze straffen.
Geheimhouding	Art. 14. 1. Allen die uit hoofde van hun ambt of beroep betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van voorschriften, zijn geweest bij de uitvoering van voorschriften, bij of krachtens deze landsverordening gegeven, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in die hoedanigheid bekend is geworden, voor zover zij niet uit hoofde van dat ambt of beroep tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn. 2. Hij die opzettelijk de bij het eerste lid opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de tweede categorie. 3. Hij aan wiens schuld schending van de verplichting tot geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie. 4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van de bestuurder en, indien er meer bestuurders zijn, van een der bestuurders van de naamloze vennootschap ten aanzien van welke de geheimhouding geschonden is.
Misdrijven	Art. 15. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden als misdrijven beschouwd.
Opsporing	Art. 16. 1. Met de opsporing van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant. 2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

§ 7. Slotbepaling

Art. 17. Deze landsverordening kan worden aangehaald als ‘Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen’.

Citeertitel

Art. 18. 1. Deze landsverordening treedt, behoudens het bepaalde in het volgende lid, in werking met ingang van een nader bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Inwerking
treding

2. Artikel 7, derde lid treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van de afkondiging van deze landsverordening en werkt terug tot en met 1 oktober 1985.

3. Een vrijstelling van belastingen, door de Gouverneur verleend ingevolge de bepaling van artikel 7, derde lid, kan een periode betreffen welke op 1 oktober 1985 ingaat.

Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten Belasting op bedrijfsomzetten 1997

AB 2013,
GT 155

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan **Definities** onder:

- a. Minister: de Minister van Financiën;
 - b. heffingsgebied: het grondgebied van Sint Maarten, bedoeld in artikel 1, van de Staatsregeling;
 - c. bedrijfsomzet: het totaal van de vergoedingen dat een ondernemer ontvangt voor de in het kader van zijn onderneming verrichte leveringen van goederen en diensten;
 - d. ondernemer: een ieder die een bedrijf of beroep zelfstandig uitoefent alsmede een ieder die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen;
 - e. goederen: alle lichamelijke zaken, met uitzondering van water, electriciteit en gas;
 - f. diensten: alle prestaties niet zijnde leveringen van goederen die tegen vergoeding worden verricht;
 - g. vergoeding: al hetgeen ter zake van het leveren van een goed of het verrichten van een dienst wordt ontvangen. Onder vergoeding wordt voorts niet begrepen rente wegens het ter beschikking stellen van gelden.
2. Onder ondernemer als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, worden niet verstaan offshorebedrijven en offshorebanken, voorzover zij offshore-activiteiten verrichten en in het bezit zijn van een ontheffing krachtens de artikelen 9 tot en met 15 van de Landsverordening Deviezenverkeer.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald, dat publiekrechtelijke lichamen die, anders dan als ondernemer, prestaties verrichten welke uit hun aard ook door ondernemers kunnen worden verricht, met betrekking tot die prestaties als ondernemer worden aangemerkt.
4. Onder diensten als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, worden niet verstaan de diensten verleend aan lichamen als bedoeld in het tweede lid, die door advocaten, juridische- en belastingadviseurs, administratie- en trustkantoren, accountants, banken en notarissen als zodanig worden verricht;
5. Indien de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, niet of niet geheel uit een geldsom bestaat, wordt voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingevolge deze landsverordening, de totale waarde van de tegenprestatie in het economisch verkeer aangemerkt als de vergoeding.
6. Indien de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, onderdeel g, minder bedraagt dan de waarde in het economisch verkeer van de verrichte levering of verleende dienst, wordt de vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingevolge deze landsverordening gesteld op de waarde in het economisch verkeer.
7. De vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting ingevolge deze landsverordening wordt ingeval van een levering als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onderdeel d, gesteld op het bedrag dat voor de goederen zou worden ontvangen, indien deze op het tijdstip van de levering zouden worden aangeschaft of voortgebracht in de toestand waarin zij zich op dat tijdstip bevinden.

Art. 2. Onder de naam belasting op bedrijfsomzetten wordt een belasting geheven over:

- a. bedrijfsomzetten die door in het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemers in het kader van hun onderneming in het heffingsgebied worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten; en
- b. bedrijfsomzetten die door buiten het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemers in het kader van hun onderneming worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten , voorzover:
 - 1e. de leveringen zijn verricht binnen het heffingsgebied; dan wel
 - 2e. de diensten worden genoten binnen het heffingsgebied.

**Grondslag
heffing**

Art. 3. (Vervallen)

Hoofdstuk II

Belastingheffing over bedrijfsomzetten

Afdeling 1. Definitie belastbaar feit

Leveringen van goederen

Art. 4. 1. Als leveringen van goederen worden aangemerkt:

- a. de eigendomsoverdracht van goederen ingevolge een overeenkomst;
- b. de afgifte van goederen ingevolge een overeenkomst van huurkoop of financiële leasing;
- c. de eigendomsovergang van goederen die het onderwerp uitmaken van een overeenkomst tot het aanbrengen van die goederen aan een ander goed;
- d. het beschikken over goederen voor andere dan bedrijfsdoeleinden, ten gevolge waarvan de goederen het bedrijfsvermogen verlaten;
- e. de eigendomsovergang van goederen ingevolge een vordering door of namens de overheid.

2. Goederen welke worden geleverd door tussenkomst van een commissionair of dergelijke ondernemer die overeenkomsten sluit op eigen naam maar op order en voor rekening van die ander, worden geacht aan en vervolgens door die ondernemer te zijn geleverd.

Afdeling 2. Plaats van de belastbare handeling

Plaats waar bedrijfsomzet wordt gerealiseerd

Art. 5. 1. De plaats waar een bedrijfsomzet wordt gerealiseerd is de plaats waar de ondernemer die de bedrijfsomzet realiseert woont of is gevestigd dan wel een vaste inrichting heeft van waaruit hij leveringen van goederen of diensten in het kader van zijn onderneming verricht. Of een ondernemer in het heffingsgebied woont of is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. De plaats waar een levering wordt verricht, is:

- a. ingeval het goed in verband met de levering wordt vervoerd, de plaats waar het vervoer aanvangt;
 - b. in andere gevallen, de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van levering.
3. Buiten het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemers die in artikel 2, onder b, bedoelde gevallen leveringen en diensten verrichten aan een binnen het heffingsgebied wonende of gevestigde afnemer, worden geacht voor deze prestaties domicilie te hebben gekozen ter Inspectie der Belastingdienst.

Afdeling 3. Maatstaf en tarief van heffing

Maatstaf van heffing

Art. 6. 1. De belasting wordt berekend over de bedrijfsomzet die de ondernemer in het kader van zijn onderneming in het heffingsgebied heeft gerealiseerd.

2. Bedragen die de ondernemer op naam en voor rekening van zijn afnemer heeft betaald aan een derde behoren niet tot de bedrijfsomzet.

Tarief

Art. 7. 1. Het tarief van de belasting bedraagt 5 percent.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het in het eerste lid genoemd tarief, worden gewijzigd.

3. Binnen zes maanden na het in werking treden van een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het tweede lid, wordt een ontwerp aan de Staten aangeboden om het in dat landsbesluit bepaalde, bij landsverordening te bekrachtigen.

4. Indien de ontwerp-landsverordening, bedoeld in het derde lid, niet binnen de in dat lid genoemde termijn wordt ingediend alsmede indien de ontwerp-landsverordening wordt ingetrokken, vervalt het in het tweede lid bedoelde landsbesluit van rechtswege met ingang van de dag na het verstrijken van bedoelde termijn onderscheidenlijk van die na de intrekking. Indien de Staten de ontwerp-landsverordening niet goedkeuren, wordt het landsbesluit onverwijld ingetrokken. Wordt het ontwerp tot landsverordening verheven, dan wordt het landsbesluit ingetrokken op het tijdstip van het in werking treden van die landsverordening.

Afdeling 4. Vrijstellingen

Vrijstellingen

Art. 8. 1. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan een in het heffingsgebied gevestigde ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door de verhuur aan in het heffingsgebied woonachtige particulieren van onroerende zaken, welke zijn ingericht en bestemd voor permanente bewoning. Of een particulier in het heffingsgebied woont, wordt naar omstandigheden beoordeeld.

2. Vrijstelling van belasting wordt onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet dat wordt gerealiseerd

door levering van onroerende zaken voorzover terzake van die levering overdrachtsbelasting is betaald.

3. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet dat wordt gerealiseerd door het verkopen van loten als bedoeld in de Landsloterijverordening 1949 (P.B. 1965, no. 122).

4. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door het verrichten van vervoersdiensten door middel van luchtvaartuigen of zeeschepen. Onder zeeschepen worden verstaan alle vaartuigen, gebruikt of geschikt om te worden gebruikt als middel van vervoer te water met uitzondering van pleziervaartuigen.¹

5. Vrijstelling van belasting wordt, onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, verleend voor bedrijfsomzetten die door ziekenhuizen, laboratoria voor medisch onderzoek, artsen, tandartsen, tandtechnici, verpleeg- en verloskundigen, fysio- en oefentherapeuten, chiropractors, logopedisten, diëtisten, psychologen en podotherapeuten als zodanig worden gerealiseerd.

6. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door levering van brandstoffen, smeermiddelen en andere vloeistoffen, bestemd voor de voortstuwing, smering en ander technisch gebruik aan boord van zeeschepen, bedoeld in het vierde lid, of luchtvaartuigen die als openbaar vervoermiddel worden gebruikt voor personen- of goederenvervoer naar en van het buitenland alsmede door het verrichten van diensten ten behoeve van de in dit lid bedoelde zeeschepen of luchtvaartuigen. Deze vrijstelling is ook van toepassing op oorlogsschepen en luchtvaartuigen.²

7. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door de levering van brandstoffen aan gas-, elektriciteits- en waterleidingbedrijven.

8. Vrijstelling van belasting wordt, onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan een in een economische zone als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening economische zones 2000 (P.B. 2001, no. 18) gevestigde ondernemer die een aardolie-op en overslagstation met bijbehorende faciliteiten exploiteert kan aantonen, dat hij het heeft gerealiseerd door de levering van goederen die naar een bestemming buiten het heffingsgebied worden vervoerd of het in bedoelde economische zone verrichten van diensten als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, van de Landsverordening economische zones 2000 voornoemd.

9. Vrijstelling van belasting wordt verleend voorzover de ondernemer kan aantonen dat de bedrijfsomzet is gerealiseerd door de levering van geneesmiddelen voor mensen op recept van een arts in de zin van de Landsverordening regelende de uitoefening van de geneeskunde (P.B. 1958, no. 174).

10. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer aan kan tonen dat hij dat heeft gerealiseerd in de zelfstandige uitoefening van zijn beroep als bus- of taxichauffeur alsmede door het verrichten van schoolbusdiensten.

11. Vrijstelling van belasting wordt, onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorwaarden, verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer aan kan tonen dat hij dat heeft gerealiseerd door de levering van goederen en het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Nederland, Curaçao of Aruba komen alsmede in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen.

12. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer aan kan tonen dat die is gerealiseerd door de verzorging van postzendingen, die de houder van de concessie ingevolge het bepaalde bij en krachtens artikel 2, tweede lid, van de Postlandsverordening 1998 (P.B. 1997 no. 319), verplicht is te vervoeren.

13. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat die is gerealiseerd door diensten, die in een zee- of luchthavengebied worden verricht met betrekking tot in het heffingsgebied binnenkomende

1. Zie aanschrijving 2012, no. 1042 zoals hierna opgenomen.

2. Zie aanschrijving 2012, no. 1042 zoals hierna opgenomen.

en uitgaande goederen.³

14. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat die is gerealiseerd door de verzorging van niet-commercieel onderwijs alsmede congressen die voor ten minste 90 percent worden bijgewoond door niet-ingezetenen.

15. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat die is gerealiseerd door levering van medische kunst- en hulpmiddelen. Onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen - daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden, alsmede krukken - kunstgebitten, kunsttanden, kunstogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel.

16. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het gerealiseerd is door de verhuur van hotelkamers en appartementen, indien en voorzover over de gehele opbrengst daarvan logeergastenbelasting is betaald op grond van de Logeergastenbelastingverordening.

17. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het gerealiseerd is door de levering van brood, suiker, zout, melk, eieren, boter, bakolie, babyvoeding, luiers, toiletpapier, rijst, bonen, aardappelen, graan, meel, kip en fruit.

18. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door het gelegenheid geven tot deelname aan casinospelen.

19. Vrijstelling van belasting wordt, onder bij ministeriële regeling met algemene werking te stellen voorschriften, verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzetten waarvan een in een economische zone als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening economische zones 2000 gevestigde ondernemer kan aantonen, dat het is gerealiseerd door de levering van goederen die naar een bestemming buiten het heffingsgebied worden vervoerd of door het verrichten van diensten als bedoeld in artikel 1 van genoemde landsverordening.

20. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan een in het heffingsgebied gevestigde ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door leveringen en diensten, bemiddeling daaronder begrepen maar met uitzondering van bewaring en beheer, betreffende waardepapier, bank- en muntbiljetten en munten die in enig land de hoedanigheid van wettig betaalmiddel bezitten, met uitzondering van bankbiljetten en munten, welke gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of een verzamelwaarde hebben. Onder waardepapieren wordt niet verstaan documenten die goederen vertegenwoordigen, rechten op onroerende zaken, de zakelijke rechten die aan de rechthebbende de bevoegdheid verschaffen om een onroerende zaak te gebruiken en de deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit rechtens of in feite recht geven op de eigendom of het genot van een onroerende zaak of een deel daarvan.

Vrijstelling
bedrijfsomzet
uit export

Art. 9. 1. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan een exportondernemer kan aantonen dat hij dat heeft gerealiseerd door de levering van goederen aan buiten het heffingsgebied wonende of gevestigde afnemers, waarbij de goederen in het kader van die levering door of in opdracht van de ondernemer zijn verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten het heffingsgebied.

2. In afwijking van het bepaalde in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, wordt het grondgebied van het eiland Sint Maarten dat niet behoort tot het grondgebied van Sint Maarten voor de toepassing van dit artikel aangemerkt als behorende tot het heffingsgebied.

3. Ten einde het recht op de in het eerste lid genoemde vrijstelling aan te tonen dient de ondernemer ter zake van de in het eerste lid genoemde leveringen in zijn administratie te beschikken over:

a. een dubbel van de uitgereikte factuur met een duidelijke specificatie van de hoeveelheid en soort van de geleverde goederen, de te ontvangen vergoeding en de naam en het adres van de afnemer,

b. een betalingsbewijs,

c. de vervoersdocumenten waaruit blijkt dat de goederen het heffingsgebied daadwerkelijk

3. Zie aanschrijving 2012, no. 1042 zoals hierna opgenomen.

hebben verlaten,

d. een kopie van het door de bevoegde autoriteiten afgetekende landings- of invoerdocument van het land waarnaar de goederen zijn vervoerd dan wel ten genoegen van de Inspecteur een verklaring van het land van bestemming dat de goederen hun bestemming daadwerkelijk hebben bereikt.

Afdeling 5. Wijze van heffing

Art. 10. 1. De belasting wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop de vergoedingen voor de leveringen en diensten waarmee de bedrijfsomzet wordt gerealiseerd, geheel of gedeeltelijk worden ontvangen.

Tijdstip
ontstaan belasting
schuld

2. In afwijking van het eerste lid kan de Inspecteur op verzoek van de ondernemer bij vergunning toestaan dat de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop een factuur wordt uitgereikt terzake van de levering of de dienst waarmee bedrijfsomzet wordt gerealiseerd.

3. Voor de toepassing van het tweede lid is de ondernemer verplicht terzake van alle leveringen en diensten een genummerde en gedagtekende factuur uit te reiken, waarin op duidelijke en overzichtelijke wijze zijn vermeld:

- a. de dag waarop de levering of de dienst wordt verricht;
- b. de naam en het adres van de ondernemer die de levering of de dienst verricht;
- c. naam en adres van de afnemer aan wie de levering of de dienst wordt verricht;
- d. een duidelijke omschrijving van de geleverde goederen of van de dienst;
- e. de hoeveelheid van de geleverde goederen;
- f. de vergoeding.

4. Voor de toepassing van het tweede lid moet de ondernemer de factuur uitreiken binnen vijftien dagen na de maand waarin de levering of de dienst is verricht. De ondernemer is verplicht een dubbel van de uitgereikte factuur op te maken.

5. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden nadere regels gesteld met betrekking tot de toepassing van het tweede, derde en vierde lid.

Art. 11. 1. De belasting wordt geheven van de ondernemer die de bedrijfsomzet realiseert.

Belasting-plichtige

2. In afwijking van het eerste lid, wordt de belasting in artikel 5, derde lid, bedoelde gevallen, geheven van de afnemer voorzover deze een binnen het heffingsgebied gevestigde ondernemer is, indien:

- a. de buiten het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemer en de afnemer daartoe gezamenlijk een schriftelijk verzoek indienen bij de inspecteur; of
- b. de buiten het heffingsgebied wonende of gevestigde ondernemer de verschuldigde belasting niet op aangifte heeft voldaan.

Art. 12. 1. De in een tijdvak van een kalendermaand verschuldigde belasting moet op aangifte worden voldaan.

Betaling op
aangifte

2. Voor de natuurlijke persoon die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder d, kan op diens verzoek het tijdvak worden gesteld op een kalenderjaar.

3. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden een vereenvoudigde wijze van het doen van aangifte toestaan.

Hoofdstuk III t/m VI (Vervallen)

Art. 13 t/m 40. (Vervallen)

Hoofdstuk VII Invordering

Afdeling 1. Algemeen

Art. 41. 1. De Landsontvanger is belast met de invordering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde belasting, interesten, boeten en kosten van vervolging.

Bevoegdheid
Lands-
ontvanger

2. Naast de bevoegdheden die de Landsontvanger heeft ingevolge deze landsverordening beschikt hij ook over de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.

Art. 42. 1. De toerekening van de betalingen geschiedt achtereenvolgens aan:

Toerekening
van betalingen

- a. de kosten;

- b. de interesten;
- c. de boeten;
- d. de oudste van de openstaande aanslagen.
- 2. De Landsontvanger is verplicht voor iedere contante betaling schriftelijk kwijting te verlenen.

Afdeling 2. Invordering in eerste aanleg

Uitreiking
aanslagbiljet

Art. 43. 1. De Landsontvanger bezorgt het door de Inspecteur opgemaakte, voor de belastingsschuldige bestemde, aanslagbiljet ter post of reikt het hem uit nadat hij het van een dagtekening heeft voorzien.

2. Een aanslag is door de belastingplichtige in zijn geheel verschuldigd.

Invorder-
baar-heid
aanslag

Art. 44. Een aanslag is invorderbaar één maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Onmiddellijke
invorder-
baar-heid
aanslag

Art. 45. In afwijking van artikel 44 is een aanslag van de belastingsschuldige terstond invorderbaar indien:

- a. de belastingsschuldige in staat van faillissement is verklaard;
- b. de Landsontvanger aannemelijk maakt dat gegronde vrees bestaat dat goederen van de belastingsschuldige zullen worden verduisterd;
- c. de belastingsschuldige Sint Maarten metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats buiten Sint Maarten, tenzij hij aannemelijk maakt dat de schuld kan worden verhaald;
- d. op goederen waarvoor een belastingsschuld kan worden verhaald, beslag is gelegd voor zijn belastingsschuld;
- e. goederen van de belastingsschuldige worden verkocht ten gevolge van een beslaglegging namens derden.

Afdeling 3. Dwanginvordering

Aanmaning

Art. 46. 1. Indien de belastingsschuldige door hem verschuldigde belasting, interesten, boeten of kosten niet binnen de gestelde termijn betaalt, maant de Landsontvanger hem schriftelijk aan om alsnog binnen tien dagen na de dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de belastingsschuldige anders door de middelen bij de wet bepaald tot betaling zal worden gedwongen.

2. Voor het verzenden van de aanmaning brengt de Landsontvanger de nalatige ten behoeve van 's Lands kas aanmaningskosten als bedoeld in de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, no. 246) in rekening.

3. Tegen het in rekening brengen van aanmaningskosten kan de belastingsschuldige binnen tien dagen na de dagtekening van de aanmaning een bezwaarschrift indienen bij de Landsontvanger. Hoofdstuk V is van overeenkomstige toepassing.⁴

Dwangschrift

Art. 47. Indien de belastingsschuldige na de aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van de verschuldigde belasting, interesten, boeten of kosten geschieden door middel van dwangschriften overeenkomstig de regels van de landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen.

Fiscaal voor-
recht

Art. 48. 1. Sint Maarten heeft een voorrecht op alle roerende en onroerende goederen van de belastingsschuldige.

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van de bevoorrechte schulden, genoemd in de artikelen 1165, onder 1°, en 1175, onder 1°, van het Burgerlijk Wetboek. Het voorrecht gaat niet boven hypotheek.

Uitstel van
betaling

Art. 49. 1. De Landsontvanger kan onder door hem te stellen voorwaarden aan een belastingsschuldige voor een bepaalde tijd schriftelijk uitstel van betaling verlenen. Gedurende het uitstel vangt de dwanginvordering niet aan, dan wel wordt deze geschorst.

2. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

3. Vanaf de dag waarop de betalingsverplichting is ontstaan, wordt interest berekend, ongeacht of de Landsontvanger uitstel heeft verleend. Het percentage van de interest is

4. Dit hoofdstuk is inmiddels vervallen.

gelijk aan dat van de wettelijke interessen.

Art. 50. Een ieder die gelden aan de belastingschuldige toekomende onder zich heeft alsmede een ieder die schuldenaar is van opeisbare vorderingen van deze, is verplicht op de daartoe gedane vordering van de Landsontvanger, voor zover de gelden onder hem berustend of door hem verschuldigd strekken voor rekening van de belastingschuldige, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hem beslag is gelegd of verzet gedaan is terzake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Lands kas is toegekend. Hij is zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat hij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hem verschuldigde overgaat.

Vereenvoudigd
fiscaal derden-
beslag

Art. 51. 1. Het recht tot dwanginvordering verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag volgende op die waarop de aanslag geheel invorderbaar is dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaren na aanvang van de dag volgende op die waarop de laatste akte van vervolging ter zake van die aanslag aan de belastingschuldige is betekend.

Verjaring
dwang-
invordering

2. De verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na de aanvang van die termijn:

- a. de belastingschuldige uitstel van betaling heeft;
- b. de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt;
- c. de belastingschuldige surséance van betaling heeft;
- d. de belastingschuldige in staat van faillissement verkeert.

Hoofdstuk VIII

Hoofdelijke aansprakelijkheid

Art. 52. Indien ten onrechte geen of te weinig belasting is geheven, door toedoen van een ander dan de ondernemer, is die ander hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting, de boeten, de interest en kosten.

Te weinig be-
lasting geheven
door toedoen
derde

Hoofdstuk IX

Strafbepalingen

Art. 53. Met een geldboete van de derde categorie wordt gestraft degene die niet voldoet aan de verplichtingen, die hem zijn opgelegd krachtens artikelen 10, derde en vierde lid of aan de verplichtingen en voorwaarden, bedoeld in artikel 12.

Delicts-om-
schrijving
overtredingen

Art. 54 t/m 61. (Vervallen)

Hoofdstuk X (Vervallen)

Art. 62 t/m 65. (Vervallen)

Hoofdstuk XI

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 66. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.
2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Delegatie-be-
paling

Art. 67. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1997.

Inwerking
treding
Citeertitel

Art. 68. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997.

AB 2013, GT
no. 695

Regeling vaststelling voorwaarden vrijstelling bij levering onroerende zaken

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 8, lid 2 LBBO.

**Voorwaarde
vrijstelling**

Art. 1. De vrijstelling voor bedrijfsomzet die is gerealiseerd door de levering van een onroerende zaak voorzover terzake van die levering overdrachtsbelasting is betaald wordt verleend onder de voorwaarde dat de ondernemer die de bedrijfsomzet realiseert bij zijn aangifte een kopie van de akte van overdracht overlegt tesamen met het CRIB nummer van de verkrijger van de onroerende zaak.

Publicatie

Art. 2. (Vervallen)

**Inwerking
treding en
citeertitel**

Art. 3. 1. (regelt de inwerkingtreding)

2. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling vaststelling voorwaarden vrijstelling bij levering onroerende zaken.

Regeling vrijstelling BBO medische beroepsbeoefenaren

MR met algemene werking van de ter uitvoering van art. 8, lid 5 LBBO.

AB 2013, GT
no. 697

Art. 1. Op de toepassing van artikel 8, vijfde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) kunnen slechts een beroep doen de aldaar bedoelde personen die gediplomeerd zijn en ingeschreven staan bij het Departement van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

Toepassing
vrijstelling

Art. 2. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding

Art. 3. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling vrijstelling BBO medische beroepsbeoefenaren.

Citeertitel

AB 2013, GT
no. 696

Regeling vaststelling nadere regels inzake factuurstelsel BBO

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 10, lid 5 LBBO.

Schriftelijk
verzoek

Art. 1. De ondernemer die verkiest de belasting op bedrijfsomzetten te voldoen op basis van de door hem uitgereikte facturen is verplicht hiertoe een schriftelijk verzoek in te dienen bij de Inspecteur.

Oninbare
facturen

Art. 2. Indien het op de factuur vermelde bedrag niet of niet geheel wordt ontvangen kan de ondernemer het niet ontvangen bedrag aftrekken van de bedrijfsomzet in de maand waarin hij de factuur als oninbaar afboekt.

Oninbare
factuur alsnog
betaald

Art. 3. Indien de ondernemer, nadat hij de factuur als oninbaar heeft afgeboekt alsnog een betaling op de factuur ontvangt, dient hij deze betaling in het tijdvak dat deze wordt ontvangen als gerealiseerde bedrijfsomzet aan te geven.

Creditfactuur

Art. 4. Indien een ondernemer een creditfactuur uitreikt kan hij het op deze creditfactuur vermelde bedrag in mindering brengen op de bedrijfsomzet van het tijdvak waarin hij de creditfactuur uitreikt, mits hij het op de creditfactuur vermelde bedrag nog niet heeft ontvangen dan wel, indien hij dit bedrag wel heeft ontvangen, hij dit bedrag binnen een maand na uitreiking van de creditfactuur terugbetaalt.

Maximum-be-
drag

Art. 5. Het maximumbedrag dat een ondernemer op grond van deze regeling in een tijdvak kan aftrekken is gelijk aan de in dat tijdvak gerealiseerde bedrijfsomzet.

Resterende
bedrag

Art. 6. Indien een ondernemer in een tijdvak de niet-ontvangen en de gecrediteerde bedragen niet geheel af kan trekken van zijn gerealiseerde bedrijfsomzet kan hij het resterende bedrag in mindering brengen in het eerstvolgende tijdvak.

Eisen boekhou-
ding

Art. 7. De ondernemer dient zijn boekhouding zodanig in te richten dat bij controle op eenvoudige wijze is na te gaan welke bedragen van de gerealiseerde bedrijfsomzet zijn afgetrokken, op welke facturen deze bedragen betrekking hebben en welke betaling op deze facturen hebben plaatsgevonden zowel voor als na de afboeking van de factuur.

Publicatie

Art. 8. (Vervallen)

Inwerking
treding en
citeertitel

Art. 9. 1. (regelt de inwerkingtreding)

2. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling vaststelling nadere regels inzake factuurstelsel BBO.

Regeling vrijstelling belasting bedrijfsomzetten donorprojecten

AB 2013, GT
no. 700

MR met algemene werking van de ter uitvoering van artikel 8, lid 11 LBBO.

Art. 1. Het recht op vrijstelling als bedoeld in artikel 8, elfde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no.210) wordt door de ondernemer aangetoond middels overlegging van een verklaring aan de Inspecteur waaruit blijkt, dat het prestaties betreffen voor projecten die voor rekening komen van de in genoemd artikellid bedoelde donoren.

Toepassing
vrijstelling

Art. 2. (regelt de inwerkingtreding)

Inwerking
treding

Art. 3. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling vrijstelling belasting bedrijfsomzetten donorprojecten.

Citeertitel

Aanschrijving waardepapieren en overdracht onderneming

Heffing van Belasting op Bedrijfsomzetten ter zake handelingen inzake waardepapieren en de overdracht van een onderneming

De toepassing van de wettelijke bepalingen ter zake de heffing van belasting op bedrijfsomzetten aangaande handelingen inzake waardepapieren en de overdracht van een onderneming leidt in de praktijk tot ernstige bezwaren. De vragen die mij hierover hebben bereikt geven aanleiding om bij aanschrijving te regelen dat geen belasting geheven wordt van de bedrijfsomzet die gerealiseerd wordt met het verrichten van dergelijke prestaties. Bovengenoemde prestaties behoren in principe niet in de heffing te worden betrokken, aangezien bij deze prestaties geen sprake is van verbruik. De belasting op bedrijfsomzetten is een verbruiksbelasting en dit houdt in dat de bestedingen aan goederen en diensten belast dienen te worden.

Handelingen inzake waardepapieren

Op grond van de huidige wetgeving zijn de handelingen, inclusief bemiddeling, inzake effecten en andere waardepapieren belast met belasting op bedrijfsomzetten.

Vooruitlopend op een wetswijziging keur ik goed, dat handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, uitgezonderd bewaring en beheer, inzake effecten, deelnemingen in vennootschappen of verenigingen, obligaties en andere waardepapieren, met uitzondering van:

- documenten die goederen vertegenwoordigen;
- rechten op onroerende zaken;
- de zakelijke rechten die aan de rechthebbende de bevoegdheid verschaffen om een onroerende zaak te gebruiken;
- de deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit rechtens of in feite recht geven op de eigendom of het genot van een onroerende zaak of een deel daarvan vrijgesteld zijn van de heffing van belasting op bedrijfsomzetten.

Onder waardepapieren wordt verstaan: aandelen, aandelenopties, spaarbiljetten e.d. Het zijn verhandelbare papieren die in het leven zijn geroepen om het geld en goederenverkeer te bevorderen.

Handelingen met betrekking tot documenten die goederen vertegenwoordigen, zijn niet vrijgesteld van belasting. De levering van die papieren wordt gelijkgesteld met de levering van goederen die ze vertegenwoordigen.

De vrijstelling geldt ook niet voor bijvoorbeeld kwitantiebonnen, kortingsbonnen, wissels, promessen, of accepten, en andere schuldverordeningen welke voortvloeien uit handels- of kredietverleningstransacties.

Het begrip 'handelingen' dient in dit kader ruim te worden uitgelegd. De vrijstelling is van toepassing op alle prestaties, uitgezonderd bewaring en beheer, die betrekking hebben op effecten en andere waardepapieren. Daarbij doet het er niet toe of het gaat om de uitgifte, de overdracht, de verwisseling of de splitsing van de desbetreffende stukken, dan wel om de instandhouding, de wijziging, de realisering of het tenietgaan van de in die stukken belichaamde rechten.

Het verstrekken van adviezen op het gebied van beleggen in aandelen e.d. is niet vrijgesteld.

Overdracht van een onderneming

Indien een onderneming of een deel daarvan aan een ander wordt overgedragen, die de onderneming of het deel daarvan voortzet, zodat in feite de onderneming of het deel ervan blijft voortbestaan, maar alleen in de persoon van de ondernemer wijziging komt, worden een aantal leveringen en diensten verricht. De overdracht van een onderneming of van een deel ervan betekende immers dat de bedrijfsmiddelen, de voorraden, de vergunningen, enz., worden overgedragen aan een ander. Een zodanige overdracht zal zich ook voordoen bij wijziging van de rechtsvorm van een onderneming, bijvoorbeeld indien een vennootschap onder firma wordt omgezet in een NV. Op grond van de huidige wettelijke bepalingen inzake de belasting op bedrijfsomzetten zijn dergelijke prestaties belast. Bij overdracht van een onderneming is belastingheffing niet op zijn plaats, gelet op het gegeven dat de belasting

op bedrijfsomzetten een verbruiksbelasting is. Om deze reden kan ik mij er mede verenigen dat geen belasting wordt geheven bij de overgang van het geheel of een deel van een algemeenheid van goederen, al dan niet tegen vergoeding of in de vorm van een inbreng in een vennootschap en waarbij degene op wie de goederen overgaan in de plaats treedt van de overdrager. Er dient uiteraard wel sprake te zijn van de overdracht van een onderneming. Daar is pas sprake van als het een geheel of een gedeelte van een algemeenheid van goederen betreft. Het moet gaan om de overdracht van een "going concern": een geheel van activa en passiva dat een onderneming kan vormen in het economisch verkeer. Van overdracht van een onderneming of een deel daarvan is sprake bij:

- verkoop van een bedrijf aan een derde;
- inbreng in een vennootschap;
- een juridische fusie waarbij het gehele vermogen van een rechtspersoon/ondernemer onder algemene titel overgaat op een andere rechtspersoon.

Bij de beoordeling of er sprake is van overdracht van een onderneming kunnen de volgende factoren een rol spelen:

- wordt er personeel overgenomen;
- gaan de klanten mee over;
- wordt er betaald voor goodwill;
- neemt de koper contracten over.

Deze goedkeuring geldt niet in geval er sprake is van verkoop van losse bedrijfsmiddelen. Zo vormt de verkoop van alleen een onroerende zaak in beginsel geen overdracht van een onderneming, indien er geen andere goederen, rechten en verplichtingen worden overgedragen.

Degene op wie de onderneming overgaat, treedt voor de berekening van de verschuldigde belasting in de plaats van de overdrager. Voor de berekening van de belasting op bedrijfsomzetten blijft dus de onderneming gewoon bestaan.

Met het vorenstaande kan rekening worden gehouden met ingang van 1 november 2001.

Aanschrijving bevoorradingsgoederen

Heffing van belasting op bedrijfsomzetten (BBO) ter zake van leveringen van bevoorradingsgoederen aan schepen en het verrichten van diensten door tussenpersonen ten behoeve van schepen

In artikel 8, negende lid Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no.210) (verder te noemen Lv. BBO), is bepaald dat geen omzetbelasting zal worden geheven op de verkoop van brandstoffen, smeermiddelen en andere vloeistoffen, bestemd voor de voortstuwing, smering en ander technisch gebruik aan boord van zeeschepen, alsmede op diensten die verricht worden aan voormelde schepen.

Thans is de vraag gesteld of tussenpersonen, die in naam en voor rekening van derden diensten verrichten ten behoeve van zeeschepen en waarbij de goederen geleverd worden aan die schepen, ook vallen onder de vrijstelling van artikel 8, lid 9 van de Lv. BBO. Goedgekeurd wordt dat dergelijke prestaties van tussenpersonen onder de vrijstelling van artikel 8, lid 9, van de Lv. BBO vallen. Indien de tussenkomst op eigen naam of voor eigen rekening plaatsvindt, dan is er sprake van twee afzonderlijke diensten of leveringen.

Tevens zijn er vragen gesteld aangaande de heffing van belasting op bedrijfsomzetten ter zake van levering van bevoorradingsgoederen aan schepen. Bovengenoemde leveringen behoren in principe niet in de heffing van belasting op bedrijfsomzetten te worden betrokken aangezien bij levering aan zeeschepen het zeer waarschijnlijk is dat deze goederen zullen worden uitgevoerd. Internationaal is het gebruikelijk om over leveringen van bevoorradingsgoederen aan zeeschepen geen omzetbelasting te heffen.

Artikel 9, lid I van de Lv. BBO bepaalt dat goederen die door ondernemers worden uitgevoerd, vrijgesteld zijn van de heffing van belasting op bedrijfsomzetten. Daar het waarschijnlijk is dat de bevoorradingsgoederen, die geleverd worden aan zeeschepen, uitgevoerd zullen worden komen de hierboven bedoelde leveringen ook voor de vrijstelling van artikel 9, lid I van de Lv. BBO in aanmerking mits de bevoorradingsgoederen aan boord van het schip worden afgeleverd.

In dit kader wordt eveneens goedgekeurd dat de levering van bevoorradingsgoederen vanuit een douaneloods of bonded warehouse, voor de toepassing van artikel 9, lid I van de Lv. BBO voor de belasting op de bedrijfsomzetten, gelijkgesteld wordt met leveringen van goederen uit het vrije verkeer.

Onder bevoorradingsgoederen moet worden verstaan:

- a. proviand (levensmiddelen, dranken, en tabaksartikelen);
- b. boordbenodigdheden, zijnde goederen bestemd voor bedrijfsmatig gebruik op schepen. Hieronder worden goederen begrepen die in het vervoermiddel worden verwerkt of daarop blijvend worden aangebracht en goederen die blijvend deel gaan uitmaken van de losse inventaris van het schip;
- c. goederen, niet zijnde proviand, die door de exploitant van het schip worden aangeschaft voor de verkoop aan passagiers.

Onder schepen wordt in dit kader verstaan:

Zeeschepen en oorlogsschepen. Hieronder te rangschikken zijn schepen andere dan pleziervaartuigen, ontworpen en gebouwd voor de vaart op volle zee, waarvan de grootste buitenwerks gemeten lengte van de romp 25 meter of meer is. De grootste buitenwerks gemeten afstand wordt gemeten over een rechte lijn tussen de uiterste punten van de voor- en achtersteven van het schip. Hierbij worden uitstekende delen niet meegerekend. Deze schepen dienen tevens dusdanig gebouwd en uitgerust te zijn dat zij bij moeilijke weersomstandigheden op zee kunnen verblijven.

Aanschrijving vrijgestelde vennootschappen

4060/RNA 28-
4-2003

Heffing van belasting op bedrijfsomzetten ter zake van prestaties door en aan Vrijgestelde Vennootschappen

In de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) zijn bijzondere bepalingen opgenomen voor het offshoreregime. Conform artikel 1, lid 2, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) worden offshorebedrijven en offshorebanken (hierna offshorevennootschappen) niet als ondernemer voor de omzetbelasting aangemerkt, voor zover zij offshore activiteiten verrichten én in het bezit zijn van een zogenoemde deviezenbeschikking. Daarnaast worden, ex artikel 1, lid 4, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) bepaalde met name genoemde diensten, welke aan offshorevennootschappen worden verricht, niet als belaste prestaties aangemerkt

Met offshorevennootschappen worden bedoeld, de lichamen in de zin van de art. 8A, 8B, 14 en 14A van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58), lichamen in de zin van art. 3 van de Garantieverordening Winstbelasting 1993 en lichamen welke krachtens de Landsverordening Scheepsregistratiebelasting 1987 zijn vrijgesteld van winstbelasting.

Bij de invoering van het Nieuw Fiscaal Raamwerk is het offshoreregime afgeschaft, met dien verstande dat voor de bestaande offshorevennootschappen een overgangsregeling tot uiterlijk 2019 is getroffen. Bij het afschaffen van het offshoreregime en de introductie van de Vrijgestelde Vennootschap is met de gevolgen voor de omzetbelasting geen rekening gehouden.

Op grond van artikel 1A, lid 1, letter f van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58), dienen de werkzaamheden van een Vrijgestelde Vennootschap uitsluitend of nagenoeg uitsluitend te bestaan uit het verrichten van kredietuitzettingen, beleggingen in effecten en deposito's. Deze werkzaamheden zijn 'typische' offshorewerkzaamheden, met dien verstande, dat andere beleggingsactiviteiten (bijv. onroerend goed) niet meer zijn toegestaan. De werkzaamheden van de Vrijgestelde Vennootschap zijn op dit gebied derhalve beperkt ten opzichte van het 'oude' offshoreregime. Daar staat tegenover, dat onder het offshoreregime sprake moest zijn van internationale beleggingen (offshore). Bij de Vrijgestelde Vennootschap geldt deze eis niet meer. Dus ook lokale beleggingen vallen binnen de werkzaamheden van de Vrijgestelde Vennootschap.

Naar aanleiding van het bovenstaande keur ik goed dat artikel 1, tweede en vierde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) van overeenkomstige toepassing zijn op de Vrijgestelde Vennootschap voor zover de werkzaamheden van deze vennootschap een internationaal karakter hebben en aldus als 'typische' offshorewerkzaamheden zijn aan te merken.

Deze aanschrijving treedt met ingang van haar dagtekening in werking en werkt terug tot en met 1 januari 2001, onder intrekking van de aanschrijving RNA/ 2648a.

Aanschrijving inzake de levering van water, elektriciteit en gas

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) inzake de heffing van belasting op bedrijfsomzetten ter zake van de levering van water, elektriciteit en gas

In artikel 1, lid I, onderdeel e, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) is opgenomen wat voor de toepassing van de belasting op bedrijfsomzetten onder goederen moet worden verstaan. Goederen zijn alle lichamelijke zaken, met uitzondering van water, elektriciteit en gas. In de Memorie van Toelichting is opgenomen "dat de regering het onverantwoord acht om belasting te heffen ter zake van de levering van brandstoffen aan de utiliteitsbedrijven ten behoeve van de productie van gas, water en elektriciteit. Dit vanwege aanmerkelijke prijsverhoging voor deze goederen in het recente verleden. Om dezelfde reden is op leveringen van water, elektriciteit en gas de landsverordening niet van toepassing." De regering heeft met het opnemen van deze bepaling beoogd de levering van de drie genoemde producten vrij te stellen.

Door te bepalen dat voor de toepassing van de belasting op bedrijfsomzetten, water, elektriciteit en gas geen goederen zijn, is dientengevolge geen sprake van een levering van een goed. Als gevolg van artikel 1, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 dient de levering van water, elektriciteit en gas aldus als dienst te worden aangemerkt. Diensten zijn volgens deze bepaling "alle prestaties niet zijnde leveringen van goederen die tegen vergoeding worden verricht."

Gelet op het bovenstaande, heb ik het volgende besloten.

Gezien de oorspronkelijke bedoeling van de regering alsmede de ongewijzigde maatschappelijke onwenselijkheid om de levering van water, elektriciteit en gas in de heffing van de belasting op bedrijfsomzetten te betrekken, keur ik goed dat eerdergenoemde producten welke worden geleverd door utiliteitsbedrijven buiten de heffing van de belasting op bedrijfsomzetten blijven. Gezien het feit dat water als eerste levensbehoefte wordt aangemerkt keur ik tevens goed dat de levering van verpakt water, ongeacht het soort leverancier, niet in de heffing van de belasting op bedrijfsomzetten wordt betrokken.

Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat bovengenoemde goedkeuring niet van toepassing is op andere producten waarvan de genoemde producten een (hoofd)bestanddeel vormen, zoals waterijsjes, ijsblokjes, sodawater, enz.

Deze aanschrijving treedt met ingang van haar dagtekening in werking en werkt terug tot en met 1 januari 1997.

Aanschrijving van de Directeur Fiscale Zaken Exportondernemer in de zin van de BBO

De Directeur Fiscale Zaken vraagt uw aandacht voor het volgende.

Als gevolg van de wijziging van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (P.B. 1996, no. 210) door de Landsverordening P.B. 1999, no. 41 waarbij, onder meer, artikel 9, lid 2 van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 is komen te vervallen, is het voor de uitvoering gewenst gebleken om het begrip exportondernemer nader te omschrijven.

De wijziging is tot stand gekomen doordat blijkt de Memorie van Toelichting “het in de bestaande tekst van artikel 9, tweede lid opgenomen 90% criterium om aangemerkt te kunnen worden als een exportondernemer is gebleken voor ondernemers een te strenge voorwaarde te zijn. De voorwaarde komt thans te vervallen.”

Voor de toepassing van artikel 9, eerste lid, Landsverordening op bedrijfsomzetten 1997 dient onder exportondernemer het volgende te worden te worden verstaan.

Een ondernemer die in overwegende mate zijn bedrijfsomzet realiseert door middel van het exporteren van goederen. Van overwegende mate is in ieder geval sprake indien tenminste de helft van de totale bedrijfsomzet wordt gerealiseerd door de export van goederen.

Dagtekening van 8 mei 2003

Aanschrijving internationaal lucht- en zeevervoer

Aanschrijving van de Minister van Financiën, Philipsburg, 18 juni 2012

Aanschrijving ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, onderdeel a, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen inzake artikel 8, vierde, zesde en dertiende lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997.

1. Inleiding

In de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 (hierna LBBO) is in artikel 8 een drietal vrijstellingen opgenomen ter zake van de levering van goederen en het verrichten van diensten ten behoeve van het internationale lucht- en zeevervoer. Vanuit de praktijk van de rechtstoepassing bereikte mij een aantal vragen met betrekking tot bepaalde diensten waarbij onduidelijkheid bestaat of zij onder de bovengenoemde vrijstellingen vallen. Om deze onduidelijkheden weg te nemen, bepaal ik als volgt.

2. Vrijstelling BBO op diensten ten behoeve van het internationale lucht- en zeevervoer

Operational lease van luchtvaartuigen en zeeschepen

In de praktijk worden vliegtuigen doorgaans middels operational lease door de buitenlandse vliegtuigfabrikant aan de lokale luchtvaartmaatschappijen ter beschikking gesteld. Vanuit de praktijk is de vraag opgekomen of over de leasetermijnen belasting op de bedrijfsomzetten (BBO) is verschuldigd.

In de memorie van toelichting bij de invoeringswet van de LBBO is inzake financiële leasing het volgende opgemerkt: “Financiële leasing moet worden onderscheiden van de zogenoemde “operationele leasing”, waarbij de lessor economisch en juridisch eigenaar van de zaak blijft en onderhoud en verzekering voor zijn rekening komen. Anders dan het geval is bij financiële leasing voorziet operationele leasing niet in een koopoptie aan het einde van de leaseperiode. Operationele leasing van een zaak heeft derhalve het karakter van verhuur/ huur van die zaak, en is dus een dienst en als zodanig belast.” Voor zover deze dienst (de verhuur van vliegtuigen) wordt genoten binnen het heffingsgebied, is de bedrijfsomzetten daarvoor onderworpen aan de heffing van BBO. Van een genot binnen het heffingsgebied zou slechts sprake zijn indien het vliegtuig fysiek op Sint Maarten bevindt. De belastingheffing zou derhalve slechts betrekking hebben op het gedeelte van de huurvergoedingen die toe te rekenen zijn aan de duur waarop het vliegtuig zich in het heffingsgebied bevindt. De heffing van de BBO over deze dienst acht ik onwenselijk, mede gelet op de internationale afspraken op basis van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart en de resoluties van de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO). Om de lokale burgerluchtvaart gelijke concurrentiemogelijkheden te bieden, keur ik vooruitlopend op wetgeving goed dat bepaalde specifieke diensten en leveringen, die rechtstreeks verband houden met en noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de internationale en interregionale lucht- en scheepvaartactiviteiten, niet te belasten voor de BBO. Uiteraard moet het gaan over diensten en leveringen die behoren tot de kerntaken van de internationale en interregionale lucht- en scheepvaartactiviteiten en waarbij het uitblijven van deze diensten en leveringen het lucht- en scheepvaartverkeer onmogelijk is. Onder deze specifieke diensten en leveringen worden ondermeer verstaan: de operational leasetermijnen van vliegtuig en zeeschepen, alsmede de leasetermijnen voor het gebruik van de (internationaal verplichte) software voor vliegtuigen en passagiersafhandeling. Afgeleide diensten, zoals de bewaking van vliegtuigen, vallen niet onder deze goedkeurende regeling.

Tickets

In artikel 8, vierde lid, van de LBBO is bepaald dat vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door het verrichten van vervoersdiensten door middel van luchtvaartuigen en zeeschepen. Het gedeelte van de bedrijfsomzet van de lucht- of zeevaartmaatschappij dat voortvloeit uit de vergoedingen voor het vervoeren van personen en goederen, is derhalve vrijgesteld van BBO. Hieronder wordt ondermeer begrepen de omzet uit vliegtickets. Hierbij maakt het niet uit of de passagier de tickets rechtstreeks van de luchtvaartmaatschappij of via een reisbureau afneemt. Echter, de vrijstelling ziet niet op de omzet welke wordt gerealiseerd ter zake van het verrichten van verkoop- of bemiddelingsdiensten; servicekosten die een reisbureau ter zake

van hun dienst aan de cliënt in rekening brengt, vallen niet onder de vrijstelling.

Pleziervaartuig

In artikel 8, vierde lid, van de LBBO is voorts bepaald dat pleziervaartuigen met betrekking tot zeeschepen worden uitgezonderd van de vrijstelling. Voor de vraag of er sprake is van een pleziervaartuig is vooral bepalend het feitelijk gebruik en de feitelijke bestemming. Als pleziervaartuig wordt aangemerkt een vaartuig dat naar aard en inrichting beoordeeld, geschikt is gebruikt te worden en in regel gebruikt wordt voor het plezier van de houder, die het zelf, eventueel met zijn gezin en/of persoonlijke gasten, al dan niet met een door hem aangeworven bemanning, bevaart. De houder van een dergelijk vaartuig behoeft niet noodzakelijkerwijs de eigenaar te zijn; ook krachtens huur kan men het gebruik van een dergelijk vaartuig hebben om het voor eigen plezier te gebruiken. Wordt een dergelijk vaartuig door de eigenaar of huurder gebruikt om anderen voor hun plezier tegen betaling op te voeren, dan blijft het in deze zienswijze een pleziervaartuig. Dat zou zelfs het geval zijn, als het vaartuig – tegen zijn aard en inrichting in- gebruikt zou worden voor andere doeleinden, zoals vervoer van werknemers naar en van hun werk of vervoer van goederen. Weekend Kajuitkruisers (cabin boats), zeilboten of (mega)jachten, zijnde specifieke pleziervaartuigen die gebruikt worden voor tochtjes op zee of het bevaren van baaien en nabije kustwaten, zijn niet vrijgesteld.

Omgekeerd moet dan niet als een pleziervaartuig aangemerkt worden een vaartuig dat, naar aard en inrichting beoordeeld, geschikt is gebruik te worden en in de regel gebruikt wordt voor commerciële doeleinden. Vaartuigen, welke bestemd zijn om als openbaarvervoermiddel te worden gebezigd, zoals de ferry diensten, behoren niet onder pleziervaartuigen te worden begrepen, zodat daarvoor de vrijstelling van toepassing is. Zie in dit kader ook het zesde lid van artikel 8, LBBO. Onder een openbaarvervoermiddel wordt in beginsel verstaan vaartuigen van alle soorten, niet zijnde pleziervaartuigen, die zijn ingericht voor het vervoer van personen en/of goederen van de ene plaats naar de andere (bestemmingsverkeer), die voorts openbaar toegankelijk zijn en volgens een vaste of vraagafhankelijke dienstenregeling en tegen een vooraf vastgesteld tarief vervoeren.

Diensten ten behoeve van zeeschepen of luchtvaartuigen

In artikel 8, zesde lid, van de LBBO is bepaald dat vrijstelling van belasting mede wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat het is gerealiseerd door het verrichten van diensten ten behoeve van de in het vierde lid bedoelde zeeschepen of luchtvaartuigen. In de praktijk blijkt onduidelijkheid te bestaan omtrent de reikwijdte hiervan. Blijkens de Memorie van Toelichting heeft de vrijstelling van de in dit lid bedoelde diensten betrekking op diensten die worden verricht voor de rechtstreekse behoefte van de desbetreffende schepen en luchtvaartuigen en hun lading. Onder deze vrijstelling vallen slechts onderhouds- en herstelwerkzaamheden, zoals bijvoorbeeld het wassen, verven, schoonmaken of het repareren van (een onderdeel van) een zeeschip of luchtvaartuig. Diensten aan de luchtvaartmaatschappij of zeeschipmaatschappij, zoals bijvoorbeeld de levering van maaltijden (catering), zijn niet vrijgesteld op basis van dit artikelid.

Diensten in een zee- of luchthavengebied

In artikel 8, dertiende lid, van de LBBO is bepaald dat vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat die is gerealiseerd door diensten, die in een zee- of luchthavengebied worden verricht met betrekking tot in het heffingsgebied binnenkomende en uitgaande goederen. Vrijgesteld van heffing zijn slechts die diensten die rechtstreeks verband houden met het binnenkomen en uitgaan van goederen. Daaronder vallen niet diensten die worden verleend aan derden, die op hun beurt mogelijk een dienst verrichten met betrekking tot in het heffingsgebied binnenkomende en uitgaande goederen. Evenmin vallen diensten in een zee- of luchthavengebied met betrekking tot personen onder. Vooruitlopend op een wetswijziging keur ik goed, dat diensten, die in een zee of luchthavengebied worden verricht met betrekking tot in het heffingsgebied binnenkomende en uitgaande personen mede onder de vrijstelling vallen. Gedacht kan worden aan diensten zoals het inchecken van passagiers en 'passenger handling' bij aankomst en vertrek. In dit kader keur ik eveneens goed dat het laden en lossen van bagage binnen het zee- en luchthavensgebied ook onder de vrijstelling valt.

3. Bekendmaking

Deze Aanschrijving wordt bekendgemaakt in de Landscourant.

4. Inwerkingtreding

Deze Aanschrijving treedt in werking met ingang van haar dagtekening.

De Minister van Financiën, Roland S. Tuitt, MBA, CPA

Aanschrijving inzake heffing van belasting op bedrijfsomzetten betreffende grote bouwprojecten

Aanschrijving van de Minister van Financiën van de 5e november 2018, ter uitvoering van artikel 66 van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten inzake de heffing van belasting op bedrijfsomzetten ter zake van uitvoering van grote bouwprojecten.

In overweging genomen hebbende:

1. Inleiding

De toepassing van de wettelijke bepalingen ter zake van de heffing van belasting op bedrijfsomzetten, bedoeld in de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten (hierna: LBBO), met betrekking tot de uitvoering van grote bouwprojecten werkt belemmerend voor de economische groei van Sint Maarten. De levering van goederen en het verrichten van diensten door de bij dergelijke projecten betrokken ondernemers ter zake van de bouw en inrichting alsmede het verlenen van financiële, juridische en technische advisering, zijn in beginsel belast met belasting op bedrijfsomzetten (hierna: BBO). De op deze diensten en leveringen verschuldigde BBO verhoogt de kosten van de grote bouwprojecten en daarmee ook financieringslasten. Om ondernemers te stimuleren in grote bouwprojecten te investeren ter stimulering van de economische groei van Sint Maarten en bovendien voor lokale leveranciers een gelijke concurrentiepositie te bewerkstelligen als voor buitenlandse leveranciers, is het gewenst om bij aanschrijving te regelen dat lokale leveringen en diensten in dit kader vrijgesteld worden van BBO.

2. Goedkeuring

Vooruitlopend op een wetwijziging van de LBBO, keur ik goed dat de bedrijfsomzetten, voor zover ten genoegen van de Inspecteur der Belastingen (hierna: Inspecteur) aannemelijk wordt gemaakt dat deze zijn gerealiseerd door leveringen en diensten die rechtstreeks ter zake van de uitvoering van grote bouwprojecten komen of zijn gekomen, voor de heffing van de BBO zijn vrijgesteld. Deze vrijstelling kan worden verleend aan de hoofdaannemer en de ondernemer die prestaties verricht ten behoeve van de uitvoering van grote bouwprojecten. Voor de toepassing van deze aanschrijving wordt onder grote bouwprojecten verstaan bouwprojecten waarin ten minste Cg 50.000.000,- wordt geïnvesteerd in Sint Maarten en in Sint Maarten aan ten minste vijftientig in het lokale bevolkingsregister ingeschreven personen blijvend en voltijd werk wordt verschaft. Onder bouwprojecten wordt voor de toepassing van deze aanschrijving verstaan projecten waarbij gebouwen worden neergezet, uitgebreid, verbeterd of vernieuwd alsmede de inrichting hiervan. Onder gebouwen wordt mede begrepen waste-to-energy- en recyclinginstallaties.

3. Voorwaarden

Voor de verlening van de vrijstelling gelden de volgende voorwaarden:

1. Investeerders die investeren in bouwprojecten die aan de in paragraaf 2 genoemde vereisten voldoen, moeten de Inspecteur schriftelijk verzoeken om ten hoogste vijftientig ondernemers aan te wijzen die van de vrijstelling gebruik zouden kunnen maken.
2. Uit het verzoek moet blijken dat het om een bouwproject gaat en dat er aan de eisen ten aanzien van het investeringsbedrag en het verschaffen van werkgelegenheid zal worden voldaan.
3. Bij het verzoek dient te worden overlegd een afschrift van de overeenkomst tussen de verzoeker en de hoofdaannemer inzake het grote bouwproject waaruit de afgesproken prestaties en vergoedingen blijken.
4. Bij dit verzoek dient de verzoeker schriftelijk de hoofdaannemer en ondernemers van het grote bouwproject voor te dragen die van de vrijstellingsregeling gebruik zouden kunnen maken. Bij deze voordracht dient een bewijs van inschrijving van de Kamer van Koophandel en Nijverheid van Sint Maarten en een CRIB-verklaring, danwel respectievelijk een soortgelijk bewijs of verklaring van het land van vestiging van de hoofdaannemer en de ondernemers, te worden overlegd. Dergelijke bewijzen of verklaringen uit landen buiten het Koninkrijk der Nederlanden dienen gelegaliseerd te worden en opgesteld of vertaald te zijn in de Nederlandse of Engelse taal. Hierbij dient tevens te worden overlegd een afschrift van de tussen de hoofdaannemer en de ondernemers gesloten overeenkomst waaruit de

afgesproken prestaties en vergoedingen blijken.

5. De aan te wijzen ondernemer moet tot op het moment van verzoek om vrijstelling aan zijn fiscale verplichtingen hebben voldaan.

6. De Inspecteur beslist binnen twee maanden na indiening van het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. Indien de verzoeker bezwaar heeft tegen deze beschikking, kan hij binnen twee maanden na dagtekening van het ter post bezorgde of uitgereikte afschrift van de beschikking een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het bezwaarschrift. De Inspecteur zendt de verzoeker onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

7. De aanwijzing gaat in op de dag waarop de Inspecteur de aanwijzing verstrekt en geldt voor een periode van ten hoogste vijf jaren,

8. Het recht op de vrijstelling geldt uitsluitend ten behoeve van prestaties die direct zien op de uitvoering van grote bouwprojecten en is slechts geldig over de periode waarin de aanwijzing geldig is.

9. Ondernemers die leveringen verrichten of diensten verlenen met toepassing van de vrijstelling moeten het CRIB-nummer van de afnemer op de factuur vermelden en de transactie opnemen in een lijst. In gevallen waarin de ondernemer twijfel heeft of redelijkerwijs zou moeten hebben omtrent de juistheid van het door de afnemer opgegeven CRIB-nummer, zal hij het nummer bij de Belastingdienst moeten verifiëren.

10. De ondernemer die goederen levert of diensten verleent met toepassing van de vrijstelling is verplicht om bij zijn aangifte van BBO op een aparte bijlage de leveringen en diensten per afnemer te specificeren met vermelding van het CRIB-nummer van zijn afnemer en onder overlegging van facturen.

11. Zowel de aan te wijzen ondernemer als de verzoeker dienen hun administratie, die moet voldoen aan de bepalingen van de Algemene landsverordening landsbelastingen, op zodanige wijze inrichten en daarin zodanige gegevens bijhouden dat op eenvoudige wijze de vrijgestelde leveringen en diensten gecontroleerd kunnen worden.

4. Naheffen

De Inspecteur is bevoegd om te allen tijde de verschuldigde BBO na te heffen indien ten onrechte goederen zijn geleverd of diensten zijn verricht met de toepassing van de vrijstelling dan wel wanneer na controle is gebleken dat niet aan alle voorwaarden is voldaan. In de situatie van uitbesteding van werk kan de Inspecteur de hoofdaannemer aansprakelijk stellen voor de te weinig betaalde belasting op bedrijfsomzetten.

5. Verplichtingen van de aangewezen ondernemer

De aangewezen ondernemer dient, naast het vastleggen van de bijzonderheden van de transactie in de administratie, alle andere bescheiden die de levering en dienst met toepassing van deze vrijstellingsregeling ondersteunen te bewaren en dient hij bij het nemen van de beslissing over de toepassing van de vrijstelling na te gaan of de aard van de beschikbare bewijsstukken deze handelswijze rechtvaardigt. Bij deze beslissing zal ook de aard van de goederen of diensten een rol spelen. De aangewezen ondernemer dient erop bedacht te zijn dat bij goederen die geschikt zijn voor consumptief gebruik de zorgvuldigheid steeds expliciet aan de orde zal worden gesteld. Onder goederen die geschikt zijn voor consumptief gebruik wordt verstaan niet-duurzame goederen. Dit zijn goederen die na verloop van tijd verbruikt zijn, bijvoorbeeld meubilair.

6. Intrekking van de aanwijzing

Indien de verzoeker of een aangewezen ondernemer in strijd handelt met de gestelde voorwaarden en verplichtingen, wordt de aanwijzing door de Inspecteur ingetrokken. De aanwijzing wordt tevens ingetrokken indien blijkt dat de aangewezen ondernemer niet aan zijn lopende fiscale verplichtingen voldoet.

Voormalige aanschrijving vervalt.

De Aanschrijving inzake heffing van omzetbelasting betreffende grote toeristische projecten wordt ingetrokken.

7. Bekendmaking

Deze Aanschrijving wordt geplaatst in het Afkondigingsblad.

8. Inwerkingtreding

Deze Aanschrijving treedt in werking na diens bekrachtiging, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst en werkt terug tot en met 7 september 2017.

Uitgegeven 14-11-2018

Successiebelastingverordening 1908

AB 2013, GT
no. 10

Hoofdstuk 1

Algemeene bepalingen

Art. 1. 1. Onder de naam van successiebelasting wordt een belasting geheven van de vermogensvermeerdering krachtens erfrecht door het overlijden van een ingezetene van Sint Maarten.

Verkrijging uit
nalatenschap

2. Onder verkrijging krachtens erfrecht wordt voor de toepassing van deze verordening mede verstaan de verkrijging van vergunningen en aanspraken bij of na het overlijden van de erflater indien die verkrijging rechtstreeks verband houdt met de omstandigheid dat de erflater die of dergelijke vergunningen en aanspraken bezat, alsmede de verkrijging ingevolge een overeenkomst met betrekking tot rentevergoeding als bedoeld in artikel 13, vierde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek indien een dergelijke rentevergoeding binnen de met inachtneming van artikel 41 vastgestelde aangiftetermijn wordt overeengekomen. Hetgeen wordt verkregen krachtens de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, wordt voor de toepassing van deze verordening niet aangemerkt als een verkrijging krachtens erfrecht.

3. Indien ten gevolge van uiterste wilsbeschikkingen die inhoudelijk overeenkomen met het bepaalde in afdeling 1 van titel 3 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek geldvorderingen of wilsrechten opkomen, worden die voor de toepassing van deze verordening op dezelfde wijze behandeld als de geldvorderingen en wilsrechten, bedoeld in artikel 13, derde lid, onderscheidenlijk de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 2. Aan de successiebelasting zijn mede onderworpen de vermogensvermeerdering:

1. door een echtgenoot bij het overlijden van den andere echtgenoot, die tijdens het overlijden ingezetene van de Nederlandse Antillen was, verkregen tengevolge van een beding bij huwelijksvoorwaarden, krachtens hetwelk aan den langstlevenden echtgenoot meer toekomt dan de helft der gemeenschap;

Verblij-
vens-beding,
derdenbeding,
schenkingen

2. Door den echtgenoot verkregen tengevolge van den afstand der gemeenschap door de erfgenamen van de andere echtgenoot die tijdens het overlijden ingezetene van Sint Maarten was;

3. bij of na het overlijden van een ingezetene van de Nederlandse Antillen door diens vrijgevigheid, van een ander verkregen, krachtens een beding ten behoeve van derden, gemaakt bij een overeenkomst, door den overledene gesloten, of uit een door dezen gesloten levensverzekering;

4. bij wijze van schenking van een ingezetene van de Nederlandse Antillen verkregen.

Art. 3. Onder den naam van overgangsbelaasting wordt eene belasting geheven van de waarde der onroerende zaken, binnen de Nederlandse Antillen gelegen en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, verkregen van een niet-ingezetene van de Nederlandse Antillen als diens erfgenaam of legataris of bij wijze van schenking.

Overgang
onroerende
zaken

Art. 4. Onder ingezetene van Sint Maarten wordt voor de toepassing dezer verordening verstaan ieder, die in Sint Maarten zijn woonplaats heeft en wat een lichaam als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de Algemene landsverordening landsbelastingen betreft, elke die in Sint Maarten zijn zetel heeft.

Ingezetene

Art. 5. 1. Onder schenking wordt voor de toepassing van deze verordening verstaan de gift, bedoeld in artikel 186, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, voor zover artikel 2, onderdeel 3, niet van toepassing is, en voorts de voldoening aan een natuurlijke verbintenis als bedoeld in artikel 3 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek. Onder schenking wordt niet begrepen de bevoordeling als gevolg van verwerping door een erfgenaam of legataris, noch de bevoordeling als gevolg van het afzien door de echtgenoot van een wettelijke verdeling van de nalatenschap op de voet van artikel 18 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Schenking

2. Onder schenking wordt niet begrepen:

- bevoordeling door gebruik van goederen en kost en inwoning bij den schenker;
- bevoordeling van een echtgenoot, die het gevolg is van een gemeenschap van goederen,

waarin elk der echtgenooten voor de helft gerechtigd is.

3. Degene die een vermogensvermeerdering als bedoeld in de artikelen 1, 2 en 3, geniet, wordt aangemerkt als verkrijger.

Art. 5A. (Vervallen)

Verklaring
vermoedelijk
overlijden

Art. 6. De verklaring dat er rechtsvermoeden van overlijden bestaat en de verklaring van overlijden wordt voor de toepassing van deze verordening met werkelijk overlijden gelijkgesteld; de dag volgens de artikelen 414 en 427 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek in de beschikking uitgedrukt, geldt als dag van overlijden, behoudens teruggave der betaalde belasting en verhogingen in de gevallen bij de artikelen 422 en 423 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek voorzien.

In dit geval beginnen ten opzichte van alle verkrijgingen tengevolge van de beschikking de termijnen, die volgens deze verordening bij het overlijden ingaan, te lopen met de dag van de beschikking.

Andere dan
register-goederen,
effecten

Art. 7. 1. De goederen, niet zijnde registergoederen, bij het overlijden van een ingezetene van de Nederlandse Antillen onder hem berustende of voor hem door anderen bewaard of bezeten, daaronder gerekend schuldvorderingen, aandelen en effecten, waarvan de aan toonder of houder of op naam des overledenen luidende bewijzen bij zijn overlijden onder hem berustten of voor hem door anderen werden bezeten, worden voor de toepassing dezer verordening geacht tot zijne nalatenschap, of zoo hij in algeheele gemeenschap van goederen was gehuwd, tot de gemeenschap te behooren en mitsdien voor het geheel of voor het aandeel krachtens gemeenschap door zijne erfgenamen te worden verkregen.

2. De verplichting tot afgifte kan worden opgenomen onder de schulden, bedoeld in artikel 26 letter e. Het bepaalde bij letter e is ten deze toepasselijk met dien verstande, dat overtuigend moet worden aangetoond, dat de goederen reeds vóór het overlijden aan anderen toebehoorden.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet toepasselijk:

1e. ingeval de overledene, ten gevolge van de uitoefening van een beroep of bedrijf, de goederen of bewijzen onder zich had voor iemand, niet behoorende tot zijn bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten;

2e. ingeval de goederen of bewijzen onder den overledene berustten als openbaar ambtenaar, als ouder van minderjarigen, als voogd, als curator, als executeur of door de rechter benoemde verffenaar van een nalatenschap of als bewindvoerder in de gevallen, waarin deze volgens eene uitdrukkelijke wetsbepaling is aangesteld of bij verdeling van een gemeenschap als zodanig is benoemd;

3e. ingeval de goederen of bewijzen bij het overlijden verblijven aan deelgenoten, ingevalge eene overeenkomst tusschen den overledene en die deelgenoten gesloten;

4e. ingeval en voor zoover de goederen of bewijzen toebehooren aan de vrouw van den overledene.

4. Dit artikel is mede toepasselijk op de daarin bedoelde goederen of bewijzen, berustende onder of bewaard voor den in algeheele gemeenschap gehuwden echtgenoot van den overledene.

In bewaring
gegeven zaken
in gesloten kist
of verzegelde
omslag

Art. 8. Indien zaken in een gesloten kist of onder een verzegelde omslag in bewaring zijn gegeven, zijn de executeur of door de rechter benoemde verffenaar van de nalatenschap, de erfgenamen of de houder verplicht, vóór de afgifte, aan de Rechter in Eerste Aanleg ter zittingsplaats, waar het in bewaring gegevene zich bevindt, de opening te verzoeken op verbeurte eener boete, gelijkstaande met de belasting, die zal blijken te min betaald te zijn, doch minstens honderd gulden. Een door de Rechter aangewezen notaris zal de opening verrichten en daarvan een proces-verbaal opmaken, waarin de uitwendige toestand en de inhoud van het ter opening aangeboden worden beschreven. De beschrijving kan geschieden zonder dat de stukken zijn gezegeld en geregistreerd.

Schuldig-erkenning of
kwijtschelding
onder
voorwaarde
vooroverlijden

Art. 9. Wat schuldig erkend of kwijtgescholden is bij uiterste wil of onder voorwaarde van overleving van hem, aan wien is schuldig erkend of kwijtgescholden en wat is kwijtgescholden met ingang van het overlijden van den schuldeischer wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door den als schuldeischer of schuldenaar aangewezen bij legaat te zijn verkregen.

Het aldus schuldig erkende wordt niet gerekend tot de schulden, die afgetrokken mogen worden;

het aldus kwijtgescholdene wordt geacht een bestanddeel der nalatenschap uit te maken.

Deze bepalingen blijven, voorzoo veel zij het bij uiterste wil schuldig erkende betreffen, buiten toepassing, wanneer aan de Inspecteur of aan den rechter overtuigend wordt aangetoond, dat de schuld reeds tijdens het leven van den overledene bestond; en voorzoo veel zij het bij uiterste wil kwijtgescholdene betreffen, wanneer op voorgeschreven wijze wordt aangetoond, dat de vordering reeds tijdens het leven van den overledene was te niet gegaan.

Art. 10. Het aandeel van een overledene in eene onverdeelde, die opgelost is door eene verdeling, waarbij de overledene een van zijn leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering heeft verkregen, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht door hem te zijn nagelaten en bij legaat te zijn verkregen door zijne bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of hunne echtgenooten, aan wie goederen als hoofdgerechtigde of onder den last van periodieke uitkeering werden toebedeeld, tenzij de verdeling heeft plaats gehad bij eene akte, die eene zekere dagteekening heeft, meer dan een jaar aan het overlijden voorafgaande.

Heeft de overledene bij de verdeling, behalve het vruchtgenot of de periodieke uitkeering, baten verkregen, dan mag de waarde, die deze hadden bij de verdeling, in mindering van de waarde van het aan te geven aandeel worden gebracht.

Art. 11. Al wat door den overledene aan bloed- of aanverwanten, tot den vierden graad ingesloten, of aan hunne echtgenooten werd afgestaan, overgedragen of kwijtgescholden, wordt voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en bij legaat door den verkrijger of bevoordeelde te zijn verkregen, indien de overledene bij den afstand, de overdracht of de kwietschelding een van het leven afhankelijk vruchtgenot of periodieke uitkeering had voorbehouden of bedongen.

Van de waarde der volgens het eerste lid aan te geven goederen kan voor de berekening der successiebelasting worden afgetrokken wat, blijkens wettelijke bewijzen, voor den afstand, de overdracht of de kwietschelding werd bedongen, vruchtgenot en periodieke uitkeering hieronder niet begrepen, mist het bedongen bedrag, de wettelijke bewijzen en de dagteekening van het beding in de aangifte worden vermeld.

De wegens den afstand, de overdracht of de kwietschelding betaalde overdrachts- of successiebelasting strekt in mindering van de successiebelasting volgens dit artikel verschuldigd.

Art. 12. Indien in de gevallen, bij de artikelen 10 en 11 voorzien, na de daarbij bedoelde rechtshandelingen en vóór het overlijden van den daarin bedoelde overledene, de verkrijger of, zoo hij in gemeenschap van goederen was gehuwd, diens echtgenoot overleden is, blijven die artikelen buiten toepassing voor hetgeen door den verkrijger werd verkregen of voor het aandeel, dat den verkrijger of diens echtgenoot krachtens huwelijksgemeenschap daarin toekam.

Art. 13. 1. Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in goederen, die aan den overledene in gemeenschap met anderen toebehoorden, bij zijn overlijden ten gevolge van eene overeenkomst verblijft aan deelgenoten tegen of zonder vergoeding aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van den overledene, wordt dat aandeel voor de toepassing dezer verordening geacht te zijn nagelaten en door de deelgenoten bij legaat te zijn verkregen.

Verkrijging
krachtens
ver-blijvensbe-
ding

2. Van de waarde van het aandeel kan voor de berekening der successiebelasting het bedrag van de vergoeding worden afgetrokken, mits deze voor de successiebelasting is aangegeven.

Art. 14. De goederen, door den overledene bij uitersten wil bestemd tot vermogen van eene door hem bij uitersten wil in het leven geroepen stichting, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd door de stichting bij erfenis of legaat te zijn verkregen.

Stichting bij
overlijden of
schenking

De goederen, door iemand op andere wijze dan bij uitersten wil bestemd om daarmede eene stichting in het leven te roepen, worden voor de toepassing dezer verordening beschouwd als door de stichting te zijn verkregen bij schenking.

Art. 15. Wanneer gedurende het leven van een bezwaarden erfgenaam of legataris het bezwaarde goed op den verwachter overgaat, worden de dag, waarop de rechtshandeling heeft plaats gehad en de plaats waar die is geschied, voor de toepassing dezer verordening als de dag en de plaats van het overlijden van den bezwaarde beschouwd.

Overgang
bezwaard goed
op verwachter

Schenking on-
roerende zaken
voorafgaand
aan overlijden

Art. 16. De in de Nederlandse Antillen gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, behorende aan een niet-ingezetene van de Nederlandse Antillen, welke door hem binnen het jaar aan zijn overlijden voorafgegaan zijn afgestaan of overgedragen, anders dan bij schenking of welke binnen dien tijd bij verdeling aan anderen zijn toegedeeld en hetzij vóór, hetzij binnen een jaar na zijn overlijden door scheiding, afstand of overdracht zijn of worden verkregen door een of meer zijner erfgenamen, bloed- of aanverwanten tot den vierden graad ingesloten of door hunne echtgenooten, worden voor de heffing der overgangsbelasting geacht door deze van den overledene bij legaat verkregen te zijn. De wegens de overdracht betaalde belasting strekt in mindering van de verschuldigde overgangsbelasting.

Artikel 13, eerste lid is ten aanzien van de in dit artikel bedoelde goederen toepasselijk.

Nakoming
verplichtingen
curators, be-
windvoerders

Art. 17. Door de rechter benoemde vereffenaars van nalatenschappen zijn gehouden tot alle bij deze verordening aan erfgenamen, legatarissen of verkrijgers opgelegde verplichtingen. Bewindvoerders, ouders, voogden en curators zijn gehouden tot de vervulling van alle verplichtingen, bij deze verordening opgelegd aan degenen, die zij vertegenwoordigen of wier belangen zij waarnemen.

Informa-
tie-plicht
ambtenaren

Art. 18. Tot mededeeling aan de Inspecteur, volgens bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te stellen regelen, zijn verplicht:

de Ambtenaren van den Burgerlijken Stand, van alle voorgekomen sterfgevallen;

de Griffier van het Hof van Justitie, van alle beschikkingen, houdende verklaring dat er rechtsvermoeden van overlijden bestaat en beschikkingen houdende verklaring van overlijden;

alle Ambtenaren, terstond van alle ter hunner kennis gekomen handelingen in strijd met deze verordening of nalatigheden in de nakoming daarvan.

Hoofdstuk II

Grondslagen

Eerste afdeling

Algemene bepalingen

Grondslag
successie-be-
lasting

Art. 19. De successiebelasting wordt geheven over de waarde, die door ieder wordt verkregen, na aftrek van zijn aandeel in de schulden en lasten volgens de derde Afdeling van dit Hoofdstuk en hetgeen verder volgens de bepalingen dezer verordening mag worden afgetrokken.

Grondslag
overgangs-be-
lasting

Art. 20. De overgangsbelasting wordt geheven over de waarde der onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, die overgaan.

Opschortende
of ontbindende
voorwaarde

Art. 21. Rechten, bij de verkrijging van eene opschortende voorwaarde afhankelijk, komen voor de heffing der belasting niet, die van eene ontbindende voorwaarde afhankelijk, wel in aanmerking; behoudens bijvordering of teruggave van belasting in verband met de werkelijke vermogensvermeerdering bij de vervulling der voorwaarde.

Hetzelfde geldt van verbintenissen, bij den overgang van eene opschortende of ontbindende voorwaarde afhankelijk.

Tweede afdeling

Baten

Peildatum
waardering

Art. 22. De waarde der baten, die tot grondslag strekt voor de heffing der successie- en overgangsbelasting, is bij verkrijgingen als erfgenaam of legataris en andere verkrijgingen bij het overlijden zonder of met tijdsbepaling, de waarde, opgevat volgens artikel 23 of 24 ten dage van het overlijden; in andere gevallen die waarde ten dage van de rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspuit.

Bij verkrijgingen onder eene opschortende voorwaarde strekt tot grondslag der heffing de waarde ten tijde van de vervulling der voorwaarde.

Waarde-
rings-voor-
schriften
successie-be-
lasting

Art. 23. Voor de berekening der successiebelasting wordt de waarde bepaald:

1e. voor de goederen, onbezwaard verkregen of onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit, als volgt:

a. van onroerende zaken, binnen de Nederlandse Antillen gelegen en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, met uitzondering van die sub b genoemd, op de algemeene verkoopwaarde, welke niet lager kan worden gesteld dan de waarde volgens den legger voor de grondbelasting, ten tijde van de verkrijging geldende;

b. van grondrenten, op den afkoop prijs bij de vestiging bepaald en indien die niet bepaald is, op de waarde naar den maatstaf bij artikel 78o van het oude Burgerlijk Wetboek vastgesteld; bij gebreke van de daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, op de algemeene verkoopwaarde;

c. van schuldvorderingen op naam, op het bedrag van het kapitaal of op de waarde in verband met de verleende waarborgen, de gegoedheid des schuldenaars en de gemaakte bedingen;

d. van lijfrenten of andere periodieke, van het leven afhankelijke, uitkeeringen, op de kapitaalswaarde, verkregen, door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met de getallen naar de volgende tabel:

Wanneer de persoon, gedurende wiens leven de uitkeering moet plaats hebben:

15 jaar of minder oud is, met 18

boven de 15 tot 25 jaren oud is, met 17

boven de 25 tot 35 jaren oud is, met 16

boven de 35 tot 45 jaren oud is, met 14

boven de 45 tot 55 jaren oud is, met 12

boven de 55 tot 65 jaren oud is, met 8½

boven de 65 tot 75 jaren oud is, met 5

boven de 75 tot 80 jaren oud is, met 3

boven de 80 jaren oud is, met 2;

Wanneer de lijfrenten of andere periodieke uitkeeringen in voorwerpen in natura bestaan, wordt het jaarlijksch bedrag gesteld op het twaalf-en-een-halfvoud van de jaarlijkse opbrengst, en wordt de waarde daarvan geregeld volgens de landelijke marktprijzen der laatst verlopen tien jaren, door elkander gerekend. Bij gebreke van bekendheid der daar bedoelde marktprijzen of jaarlijksche opbrengst, wordt het jaarlijksch bedrag door den aangever begroot.

Ten aanzien van tontines, contracten van overleving en dergelijke, wordt het jaarlijksch bedrag gehouden dat te zijn van het laatstverloopen boekjaar. De waarde wordt berekend als die der lijfrenten.

Indien eene uitkering voor een bepaalden tijd is ingesteld, wordt de kapitaalswaarde bepaald door het jaarlijksch bedrag te vermenigvuldigen met het getal, aangewezen in een bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, naar een rentevoet van 4%, vast te stellen tabel.

Het belastbaar kapitaal, naar deze berekening verkregen, kan, indien de uitkeering tevens van het leven afhankelijk is, niet hooger zijn dan dat, hetwelk verkregen zou zijn, wanneer de uitkeering van het leven afhankelijk ware gesteld.

Bij uitkeeringen, welke door meer dan één natuurlijk persoon gezamenlijk worden verkregen, wordt het bedrag van ieders aandeel tot kapitaal gebracht volgens bovenstaande tabel.

Voor uitkeeringen, aan rechtspersonen voor onbepaalden tijd besproken, wordt het vijf-en-twintigvoud der jaarlijksche uitkeering genomen;

e. van de loopende termijnen van huren en interest op het bedrag tot en met het overlijden verschuldigd of op de waarde ervan in verband met de sub c bedoelde omstandigheden;

f. van alle goederen, hiervóór sub a-e niet genoemd, op de algemeene verkoopwaarde.

2e. van de goederen, die in vruchtgebruik worden verkregen, op het overeenkomstig de bepalingen van no. 1 letter d van dit artikel tot kapitaal gebrachte bedrag der jaarlijksche inkomsten, naar den maatstaf van vier ten honderd der overeenkomstig no. 1 te bepalen kapitaalswaarde op het tijdstip, waarop het genot aanvangt.

Vruchtgebruik aan rechtspersonen voor onbepaalden tijd besproken wordt geacht voor dertig jaren gemaakt te zijn.

Onder vruchtgebruik worden, voor de toepassing dezer verordening, mede verstaan vruchtgenot, recht van gebruik en van bewoning, vruchten en inkomsten, jaarlijksche opbrengst en soortgelijke uitkeeringen uit daartoe aangewezen goederen, daaronder begrepen het bij anderen dan de legatarissen verbleven genot van legaten welke, ten gevolge van eene toegevoegde tijdsbepaling, niet binnen twee jaren na het overlijden of eerst op een onzeker tijdstip vorderbaar zijn.

3e. van hetgeen onder den last van vruchtgebruik of van periodieke uitkeering geërfd of

verkregen wordt, op de overeenkomstig no. 1 te bepalen waarde van het onbezwaarde goed, na aftrek van de waarde, welke op het tijdstip der verkrijging aan de uitkeering of het vruchtgebruik, volgens de bepalingen van no. 1, letter e of van no. 2, moet worden toegekend. De aftrek wordt, indien het vruchtgebruik of de uitkeering aan of ten behoeve van verschillende personen, van onderscheiden leeftijd, levenslang bij opvolging besproken of bedongen is, bepaald in verhouding tot den leeftijd des jongsten.

Waardering
geldvordering

Art. 23A. Een geldvordering als bedoeld in artikel 13, derde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek wordt in aanmerking genomen als een renteloze vordering, indien daarop het rentepercentage, berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 13, vierde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing is. De eerste volzin is van overeenkomstige toepassing op de schulden die corresponderen met de aldaar bedoelde geldvorderingen.

Waarde-
rings-voor-
schriften
overgangs-be-
lasting

Art. 24. 1. Voor de berekening der overgangsbelasting wordt de waarde der verkregen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen bepaald als volgt:

1e. van het onbezwaarde goed, van het goed verkregen onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit en van het met een vruchtgebruik bezwaard goed, op de waarde van het onbezwaarde goed ten dage van den overgang, op de bij artikel 23, no. 1, letters a en b voorgeschreven wijze te begrooten of te regelen;

2e. van het vruchtgebruik:

a. indien het door natuurlijke personen zonder bepaling van tijd wordt verkregen, op de helft der bij no. 1 bedoelde waarde en indien het door rechtspersonen zonder bepaling van tijd of voor bepaalde tijd van niet minder dan vijf en twintig jaren verkregen wordt, op het geheel van die waarde;

b. indien het door natuurlijke personen voor bepaalde tijd, of door rechtspersonen voor bepaalde tijd van minder dan vijf en twintig jaren wordt verkregen, op de wijze bij artikel 23 no. 2, eerste lid, aangeduid; voor natuurlijke personen in verband met no. 2, letter a.

2. Indien in de sub 1 en 2 bedoelde gevallen het met een vruchtgebruik bezwaard goed en het vruchtgebruik bij dezelfde overgang aan verschillende verkrijgers overgaan, wordt de waarde van het met een vruchtgebruik bezwaard goed berekend op de bovenbedoelde waarde van het onbezwaarde goed, na aftrek van de overeenkomstig dit artikel bepaalde waarde van het vruchtgebruik.

Derde afdeling

Schulden en lasten

Waardering
schulden en
lasten

Art. 25. Voor de berekening der successiebelasting worden van ieders verkrijging voorzooveel schulden te zijnen laste komen, de schulden waarmede een verkrijging van een onbezwaard goed of een verkrijging van een goed onder de ontbindende voorwaarde van overlijden waarbij zich een opschortende voorwaarde ten gunste van een verwachter aansluit is bezwaard, afgetrokken voor het volle bedrag; die waarmede eene verkrijging in vruchtgebruik of onder den last van vruchtgebruik is bezwaard, voor het overeenkomstig artikel 23 no. 2 en 3 berekende bedrag.

De lasten worden van ieders verkrijging afgetrokken voor het aandeel daarin, dat ten zijnen laste komt.

Aftrekbare
schulden en
lasten

Art. 26. Voor de berekening der successiebelasting kunnen geene andere lasten en schulden worden afgetrokken dan de navolgende en mits aan de hierna gestelde vereischten zij voldaan en wat de schulden betreft, voor zoover zij niet door een beroep op de verjaring zijn getroffen.

I. Lasten

a. kosten van lijkbezorging, met uitzondering van de kosten van lijkbezorging van een kind welks vermogen de erfgenaam het vruchtgenot had;

De rechter heeft de bevoegdheid om dezelve te verminderen, indien zij bovenmatig zijn.

Voorts de sommen, besproken of uitgekeerd voor de uitvaart van den erflater en de te zijnen behoeve te doene kerkelijke diensten of te vieren godsdienstige plechtigheden, sedert den dag van zijn afsterven tot en met het eerste jaargetijde na zijn overlijden, en zulks geëvenredigd aan den stand en het vermogen van den overledene, met inachtneming van het plaatselijk gebruik en de bijzondere omstandigheden. Hetgeen te dier zake meer is

besproken wordt beschouwd als legaat aan niet verwante personen;

b. de lasten, bij schenking aan den bevoordeelde opgelegd.

II. Schulden

a. interesten, renten en burens tot en met den dag van overlijden;

b. de schulden, ten tijde van de verkrijging bestaande, die voortspruiten uit het beroep van den overledene;

c. huisschulden tot en met den dag van de verkrijging; dienstbodenloon voor den op dien dag loopenden geheelen termijn.

De schulden, onder letter a-c genoemd, worden elk afzonderlijk in de aangifte opgegeven met aanwijzing van haren oorsprong, den tijd waarover zij lopen en den naam des schuldeischers;

d. van de belastingen: de zakelijke tot en met den dag der verkrijging, de persoonlijke tot en met den laatsten dag van het tijdvak, waarover zij lopen, tenware aanspraak op afschrijving of teruggave bestaat. Indien zij tijdens de aangifte nog niet zijn vastgesteld, wordt als het bedrag daarvan genomen dat, hetwelk voor het voorafgaande belastingjaar was bepaald;

e. alle overige schulden, die op de verkrijging drukken; van elke schuld moet in de aangifte het bedrag, de oorsprong, de tijd van het ontstaan en de naam van den schuldeischer worden vermeld;

in het geval van verkrijging door overlijden moet reeds vóór het overlijden van haar bestaan en oorsprong bewijs door geschriften zijn te leveren geweest; in de aangifte moeten de authentieke of onderhandsche geschriften, waarmede dat bewijs zoude kunnen zijn geleverd, worden omschreven;

de onderhandsche geschriften, die als bewijsmiddel worden vermeld, moeten reeds vóór het overlijden in de macht van den schuldeischer zijn geweest; dat de aangever overtuigd is dat zulks het geval was, moet in de aangifte worden verklaard;

in de aangifte moet worden verklaard, dat de aangever overtuigd is, dat de daarin vermelde bewijzen niet werden opgemaakt of afgegeven om iemand te bevoordeelen of om de betaling van successierechten te ontgaan.

De schulden, waaromtrent voormelde verklaringen niet naar waarheid kunnen worden afgelegd, worden beschouwd als 'niet vóór het overlijden bestaande schulden'

Hoofdstuk III

Aangifte

Art. 26a. 1. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

2. De belasting wordt geheven van de verkrijger.

Aanslag-belasting

Art. 27. Iedere erfgenaam van een ingezetene van de Nederlandse Antillen is verplicht ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtgebied de overledene zijne laatste woonplaats had, eene schriftelijke, onderteekende aangifte in te leveren.

Aangifte successie-belasting erfgenamen

De aangifte moet inhouden:

1. de voornamen, den naam, het beroep en de woonplaats des aangevers;

2. de voornamen, den naam, de laatste woonplaats en de dagteekening van overlijden van den overledene;

3. of de verkrijging bij versterf is geschied en anders de aanduiding van de titels, krachtens welke wordt verkregen;

4. de voornamen, naam, beroep en woonplaats van alle erfgenamen, legatarissen en verdere verkrijgers met hunne bloed- of aanverwantschap of betrekking van huwelijk tot den overledene, van wien verkregen wordt of de vermelding dat geene zoodanige betrekking bestaat; alsmede de dagteekening der geboorte van de personen, van wier leven verkregen wordende vruchtgebruiken of periodieke uitkeeringen afhankelijk zijn.

Van ontbindende voorwaarden en van verkrijgingen onder opschortende voorwaarde wordt melding gemaakt;

5. eene specifieke en duidelijke omschrijving en de waarde van alle goederen, die tot de nalatenschap behooren; van rechten van eene opschortende voorwaarde afhankelijk en van onzekere rechten wordt melding gemaakt, doch behoeft de waarde niet te worden opgegeven, behoudens de verplichting tot nadere aangifte; evenzoo wordt melding gemaakt van ontbindende voorwaarden.

Gelijke goederen mogen bijeen en de waarde daarvan kan gezamenlijk worden vermeld, behoudens het bepaalde sub 7.

Huizen, ongebouwde onroerende zaken welke niet aaneengeleggen zijn, beperkte rechten, buiten de Nederlandse Antillen gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, schuldvorderingen waarvan geen verhandelbare bewijzen bestaan en schepen worden steeds afzonderlijk omschreven en op waarde gesteld.

Bij de omschrijving der onroerende goederen wordt de ligging opgegeven met aanduiding zoo mogelijk van straat en nummer der huizen en van de ongebouwde eigendommen de oppervlakte en de begrenzing.

Ten aanzien van vruchtgebruiken en periodieke uitkeeringen wordt opgegeven de tijd, waarvoor zij zijn ingesteld.

Bij de omschrijving van schuldvorderingen, als hiervoor gemeld, die op eene lagere waarde dan het bedrag van het te vermelden kapitaal worden aangegeven, worden de bijzonderheden bij artikel 23 letter c bedoeld, omschreven;

6. de lasten en schulden, die volgens den aangever in mindering kunnen worden gebracht, omschreven volgens artikel 26. Ook van schulden van eene opschortende voorwaarde afhankelijk wordt melding gemaakt, alsmede van ontbindende voorwaarden;

7. hetgeen door ieder wordt verkregen en de waarde daarvan, na aftrek van ieders aandeel in de lasten en schulden; van verwerpingen wordt melding gemaakt;

8. indien door het overlijden goederen worden geërfd of verkregen, welke met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen zijn belast, de omschrijving der met vruchtgebruik belaste goederen, het bedrag der periodieke uitkeeringen, den titel waarbij het vruchtgebruik is ingesteld of de uitkeeringen zijn opgelegd, den naam en de woonplaats der vruchtgebruikers of genietters en van degenen van wier leven het vruchtgebruik of de uitkeering afhangt, den ouderdom dier personen en het tijdvak, waarvoor het vruchtgebruik of de uitkeering is ingesteld.

Indien de aangever niet of niet volledig in staat is om aangifte van de met vruchtgebruik belaste goederen te doen, vermeldt hij zulks in de aangifte. In dat geval is de vruchtgebruiker tot die aangifte verplicht binnen eene maand na vordering daartoe door de Inspecteur. Bij gebreke van daaraan te voldoen is artikel 42 toepasselijk en de vruchtgebruiker voor de verschuldigde successiebelasting en verhoogingen aansprakelijk.

Opgave
bezwaarde
goederen en
periodieke
uitkeringen

Art. 28. Bij alle aangiften voor de successiebelasting, door erfgenamen te doen, wordt opgegeven of de overledene al dan niet eenige goederen als bezwaarde erfgenaam of legataris of in vruchtgebruik bezat, en zoo ja, waarin zij bestaan, door wien en bij welken titel de erfstelling over de hand of het vruchtgebruik is ingesteld, aan wien de goederen moeten worden uitgekeerd, wie tot het genot van het goed is gekomen of op wien het vruchtgebruik bij opvolging is overgegaan.

Gelijke opgaven worden vereischt ten aanzien van het al dan niet bezitten, het vervallen of overgaan van periodieke uitkeeringen.

Indien eenige opgave, als in dit artikel bedoeld, is verzuimd of onjuist gedaan, is iedere ondertekenaar der aangifte hoofdelijk aansprakelijk. voor de belasting ter zake verschuldigd, behoudens het recht tot terugvordering van de schuldenaren.

Aangifte suc-
cessie-belasting
legaten en
schenkingen

Art. 29. Iedere legataris van een ingezetene van de Nederlandse Antillen en iedere verkrijger tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene van de Nederlandse Antillen door diens overlijden is verplicht aangifte te doen van zijne verkrijging ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de overledene zijne laatste woonplaats had. Op deze aangifte is artikel 27, voorzoo veel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Op gelijke wijze is iedere verkrijger onder de levenden tengevolge van vrijgevigheid van een ingezetene van de Nederlandse Antillen verplicht aangifte van zijne verkrijging te doen ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de schenker zijne woonplaats had.

Aangifte
overgangs-be-
lasting

Art. 30. Voor de overgangsbelasting moet door iederen erfgenaam, legataris of anderen verkrijger aangifte van zijne verkrijging worden gedaan ten kantore van de Inspecteur, in wiens ambtsgebied de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Op deze aangifte is artikel 27, voorzoo veel het onderwerp dezer aangifte betreft, van toepassing.

Aangifte
vruchtgebruik,
periodieke
uitkeringen

Art. 31. 1. Op dezelfde wijze als bij de artikel 27, 29 en 30 bepaald, zijn tot aangiften van hunne verkrijgingen gehouden:

1e. zij, die als legataris of bevoordeelde onder de levenden een vruchtgebruik of periodieke uitkeering bij opvolging verkrijgen.

2e. de verwachters bij een erfstelling of legaat over de hand, die verkrijgen door de vervulling van een opschortende voorwaarde welke zich aansluit bij de ontbindende voorwaarde van het overlijden van een eerdere verkrijging.

2. De aangifte geschiedt ten kantore van de Inspecteur.

Art. 32. In het geval, bedoeld bij artikel 14, tweede lid, is hij, die de stichting in het leven roept, verplicht op de wijze, als bij de vorige artikelen bepaald, aangifte te doen ten kantore van de Inspecteur, in wiens amtsgebied hij woont of, zoo hij geen ingezetene van de Nederlandse Antillen is, de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Aangifteplicht
oprichter
stichting

Art. 33. Erfgenamen en legatarissen van dezelfde overledene, of gezamenlijke verkrijgers bij of na overlijden, of onder de levenden krachtens denzelfden titel, kunnen gezamenlijk aangifte doen bij een door hen allen ondertekend stuk.

Gezamenlijke
aangifte

Hetzelfde is toepasselijk op de aangifte voor de overgangsbelasting ten opzichte van gezamenlijke verkrijgers.

Er kan geene aangifte bij hetzelfde stuk geschieden van verkrijgingen van meer dan één overledene of schenker.

Art. 34. (Vervallen)

Art. 35. Executeurs van nalatenschappen, die hunne woonplaats binnen de Nederlandse Antillen hebben, zijn op dezelfde wijze als erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers bij het overlijden tot het doen van aangifte bevoegd.

Aangifteplicht
uitvoerder
testament

Wanneer zij van deze bevoegdheid hebben gebruik gemaakt, zijn zij op gelijke wijze als genoemde personen tot vervulling van alle aan deze bij deze verordening opgelegde verplichtingen gehouden.

Art. 36. (Vervallen)

Art. 37. Zij, die zaken of waarden onder zich hebben met de opdracht om die bij het overlijden van een ingezetene van de Nederlandse Antillen niet in den boedel te brengen, zijn verplicht eene schriftelijke, ondertekende aangifte in te leveren, behelzende: den naam en de voornamen van den overleden bewaargever of den overleden echtgenoot van den bewaargever, met wien hij in algeheele gemeenschap was gehuwd, diens laatste woonplaats, eene specifieke omschrijving van de zaken of waarden, den titel waaronder zij de zaken of waarden onder zich hadden en eene nauwkeurige aanwijzing van de bestemming der zaken of waarden. Deze aangifte moet worden ingeleverd ten kantore van de Inspecteur, in wiens amtsgebied de overledene zijne laatste woonplaats had, binnen den termijn van ééne maand na aanmaning bij deurwaardersexploot en in ieder geval vóórdat de tot de aangifte verplichten de zaken of waarden uit handen geven of op eenige andere wijze aan de opdracht gevolg geven.

Aangifteplicht
bewaarnemer

De Inspecteur is bevoegd den inhoud dezer aangifte aan de erfgenamen van den overledene en aan de executeur of door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap, zoo deze aangifte gedaan heeft, mede te deelen; zoomede aan legatarissen en andere verkrijgers, voorzoover zij belanghebbenden daarbij zijn.

Bij niet-inlevering der aangifte binnen den gemelden termijn en bij onvolledigheid of onnauwkeurigheid der aangifte zijn zij, die tot het inleveren verplicht zijn, hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting die ter zake van de hiervoor bedoelde zaken of waarden verschuldigd zal zijn. Zij verbeuren bovendien eene boete, gelijkstaande met het bedrag van de verschuldigde belasting, doch van ten minste honderd gulden.

De vordering van belasting waartoe dit artikel aanleiding geeft, wordt ingesteld op de wijze, bepaald bij artikel 42.

Art. 38. Het aanvaarden eener nalatenschap onder het voorrecht van boedelbeschrijving ontheft niet van de verplichting tot het doen van aangifte, op de wijze en binnen den termijn, bij deze verordening voorgeschreven. De verplichtingen worden niet geschorst gedurende de in artikel 192, tweede lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek bedoelde termijn.

Beneficiaire
aanvaarding

De vervulling der verplichtingen, uit deze verordening voortvloeiende, wordt niet beschouwd als eene daad van aanvaarding.

De aangifte, gedaan door den erfgenaam of legataris, die vervolgens verwerpt, vervalt.

De kosten van vervolging tegen erfgenamen of legatarissen, ingesteld vóórdat zij verwierpen,

blijven te hunnen laste, indien de vervolging alleen uit hoofde van de verwerping is gestaakt.

Art. 39. (Vervallen)

Domicilie
keuze

Art. 40. In iedere aangifte wordt een woonplaats gekozen op het eiland waar de aangifte wordt gedaan of,

a. wanneer het betreft een aangifte in de successiebelasting, op het eiland waar de overledene zijn laatste woonplaats had of de schenker ten tijde van de schenking zijn woonplaats had;

b. wanneer het betreft een aangifte in de overgangsbelasting op het eiland waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Zij geldt voor alle rechtsvorderingen en vervolgingen, krachtens deze verordening in te stellen tegen de erfgenamen, legatarissen en andere verkrijgers, of tegen degenen die tot de vervulling der aan deze opgelegde verplichtingen gehouden zijn.

Zij, die voor de successiebelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ter laatste woonplaats van den overledene of van den schenker ten tijde der schenking, gedurende één jaar na het overlijden of de schenking; na dien tijd ten parkette van den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het kantongerecht op het eiland, waar de overledene zijne laatste woonplaats, of de schenker tijdens de schenking zijn woonplaats had.

Zij, die voor de overgangsbelasting geene aangifte gedaan of geene woonplaats gekozen hebben, worden geacht hunne woonplaats te hebben ten parkette gemeld op het eiland, waar de onroerende zaken gelegen of gevestigd zijn.

Van alle exploiten, gedaan aan personen, die hetzelfde domicilie hebben, wordt slechts ééne kopij gelaten.

Aangifte
termijn

Art. 41. 1. De Inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte ter zake van verkrijgingen door overlijden zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan zes maanden na de dag van overlijden.

2. De Inspecteur kan in bijzondere gevallen de termijn van aangifte verlengen.

3. Indien zwangerschap oorzaak is, dat onzekerheid bestaat omtrent de persoon des erfgenaams of legataris of de heffing der belasting, gaat de termijn in van den dag der bevalling of, indien de vrouw vroeger mocht overlijden, van den dag van haar overlijden of, indien geen van beiden op den driehonderdenzesde dag na den dood des erflater mocht hebben plaats gehad, alsdan van den eersten daarop volgende dag.

4. De in het eerste lid bedoelde termijn van zes maanden loopt niet gedurende de tijd dat de nalatenschap onbeheerd is gelaten en geen vereffenaar is benoemd. Indien verkregen wordt ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde, van aanvaarding nadat eerst verwerping had plaatsgehad, van een afstand door een verkrijger onder een ontbindende voorwaarde als bedoeld in de aanhef van artikel 23, ten 1e, ten behoeve van de verwachters, van de uitoefening van een wilsrecht voortspruitende uit ten sterfdage of ten tijde van de verkrijging bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, dan wel ten gevolge van de toepassing van artikel 33 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, gaat de in het eerste lid bedoelde termijn van zes maanden in op de dag waarop een van die gebeurtenissen plaatsvindt..

5. De Inspecteur stelt de termijn voor het doen van aangifte ter zake van verkrijgingen anders dan door overlijden zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan drie maanden na de dag van de rechtshandeling waaruit de vermogensvermeerdering voortvloeit en in geval van artikel 14, tweede lid, drie maanden na de dagtekening van de akte waarbij de stichting in het leven is geroepen.

Art. 42 t/m 55. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Bedrag der belasting

Vrijstellingen

Art. 56. Van de successiebelasting is vrijgesteld:

1e. hetgeen door het land of de eilandgebieden wordt verkregen;

2e. elke schenking of making uitsluitend ten behoeve van de oorlogvoering door het Koninkrijk of ten behoeve van den noodigen wederopbouw of de leniging van den nood tengevolge daarvan;

3e. al wat in vruchtgebruik of bij wijze van periodieke uitkeering wordt verkregen, zoo de verkrijger of ander persoon van wiens leven het genot afhangt sterft, vóórdat des verkrijgers

genot zes maanden heeft geduurd. Ingeval van later overlijden wordt vrijstelling verleend voor dat gedeelte van de belasting, hetwelk het voordeel door den verkrijger, blijkens daarvan overgelegde bewijzen genoten, te boven gaat;

4e. de waarde der onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, waarover in Nederland de belasting op den overgang bij overlijden wordt bewezen te zijn betaald geworden, doch alleen voorzover die in het actief voorkomende waarde, naar evenredigheid, in het zuiver saldo is begrepen;

Ingeval het onder no. 3 bedoelde overlijden plaats heeft of de onder dat nummer en onder no. 4 bedoelde bewijzen geleverd worden na de betaling van de belasting, geschiedt teruggave, wanneer deze wordt gevraagd binnen den termijn, voor de verjaring bepaald.

5e. schenkingen van roerende zaken tot persoonlijk gebruik van den begiftigde, mits tot geen hogere waarde dan f 500, aan bloedverwanten in de rechte nederdalende lijn en van f. 100 in alle andere gevallen;

6e. hetgeen wordt verkregen door een binnen de Nederlandse Antillen gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke of het algemeen nut beogende instelling;

7e. hetgeen wordt verkregen van een in het vorige onderdeel bedoelde instelling voorzover betreft uitkeringen door die rechtspersoon gedaan op grond van haar reglement of stichtingsbrief;

8e. hetgeen wordt verkregen van een particulier fonds;

9e. hetgeen door een begunstigde wordt verkregen van een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht.

Van de overgangsbelasting is vrijgesteld hetgeen door het land of de eilandgebieden wordt verkregen.

Art. 57. (Vervallen)

Art. 58. De successiebelasting wordt geheven naar de bloedverwantschap of betrekking van huwelijk tusschen den verkrijger en dengene, van wien of door wiens vrijgevigheid is verkregen, of volgens deze verordening geacht wordt te zijn verkregen.

Heffing naar
bloed- en aan-
verwant-schap

Voor de toepassing dezer verordening is in de gevallen van artikel 2, nos. 1 en 2 degene, van wien wordt verkregen, de overleden echtgenoot.

Art. 59. Bij verkrijging, anders dan als erfgenaam ab intestato, wordt indien tusschen den verkrijger en dengene, van wien of door wiens vrijgevigheid verkregen wordt, de betrekking van huwelijk en tevens die van bloedverwantschap of wel meer dan eene betrekking van bloedverwantschap bestaat, het voor den belastingschuldige gunstigste tarief toegepast.

Art. 60. Voor de berekening van de successiebelasting wordt het bedrag van de vermogensvermeerdering, dat tot grondslag van de heffing moet strekken, vooraf verminderd:

Belastingvrije
bedragen

1e. indien verkregen als erfgename of legataris:

a. voor bloedverwanten in de rechte neerdalende lijn met f. 4.000,—;

b. voor de overblijvende echtgenoot met f. 12.000,—;

c. in alle andere gevallen met f. 400,—

2e. indien verkregen bij wijze van schenking:

a. voor bloedverwanten in de rechte neerdalende lijn met f. 1.000,—;

b. in alle andere gevallen met f. 400,—, met dien verstande, dat bij opvolgende schenkingen, door en aan dezelfde persoon gedaan, op de tweede en volgende schenkingen deze vermindering slechts wordt toegepast, voorzover dit niet reeds bij vroegere schenkingen is geschied.

Het bedrag wordt verder naar beneden afgerond tot een veelvoud van tien gulden.

Bij de berekening van het belastingbedrag wordt een halve cent of minder niet, meer dan een halve cent voor een cent gerekend.

Art. 60A.

Behalve in de gevallen bij deze verordening voorzien, wordt vermindering van de aanslag verleend, indien en voorzover ten gevolge van de vervulling van een voorwaarde, van de uitoefening van een op de wet berustend terugvorderingsrecht, van de toepassing van artikel 33 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek of van de uitoefening van een wilsrecht, voortvloeiende uit ten sterfde of ten tijde van de verkrijging reeds bestaande of ontstane rechtsverhoudingen, anders dan door opvolging krachtens een voorwaarde als bedoeld in de aanhef van artikel 23, ten 1e, wijziging wordt gebracht in de persoon van de verkrijger of in het

Wijziging door
vervulling van
voorwaarde

verkregene. De eerste volzin is niet van toepassing bij de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Tarief succes-
siebelasting

Art. 61.1. De successiebelasting wordt geheven naar een tarief volgens de volgende tabel:

Bij verkrijging als

	bloedverwant in de rechte neerdalende		broeders- of zusterskind		in alle andere gevallen
Wanneer de vermogens- vermeerdering bedraagt:	lijn of de bloedverwant overblijvende echtgenoot opgaande lijn	in de rechte opgaande lijn	broeder of zuster:	of kleinkind	
	%	%	%	%	%
Cg 2000,= of minder	2,0	3,0	4,0	6,0	8,0
volgende Cg 2000,=	2,4	3,6	4,8	7,2	9,6
volgende Cg 4000,=	2,8	4,2	5,6	8,4	11,2
volgende Cg 8000,=	3,2	4,8	6,4	9,6	12,8
volgende Cg 16.000,=	3,6	5,4	7,2	10,8	14,4
volgende Cg 32.000,=	4,0	6,0	8,0	12,0	16,0
volgende Cg 64.000,=	4,4	6,6	8,8	13,2	17,6
volgende Cg 128.000,=	4,8	7,2	9,6	14,4	19,2
volgende Cg 256.000,=	5,2	7,8	10,4	15,6	20,8
volgende Cg 512.000,=	5,6	8,4	11,2	16,8	22,4
over het meerdere	6,0	9,0	12,0	18,0	24,0

2. In afwijking van het eerste lid wordt bij een verkrijging door een particulier fonds de belasting geheven naar een tarief van 25%.

3. In afwijking van het eerste lid wordt bij een verkrijging door een trust als bedoeld in Titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht de belasting geheven naar een tarief van 25%.

4. De in het derde lid bedoelde belasting wordt bij aanslag opgelegd, doch is, indien de in dat lid bedoelde trust herroepelijk is, niet eerder inbaar dan op het moment dat een of meer van de volgende gevallen zich voordoet:

- a. het trustvermogen wordt geheel of gedeeltelijk uitgekeerd aan een of meer begunstigten;
- b. van de mogelijkheid de trust te herroepen wordt geen gebruik gemaakt gedurende een periode van vijf jaren na het moment van de schenking gedaan aan een trustee van een trust als bedoeld in titel 6 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek of naar soortgelijk buitenlands recht.

Verwerping

Art. 62. Indien in het geval van verwerping, hetzij door den verkrijger, hetzij door diens rechtverkregenhebbenden, of van afstand als bij artikel 2 no. 2 bedoeld, minder successiebelasting zoude schuldig zijn dan zonder verwerping of afstand, wordt wegens de verkrijging het belastingbedrag geheven, dat verschuldigd zoude zijn geweest, indien geenerlei verwerping of geen afstand had plaats gehad. De eerste volzin is niet van toepassing indien op de voet van artikel 18 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek wordt afgezien van een wettelijke verdeling van de nalatenschap overeenkomstig artikel 13 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek.

Gelijkstelling
wettelijke en
gewettigde
kinderen

Art. 63. Gewettigde kinderen worden, voor de toepassing dezer verordening, beschouwd als uit het huwelijk te zijn geboren.

Wettelijk erkende natuurlijke kinderen worden met wettige gelijkgesteld, mits de bewijzen der erkenning bij de aangifte worden overgelegd.

Twijfel over
bloedver-
want-schap of
persoon

Art. 64. Wanneer bij eene aangifte door den aangever wordt verklaard, dat er onzekerheid bestaat omtrent de bloedverwantschap of omtrent den persoon, die erft of verkrijgt, wordt naar de onderscheidingen der in artikel 61 voorkomende tabel het hoogste percentage, dat in verband met de betrekkingen van huwelijk of bloedverwantschap schuldig zoude kunnen

zijn, geheven; behoudens teruggave van hetgeen naderhand blijkt te veel betaald te zijn, zoo deze teruggave wordt gevraagd binnen den termijn voor de verjaring bepaald, of, ingeval van rechtsgedingen over de erfenis of de verkrijging, binnen een jaar na het eindvonnis.

Art. 65. De overgangsbelasting bedraagt acht ten honderd.

Tarief over-
gangs-belasting

Hoofdstuk V

Belastingsschuld, aansprakelijkheid, betaling, teruggave en verjaring

Art. 66. De successie- en overgangsbelastingen zijn verschuldigd door iederen verkrijger voor hetgeen door hem wordt verkregen, voorzover daaromtrent geene andere bepalingen bij uiterste wil of overeenkomst zijn gemaakt.

Draagplicht be-
lasting-schuld

Art. 67. Wanneer goederen niet zijnde registergoederen, inschrijvingen op de Grootboeken der Nationale Schuld uitgezonderd, als erfgenaam of legataris van een ingezetene van de Nederlandse Antillen onder den last van vruchtgebruik worden verkregen en de vruchtgebruiker door den insteller is ontheven van het stellen van zekerheid, is hij, die die goederen heeft geërfd of verkregen, niettemin bevoegd om na de betaling van de wegens deze verkrijging verschuldigde successiebelasting te vorderen, dat de vruchtgebruiker binnen eene maand te zijnen behoefte voldoende zekerheid stelle als bij artikel 206 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek bedoeld, ten beloope van het bedrag der betaalde belasting; tenzij de vruchtgebruiker dit bedrag binnen eene maand na de aangifte der verkrijging tegen hoogstens vier ten honderd 's jaars heeft voorgesloten met opeischbaarheid bij het einde van het vruchtgebruik. Bij gebreke van een of ander zijn de artikelen 813-819 van het Burgerlijk Wetboek ten deze toepasselijk.

Aansprakelijk-
heid bij vrucht-
gebruik

Art. 68. Voor de betaling der successiebelasting zijn tegenover het land aansprakelijk 1e. elke erfgenaam, legataris of andere verkrijger voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en elke erfgenaam tevens ten beloope van zijne verkrijging voor de belasting bij het overlijden door de medeërfgenamen en legatarissen verschuldigd.

Aanspra-
kelijkheid
successie-
belasting

De aansprakelijkheid van legatarissen en andere verkrijgers is hoofdelijk voor hetgeen voor hen gezamenlijk wordt verkregen.

2e. de erfgenamen hoofdelijk:

a. voor de belasting, bij het overlijden van den erflater verschuldigd door de erfgenamen en legatarissen, die niet hunne woonplaats in de Nederlandse Antillen hebben. Zij hebben op de door laatstgenoemden verkregen zaken voorrecht, onmiddellijk rang nemende na 's lands kas, bij artikel 75 bepaald en op den voet van dat artikel;

b. voor de belasting, bij het overlijden verschuldigd in de gevallen bedoeld bij artikel 64.

Ingeval van schenking is tegenover het land de schenker met den bevooroordeelde hoofdelijk voor de betaling der successiebelasting aansprakelijk.

Art. 69. Voor de betaling der overgangsbelasting zijn tegenover het land aansprakelijk de verkrijgers, elk voor de belasting wegens zijne verkrijging verschuldigd en, bij gezamenlijke verkrijging, alle verkrijgers hoofdelijk.

Aansprakelijk-
heid overgangs
belasting

Art. 70. In het geval bedoeld bij artikel 14, tweede lid is de stichter voor de verschuldigde successie- of overgangsbelasting tegenover het land aansprakelijk.

Aanspra-
kelijkheid oprich-
ting stichting

Art. 71. In alle niet uitdrukkelijk genoemde gevallen zijn tegenover het land de schuldenaren aansprakelijk en gezamenlijke legatarissen of andere gezamenlijke verkrijgers hoofdelijk.

Aanspra-
kelijkheid overige
gevallen

Art. 72. De aansprakelijkheid, bij de artikelen 68-71 bepaald, strekt zich uit tot de boeten der belasting,¹ met uitzondering van die wegens te late betaling door anderen verschuldigd.

Aanspra-
kelijkheid boeten

Art. 73 en 74. (Vervallen)

Art. 75. 's Lands kas heeft, te rekenen van elke aan successiebelasting onderworpen verkrijging, voor de successiebelasting en de boeten een voorrecht op alle verkregen goederen, onmiddellijk rang nemende na alle op dat oogenblik bestaande voorrechten, met uitzondering van die van de artikel 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Fiscaal
voorrecht bij
invordering

1. Bij P.B. 2001, no. 89 is 'verhogingen' gewijzigd in: boeten. Het lijkt dat ten onrechte 'der belastingen' niet is vervallen.

Dat voorrecht vervalt met twee jaren na den dag der verkrijging, ten ware binnen dien termijn vervolgingen mochten zijn aangevangen, en in dit laatste geval met twee jaren na de beteekening der laatste akte.

's Lands kas heeft voor de overgangsbelasting en de boeten, op denzelfden voet als bij het eerste lid bepaald, voorrecht op de zaken, voor welker overgang de belasting verschuldigd is. Indien door de Inspecteur verlenging van den termijn van aangifte of door de Landsontvanger verlenging van de termijn van betaling is verleend, wordt de duur van het hier bepaalde voorrecht van rechtswege met den tijd van het uitstel verlengd.

Beslaglegging **Art. 76.** Het land is bevoegd om voor de successie- en overgangsbelastingen en de verhogingen conservatoir beslag te leggen.

Art. 77 t/m 78. (Vervallen)

Delegatie-bepaling **Art. 79.** 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.
2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Vermindering van belasting **Art. 80.** Behalve in de gevallen, bij deze verordening voorzien, kan de belasting noch verminderd noch teruggegeven worden dan:
1e. ingeval de verordening niet juist is toegepast;
2e. indien en voorzoverre als het verkregene tengevolge van de vervulling eener aan de verkrijging verbonden voorwaarde, van verwerping, van vernietiging in rechte van een uiterste wil, of rechtshandeling, of van herroeping of tenietdoening eener schenking, door anderen wordt verkregen of tot anderen terugkeert.

Verzoek om teruggaaf **Art. 80a.** 1. Teruggave ingevolge de bepalingen van deze landsverordening van te veel of ten onrechte betaalde belasting, boeten en interest vindt plaats op machtiging van de Inspecteur.
2. Het verzoek tot teruggave moet, voor zover in deze landsverordening niet anders is bepaald, binnen één jaar, nadat de betaling van belasting heeft plaats gehad, zijn ingediend bij de Inspecteur.

Navorderings-termijn **Art. 81.** 1. In afwijking van het bepaalde in de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) kan een navordering worden opgelegd, indien geen aangifte is gedaan, binnen vijf jaar na de inschrijving van de akte van overlijden in de registers van de burgerlijke stand in de Nederlandse Antillen of na de dag waarop stukken waaruit het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit waardoor de belastingschuld is ontstaan, ter kennis zijn gekomen van de ambtenaar bij wie aangifte had moeten worden gedaan indien het overlijden, de rechtshandeling of het andere feit buiten de Nederlandse Antillen heeft plaats gehad.
2. Het recht tot navordering vervalt vijftien jaar na het overlijden, de rechtshandeling of de feiten, bedoeld in het eerste lid.

Beschikking voor beroep vatbaar **Art. 81a.** Tegen een beschikking genomen krachtens deze landsverordening, staat voor belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking beroep open bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen

Art. 82. (Vervallen)

Toepassing bij overgang vruchtgebruik of periodieke uitkering **Art. 83.** De bepalingen dezer verordening zijn mede toepasselijk op de overgangen van goederen met vruchtgebruik of periodieke uitkeeringen belast; op erfenissen of verkrijgingen, tengevolge van de vervulling eener voorwaarde; op de verkrijging van vruchtgebruik en periodieke uitkeeringen bij opvolging en op overgang van fideïcommis, onder deze verordening plaats hebbende, al mocht ook de oorspronkelijke insteller of erflater reeds vroeger overleden zijn.

Citeertitel **Art. 84.** Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam van 'Successiebelastingverordening 1908.

Art. 85. Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag. Met dat tijdstip vervalt de verordening dd. 28 Juli 1881 (P.B. no. 28), zooals die is gewijzigd bij de verordening dd. 31 Maart 1903 (P.B. no. 57).

Inwerking
treding, over-
gangsrecht

De tegenwoordige verordening is toepasselijk op alle daarbij bedoelde vermogensvermeerderingen, indien het overlijden of de rechtshandeling, waaruit de vermogensvermeerdering voortspuit, of de gebeurtenis, waardoor de verplichting tot aangifte ontstaat, op of na dat tijdstip heeft plaats gehad.

Ten aanzien van nalatenschappen, voor dat tijdstip opengevallen, blijven, behoudens de bepalingen van de artikel 82 en 83, de vroegere wettelijke regelingen, waaronder de vererving of verkrijging plaats had, van kracht.

Overdrachtsbelastingverordening 1908

AB 2013,
GT 671

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze verordening wordt verstaan onder “minister”: Minister van Financiën;
“overdracht”: ook de vestiging, afstand en opzegging van vruchtgebruik, van gebruik en van bewoning, erfdiensbaarheden, erfpacht, opstal, grondrenten, hetzij in geld of in natura verschuldigd, alsmede de rechtsvorderingen, dienende om onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen terug te eisen of te doen overdragen;
“onroerende zaken”: onroerende zaken, welke binnen Sint Maarten gelegen zijn en de rechten waaraan deze zijn onderworpen;
“schepen”: in Sint Maarten thuisbehorende schepen, metende ten minste twintig kubieke meters brutoinhoud;
“legger”: de ten tijde van de rechtshandeling geldende legger, opgemaakt krachtens de Grondbelastingverordening 1908. Als dagteekening der rechtshandeling geldt de dagteekening der akte, tenzij het tegendeel blijkt.

Begripsbepalingen

Art. 2. 1. Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek en het Wetboek van Koophandel omtrent overdracht van onroerende zaken en schepen, moeten oprichtingen van vennootschap, zedelijke lichamen, coöperatieve of andere rechtspersoonlijkheid bezittende verenigingen (hierna verder genoemd: “verenigingen”), waarbij onroerende zaken of schepen worden ingebracht en de in artikel 11 dezer verordening bedoelde overeenkomsten betreffende zodanige goederen op straffe van nietigheid geschieden bij in Sint Maarten verleden authentieke akte.

Vormvoorschrift inbreng bij oprichting lichaam

2. Ten aanzien van deze akten is het bepaalde bij het vorige artikel toepasselijk.

Hoofdstuk II

Aard der belasting

Art. 3. 1. Onder den naam van overdrachtsbelasting wordt eene belasting geheven op de akten en de vonnissen van overdracht van onroerende zaken en van schepen.

Belastbaar feit

2. Met overdracht wordt voor de toepassing dezer verordening gelijkgesteld:

- 1°. inbreng in naamloze vennootschappen, besloten vennootschap, zedelijke lichamen, coöperatieve en andere verenigingen;
- 2°. inbreng door de open commanditairen vennoot in open commanditaire vennootschappen;
3. De belasting is mede schuldig op verdelingen, in de gevallen bij deze verordening bepaald.

Art. 4. De belasting is niet schuldig:

Vrijstellingen

- a. bij verkrijging door het Land of de eilandgebieden door een naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan alle aandelen al dan niet middellijk toebehoren aan Sint Maarten;
- b. van schenkingen;
- c. bij inbreng in vennootschappen, andere dan naamloze, besloten of open commanditaire in het geval bij artikel 3, tweede lid omschreven;
- d. van verdelingen tussen deelgenoten, mits de titel van de gemeenschap is vermeld en de gemeenschap behoorlijk is aangetoond en behoudens de bepalingen van de volgende artikelen;
- e. in het geval bij artikel 11 bedoeld, wanneer de overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, voor zooverre geene vergoeding is bedongen;
- f. bij verkrijging door een door de minister aangewezen internationale organisatie, mits de Inspecteur voorafgaand aan die verkrijging een schriftelijke verklaring heeft afgegeven dat geen belasting hoeft te worden voldaan;
- g. bij verkrijging door een vreemde mogendheid, in door de minister te bepalen gevallen, mits de Inspecteur voorafgaand aan die verkrijging een schriftelijke verklaring heeft afgegeven dat geen belasting hoeft te worden voldaan.

OvB

Uitoefening wilsrecht	Art. 4a. Bij verkrijging krachtens de uitoefening van een wilsrecht als bedoeld in de artikelen 19, 20, 21 en 22 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek is belasting verschuldigd voorzover de totale waarde van de verkrijging uit de nalatenschap meer bedraagt dan het bedrag van de geldvordering, bedoeld in artikel 13, derde lid, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek, vermeerderd met de rentevergoeding waarmee ingevolge artikel 1, tweede of derde lid, van de Successiebelastingverordening 1908 voor de heffing van het recht van successie rekening is gehouden. Voor de toepassing van de vorige volzin blijft bij het bepalen van de waarde van een verkrijging een door de ouder of stiefouder op grond van artikel 19, onderscheidenlijk artikel 21, van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek voorbehouden vruchtgebruik buiten beschouwing.
Akten van verdeling	Art. 5. Op akten van verdeling is de belasting schuldig over de waarde der onroerende zaken of schepen, ten aanzien van welke de titel van gemeenschap niet in de akte is vermeld en de gemeenschap niet behoorlijk is aangetoond.
Verdeling van hetgeen is ingebracht	Art. 6. 1. Op akten van verdeling van onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens vennootschap, is de belasting schuldig over de waarde ten tijde der verdeling van de ingebrachte doch aan andere dan den inbrenger of diens erfgenamen of rechtverkrijgenden toegedeelde onroerende zaken en schepen of aandelen daarin. 2. Het door een deelgenoot op de in artikel 11 bedoelde wijze, of door aankoop na de oprichting van de vennootschap verkregen aandeel in de door anderen ingebrachte onroerende zaken of schepen wordt voor de berekening van de op de verdeling verschuldigde belasting geacht door die deelgenoot of zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden te zijn ingebracht, mits blijkt, dat voor de verkrijging van dat aandeel de overdrachts- of successiebelasting is betaald. 3. De belasting volgens dit artikel is niet schuldig op verdelingen van goederen, gemeen door ontbinding eener naamloze vennootschap of den in artikel 3 bedoelden inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens den inbreng de belasting is betaald.
Verdeling on- verdeeldheid uit overdracht	Art. 7. Indien de onverdeeldheid van onroerende zaken of schepen uitsluitend uit een overdracht is ontstaan, is op de akte van verdeling daarvan de belasting schuldig over de waarde van het aan hen, die zelf of wier erfslaters of rechtsvoorgangers uitsluitend bij overdracht een aandeel verkregen hadden, toegedeelde, na aftrek van het aandeel krachtens den titel van gemeenschap in elk hun toegedeeld goed, voor de verkrijging waarvan de belasting is betaald. De bepaling is niet toepasselijk, wanneer de onverdeeldheid is ontstaan door: 1. inbreng in een vennootschap, in welk geval artikel 6 geldt; 2. overdracht van het geheel door de enige rechthebbende of alle deelgenoten tezamen aan gezamenlijke verkrijgers; 3. ontbinding van een zedelijk lichaam of van een coöperatieve of andere vereniging, mits wegens de inbreng de belasting is betaald.
Opvolgende verdeling	Art. 8. Indien bij een verdeling, als bedoeld bij artikelen 6 en 7, aan verschillende deelgenoten tezamen goederen zijn toegedeeld en later tot verdeling van die goederen wordt overgegaan, is op de latere akte of akten wegens deze verdeling de belasting schuldig, die, in geval de daarbij gedane toedelingen reeds bij de eerste akte hadden plaats gehad, meer verschuldigd zou zijn geweest dan hierop is gegeven.
Verkoop mede-eigendom uit maat- of vennootschap	Art. 9. Op akten van verkoop van aandelen in onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens vennootschap of ontbinding van een zedelijk lichaam, een coöperatieve of andere vereniging, is, wanneer die overdracht geschiedt aan een deelgenoot krachtens dezelfde titel of zijn erven of rechtverkrijgenden, de belasting bovendien schuldig van de waarde van de kopers aandeel krachtens die titel. Dit artikel is niet toepasselijk: 1°. wanneer de goederen gemeen waren door ontbinding van een naamloze vennootschap, een besloten vennootschap, van een zedelijk lichaam, een coöperatieve of andere vereniging, of door de in artikel 3 bedoelde inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens de inbreng de belasting is betaald; 2°. wanneer of voorzover de koper zelf de goederen had ingebracht.
Onvolledige akten van verdeling	Art. 10. 1. Akten, die ten aanzien van in het gemeen bezeten onroerende zaken of schepen de verklaring bevatten, dat daarvan de verdeling heeft plaats gehad, zonder opgave van

al de verdeelde goederen, van hare waarde en de wijze van verdeling, worden voor de toepassing dezer verordening als akten van verdeling aangemerkt en is de belasting schuldig over de waarde van de onroerende zaken en schepen, tenzij partijen, op dezelfde wijze als bij artikel 16 voor de daar bedoelde gevallen bepaald, de ontbrekende opgaven doen en aantonen, dat geen of minder belasting schuldig is.

2. De te veel geheven belasting wordt teruggegeven, indien de vereiste schriftelijke opgaven en gemelde aantoning alsnog geschieden binnen den verjaringstermijn.

Art. 11. 1. Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in onroerende zaken of schepen, ingevolge overeenkomst tussen de deelgenoten bij uittreding uit de bestaande gemeenschap aan deelgenoten verblijft, tegen of zonder vergoeding aan de uitgetredene, wordt bij elk zodanig uittreden op de van bedoelde overeenkomst opgemaakte akte de belasting bijgevorderd, alsof het aandeel van den uitgetredene bij de uittreding aan de verkrijgers zou zijn overgedragen.

Toescheiding
bij overeen-
komst

2. Het bepaalde bij het vorige lid is eveneens toepasselijk, wanneer bedoelde overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, doch slechts in zoverre, dat de belasting schuldig is over de waarde, die aan de erfgenamen of rechtsverkrijgenden van den overledene wordt vergoed.

Hoofdstuk III

Bedrag en grondslagen

Art. 12. De belasting bedraagt vier percent van de waarde der goederen, opgevat volgens de bepalingen dezer verordening.

Tarief

Art. 13. (Vervallen)

Art. 14. De belasting is schuldig wegens elke overdracht afzonderlijk.

Per overdracht,
afronding

Zij wordt berekend over veelvouden van tien gulden; indien de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet juist een veelvoud van tien gulden bedraagt, wordt de belasting over het naast hogere veelvoud berekend.

Art. 15. Met betrekking tot onroerende zaken geldt als waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken:

Waarde

- a. bij ruiling, de waarde aan de goederen, in de akte toegekend, namelijk, indien die waarde voor de aan beide zijden afgestane goederen gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;
- b. in de gevallen van de artikelen 3, tweede en derde lid, 9 en 11, de waarde in de akte aan de goederen toegekend;
- c. in alle andere gevallen, de prijs opgevat als bij artikel 16 omschreven.

Indien echter in alle deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de waarde, in den legger aan de goederen toegekend, strekt laatstgemelde waarde tot grondslag.

Art. 16. 1. Onder prijs wordt in deze verordening verstaan de bedongen koopsom of ander equivalent, vermeerderd met de in geld geschatte waarde van alle bijkomende verplichtingen des verkrijgers, welke schatting door de partijen of namens deze door den notaris vóór de betaling der belasting bij ondertekende verklaring aan den voet der akte moet geschieden.

Prijs

2. Indien de koopsom niet in de akte is uitgedrukt, zijn partijen verplicht die bij ondertekende verklaring aan den voet der akte op te geven en indien het equivalent niet in een geldsom bestaat, op dezelfde wijze de geldswaarde van dat equivalent te schatten.

3. Hetzelfde geldt, wanneer de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet in de akte is uitgedrukt.

4. Bij gebreke van de hiervóór bedoelde opgave of schattingen, kan de prijs of ander equivalent en de geldswaarde der bijkomende verplichtingen of de waarde ambtshalve door de Inspecteur worden geschat.

5. Indien aan de Inspecteur de in de akte uitgedrukte koopsom of de opgave daarvan onjuist of eene waardeschatting te laag voorkomt, kan, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, door hem ambtshalve worden geschat en daarover de belasting berekend.

Art. 17. (Vervallen)

Waarde van schepen	Art. 18. 1. Met betrekking tot schepen, geldt als waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken: a. bij ruiling, de waarde aan de zaken in de akte toegekend, namelijk, indien de waarde van de aan beide zijden afgestane zaken gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde; b. in de gevallen van de artikelen 3, tweede en derde lid, 9 en 11, de waarde in de akte aan de zaken toegekend; c. in alle andere gevallen, de prijs, opgevat als bij artikel 16 omschreven. 2. Indien echter in alle deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de algemeene verkoopwaarde, strekt deze laatste tot grondslag. Het bepaalde bij artikel 16 is toepasselijk met dien verstande, dat zoo noodig ook, op dezelfde wijze als daar bepaald, de algemeene verkoopwaarde door partijen moet worden geschat. 3. Wanneer de Inspecteur meent, dat de in de akte uitgedrukte of aan den voet der akte opgegeven koopsom onjuist is of een waardeschatting of de schatting der algemene verkoopwaarde hem te laag voorkomt, wordt, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, door hem ambtshalve geschat en daarover de belasting berekend.
	Art. 19 en 20. (Vervallen)
	Hoofdstuk IV Belastingschuld, aansprakelijkheid, betaling, teruggave en verjaring
Voldoening op aangifte Opschortende voorwaarde	Art. 21. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte. Art. 22. 1. Indien een overdracht of andere rechtshandeling, in deze landsverordening bedoeld, onder een opschortende voorwaarde heeft plaats gevonden, kan naar keuze van de belastingschuldige in plaats van betaling als bedoeld in het tweede lid van artikel 21, zekerheid voor de belasting worden gesteld ten genoegen van de Inspecteur. 2. Indien bewezen wordt dat aan een overdracht of andere rechtshandeling verbonden opschortende voorwaarde niet is vervuld, wordt de belasting die ter zake is voldaan, teruggedeven.
Naheffing	Art. 22a. In afwijking van artikel 16 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) wordt de naheffingsaanslag opgelegd: a. aan de notaris indien het een notariële akte betreft; b. aan de griffier indien het een vonnis betreft waarvan de belasting in handen van de griffier is gestort; c. in andere gevallen dan onder a of b bedoeld, door de verkrijgers krachtens het vonnis. Art. 22b en 22c. (Vervallen)
Draagplicht	Art. 23. Zoo niet het tegendeel is bedongen, komt de belasting: a. in de gevallen, bedoeld bij artikel 3, tweede lid n°. 1 en 2, ten laste van de daarbedoelde lichamen; b. bij ruiling, ten laste van elk der partijen voor de helft; c. bij verdeling, ten laste van elk der deelgenoten voor het aandeel, waartoe elk in de verdeelde zaken gerechtigd was; d. in alle andere gevallen, ten laste van de verkrijgers, elk voor een gelijk deel.
Aansprakelijkheid	Art. 24. Voor de betaling van de belasting en de verhogingen zijn tegenover het Land aansprakelijk, in de gevallen bij het vorige artikel omschreven sub: a. de bedoelde lichamen; b. alle contractanten hoofdelijk; c. alle deelgenoten hoofdelijk; d. alle verkrijgers hoofdelijk, behoudens verhaal op de medecontractanten, -deelgenoten en -verkrijgers in de gevallen sub b, c en d.
Restitutie	Art. 25. 1. Behalve in de gevallen in deze landsverordening reeds voorzien, wordt de belasting eveneens teruggedeven: a. wanneer een overeenkomst of rechtshandeling, waarvan de belasting is betaald, is vernietigd bij een rechterlijke uitspraak, die in kracht van gewijsde is gegaan;

- b. wanneer een vonnis van onteigening wordt bewezen te zijn vervallen overeenkomstig artikel 62 van de Onteigeningsverordening (P.B. 1960, no. 161);
- c. wanneer gebleken is dat te veel of ten onrechte overdrachtsbelasting is betaald;
- d. wanneer ter zake van een verkrijging door een internationale organisatie of een vreemde mogendheid belasting is betaald, terwijl deze verkrijging op grond van artikel 4, onderdeel f of g voor een vrijstelling in aanmerking komt.

2. Behoudens het bepaalde in artikel 35, moet de belanghebbende, ter bekoming van de in deze landsverordening bedoelde teruggaven, onder overlegging van een gewaarmerkt afschrift van de in dit artikel bedoelde uitspraak of vonnis of van andere bescheiden, een schriftelijk daartoe strekkend verzoek indienen bij de Inspecteur, die bij beschikking machtiging tot teruggave kan verlenen.

Art. 26. 's Lands kas heeft voor de belasting en de verhoging een voorrecht gedurende twee jaren na de dagtekening der akte of van het vonnis op het goed, voor den overgang waarvan de belasting schuldig is.

Fiscaal voorrecht

Dit voorrecht gaat boven hypotheek en alle andere voorrechten, met uitzondering van die van artikel 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Art. 27. Er is verjaring voor de invordering van de belasting van een niet geregistreerde akte verschuldigd, na twintig jaren na de dagtekening der rechtshandeling. Als die dagtekening geldt de dagtekening der akte, tenzij het tegendeel blijkt; voor de invordering van de belasting van een niet geregistreerd vonnis, na drie jaren na de dagtekening van het vonnis.

Verjaring

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 28. Onverminderd artikel 19, staat voor belanghebbende tegen een beschikking genomen krachtens deze landsverordening, binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de beschikking, beroep open bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken..

Art. 29. (Vervallen)

Art. 30. De notarissen zijn niet verplicht hun diensten te verlenen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen, wanneer niet een voldoende som ter voldoening der belasting in hun handen ter verrekening is gestort of voor de betaling der belasting voldoende zekerheid is gesteld.

Ontheffing plicht tot dienstverlening notaris

Wat de aan de belasting onderworpen vonnissen betreft, zijn de belanghebbenden verplicht tot gelijke storting als gemeld in handen van den griffier, uiterlijk op den voorlaatsten werkdag van den termijn van registratie.

Art. 31. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Strafbepalingen

Art. 32. Ieder, die in een notariële akte een lagere koopsom doet vermelden dan de werkelijke of in zodanige akte niet doet opnemen alle bijkomende verbintenissen of bedingen, met het gevolg, dat de belasting wordt geheven over een lager bedrag dan volgens deze verordening tot grondslag der heffing moet strekken, wordt gestraft met een geldboete van tweede categorie en bij herhaling met een boete van de tweede categorie en bij herhaling met een boete van de derde categorie en gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, tezamen of afzonderlijk. Met dezelfde straf wordt gestraft elke onderteekenaar van een valse opgave van de koopsom als in de artikelen 16 en 18 bedoeld.

Strafbare feiten

De belasting, die in de in dit artikel bedoelde gevallen blijkt te min betaald te zijn, wordt ingevorderd.

Art. 33. Bij veroordeling tot geldboete ter zake van overtreding dezer verordening wordt geen vervangende hechtenis opgelegd.

Bij geldboete geen vervangende hechtenis

Art. 34. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.
2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Delegatiebepaling

Hoofdstuk VII

Slot- en Overgangsbepalingen

Art. 35. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 36. Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van: ‘Overdrachtsbelastingverordening 1908’.

Art. 37. Wijziging andere wetgeving; niet opgenomen

Art. 38. (Vervallen)

Grondbelastingverordening 1908

AB 2017,
GT no. 8

Art. A. (Vervallen)

Algemene
bepalingen

Hoofdstuk I

Aard, Grondslag, Bedrag

Art. 1. Onder de naam grondbelasting wordt naar de grondslag, in deze landsverordening bepaald, een jaarlijkse belasting geheven op de in de Nederlandse Antillen gelegen onroerende zaken en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen.

Belasting op
onroerend goed

Art. 2. 1. Onbelastbaar zijn:

Vrijstellingen

a. onroerende zaken die eigendom zijn van de Nederlandse Antillen voor zover deze voor openbare diensten bestemd zijn, en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen;

b. onroerende zaken die eigendom zijn van de Staat der Nederlanden en uitsluitend gebezigd worden voor de publieke dienst, en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen;

c. gebouwen, uitsluitend dienende tot openbare eredienst;

d. begraafplaatsen met aanhorige gebouwen;

e. gebouwen, uitsluitend dienende tot inrichtingen van onderwijs of tot bewaarscholen, voor zover deze gebouwen niet tevens dienen tot kostscholen;

f. gebouwen, uitsluitend dienende tot armenverzorging of tot genezing of verpleging van zieken of gebrekkigen;

g. gebouwen, uitsluitend dienende ten algemene nutte, mits niet tevens gebezigd tot uitspanning, gezellig verkeer of vermaak;

h. bedrijfspanden, welke eigendom zijn van ondernemingen die voldoen aan de in de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw (P.B. 1953, no. 194, zoals gewijzigd) of de landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen (P.B. 1985, no. 146) gestelde bepalingen en voorwaarden, voor de duur van de bij die landsverordeningen bepaalde perioden;

i. onroerende goederen die eigendom zijn van hetzij een rechtspersoon die is toegelaten tot een economische zone met toepassing van artikel 3 van de Landsverordening economische zones 2000, hetzij een instantie als bedoeld in artikel 5, tweede lid, van genoemde landsverordening, hetzij een rechtspersoon die ingevolge artikel 8 van genoemde landsverordening een vergunning van het bestuurscollege dan wel de instantie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, heeft verkregen voor het tot stand brengen van infrastructurele voorzieningen in een economische zone, mits de onroerende goederen in de desbetreffende economische zone zijn gelegen, voor de duur van een periode die eindigt op 1 januari 2026 of zoveel eerder als respectievelijk de toelating is beëindigd, de aanwijzing tot beheer of exploitatie is vervallen, of de vergunning is vervallen.

2. De bepalingen onder letter c tot en met g, zijn alleen van toepassing, indien de goederen duurzaam tot de voorschreven bestemmingen zijn ingericht en, wat de in de onderdelen c tot en met g bedoelde goederen betreft, voor zover zij aan de Nederlandse Antillen, zedelijke lichamen of stichtingen toebehoren en geen winst wordt beoogd of gemaakt.

3. De vrijstellingen, bij dit artikel bepaald, strekken zich uit tot de ondergrond van de gebouwen en de bijbehorende erven, doch niet tot de gronden, gebouwen of gedeelten van gebouwen, tuinen en erven, die tot woning of gebruik dienen van bestuurders, ambtenaren, onderwijzers, geestelijken en bedienden.

Art. 3. De belasting heeft tot grondslag de waarde van de onroerende zaken met al wat daaraan aard- of nagelvast is, opgevat en bepaald overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

Grondslag
algemeen

Art. 4. Bij de bepaling van de belastbare waarde blijven buiten aanmerking:

Vrijgestelde
waarden

a. de delfstoffen in de bodem en de door natuurvorming in of boven de grond aanwezige meststoffen;

b. bij fabrieken, trafieken en werkplaatsen de daartoe behorende werktuigen.

Waardering

Art. 5. 1. Onder de belastbare waarde van de onroerende zaken wordt voor de toepassing van deze verordening verstaan derzelver gemiddelde opbrengstwaarde gedurende het jaar, waarin met de vaststelling van de aanslagen wordt aangevangen en de twee daaraan voorafgaande jaren.

2. Deze opbrengstwaarde wordt bepaald door de jaarlijkse opbrengst, gemiddeld over het gemeld tijdvak, te vermenigvuldigen:

A. voor de gebouwde eigendommen, bedoeld bij artikel 8, met 12½;

B. voor de overige gebouwde eigendommen, indien hun onder normale omstandigheden bedongen of de geschatte huurprijs, gemiddeld over dat tijdvak bedraagt:

1e. in het eilandgebied Curaçao:

niet meer dan f. 72,- met 6;

meer dan f. 72,- doch niet meer dan f. 96,- met 8;

meer dan f. 96,- doch niet meer dan f. 168,- met 10;

meer dan f. 168,- doch niet meer dan f. 240,- met 11;

meer dan f. 240,- met 12½;

2e. in de overige eilandgebieden:

niet meer dan f. 36,- met 6;

meer dan f. 36,- doch niet meer dan f. 72,- met 8;

meer dan f. 72,- doch niet meer dan f. 96,- met 10;

meer dan f. 96,- doch niet meer dan f. 120,- met 11;

meer dan f. 120,- met 12½;

C. voor ongebouwde eigendommen met 16.

**Waardering
terreinen
Eilandelijk
Ontwikkelings
plan**

Art. 5A 1. De belastbare waarde van terreinen, die in het kader van een Eilandelijk Ontwikkelingsplan als bedoeld in artikel 7, van de Landsverordening Grondslagen Ruimtelijk Ontwikkelingsplannen (P.B. 1976, no. 195) tot conserveringsgebied, parkgebied of open land zijn bestemd, wordt voor zover en voor zo lang die terreinen als zodanig zijn bestemd, op de helft van de belastbare waarde gesteld, die gold ten tijde van de inwerkingtreding van het Eilandelijke Ontwikkelingsplan.

2. De belastbare waarde van de gebouwen op de terreinen, als in het eerste lid bedoeld, wordt bepaald ingevolge de bepalingen van deze landsverordening.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien en voor zover de in het eerste lid genoemde terreinen een andere bestemming krijgen, welke commerciële ontwikkeling van die terreinen mogelijk maakt.

**Afzonderlijke
gebouwde
eigendommen**

Art. 6. Onder perceel wordt in deze verordening verstaan zowel een gebouw als een afzonderlijk in gebruik zijn gedeelte van een gebouw, met hun samenhorigheden, met dien verstande dat de verschillende gedeelten van een gebouw, met zijn aanhorigheden in gebruik bij leden van hetzelfde gezin, tezamen worden aangemerkt als één perceel, in gebruik bij het hoofd van het gezin.

De aanhorigheden van gebouwde eigendommen worden geacht daarmede een geheel uit te maken.

Onder aanhorigheden wordt verstaan, erven en tot gemak, uitspanning, vermaak en gerief dienende gronden, bij een gebouw of gedeelte van een gebouw behorende en daarmee in gebruik.

**Jaarlijkse
opbrengst
gebouwen**

Art. 7. Voor de gebouwde eigendommen wordt de jaarlijkse opbrengst, in artikel 5 bedoeld, gesteld op de gemiddelde jaarlijkse huurwaarde over het daarbedoelde tijdvak.

De huurwaarde wordt bepaald op de huurprijs, onder normale omstandigheden genoten.

Onder huurprijs wordt verstaan hetgeen de verhuurder in geld of de waarde van hetgeen hij in andere vorm bedingt, verhoogd met het bedrag of de geldswaarde van hetgeen ten gevolge van beding ten laste van de huurder is en zonder beding ten laste van de verhuurder zou zijn, doch verminderd met het bedrag of de geldswaarde van hetgeen tengevolge van het beding ten laste van de verhuurder is en zonder beding ten laste van de huurder zou zijn.

Indien verhuring of verhuring onder normale omstandigheden slechts gedurende een deel van bedoeld tijdvak heeft plaats gehad, wordt de over dat deel gemiddeld per jaar genoten huurprijs gerekend ook over het andere deel te zijn genoten, ten ware verandering van het gebouw of andere omstandigheden zich daartegen verzetten.

Is wegens verandering van het gebouw of om andere redenen de huurwaarde niet uit de

huurprijs af te leiden, dan wordt zij door vergelijking afgeleid uit de huurwaarde, bepaald voor andere gelijksoortige gebouwde eigendommen op hetzelfde eiland, in hetzelfde of een naburig gelijksoortig district gelegen. Bij de vergelijking wordt onder meer op stand en ligging acht geslagen.

Art. 8. Met afwijking van het vorige artikel wordt de jaarlijkse opbrengst van de gebouwde eigendommen, bestemd voor de uitoefening van de in het tweede lid genoemde bedrijven, gesteld op één ten honderd van het bedrag, dat de stichting van nieuwe gebouwen, in grootte, inrichting en samenstelling aan de bestaande gelijk, gerekend wordt te kosten ten tijde van de aanslag.

Jaarlijkse
opbrengst be-
drijfs-gebouw

Onder dit artikel vallen de gebouwen, welke, kennelijk dienende om te zamen met gronden, waarop landbouw, vee-, vruchten- of houtteelt of zoutwinning wordt gedreven, gebruikt te worden, afgescheiden van die gronden geen of slechts geringe huur zouden kunnen opbrengen.

Art. 9. Voor de ongebouwde eigendommen, waarvan gewoonlijk verhuring plaats vindt, wordt de jaarlijkse opbrengst, in artikel 5 bedoeld, gesteld op de gemiddelde jaarlijkse huurwaarde over het daarbedoelde tijdvak en is het bepaalde bij het tweede, derde en vierde lid van artikel 7 toepasselijk.

Jaarlijkse
opbrengst
onbebouwd

Voor de ongebouwde eigendommen waarvan verhuring gewoonlijk niet plaats vindt, wordt de jaarlijkse onzuivere totaalopbrengst berekend naar de voortbrengselen die deze of soortgelijke eigendommen in het bij artikel 5 bedoelde tijdvak onder normale omstandigheden en bij normaal gebruik hebben kunnen opleveren, in verband met de prijzen welke voor dergelijke voortbrengselen in dat tijdvak hebben gegolden en deze totaalopbrengst verminderd met de noodzakelijke kosten van onderhoud, zomede de arbeidslonen en verdere uitgaven tot bearbeiding en bebouwing van de grond en tot het verkrijgen en de afzet van de voortbrengselen noodzakelijk; van de aldus verkregen som vormt twee derden gedeelte de jaarlijkse opbrengst, in artikel 5 bedoeld.

Art. 10. Wanneer de aard van gebouwde of ongebouwde eigendommen de bepaling van de jaarlijkse opbrengst volgens de voorgaande artikelen niet toelaat, wordt de belastbare waarde gesteld op de verkoopwaarde van de eigendommen of, indien deze niet is te bepalen, op een som, door vergelijking afgeleid uit de verkoopwaarde van andere eigendommen van dezelfde of meest nabijkomende soort op hetzelfde eiland, in hetzelfde of een naburig gelijksoortig district gelegen.

Waardering
op basis van
vergelijking

Bij de vergelijking wordt onder meer op stand en ligging acht geslagen.

Art. 11. De belasting bedraagt voor gebouwde en ongebouwde eigendommen drie tiende ten honderd van de belastbare waarde.

Tarief

Hoofdstuk II

Belasting, Belastingjaar, Aanslag, Betaling

Art. 12. Belastingplichtig is hij die bij de aanvang van het belastingjaar het genot heeft van de onroerende zaken krachtens het recht van bezit of enig ander zakelijk recht.

Belasting-plich-
tige

Wie belastingplichtig is voor de grond, is dat tevens voor al het daarop gebouwde.

Art. 13. Het belastingjaar begint 1 januari en eindigt 31 december.

Belastingjaar

Art. 14. De aanslag geschiedt telkens voor een tijdvak van vijf jaren.

Tijdvak van vijf
jaren

Art. 15 t/m 20. (Vervallen)

Art. 21. De aanslagen worden opgenomen in voor elk vijfjarig tijdvak op te maken leggers. Op de leggers wordt aantekening gehouden van alle onroerende zaken, daaronder begrepen die bij artikel 2 bedoeld; voor deze zaken wordt echter geen volgnummer, belastbare waarde of aanslag opgenomen.

Opname aansla-
gen in leggers

Art. 22. De leggers behelzen in een doorlopende nummerorde van de artikelen:

Leggergege-
vens

1. de aanduiding van elke onroerende zaak door vermelding van aard en plaatselijke benaming of straat en nummer;
2. zo nauwkeurig mogelijk de grootte van de landelijke goederen;

3. de naam van de belastingplichtige; zijn er twee of meer, dan wordt van een van hun de naam vermeld onder bijvoeging van de woorden “en anderen”;
4. de geschatte belastbare waarde;
5. het bedrag van de aanslag;
6. de verwijzing naar later geboekte artikelen ten gevolge van wijzigingen krachtens de artikelen 24 en 30.

Vaststelling
aanslagen voor
nieuw tijdvak

Art. 23. Met de vaststelling van de aanslagen wordt aangevangen in de maand oktober, aan elk vijfjarig tijdvak voorafgaande.

Indien zich tussen de aanvang van de werkzaamheden van de aanslagregeling en de eerste dag van het vijfjarige tijdvak met betrekking tot reeds vastgestelde aanslagen omstandigheden hebben voorgedaan als in artikel 24, eerste lid, onderdelen a tot en met f bedoeld, worden die aanslagen op de voet van artikel 24 opnieuw vastgesteld.

Wijziging gedu-
rende vijfjarig
tijdvak

Art. 24. Behoudens bezwaar en beroep ondergaan de leggers in de loop van het vijfjarig tijdperk waarvoor zij zijn vastgesteld, geen wijzigingen, dan welke het gevolg zijn van:

- a. overgang van een goed;
- b. het geheel of gedeeltelijk belastbaar worden van onbelastbare goederen en omgekeerd;
- c. bij op- of aanbouw of gedeeltelijke vernieuwing;
- d. gehele of gedeeltelijke afbraak;
- e. gehele of gedeeltelijke vernieling door onvoorziene rampen;
- f. splitsing en vereniging.

Van deze gevallen wordt door de Inspecteur een lijst aangehouden.

De wijzigingen worden in de leggers aangebracht in het jaar, volgende op dat waarin de verandering plaats greep.

In de gevallen onder letters b tot en met f worden de belastbare waarde en de aanslag, in dat onder letter a wordt de aanslag opnieuw vastgesteld op de voet van de bepalingen van hoofdstuk II; met dien verstande, dat in de gevallen onder letters b tot en met f de belastbare waarde wordt genomen op 1 januari van het lopende belastingjaar.

Art. 25. (Vervallen)

Invordering in
vier termijnen

Art. 26. 1. De belasting is invorderbaar in vier gelijke termijnen, welke vervallen op de laatste dag van elk kwartaal, met dien verstande dat een termijn niet invorderbaar is binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

2. Indien wegens dezelfde onroerende zaak of hetzelfde zakelijke genotsrecht waaraan deze is onderworpen twee of meer personen belastingplichtig zijn, zijn zij voor het gehele bedrag van de aanslag hoofdelijk aansprakelijk. Bij executie van de onroerende zaak of het recht waaraan deze is onderworpen geschiedt deze ten name van de op het kohier bekende medegerechtigde.

3. in afwijking van het eerste en tweede lid, is een aanslag direct invorderbaar in de gevallen, bedoeld in artikel 11, vijfde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89).

Aansprake-
lijkheid nieuwe
verkrijgers

Art. 27. Bij overgang van onroerende zaken en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen zijn de nieuwe verkrijgers op de voet van artikel 26, derde lid, aansprakelijk voor de grondbelasting van het lopende en het vorige jaar, wegens die goederen verschuldigd, en kunnen zij tot de betaling daarvan, evenals degene wiens naam op het kohier voorkomt, worden genoodzaakt.

Hoofdstuk III

Bezwaarschriften

Bezwaar uitslui-
tend eerste jaar
vijfjarig tijdvak

Art. 28. In afwijking van het bepaalde in de Algemene landsverordening Landsbelastingen kan de belanghebbende slechts in het eerste jaar van het vijfjarig tijdvak en in de gevallen, voorzien in artikel 24, in het jaar, waarin de nieuwe aanslag is vastgesteld, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet een bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur der Belastingen.

Art. 29 t/m 34a. (Vervallen)

Hoofdstuk IV**Ontheffing**

Art. 35. Voor gebouwen of afzonderlijk gebruikte gedeelten van gebouwen met hun aanhorigheden, die gedurende een tijdvak van minstens zes achtereenvolgende maanden ongebruikt en onverhuurd gebleven zijn, wordt aan hem die gedurende dat gehele tijdvak daarvoor is aangeslagen, op zijn verzoek ontheffing van belasting over dat tijdvak verleend.

Ongebruikte
gebouwen
vrijgesteld op
verzoek

Art. 36. 1. Ter bekoming van de ontheffing, in artikel 35 bedoeld, dient de belanghebbende uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het dienstjaar waarin het recht op ontheffing ontstond, onder overlegging van een dubbel van het aanslagbiljet, een verzoekschrift in bij de Inspecteur, indien gewenst tegen ontvangstbewijs.

Aanvraag
vrijstelling

2. De Inspecteur doet uitspraak op het verzoekschrift, zo nodig na de belanghebbende te hebben gehoord.

Art. 37. Bij gehele of gedeeltelijke vernieling van gebouwen door onvoorziene rampen wordt ontheffing verleend voor de verdere duur van het belastingjaar en naar gelang van de vermindering in waarde. De regelen bij artikel 36 gesteld, zijn ten deze toepasselijk. Het verzoekschrift moet zijn ingediend binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar.

Geheel of
gedeeltelijk
tenietgaan on-
roerend goed

Art. 37a. 1. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden vastgesteld, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Delegatie-be-
paling

2. Een ministeriële regeling als bedoeld in het eerste lid wordt in het Publicatieblad geplaatst.

Art. 37b. (Vervallen)

Hoofdstuk V (Vervallen)

Art. 38 t/m 43. (Vervallen)

Hoofdstuk VI**Slotbepalingen**

Art. 44. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Grondbelastingverordening 1908.

Citeertitel

Art. 45 t/m 47. (Vervallen)

Landsverordening spaarvermogensheffing

AB 2013,
GT 111

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt **Definities** verstaan onder:

- a. de Minister: de Minister van Financiën;
- b. bevoegde autoriteit: de Minister of een andere bij ministeriele regeling met algemene werking aan te wijzen instantie;
- c. lidstaat: het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk der Nederlanden en iedere andere Staat waarmee het Koninkrijk der Nederlanden een overeenkomst heeft gesloten ten behoeve van Sint Maarten betreffende automatische gegevensuitwisseling inzake inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling;
- d. bevoegde autoriteit in de lidstaat: de door een lidstaat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
- e. Richtlijn: Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van de Europese Unie van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling;
- f. belastingplichtige: de uiteindelijke gerechtigde, zijnde elke natuurlijke persoon die in een lidstaat woont en een rentebetaling ontvangt, of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd door een inhoudingsplichtige, tenzij deze aantoont dat de rentebetaling niet te zijner gunste is ontvangen of toegekend;
- g. inhoudingsplichtige: elke in Sint Maarten gevestigde uitbetalende instantie, zijnde elke marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van de belastingplichtige, ongeacht of deze marktdeelnemer de debiteur is van het rentedragende schuldinstrument of de marktdeelnemer die door de debiteur of de belastingplichtige is belast met het uitbetalen van de rente of het bewerkstelligen van de rentebetaling;
- h. instelling voor collectieve belegging in effecten:
 - 1e. een instelling waaraan een vergunning is verleend overeenkomstig de algemene vereisten van Richtlijn nr. 85/611/EEG van de Raad van de Europese Unie van 20 december 1985 (Pb EG L 375 van 31 december 1985);
 - 2e. een entiteit die in zijn lidstaat van vestiging gebruik heeft gemaakt van de keuzemogelijkheid, bedoeld in artikel 4, derde lid, van de Richtlijn;
 - 3e. een in een land als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel i, van de Richtlijn of een, met uitzondering van Sint Maarten, afhankelijk of geassocieerd gebied als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel ii, van de Richtlijn gevestigde bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen entiteit;
 - 4e. een niet op het grondgebied van de lidstaten of de in landen als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel i, van de Richtlijn of afhankelijk of geassocieerde gebieden als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel ii, van de Richtlijn gevestigde instelling voor collectieve belegging in effecten;
- i. rentebetaling:
 - 1e. rente, uitbetaald of bijgeschreven op een rekening, die, met inachtneming van de overgangsregeling van artikel 15 van de Richtlijn, is terug te voeren op enigerlei schuldvoordering, al dan niet gedekt door hypotheek of voorzien van een winstdelingsclausule, en met name de opbrengsten van overheidspapier en obligatieleningen, inclusief daaraan gehechte premies en prijzen; boete voor te late betaling wordt niet als rentebetaling aangemerkt;
 - 2e. rente die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van verkoop, terugbetaling of aflossing van schuldvoorderingen, bedoeld onder 1e;
- j. belastingjaar: het kalenderjaar.

Art. 2. 1. Een in Sint Maarten gevestigde entiteit, waaraan rente wordt uitbetaald of een rentebetaling wordt bewerkstelligd ten onmiddellijke gunste van de belastingplichtige, wordt op het tijdstip van het verrichten of bewerkstelligen van die rentebetaling eveneens als inhoudingsplichtige aangemerkt.

Residual entity

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de in Sint Maarten of in een lidstaat gevestigde

marktdeelnemer op basis van de door de entiteit overlegde officiële bewijsstukken reden heeft om aan te nemen dat de entiteit:

- a. een rechtspersoon is, met uitzondering van de in artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn vermelde rechtspersonen, of
- b. volgens de algemene belastingregels voor ondernemingen wordt belast over de winst, of
- c. een instelling voor collectieve belegging in effecten is, als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, onder 1e.

Keuzerecht
residual
entity voor
behandeling
als instelling
voor collectieve
belegging in
effecten

Art. 3. 1. De entiteit die op grond van artikel 2, eerste lid, eveneens als inhoudingsplichtige wordt aangemerkt, heeft de mogelijkheid om voor toepassing van deze landsverordening te kiezen voor een behandeling als instelling voor collectieve belegging in effecten.

2. De entiteit, bedoeld in het eerste lid, die voor een behandeling als bedoeld in genoemd lid in aanmerking wil komen, kan een verzoek bij de bevoegde autoriteit indienen voor afgifte van een daartoe strekkende verklaring.

3. De bevoegde autoriteit doet binnen een termijn als bedoeld in artikel 30 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no. 89) na ontvangst van het verzoek, bedoeld in het tweede lid, uitspraak bij een voor bezwaar vatbare beschikking.

4. De beschikking, bedoeld in het derde lid, wordt door de entiteit aan de marktdeelnemer overhandigd.

Uitbreiding
begrip
rentebetaling

Art. 4. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder rentebetaling mede verstaan:

a. inkomsten uit rentebetalingen, hetzij rechtstreeks, hetzij via een entiteit als bedoeld in artikel 2, uitgekeerd door instellingen voor collectieve belegging in effecten als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, en artikel 3 die meer dan vijftien percent van hun vermogen in schuldvorderingen beleggen;

b. inkomsten die zijn gerealiseerd bij de verkoop, terugbetaling of aflossing van aandelen of bewijzen van deelneming in instellingen voor collectieve belegging in effecten als bedoeld in artikel 1, onderdeel h, en artikel 3, indien deze rechtstreeks of middellijk via een andere instelling voor collectieve belegging in effecten meer dan vijftientwintig percent van hun vermogen in schuldvorderingen beleggen. De inkomsten, bedoeld in de vorige volzin, worden slechts als rentebetaling aangemerkt voorzover deze inkomsten rechtstreeks of middellijk afkomstig zijn van rentebetalingen in de zin van artikel 1, onderdeel i.

2. Indien een inhoudingsplichtige voor de toepassing van het eerste lid, geen informatie heeft over het deel van de inkomsten dat voortkomt uit rentebetalingen, wordt het volledige bedrag aan inkomsten als rentebetaling aangemerkt.

3. De in het eerste lid genoemde percentages worden bepaald aan de hand van de beleggingspolitiek zoals die in het fondsenreglement of de statuten van de betrokken instellingen voor collectieve belegging in effecten is neergelegd of bij ontstentenis daarvan op basis van de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille van de instellingen voor collectieve belegging in effecten. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld ter bepaling van de in de eerste volzin bedoelde percentages.

4. Niettegenstaande het derde lid wordt het percentage, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a respectievelijk onderdeel b, geacht meer dan vijftien percent respectievelijk vijftientwintig percent te bedragen, indien de inhoudingsplichtige de in het eerste lid genoemde percentages niet kan of wil bepalen.

Afwijkend tijd-
stip rentebetaling
bij residual
entites

Art. 5. 1. Indien rente als omschreven in artikel 1, onderdeel i, en in artikel 4, eerste lid, wordt uitbetaald aan, of bijgeschreven op een rekening op naam van een in Sint Maarten gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 2, die geen gebruik heeft gemaakt van de keuzemogelijkheid in artikel 3, en daarnaast meer dan vijftien percent van het vermogen in schuldvorderingen heeft belegd, wordt, voorzover een belastingplichtige hiertoe is gerechtigd, de uitbetaalde of bijgeschreven rente op het moment van ontvangst aangemerkt als een door deze entiteit verrichte rentebetaling. De eerste volzin is niet van toepassing indien de daar bedoelde entiteit niet formeel heeft aanvaard dat haar naam en adres alsmede door de in een lidstaat gevestigde marktdeelnemer worden medegedeeld aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat.

2. Indien een in Sint Maarten gevestigde marktdeelnemer rente als omschreven in artikel 1, onderdeel i, en in artikel 4, eerste lid, uitbetaalt aan, of bijschrijft op een rekening die op naam staat van een in een lidstaat gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de

Richtlijn, die geen gebruik heeft gemaakt van de in die lidstaat geldende keuzemogelijkheid als bedoeld in artikel 4, derde lid, van de Richtlijn, wordt de uitbetaalde of bijgeschreven rente aangemerkt als een door de marktdeelnemer verrichte rentebetaling aan een belastingplichtige.

Hoofdstuk II

Belasting op spaarvermogen, middels een heffing aan de bron

Art. 6. Onder de naam “spaarvermogensheffing” wordt een belasting over rentebetalingen als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, en artikel 4, eerste lid, geheven van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 1, onderdeel f.

Belastingobject,
belastingsub-
ject

Art. 7. 1. De spaarvermogensheffing bedraagt vijfendertig percent van de rentebetaling, bedoeld in artikel 1, onderdeel i, artikel 4, eerste lid of artikel 5.

Tarief, tijdstip
inhouding,
afdracht

2. De spaarvermogensheffing wordt geheven door inhouding op de rentebetaling voor zover deze nog niet tot heffing heeft geleid.

3. De inhoudingsplichtige houdt de spaarvermogensheffing in op het tijdstip waarop de rentebetaling wordt verricht.

4. De inhoudingsplichtige draagt de ingehouden spaarvermogensheffing op aangifte af aan de Landsontvanger. Niettegenstaande het bepaalde in artikel 14 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is voor de toepassing van deze landsverordening de inhoudingsplichtige hiertoe eenmaal per jaar, binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar voor alle gedurende dat jaar verrichte rentebetalingen, verplicht.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder rentebetaling verstaan enkel dat deel van de rentebetaling, dat is aangegroeid op of na 1 juli 2005.

Art. 8. 1. De afgedragen spaarvermogensheffing komt:

a. voor vijfenzeventig percent toe aan de woonstaat van de belastingplichtige, en

b. voor vijftientwintig percent toe aan Sint Maarten.

Toescheiding
belasting-
opbrengst

2. De bevoegde autoriteit draagt eenmaal per jaar, binnen zes maanden na afloop van het belastingjaar, het in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde bedrag over aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de belastingplichtige woont.

Hoofdstuk III

Identificatieverplichtingen

Art. 9. 1. Voor de vaststelling door de inhoudingsplichtige van de identiteit en de woonplaats van de belastingplichtige is de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening (P.B. 1996, no. 23) van overeenkomstige toepassing.

Identificatie-
verplichtingen

2. Niettegenstaande het bepaalde in artikel 6 van de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening legt de inhoudingsplichtige voor nieuwe contractuele betrekkingen de identiteit van de belastingplichtige eveneens vast aan de hand van, indien dit bestaat, het door de fiscale woonstaat van de belastingplichtige aan hem toegekende fiscaal identificatienummer. Indien het fiscale identiteitsnummer niet bestaat, wordt de identiteit aangevuld met de vermelding van de geboorteplaats en geboortedatum van de belastingplichtige.

Hoofdstuk IV

De uitwisseling van informatie

Art. 10. 1. De inhoudingsplichtige laat de spaarvermogensheffing over een rentebetaling als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, in artikel 4, eerste lid, en in artikel 5, eerste lid, achterwege indien zij hiertoe door de belastingplichtige schriftelijk wordt verzocht. Het in de vorige volzin bedoelde verzoek wordt aangemerkt als een machtiging van de belastingplichtige voor het verstrekken van informatie aan de bevoegde autoriteit van zijn woonstaat met betrekking tot door de inhoudingsplichtige aan hem verrichte rentebetalingen.

Op verzoek
gegevensuit-
wisseling in
plaats van
spaarvermogen-
heffing

2. De inhoudingsplichtige laat de spaarvermogensheffing over een rentebetaling als bedoeld in artikel 5, tweede lid, achterwege indien de in een lidstaat gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Richtlijn, die geen gebruik heeft gemaakt van de in die lidstaat geldende keuzemogelijkheid als bedoeld in artikel 4, derde lid, van de Richtlijn formeel aanvaardt dat haar, in het verzoek vermelde, naam en adres wordt medegedeeld aan de bevoegde autoriteit.

Te verstrekken
gegevens

Art. 11. 1. Een verzoek als bedoeld in artikel 10, eerste lid, heeft tot gevolg dat de inhoudingsplichtige binnen drie maanden na het verstrijken van het belastingjaar, de bevoegde autoriteit, naast een afschrift van dit schriftelijke verzoek, de navolgende gegevens verstrekt:

- a. de identiteit en woonplaats van de belastingplichtige zoals die overeenkomstig artikel 9 zijn vastgesteld;
- b. de naam en het adres van de inhoudingsplichtige;
- c. het rekeningnummer van de belastingplichtige of, bij ontstentenis daarvan, een eenduidige omschrijving van het schuldinstrument;
- d. het totale bedrag van de rentebetaling.

2. Een verzoek als bedoeld in artikel 10, tweede lid, heeft tot gevolg dat de inhoudingsplichtige binnen drie maanden na het verstrijken van het belastingjaar, de bevoegde autoriteit de navolgende gegevens verstrekt:

- a. de naam en het adres van de entiteit;
- b. het totale bedrag van de rente die aan de entiteit is uitbetaald of de rentebetaling die voor de entiteit is bewerkstelligd.

Automatische
gegevens-
uitwisseling
tussen autoritei-
ten

Art. 12. 1. De bevoegde autoriteit verstrekt de in artikel 11 bedoelde gegevens aan de bevoegde autoriteit in de lidstaat waar de belastingplichtige woonachtig is.

2. De gegevensverstrekking geschiedt automatisch en eenmaal per jaar, binnen zes maanden na afloop van het belastingjaar voor alle gedurende dat jaar verrichte rentebetalingen.

Afgifte
woonplaats-
verklaring

Art. 13. 1. De bevoegde autoriteit verstrekt op verzoek van een binnen Sint Maarten wonende belastingplichtige als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 (P.B. 2002, no. 63), binnen twee maanden nadat dit verzoek is ingediend een verklaring met daarin de navolgende gegevens:

- a. de naam, het adres en het in Sint Maarten gangbare fiscaal identificatienummer van de in de aanhef bedoelde belastingplichtige;
- b. de naam en het adres van de in het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Oostenrijk gevestigde uitbetalende instantie, bedoeld in artikel 4, eerste en tweede lid, van de Richtlijn;
- c. het rekeningnummer van de in de aanhef bedoelde belastingplichtige of, bij ontstentenis daarvan, een eenduidige omschrijving van het schuldinstrument.

2. De in het eerste lid bedoelde verklaring wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in artikel 29 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, die na afgifte ten hoogste drie jaren geldig is en die wordt afgegeven aan elke in het eerste lid bedoelde belastingplichtige die hiertoe een verzoek indient.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 14 t/m 18. (Niet opgenomen¹)

Delegatie-
bepaling

Art. 19. Voor zover in deze landsverordening niet anders is bepaald, kunnen bij ministeriële regeling met algemene werking nadere regels ter uitvoering van deze landsverordening worden gesteld.

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen

Inwerking
treding

Art. 20. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied en werkt, met uitzondering van de in het tweede lid genoemde bepalingen, terug tot en met 1 juli 2005.

2. In afwijking van het eerste lid treden de volgende artikelen in werking op het hieronder aangegeven tijdstip:

- a. de artikelen 2 tot en met 15 en 19 treden in werking op de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin de afkondiging is geschied;

b/e. (niet opgenomen)²

Citeertitel

Art. 21. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: Landsverordening spaarvermogensheffing.

1. Betreft bepalingen die zien op wijzigingen in andere Landsverordeningen en/of in latere jaren in werking treden.

2. Betreft de inwerkingtreding van de artikelen 16 t/m 18.

Logeergastenbelastingverordening

Landsverordening regelende de heffing en invordering van een logeergastenbelasting

A.B. 2013,
GT 34

Art. 1. Onder de naam "logeergastenbelasting" wordt een directe belasting geheven:

Directe
belasting

- a. terzake van het houden van verblijf in hotels, logementen, pensions, appartementen, woningen of andere tot onderkomen geschikte gebouwen tegen vergoeding in welke vorm dan ook door personen die niet in de basisadministratie van Sint Maarten zijn opgenomen;
- b. terzake van het beschikbaar houden van ruimten in een onroerend goed of in een gedeelte daarvan door middel van time sharing ten behoeve van het verblijf van personen.

Art. 2. In deze verordening wordt verstaan onder:

Definities

- a en b. (Vervallen);
- c. de logeerprijs: de door de belastingplichtige aan de logeergast in rekening te brengen of gebrachte vergoeding, onderscheidenlijk de vanaf het begin van de time sharing in rekening te brengen of gebrachte vergoeding in welke vorm dan ook voor het beschikbaar houden van een verblijfsruimte als bedoeld in artikel 1, onderdeel b;
- d. de logeergast: de persoon die verblijf houdt in Sint Maarten, zoals bedoeld in artikel 1, onderdeel a, onderscheidenlijk de persoon die door middel van time sharing het genot heeft van een ruimte als bedoeld in artikel 1, onderdeel b;
- e. time sharing: elke rechtsvorm waarbij een persoon al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht voor een bepaalde of onbepaalde periode het genot heeft van een onroerend goed of een gedeelte daarvan, onder de beperking van de uitoefening van dat recht in die zin, dat het gebruik van het onroerend goed de desbetreffende persoon slechts gedurende een nauwkeurig omschreven deel van het jaar periodiek toekomt;
- f. timesharingperiode: de periode waarover de logeerprijs ten behoeve van timesharing in rekening is of wordt gebracht;
- g. de minister: de Minister van Financiën.

Art. 3. 1. Elke houder van een hotel- of logementvergunning is verplicht op een voor de logeergast duidelijk waarneembare plaats, in elke kamer een aanduiding van de geldende logeerprijs aan te brengen.

Vermelding
logeerprijs

2. De logeerprijs houdt in een aanduiding van het tarief, dat wordt berekend voor overnachting, in combinatie met het gebruik van één of meer maaltijden per dag.

Art. 4. 1. In een situatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, wordt de belasting van de belastingplichtige in de vorm van een jaarlijkse belasting over de periode van de time sharing geheven.

Betaling in
termijnen bij
time sharing

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 8, eerste lid, moeten de aanslagen van de ingevolge artikel 1, onderdeel b, geheven belasting, worden betaald in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van de dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar overblijven, met dien verstande dat het aantal termijnen tenminste twee bedraagt. De eerste termijn vervalt een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.

Art. 5. 1. Belastingplichtig is degene die gelegenheid biedt tot verblijf als bedoeld in artikel 1 in hem ter beschikking staande ruimten.

Belastingplichtige

2. De belastingplichtige is bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene, terzake van wiens verblijf, onderscheidenlijk terzake van wiens genot een verblijfsruimte ingevolge artikel 1, onderdeel b, beschikbaar wordt gehouden, de belasting verschuldigd wordt.

3. Indien met toepassing van het eerste lid geen belastingplichtige is aan te wijzen, is belastingplichtige degene die overeenkomstig het bepaalde in artikel 1, onderdeel a, verblijf houdt, respectievelijk degene die conform het bepaalde in artikel 1, onderdeel b, het genot heeft.

Art. 6. De logeergastenbelasting bedraagt:

Tarief

- a. ingeval van verblijf als bedoeld in artikel 1, onderdeel a: een twintigste deel van de logeerprijs;
- b. ingeval van verblijf als bedoeld in artikel 1, onderdeel b: Cg 90,00 per week.

Art. 7. 7. Het belastingjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Belastingjaar

Afdracht, voorlopige aanslag, boete

Art. 8. 1. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 5, eerste lid, draagt de in een kalendermaand ontvangen logeergastenbelasting voor de vijftiende dag van de volgende maand af aan de ontvanger, onder overlegging van een ondertekende opgave op een daartoe bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld formulier.

2. Indien geen of te late afdracht van logeergastenbelasting plaatsvindt, legt het hoofd van de afdeling Financiën een al dan niet nadere voorlopige aanslag op, die onmiddellijk invorderbaar is. Deze aanslag houdt tevens een verhoging van 10% van de gevorderde of te laat betaalde logeergastenbelasting in.

Aangifte

Art. 9. 1. Telkenjare vóór 31 december een aangiftebiljet uitgereikt of toegezonden aan hen, van wie vermoed wordt dat zij over het lopende jaar belastingsschuldig zijn.

2. Ieder aan wie een aangiftebiljet is uitgereikt of toegezonden, is verplicht dit duidelijk, volledig en naar waarheid in te vullen of te doen invullen en te ondertekenen.

3. Hij is verplicht het aangiftebiljet vóór 1 februari van het eerstvolgende kalenderjaar ingevuld en ondertekend bij de afdeling Financiën te bezorgen of te doen bezorgen.

4. Hij, die gedurende het belastingjaar belastingsschuldig was en aan wie niet een aangiftebiljet is uitgereikt of toegezonden, is verplicht vóór de 15e januari van het eerstvolgende kalenderjaar bij de afdeling Financiën een aangiftebiljet aan te vragen en dit daarna vóór de 1e februari daarop volgend, ingevuld en ondertekend bij de afdeling Financiën te bezorgen of te doen bezorgen.

5. De belastingsschuldige kan invulling en ondertekening namens hem door een gemachtigde doen plaatsvinden.

6. Het hoofd van de afdeling Financiën is bevoegd bij de aanslag van de aangifte af te wijken of, indien geen aangifte is gedaan, tot amtsshalve aanslag over te gaan.

7. Het model van het in het tweede lid bedoelde aangiftebiljet wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Voorlopige aanslag, definitieve aanslag

Art. 10. Aan de belastingsschuldige kan een voorlopige aanslag, alsmede een of meer nadere voorlopige aanslagen over het lopende belastingjaar of over enige maand van het belastingjaar worden opgelegd.

De bedragen van de voorlopige aanslagen, met uitzondering van de in artikel 8, tweede lid, bedoelde verhoging, worden bij één jaarlijkse definitieve aanslag verrekend.

Kohieren

Art. 11. 1. De aanslagen worden op kohier gebracht.

2. De kohieren worden, dadelijk nadat zij door het hoofd van de afdeling Financiën zijn vastgesteld, aan de ontvanger ter invordering gezonden.

3. De aanslagbiljetten worden door de zorg van de ontvanger aan de belastingsschuldige toegezonden.

4. Het model van het kohier en van het aanslagbiljet wordt vastgesteld door de minister.

Invorderbaar

Art. 12. 1. Voorlopige aanslagen, uitgezonderd aanslagen als bedoeld in artikel 8, tweede lid, zijn invorderbaar in zoveel termijnen, als er nog niet verstreken volle kalendermaanden over zijn in het lopende kalenderjaar, na de maand van de dagtekening van het aanslagbiljet. Termijnen vervallen op de 15e van de maand.

2. Definitieve aanslagen vervallen in drie maandelijks termijnen, waarvan de eerste verschijnt op de 15e van de maand, volgend op de maand van de dagtekening van het aanslagbiljet.

Bezwaar

Art. 13. 1. Hij die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde aanslag, kan binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet, tegen die aanslag bij de minister bezwaar inbrengen.

2. De minister neemt daarop zo spoedig mogelijk een gemotiveerde beslissing. Mededeling van die beslissing wordt aan de belanghebbende gezonden bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs.

3. (Vervallen)

Beroep

Art. 13a. Tegen de beslissing, bedoeld in artikel 13, tweede lid, kan de belanghebbende binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van die beslissing, beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

Art. 14. 1. Het hoofd van de afdeling Financiën kan ten onrechte of tot een te hoog bedrag opgelegde aanslagen vernietigen of verminderen, zolang niet sedert de aanvang van het belastingjaar drie jaren zijn verstreken. **Navordering**

2. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat ten onrechte is afgezien van het vaststellen van een aanslag, dan wel een aanslag ten onrechte is vernietigd of verminderd of een te lage aanslag is opgelegd, kan de te weinig geheven belasting van de belastingschuldige of zijn erfgenamen worden nagevorderd, zolang niet sedert de aanvang van het belastingjaar drie jaren zijn verstreken.

3. Het na te vorderen bedrag wordt met een gelijk bedrag verhoogd, tenzij op grond van dwaling, verschoonbaar verzuim of niet aan de belastingschuldige te wijten oorzaken, redenen aanwezig zijn om de verhoging niet of slechts gedeeltelijk toe te passen.

4. De na te vorderen belasting is invorderbaar in één termijn, vervallende één maand na dagtekening van de navorderingsaanslag.

Art. 15. Ieder die hotel, logement- of pensionruimte ter beschikking stelt van logeergasten, is verplicht, desverlangd inzage te geven aan het register, voorgeschreven bij artikel 458 van het Wetboek van Strafrecht, aan: **Inzageplicht**

a. het hoofd van de afdeling Financiën of de door deze, na overleg met het Bestuurscollege, schriftelijk aangewezen ambtenaren, als ambtenaren der plaatselijke belastingen;

b. het personeel van accountantsbureau's, belastingconsulenten bureau's, financiële consulents bureau's en daarmee gelijkgestelden, die door het Bestuurscollege worden gecontracteerd om controles uit te voeren op de aangiften, als bedoeld in artikel 9 van deze landsverordening en de afdrachten van de logeergastenbelasting. Het hiervoren vermelde personeel dient in het bezit te zijn van een door het Bestuurscollege afgegeven opdracht.

Art. 15A. 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 15 is een ieder gehouden aan het bestuurscollege: **Inlichting- en inzageplicht**

a. de door deze gevorderde gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de logeergastenbelasting te zijner aanzien van belang kunnen zijn;

b. boeken en andere bescheiden waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten, welke invloed kunnen uitoefenen op de logeergastenbelasting te zijner aanzien, desgevorderd ter inzage te verstrekken.

2. Worden door de verordening aangelegenheden van een derde aangemerkt als aangelegenheden van hem die vermoedelijk belastingplichtig is, dan gelden, voor zover het deze aangelegenheden betreft, gelijke verplichtingen voor de derde.

3. De gegevens en inlichtingen dienen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud te worden verstrekt, hetzij schriftelijk, hetzij mondeling, ter keuze van het bestuurscollege en binnen een door deze te stellen termijn.

4. Toegelaten moet worden, dat afschriften en uittreksels worden gemaakt van de boeken en andere bescheiden, waarvan krachtens de vorige leden inzage, worden verstrekt. De vorige volzin is van overeenkomstige toepassing op de afschriften en uittreksels van boeken en andere bescheiden die ter inzage worden verstrekt.

Art. 16. 1. Niet, of niet behoorlijk naleven van de voorschriften dezer verordening, welke betrekking hebben op het invullen van formulieren en het vervullen van andere formaliteiten, welke tot richtige heffing der belasting worden gevorderd, daarbij inbegrepen de verplichtingen, omschreven in artikel 8, eerste lid en artikel 15, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden of hechtenis van ten hoogste twee maanden. **Strafbepalingen**

2. Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, of vrijwillig voldaan is aan de voorwaarden, door de bevoegde ambtenaar van het Openbaar Ministerie krachtens artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht van Sint Maarten gesteld, kan hechtenis of geldboete tot het dubbele van het voor in het vorige lid gestelde maximum worden opgelegd.

3. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

Art. 17. Voor zover daarin bij deze landsverordening niet is voorzien, kunnen bij eilandsbesluit, houdende algemene maatregelen, de voorschriften worden gegeven, die ter uitvoering nodig worden geacht. **Nadere regelgeving**

St. Maarten – Logeergastenbelasting

Logeergastenbelastingverordening

Citeertitel,
inwerking
treding

- Art. 18.** 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als: “Logeergastenbelastingverordening Sint Maarten”.
2. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1976.

Berekening logeerbelasting timeshareA.B. 2013,
GT no. 30

LB houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van het bepaalde in artikel 17 van de Logeergastenbelasting

Art. 1. 1. Ingeval volgens de Logeergastenbelastingverordening het belastbaar feit van de logeergastenbelasting is het beschikbaar houden van ruimten in een onroerend goed of in een gedeelte daarvan door middel van timesharing ten behoeve van het verblijf van personen in Sint Maarten, wordt de vaststelling van het jaarlijks door de belastingplichtige te betalen logeergasten belastingbedrag voor een timesharing-unit per genothebbende berekend als volgt:

Formule

De ingevolge artikel 2, sub f, van de Logeergastenbelastingverordening, aan de genothebbende in rekening te brengen of gebrachte logeerprijs van de timesharing-unit vermenigvuldigd met het tariefpercentage van de logeergastenbelasting gedeeld door de timesharingperiode voor de desbetreffende unit plus de jaarlijks aan de genothebbende in rekening te brengen kosten van onderhoud van de timesharing-unit vermenigvuldigd met het tariefpercentage van de logeergastenbelasting. De formule voor de berekening van het logeergastenbelastingbedrag die daarbij wordt gehanteerd, luidt als volgt:

$(\text{logeerprijs} \times \%) + (\text{jaarlijkse kosten van onderhoud} \times \%) = \text{timesharingperiode}$

2. Voor de berekening van het belastingbedrag, als bedoeld in het eerste lid, geldt de logeerprijs die aan het begin van het belastingjaar aan de desbetreffende timesharing-unit kan worden toegekend.

Art. 2. 1. Indien de periode van het recht op timesharing meer dan 100 jaar onderscheidenlijk onbepaald is, wordt voor de vaststelling van het logeergasten-belastingbedrag voor timesharing de timesharingperiode bepaald op 100 jaar.

Vaststelling
timesharingpe-
riode

2. De aanvang van de timesharingperiode voor de eerste toepassing van de logeergastenbelasting ten behoeve van timesharing vangt aan bij het begin van het belastingjaar waarop de Logeergastenbelastingverordening voor timesharing voor het eerst wordt toegepast en vervolgens, na deze eerste toepassing, voor nieuwe uitgifte van het recht op timesharing telkens bij het begin van het kalenderjaar.

Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943

AB 2013,
GT 676

Art. A. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

"Inspecteur": de Inspecteur der Belastingen.

Art. 1.¹ De invordering der directe belastingen geschiedt krachtens kohieren, die aan de Ontvanger door de Inspecteur ter invordering worden toegezonden.

Invordering
krachtens
kohieren

Art. 2.¹ 1. De ontvanger zendt zo spoedig mogelijk na ontvangst der kohieren, aan ieder, wiens naam daarop voorkomt, kosteloos een aanslagbiljet.

Dagtekening en
verzending aan-
slagbiljetten

2. De dagtekening wordt in het kohier en op het aanslagbiljet vermeld en deze vermelding strekt tot bewijs van die dagtekening.

3. De wijze van uitreiking van de aanslagbiljetten wordt door de ontvanger geregeld.

Art. 3.¹ 1. De verzending van aanslagbiljetten in het eerste lid van het vorig artikel bedoeld kan mede plaats hebben door tussenkomst van de werkgever bij wie de belastingschuldige in dienst is, doch slechts in bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen gevallen en onder daarbij te stellen voorwaarden.

Verzending
door
werkgever

2. Als werkgevers in het eerste lid bedoeld kunnen slechts worden aangewezen personen of lichamen die tenminste jaarlijks 150 belastingschuldige werknemers in hun dienst hebben.

3. Hetgeen omtrent de uitreiking is bepaald in artikel 2, lid 2, is op de in dit artikel omschrevene van toepassing.

Art. 4. Verkeerde tenaamstellingen in de kohieren kunnen bij bevelschrift van de Inspecteur worden hersteld.

Herstel verkeerde tenaamstelling

Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als het kohier en de aangeslagene kan daartegen bezwaar inbrengen en beroep instellen op gelijke wijze als voor de gewone aanslagen bij de Algemene landsverordening Landsbelastingen (P.B. 2001, no.89) is bepaald.

Art. 5.¹ 1. Alle betalingen van belastingen van de renten wegens te late betaling alsmede van de kosten van vervolging, moeten geschieden in handen van de ontvanger, die daarvoor onmiddellijk kwijting verleent op het aanslagbiljet.

Rente, kosten
van
vervolging, du-
plicaat aanslag

2. Indien het aanslagbiljet niet wordt aangeboden, wordt een duplicaat daarvan opgemaakt en uitgereikt, waarvoor de belastingplichtige vijf en twintig cent is verschuldigd.

Art. 6.¹ De toerekening en afschrijving der betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde:

Volgorde afboeking betalingen

1e. op de kosten van vervolging;

2e. op de onkosten volgens de verordeningen ten laste der belastingschuldigen of belanghebbenden komend;

3e. op de oudste openstaande aanslagen of termijnen.

Art. 7.¹ 1. Belastingsschuldigen, die in gebreke blijven het verschuldigde in eene belasting vóór of op den verschijndag aan te zuiveren, worden gezamenlijk door den Ontvanger gewaarschuwd om zo spoedig mogelijk aan hun verplichting te voldoen.

Aanmaning

2. Deze waarschuwing geschiedt door middel van biljetten, die op een voldoende aantal voor het publiek toegankelijke plaatsen worden aangeplakt en door aankondiging in alle nieuwsbladen.

3. Belastingsschuldigen, die nalaten aan de waarschuwing te voldoen, worden individueel door de Ontvanger aangemaand om alsnog binnen een maand het verschuldigde te voldoen, met kennisgeving, dat zij bij gebreke daarvan door rechtsmiddelen tot betaling zullen worden gedwongen.

1. Dit artikel, alsmede de artikelen 2 en 3, 5 t/m 9, 12, 13 en 15 zijn, althans voor wat betreft de invordering van inkomstenbelasting, winstbelasting, grond- en gebruiksbelasting, buiten werking gesteld door de verschillende eilandgebieden middels eilandsverordeningen (zie bijvoorbeeld artikel 15 van de hierna opgenomen Invorderingsverordening St. Maarten).

4. Door de nalatige is voor de aanmaning ten behoeve van de Landkas verschuldigd een interest berekend naar reden van 6% per jaar van de verschuldigde belasting met een minimum van een gulden en verder naar boven afgerond tot een veelvoud van vijftig cent, gerekend vanaf den verschijndag van de termijn.

5. Indien het aanslagbiljet een dagtekening draagt vallende na een verschijndag, wordt de in het vorige lid bedoelde interest niet berekend over de termijnen verschenen vóór de dagtekening van het aanslagbiljet. De interest over deze termijnen wordt voor het eerst berekend vanaf de verschijndag volgende op de dagtekening van het aanslagbiljet.

6. Bij de berekening van de interest wordt het jaar op 360 en de maand op 30 dagen gesteld.

7. Deze regeling blijft buiten werking in de gevallen bedoeld in artikel 3 en het eerste lid van artikel 11.

Uitstel,
betalings-
regeling

Art. 8.² 1. De ontvangers zijn bevoegd om aan belastingplichtigen op hun verzoek hetzij uitstel van betaling hetzij gemakkelijker betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat zij door bijzondere omstandigheden, buiten hun wil, niet bij machte zijn aan de voorgeschreven betalingsregelen te voldoen.

2. De in het vorige lid bedoelde betalingsregelingen, die schriftelijk worden verleend en voor gezien moeten worden getekend door de betrokkene, mogen slechts om zeer bijzondere redenen de belastingen over het lopend jaar betreffen.

3. Uitstel van betaling of eenige andere betalingsregeling doet niets af aan het bepaalde in artikel 7.

4. Het te verlenen uitstel wordt voor wat de winstbelasting betreft nimmer voor langer dan zes maanden gegeven, maar kan bij strikte noodzakelijkheid telkens met drie maanden worden verlengd.

Invordering
ineens en
terstond

Art. 9.² Ongeacht hetgeen bij de belastingverordeningen omtrent de termijnen van betaling is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen ineens en terstond invorderbaar:

1e. wanneer de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard, gelijk mede in geval van beslagname van zijn goederen vanwege het land of van verkoop daarvan, tengevolge van een beslagname namens derden;

2e. wanneer blijkt, dat belastingsschuldige Sint Maarten wil verlaten met wegvoering of na vervreemding zijner goederen;

3e. wanneer een vordering wordt gedaan als in het volgend artikel bedoeld.

Verhaal onder
derden

Art. 10. 1. Degenen, die gelden aan belastingsschuldigen toekomende onder zich hebben alsmede allen, die schuldenaar zijn van opeisbare vorderingen van deze, zijn verplicht op de daartoe gedane vordering van den ontvanger, voorzover de gelden die onder hen berusten of door hen verschuldigd strekken voor rekening van de belastingsschuldige en vatbaar zijn voor beslag, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hen beslag is geregeld of verzet gedaan is terzake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van de Landkas is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat zij tot afgifte der gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

De kwitantie van de ontvanger moet met hen worden verrekend.

Indien zij in gebreke blijven de vordering van de Ontvanger te voldoen, worden zij door deze bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze als bij Boek 2, titel 2, afdeling 2, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is bepaald.

De kosten van vervolging zijn alsdan ten laste van hen, zonder recht van verhaal op de belastingsschuldigen.

2. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op werkgevers met betrekking tot het aan de in hun dienst zijnde personen verschuldigde loon. Zolang het in de vordering genoemde bedrag niet ten volle is afbetaald zullen de werkgevers met de betaling moeten doorgaan naar gelang zij loon verschuldigd worden.

3. De werkgevers zijn verplicht om aan de Ontvanger mede te delen wanneer een werknemer, om welke reden ook, zijn dienst verlaat. Deze mededeling wordt onverwijld gedaan en betreft alleen werknemers van wie het loon of salaris meer dan f 900,— bedraagt.

2. Zie noot bij art. 1.

Art. 11. 1. Bij uitbetalingen van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, nonactiviteits-traktementen, wachtgeld van burgerlijke landsdienaren en van het personeel der militaire politiegroepen zal elke maand, tenzij de belasting binnen een maand na de dagtekening van het betrokken aanslagbiljet in haar geheel wordt voldaan, een deel van de aanslag in de inkomstenbelasting, in het lopend jaar opgelegd, worden ingehouden volgens voorschriften, bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te geven.

Inhouding
op bepaalde
overheidsuit-
keringen en
pensioenen

2. Het bepaalde in het voorgaande lid is eveneens van toepassing op pensioenen, welke door de Directeur van het Algemeen Pensioenfonds van Sint Maarten betaalbaar worden gesteld.

3. Voor andere belastingschulden dan die in het eerste lid bedoeld, kan, op verzoek van de Ontvanger, door de betrokken uitbetalende instantie tot korting op bezoldigingen, verlofsbezoldigingen, nonactiviteitstraktementen, wachtgeld, pensioenen en gagementen worden bevolen.

4. De in het vorige lid bedoelde kortingen worden alleen toegepast wanneer van een aanslag in de inkomstenbelasting het totaal van meer dan twee en van aanslagen op grond van de andere belastingverordeningen het bedrag van meer dan één termijn achterstallig is, en indien geen regeling is getroffen en nagekomen als omschreven in artikel 8.

5. De beperking van het beslag op loon is toepasselijk met betrekking tot de in de vorige leden bedoelde kortingen.

Art. 12.³ De verplichting tot betaling van de belastingen wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift, door verkrijging van surseance van betaling voor zoover volgens het Faillissementsbesluit 1931 de surseance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt, door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Geen schorsing
de werking

Art. 12A. 1. De ontvanger is ten aanzien van de belastingschuldige bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van de in artikel 1 bedoelde belastingen en andere belastingen en heffingen met elkaar te verrekenen.

Verrekening

2. Indien de belastingschuldige een dochtermaatschappij onderscheidenlijk een moedermaatschappij als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdelen d en e, van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940 (P.B. 1965, no. 58) is, en met betrekking tot deze maatschappij de winstbelasting wordt geheven met toepassing van artikel 14 van evengenoemde landsverordening, kunnen aan de belastingschuldige uit te betalen bedragen, behalve met de van deze te innen bedragen, worden verrekend met te innen bedragen van de moedermaatschappij dan wel van een andere dochtermaatschappij die vóór de heffing van de winstbelasting in deze is opgegaan, onderscheidenlijk met te innen bedragen van een dochtermaatschappij.

3. Het tweede lid is mede van toepassing op aanslagbiljetten die zijn gedagtekend na de ontbinding van de fiscale eenheid, zoals geregeld in artikel 14 van de Landsverordening op de Winstbelasting 1940, voor zover het aanslagbiljet betrekking heeft op de periode tot aan de gebeurtenis op grond waarvan de fiscale eenheid ten aanzien van de belastingschuldige wordt beëindigd.

4. De Ontvanger stelt de belastingplichtige onverwijld in kennis van de verrekening.

Art. 13. 1. De aanslagen van de kohierbelastingen verjaren na verloop van vijf jaren gerekend van de aanvang van het jaar, waarin de belasting invorderbaar werd.

Verjaring

2. De verjaring wordt echter gestuit door elke invorderingsmaatregel tegen de belastingschuldige alsmede door zijn erkentenis, door woorden of door daden, van het bestaan der belastingschuld.

3. Voor de verjaring telt niet mee de tijd, gedurende welke de belastingschuldige zich metterwoon buiten Sint Maarten bevindt.

Art. 14. 1. De Landskas heeft een voorrecht:

Voorrecht

A. Wat de grondbelasting aangaat:

1e. op de aan de belastingschuldige toebehorende veld- en boomvruchten en verdere opbrengst der goederen aan de belasting onderworpen, en tevens op de verschuldigde en verschuldigd wordende pacht- of huurpenningen;

2e. op de aan de belasting onderworpen goederen zelf.

3. Zie noot bij art. 1.

B. Wat de overige belastingen aangaat:

op alle goederen van de belastingschuldige.

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die van de artikelen 287 en 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht gaat tevens boven pand, voor zover het pandrecht rust op een zaak of vrucht als is bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening, houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, no. 246), die zich bevindt in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik en tegen inbeslagneming waarvan derden zich op die grond niet kunnen verzetten. Het behoudt deze rang in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

3. Het voorrecht vervalt twee jaren na de laatste dag van de uitkeringsperiode, bedoeld in artikel 2 dan wel na het in artikel 4 genoemde tijdstip ten aanzien van het in dit artikel bedoelde bevelschrift, of, zo binnen die termijn een dwangschrift tot betaling is betekend, twee jaar na de betekening der laatste akte van vervolging. Ingeval uitstel van betaling is verleend, wordt de termijn van rechtswege met de tijd van het uitstel verlengd.

Toepassing
verordening op
opcenten, kos-
ten en interest

Art. 14A. 1. De bepalingen van deze landsverordening omtrent de invordering en de voorrang strekken zich niet alleen uit tot de belasting zelf, doch ook tot de verschillende opcenten, de kosten en de interest op de belasting en/of opcenten.

2. Onder kosten worden mede begrepen de kosten van vervolging.

3. Onder opcenten worden verstaan de opcenten door het Land geheven.

Dwang-
invordering

Art. 15.⁴ In geval artikel 10 geen toepassing kan vinden en de in artikel 7 genoemde aanmaning niet tot betaling of het verlenen van een betalingsregeling heeft geleid gaat de ontvanger over tot dwanginvordering.

Inwerking-
treding

Art. 16. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van den 1sten Januari 1943 en is slechts van toepassing op de invordering van belastingschulden, welke op of na 1 Januari 1943 zijn ontstaan.

4. Zie noot bij art. 1.

Landsverordening op de invordering van belasting, bijdragen en vergoedingen 1970

AB 2013,
GT 21

Hoofdstuk I

Invordering van de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de grondbelasting en de gebruiksbelasting

Art. 1. De invordering van de inkomstenbelasting, de winstbelasting, de grondbelasting en de gebruiksbelasting, alsmede van de op die belastingen geheven opcenten, geschiedt overeenkomstig de bepalingen van de navolgende artikelen en krachtens kohieren, welke worden toegezonden aan de ontvanger.

Werkingsfeer,
invordering
krachtens
kohieren

Art. 2. 1. De ontvanger zendt zo spoedig mogelijk na ontvangst der kohieren, aan ieder, wiens naam daarop voorkomt, kosteloos een aanslagbiljet.

Dagtekening en
verzending aan-
slagbiljetten

2. De dagtekening wordt in het kohier en op het aanslagbiljet vermeld; deze vermelding strekt tot bewijs van die dagtekening.

3. De wijze van uitreiking der aanslagbiljetten wordt door de ontvanger geregeld. Daarbij wordt er, behoudens het bepaalde in het volgende artikel, naar gestreefd, dat deze zoveel mogelijk per post plaats heeft.

Art. 3. 1. De verzending van de aanslagbiljetten, in het eerste lid van het vorige artikel bedoeld, en de inning van de daarop voorkomende bedragen kan mede plaats hebben door tussenkomst van de werkgever bij wie de belastingschuldige in dienst is, doch slechts in bij landsbesluit houdende algemene maatregelen te bepalen gevallen en onder daarbij te stellen voorwaarden.

Verzending en
inning door
werkgever

2. Het bepaalde in artikel 2, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 4. 1. Alle betalingen van belastingen, rente wegens te late betaling, alsmede de kosten van vervolging moeten geschieden aan de ontvanger.

Rente, kosten
van vervolging,
duplicaat
aanslag

2. Indien het aanslagbiljet bij de betaling niet wordt aangeboden, kan een duplicaat daarvan worden opgemaakt en uitgereikt.

Art. 5. De toerekening en afschrijving der betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde:

Volgorde afboe-
king betalingen

1e. op de kosten van vervolging;

2e. op de onkosten volgens de verordeningen ten laste van de belastingschuldige of belanghebbende komende;

3e. op de oudste openstaande aanslagen of termijnen.

Art. 6. 1. De ontvanger is bevoegd aan de belastingschuldige op zijn verzoek uitstel van betaling en gemakkelijker betalingsvoorwaarden te verlenen, indien onafwijsbaar blijkt, dat hij door bijzondere omstandigheden, buiten zijn wil, niet bij machte is aan de voorgeschreven betalingsregelen te voldoen.

Uitstel van
betaling, beta-
lingsregeling

2. Uitstel van betaling of enige andere betalingsregeling doet niet af aan het bepaalde in artikel 11.

3. Voor wat betreft de winstbelasting wordt uitstel nimmer voor langer dan vier maanden verleend.

4. De in de leden een en drie bedoelde betalingsregelingen worden schriftelijk verleend.

Art. 7. Ongeacht hetgeen bij de belastingverordeningen omtrent de termijnen van betaling is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen ineens en terstond invorderbaar:

Invordering
ineens en
terstond

1e. wanneer de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard, gelijk mede in geval van beslaglegging op zijn roerende goederen vanwege de rechtspersoon Sint Maarten of van verkoop daarvan, tengevolge van een beslaglegging namens derden;

2e. wanneer blijkt, dat de belastingschuldige Sint Maarten wil verlaten met wegvoering of na vervreemding van zijn roerende goederen, dan wel op grond van andere feiten en omstandigheden gerechtvaardigde vrees bestaat voor verduistering van zijn roerende goederen;

3e. wanneer een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel 10 van de Landsverordening van de 31ste december 1942 op de invordering van directe belastingen 1943.

Inhouding
op bepaalde
overheidsuitke-
ringen

Art. 8. 1. Bij de uitbetaling van bezoldigingen, verlofbezoldigingen, non-activiteitstractementen, wachtgelden en andere beloningen van personen in dienst van Sint Maarten wordt telkenmale, tenzij de belasting binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet in haar geheel wordt voldaan, een deel van de aanslag in de inkomstenbelasting, in het lopende jaar opgelegd, ingehouden volgens voorschriften bij landsbesluit houdende maatregelen te geven. Inhouding kan op overeenkomstige wijze geschieden ten aanzien van de aanslagen in de grondbelasting.
2. De beperking vervat in artikel 1614g van het Burgerlijk Wetboek van de Nederlandse Antillen is van toepassing met betrekking tot de in het vorige lid bedoelde inhouding.

Geen schorsen-
de werking

Art. 9. De verplichting tot betaling der belastingen wordt niet geschorst door de indiening van bezwaarschriften tegen de aanslag of van aangiften of verzoekschriften tot verkrijging van ontheffing, noch door verkrijging van surseance van betaling voor zover het Faillissementsbesluit 1931 de surseance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt, evenmin door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Verjaring

Art. 10. 1. De aanslagen in de in artikel 1 bedoelde belastingen welke vijf jaren, na de dagtekening van het aanslagbiljet, of na de laatst betekende akte van vervolging niet zijn ingevorderd, zijn verjaard.
2. De verjaring wordt echter gestuit door de erkenning van de belastingschuldige, hetzij door woorden, hetzij door daden, van het bestaan der belastingschuld.
3. Voor de verjaring telt niet mede de tijd, gedurende welke de belastingschuldige zich metterwoon buiten Sint Maarten bevindt.

Aanmaning

Art. 11. 1. De belastingschuldige, die in gebreke blijft de verschuldigde belasting voor of op de vervaldag te voldoen wordt door de ontvanger aangemaand om alsnog binnen veertien dagen het verschuldigde te betalen onder kennisgeving dat hij bij gebreke daarvan rechtens tot betaling zal worden gedwongen.
2. Door de nalatige is voor de aanmaning, die wordt uitgereikt nadat de laatste termijn van de aanslag is vervallen, interest verschuldigd ten bedrage van een half ten honderd van het bedrag der afbetaling per aangevangen maand. Als interestmaand worden aangemerkt de kalendermaanden volgende op die waarin de laatste termijn van de aanslag is vervallen. Het bedrag der aanslag wordt naar boven afgerond op vijftig cent. Voor aanslagen beneden vijftig gulden wordt geen interest berekend.
3. Het bepaalde in het vorige lid blijft buiten toepassing in de gevallen bedoeld in artikel 3.

Dwang-
invordering

Art. 12. Indien de krachtens artikel 11 uitgereikte aanmaning niet tot betaling of het treffen van een betalingsregeling heeft geleid, gaat de ontvanger over tot dwanginvordering.

Hoofdstuk II

Invordering van overige belastingen, bijdragen en vergoedingen

Toepassing op
overige belas-
tingen

Art. 13. De artikelen 5, 6, eerste en tweede lid, 7, 9, 11, eerste lid, en 12 zijn van overeenkomstige toepassing op de invordering van de belastingen, niet vallende onder artikel 1, van de bijdragen en vergoedingen welke volgens tarieven vastgesteld bij landsverordening of landsbesluit houdende algemene maatregelen worden geheven, en op de bijdragen en vergoedingen toekomende aan Sint Maarten, doch geheven volgens tarieven vastgesteld bij landsverordening of bij landsbesluit houdende algemene maatregelen.

Dwang-
invordering

Art. 14. Indien de krachtens artikel 13 uitgereikte aanmaning niet tot betaling of het treffen van een betalingsregeling heeft geleid, gaat de ontvanger over tot dwanginvordering, voor zover die bij Landsverordening is toegelaten.

Hoofdstuk III

Slotbepaling

Citeertitel,
inwerking-
trekking, buiten-
werkingstelling
bepalingen

Art. 15. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als "Invorderingsverordening met bijvoeging van het jaartal van het afkondigingsblad waarin zij zal worden afgekondigd" en wordt geacht in werking te zijn getreden met ingang van 1 januari 1970.
2. (Overgangsrecht, inmiddels niet meer relevant)

Landsverordening dwanginvordering

AB 2013,
GT 675

Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen.

Hoofdstuk I

Invordering door middel van dwangschriften

Werkingsfeer

Art. 1. 1. De belastingen, de bijdragen en vergoedingen, welke volgens tarieven vastgesteld bij landsverordening, landsbesluit houdende algemene maatregelen, landsverordening en landsbesluit houdende algemene maatregelen, ten bate van de Landskas worden geheven, alsmede de daarop gevallen rente wegens te late betaling, worden ingevorderd door middel van dwangschriften.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van deze landsverordening worden onder belastingen mede begrepen de verschuldigde opcenten, de interest en de kosten van vervolging op de belasting en/of opcenten.

Art. 2. 1. De dwangschriften bevatten, volgens een bij landsbesluit vastgesteld formulier:

Inhoud dwang-schrift

- wanneer het een kohierbelasting geldt, een volledig uittreksel uit het kohier;
 - in andere gevallen een zo volledig mogelijke aanduiding van degene tegen wie de vordering gericht wordt;
 - de aard, de grondslag en het bedrag van de vordering;
 - de titel der vordering of de artikelen der wettelijke regeling, waarop de vordering wordt gegrond;
 - in alle gevallen de last tot betaling.
2. Zij worden uitgevaardigd door de ontvanger en zijn vrij van zegel.
3. (Vervallen)

Art. 3. 1. Het dwangschrift levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering kan worden tenuitvoergelegd.

Executoriale titel

2. De tenuitvoerlegging geschiedt namens de ontvanger met vermelding alleen van zijn hoedanigheid zonder bijvoeging van zijn naam.

Art. 4. 1. De tenuitvoerlegging van het dwangschrift kan niet worden geschorst dan door een verzet, met redenen omkleed.

Verzet

2. Het verzet wordt betekend aan de ontvanger, die de betaling vervolgt en moet op straffe van nietigheid bevatten keuze van domicilie in Philipsburg. Eveneens op straffe van nietigheid moet binnen een maand na deze betekening het geding tegen de ontvanger worden aanhangig gemaakt bij de rechter in eerste aanleg.

3. Verzet kan niet gegrond zijn op het niet ontvangen van aanslagbiljet, kennisgeving van te betalen bijdrage of vergoeding of aanmaning en kan nimmer gericht zijn tegen de wettigheid of de hoogte van het gevorderde bedrag, noch gegrond zijn op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

4. Indien het verzet wordt afgewezen, is hoger beroep slechts ontvankelijk na bewijs, dat de belasting, bijdrage, vergoeding, rente, verhogingen en kosten zijn betaald aan de ontvanger.

Art. 5. Misslagen in namen, kohieren, lijsten, aanslagbiljetten, kennisgevingen, aanmaningen of vervolgingsstukken, brengen niet van rechtswege nietigheid van die stukken teweeg. In dergelijke gevallen blijft het oordeel over de nietigheid aan het oordeel des rechters overgelaten, met dien verstande dat geen nietigheid wordt aangenomen, wanneer geen verschil kan bestaan over de persoon, die bedoeld is.

Misslagen

Art. 6. 1. Wanneer de schuldenaar Sint Maarten metterwoon wil verlaten of gerechtvaardigde vrees bestaat voor verduistering van zijn goederen, alsmede in geval van inbeslagneming van die goederen vanwege Sint Maarten of van verkoop daarvan tengevolge van een beslagneming namens derden kan:

Versnelde dwang-invordering

- het dwangschrift zonder voorafgaande aanmaning of, indien reeds een aanmaning is uitgereikt, zonder verder uitstel worden uitgevaardigd;
- het dwangschrift onmiddellijk na het bevel tot betaling, of, indien zodanig bevel reeds mocht zijn gedaan, zonder verder uitstel worden ten uitvoer gelegd.

Invordering
volledig open-
staande bedrag

Art. 7. Indien een dwangschrift, uitgevaardigd voor een gedeelte van het in te vorderen bedrag, ten uitvoer wordt gelegd door beslag, kan bij datzelfde dwangschrift het volle openstaande bedrag worden ingevorderd, mits dit bedrag in het dwangschrift is vermeld.

Geen verzet
door derden
tegen inbeslag-neming

Art. 8. Behoudens in het geval dat een recht van terugvordering bestaat jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen derden echter nimmer verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming terzake van belastingen, bijdragen, vergoedingen, verhogingen en boeten, van roerende zaken, tot stoffering van een huis of voor het gebruik van een plantage dienend, alsmede van geoogste vruchten, wanneer die zaken of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik.

Betekening
door deurwaarder

Art. 9. 1. Alle exploitanten en andere akten van vervolging voor de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen, alsmede de verhogingen daarvan of boeten, worden betekend door deurwaarders van de belastingen op verzoek van de ontvanger overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en tegen de vergoedingen, vast te stellen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

2. (Vervallen)

3. De deurwaarders worden vóór de aanvang van hun bediening kosteloos beëdigd door de rechter in eerste aanleg.

4. Onder deurwaarders worden in deze landsverordening verstaan de deurwaarders van de belastingen van Sint Maarten.

5. De betrekking van deurwaarder van de belastingen is verenigbaar met die van deurwaarder bij een rechterlijk college of gerecht in eerste aanleg.

Betaling aan
deurwaarder

Art. 10. 1. Wanneer ter gelegenheid van een inbeslagneming vóór de sluiting van het proces-verbaal het volle bedrag van het verschuldigde met de kosten aan de deurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk kwitantie te geven en ervan melding te maken in of op het proces-verbaal.

2. In alle andere gevallen zijn betalingen, aan de deurwaarder gedaan, ongeldig.

Kosten

Art. 11. De kosten van vervolging, interest en boeten zijn ten laste van de nalatige.

Hoofdstuk II Rechtspleging

Bevoegde
rechter

Art. 12. Alle rechtsvorderingen tot betaling van belastingen, bijdragen of vergoedingen of teruggaven van daarmee verband houdende onverschuldigd betaalde bedragen, alsmede alle strafvervolgingen wegens misdrijven in belastingzaken behoren tot de kennisneming van de rechter in eerste aanleg en in hoger beroep tot de kennisneming van het Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba overeenkomstig de artikelen 31 en 33, 36 en 38 van het Reglement op de inrichting en de samenstelling der rechterlijke macht.

Toepasselijk
procesrecht

Art. 13. Behoudens de bepalingen van deze landsverordening worden burgerlijke rechtsvorderingen behandeld overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, strafvervolgingen overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering.

Bevoegdheid
strafrechter

Art. 14. Wanneer een strafvervolging gepaard gaat met vordering van belasting, bijdrage, vergoeding of kosten, behoort de kennisneming daarvan mede tot bevoegdheid van de strafrechter.

Maximumstraf

Art. 15. Waar in wettelijke regelingen ten aanzien van belastingen, bijdragen en vergoedingen op de overtreding een geldboete tot een bepaald bedrag als straf is gesteld, geldt dit bedrag voor de toepassing van artikel 1.149 van het Wetboek van Strafrecht als het daarbedoelde maximum.

Inwerking
treding

Art. 16. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 1943.

Kostenbesluit invordering belastingen

AB 2013,
GT 693

LB houdende algemene maatregelen, van de 22ste november 1995 ter uitvoering van artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942/246).

Art. 1. Ter zake van het verrichten van werkzaamheden voor de invordering van bedragen door de zorg van de ontvanger en de deurwaarder van de belastingen op grond van de Landsverordening van den 31sten December 1942 houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1942, 246), worden aan degene die in gebreke is gebleven het verschuldigde tijdig te betalen, kosten in rekening gebracht overeenkomstig de artikelen 2 tot en met 5.

In rekening
brengen van
kosten

Art. 2. 1. Verschuldigd is:

- a. voor het betekenen van een dwangsschrift met bevel tot betaling: 1% van de gevorderde som, afgerond op gehele guldens naar beneden, met een minimum van Cg 20,- en een maximum van Cg 5.000,-;
- b. voor het ingevolge een wettelijk voorschrift doen van een ander exploit: Cg 20,-;
- c. voor het geven van kwitantie door de met de tenuitvoerlegging van een dwangsschrift belaste deurwaarder ter zake van een aan deze gedane betaling ter afwijering van een beslaglegging op roerende goederen: Cg 10,-;
- d. voor het ingevolge wettelijk voorschrift voor "gezien" doen tekenen van een exploit of een ander stuk: Cg 5,-;
- e. voor het aanplakken van een exploit: Cg 5,-;
- f. voor het doen aankondigen van een gedaan exploit in een dagblad: Cg 5,-.

Tarieven bete-
kening

Art. 3. 1. Verschuldigd is:

- a. voor het in beslag nemen van een goed en het deswege opmaken van proces-verbaal: Cg 35,-;
 - b. voor de verkoop van een goed en het deswege opmaken van proces-verbaal: Cg 50,-;
 - c. voor het bekendmaken van de verkoop door het aanslaan van de verkoopbiljetten, al dan niet gevolgd door het doen van aankondiging van de verkoop in een dagblad: Cg 20,-;
 - d. voor het ingevolge wettelijk voorschrift opmaken van een ander proces-verbaal: Cg 20,-;
 - e. voor iedere getuige: Cg 15,- per uur of voor zover de duur niet in volle uren kan worden gerekend, per gedeelte daarvan.
2. Indien de verrichtingen, bedoeld in de onderdelen a en b, ter plaatse langer dan twee uren duren, worden de genoemde bedragen verhoogd met Cg 20,- voor elk volgend uur of voor zover de duur niet in volle uren kan worden gerekend, per gedeelte daarvan.

Tarieven bes-
slaglegging

- Art. 4. 1.** Voor de bewaring van in beslag genomen goederen is voor elke dag of gedeelte daarvan verschuldigd: Cg 15,-.
2. Het op grond van het eerste lid verschuldigde bedrag komt toe aan de bewaarder.
3. Aan de bewaarder komt geen loon toe indien hij bij de bewaring van de goederen ook overigens belang heeft of in enige andere betrekking met de bewaring is belast.

Bewaarloon

Art. 5. Behalve de in de artikelen 2 tot en met 4 genoemde bedragen worden in rekening gebracht de bedragen, toekomende aan derden voor de door hen rechtstreeks ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangsschrift verrichte handelingen.

Kosten werk-
zaamheden
derden

Art. 6. Het Landsbesluit houdende algemene maatregelen van de 7de juli 1959 ter uitvoering van artikel 9 lid 1, van de landsverordening van de 31ste december 1942 houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (P.B. 1958, 164) (P.B. 1959, 84) wordt ingetrokken.

Intrekking eer-
der landsbesluit

Art. 7. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede maand na die der uitgifte van het Publicatieblad, waarin het geplaatst is.

Inwerking
treding

Art 8. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als: Kostenbesluit invordering belastingen.

Citeertitel

Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek 1977

Definities	Art. 1. Deze landsverordening verstaat onder: a. “belastingplichtige”: degene die krachtens enige fiscale heffingslandsverordening, zoals de Landsverordening op de Inkomstenbelasting 1943 en de Grondbelastingverordening 1908, als zodanig is aangewezen; b. (Vervallen)
Verklaring ei-lands-ontvanger	Art. 2. 1. Iedere belastingplichtige, die Sint Maarten wenst te verlaten, dient zich bij de belastingdienst aan te melden ter verkrijging van een verklaring inzake zijn belastingaanslagen. 2. De ontvanger verstrekt na aanzuivering of zekerheidsstelling een verklaring dat tegen het vertrek van de belastingplichtige op grond van deze landsverordening geen bezwaar bestaat. 3. In afwijking van de leden 1 en 2 is de ontvanger bevoegd in gevallen en onder voorwaarden geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een verklaring af te geven welke in plaats treedt van de verklaring bedoeld in het vorige lid.
Overlegging verklaring aan bevoegde autoriteit	Art. 3. 1. De belastingplichtige is gehouden een van de verklaringen als bedoeld in artikel 2 leden 2 en 3 aan de bevoegde autoriteit over te leggen. 2. Door of namens de Minister van Justitie wordt het vertrek uit Sint Maarten, desnoods met de sterke arm, verhinderd van een belastingplichtige die een van deze verklaringen niet overlegt aan de bevoegde autoriteit.
Toezicht op naleving	Art. 4. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant. 2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd: a. alle inlichtingen te vragen; b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen. 3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren. 4. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
Straf-bepalingen	Art. 5. 1. De belastingplichtige die Sint Maarten verlaat, wetende dat hij zijn belastingsschuld niet heeft voldaan of geen zekerheid ter zake heeft gesteld, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden. 2. De belastingplichtige die Sint Maarten verlaat zonder zijn belastingsschulden te voldoen, dan wel zekerheid ter zake te stellen, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden. 3. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een misdrijf. 4. Het in het tweede lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.
Uitvoerings-instructies	Art. 6. De Ministers van Justitie en Financiën stellen instructies vast ter uitvoering van deze landsverordening.
Inwerking treding en citeertitel	Art. 7. 1. Deze landsverordening kan worden aangehaald als “Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek” onder toevoeging van het jaartal van het publicatieblad waarin zij is geplaatst. 2. Zij treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

Belastingwet BES

Wet van 16 december 2010 houdende vaststelling van de Wet Belastingwet BES (Belastingwet BES)

EK, 32 189

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Art. 1.1. De bepalingen van deze belastingwet gelden op de BES eilanden bij de heffing van de BES belastingen alsmede de invordering van de BES belastingen.

Inleidende bepaling

Art. 1.2. Krachtens deze belastingwet worden de volgende belastingen geheven en ingevorderd:

Belastingwet BES

- a. vastgoedbelasting;
- b. opbrengstbelasting;
- c. algemene bestedingsbelasting;
- d. overdrachtsbelasting, en
- e. kansspelbelasting.

Art. 1.3. 1. Deze belastingwet verstaat onder:

Definities

- a. Onze Minister: Onze Minister van Financiën;
- b. belastingwet: deze wet alsmede alle op deze wet berustende bepalingen;
- c. lichamen: verenigingen en andere rechtspersonen, maat- en vennootschappen en doelvermogens;
- d. BES belastingen: de in artikel 1.2 genoemde belastingen alsmede de loonbelasting geheven op basis van de Wet loonbelasting BES, de inkomstenbelasting geheven op basis van de Wet inkomstenbelasting BES en de minimumbelasting geheven op basis van hoofdstuk VIIB, waaronder worden begrepen de bestuurlijke boeten die ingevolge deze wet kunnen worden opgelegd of vastgesteld, interest, alsmede de kosten van vervolging;
- e. Koninkrijk: Koninkrijk der Nederlanden;
- f. Rijk: het land Nederland, zijnde Nederland en de BES eilanden;
- g. Nederland: het in Europa gelegen deel van het Rijk;
- h. BES eilanden: de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met daar onder begrepen, met in achtneming van de Rijkswet tot vaststelling van een zeegrens tussen Curaçao en Bonaire, en tussen Sint Maarten en Saba, het buiten de territoriale zee van de BES eilanden gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen, alsmede de in, op of boven dat gebied aanwezige installaties en andere inrichtingen ten behoeve van de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in dat gebied;
- i. binnenland: de BES eilanden;
- j. openbaar lichaam: Bonaire, Sint Eustatius of Saba, waarbij het openbaar lichaam Bonaire de eilanden Bonaire en Klein Bonaire omvat;
- k. directeur, inspecteur of ontvanger: de bij ministeriële regeling als zodanig aangewezen functionaris van de rijksbelastingdienst;
- l. belastingdeurwaarder: de bij ministeriële regeling als zodanig aangewezen ambtenaar met dien verstande dat de betrekking van belastingdeurwaarder van de BES belastingen verenigbaar is met die van deurwaarder bij een rechterlijk college of gerecht in eerste aanleg;
- m. belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag, en de naheffingsaanslag;
- n. belastingplichtige: de natuurlijke persoon of rechtspersoon van wie op grond van deze wet een belasting wordt geheven;
- o. belastingschuldige: degene te wiens naam de belastingaanslag is gesteld;
- p. het Hof: het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, bedoeld in artikel 8.97;
- q. het Gerecht in eerste aanleg: het Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
- r. bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
- s. USD: dollar van de Verenigde Staten van Amerika;

t. personenauto: de personenauto, bedoeld in artikel 2, onderdeel c, van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992;
u. bestelauto: de bestelauto, bedoeld in artikel 2, onderdeel d, van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992.

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld op basis waarvan motorrijtuigen voor de toepassing van deze wet, de Wet inkomstenbelasting BES of de Wet loonbelasting BES:

- a. niet als personenauto worden aangemerkt; of
- b. niet als bestelauto worden aangemerkt.

**Begrips-
bepalingen**

Art. 1.4. Waar in deze belastingwet wordt gesproken van:

- a. de bestuurder van een lichaam, wordt daaronder begrepen de beherende vennoot van een maat- of vennootschap en de binnenlandse vertegenwoordiger van een niet op de BES eilanden gevestigd lichaam, alsmede in geval van ontbinding degene die met de vereffening is belast;
- b. vereniging, wordt daaronder begrepen het samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid die maatschappelijk met een vereniging gelijk kan worden gesteld;
- c. Mogendheid, wordt daaronder begrepen een daarmee gelijk te stellen bestuurlijke eenheid;
- d. staat, wordt daaronder begrepen Mogendheid;
- e. verdrag, wordt daaronder begrepen regelen ter voorkoming van dubbele belasting die zijn overeengekomen met een in onderdeel d bedoelde bestuurlijke eenheid;
- f. regeling ter voorkoming van dubbele belasting, wordt daaronder begrepen regelen ter voorkoming van dubbele belasting die zijn overeengekomen met een in onderdeel d bedoelde bestuurlijke eenheid.

**Woonplaats
personen, ves-
tigingsplaats
lichamen**

Art. 1.5. 1. Waar iemand woont en waar een lichaam is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke op de BES eilanden hun thuishaven hebben, ten aanzien van de bemanning als deel van de BES eilanden beschouwd.

**Hoofdstuk II
Inkomstenbelasting**

Gereserveerd

**Hoofdstuk III
Loonbelasting**

Gereserveerd

**Hoofdstuk IV
Vastgoedbelasting**

Titel 1

Algemene bepalingen

**Omschrijving
belastbaar feit**

Art. 4.1. Onder de naam vastgoedbelasting wordt een belasting geheven ter zake van voordelen uit een op de BES eilanden gelegen onroerende zaak.

Titel 2

Belastingplichtige

**Belastingplicht
vastgoed-
belasting**

Art. 4.2. 1. De belasting wordt geheven van degene die bij het begin van het kalenderjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak.

2. Als genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht wordt aangemerkt, degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat op dat tijdstip een ander genothebbende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

3. Indien bij het begin van het kalenderjaar meer dan een belastingplichtige het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak, wordt de belasting geheven van alle belastingplichtigen gezamenlijk.

4. Indien belastingplichtigen bij het begin van het kalenderjaar het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een onroerende zaak hebben en dit genot elk van deze belastingplichtigen afzonderlijk het recht geeft om de onroerende zaak gedurende een

deel van het kalenderjaar te gebruiken (time-share), wordt de belasting geheven van al deze belastingplichtigen gezamenlijk.

Titel 3

Voorwerp van belasting

Art. 4.3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt als één onroerende zaak aangemerkt:

**Begrip
onroerende
zaak**

- a. een gebouwd eigendom;
- b. een ongebouwd eigendom;
- c. een gedeelte van een in onderdeel a of in onderdeel b bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
- d. een samenstel van twee of meer van de in onderdeel a of onderdeel b bedoelde eigendommen of in onderdeel c bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren.

Art. 4.4. De belasting wordt niet geheven ter zake van voordelen uit:

Vrijstellingen

- a. onroerende zaken die als eigen woning worden aangemerkt als bedoeld in artikel 4 van de Wet inkomstenbelasting BES en die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staan;
- b. onroerende zaken die tot het vermogen van een onderneming behoren waarmee een belastingplichtige voor de inkomstenbelasting opbrengst als bedoeld in artikel 6 van de Wet inkomstenbelasting BES verkrijgt;
- c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- d. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- e. werken die zijn bestemd voor de levering van water, de inzameling en zuivering van riool- en ander afvalwater of de levering van elektriciteit en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- f. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder mede begrepen de open grond, voor zover die niet de ondergrond vormt van gebouwde eigendommen;
- g. natuurterreinen, waaronder mede wordt verstaan duinen, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
- h. onroerende zaken, waarvan het Rijk of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht hebben, behoudens voor zover die zaak wordt gebruikt in het kader van een onderneming of een andere economische activiteit;
- i. onroerende zaken, niet zijnde zelfstandige woningen, voor zover het genot daarvan krachtens eigendom, bezit of beperkt recht berust bij, bij ministeriële regeling aan te wijzen, charitatieve of culturele instellingen, doelen voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisaties van werkgevers of werknemers en de betreffende onroerende zaak uitsluitend of nagenoeg uitsluitend door de belastingplichtige zelf wordt gebruikt; een aanwijzing is alleen mogelijk indien de belastingplichtige geen winst beoogt en er geen verstoring van concurrentieverhoudingen optreedt ten opzichte van belastingplichtigen die wel winst beogen;
- j. onroerende zaken, voor zover een lichaam dat op grond van artikel 5.2, in Nederland wordt geacht te zijn gevestigd het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft;
- k. onroerende zaken, waarvan de waarde uitsluitend of nagenoeg uitsluitend wordt bepaald door de waarde van de daarvan deel uitmakende braakliggende grond, voor zover degene of degenen die het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft of hebben een natuurlijk persoon is of zijn en inwoner is of zijn van de BES eilanden, met dien verstande dat grond waarop een woning wordt gebouwd ook als braakliggende grond wordt aangemerkt, mits de te bouwen woning binnen 24 maanden na aanvang van de bouwactiviteiten voor degene of degenen die het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft of hebben, als een eigen woning als bedoeld in artikel 4 van de Wet inkomstenbelasting BES wordt aangemerkt.

Titel 4**Heffingsmaatstaf en waardevaststelling**Heffingsmaat-
staf

Art. 4.5. 1. De heffingsmaatstaf is de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend, indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een onroerende zaak bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:

- a. de aard en de bestemming van de zaak;
- b. de sedert de stichting van de zaak opgetreden technische en functionele veroudering, waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.

Waarde-
vaststelling

Art. 4.6. 1. De inspecteur stelt de waarde van de onroerende zaken ter zake waarvan de vastgoedbelasting wordt geheven vast bij voor bezwaar vatbare beschikking.

2. De waarde wordt bepaald naar de waarde die de onroerende zaak op de waardepeildatum heeft naar de staat waarin de zaak op die datum verkeert.

3. De waardepeildatum ligt aan het begin van het tijdvak waarvoor de waarde wordt vastgesteld.

4. De waarde geldt voor een tijdvak van vijf achtereenvolgende kalenderjaren.

5. Indien er met betrekking tot een onroerende zaak meer dan één genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, kan de beschikking, bedoeld in het eerste lid, worden toegezonden aan één van hen.

Vaststelling
aanslagen,
tijdvak

Art. 4.7. 1. In afwijking in zoverre van hoofdstuk VIII, stelt de inspecteur de aanslag vast, zonder dat daaraan een aangifte is voorafgegaan.

2. Bezwaar tegen de aanslag kan niet gegrond zijn op de stelling dat de waarde onjuist is vastgesteld.

3. De belasting wordt geheven over een tijdvak van één kalenderjaar.

4. Indien er met betrekking tot een onroerende zaak meer dan één genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, kan de inspecteur de aanslag opleggen aan één van hen.

5. Indien er met betrekking tot een onroerende zaak meer dan één genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is, vordert de ontvanger de belastingaanslag in bij degene op wiens naam de aanslag is gesteld, zonder rekening te houden met de rechten van de overige belastingplichtigen.

Wijziging gedu-
rende tijdvak

Art. 4.8. 1. Indien de onroerende zaak in het jaar voorafgaand aan het tijdvak van heffing of in de loop van het tijdvak van heffing wijzigt als gevolg van bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging wordt in afwijking van artikel 4.6, derde en vierde lid, de waarde bepaald naar de staat van die zaak bij het begin van het kalenderjaar volgend op dat waarin de genoemde wijziging zich heeft voorgedaan.

2. Indien de waarde van een onroerende zaak door toepassing van het eerste lid hoger wordt vastgesteld, wordt deze waardestelling, voor zover deze voortvloeit uit bouw, verbouw, verbetering, uitbreiding of renovatie van de desbetreffende onroerende zaak, eerst in aanmerking genomen bij het begin van het zesde kalenderjaar volgend op het kalenderjaar waarin deze waardestelling zich heeft voorgedaan. De eerste volzin is niet van toepassing met betrekking tot onroerende zaken waarvan het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht berust bij een rechtspersoon die op grond van artikel 5.4. van de Douane- en Accijnswet BES is toegelaten tot een handels- en dienstenentrepot. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van de eerste volzin.

3. Dit artikel is van toepassing op de vaststelling van de waarde van een onroerende zaak op of na 1 januari 2025. Op de vaststelling van de waarde van een onroerende zaak voor of op 31 december 2024, blijft dit artikel zoals het op 31 december 2024 luidde van toepassing.

Titel 5**Tarief**

Tarief

Art. 4.9.¹ 1. De belasting bedraagt 17,5% van de voordelen uit een onroerende zaak.

1. Het tarief is voor 2014, en met terugwerkende kracht ook voor 2013, evenals voor de jaren 2011 en 2012, gesteld op 15% respectievelijk 5% Met ingang van 2015 wordt het tarief 17,5% respectievelijk 10%.

2. In afwijking van het eerste lid, bedraagt de belasting 11% van de voordelen uit een onroerende zaak indien de onroerende zaak een hotel betreft voor zover het genot daarvan krachtens eigendom, bezit of beperkt recht berust bij een niet-natuurlijk persoon.

3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder een hotel verstaan een onroerende zaak die of een complex van onroerende zaken dat bedrijfsmatig door een niet-natuurlijke persoon wordt geëxploiteerd, geheel of nagenoeg geheel gericht is op kortdurend verblijf van toeristen en beschikt over volwaardige gemeenschappelijke hotelvoorzieningen. Bij ministeriële regeling kunnen nadere voorwaarden worden gesteld waaraan een onroerende zaak moet voldoen om voor de toepassing van het tweede lid als hotel te worden aangemerkt.

Art. 4.10. 1. De voordelen uit een onroerende zaak worden gesteld op 4% van de waarde van de onroerende zaak, met dien verstande dat ingeval de onroerende zaak een zelfstandige woning betreft, niet zijnde een woning als bedoeld in artikel 4.4, onderdeel a, de voordelen worden gesteld op 4% van de waarde, voor zover deze waarde meer bedraagt dan USD 70.000. Voor de toepassing van de eerste volzin is, mits alle eigenaren natuurlijke personen zijn, artikel 4.2, derde lid, van overeenkomstige toepassing en kunnen bij ministeriële regeling regels worden gesteld om te bepalen of sprake is van een zelfstandige woning.

Forfaitair
rendement

2. In afwijking van het eerste lid worden de voordelen uit een onroerende zaak bij een belastingplichtige als bedoeld in artikel 4.2, vierde lid, bepaald op basis van het eerste lid, en vervolgens vermenigvuldigd met een gebruiksfactor. De gebruiksfactor is het aantal dagen in het kalenderjaar dat de belastingplichtige een onroerende zaak waarvan hij het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft mag gebruiken, gedeeld door het aantal dagen in het kalenderjaar. Indien de hiervoor bedoelde belastingplichtigen de onroerende zaak in totaal minder dan het aantal dagen in het kalenderjaar mogen gebruiken wordt het op grond van de eerste twee volzinnen bepaalde voordeel vermenigvuldigd met een leegstandsfactor. Deze leegstandsfactor bedraagt het aantal dagen in het kalenderjaar gedeeld door het totaal aantal dagen dat deze belastingplichtigen de onroerende zaak mogen gebruiken.

Titel 6

Overig

Art. 4.11. 1. De belastingplichtige, bedoeld in artikel 4.2, eerste, derde en vierde lid, kan op de BES eilanden een fiscaal vertegenwoordiger aanstellen. De fiscaal vertegenwoordiger woont of is gevestigd op de BES eilanden. De fiscaal vertegenwoordiger treedt in de plaats van de belastingplichtige met betrekking tot de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deze wet.

Fiscaal verte-
genwoordiging

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald in welke gevallen een belastingplichtige verplicht is een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen. Door de inspecteur kan in elk geval als fiscaal vertegenwoordiger worden aangemerkt degene die namens de belastingplichtige als bedoeld in artikel 4.2, eerste, derde en vierde lid, het beheer voert over een onroerende zaak waarvan die belastingplichtige het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.

3. De fiscaal vertegenwoordiger is bevoegd de door hem betaalde belasting als zodanig te verhalen op degenen die op grond van artikel 4.2, eerste, derde en vierde lid, belastingplichtig zijn, tot ten hoogste het bedrag aan belasting dat diegene verschuldigd is.

Hoofdstuk V

Opbrengstbelasting

Titel 1

Belastingplicht

Art. 5.1. 1. Onder de naam opbrengstbelasting wordt een belasting geheven van degenen die:

Belastingplicht
opbrengst-
belasting

- rechtstreeks of door middel van certificaten gerechtigd zijn tot de opbrengst van aandelen in en winstbewijzen van op de BES eilanden gevestigde naamloze vennootschappen, besloten vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, open commanditaire vennootschappen en andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;
- rechtstreeks of door middel van certificaten gerechtigd zijn tot de opbrengst van lidmaatschapsbewijzen in en winstbewijzen van op de BES eilanden gevestigde coöperaties en verenigingen op coöperatieve grondslag, onderlinge waarborgmaatschappijen en verenigingen welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of als kredietinstelling optreden alsmede andere, hiervoor niet genoemde verenigingen indien zij een onderneming drijven;

- c. gerechtigd zijn tot een of meer uitdelingen van een op de BES eilanden gevestigde stichting of een doelvermogen;
 - d. gerechtigd zijn tot de opbrengst van bewijzen van deelgerechtigdheid in een op de BES eilanden gevestigd open fonds voor gemene rekening.
2. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt, in afwijking van artikel 1.3, onderdeel c, verstaan onder lichamen de in het eerste lid onder a, b, c en d genoemde rechtsvormen.

Woonplaats-
fictie

Art. 5.2. 1. In afwijking in zoverre van artikel 1.5 wordt een lichaam dat op de BES eilanden is gevestigd, voor de toepassing van dit hoofdstuk geacht in Nederland te zijn gevestigd. De eerste volzin is niet van toepassing met betrekking tot op de BES eilanden gevestigde stichtingen en doelvermogens.

2. Niettegenstaande het eerste lid wordt een lichaam geacht op de BES eilanden te zijn gevestigd indien de inspecteur op verzoek van het lichaam bij voor bezwaar vatbare beschikking heeft vastgesteld dat aannemelijk is dat:

a. het lichaam op jaarbasis een omzet heeft van ten hoogste USD 80 000, de bezittingen van het lichaam doorgaans ten hoogste USD 200 000 bedragen en het lichaam zich niet bezighoudt met financiële dienstverlening, royaltybetalingen, verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten, daaronder mede begrepen diensten ter zake van het optreden als directie van vennootschappen waarvan de statutaire zetel of feitelijke leiding op de BES eilanden gevestigd is en andere dienstverlening ter zake van het trustbedrijf;

b. de bezittingen van het lichaam doorgaans voor ten hoogste 50 percent bestaan uit beleggingen, deelnemingen, liquiditeiten, activa waarvan het gebruik of gebruiksrecht ter beschikking wordt gesteld aan personen die buiten de BES eilanden wonen of zijn gevestigd en overige bezittingen die worden aangewend voor het direct of indirect financieren van personen die buiten de BES eilanden wonen of zijn gevestigd; of

c. het lichaam:

1°. voltijds blijvend werk verschaft aan doorgaans ten minste drie op de BES eilanden wonende natuurlijke personen die zich zelfstandig bezighouden met werkzaamheden betrekking hebbend op de bezittingen genoemd in het tweede lid, onderdeel b, en hun bevoegdheden en verantwoordelijkheden in overeenstemming zijn met de aard en functie van die werkzaamheden; en

2°. voor ten minste een periode van 24 maanden een op de BES eilanden gelegen onroerende zaak of een deel van een onroerende zaak ter waarde van ten minste USD 50.000 ter beschikking heeft voor de uitvoering van de bedrijfsactiviteiten van het lichaam en, ingeval dit lichaam zich bezighoudt met financiële dienstverlening, royaltybetalingen, verzekerings- en herverzekeringsactiviteiten, daaronder mede begrepen diensten ter zake van het optreden als directie van vennootschappen waarvan de statutaire zetel of feitelijke leiding op de BES eilanden gevestigd is en andere dienstverlening ter zake van het trustbedrijf, zich daarin een eigen kantoor bevindt dat is voorzien van in de financiële sector gebruikelijke faciliteiten.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op een lichaam:

a. dat is toegelaten tot een handels- en dienstenentrepot als bedoeld in hoofdstuk V van de Douane- en Accijnswet BES; of

b. waarvan de inspecteur op verzoek van dat lichaam bij voor bezwaar vatbare beschikking heeft vastgesteld dat dat lichaam voor ten minste 50 percent deelneemt in een lichaam dat is toegelaten tot een handels- en dienstenentrepot als bedoeld in hoofdstuk V van de Douane- en Accijnswet BES of dat een beschikking heeft ontvangen als bedoeld in het tweede lid, en de overige bezittingen van het lichaam voldoen aan het tweede lid, onderdeel b.

4. De in het tweede en derde lid bedoelde beschikking vervalt direct na het moment waarop het lichaam:

a. naar de omstandigheden beoordeeld niet meer op de BES eilanden is gevestigd;

b. wordt toegelaten tot een handels- en dienstenentrepot als bedoeld in hoofdstuk V van de Douane- en Accijnswet BES, of

c. niet meer voldoet aan de in het tweede of derde lid bedoelde vereisten.

5. Op het begrip deelneming als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, en artikel 5.7, onderdeel a, is artikel 13, tweede lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 van overeenkomstige toepassing.

6. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, worden activa waarvan het gebruik of gebruiksrecht ter beschikking wordt gesteld aan natuurlijke personen die op de BES eilanden

verblijven maar niet op de BES eilanden wonen niet beschouwd als activa waarvan het gebruik of gebruiksrecht ter beschikking wordt gesteld aan natuurlijke personen die buiten de BES eilanden wonen.

7. Als aan de voorwaarden wordt voldaan, wordt het verzoek, bedoeld in de aanhef van het tweede lid of het derde lid, onderdeel b, ingewilligd met ingang van de aanvang van het in het verzoek aangegeven eerste kalenderjaar waarin de belastingplichtige voor de toepassing van deze wet op de BES eilanden is gevestigd, doch niet eerder dan 24 maanden voor het tijdstip waarop het verzoek door de inspecteur is ontvangen.

Titel 2

Voorwerp van de belasting

Art. 5.3. De belasting wordt geheven naar de opbrengst.

Voorwerp van
de belasting
Begrip
opbrengst

Art. 5.4. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder opbrengst:

- a. onmiddellijke of middellijke uitdelingen van winst onder welke naam of in welke vorm ook gedaan, daar onder begrepen hetgeen bij inkoop van aandelen, lidmaatschapsbewijzen of bewijzen van deelgerechtigdheid of bij liquidatie wordt ontvangen boven de nominale waarde;
- b. de nominale waarde van aandelen, lidmaatschapsbewijzen of bewijzen van deelgerechtigdheid uitgereikt aan aandeelhouders, leden of deelnemers, voor zover niet blijkt dat storting heeft plaats gevonden of zal plaatsvinden; bijschrijving op aandelen, op lidmaatschapsbewijzen of bewijzen van deelgerechtigdheid wordt met uitreiking gelijkgesteld;
- c. gehele of gedeeltelijke teruggaaf van hetgeen op aandelen, lidmaatschapsbewijzen of bewijzen van deelgerechtigdheid is gestort, tenzij de nominale waarde van de desbetreffende geplaatste aandelen, lidmaatschapsbewijzen of bewijzen van deelgerechtigdheid bij statutenwijziging met een gelijk bedrag is verminderd;
- d. hetgeen wordt uitgedeeld op winstbewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van afkoop of inkoop daarvan;
- e. hetgeen wordt uitgedeeld door een stichting of een doelvermogen.

2. Niet in geld genoten opbrengst wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend op het tijdstip van ter beschikking stellen.

Titel 3

Tarief

Art. 5.5. 1. De belasting bedraagt 7,5 percent van de opbrengst.

Tarief

2. Neemt het lichaam dat de opbrengst verschuldigd is de belasting voor zijn rekening, dan wordt voor het berekenen van de belasting de opbrengst vermenigvuldigd met 100/92,5.

Titel 4

Wijze van heffing

Art. 5.6. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op de opbrengst.

Wijze van
heffing, inhoudings-
plichtige

2. Inhoudingsplichtige is het op de BES eilanden gevestigde lichaam bedoeld in artikel 5.2, tweede of derde lid, dat de opbrengst verschuldigd is.

3. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop de opbrengst ter beschikking is gesteld.

4. De inhoudingsplichtige is verplicht de ingehouden belasting op aangifte af te dragen. In afwijking van artikel 8.11, derde lid, wordt geen aangifte gedaan indien in het kwartaal geen opbrengst ter beschikking is gesteld.

5. Overtreft de belasting de opbrengst in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het in het derde lid omschreven tijdstip, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op degene die tot de opbrengst gerechtigd is. De inhoudingsplichtige kan de afgifte van de niet in geld genoten opbrengst opschorten tot voldoening van deze vordering plaats vindt.

Art. 5.7. Inhouding van de belasting blijft achterwege met betrekking tot:

Vrijstellingen

- a. de opbrengst van aandelen, lidmaatschapsbewijzen, winstbewijzen en bewijzen van deelgerechtigdheid die voor een op de BES eilanden gevestigd lichaam, bedoeld in artikel 5.2, tweede of derde lid, een deelneming vormt die behoort tot het vermogen van de door het lichaam op de BES eilanden gedreven onderneming;
- b. uitdelingen toegekend door een stichting of een doelvermogen aan, of ten behoeve van,

binnen het Rijk gevestigde of georganiseerde kerkelijke, levensbeschouwelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke instellingen of doelen bij welke de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang op de voorgrond staat, alsmede uitdelingen aan of ten behoeve van door Onze Minister als zodanig aangemerkte buiten het Rijk gevestigde of georganiseerde instellingen en doelen;

c. uitdelingen gedaan door een stichting of doelvermogen, voor zover deze uitdelingen zijn aan te merken als uitkeringen in het kader van een pensioenregeling als bedoeld in artikel 6A van de Wet loonbelasting BES.

Titel 5

Bijzondere bepalingen

Fictieve uitdeling

Art. 5.8. Indien een inhoudingsplichtige niet langer voldoet aan de voorwaarden van artikel 5.2, tweede of derde lid, of op basis van artikel 1.5 niet langer op de BES eilanden is gevestigd of voor de toepassing van een verdrag of regeling ter voorkoming van dubbele belasting niet meer wordt aangemerkt als inwoner van de BES eilanden, dan wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk de inhoudingsplichtige op het direct daar aan voorafgaande tijdstip geacht zijn vermogen te hebben uitgedeeld aan de deelgerechtigden tot dat vermogen naar de mate van hun gerechtigheid.

Uitdelingsnota

Art. 5.9. 1. De inhoudingsplichtige, degene bij wie de opbrengst is betaalbaar gesteld, het administratiekantoor dat de opbrengst doorbetaalt aan certificaathouders, of degene tot wiens beroep het kopen of innen van dividendbewijzen gewoonlijk behoort, is, zodra de opbrengst is uitbetaald, tegoedgeschreven, verrekend of uitgereikt, gehouden ten behoeve van de rechthebbende een gedagtekende nota uit te reiken waaruit blijkt de:

- a. naam en het adres van degene die de nota uitreikt;
- b. naam en het adres van de rechthebbende;
- c. dag waarop de opbrengst ter beschikking is gesteld;
- d. omschrijving en het bedrag van de opbrengst; en
- e. ingehouden belasting over de totale in de nota begrepen opbrengst.

2. Degene die ingevolge het eerste lid gehouden is nota's uit te reiken, is verplicht:

- a. de nota's doorlopend te nummeren al dan niet in series; en
- b. dubbelen van de nota's te vervaardigen en gedurende vijf jaren op serie en nummer te bewaren.

3. Van de in het eerste en tweede lid genoemde verplichtingen kan Onze Minister gehele of gedeeltelijke ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen door Onze Minister voorwaarden worden verbonden.

Art. 5.10. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Algemene bestedingsbelasting

Titel 1

Algemene bepalingen

Begripsbepalingen

Art. 6.1. In dit hoofdstuk en in de daarop gebaseerde bepalingen wordt verstaan onder:

- a. goederen: alle lichamelijke zaken, alsmede water, elektriciteit, gas, warmte, koude en soortgelijke zaken;
- b. producent: een ondernemer die in een openbaar lichaam goederen voortbrengt met behulp van grond- of hulpstoffen of van halffabricaten, voor zover hij de levering van de door hem voortgebrachte goederen niet verricht vanuit een inrichting die grotendeels is ingericht, bestemd en wordt gebruikt voor de verkoop van die goederen aan anderen dan ondernemers;
- c. handels- en dienstenentrepot: handels- en dienstenentrepot als bedoeld in de Douane- en Accijnswet BES;
- d. douanewetgeving: de hoofdstukken I, II en III van de Douane- en Accijnswet BES;
- e. douaneregime: een in de douanewetgeving voorzien regime voor onder douanetoezicht geplaatste goederen;
- f. CO₂-uitstoot van een personenauto en een bestelauto: de CO₂-uitstoot gemeten overeenkomstig bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie van 18 juli 2008 tot uitvoering en wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de type goedkeuring van motorvoertuigen met betrekking

tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PbEU 2008, L 199). Indien de meting mede met LPG of aardgas als brandstof is uitgevoerd, wordt de CO₂-uitstoot van de auto met LPG of aardgas als brandstofsoort gehanteerd;

g. BES ondernemer: een ondernemer die op de BES eilanden woont of is gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting heeft van waaruit een dienst wordt verricht, of die, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats op de BES eilanden heeft;

h. elektriciteitsbedrijf: een producent in de zin van artikel 1.1 van de Wet elektriciteit en drinkwater BES.

Art. 6.2. Onder de naam algemene bestedingsbelasting wordt in een openbaar lichaam een belasting geheven ter zake van:

Omschrijving
belastbaar feit

- a. de leveringen van door producenten voortgebrachte goederen welke in dat openbaar lichaam door producenten in het kader van hun onderneming onder bezwarende titel worden verricht;
- b. de leveringen van diensten, welke in dat openbaar lichaam door ondernemers in het kader van hun onderneming onder bezwarende titel worden verricht;
- c. de invoer van goederen.

Art. 6.3. Onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden kan op de belasting, verschuldigd ter zake van leveringen van goederen, door de producent in een tijdvak van aangifte in aftrek worden gebracht:

Belastingaftrek

- a. de belasting die in het tijdvak van aangifte is betaald ter zake van door andere producenten aan hem verrichte leveringen van goederen, mits de belasting in rekening is gebracht op een op de voorgeschreven wijze opgemaakte factuur;
- b. de door hem ter zake van invoer van goederen in het tijdvak van aangifte betaalde belasting; één en ander voor zover de goederen worden gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabrikaat voor de door de producent ten behoeve van zijn te belasten leveringen voortgebrachte goederen.

Titel 2

Heffing ter zake van leveringen en diensten

Afdeling 1

Belastbaar feit

Art. 6.4. 1. Leveringen van goederen zijn:

Levering van
goederen

- a. de overdracht van goederen ingevolge een overeenkomst;
- b. de afgifte van goederen ingevolge een overeenkomst van huurkoop of financiële leasing;
- c. de rechtsovergang van goederen die het onderwerp uitmaken van een overeenkomst tot het aanbrengen van die goederen aan een ander goed;
- d. het beschikken over goederen voor andere dan bedrijfsdoeleinden, ten gevolge waarvan de goederen het bedrijfsvermogen van de producent verlaten;
- e. de rechtsovergang van goederen ingevolge een vordering door of namens de overheid;
- f. de oplevering van een als onroerende zaak aan te merken nieuw gebouw of nieuw werk, een nieuw gedeelte van een gebouw of werk daaronder begrepen, door degene die dat gebouw of werk heeft vervaardigd.

2. Goederen welke worden geleverd en diensten welke worden verleend door tussenkomst van een commissionair of dergelijke ondernemer die overeenkomsten sluit op eigen naam maar op order en voor rekening van een ander, worden geacht aan en vervolgens door die ondernemer te zijn geleverd of verleend.

Art. 6.5. Diensten zijn alle prestaties, niet zijnde leveringen van goederen in de zin van artikel 6.4, die tegen vergoeding worden verricht.

Diensten

Art. 6.5a. 1. Bij overgang van het geheel of een gedeelte van een algemeenheid van goederen, al dan niet tegen vergoeding of in de vorm van een inbreng in een vennootschap, wordt geacht dat geen leveringen of diensten plaatsvinden en treedt, tenzij bij ministeriële regeling anders is bepaald, degene op wie de goederen overgaan in de plaats van de overdrager.

Overgang algemeenheid van
goederen

2. Indien van een overgang als bedoeld in het tweede lid deel uitmaakt de levering van

goederen die de overdrager als producent heeft voortgebracht, worden deze goederen voor de overdrager geacht te zijn belast als bedoeld in artikel 6.3, aanhef en slot.

3. Degene op wie de goederen overgaan als bedoeld in het eerste lid, wordt voor de volgende levering van goederen, die door de overdrager als producent zijn voortgebracht, aangemerkt als producent van die goederen, en voor zover van toepassing als vervaardiger van die goederen in de zin van artikel 6.4, eerste lid.

Plaats van levering

Art. 6.6. De plaats waar een levering wordt verricht, is:

- a. indien het goed in verband met de levering, anders dan in de zin van artikel 6.4, eerste lid, onderdeel c, wordt verzonden of vervoerd, de plaats waar de verzending of het vervoer aanvangt;
- b. in andere gevallen de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van de levering.

Plaats van dienst

Art. 6.7. 1. Voor zover diensten worden verricht door een BES ondernemer aan een afnemer die in een openbaar lichaam is gevestigd of daar zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft dan wel in dat openbaar lichaam de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, is de plaats van die diensten gelegen in het openbaar lichaam van de dienstverrichter.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de BES ondernemer voor de toepassing van de regels voor de plaats van dienst voor de hierna genoemde diensten niet aangemerkt als BES ondernemer:

- a. andere diensten dan bedoeld in het eerste lid;
- b. diensten aan een buiten de BES eilanden gelegen vaste inrichting van een ondernemer;
- c. diensten die de BES ondernemer verricht vanuit een buiten de BES eilanden gelegen vaste inrichting van zijn onderneming.

3. Voor zover op grond van de bepalingen van de artikelen 6.7a tot en met 6.7j niet een andere plaats van dienst wordt aangewezen, is ten aanzien van diensten verricht door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, de plaats van dienst:

- a. verricht voor een als zodanig handelende ondernemer, de plaats waar die ondernemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd. Worden deze diensten evenwel verricht voor een vaste inrichting van de ondernemer op een andere plaats dan die waar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, dan geldt als plaats van dienst de plaats waar deze vaste inrichting zich bevindt. Bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, geldt als plaats van de dienst de woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de ondernemer die deze diensten afneemt;

- b. verricht voor een andere dan ondernemer, de plaats waar de dienstverrichter de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd. Worden deze diensten evenwel verricht vanuit een vaste inrichting van de dienstverrichter, op een andere plaats dan die waar hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, dan geldt als plaats van dienst de plaats waar deze vaste inrichting zich bevindt. Bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, geldt als plaats van de diensten de woonplaats of de gebruikelijke verblijfplaats van de dienstverrichter.

Tussenpersoon

Art. 6.7a. De plaats van een dienst die voor andere dan ondernemers wordt verricht door een tussenpersoon die in naam en voor rekening van derden handelt, is de plaats waar de onderliggende handeling overeenkomstig de bepalingen van dit hoofdstuk wordt verricht.

Onroerende zaak

Art. 6.7b. De plaats van een door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, verrichte dienst die betrekking heeft op een onroerende zaak, met inbegrip van diensten van experts en makelaars in onroerende zaken, het verstrekken van accommodatie in het hotelbedrijf of in sectoren met een soortgelijke functie, zoals vakantiecampen of locaties die zijn ontwikkeld voor gebruik als kampeerterreinen, het verlenen van gebruiksrechten op een onroerende zaak, alsmede van diensten die erop gericht zijn de uitvoering van bouwwerken voor te bereiden of te coördineren, zoals de diensten verricht door architecten en door bureaus die toezicht houden op de uitvoering van het werk, is de plaats waar de onroerende zaak is gelegen.

**Vervoersdiens-
en**

Art. 6.7c. De plaats van vervoerdiensten verricht door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, is de plaats waar het vervoer plaatsvindt, zulks naar verhouding van de afgelegde afstanden.

Art. 6.7d. De plaats van een door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, voor een ondernemer verrichte dienst bestaande in het verlenen van toegang tot culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke evenementen, zoals beurzen en tentoonstellingen, en met de toegangverlening samenhangende diensten, is de plaats waar deze evenementen daadwerkelijk plaatsvinden.

Culturele,
wetenschap-
pelijke diensten

Art. 6.7e. 1. De plaats van door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, voor een andere dan ondernemer verrichte diensten en van daarmee samenhangende diensten, in verband met culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke activiteiten, zoals beurzen en tentoonstellingen, inclusief de dienstverrichtingen van de organisatoren van dergelijke activiteiten, is de plaats waar die activiteiten daadwerkelijk plaatsvinden.

Niet-ondernemers

2. De plaats van de volgende door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, verrichte diensten die voor andere dan ondernemers worden verricht, is de plaats waar die diensten daadwerkelijk worden verricht:

- a. activiteiten die met vervoer samenhangen, zoals laden, lossen, intern vervoer en soortgelijke activiteiten;
- b. deskundigenonderzoeken en werkzaamheden met betrekking tot roerende lichamelijke zaken.

Art. 6.7f. De plaats van door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, verrichte restaurant- en cateringdiensten is de plaats waar die diensten materieel worden verricht.

Restaurants,
catering

Art. 6.7g. 1. De plaats van dienst van kortdurende en andere dan kortdurende verhuur van een vervoermiddel, verricht door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, is de plaats waar dat vervoermiddel daadwerkelijk ter beschikking van de afnemer wordt gesteld.

Kortdurende
verhuur ver-
voermiddelen

2. In afwijking van het eerste lid is de plaats van dienst van andere dan kortdurende verhuur van een vervoermiddel bij verhuur aan:

- a. een andere dan een ondernemer die gevestigd is of woont in de Unie, genoemd in artikel 2a, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de omzetbelasting 1968, de plaats waar die afnemer gevestigd is of woont;
 - b. een ondernemer die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft in de Unie genoemd in onderdeel a, of in die Unie over een vaste inrichting beschikt die de dienst afneemt, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in die Unie heeft, de plaats waar die afnemer de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd, of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid is de plaats van dienst van andere dan kortdurende verhuur van een pleziervaartuig aan een afnemer, een andere dan een in het tweede lid, onderdeel b, bedoelde ondernemer, de plaats waar het pleziervaartuig effectief ter beschikking van de afnemer wordt gesteld, indien deze dienst daadwerkelijk door de dienstverrichter wordt verricht vanuit de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting aldaar.
4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «kortdurende verhuur» verstaan: het ononderbroken bezit of gebruik van het vervoermiddel gedurende een periode van ten hoogste dertig dagen, en voor schepen ten hoogste negentig dagen.

Art. 6.7h. 1. De plaats van dienst van de volgende diensten die door een ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, worden verricht voor een andere dan een ondernemer, is de plaats waar de afnemer gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:

Elektronische
diensten

- a. telecommunicatiediensten als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel r, van de Wet op de Omzetbelasting 1968;
- b. radio- en televisieomroepdiensten;
- c. elektronische diensten als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, onderdeel q, van de Wet op de omzetbelasting 1968.

2. Het feit dat de dienstverrichter en de afnemer langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de verrichte dienst een elektronische dienst is.

Art. 6.7i. 1. De plaats van de volgende diensten, verricht voor een andere dan ondernemer die buiten de BES eilanden gevestigd is of aldaar zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats

Bijzondere
diensten

heeft, is de plaats waar deze persoon gevestigd is of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft:

- a. de overdracht en het verlenen van auteursrechten, octrooien, licentierechten, handelsmerken en soortgelijke rechten;
- b. diensten op het gebied van de reclame;
- c. diensten verricht door raadgevende personen, ingenieurs, adviesbureaus, advocaten, accountants en andere soortgelijke diensten, alsmede gegevensverwerking en informatievervalsing;
- d. de verplichting om een beroepsactiviteit of een in dit artikel vermeld recht geheel of gedeeltelijk niet uit te oefenen;
- e. bank-, financiële en verzekeringsverrichtingen met inbegrip van herverzekeringsverrichtingen en met uitzondering van de verhuur van safeloketten;
- f. het beschikbaar stellen van personeel;
- g. de verhuur van roerende lichamelijke zaken, met uitzondering van alle vervoermiddelen;
- h. het bieden van toegang tot aardgas- en elektriciteitsdistributiesystemen alsmede het verrichten van transport- en transmissiediensten via deze systemen en het verrichten van andere daarmee rechtstreeks verbonden diensten.

2. In afwijking van het eerste lid worden de diensten, genoemd in dat lid, die worden verricht voor een andere dan ondernemer, verricht in een openbaar lichaam, wanneer het werkelijk gebruik en de werkelijke exploitatie in dat openbaar lichaam plaatsvinden.

Fictie plaats van dienst in BES

Art. 6.7j. Diensten als bedoeld in artikel 6.7i, eerste lid, onderdelen a tot en met g, die worden verricht voor in een openbaar lichaam gevestigde lichamen in de zin van deze wet, andere dan ondernemers, die worden verricht door ondernemers die buiten de BES eilanden wonen of zijn gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting hebben van waaruit de dienst wordt verricht, of die, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats buiten de BES eilanden hebben, en waarvan de plaats van die diensten buiten de BES eilanden is gelegen, worden aangemerkt als worden zij in het openbaar lichaam van de afnemer verricht, wanneer het werkelijke gebruik en de werkelijke exploitatie in dat openbaar lichaam plaatsvinden.

Ondernemer

Art. 6.7k. Voor de toepassing van de regels voor de plaats van dienst in dit hoofdstuk en de daarop gebaseerde bepalingen wordt een ondernemer die ook werkzaamheden verricht die overeenkomstig artikel 7, zevende lid, onderdeel a, van de Wet op de omzetbelasting 1968 niet als belastbare goederenleveringen of diensten worden beschouwd, met betrekking tot alle voor hem verrichte diensten als ondernemer aangemerkt.

Delegatie

Art. 6.7l. Bij ministeriële regeling kan, om dubbele heffing of niet-heffing te voorkomen en onder daarbij te stellen regels, voor de diensten, bedoeld in de artikelen 6.7 tot en met 6.7j, een andere plaats van dienst worden aangewezen.

Begrip ondernemer

Art. 6.8. 1. Ondernemer is een ieder die een bedrijf of beroep zelfstandig uitoefent, alsmede een ieder die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.
2. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat publiekrechtelijke lichamen die, anders dan als ondernemer, prestaties verrichten welke uit hun aard ook door ondernemers kunnen worden verricht, met betrekking tot die prestaties als ondernemer worden aangemerkt.

Afdeling 2

Maatstaf en tarief van heffing

Heffingsmaatstaf, vergoeding

Art. 6.9. 1. De belasting wordt berekend over de vergoeding.

2. De vergoeding is het totale bedrag – of voor zover de tegenprestatie niet in een geldsom bestaat, de totale waarde van de tegenprestatie welke – ter zake van de levering of de dienst in rekening wordt gebracht, de algemene bestedingsbelasting niet daaronder begrepen. Indien ter zake van de levering of de dienst meer wordt voldaan dan hetgeen in rekening is gebracht, komt in plaats daarvan in aanmerking hetgeen is voldaan. Als de vergoeding minder bedraagt dan de waarde in het economisch verkeer van de verrichte prestatie, wordt de vergoeding gesteld op die waarde.

3. Door de ondernemer verschuldigde belastingen en andere heffingen, die aan de afnemer afzonderlijk in rekening worden gebracht, behoren niet tot de vergoeding.

4. De vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting wordt in geval van

een levering als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, onderdelen d, gesteld op het bedrag, de algemene bestedingsbelasting niet daaronder begrepen, dat voor de goederen zou worden ontvangen, indien deze op het tijdstip van de levering zouden worden aangeschaft in de toestand waarin zij zich op dat tijdstip bevinden.

5. Indien gegevens voor het bepalen van de vergoeding zijn uitgedrukt in een andere munteenheid dan die van de BES eilanden, wordt de wisselkoers vastgesteld overeenkomstig de laatst genoteerde verkoopkoers op het tijdstip waarop de belasting verschuldigd wordt.

Tarief Bonaire

- Art. 6.10.** 1. De belasting bedraagt 8 percent.
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting:
- a. 6 percent ter zake van het verrichten van diensten, en in uitzondering daarop, 7 percent ter zake van verzekeringen;
 - b. 25 percent voor personenauto's en bestelauto's met een CO₂-uitstoot;
 - c. nihil voor personenauto's en bestelauto's zonder een CO₂-uitstoot;
 - d. nihil voor leveringen van hierna genoemde goederen, mits is voldaan aan bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden:
 - 1°. van buiten een openbaar lichaam komende goederen die niet zijn ingevoerd;
 - 2°. goederen welke door een producent worden:
 - uitgevoerd uit een openbaar lichaam, daaronder mede begrepen uitvoer uit een in een openbaar lichaam ingesteld handels- en dienstenentrepot;
 - gebracht onder een douaneregime;
 - ingeslagen in een openbaar lichaam ingesteld handels- en dienstenentrepot, voor zover die goederen bestemd zijn voor uitvoer;
 - worden geleverd aan een in een handels- en dienstenentrepot gevestigde ondernemer, voor zover die goederen bestemd zijn voor uitvoer;
 - e. nihil voor de (op)levering en installatie van niet-geïntegreerde zonnepanelen en geïntegreerde zonnepanelen welke als dakbedekking dienen, mits zij bij een elektriciteitsbedrijf (op)geleverd en geïnstalleerd worden; hetzelfde geldt voor bij ministeriële regeling aangewezen producten die bestemd zijn om daarop aangesloten te worden, ook indien zij apart geleverd en geïnstalleerd worden;
 - f. nihil voor de (op)levering en installatie van windturbines, mits zij bij een elektriciteitsbedrijf (op)geleverd en geïnstalleerd worden; hetzelfde geldt voor speciaal voor windturbines ontworpen of aangepaste onderdelen, ook indien zij apart geleverd en geïnstalleerd worden.
3. Voor de toepassing van dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt bij de (op) levering van een (nieuw) gebouw, de levering en installatie van geïntegreerde zonnepanelen en -collectoren welke als dakbedekking dienen, inclusief bij ministeriële regeling aangewezen producten die daarop aangesloten zijn, geacht afsplitsbaar te zijn van het (nieuwe) gebouw.

- Art. 6.10a** 1. In afwijking van artikel 6.10, eerste en tweede lid, onderdelen a en b, bedraagt in de openbare lichamen Sint Eustatius en Saba:
- a. de in dat eerste lid bedoelde belasting: 6 percent;
 - b. de in dat tweede lid, onderdeel a, bedoelde belasting: 4 percent en in uitzondering daarop, 5 percent ter zake van verzekeringen;
 - c. de in dat tweede lid, onderdeel b, bedoelde belasting 18, 22 of 30 percent, berekend aan de hand van de volgende tabel:

Verlaagd tarief
Saba en
St. Eustatius

Bij een vergoeding voor de auto van meer dan	maar niet meer dan	bedraagt de belasting in kolom III vermelde bedrag dat wordt vermeerderd met het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het belastbare bedrag dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
-	USD 20 000	-	18 percent
USD 20 000	USD 30 000	USD 3 600	22 percent
USD 30 000	-	USD 5 800	30 percent

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid, onderdeel c, geldt voor het in dat onderdeel opgenomen percentage van 18 voor niet gebruikte personenauto's en bestelauto's een

percentage van 10 en gelden voor de in de derde kolom opgenomen bedragen van USD 3 600 en USD 5 800 bedragen van USD 2 000 en USD 4 200.

Afdeling 3

Vrijstellingen

Vrijstellingen

Art. 6.11. 1. Onder bij ministeriële regeling vast te stellen voorwaarden en beperkingen zijn van de belasting vrijgesteld:

- a. de levering van eerste levensbehoeften, voor zover behorend tot bij ministeriële regeling aan te wijzen hoofdstukken of posten van het geharmoniseerde systeem, genoemd in artikel 3.1 tweede lid, onderdeel a, van de Douane- en Accijnswet BES;
- b. de diensten bestaande uit het verzorgen van het openbaar personenvervoer over de weg, schoolbusdiensten daaronder mede begrepen;
- c. de diensten die door ziekenhuizen, laboratoria voor medisch onderzoek, artsen, tandartsen, tandtechnici, verpleeg- en verloskundigen, fysio- en oefentherapeuten, chiropractors, logopedisten, diëtisten, podotherapeuten en psychologen als zodanig worden verricht;
- d. de levering van geneesmiddelen voor menselijk gebruik op recept van een arts in de zin van het Besluit geneeskunde BES;
- e. de levering van medische kunst- en hulpmiddelen, waarbij onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen - daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden alsmede krukken - kunstgebitten, kunsttanden, kunsttogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel;
- f. de verzorging van niet-commercieel onderwijs;
- g. de verzorging van postzendingen die de houder van de concessie ingevolge het bepaalde bij en krachtens artikel 2, tweede lid, van de Wet post BES, verplicht is te vervoeren;
- h. de levering van water, elektriciteit en gas door waterleidings-, elektriciteits- en gasbedrijven alsmede de levering van brandstoffen voor de opwekking van energie aan die bedrijven;
- i. de (op)levering en installatie van niet-geïntegreerde zonnepanelen en -collectoren en geïntegreerde zonnepanelen en -collectoren welke als dakbedekking dienen, mits zij bij een ander dan een elektriciteitsbedrijf (op)geleverd en geïnstalleerd worden; hetzelfde geldt voor bij ministeriële regeling aangewezen producten die bestemd zijn om daarop aangesloten te worden, ook indien zij apart geleverd en geïnstalleerd worden;
- j. de (op)levering en installatie van windturbines, mits zij bij een ander dan een elektriciteitsbedrijf (op)geleverd en geïnstalleerd worden; hetzelfde geldt voor speciaal voor windturbines ontworpen of aangepaste onderdelen, ook indien zij apart geleverd en geïnstalleerd worden;
- k. de levering van een onroerende zaak, een andere dan een nieuw vervaardigd gebouw of werk als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, onderdeel f, en het bij dat gebouw of werk behorende terrein, indien ter zake van die levering overdrachtsbelasting verschuldigd is;
- l. de levensverzekeringen, ziektekostenverzekeringen en herverzekeringen door verzekeringsmaatschappijen, alsmede de diensten door tussenpersonen bij verzekeringen, waarbij onder levensverzekering wordt verstaan een verzekering die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten doel heeft een of meerdere termijnen van uitkering te verzorgen, en welke afhankelijk is van het leven van de verzekerde, daaronder mede begrepen uitvaartverzekeringen, ongeacht de wijze van uitkering;
- m. de verhuur in een openbaar lichaam van hotelkamers en appartementen, indien in dat openbaar lichaam ter zake van die diensten een toeristenbelasting als bedoeld in artikel 53 van de Wet financiën openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, verschuldigd is op grond van een eilandsverordening;
- n. de kansspelen in de zin van artikel 7a.2;
- o. het ter beschikking stellen en uitleen van gelden, en de diensten, bemiddeling daaronder begrepen, doch met uitzondering van bewaring en beheer, betreffende waardepapieren, bank- en muntbiljetten en munten die in enige staat de hoedanigheid van wettig betaalmiddel bezitten, met uitzondering van bankbiljetten en munten, welke gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of welke een verzamelwaarde hebben, waarbij onder waardepapieren niet wordt verstaan documenten die goederen vertegenwoordigen, rechten op onroerende zaken, de zakelijke rechten die aan de rechthebbende de bevoegdheid

verschaffen om een onroerende zaak te gebruiken en de deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit rechtens of in feite recht geven op eigendom of het genot van een onroerende zaak of een deel daarvan;

p. de leveringen van goederen en het verlenen van diensten aan beroepsconsuls en andere beroepsvertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende en in dienst zijnde personen, allen mits zij vreemdeling zijn en overigens op het grondgebied van een openbaar lichaam geen ondernemer zijn en onder voorwaarde van wederkerigheid;

q. de vervoersdiensten door middel van luchtvaartuigen of zeeschepen;

r. de diensten die in een zee- of luchthavengebied in een openbaar lichaam worden verricht met betrekking tot aldaar nog niet ingevoerde binnenkomende goederen en uitgaande goederen, en de diensten ten behoeve van zeeschepen en luchtvaartuigen die als openbaar vervoermiddel worden gebruikt voor personen- of goederenvervoer, oorlogsluchtvaartuigen daaronder begrepen, waarbij onder zeeschepen worden verstaan alle vaartuigen, gebruikt of geschikt om te worden gebruikt als middel van vervoer te water met uitzondering van pleziervaartuigen;

s. de leveringen van brandstoffen, smeermiddelen en andere vloeistoffen, bestemd voor de voortstuwing, smering en ander technisch gebruik aan boord van zeeschepen en luchtvaartuigen als bedoeld in onderdeel p, alsmede de leveringen van goederen welke zijn bestemd voor de bevoorrading van uitgaande:

1°. zeeschepen waarmee enigerlei economische activiteit wordt verricht, met uitzondering van schepen voor de kustvisserij;

2°. reddingsboten, schepen voor hulpverlening op zee of schepen voor de kustvisserij, met uitzondering van voor laatstgenoemde schepen bestemde scheepsproviand;

3°. oorlogschepen met als bestemming een haven of ankerplaats buiten een openbaar lichaam;

4°. luchtvaartuigen;

t. de diensten, als bedoeld in artikel 5.2, eerste lid van de Douane en Accijnswet BES die door een in een handels- en dienstenentrepot gevestigde ondernemer als zodanig worden verricht;

u. leveringen van goederen aan een in een handels- en dienstenentrepot gevestigde ondernemer, voor zover die goederen worden gebruikt ten behoeve van de in dat entrepot aanwezige goederen en bedrijfsmiddelen van die ondernemer;

v. de diensten die worden verricht aan een in een handels- en dienstenentrepot gevestigde ondernemer, uitsluitend voor zover die diensten verricht worden ten behoeve van de in een handels- en dienstenentrepot wettelijk toegelaten activiteiten of ten behoeve van zijn in dat entrepot aanwezige goederen en bedrijfsmiddelen;

w. het verzorgen en verplegen van in een inrichting opgenomen personen, alsmede het verstrekken van spijzen en dranken, geneesmiddelen en verbandmiddelen aan die personen, alsmede diensten door verzorgings- en bejaardentehuizen voor zover deze diensten zien op de huisvesting en verzorging van de bewoners;

x. de verhuur aan in een openbaar lichaam woonachtige particulieren van onroerende zaken, welke zijn ingericht, bestemd en worden gebruikt voor permanente bewoning;

y. leveringen van goederen en het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Aruba, Curaçao of Sint Maarten komen, dan wel in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen;

z. de opvang van kinderen in kinderopvang, zijnde het bedrijfsmatig of anders dan om niet verzorgen, opvoeden en bijdragen aan de ontwikkeling van kinderen tot de eerste dag van de maand waarop het voortgezet onderwijs voor die kinderen begint, indien het betreft kinderopvang in een geregistreerd kindercentrum, alsmede de opvang van kinderen in een organisatie die gastouderopvang tot stand brengt en begeleidt en door tussenkomst waarvan de betaling door ouders aan gastouders geschiedt, met dien verstande dat tot kinderopvang of gastouderopvang niet worden gerekend:

1°. het toezicht op schoolgaande kinderen dat zich beperkt tot het toezicht tijdens de middagpauze;

2°. de verzorging, de opvoeding en de bijdrage aan de ontwikkeling van kinderen, anders dan gastouderopvang, die geschiedt op een plaats waar het kind zijn hoofdverblijf heeft.

2. Om dubbele heffing van de belasting of om concurrentievervalsing te voorkomen kunnen bij ministeriële regeling, onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, andere dan de in het eerste lid genoemde leveringen van goederen en diensten van de belasting worden vrijgesteld.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel h, wordt met elektriciteitsbedrijven

gelijkgesteld eenieder die hernieuwbare elektriciteit produceert met behulp van een installatie, die hoofdzakelijk produceert voor eigen gebruik en de geproduceerde elektriciteit die niet wordt verbruikt levert aan het elektriciteitsnet.

Afdeling 4

Wijze van heffing

**Belasting-
schuldige**

Art. 6.12. 1. De belasting wordt geheven van de ondernemer die de levering of de dienst verricht.

2. Indien de producent die de levering verricht of de ondernemer, een andere dan een BES ondernemer, die de dienst verricht niet in het openbaar lichaam van zijn afnemer woont of is gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft van waaruit de levering of de dienst wordt verricht, en degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend, een ondernemer is die in dat openbaar lichaam woont of is gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting heeft, of een in een openbaar lichaam gevestigd lichaam, wordt de belasting geheven van degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een ondernemer die een vaste inrichting heeft in een openbaar lichaam, geacht een niet in dat openbaar lichaam gevestigde ondernemer te zijn wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. hij verricht in het openbaar lichaam een belastbare goederenlevering of een dienst;
- b. bij het verrichten van die goederenlevering of die dienst is de vaste inrichting in het openbaar lichaam niet betrokken.

4. In bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen wordt onder bij deze regeling te stellen bepalingen de belasting, ten einde voor de inning daarvan meer waarborgen te scheppen, geheven van degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend.

Tussenpersoon

Art. 6.13. In afwijking in zoverre van artikel 6.12, eerste lid, is de belasting ter zake van verzekeringen die worden afgesloten bij een niet in het openbaar lichaam van de afnemer gevestigde verzekeringsmaatschappij, verschuldigd door de tussenpersoon bij die verzekering.

**Tijdstip ver-
schuldigheid**

Art. 6.14. 1. De belasting wordt verschuldigd:

- a. in gevallen waarin een factuur moet worden uitgereikt, op het tijdstip van de uitreiking of, indien deze niet tijdig plaatsvindt, het tijdstip waarop zij uiterlijk had moeten geschieden;
- b. in andere gevallen op het tijdstip waarop de levering of de dienst wordt verricht.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de belasting of het desbetreffende gedeelte daarvan uiterlijk verschuldigd op het tijdstip waarop de vergoeding geheel of gedeeltelijk wordt ontvangen.

3. Iedere producent die leveringen van goederen verricht als bedoeld in artikel 6.2, onderdeel a, aan een andere ondernemer reikt aan die ondernemer een doorlopend genummerde en gedagtekende factuur als bedoeld in artikel 8.89a, eerste lid, uit.

4. De producent moet de in het derde lid bedoelde factuur uitreiken binnen vijftien dagen na de maand waarin de levering is verricht. De producent is verplicht een kopie van de uitgereikte factuur op te maken.

5. Indien een producent met een andere ondernemer is overeengekomen dat de vergoeding voor de door hem te verrichten prestatie vooraf of in gedeelten zal worden voldaan, is hij op verzoek van zijn afnemer verplicht, in afwijking in zoverre van het vierde lid, ter zake van die betaling of deelbetalingen vóór het tijdstip van de opeisbaarheid daarvan telkens een overeenkomstig het derde lid opgemaakte factuur uit te reiken.

6. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, worden de diensten waarvan de belasting op grond van artikel 6.12, tweede lid, verschuldigd is door de afnemer van deze diensten en die doorlopend worden verricht gedurende een periode langer dan één jaar geacht bij de afloop van elk kalenderjaar te zijn voltooid zolang de dienstverrichting doorloopt en die geen aanleiding geven tot afrekeningen of betalingen in die periode.

7. Ieder die enig document uitreikt waarop een bedrag aan algemene bestedingsbelasting wordt vermeld welke hij, anders dan op grond van dit artikel niet verschuldigd is geworden, wordt die belasting verschuldigd op het tijdstip dat hij het document heeft uitgereikt. Hij is verplicht deze belasting op de voet van artikel 6.15 te voldoen.

8. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

- Art. 6.15.** 1. De in een tijdvak verschuldigde belasting moet op aangifte worden voldaan.
2. Indien de op grond van artikel 6.3 voor aftrek in aanmerking komende belasting meer bedraagt dan de in het tijdvak verschuldigd geworden belasting, wordt, onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden en beperkingen, het verschil aan de producent op zijn verzoek terugbetaald.
3. Een verzoek om teruggaaf van belasting geschiedt bij de aangifte over het tijdvak waarin het recht op teruggaaf is ontstaan. In gevallen waarin geen aangifte op de voet van het eerste lid moet worden ingediend, geschiedt een verzoek om teruggaaf door het doen van aangifte.
4. De inspecteur beslist op het verzoek om teruggaaf bij voor bezwaar vatbare beschikking.
5. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden een vereenvoudigde wijze van het doen van aangifte toestaan.

Heffing door
voldoening

- Art. 6.16.** De inspecteur is bevoegd op schriftelijk verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking teruggaaf te verlenen van de belasting ter zake van leveringen en diensten, voor zover de ondernemer aannemelijk maakt dat:
- a. de vergoeding geheel of gedeeltelijk niet is en niet zal worden ontvangen;
- b. de vergoeding wordt terugbetaald omdat een vermindering van de vergoeding achteraf is verleend of omdat de goederen in ongebruikte staat zijn teruggenomen.

Terugbetaling

Titel 3

Heffing ter zake van invoer

Afdeling 1

Belastbaar feit

- Art. 6.17.** 1. Invoer van goederen is het brengen van goederen in het vrije verkeer in een openbaar lichaam, daaronder mede te verstaan:
- a. het van buiten het openbaar lichaam brengen van goederen in dat openbaar lichaam;
- b. het in dat openbaar lichaam beëindigen van, dan wel het in dat openbaar lichaam onttrekken van goederen aan een douaneregime;
- c. het vanuit een in dat openbaar lichaam ingesteld handels- en dienstenentrepot ten aanzien van goederen beëindigen van, dan wel het in dat entrepot onttrekken van goederen aan, het voor dat handels- en dienstenentrepot geldende regime;
- d. de bevoorrading in dat openbaar lichaam van vervoermiddelen met goederen die niet in het vrije verkeer zijn.
2. Als invoer wordt niet aangemerkt:
- a. het in een openbaar lichaam brengen van goederen als bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b en c, waarop een douaneregime van toepassing is;
- b. het in een openbaar lichaam beëindigen van een douaneregime voor zover dit regime wordt opgevolgd door een ander douaneregime;
- c. het van buiten een openbaar lichaam brengen van goederen in een in dat openbaar lichaam ingesteld handels- en dienstenentrepot;
- d. de uitslag uit een handels- en dienstenentrepot van goederen die onder een douaneregime worden gebracht of worden ingeslagen in een ander handels- en dienstenentrepot;
3. In afwijking in zoverre van het eerste en tweede lid wordt voor accijnsgoederen in de zin van hoofdstuk 4 van de Douane- en Accijnswet BES als invoer van goederen aangemerkt:
- a. uitslag in de zin van artikel 4.4. van de Douane- en Accijnswet BES;
- b. invoer in de zin van artikel 4.5. van de Douane- en Accijnswet BES.

Invoer goede-
ren, vrijstel-
lingen

Afdeling 2

Maatstaf en tarief van heffing

- Art. 6.18.** 1. De belasting wordt berekend over de douanewaarde.
2. In de douanewaarde zijn begrepen:
- a. de rechten bij invoer, belastingen en heffingen, met uitzondering van de ter zake van de invoer in een openbaar lichaam verschuldigde algemene bestedingsbelasting;
- b. de bijkomende kosten, zoals kosten van commissie, verpakking, vervoer en verzekering tot de plaats van bestemming.
3. Onder vervoer als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, wordt niet begrepen het vervoer van de plaats van brengen van goederen in een openbaar lichaam tot de plaats van bestemming.

Heffingsmaat-
staf

Tarief

Art. 6.19. 1. De belasting bedraagt 8 percent.
2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting:
a. 25 percent voor personenauto's en bestelauto's met een CO2-uitstoot;
b. nihil voor personenauto's en bestelauto's zonder een CO2-uitstoot.

Verlaagd tarief
Saba,
St. Eustatius

Art. 6.19a. 1. In afwijking van artikel 6.19, eerste lid en tweede lid, onderdeel a, bedraagt in de openbare lichamen Sint Eustatius en Saba:
a. de in dat eerste lid bedoelde belasting: 6 percent;
b. de in dat tweede lid, onderdeel a, bedoelde belasting 18, 22 of 30 percent, berekend aan de hand van de volgende tabel:

Bij een douane- waarde voor de auto van meer dan		maar niet meer dan	bedraagt de belasting in kolom III vermelde bedrag dat wordt vermeerderd met het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het belastbare bedrag dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV	
-	USD 20 000	-	18 percent	
USD 20 000	USD 30 000	USD 3 600	22 percent	
USD 30 000	-	USD 5 800	30 percent	

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid, onderdeel b, geldt voor het in dat onderdeel opgenomen percentage van 18 voor niet gebruikte personenauto's en bestelauto's een percentage van 10 en gelden voor de in de derde kolom opgenomen bedragen van USD 3 600 en USD 5 800 bedragen van USD 2 000 en USD 4 200.

Afdeling 3
Vrijstellingen

Vrijstellingen

Art. 6.20. 1. Bij ministeriële regeling wordt, onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, vrijstelling van belasting verleend:
a. op verzoek van een producent om daarvoor voor de invoer van in het kader van zijn onderneming te gebruiken grond- of hulpstoffen en halfabricaten te worden aangewezen;
b. voor de invoer van goederen waarvoor aanspraak op vrijstelling van invoerrechten bestaat;
c. voor de invoer van eerste levensbehoeften, geneesmiddelen en medische kunst- en hulpmiddelen als bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdelen a, d en e, alsmede van andere goederen waarvan de levering in het openbare lichaam is vrijgesteld.
2. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op een schriftelijk verzoek van een producent voor de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde aanwijzing.

Afdeling 4
Wijze van heffing

Wijze van
heffing

Art. 6.21. 1. Ter zake van het heffen en invorderen van de belasting bij invoer zijn de bepalingen van de douanewetgeving van overeenkomstige toepassing.
2. Bij ministeriële regeling kan, onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, teruggaaf van bij invoer verschuldigde belasting worden verleend in de gevallen waarin op grond van de douanewetgeving aanspraak op teruggaaf van rechten bij invoer bestaat of, in andere gevallen, om redenen van billijkheid.
3. Belasting waarvan op grond van het tweede lid teruggaaf wordt verleend komt niet voor aftrek op de voet van artikel 6.3, onderdeel b, in aanmerking. Heeft de aftrek reeds plaatsgevonden dan wordt de producent die de aftrek heeft genoten het in aftrek gebrachte bedrag alsnog, op aangifte als bedoeld in artikel 6.15, eerste lid, verschuldigd.

Titel 4
Bijzondere regelingen

Ontheffing,
restitutie

Art. 6.22. 1. Op schriftelijk verzoek van de ondernemer kan aan hem door de inspecteur:
a. ontheffing van het voldoen van belasting worden verleend indien de ondernemer een natuurlijke persoon is, in het openbaar lichaam woont of is gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting heeft, en de ondernemer aannemelijk kan maken dat hij per kalenderjaar een omzet exclusief algemene bestedingsbelasting zal behalen van USD 30.000 of minder;

- b. teruggaaf worden verleend van de belasting die door hem reeds op aangifte is voldaan in het kalenderjaar met ingang waarvan hij van de belasting is ontheven.
2. In afwijking van het eerste lid, kan ook de aldaar bedoelde ontheffing worden verleend aan de ondernemer, een andere dan een natuurlijk persoon, die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend sociale of culturele prestaties verricht. Om in aanmerking te kunnen komen voor ontheffing dient de ondernemer voorafgaand aan het verrichten van de sociale of culturele prestaties, een schriftelijk verzoek aan de inspecteur te richten.
3. Indien een ondernemer meer dan één bedrijf of beroep heeft of uitoefent, worden deze bedrijven of beroepen voor de toepassing van dit artikel gezamenlijk in aanmerking genomen.
4. De ondernemer aan wie een ontheffing is verleend, is verplicht periodiek aan de inspecteur een opgave te doen van zijn omzet. Voor het vaststellen van deze periode zijn de bepalingen van artikel 6.15 en 8.11 van overeenkomstige toepassing. Indien de ondernemer verzuimt een opgave te doen, kan de inspecteur de ontheffing intrekken.
5. Indien de ondernemer die is ontheven van het voldoen van de belasting in een kalenderjaar een bedrijfsomzet exclusief algemene bestedingsbelasting heeft behaald van meer dan USD 30.000 wordt hij alsnog over zijn prestaties in dat jaar belasting verschuldigd. In dat geval vervalt de ontheffing van die ondernemer. De ondernemer is verplicht de verschuldigde belasting op de eerste aangifte van het volgende kalenderjaar te voldoen.
6. De ontheffingen als bedoeld in het eerste en tweede lid worden verleend bij voor bezwaar vatbare beschikking en gelden met ingang van het kalenderjaar waarin de inspecteur de ontheffing heeft verleend. Op de ondernemer aan wie een ontheffing als bedoeld in het eerste en tweede lid is verleend, blijven de bepalingen van dit hoofdstuk onverkort van toepassing.
7. Indien na afloop van een kalenderjaar blijkt dat de ondernemer, zijnde een natuurlijke persoon, die in het openbaar lichaam woont of is gevestigd dan wel aldaar een vaste inrichting heeft, over dat kalenderjaar een omzet exclusief algemene bestedingsbelasting heeft behaald van USD 30.000 of minder en hem voor dat jaar geen ontheffing was verleend, krijgt op schriftelijk verzoek teruggaaf van de door hem over dat jaar op aangifte voldane belasting.
8. Het in het eerste, vijfde en zevende lid vermelde bedrag wordt bij het begin van het kalenderjaar bij ministeriële regeling vervangen door een ander. Dit bedrag wordt berekend door het te vervangen bedrag te vermenigvuldigen met de tabelcorrectiefactor van artikel 25 van de Wet inkomstenbelasting BES en vervolgens de nodig geachte afronding aan te brengen. Indien in het voorafgaande jaar een dergelijke afronding is toegepast, kan bij vervanging worden uitgegaan van het niet-afgeronde bedrag.
9. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld ter zake van de toepassing van dit artikel en kunnen ondernemers worden aangewezen waarop in afwijking van het bepaalde in de tweede volzin van het zesde lid de bepalingen van dit hoofdstuk niet of gedeeltelijk niet van toepassing zijn.

Titel 5

Bijzondere bepalingen

Art. 6.23. De ondernemer die in een openbaar lichaam woont of is gevestigd, wordt geacht zijn leveringen en diensten in dat openbaar lichaam te verrichten, voor zover hij niet aan de hand van boeken, bescheiden of andere gegevensdragers het tegendeel aantoonst. Deze bepaling is eveneens van toepassing op de ondernemer die in een openbaar lichaam een vaste inrichting heeft, voor zover de leveringen en diensten vanuit die inrichting worden verricht.

**Woonplaats-
fictie**

Art. 6.24. Het is verboden in de gevallen waarin ingevolge dit hoofdstuk algemene bestedingsbelasting verschuldigd is, goederen en diensten aan te bieden tegen prijzen waarin de algemene bestedingsbelasting niet is begrepen.

**Prijs-
aanduiding**

Art. 6.25. 1. Met inachtneming van bij ministeriële regeling te stellen regels, is een ondernemer verplicht:

**Administratie-
plicht**

- aantekening te houden van de door hem en aan hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten, van de invoer van goederen in en de uitvoer van goederen uit het openbaar lichaam waarin hij woont of is gevestigd, alsmede van andere gegevens die van belang zijn met betrekking tot de heffing van de belasting;
- dagelijks aantekening te houden van de uitgaven en ontvangsten ter zake van de aan hem en door hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten;

c. zijn boekhouding met betrekking tot zijn omzet op zodanige duidelijke en overzichtelijke wijze te voeren en met vermelding van zodanige bijzonderheden dat aan de hand daarvan kan worden vastgesteld of de belastingheffing op de juiste wijze plaatsvindt en de over een bepaald belastingtijdvak door hem verschuldigde belasting kan worden vastgesteld;

d. in zijn administratie kopieën te bewaren van de door hemzelf dan wel, in zijn naam en voor zijn rekening, door zijn afnemer of een derde uitgereikte facturen, en alle door hemzelf ontvangen facturen.

2. Bij ministeriële regeling kunnen, onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, nadere regels worden gesteld in hoeverre ondernemers die geen prestaties verrichten als bedoeld in artikel 6.2, alsmede ondernemers die uitsluitend vrijgestelde prestaties verrichten, of ondernemers die zowel vrijgestelde als belaste prestaties verrichten, zijn ontheven van verplichtingen ingevolge dit hoofdstuk.

3. Bij ministeriële regeling kunnen, onder daarbij te stellen voorwaarden en beperkingen, nadere regels worden gesteld in welke gevallen lichamen als bedoeld in de artikelen 6.8 en 6.12, alsmede ondernemers aan wie de levering of de dienst wordt verricht als bedoeld in artikel 6.12, tweede lid, gehouden zijn te voldoen aan de in het eerste lid genoemde verplichtingen.

Delegatie

Art. 6.26 Bij ministeriële regeling kunnen:

- nadere regels worden gesteld welke tot vergemakkelijking van de heffing kunnen leiden;
- andere in het kader van het hoofdstuk passende nadere regels worden gesteld inzake de toepassing van dit hoofdstuk en ter aanvulling van de in dit hoofdstuk geregelde onderwerpen.

Titel 6

Slotbepalingen

Overgangs-regeling

Art. 6.27. 1. Hij die ingevolge een vóór de inwerkingtreding van een wijziging in de wetgeving inzake algemene bestedingsbelasting gesloten overeenkomst verplicht is goederen te leveren of een dienst te verlenen, is bevoegd hetgeen met betrekking tot die goederen of die dienst wegens algemene bestedingsbelasting meer is gevorderd dan vóór de inwerkingtreding van die wijziging had kunnen geschieden, terug te vorderen van degene aan wie hij de goederen moet leveren of de dienst moet verlenen. Hiermee strijdige bedingen zijn nietig.

2. Hij aan wie ingevolge een vóór de inwerkingtreding van een wijziging in de wetgeving inzake algemene bestedingsbelasting gesloten overeenkomst goederen worden geleverd of een dienst wordt verleend, is bevoegd van hem die verplicht is de goederen te leveren of de dienst te verlenen, terug te vorderen hetgeen met betrekking tot die goederen of dienst wegens algemene bestedingsbelasting minder is gevorderd dan vóór de inwerkingtreding van die wijziging had kunnen geschieden. Hiermee strijdige bedingen zijn nietig.

Wijziging tarieven

Art. 6.28. Ingeval van wijziging van de in dit hoofdstuk genoemde tarieven van heffing wordt:

- de algemene bestedingbelasting die na de dag voorafgaande aan de dag waarop een nieuw percentage van toepassing is, verschuldigd wordt ter zake van leveringen en diensten die worden verricht vóór of op eerstgenoemde dag, berekend naar het tarief dat geldt op het tijdstip waarop de levering of de dienst wordt verricht;

- indien algemene bestedingsbelasting vóór de dag waarop een nieuw percentage van toepassing wordt verschuldigd is ter zake van leveringen en diensten die worden verricht op of na die dag, hetgeen meer verschuldigd zou zijn geweest indien de belasting zou zijn berekend naar het percentage dat geldt op het tijdstip waarop de levering of de dienst wordt verricht, alsnog verschuldigd op die dag.

Hoofdstuk VII

Overdrachtsbelasting

Titel 1

Algemene bepalingen

Begrips-bepalingen

Art. 7.1. In dit hoofdstuk en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- overdracht: de verkrijging door natuurlijke personen en rechtspersonen van onroerende zaken of schepen als ook de vestiging, afstand en opzegging van vruchtgebruik, van gebruik en van bewoning, erfdienstbaarheden, erfpacht, opstal, grondrenten, hetzij in geld hetzij in natura verschuldigd, alsmede de rechtsvorderingen dienende om onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen terug te eisen of te doen overdragen;
- onroerende zaken: onroerende zaken welke op de BES eilanden gelegen zijn en de

rechten waaraan deze zijn onderworpen;

c. schepen: op de BES eilanden geregistreerde schepen, metende ten minste 20 kubieke meters bruto inhoud.

Art. 7.2. Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek BES en het Wetboek van Koophandel BES omtrent overdracht van onroerende zaken en schepen, moeten oprichtingen van een naamloze vennootschap, besloten vennootschap, coöperatie of vereniging waarbij onroerende zaken of schepen worden ingebracht, op straffe van nietigheid geschieden bij op de BES eilanden verleden authentieke akte.

Notariële akte

Titel 2

Aard van belasting

Art. 7.3. 1. Onder de naam overdrachtsbelasting wordt een belasting geheven ter zake van de overdracht van onroerende zaken en van schepen.

Overdrachtsbelasting

2. Met overdracht, bedoeld in het eerste lid, wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk gelijkgesteld de inbreng van onroerende zaken of geregistreerde schepen door de commanditaire vennoot in een open commanditaire vennootschappen op aandelen.

Art. 7.4. 1. Onder bij ministeriële regeling te stellen voorwaarden en beperkingen is van de belasting vrijgesteld de overdracht:

Vrijstellingen

a. aan de staat of een openbaar lichaam, alsmede aan een naamloze vennootschap of besloten vennootschap waarvan alle aandelen al dan niet middellijk toebehoren aan de staat of een openbaar lichaam, mits het lichaam dat de onroerende zaak of het schip, direct dan wel indirect, verkrijgt, schriftelijk verklaart de onroerende zaak, onderscheidenlijk het schip, niet op een zodanige wijze te gaan gebruiken dat daarmee in concurrentie wordt getreden met belastingplichtigen die winst beogen, met dien verstande dat indien de onroerende zaak, onderscheidenlijk het schip, binnen vijf jaar na verkrijging alsnog op een zodanige wijze gebruikt gaat worden dat daarmee wel in concurrentie wordt getreden met belastingplichtigen die winst beogen, de belasting alsnog is verschuldigd zodra sprake is van het in concurrentie treden met belastingplichtigen die winst beogen;

b. krachtens boedelmenging;

c. krachtens verdeling van een huwelijksgemeenschap of nalatenschap, waarin de verkrijger was gerechtigd als rechtverkrijgende;

d. bij inbreng van een onderneming in maat- of vennootschappen;

e. krachtens of op grond van verdelingen tussen deelgenoten indien de titel van de gemeenschap is vermeld en de gemeenschap behoorlijk is aangetoond;

f. krachtens of op grond van een verdeling tussen deelgenoten als bedoeld in artikel 7.11 voor zover de overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden en geen vergoeding is bedongen;

g. van een nieuw vervaardigd gebouw of werk als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, onderdeel f, en het bij dat gebouw of werk behorende terrein.

2. Het eerste lid, onderdeel e, is niet van toepassing op verdelingen tussen deelgenoten als bedoeld in artikel 7.6 tot en met 7.11 waarvan de titel van de gemeenschap is vermeld en de gemeenschap behoorlijk is aangetoond.

Titel 3

Verdeling van een gemeenschap

Art. 7.5. Voor zover de titel van de gemeenschap niet is vermeld of de gemeenschap niet behoorlijk is aangetoond, is op akten van verdeling de belasting verschuldigd over de toegedeelde waarde van de onroerende zaken of schepen.

Verdeling gemeenschap

Art. 7.6. 1. Op akten van verdeling van onroerende zaken of schepen voor zover deze zijn ingebracht in een maatschap of een naamloze vennootschap, besloten vennootschap, coöperatie of vereniging, is de belasting verschuldigd over de waarde ten tijde van de verdeling van de onroerende zaak of schip voor zover deze waarde niet is toe te rekenen aan de inbrenger of diens erfgenamen.

Verdeling ingebrachte onroerende zaken

2. Indien een deelgenoot op de in artikel 7.11 bedoelde wijze of door aankoop na de oprichting van de in het eerste lid bedoelde maatschap of naamloze vennootschap, besloten vennootschap, coöperatie of vereniging een aandeel verkrijgt in de door anderen ingebrachte onroerende zaken of schepen wordt dit aandeel voor de berekening van de op de verdeling

verschuldigde belasting geacht door die deelgenoot of zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden te zijn ingebracht, mits blijkt, dat voor de verkrijging van dat aandeel de belasting is betaald.

3. Dit artikel is niet van toepassing op de verdeling van onroerende zaken of schepen voor zover deze verdeling plaatsvindt in het kader van de ontbinding van een naamloze vennootschap, besloten vennootschap of een open commanditaire vennootschap en ter zake van de inbreng van de onroerende zaak of het schip overdrachtsbelasting is betaald.

Onverdeeldheid **Art. 7.7.** 1. Indien de onverdeeldheid van onroerende zaken of schepen uitsluitend uit een overdracht is ontstaan, is op de akte van verdeling van die onverdeeldheid de belasting verschuldigd over de in het tweede lid opgenomen waarde.

2. De waarde van de overdracht is het aan hen, die zelf of wier erflieden of rechtsvoorgangers uitsluitend bij overdracht een aandeel verkregen hadden, toegedeelde onder aftrek van de waarde van het aandeel krachtens de titel van gemeenschap in elk hun toegedeeld goed, voor de verkrijging waarvan de belasting is betaald.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien de onverdeeldheid is ontstaan door:

- a. inbreng in een maatschap, naamloze vennootschap of besloten vennootschap;
- b. overdracht van het geheel door de enige rechthebbende of alle deelgenoten tezamen aan gezamenlijke verkrijgers;
- c. ontbinding van een coöperatie of vereniging, mits wegens de inbreng de belasting is betaald.

**Toedeling
gevolgd door
levering**

Art. 7.8. Indien bij een verdeling als bedoeld bij artikelen 7.6 en 7.7 aan verschillende deelgenoten tezamen goederen zijn toegedeeld en later tot verdeling van die goederen wordt overgegaan, is op de latere akte of akten wegens deze verdeling belasting verschuldigd, die, indien de daarbij gedane toedelingen reeds bij de eerste akte hadden plaats gehad, meer verschuldigd zou zijn geweest dan hierop is geheven.

**Mede-
eigendom**

Art. 7.9. 1. Op akten van verkoop van aandelen in onroerende zaken of schepen, voor zover deze zijn ingebracht in een maatschap of die aandelen zijn ontstaan door ontbinding van een naamloze vennootschap, besloten vennootschap, coöperatie of vereniging, is, indien die overdracht geschiedt aan een deelgenoot krachtens dezelfde titel of aan zijn erven of rechtverkrijgenden, de belasting eveneens verschuldigd van de waarde van de kopers aandeel krachtens die titel.

2. Het eerste lid van dit artikel is niet van toepassing indien:

- a. de goederen onderdeel uitmaken van een onverdeeldheid vanwege een in artikel 7.3 bedoelde inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens de inbreng de belasting is betaald;
- b. de koper zelf de onroerende zaak of het schip heeft ingebracht.

**Onvolledige
akte**

Art. 7.10. 1. Akten, die ten aanzien van gezamenlijk bezeten onroerende zaken of schepen de verklaring bevatten, dat daarvan de verdeling heeft plaats gehad, zonder opgaaf van al de verdeelde goederen, van haar waarde en van de wijze van verdeling, worden voor de toepassing van dit hoofdstuk als akten van verdeling aangemerkt. De belasting is verschuldigd over de waarde van de onroerende zaken en schepen tenzij partijen de ontbrekende opgaven doen en aantonen dat geen of minder belasting verschuldigd is.

2. De te veel geheven belasting wordt teruggegeven, indien de vereiste schriftelijke opgaven en gemelde aantoning alsnog geschieden binnen het jaar volgend op het jaar waarin de verdeling heeft plaatsgevonden.

**Uittreding
deelgenoot**

Art. 7.11. 1. Indien, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in onroerende zaken of schepen ingevolge een overeenkomst tussen de deelgenoten bij uittreding uit de bestaande gemeenschap aan de overige deelgenoten verblijft tegen of zonder vergoeding aan de uitgetredene, is bij elk zodanig uittreden de belasting verschuldigd alsof het aandeel van de uitgetredene bij de uittreding aan de verkrijgers ware overgedragen. 2. Het vorige lid is van overeenkomstige toepassing indien bedoelde overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, doch slechts voor zover de belasting schuldig is over de waarde die aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van de overledene wordt vergoed.

Titel 4

Bedrag en grondslagen

Tarief

Art. 7.12. De belasting bedraagt 5 percent van de waarde van de onroerende zaak of het

schip. De waarde is ten minste gelijk aan die van de tegenprestatie.

Art. 7.13. Onder waarde wordt verstaan: waarde in het economische verkeer.

Waarde

Art. 7.14. In geval van overdracht binnen zes maanden na een vorige overdracht van dezelfde onroerende zaak of hetzelfde schip door een ander wordt de waarde vermindert met het bedrag waarover ter zake van de vorige overdrachtsbelasting of algemene bestedingsbelasting was verschuldigd, voor zover de algemene bestedingsbelasting niet ingevolge artikel 6.3, aanhef en onderdeel a, in aftrek is of kan worden gebracht.

Verkrijging
binnen zes
maanden

Titel 5

Belastingsschuld, voldoening, teruggave en verjaring

Art. 7.15. De belasting wordt geheven van de verkrijger.

Belasting-
schuldige
Heffing door
voldoening
Opschortende
voorwaarde

Art. 7.16. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Art. 7.17. 1. Indien een overdracht of andere rechtshandeling, als bedoeld in dit hoofdstuk, onder een opschortende voorwaarde heeft plaatsgevonden, kan naar keuze van de verkrijger in plaats van voldoening als bedoeld in het artikel 7.16 en artikel 8.11, zekerheid voor de belasting worden gesteld ten genoegen van de inspecteur.

2. Indien de verkrijger kan bewijzen dat de in het vorige lid bedoelde opschortende voorwaarde niet is vervuld, wordt op zijn verzoek:

- de zekerheid vrijgegeven en kan de voldoening als bedoeld in artikel 7.16 definitief achterwege blijven, of
- indien geen zekerheid is gesteld, de belasting die ter zake is voldaan, teruggave.

Art. 7.18. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld welke ertoe strekken, dat de belasting ter zake van een verkrijging waarvan een notariële akte is opgemaakt, wordt voldaan ter gelegenheid van de aanbidding van die akte ter registratie.

Delegatie

Art. 7.19. 1. De verkrijger heeft een recht op teruggaaf van te zijner laste verschuldigde belasting indien:

Teruggaaf van
belasting

- een overeenkomst of rechtshandeling, waarvan de belasting is betaald, is vernietigd bij een rechterlijke uitspraak, die in kracht van gewijsde is gegaan;
- een vonnis van onteigening wordt bewezen te zijn vervallen overeenkomstig artikel 62 van de Onteigeningswet BES;
- gebleken is dat te veel of ten onrechte overdrachtsbelasting is betaald.

2. Voor de in dit hoofdstuk bedoelde teruggaven moet belanghebbende, bedoeld in het eerste lid, onder overlegging van een gewaarmerkt afschrift van de in dit artikel bedoelde uitspraak of vonnis of van andere bescheiden, een schriftelijk daartoe strekkend verzoek worden ingediend bij de inspecteur, die bij voor bezwaar vatbare beschikking op het verzoek tot teruggave beslist.

Art. 7.20. 1. Het Rijk heeft voor de belasting en de boete een voorrecht gedurende twee jaren na de dagtekening van de akte of bij ontstentenis van een akte gedurende twee jaren volgend op het jaar waarin de overdracht heeft plaatsgevonden.

Fiscaal voor-
recht

2. Het in het eerste lid bedoelde voorrecht gaat boven hypotheek en alle andere voorrechten, met uitzondering van die van artikel 288, onder a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek BES.

Art. 7.21. Het recht tot dwanginvordering van de belasting verschuldigd op een niet geregistreerde akte verjaart na twintig jaren na de dagtekening van deze akte. Als die dagtekening geldt de dagtekening van de akte, tenzij het tegendeel blijkt. Het recht tot dwanginvordering van de belasting van een niet geregistreerd vonnis verjaart na drie jaren na de dagtekening van het vonnis.

Verjaring

Titel 6

Bijzondere bepalingen

Art. 7.22. De notarissen zijn niet verplicht hun diensten te verlenen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen, wanneer niet een voldoende som ter voldoening van de belasting in hun handen ter verrekening is gestort of voor de betaling van

Dienstverlening
notarissen

de belasting voldoende zekerheid is gesteld. Wat betreft de aan de belasting onderworpen overdrachten waarvoor vonnissen zijn gegeven, zijn de belanghebbenden verplicht tot gelijke storting als gemeld in handen van de griffier, uiterlijk op de voorlaatste werkdag van de termijn van registratie.

Aansprakelijkheids- en strafbepalingen

Art. 7.23. 1. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld ter zake van de registratie van akten, alsmede ter zake van daarmee samenhangende verplichtingen, verboden en aansprakelijkheids- en strafbepalingen.

2. Op de aansprakelijkstelling, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 8.61 en 8.62 van overeenkomstige toepassing.

3. Op een bij of krachtens het eerste lid strafbaar gesteld feit is titel 6 van hoofdstuk VIII van overeenkomstige toepassing.

Delegatie

Art. 7.24. Bij ministeriële regeling kunnen:

a. regels worden gesteld welke tot vergemakkelijking van de heffing kunnen leiden;

b. andere in het kader van het hoofdstuk passende regels worden gesteld inzake de toepassing van dit hoofdstuk en ter aanvulling van de in dit hoofdstuk geregelde onderwerpen.

Hoofdstuk VIIA

Kansspelbelasting

Titel 1

Belastingplicht

Belastingplicht

Artikel 7a.1. Onder de naam “kansspelbelasting” wordt een directe belasting geheven van:

a. degene die gelegenheid geeft tot deelname aan binnenlandse kansspelen en aan wie daarvoor een vergunning is verleend als bedoeld in de Wet hazardspelen BES I of de Wet hazardspelen BES II;

b. degene die gelegenheid geeft tot deelname aan een binnenlands kansspel en aan wie daarvoor een vergunning is verleend als bedoeld in de Loterijwet BES;

c. de gerechtigden tot de prijzen van binnenlandse kansspelen, niet zijnde kansspelen waarvoor degene, bedoeld in onderdeel a of b, gelegenheid biedt;

d. de op de BES eilanden wonende of gevestigde gerechtigden tot de prijzen van buitenlandse kansspelen.

Kansspelen

Art. 7a.2. 1. Onder kansspelen worden verstaan gelegenheden, gegeven tot mededinging naar:

a. prijzen en premies, indien de aanwijzing der winnaars geschiedt door enige kansbepaling waarop de deelnemers in het algemeen geen overwegende invloed kunnen uitoefenen, met uitzondering van levensverzekeringen en premieleningen;

b. prijzen en premies, uitgelooft ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag van welke aard ook, tenzij een wetenschappelijke of kunstzinnige prestatie wordt gevorderd, dan wel een prestatie waarmee het algemeen maatschappelijk belang wordt gediend.

2. Kansspelen worden als binnenlands beschouwd, indien zij worden gehouden door natuurlijke personen of door lichamen in de zin van artikel 1.3, onderdeel c, van deze wet, van wie een of meer op de BES eilanden wonen of zijn gevestigd.

3. Kansspelen worden als buitenlands beschouwd, indien zij niet vallen onder het tweede lid.

Titel 2

Voorwerp van de belasting

Belastbaar feit

Art. 7a.3. 1. De belasting wordt geheven:

a. in de gevallen waarin artikel 7a.1, onderdeel a, van toepassing is, naar het verschil tussen de in een tijdvak ontvangen inzetten en de ter beschikking gestelde prijzen, dan wel, zo een ander dan de belastingplichtige de prijzen ter beschikking stelt, naar hetgeen in een tijdvak ontvangen wordt voor het geven van gelegenheid tot deelneming aan kansspelen;

b. in de gevallen waarin artikel 7a.1, onderdeel b, c of d, van toepassing is, naar de prijzen.

2. Onder prijzen worden verstaan alle goederen waaraan in het economische verkeer waarde kan worden toegekend, welke aan de deelnemers van de kansspelen uit hoofde van hun deelneming toevallen.

3. Voor zover de prijzen niet in geld bestaan, worden zij in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

Titel 3**Vrijstellingen**

Art. 7a.4. 1. Indien artikel 7a.1, onderdeel b, c of d, van toepassing is, is van de belasting vrijgesteld: Vrijstellingen

- a. de prijs welke niet meer bedraagt dan USD 600;
 - b. de prijs welke niet uitgaat boven de prestatie welke staat tegenover de deelneming uit hoofde waarvan aanspraak op de prijs bestaat.
2. Alle prijzen uit loterijen en prijsvragen welke verschuldigd zijn door dezelfde schuldenaar en vallen op loten of onderdelen van loten op grond van dezelfde toevallige gebeurtenis, worden voor de toepassing van het eerste lid tezamen als één prijs beschouwd.

Titel 4**Tarief**

Art. 7a.5. 1. De belasting bedraagt 10 percent. Tarief

2. Neemt, in het geval waarin artikel 7a.1, onderdeel c, van toepassing is, degene die de prijs verschuldigd is, de belasting voor zijn rekening, dan wordt voor het berekenen van de belasting de prijs met 100/90 vermenigvuldigd.

Titel 5**Wijze van heffing**

Art. 7a.6. 1. In de gevallen waarin artikel 7a.1, onderdeel a, van toepassing is, moet de in een tijdvak verschuldigd geworden belasting op aangifte worden voldaan. Heffing door voldoening

2. De belasting is verschuldigd op de laatste dag van het tijdvak, bedoeld in artikel 7a.3, eerste lid, onderdeel a.
3. Indien het in artikel 7a.3, eerste lid, onderdeel a, bedoelde verschil over een tijdvak negatief is, wordt het verrekend met het positieve verschil over een volgend tijdvak. De verrekening geschiedt in de volgorde waarin zich negatieve en positieve verschillen voordoen.

Art. 7a.7. De belastingplichtige is gehouden volgens door Onze Minister te stellen regelen een register te houden en daarin de gegevens te boeken welke voor de heffing van de belasting van belang zijn. Administratieplicht belastingplichtige

Art. 7a.8. 1. In de gevallen waarin artikel 7a.1, onderdeel b, van toepassing is, wordt de belasting geheven door inhouding op de prijs. Inhoudingsplichtige

2. Inhoudingsplichtige is de belastingplichtige, bedoeld in artikel 7a.1, onderdeel b, die de prijs verschuldigd is.
3. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop de prijs ter beschikking is gesteld.
4. De inhoudingsplichtige is verplicht de ingehouden belasting op aangifte af te dragen. Overtreft de belasting de prijs voor zover deze in geld bestaat, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het in het derde lid omschreven tijdstip, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de gerechtigde tot de prijs. De inhoudingsplichtige kan de afgifte van de prijs voor zover deze niet in geld bestaat opschorten tot voldoening van deze vordering plaatsvindt.

Art. 7a.9. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden volgens door Onze Minister te stellen regelen een register te houden en daarin de gegevens te boeken welke voor de heffing van de belasting van belang zijn. Administratieplicht inhoudingsplichtige

2. Degene bij wie de prijs is betaalbaar gesteld, is gehouden op verzoek van de gerechtigde tot de prijs aan hem volgens door Onze Minister te stellen regelen, zodra de prijs is uitbetaald, tegoedgeschreven, verrekend of afgegeven, een gedagtekende nota uit te reiken, waaruit van de inhouding blijkt.

Art. 7a.10. 1. In de gevallen waarin artikel 7a.1, onderdeel c of d, van toepassing is, moet de belasting op aangifte worden voldaan. Heffing door voldoening

2. De belasting wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de prijs:
 - a. ontvangen of verrekend wordt, ter beschikking van de belastingplichtige wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel
 - b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.

Hoofdstuk VIIB Minimumbelasting

Titel 1

Algemene bepalingen

Toepassing Wet
minimumbelas-
ting 2024

Art 7b.1 1. Met betrekking tot groepsentiteiten als bedoeld in artikel 2.1 van de Wet minimumbelasting 2024 die op grond van artikel 1.5 in samenhang met artikel 5.2 zijn gevestigd op de BES eilanden of die een op de BES eilanden gelegen vaste inrichting zijn als bedoeld in onderdeel c van de definitie van vaste inrichting in artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024 is de Wet minimumbelasting 2024, met uitzondering van de artikelen, bedoeld in het derde lid, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat daarbij:

a. wordt gelezen voor:

1°. Nederland: de BES eilanden;

2°. in Nederland: op de BES eilanden;

b. in de in artikel 1.2, eerste lid, van die wet opgenomen definities van kwalificerende binnenlandse bijheffing, kwalificerende inkomeninclusiemaatregel en kwalificerende onderbelastewinstmaatregel, en in artikel 6.2, tweede lid, onderdeel a, onder 4°, van die wet de zinsnede «, met betrekking tot derde staten,» buiten toepassing blijft;

c. in artikel 4.1, eerste lid, aanhef, van die wet de zinsnede «of door een in een lidstaat gevestigde uiteindelijkmoederentiteit die een uitgesloten entiteit is» buiten toepassing blijft;

d. in artikel 13.3, eerste en tweede lid, van die wet wordt gelezen voor artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht: artikel 27, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht BES.

2. In afwijking van de in artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024 opgenomen definitie van derde staat wordt daaronder voor de toepassing van die wet op groepsentiteiten als bedoeld in het eerste lid, aanhef, verstaan: het Koninkrijk der Nederlanden met uitzondering van de BES eilanden, en elke andere staat.

3.² Artikel 5.1, eerste lid, onderdeel c, en vijfde lid, de hoofdstukken 11 en 12 en artikel 14.3 van de Wet minimumbelasting 2024 zijn niet van overeenkomstige toepassing op groepsentiteiten als bedoeld in het eerste lid, aanhef.

Titel 2

Wijze van heffing

Voldoening op
aangifte

Art 7b.2 1. De in een tijdvak verschuldigd geworden belasting wordt op aangifte voldaan.

2. In afwijking van artikel 8.5, tweede lid, eerste zin, en artikel 8.11, derde lid, stelt de inspecteur de termijn voor het doen van aangifte zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan zeventien maanden na het einde van het tijdvak.

3. In afwijking van artikel 8.11, eerste lid, is de belastingplichtige gehouden de belasting overeenkomstig de aangifte aan de ontvanger te betalen binnen zeventien maanden na het einde van het tijdvak.

4. Indien artikel 8.4, zevende lid, van de Wet minimumbelasting 2024 toepassing vindt op een bedrag aan ingevolge hoofdstuk 3 van die wet verschuldigde binnenlandse bijheffing vervalt de betalingsverplichting voor dat bedrag aan binnenlandse bijheffing.

Naheffing

Art 7b.3 1. In afwijking van artikel 8.12, vierde lid, vervalt de bevoegdheid tot naheffing door verloop van zes jaren en vier maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

2. Indien artikel 7b.8, eerste en tweede lid, toepassing vindt, vervalt in afwijking van artikel 8.12, vierde lid, de bevoegdheid tot naheffing door verloop van zes jaren en zeven maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

3. Indien artikel 8.4, zevende lid, van de Wet minimumbelasting 2024 toepassing vindt op een bedrag aan ingevolge hoofdstuk 3 van die wet verschuldigde binnenlandse bijheffing vervalt:

a. de bevoegdheid tot naheffing met betrekking tot dat bedrag; en

b. een voor dat bedrag reeds opgelegde naheffingsaanslag die nog niet is ingevorderd.

Inlichtingenver-
plichting

Art 7b.4 1. De belastingplichtige is gehouden de inspecteur eigener beweging juiste

2. Zoals deze zal luiden per 31 december 2024. Daarvoor is de tekst: De hoofdstukken 5, 11 en 12 en artikel 14.3 van de Wet minimumbelasting 2024 zijn niet van overeenkomstige toepassing op groepsentiteiten als bedoeld in het eerste lid, aanhef.

en volledige inlichtingen of gegevens die van belang kunnen zijn voor de heffing van de belasting te verstrekken binnen twee weken nadat hem bekend is geworden dat die inlichtingen of gegevens niet, onjuist of onvolledig door hem zijn verstrekt.

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, wordt nagekomen op de door de inspecteur aangegeven wijze.

3. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, vervalt door verloop van zes jaren en vier maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

4. Indien artikel 7b.8, eerste en tweede lid, toepassing vindt, vervalt de verplichting, bedoeld in het eerste lid, door verloop van zes jaren en zeven maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

Titel 3

Bestuurlijke boeten en aansprakelijkheid

Art. 7b.5 1. Voor de toepassing van artikel 8.22, tweede lid, vormt het verzuim het niet doen van aangifte dan wel het niet doen van aangifte binnen de ingevolge artikel 7b.2, tweede lid, dan wel artikel 7b.8, eerste lid, gestelde termijn.

2. Voor de toepassing van artikel 8.23, eerste lid, vormt het verzuim het niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 7b.2, derde lid, dan wel artikel 7b.8, tweede lid, gestelde termijn betalen van de belasting.

3. In afwijking van de artikelen 8.23, derde lid, en 8.26, vierde lid, vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete op grond van die artikelen door verloop van zes jaren en vier maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

4. Indien artikel 7b.8, eerste en tweede lid, toepassing vindt, vervalt in afwijking van de artikelen 8.23, derde lid, en 8.26, vierde lid, de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete op grond van die artikelen door verloop van zes jaren en zeven maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

Bestuurlijke
boeten

Art. 7b.6 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de verplichting, bedoeld in artikel 7b.4, eerste lid, niet is of wordt nagekomen, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste 100 percent van de in het tweede lid omschreven grondslag van de boete.

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door het bedrag aan belasting dat als gevolg van het niet nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 7b.4, eerste lid, ten onrechte niet zou zijn gegeven.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete op grond van het eerste lid vervalt door verloop van zes jaren en vier maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

4. Indien artikel 7b.8, eerste en tweede lid, toepassing vindt, vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete op grond van het eerste lid door verloop van zes jaren en zeven maanden na het einde van het tijdvak waarover de belasting is verschuldigd.

Vergrijpboete
overtreden
inlichtingenver-
plichting

Art. 7b.7 Hoofdelijk aansprakelijk is voor de minimumbelasting die over een tijdvak is geheven van een groepsentiteit behorend tot een multinationale groep of binnenlandse groep als bedoeld in artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024: elk van de groepsentiteiten die in dat tijdvak deel uitmaakt of uitmaakte van die multinationale groep of binnenlandse groep.

Hoofdelijke
aansprakelijk-
heid

Titel 4

Transitieregels

Art. 7b.8 1. In afwijking van de artikelen 8.5, tweede lid, eerste zin, 8.11, derde lid, en 7b.2, tweede lid, stelt de inspecteur de termijn voor het doen van aangifte over het overgangsjaar zodanig vast dat deze niet eerder verstrijkt dan twintig maanden na het einde van dat tijdvak.

2. In afwijking van de artikelen 8.11, eerste lid, en 7b.2, derde lid, is de belastingplichtige gehouden de belasting over het overgangsjaar aan de ontvanger overeenkomstig de aangifte te betalen binnen twintig maanden na het einde van dat tijdvak.

3. In afwijking van artikel 13.1, zevende lid, van de Wet minimumbelasting 2024 worden de bijheffing-informatieaangifte en kennisgeving, bedoeld in dat artikel, met betrekking tot het overgangsjaar binnen achttien maanden na het einde van dat tijdvak ingediend bij de

Transitieregels
wijze van
heffing en bij-
heffinginforma-
tieaangifte

inspecteur.

4. Dit artikel vindt geen toepassing indien door de multinationale groep waartoe de belastingplichtige behoort voorafgaand aan het overgangsjaar een bijheffing-informatieaangifte is ingediend in een andere staat waarmee Nederland voor wat betreft de BES eilanden voor dat jaar een kwalificerende overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 13.1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet minimumbelasting 2024 heeft.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder overgangsjaar verstaan: het eerste verslagjaar waarin een multinationale groep als bedoeld in artikel 1.2, eerste lid, van de Wet minimumbelasting 2024 met betrekking tot de BES eilanden regels ter implementatie van Richtlijn (EU) 2022/2525 of van de OESO-modelregels dient toe te passen, of het eerste verslagjaar waarin een binnenlandse groep als bedoeld in artikel 1.2, eerste lid, van die wet in samenhang met artikel 7b.1, eerste lid, onderdeel a, voldoet aan de criteria, bedoeld in artikel 2.1 van die wet.

Art. 7b.9

Indien het overgangsjaar eindigt vóór 31 december 2024 of het verslagjaar eindigt vóór 31 maart 2025:

a. worden, in afwijking van artikel 13.1, zevende lid, van de Wet minimumbelasting 2024 en artikel 7b.8, derde lid, de bijheffing-informatieaangifte en de kennisgeving met betrekking tot dat overgangsjaar of verslagjaar vóór 30 juni 2026 ingediend.

b. verstrijkt de termijn voor het doen van aangifte, in afwijking van artikel 8.5, tweede lid, eerste zin, artikel 7b.2, tweede lid en artikel 7b.8, eerste lid, niet eerder dan 1 september 2026.

c. is de belastingplichtige, in afwijking van artikel 8.11, eerste lid, artikel 7b.2, derde lid, en artikel 7b.8, tweede lid, gehouden vóór 1 september 2026 de belasting over dat overgangsjaar of verslagjaar overeenkomstig de aangifte aan de ontvanger te betalen.

d. vervalt de bevoegdheid tot naheffing, in afwijking van artikel 8.12, vierde lid, en artikel 7b.2, eerste en tweede lid, op 1 augustus 2031. e. vervalt de inlichtingenverplichting, bedoeld in artikel 7b.4, eerste lid, in afwijking van artikel 7b.4, derde en vierde lid, op 1 augustus 2031.

f. vervalt, in afwijking van artikel 8.23, eerste lid, en artikel 7b.5, derde en vierde lid, de bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete op grond van die artikelen op 1 augustus 2031.

g. Vervalt de bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete, bedoeld in artikel 7b.6, eerste lid, in afwijking van artikel 7b.6, derde en vierde lid, op 1 augustus 2031.

Hoofdstuk VIII

Formeel Belastingrecht en invordering van BES belastingen

Titel 1

Algemene bepalingen

Art. 8.1. 1. De bevoegdheid van een directeur, inspecteur of ontvanger is niet bepaald naar de geografische indeling van het Rijk.

2. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld omtrent de hoofdlijnen van de inrichting van de rijksbelastingdienst en omtrent de functionaris, bedoeld in het eerste lid, onder wie de belastingplichtige en de belastingschuldige ressorteren.

Art. 8.2. 1. De vaststelling van een belastingaanslag geschiedt door het ter zake daarvan opmaken van een aanslagbiljet door de inspecteur. De dagtekening van het aanslagbiljet geldt als dagtekening van de vaststelling van de belastingaanslag. De inspecteur stelt het aanslagbiljet ter invordering van de daaruit blijkende belastingaanslag aan de ontvanger ter hand.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het door de inspecteur nemen van een beschikking of het doen van uitspraak strekkende tot - al dan niet nadere - vaststelling van een ingevolge de belastingwet verschuldigd of terug te geven bedrag.

3. De inspecteur vermeldt op het aanslagbiljet of in de kennisgeving van de beschikking of uitspraak in ieder geval de termijn of de termijnen waarbinnen het verschuldigde of terug te geven bedrag moet worden betaald.

Transitieregels
termijnen bij
een verslagjaar
dat eindigt vóór
31 maart 2025

Inrichting van
de rijksbe-
lastingdienst

Vaststelling
aanslag

Titel 2**Heffing van BES Belastingen***Afdeling 1**De Aangifte*

Art. 8.3. 1. Met betrekking tot de BES belastingen kan de inspecteur degene die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is uitnodigen tot het doen van aangifte. Worden door deze wet aangelegenheden van een derde aangemerkt als aangelegenheden van degene die vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is, dan kan de inspecteur ook die derde uitnodigen tot het doen van aangifte.

Aangifte,
uitnodiging op
verzoek

2. Degene die een daartoe strekkend verzoek bij de inspecteur indient, wordt in elk geval uitgenodigd tot het doen van aangifte.

3. In de uitnodiging tot het doen van aangifte wordt opgave verlangd van gegevens en kan overlegging of toezending worden gevraagd van bescheiden en andere gegevensdragers of de inhoud daarvan, waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

4. Ieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is gehouden aangifte te doen door de in de uitnodiging gevraagde gegevens duidelijk, stellig en zonder voorbehoud in te vullen, te ondertekenen en in te leveren of toe te zenden.

5. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald:

- a. voor welke belastingen of groepen van belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen het doen van aangifte uitsluitend langs elektronische weg kan geschieden; en
- b. onder welke voorwaarden hiervan door de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking ontheffing kan worden verleend.

Art. 8.4. 1. Met betrekking tot belastingen welke bij wege van aanslag worden geheven, moet het aangiftebiljet binnen een door de inspecteur gestelde termijn van ten minste twee maanden na uitreiking van het biljet bij de inspecteur worden ingeleverd.

Aangifteplicht,
heffing bij wege
van aanslag

2. De inspecteur maant, na verloop van de in het eerste lid bedoelde termijn, de belastingplichtige aan binnen een door hem te stellen termijn van ten minste vijf werkdagen aangifte te doen, tenzij uitstel voor het doen van aangifte overeenkomstig artikel 8.6 is verleend.

3. Bij de inlevering van het aangiftebiljet wordt op verzoek een ontvangstbewijs afgegeven.

4. De belastingplichtige aan wie niet binnen zes maanden na het ontstaan van de belastingsschuld een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden binnen vijftien dagen na afloop van deze termijn de inspecteur te verzoeken een aangiftebiljet uit te reiken.

5. Het vierde lid is niet van toepassing indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat over dat tijdvak, na verrekening van voorheffingen, geen belasting verschuldigd is of geen aanslag zal worden opgelegd.

Art. 8.5. 1. Met betrekking tot belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, moet de aangifte worden gedaan bij de inspecteur.

Aangifteplicht,
heffing door
voldoening of
afdracht

2. Heeft de aangifte betrekking op een tijdvak, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het einde van dat tijdvak. Heeft de aangifte betrekking op een tijdstip, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

3. De belastingplichtige dan wel inhoudingsplichtige aan wie niet reeds een aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden vóór het tijdstip waarop de belasting moet worden betaald de inspecteur te verzoeken een aangiftebiljet uit te reiken.

4. De directeur kan bepalen onder welke voorwaarden het aangiftebiljet bij de ontvanger kan worden ingediend.

Art. 8.6. 1. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel verlenen voor het indienen van het aangiftebiljet. Uitstel wordt niet langer verleend dan tot achttien maanden na de datum waarop de belastingschuld is ontstaan.

Uitstel
indiening

2. In afwijking van hetgeen in deze wet is bepaald, is de belastingplichtige die voornemens is de BES eilanden metterwoon te verlaten dan wel voornemens is zijn plaats van vestiging over te brengen naar een niet op de BES eilanden gelegen plaats, verplicht terstond aangifte te doen voor de inkomstenbelasting, bedoeld in de Wet inkomstenbelasting BES, de opbrengstbelasting en de algemene bestedingsbelasting tot het einde van de belastingplicht.

Medede-
lingsplicht

Art. 8.6.a 1. In bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen kunnen belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen worden gehouden de inspecteur eigener beweging mededeling te doen van onjuistheden of onvolledigheden in voor de belastingheffing van belang zijnde gegevens en inlichtingen die hun bekend zijn of zijn geworden.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de mededeling gedaan moet worden.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan het niet nakomen van de verplichting worden aangemerkt als een overtreding. Indien het niet nakomen van de verplichting is te wijten aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de inspecteur hem een bestuurlijke boete kan opleggen van ten hoogste 100 percent van het bedrag aan belasting dat als gevolg van het niet nakomen van de verplichting niet is of zou zijn geheven.

Afdeling 2

Heffing bij wege van aanslag

Afwijken van
aangifte, aan-
slagtermijn

Art. 8.7. 1. De aanslag wordt vastgesteld door de inspecteur.

2. De inspecteur kan bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte gemotiveerd afwijken, alsmede bij het ontbreken van de aangifte de aanslag ambtshalve vaststellen.

3. De bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag vervalt door verloop van drie jaar na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt deze termijn met de duur van dit uitstel verlengd. Indien binnen zes maanden voor het einde van de termijn een verzoek als bedoeld in artikel 8.3, tweede lid, wordt gedaan, of gegevens worden verstrekt zonder een aan die verstrekking van gegevens voorafgaande uitnodiging tot het doen van aangifte en die gegevens ook en op dezelfde wijze zouden moeten worden verstrekt in geval van een aan die verstrekking van gegevens voorafgaande uitnodiging tot het doen van aangifte, wordt die termijn met zes maanden verlengd.

4. Een belastingschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak of de belastingplicht eindigt.

Voorlopige
aanslag

Art. 8.8. 1. De inspecteur kan, ingeval de grootte van de belastingschuld eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, na aanvang van het belastingtijdvak aan de belastingplichtige een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld.

2. De voorlopige aanslag blijft beperkt tot het bedrag waarmee de aanslag vermoedelijk de voorheffingen te boven zal gaan.

3. Een voorlopige aanslag kan worden gevolgd door één of meer voorlopige aanslagen.

4. De voorlopige aanslag en de voorheffingen worden verrekend met de aanslag.

5. Een voorlopige aanslag kan de inspecteur ook opleggen aan niet op de BES eilanden wonende of gevestigde belastingplichtigen, die slechts tijdelijk op de BES eilanden een bedrijf of beroep uitoefenen.

6. Een voorlopige aanslag kan direct na het ontstaan van de belastingschuld of, bij tijdvakbelastingen, direct na aanvang van het tijdvak, altijd worden opgelegd tot het bedrag dat de inspecteur juist voorkomt indien:

- a. de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard of, indien sprake is van een lichaam, in geval van ontbinding, beëindiging of vereffening ervan;
- b. de belastingplichtige de BES eilanden metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wil overbrengen naar een plaats niet op de BES eilanden;
- c. het bedrijf van de belastingplichtige wordt gestaakt of aanmerkelijk wordt ingekrompen, of de belastingplichtige op de BES eilanden gelegen onroerende goederen of daarop gevestigde rechten vervreemdt.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen ten aanzien van het eerste lid nadere regels worden vastgesteld.

Besluit geen
aanslag

Art. 8.9. De inspecteur neemt het besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Navordering

Art. 8.10. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in de

belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen. Een feit, dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren, behoudens in de gevallen waarin de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is.

2. Navordering kan mede plaatsvinden in alle gevallen waarin te weinig belasting is geheven, doordat:

- a. een voorlopige aanslag, een voorheffing, of een voorlopige teruggaaf ten onrechte of tot een onjuist bedrag is verrekend;
- b. een bij de belastingplichtige in aanmerking te nemen bestanddeel van het voorwerp van enige belasting ten onrechte in aanmerking is genomen bij hem of bij zijn echtgenoot;
- c. de belastingvrije som, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting BES ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

3. De bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Artikel 8.7, vierde lid, is hierbij van toepassing. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt de navorderingstermijn met de duur van dit uitstel verlengd.

4. Indien te weinig belasting is geheven over het bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen, vervalt, in afwijking van het derde lid, de bevoegdheid tot navorderen door verloop van twaalf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

5. Indien binnen zes maanden voor het einde van de termijn, bedoeld in het derde lid, eerste zin, of van de termijn, bedoeld in het vierde lid, gegevens worden verstrekt zonder een aan die verstrekking van gegevens voorafgaande uitnodiging tot het doen van aangifte en die gegevens ook en op dezelfde wijze zouden moeten worden verstrekt in geval van een aan die verstrekking van gegevens voorafgaande uitnodiging tot het doen van aangifte, wordt die verstrekking van gegevens aangemerkt als het op uitnodiging doen van aangifte, bedoeld in artikel 8.3, eerste lid, en wordt de termijn met zes maanden verlengd.

Afdeling 3

Heffing bij wege van voldoening en afdracht op aangifte

Artikel 8.11. 1. In geval de belastingwet voldoening van in een tijdvak verschuldigde belasting dan wel afdracht van in een tijdvak ingehouden belasting voorschrijft, is de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige gehouden binnen vijftien dagen na afloop van dat tijdvak de belasting overeenkomstig de aangifte te betalen bij de ontvanger.

Verplichting,
voldoening of
afdracht op
aangifte

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het tijdvak waarover de belasting moet worden betaald, waarbij tevens regels kunnen worden gesteld volgens welke in de loop van dat tijdvak één of meer voorlopige betalingen moeten worden gedaan.

3. In geval over een belastingtijdvak geen belasting is verschuldigd, moet aangifte worden gedaan bij de inspecteur binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak.

4. In de niet in het eerste lid bedoelde gevallen moet de belasting overeenkomstig de aangifte worden betaald binnen vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

5. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt de in het eerste en in het vierde lid genoemde termijn van vijftien dagen met de duur van dit uitstel verlengd.

Art. 8.12. 1. De inspecteur kan, indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen niet of niet volledig is betaald, de niet of te weinig betaalde belasting naheffen.

Naheffing

2. Met niet of niet volledig betaald zijn als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

3. De naheffing geschiedt bij wege van naheffingsaanslag, die wordt opgelegd aan degene die de belasting had behoren te betalen, dan wel aan wie ten onrechte, of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding dan wel teruggaaf is verleend. In gevallen waarin ten gevolge van het niet naleven van bepalingen van de belastingwet door een ander dan de belastingplichtige, onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige, te weinig belasting is geheven, wordt de naheffingsaanslag aan die ander opgelegd.

4. De bevoegdheid tot naheffing vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Titel 3

Bijzondere bepalingen voor de belastingheffing

Afdeling 1

Vertegenwoordiging

Volmacht,
weigeren verte-
genwoordiging

Art. 8.13. 1. Vertegenwoordiging is mogelijk op grond van schriftelijke volmacht. Op vordering van de inspecteur dient het stuk waaruit van de volmacht blijkt, te worden overgelegd.

2. Degene die is opgeroepen om mondeling aan de inspecteur inlichtingen en gegevens te verstrekken, en zich doet vertegenwoordigen, is gehouden op vordering van de inspecteur zijn vertegenwoordiger te vergezellen.

3. De inspecteur kan de vertegenwoordiging door een bepaalde persoon gemotiveerd weigeren.

Vertegenwoor-
diging

Art. 8.14. 1. De bevoegdheden en de verplichtingen van een minderjarige, een onder curatele gestelde of iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden uitgeoefend en nagekomen door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder. Desgevorderd zijn laatstgenoemden tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

2. De bevoegdheden van een lichaam kunnen worden uitgeoefend en zijn verplichtingen kunnen worden nagekomen door iedere bestuurder. Desgevorderd is ieder van hen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

3. Indien iemand is overleden, kunnen de erfgenamen in het uitoefenen van de bevoegdheden en het nakomen van de verplichtingen welke de overledene zou hebben gehad, als hij in leven was gebleven, worden vertegenwoordigd door één hunner, de executeurtestamentair, de bewindvoerder of de curator over de nalatenschap. Desgevorderd is ieder van de genoemde personen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

4. Stukken betreffende belastingaangelegenheden van een overledene kunnen worden gericht aan een van de in het derde lid genoemde personen.

5. Ieder, die op de BES eilanden in dienst is van - of werkzaam is ten behoeve van -vennootschappen, verenigingen, maatschappijen, stichtingen of lichamen, als bedoeld in artikel 1.3, onderdeel c, of een ieder die bij ontbinding of vereffening, met de vereffening is belast, kan, na in de gelegenheid te zijn gesteld om van zijn bezwaren te doen blijken, door de inspecteur worden aangewezen als hun vertegenwoordiger.

Uitsluiting
vertegenwoor-
diging

Art. 8.15. De inspecteur kan vertegenwoordiging uitsluiten in de nakoming van een verplichting van degene die zelf tot nakoming in staat is.

Niet voor straf-
vordering

Art. 8.16. De bepalingen van deze afdeling gelden niet met betrekking tot strafvordering.

Afdeling 2

Domiciliekeuze

Domiciliekeuze

Art. 8.17. In bezwaar- en beroepschriften is degene die niet op de BES eilanden een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, verplicht domicilie kiezen op de BES eilanden.

Geen vaste
woon- of vesti-
gingsplaats

Art. 8.18. Ingeval ingevolge de belastingwet een aangiftebiljet of ander stuk moet worden uitgereikt aan degene die niet op de BES eilanden een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, kan die uitreiking ook geschieden:

a. middels bezorging of afgifte bij de op de BES eilanden gelegen vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep;

b. aan de woning of het kantoor van zijn op de BES eilanden wonende of gevestigde vertegenwoordiger.

Afdeling 3

Toekenning van bevoegdheden

Hardheids-
clausule

Art. 8.19. Onze Minister is bevoegd:

a. bij ministeriële regeling nadere regels te geven ter uitvoering van de belastingwet;

b. voor bepaalde gevallen of groepen van gevallen tegemoet te komen aan onbillijkheden van overwegende aard, welke zich bij de toepassing van de belastingwet mochten voordoen.

Ambtshalve
vermindering

Art. 8.20. 1. Een onjuiste belastingaanslag of beschikking kan door de inspecteur ambtshalve worden verminderd. Een in de belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door hem ambtshalve worden verleend.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die een onjuist bedrag op aangifte heeft voldaan of afgedragen, of van wie een onjuist bedrag is ingehouden.

3. De termijn waarbinnen de belanghebbende aanspraak kan maken op het ambtshalve verlenen van vermindering van een onjuiste belastingaangifte of beschikking of op het ambtshalve verlenen van een in de belastingwet voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf vervalt:

a. voor aanslagbelastingen: door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarop de belastingaanslag, onderscheidenlijk de vermindering, de ontheffing of de teruggaaf, betrekking heeft, waarbij voor afwijkende tijdvakken deze termijn gaat lopen na afloop van het boekjaar of belastingtijdvak, terwijl voor tijdstipbelastingen de termijn gaat lopen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan;

b. voor aangiftebelastingen: door verloop van vijf jaar na het einde van het belastingjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of waarop de vermindering, de ontheffing of de teruggaaf betrekking heeft.

4. Tenzij is gebleken in hoeverre de belastingaanslag of de beschikking onjuist is, verleend de inspecteur geen vermindering, ontheffing of teruggaaf als een verzoek om vermindering of teruggaaf betrekking heeft op een belastingaanslag, onderscheidenlijk een beschikking, waarvoor:

a. de vereiste aangifte niet is gedaan; of

b. niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 8.13, tweede lid, 8.83, 8.84, 8.86, 8.87 en 8.87a voor zover het verplichtingen van administratieplichtigen betreft ten behoeve van de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hen is opgedragen.

Afdeling 4

Geheimhouding

Art. 8.21. 1. Het is een ieder verboden hetgeen hem uit of in verband met enige werkzaamheid bij de uitvoering van de belastingwet over de persoon of zaken van een ander blijkt of wordt meegegeeld, verder bekend te maken dan noodzakelijk is voor de uitvoering van de belastingwet of voor de invordering van enige BES belasting.

Geheim
houding

2. De geheimhoudingsplicht geldt niet indien:

a. enig wettelijk voorschrift tot bekendmaking verplicht;

b. bij regeling van Onze Minister is bepaald dat bekendmaking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak van een bestuursorgaan;

c. bekendmaking plaatsvindt aan degene op wie de gegevens betrekking hebben voor zover deze gegevens door of namens hem zijn verstrekt.

3. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid vervatte verbod.

Titel 4

Bestuurlijke boeten

Afdeling 1

Verzuim- en vergrijpboeten

Art. 8.22. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8.4, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste USD 1.400 kan opleggen.

Verzuim aangif-
te doen

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8.5, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de inspecteur hem een boete van ten hoogste USD 1.400 kan opleggen.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete wegens het niet dan wel niet tijdig doen van de aangifte vervalt door het verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de aangifte had moeten worden gedaan.

Art. 8.23. 1. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8.11, eerste lid, gestelde termijn heeft betaald, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de inspecteur hem een boete van ten hoogste USD 5.600 kan opleggen.

Verzuim voldoe-
ning of afdracht
op aangifte

2. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het eerste lid bedoelde boete vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.
4. Artikel 8.12, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Verzuim ver-
strekken opga-
ve werknemers,
niet-werkne-
mers

Art. 8.24. 1. Indien de administratieplichtige niet, niet tijdig of niet volledig de opgave, bedoeld in artikel 8.87, tweede en derde lid, verstrekt, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de inspecteur hem een boete van ten hoogste USD 2.800 kan opleggen.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste lid vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de opgave, bedoeld in artikel 8.87, tweede en derde lid, had moeten worden verstrekt.

Verzuim tijdig
indienen jaarre-
kening

Art. 8.24a. 1. Indien een lichaam dat op grond van artikel 8.87a gehouden is een jaarrekening in te dienen de jaarrekening niet of niet tijdig indient, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de inspecteur hem een boete van ten hoogste USD 14.000 kan opleggen.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste lid vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de jaarrekening, bedoeld in artikel 8.87a, eerste lid, had moeten worden ingediend.

Vergrijp niet,
onjuist of onvol-
ledig doen van
aangifte

Art. 8.24b. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, de aangifte niet, dan wel onjuist of onvolledig is gedaan, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag, een bestuurlijke boete kan opleggen van ten hoogste 100 percent van de in het tweede lid omschreven grondslag voor die bestuurlijke boete.

2. De grondslag voor de bestuurlijke boete wordt, voor zover een bedrag als gevolg van de opzet of grove schuld van de belastingplichtige niet is of zou zijn gegeven, gevormd door:

- a. het bedrag van de aanslag; of
 - b. indien verliezen ten onrechte in aanmerking zijn of worden genomen: het bedrag waarop de aanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen.
3. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen en als gevolg daarvan geen aanslag kan worden vastgesteld, kan de inspecteur de bestuurlijke boete niettemin opleggen. De bevoegdheid tot het opleggen van de bestuurlijke boete vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld zou zijn ontstaan indien geen verliezen in aanmerking zouden zijn genomen.

Vergrijp
aanslag-
belastingen

Art. 8.25. 1. Indien het met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de aanslag te laag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de navorderingsaanslag, een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete is:

- a. het bedrag van de navorderingsaanslag, dan wel
 - b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen;
- een en ander voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige niet zou zijn gegeven.

3. De inspecteur kan, in afwijking van het eerste lid, binnen zes maanden na de vaststelling van de navorderingsaanslag een boete opleggen indien de feiten of omstandigheden op grond waarvan wordt nagevorderd eerst bekend worden binnen zes maanden vóór de afloop van de in artikel 8.10, derde en vierde lid, bedoelde termijn en er tevens aanwijzingen zijn dat het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld dan wel anderszins te weinig belasting is geheven. In dat geval doet de inspecteur vóór of gelijktijdig met de vaststelling van de navorderingsaanslag mededeling aan de belastingplichtige dat wordt onderzocht of in verband met de navordering het opleggen van een vergrijpboete gerechtvaardigd is.

4. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen en als gevolg daarvan geen navorderingsaanslag kan worden vastgesteld, kan de inspecteur de boete, bedoeld in het eerste lid, niettemin opleggen. De bevoegdheid tot het opleggen van de boete vervalt door

het verloop van de termijn die geldt voor het vaststellen van de navorderingsaanslag, die zou kunnen zijn vastgesteld indien geen verliezen in aanmerking zouden zijn genomen.

Art. 8.26. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige is te wijten dat belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de in de belastingwet gestelde termijn is betaald, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

Vergrijp
aangifte-
belastingen

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door het bedrag van de belasting dat niet of niet tijdig is betaald, voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet of niet tijdig is betaald.

3. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

4. De bevoegdheid tot het opleggen van de boete wegens niet tijdig betalen, vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

5. Artikel 8.25, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Artikel 8.12, tweede lid, en derde lid, tweede volzin, zijn van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 2

Voorschriften inzake het opleggen van bestuurlijke boeten

Art. 8.27. 1. Alvorens een vergrijpboete op te leggen, stelt de inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in kennis van zijn voornemen daartoe, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust.

Aankondiging
vergrijpboete

2. De inspecteur stelt de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in de gelegenheid binnen een door hem daarvoor te stellen termijn van ten minste twee weken de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten.

3. Indien niet is voldaan aan het bepaalde in het eerste of tweede lid, heeft dat niet de nietigheid van de boete tot gevolg.

Art. 8.27a. 1. Indien nieuwe bezwaren bekend zijn geworden kan de inspecteur een vergrijpboete opleggen wegens hetzelfde feit als waarvoor eerder een verzuimboete is opgelegd. Als nieuwe bezwaren als bedoeld in de eerste volzin kunnen enkel worden aangemerkt verklaringen van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige of van derden en boeken, bescheiden en andere gegevensdragers of de inhoud daarvan, die later bekend zijn geworden of niet zijn onderzocht.

Vergrijpboete
na verzuim-
boete

2. Bij het opleggen van een vergrijpboete als bedoeld in het eerste lid vermeldt de inspecteur waaruit de nieuwe bezwaren bestaan.

3. De eerder opgelegde verzuimboete wordt verrekend met de wegens hetzelfde feit opgelegde vergrijpboete.

4. Bij toepassing van dit artikel vervalt de voorwaarde van gelijktijdigheid als bedoeld in artikel 8.25, eerste lid.

Art. 8.28. 1. De inspecteur legt de boete op bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Boete bij
beschikking

2. Onverminderd het bepaalde in artikel 8.27, eerste en tweede lid, stelt de inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, uiterlijk bij de in het eerste lid bedoelde beschikking, in kennis van de gronden waarop de oplegging van de boete berust.

3. Op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de inspecteur er zoveel mogelijk zorg voor dat de in die kennisgeving vermelde gronden aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

4. Indien de boete gelijktijdig wordt opgelegd met de vaststelling van een belastingaanslag, wordt het bedrag van de boete afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld.

5. De boete wordt ingevorderd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de invordering van de belasting ter zake waarvan de boete is opgelegd.

Art. 8.29. Titel 7 van dit hoofdstuk is van overeenkomstige toepassing bij het opleggen van bestuurlijke boeten, met dien verstande dat de belastingplichtige of inhoudingsplichtige tegen wie het onderzoek naar de oplegging van een bestuurlijke boete is gericht slechts gehouden is toe te laten dat de inspecteur gegevensdragers of de inhoud daarvan raadpleegt dan wel toegang te verlenen tot gebouwen of gronden.

Verplichtingen
gelden mede
voor boete-
oplegging

Zwijgrecht	Art. 8.30. Indien de inspecteur jegens de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete zal worden opgelegd, is, voor zoveel nodig in afwijking van titel 7, de belastingplichtige onderscheidenlijk de inhoudingsplichtige niet langer verplicht ter zake van die gedraging enige verklaring af te leggen voor zover het betreft de boete-oplegging.
Verhoor	Art. 8.31. 1. De inspecteur kan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ten aanzien van wie de redelijke verwachting bestaat dat hem een vergrijpboete kan worden opgelegd, oproepen voor een verhoor. In deze oproep deelt de inspecteur hem mee dat hij zich desgewenst kan doen bijstaan. 2. Voordat het verhoor aanvangt, deelt de inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige mee dat hij niet tot antwoorden verplicht is. 3. De inspecteur kan op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die het Nederlands, Papiaments of Engels onvoldoende begrijpt, toestaan dat deze zich tijdens het verhoor door een tolk laat bijstaan.
Inzage	Art. 8.32. De inspecteur stelt de belastingplichtige of inhoudingsplichtige op diens verzoek in de gelegenheid inzage te nemen in, dan wel kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels te vervaardigen van de gegevensdragers waarop het voornemen tot het opleggen van een bestuurlijke boete berust.
Inkeerbepaling	Art. 8.33. Ingeval een belastingplichtige of inhoudingsplichtige alsnog een juiste en volledige aangifte doet dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden, wordt in plaats van een vergrijpboete een verzuimboete opgelegd van ten hoogste 15% van de belasting die op grond van de juiste en volledige aangifte of juiste en volledige inlichtingen is verschuldigd.
Samenloop boete en strafrechtelijke uitspraak	Art. 8.34. 1. Een opgelegde boete vervalt indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige wegens het vergrijp op grond waarvan de boete verschuldigd is, bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is vrijgesproken, ontslagen van rechtsvervolging of veroordeeld. 2. De inspecteur legt een in deze afdeling bedoelde vergrijpboete niet op voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven. 3. Ingeval na het opleggen van een vergrijpboete blijkt dat de grondslag daarvoor ontbreekt maar wel een grondslag aanwezig is voor een verzuimboete, kan deze lagere boete daarvoor in de plaats worden gesteld. De reeds opgelegde boete wordt dan verminderd tot het bedrag van de verzuimboete.
Geen boete na overlijden	Art. 8.35. 1. Geen boete wordt opgelegd aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die is overleden. 2. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet onherroepelijk vaststaat, vernietigt de inspecteur de beschikking waarbij de boete is opgelegd op verzoek van een belanghebbende bij beschikking.
Evenredige vermindering	Art. 8.36. Indien de grondslag voor een boete wordt gevormd door het bedrag van de belasting, wordt de opgelegde boete naar evenredigheid verlaagd bij vermindering, teruggaaf, terugbetaling of kwijtschelding van belasting, voor zover deze vermindering, teruggaaf, terugbetaling of kwijtschelding het bedrag betreft waarover de boete is berekend.
Anderen dan belastingplichtige of inhoudingsplichtige	Art. 8.37. Deze afdeling is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van anderen dan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige aan wie ingevolge de belastingwet een bestuurlijke boete kan worden opgelegd.

Titel 5

De invordering van BES belastingen

Afdeling 1

Algemene bepalingen

Taken en bevoegdheden ontvanger

Art. 8.38. 1. De ontvanger is belast met de invordering van BES belastingen.

2. Naast de bevoegdheden die de ontvanger heeft ingevolge deze wet beschikt hij ook over

de bevoegdheden die een schuldeiser heeft op grond van enige andere wettelijke bepaling.

Art. 8.39. 1. De kosten van vervolging zijn ten laste van degene die in gebreke is gebleven het verschuldigde tijdig te betalen. Kosten

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen de kosten van vervolging worden bepaald.

Art. 8.40. De toerekening en afschrijving van de betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschiedt in de volgende orde: Toerekening van betalingen

- a. op de kosten van vervolging;
- b. op de interest;
- c. op de bestuurlijke boeten;
- d. op de oudste openstaande aanslagen of termijnen.

Art. 8.41. Naast het bepaalde in de artikelen 8.96 en 8.102 wordt de verplichting tot betaling van de BES belastingen niet geschorst door: Geen schorsing

- a. verkrijging van surseance van betaling voor zover volgens het Faillissementswet BES de surseance ten aanzien van de verplichting tot betaling niet werkt;
- b. door het voorbehouden recht van beraad;
- c. door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Art. 8.41a. Op het bezwaar en beroep inzake de op grond van deze titel genomen beschikkingen is titel 8 van overeenkomstige toepassing. Bezwaar en beroep op beschikkingen

Afdeling 2

Invoering in eerste aanleg

Art. 8.42. Een belastingaanslag is door de belastingsschuldige in zijn geheel verschuldigd. Aanslagbiljet

Art. 8.43. 1. Een belastingaanslag is invorderbaar twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet. Moment invordering aanslag

2. In afwijking van het eerste lid is een voorlopige aanslag, gedagtekend vóór 1 november van het belastingjaar waarop deze betrekking heeft, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar overblijven. Op de laatste dag van elk van die maanden vervalt een termijn.

3. In afwijking van het eerste lid is een naheffingsaanslag alsmede een navorderingsaanslag invorderbaar een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

4. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Afdeling 3

Invoering in tweede aanleg

Art. 8.44. 1. Een belastingsschuldige die een belastingaanslag niet binnen de gestelde termijn betaalt, wordt door de ontvanger aangemaand om alsnog binnen veertien dagen het verschuldigde te voldoen, met kennisgeving dat hij bij gebreke daarvan door rechtsmiddelen tot betaling zal worden gedwongen. Aanmaning en interest

2. Bij overschrijding van een voor de belastingaanslag geldende betalingstermijn wordt aan de belastingsschuldige een interest in rekening gebracht over het op de belastingaanslag openstaande bedrag van zes percent per jaar, met een minimum van één USD en verder naar boven afgerond tot een veelvoud van USD 0,50 met dien verstande dat dit bedrag wordt verlaagd ingeval de belastingaanslag wordt verminderd. De interest wordt enkelvoudig berekend over het tijdvak dat aanvangt op de dag waarop de belastingaanslag invorderbaar is ingevolge artikel 8.43 en eindigt op de dag voorafgaand aan die van de betaling of verrekening.

3. Indien een belastingaanslag leidt tot een uit te betalen bedrag en de uitbetaling of verrekening hiervan later plaatsvindt dan twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, wordt aan de belastingsschuldige een interest vergoed over het uit te betalen bedrag van zes percent per jaar, met een minimum van één USD en verder naar boven afgerond tot een veelvoud van USD 0,50. De interest wordt enkelvoudig berekend over het tijdvak dat aanvangt op de dag na de dagtekening van de tot uitbetaling strekkende belastingaanslag en eindigt op de dag voorafgaand aan die van de betaling of verrekening.

4. Interest wordt niet vergoed voor zover het aan de belastingsschuldige is te wijten dat de

uitbetaling of verrekening niet tijdig is geschied.

Dwang- invordering	Art. 8.45. Indien een aanmaning uiterlijk een maand na de verzending niet tot betaling of het verlenen van een betalingsregeling heeft geleid kan de ontvanger overgaan tot dwanginvordering.
Invordering middels dwang- schrift	Art. 8.46. De belastingaanslag, de bestuurlijke boete, de interest en de kosten van vervolging kunnen worden ingevorderd door middel van een dwangschrift. Het dwangschrift kan betrekking hebben op verschillende aanslagen.
Eisen aan dwangschrift	Art. 8.47. 1. De dwangschriften dragen aan het hoofd de woorden: “In naam van de Koning” en bevatten: a. een zo volledig mogelijke aanduiding van degene tegen wie de vordering gericht wordt; b. de aard, de grondslag en het bedrag van de vordering; de titel van de vordering of de artikelen van de wettelijke regeling, waarop de vordering wordt gegrond; c. in alle gevallen de last tot betaling. 2. Zij worden uitgevaardigd door de ontvanger.
Betekening door belasting- deurwaarder	Art. 8.48. Alle exploit en andere akten van vervolging voor de invordering van BES belastingen worden betekend door belastingdeurwaarders ten verzoeken van de ontvanger overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering BES.
Tenuitvoerleg- ging dwang- schrift	Art. 8.49. De dwangschriften hebben dezelfde kracht en worden op dezelfde wijze ten uitvoer gelegd als de grossen van in kracht van gewijsde gegane vonnissen in burgerlijke zaken.
Invordering vol- ledige bedrag bij beslag	Art. 8.50. Indien een dwangschrift, uitgevaardigd voor een gedeelte van het in te vorderen bedrag, ten uitvoer wordt gelegd door beslag, kan bij datzelfde dwangschrift het volle openstaande bedrag worden ingevorderd, mits dit bedrag in het dwangschrift is vermeld.
Betaling aan belasting-deur- waarder	Art. 8.51. 1. Wanneer ter gelegenheid van een inbeslagname vóór de sluiting van het proces-verbaal het volle bedrag van het verschuldigde met de kosten aan de belastingdeurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk kwitantie te geven en ervan melding te maken in of op het proces-verbaal. 2. In alle andere gevallen zijn betalingen, aan de belastingdeurwaarder gedaan, ongeldig.
Versnelde invordering	Art. 8.52. 1. In afwijking van artikel 8.43 zijn alle verschuldigde BES belastingen ineens en terstond invorderbaar: a. wanneer de belastingsschuldige in staat van faillissement is verklaard; b. wanneer de ontvanger aannemelijk maakt dat belastingsschuldige de BES eilanden wil verlaten met wegvoering of na vervreemding van zijn goederen; c. wanneer op goederen waarop een belastingsschuld van de belastingsschuldige kan worden verhaald, beslag is gelegd voor zijn belastingsschuld; d. wanneer de ontvanger aannemelijk maakt dat gegronde vrees bestaat dat goederen van de belastingsschuldige zullen worden verduisterd; e. wanneer goederen van de belastingsschuldige worden verkocht ten gevolge van een beslaglegging namens derden. 2. Indien de verschuldigde belasting ineens en terstond invorderbaar is, kan: a. het dwangschrift zonder voorafgaande aanmaning of, indien reeds een aanmaning is uitgereikt, terstond worden uitgevaardigd; b. het dwangschrift onmiddellijk na het bevel tot betaling, of, indien zodanig bevel reeds mocht zijn gedaan, terstond worden ten uitvoer gelegd.
Verzet	Art. 8.53. 1. De belastingsschuldige kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangschrift in verzet komen. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangschrift voor zover deze door het verzet wordt bestreden. 2. Het verzet wordt betekend aan de ontvanger, die de betaling vervolgt en moet op straffe van nietigheid bevatten keuze van domicilie in de hoofdplaats op de BES eilanden, waar de ontvanger is gevestigd waaronder de belastingsschuldige ressorteert. Eveneens op straffe van nietigheid moet binnen een maand na deze betekening het geding tegen de ontvanger worden aanhangig gemaakt. 3. Verzet kan niet gegrond zijn op het niet ontvangen van aanslagbiljet of aanmaning en kan

nimmer gericht zijn tegen de wettigheid of de hoegrootheid van het gevorderde bedrag, noch gegrond zijn op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

4. Indien het verzet wordt afgewezen, is geen hoger beroep ontvankelijk dan na bewijs, dat de BES belasting is geconsigneerd in handen van de ontvanger, die de betaling vervolgt.

Art. 8.54. 1. Al degenen, die gelden aan belastingsschuldigen toekomende onder zich hebben alsmede allen, die schuldenaar zijn van opeisbare vorderingen van belastingsschuldigen, zijn verplicht op de daartoe gedane vordering van de ontvanger, voor zover de gelden die onder hen berusten of door hen verschuldigd strekken voor rekening van de belastingsschuldige en vatbaar zijn voor beslag, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hen beslag is gelegd of verzet gedaan is ter zake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Rijks schatkist is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat zij tot afgifte van de gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan. Voldoening aan de vordering geldt als betaling aan de belastingsschuldige.

Invoering bij
derden

2. De belastingsschuldige kan op voet van artikel 8.53 in verzet komen tegen de vordering als ware deze de tenuitvoerlegging van een dwangsbijzetting.

3. De ontvanger vervolgt degene die in gebreke blijft aan de vordering te voldoen bij executoriaal beslag volgens de regels in Boek 2, titel 2, afdeling 2, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering BES. De kosten van vervolging komen voor rekening van degene die in gebreke blijft aan de vordering te voldoen, zonder recht van verhaal op de belastingsschuldige.

Afdeling 4

Bijzondere bepalingen voor de invoering

Paragraaf 1 Verhaalsrechten

Art. 8.55. 1. 's Rijks schatkist heeft een voorrecht op alle goederen van de belastingsschuldige.

Voorrecht

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die van de artikelen 287 en 288, onderdeel a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek BES, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek BES voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht gaat tevens boven pand, voor zover het pandrecht rust op een zaak of vrucht als is bedoeld in artikel 8.56 die zich bevindt in het bezit van de schuldenaar of in het huis, in de bedrijfsruimte of op het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik en tegen inbeslagneming waarvan derden zich op die grond niet kunnen verzetten. Het behoudt deze rang in geval van faillissement van de belastingsschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagneming heeft plaatsgevonden.

Art. 8.56. 1. Derden die geheel of gedeeltelijk recht menen te hebben op roerende zaken waarop ter zake van de belastingsschuld beslag is gelegd of die een recht van terugvordering hebben jegens degene die een zaak onrechtmatig of van een onbevoegde heeft verkregen, kunnen verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming vóór de verkoop en uiterlijk binnen zeven dagen te rekenen vanaf de dag van beslaglegging.

Bodemrecht

2. Derden kunnen echter nimmer verzet in rechte doen tegen de inbeslagneming van roerende zaken, tot stoffering van een huis of ten gebouwe van het bedrijf dienende, alsmede van ingeogste vruchten, wanneer die zaken of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van de schuldenaar of in het huis, in de bedrijfsruimte of op het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik.

Paragraaf 2 Uitstel van betaling en kwijtschelding

Art. 8.57. 1. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de gevallen waarin de ontvanger uitstel van betaling verleent.

Uitstel van
betaling

2. De ontvanger beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op een verzoek om uitstel van betaling.

3. Gedurende het uitstel van betaling wordt op grond van artikel 8.44, tweede lid, interest in rekening gebracht.

4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het verlenen van uitstel van betaling voor de duur van tien jaren - te rekenen vanaf de laatste dag van het kalenderjaar waarin de belastingplichtige de BES eilanden metterwoon heeft verlaten - mits voldoende zekerheid is gesteld, voor belastingaanslagen voor zover daarin is begrepen inkomstenbelasting ter zake van de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang

behorende aandelen en winstbewijzen waarbij de Wet inkomstenbelasting BES toepassing heeft gevonden, alsmede met betrekking tot het beëindigen van het uitstel van betaling.

- Kwijtschelding** **Art. 8.58.** 1. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld krachtens welke aan de belastingschuldige die niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar een belastingaanslag geheel of gedeeltelijk te betalen, gehele of gedeeltelijke kwijtschelding kan worden verleend.
2. Bij ministeriële regeling kunnen tevens regels gesteld worden krachtens welke ter zake van de belasting waarvoor op de voet van artikel 8.57, vierde lid, uitstel van betaling is verleend, kwijtschelding van belasting kan worden verleend en tot welke bedragen.
3. De ontvanger beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op een verzoek om kwijtschelding.

Paragraaf 3 Verrekening en verjaring

- Verrekening** **Art. 8.59.** 1. De ontvanger is ten aanzien van de belastingschuldige bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen voor zover de invordering daarvan aan hem is opgedragen met elkaar te verrekenen.
2. De ontvanger stelt de belastingschuldige onverwijld in kennis van de verrekening.

- Verjaring** **Art. 8.60.** 1. Belastingaanslagen verjaren vijf jaren na dagtekening van het aanslagbiljet of vijf jaren na de laatst betekende akte van vervolging.
2. De verjaring wordt gestuit door een erkenenis van de belastingschuldige, door woorden of door daden, van het bestaan van de belastingsschuld.
3. De verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na de aanvang van die termijn:
- a. de belastingschuldige uitstel van betaling heeft;
 - b. de tenuitvoerlegging van een dwangsschrift is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding, met dien verstande dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd een aanvang neemt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van dagvaarding aanhangig wordt gemaakt;
 - c. de belastingschuldige surseance van betaling heeft;
 - d. de belastingschuldige in staat van faillissement verkeert;
 - e. de belastingschuldige zich metterwoon niet op de BES eilanden bevindt.

Afdeling 5

Aansprakelijkheid

Paragraaf 1 Algemene bepalingen

- Reikwijdte aansprakelijkheid** **Art. 8.61.** In deze afdeling wordt, in afwijking in zoverre van artikel 1.3, onderdeel d, onder de belasting mede begrepen de daarmee samenhangende bestuurlijke boeten, interest en kosten van vervolging voor zover het belopen daarvan aan de aansprakelijk gestelde is te wijten.

- Formele bepalingen** **Art. 8.62.** 1. De aansprakelijkstelling wordt bij voor bezwaar vatbare beschikking bekend gemaakt door de ontvanger aan de aansprakelijk gestelde.
2. Het bedrag, verschuldigd op grond van deze afdeling, is invorderbaar twee maanden nadat aansprakelijkstelling heeft plaatsgevonden. Artikel 8.39 en afdeling 3 en 4 van deze titel zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De ontvanger stelt de aansprakelijk gestelde desgevraagd op de hoogte van de gegevens met betrekking tot de belasting waarvoor hij aansprakelijk is gesteld voor zover deze gegevens voor het maken van bezwaar of het instellen van beroep van belang kunnen worden geacht.
4. Voor zover de aansprakelijkstelling een bestuurlijke boete betreft, is afdeling 2 van titel 3 van toepassing.

Paragraaf 2 Aansprakelijkheidsbepalingen

- Aansprakelijkheid voor de ABB** **Art. 8.63.** 1. Indien ten onrechte geen of te weinig algemene bestedingsbelasting is geheven, door toedoen van een ander dan de ondernemer, is die ander hoofdelijk aansprakelijk voor die algemene bestedingsbelasting.
2. Indien krachtens artikel 6.12, vierde lid, de algemene bestedingsbelasting wordt geheven van degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend, is, in bij ministeriële regeling aan te wijzen gevallen en onder daarbij te stellen voorwaarden, de ondernemer die

de levering verricht of de dienst verleent hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting, tenzij de ondernemer aantoont dat het niet aan hem te wijten is dat de belasting niet is voldaan.

Art. 8.64. Ingeval een niet in het openbaar lichaam van zijn afnemer wonende of gevestigde ondernemer, een andere dan een BES ondernemer als bedoeld in artikel 6.1, onderdeel g, diensten verricht ten behoeve van een in dat openbaar lichaam wonende of gevestigde afnemer, niet zijnde een ondernemer, is degene aan wie de dienst wordt verleend, hoofdelijk aansprakelijk voor de algemene bestedingsbelasting, de boeten, interest en kosten indien deze dienst aan belasting zou zijn onderworpen wanneer de dienst door een in het openbaar lichaam wonende of gevestigde ondernemer zou zijn verricht behoudens ingeval de betrokkene ten genoegen van de inspecteur kan aantonen dat de verschuldigde belasting aan hem in rekening is gebracht en hij deze betaald heeft.

Aansprakelijkheid afnemers voor de ABB

Art. 8.65. 1. In afwijking in zoverre van andere wettelijke regelingen is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting, de premie op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, de premie op grond van de Wet algemene weduwen en wezenverzekering BES, de premie op grond van het Besluit premie zorgverzekering BES, de premie op grond van de Wet Ziektekostenverzekering BES, de premie op grond van de Wet Ongevallenverzekering BES, de premie op grond van de Cessantiawet BES en de premie op grond van het Besluit Zorgverzekering BES, de vastgoedbelasting, de opbrengstbelasting, de algemene bestedingsbelasting, de overdrachtsbelasting, de kansspelbelasting en de accijnzen, verschuldigd door:

Bestuurders-aansprakelijkheid voor de loonbelasting

- a. een lichaam zonder rechtspersoonlijkheid of een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam dat niet volledig rechtsbevoegd is: ieder van de bestuurders;
 - b. een niet op de BES eilanden gevestigd lichaam: de leider van zijn vaste inrichting op de BES eilanden dan wel zijn op de BES eilanden wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger;
 - c. een lichaam dat is ontbonden: ieder van de met de vereffening belaste personen – met uitzondering van de door de rechter benoemde vereffenaar – voor zover het niet betalen van de belasting-, premie- of accijnsschuld het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur, met dien verstande dat geen aansprakelijkstelling kan plaatsvinden indien na de ontbinding drie jaren zijn verstreken.
2. Voor de toepassing van dit artikel wordt als bestuurder aangemerkt de volledig aansprakelijke vennoot van een maat- of vennootschap.
3. Voor de toepassing van dit artikel wordt ingeval een bestuurder van een lichaam zelf een lichaam is, onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van het laatstbedoelde lichaam.
4. Degene die op grond van het eerste lid, onderdelen a en b, aansprakelijk is, is niet aansprakelijk voor zover hij bewijst dat het niet aan hem is te wijten dat de belasting, premie of accijns niet is voldaan.

Art. 8.65a. 1. Hoofdelijk aansprakelijk is voor de loonbelasting, de premie op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, de premie op grond van de Wet algemene weduwen en wezenverzekering BES, de premie op grond van het Besluit premie zorgverzekering BES, de premie op grond van de Wet Ziektekostenverzekering BES, de premie op grond van de Wet Ongevallenverzekering BES, de premie op grond van de Cessantiawet BES en de premie op grond van het Besluit Zorgverzekering BES, de vastgoedbelasting, de opbrengstbelasting, de algemene bestedingsbelasting, de overdrachtsbelasting, de kansspelbelasting en de accijnzen verschuldigd door een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam dat volledig rechtsbevoegd is: ieder van de bestuurders overeenkomstig het bepaalde in de volgende leden.

Bestuurders-aansprakelijkheid volledig rechtsbevoegd lichaam

2. Het lichaam, bedoeld in het eerste lid, is verplicht om onverwijld nadat gebleken is dat het niet tot betaling van de in dat lid bedoelde belastingen, premies of accijnzen in staat is, daarvan schriftelijk mededeling te doen aan de ontvanger en, indien de ontvanger dit verlangt, nadere inlichtingen te verstrekken en stukken over te leggen. Elke bestuurder is bevoegd om namens het lichaam aan deze verplichting te voldoen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de inhoud van de mededeling, de aard en de inhoud van de te verstrekken inlichtingen en de over te leggen stukken, alsmede de termijnen waarbinnen het doen van de mededeling, het verstrekken van de inlichtingen en het overleggen van de stukken dienen te geschieden.
3. Indien het lichaam op juiste wijze aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft

voldaan, is een bestuurder aansprakelijk indien aannekelijk is, dat het niet betalen van de belasting, premie of accijns het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur in de periode van drie jaren, voorafgaande aan het tijdstip van de mededeling.

4. Indien het lichaam niet of niet op juiste wijze aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft voldaan, is een bestuurder op de voet van het bepaalde in het derde lid aansprakelijk, met dien verstande dat wordt vermoed dat het niet betalen aan hem is te wijten en dat de periode van drie jaren wordt geacht in te gaan op het tijdstip waarop het lichaam in gebreke is. Tot de weerlegging van het vermoeden wordt slechts toegelaten de bestuurder die aannekelijk maakt dat het niet aan hem is te wijten dat het lichaam niet aan zijn in het tweede lid bedoelde verplichting heeft voldaan.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bestuurder mede verstaan:

- a. de gewezen bestuurder tijdens wiens bestuur de belasting-, premie- of accijnsschuld is ontstaan;
- b. degene ten aanzien van wie aannekelijk is dat hij het beleid van het lichaam heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij bestuurder, met uitzondering van de door de rechter benoemde bewindvoerder;
- c. indien een bestuurder van een lichaam een lichaam is: ieder van de bestuurders van het laatstbedoelde lichaam.

6. De tweede volzin van het vierde lid is niet van toepassing op de gewezen bestuurder.

7. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder belasting, premie of accijns uitsluitend verstaan de belasting, premie of accijns die het lichaam als inhoudingsplichtige of als ondernemer is verschuldigd.

8. Indien de bestuurder van het lichaam ingevolge dit artikel aansprakelijk is en niet in staat is tot betaling van zijn schuld ter zake, zijn de door die bestuurder onverplicht verrichte rechtshandelingen waardoor de mogelijkheid tot verhaal op hem is verminderd, vernietigbaar en kan de ontvanger deze vernietigingsgrond inroepen, indien aannekelijk is dat deze rechtshandelingen geheel of nagenoeg geheel met dat oogmerk zijn verricht. Artikel 45, vierde en vijfde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek BES is van overeenkomstige toepassing.

Aansprakelijkheid voor de loonbelasting

Art. 8.66. 1. Voor de loonbelasting verschuldigd door een niet op de BES eilanden wonende of gevestigde inhoudingsplichtige is hoofdelijk aansprakelijk:

- a. de leider van de vaste inrichting op de BES eilanden;
- b. zijn op de BES eilanden wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger; of
- c. degene, die de leiding heeft van op de BES eilanden verrichte werkzaamheden.

2. De werknemer kan hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor de van hem ten onrechte niet ingehouden loonbelasting, tenzij hij de inspecteur tijdig van de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld.

3. Indien de inhoudingsplichtige niet op de BES eilanden woont of gevestigd is, kan de werknemer mede aansprakelijk worden gesteld voor de verschuldigde belasting.

4. De werknemer, die in dienstbetrekking is bij een niet op de BES eilanden wonende of gevestigde inhoudingsplichtige en die de BES eilanden wenst te verlaten, kan mede aansprakelijk worden gesteld voor de verschuldigde belasting.

Inleners-aansprakelijkheid

Art. 8.67. 1. Voor de loonbelasting, de sociale verzekeringspremies en de algemene bestedingsbelasting welke de inhoudingsplichtige verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door een werknemer die met instandhouding van de dienstbetrekking tot de inhoudingsplichtige, de uittener, door deze ter beschikking is gesteld van een derde, de inlener, om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn, is de inlener of ingeval doorlening plaatsvindt, de in het tweede lid bedoelde doorlener, hoofdelijk aansprakelijk behoudens voor zover hij aantoonst dat ten aanzien van hem een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

2. Onder inlener wordt mede verstaan de doorlener, zijnde degene aan wie een werknemer ter beschikking is gesteld en die deze werknemer vervolgens ter beschikking stelt aan een derde om onder diens toezicht en leiding werkzaam te zijn.

3. Voor zover een inlener ingevolge een schriftelijke overeenkomst met een uittener het bedrag waarvoor hij op grond van het eerste lid hoofdelijk aansprakelijk is, heeft overgemaakt op een rekening die door die inlener bij een ingevolge de Wet financiële markten BES ingeschreven kredietinstelling ter zake van dat werk wordt gehouden voor betaling van loonbelasting,

sociale verzekeringspremies en algemene bestedingsbelasting, wordt elke betaling die de uitlener voor dat doel voor het tijdvak waarin het werk is uitgevoerd ten laste van die rekening heeft gedaan, vermoed betrekking te hebben op dat werk. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot de toepassing van dit lid nadere regels worden gesteld.

4. De aansprakelijkheid op grond van het eerste lid geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een inlener indien aannemelijk is dat de niet-betaling door de uitlener noch aan hem noch aan de inlener te wijten is.

Art. 8.68. 1. In dit artikel wordt verstaan onder:

Ketenaan-
sprakelijkheid

a. aannemer: degene, die zich jegens de opdrachtgever verbindt om buiten dienstbetrekking een werk uit te voeren tegen een te betalen prijs;

b. onderaannemer: degene, die zich jegens een aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking het in onderdeel a bedoelde werk geheel of gedeeltelijk uit te voeren tegen een te betalen prijs.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt de onderaannemer ten opzichte van zijn onderaannemer als aannemer beschouwd.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt met een aannemer gelijkgesteld degene die, zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen, buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk uitvoert.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt ten opzichte van de aannemer als onderaannemer beschouwd de verkoper van een toekomstig goed, voor zover de koop en verkoop voortvloeit uit, of verband houdt met, het in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde werk.

5. De aannemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting, de sociale verzekeringspremies en de algemene bestedingsbelasting:

a. die de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer, verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door zijn werknemers ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat ten aanzien van hem een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen;

b. waarvan de onderaannemer en, indien een werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer, ingevolge artikel 8.65 hoofdelijk aansprakelijk is ter zake van dat werk, behoudens voor zover hij aannemelijk maakt dat ten aanzien van hem een te hoog bedrag aan belasting in aanmerking is genomen.

6. Voor zover een aannemer ingevolge een schriftelijke overeenkomst met een onderaannemer het bedrag waarvoor hij op grond van het vijfde lid hoofdelijk aansprakelijk is, heeft overgemaakt op een rekening die door die onderaannemer bij een ingevolge de Wet financiële markten BES ingeschreven kredietinstelling ter zake van dat werk wordt gehouden voor betaling van belasting, wordt elke betaling die de onderaannemer voor dat doel voor het tijdvak waarin het werk is uitgevoerd ten laste van die rekening heeft gedaan, vermoed betrekking te hebben op dat werk. Onder betaling van belasting, als bedoeld in de vorige volzin, wordt mede begrepen een betaling door een onderaannemer aan zijn onderaannemer, welke betaling ingevolge een tussen hen gesloten schriftelijke overeenkomst wordt gedaan op een rekening als bedoeld in de vorige volzin. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot de toepassing van dit lid nadere regels worden gesteld.

7. De aansprakelijkheid op grond van het vijfde lid geldt niet met betrekking tot de belasting verschuldigd door een aannemer indien aannemelijk is dat de niet-betaling door de onderaannemer noch aan hem noch aan de aannemer te wijten is, dan wel, indien de aannemer uiterlijk binnen een maand na dagtekening van de overeenkomst met de onderaannemer een afschrift van de door alle partijen ondertekende overeenkomst aan de inspecteur heeft overgelegd. De overeenkomst dient in ieder geval te vermelden de naam of benaming en de woonplaats van de onderaannemer, het onderdeel van het werk waarvoor de onderaannemer zorg draagt, de plaats en de datum van het werk, de geschatte aanneemsom en de geschatte loonsom. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen met betrekking tot de toepassing van dit lid nadere regels worden gesteld.

8. De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien:

1°. een werk, tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden, geheel of grotendeels wordt verricht op de plaats, waar de onderneming van de

onderaannemer is gevestigd, of

2°. de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden ondergeschikt is aan een tussen hen gesloten overeenkomst van koop en verkoop van een bestaande zaak.

Aangewezen
bedrijfssectoren
en bedrijfs-
takken

Art. 8.69. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen bedrijfssectoren en bedrijfstakken worden aangewezen ten aanzien waarvan artikel 8.67 alsmede artikel 8.68 niet van toepassing zijn.

Aansprakelijk-
heid vastgoed-
belasting

Art. 8.70. Indien artikel 4.2, derde lid, toepassing vindt, is ieder van de belastingplichtigen hoofdelijk aansprakelijk voor het gehele belastingbedrag.

Aansprakelijk-
heid opbrengst-
belasting

Art. 8.71. 1. Indien een lichaam als bedoeld in artikel 5.6, tweede lid, wordt ontbonden, is hoofdelijk aansprakelijk voor de door het lichaam verschuldigde opbrengstbelasting ieder van de met de vereffening belaste personen, met uitzondering van een door de rechter benoemde vereffenaar, tenzij deze aantoont dat het niet aan hem te wijten is dat de opbrengstbelasting niet is voldaan, met dien verstande dat geen aansprakelijkheidsstelling kan plaatsvinden indien na de ontbinding vijf jaren zijn verstreken.

2. Indien ten onrechte geen of te weinig opbrengstbelasting is geheven, door toedoen of mede door toedoen van een ander dan de inhoudingsplichtige, is die ander hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting.

Aansprakelijk-
heid voor
overdrachts-
belasting

Art. 8.72. Indien krachtens artikel 7.18 overdrachtsbelasting ter zake van een verkrijging moet worden voldaan ter gelegenheid van de aanbidding ter registratie van de door de notaris ter zake opgemaakte akte, is de notaris hoofdelijk aansprakelijk voor die belasting tot het bedrag dat ingevolge de inhoud van de akte is verschuldigd.

Verhaal op de
belasting-
schuldige of
inhoudings-
plichtige

Art. 8.73. 1. Degene, die ingevolge deze afdeling heeft betaald, heeft hiervoor verhaal op de belastingschuldige dan wel de inhoudingsplichtige die de belasting verschuldigd is.

2. Indien het in het eerste lid bedoelde verhaal geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en twee of meer personen hoofdelijk aansprakelijk zijn, moeten zij onderling voor gelijke delen in het niet betaalde deel bijdragen. Indien artikel 8.68 van toepassing is en het aandeel in het totaal van het uit te voeren werk dat iedere van de hoofdelijk aansprakelijk gestelden heeft laten uitvoeren kan worden vastgesteld, draagt, in afwijking van de eerste volzin, ieder in evenredigheid met dat aandeel bij. Indien dit aandeel niet kan worden vastgesteld, moeten zij onderling voor gelijke delen in het niet betaalde deel bijdragen. Degene, die meer heeft betaald dan zijn aandeel, heeft voor het meerdere verhaal op degene, die minder dan zijn aandeel heeft betaald. Een tekort, veroorzaakt doordat één van hen geen verhaal biedt, wordt over de anderen verdeeld naar evenredigheid van de gedeelten waarvoor de schuld ieder van hen aangaat.

3. Ieder die in de belasting heeft bijgedragen, blijft gerechtigd het bijgedragene alsnog van de belastingschuldige terug te vorderen.

Titel 6

Bepalingen van strafrecht en strafvordering

Delictsom-
schrij-
vingen

Art. 8.74. 1. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vierde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste eenmaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen wordt gestraft degene die ingevolge deze wet verplicht is tot:

- het uitreiken van een nota overeenkomstig artikel 5.9, eerste lid, en deze niet of niet overeenkomstig genoemd artikel verstrekt;
- het bewaren van nota's overeenkomstig artikel 5.9, tweede lid, en deze niet of niet op de voorgeschreven wijze bewaart;
- naleving van de verplichtingen van hoofdstuk VI en daaraan niet, niet tijdig, niet juist of niet volledig voldoet of het verbod van artikel 6.24 overtreedt;
- het binnen een gestelde termijn doen van aangifte dat niet binnen de gestelde termijn, onjuist of onvolledig doet;
- het verstrekken van inlichtingen, gegevens of aanwijzingen, en deze niet, onjuist of onvolledig verstrekt;
- het ter inzage verstrekken van gegevensdragers of de inhoud daarvan, en deze niet of in

- valse of vervalste vorm voor dit doel ter beschikking stelt;
- g. het voeren van een administratie overeenkomstig de in de belastingwet gestelde eisen, en een zodanige administratie niet voert;
- h. het bewaren van gegevensdragers, en deze niet bewaart;
- i. het verlenen van medewerking als bedoeld in artikel 8.86 vijfde lid, en deze niet verleent;
- j. het verstekken van de opgave, bedoeld in artikel 8.87, tweede en derde lid, en deze opgave niet verstrekt.

2. Ieder, die in een notariële akte een lagere koopsom doet vermelden dan de waarde in het economische verkeer of in zodanige akte niet doet opnemen alle bijkomende verbintenissen of bedingen, met het gevolg, dat de belasting wordt geheven over een lager bedrag dan volgens deze belasting tot grondslag van de heffing moet strekken, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie en bij herhaling met een geldboete van de derde categorie en gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden, tezamen of afzonderlijk. Met dezelfde straf wordt gestraft elke ondertekenaar van een valse opgave van de waarde als bedoeld in artikel 7.13.

3. Degene die zich opzettelijk schuldig maakt aan een in het eerste lid, onderdelen d tot en met j, omschreven strafbaar gesteld feit, wordt, indien het feit ertoe strekt dat te weinig belasting wordt geheven, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar of een geldboete van de vijfde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste tweemaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen.

4. Het recht tot strafvervolgning op de voet van dit artikel vervalt indien degene op wie de verplichting rust alsnog een juiste en volledige aangifte doet of juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt voordat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur of een van de in artikel 8.79, eerste lid, bedoelde ambtenaren en personen de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

Art. 8.75. 1. Degene die opzettelijk de hem ingevolge artikel 8.21 opgelegde geheimhoudingsplicht schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of een geldboete van de vijfde categorie dan wel met beide straffen.

Geheim-
houdingsplicht

2. Degene aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de vijfde categorie.

3. Vervolg ingezake schending van de geheimhouding wordt slechts ingesteld op klacht van hem, te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 8.76. Degene die niet voldoet aan de hem opgelegde verplichting ingevolge de artikelen 8.84, tweede lid, en 8.85, eerste lid, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Delicten
verplichtingen
belastingheffing

Art. 8.77. 1. Overtreding van krachtens deze wet bij algemene maatregel van bestuur vastgestelde bepalingen wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Strafbepaling
gedelegeerde
wetgeving

2. Overtreding van een door Onze Minister krachtens de belastingwet vastgestelde ministeriële regeling wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met een geldboete van de tweede categorie.

Art. 8.78. 1. De bij deze wet strafbaar gestelde feiten waarop gevangenisstraf is gesteld, zijn misdrijven. De overige bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Kwalificatie-
bepaling

2. Het Wetboek van Strafrecht BES is mede van toepassing op ieder die zich niet op de BES eilanden schuldig maakt aan een bij of krachtens deze wet als misdrijf omschreven strafbaar gesteld feit.

Art. 8.79. 1. Met het opsporen van de bij belastingwet strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES bedoelde personen, de ambtenaren van de rijksbelastingdienst belast.

Opsporings-
bevoegdheid

2. De ambtenaren van de rijksbelastingdienst zijn te allen tijde bevoegd tot inbeslagname van de ingevolge het Wetboek van Strafvordering BES voor inbeslagname vatbare voorwerpen. Zij kunnen daartoe hun uitlevering vorderen.

3. Bij het opsporen van een bij de belastingwet strafbaar gesteld feit hebben de in het eerste lid bedoelde ambtenaren toegang tot elke plaats, voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zij zijn bevoegd zich door bepaalde door hen aangewezen

personen te laten vergezellen. Voor het betreden van woningen is titel X van het Derde boek van het Wetboek van Strafvordering BES onverkort van toepassing.

Proces-verbaal **Art. 8.80.** 1. De in artikel 8.79, eerste lid, bedoelde ambtenaren maken van hun bevindingen proces-verbaal op en delen dit in afschrift mede aan degene tot wie de opsporing zich richt.
2. Alle processen-verbaal betreffende de bij deze wet strafbaar gestelde feiten worden ingezonden aan de directeur. De directeur doet de processen-verbaal betreffende strafbare feiten, ter zake waarvan invorderingstelling of voorlopige hechtenis is toegepast dan wel een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner is binnengetrokken, met de in beslag genomen voorwerpen, onverwijld toekomen aan de officier van justitie. De overige processen-verbaal doet de directeur met de in beslag genomen voorwerpen toekomen aan de officier van justitie indien hij een vervolging wenselijk acht.
3. De officier van justitie is bevoegd, de zaak ter afdoening weer in handen van de directeur te stellen, die daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 8.81.
4. Het bepaalde in artikel 14 van het Wetboek van Strafvordering BES is niet van toepassing in zaken waarin de directeur het proces-verbaal niet aan de officier van justitie heeft doen toekomen.

Transactie-bevoegdheid **Art. 8.81.** 1. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot welk het proces-verbaal niet in handen van de officier van justitie is gesteld, vervalt het recht tot strafvordering indien vrijwillig wordt voldaan aan de voorwaarden welke de directeur ter voorkoming van de strafvervolgning heeft gesteld.
2. Als voorwaarden kunnen worden gesteld:
a. betaling aan de BES eilanden van een geldsom van ten minste USD 56 en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;
b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen zijn en vatbaar voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;
c. uitlevering, of voldoening aan de BES eilanden van de geschatte waarde, van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;
d. voldoening aan de BES eilanden van een geldbedrag gelijk aan of lager dan het geschatte voordeel – met inbegrip van besparing van kosten – door de verdachte verkregen door middel van of uit het strafbare feit;
e. het alsnog voldoen aan een bij deze wet gestelde verplichting.
3. De directeur bepaalt telkens de termijn waarbinnen aan de gestelde voorwaarden moet zijn voldaan, en zo nodig tevens de plaats waar dat moet gebeuren.

Uittreksels van vonnissen **Art. 8.82.** De griffier van het Hof verstrekt aan de directeur desgevraagd kosteloos afschrift of uittreksel van vonnissen, in belastingstrafzaken gewezen.

Titel 7

Verplichtingen ten dienste van belastingheffing en invordering

Inlichtingen verplichting **Art. 8.83.** 1. Een ieder is gehouden aan de inspecteur op diens verzoek:
a. de gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de belastingheffing ten aanzien van hem van belang kunnen zijn;
b. de gegevensdragers of de inhoud daarvan, zulks naar keuze van de inspecteur, waarvan de inzage van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten die op de belastingheffing ten aanzien van hem invloed kunnen uitoefenen, voor dit doel beschikbaar te stellen.
2. De in het eerste lid, onderdeel b, genoemde verplichting geldt eveneens voor de derde bij wie de gegevensdragers zich bevinden. De inspecteur stelt degene wiens gegevensdragers bij de derde worden ingezien zo spoedig mogelijk van de inzage in kennis.
3. Op degene, die direct of indirect ten minste 50% van de aandelen heeft in het kapitaal van dan wel de zeggenschap heeft over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 1.3, onderdeel d, genoemde BES belastingen, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van gegevens en inlichtingen alsmede gegevensdragers die in het bezit zijn van de aandeelhouder en welke van belang kunnen zijn voor de belastingheffing van dat lichaam. De eerste volzin is mede van toepassing in gevallen waarin twee of meer natuurlijke personen of lichamen volgens een onderlinge regeling tot samenwerking een belang houden van 50% of meer dan wel de zeggenschap hebben over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 1.3, onderdeel d, bedoelde BES belastingen.
4. Ingeval de belastingwet aangelegenheden van een derde aanmerkt als aangelegenheden

van de vermoedelijk belastingplichtige, gelden voor de derde gelijke verplichtingen.

5. Een ieder is gehouden ter vaststelling van zijn identiteit, indien zulks voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn, op eerste verzoek van de inspecteur aan deze een geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs ter inzage te verstrekken.

Art. 8.83a. 1. Voor de bepaling van de verschuldigde vastgoedbelasting is eenieder die:

Meldingsplicht
vastgoed-
belasting

a. op enig moment van een onroerende zaak het genot verkrijgt krachtens eigendom, bezit of beperkt recht, verplicht binnen vier maanden na die verkrijging daarvan melding te doen bij de inspecteur;

b. van een onroerende zaak het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft, ter zake waarvan zich wijzigingen als bedoeld in artikel 4.8, eerste lid, hebben voorgedaan, verplicht binnen vier maanden nadat die wijzigingen zich hebben voorgedaan hiervan melding te doen bij de inspecteur;

c. bij het begin van een kalenderjaar van een onroerende zaak het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht heeft en binnen een jaar na afloop van dat kalenderjaar geen aanslag heeft ontvangen, verplicht hiervan melding te doen bij de inspecteur binnen vier maanden na afloop van dat jaar.

2. Ingeval meerdere personen of lichamen van een onroerende zaak het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht hebben kan een van hen als vertegenwoordiger de meldingen doen.

3. De meldingen bevatten in ieder geval de volgende informatie:

a. de naam, het adres en, indien personen of lichamen die het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van de onroerende zaak hebben op de BES eilanden wonen, onderscheidenlijk zijn gevestigd, een al dan niet fiscaal identificatienummer van die personen, onderscheidenlijk lichamen;

b. de datum waarop het genot krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van de onroerende zaak aanvangt;

c. krachtens welk recht er het genot van de onroerende zaak is;

d. het adres van de onroerende zaak; en

e. een indicatieve waarde van de onroerende zaak, dan wel een indicatie van de wijziging van de waarde die zich als gevolg van een wijziging van de onroerende zaak als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, heeft voorgedaan.

4. Ingeval de aanslag niet of tot een te laag bedrag is vastgesteld omdat niet tijdig is voldaan aan de meldingsplicht, kan de inspecteur gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een bestuurlijke boete van ten hoogste 100 percent van het bedrag van de aanslag opleggen.

Art. 8.84. 1. De gegevens en inlichtingen dienen duidelijk, stellig en zonder voorbehoud te worden verstrekt, mondeling, schriftelijk of op andere wijze, zulks naar keuze van de inspecteur, en binnen een door de inspecteur te stellen termijn. De gevraagde gegevens en inlichtingen dienen kosteloos te worden verstrekt.

Wijze verstreking
gegevens
en inlichtingen

2. Toegelaten moet worden dat kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels worden gemaakt van de voor de raadpleging beschikbaar gestelde gegevensdragers of de inhoud daarvan. Indien het maken van kopieën of leesbare afdrucken niet ter plaatse kan geschieden, is de inspecteur bevoegd de gegevensdragers voor dat doel voor korte tijd mee te nemen.

3. Inzage in gegevensdragers dient te worden verleend op het kantoor van de inspecteur binnen een door hem te stellen termijn. De inspecteur kan akkoord gaan met inzage op een andere plaats, voor zover dat de voortgang van het onderzoek niet belemmert.

Art. 8.85. 1. Degene die een gebouw of grond in gebruik heeft, is verplicht ten behoeve van een ingevolge de belastingwet te verrichten onderzoek de inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen desgevraagd toegang te verlenen tot alle gedeelten van dat gebouw of van die grond.

Toegang
gebouwen en
gronden

2. De gevraagde toegang wordt verleend, tussen acht uur 's ochtends en zes uur 's avonds, met uitzondering van zaterdagen, zondagen en algemeen erkende feestdagen.

3. Indien het gebouw of de grond wordt gebruikt voor het uitoefenen van een bedrijf of een zelfstandig beroep wordt de gevraagde toegang mede verleend tijdens de uren waarin het gebruik voor de uitoefening van dat bedrijf of zelfstandig beroep daadwerkelijk plaatsvindt.

4. De gebruiker van het gebouw of de grond is verplicht desgevorderd aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn.

5. De tot de toegang bevoegde personen treden een woning zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner niet binnen dan met inachtneming van het bepaalde in het zesde lid.

6. Op het binnentreden in woningen is titel X van het Derde Boek van het Wetboek van Strafvordering BES van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 155, vierde lid, 156, tweede lid, 157, tweede en derde lid, 158, eerste lid, en 160, eerste lid, en met dien verstande dat de machtiging wordt verleend door de procureur generaal, de officier van justitie dan wel een hulpofficier van justitie.

Administratie-
plicht

Art. 8.86. 1. Administratieplichtigen zijn:

- a. natuurlijke personen die een bedrijf of beroep uitoefenen;
- b. natuurlijke personen die inhoudingsplichtig zijn;
- c. lichamen.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf naar de eisen van dat bedrijf op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van de belasting overigens van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken.

3. De administratie behoort te worden gevoerd in het Nederlands, Papiaments of Engels met gebruikmaking van de daarbij gebruikelijke cijfers.

4. Tot de administratie behoort hetgeen ingevolge de belastingwet wordt vastgelegd.

5. De inrichting, het bijhouden en bewaren van de administratie dient controle daarvan door de inspecteur binnen een redelijke termijn mogelijk te maken. De administratieplichtige verleent de hiervoor benodigde medewerking en verschaft het nodige inzicht in de opzet en de werking van de administratie.

6. Administratieplichtigen zijn verplicht hun administratie en de daartoe behorende gegevensdragers gedurende zeven jaar te bewaren.

7. De administratieplichtige die de gevorderde gegevensdragers of de inhoud daarvan, niet of slechts ten dele ter inzage verstrekt, wordt geacht niet volledig te hebben voldaan aan een op grond van dit artikel opgelegde verplichting tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat de afwezigheid of onvolledigheid van de gegevensdragers of de inhoud ervan het gevolg is van overmacht.

8. Iedere administratieplichtige is gehouden bij de inspecteur een identificatienummer aan te vragen.

9. De inspecteur kent op verzoek van een belanghebbende aan deze een identificatienummer toe, dan wel maakt aan de belanghebbende op diens verzoek een reeds toegekend identificatienummer bekend. De belanghebbende is ter vaststelling van zijn identiteit gehouden een geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs ter inzage te verstrekken.

Inlichtingen-
verplichtingen
administratie-
plichtigen

Art. 8.87. 1. Met betrekking tot administratieplichtigen als bedoeld in artikel 8.86, eerste lid, zijn de in de artikelen 8.83, 8.84, 8.85 en 8.86, omschreven verplichtingen van overeenkomstige toepassing ten behoeve van de belastingheffing van derden en de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hen is opgedragen.

2. Administratieplichtigen zijn gehouden binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar aan de inspecteur een opgave te verstrekken betreffende derden die in dat kalenderjaar bij of voor de administratieplichtige, anders dan in dienstbetrekking, werkzaamheden of diensten hebben verricht, met uitzondering van andere administratieplichtigen die bij of voor de administratieplichtige werkzaamheden of diensten hebben verricht.

3. Administratieplichtigen zijn gehouden binnen drie maanden na afloop van het kalenderjaar aan de inspecteur een opgave te verstrekken betreffende de personen die in dat kalenderjaar bij of voor de administratieplichtige in dienstbetrekking zijn geweest.

4. De in het tweede en derde lid genoemde opgaaf moet worden gedaan op een formulier dat bij de inspecteur verkrijgbaar is.

5. Onverminderd de verplichtingen, bedoeld in het eerste tot en met vierde lid, zijn de bij of krachtens de belastingwet aan te wijzen administratieplichtigen gehouden de bij of krachtens de belastingwet aan te wijzen gegevens en inlichtingen waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn eigener beweging te verstrekken aan de inspecteur volgens bij of krachtens de belastingwet te stellen regels.

Art. 8.87a. 1. Elk op de BES eilanden gevestigd lichaam is gehouden jaarlijks binnen negen maanden na afloop van het boekjaar een door de bestuurder van het lichaam gewaarmerkt afschrift van de jaarrekening, bestaande uit een balans, winst- en verliesrekening en toelichting op deze stukken, bij de inspecteur in te dienen. De eerste zin is eveneens van toepassing op een lichaam dat op grond van artikel 5.2 geacht wordt in Nederland te zijn gevestigd, alsmede op een lichaam dat niet op de BES eilanden is gevestigd en een onderneming drijft met behulp van een op de BES eilanden aanwezige vaste inrichting of met behulp van een op de BES eilanden woonachtige of gevestigde vaste vertegenwoordiger.

2. De jaarrekening wordt opgesteld volgens de bepalingen van artikel 15 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek BES, dan wel volgens soortgelijke buitenlandse regelingen. Onze Minister kan nadere regels geven voor de opstelling van de jaarrekening.

3. De inspecteur reikt tegen ontvangst van de jaarrekening een ontvangstbewijs uit.

4. De inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel voor het indienen van de jaarrekening verlenen.

Indienen jaarrekening

Art. 8.88. 1. Voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 8.83, 8.84, 8.85, 8.86 en 8.87 omschreven verplichtingen kan niemand zich beroepen op de omstandigheid dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding verplicht is, zelfs niet indien deze hem bij een wet is opgelegd.

2. Voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ten aanzien van derden als bedoeld in artikel 8.87, eerste lid, kunnen alleen geestelijken, notarissen, advocaten, artsen en apothekers zich beroepen op de omstandigheid dat zij uit hoofde van hun stand, ambt of beroep tot geheimhouding verplicht zijn.

Verschoningsrecht

Art. 8.89. 1. Voor het onderzoek van gegevensdragers kunnen door de inspecteur deskundigen en tolken worden aangewezen.

2. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of de tolk in handen van de gezaghebber de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar zijn beste weten zal verrichten.

3. Aan de in het eerste lid bedoelde deskundigen en tolken kan een vergoeding worden toegekend volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

Deskundigen en tolken

Art. 8.89a 1. Administratieplichtigen zijn gehouden ter zake van levering van goederen en het voor derden verrichten van werkzaamheden of diensten een factuur uit te reiken en een kopie daarvan te bewaren. Deze factuur dient doorlopend genummerd en gedagtekend te zijn en dient op duidelijke en overzichtelijke wijze te bevatten:

- de datum waarop de levering, de werkzaamheid of de dienst is verricht;
- een omschrijving van de aard en de hoeveelheid van de goederen, werkzaamheden of diensten die zijn geleverd of zijn verricht, alsmede het ter zake daarvan in rekening gebrachte bedrag en het bedrag aan algemene bestedingsbelasting; en
- de naam, het adres en het door de Belastingdienst toegekende registratienummer van degene die de levering, de werkzaamheid of de dienst heeft verricht alsmede, indien dit een administratieplichtige is, van degene aan wie de levering, de werkzaamheid of de dienst is verricht.

2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld voor de toepassing van dit artikel.

Factuurplecht administratieplichtigen

Art. 8.90. 1. De artikelen 8.83, 8.84 en 8.87 zijn van overeenkomstige toepassing ten behoeve van de invordering van de belastingschuldige en aansprakelijk gestelde.

2. Voor de inspecteur wordt gelezen: de ontvanger, en voor de belastingheffing: de invordering.

Verplichtingen tbv invordering

Art. 8.91. 1. Onze Ministers, openbare lichamen en rechtspersonen die bij of krachtens een bijzondere wet rechtspersoonlijkheid hebben verkregen, de onder hen ressorterende instellingen en diensten, alsmede lichamen die hoofdzakelijk uitvoering geven aan het beleid van het Rijk, verschaffen, mondeling, schriftelijk of op andere wijze - zulks ter keuze van de inspecteur - de gegevens en inlichtingen, en wel kosteloos, die hun door de inspecteur ter uitvoering van de belastingwet worden gevraagd.

2. Onze Minister kan, op schriftelijk verzoek, ontheffing verlenen van de in het eerste lid omschreven verplichting.

Inlichtingen overheidsinstellingen

Titel 8
Rechtspleging
 Afdeling 1
 Bezwaar

Bezwaar

Art. 8.92. 1. Degene die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde belastingaanslag of tegen een ingevolge de belastingwet door de inspecteur genomen voor bezwaar vatbare beschikking, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet of van het ter post bezorgde of uitgereikte afschrift van de beschikking een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de inspecteur. De inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het bezwaarschrift. De inspecteur zendt de indiener onverwijld een bewijs van ontvangst, waarin die datum is vermeld.

2. Degene die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als belasting door hem op aangifte is voldaan of afgedragen of dat als belasting door een inhoudingsplichtige van hem is ingehouden, kan binnen twee maanden na de betaling respectievelijk de inhouding een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de inspecteur.

3. Hij die bezwaar heeft tegen meer dan één belastingaanslag of voor bezwaar vatbare beschikking kan daartegen bezwaar maken bij één bezwaarschrift.

4. Indien de bedragen van een belastingaanslag en van een voor bezwaar vatbare beschikking waarbij een bestuurlijke boete wordt opgelegd op één aanslagbiljet zijn vermeld, wordt een bezwaarschrift tegen een belastingaanslag geacht mede te zijn gericht tegen de boete, tenzij uit het bezwaarschrift het tegendeel blijkt.

Uitspraak op bezwaar

Art. 8.93. 1. De inspecteur doet uitspraak op het bezwaarschrift.

2. Met een uitspraak wordt gelijkgesteld het weigeren dan wel niet tijdig doen van de uitspraak. Een uitspraak wordt geacht niet tijdig te zijn gedaan indien de inspecteur niet binnen negen maanden na ontvangst van het bezwaarschrift een uitspraak heeft gedaan.

3. Indien de belanghebbende in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe te kennen geeft, wordt hij vóór de uitspraak door de inspecteur gehoord. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste zeven dagen.

4. Indien niet of niet volledig aan het bezwaar wordt tegemoet gekomen, wordt de uitspraak gemotiveerd.

5. Indien het bezwaar is gericht tegen een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrechte de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 8.83, 8.84, 8.85 en 8.86 wordt de belastingaanslag gehandhaafd, tenzij gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, deze onjuist is.

Verlenging termijn uitspraak

Art. 8.94. 1. De inspecteur kan de termijn voor het doen van een uitspraak als bedoeld in artikel 8.93, tweede lid, verlengen met ten hoogste negen maanden indien:

a. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de inspecteur gegevensdragers, of de inhoud daarvan, waarvan de inzage van belang kan zijn voor de afhandeling van het bezwaarschrift, voor dit doel beschikbaar te stellen;

b. de belanghebbende niet of niet volledig voldoet aan het verzoek van de inspecteur gegevens en inlichtingen te verstrekken welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kunnen zijn;

c. de inspecteur met betrekking tot het geschil waartegen het bezwaar is gericht, de uitkomst van een vergelijkbare procedure door het Gerecht in eerste aanleg wil afwachten;

d. de inspecteur een verzoek om inlichtingen, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, aan een bevoegde autoriteit van een andere staat heeft gedaan;

e. een boekenonderzoek, ingesteld door de rijksbelastingdienst, welke voor de afhandeling van het bezwaarschrift van belang kan zijn, nog niet is afgerond;

f. het bezwaarschrift niet is gemotiveerd en de belanghebbende het verzuim, binnen twee maanden na het indienen van het bezwaarschrift, niet heeft hersteld.

2. Van een verlenging van de termijn voor het doen van uitspraak stelt de inspecteur de belanghebbende schriftelijk in kennis. De inspecteur is gehouden om, zodra dat in redelijkheid van hem verwacht kan worden, uitspraak te doen.

Vergoeding proceskosten

Art. 8.95. 1. Voor de behandeling van het bezwaar is geen recht verschuldigd.

2. De kosten die de belastingplichtige in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden ten laste van 's Rijks schatkist uitsluitend vergoed

op verzoek van de belastingplichtige, voor zover de belastingaanslag of de voor bezwaar vatbare beschikking wordt herroepen wegens aan de inspecteur te wijten onrechtmatigheid.

3. Het verzoek wordt gedaan voordat de inspecteur op het bezwaar heeft beslist. De inspecteur beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld over de kosten waarop de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Art. 8.96. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift inzake een belastingaanslag.

Geen
schorsende
werking be-
zwaar

Afdeling 2 (Vervallen)

Art. 8.97/8.100. (Vervallen)

Afdeling 3

Beroep

Art. 8.101. 1. De belanghebbende kan tegen een uitspraak op bezwaar beroep instellen bij het Gerecht in eerste aanleg.

Beroep

2. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt twee maanden na dagtekening van de uitspraak op bezwaar.

3. Het beroep kan slechts worden ingesteld door:

- de belanghebbende aan wie de belastingaanslag is opgelegd;
- de belanghebbende die de belasting op aangifte heeft voldaan of afgedragen of van wie de belasting is ingehouden;
- degene tot wie de voor bezwaar vatbare beschikking zich richt, of
- degene van wie inkomens- of vermogensbestanddelen zijn begrepen in het voorwerp van belasting waarop de belastingaanslag of de voor bezwaar vatbare beschikking betrekking heeft.

4. De inspecteur stelt de in het derde lid bedoelde belanghebbende desgevraagd op de hoogte van de gegevens met betrekking tot de belastingaanslag of de beschikking voor zover deze gegevens voor het instellen van beroep of het maken van bezwaar redelijkerwijs van belang kunnen worden geacht.

5. Het Gerecht in eerste aanleg bevestigt de ontvangst van het beroepschrift schriftelijk.

Art. 8.102. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door het instellen van beroep.

Betaling niet
geschorst
Behandeling
door enkel-
voudige en
meervoudige
kamer

Art. 8.102a. 1. Zaken die bij het Gerecht in eerste aanleg aanhangig worden gemaakt, worden in behandeling genomen door een enkelvoudige kamer.

2. De enkelvoudige kamer kan een zaak naar een meervoudige kamer verwijzen.

3. Verwijzing kan geschieden in elke stand van het geding. Een verwezen zaak wordt voortgezet in de stand waarin zij zich bevindt.

Art. 8.102b. Gelijke toepassing voorschriften en bevoegdheden 1. De voorschriften omtrent de behandeling van het beroep zijn op de behandeling zowel door een enkelvoudige als door een meervoudige kamer van toepassing.

Gelijke
toepassing
voorschriften
en bevoegd-
heden

2. Degene die zitting heeft in een enkelvoudige kamer heeft tevens de bevoegdheden en de verplichtingen die de voorzitter van een meervoudige kamer heeft.

Art. 8.103. 1. Het instellen van beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij het Gerecht in eerste aanleg.

Indienen,
vereisten be-
roepschrift

2. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:

- de naam en het adres van de indiener;
 - de dagtekening;
 - een omschrijving van de belastingaanslag of de beschikking waartegen het beroep is gericht;
 - de gronden van het beroep.
3. Bij het beroepschrift wordt zo mogelijk een afschrift van de belastingaanslag of beschikking en de uitspraak op bezwaar overgelegd.
4. Het beroep kan niet-ontvankelijk worden verklaard, indien niet is voldaan aan een in dit

artikel of in enig ander in deze wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het beroepschrift, mits de indiener de gelegenheid heeft gehad het verzuim te herstellen binnen een hem daartoe gestelde termijn.

5. Ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend beroepschrift blijft niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

6. Hij die beroep instelt tegen meer dan één uitspraak kan dat doen bij één beroepschrift.

7. Artikel 8.92, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Griffierecht	Art. 8.104. 1. Van de indiener van het beroepschrift wordt ten behoeve van 's Rijks schatkist een griffierecht geheven ten bedrage van USD 30. 2. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat het griffierecht binnen zes weken na de verzending van zijn mededeling dient te zijn betaald aan het Gerecht in eerste aanleg. 3. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest. 4. Indien het Gerecht in eerste aanleg het beroep geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, vergoedt de inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht.
Doorzendverplichting griffier	Art. 8.104a. De griffier zendt zo spoedig mogelijk een kopie van alle door een partij toegezonden stukken aan de wederpartij.
Reactie inspecteur	Art. 8.105. 1. Binnen vier weken na verzending van het beroepschrift aan de inspecteur zendt deze de op de zaak betrekking hebbende stukken aan het Gerecht in eerste aanleg en dient hij een verweerschrift in. 2. Het Gerecht in eerste aanleg kan de in het eerste lid bedoelde termijn verlengen.
Replik en dupliek	Art. 8.106. Het Gerecht in eerste aanleg kan de indiener van het beroepschrift in de gelegenheid stellen schriftelijk te repliceren. In dat geval wordt de inspecteur in de gelegenheid gesteld schriftelijk te dupliceren. Het Gerecht in eerste aanleg stelt de termijnen voor repliek en dupliek vast.
Vereenvoudigde behandeling	Art. 8.106a. Het Gerecht in eerste aanleg kan onmiddellijk uitspraak doen indien een nader onderzoek het Gerecht niet nodig voorkomt, omdat: a. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is; b. het beroep kennelijk ongegrond is; c. het beroep kennelijk gegrond is, of d. de inspecteur kennelijk aan de bezwaren van de belanghebbende tegemoet is gekomen.
Verzet	Art. 8.106b. 1. Tegen de in artikel 8.106a bedoelde uitspraak kunnen partijen schriftelijk verzet doen bij het Gerecht in eerste aanleg. Artikel 8.103 is van overeenkomstige toepassing. 2. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, kan het Gerecht in eerste aanleg de partij die het verzet deed in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Is het Gerecht in eerste aanleg van oordeel dat het verzet ongegrond is, dan gaat het niet tot ongegrondverklaring over dan na de indiener van het verzetschrift die daarom vroeg in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. 3. Is het Gerecht in eerste aanleg van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de in artikel 8.106a bedoelde uitspraak en wordt de zaak alsnog in behandeling genomen.
Onderzoek ter zitting	Art. 8.107. 1. Zodra het verweerschrift of de dupliek is ingediend, dan wel de termijn daarvoor is verstreken, worden partijen ten minste zes weken van tevoren uitgenodigd om op een in de uitnodiging te vermelden plaats en tijdstip op een zitting van het Gerecht in eerste aanleg te verschijnen. 2. Als partijen daarvoor toestemming hebben verleend, kan het Gerecht in eerste aanleg bepalen dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft. 3. Tot tien dagen voor de zitting kunnen partijen nadere stukken indienen. Op deze bevoegdheid worden partijen in de uitnodiging gewezen. 4. Behoudens voor zover het beroep is gericht tegen een uitspraak waarbij een boete geheel of gedeeltelijk is gehandhaafd, vindt het onderzoek ter zitting plaats met gesloten deuren. Het

Gerecht in eerste aanleg kan bepalen dat het onderzoek openbaar is, mits de belangen van partijen daardoor niet worden geschaad.

Art. 8.108. 1. Partijen kunnen zich laten bijstaan of door een gemachtigde laten vertegenwoordigen.

Vertegenwoordiging en bijstand

2. Het Gerecht in eerste aanleg kan een partij oproepen om in persoon dan wel in persoon of bij gemachtigde te verschijnen, al dan niet voor het geven van inlichtingen.

3. Partijen die door het Gerecht in eerste aanleg zijn opgeroepen om in persoon dan wel in persoon of bij gemachtigde te verschijnen, al dan niet voor het geven van inlichtingen, zijn verplicht te verschijnen en de verlangde inlichtingen te geven. Partijen worden hierop gewezen.

4. Indien een partij niet voldoet aan de verplichting te verschijnen of inlichtingen te verstrekken, kan het Gerecht in eerste aanleg daaruit de gevolgtrekkingen maken die hem geraden voorkomen.

Art. 8.109. 1. Het Gerecht in eerste aanleg kan getuigen oproepen en deskundigen en tolken benoemen.

Getuigen, deskundigen en tolken van het Gerecht in eerste aanleg

2. De opgeroepen getuige en de deskundige of de tolk die zijn benoeming heeft aanvaard en door het Gerecht in eerste aanleg wordt opgeroepen, zijn verplicht aan de oproeping gevolg te geven. In de oproeping van de deskundige wordt vermeld de opdracht die moet worden vervuld, en de plaats en het tijdstip waarop de opdracht moet worden vervuld.

3. Namen en woonplaatsen van de opgeroepen getuigen en deskundigen en de feiten waarop het horen betrekking zal hebben onderscheidenlijk de opdracht die moet worden vervuld, worden bij de uitnodiging, bedoeld in artikel 8.107, aan partijen zo veel mogelijk medegedeeld.

4. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of tolk de eed of belofte af, dat hij de hem opgedragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar beste weten zal verrichten en geheim zal houden, wat geheim behoort te blijven.

5. Aan door het Gerecht in eerste aanleg opgeroepen deskundigen en tolken worden een vergoeding toegekend volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels.

Art. 8.110. 1. Partijen kunnen getuigen en deskundigen meebrengen of bij aangetekende brief of deurwaardersexploït oproepen, mits daarvan uiterlijk een week voor de dag van de zitting aan het Gerecht in eerste aanleg mededeling is gedaan, met vermelding van namen en woonplaatsen. Op deze bevoegdheid worden partijen in de uitnodiging, bedoeld in artikel 8.107, gewezen.

Getuigen en deskundigen van partijen

2. Het Gerecht in eerste aanleg kan afzien van het horen van door een partij meegebrachte of opgeroepen getuigen en deskundigen indien hij van oordeel is dat dit redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

Art. 8.111. 1. Het Gerecht in eerste aanleg kan het onderzoek ter zitting schorsen. Indien bij de schorsing geen tijdstip van een nadere zitting is bepaald, bepaalt het Gerecht in eerste aanleg dit zo spoedig mogelijk. Artikel 8.107, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Schorsing, sluiting en heropening onderzoek

2. Het Gerecht in eerste aanleg sluit het onderzoek, wanneer hij van oordeel is dat het is voltooid.

3. Zodra het onderzoek is gesloten, deelt de voorzitter mee wanneer uitspraak gedaan zal worden.

4. Indien het Gerecht in eerste aanleg van oordeel is dat het onderzoek ter zitting niet volledig is geweest, kan hij het onderzoek heropenen. Het Gerecht in eerste aanleg bepaalt daarbij op welke wijze het onderzoek wordt voortgezet.

5. De griffier doet zo spoedig mogelijk mededeling aan partijen van de heropening van het onderzoek en de wijze waarop dit wordt voortgezet.

Art. 8.112. 1. Tenzij mondeling uitspraak wordt gedaan, doet het Gerecht in eerste aanleg binnen zes weken na de sluiting van het onderzoek schriftelijk uitspraak. In bijzondere omstandigheden kan het Gerecht in eerste aanleg deze termijn met ten hoogste zes weken verlengen, van welke verlenging mededeling wordt gedaan aan partijen.

Schriftelijke uitspraak

2. De schriftelijke uitspraak vermeldt:

- a. de namen van partijen en van hun vertegenwoordigers of gemachtigden;
- b. de gronden van de beslissing;

- c. de beslissing;
 - d. de naam van de rechter of de namen van de rechters die de zaak heeft onderscheidenlijk hebben behandeld; en
 - e. de dag waarop de beslissing is uitgesproken.
3. De uitspraak wordt ondertekend door de voorzitter en de griffier. Bij verhindering van de voorzitter of de griffier wordt dit in de uitspraak vermeld.
4. Het Gerecht in eerste aanleg spreekt de beslissing, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, in het openbaar uit, in tegenwoordigheid van de griffier.

Mondelinge uitspraak

Art. 8.113. 1. Het Gerecht in eerste aanleg kan na de sluiting van het onderzoek ter zitting onmiddellijk mondeling uitspraak doen. De uitspraak kan voor ten hoogste twee weken worden verdaagd onder aanzegging aan partijen van het tijdstip van de uitspraak.

2. De mondelinge uitspraak bestaat uit de beslissing en de gronden van de beslissing.

3. Van de mondelinge uitspraak wordt door de griffier een proces-verbaal opgemaakt.

4. Het proces-verbaal van de mondelinge uitspraak wordt door de voorzitter en de griffier ondertekend. Bij verhindering van de voorzitter of de griffier wordt dit in het proces-verbaal vermeld.

5. Het Gerecht in eerste aanleg spreekt de beslissing, bedoeld in het tweede lid, in het openbaar uit, in tegenwoordigheid van de griffier.

Omkering bewijslast

Art. 8.114. Indien het beroep is gericht tegen een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrechte de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 8.83, 8.84 en 8.86 verklaart het Gerecht in eerste aanleg het beroep tegen de belastingaanslag ongegrond, tenzij gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, de uitspraak op bezwaar onjuist is.

Proceskosten-veroordeling

Art. 8.115a. 1. Het Gerecht in eerste aanleg is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep bij het Gerecht in eerste aanleg en van het bezwaar redelijkernijis heeft moeten maken. Artikel 8.95, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Een natuurlijk persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van procesrecht.

3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels gesteld worden over de kosten waarop een veroordeling als bedoeld in het eerste lid uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop bij de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Schade-vergoeding

Art. 8.115b. 1. Indien het Gerecht in eerste aanleg het beroep gegrond verklaart, kan hij, indien daarvoor gronden zijn, op verzoek van een partij het bestuursorgaan veroordelen tot vergoeding van de schade die die partij lijdt.

2. Indien het Gerecht in eerste aanleg de omvang van de schadevergoeding bij zijn uitspraak niet of niet volledig kan vaststellen, bepaalt hij in zijn uitspraak dat ter voorbereiding van een nadere uitspraak daarover de behandeling van de zaak wordt heropend. Het Gerecht in eerste aanleg bepaalt daarbij op welke wijze de behandeling wordt voortgezet.

Toezending afschrift

Art. 8.116. Binnen twee weken na de dagtekening van de uitspraak zendt de griffier kosteloos een afschrift van de uitspraak of van het proces-verbaal van de mondelinge uitspraak aan partijen.

Afdeling 3a Hoger beroep

Hoger beroep

Art. 8.116a. 1. Partijen kunnen bij het Hof hoger beroep instellen tegen een uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg als bedoeld in de artikelen 8.112 en 8.113.

2. De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt twee maanden na de dag van de toezending van de uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg overeenkomstig artikel 8.116.

3. De partij die hoger beroep instelt, wordt aangeduid als appellant in hoger beroep, de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

Overeenkomstige toepassing

Art. 8.116b. Op het hoger beroep zijn de artikelen van afdeling 3, met uitzondering van de artikelen 8.102a en 8.102b, van overeenkomstige toepassing, voor zover in deze afdeling niet anders is bepaald.

- Art. 8.116c.** 1. Van de indiener van het beroepschrift in hoger beroep wordt ten behoeve van 's Rijks schatkist een griffierecht geheven ten bedrage van USD 60.
2. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat het griffierecht binnen zes weken na de verzending van zijn mededeling dient te zijn betaald aan het Hof.
3. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest.
4. Indien het Hof het beroep geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, vergoedt de inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht.

Griffierecht

- Art. 8.116d.** 1. Het Hof bevestigt de uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van die uitspraak, hetgeen het Gerecht in eerste aanleg had behoren te doen.
2. Wanneer het Gerecht in eerste aanleg de niet-ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt met een ontvankelijkverklaring, wordt de zaak terugverwezen naar het Gerecht in eerste aanleg om te worden hervat in de stand waarin de behandeling zich bevond. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg staat hoger beroep open overeenkomstig deze afdeling.
3. In de gevallen, bedoeld in het tweede lid, kan het Hof de zaak zonder terugwijzing afdoen, indien zij naar zijn oordeel geen nadere behandeling door het Gerecht in eerste aanleg behoeft.

Strekking
uitspraak

Afdeling 4

Beroep op een ander college

- Art. 8.117.** Alle rechtsvorderingen tot betaling van belastingen, alsmede alle strafvervolgingen wegens misdrijven in belastingzaken behoren tot de kennisneming van de rechter in eerste aanleg op de zittingsplaats, waar de ontvanger waaronder de belastingsschuldige ressorteert is gevestigd of het misdrijf is gepleegd en in hoger beroep tot de kennisneming van het Hof.

Bevoegdheid in
burgerlijke en
strafzaken

- Art. 8.118.** Behoudens de bepalingen van deze wet worden burgerlijke rechtsvorderingen behandeld overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering BES, strafvervolgingen overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering BES.

Toepasselijk
recht

- Art. 8.119.** Waar in wettelijke regelingen ten aanzien van belastingen, bijdragen en vergoedingen op de overtreding een geldboete tot een bepaald bedrag als straf is gesteld, geldt dit bedrag voor de toepassing van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht BES als het daar bedoelde maximum.

Maximum

Titel 9

Bepalingen van internationaal recht

Afdeling 1

Voorkoming van dubbele belasting

- Art. 8.120.** Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld, waardoor in aansluiting aan de desbetreffende bepalingen voorkomende in de wetgeving van een ander deel van het Koninkrijk of van een andere staat dan wel in de besluiten van een volkenrechtelijke organisatie, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk wordt voorkomen.

Voorkoming
dubbele belas-
ting. Andere
staten

- Art. 8.121.** 1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, regels worden gesteld teneinde gehele of gedeeltelijke vrijstelling of vermindering te verlenen van de belasting die betrekking heeft op inkomen of vermogen uit Nederland.
2. De voordracht voor een krachtens het eerste lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overlegd.

Voorkoming
dubbele belas-
ting. Nederland

- Art. 8.122.** Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld waardoor ten aanzien van op de BES eilanden wonende diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van een vreemde Mogendheid alsmede hun gezinsleden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen vrijstelling van belasting wordt verleend.

Diplomatieke,
consulaire en
andere verte-
genwoordigers

Internationale organisaties	Art. 8.123. Indien een gedeelte van een inkomen wordt genoten van een internationale organisatie en dit gedeelte ingevolge bepalingen van internationaal recht van de heffing van belasting op de BES eilanden is vrijgesteld, wordt behoudens voor zover bij die bepalingen een nadere wijze van berekenen is voorgeschreven, de inkomstenbelasting verschuldigd over het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting berekend zonder inachtneming van de vrijstelling en de belasting welke volgens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen regels aan het vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.
	<i>Afdeling 2</i> <i>Internationale bijstandverlening</i> <i>Paragraaf 1 Inleidende bepalingen</i>
Reikwijdte	Art. 8.124. 1. De bepalingen van deze afdeling strekken tot uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuursrechtelijke sancties en boeten die daarmee verband houden. 2. Deze afdeling is tevens van toepassing op het verzoek tot het verlenen van wederzijdse bijstand van een bevoegde autoriteit van een andere staat voor zover Nederland met die staat een regeling is overeengekomen die voorziet in het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing, alsmede renten daarover en bestuursrechtelijke sancties en boeten die daarmee verband houden.
Op verzoek verstrekken inlichtingen	<i>Paragraaf 2 Vormen van door de BES eilanden te verlenen bijstand</i> Art. 8.125. Op verzoek van een bevoegde autoriteit kan Onze Minister haar de inlichtingen verstrekken waarom zij vraagt en die voor haar van belang kunnen zijn bij de heffing van belastingen, alsmede renten of bestuursrechtelijke sancties of boeten die daarmee verband houden.
Automatisch verstrekken inlichtingen	Art. 8.126. Onze Minister kan in overleg met een bevoegde autoriteit gevallen of groepen van gevallen aanwijzen in welke hij zonder voorafgaand verzoek inlichtingen zal verstrekken, alsmede de voorwaarden bepalen waaronder de verstrekking zal geschieden.
Spontaan verstrekken inlichtingen	Art. 8.127. Onze Minister kan een bevoegde autoriteit uit eigen beweging inlichtingen verstrekken die voor haar van belang kunnen zijn bij de bepaling van een belastingschuld in de gevallen waarin: - vermoed wordt dat in de staat van de bevoegde autoriteit ten onrechte een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting zou worden verleend dan wel heffing van belasting ten onrechte achterwege zou blijven ingeval de inlichtingen niet zouden zijn verstrekt; - op de BES eilanden een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting is verleend die van invloed kan zijn op de belastingheffing in de staat van die bevoegde autoriteit; - op de BES eilanden rechtshandelingen of andere handelingen zijn verricht met het doel de heffing van belasting in de staat van de bevoegde autoriteit geheel of ten dele onmogelijk te maken; - zulks overigens naar het oordeel van Onze Minister is geboden.
Notificatie	<i>Paragraaf 3 Notificatie van stukken</i> Art. 8.128. 1. Op verzoek van een bevoegde autoriteit van een staat kan Onze Minister overgaan tot de notificatie van stukken. 2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt onder de notificatie van stukken verstaan de uitreiking aan de geadresseerde op de BES eilanden van een door een administratieve autoriteit van een staat uitgevaardigd document, houdende een akte of beslissing, inzake de heffing van belastingen, alsmede renten of bestuursrechtelijke sancties of boeten die daarmee verband houden 3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld betreffende de notificatie van stukken en de behandeling van het verzoek daartoe.
Onderzoek	<i>Paragraaf 4 Onderzoek in het kader van te verlenen bijstand</i> Art. 8.129. 1. Onze Minister laat door een ambtenaar van de rijksbelastingdienst zo nodig een onderzoek instellen ten behoeve van het verstrekken van inlichtingen, bedoeld in de artikelen 8.125, 8.126 of 8.127.

2. Een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan ook plaatsvinden op verzoek van een bevoegde autoriteit van een staat. In voorkomend geval deelt Onze Minister deze bevoegde autoriteit mee op welke gronden hij een onderzoek niet noodzakelijk acht.
3. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek zijn de bepalingen van Titel 7 van dit hoofdstuk van overeenkomstige toepassing.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden administratieplichtigen aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gegevens en inlichtingen te verstrekken aan Onze Minister met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal en interregionaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing en invordering van belastingen. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan Onze Minister dienen te worden verstrekt.
5. Geen beroep kan worden ingesteld tegen de aankondiging van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid, alsmede tegen het onderzoek zelve.

Art. 8.130. 1. Onze Minister kan met één of meer bevoegde autoriteiten van een staat overeenkomen om gelijktijdig, elk op het eigen grondgebied, bij één of meer personen ten aanzien van wie zij een gezamenlijk of complementair belang hebben, controles te verrichten en de aldus verkregen inlichtingen uit te wisselen.

Gelijktijdig
onderzoek

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld betreffende het gelijktijdige onderzoek en de behandeling van een voorstel daartoe.

Art. 8.131. 1. Onze Minister kan met een bevoegde autoriteit van een staat overeenkomen dat, ter uitwisseling van inlichtingen in het kader van de in artikel 8.124 bedoelde wederzijdse bijstand, door de bevoegde autoriteit van een staat gemachtigde ambtenaren onder de door Onze Minister gestelde voorwaarden:

Aanwezigheid
buitenlandse
ambtenaar

a. aanwezig kunnen zijn in de kantoren van de ambtenaren van de rijksbelastingdienst op de BES eilanden;

b. aanwezig kunnen zijn bij onderzoeken die op de BES eilanden worden uitgevoerd.

Indien de verlangde inlichtingen vermeld staan in bescheiden waartoe de ambtenaren, bedoeld in onderdeel a, toegang hebben, ontvangen de ambtenaren van de bevoegde autoriteit van de staat een afschrift van die bescheiden.

2. In de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, kan Onze Minister toestaan dat ambtenaren van de bevoegde autoriteit van die staat op de BES eilanden personen kunnen ondervragen en bescheiden kunnen onderzoeken.

3. De door een bevoegde autoriteit van een staat gemachtigde ambtenaren die op de BES eilanden aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

Art. 8.132. 1. Onze Minister en een bevoegde autoriteit van een staat kunnen overeenkomen dat, in het kader van het verstrekken van inlichtingen aan de BES eilanden, door Onze Minister aangewezen ambtenaren van de rijksbelastingdienst onder de door de bevoegde autoriteit van een staat gestelde voorwaarden:

Aanwezigheid
ambtenaar BES

a. aanwezig kunnen zijn in de kantoren waar de ambtenaren van de bevoegde autoriteit van een staat hun taken vervullen;

b. aanwezig kunnen zijn bij administratief onderzoek dat wordt uitgevoerd op het grondgebied van de bevoegde autoriteit van een staat.

2. Voor zover het in de staat van de bevoegde autoriteit wettelijk is toegestaan, kunnen in het kader van de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, de bij een administratief onderzoek aanwezige ambtenaren van de rijksbelastingdienst, personen ondervragen en bescheiden onderzoeken.

3. Ambtenaren van de rijksbelastingdienst, die overeenkomstig het eerste lid op het grondgebied van de bevoegde autoriteit van een staat aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

Art. 8.133. Titel 6 van dit hoofdstuk is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die niet voldoet aan de verplichtingen, bedoeld in de artikelen 8.129 en 8.133a en de

Strafrechtelijke
bepaling

daarop rustende bepalingen en artikel 8.133b.

Strafrechtelijke
bepaling

Paragraaf 4A. Verplichtingen ten behoeve van de automatische uitwisseling van inlichtingen volgens de Common Reporting Standard

Art. 8.133a. 1. Met betrekking tot een rapporterende financiële instelling zijn artikel 2a en afdeling 4A van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen, met uitzondering van artikel 2a, eerste lid, onderdelen a, b en f, onder 3°, van die wet, van overeenkomstige toepassing.

2. Voor de toepassing van dit artikel en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

a. rapporterende financiële instelling:

een financiële instelling op de BES eilanden, niet zijnde een niet-rapporterende financiële instelling;

b. financiële instelling op de BES eilanden:

1° een op de BES eilanden gevestigde financiële instelling, met uitzondering van de niet op de BES eilanden gelegen filialen van die instelling;

2° een op de BES eilanden gelegen filiaal van een niet op de BES eilanden gevestigde financiële instelling.

3. Bij de overeenkomstige toepassing van artikel 2a en afdeling 4A van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen, bedoeld in het eerste lid, wordt:

a. onder een niet-rapporterende financiële instelling mede verstaan een bij ministeriële regeling aangewezen financiële instelling met een laag risico om te worden gebruikt voor belastingontduiking;

b. onder een uitgezonderde rekening mede verstaan een bij ministeriële regeling aangewezen financiële rekening met een laag risico om te worden gebruikt voor belastingontduiking;

waarbij een financiële instelling of rekening alleen kan worden aangewezen indien deze voldoet aan de vereisten waaraan de financiële instellingen, onderscheidenlijk rekeningen, moeten voldoen die op grond van artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen door Onze Minister als niet-rapporterende financiële instelling, onderscheidenlijk uitgezonderde rekening, kunnen worden aangewezen.

Toepassing
bepaling WIBB

Art. 8.133b. Artikel 10g, eerste lid, van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen is van overeenkomstige toepassing op verkrijging van toegang met het oog op de tenuitvoerlegging en handhaving van artikel 8.133a en de daarop berustende bepalingen, alsmede met het oog op het nakomen van overeenkomsten met rechtsgebieden op grond waarvan het land Nederland informatie als bedoeld in de artikelen 10b en 10c van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen aan die rechtsgebieden zal verstrekken.

Begrenzings
verlenen
bijstand

Paragraaf 5 Begrenzing verlenen bijstand

Art. 8.134. 1. Onze Minister verstrekt geen inlichtingen indien de verstrekking daarvan niet strekt tot uitvoering van regelingen van internationaal en interregionaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuursrechtelijke sancties en boeten die daarmee verband houden.

2. Onze Minister behoeft geen inlichtingen te verstrekken indien:

a. de openbare orde van de BES eilanden zich daartegen verzet;

b. die inlichtingen op de BES eilanden krachtens wettelijke bepalingen of op grond van de administratieve praktijk niet zouden kunnen worden verkregen voor de heffing en invordering belastingen, alsmede voor de renten daarover of bestuursrechtelijke sancties of boeten die daarmee verband houden;

c. aannemelijk is dat de bevoegde autoriteit in de eigen staat niet eerst de gebruikelijke mogelijkheden voor het verkrijgen van de door haar gevraagde inlichtingen heeft benut, die zij in de gegeven situatie had kunnen benutten zonder het beoogde resultaat in gevaar te brengen;

d. de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd, niet bevoegd of in staat is Onze Minister soortgelijke inlichtingen te verstrekken;

e. daarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld;

f. de verstrekking strijdig zou zijn met algemeen aanvaarde beginselen van belastingheffing of overige begrenzings die voortvloeien uit de van toepassing zijnde bepalingen van internationaal en interregionaal recht.

Paragraaf 6 Geheimhouding; gebruik van inlichtingen

Art. 8.135. Onze Minister verstrekt geen inlichtingen aan een bevoegde autoriteit indien de wetgeving van de staat van die autoriteit geen verplichting tot geheimhouding oplegt aan ambtenaren van de belastingadministratie van die staat met betrekking tot hetgeen hun wordt medegedeeld of blijkt bij de uitvoering van de belastingwetten van die staat.

Geheimhoudingsplicht andere staat

Art. 8.136. 1. Tenzij een bevoegde autoriteit anders bepaalt, kunnen de door haar aan Onze Minister verstrekte inlichtingen uitsluitend worden gebruikt voor de heffing belastingen, alsmede renten daarover of bestuursrechtelijke sancties of boeten die daarmee verband houden.

Gebruik inlichtingen

2. Uitsluitend met toestemming van de bevoegde autoriteit van een staat kan Onze Minister de door hem van haar ontvangen inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van een andere staat verstrekken.

3. Onze Minister kan aan een bevoegde autoriteit toestemming verlenen de inlichtingen voor een ander doel te gebruiken dan voor de heffing van belastingen.

4. Onze Minister kan op een daartoe strekkend verzoek een bevoegde autoriteit toestemming verlenen de van hem ontvangen inlichtingen aan een bevoegde autoriteit van een andere staat te verstrekken.

*Afdeling 3**Bijstand bij invordering*

Art. 8.137. 1. Op verzoek van de ontvanger, bedoeld in artikel 1.3, onderdeel k, onderneemt de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel i, van de Invorderingswet 1990, de nodige stappen om een schuldvordering van eerstgenoemde ontvanger in te vorderen alsof het een schuldvordering van laatstgenoemde ontvanger betrof.

Bijstand bij invordering

2. Op verzoek van de ontvanger, bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel i, van de Invorderingswet 1990, onderneemt de ontvanger, bedoeld in artikel 1.3, onderdeel k, de nodige stappen om een schuldvordering ontstaan in Nederland, in te vorderen alsof het een schuldvordering van laatstgenoemde ontvanger betrof.

3. De bepalingen van het eerste of tweede lid zijn slechts van toepassing op een schuldvordering die onderwerp is van een executoriale titel op de BES eilanden of in Nederland, die niet wordt bestreden.

4. Op verzoek van de verzoekende ontvanger neemt de aangezochte ontvanger met het oog op de invordering van een in dit artikel bedoelde schuld conservatoire maatregelen zelfs indien de vordering wordt bestreden en nog niet invorderbaar is.

5. Aan de in te vorderen schuld, bedoeld in dit artikel, behoeft geen preferentiële behandeling te worden toegekend ten opzichte van vergelijkbare schuldvorderingen.

**Hoofdstuk IX
(Vervallen)****Hoofdstuk X
Slotbepalingen**

Art. 10.1. Deze wet wordt aangehaald als: Belastingwet BES.

Citeertitel

Art. 10.2. Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende hoofdstukken, artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Inwerking treding

Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES

Besluit van 23 december 2010 tot vaststelling van het Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 1.1 1. Dit besluit geeft uitvoering aan de artikelen 8.39, 8.69, 8.89, 8.95, 8.109, 8.115a, 8.129 en 8.133a van de Belastingwet BES, de artikelen 3 en 4, van de Wet loonbelasting BES en artikel 14 van de Wet geldstelsel BES.

2. Dit besluit verstaat onder:

- a. wet: Belastingwet BES;
- b. CBS versie 2 mei 1998: door het Centraal Bureau voor de Statistiek gehanteerde bedrijfstakclassificatie, versie 2 mei 1998, op basis van de International Standard Industrial Classification of all Economic Activities.
- c. FATCA-verdrag: het op 18 december 2013 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika tot verbetering van de internationale naleving van de belastingplicht en tenuitvoerlegging van de FATCA (Trb. 2014, 22).

Hoofdstuk 2. Kosten van vervolging

Art. 2.1 Ter zake van het verrichten van werkzaamheden voor de invordering van bedragen door de zorg van de ontvanger of belastingdeurwaarder worden aan degene die in gebreke is gebleven het verschuldigde tijdig te betalen, kosten in rekening gebracht volgens het bepaalde in de artikelen 2.2 tot en met 2.5.

Art. 2.2 Verschuldigd is:

- a. voor het betekenen van een dwangsbijlage met bevel tot betaling: USD 40, verhoogd met USD 3 voor elk geheel bedrag van USD 50 waarmee de gevorderde som USD 50 te boven gaat, met een maximum van USD 9333;
- b. voor het ingevolge een wettelijk voorschrift doen van een ander exploit: USD 40;
- c. voor het geven van kwitantie door de met de tenuitvoerlegging van een dwangsbijlage belaste deurwaarder ter zake van een aan deze gedane betaling ter afwering van een beslaglegging op roerende zaken: USD 20;
- d. voor het ingevolge een wettelijk voorschrift voor »gezien» doen tekenen van een exploit of een ander stuk: USD 4;
- e. voor het aanplakken van een exploit: USD 4;
- f. voor het doen aankondigen van een gedaan exploit in een dagblad: USD 4;
- g. voor het verzenden van een aanmaning tot betaling: USD 8.

Art. 2.3 1. Verschuldigd is:

- a. voor het in beslag nemen van een goed en het deswege opmaken van een proces-verbaal: USD 40;
 - b. voor de verkoop van een goed en het deswege opmaken van een proces-verbaal: USD 50;
 - c. voor het bekendmaken van de verkoop door het aanslaan van de verkoopbiljetten, al dan niet gevolgd door het doen van aankondiging van de verkoop in een dagblad: USD 24;
 - d. voor het ingevolge een wettelijk voorschrift opmaken van een ander proces-verbaal: USD 24;
 - e. voor iedere getuige: USD 12 per uur of voor zover de duur niet in volle uren kan worden gerekend, per gedeelte daarvan.
2. Indien de verrichtingen, bedoeld in de onderdelen a en b, ter plaatse langer dan twee uren duren, worden de genoemde bedragen verhoogd met USD 12 voor elk volgend uur of gedeelte daarvan.

Art. 2.4 1. Voor de bewaring van in beslag genomen zaken is voor elke dag of gedeelte daarvan verschuldigd: het bedrag van de werkelijke kosten.

2. Het op grond van het eerste lid verschuldigde bedrag komt toe aan de bewaarder.

3. Aan de bewaarder komt geen vergoeding toe indien hij bij de bewaring van de zaken ook overigens belang heeft of in enige andere betrekking met de bewaring is belast.

Art. 2.5 Naast de in de artikelen 2.2 tot en met 2.4 genoemde bedragen worden in rekening gebracht de bedragen, toekomstende aan derden voor de door hen rechtstreeks ten behoeve van de tenuitvoerlegging van het dwangsbijlage verrichte handelingen.

Hoofdstuk 3. Van inleners- en ketenaansprakelijkheid uitgezonderde sectoren

Art. 3.1 De artikelen 8.67 en 8.68 van de wet zijn niet van toepassing in de volgende bedrijfssectoren en bedrijfstakken:

- a. landbouw, jacht en bosbouw, zoals omschreven in letter A, onderdelen 1 en 2, van de CBS versie 2 mei 1998;
- b. visserij, viskwekerijen en aanverwante dienstverlening, zoals omschreven in letter B, onderdeel 05, van de CBS versie 2 mei 1998;
- c. mijnbouw en steenhouwerij, zoals omschreven in letter C, onderdelen 10 tot en met 14, van de CBS versie 2 mei 1998;
- d. industrie, zoals omschreven in letter D, onderdelen 15 tot en met 37, van de CBS versie 2 mei 1998;
- e. elektriciteits-, gas- en watervoorziening, zoals omschreven in letter E, onderdelen 40 en 41, van de CBS versie 2 mei 1998;
- f. groot- en kleinhandel, reparatie van motorvoertuigen en huishoudelijke producten, zoals omschreven in letter G, onderdelen 50, 51 en 52, van de CBS versie 2 mei 1998;
- g. hotels en restaurants, zoals omschreven in letter H, onderdeel 55, van de CBS versie 2 mei 1998;
- h. vervoer, opslag en communicatie, zoals omschreven in letter I, onderdelen 60 tot en met 64, van de CBS versie 2 mei 1998;
- i. financiële bemiddeling, zoals omschreven in letter J, onderdelen 65, 66 en 67, van de CBS versie 2 mei 1998;
- j. onroerend goed, verhuur en zakelijke activiteiten, zoals omschreven in letter K, onderdelen 70 tot en met 74, van de CBS versie 2 mei 1998;
- k. overheidswezen en defensie, verplichte sociale verzekeringen, voor zover al niet uitgezonderd, zoals omschreven in letter L, onderdeel 75, van de CBS versie 2 mei 1998;
- l. onderwijs, voor zover al niet uitgezonderd, zoals omschreven in letter M, onderdeel 80, van de CBS versie 2 mei 1998;
- m. gezondheidszorg en sociaal werk, zoals omschreven in letter N, onderdeel 85, van de CBS versie 2 mei 1998;
- n. overige maatschappelijke, sociale en persoonlijke dienstverlening, zoals omschreven in letter O, onderdelen 90 tot en met 93, van de CBS versie 2 mei 1998;
- o. particuliere huishoudens met personeel in loondienst, voor zover al niet uitgezonderd, zoals omschreven in letter P, onderdeel 95, van de CBS versie 2 mei 1998;
- p. extraterritoriale organisaties en lichamen, voor zover al niet uitgezonderd, zoals omschreven in letter Q, onderdeel 99, van de CBS versie 2 mei 1998.

Hoofdstuk 4. Vergoeding voor deskundigen en tolken

Art. 4.1 Aan deskundigen en tolken die door de inspecteur met toepassing van artikel 8.89 van de wet zijn aangewezen of door de Raad van Beroep voor belastingzaken met toepassing van Art. 8.109 van de wet zijn opgeroepen, wordt een vergoeding toegekend overeenkomstig het Besluit tarieven in burgerlijke zaken BES.

Hoofdstuk 5. Proceskostenvergoeding

Art. 5.1 Een vergoeding van de kosten als bedoeld in de artikelen 8.95 en 8.115a van de wet kan uitsluitend betrekking hebben op:

- a. kosten van door een derde verleende beroepsmatige bijstand;
- b. kosten van een getuige, deskundige of tolk die door een partij is meegebracht of opgeroepen;
- c. reis- en verblijfkosten;
- d. verletkosten, en
- e. kosten van uittreksels uit openbare registers, alsmede kosten van telegrammen, internationale telexen, internationale telefaxen en internationale telefoongesprekken.

Art. 5.2 1. Het bedrag van de kosten wordt bij de beslissing op het bezwaar, onderscheidenlijk bij de uitspraak van de rechter bepaald:

- a. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 5.1, onderdeel a: overeenkomstig het in de bijlage bij dit besluit opgenomen tarief;
- b. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 5.1, onderdeel b: op de vergoeding die ingevolge artikel 40, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak BES is verschuldigd;

- c. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 5.1, onderdeel c: overeenkomstig artikel 15, eerste lid, van het Besluit tarieven in burgerlijke zaken BES;
 - d. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 5.1, onderdeel d: overeenkomstig een tarief dat, afhankelijk van de omstandigheden, tussen USD 2,25 en USD 36,30 per uur bedraagt;
 - e. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 5.1, onderdeel e: op de werkelijke kosten.
2. Indien een partij door de rechter gedeeltelijk in het gelijk wordt gesteld, kan het op grond van het eerste lid vastgestelde bedrag worden verminderd.
- Het op grond van het eerste lid vastgestelde bedrag kan eveneens worden verminderd indien het beroep bij de Raad van Beroep voor belastingzaken is ingetrokken omdat gedeeltelijk aan de indiener van het beroep schrift is tegemoetgekomen.
3. In bijzondere omstandigheden kan van het eerste lid worden afgeweken.

Art. 5.3 1. Samenhangende zaken worden voor de toepassing van artikel 5.2, eerste lid, onderdeel a, beschouwd als één zaak.

2. Samenhangende zaken zijn: gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig door een of meer belanghebbenden tegen nagenoeg identieke besluiten op vergelijkbare gronden gemaakte bezwaren of ingestelde beroepen waarin rechtsbijstand als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel a, is verleend door een of meer personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband en van wie de werkzaamheden in elk van de zaken nagenoeg identiek konden zijn.

Hoofdstuk 6. Bijstelling bedragen

Art. 6.1 De in hoofdstuk 5 voorkomende bedragen kunnen bij regeling van Onze Minister van Financiën worden gewijzigd.

Hoofdstuk 7. Sectoren ten aanzien waarvan artikel 3, tweede lid, onderdelen F en G, van de Wet loonbelasting BES geen toepassing vindt

Art. 7.1 Ten aanzien van de in artikel 3.1 van dit besluit opgesomde bedrijfssectoren en bedrijfstakken is Art. 3, tweede lid, onderdelen f en g, van de Wet loonbelasting BES niet van toepassing.

Hoofdstuk 7a. Aanwijzing bevoegde functionaris

Art. 7a.1 Op het tijdstip van transitie, bedoeld in artikel 13a, onderdeel a, van de Wet geldstelsel BES, gaan de taken en bevoegdheden van de Gouverneur en het bestuurscollege, bedoeld in de Landsverordening ter bevordering van bedrijfsvestiging en hotelbouw, de Landsverordening belastingfaciliteiten industriële ondernemingen, de Landsverordening renovatie hotels en de Landsverordening ter bevordering van grondontwikkeling, over op de directeur-generaal Belastingdienst, bedoeld in de op artikel 3 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen gebaseerde ministeriële regeling.

Hoofdstuk 7b. Gegevensuitwisseling

Art. 7b.1³ 1. Als administratieplichtigen als bedoeld in artikel 8.129, vierde lid, van de wet worden voor de verstrekking van de gegevens en inlichtingen, bedoeld in het tweede lid, aangewezen: Nederlandse financiële instellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel I, van het FATCA-verdrag, met uitzondering van de niet-rapporterende Nederlandse financiële instellingen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van het FATCA-verdrag.

2. Als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 8.129, vierde lid, van de wet worden aangewezen: de gegevens en inlichtingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, onder (1) tot en met (7), van het FATCA-verdrag, ter zake van Amerikaanse te rapporteren

3. Art. V, stb. 2014, no. 544, tekst luidt:

1. In afwijking van artikel 7b.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES worden over het kalenderjaar 2014 als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 8.129, vierde lid, van de Belastingwet BES aangewezen: de gegevens en inlichtingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, onder (1) tot en met (4), van het FATCA-verdrag, ter zake van Amerikaanse te rapporteren rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, te bepalen met inachtneming van artikel 3, eerste, tweede en vierde lid, van het FATCA-verdrag en de bepalingen in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag.
2. In afwijking van artikel 7b.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES worden over het kalenderjaar 2015 als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 8.129, vierde lid, van de Belastingwet BES aangewezen: de gegevens en inlichtingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, onder (1) tot en met (4), (5)(A), (6) en (7), van het FATCA-verdrag, ter zake van Amerikaanse te rapporteren rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, te bepalen met inachtneming van artikel 3, eerste, tweede en vierde lid, van het FATCA-verdrag en de bepalingen in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag.

rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, te bepalen met inachtneming van artikel 3, eerste en tweede lid, van het FATCA-verdrag en de bepalingen in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid is het een financiële instelling, met inachtneming van artikel 4, zevende lid, van het FATCA-verdrag, toegestaan om in plaats van gebruik te maken van de begripsomschrijvingen in artikel 1 van het FATCA-verdrag en in de bijlagen van het FATCA-verdrag, gebruik te maken van dienovereenkomstige begripsomschrijvingen in de voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in artikel 4, zevende lid, van het FATCA-verdrag.

4. Een administratieplichtige volgt de procedures die zijn opgenomen in bijlage I van het FATCA-verdrag teneinde Amerikaanse te rapporteren rekeningen te identificeren. Een administratieplichtige mag zich, met inachtneming van bijlage I, sectie VI, onderdeel F, van het FATCA-verdrag, bij de toepassing van de eerste volzin baseren op door derden uitgevoerde procedures voor zover voorzien in de daarop betrekking hebbende voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in bijlage I, sectie VI, onderdeel F, van het FATCA-verdrag.

5. In afwijking van het vierde lid, eerste volzin, is het een administratieplichtige, met inachtneming van bijlage I, sectie I, onderdeel C, van het FATCA-verdrag, toegestaan om voor het identificeren van Amerikaanse te rapporteren rekeningen de procedures toe te passen die zijn opgenomen in de daarop betrekking hebbende voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in bijlage I, sectie I, onderdeel C, van het FATCA-verdrag. Van de mogelijkheid, bedoeld in de eerste volzin, kan gebruik worden gemaakt per sectie van bijlage I afzonderlijk, hetzij voor alle relevante financiële rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk. Het vierde lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

6. Een administratieplichtige mag gebruikmaken van de keuzemogelijkheden, bedoeld in bijlage I, sectie II, onderdeel A, sectie III, onderdeel A, sectie IV, onderdeel A, en sectie V, onderdeel A, van het FATCA-verdrag. Een administratieplichtige die gebruikmaakt van een keuzemogelijkheid als bedoeld in de eerste volzin, is, afhankelijk van de gemaakte keuze, ter zake van Amerikaanse te rapporteren rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, verplicht om met inachtneming van de bepalingen van het FATCA-verdrag, gegevens en inlichtingen te verstrekken over:

a. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie II, onderdeel A, onder 1 tot en met 4, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;

b. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie III, onderdeel A, onder 1 en 2, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;

c. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie IV, onderdeel A, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;

d. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel A, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk.

7. Ingeval ingevolge artikel 7 van het FATCA-verdrag gunstigere bepalingen van toepassing zijn dan ingevolge artikel 4 van het FATCA-verdrag en bijlage I van het FATCA-verdrag, mag een administratieplichtige deze gunstigere bepalingen toepassen. Onze Minister maakt de gunstigere bepalingen, bedoeld in de eerste volzin, op een daartoe geschikte wijze publiek bekend.

8. Een administratieplichtige is gehouden de gegevens en inlichtingen te verstrekken op de door Onze Minister voorgeschreven wijze en met een door Onze Minister voorgeschreven frequentie. De gegevens en inlichtingen dienen uiterlijk te worden verstrekt:

a. indien Onze Minister maandelijks aanlevering voorschrijft: de laatste dag van de kalendermaand volgend op de kalendermaand waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben;

b. indien Onze Minister jaarlijkse aanlevering gedurende het kalenderjaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben voorschrijft: 30 april van dat kalenderjaar;

c. indien Onze Minister jaarlijkse aanlevering na afloop van het kalenderjaar waarop

de gegevens en inlichtingen betrekking hebben voorschrijft: 31 januari volgend op dat kalenderjaar.

9. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Art. 7b.2.⁴ (Vervallen m.i.v. 1 januari 2018)

Art. 7b.3. Met betrekking tot een rapporterende financiële instelling zijn de artikelen 2 tot en met 12 van het Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard⁵ van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 7bis. Aanwijzing inkomen als loon uit vroegere dienstbetrekking

Art. 7bis. 1 1. Loonbelasting wordt mede geheven van natuurlijke personen die de tot het inkomen in de zin van de Wet inkomstenbelasting BES behorende basisbedragen van de algemene onderstand, genoemd in artikel 13 van het Besluit onderstand BES, of de toeslagen, genoemd in de artikelen 14 tot en met 17a van dat besluit, genieten.

2. De in het eerste lid bedoelde inkomsten worden aangemerkt als loon uit een vroegere dienstbetrekking.

Hoofdstuk 8. Slotbepalingen

Art. 8.1 Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2011 om 00:00 uur in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en om 05:00 uur in het Europese deel van Nederland.

Art. 8.2 Dit besluit wordt aangehaald als: Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES.

4. art. V, Stb. 2014, no. 544, tekst luidt:

3. Artikel 7b.2 van het Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES geldt uitsluitend voor gegevens en inlichtingen die betrekking hebben op betalingen die zijn verricht in de kalenderjaren 2015 en 2016.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder FATCA-verdrag verstaan: het op 18 december 2013 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika tot verbetering van de internationale naleving van de belastingplicht en tenuitvoerlegging van de FATCA (Trb. 2014, 22).

5. Opgenomen in Stb. 2015, no. 546. De uitwisseling van gegevens op basis van de CRS vindt voor het eerst plaats met betrekking tot gegevens over 2016.

Stcrt.
2010/20995,

Uitvoeringsregeling Belastingwet BES

Regeling tot vaststelling van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES
23 december 2010Nr. DB 2010/255Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken/Directie Directe Belastingen.

De Staatssecretaris van Financiën,
Handelende in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties; (.....)

Besluit:

Hoofdstuk 1 Inleidende bepalingen

Art. 1.1 1. Deze regeling geeft uitvoering aan de artikelen 4.8, tweede lid, 5.7, 6.1, 6.3, 6.7I, 6.10, 6.11, eerste en tweede lid, 6.12, 6.15, 6.20, 6.21, 6.22, 6.25, eerste en derde lid, 6.26, 8.3, eerste en vijfde lid, 8.8, zevende lid, 8.11, tweede lid, 8.19, onderdeel a, 8.21, tweede lid, onderdeel b, 8.57, eerste en vierde lid, 8.58, eerste en tweede lid, 8.63, 8.89a, 8.128, derde lid, en 8.130, derde lid, van de Belastingwet BES en artikel XVII van de Invoeringswet fiscaal stelsel BES.

Inleidende
bepalingen

2. Deze regeling verstaat hierna onder wet: Belastingwet BES.

Hoofdstuk 2 Inkomstenbelasting (Hoofdstuk II van de wet) Gereserveerd

Hoofdstuk 3 Loonbelasting (Hoofdstuk III van de wet) Gereserveerd

Hoofdstuk 4 Vastgoedbelasting (Hoofdstuk IV van de wet)

Art. 4.1 1. Het niet in aanmerking nemen van een waardestijging als bedoeld in artikel 4.8, tweede lid, van de wet vindt alleen plaats met betrekking tot waardestijgingen die door de inspecteur zijn vastgesteld. De inspecteur stelt deze waardestijging alleen vast indien de belastingplichtige binnen een jaar na afloop van het kalenderjaar waarin zich de wijzigingen met betrekking tot de onroerende zaak hebben voorgedaan aan de inspecteur meldt dat zich wijzigingen hebben voorgedaan en welke waardestijging naar zijn oordeel uit deze wijzigingen voortvloeit. Het niet in aanmerking nemen van de door de inspecteur vastgestelde waardestijging werkt terug tot en met het eerste kalenderjaar na afloop van het kalenderjaar waarin deze waardestijging zich heeft voorgedaan.

Waardestijging

2. De melding van de waardestijging, bedoeld in het eerste lid, wordt gedaan door het duidelijk, stellig en zonder voorbehoud invullen van een door de inspecteur, op verzoek van de belastingplichtige, uit te reiken formulier.

3. Op het formulier, bedoeld in het tweede lid, wordt in ieder geval vermeld:

- a. de naam, het adres en het identificatienummer, bedoeld in artikel 8.86, tiende lid, van de wet, van de belastingplichtige;
- b. de kadastrale gegevens van de onroerende zaak;
- c. een omschrijving van de wijziging van de onroerende zaak door bouw, verbouw, verbetering, uitbreiding of renovatie;
- d. de aangegane verplichtingen en gemaakte kosten ter zake van de wijziging;
- e. de waardestijging die volgens de belastingplichtige uit de wijziging voortvloeit.

4. De inspecteur stelt binnen twee maanden na ontvangst van de melding, bedoeld in het tweede lid, het bedrag aan waardestijging dat niet in aanmerking wordt genomen vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. De inspecteur kan deze beschikking binnen twee jaar na de dagtekening bij voor bezwaar vatbare beschikking herzien indien aannemelijk is dat de door de belastingplichtige op het formulier vermelde informatie tot vaststelling van een onjuist bedrag aan vrij te stellen waardestijging heeft geleid.

5. De belastingplichtige is gehouden alle bescheiden met betrekking tot de bouw, verbouw, verbetering, uitbreiding of renovatie van de onroerende zaak op zodanige wijze te bewaren dat te allen tijde de ter zake daarvan gedane uitgaven en kosten, alsmede andere voor de vrijstelling van belang zijnde gegevens, duidelijk blijken.

Art. 4.2 Als charitatieve of culturele instellingen, doelen voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisaties van werkgevers of werknemers als bedoeld in artikel

Charitatieve
of culturele
instellingen

4.4., onderdeel i, van de wet worden aangewezen de instellingen die in bijlage I bij deze regeling zijn opgenomen.

Hoofdstuk 5 Opbrengstbelasting (Hoofdstuk V van de wet)

Anbi's

Art. 5.1 1. Buiten het Rijk gevestigde of georganiseerde kerkelijke, levensbeschouwelijke, charitatieve, culturele of wetenschappelijke instellingen en doelen bij welke de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang op de voorgrond staat, worden op verzoek door de inspecteur, onder door hem te stellen voorwaarden, aangemerkt als een buiten het Rijk gevestigde of georganiseerde instelling of doel ter zake waarvan inhouding van opbrengstbelasting achterwege kan blijven.

2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt schriftelijk gedaan bij de inspecteur.

3. De door de inspecteur te stellen voorwaarden dienen om na te gaan of de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang op de voorgrond staat. In dat kader kan de inspecteur voorwaarden stellen aan de regelgeving, administratie en de feitelijke werkzaamheden van de instelling. Uit die regelgeving, administratie of feitelijke werkzaamheden moet blijken dat:

a. bij de instelling het behartigen van het algemeen nut of een sociaal belang op de voorgrond staat;

b. bij de instelling geen sprake is van een winstoogmerk;

c. een natuurlijke persoon noch een rechtspersoon over het vermogen van de instelling kan beschikken als ware het zijn eigen vermogen;

d. de instelling niet meer vermogen aanhoudt dan nodig is om het algemeen nut of een sociaal belang te dienen;

e. de leden van het orgaan van de instelling dat het beleid bepaalt ter zake van de door hen voor de instelling verrichte werkzaamheden geen andere beloning ontvangen dan een vergoeding voor gemaakte onkosten en een niet bovenmatig vacatiegeld

f. de instelling beschikt over een actueel beleidsplan dat inzicht geeft in de door de instelling te verrichten werkzaamheden, de wijze van werving van gelden, het beheer van het vermogen van de instelling en de besteding daarvan

g. de kosten van werving van gelden en de beheerkosten van de instelling in redelijke verhouding staan tot de bestedingen ten behoeve van het doel van de instelling, en

h. dat bij opheffing van de instelling een batig liquidatiesaldo moet worden besteed ten behoeve van een andere het algemeen nut of een sociaal belang behartigende instelling.

4. De administratie, bedoeld in het derde lid, van de instelling dient zodanig te zijn ingericht dat daaruit duidelijk blijkt:

a. wat de aard en de omvang is van de aan de afzonderlijke leden van het orgaan van de instelling dat het beleid bepaalt toekomstende onkostenvergoedingen en vacatiegelden;

b. welke kosten door de instelling zijn gemaakt ten behoeve van de werving en het beheer van gelden van de instelling, en

c. wat de aard en omvang is van de andere uitgaven van de instelling, van de inkomsten van de instelling en van het vermogen van de instelling.

Hoofdstuk 6 Algemene bestedingsbelasting (Hoofdstuk VI van de wet)

§ 1 Algemene bepalingen

ABB

Art. 6.1 Dit hoofdstuk verstaat onder belasting: algemene bestedingsbelasting.

Personenauto

Art. 6.2 Van personenauto's in de zin van artikel 6.1, aanhef, onderdeel f, van de wet zijn uitgezonderd motorrijtuigen die:

a. zijn ingericht om te worden gebruikt door de politie en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

b. zijn ingericht om te worden gebruikt door de brandweer en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

c. zijn ingericht om te worden gebruikt door de Koninklijke Marechaussee en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

d. zijn ingericht om te worden gebruikt door de Belastingdienst/Douane en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

e. zijn ingericht voor het vervoer van zieken en gewonden en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

f. zijn ingericht voor het vervoer van stoffelijke overschotten en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

g. zijn ingericht voor het vervoer van gevangenen en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn;

h. zijn ingericht en uitsluitend worden gebruikt voor het vervoer van rolstoelgebruikers in groepsverband;

i. zijn ingericht voor het vervoer van zieke of gewonde dieren en als zodanig uiterlijk kenbaar

zijn; of

j. zijn ingericht voor geldtransport en als zodanig uiterlijk kenbaar zijn.

Art. 6.3 1. De aftrek van de in artikel 6.3 van de wet bedoelde belasting (voorbelasting) geschiedt overeenkomstig de bestemming van de goederen op het tijdstip waarop de belasting aan de producent in rekening wordt gebracht dan wel door hem ter zake van de invoer is betaald.

Vooraftek

2. Indien op het moment dat de goederen worden aangewend het gebruik anders is dan ten tijde van de initiële aftrek dan dient de producent in dat tijdvak de aftrek te corrigeren. Hij wordt de te veel afgetrokken voorbelasting op dat moment verschuldigd, de belasting moet op de voet van artikel 6.15 van de wet worden voldaan. De te weinig afgetrokken belasting wordt aan hem op verzoek teruggegeven.

3. De aftrek geschiedt, ingeval de producent zowel handelingen verricht waarvoor een recht op aftrek bestaat als handelingen verricht waarvoor geen recht op aftrek bestaat, met inachtneming van het volgende:

a. van goederen die uitsluitend worden gebruikt voor handelingen waarvoor een recht op aftrek bestaat, komt deze voorbelasting geheel voor aftrek in aanmerking;

b. van goederen die uitsluitend worden gebruikt voor handelingen waarvoor geen recht op aftrek bestaat, komt de voorbelasting in het geheel niet voor aftrek in aanmerking;

c. van goederen die zowel voor de in onderdeel a als voor de in onderdeel b bedoelde handelingen worden gebruikt, komt voor aftrek in aanmerking het gedeelte van de voorbelasting dat in dezelfde verhouding staat tot die belasting als het totaal van de vergoedingen voor die handelingen, bedoeld in onderdeel a, staat tot het totaal van de vergoedingen voor de handelingen, bedoeld in de onderdelen a en b.

4. Indien aannemelijk is dat het werkelijk gebruik van de in het derde lid, onderdeel c, bedoelde goederen, als geheel genomen, niet overeenkomt met de aldaar bedoelde verhouding, wordt het voor aftrek in aanmerking komende gedeelte van de voorbelasting van die goederen berekend op basis van het werkelijke gebruik.

5. Ingeval de producent twee of meer goederen van dezelfde soort gebruikt, worden deze alle geacht mede te worden gebruikt ten behoeve van handelingen waarvoor geen recht op aftrek van voorbelasting bestaat, tenzij blijkt welke van die goederen uitsluitend worden gebruikt voor handelingen waarvoor geen recht op aftrek bestaat en welke uitsluitend voor handelingen waarvoor dat recht wél bestaat.

6. De in het derde lid voorgeschreven berekeningswijze geschiedt op basis van de gegevens van het belastingtijdvak waarin de belasting aan de producent in rekening is gebracht dan wel door hem ter zake van de invoer is betaald.

7. De herziening, bedoeld in het tweede lid, geschiedt op basis van de gegevens van het belastingtijdvak waarin de producent de goederen is gaan gebruiken.

8. De producent die op grond van artikel 6.22 van de wet is ontheven van het voldoen van belasting, kan de in artikel 6.3 van de wet bedoelde belasting (voorbelasting) niet in aftrek brengen. Indien ten aanzien van de producent artikel 6.22, vijfde of zevende lid, van de wet, wordt toegepast:

a. kan hij die niet in aftrek gebrachte voorbelasting alsnog in aftrek brengen; of

b. wordt hij de ten onrechte in aftrek gebrachte voorbelasting alsnog verschuldigd en moet hij deze belasting verrekenen met de in dat zevende lid bedoelde teruggaaf, of, indien die voorbelasting meer bedraagt dan die teruggaaf, moet hij dat saldo voldoen op de eerst volgende aangifte.

Art. 6.4 Alvorens te beslissen op een verzoek om teruggaaf van belasting als bedoeld in artikel 6.15, derde lid, van de wet, kan de inspecteur een onderzoek instellen dan wel om nadere gegevens vragen ter vaststelling van de juistheid van het verzoek.

Verzoek om teruggaaf

§ 2 Plaats van dienst

Art. 6.5 (Vervallen)

§ 3 Tarief en Vrijstellingen

Art. 6.6 1. De aanspraak op toepassing van het tarief van nihil voor leveringen van goederen als genoemd in artikel 6.10, tweede lid, onderdeel c, van de wet geldt slechts indien de toepasselijkheid van dat tarief uit boeken en bescheiden blijkt.

Bewijs op basis van boeken en bescheiden

2. Als producten als bedoeld in artikel 6.10, tweede lid, onderdeel e, van de wet, worden aangewezen producten die zijn opgenomen in bijlage II.

Vereiste boekhouding

Art. 6.7 1. Voor de toepassing van de in artikel 6.11 van de wet vervatte vrijstellingen is de ondernemer gehouden een boekhouding te voeren waarin de voor die toepassing benodigde gegevens op duidelijke en overzichtelijke wijze zijn vermeld.

2. De vrijstelling van belasting, bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel a, van de wet, is slechts van toepassing voor goederen ingedeeld in de hoofdstukken 4, 7 tot en met 11, 15, 17 en 19 van het geharmoniseerde systeem, genoemd in artikel 3.1, tweede lid, onderdeel a, van de Douane- en Accijnswet BES.

3. De vrijstelling van belasting voor de diensten door artsen en andere medische beroepsbeoefenaren, bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel c, van de wet, is alleen van toepassing als die medische beroepsbeoefenaren voor de uitoefening van hun beroep als zodanig bevoegd en gediplomeerd zijn.

4. Voor de toepassing van de vrijstelling, bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel f, van de wet, wordt onder niet-commercieel onderwijs verstaan: van overheidswege bekostigd en georganiseerd onderwijs en door niet-winstbeogende ondernemers verstrekt algemeen vormend onderwijs, beroepsopleidingen, alsmede aan personen jonger dan 21 jaar verstrekt onderwijs in muziek, dans, drama en beeldende vorming.

5. Onder onderwijs als bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel f, van de wet wordt mede begrepen bijlessen, tentamen- of examentrainingen, en het afnemen van examens in het kader van het onderwijs, bedoeld in het vijfde lid, alsmede met dat onderwijs nauw samenhangende leveringen en diensten.

6. Als producten als bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel i, van de wet worden aangewezen producten die zijn opgenomen in bijlage III.

7. De vrijstelling, bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel p, van de wet, wordt alleen toegepast na een schriftelijk verzoek van de in dat onderdeel genoemde personen aan de inspecteur, die aan de inwilliging van dat verzoek voorwaarden en beperkingen kan stellen die overeenkomen met de bepalingen van Hoofdstuk 9 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994.

8. De vrijstelling, bedoeld in artikel 6.11, eerste lid, onderdeel y, van de wet, wordt alleen toegepast op schriftelijk verzoek aan de inspecteur door de ondernemer die de vrijstelling op een prestatie of op een deel van die prestatie wil toepassen en die bij zijn verzoek schriftelijke bescheiden overlegt waaruit blijkt dat het een prestatie of een deel daarvan betreft voor projecten die voor rekening komen van de in genoemd artikel van de wet bedoelde donoren. De inspecteur beslist op het verzoek om toepassing van de vrijstelling bij voor bezwaar vatbare beslissing

Aangewezen vrijgestelde diensten

Art. 6.8 Als diensten die van de belasting zijn vrijgesteld worden aangewezen diensten als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel a, van de wet, indien ter zake van het verrichten van die diensten overdrachtsbelasting verschuldigd is.

§ 4 Wijze van heffing

Overdracht van rechten op onroerende zaken

Art. 6.9 1. Als gevallen als bedoeld in artikel 6.12, vierde lid, van de wet worden aangewezen de gevallen waarin diensten, andere dan de in artikel 6.8 bedoelde diensten, worden verricht bestaande uit de overdracht van rechten op onroerende zaken, van zakelijke rechten die aan de rechthebbende de bevoegdheid verschaffen om een onroerende zaak te gebruiken en van deelbewijzen en aandelen waarvan het bezit rechs of in feite recht geven op eigendom of het genot van een onroerende zaak of een deel daarvan, alsmede van andere dergelijke diensten ter zake van de overdracht van rechten op onroerende zaken.

2. De in het eerste lid aangewezen gevallen worden mede aangewezen als gevallen als bedoeld in artikel 8.63, tweede lid, van de wet, tenzij de ondernemer die de in het eerste lid aangewezen diensten verricht van het verrichten van zijn dienst en van de door hem daarvoor ontvangen vergoeding, uiterlijk op de laatste dag van de maand volgend op de maand waarin de dienst is verricht, afzonderlijk opgave heeft gedaan bij de inspecteur.

Art. 6.10 Gereserveerd

§ 5 Heffing ter zake van invoer

Art. 6.11 1. Het verzoek, bedoeld in artikel 6.20, eerste lid, onderdeel a, van de wet, wordt ingewilligd indien de producent:

Voorwaarden
vrijstelling bij
invoer

- a. een bewijs van inschrijving heeft overgelegd van de Kamer van Koophandel en Nijverheid;
- b. een door hem ondertekende verklaring heeft overgelegd waarin hij aangeeft dat de met vrijstelling in te voeren goederen uitsluitend in het kader van zijn onderneming te gebruiken grond- en hulpstoffen en halffabricaten betreffen;
- c. een bedrijfsadministratie voert waarin de volgens de inspecteur benodigde gegevens overzichtelijk zijn opgenomen; en
- d. bij de invoer facturen, vracht- en ladingspapieren en dergelijke bescheiden overlegt, waaruit blijkt dat de grond- en hulpstoffen en halffabricaten voor hem zijn bestemd en onder de vrijstellingsregeling vallen.

2. De producent is verplicht op de bescheiden, bedoeld in onderdeel d van het eerste lid, de datum en het nummer te vermelden van de beschikking van de inspecteur waarbij hij voor de toepassing van de vrijstelling is aangewezen.

3. Van de met de in artikel 6.20, eerste lid, onderdeel a, van de wet, bedoelde vrijstelling ingevoerde goederen moet de producent:

- a. apart aantekening houden;
- b. de invoerbewijzen, waaruit de toepassing van de vrijstelling blijkt op overzichtelijk wijze bij de boekhouding bewaren; en
- c. op verzoek van de inspecteur de invoerbewijzen ter inzage geven.

4. Indien bij de invoer van grond- en hulpstoffen en halffabricaten door een voor de toepassing van de in het tweede lid bedoelde vrijstelling aangewezen producent twijfel bestaat over de aanwending van die goederen door de producent in het kader van zijn onderneming, kan de vrijstelling voor de invoer van die goederen worden geweigerd.

5. De vrijstelling is nog niet definitief verleend zolang en voor zover de goederen nog niet zijn aangewend voor belaste verkopen. De initiële vrijstelling wordt omgezet in verschuldigde belasting ter zake van invoer voor zover de goederen niet binnen vijf jaar na de invoer zijn aangewend voor belaste verkopen. Dit geldt eveneens voor zover de goederen anders worden aangewend dan voor de vrijstelling is vereist. Alsdan is de belasting verschuldigd op het moment van die andere aanwending, of, indien dat moment niet kan worden aangeduid, op het moment waarop de vrijstelling van toepassing werd.

6. De aanwijzing, bedoeld in artikel 6.20 van de wet, kan door de inspecteur worden ingetrokken indien de producent op grond van artikel 6.22 van de wet wordt ontheven van het voldoen van belasting, de ondernemer ophoudt producent te zijn, niet aan zijn aangifte- en boekhoudverplichtingen voldoet of niet voldoet aan de ingevolge het eerste en tweede lid geldende voorwaarden.

7. De invoer van eerste levensbehoeften, bedoeld in artikel 6.20, eerste lid, onderdeel c, van de wet, is vrijgesteld van belasting, voor zover deze goederen zijn te rangschikken onder de goederen, bedoeld in artikel 6.7, tweede lid, en indien voor het overige is voldaan aan de daarvoor in de douanewetgeving ter zake van de invoer van goederen, bedoeld in artikel 1.1, onderdeel s, van die wetgeving, opgenomen bepalingen.

8. Vrijgesteld van de belasting ter zake van invoer zijn geneesmiddelen en medische kunst- en hulpmiddelen waarvan de levering op grond van artikel 6.11, eerste lid, onderdelen d en e, van de wet, is vrijgesteld van belasting.

Art. 6.12 Het verzoek om teruggaaf van belasting als bedoeld in artikel 6.21, tweede lid, van de wet geschiedt bij een schriftelijk bij de inspecteur in te dienen verzoek als bedoeld in artikel 3. 145, eerste lid, van de Douane- en Accijnswet BES. De bepalingen van dat artikel 3. 145 zijn daarbij van overeenkomstige toepassing.

Schriftelijk
verzoek om
teruggaaf

§ 6 Bijzondere bepalingen

Art. 6.13 1. Voor de toepassing van artikel 6.22 van de wet:

Kleine onderne-
mersregeling

- a. blijft buiten beschouwing omzet behaald met leveringen van goederen, andere dan bedoeld in artikel 6.2, onderdeel a, van de wet;
- b. is de ontheffing van het voldoen van belasting niet van toepassing op de belasting die ingevolge artikel 6.12, tweede en vierde lid, van de wet bij het afnemen van een levering of een dienst wordt geheven van degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend;

c. wordt onder omzet als bedoeld in het eerste, vijfde en zevende lid van dat artikel mede begrepen omzet behaald met het leveren van goederen en diensten ter zake waarvan ingevolge artikel 6.12, vierde lid, van de wet belasting wordt geheven van degene aan wie de levering wordt verricht of de dienst wordt verleend.

2. De ondernemer die op grond van artikel 6.22 van de wet is ontheven van het voldoen van belasting, en die zijn omzet aangeeft op een hem door de inspecteur voor een tijdvak van een kalenderjaar uitgereikte aangifte in de zin van artikel 6.15 van de wet, is voor dat tijdvak ontheven van de hem bij artikel 6.22, vierde lid, van de wet, opgelegde verplichting. Een verzuim van de ondernemer tot het bij de inspecteur indienen van die uitgereikte aangifte wordt gelijkgesteld aan het verzuim tot het doen van een opgave.

Ontheffing
boekhoud-
verplichting

Art. 6.14 1. Ontheffing van de verplichtingen bedoeld in artikel 6.25, eerste lid, van de wet wordt op schriftelijk verzoek verleend, indien aannemelijk is dat de ondernemer, een andere dan een producent, bij toepassing van artikel 6.22, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, van de wet geen belasting hoeft te voldoen en dat hij ter zake van de door hem verrichte diensten per kalenderjaar een omzet exclusief belasting zal behalen van USD 10. 000 of minder.

2. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking. De ontheffing gaat in bij het begin van het jaar, volgend op dat waarin het verzoek is gedaan.

3. De ondernemer die de in het eerste lid bedoelde ontheffing heeft verkregen, kan volstaan met het ordelijk bewaren van de in het kader van zijn dienstverlening aan hem uitgereikte facturen, en van afschriften van door hem uitgereikte facturen, en van dergelijke stukken, alsmede van zijn eigen aantekeningen en bankafschriften en dergelijke met betrekking tot de door hem ontvangen vergoedingen. Indien aan hem een levering of een dienst wordt verricht, waarvoor hij ingevolge artikel 6.12, tweede en vierde lid, van de wet belasting verschuldigd is, is hij verplicht dit zodanig te administreren dat die door hem verschuldigde belasting kan worden vastgesteld.

4. De ontheffing vervalt:

a. bij schriftelijke opzegging door de ondernemer;

b. zodra de ondernemer weet of redelijkerwijs moet vermoeden, dat hij niet langer voldoet aan de voor de ontheffing gestelde eisen;

c. bij niet-voldoening aan het derde lid.

5. Na het vervallen van de ontheffing door opzegging kan een hernieuwd verzoek eerst na vijf jaar worden ingewilligd.

Regelmatige
boekhouding
vereist

Art. 6.15 1. De ondernemer is verplicht het in artikel 6.25, eerste lid, onderdeel a, van de wet bedoelde houden van aantekening regelmatig te verrichten en, voor zover van toepassing, alle documenten ter zake van de invoer en uitvoer van goederen in zijn administratie te bewaren.

2. Lichamen als bedoeld in artikel 6.25, derde lid, van de wet, waarvan op grond van artikel 6.12, tweede lid, van de wet, belasting wordt geheven, zijn, als zij in dat tweede lid bedoelde prestaties afnemen, ter zake van die prestaties gehouden te voldoen aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 6.25, eerste lid, van de wet.

3. Een ondernemer aan wie een levering of dienst wordt verricht waarvoor hij ingevolge artikel 6.12, tweede lid of vierde lid, van de wet, belasting verschuldigd is, is, onverminderd de verplichtingen, bedoeld in artikel 6.25, eerste lid, van de wet, tevens gehouden aan de verplichting zijn boekhouding zo in te richten dat de door hem ter zake van die levering of dienst verschuldigde belasting op overeenkomstige wijze als bedoeld in artikel 6.25, eerste lid, onderdeel c, van de wet, kan worden vastgesteld.

Art. 6.16 (Vervallen)

Overgangs-
regeling

Art. 6.17.⁶ Ter zake van de overgang van de tot 1 januari 2011 op de BES eilanden geheven omzetbelasting en belasting op de bedrijfsomzetten naar de heffing van algemene bestedingsbelasting is artikel 6.27 van de Belastingwet BES van overeenkomstige toepassing.

6. Het bepaalde inzake het voormelde artikel 6.17 van de Uitvoeringsregeling Belastingwet BES blijft buiten toepassing indien degene die op grond van een vóór de inwerkingtreding van de wetgeving inzake algemene bestedingsbelasting gesloten overeenkomst verplicht is of was goederen te leveren of een dienst te verlenen, met degene aan wie hij de goederen moet of moest leveren of de dienst moet of moest verlenen vóór de datum waarop deze regeling in de Staatscourant is geplaatst een overeenkomst heeft gesloten waarbij is afgeweken van het bepaalde in voormeld artikel 6.17.

Hoofdstuk 7 Overdrachtsbelastingen (Hoofdstuk VII van de wet)

Art. 7.1. De vrijstelling van belasting, bedoeld in artikel 7.4, eerste lid, onderdeel g, van de wet, is alleen van toepassing voor zover ter zake van de levering van de in dat onderdeel genoemde onroerende zaken algemene bestedingsbelasting verschuldigd is.

Vrijstelling

Hoofdstuk 8 Formeel belastingrecht en invordering van BES belastingen (Hoofdstuk VIII van de wet)

§ 1 Uitnodiging tot het doen van aangifte

Art. 8.1 Het uitnodigen tot het doen van aangifte geschiedt door het uitreiken of toezenden van een aangiftebrief waaruit blijkt de wijze van het doen van aangifte, een omschrijving van de gevraagde gegevens of bescheiden en de termijn waarbinnen aangifte moet worden gedaan.

Uitnodiging
doen van
aangifte

§ 2 Het doen van aangifte

Art. 8.2 1. Aangifte wordt gedaan door het op de in de aangiftebrief, bedoeld in artikel 8.1, aangegeven wijze, inleveren of toezenden van de gevraagde gegevens of bescheiden.

Wijze van
aangifte

2. Aangifte voor de inkomstenbelasting kan door een binnenlandse belastingplichtige langs elektronische weg worden gedaan.

3. Aangifte door een administratieplichtige als bedoeld in artikel 8.86, eerste lid, van de wet kan ook langs elektronische weg gedaan worden indien het betreft:

a. de algemene bestedingsbelasting: ingeval de administratieplichtige of diens fiscale vertegenwoordiger, bedoeld in hoofdstuk VI van de wet, op de BES eilanden woont of is gevestigd;

b. de loonbelasting.

Aangifte
overdrachts-
belasting

Art. 8.3 1. Met betrekking tot de overdrachtsbelasting ter zake van een verkrijging waarvan een notariële akte is opgemaakt, wordt aangifte gedaan door het aanbieden van die akte ter registratie. Het verschuldigde bedrag aan overdrachtsbelasting wordt vermeld in een aan de voet van de akte gestelde, door de verkrijger of namens deze door de notaris ondertekende verklaring. In die verklaring wordt tevens vermeld of in verband met de verkrijging van de onroerende zaak of zaken tevens een of meer roerende zaken zijn verkregen. Indien dat het geval is, wordt in de verklaring voorts vermeld welke roerende zaak of zaken het betreft, voor welk bedrag deze werd of werden verkregen en of dat bedrag is begrepen in de in de akte vermelde tegenprestatie voor de onroerende zaak of zaken. Voor zover overigens in de akte niet alle gegevens voorkomen waarvan kennisneming van belang kan zijn voor de heffing van de overdrachtsbelasting, worden deze eveneens opgenomen in de verklaring.

2. Voor zover de gegevens, bedoeld in de vierde volzin van het eerste lid, zijn opgenomen in het lichaam van de akte of in een aan de akte gehechte en door de verkrijger ondertekende bijlage, kan in de verklaring worden volstaan met een verwijzing naar die gegevens. 3. De aangifte, bedoeld in het eerste lid, kan worden gedaan door een afschrift van de aldaar bedoelde akte, vergezeld van het daartoe door de Belastingdienst beschikbaar gestelde voorblad, langs elektronische weg ter registratie aan te bieden. Dit voorblad treedt dan in de plaats van de in het eerste lid bedoelde verklaring.

Art. 8.4 Van de verplichting de in de uitnodiging tot het doen van aangifte gevraagde gegevens en bescheiden en andere gegevensdragers of de inhoud daarvan in te leveren of toe te zenden, kan de inspecteur ontheffing verlenen ingeval degene die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, op een binnen de door de inspecteur ingevolge artikel 8.6 van de wet gestelde termijn ingediend verzoek opnieuw is uitgenodigd tot het doen van aangifte.

Ontheffing

§ 2a Beschikking vermindering loonbelasting

Art. 8.4a 1. Indien het bedrag van de aan de werknemer, bedoeld in artikel 2 van de Wet loonbelasting BES, op te leggen aanslag inkomstenbelasting zonder toepassing van dit artikel vermoedelijk meer dan een vierde of meer dan USD 560 lager zal zijn dan de van hem over het betreffende jaar in te houden loonbelasting, kan de werknemer bij de inspecteur verzoeken om een voor bezwaar vatbare beschikking vermindering loonbelasting.

Beschikking
vermindering
loonbelasting

2. Binnen dertig dagen na de ontvangst van het verzoek, bedoeld in het eerste lid, beslist de inspecteur bij beschikking. De inspecteur deelt zijn beslissing schriftelijk mee aan de werknemer.

3. In de beschikking wordt een bedrag per loontijdvak genoemd, waarmee de

inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4 van de Wet loonbelasting BES, vanaf het moment dat hij van de werknemer de originele beschikking heeft ontvangen, rekening moet houden bij het bepalen van het per loontijdvak in te houden bedrag aan loonbelasting.

4. De beschikking, bedoeld in het tweede lid, vervalt ingeval de inhoudingsplichtige, bedoeld in het derde lid, niet langer degene is tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat.

5. Indien de artikelen 12a of 12c van de Wet loonbelasting BES en artikel 24c van de Wet inkomstenbelasting BES toepassing vinden, zijn de vorige leden van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het gezamenlijke bedrag van de belasting, de premies voor de algemene ouderdomsverzekering BES en de algemene weduwen- en wezenverzekering BES en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES.

§ 3 Voorlopige aanslag

Voorlopige
aanslag

Art. 8.5 1. De inspecteur legt een voorlopige aanslag op, indien het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld, na verrekening van voorheffingen en reeds opgelegde voorlopige aanslagen, zulks naar zijn mening rechtvaardigt.

2. De bepaling van het bedrag waarop een voorlopige aanslag die wordt vastgesteld in het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, dan wel na het tijdvak waarin de belastingschuld is ontstaan, kan voor de inkomstenbelasting geschieden op grond van de gegevens die hebben gediend ter vaststelling van de meest recente belastingaanslag over het meest recente kalenderjaar.

Mededeling
aan inspecteur
ivm. opleggen
voorlopige
aanslag

Art. 8.6 Indien een voorlopige aanslag inkomstenbelasting is of zal worden vastgesteld en een relevante wijziging optreedt in de omstandigheden die van belang zijn voor de opgelegde of op te leggen voorlopige aanslag, doet de belastingplichtige daarvan zo spoedig mogelijk op de door de inspecteur aangegeven wijze mededeling aan de inspecteur.

§ 4 Tijdvak

Tijdvak ABB

Art. 8.7 Het tijdvak waarover de algemene bestedingsbelasting moet worden betaald, is de kalendermaand. De inspecteur kan, al dan niet op verzoek, toestaan dat het tijdvak waarover de algemene bestedingsbelasting moet worden betaald het kalenderkwartaal is.

Tijdvak
loonbelasting

Art. 8.8 1. Het tijdvak waarover de loonbelasting moet worden betaald is een kalenderkwartaal.

2. In afwijking van het eerste lid, is het tijdvak waarover de loonbelasting moet worden betaald ter zake van het loon van een werknemer die als huispersoneel werkzaam is: een half kalenderjaar. Onder huispersoneel wordt verstaan: de werknemer die ten behoeve van de natuurlijke persoon tot wie hij in dienstbetrekking staat, uitsluitend of nagenoeg uitsluitend huiselijke of persoonlijke diensten in diens huishouding verricht.

3. In afwijking van het eerste lid, is het tijdvak waarover de loonbelasting moet worden betaald ter zake van het loon van een buitenlandse artiest of topsporter: een kalendermaand.

4. Ten aanzien van de inhoudingsplichtige die op enig tijdstip in een tijdvak, anders dan tijdelijk, ophoudt inhoudingsplichtige te zijn, wordt het tijdvak waarover de loonbelasting ingevolge het eerste of tweede lid moet worden betaald, vervangen door het op dat tijdstip verstreken gedeelte van dat tijdvak.

5. In afwijking van het eerste lid kan de inspecteur bepalen dat het tijdvak waarover de loonbelasting moet worden betaald een kalendermaand is ten aanzien van:

a. een inhoudingsplichtige die per kwartaal meer dan USD 30 000 aan loonbelasting moet betalen; b. een inhoudingsplichtige die over enig tijdvak de loonbelasting niet tijdig heeft betaald;

c. een inhoudingsplichtige die hierom verzoekt.

Ontheffing
geheimhou-
dingsplicht

Art. 8.8a 1. Het tijdvak waarover de kansspelbelasting die wordt geheven van de belastingplichtige, bedoeld in artikel 7a.1, onderdeel a, van de wet, moet worden betaald, is de kalendermaand.

2. Ten aanzien van de belastingplichtige met een boekjaar van twaalf maanden dat niet samenvalt met het kalenderjaar, treden de boekjaar maanden in de plaats van de kalender maanden.

3. In bijzondere gevallen kan de inspecteur een ander tijdvak dan de kalendermaand aanwijzen als tijdvak waarover de van de belastingplichtige, bedoeld in het eerste lid, geheven kansspelbelasting moet worden betaald.

4. Ten aanzien van de belastingplichtige, bedoeld in het eerste lid, die op enig tijdstip, anders

dan tijdelijk, ophoudt belastingplichtige te zijn, wordt het tijdvak waarover de kansspelbelasting ingevolge het eerste lid moet worden betaald vervangen door het op dat tijdstip verstreken gedeelte van dat tijdvak.

§ 5 Geheimhouding

Art. 8.9 1. De geheimhoudingsplicht, bedoeld in artikel 8.21 van de wet, geldt niet voor verstrekking aan de hierna genoemde bestuursorganen voor zover het betreft de hierna genoemde gegevens ten behoeve van de hierna genoemde publiekrechtelijke taak:

Ontheffing
geheimhou-
dingsplicht

a. de Minister van Financiën: gegevens die worden gebruikt door de Auditdienst Rijk ten behoeve van controles en onderzoeken als bedoeld in hoofdstuk VI van de Comptabiliteitswet 2001, of ten behoeve van door de Belastingdienst aan de Auditdienst van het Rijk opgedragen werkzaamheden;

b. de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties:

1°. gegevens ten behoeve van de aan de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst opgedragen taken;

2°. gegevens over het inkomen van voormalige ambtenaren over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van de ontslaguitkeringsregelingen in het kader van het Wachtgeldbesluit overheidsdienaren BES;

3°. gegevens over het inkomen van gewezen en gepensioneerd politieke gezagdragers over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van de uitkeringsregelingen op basis van het Pensioenbesluit politieke gezagdragers BES;

4°. gegevens over het inkomen van voormalige Rijksvertegenwoordigers over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van de wachtgeldregelingen op basis van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers;

5°. gegevens inzake bestuurlijke boeten als bedoeld in hoofdstuk VIII, titel 4, van de Belastingwet BES die zijn opgelegd dan wel hadden kunnen worden opgelegd indien de termijn om deze op te leggen niet was verlopen, met betrekking tot kandidaten voor de functie van Rijksvertegenwoordiger of waarnemend Rijksvertegenwoordiger van Bonaire, Sint Eustatius en Saba of gezaghebber van Bonaire, Sint Eustatius of Saba ten behoeve van de oordeelsvorming door de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties ter zake van de voordracht van een kandidaat voor één van de hiervoor genoemde functies.

c. de Minister van Defensie:

1°. gegevens over het inkomen van voormalige militairen over een bepaalde periode ten behoeve van de uitvoering van ontslaguitkeringsregelingen;

2°. gegevens ten behoeve van de aan de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst opgedragen taken;

d. de Minister van Veiligheid en Justitie:

1°. gegevens over mogelijke ongebruikelijke transacties ten behoeve van de uitvoering en de handhaving van de Wet melding ongebruikelijke transacties BES door de Financial Intelligence Unit Nederland;

2°. gegevens die van belang kunnen zijn bij het uitwisselen van rechtshulpverzoeken in het kader van de aanpak van grensoverschrijdende, zware criminaliteit door het Korps landelijke politiediensten/Dienst IPOL;

3°. gegevens die worden gebruikt voor de uitvoering van de Rijkswet politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba door de rijksrecherche;

4°. gegevens die worden gebruikt door de Rijksdienst Caribisch Nederland voor de uitvoering van de Wet kosteloze rechtskundige bijstand BES;

e. de voorzitter van het managementteam van de FIOD: gegevens die worden gebruikt in het kader van de aan dit organisatieonderdeel op grond van artikel 184, eerste lid, onderdeel c, van het Wetboek van Strafvordering BES toegewezen niet-fiscale opsporingstaken;

f. de openbare lichamen BES:

1°. inkomen uit onderneming en arbeid in de zin van de Wet inkomstenbelasting BES, over een bepaalde periode, en identificerende gegevens van een eventuele inhoudingsplichtige in de zin van de Wet loonbelasting BES, van ambtenaren of voormalige ambtenaren ten behoeve van de vaststelling van en controle op betalingen van werkloosheidsuitkeringen op grond van de verordeningen zoals vastgesteld door de eilandsraden;

2°. gegevens die nodig zijn voor de inning van eilandbelastingen;

3°. de naam, het adres en de woonplaats van erfgenamen, ten behoeve van het innen van openstaande eilandbelastingen van de overledene;

g. de officier van justitie:

1°. gegevens die van belang kunnen zijn voor het instellen van vorderingen tot ontbinding van rechtspersonen;

2°. gegevens over het inkomen van degene tegen wie een strafrechtelijk financieel onderzoek is ingesteld als bedoeld in artikel 177a van het Wetboek van Strafvordering BES, ten behoeve van de uitvoering door de met het strafrechtelijk financieel onderzoek belaste opsporingsambtenaar;

3°. gegevens over strafbare feiten waarvoor eenieder op grond van artikel 199 van het Wetboek van Strafvordering BES bevoegd is aangifte te doen;

4°. gegevens over het inkomen van degene tegen wie een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld, ten behoeve van een ontnemingsvordering als bedoeld in artikel 38e van het Wetboek van Strafrecht BES;

5°. gegevens die van belang zijn voor de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen op grond van artikel 605 van het Wetboek van Strafvordering BES;

h. de Nederlandsche Bank N. V. en de Stichting Autoriteit Financiële Markten: gegevens en inlichtingen die van belang kunnen zijn voor het verkrijgen van inzicht in de voornemens, handelingen en antecedenten, bedoeld in de Regeling integriteit financiële markten BES, ter onderzoek of voldaan is aan de eisen of voorwaarden, bedoeld in:

1°. artikel 4, eerste lid, onderdelen e, f en l, artikel 9, eerste lid, onderdeel a, juncto artikel 4, eerste lid, onderdelen e en f, en artikel 46, tweede lid, van de Wet toezicht bank- en kredietwezen 1994 BES;

2°. artikel 17, tweede lid, artikel 55, onderdeel c, juncto artikel 17, tweede lid, en artikel 81, tweede lid, van de Wet toezicht verzekeringsbedrijf BES;

3°. artikel 3, tweede lid, onderdeel a, artikel 5, eerste lid, onderdeel f, artikel 8, tweede lid, en artikel 11, eerste lid, van de Wet toezicht trustwezen BES;

4°. het verkrijgen van inzicht in de voornemens, handelingen en antecedenten, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van het Besluit Pensioenwet BES, ter vaststelling van de betrouwbaarheid van een persoon als bedoeld in artikel 5a, vijfde lid, Pensioenwet BES;

5°. artikel 4, eerste lid, onderdeel a, artikel 11, onderdeel e, juncto artikel 4, eerste lid, onderdeel a, artikel 15, eerste lid, onderdeel a, en artikel 22, eerste lid, onderdeel a, juncto artikel 15, eerste lid, onderdeel a, van de Wet toezicht beleggingsinstellingen en administrateurs BES;

6°. artikel 6, eerste lid, onderdeel f, en artikel 7, tweede lid, onderdeel a, van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf BES;

i. de landelijk directeur van de Belastingdienst/Grote ondernemingen en de Stichting Autoriteit Financiële Markten: gegevens die van belang kunnen zijn bij de uitvoering en de handhaving van de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme BES.

2. De in het eerste lid bedoelde gegevens worden verstrekt op verzoek van het desbetreffende bestuursorgaan. De eerste volzin is niet van toepassing op de verstrekking van gegevens als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, onderdeel h, onder 3°, en, voor zover het gegevens betreft die worden verstrekt aan de landelijk directeur van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, onderdeel j.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder inkomen: het belastbare inkomen, bedoeld in artikel 24 van de Wet inkomstenbelasting BES.

§ 6 De invordering van BES belastingen

Titel 1 Algemene bepalingen uitstel van betaling en kwijtschelding van BES belastingen

Uitstel van betaling

Art. 8.10 1. Een verzoek om uitstel van betaling of om kwijtschelding wordt schriftelijk ingediend bij de ontvanger.

2. De ontvanger wijst een verzoek om uitstel van betaling of om kwijtschelding af indien de voor de beoordeling benodigde gegevens niet, onjuist of onvolledig dan wel niet op de door de ontvanger aangegeven wijze zijn verstrekt.

3. De ontvanger beslist op een verzoek om uitstel van betaling of om kwijtschelding bij voor bezwaar vatbare beschikking. Een besluit tot herziening of een besluit tot gehele of gedeeltelijke beëindiging van het op de voet van titel 2 verleende uitstel van betaling wordt eveneens door de ontvanger genomen bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Bekendmaking beschikking uitstel

Art. 8.11 De ontvanger maakt een ingevolge deze afdeling ten aanzien van een belastingschuldige genomen beschikking aan deze bekend door uitreiking of toezending van

een gedagtekende kennisgeving terzake.

Art. 8.12 1. Voor de toepassing van de titels 2 en 3 worden de rente en de bestuurlijke boeten die de belastingschuldige heeft belopen in verband met belastingen, gelijkgesteld met de belasting waarmee zij samenhangen.

Rente, boete
en belasting
gelijkgesteld

2. Voor de toepassing van titel 2 worden de kosten van vervolging die de belastingschuldige heeft belopen in verband met belastingen, gelijkgesteld met de belasting waarmee zij samenhangen.

Titel 2 Uitstel van betaling

Art. 8.13 1. De ontvanger kan uitstel van betaling verlenen wegens betalingsproblemen.

Verlenen van
uitstel

2. Het uitstel wordt voor ten hoogste twaalf maanden verleend, tenzij er sprake is van een cumulatie van belastingaanslagen. De termijn, bedoeld in de eerste volzin, vangt aan met ingang van de dag na die van dagtekening van de beschikking.

3. Uitstel van betaling wordt alleen verleend indien:

a. de betalingsproblemen het gevolg zijn van bijzondere omstandigheden die niet aan de belastingschuldige zijn te wijten, en

b. de belastingaanslag binnen afzienbare tijd kan worden betaald.

4. Gedurende het uitstel van betaling kan zekerheid worden verlangd.

5. Gedurende het uitstel van betaling kan verrekening op de voet van artikel 8.59 van de wet plaatsvinden. Verrekening heeft geen invloed op het door de belastingschuldige maandelijks te betalen bedrag.

Art. 8.14 1. De ontvanger kan uitstel van betaling verlenen gedurende de periode dat er een bezwaar of beroep aanhangig is inzake de belastingaanslag, voor zover die belastingaanslag bestreden wordt.

Uitstel tijdens
bezwaar of
beroep

2. Artikel 8.13, vierde lid, is van toepassing.

Art. 8.15 De ontvanger kan uitstel van betaling verlenen in verband met een binnen afzienbare tijd te verwachten door hem uit te betalen bedrag.

Uitstel ivm. te
verwachten
uitbetaling

Art. 8.16 1. Voor belastingaanslagen als genoemd in artikel 8.57, vierde lid, van de wet, kan de ontvanger uitstel van betaling verlenen, mits voldoende zekerheid is gesteld.

Uitstel indien
zekerheid is
gesteld

2. Het uitstel van betaling eindigt na ten hoogste tien jaren, te rekenen vanaf de laatste dag van het kalenderjaar waarin de belastingschuldige de BES eilanden metterwoon heeft verlaten.

3. Het uitstel van betaling wordt beëindigd ingeval:

a. de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden vervreemd in de zin van artikel 11, vijfde lid, onderdelen a tot en met f, van de Wet inkomstenbelasting BES, voor zover de betaling van inkomstenbelasting aan deze aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen kan worden toegerekend;

b. de vennootschap waarin de aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, welke aan het uitstel ten grondslag liggen, worden gehouden haar onderneming geheel of nagenoeg geheel heeft gestaakt en haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd;

c. geen onderneming is gedreven en de vennootschap haar reserves geheel of nagenoeg geheel heeft uitgekeerd, mits de uitkering van substantiële omvang is;

d. de ontvanger redelijkerwijs van oordeel is dat de verhaalbaarheid van de belastingschuld waarvoor uitstel van betaling is verleend in gevaar komt.

4. Ingeval zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, b of c, stelt de belastingschuldige de ontvanger hiervan onverwijld schriftelijk in kennis.

5. Artikel 8.18, onderdeel a, is niet van toepassing.

Art. 8.17 1. Gedurende de behandeling van het verzoek om uitstel van betaling neemt de ontvanger ten aanzien van de belastingaanslag waarvoor om uitstel van betaling is verzocht geen invorderingsmaatregelen. Indien voor een belastingaanslag uitstel van betaling is verleend, neemt de ontvanger ten aanzien van deze belastingaanslag evenmin invorderingsmaatregelen.

Geen invorde-
ringsmaatregel
zolang verzoek
uitstel loopt

2. Indien er aanwijzingen zijn dat de belangen van het Rijk kunnen worden geschaad, kan de ontvanger ondanks het verzoek om uitstel van betaling wel invorderingsmaatregelen nemen.

3. Gedurende het uitstel dienen lopende fiscale verplichtingen tijdig te worden nagekomen.

**Einde uitstel
van betaling**

Art. 8.18 Het uitstel van betaling wordt beëindigd:

- a. indien de belastingschuldige de BES eilanden verlaat om zich elders blijvend te vestigen;
- b. voor zover het gaat om zakelijke belastingschulden, ingeval de belastingschuldige zijn onderneming verkoopt;
- c. indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan waaronder het uitstel is verleend;
- d. indien de aanleiding tot uitstel van betaling is weggefallen;
- e. indien zich een situatie voordoet zoals omschreven in artikel 8.52 van de wet;
- f. indien aan de belastingschuldige surseance van betaling wordt verleend;
- g. indien de belastingschuldige failliet wordt verklaard, of
- h. indien de belastingschuldige overlijdt.

Titel 3 Kwijtschelding

Afdeling 1 Algemene bepalingen

Geen kwijtschelding

Art. 8.19 1. Geen kwijtschelding wordt verleend:

- a. voor zover het aan de belastingschuldige is toe te rekenen dat een belastingaanslag niet kan worden voldaan;
 - b. indien de belastingschuldige heeft nagelaten de vereiste aangifte in te dienen;
 - c. indien de belastingschuldige in surséance van betaling of in staat van faillissement verkeert, tenzij er een akkoord met alle schuldeisers is gesloten;
 - d. voor een voorlopige aanslag die nog niet is gevolgd door de aanslag; e. indien niet aan eventueel door de ontvanger gestelde voorwaarden is voldaan.
2. Voorts wordt geen kwijtschelding verleend voor zover het verzoek betrekking heeft op een belastingschuld waarvan aannemelijk is dat die schuld in de toekomst kan worden voldaan, zoals in geval van sterk wisselende inkomens, een verwachte verbetering van de financiële omstandigheden of een te verwachten door de ontvanger uit te betalen bedrag.

**Behandeling
verzoek om
kwijtschelding**

Art. 8.20 1. Gedurende de behandeling van het verzoek om kwijtschelding worden voor de belastingaanslag ten aanzien waarvan om kwijtschelding is verzocht geen conservatoire maatregelen genomen of voortgezet. Eveneens wordt gedurende die tijd voor die belastingaanslag de dwanginvordering niet aangevangen of voortgezet.

2. Indien de ontvanger aannemelijk maakt dat gegronde vrees bestaat dat toepassing van het eerste lid ertoe zal leiden dat goederen, waarop de belastingschuld waarvan kwijtschelding is verzocht kan worden verhaald, zullen worden verduisterd, kan hij ondanks het verzoek om kwijtschelding conservatoire en zo nodig executoriale maatregelen nemen.

Afdeling 2 Kwijtschelding van BES belastingen in de privésfeer

Kwijtschelding

Art. 8.21 Deze paragraaf heeft betrekking op kwijtschelding van belasting verschuldigd door natuurlijke personen die geen bedrijf en niet zelfstandig een beroep uitoefenen.

**Mogelijkheid
kwijtschelding
in privésfeer**

Art. 8.22 Kwijtschelding kan worden verleend voor:

- a. het gehele op de belastingaanslag openstaande bedrag indien geen vermogen en geen betalingscapaciteit aanwezig is; b. het openstaande bedrag van de belastingaanslag dat resteert nadat:
 - 1°. het aanwezige vermogen is aangewend ter voldoening van de belastingaanslag;
 - 2°. de betalingscapaciteit is aangewend.

**Kwijtschelding
ter
voorkoming
dubbele be-
lasting**

Art. 8.23 De ontvanger kan aan de belastingschuldige kwijtschelding van inkomstenbelasting verlenen tot een bedrag gelijk aan de in het nieuwe woonland van de belastingschuldige feitelijk geheven belasting voor voordelen uit vervreemding als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdelen e en f, van de Wet inkomstenbelasting BES, welke aan het uitstel verleend op grond van artikel 8.16 ten grondslag liggen, met dien verstande dat het bedrag aan kwijtschelding niet meer bedraagt dan het bedrag van de inkomstenbelasting waarvoor op grond van artikel 8.16 uitstel van betaling is verleend.

Afdeling 3 Kwijtschelding van BES belastingen in de zakelijke sfeer

Kwijtschelding

Art. 8.24 Deze paragraaf heeft betrekking op kwijtschelding van belasting verschuldigd door natuurlijke personen die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen.

Art. 8.25 1. Kwijtschelding wordt uitsluitend verleend indien dit geschiedt in het kader van een akkoord met alle schuldeisers en er geen redelijke mogelijkheid aanwezig is om een derde aansprakelijk te stellen.

Voorwaarden
toepassing
kwijtschelding
zakelijke sfeer

2. Geen kwijtschelding wordt verleend indien ook na totstandkoming van een akkoord, geen reële vooruitzichten zouden bestaan voor voortzetting van het bedrijf of beroep.

Afdeling 4 Ontslag van de verplichting tot betaling aansprakelijk gestelde

Art. 8.26 1. De ontvanger verleent op schriftelijk verzoek van de aansprakelijk gestelde ontslag van de verplichting tot betaling van BES belastingen op de voet van afdeling 3.

Ontslag
verplichting tot
betaling

2. Ontslag van de verplichting tot betaling van een belastingaanslag doet de belastingsschuld zelf niet teniet gaan. Het ontslag werkt uitsluitend ten aanzien van de aansprakelijk gestelde aan wie dat ontslag is verleend.

3. Een verzoek om ontslag van de verplichting tot betaling van een natuurlijk persoon die geen bedrijf en niet zelfstandig een beroep uitoefent wordt beoordeeld met overeenkomstige toepassing van afdeling 2.

4. Titel 1 is van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 5. Verplichtingen ten dienste van de belastingheffing en invordering

Art. 8.26a 1. Voor de toepassing van de in artikel 8.89a van de wet opgenomen factuurplicht kan:

Factuurplicht

a. vermelding van het door de Belastingdienst toegekende registratienummer van degene die de levering, de werkzaamheid of de dienst heeft verricht achterwege blijven indien het ter zake van die levering, werkzaamheid of dienst in rekening gebrachte bedrag lager is dan USD 5.000;

b. een vereenvoudigde factuur worden uitgereikt indien de factuur:

1°. betrekking heeft op het verrichten van een werkzaamheid of dienst, mits het bedrag van deze factuur lager is dan USD 200, met dien verstande dat ingeval ter zake van een samenstel van werkzaamheden of diensten meerdere (deel)facturen worden uitgereikt dit bedrag van toepassing is op het gezamenlijke bedrag van deze (deel)facturen; of

2°. uitsluitend betrekking heeft op de levering van goederen, mits het bedrag van deze factuur lager is dan USD 5.000.

2. Indien de factuur uitsluitend betrekking heeft op het leveren van goederen en de leverancier geen inwoner is van de BES eilanden, kan de vermelding van het registratienummer, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, achterwege blijven, mits deze leverancier – in plaats daarvan – zijn registratienummer van de Belastingdienst in het land van vestiging verstrekt.

3. De vereenvoudigde factuur, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dient doorlopend genummerd en gedagtekend te zijn en dient, in afwijking in zoverre van artikel 8.89a, eerste lid, van de wet, op duidelijke en overzichtelijke wijze te bevatten:

a. de datum waarop de levering, de werkzaamheid of de dienst is verricht;

b. een omschrijving van de aard en de hoeveelheid van de goederen, werkzaamheden of diensten die zijn geleverd of zijn verricht, alsmede het ter zake daarvan in rekening gebrachte bedrag; en

c. de identiteit van de administratieplichtige die de levering, de werkzaamheid of de dienst heeft verricht.

§ 7 Internationale bijstandsverlening

Art. 8.27 1. Ingeval een bevoegde autoriteit een verzoek doet tot de notificatie van stukken, beslist de Minister van Financiën zo spoedig mogelijk omtrent het aan het verzoek te verlenen gevolg.

Internationale
bijstand

2. Het verzoek tot notificatie van stukken vermeldt ten aanzien van de geadresseerde zowel diens naam en adres als het bij het verzoek gevoegde document, bedoeld in artikel 8.128 van de wet.

3. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van de redenen die zich verzetten tegen de bewilliging in het verzoek tot notificatie van stukken. In een verzoek tot notificatie van stukken wordt in ieder geval niet bewilligd indien het verzoek niet voldoet aan de vereisten, gesteld in het tweede lid.

4. Ingeval een verzoek tot notificatie van stukken voor bewilliging vatbaar is, brengt de Minister van Financiën de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, daarvan onverwijld op de

hoogte. Met het oog op het daaraan te verlenen gevolg draagt de Minister van Financiën zorg voor de uitvoering van het verzoek tot notificatie van stukken met toepassing van de wettelijke voorschriften betreffende de notificatie van een overeenkomstig BES document.

5. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van het gevolg van de uitvoering van het verzoek tot notificatie van stukken. In ieder geval wordt deze autoriteit in kennis gesteld van de datum waarop de notificatie van stukken heeft plaatsgevonden.

Gelijktijdig
onderzoek

Art. 8.28 1. Ingeval een bevoegde autoriteit een voorstel doet tot een gelijktijdig onderzoek, beslist de Minister van Financiën na het in het in artikel 8.130, eerste lid, van de wet bedoelde overleg zo spoedig mogelijk omtrent het aan het voorstel te verlenen gevolg.

2. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van de redenen die zich verzetten tegen de instemming met een voorstel tot gelijktijdig onderzoek.

3. Indien met een voorstel kan worden ingestemd, brengt de Minister van Financiën de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, daarvan onverwijld op de hoogte. Daarbij maakt de Minister van Financiën de functionaris bekend die op de BES eilanden belast is met de leiding en coördinatie van het gelijktijdige onderzoek.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Inwerking-
treding

Art. 9.1 1. Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop de wet in werking treedt.

2. Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling Belastingwet BES.

Bijlage I. Charitatieve of culturele instellingen, doelen voor de behartiging van het algemeen nut of een sociaal belang of organisaties van werkgevers of werknemers als bedoeld in artikel 4.2

Sportvereniging Vitesse, Kaya Neerlandia 66, Bonaire
Vereniging Asosashon Snip, Kaminda Tras Di Montana 1, Bonaire
We dare to care Foundation, Kaya Soeur Bartola 1, Bonaire
Begrafenissociëteit San Antonia de Padua, Kaya Rincon 97, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaya Playa Lechi 58, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaya Mulato 9, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaya Nikiboko Noord 4, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaya Sabana 11 en 31, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaya Lourdes 2, Bonaire
Stichting Scouting Bonaire, Kaminda Turistiko 40, Bonaire
Stichting Jeugdwerk Jong Bonaire, Kaya Hermandad 9, Bonaire
Stichting 60+ Flor di Orkidia, Kaya Casique 22, Bonaire
Fundashon Bon Kwido, Kaya Marya Carmen Hellmun-Boom 1, Bonaire
Stichting Donkeys Help, Kaya Ir. Randolph Statius van Eps 71, Bonaire
Fundashon Kuido I Bienestar di Grandinana Boneiru, Kaya Haldu 1, Bonaire
Fundashon Kuakit, Kaya Pocahonta 3, Bonaire
Fundashon Pa Kwido di Personanan Desabilita, Kaya Sonmontuno 11, Bonaire
Vereniging Bonaire Judo Bond, Kaya Orkidia 16, Bonaire
Bisdóm Willemstad, Kaya Vicentius F. Gomez 1, Bonaire
Foundation Early Childhood Care & Education Saba, The Bottom z/n, Saba
Saba Conservation Foundation, Lambert Hassel Road 36, Saba
Museum Harry L Johnson Foundation, Museum Street 28, Saba
Club house Catholic church, Van Tonningenweg z/n, Sint Eustatius
Kantoor van de Methodisten kerk, Black Harrylane, z/n Sint Eustatius
Afdeling Sint Eustatius van het Nederlandse Rode Kruis, Zeelandia nr. 27, Sint Eustatius
St. Eustatius social and welfare Foundation, Concordia z/n, Sint Eustatius
Chapelpiece health & recreational foundation, Chapelpiece z/n, Sint Eustatius
Foundation Catholic Education Statia, Van Tonningenweg z/n, Sint Eustatius
The Methodist Church St. Eustatius Circuit Foundation, Black Harrylane z/n, Sint Eustatius
St. Eustatius Sev. Day Adventist School, Weg naar Lynch 10, Sint Eustatius

Bijlage II. Producten als bedoeld in artikel 6.6, tweede lid:

1. Omvormers, optimizers en andere vermogenselektronica;
2. Transformatoren;
3. Batterijen;
4. Accu's.

Bijlage III. Producten als bedoeld in artikel 6.7, zesde lid:

1. Omvormers, optimizers en andere vermogenselektronica;
2. Transformatoren;
3. Batterijen;
4. Accu's;
5. Voorraadvaten.

Besluit bestuurlijke boeten BES

Besluit van 9 november 2015.

De Staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

Dit besluit betreft een wijziging van het besluit van 19 december 2010, nr. DGB2010/8055M, Stcrt. 2010, nr. 21193 (Besluit bestuurlijke boeten BES) in verband met de beleidsmatige invulling van de artikelen 8.24 en 8.24a Belastingwet BES (zie de artikelen 6a en 6b van dit besluit) en een nadere uitwerking van het beleid omtrent vrijwillige verbetering (artikel 8 van dit besluit).

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Algemene
bepalingen

Art. 1. In dit beleidsbesluit wordt onder 'boete' verstaan de sanctie die de inspecteur ingevolge Hoofdstuk VIII, titel 4, van de Belastingwet BES kan opleggen met betrekking tot belastingen als bedoeld in artikel 1.2 van genoemde wet overeenkomstig de in dit besluit vastgestelde regels.

Inspecteur is
gebonden

Art. 2. Bij het vaststellen van de boete wijkt de inspecteur niet af van de percentages en bedragen, die in dit beleidsbesluit zijn vermeld.

De boete kan worden verminderd wanneer sprake is van een wanverhouding tussen de ernst van het feit en de opgelegde boete, of wanneer de omstandigheden die hebben geleid tot het beboetbare feit buiten de directe invloedssfeer van belanghebbende liggen. De vermindering kan slechts worden verleend wanneer een bezwaarschrift, als bedoeld in artikel 8.92 van de Belastingwet BES tegen de boete is ingediend.

Hoofdstuk 2 Verzuimboeten

Verzuimboete
te laat aangeven
aanslagbelas-
ting

Art. 3. 1. Het niet of niet binnen de termijn doen van aangifte voor een belasting die bij wege van aanslag wordt geheven, wordt aangemerkt als een verzuim.

2. Ter zake van een aangifteverzuim legt de inspecteur een boete op van \$ 140.

3. Bij het niet of niet binnen de termijn doen van aangifte voor de aanslagbelastingen is alleen sprake van een verzuim, als belanghebbende de aangifte niet binnen een door de inspecteur gestelde termijn heeft gedaan en hij geen gevolg heeft gegeven aan een aanmaning van de inspecteur.

4. In afwijking van het tweede lid kan in uitzonderlijke gevallen een verzuimboete tot het wettelijk maximum worden opgelegd. Van een uitzonderlijk geval kan bijvoorbeeld sprake zijn als belanghebbende stelselmatig in verzuim is.

5. Een boete blijft achterwege indien door de werking van artikel 41B van de Wet inkomstenbelasting BES de aanslag op nihil of op een negatief bedrag wordt vastgesteld.

Verzuimboete
te laat aangeven
aangifte-
belasting

Art. 4. 1. Het niet of niet binnen de termijn doen van aangifte voor een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen wordt aangemerkt als een aangifteverzuim.

2. Ter zake van een dergelijk aangifteverzuim, legt de inspecteur in geval van een:

a. eerste verzuim geen boete op;

b. tweede of volgend verzuim binnen een periode van 24 maanden na het voorgaande verzuim een boete op van \$ 100.

3. In afwijking van het tweede lid kan in uitzonderlijke gevallen een verzuimboete tot het wettelijk maximum worden opgelegd. Van een uitzonderlijk geval kan bijvoorbeeld sprake zijn als belanghebbende stelselmatig in verzuim is.

Verzuimboete
te laat betalen
aanslag-
belasting

Art. 5. 1. Voor het opleggen van de boeten voor een betalingsverzuim wordt de hoogte van de verzuimboete gerelateerd aan de hoogte van de niet, gedeeltelijk niet of niet binnen de termijn betaalde belasting.

2. In geval van een betalingsverzuim legt de inspecteur een boete op van vijf procent van de niet, gedeeltelijk niet of niet binnen de termijn betaalde belasting tot het wettelijk maximum van artikel 8.23 van de Belastingwet BES. De boete wordt minimaal gesteld op \$ 100.

Verzuimboete
te laat betalen
aangiftebelas-
ting

Art. 6. In afwijking van artikel 5 wordt een verzuimboete opgelegd van vijftien procent van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting tot het wettelijk maximum van artikel 8.23 van de Belastingwet BES, indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig heeft betaald, omdat te weinig is aangegeven. De boete wordt minimaal gesteld op \$ 200.

Art. 6a. 1. Het niet, niet tijdig of niet volledig indienen van de opgave werknemers of de opgave niet-werknemers als bedoeld in artikel 8.87, tweede en derde lid van de Belastingwet BES, wordt aangemerkt als een opgaveverzuim.

Opgaveverzuim

2. Ter zake van een opgaveverzuim legt de inspecteur in geval van een eerste verzuim een verzuimboete op van tien procent van het wettelijk maximum van artikel 8.24 Belastingwet BES.

3. In afwijking van het vorige lid kan in gevallen waarin sprake is van een tweede of volgend verzuim een verzuimboete tot het wettelijk maximum van artikel 8.24 Belastingwet BES worden opgelegd.

Art. 6b. 1. Het niet of niet tijdig indienen van de jaarrekening als bedoeld in artikel 5.10, eerste en tweede lid van de Belastingwet BES, wordt aangemerkt als een jaarrekeningverzuim.

Jaarrekening-
verzuim

2. Ter zake van een jaarrekeningverzuim legt de inspecteur in geval van een eerste verzuim een verzuimboete op van tien procent van het wettelijk maximum van artikel 8.24a Belastingwet BES.

3. In afwijking van het vorige lid kan in gevallen waarin sprake is van een tweede of volgend verzuim een verzuimboete tot het wettelijk maximum van artikel 8.24a Belastingwet BES worden opgelegd.

Hoofdstuk 3 Vergrijpboeten

Art. 7. 1. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke bij wege van aanslag wordt geheven, de aanslag te laag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven legt de inspecteur een boete op van vijftientwintig procent van de in artikel 8.25, tweede lid, van de Belastingwet BES omschreven grondslag voor de boete in geval van grove schuld, dan wel vijftig procent in geval van opzet.

Vergrijpboete

2. Indien het aan opzet dan wel grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige te wijten is dat, met betrekking tot een belasting welke op aangifte moet worden voldaan of afgedragen niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, legt de inspecteur een boete op van vijftientwintig procent van de in artikel 8.26, tweede lid, van de Belastingwet BES omschreven grondslag voor de boete in geval van grove schuld dan wel vijftig procent in geval van opzet.

3. De inspecteur legt in geval er sprake is van opzet waarbij de ernst van de gedraging tot een hogere boete dan die in het eerste of tweede lid aanleiding geeft, een boete op van honderd procent. Hiertoe is in elk geval aanleiding indien sprake is van ernstige en verhoudingsgewijs omvangrijke fraude.

4. In geval van recidive wordt de vergrijpboete bij grove schuld verhoogd tot vijftig procent en de vergrijpboete bij opzet tot honderd procent. Van recidive is sprake indien aan de belastingplichtige, of de inhoudingsplichtige voor hetzelfde belastingmiddel in de periode van vijf jaren voorafgaand aan de door de inspecteur op te leggen vergrijpboete reeds eerder een vergrijpboete is opgelegd, een transactie is voldaan, dan wel strafoplegging heeft plaatsgevonden.

5. Indien op grond van een samenhangend complex van feiten over enig belastingjaar terzake van meerdere belastingmiddelen aanslagen met een vergrijpboete worden opgelegd die uiteindelijk drukken op één belastingplichtige of inhoudingsplichtige, wordt de hoogste boete gehandhaafd en worden de overige boeten elk verminderd tot de helft.

Hoofdstuk 4 Vrijwillige verbetering

Art. 8. 1. Dit artikel ziet op vrijwillige verbeteringen in de sfeer van de aangiftebelastingen.

Vrijwillige
verbetering

2. Voor de toepassing van dit artikel is het uitgangspunt dat de vrijwillige verbetering alsnog leidt tot een juiste en volledige betaling van de verschuldigde belasting. De werkingssfeer is beperkt tot die situaties waarin belastingplichtige of inhoudingsplichtige in eerste instantie de op aangifte te betalen belasting te laag heeft berekend, aangegeven en betaald en overeenkomstig een vrijwillige verbetering van de aangifte de te weinig betaalde belasting alsnog betaalt.

3. Van een vrijwillige verbetering is sprake als belastingplichtige of inhoudingsplichtige, vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur bekend is of zal worden met dat feit, uitdrukkelijk kenbaar maakt aan de inspecteur dat en tot welk bedrag (gedeeltelijk) niet is betaald.

4. Van uitdrukkelijk kenbaar maken is sprake als de belastingplichtige of inhoudingsplichtige een afzonderlijke opgave verstrekt die de inspecteur in staat stelt om zonder nader onderzoek een juiste belastingaanslag op te leggen. Het enkel vermelden van bijvoorbeeld een balansschuld ABB in de jaarstukken (al dan niet met toelichting) wordt niet aangemerkt als uitdrukkelijk kenbaar maken.

5. Van herstel uit eigen beweging van fouten (vrijwillige verbetering) is geen sprake, indien belastingplichtige of inhoudingsplichtige een boekenonderzoek is aangezegd of indien een branche- of fraudeonderzoek aan de gang is dan wel is aangekondigd en belanghebbende redelijkerwijs moet vermoeden dat de resultaten van een dergelijk onderzoek hem zullen kunnen raken.

6. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de gemaakte fouten uit eigen beweging herstelt (vrijwillige verbetering), legt de inspecteur een verzuimboete van tien procent van de grondslag van de boete.

7. In afwijking van het vorige lid legt de inspecteur in geval van een vrijwillige verbetering geen verzuimboete op indien het bedrag dat ingevolge de vrijwillige verbetering wordt betaald \$ 3.000 of minder bedraagt. Ook legt de inspecteur geen verzuimboete op als het belastingbedrag dat ingevolge de vrijwillige verbetering wordt betaald minder bedraagt dan tien procent van het belastingbedrag dat over het tijdvak/de tijdvakken waarop de vrijwillige verbetering(en) betrekking heeft/hebben, eerder per saldo is betaald dan wel terugontvangen.

8. De voorgaande leden 2 tot en met 7 zijn van overeenkomstige toepassing op vrijwillige verbeteringen in de sfeer van de aanslagbelastingen, met dien verstande dat de inspecteur in dergelijke gevallen de vergrijpboete matigt naar tien procent van de grondslag van de boete.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Citeertitel

Art. 9. Dit besluit wordt aangehaald als Besluit bestuurlijke boeten BES.

Intrekking oud besluit

Art. 10. Het besluit van 19 december 2010, nr. DGB2010/8055M, Stcrt. 2010, nr. 21193 (Besluit bestuurlijke boeten BES) wordt ingetrokken met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit.

Inwerking-treding

Art. 11. 1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst.

2. Dit besluit wordt in de Staatscourant gepubliceerd.

Besluit algemene bestedingsbelasting, vrijstelling bij invoer van drinkwater en kookgas

Besluit van 9 juli 2015.

De Staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

Dit besluit is een actualisering van het besluit van 4 april 2011, nr. BLKB 2011/600M. In aanvulling op de vrijstelling van algemene bestedingsbelasting ter zake van de invoer van drinkwater in de openbare lichamen Saba en Sint Eustatius bevat dit besluit een goedkeuring die de invoer van kookgas in de openbare lichamen Bonaire, Saba en Sint Eustatius vrijstelt van algemene bestedingsbelasting. Gelet op de artikelen 7.23 en 7.24 van de Belastingwet BES;

1. Aanleiding

In artikel 6.11 van de Belastingwet BES worden prestaties opgesomd die van de algemene bestedingsbelasting zijn vrijgesteld. Naast het verrichten van bepaalde diensten zijn leveringen van bepaalde goederen vrijgesteld. Het gaat daarbij ondermeer om eerste levensbehoeften zoals brood, graan, aardappelen en rijst. In artikel 6.20, eerste lid, onderdeel c, is ook een vrijstelling ter zake van de invoer van deze goederen opgenomen.

De Belastingwet BES bevat voorts een vrijstelling voor de levering van water, elektriciteit en gas. In artikel 6.11, eerste lid, onderdeel h, van de Belastingwet BES is de (binnenlandse) levering van water, elektriciteit en gas door waterleiding, elektriciteits- en gasbedrijven, vrijgesteld van algemene bestedingsbelasting.

Op dit moment beschikken alleen Bonaire en (voor een deel) Sint Eustatius, over een waterleidingnet dat voor huishoudelijk gebruik bestemd (drink)water levert. Voor de toepassing van deze bepaling is onder een waterleidingbedrijf daarom tevens te verstaan een bedrijf dat water aanmaakt ten behoeve van lokaal gebruik en lokale distributie, ook al wordt voor de levering van het water geen gebruik gemaakt van waterleidingen naar de lokale huishoudens.

Door het ontbreken van een waterleidingnet zijn de inwoners van Saba en deels Sint Eustatius voor hun voor consumptie geschikt water aangewezen op daarvoor in te voeren drinkwater. Gezien deze specifieke situatie is in het besluit van 4 april 2011, nr. BLKB 2011/600M, op grond van redelijke wetstoepassing goed gekeurd dat de invoer van drinkwater op Saba en Sint Eustatius is vrijgesteld van algemene bestedingsbelasting.

Door de afwezigheid van een gasbedrijf dat de levering van gas verzorgt zijn inwoners van de openbare lichamen ook aangewezen op de invoer van voor specifiek huishoudelijk gebruik bestemd gas (kookgas); gas voor gebruik door daartoe afgestelde en geschikte huishoudelijke kook- en verwarmingstoestellen. Noch Bonaire, Sint Eustatius of Saba beschikken over een eigen gasbedrijf waardoor de vrijstelling van algemene bestedingsbelasting voor levering van gas geen toepassing vindt. Thans wordt de distributie van dat ingevoerde specifieke kookgas naar de eilandelijke afnemers verzorgt door lokale, een nutsfunctie vervullende, energiedistributiebedrijven. Op grond van redelijke wetstoepassing keur ik goed dat ook de invoer door lokale energiedistributiebedrijven van dat kookgas op deze eilanden is vrijgesteld van algemene bestedingsbelasting.

2. Goedkeuring

Goedkeuring

Ik keur goed dat de invoer van drinkwater in tanks of in andere verpakkingen in de openbare lichamen Saba en Sint Eustatius is vrijgesteld van algemene bestedingsbelasting.

Voorts keur ik goed dat de invoer van voor specifiek huishoudelijk gebruik bestemd kookgas door lokale energiedistributiebedrijven in de openbare lichamen Bonaire, Saba en Sint Eustatius is vrijgesteld van algemene bestedingsbelasting.

Voor de duidelijkheid merk ik op dat bovengenoemde goedkeuring alleen geldt bij invoer van drinkwater en niet van toepassing is op de invoer, de productie en levering van goederen en diensten waarvan drinkwater een (hoofd)bestanddeel vormt, zoals limonades, vruchtensappen, sodawaters, waterijsjes, ijsblokjes en restaurantdiensten.

De goedkeuring voor de invoer van dat kookgas strekt zich niet uit naar de invoer van niet als zodanig te kwalificeren en te gebruiken gasproducten, zoals gasbusjes voor verbranders en dergelijke gasproducten die niet specifiek bedoeld zijn om als kookgas te gebruiken. De

vrijstelling geldt ook niet voor de invoer van gasflessen en andere bergingsmiddelen voor kookgas die, anders dan tijdelijk, bestemd zijn om blijvend op de eilanden te worden gebruikt.

3. Intrekking besluit

Het besluit van Besluit van 4 april 2011, nr. BLKB 2011/600M, Staatscourant 12 april 2011, nr. 6385 is ingetrokken met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit.

4. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst.

Dit besluit zal in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 9 juli 2015

De Staatssecretaris van Financiën,
namens deze,

Uitvoeringsregeling registratie akten BES

MR van 23 december 2010.

De Minister van Financiën,
Handelende in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties;
Gelet op de artikelen 7.23 en 7.24 van de Belastingwet BES;
Besluit:

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan de artikelen 7.23 en 7.24 van de Belastingwet BES.
2. Het bepaalde in de artikelen 1.3 en 7.1 van de Belastingwet BES is op deze regeling van toepassing.

Registratie

Art. 2. 1. Onder registratie wordt verstaan de ambtelijke inschrijving in een register van de gehele of van de zakelijke inhoud van akten.
2. De registratie is opgedragen aan de inspecteur.
3. De registratie van op de BES eilanden opgemaakte akten geschiedt op het oorspronkelijk stuk; die van buiten de BES eilanden opgemaakte akten, hetzij op het oorspronkelijke stuk, hetzij op een afschrift of uittreksel.
4. Op de akten, die zijn geregistreerd, stelt de Inspecteur ten bewijze daarvan een ondertekende verklaring, vermeldende het nummer en de dagtekening van de registratie; de dagtekening wordt voluit in letters gesteld, het jaartal kan in cijfers worden uitgedrukt.

Ambtelijke inschrijving door inspecteur

Art. 3. Onder akten worden niet alleen verstaan stukken, opgemaakt om tot bewijs te dienen, maar ook huiselijke papieren, brieven, kaarten, tekeningen en andere geschriften.

Definitie akten

Art. 4. De volgende akten, met uitzondering van de akten genoemd in artikel 5, moeten ter registratie worden aangeboden:

Verplicht aan te bieden

- de akten van notarissen;
- van de gerechtelijke akten alleen de vonnissen van omtrenting en die van toewijzing bij executie;
- de akten van gerechtsdeurwaarders; en
- alle onderhandse en alle buiten de BES eilanden opgemaakte bewijsschriften.

Art. 5. De volgende akten kunnen ter registratie worden aangeboden:

Mogelijkheid aanbidding

- testamenten, akten van inbewaarneming en teruggave van olographische testamenten, akten van superscriptie van geheime testamenten, alsmede de omslagen van olographische en geheime testamenten, wanneer het testament is herroepen of vervallen;
- de stukken in strafzaken;
- handelspapier;
- alle stukken in belastingzaken; en
- alle overige akten.

Art. 6. 1. Akten van notarissen, andere dan de onder het vijfde lid bedoelde, moeten binnen acht dagen na de dagtekening van de akte ter registratie worden aangeboden.

Termijn van aanbidding

- Vonnissen moeten binnen acht dagen na de dagtekening van het vonnis ter registratie worden aangeboden.
- Akten van gerechtsdeurwaarders moeten binnen vier dagen na de dagtekening van de akte ter registratie worden aangeboden.
- Buiten de BES eilanden opgemaakte akten, inzake overdrachten die aan overdrachtsbelasting zijn onderworpen, moeten binnen drie maanden na de dagtekening van de akte ter registratie worden aangeboden.
- Testamenten en de overige stukken als bedoeld in artikel 5, onderdeel a, moeten binnen dertig dagen na de dag waarop het overlijden of de verklaring van vermoedelijk overlijden van de beschikker, de notaris of de betrokken bewaarder van de stukken bekend is geworden ter registratie worden aangeboden. Deze termijn geldt alleen als de stukken op de BES eilanden zijn opgemaakt of in bewaring gegeven of als de testateur bij zijn overlijden zijn woonplaats op één van de BES eilanden had.
- Er geldt geen termijn voor de registratie van andere onderhandse of buiten de BES-

eilanden opgemaakte geschriften dan die genoemd in het vierde en vijfde lid. Voor zover deze geschriften aan registratie zijn onderworpen, mag daar, voordat zij zijn geregistreerd, geen gebruik als bedoeld in artikel 9 van worden gemaakt.

7. Andere akten worden geregistreerd, wanneer zij daartoe worden aangeboden.

8. Bij de voornoemde termijnen wordt de dag van de dagtekening van de akte of het vonnis, de dag van overlijden of van het bekend worden van het overlijden niet meegeteld.

Verplichting notarissen

Art. 7. 1. De notarissen, griffiers en deurwaarders zijn verplicht, binnen de voorgeschreven termijnen, de in artikel 4, onderdelen a en b, genoemde akten en vonnissen aan te bieden ten kantore van de inspecteur.

2. De verplichting tot aanbidding ten kantore van de inspecteur geldt ook voor de door notarissen in bewaring genomen olographische en geheime testamenten en de omslagen daarvan.

3. Overtreding van het bepaalde in het eerste en tweede lid wordt aangemerkt als een strafbaar feit dat wordt bestraft met een geldboete van USD 100 voor elke ingegane week verzuim.

4. Het niet tijdig aanbieden van de stukken, bedoeld in artikel 961 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek BES en van buiten de BES eilanden opgemaakte testamenten, wordt aangemerkt als een strafbaar feit dat wordt gestraft met een geldboete van USD 100.

5. De griffiers worden niet gestraft met een geldboete, wanneer de belanghebbenden in gebreke zijn gebleven om, overeenkomstig hoofdstuk 7 van de Belastingwet BES de verschuldigde belasting op aangifte te voldoen, mits de griffier binnen de termijn van registratie aan de inspecteur heeft aangeboden een op ongezegeld papier te stellen uittreksel van het vonnis, bevattende al hetgeen ter berekening van de bedoelde belastingen nodig is.

Aangifte niet toegestaan voor registratie

Art. 8. De griffiers is, behoudens het bepaalde in artikel 7, vierde lid, niet toegestaan grossen, afschriften of uittreksels uit te geven van de vonnissen, bedoeld in artikel 4, onderdeel b, voordat de minuut is geregistreerd.

Handelingen niet toegestaan voor registratie

Art. 9. 1. Het is aan alle ambtenaren verboden om krachtens of naar aanleiding van enig onderhands of buiten de BES-eilanden opgemaakt geschrift als bedoeld in artikel 4, onderdeel d:

- a. enige akte op te maken;
- b. in burgerlijke zaken vonnis te wijzen;
- c. een besluit te nemen;
- d. die geschriften in een akte, een vonnis in burgerlijke zaken of een besluit te vermelden;
- e. die geschriften aan hun akten vast te hechten, of
- f. daarop aantekeningen te legaliseren,

voordat het onderhandse of buiten de BES eilanden opgemaakte geschrift is geregistreerd.

2. In de akte, het vonnis of besluit worden de onderhandse of buiten de BES eilanden opgemaakte geschriften vermeld met aanduiding van het kantoor en de dagtekening van de registratie.

3. Het bepaalde bij het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van notarissen, mits deze de bedoelde geschriften tegelijk met hun akte ter registratie aanbieden.

Wel toegestaan zonder registratie

Art. 10. Het vorige artikel is niet van toepassing op:

- a. akten van inbewaarneming, superscriptie en teruggave van olographische of geheime testamenten, processenverbaal van aanbidding van die testamenten en van de testamenten, bedoeld bij artikel 961 van Boek 4 van het Burgerlijk Wetboek BES, welke akten en processenverbaal kunnen worden opgemaakt zonder voorafgaande registratie van de testamenten en de omslagen daarvan;
- b. boedelbeschrijvingen, verdelingen en processenverbaal van verzegeling en ontzegeling, waarin ongeregistreerde stukken kunnen worden aangehaald, die aanwezig zijn bevonden en beschreven of vermeld moeten worden;
- c. stukken opgemaakt ter regeling van betalingen aan of door het Rijk of de BES eilanden;
- d. volmachten waarvan enig gebruik als bedoeld in artikel 9 kan worden gemaakt zonder voorafgaande registratie; of
- e. akten van de Burgerlijke Stand, waarbij ongeregistreerd kunnen worden gebruikt de stukken, daarbij volgens het Burgerlijk Wetboek BES gevorderd.

Voorgeschreven administratie

Art. 11. 1. De notarissen, de griffiers en de deurwaarders zijn verplicht een kolomsgewijze ingericht repertorium te houden en zijn verplicht dag voor dag de minuten van alle akten te

hun overstaan verleden of door hen opgemaakt en van de vonnissen, met uitzondering van de akten en vonnissen in strafzaken, in te schrijven.

2. De notarissen zijn verplicht om op hun repertorium in te schrijven de afschriften en uittreksels van vertoonde stukken. De door hen in originali uit te geven akten, waarvan twee of meer gelijkluidende op hetzelfde ogenblik zijn verleden, zullen op het repertorium onder één nummer worden vermeld.

3. Elke inschrijving moet vermelden:

- het per jaar doorlopende volgnummer;
- de dagtekening van de akte of van het vonnis;
- de aard van de akte of van het vonnis;
- de namen en woonplaatsen van de partijen, met dien verstande, dat van meer personen slechts een of een van weerszijden behoeft te worden vermeld, onder bijvoeging van "en anderen";
- een beknopte, doch duidelijke aanduiding van de goederen, die het voorwerp van de rechtshandeling uitmaken; en
- de dagtekening van de registratie.

4. De bladen van de repertoria moeten, voordat enige inschrijving geschiedt, zijn genummerd en gekanttekend door het gerecht in eerste aanleg, dat bevoegd is in het openbare lichaam.

5. Het niet voldoen aan de verplichtingen van het eerste lid en elke verzuimde of dubbele inschrijving zijn strafbare feiten die worden bestraft met een geldboete van USD 100.

Art. 12. 1. De notarissen, griffiers en deurwaarders zijn verplicht binnen de eerste tien dagen van elk kalenderkwartaal aan de inspecteur hun repertorium ter visering aan te bieden.

Visering administratie door inspecteur

2. De inspecteur schrijft de aanbieding in het registratieregister; voor elke zodanige inschrijving wordt een vak gebruikt.

3. Het niet voldoen aan de verplichting van het eerste lid is een strafbaar feit dat wordt bestraft met een geldboete van USD 100 voor elke ingegane week verzuim.

De Registers

Art. 13. 1. De registratieregisters zijn op elk blad genummerd en verdeeld in vakken; zij worden ingericht naar het model, door Onze Minister te bepalen.

Bijhouden registers

2. Bij inwerkingtreding van deze regeling geldt als model het model dat van toepassing was onder de als wet van toepassing zijnde Registratieverordening 1908.

Art. 14. 1. Alle ter registratie aangeboden stukken worden, naarmate dat zij inkomen, onder een per jaar doorlopend volgnummer in het register ingeschreven. De inschrijving vangt aan met dit nummer en met de dagtekening van aanbieding. De dagtekening wordt, met uitzondering van het jaartal, voluit in letters geschreven.

Nummering registers

2. Elke inschrijving wordt door de inspecteur ondertekend. 3. Voor elke inschrijving worden één of meer vakken gebruikt. Een vak mag slechts voor één inschrijving worden gebezigd.

Art. 15. 1. Het is verboden om in de registers enig woord, letter of cijfer tussen-, bij- of over te schrijven, onleesbaar te maken of op enige andere wijze te doen verdwijnen.

Verbod tot wijziging of doorhaling registers

2. Alle bijvoegingen en veranderingen in een inschrijving geschieden aan het slot van de inschrijving en worden aldaar, evenals alle doorhalingen, door de inspecteur goedgekeurd en gewaarmerkt.

3. Doorhalingen geschieden zodanig, dat het doorgehaalde leesbaar blijft.

4. Elke doorhaling, bijvoeging of verandering in het register na de afgifte van het geregistreerde stuk is verboden.

Art. 16. 1. Dagelijks, onmiddellijk ná het sluitingsuur, wordt het register door de inspecteur afgesloten door een gedagtekende en ondertekende verklaring, waarvoor een vak wordt gebruikt, onmiddellijk volgende op de laatste inschrijving of, indien geen inschrijving op die dag heeft plaats gehad, op de laatste afsluiting. Daarbij worden de dag en de dagtekening, met uitzondering van het jaartal, voluit in letters geschreven.

Bijhouden register door inspecteur

2. De afsluitingen van zaterdagen, van zondagen en van krachtens de Arbeidswet 2000 BES met de zondag gelijkgestelde dagen geschiedt op de eerstvolgende werkdag, voordat met de registratie wordt aangevangen.

3. Indien een aangevangen registratie niet op de dag van aanbieding vóór het tijdstip van de afsluiting kan worden afgewerkt, wordt het register niettemin afgesloten en de registratie op de volgende en zonodig de verdere kantoordagen vervolgd met onderlinge verwijzing.

Sancties	Art. 17. Voor elke overtreding van de artikelen 14, 15, en 16, voor ieder opengebleven vak, voor elke dubbele registratie of dubbele afsluiting kan door de inspecteur een geldboete worden opgelegd van USD 50, ook al is het opengelaten vak aangevuld of onbruikbaar gemaakt.
Geheimhoudingsplicht	Art. 18. 1. De inspecteur geeft geen inzage van de registratieregisters, noch geeft daar uittreksels uit af anders dan aan partijen bij het geregistreerde stuk of hun rechtverkrijgenden, tenzij Onze Minister ontheffing verleent van de geheimhoudingsplicht. Een dergelijke autorisatie ontheft de inspecteur van de verplichting tot geheimhouding. 2. Een uittreksel uit het registratieregister is niet anders dan een volledig afschrift van een inschrijving in het register; het wordt door de inspecteur voor afschrift ondertekend, met vermelding van de dagtekening van afgifte en van naam en woonplaats van degene, aan wie het wordt uitgereikt.
Inzage in registers	Art. 19. 1. Alle personen, die in een openbare betrekking registers, akten of stukken houden of in bewaring hebben, zijn verplicht om daarvan, zonder verplaatsing, inzage te geven aan de inspecteur en aan door deze aan te wijzen ambtenaren en te gedogen, dat deze daarvan afschriften of uittreksels nemen. 2. Er wordt geen inzage verleend van akten van uiterste willen, zolang de beschikkingsdragers in leven zijn en van akten van inbewaargeving, superscriptie, herroeping en terugnemingsdragen van uiterste willen, gedurende het leven van hen, tot wiens verzoek die akten zijn opgemaakt. 3. Voldoening aan de bij het eerste lid omschreven verplichtingen kan gevorderd worden op elke dag tijdens kantooruren, met uitzondering van zaterdagen, van zondagen en de krachtens de Arbeidswet 2000 BES met de zondag gelijkgestelde dagen. 4. Weigering of belemmering van inzage is een strafbaar feit dat wordt gestraft met een geldboete van USD 750.
Verstrekken inlichtingen door overheidsinstellingen	Art. 20. 1. Onze Ministers, openbare lichamen en rechtspersonen die bij of krachtens een bijzondere wet rechtspersoonlijkheid hebben verkregen, de onder hen ressorterende instellingen en diensten, alsmede lichamen die hoofdzakelijk uitvoering geven aan het beleid van het Rijk, verschaffen, mondeling, schriftelijk of op andere wijze, zulks ter keuze van de inspecteur, de gegevens en inlichtingen, en wel kosteloos, die hun door de inspecteur ter uitvoering van deze regeling worden gevraagd. 2. Onze Minister kan op schriftelijk verzoek ontheffing verlenen van de in het eerste lid omschreven verplichting.
Openings-tijden	Overige bepalingen Art. 21. De kantoren van de inspecteur zijn voor de registratie van akten dagelijks geopend van 09.30 uur tot 15.30 uur, met uitzondering van zaterdagen, van zondagen en de krachtens de Arbeidswet 2000 BES met de zondag gelijkgestelde dagen.
Termijnverlenging	Art. 22. Indien de laatste dag van een termijn bij deze regeling bepaald een zaterdag, een zondag, of een krachtens de Arbeidswet 2000 BES met de zondag gelijkgestelde dag is, wordt de termijn verlengd tot en met de eerstvolgende werkdag. Art. 23. De verplichtingen die volgens deze regeling bestaan jegens de inspecteur gelden mede jegens iedere door deze aangewezen ambtenaar van de Belastingdienst.
Overgangsrecht	Art. 24. Indien vóór het tijdstip van de inwerkingtreding van deze uitvoeringsregeling verplichtingen ter zake van registratie zijn ontstaan uit hoofde van de als wet van toepassing zijnde Registratieverordening 1908 en de registratieverordening 1908 en vóór het tijdstip van de inwerkingtreding van deze uitvoeringsregeling nog geen registratie heeft plaatsgevonden, blijven die verplichtingen ter zake onverkort gelden en vindt de uitvoering van die registratie plaats op basis van de bepalingen van deze regeling.
	Slotbepalingen Art. 25. 1. Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop de Belastingwet BES in werking treedt. 2. Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling registratie akten BES.

Wet Vennootschapsbelasting Nederland

Hier zijn enige artikelen opgenomen welke betrekking hebben op de belastingheffing ten aanzien van de BES eilanden.

Art. 2. 1/7 (niet opgenomen)

8. Voor de toepassing van deze wet worden op de BES eilanden gevestigde lichamen die door de toepassing van artikel 5.2. van de Belastingwet BES geacht worden niet op de BES eilanden te zijn gevestigd, geacht in Nederland te zijn gevestigd.

Binnenlandse
belastingplicht

Art. 3. 1. Als buitenlandse belastingplichtigen zijn aan de belasting onderworpen de niet in Nederland gevestigde:

Vestigings-
plaatsfictie. art.
5.2. Belasting-
wet BES

a/c (niet opgenomen);

d. maar op Aruba, Curaçao of Sint Maarten gevestigde lichamen die een onderneming drijven met behulp van een vaste inrichting op de BES eilanden of een vaste vertegenwoordiger op de BES eilanden;

die Nederlands inkomen genieten.

Art. 17. 1/2 (niet opgenomen)

3. Het Nederlandse inkomen is het gezamenlijke bedrag van:

Buitenlandse
belastingplicht
vaste inrichting
op BES

a/b (niet opgenomen);

c. de belastbare winst van een op Aruba, Curaçao of Sint Maarten gevestigd lichaam voor zover die wordt behaald uit een op de BES eilanden gedreven onderneming met behulp van een vaste inrichting of een vaste vertegenwoordiger op de BES eilanden en die vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger op basis van artikel 5.2 van de Belastingwet BES voor de toepassing van de opbrengstbelasting als bedoeld in hoofdstuk V van de Belastingwet BES niet op de BES eilanden maar in Nederland zou zijn gevestigd indien de vaste inrichting een lichaam zou zijn geweest of de activiteiten van de vaste vertegenwoordiger in een lichaam zouden zijn ondergebracht.

Wet Dividendbelasting Nederland

Hier is een artikel opgenomen welke betrekking heeft op de belastingheffing ten aanzien van de BES eilanden.

Art. 1. 1/5 (niet opgenomen)

6. Voor de toepassing van deze wet worden op de BES eilanden gevestigde lichamen die door de toepassing van artikel 5.2 van de Belastingwet BES geacht worden niet op de BES eilanden te zijn gevestigd, geacht in Nederland te zijn gevestigd.

Vestigings-
plaatsfictie
art. 5.2. Belas-
tingwet BES

Eilandsverordening grondbelasting Bonaire

AB 2010/4

Eilandsverordening van 29 november 2010, no. 6 op de heffing en de invordering van grondbelasting

Art 1. 1. Onder de naam ‘grondbelasting’ wordt jaarlijks ter zake van binnen het openbaar lichaam gelegen onroerende zaken een eilandbelasting geheven van degene die bij het begin van het kalenderjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van:

Belastbaar feit
en belasting-
plicht

- a. een onroerende zaak die als eigen woning wordt aangemerkt als bedoeld in artikel 4 van de Wet inkomstenbelasting BES en die een in de aanhef bedoelde rechthebbende als hoofdverblijf ter beschikking staat;
 - b. een onroerende zaak die tot het vermogen van een onderneming behoort waarmee die onderneming opbrengst als bedoeld in artikel 6 van de Wet inkomstenbelasting BES verkrijgt.
2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt als genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het kalenderjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat op dat tijdstip een ander genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.

Art 2. Als één onroerende zaak wordt aangemerkt:

Belastingobject

- a. een gebouwd eigendom;
- b. een ongebouwd eigendom;
- c. een gedeelte van een in onderdeel a of onderdeel b bedoeld eigendom dat blijkens zijn indeling is bestemd om als een afzonderlijk geheel te worden gebruikt;
- d. een samenstel van twee of meer van de in onderdeel a of onderdeel b bedoelde eigendommen of in onderdeel c bedoelde gedeelten daarvan die bij dezelfde belastingplichtige in gebruik zijn en die, naar de omstandigheden beoordeeld, bij elkaar behoren.

Art 3. 1. De heffingsmaatstaf voor de belasting is de waarde die aan de onroerende zaak dient te worden toegekend, indien de volle en onbezwaarde eigendom daarvan zou kunnen worden overgedragen en de verkrijger de zaak in de staat waarin die zich bevindt, onmiddellijk en in volle omvang in gebruik zou kunnen nemen.

Maatstaf van
heffing

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt de waarde van een onroerende zaak bepaald op de vervangingswaarde indien dit leidt tot een hogere waarde dan die ingevolge het eerste lid. Bij de berekening van de vervangingswaarde wordt rekening gehouden met:

- a. de aard en de bestemming van de zaak;
 - b. de sedert de stichting van de zaak opgetreden technische en functionele veroudering, waarbij de invloed van latere wijzigingen in aanmerking wordt genomen.
3. De waarde wordt bepaald naar de waarde die de onroerende zaak op de waardepeildatum heeft naar de staat waarin de zaak op die datum verkeert.
4. De waardepeildatum ligt één jaar voor het begin van het tijdvak waarvoor de waarde wordt vastgesteld.
5. De waarde geldt voor een tijdvak van vijf achtereenvolgende jaren.
6. De waarde wordt voor het eerst vastgesteld voor het tijdvak dat aanvangt op de in artikel 11, tweede lid, bedoelde datum.
7. Indien een onroerende zaak in het jaar voorafgaand aan het tijdvak of in de loop van het tijdvak wijzigt als gevolg van bouw, verbouwing, verbetering, afbraak of vernietiging wordt in afwijking van het derde en vijfde lid de waarde bepaald naar de staat van die zaak bij het begin van het kalenderjaar volgend op dat waarin de genoemde wijziging zich heeft voorgedaan.

Art. 4. In afwijking van artikel 3 wordt bij de bepaling van de heffingsmaatstaf voor de belasting buiten aanmerking gelaten, de waarde van:

Vrijstellingen

- a. de delfstoffen in de bodem en de door natuurvorming in of boven de grond aanwezige of te verwachten producten;
- b. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- c. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd

- worden;
- d. openbare land- en waterwegen;
- e. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- f. werken die zijn bestemd voor de levering van water, de inzameling en zuivering van riool- en ander afvalwater of de levering van elektriciteit en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- g. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken.

Belastingtarief	Art 5. 1. Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf. Het percentage bedraagt voor: a. onroerende zaken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a: 0,345 %; b. onroerende zaken als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b: 0,345 %. 2. Indien de heffingsmaatstaf beneden 10.000 USD blijft, wordt geen belasting geheven. 3. Het bedrag van de belasting wordt per belastingaanslag naar beneden afgerond op gehele Amerikaanse dollars. 4. Voor belastingbedragen tot 10 USD vindt geen invordering plaats. Voor de toepassing van de vorige volzin wordt het totaal van op één aanslagbiljet verenigde verschuldigde bedragen aangemerkt als één belastingbedrag.
Wijze van heffing	Art 6. De belasting wordt bij wege van aanslag geheven.
Formele bepalingen	Art 7. Voor de grondbelasting gelden de formele bepalingen opgenomen in hoofdstuk 8 van de Belastingwet BES.
Termijnen van betaling	Art 8. 1. De aanslagen moeten worden betaald in vier gelijke termijnen, welke vervallen op de laatste dag van elk kalenderkwartaal, met dien verstande dat een termijn niet invorderbaar is binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet. 2. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in het eerste lid gestelde termijnen.
Vermindering of teruggaaf	Art 9. Bij gehele of gedeeltelijke vernieling van gebouwen door onvoorziene rampen wordt op verzoek aan de belastingschuldige een vermindering of teruggaaf van belasting verleend naar evenredigheid van het resterende deel van het belastingjaar waarop de belasting betrekking heeft en van de vermindering in waarde.
Nadere regels door het bestuurscollege	Art. 10. Het bestuurscollege kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de belasting.
Inwerking-treding	Art 11. 1. Deze verordening treedt in werking op het tijdstip dat de artikelen 43, 44 en 45 tot en met 52 van de Wet financiën openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba in werking treden. 2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari van het jaar volgend op het in het eerste lid genoemde tijdstip, tenzij dat tijdstip op 1 januari valt, in welk geval de datum van ingang van de heffing samenvalt met het tijdstip van inwerkingtreding.
Citeertitel	Art. 12. Deze verordening wordt aangehaald als: Eilandsverordening grondbelasting Bonaire.

Eilandsverordening opcenten vastgoedbelasting Bonaire

AB 2010/4

Eilandsverordening van 29 november 2010, no. 2 op de heffing en de invordering van opcenten op de hoofdsom van de vastgoedbelasting.

Art. 1. Ter zake van binnen het openbaar lichaam gelegen onroerende zaken worden opcenten op de hoofdsom van de vastgoedbelasting, bedoeld in artikel 4.1 van de Belastingwet BES, geheven.

Aard van de
heffing en
belastbaar feit

Art. 2. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de in het openbaar lichaam gelegen onroerende zaak ter zake waarvan de vastgoedbelasting bedoeld in artikel 4.1 van de Belastingwet BES wordt geheven.

Heffingsobject

Art. 3. 1. Het aantal opcenten bedraagt 30%.
2. Het aantal opcenten is voor alle onroerende zaken gelijk.

Tarief

Art. 4. De opcenten worden geheven en ingevorderd op dezelfde wijze als de vastgoedbelasting, bedoeld in artikel 4.1 van de Belastingwet BES.

Wijze van
heffing en
invordering

Art. 5. 1. Deze verordening treedt in werking op het tijdstip dat de artikelen 43, eerste lid, onder b, en 44a van de Wet financiën openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba in werking treden.

Inwerking-
treding

2. De datum van ingang van de heffing is 1 januari van het jaar volgend op het in het eerste lid genoemde tijdstip, tenzij dat tijdstip op 1 januari valt, in welk geval de datum van ingang van de heffing samenvalt met het tijdstip van inwerkingtreding.

Art. 6. Deze verordening wordt aangehaald als: Eilandsverordening opcenten vastgoedbelasting Bonaire.

Citeertitel

Besluit Belastingstelsel Caribisch Nederland; nadere invulling (relevante artikelen)

Besluit van 23 september 2011.

De staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

In dit besluit keurt de staatssecretaris goed dat de uitvoering van de Wet inkomstenbelasting BES, de Wet loonbelasting BES, de Douane- en Accijnswet BES en de in de Belastingwet BES opgenomen algemene bestedingsbelasting op enkele punten wordt aangepast.

1. Aanleiding

Per 1 januari 2011 zijn bovengenoemde, voor Caribisch Nederland geldende, wetten in werking getreden. Naar aanleiding van een aantal signalen uit de praktijk en nader onderzoek is naar voren gekomen dat de wetgeving en de uitvoering op enkele punten aanvulling dan wel wijziging behoeft. In dat verband zijn, deels vooruitlopend op aanpassing van de wetgeving, voor de uitvoering van de loonbelasting en de algemene bestedingsbelasting (hierna: ABB) de volgende richtlijnen vastgesteld.

2. Loon- en inkomstenbelasting**2.2. Aftrek verplicht betaalde pensioenpremie**

In Caribisch Nederland komt het voor dat pensioengerechtigden die niet voldoende dienstjaren hebben gemaakt om een volledig (aanvullend) ouderdomspensioen op te bouwen, wel het volledige ouderdomspensioen ontvangen, maar ter compensatie daarvan tijdens het genieten van het ouderdomspensioen verplicht nog pensioenpremie moeten (blijven) betalen. In feite ontvangen deze pensioengerechtigden door deze verplichte premiebetaling per saldo dus een lagere pensioenuitkering. In de Wet loonbelasting BES bestond voor deze verplichte premiebetaling geen aftrek. Ik keur goed dat deze verplichte premiebetaling met ingang van 1 oktober 2011 in mindering kan worden gebracht op de grondslag waarover de loonheffing plaatsvindt. Voorwaarde voor deze aftrek is wel dat deze verplichte premiebetaling door degene die het ouderdomspensioen uitkeert direct wordt verrekend met ouderdomspensioen waar de pensioengerechtigde recht op heeft.

3. ABB**3.1. Reizigersvrijstelling**

Op grond van het bepaalde in artikel 3.46 van de Douane- en accijnswet BES wordt voor in het buitenland verkregen goederen die onderdeel uitmaken van de persoonlijke bagage van reizigers vrijstelling verleend tot een totale waarde van USD 175 per reiziger. Voor reizigers jonger dan vijftien jaar geldt een grens van USD 50, terwijl artikel 3.45 van voornoemde wet nog een aantal beperkingen kent voor bepaalde aangewezen goederen, dit betreft alcoholische producten en tabaksproducten. Door de schakelbepaling van artikel 6.20, eerste lid, onderdeel b, van de Belastingwet BES geldt die vrijstelling ook voor de ABB.

Ik keur goed dat, vooruitlopend op wetgeving, per 1 oktober 2011 voor de voor de vrijstelling geldende bedragen van USD 175 en USD 50 worden gehanteerd USD 500 respectievelijk USD 150. Opgemerkt wordt dat onder buitenland tevens zijn te verstaan de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

3.3. Bouw en onderaanneming

In de Landsverordening omzetbelasting 1999 was op verzoek en onder bepaalde voorwaarden voorzien in aftrek van belasting verschuldigd ter zake van de invoer van handelsgoederen die vervolgens belast werden geleverd. Ook was onder bepaalde voorwaarden voorzien in een aftrek voor geleverde goederen die in het kader van de onderneming werden gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabrikaat of als verpakkingsmiddel voor door de ondernemer voortgebrachte goederen voor de export. De Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 voorzag in een vrijstelling van de bedrijfsomzet bij levering van goederen die door de ondernemer of in zijn opdracht werden verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten het heffingsgebied. In aftrek was niet voorzien. Voor de bouw en voor diensten was dus in beide stelsels niet voorzien in aftrek. Met de Belastingwet BES is per 1 januari 2011 de ABB

ingevoerd en zijn de voornoemde regelingen samengevoegd tot een eigen voor alle BES-eilanden geldende algemene bestedingsbelasting. Onder bepaalde voorwaarden is voorzien in aftrek van belasting.

Voor een ondernemer die op hem toebehorende grond gelegen in een openbaar lichaam een nieuw vervaardigd gebouw opricht of laat oprichten en deze onroerende zaak levert, geldt voor de heffing van ABB het volgende. Op grond van het bepaalde in de artikelen 6.2, 6.4, eerste lid en 6.11, eerste lid, onderdeel i, van de Belastingwet BES is sprake van een levering van een goed door de producent die is belast met ABB. Gezien het bepaalde in artikel 6.3 van de Belastingwet BES bestaat dan recht op aftrek voor de betaalde ABB die de ondernemer in rekening is gebracht door andere producenten en voor de ABB die de ondernemer bij invoer heeft betaald. Er bestaat alleen recht op aftrek voor de ABB betaald voor de ingekochte goederen en betaald ter zake van de invoer van goederen voor zover de goederen zijn gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabriekaat voor de door de ondernemer als producent voortgebrachte goederen, in casu een nieuw vervaardigd gebouw.

Met de voornoemde regeling inzake de levering van goederen door de producent en de daarbij behorende aftrek van belasting was voor de nieuwbouw beoogd cumulatie van ABB te voorkomen voor wat betreft bij andere producenten ingekochte goederen en voor ingevoerde goederen die werden gebruikt als grond- of hulpstof bij het voortbrengen van de nieuwbouw. Gebleken is dat bij de uitvoering van de ABB bij onderaanneming in de bouw in de praktijk kennelijk niet altijd recht wordt gedaan aan dat uitgangspunt. Daarbij speelt ook het feit dat bouwactiviteiten afhankelijk van de aard van de activiteiten in de zin van de ABB zijn aan te merken als levering van goed dan wel als een dienst. Dit is aanleiding om voor de praktijk een nadere invulling te geven voor de bouw en onderaanneming. Er kan ter zake als volgt worden gehandeld.

Indien de ondernemer die op hem toebehorende grond gelegen in een openbaar lichaam een nieuw vervaardigd gebouw opricht of laat oprichten en deze de onroerende zaak aan zijn afnemer levert, wordt hij geacht een levering te verrichten als producent van een nieuw vervaardigd gebouw. Ter zake van die levering is dan ABB verschuldigd naar het tarief voor leveringen. Op de verschuldigde ABB kan de ondernemer op de voet van artikel 6.3 van de Belastingwet BES in aftrek brengen de ABB betaald voor door andere producenten aan hem geleverde goederen en voor door hem ingevoerde goederen. In dat kader kunnen, afgezien van de kwalificatie van die prestaties, de van onderaannemers ingekochte prestaties worden aangemerkt als leveringen door een producent. Voorwaarde daarbij is dat het gaat om door die onderaannemers in de bouw als zodanig aan het in aanbouw zijnde nieuw te vervaardigen gebouw verrichte feitelijke bouwhandelingen, zoals het aanbrengen van de fundering, betonwerken, daken, metselwerk, kozijnen, leidingen enz. Dat heeft niet alleen tot gevolg dat de aan die onderaannemers betaalde ABB in aftrek kan worden gebracht, maar ook dat de onderaannemers op hun beurt op de voet van meergenoemd artikel 6.3 van de Belastingwet BES recht op aftrek hebben.

In dit verband wordt er uitdrukkelijk op gewezen dat genoemd artikel 6.3. in alle in dit besluit beschreven situaties alleen in aftrek van de aan een producent door een andere producent in rekening gebrachte belasting voorziet, als die belasting in rekening is gebracht op een – in artikel 6.14 van de Belastingwet BES – voorgeschreven wijze opgemaakte factuur. Het vorenstaande kan toepassing vinden vanaf 1 januari 2011. Indien ter zake van de aan leveranciers en bij invoer betaalde ABB minder in aftrek is gebracht dan hiervoor is aangegeven kan bij de inspecteur een schriftelijk verzoek om teruggaaf worden gedaan. Bij het verzoek om teruggaaf wordt een specificatie verstrekt inzake de prestaties en de invoer waarvoor om teruggaaf wordt verzocht. Alvorens de teruggaaf te verlenen kan de inspecteur een onderzoek instellen. Indien de ondernemer niet de door de inspecteur gevraagde inlichtingen, gegevens, bescheiden e.d. verstrekt wordt geen teruggaaf verleend.

3.4. Laten bouwen op eigen grond

Indien een ondernemer een in een openbaar lichaam gelegen onroerende zaak (eigen grond) met daarop een in zijn opdracht nieuw vervaardigd gebouw of een nieuw vervaardigd gedeelte van een gebouw levert, geldt daarvoor het volgende. Er sprake van een levering

van een goed door een goed door de producent die is belast met ABB. Zie daarvoor de artikelen 6.2, 6.4, eerste lid en 6.11, eerste lid, onderdeel i, van de Belastingwet BES. De ondernemer heeft in dat verband, gelet op het bepaalde in artikel 6.3 van de Belastingwet BES, recht op aftrek van (kort gezegd) de ABB die hem in rekening is gebracht door andere producenten en de ABB die door hem bij invoer is betaald. Dit voor zover de goederen zijn gebruikt als grond- of hulpstof of als halffabrikaat voor de door de ondernemer als producent voortgebrachte goederen.

Wordt door een ondernemer – die op zich wel kwalificeert als producent – op grond, gelegen in een openbaar lichaam, voor zijn opdrachtgever een nieuw vervaardigd gebouw of een nieuw vervaardigd gedeelte van een gebouw opgeleverd dan moet die prestatie, gelet op het bepaalde in de artikelen 6.4, eerste lid, en 6.5 van de Belastingwet BES en de wetsgeschiedenis, als een dienst worden aangemerkt. Dat zou betekenen dat niet wordt toegekomen aan de vorenbedoelde aftrek van ABB.

Omdat sprake is van goed vergelijkbare prestaties keur ik, vooruitlopende op wetgeving, goed dat ook in geval een nieuw vervaardigd gebouw of een nieuw vervaardigd gedeelte van een gebouw op grond van de opdrachtgever wordt opgeleverd die prestatie wordt aangemerkt als een levering van een goed door de producent. Dat heeft tot gevolg dat ter zake van deze oplevering het bepaalde met betrekking tot de aftrek van artikel 6.3 van de belastingwet BES op overeenkomstige wijze wordt toegepast. Voorwaarde is wel dat ter zake van die prestatie het tarief van leveringen wordt toegepast.

Deze goedkeuring kan worden toegepast vanaf 1 januari 2011. Indien de ondernemer ter zake geen ABB in aftrek heeft gebracht, kan deze de inspecteur schriftelijk verzoeken om teruggaaf van ABB. Uitdrukkelijke voorwaarde voor het verlenen van de teruggaaf is dat bij het verzoek per afzonderlijke oplevering een specificatie wordt verstrekt van de aan de ondernemer verrichte prestaties en de invoer van goederen waarvoor om aftrek wordt verzocht. Alvorens de teruggaaf te verlenen kan de inspecteur een onderzoek instellen. Indien de ondernemer niet de door de inspecteur gevraagde inlichtingen, gegevens, bescheiden e.d. verstrekt wordt geen teruggaaf verleend. Verzoeken om teruggaaf moeten worden ingediend voor 1 januari 2012.

3.5. Ontwikkelingshulp, internationale organisaties (o.a. EU-gelden)

Op grond van artikel 7, negende lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 waren onder te stellen voorwaarden vrijgesteld leveringen van goederen en het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Nederland of Aruba komen alsmede in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen. Op grond van artikel 8, elfde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 werd onder voorwaarden vrijstelling verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer kan aantonen dat hij dat heeft gerealiseerd door levering van goederen of het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Nederland of Aruba komen alsmede in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen. Op grond van artikel 75, eerste lid, onderdeel i, van Landsverordening tarief van invoerrechten gold voor de invoer van goederen bestemd voor projecten in het kader van voor onderlinge hulp en ontwikkelingshulp een vrijstelling van invoerrechten. Die regeling werkte door voor de hiervoor voornoemde heffingen die ook werden geheven bij invoer.

Per 1 januari 2011 wordt op grond van artikel 3.72, eerste lid, onderdeel j, van de Douane- en accijnswet BES vrijstelling van invoerrechten verleend voor de invoer van goederen bestemd voor projecten die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Aruba, Curaçao, of Sint Maarten komen of bestemd zijn voor eigen zakelijk gebruik, alsmede voor goederen die in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen. De vrijstelling wordt verleend onder bij uitvoeringsregeling te stellen voorwaarden, zie artikel 3.7 van de Uitvoeringsregeling Douane- en accijnswet BES. Omdat op grond van het bepaalde in artikel 6.20 van de Belastingwet BES, onder bij uitvoeringsregeling te stellen voorwaarden en beperkingen, onder meer vrijgesteld is de invoer van goederen waarvoor aanspraak op vrijstelling van invoerrechten bestaat, geldt bij die invoer ook een vrijstelling van ABB.

Bij de invoering van de Belastingwet BES is beoogd ook in fiscale zin recht te doen aan de wijziging van de staatkundige verhoudingen waarbij Bonaire, Sint Eustatius en Saba als openbaar lichaam volledig onderdeel zijn geworden van het Koninkrijk Nederland. Daarbij past nog steeds wel een vrijstelling voor de ABB voor wat betreft onderlinge hulp van de landen van de Antillen en ontwikkelingshulp door internationale organisaties. In dat verband keur ik, vooruitlopende op wetgeving, goed dat voor de ABB een vrijstelling wordt toegepast voor (binnenlandse) leveringen van goederen en het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Aruba, Curacao, of Sint Maarten komen of bestemd voor eigen zakelijk gebruik, dan wel in het kader van ontwikkelingshulp voor rekening van internationale organisaties komen. Die vrijstelling kan derhalve toepassing vinden met betrekking tot de door de EU ter beschikking gestelde gelden.

De vorenbedoelde goedkeuring kan toepassing vinden vanaf 1 januari 2011. Indien ter zake ABB in rekening is gebracht en op aangifte is voldaan, kan voor zover nodig bij de inspecteur een schriftelijk verzoek om teruggaaf worden gedaan. Uitdrukkelijke voorwaarde voor teruggaaf is dat de in rekening gebrachte ABB aan de opdrachtgever wordt terugbetaald. Bij het verzoek om teruggaaf wordt een specificatie verstrekt inzake de prestaties waarvoor teruggaaf wordt gevraagd en worden bescheiden overgelegd waaruit blijkt dat het teruggevraagde bedrag wordt of zal worden terugbetaald aan de opdrachtgever. Alvorens de teruggaaf te verlenen kan de inspecteur een onderzoek instellen. Indien de ondernemer niet de door de inspecteur gevraagde inlichtingen, gegevens, bescheiden e.d. verstrekt wordt geen teruggaaf verleend.

3.6. Overgangsregeling Usona-samenwerkingsprojecten

Op grond van artikel 7, negende lid, van de Landsverordening omzetbelasting 1999 waren tot 1 januari 2011 onder voorwaarden onder meer vrijgesteld leveringen van goederen en het verrichten van diensten voor projecten voor zover die in het kader van onderlinge hulp voor rekening van Nederland kwamen. In artikel 8, elfde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten 1997 was een vergelijkbare vrijstelling opgenomen. In beide stelsels was ook voorzien in een vrijstelling voor de invoer voor goederen bestemd voor voornoemde projecten. De samenwerkingsprojecten vielen voor 1 januari 2011 onder de verantwoordelijkheid van het departement dat bevoegd is voor koninkrijksrelaties. De uitvoering van die samenwerkingsprojecten werd begeleid door de toenmalige SONA en USONA. Vanwege de recente wijziging van de staatkundige verhoudingen en de daarbij passende financiering is in de Belastingwet BES niet meer voorzien in een vrijstelling. Dat heeft tot gevolg dat per 1 januari 2011 zowel voor leveringen van goederen en het verrichten van diensten als voor de invoer van goederen voor die projecten ABB is verschuldigd. Zie hiervoor voor de vrijstelling voor projecten op het terrein van ontwikkelingshulp.

Thans zijn nog een aantal projecten in uitvoering waarvoor voor 1 januari 2011 door Nederland daadwerkelijk overeenkomst toezeggingen voor de uitvoering zijn gedaan en waarvoor voor 1 januari 2011 zogenoemde financieringsovereenkomsten zijn gesloten. De eerder genoemde wijziging van de staatkundige verhoudingen en de daaraan gekoppelde wetgeving betekenen dat voor in het kader van die projecten per 1 januari 2011 te verrichten leveringen van goederen en diensten en de invoer van goederen ABB is verschuldigd. Gelet het feit dat tussen Nederland en de BES-eilanden voor die gevallen voor 1 januari 2011 een vrijstelling van toepassing was en al was voorzien in daadwerkelijk uitvoering op de eilanden van die projecten en in de overeengekomen omvang keur ik, mede om praktische redenen, goed dat voor zover voor die projecten voor 1 januari 2011 in de samenwerkingssfeer verplichtingen zijn aangegaan de voornoemde vrijstellingen worden toegepast. De projecten waarvoor de vrijstelling geldt zijn na overleg met het ministerie van BZK, de rijksvertegenwoordiger en USONA (de uitvoeringsorganisatie ontwikkeling Antillen) en na raadpleging van de bestuurders van de BES-landen vastgesteld. De lijst met projecten kan worden ingezien bij de inspecteur. Voor zover deze projecten deels een andere financiering kennen, is de vrijstelling niet van toepassing.

Indien anders dan voorzien ter zake van de uitvoering van projecten waarvoor de overgangsregeling geldt toch ABB in rekening is gebracht en op aangifte is voldaan, kan

bij de inspecteur een schriftelijk verzoek om teruggaaf worden gedaan. Uitdrukkelijke voorwaarde voor teruggaaf is dat kan worden vastgesteld dat de in rekening gebrachte ABB aan de opdrachtgever wordt terugbetaald. Bij het verzoek om teruggaaf moet een specificatie worden verstrekt inzake de prestaties waarvoor om teruggaaf wordt verzocht en moeten bescheiden overgelegd waaruit blijkt dat het teruggevraagde bedrag wordt terugbetaald aan de opdrachtgever. Alvorens de teruggaaf te verlenen, kan de inspecteur een onderzoek instellen. Indien de ondernemer niet de door de inspecteur gevraagde inlichtingen, gegevens, bescheiden e.d. verstrekt wordt geen teruggaaf verleend.

4. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 oktober 2011.

Dit besluit zal in de Staatscourant worden geplaatst.

Eilandbesluit tot vaststelling van beleidsregels voor het aanwijzen van de belastingplichtige in een keuzesituatie

AB 2011 no. 9

Be/BES

Eilandbesluit van 21 september 2011.

Artikel I Voorkeursvolgorde

1. Met betrekking tot de grondbelasting wordt, indien er met betrekking tot één onroerende zaak verschillende categorieën genothebbers zijn, de aanslag in onderstaande volgorde gesteld ten name van:

1.1. de beperkt gerechtigde, waarbij de volgende voorkeursvolgorde geldt:

1.1.1. de vruchtgebruiker;

1.1.2. de opstaller;

1.1.3. de erfpachter;

1.2. de eigenaar, de appartementseigenaar of deeltijdsappartementseigenaar;

1.3. degene die op andere wijze als genothebbende naar voren komt, daaronder begrepen de bezitter.

2. Met betrekking tot de grondbelasting wordt de aanslag in onderstaande volgorde gesteld ten name van:

2.1. indien er binnen één categorie genothebbers personen zijn die volgens de beschikbare gegevens in Bonaire wonen of gevestigd zijn:

2.1.1. degene die in het openbaar woont of is gevestigd;

2.1.2. degene die het grootste aandeel in het genotsrecht heeft;

2.1.3. een natuurlijk persoon boven een niet-natuurlijk persoon;

2.1.4. bij gelijke aandelen de oudste in leeftijd, ingeval de oudste woonachtig is op Bonaire, indien dit niet het geval is de ingezetene van Bonaire;

2.1.5. degene die bekend is als genothebbende of gebruiker bekend is;

2.1.6. de eerstgerechtigde in de volgorde die door het kadaster wordt aangehouden;

2.2. indien er binnen één categorie genothebbers geen personen zijn die volgens de beschikbare gegevens in Bonaire wonen of gevestigd zijn, maar wel personen die volgens de beschikbare gegevens elders in Nederland wonen of gevestigd zijn:

2.2.1. degene die het grootste aandeel in het genotsrecht heeft;

2.2.2. een natuurlijk persoon boven een niet-natuurlijk persoon;

2.2.3. bij gelijke aandelen de oudste in leeftijd;

2.2.4. degene die bij de afdeling als genothebbende of gebruiker bekend is;

2.2.5. de eerstgerechtigde in de volgorde die door het kadaster wordt aangehouden;

2.3. indien er binnen één categorie genothebbers geen personen zijn die volgens de beschikbare gegevens in Nederland wonen of gevestigd zijn, maar wel personen die volgens de beschikbare gegevens in het buitenland wonen of gevestigd zijn:

2.3.1. degene die het grootste aandeel in het genotsrecht heeft;

2.3.2. degene die bij de afdeling als genothebbende of gebruiker bekend is;

2.3.3. de eerstgerechtigde in de volgorde die door het kadaster wordt aangehouden.

3. Indien en voor zover aanslagen van verschillende eilandbelastingen worden verenigd op één aanslagbiljet, worden deze in onderstaande volgorde ten name gesteld van de belastingplichtige die:

3.1. in gevolge de onderdelen 1 en 2 kan worden aangewezen;

4. De onderdelen 1 en 3 vinden geen toepassing indien:

4.1. de aanslag kan worden opgelegd aan degene die met betrekking tot het voorgaande belastingtijdvak of kalenderjaar de aanslag heeft gekregen, gezorgd heeft dat de aanslag betaald is en nog steeds belastingplichtig is;

4.2. bij de afdeling bekend is dat één van de potentiële belastingplichtigen de desbetreffende aanslag op zijn/haar naam wil hebben, althans voor zover dit niet leidt tot een mogelijke situatie dat de belasting niet kan worden betaald dan wel ingevorderd.

5. Voor zover de belasting wordt geheven over een belastingtijdvak, is bij de toepassing van de voorkeursvolgorde beslissend de situatie bij de aanvang van dat tijdvak of, zo dit

later is, bij de aanvang van de belastingplicht. Aangezien de voorkeursvolgorde erop is gericht de aanslag op te leggen aan een belastingplichtige die in staat geacht mag worden om de belasting te betalen, kan ook tot een andere keuze gekomen worden dan uit de voorkeursvolgorde zou volgen.

6. Aangezien de voorkeursvolgorde erop is gericht de aanslag op te leggen aan een belastingplichtige die in staat geacht mag worden om de belasting te betalen, kan ook tot een andere keuze gekomen worden dan uit de voorkeursvolgorde zou volgen.

7. Wijzigingen kunnen - indien reeds een aanslag aan een belastingplichtige is opgelegd - pas plaatsvinden met ingang van het eerstvolgende belastingtijdvak.

8. Indien in uitzonderingsgevallen, door welke oorzaak dan ook, een aanslag wordt opgelegd in afwijking van het in de voorgaande onderdelen bepaalde, is die aanslag alleen ongeldig als er sprake is van willekeur. (Beroep bij de rechter is mogelijk.)

9. Indien een belasting niet wordt geheven bij wege van aanslag, maar op andere wijze, is het bepaalde in de onderdelen 1 tot en met 8 van overeenkomstige toepassing.

Artikel II Inwerkingtreding en bekendmaking

1. Dit eilandsbesluit wordt in het afkondigingsblad Bonaire geplaatst

2. Deze regeling treedt in werking met ingang van de achtste dag na plaatsing in het afkondigingsblad.

Wet inkomstenbelasting BES

Stb 2010/851

Art. A. De Hoofdstukken I en VIII van de Belastingwet BES zijn van overeenkomstige toepassing op deze wet en de daarop berustende bepalingen.

Algemene
bepaling

Hoofdstuk I Belastingplichtigen

Art. 1. 1. Onder de naam van 'inkomstenbelasting' wordt een belasting geheven, waaraan onderworpen zijn, zij, die op de BES eilanden wonen (binnenlandse belastingplichtigen).

Belastingplicht

2. In afwijking in zoverre van artikel 1.5 van de Belastingwet BES geldt dat:

- a. zij, die de BES eilanden tijdelijk verlaten, geacht worden nog op de BES eilanden te wonen, indien hun afwezigheid korter dan één jaar duurt;
- b. zij, die de BES eilanden metterwoon verlaten, maar binnen één jaar zich aldaar weder metterwoon vestigen, geacht worden de BES eilanden tijdelijk te hebben verlaten, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Nederland of van een vreemde staat hebben gewoond;
- c. zij, die tijdelijk op de BES eilanden verblijven en hetzij in Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten wonen, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, als niet op de BES eilanden wonend worden beschouwd indien hun verblijf niet langer dan één jaar duurt.

3. Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet op de BES eilanden wonende personen, die binnenlandse bronnen van inkomen hebben als bedoeld in artikel 17 (buitenlandse belastingplichtigen).

Art. 2. De volgende verrichtingen van niet op de BES eilanden wonende personen worden, ook voor zover zij plaats vinden op de BES eilanden, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf of beroep op de BES eilanden:

Internationaal
personen- en
goederen-
vervoer

- a. het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Nederland en het buitenland enerzijds en plaatsen op de BES eilanden anderzijds;
- b. de werkzaamheid van personeel op vervoermiddelen, die het verkeer met Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Nederland en het buitenland onderhouden.

Hoofdstuk II Op de BES eilanden wonende belastingplichtigen

Art. 3. 1. De op de BES eilanden wonende personen zijn belastingplichtig naar hun belastbaar inkomen.

Belastbaar
inkomen

2. Belastbaar inkomen is het in een belastingjaar genoten zuiver inkomen verminderd met de op grond van artikel 15 te verrekenen verliezen.

3. Zuiver inkomen is het inkomen verminderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten.

4. Onder inkomen wordt verstaan het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige zuiver geniet als opbrengst van:

- a. roerend kapitaal;
- b. onderneming en arbeid;
- c. rechten op periodieke uitkeringen.

Art. 4. Voor de toepassing van deze wet wordt onder eigen woning verstaan een woning die de belastingplichtige anders dan tijdelijk als hoofdverblijf ter beschikking staat en:

Onroerend goed

- a. waarvan de belastingplichtige eigenaar is;
- b. waarvan de belastingplichtige de grond in erfpacht of huur heeft;
- c. die de belastingplichtige in vruchtgebruik heeft, dat verkregen is krachtens het erfrecht.

Art. 5. 1. Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal, dat niet in onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen of in een eigen bedrijf of beroep is belegd, zoals:

Roerend
kapitaal

- a. rente van inschrijvingen op de grootboeken der Nederlandse of andere schuld;
- b. dividenden en rente van aandelebewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt uitgedeeld door een stichting of doelvermogen;

- c. obligatiën of andere effecten;
 - d. uitkeringen op geldschieting en commandite;
 - e. rente van andere schuldvorderingen, uit welken hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd;
 - f. rente, begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
 - g. altyddurende rente;
 - h. liquidatieuitkeringen van vennootschappen, welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, voor zover zij het gestorte kapitaal te boven gaan.
2. Aandeelbewijzen en obligatiën, die aan aandeelhouders anders dan tegen storting van de volle nominale waarde worden uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag, ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaats gevonden of zal plaats vinden. Bijschrijving op aandeelbewijzen wordt met uitreiking van zodanige bewijzen gelijkgesteld.
3. Gehele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandelen is gestort wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien en voorzover deze teruggave kan geschieden uit de zuivere winst, tenzij tevoren het maatschappelijk kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet, door wijziging in de akte van oprichting, dienovereenkomstig is verminderd.

**Onderneming
en arbeid**

Art. 6. 1. De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder artikel 5 vallende voordelen, die als winst, honorarium, traktement, salaris, loon, vrije woning, vrije kost en inwoning, aandeel in winst of overwinst, tantième, gratificatie, vacatie- of presentiegeld of onder welke naam of vorm ook worden verkregen uit bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door belastingplichtige zelf of door een ander vervuld daaronder begrepen) en uit handelingen, werkzaamheden en diensten van elke aard.

2. Onder die voordelen worden mede begrepen:

- a. het eigen gebruik van in het bedrijf voortgebrachte of verkregen vruchten in de ruimste zin of van waren die in het bedrijf worden vervaardigd, bewerkt of ten verkoop ingeslagen;
 - b. voordelen die verkregen worden uit vervreemding van in eigen bedrijf of beroep gebezigde goederen, die niet voor vervreemding bestemd waren, en in het algemeen elk met zodanige zaken verkregen voordeel;
 - c. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van uit een bedrijfs- of beroepsvermogen naar het privé-vermogen van de belastingplichtige overgaande vermogensbestanddelen;
 - d. voordelen, behaald met of bij het overdragen of liquideren van een bedrijf of beroep, of een gedeelte daarvan;
 - e. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van tot het bedrijfs- of beroepsvermogen behorende goederen welke blijken bij overlijden van een belastingplichtige, met dien verstande dat deze geacht worden te behoren tot het inkomen van het laatste in artikel 12 bedoelde jaar of tijdvak;
 - f. de uitkeringen ontvangen bij uittrekking uit een pensioenfonds of bij afkoop of beëindiging van pensioenaanspraken, voorzover de aanspraken worden ontleend aan onder het zesde lid van artikel 9 of onder het eerste lid van artikel 16 letter e vallende bijdragen of premieën.
3. De in het vorige lid onder b, c, d en e bedoelde voordelen worden gesteld op het verschil tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde van de overgaande bestanddelen en de laatste fiscale boekwaarde daarvan.

4. In deze wet en de daarop berustende bepalingen:

- a. wordt onder loon verstaan: loon overeenkomstig de Wet loonbelasting BES met dien verstande dat foien en dergelijke prestaties van derden als loon in aanmerking worden genomen voor het werkelijk genoten bedrag;
 - b. wordt onder dienstbetrekking verstaan: dienstbetrekking overeenkomstig de Wet loonbelasting BES.
5. Tot het loon behoren niet voordelen waarover de belasting op grond van artikel 21 van de Wet loonbelasting BES is verschuldigd door de inhoudingsplichtige, evenmin als een hierdoor voor de belastingplichtige ontstaan voordeel
6. Bij het bepalen van de winst uit onderneming worden de aan het houden van een personenauto of bestelauto verbonden kosten geacht tot een bedrag van ten minste 15% van de nieuwwaarde, met inbegrip van de algemene bestedingsbelasting en de invoerrechten, van die auto niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming, tenzij de ondernemer aantoonde dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt

gebruikt.

7. Ingeval aan een belastingplichtige in verband met het buiten dienstbetrekking verrichten van arbeid een personenauto of bestelauto ter beschikking is gesteld, wordt tot de inkomsten uit arbeid gerekend ten minste het bedrag waarmee 15% van de nieuwwaarde, met inbegrip van de algemene bestedingsbelasting en de invoerrechten, van die auto de vergoeding welke de belastingplichtige ter zake van het gebruik, anders dan ten behoeve van het buiten dienstbetrekking verrichten van arbeid, verschuldigd is, te boven gaat, tenzij de belastingplichtige aantoonst dat die auto niet voor privé doeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt.

8. Voor de toepassing van het vijfde en zesde lid en de daarop berustende bepalingen wordt een bestelauto die door aard of inrichting uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt blijkt te zijn voor vervoer van goederen niet als bestelauto aangemerkt.

9. Voor de toepassing van dit artikel wordt met betrekking tot personenauto, onderscheidenlijk de bestelauto, die voorafgaand aan de inwerkingtreding van deze wet in het kentekenregister is geregistreerd onder algemene bestedingsbelasting mede verstaan: omzetbelasting en invoerheffingen.

Art. 7. 1. De opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen omvat onderstanden, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeringen en verstrekkingen, niet aan een ambt of dienstbetrekking verbonden, die bij overlijden van de gerechtigde of van een derde eindigen.

2. Periodieke uitkeringen en verstrekkingen die de tegenwaarde van een prestatie vormen, worden slechts belast voor zover zij, tezamen met op grond van het betreffende recht van de verzekeraar reeds ontvangen uitkeringen en verstrekkingen, de waarde van de prestatie te boven gaan. Tot de waarde van de prestatie worden niet gerekend de bedragen welke niet tot het inkomen zijn gerekend dan wel op het inkomen in mindering konden worden gebracht.

Periodieke
uitkeringen

Art. 8. Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

Niet belast

a. periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde van een prestatie vormen;

b. het aandeel in de winst van coöperatieve verenigingen, dat door de leden naar de maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel der vereniging niet met het bedrijf of beroep harer leden in verband staat;

c. winst ontstaan door speculatie in fondsen en goederen, anders dan in de uitoefening van een bedrijf;

d. winsten ontstaan door vervreemding van goederen anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep;

e. hetgeen verkregen wordt uit erfenis of legaat, schenkingen en uitkeringen terzake van loterijen, voorzover niet vallende onder artikel 7;

f. hetgeen bij inbreng van de activa en passiva van een bedrijf in een naamloze vennootschap, firma, commanditaire vennootschap of maatschap voor de waarde waarvoor deze activa en passiva zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger, de geldswaarde der verkregen aandelen of deelgerechtigdheid méér bedraagt dan het kapitaalsaldo volgens evengenoemde balans van de inbrenger, mits de naamloze vennootschap, firma, commanditaire vennootschap of maatschap zich verplicht de overgenomen activa en passiva met inbegrip van de goodwill der onderneming in haar openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger en de naamloze vennootschap, firma, commanditaire vennootschap of maatschap zich tevens tegenover de Inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de inbrenger werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de inbrenger zou toestaan van stelsel te veranderen;

g. het voordeel bedoeld in artikel 6 tweede lid onder e, mits de nieuwe verkrijger zich verplicht de verkregen activa en passiva met inbegrip van de goodwill in de openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de overledene en de nieuwe verkrijger zich tevens tegenover de Inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de overledene werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de overledene zulks zou toestaan;

- h. uitkeringen op grond van de Wet kinderbijslagvoorziening BES;
- i. rente van spaartegoeden tot ten hoogste USD 5.000 per jaar;
- j. uitkeringen als bedoeld in de artikelen 7.51 tot en met 7.51f, 7.51h, 7.51j en 7.51k, eerste en tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in de artikelen 8.1.6a tot en met 8.1.6d en 8.1.6f van de Wet educatie en beroepsonderwijs BES.

Zuivere opbrengst

Art. 9. 1. De opbrengst in de vorige artikelen omschreven wordt ter berekening van het zuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zoals:

de bedrijfs- en beroepskosten, waaronder worden verstaan de kosten nodig voor de uitoefening van een bedrijf of beroep of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met inbegrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op de opbrengst van het bedrijf of beroep drukken;

de volgende kosten, voorzover zij niet reeds als bedrijfs- of beroepskosten in aanmerking komen:

renten van schulden, alsmede kosten van geldlening, kosten vallende op de verzilvering van coupons en kosten van beheer.

2. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden niet als bedrijfs- en beroepskosten doch als particuliere uitgaven aangemerkt, ook dan wanneer zij tevens worden gedaan in het belang van het bedrijf, dan wel ter bevordering van de beroepsuitoefening of van enige andere werkzaamheid van de belastingplichtige.

3. Het bedrag van de op de gezamenlijke opbrengst van dienstbetrekking en andere opbrengst uit arbeid buiten bedrijf betrekking hebbende afrekbare kosten wordt gesteld op USD 280. In plaats daarvan kan de belastingplichtige de werkelijke kosten in mindering brengen voor zover deze meer bedragen dan USD 560. De aftrek bedraagt in beide gevallen echter niet meer dan de opbrengst.

4. Van de onzuivere opbrengst van een bedrijf of beroep wordt bovendien afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op de aanschaffingskosten van zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebezigd, op hetgeen bij overname van een bedrijf of beroep voor goodwill werd betaald, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldvorderingen, die tot het bedrijf of beroep betrekking hebben, een en ander volgens goed koopmansgebruik.

5. 1e. In afwijking van het bepaalde in het vierde lid kan een belastingplichtige, die opbrengst uit onderneming geniet, een derde van de aanschaffingskosten of voortbrengingskosten van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming worden gebezigd, willekeurig, mits vervroegd, afschrijven.

2e. Met betrekking tot gebouwen, is deze afschrijving reeds mogelijk, zodra ter zake van de verwerving of de verbetering verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, met dien verstande dat voor ingebruikneming ter zake van aangegane verplichtingen niet meer vervroegd kan worden afgeschreven dan het bedrag dat ter zake van die verplichtingen is betaald.

3e. Onze Minister kan in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken, de hiervoren genoemde afschrijving in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken of buiten toepassing stellen.

6. Bovendien komt voor aftrek in aanmerking de afschrijving welke nodig mocht zijn wegens het aflopen van een de belastingplichtige toekomend recht dat aan een termijn is gebonden.

7. Behoudens ten aanzien van de opbrengst van bedrijf of beroep worden de kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst in aanmerking genomen tot en voor zover in een jaar tegenover die kosten positieve opbrengsten staan. De kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst die op grond van het bepaalde in de vorige volzin buiten aanmerking zijn gebleven, kunnen slechts met de positieve opbrengsten van de vijf volgende kalenderjaren worden verrekend en wel in de volgorde waarin ze zijn ontstaan.

Investeringsaftrek

Art. 9a. 1. In geval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan USD 2.794 wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen, wordt acht percent van het investeringsbedrag ten laste gebracht zowel van de winst van dat jaar als van de winst van het daaropvolgende jaar. Onder

investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen terzake van de aanschaffing of de verbetering van bedrijfsmiddelen, die voor de uitoefening van een onderneming op de BES eilanden worden gebezigd, zomede het maken van voortbrengingskosten daarvoor. Indien niet alle verplichtingen terzake op de belastingplichtige drukken, wordt slechts het bedrag dat wel op de belastingplichtige drukt in aanmerking genomen.

Voorzover in een kalenderjaar in nieuwe gebouwen – de verbetering van bestaande gebouwen daaronder begrepen – wordt geïnvesteerd wordt het percentage genoemd in de eerste zin van dit lid verhoogd tot twaalf percent van het investeringsbedrag.

2. Ingeval in een kalenderjaar goederen, waarop het vorige lid toepassing heeft gevonden, worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprizen een gelijk percentage als ter zake van de investering in die goederen op de voet van het eerste lid ten laste van de winst over de aldaar genoemde jaren kon worden gebracht, ten bate van zowel de winst van dat jaar als van de winst van het daarop volgende boekjaar gebracht. Bijtelling heeft slechts plaats voorzover de vervreemding plaats vindt binnen zes jaar – voorzover betreft gebouwen binnen 15 jaar – na de aanvang van het jaar waarin de investering heeft plaatsgevonden.

Bijtelling heeft plaats tot ten hoogste het bedrag waarvoor destijds aftrek is verleend.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

- gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;
- woonhuizen daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden, tenzij verhuur van deze woonhuizen ligt in de lijn van de normale bedrijfsuitoefening;
- personenauto's, tenzij deze zijn bestemd voor bedrijfsmatig personenvervoer over de weg;
- pleziervaartuigen;
- effecten, vorderingen en goodwill;
- flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- voorwerpen van geringe waarde, omschreven in artikel 10, tweede lid onder b.;
- door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Buiten aanmerking blijven, tenzij Onze Minister voor bepaalde gevallen het tegendeel bepaalt:

- verplichtingen aangegaan tussen bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie;
- verplichtingen aangegaan tussen gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijks-gemeenschap waartoe het bedrijfsmiddel behoort;
- verplichtingen aangegaan tussen degene die voor meer dan een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en deze vennootschap.

5. Het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld, met dien verstande dat alsdan de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde, als overdrachtsprijs in aanmerking wordt genomen.

6. Ingeval een investering ongedaan wordt gemaakt dan wel met betrekking tot een investering een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding, een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. Onze Minister kan in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken:

- de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;
- de verminderingen in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

Art. 9b. Het bepaalde in artikel 9, vijfde lid, artikel 9A, eerste lid en artikel 10 vierde lid vindt slechts toepassing, indien door de belastingplichtige een regelmatige boekhouding wordt gevoerd, met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Houdt de belastingplichtige op aldus boek te houden dan wordt de reserve volgens artikel 10 lid 4 opgenomen in de winst van het laatste kalenderjaar met regelmatige boekhouding.

Regelmatige
boekhouding
vereist

Art. 9c. 1. Op de opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep, komen niet in mindering de in artikel 9, eerste lid, bedoelde kosten welke verband houden met de volgende posten:

- de werkruimte, de inrichting daaronder begrepen, in de woning van de belastingplichtige als:

Beperking
kostenafrek

- 1°. ingeval hij tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep voor minder dan tweederde in de werkruimte in die woning verwerft dan wel,
 - 2°. ingeval hij niet tevens soortgelijke werkruimte buiten die woning ter beschikking heeft, hij het gezamenlijke bedrag van zijn opbrengst uit arbeid, bedrijf en beroep voor minder dan tweederde in of vanuit de werkruimte in die woning verwerft;
 - b. woon-werkverkeer;
 - c. vaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
 - d. kleding, met uitzondering van werkkleding;
 - e. literatuur, met uitzondering van vakliteratuur;
 - f. telefoonabonnementen en internetaansluitingen op naam van de belastingplichtige in privé;
 - g. persoonlijke verzorging;
 - h. voedsel, drank en genotmiddelen, representatie – daaronder begrepen recepties, feestelijke bijeenkomsten en vermaak alsmede excursies, studiereizen en dergelijke; een en ander met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf;
 - i. giften en relatiegeschenken;
 - j. geldboeten opgelegd door een strafrechter en geldsommen betaald aan een staat of een onderdeel daarvan ter voorkoming van strafvervolgning, in het kader van een strafbeschikking of daarmee vergelijkbare buitenlandse wijze van bestraffing, dan wel ter voldoening aan een voorwaarde verbonden aan een besluit tot gratieverlening, bestuurlijke boeten en daarmee vergelijkbare buitenlandse boeten, geldboeten opgelegd op basis van bij wet geregeld tuchtrecht, alsmede kosten als bedoeld in artikel 71, zesde lid, van de Wet financiën openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
 - k. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige door een strafrechter die bevoegd is op de BES eilanden bij onherroepelijke uitspraak is veroordeeld, daaronder begrepen de misdrijven die zijn betrokken bij de bepaling van de hoogte van de opgelegde straf en ter zake waarvan het Openbaar Ministerie heeft verklaard te zullen afzien van strafvervolgning;
 - l. misdrijven ter zake waarvan de belastingplichtige ter voorkoming van strafvervolgning aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan;
 - m. de kosten en lasten van een tot het ondernemingsvermogen behorende woning, met uitzondering van afschrijving, voor zover deze kosten en lasten meer bedragen dan het bedrag dat ter zake van het gebruik ervan voor de berekening van de loon- of inkomstenbelasting bij de gebruiker als loon of winst in aanmerking wordt genomen, een en ander onverminderd het bepaalde in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 2°;
 - n. steekpenningen.
2. Het gezamenlijk bedrag van kosten als bedoeld in artikel 9, eerste lid, voor zover die verband houden met een hierna te noemen post, wordt, behalve voor zover de kosten ten laste komen van de winst uit bedrijf van de belastingplichtige, in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:
- a. muziekinstrumenten, geluidsapparatuur, gereedschap, tekstverwerkers, schrijf- en rekenmachines, computers, faxmachines, apparatuur voor telefoongesprekken, andere dergelijke apparatuur, alsmede beeldapparatuur: voor zover het gezamenlijk bedrag per jaar, op basis van afschrijving in drie jaar, uitgaat boven USD 419;
 - b. cursussen, congressen, seminars, symposia en dergelijke, met inbegrip van de desbetreffende reizen en het desbetreffende verblijf: voor 75%, tot ten hoogste USD 1.397.
3. Autokosten worden als volgt in aanmerking genomen:
- a. ingeval het een auto betreft die niet behoort tot het bedrijfsvermogen van een ondernemer: tot een bedrag van USD 0,20 per kilometer;
 - b. ingeval het een aan belastingplichtige ter beschikking gestelde auto betreft: het bedrag van de door hem betaalde brandstofkosten.
4. Het bepaalde in het eerste lid, onderdelen h en i, en het tweede lid, onderdeel b, is, voor zover de aldaar bedoelde kosten ten laste komen van de winst uit bedrijf van de belastingplichtige, slechts van toepassing op 20% van die kosten. Het voorgaande is niet van toepassing met betrekking tot die kosten en lasten voor zover de onderneming direct is gericht op het vervaardigen of het verhandelen van de aldaar bedoelde goederen dan wel op het verrichten van daarmee verband houdende diensten, en deze deel uitmaken van de omzet.
5. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel d, wordt kleding als werkkleding

aangemerkt ingeval het:

- a. uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om bij het verwerven van de inkomsten te dragen;
 - b. is voorzien van zodanige uiterlijke kenmerken dat daaruit blijkt dat deze uitsluitend is bestemd om bij het verwerven van de inkomsten te dragen. Onze Minister kan nadere regels geven om te bepalen wanneer dit het geval is.
6. Voor zover kosten en lasten die verband houden met een misdrijf bij het bepalen van de winst in aanmerking zijn genomen in een of meer van de vijf jaren voorafgaande aan het jaar waarin de veroordeling, bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, onherroepelijk is geworden, dan wel waarin aan de gestelde voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdeel l, is voldaan, wordt het bedrag ter grootte van de som van deze kosten en lasten gerekend tot de positieve voordelen van de winst uit bedrijf van het laatstbedoelde jaar.
7. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen k en l, wordt met de belastingplichtige gelijk gesteld degene die ten behoeve van de belastingplichtige opdracht heeft gegeven tot het misdrijf dan wel aan het misdrijf feitelijk leiding heeft gegeven.

Art. 10. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere goederen, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overnemings, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf of beroep en andere uitgaven van die aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.

2. Uitgezonderd zijn:

- a. de uitgaven nodig ter vervanging van goederen, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen;
- b. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend.

3. Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van:

- a. het vormen of vergroten van een reservefonds; en
- b. interest van eigen kapitaal.

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kan, ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het tweede lid, letter b bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

5. De op de voet van het vierde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

6. Voor de toepassing van artikel 9 vijfde lid, blijft de vermindering van de kosten van vervanging of herstel ingevolge het vierde lid buiten aanmerking; het bedrag van die vermindering wordt geacht naar gelang van de op de voet van artikel 9, vijfde lid, mogelijke afschrijvingen te zijn afgeschreven.

7. Bij het staken van een bedrijf of beroep dan wel bij overdracht of liquidatie van het gedeelte waartoe de in het vierde lid bedoelde reserve behoort, wordt deze reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 6, letter d.

Art. 11. 1. Tot de bestanddelen van het in het vierde lid van artikel 3 omschreven inkomen behoren mede:

1°. afkoopsommen, schadeloosstellingen en tegemoetkomingen welke toegekend zijn:

- a. ter vervanging van gederfde of te derven beloningen, al dan niet ingegane periodieke uitkeringen en andere opbrengsten of inkomsten dan wel
- b. terzake van het staken of niet verrichten van werkzaamheden in de ruimste zin, dan wel wegens het prijsgeven van een uitzicht op deelgerechtigdheid in een bedrijf of een zelfstandig

Active-
ringsplicht,
niet aftrekbare
uitgaven,
vervangings-
reserve

Afkoopsommen,
vervangende
inkomsten,
aanmerkelijk
belang

uitgeoefend beroep;

2°. hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden ontvangen wordt boven het op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal; behoudens het bepaalde in het sub 3° van dit lid geldt deze bepaling niet, indien de nieuwe verkrijger een op de BES eilanden wonende belastingplichtige is, die bij de verkrijging niet in de uitoefening van een bedrijf of beroep heeft gehandeld;

3°. De winst uit aanmerkelijk belang, zijnde het gezamenlijke bedrag van:

- a. voordelen welke worden getrokken uit tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen of winstbewijzen vermindert met de aftrekbare kosten (reguliere voordelen);
- b. voordelen welke worden behaald bij de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen, alsmede bij de vervreemding van een gedeelte van de daarin besloten liggende rechten (vervreemdingsvoordelen).

2. Bestaat de afkopsom, schadeloosstelling, tegemoetkoming dan wel het in het eerste lid onder 2° bedoelde bedrag in de toekenning van een recht, dat periodieke opbrengsten oplevert (zoals het recht op een lijfrente of op een winstaandeel) dan worden slechts deze periodieke opbrengsten, doch niet het eraan ten grondslag liggende recht (stamrecht), tot het inkomen gerekend, tenzij het stamrecht tot het loon behoort.

3. De belastingplichtige heeft een aanmerkelijk belang indien hij, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot:

- a. voor ten minste 5% van het geplaatste kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is geweest in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;
- b. rechten heeft om direct of indirect aandelen te verwerven tot ten minste 5% van het geplaatste aandelenkapitaal;
- c. winstbewijzen heeft die betrekking hebben op ten minste 5% van de jaarwinst van een vennootschap dan wel op ten minste 5% van wat bij liquidatie wordt uitgekeerd.

4. Voor de belastingplichtige behoren mede tot een aanmerkelijk belang:

- a. indien hij een aanmerkelijk belang heeft: zijn overige winstbewijzen van en schuldvorderingen op die vennootschap;
- b. indien hij geen aanmerkelijk belang heeft: de tot zijn vermogen behorende aandelen in, winstbewijzen van en schuldvorderingen, alsmede daarop betrekking hebbende koopopties, op een vennootschap waarin hij geen, maar zijn echtgenoot of een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn wel een aanmerkelijk belang heeft.

5. Onder vervreemding van aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen wordt mede begrepen:

- a. het inkopen van aandelen;
- b. het afkopen en inkopen van winstbewijzen;
- c. het betaalbaar stellen van liquidatie-uitkeringen;
- d. het aflossen van schuldvorderingen;
- e. het brengen in het vermogen van een onderneming;
- f. het niet langer aanwezig zijn van een aanmerkelijk belang;
- g. het anders dan door overliden ophouden op de BES eilanden te wonen, hieronder begrepen de situatie waarin de belastingplichtige ingevolge het bepaalde in een verdrag of regeling ter voorkoming van dubbele belasting voor de toepassing van die regeling, onderscheidenlijk dat verdrag, geacht wordt geen inwoner van de BES eilanden meer te zijn.

6. De vervreemdingsvoordelen worden gesteld op de overdrachtsprijs vermindert met de verkrijgingsprijs. Ingeval een overdrachtsprijs of verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst wordt als overdrachtsprijs, onderscheidenlijk verkrijgingsprijs, aangemerkt de waarde welke ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging, in het economische verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. Ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs de waarde welke daaraan ten tijde van de onttrekking in het economische verkeer kan worden toegekend. Ten aanzien van krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs die welke geldt voor de erflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde de aandelen in de gemeenschap zijn gevallen.

7. Ingeval de belastingplichtige zich metterwoon op de BES eilanden vestigt en op dat tijdstip aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap heeft, wordt de verkrijgingsprijs van die aandelen of winstbewijzen gesteld op de waarde welke op dat tijdstip in het economische verkeer

aan die aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend. De vorige volzin vindt geen toepassing ingeval de belastingplichtige zich metterwoon op de BES eilanden vestigt binnen tien jaren na deze metterwoon te hebben verlaten. Indien reeds een belastingaanslag is opgelegd bij vertrek van de belastingplichtige uit de BES eilanden, dan wordt deze belastingaanslag kwijtescholden en wordt de verkrijgingsprijs gesteld op het bedrag van de verkrijgingsprijs voorafgaande aan zijn vertrek. De eerste volzin vindt voorts geen toepassing ingeval het aandelen of winstbewijzen van een op de BES eilanden gevestigde vennootschap betreft behoudens voorzover blijkt dat de belastingplichtige in verband met het metterwoon verlaten van een ander land belasting verschuldigd is over de waardeaan groei van die aandelen, winstbewijzen of schuldvorderingen.

8. Het vijfde lid, onderdeel g, vindt met betrekking tot een aanmerkelijk belang in een niet op de BES eilanden gevestigde vennootschap geen toepassing indien het in dat lid bedoelde ophouden op de BES eilanden te wonen plaatsvindt binnen acht jaren nadat de belastingplichtige zich metterwoon op de BES eilanden heeft gevestigd en hij sedert de laatste vijftientwintig jaren in totaal niet langer dan tien jaren op de BES eilanden heeft gewoond.

9. Winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten ten aanzien van:

a. reguliere voordelen: op het tijdstip bepaald overeenkomstig artikel 16B;

b. vervreemdingsvoordelen: op het tijdstip van de vervreemding, met dien verstande dat in geval van het ophouden van de binnenlandse belastingplicht als tijdstip van genieten wordt aangemerkt het tijdstip dat onmiddellijk voorafgaat aan het ophouden van de binnenlandse belastingplicht.

10. Het tweede lid is niet van toepassing op afkoop van pensioen, behoudens voor zover het betreft een overgang als bedoeld in artikel 6B, tweede lid, tweede volzin, van de Wet loonbelasting BES.

11. Het tweede lid is voorts niet van toepassing op afkoop van een recht op lijfrente als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e, behoudens voor zover het recht wordt omgezet in een ander recht op een soortgelijke lijfrente.

Art. 12. 1. De belasting wordt geheven over de in enig kalenderjaar genoten belastbare som. Heeft de belastingplicht slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar bestaan, dan treedt dit gedeelte (belastingtijdvak) daarvoor in de plaats. Ter berekening van de dan verschuldigde belasting wordt het in het belastingtijdvak genoten zuiver inkomen, met uitzondering van het inkomen, bedoeld in artikel 11, tiende en elfde lid, herleid tot een voljaarsinkomen. Van de hierover volgens artikel 24A verschuldigde belasting, na vermindering van de in artikel 24, tweede en derde lid, bedoelde bedragen, is zoveel driehonderdzigsten verschuldigd als het aantal dagen bedraagt waarover in het kalenderjaar belastingplicht heeft bestaan.

Herleiding
bij afwijkend
belastingtijdvak

Bij de toepassing van het bovenstaande wordt iedere volle maand op dertig dagen en het jaar op 360 gesteld, terwijl de dag waarop een belastingtijdvak begint voor een volle dag wordt gerekend en de dag waarop een belastingtijdvak eindigt wordt verwaarloosd.

2. Indien het in het vorige lid bedoelde herleide voljaarsinkomen hoger is dan het inkomen dat, had de belastingplicht het gehele kalenderjaar bestaan, naar schatting in dat jaar zou zijn genoten, dan kan belastingplichtige verzoeken dat de verschuldigde belasting in afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt bepaald aan de hand van de formule:

verschuldigde belasting = $\frac{\text{het belastingtijdvak}}{\text{geschatte jaarinkomen}} \times \text{de belasting van het geschatte jaarinkomen}$

volgens het tarief als bedoeld in artikel 24A.

3. Bij de toepassing van dit artikel worden de bedragen, genoemd in de artikelen 9, derde lid, 16, eerste lid, onderdelen c en h, en het vierde lid, en artikel 16A, eerste lid, onderdeel e, het tweede lid, onderdeel c, en het vijfde lid, onderdeel a evenredig toegepast voor het belastingtijdvak waarover de belastingplicht heeft bestaan.

Art. 13. 1. Aandelen in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat niet door de belastingplichtige zelf wordt uitgeoefend, worden beschouwd als baten van het kalenderjaar waarin hun bedrag wordt vastgesteld.

Genietings-
moment
winsttaandeel

2. Heeft die vaststelling plaats nadat de belastingplichtige de BES eilanden metterwoon heeft verlaten dan wel na diens overlijden, dan wordt deze geacht plaats te hebben gehad in het jaar waarin de belastingplichtige de BES eilanden verliet dan wel overleed, doch in ieder geval vóór dit vertrek of overlijden.

Art. 14. (Vervallen)

**Verlies-
verrekening**

Art. 15. 1. Indien de berekening van het zuiver inkomen leidt tot een negatief bedrag wordt dit aangemerkt als een verlies. Een verlies wordt verrekend met de zuivere inkomens van de volgende vijf belastingjaren, te beginnen bij het eerste van die jaren.

2. Ingeval het huwelijk door overlijden van de belastingplichtige wordt ontbonden wordt diens verlies voor zover dat is voortgevloeid uit andere bestanddelen van het zuiver inkomen dan zijn bedoeld in artikel 20, tweede en derde lid, verrekend met zuivere inkomens van de echtgenoot. De vorige volzin is slechts van toepassing indien zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot op het tijdstip van ontbinding van het huwelijk binnenlands belastingplichtig was.

3. Ingeval het huwelijk wordt ontbonden anders dan door overlijden wordt het verlies van een belastingplichtige voor zover dit is voortgevloeid uit bestanddelen van zijn zuiver inkomen welke van de zijde van zijn echtgenoot zijn opgekomen en niet kan worden verrekend met zuiver inkomen van de jaren waarin het huwelijk heeft bestaan, uitsluitend verrekend met zuivere inkomens van de gewezen echtgenoot. Met ontbinding van een huwelijk wordt gelijkgesteld het duurzaam gescheiden gaan leven.

**Persoonlijke
lasten**

Art. 16. 1. Persoonlijke lasten zijn:

a. lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, met dien verstande dat:

1°. indien zij de tegenwaarde van een prestatie vormen zij slechts aftrekbaar zijn voor zover zij, tezamen met de ter zake van de desbetreffende verplichting reeds betaalde uitkeringen, de waarde van de prestatie te boven gaan;

2°. in de niet onder 1° bedoelde gevallen geen aftrek is toegestaan ter zake van uitgaven gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn;

b. pensioenen;

c. de niet als kosten tot verwerving, inning, en behoud der opbrengst en op de opbrengst rustende lasten aan te merken renten van schulden en kosten van geldleningen tot een bedrag van USD 1.397;

d. (Vervallen);

e. premies van levensverzekering, lijfrente of pensioenverzekering, met uitzondering van de premies als bedoeld onder d;

f. giften aan op de BES eilanden gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen, mits deze giften met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond, indien en voorzover zij in totaal een ten honderd van het inkomen en tevens USD 56 te boven gaan, met dien verstande dat het in mindering te brengen bedrag ten hoogste drie ten honderd van het inkomen beloopt;

g. (Vervallen);

h. de volgende kosten welke verband houden met de eigen woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat:

1°. rente van schulden en kosten van geldlening aangegaan ter verkrijging, onderhoud of verbetering van de eigen woning, alsmede de premies voor een aan die lening verbonden met de looptijd dalende overlijdensrisicoverzekering, tot ten hoogste een bedrag van USD 15.364 alsmede het onbenut gebleven deel van het bedrag, genoemd in onderdeel c;

2°. kosten van onderhoud van de eigen woning tot een bedrag van 2% van de waarde van de woning voor de toepassing van de grondbelasting met een maximum van USD 1.676;

3°. kosten van onderhoud van de eigen woning die volgens een eilandelijke monumentenverordening is aangewezen tot beschermd monument;

4e. premies voor brand- en natuurrampenverzekeringen. Voor de toepassing van dit onderdeel wordt onder eigen woning, die de belastingplichtige als hoofdverblijf ter beschikking staat, mede begrepen andere eigen woningen, die de belastingplichtige ter beschikking staan.

2. Voor de premïen, bedoeld onder letter e van het vorige lid, kan niet meer dan vijf ten honderd van het inkomen en niet meer dan USD 559 worden afgetrokken. Het bedrag, bedoeld in de eerste zin, met inachtneming van het derde lid, wordt verminderd, doch niet verder dan tot nihil, met de van de werknemer ingehouden verplichte bijdrage voor pensioenen en pensioenfondsen die met toepassing van artikel 6, vijfde lid, onderdeel j, onder 1, van de Wet loonbelasting BES op het loon in mindering zijn gebracht. Als giften worden voor de toepassing van het vorige lid onder f uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet verplichte bijdragen, indien en voorzover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen

op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen.

3. De maxima bedoeld in het eerste lid onder c en tweede lid van dit artikel en in het 3e en 6e lid van artikel 9 gelden voor een aanslag over een vol jaar; indien er sprake is van een belastingtijdvak, worden deze maxima naar evenredigheid verminderd naar gelang het aantal dagen van het belastingtijdvak.

4. In geval een woning aan twee of meer belastingplichtigen tegelijkertijd als hoofdverblijf ter beschikking staat, worden in afwijking van het eerste lid, onderdeel h, de aldaar genoemde maximale bedragen voor elk van hen naar evenredigheid toegepast.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend:

1°. wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel c, verhoogd tot USD 2.794;

2°. geldt voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel f, en het tweede lid, in plaats van het inkomen van de belastingplichtige het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenoot.

Art. 16a. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

Buitengewone
lasten

a. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van opleiding of studie voor een beroep van hemzelf of zijn echtgenoot;

c. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen die 27 jaar of ouder zijn en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, voor zover die personen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

d. tot voorziening in het noodzakelijke levensonderhoud van kinderen tot 27 jaar die tengevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, voor zover die kinderen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

e. ter zake van de kosten van studie van een middelbaar beroeps-, hoger beroeps-, universitaire of daarmee vergelijkbare opleiding voor eigen kinderen, kinderen van de echtgenoot en pleegkinderen tot 27 jaar tot een bedrag van ten hoogste USD 5.587 per kind.

2. De gezamenlijke uitgaven voor zover verband houdend met een hierna te noemen post worden in aanmerking genomen met inachtneming van de daarbij gegeven normering:

a. de met de in het eerste lid, onderdeel a, bedoelde uitgaven verband houdende kosten van vervoer per auto tot een bedrag van USD 0,20 per kilometer, of, indien het betreft een ter beschikking gestelde auto, de brandstofkosten;

b. de in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde uitgaven: 75% van de kosten van verblijf buiten het eiland waar de belastingplichtige woont;

c. de in het eerste lid, onderdeel c, bedoelde uitgaven: ten hoogste USD 1.397 per ondersteunde met dien verstande dat het totaal in aanmerking te nemen bedrag niet meer beloopt dan 10% van het inkomen van de belastingplichtige.

3. Tot de buitengewone lasten worden niet gerekend:

a. ter zake van studiekosten: andere kosten dan school- of collegegeld, kosten van boeken en ander verplicht lesmateriaal niet zijnde voorwerpen als omschreven in artikel 9C, tweede lid, onderdeel a, alsmede kosten van interinsulair of internationaal vervoer, met dien verstande dat in geval van het eerste lid, onderdeel e, ten hoogste aftrekbaar is de met één reis per jaar per kind gemoeide kosten van vervoer;

b. de premie die verschuldigd is ingevolge de Wet algemene verzekering bijzondere ziektekosten BES.

4. De in het eerste lid, onderdelen a, c en d, bedoelde uitgaven worden in aanmerking genomen voor zover zij gezamenlijk meer bedragen dan 5% van het inkomen, doch ten minste USD 838.

5. Ten aanzien van de belastingplichtige aan wie de in artikel 20, tweede en derde lid, bedoelde bestanddelen van het inkomen van zijn echtgenoot worden toegerekend:

a. wordt het bedrag, genoemd in het eerste lid, onderdeel e, verhoogd tot USD 11.174;

b. geldt voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel c, en het vierde lid in plaats van het inkomen van de belastingplichtige het gezamenlijke bedrag van het inkomen van de belastingplichtige en dat van zijn echtgenoot.

6. Onze Minister kan nadere regels stellen op grond waarvan ingeval van twee ongehuwde

ouders het recht op aftrek, bedoeld in het vijfde lid, kan worden overgeheveld naar de andere ouder dan wel in geval van één-ouderschap de aftrek kan worden verdubbeld.

Genietings-
moment

Art. 16b. 1. Opbrengsten, andere dan winst uit bedrijf of beroep, worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel
b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.

2. Op die opbrengsten in mindering te brengen kosten en lasten, zomede de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten, worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

Hoofdstuk III

Niet op de BES eilanden wonende belastingplichtigen

Buitenlandse
belastingplicht

Art. 17. 1. De niet op de BES eilanden wonende personen bedoeld in artikel 1, lid 3, zijn belastingplichtig naar hun gehele belastbare inkomen genoten in het kalenderjaar of belastingtijdvak, voorzover dit werd verkregen uit de opbrengst van:

a. (Vervallen)

b. schuldvorderingen, welke, wat de hoofdsom betreft, verzekerd zijn door hypotheek, gevestigd op de BES eilanden gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;
c. andere bestanddelen van het roerend kapitaal, geen effecten zijnde, welke opbrengst afhankelijk is hetzij van de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat en voor zover het op de BES eilanden wordt uitgeoefend, hetzij van de hoeveelheid of de opbrengst van enig product, op de BES eilanden gewonnen, bewerkt of verwerkt;

d. bedrijven en beroepen (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld daaronder begrepen), die en voorzover zij persoonlijk of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden op de BES eilanden worden uitgeoefend. Indien die uitoefening slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereenvolgend duurt, kan bij ministeriële regeling gehele of gedeeltelijke ontheffing van belasting worden verleend;

e. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een op de BES eilanden gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, indien de genietster in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, lid 1, onder 3e;

f. vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap waarbij het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;

g. een bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een op de BES eilanden gevestigd lichaam, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten de BES eilanden gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam;

h. uit de lands- of eilandskas bezoldigde ambten, terwijl de aan deze ambten verbonden werkzaamheden buiten de BES eilanden werden verricht.

2. Het eerste lid, onderdelen e en f, is slechts van toepassing op niet op de BES eilanden wonende natuurlijke personen die in de loop van de laatste tien jaren voorafgaande aan het verkrijgen van de opbrengst uit de aandelen, winstbewijzen, obligaties en schuldvorderingen, bedoeld in onderdeel e van genoemd lid dan wel de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen, bedoeld in onderdeel f van genoemd lid inwoner van de BES eilanden zijn geweest.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel f, wordt de verkrijgingsprijs van aandelen en winstbewijzen welke tot een aanmerkelijk belang behoren en ter zake waarvan bij het door de belastingplichtige metterwoon verlaten van de BES eilanden vervreemdingsvoordelen in aanmerking zijn genomen, gesteld op de waarde in het economische verkeer waarvan is uitgegaan voor de berekening van die voordelen.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt een lichaam waarvan de oprichting heeft plaatsgevonden naar het op de BES eilanden geldende recht steeds geacht op de BES eilanden te zijn gevestigd.

- Art. 18.** 1. De zuivere opbrengst van de in artikel 17 genoemde bronnen van inkomen wordt bepaald met inachtneming van de beginselen van de artikelen 4, 5, 6, 7, 9, 9B en 10.
 2. De artikelen 11, 15 en 16 eerste lid letter f zijn op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.
 3. (Vervallen)
 4. Artikel 16A is niet op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.

Berekening
inkomen buiten-
lands belasting-
plichtige

Art. 19. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Gehuwde belastingplichtigen, vrijstellingen

Art. 20. 1. Dit artikel is van toepassing op een belastingplichtige die het gehele kalenderjaar gehuwd is geweest zonder duurzaam gescheiden te hebben geleefd, mits zowel de belastingplichtige als zijn echtgenoot op de BES eilanden woonde. Indien de belastingplichtige en zijn echtgenoot duurzaam gescheiden gaan leven en binnen zes maanden nadien de samenleving hervatten, worden zij voor de toepassing van dit artikel geacht niet duurzaam gescheiden te hebben geleefd.

Gehuwde belas-
tingplichtigen

2. De bestanddelen van het zuiver inkomen van een belastingplichtige, anders dan het persoonlijk inkomen en de persoonlijke verminderingsen, worden aangemerkt als zuiver inkomen van zijn echtgenoot indien:

- zijn persoonlijk inkomen lager is dan dat van zijn echtgenoot;
- de belastingplichtige niet, maar zijn echtgenoot wel persoonlijk inkomen geniet;
- beider persoonlijk inkomen gelijk is of beiden geen persoonlijk inkomen genieten, en belastingplichtige jonger is dan zijn echtgenoot.

3. Het persoonlijk inkomen bestaat uit het gezamenlijk bedrag van:

- zuivere opbrengst van een voor eigen rekening gedreven onderneming;
- zuivere opbrengst van arbeid;
- zuivere opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen:
 - ingevolge de Wet algemene ouderdomsverzekering BES en de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES;
 - genoten ter zake van studie tenzij het een uitkering betreft als bedoeld in de artikelen 7.51 tot en met 7.51f, 7.51h, 7.51j en 7.51k, eerste en tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek of een uitkering of verstrekking als bedoeld in de artikelen 8.1.6a tot en met 8.1.6d en 8.1.6f van de Wet educatie en beroeps onderwijs BES;
 - verkregen in verband met invaliditeit, ziekte of ongeval;
 - bedongen in rechtstreeks verband met of bij het staken van een onderneming;
 - verkregen ter zake van echtscheiding of scheiding van tafel en bed.

4. De persoonlijke verminderingsen van het inkomen zijn de premies als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel e.

5. Bij de scheiding van goederen blijft op verzoek van een dan wel van beide echtgenoten het tweede lid buiten toepassing. In dat geval wordt de belasting berekend als ware het tweede lid wel van toepassing. Vervolgens wordt de door beide echtgenoten tezamen verschuldigde belasting omgeslagen in verhouding van ieders zuiver inkomen.

Art. 20a. 1. Het persoonlijk inkomen van een minderjarig kind, alsmede de persoonlijke verminderingsen van zijn inkomen, wordt aangemerkt als inkomen van dat kind.

Minderjarigen

2. Het zuiver inkomen van een minderjarig kind, anders dan dat bedoeld in het eerste lid, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 20, tweede lid, aangemerkt als zuiver inkomen van de belastingplichtige die het gezag over dat kind uitoefent.

Art. 21. Indien ingevolge de artikelen 20 of 20A inkomensbestanddelen van een derde zijn toegerekend aan de belastingplichtige is die derde, onverminderd zijn aansprakelijkheid uit andere hoofde, aansprakelijk voor een evenredig deel van de verschuldigde belasting, bepaald naar verhouding van de zonder toepassing van dat artikel berekende belastbare inkomens.

Aansprakelijk-
heid derde voor
meegetelde
inkomsten

Art. 22 t/m 23f. (Vervallen)

Hoofdstuk V
Bedrag der belasting

Berekening
belasting en
kortingen

Art. 24. 1. Belastbare som is:

a. ten aanzien van binnenlandse belastingplichtigen: het belastbare inkomen verminderd met:

1°. het zuivere bedrag van de voordelen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder 3°;

2°. de belastingvrije som; en

3°. de ouderentoeslag indien de belastingplichtige bij de aanvang van het kalenderjaar de leeftijd heeft bereikt op grond waarvan hij ingevolge de Wet algemene ouderdomsverzekering BES in aanmerking zou komen voor een uitkering;

b. ten aanzien van buitenlandse belastingplichtigen: het belastbare inkomen voor zover dit is verkregen uit de opbrengsten, bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdelen a, b, c, d, g en h.

2. De belastingvrije som bedraagt USD 20.424.

3. De ouderentoeslag bedraagt USD 1.577.

4. De belastingplichtige die niet op de BES eilanden woont, komt in een kalenderjaar waarin hij tevens als op de BES eilanden wonende persoon belastingplichtig is, voor zijn periode van buitenlandse belastingplicht, in afwijking in zoverre van het eerste lid, onderdeel b, in aanmerking voor de belastingvrije som voor zover deze in de periode van binnenlandse belastingplicht onbenut is gebleven.

5. In afwijking van het eerste lid, onderdeel b, komt een niet op de BES eilanden woonachtige belastingplichtige die een uit de BES eilanden afkomstige pensioenuitkering geniet die op grond van de voor de BES eilanden geldende fiscale regels wordt belast, in aanmerking voor de in het eerste lid, onderdeel a, onder 2°, genoemde belastingvrije som, met dien verstande dat de belastingvrije som die deze belastingplichtige in aanmerking mag nemen maximaal wordt gesteld op het bedrag van de pensioenuitkering dat volgens de fiscale regels van de BES eilanden mag worden belast.

Tarief en toe-
slagen

Art. 24a. 1. Het bedrag van de over de belastbare som, bedoeld in artikel 24, verschuldigde belasting wordt bepaald aan de hand van de navolgende tabel (tabeltarief):

Bij een belastbare som doch niet meer dan		bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, vermeerderd met het bedrag berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van de belastbare som dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
-	USD 50.000	-	30,4%
USD 50.000	-	USD 15.200	35,4%

2. Voor een belastingplichtige die premieplichtig is in de zin van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES of ingevolge de bij of krachtens de in artikel 18.4.1 van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bedoelde algemene maatregel van bestuur inzake de Zorgverzekering BES gestelde regels, wordt het op basis van het eerste lid berekende bedrag verminderd met het bedrag van de heffingskorting.

3. De heffingskorting bestaat uit de ouderdomsverzekeringskorting, de weduwen- en wezenverzekeringskorting en de zorgverzekeringskorting.

4. De ouderdomsverzekeringskorting geldt voor de belastingplichtige die premieplichtig is in de zin van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES en bedraagt het door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, in overeenstemming met Onze Minister, op basis van artikel 27 van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES bij ministeriële regeling vastgestelde percentage vermenigvuldigd met de premiegrondslag waarover de belastingplichtige op grond van die wet premie verschuldigd is.

5. De weduwen- en wezenverzekeringskorting geldt voor de belastingplichtige die premieplichtig is in de zin van de Wet algemene weduwen en wezenverzekering BES en bedraagt het door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, in overeenstemming met Onze Minister, op basis van artikel 30 van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES bij ministeriële regeling vastgestelde percentage vermenigvuldigd met de premiegrondslag waarover de belastingplichtige op grond van die wet premie verschuldigd is.

6. De zorgverzekeringskorting geldt voor de belastingplichtige die premieplichtig is ingevolge de bij of krachtens de in artikel 18.4.1 van de Invoeringswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bedoelde algemene maatregel van bestuur inzake de Zorgverzekering BES gestelde regels en bedraagt het door Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, in overeenstemming met Onze Minister, op basis van die algemene maatregel van bestuur bij ministeriële regeling vastgestelde percentage vermenigvuldigd met de premiegrondslag waarover de belastingplichtige op grond van die algemene maatregel van bestuur premie verschuldigd is.

7. Voor de toepassing van het vierde, vijfde en zesde lid wordt als premiegrondslag ten hoogste een bedrag van USD 36.082 in aanmerking genomen.

8. Indien in het belastbare inkomen persoonlijke lasten met betrekking tot een eigen woning als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°, zijn begrepen en de belastbare som:

a. meer bedraagt dan het in de eerste kolom van de tabel in het eerste lid, vermelde bedrag, of

b. niet meer bedraagt dan het in de eerste kolom van de tabel in het eerste lid vermelde bedrag maar meer zou bedragen dan dat bedrag indien daarin de persoonlijke lasten met betrekking tot een eigen woning, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°, niet zouden zijn begrepen;

wordt in afwijking van het eerste lid de belasting op het belastbare inkomen bepaald met inachtneming van het bepaalde in de volgende leden.

9. In gevallen als bedoeld in het achtste lid, onderdeel a, bedraagt de belasting op het belastbare inkomen het met toepassing van het eerste lid bepaalde bedrag vermeerderd met 5% van de persoonlijke lasten met betrekking tot een eigen woning, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°.

10. In gevallen als bedoeld in het achtste lid, onderdeel b, bedraagt de belasting op het belastbare inkomen het met toepassing van het eerste lid bepaalde bedrag vermeerderd met 5% van het bedrag waarmee de belastbare som het in de eerste kolom van de tabel in het eerste lid vermelde bedrag te boven zou gaan indien daarin de persoonlijke lasten met betrekking tot een eigen woning, bedoeld in artikel 16, eerste lid, onderdeel h, onder 1°, niet zouden zijn begrepen.

Art. 24b. Het zuivere bedrag van de voordelen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder 3°, alsmede de opbrengst, bedoeld in artikel 17, eerste lid, onderdelen e en f, wordt belast naar een tarief van 7,5%.

Tarief aanmerkelijk belang

Art. 24c. Indien de belastingplichtige ook premieplichtig is voor de algemene ouderdomsverzekering BES of de algemene weduwen- en wezenverzekering BES of inkomensafhankelijke premie verschuldigd is ingevolge artikel 11 van het Besluit zorgverzekering BES, geschiedt de heffing van de belasting en premie door middel van één belastingaanslag en voor zover de heffing plaatsvindt bij wege van conserverende aanslag, door middel van één conserverende belastingaanslag. Hierbij zijn de regels die gelden voor de heffing en de invordering van de inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing. In dat geval wordt, indien artikel 8.22 van de Belastingwet BES toepassing vindt, die bepaling eenmaal toegepast.

Gecombineerde aanslag

Art. 25. 1. Bij het begin van het kalenderjaar vervangt Onze Minister de in de artikelen 24 en 24A vermelde bedragen door andere. Het in artikel 24, tweede lid, vermelde bedrag wordt gesteld op het bedrag, genoemd in artikel 9, eerste lid, van de Wet minimumlonen BES, op 1 januari van het kalenderjaar, vermenigvuldigd met 2.080 en verminderd met USD 280. Het in artikel 24, derde lid, vermelde bedrag en de in artikel 24A vermelde bedragen worden berekend door de te vervangen bedragen te vermenigvuldigen met de tabelcorrectiefactor en vervolgens de nodige geachte afrondingen aan te brengen.

Inflatiecorrectie

2. De tabelcorrectiefactor is één gedeeld door prijsindexverhouding. De prijsindexverhouding is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau voor de Statistiek, betrekking hebbende op de achttiende tot en met de zevende aan het kalenderjaar voorafgaande maand en het gemiddelde van die prijsindexcijfers, betrekking hebbende op de dertigste tot en met de negentiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand.

Ingeval de basis voor vorenbedoelde prijsindexcijfers wordt verlegd, geeft Onze Minister regels hoe bij toepassing van de vorige volzin wordt overgegaan van de oude op de nieuwe reeks prijsindexcijfers.

Voor de toepassing van de tweede volzin wordt onder prijsindexcijfers verstaan het aan de hand van het aantal inwoners gewogen gemiddelde van de prijsindexcijfers voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba. Voor de toepassing van de derde volzin wordt het aantal inwoners van Bonaire gesteld op 25.133, het aantal inwoners van Sint Eustatius op 3.204 en het aantal inwoners van Saba op 2.060.

Art. 26. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Belastingjaar

Art. 27. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Hoofdstuk VII

Aangifte

Art. 28. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

Art. 29 t/m 35. (Vervallen)

Hoofdstuk VIII

Art. 36 t/m 39. (Vervallen)

Hoofdstuk IX

Aanslagen

Art. 40 en 41. (Vervallen)

Art. 41a. Als voorheffing op de inkomstenbelasting wordt aangemerkt de geheven belasting, daaronder niet begrepen de bij naheffing toegepaste verhoging, ingevolge de:

- a. Wet loonbelasting BES , met uitzondering van de als eindheffing geheven loonbelasting;
- b. Opbrengstbelasting als bedoeld in de Belastingwet BES , met uitzondering van de opbrengstbelasting geheven op basis van artikel 5.8 van die wet.

Art. 41b. 1. Een aanslag wordt niet vastgesteld en verrekening van voorheffingen blijft achterwege tenzij:

- a. de verschuldigde belasting de totale voorheffingen met meer dan USD 168 te boven gaat;
 - b. de belastingplichtige binnen 18 maanden na afloop van het belastingjaar aangifte heeft gedaan.
2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt de aanslag vastgesteld op nihil en blijft verrekening van voorheffingen achterwege indien het totaal van de voorheffingen de verschuldigde belasting niet of met niet meer dan USD 84 te boven gaat.

Art. 42. (Vervallen)

Hoofdstuk X t/m XIII (Vervallen)

Art. 43 t/m 53. (Vervallen)

Hoofdstuk XIV

Bijzondere bepalingen

Art. 54 t/m 57. (Vervallen)

Art. 58. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels ter uitvoering van deze wet worden vastgesteld.

Art. 59 t/m 63. (Vervallen)

Hoofdstuk XV (Vervallen)

Art. 64 t/m 72. (Vervallen)

Hoofdstuk XVI

Slot- en overgangsbepalingen **Slotbepalingen**

Heffings-
tijdvak

Aanslag-
belasting

Voorheffingen

Niet vaststellen
aanslag

Delegatie

Art. 73 Met betrekking tot op 31 december 2024 bestaande aanspraken op periodieke uitkeringen ter vervanging van gederfd of te derven loon als bedoeld in artikel 11, tweede lid, zoals dat op 31 december 2024 luidde, blijft artikel 11, tweede lid, zoals dat op 31 december 2024 luidde, alsmede de daarop gebaseerde bepalingen, van toepassing.

Overgangsrecht

Art. 74a t/m 74d. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 75. Deze wet kan worden aangehaald als Wet inkomstenbelasting BES.

Regeling ex-patriates 1998 BES

Ministeriële regeling

Definities

Art. 1. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. ex-patriate: de werknemer die direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar in geen van de drie bedoelde openbare lichamen heeft gewoond;
 - b. werkgever: de inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4 van de Wet loonbelasting BES.
2. Deze regeling geeft uitvoering aan artikel 58 van de Wet inkomstenbelasting BES en artikel 22 van de Wet loonbelasting BES.

Ex-patriate

Art. 2. Deze regeling is van toepassing op de ex-patriate:

- a. die over een specifieke deskundigheid beschikt op wetenschappelijk of hoger beroepsopleidingsniveau en ten minste vijf jaar relevante werkervaring heeft; alsmede
- b. een beloning van zijn werkgever geniet van ten minste USD 83.500 per jaar; en
- c. wiens deskundigheid op de lokale arbeidsmarkt niet of in beperkte mate beschikbaar is.

Art. 3. (Vervallen)

Vrijgestelde loonbestand-delen

Art. 4. In afwijking van artikel 6, eerste lid, van de Wet loonbelasting BES wordt niet tot het loon van de ex-patriate gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:

- a. beloningen in natura voor zover die gezamenlijk per kalenderjaar niet meer dan USD 8.380 bedragen;
- b. vergoedingen ter dekking van kosten gemaakt ten behoeve van het bezoeken van scholen in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, alsmede gelijkwaardige onderwijsinstellingen buiten deze drie openbare lichamen, met dien verstande dat er per kind maximaal USD 13.967 per kalenderjaar buiten de belastingheffing wordt gehouden;
- c. vergoedingen ter dekking van de reiskosten verbonden aan de uitzending en repatriëring van de werknemer en diens gezin tot maximaal USD 2.235 voor een alleenstaande, USD 4.470 voor een echtpaar en USD 6.704 voor een echtpaar met kinderen;
- d. vergoedingen ter dekking van de hotelkosten gedurende maximaal twee maanden na de aankomst van de werknemer in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba met dien verstande dat de vergoedingen niet hoger zijn dan USD 5.587 voor de alleenstaande werknemer, USD 8.380 voor een echtpaar zonder kinderen en USD 11.732 voor een echtpaar met kinderen;
- e. vergoedingen ter dekking van de herinrichtingskosten bij vestiging in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba tot een maximum van twee maanden loon met dien verstande dat het bedrag van USD 6.704 niet wordt overschreden;
- f. vergoedingen ter dekking van kosten verbonden met de huur van een vervoermiddel bij aankomst van de werknemer in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba gedurende maximaal 2 maanden met dien verstande dat de vergoedingen niet meer bedragen dan USD 1.509 per maand.

Nettoloon afspraak

Art. 5. Indien de werkgever de door de werknemer verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt vindt geen brutering van het loon plaats indien tussen de werknemer en werkgever schriftelijk een netto loon is overeengekomen.

Toekenning op verzoek

Art. 6. 1. De werkgever kan de inspecteur schriftelijk verzoeken de werknemer voor een periode van 5 jaar aan te merken als ex-patriate in de zin van deze regeling. Het verzoek van de werkgever dient mede ondertekend te worden door de werknemer.

2. Indien de werkgever vóór het verstrijken van de in het eerste lid genoemde periode aannemelijk maakt dat tengevolge van het voortdurend gebrek aan specifieke deskundigheid op de arbeidsmarkt het noodzakelijk is dat de tewerkstelling van de ex-patriate wordt verlengd, kan de inspecteur door de werkgever schriftelijk worden verzocht de in het eerste lid genoemde termijn eenmalig te verlengen met maximaal 5 jaar. Het verzoek van de werkgever dient mede ondertekend te worden door de werknemer.

3. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op de in het eerste en tweede lid bedoelde verzoeken.

Art. 7. 1. Het in artikel 6, eerste lid, bedoelde verzoek wordt ingediend door de werkgever binnen drie maanden na aanvang van de tewerkstelling van de ex-patriate in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba.

Voorwaarden
verzoek

2. Het verzoek bevat de volgende gegevens van de werknemer:

- a. zijn curriculum vitae;
 - b. afschriften van relevante diploma's, cijferlijsten en getuigschriften;
 - c. afschriften van de werk- en verblijfsvergunning;
 - d. afschrift van de arbeidsovereenkomst; en
 - e. een overzicht van de toegekende vergoedingen en beloningen in natura.
3. De werknemer wordt als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling, met dien verstande dat bij overschrijding van de termijn genoemd in het eerste lid de werknemer niet eerder als ex-patriate wordt aangemerkt dan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand waarin het verzoek is gedaan.

4. Als bij het indienen van het verzoek de in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde vergunning niet kan worden overlegd wordt, indien aan de overige voorwaarden is voldaan, de werknemer als ex-patriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling voor een periode van een jaar.

5. De periode van één jaar wordt verlengd tot en met vijf jaar indien vóór het verstrijken van het jaar de werk- en verblijfsvergunning aan de inspecteur wordt overlegd.

Art. 8. 1. De beschikkingen, bedoeld in artikel 6, derde lid, worden geacht niet langer van toepassing te zijn vanaf het moment waarop de dienstbetrekking met de ex-patriate is beëindigd.

Einde ex-patriate status

2. De werkgever is gehouden binnen een maand na beëindiging van de dienstbetrekking met de ex-patriate dit kenbaar te maken aan de inspecteur.

Art. 9. 1. Indien de ex-patriate van werkgever verandert, kan op verzoek van de nieuwe werkgever de werknemer opnieuw als ex-patriate worden aangemerkt voor het nog niet verstreken gedeelte van de in artikel 6, eerste of tweede lid, bedoelde periode mits de periode tussen de beëindiging van de oorspronkelijke dienstbetrekking en de aanvang van de opvolgende dienstbetrekking niet meer dan drie maanden bedraagt en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.

Verandering
werkgever

2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt schriftelijk aan de inspecteur gedaan. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op dat verzoek.

Art. 10. De werkgever is gehouden duidelijk gespecificeerd de bestanddelen van het volbelast loon aan te geven alsmede de beloningen in natura en die in contanten, bedoeld in artikel 4.

Verplichtingen
werkgever

Art. 11. 1. Als strafbaar feit, bedoeld in artikel 8.77, tweede lid, van de Belastingwet BES wordt aangemerkt:

Boeten

- a. de gehele of gedeeltelijke niet-naleving van verplichtingen of voorwaarden gesteld bij deze regeling;
- b. het nalaten inlichtingen te verschaffen die voor de uitvoering van deze regeling noodzakelijk zijn.

2. Indien één of meer van de in het eerste lid genoemde feiten zich voordoet worden de artikelen 4, 5, en 9 geacht nimmer van toepassing te zijn geweest ten aanzien van de desbetreffende werknemer.

Art. 12. Artikel 9, eerste tot en met vierde lid, van de Wet inkomstenbelasting BES is, voor zover het betreft de categorie beroepskosten, niet van toepassing op de werknemer die wordt aangemerkt als een ex-patriate.

Uitsluiting
beperking be-
roepskosten

Art. 13. (Vervallen)

Art. 14. 1. De werknemer die op grond van:

Overgangsrecht

- a. de in het voormalige land Nederlandse Antillen geldende Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005;
- b. de in de overgangperiode als ministeriële regeling van toepassing zijnde Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005;

als ex-patriate is aangemerkt, wordt voor de toepassing van deze regeling geacht bij beschikking van de inspecteur te zijn aangemerkt als ex-patriate.

2. In afwijking in zoverre van artikel 6, eerste lid, bedraagt de periode waarin de werknemer geacht wordt als ex-patriate als bedoeld in het eerste lid te zijn aangemerkt, vijf jaren verminderd met de periode waarover de werknemer reeds als ex-patriate is aangemerkt op grond van:

a. de in het voormalige land Nederlandse Antillen geldende Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005;

b. de in de overgangperiode als ministeriële regeling van toepassing zijnde Beschikking ex-patriates 1998 of Beschikking ex-patriates St. Eustatius 2005.

Art. 15. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 16. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling ex-patriates 1998 BES.

Regeling pensioenen BES

Ministeriële regeling

Verzekeraar

Art 1. Als verzekeraar van een pensioen kan slechts optreden:

- a. een pensioenfonds als bedoeld in de Pensioenwet BES;
- b. een verzekeraar als bedoeld in de Wet toezicht verzekeringsbedrijf BES;
- c. een pensioenfonds uit een ander deel van het Koninkrijk, of een door de inspecteur als zodanig aangewezen, niet op de BES eilanden gevestigde, professionele verzekeraar of buiten het Koninkrijk gevestigd pensioenfonds;
- d. een ander lichaam dan bedoeld in de onderdelen a, b, en c, dat op de BES eilanden is gevestigd, en de pensioenverplichting rekent tot het binnenlands ondernemingsvermogen en voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden;
- e. de natuurlijk persoon tot wie de werknemer in dienstbetrekking staat of heeft gestaan en die voldoet aan de in het tweede lid gestelde voorwaarden.

2. Het lichaam, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, en de natuurlijk persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, kunnen slechts als verzekeraar van een pensioen optreden ter uitvoering van:

a. pensioentoezeggingen:

1°. van naamloze vennootschappen en andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en waarin een werknemer of gewezen werknemer, zijn echtgenoot of partner, indien hij gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met zijn partner voert, een van hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel een van hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10% van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder is;

2°. van andere dan de in onderdeel a bedoelde lichamen waarvan de werkzaamheden hoofdzakelijk bestaan in de uitvoering van pensioenregelingen of van regelingen voor vervroegde uittrekking van werknemers of gewezen werknemers van naamloze vennootschappen of andere vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, en waarin deze werknemers of gewezen werknemers, hun echtgenoten of partners, indien zij gedurende tenminste één jaar onafgebroken een gezamenlijke huishouding met hun partners voeren, hun bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlijn, dan wel hun pleegkinderen al dan niet tezamen voor ten minste 10% van het nominaal gestort kapitaal, onmiddellijk of middellijk, aandeelhouder zijn of op enig moment zijn geweest, onderscheidenlijk

b. pensioentoezeggingen die bij of na het beëindigen van het dienstverband worden gedaan en die onmiddellijk na het eindigen van het dienstverband ingaan.

3. In afwijking van het eerste lid, onder d, kan een stichting of doelvermogen niet als een verzekeraar van een pensioen optreden.

Art. 2. 1. Een maatschappelijk aanvaardbaar ouderdomspensioen wordt opgebouwd met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen en bedraagt maximaal 100 percent van het pensioengevend loon op het tijdstip van ingang. De opbouw per jaar bedraagt maximaal 2 percent bij een op een eindloonstelsel gebaseerd ouderdomspensioen en 2,25 percent per jaar bij een op een middelloon gebaseerd ouderdomspensioen. Een op een beschikbare-premiestelsel gebaseerd ouderdomspensioen wordt tijdsevenredig opgebouwd en is gericht op een pensioen dat na 35 jaren opbouw maximaal 70 percent van het pensioengevend loon bedraagt, waarbij de beschikbare premie ten hoogste wordt bepaald met inachtneming van de volgende uitgangspunten:

Aanvaardbaar pensioen

- a. de beschikbare premie wordt actuariel vastgesteld per leeftijdsklasse van ten hoogste vijf jaren en wordt afgestemd op de gemiddelde leeftijd in de klasse;
- b. als loopbaanontwikkeling wordt gerekend met een loonstijging van drie percent per jaar gedurende de jaren voor het bereiken van de 35-jarige leeftijd, van twee percent per jaar gedurende de tien daaropvolgende jaren, van een percent per jaar gedurende de tien daaropvolgende jaren en van nihil gedurende de overige jaren;
- c. bij de berekening wordt een rekenrente in aanmerking genomen van ten minste vier percent en wordt de te verwachten inflatie op nihil gesteld.

2. Een ouderdomspensioen gaat niet later in dan bij het vroegste van de volgende tijdstippen:

- a. ingeval de dienstbetrekking eindigt voor de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum: de vastgestelde ingangsdatum, dan wel op het vroegste van de tijdstippen, bedoeld onder c, d en e;
 - b. ingeval de dienstbetrekking eindigt op of na de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum: het tijdstip waarop de dienstbetrekking eindigt;
 - c. ingeval het ouderdomspensioen 100 percent van het pensioengevend loon komt te bedragen voordat de werknemer of gewezen werknemer de 65-jarige leeftijd heeft bereikt: het tijdstip waarop hij de 65-jarige leeftijd bereikt;
 - d. ingeval het ouderdomspensioen 100 percent van het pensioengevend loon komt te bedragen op of na het tijdstip waarop de werknemer of gewezen werknemer de 65-jarige leeftijd heeft bereikt: het tijdstip waarop dat maximum wordt bereikt;
 - e. het tijdstip waarop de werknemer de 70-jarige leeftijd bereikt.
3. Indien het ouderdomspensioen eerder ingaat dan bij het bereiken van de 60-jarige leeftijd wordt het ten opzichte van die leeftijd herrekend met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen.
4. Ingeval het ouderdomspensioen later ingaat dan op de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum mag het pensioen na die ingangsdatum worden verhoogd overeenkomstig het tot die datum gevolgde stelsel, met inbegrip van herrekening met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, doch niet verder dan tot 100 percent van het pensioengevend loon.
5. Het weduwe- of weduwnaarspensioen, het pensioen voor wezen en voor volle wezen bedraagt maximaal 70 percent, onderscheidenlijk 14 percent en 28 percent van het ouderdomspensioen, doch tezamen niet meer dan het voordien genoten pensioengevend loon.
6. Een invaliditeitspensioen bedraagt maximaal 80 percent van het pensioengevend loon of, als dat hoger is, het ouderdomspensioen.
7. In afwijking van de in het eerste en tweede lid genoemde percentages, kunnen de pensioenuitkeringen in hoogte variëren waarbij de laagste niet minder bedraagt dan 75 percent van de hoogste uitkeringen en de mate van variatie ten laatste op de ingangsdatum van het pensioen wordt vastgesteld.
8. Een partnerpensioen is toegestaan onder de voorwaarde dat de pensioengerechtigde een duurzame gemeenschappelijke huishouding voert met zijn partner, niet zijnde een bloed- of aanverwant in de rechte lijn. Van een duurzame gemeenschappelijke huishouding is sprake indien twee personen zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage in de kosten van de huishouding krachtens een notarieel verleden samenlevingscontract dat ten minste één jaar eerder is ingegaan en de partners op hetzelfde adres ingeschreven staan en daar ook feitelijk samenwonen.

Overgangs-regeling

Art. 2A. 1. In afwijking van artikel 2, tweede lid, onderdelen c en d, wordt:

- a. voor degene die voor 1 januari 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt in de plaats van '65-jarige leeftijd' gelezen: 60-jarige leeftijd;
- b. voor degene die in 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt in de plaats van '65-jarige leeftijd' gelezen: 62-jarige leeftijd;
- c. voor degene die in 2014 de leeftijd van 60 jaar bereikt in de plaats van '65-jarige leeftijd' gelezen: 63-jarige leeftijd;
- d. voor degene die in 2015 de leeftijd van 60 jaar bereikt in de plaats van '65-jarige leeftijd' gelezen: 64-jarige leeftijd.

Pensioen-gevend loon

Art. 3. 1. Het pensioengevend loon omvat maximaal alle structurele, vaste loonbestanddelen.

2. Loon in natura kan tot het pensioengevend loon gerekend worden voor de waarde die op grond van de Wet loonbelasting BES tot het fiscale loon wordt gerekend.
3. Loonstijgingen gedurende 5 jaren voorafgaand aan de in de pensioenregeling opgenomen pensioendatum mogen slechts in aanmerking worden genomen tot maximaal 2 percent boven de gemiddelde loonindex met dien verstande dat, in elk geval in aanmerking komen loonstijgingen als gevolg van gangbare leeftijdsperiodes of gangbare functiewijzigingen.
4. Een loonverlaging kan buiten beschouwing blijven, voor zover deze het gevolg is van het aanvaarden van een deeltijdfunctie die tenminste 50 percent van een voltijdfunctie beloopt, dan wel het terugtreden naar een lager gekwalificeerde functie, in de periode van 10 jaren direct voorafgaand aan de in de pensioenregeling vastgestelde ingangsdatum.

Art. 4. 1. De waardering van pensioenverplichtingen vindt plaats met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, waarbij een rekenrente in aanmerking wordt genomen van tenminste 4 percent.

Waardering
pensioen-
verplichting

2. Het pensioenlichaam kan een algemene reserve van maximaal 10 percent van de wiskundige reserve aanhouden.

Art. 5. 1. De in te bouwen uitkeringen ingevolge de Wet algemene ouderdomsverzekering BES worden gesteld op ten minste de voor dat jaar geldende uitkeringen voor een gehuwde persoon.

Inbouw AOV,
werknemers-
bijdrage

2. Ingeval bij de berekening van een pensioenvoorziening gebruik wordt gemaakt van de in Nederland algemeen gebruikte sterftetabellen, wordt daarbij slechts een leeftijdterugstelling van maximaal 2 jaar toegepast.

3. De werknemersbijdrage bedraagt maximaal 50 percent van de pensioenlasten en niet meer dan 15 percent van het pensioengevend loon.

Art. 6. 1. De pensioenregeling van een werknemer die tijdelijk op de BES eilanden werkzaam is en die is ondergebracht bij een ander lichaam dan bedoeld in artikel 6A, eerste lid onder b, van de Wet loonbelasting BES wordt op een daartoe strekkend verzoek als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A aangewezen indien:

Tijdelijk
binnenlandse
werknemers

a. de pensioenregeling voldoet aan de overige eisen van de pensioendefinitie genoemd in artikel 6A van de Wet loonbelasting BES en de daarop gebaseerde regelgeving;

b. de werknemer afkomstig is uit Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander land waarmee een voor de BES eilanden geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten en te zijner tijd de belastingheffing van de uitkeringen ten aanzien van deze aanspraken toekomt aan Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander verdragsland;

c. de werknemer voor een periode van maximaal 5 jaar werkzaam zal zijn op de BES eilanden en direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling op de BES eilanden gedurende een aaneengesloten periode van tenminste 5 jaar in het buitenland heeft gewoond;

d. de professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling.

2. Bij het verzoek om aanwijzing dat door zowel de werkgever als de werknemer kan worden gedaan, moeten de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt worden:

a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het land van herkomst waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit het op de BES eilanden opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;

b. een kopie van de arbeidsovereenkomst en de pensioenregeling;

c. bewijzen van deelname aan de buitenlandse pensioenregeling;

d. de naam en het adres van de werkgever;

e. het cribsnummer en identificatienummer alsmede het adres van de werknemer;

f. de vermoedelijke verblijfsduur van de werknemer.

3. De in het eerste lid genoemde aanwijzing geldt voor een periode van 5 jaar en kan worden ingetrokken zodra de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken ingevolge een pensioenregeling, niet meer aan de verplichtingen met betrekking tot het verschaffen van inlichtingen en gegevens voldoet dan wel geen of onvoldoende medewerking verleent bij de invordering van de verschuldigde belasting. Als dan zijn de totale pensioenaanspraken belast.

Art. 7. 1. Indien op de BES eilanden opgebouwde pensioenaanspraken worden overgedragen aan een niet op de BES eilanden gevestigde professionele verzekeraar of een niet op de BES eilanden gevestigd pensioenfonds wegens het aanvaarden van een dienstbetrekking buiten de BES eilanden, kan de ontvanger ter zake van de verschuldigde belasting op verzoek van de belastingschuldige uitstel van betaling verlenen voor een periode van 10 jaar.

Overdracht
aan
buitenlandse
verzekeraar

2. Tien jaar na het verlenen van uitstel van betaling plaatst de ontvanger de belastingschuld op verzoek van de belastingschuldige geheel buiten invordering, indien wordt aangetoond

dat de buitenlandse pensioenregeling op reguliere wijze wordt uitgevoerd en dat er geen sprake is van afkoop van pensioen of andere vormen van oneigenlijke afwikkeling van het pensioen.

3. Uitstel van betaling wordt onder de voorwaarden verleend dat:

- a. de inspecteur akkoord is met de hoogte van het over te dragen kapitaal;
- b. het pensioenkapitaal rechtstreeks en in zijn geheel wordt overgedragen aan een professioneel pensioenfonds of verzekeraar in het nieuwe woonland ter verwerving van pensioenaanspraken;
- c. de overdracht van het pensioenkapitaal leidt tot een substantiële vermindering van het pensioentekort;
- d. het nieuwe woonland is Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander land waarmee een voor de BES eilanden geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- e. in het nieuwe woonland een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week wordt aanvaard gedurende een periode van tenminste 3 jaar.
- f. in de pensioenregeling afkoop, vervreemding en het bezwaren van het pensioen is verboden als mede het onderbrengen van het pensioen buiten Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander land waarmee een voor de BES eilanden geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
- g. de niet op de BES eilanden gevestigde professionele verzekeraar of het niet op de BES eilanden gevestigd pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling als mede zich bereid verklaard mee te werken aan de invordering van de verschuldigde belasting;
- h. ter zake van de overdracht of inkoop geen enkele aftrek op het inkomen van de belanghebbende en/of van zijn echtgenote of partner wordt toegepast.

Voorwaarden
voor
overdracht

Art. 8. Bij het verzoek om overdracht van pensioenkapitaal en uitstel van betaling dat bij de inspecteur wordt ingediend, worden de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt:

- a. een verklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland waaruit blijkt dat de regeling in dat land een gebruikelijke pensioenregeling is en de te zijner tijd te verrichten uitkeringen, met inbegrip van het deel van de uitkeringen dat voortvloeit uit de op de BES eilanden opgebouwde pensioenkapitaal, betrokken zullen worden in een belastingheffing naar het inkomen;
- b. de oude pensioenbrief of het pensioenreglement;
- c. de nieuwe pensioenregeling;
- d. een uitgebreide berekening en toelichting van de overdrachtswaarde en de nieuw verkregen pensioenrechten, waaruit tevens een eventueel resterend pensioentekort blijkt;
- e. een woonplaatsverklaring van de bevoegde belastingautoriteit van het nieuwe woonland;
- f. een verklaring van de werkgever waaruit blijkt dat een dienstbetrekking van tenminste 30 uren per week is aangegaan voor tenminste drie jaar.

Intrekking
uitstel betaling

Art. 9. Het verleende uitstel van betaling wordt ingetrokken en de verschuldigde belasting is direct invorderbaar indien de pensioenregeling niet op reguliere wijze wordt uitgevoerd dan wel de verzekeraar of het pensioenfonds met betrekking tot één of meer van de bij deze verzekeraar of pensioenfonds verzekerde aanspraken niet meer voldoet aan de verplichtingen met betrekking tot het verstrekken van inlichtingen en gegevens.

Bestaande
pensioenen bij
buitenlandse
verzekeraar

Art. 10. 1. Ten aanzien van pensioenaanspraken van werknemers die op 31 december 2000 in dienst waren van een op de BES eilanden gevestigde werkgever en waarvan een ander lichaam dan bedoeld in artikel 6A, eerste lid onder b, van de Wet loonbelasting BES als verzekeraar optreedt, wordt de voorwaarde dat het pensioenlichaam, de pensioenverplichting tot het binnenlands ondernemingsvermogen moet rekenen niet gesteld indien:

- a. de pensioenregeling voldoet aan de overige eisen van de pensioendefinitie genoemd in artikel 6A van de Wet loonbelasting BES en de daarop gebaseerde regelgeving;
- b. de professionele verzekeraar of pensioenfonds gevestigd is in Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander land waarmee een voor de BES eilanden geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;

- c. de werkgever akkoord gaat met een hoofdelijke aansprakelijkstelling en met de aanwijzing als inhoudingsplichtige voor de loonbelasting ter zake van de verschuldigde belasting over de onderhavige pensioenaanspraken;
 - d. de professionele verzekeraar of pensioenfonds in het land van vestiging bevoegd is het directe verzekeringsbedrijf uit te oefenen en zich tegenover de bevoegde inspecteur verplicht inlichtingen en gegevens te verstrekken over de uitvoering van de pensioenregeling en verklaart bereid te zijn mee te werken aan de invordering van de verschuldigde belasting;
 - e. de professionele pensioenverzekeraar of het pensioenfonds jaarlijks opgave aan de inspecteur doet van de gedane pensioenuitkeringen;
 - f. in de pensioenregeling afkoop, vervreemding en het bezwaren van het pensioen is verboden alsmede het onderbrengen van het pensioen buiten Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of een ander land waarmee een voor de BES eilanden geldend verdrag ter voorkoming van dubbele belasting naar het inkomen is gesloten;
2. Bij het verzoek om aanwijzing dat bij de inspecteur door de werkgever en pensioenuitvoerder wordt gedaan, worden de volgende bescheiden overgelegd en gegevens verstrekt:
- a. de pensioenbrief of het pensioenreglement;
 - b. het cribsnummer, de naam en het adres van de werkgever;
 - c. een lijst van de op 31 december 2000 pensioenverzekerden, voorzien van cribsnummers, identificatienummers en adressen van de verzekerden;
 - d. een verklaring van de werkgever waaruit blijkt dat aan het eerste lid onder c is voldaan;
 - e. een verklaring van de niet op de BES eilanden gevestigde professionele verzekeraar of het niet op de BES eilanden gevestigd pensioenfonds waaruit blijkt dat aan het eerste lid onder d en e is voldaan;
 - f. een uitgebreide berekening en toelichting van de pensioenvoorziening.
3. Het derde lid van artikel 6 is van overeenkomstige toepassing.
4. (Vervallen)

Art. 11. 1. Indien een verzekeraar van een pensioen moet overgaan naar een actuariel stelsel van waardering van pensioenverplichtingen wordt, zolang de waarde van de verplichtingen volgens het nieuwe stelsel uitkomt op een bedrag dat lager is dan de in aanmerking genomen waarde aan het einde van het laatste jaar waarin het oude stelsel nog toepassing vond, de laatstgenoemde waarde in aanmerking genomen.

2. Ingeval de verzekeraar van een pensioen moet overgaan naar een actuariel stelsel van waardering van pensioenverplichtingen en de pensioenuitvoerder een wijziging ondergaat, komen de pensioenlasten bij de nieuwe pensioenuitvoerder slechts in aftrek nadat het oude stelsel van waardering van pensioenverplichtingen bij de oude pensioenuitvoerder door een actuariel berekende voorziening is ingehaald.

3. (Vervallen)

Bevriezing
overgang naar
actuariel
stelsel

Art. 12 en 13. (Vervallen)

Art. 14. De inspecteur wordt hierbij gemachtigd namens Onze Minister van Financiën onder voorwaarden, onzuivere pensioenregelingen aan te wijzen als een pensioenregeling in de zin van artikel 6A, eerste lid van de Wet loonbelasting BES en de overdracht van pensioenverplichtingen goed te keuren overeenkomstig artikel 6B, derde lid, van eerder genoemde wet.

Aanwijzing
onzuivere
als zuivere
pensioen-
regeling

Art. 15. (Vervallen)

Art. 16. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling pensioenen BES.

Citeertitel

Stct. 2010/21024

Negentigprocentsregeling buitenlandse belastingplichtigen BES

Ministeriële regeling

Delegatie

Art. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan artikel 58 van de Wet inkomstenbelasting BES en artikel 22 van de Wet loonbelasting BES.

Keuze
binnenlandse
belasting- en
premieplicht

Art. 2. Personen die niet in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonen en wiens zuiver inkomen geheel of nagenoeg geheel is onderworpen aan de heffing ingevolge de Wet inkomstenbelasting BES of de Wet loonbelasting BES worden op hun schriftelijk verzoek aan de inspecteur als binnenlands belastingplichtig beschouwd voor de toepassing van de artikelen 16, 16A en 24 van de Wet inkomstenbelasting BES en de hiermee overeenstemmende bepalingen van de Wet loonbelasting BES, de Wet Algemene Ouderdomsverzekering BES en de Wet Algemene Weduwen en Wezenverzekering BES.

Beschikking

Art. 3. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op het in artikel 2 bedoelde schriftelijke verzoek.

Citeertitel

Art. 4. Deze regeling kan worden aangehaald als: Negentigprocentsregeling buitenlandse belastingplichtigen BES.

Regeling werkkleding 2001 BES

Ministeriële regeling

Stct. 2010/21110

Art. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan artikel 9C, vijfde lid, onderdeel b, van de Wet inkomstenbelasting BES en artikel 6C, vijfde lid, van de Wet loonbelasting BES.

Delegatie

Art. 2. 1. In deze regeling wordt verstaan onder werkkleding:

Definitie
werkkleding

a. kleding, met inbegrip van schoeisel, die gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, moet worden gedragen en die uitsluitend of nagenoeg uitsluitend daarvoor geschikt is; of

b. kleding, met inbegrip van schoeisel, waarvan het gebruik gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan, zodanig is dat privé-gebruik daarna geheel of nagenoeg geheel niet mogelijk is.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdeel a, wordt kleding die niet uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt is om gedurende het uitoefenen van de dienstbetrekking of gedurende bepaalde perioden daarvan te dragen, als werkkleding aangemerkt indien:

a. de kleding is voorzien van een of meer duidelijk zichtbare, aan de inhoudingsplichtige gebonden beeldmerken met een oppervlakte van tezamen ten minste 70 vierkante centimeter en

b. deze beeldmerken onlosmakelijk aan de kleding zijn aangebracht.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een kledingsstuk, dat een onlosmakelijk onderdeel is van de werkkleding, als werkkleding aangemerkt. Het is daarbij niet relevant of vorengenoemd onderdeel van de werkkleding in het privé-leven gedragen zou kunnen worden.

Art. 3. 1. De inspecteur kan, op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige dan wel de inhoudingsplichtige, vaststellen of de kleding als werkkleding kan worden aangemerkt.

Vaststelling
door
inspecteur

2. De inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking op het in het eerste lid bedoelde verzoek.

Art. 4. De waarde van de door de werkgever verstrekte of ter beschikking gestelde werkkleding wordt op nihil gesteld.

Waardering

Art. 4bis. (Vervallen)

Art. 4ter. (Vervallen)

Art. 5. Deze regeling kan worden aangehaald als: Regeling werkkleding 2001 BES.

Citeertitel

Besluit Wet op de Inkomstenbelasting BES

19 december 2010

Nr. DGB2010/8059M

Directoraat-generaal Belastingdienst, Belastingdienst/Caribisch Nederland

De staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

In dit besluit heb ik het beleid neergelegd voor de toepassing van de Wet op de inkomstenbelasting BES. De goedkeuringen in dit besluit zijn een voortzetting van het uitvoeringsbeleid zoals dat onder het staatsbestel van de Nederlandse Antillen was geformuleerd voor de uitvoering van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Uitvoeringsregels die door wijzigingen in de wetgeving en/of het vervallen van de winstbelasting hun belang hebben verloren zijn in dit besluit niet opgenomen.

1. Inleiding

Dit besluit bevat twee goedkeuringen voor de toepassing van de Wet op de inkomstenbelasting BES. De Wet op de inkomstenbelasting BES is gebaseerd op de Nederlands Antilliaanse Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Slechts op enkele onderdelen is deze landsverordening in de Invoeringswet fiscaal stelsel BES aangepast. Op termijn wordt de Wet inkomstenbelasting BES vervangen door een definitieve inkomstenbelasting voor de BES eilanden. Tot dat moment wordt het bestaande uitvoeringsbeleid voor de Nederlands Antilliaanse Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 grotendeels gehandhaafd. De goedkeuringen in dit besluit zijn dan ook een voortzetting van het uitvoeringsbeleid zoals dat van toepassing was voor de Nederlands Antilliaanse Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943. Uitvoeringsregels die door wijzigingen in de wetgeving en/of het vervallen van de winstbelasting hun belang hebben verloren zijn in dit besluit niet opgenomen.

1.1 Gebruikte begrippen en afkortingen

de Wet: de Wet op de inkomstenbelasting BES

1.2 Voorgaande regelingen

De volgende Nederlands Antilliaanse uitvoeringsregelingen zijn in dit besluit verwerkt:

1. Aanschrijving van de Directeur der belastingen van 19 april 1996 met betrekking tot de toepassing van de investeringsaftrek ingeval toepassing van de vervangingsreserve;
2. Intern bericht van de inspecteur aan zijn medewerkers van 3 mei 1973 inzake de berekening van het rente bestanddeel begrepen in uitkeringen van kapitaalverzekeringen;

2. Berekening investeringsaftrek en desinvesteringsbijtelling bij toepassing van vervangingsreserve of ruilarresten.

Op grond van artikel 9A van de Wet ontstaat bij investeringen in bedrijfsmiddelen een recht op investeringsaftrek. De Hoge Raad heeft bij zijn arrest van 24 december 1975, BNB1976/51, beslist dat ingeval van aanwending van een vervangingsreserve de investeringsaftrek behoort te worden verleend over het met de vervangingsreserve verminderde investeringsbedrag. De eventuele desinvesteringsbijtelling met betrekking tot het afgestane bedrijfsmiddel wordt berekend over de verkoopwaarde verminderd met de vervangingsreserve, welk bedrag gelijk is aan de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel. Ingeval van ruil van bedrijfsmiddelen had de Hoge Raad reeds in deze zin geoordeeld (BNB1968/132 en BNB1970/1).

Goedkeuring

Ik keur goed dat voor de berekening van de investeringsaftrek als vermeld in artikel 9A van de Wet als grondslag wordt genomen de kostprijs van het vervangende bedrijfsmiddel zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Wet gevormde vervangingsreserve ter zake van het vervangen bedrijfsmiddel. Voor gevallen waarin de zogenaamde ruilarresten toepassing vinden geldt mutatis mutandis hetzelfde.

Voorwaarden

Voor deze goedkeuring gelden de volgende voorwaarden:

- a. Is investeringsaftrek genoten over de kostprijs van een bedrijfsmiddel zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Wet gevormde vervangingsreserve ter zake van het vervangen bedrijfsmiddel, dan zal belastingplichtige zich bij desinvestering niet op het standpunt stellen dat hij, bij het bepalen van de hoogte van

de desinvesteringsbijtelling, de boekwaarde ten tijde van de inruil als grondslag wenst te hanteren (overeenkomstig de opvatting van de Hoge Raad). Als grondslag zal gelden de overdrachtsprijs dan wel de waarde in het economische verkeer.

b. Indien blijkt dat is uitgegaan van een te hoge grondslag voor het berekenen van investeringsaftrek, wordt belastingplichtige geacht geen verzoek om toepassing van dit besluit te hebben gedaan, zodat de investeringsaftrek alsnog overeenkomstig de opvatting van de Hoge Raad moet worden berekend.

Indien blijkt dat belastingplichtige bij vervreemding van het bedrijfsmiddel ter zake waarvan de investeringsaftrek op basis van dit besluit in aanmerking is genomen, – in strijd met voorwaarde a – zich alsnog op het standpunt stelt dat de boekwaarde van het afgestane bedrijfsmiddel de grondslag voor de desinvesteringsbijtelling moet vormen, dan wel indien blijkt dat een situatie zoals beschreven bij voorwaarde b zich heeft voorgedaan, kan in ieder geval gedurende vijf kalender (boek-)jaren na het jaar waarin deze situaties zijn geconstateerd, geen beroep op dit besluit worden ingewilligd. Alsdan zal voor de relevante (toekomstige) investeringen overeenkomstig de ter zake geldende opvatting van de Hoge Raad investeringsaftrek worden verleend en desinvesteringsbijtelling worden toegepast.

De belastingplichtige die in aanmerking wenst te komen voor investeringsaftrek volgens bovenstaande regeling, dient voor elk jaar waarin een dergelijke investering plaatsvindt, een volgens bijgevoegd model (zie bijlage bij dit besluit) opgemaakte en ondertekende verklaring over te leggen, onder vermelding van de overigens voor de toepassing van dit besluit van belang zijnde gegevens. De verklaring moet zijn ingediend voor het moment waarop de aanslag inkomstenbelasting van het jaar waarin de verplichtingen ter zake van de aanschaf van het vervangende bedrijfsmiddel zijn aangegaan, onherroepelijk vaststaat.

Zonder de bovenvermelde verklaring kan van de onderhavige goedkeuring geen gebruik worden gemaakt.

De hiervoor onder b genoemde voorwaarde alsmede de sancties hierop strekken ertoe misbruik van bovenstaande regeling te voorkomen. Een dergelijk misbruik acht ik bijvoorbeeld aanwezig indien de inruilprijs van het vervangen bedrijfsmiddel doelbewust wordt verhoogd teneinde voor het nieuw aangeschafte bedrijfsmiddel een hoge grondslag voor de berekening van investeringsaftrek te creëren. Dit geldt eveneens indien bij de bepaling van de grondslag voor de berekening van investeringsaftrek doelbewust wordt uitgegaan van de – in sommige branches gebruikelijke – zogenoemde bruto-adviesprijzen, zonder dat rekening gehouden wordt met de – aldaar gebruikelijke – kortingen die zouden worden verleend indien geen sprake is van inruil. De kortingen worden dan verleend in de vorm van een hogere inruilprijs. Ik wijs hierbij op de uitspraken van Hof Leeuwarden van 11 februari 1983 (BNB 1984/152), Hof 's-Gravenhage van 17 januari 1984 (V-N 1984, blz. 1953), en Hof Arnhem 8 februari 1989, nr. 2693/1987 (V-N 1989, blz. 1953) gewezen onder de werking van artikel 61a van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

3. Berekening van het rentebestanddeel in kapitaaluitkeringen uit levensverzekering.

Tot de opbrengst van roerend kapitaal als bedoeld in artikel 5 van de Wet wordt mede gerekend rente die is begrepen in de uitkeringen uit kapitaalverzekeringen. De Wet bevat geen voorschriften voor de berekening van de hoogte van dit rentebestanddeel. Een praktische methode – mede door het feit dat deze methode bijna altijd in het voordeel van de belastingplichtige is – is de wijze van berekening als omschreven in artikel 33, vierde lid van het vóór 1965 in Nederland van kracht geweest Besluit op de inkomstenbelasting 1941. Dit lid bepaalt:

'Het bedrag der interessen, begrepen in kapitaaluitkeringen uit levensverzekering, wordt voor elk vol jaar van de looptijd van de verzekering gesteld op driekwart ten honderd van de verzekerde som, met dien verstande dat niet meer dan vijftientwintig jaar in aanmerking wordt genomen. Genoemd percentage wordt tot anderhalf verhoogd indien een koopsom is gestort, tenzij het een collectieve verzekering betreft.'

Gebleken is dat deze methode in de praktijk van de aanslagregeling eenvoudig is toe te passen en tot een redelijke uitkomst leidt.

Goedkeuring

Ik keur goed dat de rente begrepen in de uitkeringen van kapitaalverzekeringen als volgt wordt bepaald:

- voor elk vol jaar van de looptijd van de verzekering wordt het rentebestanddeel gesteld op driekwart percent van de verzekerde som, met dien verstande dat niet meer dan vijftientig jaar in aanmerking wordt genomen;
- het percentage wordt gesteld op anderhalf percent indien een koopsom is gestort, tenzij het een collectieve verzekering betreft.

Het vorenstaande laat onverlet dat het een belastingplichtige vrij staat aan te tonen dat een door hem overlegde wijze van berekening juist is.

4. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2011 met dien verstande dat het voor het eerst toepassing vindt op belastingjaren die op of na genoemde datum aanvangen.

Dit besluit wordt met de bijlage in de Staatscourant gepubliceerd.

Den Haag, 19 december 2010

De staatssecretaris van Financiën,

F.H.H. Weekers.

BIJLAGE

Verklaring inzake de berekening van investeringsaftrek en desinvesteringsbijtelling bij aanwending van een vervangingsreserve of gebruikmaking van de ruilarresten

Aan de inspecteur van de Belastingdienst/Caribisch Nederland

De ondergetekende, ...

te, fiscaalnummer

verzoekt voor de heffing van inkomstenbelasting over het jaar toepassing van het besluit van 2010, nr. DGB2010/8059M, met betrekking tot de volgende bedrijfsmiddelen:

1.

2.

De afgestane bedrijfsmiddelen zijn:

1.

2.

De ondergetekende verklaart dat bij de berekening van de grondslag voor het verlenen van investeringsaftrek is uitgegaan van de reële waarde van zowel het vervangende als het afgestane bedrijfsmiddel.

Voorts verklaart ondergetekende akkoord te gaan met de volgende voorwaarden:

- a. Is investeringsaftrek genoten over de kostprijs van een bedrijfsmiddel zonder dat deze is verminderd met de op voet van artikel 10, vierde tot en met zevende lid van de Wet inkomstenbelasting BES gevormde vervangingsreserve ter zake van het afgestane bedrijfsmiddel, dan zal de desinvesteringsbijtelling met betrekking tot het desbetreffende bedrijfsmiddel worden berekend over de overdrachtprijs dan wel de waarde in het economische verkeer van dit bedrijfsmiddel.
- b. Indien blijkt dat is uitgegaan van een te hoge grondslag voor het berekenen van investeringsaftrek, wordt ondergetekende geacht geen verzoek om toepassing van het in deze verklaring bedoelde besluit te hebben gedaan, zodat de investeringsaftrek alsnog overeenkomstig de in BNB 1976/51 weergegeven opvatting van de Hoge Raad moet worden berekend.

.....

(plaats)

.....

(dagtekening)

.....

(handtekening)

Wet loonbelasting BES

Stb. 2010/852

Art. A. De hoofdstukken I en VIII van de Belastingwet BES zijn van overeenkomstige toepassing op deze wet en de daarop berustende bepalingen.

Algemene
bepaling

Hoofdstuk I Belastingplicht

Art. 1. Onder de naam "loonbelasting" wordt een belasting van de werknemer of diens inhoudingsplichtige geheven.

Heffing van
werknemers

Art. 2. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander.

Werknemer

2. Wie niet op de BES eilanden woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

a. zijn dienstbetrekking op de BES eilanden vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger op de BES eilanden vervulde dienstbetrekking;

b. in dienstbetrekking staat tot een publiekrechtelijk rechtspersoon naar het op de BES eilanden geldende recht, dan wel uit andere hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;

c. loon geniet uit een bestaande of vroegere functie door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een op de BES eilanden gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1.3, onderdeel c, van de Belastingwet BES, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot niet op de BES eilanden gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam.

3. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

4. Indien de dienstbetrekking als bedoeld in letter a van het tweede lid slechts tijdelijk geschiedt en korter dan drie maanden achtereenvolgend duurt, kan bij algemene maatregel van bestuur gehele of gedeeltelijke ontheffing van loonbelasting worden verleend.

Art. 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd elke arbeidsverhouding waarbij een gezagsverhouding bestaat tussen degene die werk opdraagt en degene die het uitvoert.

Dienstbetrek-
king

2. Onder dienstbetrekking wordt tevens verstaan de arbeidsverhouding van:

a. de bestuurder of commissaris van een op de BES eilanden gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1.3, onderdeel c, van de Belastingwet BES;

b. het kind van 14 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;

c. personen die niet anders dan op provisiebasis werken;

d. degene, die als artiest of beroepssportbeoefenaar optreedt en zijn woonplaats niet op de BES eilanden heeft;

e. degene, wiens functie op een benoeming berust;

f. degene die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, zich verbindt om persoonlijk een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs;

g. degene die de in onderdeel f bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;

h. degene die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij of zijn partner als bedoeld in artikel 6d, vijfde lid, onderdeel a, een aanmerkelijk belang als bedoeld in artikel 11, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting BES heeft.

3. Het tweede lid, onderdelen f en g, vindt geen toepassing indien de in onderdeel f bedoelde verbintenis rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijk persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden dan wel met het Rijk, Bonaire, Sint Eustatius of Saba.

4. Bij algemene maatregel van bestuur, kunnen bedrijfssectoren en -takken worden aangewezen ten aanzien waarvan het tweede lid, onderdelen f en g, niet van toepassing is.

5. Als loon van de in het tweede lid, onder f, bedoelde uitvoerder wordt aangemerkt het gehele door de aanbesteder verstrekte loon, verminderd met het loon van de hulpen. Deze vermindering is slechts van toepassing voor zover de uitvoerder aan de aanbesteder een door hem en zijn hulpen ondertekende verklaring doet toekomen waaruit het loon van ieder

van de hulpen blijkt.

Inhoudings- plichtige

Art. 4. 1. Inhoudingsplichtige is:

a. degene, tot wie één of meer personen in dienstbetrekking staan;
b. degene, die aan één of meer personen loon uit vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of tot een ander verstrekt.

2. Als degene, tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd in de gevallen bedoeld in artikel 3, tweede lid, onder

- a. het lichaam;
- b. de ouder;
- c. degene, van wie provisie genoten wordt;
- d. degene, met wie het optreden is overeengekomen;
- e. degene, te wiens laste de betaling komt;
- f. de aanbesteder;
- g. de aanbesteder;
- h. het lichaam.

3. Degene tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat wordt geacht aan de werknemer het loon te verstrekken dat deze uit hoofde van zijn dienstbetrekking geniet van een niet-inhoudingsplichtige.

4. Wie niet op de BES eilanden woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd indien hij op de BES eilanden een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel op de BES eilanden één of meer personen in dienst heeft en door de Inspecteur als inhoudingsplichtige is aangewezen. Onverminderd het bepaalde in de vorige volzin worden ten aanzien van een niet op de BES eilanden wonende of gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 8.68 van de Belastingwet BES de werkzaamheden ten behoeve van het werk geacht te zijn verricht met behulp van een vaste inrichting op de BES eilanden indien de uitvoering van het werk langer duurt dan 30 dagen. Voor de toepassing van de eerste volzin worden organen of organisatieonderdelen van de Staat der Nederlanden geacht op de BES eilanden inhoudingsplichtig te zijn ten aanzien van personen die deze organen of organisatieonderdelen op de BES eilanden in dienst hebben en ter zake van het loon uit vroegere dienstbetrekking dat deze organen of organisatieonderdelen verstrekken.

5. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren, alsmede door Onze Minister aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd. De consulaire vertegenwoordiger is evenwel inhoudingsplichtig, indien er voor zover hij naast het consulaire ambt een bedrijf of beroep uitoefent.

6. Ter vergemakkelijking van de heffing van de inkomstenbelasting kunnen bij algemene maatregel van bestuur, regels worden gegeven ingevolge welke loonbelasting mede wordt geheven van natuurlijke personen die:

- a. termijnen van lijfrente of andere periodieke uitkeringen of verstrekkingen genieten;
- b. uitkeringen genieten ter vervanging van gederfde of te derven periodieke uitkeringen.

Hoofdstuk II

Voorwerp van belasting

Heffings- grondslag

Art. 5. 1. De belasting wordt geheven over het belastbaar loon.

2. Belastbaar loon is het loon verminderd met de vaste kostenafrek, bedoeld in artikel 6e.

Loonbegrip

Art. 6. 1. Loon is al hetgeen onder welke naam of vorm ook uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking wordt verkregen.

2. Tot het loon behoren aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde een of meer uitkeringen of verstrekkingen te ontvangen, waaronder rechten van werknemers op een of meer uitkeringen uit een spaar- en voorzieningsfonds.

3. Tot het loon behoren uitkeringen en verstrekkingen ingevolge een tot het loon behorende aanspraak voor zover de aanspraak in afwijking van hetgeen bij of krachtens deze wet is bepaald, bij de bepaling van de verschuldigde belasting niet als loon in aanmerking is genomen.

4. Degene, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat, wordt geacht de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Wet ongevallenverzekering BES en de

Wet ziekteverzekering BES, welke door zijn tussenkomst worden uitbetaald, als loon uit de dienstbetrekking te verstrekken.

5. Tot het loon behoren niet:

a. aanspraken ingevolge de Wet ziekteverzekering BES, de Wet ongevallenverzekering BES en de Cessantiawet BES;

b. aanspraken die naar aard en strekking overeenkomen met aanspraken als bedoeld in onderdeel a;

c. aanspraken ingevolge een pensioenregeling;

d. aanspraken op uitkeringen wegens overlijden of invaliditeit ten gevolge van een ongeval;

e. eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van het overlijden van de werknemer voor zover deze uitkeringen en verstrekkingen driemaal het loon over een maand niet overtreffen, alsmede aanspraken op de hiervoor bedoelde uitkeringen en verstrekkingen;

f. de door de werkgever ten behoeve van de werknemer gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging, alsmede de aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten;

g. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten tot verwerving van het loon, behoudens ter zake van:

1°. posten als bedoeld in artikel 9c, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES, met uitzondering van onderdeel h daarvan;

2°. vervoerskosten als bedoeld in artikel 9c, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting BES voor zover meer wordt vergoed dan de aldaar

genoemde prijs per kilometer;

3°. vaste vergoedingen voor zover niet is voldaan aan door Onze Minister nader te stellen regels;

h. uitkeringen en verstrekkingen tot vergoeding van door de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking geleden schade aan of verlies van persoonlijke goederen;

i. uitkeringen tot dekking van op de werknemer drukkende kosten van zijn opleiding of studie voor een beroep, alsmede verstrekkingen met betrekking tot zodanige opleiding of studie;

j. bedragen die worden ingehouden:

1°. als bijdrage ingevolge een pensioenregeling;

2°. als bijdrage voor aanspraken die ingevolge de onderdelen b en d niet tot het loon behoren.

6. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald dat eveneens niet tot het loon behoren andere aanspraken dan bedoeld in het vijfde lid.

Art. 6A. 1. Onder pensioenregeling wordt verstaan een regeling die uitsluitend:

Pensioen-
regeling

a. ten doel heeft de verzorging van werknemers en gewezen werknemers bij invaliditeit of ouderdom en de verzorging van hun echtgenoten en gewezen echtgenoten en van hun kinderen en pleegkinderen die de leeftijd van 27 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd zijn geweest; en

b. een pensioen inhoudt dat niet uitgaat boven hetgeen naar maatschappelijke opvattingen, mede in verband met diensttijd en genoten beloningen redelijk moet worden geacht en waarvan het lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt de pensioenverplichting rekent tot het binnenlandse ondernemingsvermogen.

2. Onze Minister is bevoegd om:

a. nadere regels te geven ten aanzien van het bepaalde in het eerste lid, onderdeel b;

b. onder door hem te stellen voorwaarden, bepaalde regelingen of groepen van regelingen die afwijken van het in het eerste lid bepaalde, als pensioenregeling in de zin van dit artikel aan te wijzen.

Art. 6B. 1. Ingeval van een gebeurtenis als hierna bedoeld, wordt op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip de aanspraak aangemerkt als loon uit een vroegere dienstbetrekking van de werknemer of de gewezen werknemer dan wel, indien deze is overleden, van de gerechtigde tot de aanspraak:

Belaste
pensioen-
aanspraak

a. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling is niet langer als zodanig aan te merken;

b. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt afgekocht of vervreemd dan wel formeel of feitelijk voorwerp van zekerheid;

c. een op de BES eilanden gevestigd lichaam dat als verzekeraar van een pensioen optreedt, houdt op op de BES eilanden te zijn gevestigd dan wel rekent de pensioenverplichting niet

langer geheel tot het binnenlandse ondernemingsvermogen;

d. een aanspraak ingevolge een pensioenregeling wordt prijsgegeven, behoudens voor zover de aanspraak niet voor verwezenlijking vatbaar is.

2. Ingeval een verplichting ingevolge een pensioenregeling geheel of gedeeltelijk overgaat op een andere verzekeraar wordt de aanspraak ingevolge die regeling geacht te worden afgekocht. De eerste volzin is niet van toepassing voor zover deze verplichting geheel of gedeeltelijk overgaat naar een op de BES eilanden gevestigde verzekeraar die de pensioenverplichting rekent tot zijn binnenlands ondernemingsvermogen.

3. Onze Minister is bevoegd om, onder daarvoor te stellen voorwaarden, het tweede lid, laatste volzin, ook van toepassing te verklaren op een pensioenverplichting welke geheel of gedeeltelijk overgaat op een in Nederland, Aruba, Curaçao Sint Maarten dan wel een verdragsland gevestigde verzekeraar.

Loon in natura
en fooien

Art. 6C. 1. Niet in geld genoten loon wordt in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend met dien verstande dat voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik daarvan meebrengt, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.
2. De ingevolge het eerste lid in aanmerking te nemen waarde wordt verminderd met het bedrag dat de werknemer ter zake in rekening wordt gebracht, met dien verstande dat de aldus verminderde waarde ten minste op nihil wordt gesteld.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid wordt, ingeval aan een werknemer in verband met het verrichten van arbeid een bestelauto of een personenauto ter beschikking is gesteld, tot de inkomsten uit arbeid gerekend ten minste het bedrag waarmee 15% van de nieuwwaarde, met inbegrip van de algemene bestedingsbelasting en de invoerrechten, van de bestelauto of personenauto de vergoeding die de werknemer ter zake van het gebruik, anders dan ten behoeve van het verrichten van arbeid, verschuldigd is, te boven gaat, tenzij de werknemer doet blijken dat die auto niet voor privédoeleinden, waaronder woon-werkverkeer, wordt gebruikt. Voor de toepassing van dit lid en de daarop berustende bepalingen wordt een bestelauto die door aard of inrichting uitsluitend of nagenoeg uitsluitend geschikt blijkt te zijn voor vervoer van goederen niet als bestelauto aangemerkt.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt met betrekking tot de personenauto, onderscheidenlijk de bestelauto, die voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Belastingwet BES in het kentekenregister is geregistreerd onder algemene bestedingsbelasting mede verstaan: omzetbelasting en invoerheffingen.

5. Onze Minister kan nadere regels geven met betrekking tot de waardering van aanspraken en van ander niet in geld genoten loon.

6. Onze Minister kan in bepaalde gevallen of groepen van gevallen regels geven met betrekking tot het bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden dat geacht wordt te zijn genoten. Hij kan ook bepalen dat een bedrag ter zake niet tot het loon behoort.

Loon in natura
en fooien

Art. 6D. 1. Ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij of zijn partner een aanmerkelijk belang heeft, wordt het in het kalenderjaar van dat lichaam genoten loon ten minste gesteld op het hoogste van de volgende bedragen:

a. 90% van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking;

b. het hoogste loon van de werknemers die in dienst zijn van het lichaam of met het lichaam verbonden lichamen, met dien verstande dat indien tot het lichaam of met het lichaam verbonden lichamen geen andere werknemers dan de werknemer in dienstbetrekking staan, dit loon wordt gesteld op 90% van de netto-omzet van het lichaam;

c. tweemaal de belastingvrije som, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting BES.
2. Indien de inhoudingsplichtige aannemelijk maakt dat het hoogste bedrag, bedoeld in het eerste lid, hoger is dan 90% van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking, wordt het loon in afwijking van het eerste lid gesteld op 90% van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking met dien verstande dat het loon ten minste wordt gesteld op het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, of, indien het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking lager is dan dat bedrag, op het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b:
a. wordt onder netto-omzet verstaan: de totale omzet van het lichaam na aftrek van de verschuldigde algemene bestedingsbelasting en alle op deze omzet betrekking hebbende

kosten, lasten en afschrijvingen;

b. wordende partner van de werknemer en de bloed- of aanverwanten van de werknemer tot en met de derde graad niet als werknemer aangemerkt, met dien verstande dat ingeval deze personen loon genieten, dit loon ter bepaling van de netto-omzet als kosten in aanmerking wordt genomen.

4. In afwijking van het eerste en tweede lid mag het in een kalenderjaar genoten loon in het jaar van oprichting van het lichaam en de drie daaropvolgende kalenderjaren ook worden gesteld op het bedrag van de commerciële winst van het lichaam, doch niet op een lager bedrag dan nihil.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

a. partner: de echtgenoot, alsmede de ongehuwde meerderjarige persoon waarmee de ongehuwde meerderjarige belastingplichtige een notarieel samenlevingscontract is aangegaan en met wie hij staat ingeschreven op hetzelfde adres in de basisadministratie personen op de BES eilanden of een daarmee naar aard en strekking overeenkomstige basisadministratie buiten de BES eilanden;

b. aanmerkelijk belang: een aanmerkelijk belang als bedoeld in artikel 11, derde lid, van de Wet inkomstenbelasting BES;

c. meest vergelijkbare dienstbetrekking:

de dienstbetrekking die van alle dienstbetrekkingen:

1°. waarbij een aanmerkelijk belang geen rol speelt;

2°. die bekend zijn bij de inhoudingsplichtige en de inspecteur;

3°. waarvan het loon bekend is of in redelijkheid geschat kan worden; en

4°. waarvan het loon niet op een ander bedrag is vastgesteld dan in het economische verkeer gebruikelijk is; het meest vergelijkbaar is met de dienstbetrekking van de werknemer;

d. met het lichaam verbonden lichaam:

1°. een lichaam waarin de inhoudingsplichtige voor ten minste een derde gedeelte belang heeft;

2°. een lichaam dat voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de inhoudingsplichtige;

3°. een lichaam waarin een derde voor ten minste een derde gedeelte belang heeft, terwijl deze derde tevens voor ten minste een derde gedeelte belang heeft in de inhoudingsplichtige.

Art. 6E. 1. In geval van een bestaande dienstbetrekking heeft de werknemer recht op de vaste kostenafrek.

Vaste kosten-
afrek

2. De vaste kostenafrek over een loontijdvak van een jaar bedraagt USD 280, met dien verstande dat de vaste kostenafrek niet meer bedraagt dan het in het loontijdvak genoten loon.

3. Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt genoten.

4. Indien het loon wordt genoten over een ander loontijdvak dan een jaar, wordt het bedrag, bedoeld in het tweede lid, herleid tot een bedrag voor het toepasselijke loontijdvak. Daarbij wordt een jaar op 260 dagen, een maand op 65/3 dag, een week op 5 dagen en een tijdvak dat korter is dan een halve dag op een halve dag gesteld.

Hoofdstuk III

Tarief

Art. 7. (vervallen).

Voljaarsloon

Art. 8. 1. Het bedrag van de verschuldigde belasting over een loontijdvak van een jaar wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 24 en 24A van de Wet inkomstenbelasting BES, met dien verstande dat in afwijking van artikel 24A, eerste lid, geen vermindering plaatsvindt met het zuivere bedrag van de voordelen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder 3°, en met de opbrengst, bedoeld in artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdelen e en f, van die wet.

Tabellen

2. Indien de werknemer over loontijdvakken die geheel of gedeeltelijk samenvallen loon geniet uit meer dan één dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking dan wel van meer dan één inhoudingsplichtige en dit loon voor de berekening van de belasting niet wordt samengevoegd, kan de werknemer de belastingvrije som en de ouderentoeslag slechts in één dienstbetrekking dan wel tegenover één inhoudingsplichtige geldend maken.

8. Indien het bedrag van het zuiver voljaarsloon, bedoeld in artikel 7, vierde lid, gelijk is aan of minder is dan het bedrag op jaarbasis van het voor het desbetreffende eilandgebied geldende minimumloon, wordt over dat voljaarsloon geen belasting geheven. Onder minimumloon wordt verstaan het minimumloon, bedoeld in de Landsverordening minimumlonen (P.B. 1972, 110).

Bepalen bedrag van belasting

Art. 8A. 1. Het bedrag van de belasting over een ander loontijdvak dan een jaar wordt door herleiding bepaald met overeenkomstige toepassing van artikel 6e, vierde lid.
2. Bij ministeriële regeling kunnen ter nadere uitvoering van deze wet loonbelastingtabellen worden vastgesteld voor loontijdvakken waarvoor Onze Minister dit nodig acht. In deze tabellen:
a. wordt de belastingvrije som voor de loonbelasting op zodanige wijze verwerkt dat naast het bedrag aan loon het belastingbedrag of belastingpercentage is vermeld;
b. kan de verwerking van de belastingvrije som geheel of ten dele achterwege worden gelaten;
c. kan bij de verwerking van de belastingvrije som rekening worden gehouden met algemeen voorkomende beloningen die worden belast volgens een tabel voor bijzondere beloningen als bedoeld in artikel 8b;
d. kunnen loonklassen en afrondingen worden aangebracht.
3. De loonbelastingtabellen worden vastgesteld op basis van de daarvoor benodigde gegevens zoals die vermoedelijk zullen luiden op het tijdstip van inwerkingtreding van de tabellen.
4. Voor zover de bij vaststelling van de tabellen toegepaste gegevens zodanig afwijken van de gegevens zoals die luiden op het tijdstip van inwerkingtreding dat bij toepassing van laatstbedoelde gegevens andere tabellen zouden zijn vastgesteld, kunnen bij ministeriële regeling nieuwe tabellen worden vastgesteld, ingaande ten hoogste zes maanden na het tijdstip van inwerkingtreding, bedoeld in het derde lid, waarin de in de verstreken loontijdvakken ontstane afwijking zoveel mogelijk in de nog niet verstreken loontijdvakken van het kalenderjaar ongedaan wordt gemaakt.

Tantièmes, gratificaties en ander loon

Art. 8B. 1. Tantièmes, gratificaties en ander loon dat in de regel slechts eenmaal of eenmaal per jaar wordt toegekend, worden belast volgens de loonbelastingtabel voor bijzondere beloningen die bij ministeriële regeling wordt vastgesteld met overeenkomstige toepassing van artikel 8a, tweede tot en met vierde lid, met dien verstande dat in deze tabel jaarlonen en belastingpercentages worden opgenomen.
2. Indien dit niet tot een hoger belastingbedrag leidt mag het loon, bedoeld in het eerste lid, worden beschouwd als een toevoeging aan het loon over het loontijdvak waarin het wordt uitbetaald.
3. Overwerkloon mag worden belast naar het percentage dat wordt aangewezen door de loonbelastingtabel voor bijzondere beloningen.
4. Als jaarloon geldt voor de toepassing van dit artikel:
a. ingeval de werknemer over het gehele voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het in dat jaar genoten loon;
b. ingeval de werknemer over een gedeelte van het voorafgaande kalenderjaar van de inhoudingsplichtige loon heeft genoten: het tot een jaarloon herleide bedrag van het in dat jaar genoten loon;
c. in andere gevallen: het tot een jaarloon te herleiden in het kalenderjaar te genieten loon.
5. Als overwerkloon geldt voor de toepassing van dit artikel het loon ter zake van arbeid die wordt verricht gedurende de tijd die uitgaat boven de voor de werknemer geldende normale arbeidsduur.

Anonieme werknemers, buitenlandse artiesten

Art. 9. 1. In afwijking van de artikelen 5, 8, 8a en 8b bedraagt de belasting het loon vermenigvuldigd met het hoogste in artikel 24a, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES in kolom IV vermelde percentage ingeval:
a. de werknemer zijn naam, adres, woonplaats of het aan hem toegekende identificatienummer, bedoeld in artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES, niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt;
b. de inhoudingsplichtige bij een werknemer die loon uit tegenwoordige dienstbetrekking geniet, zijn identiteit niet heeft vastgesteld en opgenomen in de loonadministratie overeenkomstig artikel 19;
c. de werknemer ter zake van de inlichtingen, bedoeld in de onderdelen a en b, onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit weet of redelijkerwijs moet weten.
2. Indien de belasting ingevolge de artikelen 12a en 12c in één bedrag met de premies voor de volksverzekeringen en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES wordt geheven, wordt in afwijking van het eerste lid het bedrag van de verschuldigde belasting tezamen met het bedrag van de verschuldigde premies voor de volksverzekeringen en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering

BES gesteld op het loon vermenigvuldigd met het hoogste in artikel 24a, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES in kolom IV vermelde percentage.

3. In afwijking van het in artikel 8 bepaalde bedraagt de belasting ten aanzien van de niet op de BES eilanden wonende artiest die een overeenkomst van korte duur om als musicus of anderszins als artiest op te treden is aangegaan, 10% van de som van het loon.

Hoofdstuk IV.

Wijze van heffing

Art. 10. 1. Loon wordt geacht te zijn genoten op het tijdstip waarop het:

Inhouding op
loon

a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel

b. vorderbaar en inbaar wordt..

2. Indien is overeengekomen dat het loon geheel of gedeeltelijk op een ongebruikelijk tijdstip zal worden genoten, wordt daarmee voor de toepassing van het eerste lid geen rekening gehouden.

3. Voor zover ingevolge artikel 6D het loon hoger is dan het werkelijk genoten loon, wordt het meerdere geacht te zijn genoten bij het einde van het kalenderjaar of het einde van de dienstbetrekking zo deze in de loop van het kalenderjaar eindigt.

Art. 11.1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.

Verplichtingen
inhoudings-
plichtige

2. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon geacht wordt te zijn genoten.

3. De inhouding vindt plaats volgens de op het tijdstip van inhouding voor de werknemer geldende loonbelastingtabel.

4. De inhoudingsplichtige is verplicht de in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte af te dragen.

Art. 12. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het tijdstip omschreven in artikel 11, tweede lid, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer.

Inhouding meer
dan loon

Art. 12A. 1. Indien de werknemer ook premieplichtig is voor de algemene ouderdomsverzekering BES en de algemene weduwen- en wezenverzekering BES, geschiedt de heffing van de belasting en de premies voor deze volksverzekeringen in één bedrag dan wel in één percentage, met overeenkomstige toepassing van de regels die gelden voor de heffing en de invordering van de loonbelasting.

Gecombineerde
afdracht op
aangifte

2. Voor gevallen waarin het eerste lid toepassing vindt, worden, met overeenkomstige toepassing van artikel 8a, tweede tot en met vierde lid, en artikel 8b, eerste lid, bij ministeriële regeling tabellen vastgesteld waarin telkens de belasting en de premies voor de volksverzekeringen in één bedrag dan wel in één percentage worden opgenomen.

3. Bij ministeriële regeling worden voor daarbij aan te wijzen gevallen berekeningsvoorschriften vastgesteld aan de hand waarvan uit de in het tweede lid bedoelde tabellen het bedrag van de belasting wordt afgeleid.

Art. 12B. 1. Indien ten aanzien van de werknemer ook premieplicht voor de werknemersverzekeringen bestaat, geschiedt de heffing van de premies voor de werknemersverzekeringen gelijktijdig met die van de belasting en geschiedt de afdracht van die premies en de belasting op één aangifte, een en ander met overeenkomstige toepassing van de regels die gelden voor de heffing en de invordering van de loonbelasting.

Heffing premies
voor de werk-
nemersverze-
keringen

2. Toerekening van een betaling op de aangifte, bedoeld in het eerste lid, geschiedt naar evenredigheid aan de belasting en aan de premies voor de werknemersverzekeringen.

Art. 12C. 1. Indien de werknemer ook verzekeringsplichtig is in de zin van het Besluit zorgverzekering BES, geschiedt de heffing van de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES gelijktijdig met die van de belasting en geschiedt de afdracht van die premie en de belasting op één aangifte, een en ander met overeenkomstige toepassing

Heffing premies
ingevolge
Besluit zorgver-
zekering BES

van de regels die gelden voor de heffing en de invordering van de loonbelasting.

2. Toerekening van een betaling op de aangifte, bedoeld in het eerste lid, geschiedt naar evenredigheid aan de belasting en aan de ingevolge het Besluit Zorgverzekering BES verschuldigde premie.

Gezamenlijke
gelijktijdige
heffing

Art. 12D. Voor zover de belasting en de premies voor de volksverzekeringen, de premies voor de werknemersverzekeringen of de ingevolge het Besluit zorgverzekering BES verschuldigde premie gelijktijdig worden geheven en artikel 8.22, 8.23 of 8.26 van de Belastingwet BES toepassing vindt, wordt dat artikel slechts eenmaal toegepast, met dien verstande dat alsdan voor de toepassing van artikel 8.26, tweede lid, van Belastingwet BES wordt uitgegaan van het gezamenlijk gelijktijdig geheven bedrag.

Hoofdstuk IV en V (Vervallen)

Art. 13 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk VI Bijzondere bepalingen

Boekhoud-ver-
plichting

Art. 19. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden volgens bij ministeriële regeling te stellen regels:

- a. een loonadministratie te voeren en daarbij de gegevens te administreren met betrekking tot de door bij ministeriële regeling aan te wijzen uitkeringen en verstrekkingen welke ingevolge artikel 6, vijfde lid, niet tot het loon behoren;
 - b. van de werknemer opgave te vragen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn;
 - c. aan de Inspecteur opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar door de werknemer genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting;
 - d. aan de werknemer opgave te verstrekken van het in een kalenderjaar genoten loon, van de ingehouden belasting en van andere gegevens welke van belang kunnen zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van een kalenderjaar moet de verklaring desgevraagd worden gegeven over de tijd, waarin de werknemer in dat kalenderjaar bij hem in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven;
 - e. van de werknemer die loon uit tegenwoordige dienstbetrekking geniet de identiteit vast te stellen aan de hand van een document als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a, b en d, van de Wet identificatieplicht BES alsmede daarvan de aard van het document, het nummer en een kopie daarvan in de loonadministratie op te nemen;
 - f. aan de inspecteur mededeling te doen omtrent het einde van zijn inhoudingsplicht.
2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van de werknemer die niet op de BES eilanden woont en die werkzaamheden verricht of heeft verricht in een geheel buiten de BES eilanden vervulde dienstbetrekking, indien het heffingsrecht over het loon uit die dienstbetrekking op grond van een verdrag of regeling ter voorkoming van dubbele belasting niet aan de BES eilanden is toegewezen en de werknemer niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen en de zorgverzekering.

Loonbelasting-
verklaring

Art. 19A. 1. De werknemer is verplicht volgens bij ministeriële regeling te stellen regels:

- a. opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn;
 - b. de inhoudingsplichtige om uitreiking van een loonbelastingverklaring te verzoeken indien zich een wijziging voordoet met betrekking tot de omstandigheden die voor de heffing van belang zijn.
2. Tot de gegevens, bedoeld in het eerste lid, en in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, wordt mede gerekend het aan de werknemer toegekende identificatienummer, bedoeld in artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES.
3. Ingeval de werknemer loon uit tegenwoordige dienstbetrekking geniet, is hij voorts verplicht aan de inhoudingsplichtige ter inzage te verstrekken, een op hem betrekking hebbend document als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdelen a, b en d, van de Wet identificatieplicht BES en is hij verplicht toe te staan dat een afschrift daarvan in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige wordt opgenomen.

4. Het eerste tot en met derde lid zijn niet van toepassing ten aanzien van de werknemer die niet op de BES eilanden woont en die werkzaamheden verricht of heeft verricht in een geheel buiten de BES eilanden vervulde dienstbetrekking, indien het heffingsrecht over het loon uit die dienstbetrekking op grond van een verdrag of regeling ter voorkoming van dubbele belasting niet aan de BES eilanden is toegewezen en de werknemer niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen en de zorgverzekering.

Hoofdstuk VI

Eindheffing

Art. 20.

Eindheffingsbestanddelen zijn bestanddelen van het loon waarover de verschuldigde belasting niet is geheven, in verband waarmee aan de inhoudingsplichtige een naheffingsaanslag wordt opgelegd, behoudens:

- voor zover de inhoudingsplichtige verzoekt, onder verstrekking van de daartoe noodzakelijke gegevens, dat loon niet als eindheffingsbestanddeel aan te merken;
- voor zover de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking besluit, mede gelet op het aantal werknemers waarop de naheffingsaanslag betrekking heeft, dat loon niet als eindheffingsbestanddeel aan te merken omdat het wel toepassen daarvan zou kunnen leiden tot een zodanig grote afwijking van het belastbare inkomen in de zin van de inkomstenbelasting van een of meer werknemers dat voor hen aanzienlijke voordelen zouden kunnen ontstaan in het kader van de heffing van die belasting, van andere belastingen of in het kader van andere wettelijke regelingen.

Eindheffingsbestanddelen

Art. 21 In afwijking van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt de belasting over eindheffingsbestanddelen als bedoeld in artikel 20 geheven van de inhoudingsplichtige.

Geheven van inhoudingsplichtige

Art. 21A 1. Met betrekking tot eindheffingsbestanddelen wordt het bedrag van de verschuldigde belasting bepaald aan de hand van het gebruteerde tarief.

Gebruteerd tarief

2. Bij de toepassing van het gebruteerde tarief wordt het bedrag van de verschuldigde belasting bepaald aan de hand van de voor het tijdvak waarin het loon is genoten geldende in artikel 24a, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES opgenomen tabel. Daarbij wordt aangenomen dat de inhoudingsplichtige de belasting en de bij reguliere betaling van het loon verschuldigde premies voor de volksverzekeringen en premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES aanstonds voor zijn rekening heeft genomen.

3. Voor zover aannemelijk is dat de inhoudingsplichtige de belasting, de premies voor de volksverzekeringen en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES pas later voor zijn rekening heeft genomen, wordt het voordeel dat voor de werknemer ontstaat door toepassing van de eindheffing in de eindheffing betrokken naar de situatie op het moment dat de inhoudingsplichtige de belasting, de premies voor de volksverzekeringen en de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES voor zijn rekening heeft genomen. Het in de eerste zin bedoelde voordeel wordt niet later in de eindheffing betrokken dan op het moment van de naheffing naar de dan geldende situatie.

4. De volgens dit artikel verschuldigde belasting kan globaal worden vastgesteld, zodanig dat deze redelijkerwijs overeenkomt met de verschuldigde belasting die op de voet van het eerste tot en met derde lid zou zijn bepaald, indien:

- een of meer werknemers in hetzelfde loontijdvak of in meerdere loontijdvakken als eindheffingsbestanddelen aan te merken loonvoor- delen hebben genoten; en
- dat leidt tot een vereenvoudiging van de vaststelling van de verschuldigde belasting.

Art. 21B 1. Voor de toepassing van artikel 21a kunnen bij ministeriële regeling tabellen worden vastgesteld voor het bepalen van het op de eindheffingsbestanddelen toe te passen tarief. Daarbij kunnen de gevolgen van het passeren van tariefschijfgrenzen en maximumpremielonen buiten beschouwing blijven en kunnen voorts de noodzakelijke afrondingen en vereenvoudigingen worden toegepast.

Vaststelling tabellen

2. Voor gevallen waarin artikel 12a, eerste lid, of artikel 12c, eerste lid, van toepassing is, kunnen, met overeenkomstige toepassing van artikel 21a, bij ministeriële regeling tabellen worden vastgesteld waarin telkens de belasting en de premies voor de volksverzekeringen,

onderscheidenlijk de premie die verschuldigd is ingevolge het Besluit zorgverzekering BES, in één bedrag dan wel in één percentage worden opgenomen.

HOOFDSTUK VI.

Aanvullende regelingen

Delegatie-
bepaling

Art. 22. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels ter uitvoering van deze wet worden vastgesteld.

Art. 23 t/m 24. (Vervallen)

Art. 25 t/m 33. (Vervallen)

Hoofdstuk VII

Slotbepalingen

Art. 34 t/m 35. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 36. Deze wet wordt aangehaald als: Wet loonbelasting BES

Art. 37. (Vervallen)

Uitvoeringsregeling loonbelasting BES

Stct. 2010/21103

23 december 2010, nr. DB 2010/302.

Art. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan de artikelen 8 en 12A van de Wet loonbelasting BES en artikel 58 van de Wet inkomstenbelasting BES.

Art. 2.¹ Als loonbelasting- en premietabellen worden vastgesteld:

Vaststelling
tabellen

- a. de halvedagtabel, opgenomen in bijlage I;
- b. de dagtabel, opgenomen in bijlage II;
- c. de weektabel, opgenomen in bijlage III;
- d. de tweeweken (quincena)tabel, opgenomen in bijlage IV;
- e. de maandtabel, opgenomen in bijlage V;
- f. de kwartaaltabel, opgenomen in bijlage VI;
- g. de tabel bijzondere beloningen, opgenomen in bijlage VII.

Art. 3. De loonbelasting- en premietabellen, genoemd in artikel 2, zijn van toepassing op de in artikel 2 van de Wet loonbelasting BES genoemde werknemers.

Toepassing
tabellen

Art. 4. De loonbelasting- en premietabellen, bedoeld in artikel 2, worden gepubliceerd op www.belastingdienst-cn.nl/onderwerpen/loonheffing/loonbelastingtabellen-tarieven-belastingvrijesom-en-toeslagen.

Tabellen liggen
ter inzage

Art. 5. Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling loonbelasting BES.

Citeertitel

Art. 6. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2011 om 00.00 uur in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en om 05.00 uur in het Europese deel van Nederland.

Inwerking-
treding

1. Deze tabellen zijn niet in deze bundel opgenomen.

Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES

Delegatie

Art. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3°, en artikel 22 Wet loonbelasting BES

Voorwaarden
onbelastbaar-
heid vaste
vergoedingen

Art. 2. 1. Vaste vergoedingen als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel f, onder 3°, van de Wet loonbelasting BES behoren niet tot het loon indien:

a. de inhoudingsplichtige aannemelijk maakt dat deze vergoedingen geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van de noodzakelijke kosten die de werknemer tot verwerving van zijn loon maakt;

b. deze vergoedingen naar aard en veronderstelde omvang van de kosten zijn gespecificeerd.

2. Aan de voorwaarde, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is in ieder geval voldaan indien om de drie jaar een steekproefsgewijs onderzoek van de werkelijk gemaakte kosten tot verwerving van het loon wordt verricht, waarbij de werknemer gedurende tenminste drie aaneengesloten maanden een overzicht bijhoudt van de werkelijk gemaakte kosten, met inbegrip van de declaraties en de betalingsbewijzen hiervan.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing op de toekenning van vergoedingen aan een groep van werknemers, die vanuit het kostenooqpunt redelijkerwijs geacht kunnen worden in dezelfde omstandigheden te verkeren, met dien verstande dat deze vergoedingen niet hoeven te worden afgestemd op de kosten die door een tot deze groep behorende individuele werknemer zijn gemaakt, maar kan worden volstaan met een door de desbetreffende groep van werknemers gemiddeld te maken kosten.

4. De inspecteur kan op verzoek het bedrag, dat ingevolge het eerste tot en met het derde lid ten hoogste als vaste vergoedingen in aanmerking wordt genomen, vaststellen.

5. De inspecteur kan nadere regels stellen ter zake van:

a. het niet als loon in aanmerking nemen van vergoedingen voor zover deze geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van kosten, lasten en afschrijvingen ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking;

b. het niet als loon in aanmerking nemen van verstrekkingen voor zover deze geacht kunnen worden te strekken tot voorkoming van kosten, lasten en afschrijvingen ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking;

c. de waardering van verstrekkingen voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik van deze verstrekkingen meebrengt.

Citeertitel

Art. 3. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling verstrekkingen en vergoedingen BES.

Art. 4. (Vervallen)

Wet algemene ouderdomsverzekering BES

Stb. 2010/602

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. ingezetene: hij die in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba woont;
- c. inspecteur: de bij regeling van Onze Minister van Financiën als zodanig aangewezen functionaris;
- d. ontvanger: de bij regeling van Onze Minister van Financiën als zodanig aangewezen functionaris;
- e. uitreiziger: persoon ten aanzien van wie op grond van een melding van de opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten, gericht aan Onze Minister, is gebleken dat het gegronde vermoeden bestaat dat deze persoon zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel om zich aan te sluiten bij een organisatie die is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlandschap.

Art. 2. 1. Waar iemand woont, wordt naar de feitelijke omstandigheden beoordeeld, voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald.

Woonplaats

- 2. Degenen, die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba als woonplaats verlaten, maar binnen een jaar zich daar opnieuw vestigen, worden geacht ook tijdens hun afwezigheid in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of van een andere Mogendheid hebben gewoond.
- 3. Degenen, die tijdelijk binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verblijven, maar hetzij Nederland, Aruba, Curaçao of Sint Maarten als woonplaats hebben, hetzij geacht worden daar te wonen op grond van de daar geldende wetgeving inzake de inkomstenbelasting, worden als niet binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonend beschouwd, indien hun verblijf minder dan één jaar duurt.

Art. 3. 1. Onze Minister is belast met de uitvoering van deze wet, met dien verstande, dat de heffing van de premie geschiedt door de inspecteur en de invordering daarvan door de ontvanger.

Uitvoerings-
instantie

- 2. Voor zover de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering geschiedt door Onze Minister, kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld voor de te voeren administratie en de registratie van de verzekerden.

Art. 4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de uitvoering van deze wet.

Delegatie-
bepaling

Hoofdstuk II

De kring van de verzekerden

Art. 5. 1. Verzekerd overeenkomstig de bepalingen van deze wet is degene, die de leeftijd van 15 jaar, doch niet die van 65 jaar heeft bereikt, indien hij:

Verzekerden

- a. ingezetene is;
- b. geen ingezetene is, maar wiens belastbare som als bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES geheel of nagenoeg geheel binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba aan de heffing van inkomstenbelasting of loonbelasting is onderworpen;
- c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen, doch terzake van buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, mits hij Nederlander is.
- 2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen en die terzake van binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van een andere Mogendheid.
- 3. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, kunnen personen, die niet op grond van het eerste lid verzekerd zijn, als verzekerden op grond van deze wet worden aangemerkt.
- 4. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het eerste lid niet van

toepassing is:

- a. ten aanzien van vreemdelingen;
- b. ter voorkoming van samenloop van de verzekering op grond van deze wet met een overeenkomstige regeling buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba;
- c. in de gevallen van tijdelijk verblijf of tijdelijke werkzaamheden binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba.
- d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en van de in dit lid onder b en c bedoelde personen.

Hoofdstuk III

Het ouderdomspensioen

§ 1. Het recht op ouderdomspensioen

Recht op ouderdomspensioen

Art. 6. Degene, die verzekerd is geweest en de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze wet recht op ouderdomspensioen.

Omvang pensioen, indexering
Toeslag
gehuwden

Art. 7. Het ouderdomspensioen bedraagt USD 1.335 per maand.¹

Art. 7A. 1. Degene aan wie een ouderdomspensioen is toegekend en die gehuwd is met iemand die jonger is dan 65 jaar heeft recht op een toeslag van ten hoogste USD 589² per maand, voorzover het gezamenlijk inkomen niet meer dan USD 18.837³ per jaar bedraagt.

2. De toeslag wordt door Onze Minister betaalbaar gesteld aan degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is. De betaling geschiedt per kalendermaand.

3. De toeslag eindigt:

- a. wanneer degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is, de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt;
- b. bij ontbinding van het huwelijk in de gevallen, genoemd in artikel 149 van het Burgerlijk Wetboek BES;
- c. bij overlijden van degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend of van degene met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, gehuwd is;
- d. bij intrekking van het pensioen of de toeslag;
- e. wanneer het gezamenlijk inkomen, bedoeld in het eerste lid, meer dan USD 18.837³ per jaar bedraagt;
- f. wanneer de partner van degene aan wie een ouderdomspensioen is toegekend een uitreiziger is.

4. Onder inkomen als bedoeld in het eerste lid en het derde lid, onderdeel e, wordt verstaan het belastbaar inkomen, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting BES.

5. De toeslag eindigt met ingang van de maand, volgende op die, waarin het feit of de omstandigheid, bedoeld in het derde lid, heeft plaatsgevonden dan wel is ontstaan, die het einde van de toeslag ten gevolge heeft.

6. De artikelen 12, 13, tweede tot en met vierde lid, 14, 15, 16, 18, 19, 22a tot en met 22c, 23, 34, 37, 44, eerste lid, 47, en 52 zijn van overeenkomstige toepassing op de toeslag.

7. Op de toeslag wordt een korting toegepast van 2% voor elk kalenderjaar dat degene die gehuwd is met de pensioengerechtigde, behoudens in bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen gevallen, na het bereiken van zijn 15-jarige leeftijd, doch voor het bereiken van de leeftijd van 65 jaar van de pensioengerechtigde, niet verzekerd is geweest.

8. Artikel 20 is van overeenkomstige toepassing op de toeslag met dien verstande dat bij overlijden van degene, met wie degene aan wie het ouderdomspensioen is toegekend, is gehuwd, een bedrag van viermaal het ouderdomspensioen, genoemd in artikel 7, eerste lid, wordt uitbetaald.

9. Voor de persoon, bedoeld in het derde lid, onderdeel f, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een de toeslag, bedoeld in het eerste lid, op de dag dat niet langer het gegronde vermoeden bestaat dat hij zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel zich aan te sluiten bij een organisatie

1. Voor belanghebbende woonachtig in het openbaar lichaam Sint Eustatius USD 1.265; in het openbaar lichaam Saba USD 1.321; buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba USD 1.265.

2. Voor belanghebbende woonachtig in het openbaar lichaam Sint Eustatius op USD 679; in het openbaar lichaam Saba op USD 692; buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba USD 589.

3. Voor belanghebbende woonachtig in het openbaar lichaam Sint Eustatius op USD 21.713; in het openbaar lichaam Saba op USD 22.154; buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba USD 18.837.

als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Art. 7B. 1. Degene, die woonachtig is in één van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba en die recht heeft op een ouderdomspensioen, heeft tevens recht op een tegemoetkoming, die is gerelateerd aan het prijsniveau van het openbare lichaam waarin de pensioengerechtigde woonachtig is, indien het prijsniveau in het desbetreffende openbare lichaam hoger ligt dan het prijsniveau van het openbare lichaam met het laagste prijsniveau.
2. De tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, wordt niet beschouwd als ouderdomspensioen op grond van deze wet.
3. De hoogte van de tegemoetkoming, die per openbaar lichaam kan verschillen, wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.⁴
4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de wijze van betaling van de tegemoetkoming.

Tegemoetkoming per BES eiland

Art. 7C. 1. Geen recht op een ouderdomspensioen heeft de persoon die een uitreiziger is.
2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een ouderdomspensioen op de dag dat niet langer het gegronde vermoeden bestaat dat hij zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel zich aan te sluiten bij een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Uitreiziger geen pensioen

Art. 8. 1. Op het bedrag, bedoeld in artikel 7 wordt een korting toegepast van 2% voor elk kalenderjaar dat de pensioengerechtigde na het bereiken van de leeftijd van 15 jaar, doch voor het bereiken van de leeftijd van 65 jaar, niet verzekerd is geweest.
2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld over de herleiding van gedeelten van kalenderjaren, bedoeld in het eerste lid, en artikel 7a, zevende lid, tot gehele kalenderjaren.
3. Na de korting, bedoeld in het eerste lid, wordt het ouderdomspensioen afgerond op hele dollars.

Korting op uitkering

§ 1a. Aanpassing en herziening

Art. 8a. 1. Indien uit de door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde consumentenprijsindexcijfers voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba blijkt, dat het prijsindexcijfer voor het derde kwartaal van het lopende jaar, vergeleken met het prijsindexcijfer voor het derde kwartaal van het voorafgaande jaar is gestegen of gedaald, stelt Onze Minister bedragen vast, die met ingang van 1 januari van het komende jaar in de plaats treden van de in de artikelen 7 en 7a, eerste en derde lid, onderdeel e, genoemde bedragen, en tevens past hij de hoogte van de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 7b, eerste lid, aan. Onze Minister bepaalt welke consumentenprijsindexcijfers voor de toepassing van de eerste zin worden gebruikt. De consumentenprijsindexcijfers kunnen voor de onderscheiden openbare lichamen en voor belanghebbenden die woonachtig zijn buiten de openbare lichamen, verschillend zijn.
2. Indien er naar het oordeel van Onze Minister bijzondere omstandigheden zijn, kunnen de bedragen, bedoeld in het eerste lid, bij ministeriële regeling met ingang van een bij die regeling aan te geven datum worden gewijzigd. De bedragen, bedoeld in het eerste lid, kunnen door Onze Minister voor verschillende categorieën van huishoudens verschillend worden vastgesteld. Bij ministeriële regeling kunnen daartoe nadere regels worden vastgesteld. Onze Minister kan het bestuurscollege van het betrokken openbaar lichaam in dat verband om advies vragen.
3. De overeenkomstig het eerste lid herziene dan wel overeenkomstig het tweede lid gewijzigde of vastgestelde bedragen treden in de plaats van de bedragen, genoemd in de artikelen 7 en 7a, eerste en derde lid, onderdeel e. De op grond van het eerste lid aangepaste hoogte van de tegemoetkoming, bedoeld in artikel 7b, eerste lid, treedt in de plaats van de eerder vastgestelde hoogte.
4. Indien een wijziging als bedoeld in het tweede lid samenvalt met een herziening als bedoeld in het eerste lid, wordt het bedrag voorafgaande aan de wijziging herzien en geschiedt de herziening bij de in het tweede lid bedoelde ministeriële regeling.

Indexering op basis van CBS gegevens

§ 2. Toekenning, ingang, intrekking, herziening, betaling en einde van het ouderdomspensioen

4. Voor Bonaire vastgesteld op USD 0, voor het openbaar lichaam Sint Eustatius USD 57 en voor het openbaar lichaam Saba USD 85.

Toekenning door SVB	Art. 9. 1. Het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen wordt op aanvraag toegekend door Onze Minister. 2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid is Onze Minister bevoegd het ouderdomspensioen alsmede een verhoging van het ouderdomspensioen ambtshalve toe te kennen.
Indiening aanvraag	Art. 10. De aanvraag om ouderdomspensioen of om een verhoging van het ouderdomspensioen wordt ingediend bij Onze Minister door middel van een door Onze Minister beschikbaar gesteld aanvraagformulier.
Ingang uitkering	Art. 11. 1. Het ouderdomspensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op de maand, waarin de verzekerde aan de voorwaarden voor het recht op ouderdomspensioen voldoet. 2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan een ouderdomspensioen niet eerder ingaan dan een jaar vóór de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de aanvraag werd ingediend of waarin de ambtshalve toekenning plaats vond. Onze Minister kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige zin afwijken.
Intrekking en herziening uitkering	Art. 12. 1. Het ouderdomspensioen wordt door Onze Minister ingetrokken of herzien, wanneer degene aan wie het is toegekend, ingevolge het op grond van deze wet bepaalde, daarvoor niet of niet meer in aanmerking komt, dan wel voor een hoger of lager ouderdomspensioen in aanmerking komt. 2. De herziening van het ouderdomspensioen, die voortvloeit uit een wijziging van de omstandigheden en die een verhoging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat in op de eerste dag van de maand, volgende op de maand waarin de wijziging van die omstandigheden heeft plaats gevonden. Het bepaalde in artikel 11, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing. 3. De intrekking van het ouderdomspensioen of de herziening daarvan, die een verlaging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat, behoudens in bij algemene maatregelen van bestuur, aan te wijzen gevallen, in op de eerste dag van de maand, volgende op die, waarin de dag der dagtekening van de beschikking is gelegen. 4. De herziening van het ouderdomspensioen in verband met artikel 8a, eerste lid, gaat, in afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid, in op de dag, met ingang waarvan op grond van artikel 8a, eerste lid, de in artikel 7 genoemde bedragen van het ouderdomspensioen zijn herzien. 5. Ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel kunnen bij algemene maatregelen van bestuur, nadere voorschriften worden gegeven. Daarbij kunnen tevens nadere regels worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het ouderdomspensioen.
Betaalbaarstelling	Art. 13. 1. Het ouderdomspensioen wordt betaalbaar gesteld door Onze Minister. De betaling geschiedt maandelijks. 2. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht. 3. Wanneer een gepensioneerde een ander machtigt om het ouderdomspensioen in ontvangst te nemen, dan wel een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangend na de dag, waarop de machtiging wordt ingediend, dan wel waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening, dan wel intrekking van de machtiging. 4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden vastgesteld ten aanzien van de betaalbaarstelling van het ouderdomspensioen door organen, die belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit anderen hoofde dan op grond van deze wet.
Uitbetaling aan verpleeginstelling e.d.	Art. 14. 1. Indien een op grond van deze wet gepensioneerde in een inrichting voor verpleging van geesteszieken of van zwakzinnigen is opgenomen of in een instelling van weldadigheid, door het openbare lichaam Bonaire, Sint Eustatius of Saba erkend, wordt verzorgd of verpleegd, en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het ouderdomspensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voor zover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande, dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging en verpleging bedragen en dat een bij ministeriële regeling in overeenstemming met de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport te bepalen bedrag bij de betaling

aan dat orgaan buiten beschouwing wordt gelaten ter voorziening in de voor rekening van de gepensioneerde blijvende kosten van bestaan.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in dit artikel het ouderdomspensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerde, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde, voorzover nodig in afwijking van het in artikel 17 bepaalde, tot en met de laatste dag van de maand, waarin het overlijden plaatsvond, uitbetaald aan het in het eerste lid van dit artikel bedoelde orgaan.

Art. 15. De termijnen van het ouderdomspensioen, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Verjaring

Art. 16. 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ouderdomspensioen niet vatbaar voor terugvordering.

Terugvordering

2. Indien het ouderdomspensioen op grond van het bepaalde in artikel 12, derde lid met terugwerkende kracht is herzien of ingetrokken, kan hetgeen aan pensioen te veel of ten onrechte is uitbetaald, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen pensioen in mindering worden gebracht.

Art. 17. 1. Behoudens in de gevallen bepaald in deze wet eindigt het ouderdomspensioen door overlijden van de pensioengerechtigde of door intrekking.

Einde uitkering

2. Het ouderdomspensioen eindigt, behoudens het overigens in deze wet bepaalde, met ingang van de maand volgende op die, waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, die het einde tengevolge heeft.

Art. 18. 1. Het ouderdomspensioen is:

Nietige
handelingen

- onvervreemdbaar;
- niet vatbaar voor verpanding of belening;
- behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gepensioneerde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voor zover op grond van het eerste lid, onderdeel c beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het ouderdomspensioen.

3. Volmacht tot ontvangst van ouderdomspensioen, onder welke vorm of welke benaming ook, door de gepensioneerde verleend, is steeds herroepelijk.

4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Art. 18A. 1. Onze Minister is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

Vermindering

2. Onze Minister is eveneens bevoegd om het ouderdomspensioen van een pensioengerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de pensioengerechtigde op het gebied van de door Onze Minister uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door Onze Minister verstrekte ouderdomspensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het ouderdomspensioen.

§ 3. De gevolgen van het overlijden van een pensioengerechtigde, dan wel van het overlijden van zijn echtgenote, respectievelijk haar echtgenoot.

Art. 19. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald.

Uitbetaling na
overlijden

2. De uitbetaling, bedoeld in het eerste lid, geschiedt aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt dan wel komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij Onze Minister heeft dan wel hebben ingediend.

Art. 20. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een ouderdomspensioen is toegekend, wordt

Uitkering bij
overlijden

een bedrag ineens, gelijk aan viermaal het ouderdomspensioen, genoemd in artikel 7, eerste lid, uitbetaald aan de persoon of personen die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, dan wel komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij Onze Minister heeft, dan wel hebben ingediend.

2. De uitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek als bedoeld in het eerste lid, bij Onze Minister is ingediend.

§ 4. Voorziening bij vertrek uit de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba

Verklaring
opgebouwde
rechten

Art. 21. 1. Aan de verzekerde, die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba als woonplaats verlaat, wordt door Onze Minister op diens verzoek een verklaring afgegeven, vermeldende het aantal jaren dat de verzekerde voor zijn rechten op grond van deze wet kan doen gelden tot aan de dag van zijn vertrek uit de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba. Alvorens deze verklaring wordt afgegeven moet de verzekerde de door hem verschuldigde premie, tot aan de dag van zijn vertrek, voldoen.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels vastgesteld voor de toekenning en betaalbaarstelling van ouderdomspensioenen, aan personen die buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonen.

§ 5. Waarborg verplichtingen voortvloeiende uit deze wet (Vervallen)

Art. 22. (Vervallen)

§ 6. Kerstuitkering

Recht op
kerstuitkering

Art. 22A. 1. Degene, die recht heeft op ouderdomspensioen in de maand september, heeft recht op kerstuitkering.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder degene, die recht heeft op ouderdomspensioen, mede verstaan degene, aan wie op grond van artikel 19 ouderdomspensioen wordt uitbetaald.

Omvang, uitbe-
taling

Art. 22B. 1. De kerstuitkering bedraagt 100 procent van het bedrag aan ouderdomspensioen, waarop recht bestond in de maand september.

2. De uitbetaling van de kerstuitkering vindt eenmaal per jaar ambtshalve plaats in de eerste helft van de maand december.

3. Het bedrag van de kerstuitkering, dat niet is ingevorderd binnen zes maanden na de eerste dag waarop het kon worden ingevorderd, wordt niet meer uitbetaald.

Overige
toepasselijke
bepalingen

Art. 22C. 1. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 13, 14, 16, 18, 19 en 34 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de kerstuitkering, voor zover bij of krachtens deze paragraaf niet anders is bepaald.

2. Onze Minister kan met betrekking tot het bepaalde in deze paragraaf nadere regels stellen. Daarbij kan worden afgeweken van het bepaalde in artikel 22b, tweede lid.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing

Art. 23. 1. Ter zake van de kosten verbonden aan deze wet is door de verzekerden een premie verschuldigd.

2. De premie komt ten gunste van het Rijk.

3. De op grond van deze wet uit te keren pensioenen, de tegemoetkomingen, bedoeld in artikel 7b, de uitkeringen, bedoeld in artikel 20, en de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten komen ten laste van het Rijk.

Art. 24 en 25. (Vervallen)

Maatstaf
premieheffing

Art. 26. 1. De premie ten behoeve van deze wet wordt geheven over het inkomen, met overeenkomstige toepassing van de hoofdstukken V, VI, VII en IX van de Wet inkomstenbelasting BES, de hoofdstukken II, IV en V van de Wet loonbelasting BES en de hoofdstukken I, VII en VIII van de Belastingwet BES.

2. Onder inkomen wordt verstaan: de belastbare som, bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES.

3. Indien het inkomen meer bedraagt dan het in artikel 24A, zevende lid, van de Wet

inkomstenbelasting BES genoemde bedrag, wordt over dat meerdere geen premie geheven.

Art. 27. Het percentage van de premie, bedoeld in artikel 26, eerste lid, wordt door Onze Minister met ingang van elk kalenderjaar voor de periode van één jaar bij ministeriële regeling in overeenstemming met Onze Minister van Financiën vastgesteld. ⁵

Vaststelling
premiepercent-
tage

Art. 28. Onze Minister is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de op grond van deze wet verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt Onze Minister de door hem nodig geachte afrondingen.

Tabellen

Art. 29. (Vervallen)

Art. 29A. 1. De werkgever is verplicht de premie, die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden binnen vijftien dagen na het einde van die maand, op aangifte af te dragen. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, is de werkgever verplicht de premie, binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak, op aangifte af te dragen.

Afdracht op
aangifte door
werkgever

2. De aangifte wordt gedaan bij de inspecteur onder gelijktijdige afdracht aan de ontvanger.

3. Heffing en invordering van de premie geschiedt met overeenkomstige toepassing van hoofdstuk VIII van de Belastingwet BES.

4. De inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige betaling afdraagt.

5. Ook in de gevallen, dat geen premie hoeft te worden ingehouden, moet aangifte op de in de vorige leden aangegeven tijden ingediend worden.

6. Personen, die stellen geen werkgever te zijn, moeten niettemin de hen verstrekte aangifteformulieren binnen vijftien dagen na het einde van de maand, waarin de aangifteformulieren hen zijn verstrekt, indienen.

7. De inspecteur verstrekt de werkgever, dan wel de verzekerde indien de verzekerde geen werkgever, het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

Art. 29B. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd met overeenkomstige toepassing van hoofdstuk VIII, titel 5, van de Belastingwet BES. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op zijn werknemer voor zover het bedrag betrekking heeft op van de werknemer ten onrechte niet ingehouden premie.

Naheffing,
boete

2. Zo nodig in afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan de in de aanslag inbegrepen premie bij wijze van boete worden verhoogd met ten hoogste honderd procent, maar tenminste met USD 14. De werkgever is niet gerechtigd deze boete op zijn werknemers te verhalen.

3. Indien aan de verplichting opgelegd in artikel 29a, vijfde lid, niet wordt voldaan en ten gevolge daarvan de aanslag in zijn geheel moet worden verminderd, bedraagt de boete USD 14.

Art. 30. Voor zover op grond van deze wet niet anders is bepaald is ten aanzien van de premieheffing op grond van artikel 26 en de invordering daarvan hoofdstuk VIII van de Belastingwet BES van overeenkomstige toepassing.

Formeel
belastingrecht
en invordering

Art. 31 t/m 33. (Vervallen)

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Art. 34. 1. De pensioengerechtigde, zijn echtgenoot en zijn wettelijke vertegenwoordiger of het orgaan waaraan op grond van artikel 14 ouderdomspensioen wordt uitbetaald, zijn verplicht aan Onze Minister op zijn verzoek of uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op het recht op pensioen, de hoogte van het pensioen of op het bedrag van het pensioen, dat wordt betaald.

Doorgeven
wijziging feiten,
omstandig-
heden

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet indien feiten en omstandigheden door

5. Het premiepercentage is voor 2024, evenals voorgaande jaren, vastgesteld op 25%.

Onze Minister kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte gegevens of door Onze Minister kunnen worden verkregen uit bij ministeriële regeling aan te wijzen administraties. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald voor welke gegevens de vorige zin van toepassing is.

Inlichtingen-
plicht inzage-
plicht

Art. 35. 1. Een ieder is verplicht aan Onze Minister door hem gevraagde inlichtingen te geven in het kader van deze wet. De door Onze Minister verlangde inlichtingen omvatten ten minste de naam en de voornamen van de persoon van wie de inlichtingen worden gevraagd en het identificatienummer dat hem op grond van artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES is toegekend dan wel van hem bekend is.

2. De inlichtingen moeten desgevraagd schriftelijk worden verstrekt binnen een door Onze Minister schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht om aan Onze Minister desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van deze wet.

Medewerking
overheids-
instanties

Art. 36. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Hoofdstuk VI

Bekendmaking, bezwaar en beroep

Schriftelijke
kennisgeving
beslissing

Art. 37. 1. De bekendmaking van een beschikking die verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen of uitkering of kerstuitkering geschiedt door toezending of uitreiking aan de belanghebbende.

2. Indien de bekendmaking van de beschikking niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het eerste lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze.

3. De beschikking vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede waar beroep kan worden ingesteld.

4. Het in de vorige leden bepaalde is ten aanzien van een beschikking inzake het recht op kerstuitkering slechts van toepassing, indien de belanghebbende zulks verzoekt.

Art. 38. 1. De belanghebbende kan tegen een beschikking op grond van deze wet beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet administratieve rechtspraak BES.

2. Bij een beroep tegen een beschikking op grond van de artikelen 7a, derde lid, onderdeel f, en 7c is artikel 23, eerste lid, laatste zin, van de Wet administratieve rechtspraak BES niet van toepassing.

3. Bij een bestuurlijke heroverweging van een beschikking op grond van de artikelen 7a, derde lid, onderdeel f, en 7c is artikel 24, eerste en tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak BES van overeenkomstige toepassing.

4. Met betrekking tot een beschikking op grond van de artikelen 7a, derde lid, onderdeel f, en 7c, kan het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet administratieve rechtspraak BES, indien het bestuursorgaan niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 23 van de Wet administratieve rechtspraak BES, daaruit de gevolgtrekking maken die hem geraden voorkomt. Vervallen)

Overeen-
komstig inkom-
stenbelasting

Art. 39. 1. Voor zover bij of krachtens deze wet niet anders is bepaald en in afwijking van artikel 38 zijn ten aanzien van het bepaalde in hoofdstuk 4 de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende bepalingen betreffende de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De inspecteur der Belastingen doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak nadat is komen vast te staan, dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, die tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover dat het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van de inkomstenbelasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een naheffingsaanslag, die geheel of gedeeltelijk berust op feiten, die mede tot het opleggen van een naheffingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde naheffingsaanslag onherroepelijk is

geworden.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 van deze wet, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Wet inkomstenbelasting BES voor de heffing van de inkomstenbelasting onherroepelijk is geworden, is beroep op grond van deze wet niet toegelaten.

Art. 39a. 1. In afwijking van de artikelen 5, eerste lid, 6, 7a, eerste lid, derde lid, onderdeel a, en zevende lid, en 8, eerste lid, wordt:

Overgangs-
regeling

- a. voor degene die voor 1 januari 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van “65 jaar” gelezen: 60 jaar;
- b. voor degene die in 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van “65 jaar” gelezen: 62 jaar;
- c. voor degene die in 2014 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van “65 jaar” gelezen: 63 jaar;
- d. voor degene die in 2015 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van “65 jaar” gelezen: 64 jaar.

2. De artikelen 7a, zevende lid, onderdeel a, en 8, eerste lid, zoals die luiden onmiddellijk voortgaand aan inwerkingtreding van de Aanpassingswet openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, blijven van toepassing op de pensioengerechtigde die voor 1 januari 2013 de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt.

Hoofdstuk VII

Overgangsbepalingen

Art. 40. 1. Degene, die voor 1 september 1960 de leeftijd van 15, doch nog niet die van 65 jaar heeft bereikt, en die -al dan niet onafgebroken- gedurende zes jaren na de voleindiging van zijn 54ste levensjaar in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, Nederland, Suriname, of Nederlands Nieuw-Guinea heeft gewoond, wordt voor wat betreft het tijdvak gelegen binnen het bereiken van de leeftijd van 15 jaar en het tijdspunt van inwerking treden van deze wet voor de toepassing van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, geacht verzekerd te zijn geweest. Voor de toepassing van het bepaalde in de vorige volzin wordt de gehuwde vrouw, die jonger is dan haar man, dan wel de echtgenoot van de gehuwde vrouw, bedoeld in artikel 7a, tweede lid, geacht het 54ste levensjaar te hebben voleindigd op dezelfde dag als haar echtgenoot, dan wel zijn echtgenote.

Overgangs-
bepaling

2. De gehuwde vrouw, die in tegenstelling tot haar echtgenoot voor of op 1 september 1960 de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, maar overigens voldoet aan de voorwaarden, van de eerste zin van het eerste lid, wordt voor de toepassing van het bepaalde in het bepaalde in artikel 8, eerste lid, gedurende het tijdvak, gelegen tussen de voleindiging van haar 15de en de voleindiging van haar 65ste levensjaar, geacht verzekerd te zijn geweest.

3. Degene, die voldoet aan het bepaalde in de eerste volzin van het eerste lid, maar nooit op grond van deze wet verzekerd is geweest, wordt nochtans voor de toepassing van artikel 6 geacht verzekerd te zijn geweest.

Art. 41. 1. Degene, die vóór of op 1 september 1960 de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt en die -al dan niet onafgebroken- gedurende zes jaren na de voleindiging van zijn 54ste levensjaar in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, Nederland, Suriname of Nederlands Nieuw-Guinea heeft gewoond, heeft recht op ouderdomspensioen.

Overgangs-
bepaling

2. Het bepaalde in het vorige lid is niet van toepassing op de gehuwde vrouw, behoudens in het geval waarin:

- a. haar echtgenoot de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt en geen recht op ouderdomspensioen kan doen gelden; of
- b. haar huwelijk plaatsvond nadat zowel zij zelf als haar echtgenoot recht op ouderdomspensioen hadden verkregen; of
- c. zij als kostwinster is aan te merken en haar echtgenoot de leeftijd van 65 jaar nog niet heeft bereikt.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 11, eerste lid, gaat het op grond van dit artikel toegekende pensioen in op .1 september 1960.

4. Ten aanzien van het bedrag van het op grond van dit artikel toegekende pensioen blijft artikel 8 buiten toepassing.

5. Het bepaalde in artikel 8a, eerste en tweede lid is van toepassing.

Overgangs- bepaling	Art. 42. De voordelen, voortvloeiende uit de artikelen 40 en 41 komen uitsluitend toe aan degene, die - Nederlander is, en - binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba.
Delegatie- bepaling	Art. 43. Bij algemene maatregel van bestuur, kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald, dat - voor de toepassing van artikel 42 niet-Nederlanders met Nederlanders worden gelijkgesteld; - voor de toepassing van de artikelen 40, 41 en 42 het wonen buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wordt gelijkgesteld met het wonen in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba.
Tijdelijke overgangsre- geling partner- pensioen	Art. 43.aa. Op de persoon die op de dag voor de datum van inwerkingtreding⁶ van artikel XIIIa, onderdeel A, van de Verzamelwet SZW 2017 recht heeft op een partnertoeslag op grond van deze wet en toepassing van dat artikel tot geen of een lagere toeslag leidt, blijven artikel 7a, eerste en derde lid, zoals deze luiden op de dag voor de datum van inwerkingtreding, van toepassing gedurende zes maanden na de dag van inwerkingtreding van artikel XIIIa, onderdeel A, van de Verzamelwet SZW 2017
	Hoofdstuk VIIA Overige bepalingen
Bevoegdheden aangewezen functionarissen	Art. 43a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn de daartoe bij ministeriële regeling aangewezen functionarissen belast. 2. De op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is, bevoegd: - alle inlichtingen te vragen; - inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen; - alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen functionarissen. 3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm. 4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen. 5. Een ieder is verplicht aan de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
Toepassing Algemene wet bestuursrecht	Art. 43b. 1. Afdeling 3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing met dien verstande dat in: - artikel 3:5, eerste lid, in plaats van «besluiten» wordt gelezen «beschikkingen» en in de artikelen 3:6, tweede lid, 3:8 en 3:9 in plaats van «het besluit» wordt gelezen «de beschikking»; - artikel 3:7, tweede lid, in plaats van «Artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur» wordt gelezen «Artikel 11 van de Wet openbaarheid van bestuur BES»
	Hoofdstuk VIII Strafbepalingen
Delictomschrij- vingen	Art. 44. 1. Hij die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 34, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de eerste categorie. 2. De werkgever, die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 58, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de eerste categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt. 3. Hij, die niet voldoet aan de verplichting hem opgelegd in artikel 29a wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de derde categorie.
Delicts- omschrijving	Art. 45. Hij, die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af

6. Datum inwerkingtreding is 1 januari 2017.

te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Art. 46. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 47. Overtredingen van bepalingen van een op grond van deze wet vastgesteld algemene maatregel van bestuur, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de eerste categorie.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 48. (Vervallen)

Art. 49. 1. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES bedoelde functionarissen, belast de door Onze Minister van Justitie, in overeenstemming met Onze Minister, aangewezen ambtenaren.

Opsporing
strafbare feiten

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

Art. 50. (Vervallen)

Art. 51. 1. De in artikel 43a bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere wet.

Geheimhou-
dingsplicht

2. Hij, die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de eerste categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op aangifte van degenen ten aanzien van wie de geheimhouding is geschonden.

Art. 52. De in de artikelen 44, derde lid, 45, 46 en 51 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 44, eerste en tweede lid, en 47 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Misdrijven en
overtredingen

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 53. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

Nadere
regelgeving bij
landsbesluit

Art. 54. 1. Indien in de pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever vóór 28 mei 1960 bepalingen zijn opgenomen op grond waarvan op het uit te keren pensioen een wettelijk ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen:

Inbouw AOV
in pensioen-
regelingen

a. dat het uit te keren of reeds toegekende pensioen met niet meer wordt verminderd dan met het deel van het ouderdomspensioen, dat evenredig is aan het gedeelte van de op grond van deze wet verschuldigde premie, dat de werkgever of het pensioenfonds voor zijn rekening neemt;

b. dat, behoudens in door Onze Minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen op grond van deze wet, die plaats vindt na de datum van beëindiging van de actieve deelneming aan de pensioenregeling, niet op het pensioen in mindering wordt gebracht;

c. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn pensionering de volle premie voor eigen rekening heeft betaald;

d. dat niet in mindering mag worden gebracht 2% van het ouderdomspensioen van de weduwe van de pensioengerechtigde voor elk jaar, dat de pensioengerechtigde na zijn

pensionering de volle premie voor eigenrekening heeft betaald;

e. dat het uit te keren reeds toegekende pensioen, indien dat wegens het niet bereiken van het voor een volledig pensioen benodigde aantal dienst- of deelnemersjaren niet volledig is, met niet meer wordt vermindert dan met het deel van het voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het ouderdomspensioen op grond van deze wet, dat evenredig is aan het deel, dat het door de werkgever of het pensioenfonds uit te keren pensioen uitmaakt van het volledig pensioen;

f. dat indien een ouderdomspensioen uit meer dan één vervulde dienstbetrekking wordt genoten en op grond van onderdeel a van dit artikel meerdere werkgevers of meerdere pensioenfondsen een korting op het door hen uit te keren ouderdomspensioen kunnen toepassen, het totale voor vermindering in aanmerking komende gedeelte van het op grond van deze wet toegekende ouderdomspensioen over deze werkgevers of pensioenfondsen dient te worden verdeeld in verhouding tot het aantal dienst- of deelnemersjaren van de pensioengerechtigde bij elk van deze werkgevers of pensioenfondsen;

g. dat niet in mindering mogen worden gebracht aanpassingen van de pensioenbedragen op grond van artikel 7, tweede lid.

2. Indien in een pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever vóór 28 mei 1960 geen bepalingen zijn opgenomen als bedoeld in dit artikellid en op 1 september 1960 nog geen wijzigingen zijn aangebracht als bedoeld in artikel 55, kan niettemin het ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering worden gebracht op het door het pensioenfonds of de werkgever uit te keren of reeds toegekende pensioen met inachtneming van de bepalingen van het eerste lid.

Ministeriële
goedkeuring
wijziging pensi-
oenregelingen

Art. 55. 1. Wijzigingen in de pensioenregeling van een pensioenfonds of werkgever, waarbij:
a. bepalingen worden opgenomen op grond van welke het ouderdomspensioen op grond van deze wet geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht op het door het fonds of de werkgever in uitzicht gestelde of reeds toegekende pensioen dan wel

b. bepalingen, als bedoeld in artikel 54, worden herzien dan wel hieraan een nadere inhoud wordt gegeven;

c. de pensioenregeling, geldend voor de reeds in dienst zijnde werknemers, wordt aangepast aan de voorzieningen op grond van deze wet, behoeven de goedkeuring van Onze Minister.

2. Indien in een Pensioenregeling, bepalingen worden opgenomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen, dat, behoudens in door Onze Minister aan te wijzen gevallen, een verhoging van het ouderdomspensioen op grond van deze wet, die plaats vindt na beëindiging van de actieve deelneming aan de Pensioenregeling niet op het pensioen in mindering wordt gebracht.

Delegatie-
bepaling

Art. 56. Ter uitvoering van het bepaalde in de artikelen 54 en 55 kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden vastgesteld.

Wijziging pen-
sioenregeling
bindend voor
deelnemers

Art. 57. De wijzigingen, als bedoeld in artikel 55, waarvoor de goedkeuring van Onze Minister is verkregen, zijn bindend voor al degenen, die onder de betreffende pensioenregeling zijn gepensioneerd dan wel recht krijgen op pensioen.

Art. 58 en 59. (Vervallen)

Vrij van zegel en
registratie

Art. 60. Alle op grond van deze wet opgemaakte en overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel

Art. 61. Deze wet wordt aangehaald als: Wet algemene ouderdomsverzekering BES.

Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES

Stb. 2010/602

Hoofdstuk I**Algemene bepalingen****Art. 1.** Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

- a. Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- b. ingezetene: degene die in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba woont;
- c. inspecteur: de bij regeling van Onze Minister van Financiën als zodanig aangewezen functionaris;
- d. ontvanger: de bij regeling van Onze Minister van Financiën als zodanig aangewezen functionaris;
- e. uitreiziger: persoon ten aanzien van wie op grond van een melding van de opsporingsdiensten of inlichtingen- en veiligheidsdiensten, gericht aan Onze Minister, is gebleken dat het gegronde vermoeden bestaat dat deze persoon zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel om zich aan te sluiten bij een organisatie die is geplaatst op de lijst van organisaties, bedoeld in artikel 14, vierde lid, van de Rijkswet op het Nederlanderschap.

Art. 2. 1. Waar iemand woont, wordt naar de feitelijke omstandigheden beoordeeld, voor zover in de volgende leden niet anders is bepaald.

Woonplaats

2. Degenen, die de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba als woonplaats verlaten, maar binnen een jaar zich daar opnieuw vestigen, worden geacht ook tijdens hun afwezigheid in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te hebben gewoond, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid op het grondgebied van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of van een andere Mogendheid hebben gewoond.

3. Degenen, die tijdelijk binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verblijven, maar hetzij Nederland, Aruba Curaçao of Sint Maarten als woonplaats hebben, hetzij geacht worden daar te wonen op grond van de daar geldende wetgeving inzake de inkomstenbelasting, worden als niet binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonend beschouwd, indien hun verblijf minder dan een jaar duurt.

4. Onze Minister kan bepalen dat schepen en luchtvaartuigen, die binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba hun thuishaven hebben, voor zover het de woonplaats van de bemanning betreft, als deel van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba worden beschouwd.

Art. 3. Voor de toepassing van deze wet wordt met overlijden gelijk gesteld vermoedelijk overlijden.

Vermoedelijk overlijden

Art. 3a. De bepalingen van deze wet voor weduwen zijn van overeenkomstige toepassing op weduwnaars.

Weduwen en weduwnaars

Art. 4. 1. Onze Minister is belast met de uitvoering van deze wet, met dien verstande, dat de heffing van de premie geschiedt door de inspecteur en de invordering daarvan door de ontvanger.

Uitvoeringsinstantie

2. Voor zover de uitvoering van de in deze wet geregelde verzekering geschiedt door Onze Minister, kunnen bij algemene maatregel van bestuur nadere regels worden gesteld voor de te voeren administratie en de registratie van de verzekerden.

Art. 5. (Vervallen)**Hoofdstuk II****Kring van de verzekerden****Art. 6. 1.** Verzekerd op grond van de bepalingen van deze wet is degene, die de leeftijd van 15 jaar heeft bereikt, indien hij:

Verzekerden

- a. ingezetene is;
- b. geen ingezetene is, doch wiens zuiver inkomen geheel of nagenoeg geheel binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba aan de heffing van inkomstenbelasting of loonbelasting is onderworpen;
- c. geen ingezetene is en evenmin geacht kan worden blijvend buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen, maar voor buiten de openbare lichamen Bonaire,

Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba of Curaçao, Aruba of Sint Maarten, mits hij Nederlander is.

2. Niet verzekerd is de vreemdeling, die niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba te wonen en die terzake van binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Nederland, Aruba, Curaçao, Sint Maarten of van een andere Mogendheid.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen personen die niet op grond van het eerste lid zijn verzekerd als verzekerden op grond van deze wet worden aangemerkt.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kan van het eerste lid worden afgeweken:

- a. ten aanzien van vreemdelingen;
- b. ten aanzien van personen, op wie een overeenkomstige regeling buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba van toepassing is;
- c. ten aanzien van personen die tijdelijk hier te lande verblijven of tijdelijke werkzaamheden op Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichten;
- d. ten aanzien van echtgenoten en overige gezinsleden van de in het tweede lid en in de onderdelen a, b en c, bedoelde personen.

5. Indien een verzekerde ophoudt verzekerde te zijn, eindigt zijn verzekering voor wat de aanspraken op weduwen- en wezenpensioen betreft, voor zover niet reeds een overeenkomstige regeling buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba op hem van toepassing is, niet eerder dan zes weken na de dag met ingang van welke hij heeft opgehouden verzekerde te zijn.

Hoofdstuk III

§ 1. Het recht op weduwen- en wezenpensioen

Recht op weduwenpensioen

Art. 7. De weduwe van een verzekerde heeft, zolang zij de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES niet bereikt heeft, recht op een weduwenpensioen op grond van deze wet.

Geen recht op weduwenpensioen

Art. 8. 1. Geen recht op weduwenpensioen heeft de weduwe:

- a. wier echtgenoot vóór het bereiken van de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES nimmer verzekerd is geweest;
- b. wier echtgenoot op de dag van de huwelijksluiting de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES had bereikt of overschreden, tenzij de weduwe met deze echtgenoot, vóórdat hij de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES had bereikt, reeds eerder gehuwd is geweest;
- c. die veroordeeld is terzake van het ombrengen van haar echtgenoot;
- d. die een uitreiziger is.

2. Het bepaalde in het voorgaande lid onder a en b blijft buiten toepassing, indien de weduwe, indien zij niet was hertrouwd, recht op weduwenpensioen zou hebben.

3. Voor de weduwe, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op weduwenpensioen op de dag dat niet langer het gegronde vermoeden bestaat dat zij zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel zich aan te sluiten bij een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Recht op wezenpensioen

Art. 9. 1. Op grond van deze wet hebben, zolang zij de leeftijd van 15 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen:

- a. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond alsmede de door hem verwekte kinderen tot wie hij niet in familierechtelijke betrekking stond die als gevolg van zijn overlijden vaderloos zijn geworden;
- b. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden moederloos zijn geworden;
- c. na het overlijden van een verzekerde man: de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond die als gevolg van zijn overlijden ouderloos zijn geworden;
- d. na het overlijden van een verzekerde vrouw: haar eigen kinderen, die als gevolg van haar overlijden ouderloos zijn geworden.

2. Ingeval van kinderen tot wie de verzekerde vader niet in familierechtelijke betrekking stond is het eerste lid, onderdelen a en c, van toepassing indien:

a. de verzekerde vader ten tijde van zijn overlijden onderhoudsplicht op grond van artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek BES is opgelegd, dan wel door hem bij authentieke akte onderhoudsplicht is erkend; of

b. zij in een gezinsverband met de overleden verzekerde man samen leefden.

3. Kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader die niet aangemerkt kunnen worden als kinderen als bedoeld in het tweede lid worden gelijkgesteld met kinderen die als gevolg van het overlijden van de moeder ouderloos zijn geworden, voor zolang geen wijziging van omstandigheden heeft plaatsgevonden.

4. Onze Minister kan, de bank gehoord, bepalen dat met kinderen als bedoeld in het eerste lid worden gelijkgesteld kinderen, die nog geen 15 jaar oud zijn, die ouderloos zijn of wier ouders onbekend zijn of in geval het kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, wier moeder is overleden en over wie de overleden verzekerde de pleegouderlijke zorg uitoefenende.

5. Op grond van deze wet hebben, zolang zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen zij die de leeftijd van 15 jaar reeds hebben bereikt, doch overigens voldoen aan het eerste lid, indien:

a. hun tijd behoudens in geval van ziekte of vakantie geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding;

b. zij ten gevolge van ziekte of gebreken blijvend buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.

6. De kinderen tot wie de verzekerde man niet in familierechtelijke betrekking stond, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, hebben recht op wezenpensioen indien de wettelijke vertegenwoordiger van voornoemde kinderen ten genoegen van Onze Minister schriftelijk heeft aangetoond dat deze kinderen in een gezinsverband met de overleden man samen leefden.

Art. 10. Geen recht op wezenpensioen bestaat indien de verzekerde aan wiens overlijden het recht daarop zou worden ontleend vóór het bereiken van leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES nimmer verzekerd is geweest.

Geen recht op wezenpensioen

Art. 10A. 1. Geen recht op een wezenuitkering heeft degene die een uitreiziger is.

2. Voor de persoon, bedoeld in het eerste lid, herleeft, onverminderd de bepalingen van deze wet, het recht op een wezenuitkering op de dag dat niet langer het gegronde vermoeden bestaat dat hij zich buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba bevindt met het doel zich aan te sluiten bij een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e.

Geen pensioen voor uitreiziger

§ 2. De bedragen van het weduwen- en het wezenpensioen

Art. 11. 1. Het weduwenpensioen per maand bedraagt voor de weduwe:

a. jonger dan 40 jaar: USD 617 (SXE USD 611; Saba USD 650, buiten BES USD 611);

b. van 40 tot en met 48 jaar: USD 809 (SXE USD 801; Saba USD 852, buiten BES USD 801);

c. van 49 tot en met 57 jaar: USD 1.013 (SXE USD 1.003; Saba USD 1.067, buiten BES USD 1.003);

d. van 58 en tot de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES: USD 1.335 (SXE USD 1.322; Saba USD 1.406, buiten BES USD 1.322).

2. Verhoging van het pensioen bedrag gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die, waarin het recht op verhoging is ontstaan.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid bedraagt het weduwen pensioen voor een weduwe die invalide is of die een of meer kinderen heeft die geheel te harer laste komen en recht hebben op wezenpensioen, USD 1.335 (SXE USD 1.322; Saba USD 1.406, buiten BES USD 1.322) per maand.

4. Een weduwe is invalide, indien zij door een ziekte of gebrek blijvend buiten staat geacht moet worden om met arbeid, die voor haar krachtens en bekwaamheid is berekend de heft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde vrouwen van soortgelijke bekwaamheid met arbeid gewoonlijk verdienen.

Omvang Weduwen-pensioen

5. Onze Minister trekt een weduwenpensioen, toegekend terzake van invaliditeit in met ingang van de eerste dag van de maand volgend op de maand, waarin de weduwe geacht wordt niet langer invalide te zijn.

6. Onze Minister is bevoegd uitkering van weduwenpensioenen voor invaliditeit te weigeren, indien de weduwe, die een dergelijk pensioen geniet, zonder deugdelijke grond weigert zich aan een door Onze Minister gewenst geneeskundig onderzoek te onderwerpen.

Omvang wezen-
pensioen

Art. 12. 1. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, dat door het overlijden van de verzekerde ouderloos is geworden, USD 487 (SXE USD 482; Saba USD 513, buiten BES USD 482) per maand, indien het jonger is dan tien jaar en USD 534 (SXE USD 529; Saba USD 562, buiten BES USD 529) per maand indien het tien jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

2. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind dat door het overlijden van de verzekerde vaderloos onderscheidenlijk moederloos is geworden, USD 447 (SXE USD 443; Saba USD 471, buiten BES USD 443) per maand, indien het jonger is dan tien jaar en USD 487 (SXE USD 482; Saba USD 513, buiten BES USD 482) per maand indien het tien jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

3. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, bedoeld in artikel 9, vijfde lid, USD 534 (SXE USD 529; Saba USD 562, buiten BES USD 529) per maand, voorzover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen a of b, en USD 616 (SXE USD 610; Saba USD 648, buiten BES USD 610) per maand, voorzover het voldoet aan artikel 9, eerste lid, onderdelen c of d. Artikel 11, vijfde en zesde lid, is van overeenkomstige toepassing op een weduwen pensioen terzake van invaliditeit.

4. Indien op grond van meer dan één overlijden aanspraak op wezenpensioenen kan worden gemaakt, wordt het hoogste wezenpensioen toegekend.

§ 2a. Aanpassing en herziening van het weduwen- en wezenpensioen

Indexering op
basis van CBS
gegevens

Art. 12a. 1. Indien uit de door het Centraal Bureau voor de Statistiek vastgestelde consumentenprijsindexcijfers voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba blijkt, dat het prijsindexcijfer voor het derde kwartaal van het lopende jaar, vergeleken met het prijsindexcijfer voor het derde kwartaal van het voorafgaande jaar is gestegen of gedaald, stelt Onze Minister bedragen vast, die met ingang van 1 januari van het komende jaar in de plaats treden van de in de artikelen 11, eerste en derde lid, en 12, eerste, tweede en derde lid, genoemde bedragen. Onze Minister bepaalt welke consumentenprijsindexcijfers voor de toepassing van de eerste zin worden gebruikt. De consumentenprijsindexcijfers kunnen voor de onderscheiden openbare lichamen en voor belanghebbenden die woonachtig zijn buiten de openbare lichamen, verschillend zijn.

2. Indien er naar het oordeel van Onze Minister bijzondere omstandigheden zijn, kunnen de bedragen, bedoeld in het eerste lid, bij ministeriële regeling met ingang van een bij die regeling aan te geven datum worden gewijzigd. Onze Minister kan het bestuurscollege van het betrokken openbaar lichaam in dat verband om advies vragen.

3. De overeenkomstig het eerste lid herziene dan wel overeenkomstig het tweede lid gewijzigde bedragen treden in de plaats van de bedragen, genoemd in de artikelen 11, eerste en derde lid, en 12, eerste, tweede en derde lid.

4. Indien een wijziging als bedoeld in het tweede lid samenvalt met een herziening als bedoeld in het eerste lid, wordt het bedrag voorafgaande aan de wijziging herzien en geschiedt de herziening bij de in het tweede lid bedoelde ministeriële regeling.

§ 3. Toekenning, ingang, betaling en einde van het weduwen- en wezenpensioen

Begrip
pensioen

Art. 13. 1. Waar in deze paragraaf wordt gesproken van pensioen wordt daaronder verstaan het weduwenpensioen en het wezenpensioen.

Aanvraag
pensioen

Art. 14. 1. Het pensioen wordt op aanvraag toegekend door Onze Minister door middel van een door Onze Minister beschikbaar gesteld aanvraagformulier.

2. In afwijking van het bepaalde in het voorgaande lid is Onze Minister bevoegd het pensioen ambtshalve toe te kennen.

Ingang
pensioen

Art. 15. Het pensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op de maand, waarin het recht op pensioen is ontstaan, met dien verstande, dat het pensioen niet vroeger kan

ingaan dan 12 maanden vóór de eerste dag van de maand volgende op de maand, waarin de aanvraag is ingediend of waarin ambtshalve toekenning heeft plaatsgevonden Onze Minister kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de vorige zin afwijken.

Art. 16. 1. Het pensioen wordt door Onze Minister betaalbaar gesteld. De betaling geschiedt maandelijks.

Betaalbaar-
stelling

2. Onze Minister kan het aan een kind toegekende wezenpensioen betaalbaar stellen aan een ander dan degene, die het kind wettelijk vertegenwoordigt.

3. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

4. Wanneer een weduwe een ander machtigt om het pensioen in ontvangst te nemen dan wel een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangend na die dag, waarop de machtiging wordt ingediend dan wel waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening dan wel intrekking van de machtiging.

5. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels kunnen worden gesteld ten aanzien van de betaalbaarstelling van het pensioen door organen, die belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit andere hoofde dan op grond van deze wet.

Art. 17. 1. Indien een op grond van deze wet gepensioneerd in een inrichting voor verpleging van geesteszieken en zwakzinnigen of door een instelling van weldadigheid, die door het openbare lichaam Bonaire, Sint Eustatius of Saba is erkend wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van dat openbare lichaam of erkende instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalenderjaren, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voorzover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging of verpleging bedragen en dat een bij ministeriële regeling in overeenstemming met de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport te bepalen bedrag bij de betaling aan dat orgaan buiten beschouwing wordt gelaten ter voorziening in de voor rekening van de gepensioneerd blijvende kosten van bestaan.

Uitbetaling
aan verpleeg-
instelling

2. Voorzover in verband met het bepaalde in het voorgaande lid het pensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerd of diens wettelijke vertegenwoordiger, wordt het na het overlijden van de gepensioneerd voorzover nodig in afwijking van het in artikel 21 bepaalde, tot en met de laatste dag van de maand, waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan het in het voorgaande lid bedoelde orgaan.

Art. 18. De termijnen van het pensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd worden niet uitbetaald.

Verjaring

Art. 19. 1. Onverminderd het elders in deze wet bepaalde eindigt het recht op pensioen:

Einde uitkering

a. door overlijden;

b. voor wat de weduwe betreft tevens door hertrouwen.

2. De uitbetaling van het pensioen eindigt met ingang van de maand volgende op de maand, waarin het feit heeft plaatsgevonden of de omstandigheid is ontstaan, als waardoor het recht op pensioen is geëindigd.

Art. 20. (Vervallen)

Art. 21. 1. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt het pensioen tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaatsgevonden, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt dan wel komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden een verzoek bij Onze Minister heeft onderscheidenlijk hebben ingediend.

Uitkering bij
overlijden

2. Na het overlijden van degene, aan wie een pensioen is toegekend, wordt een bedrag ineens, gelijk aan driemaal het aan de overledene toegekende pensioen, uitbetaald aan de persoon of personen, die daarvoor naar het oordeel van Onze Minister op billijkheidsoverwegingen in aanmerking komt, dan wel komen, mits deze daartoe binnen zes maanden na het overlijden

een verzoek bij Onze Minister heeft dan wel hebben ingediend. Onze Minister is bevoegd de uitkering op een lager bedrag vast te stellen.

3. De uitkering wordt betaalbaar gesteld in de maand volgende op die, waarin een verzoek daartoe is ingediend.

Uitkering ineens bij hertrouwen

Art. 22. Aan de weduwe, bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, wordt een uitkering ineens verleend ter grootte van het bedrag, dat haar aan weduwnpensioen zou toekomen, indien zij niet was hertrouwd, doch ten hoogste ter grootte van het jaarbedrag van het weduwnpensioen.

Nietige handelingen

Art. 23. 1. Het pensioen is:

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voorzover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gerechtigde op grond van enige wettelijke bepaling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voorzover op grond van het eerste lid, onderdeel c, beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het pensioen.

3. Volmacht tot ontvangst van het pensioen onder welke vorm of benaming ook, door de gerechtigde verleend is steeds herroepelijk.

4. Elk beding strijdig met dit artikel is nietig.

Schadevergoeding jegens de bank

Art. 23a. Degene die gehouden is tot vergoeding van de schade door de weduwe, weduwnaar of wezen geleden als gevolg van het overlijden van de verzekerde man of vrouw, is voor het pensioen van de weduwe, weduwnaar of wezen toegekend op grond van deze wet aansprakelijk jegens Onze Minister.

Terugvordering

Art. 24. 1. Behoudens het bepaalde in het volgende lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het pensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen ten onrechte aan pensioen is uitbetaald kan worden teruggevorderd dan wel op latere pensioenbetalingen in mindering worden gebracht, wanneer het ten onrechte uitbetalen het gevolg is van het niet verstrekken van inlichtingen of het verstrekken van onjuiste inlichtingen door degene aan wie het pensioen is toegekend, door diens wettelijke vertegenwoordiger of door degene aan wie het pensioen is uitbetaald.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter uitvoering van dit artikel; daarbij kunnen tevens regels worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het pensioen.

Verrekening met andere uitkeringen mogelijk

Art. 24a. 1. Onze Minister is bevoegd om op grond van verdragen, convenanten en andersoortige overeenkomsten met uitvoerders van instellingen van sociale voorzieningen, het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van sociale voorzieningen.

2. Onze Minister is eveneens bevoegd om het pensioen van een gerechtigde te verminderen ter ontneming van een ten onrechte verkregen voordeel van de gerechtigde op het gebied van de door Onze Minister uitgevoerde sociale verzekeringswetten.

3. De in het eerste en tweede lid bedoelde vermindering kan ineens geschieden indien het ten onrechte genoten voordeel niet groter is dan een derde deel van het door Onze Minister verstrekte weduwen- en wezenpensioen. In alle andere gevallen kan de vermindering niet meer bedragen dan een derde deel van het weduwen- of wezenpensioen.

§ 4. Waarborg pensioenbetaling

Art. 25. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing

Art. 26. 1. Ter zake van de kosten verbonden aan deze wet is door de verzekerden een premie verschuldigd.

2. Aan de heffing van premie is niet onderworpen:

a. de verzekerde, die de leeftijd waarop recht op ouderdomspensioen ontstaat op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES heeft bereikt;

b. de gehuwde man wiens echtgenote in verband met het bepaalde in artikel 41, tweede lid, onderdeel c, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES recht op ouderdomspensioen heeft.

3. De premie komt ten gunste van het Rijk.

4. De op grond van deze wet uit te keren pensioenen en de aan de uitvoering van deze wet verbonden kosten komen ten laste van het Rijk.

Art. 27 en 28. (Vervallen)

Art. 29. 1. De premie ten behoeve van deze wet wordt geheven over het inkomen, met overeenkomstige toepassing van de hoofdstukken V, VI, VII en IX van de Wet inkomstenbelasting BES, de hoofdstukken II, IV en V van de Wet loonbelasting BES en de hoofdstukken I, VII en VIII van de Belastingwet BES.

Maatstaf
premieheffing

2. Onder inkomen wordt verstaan: de belastbare som, bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES.

3. Indien het inkomen meer bedraagt dan het in artikel 24A, zevende lid, van de Wet inkomstenbelasting BES genoemde bedrag, wordt over dat meerdere geen premie geheven.

Art. 30. Het percentage van de premie, bedoeld in artikel 29, eerste lid, wordt door Onze Minister met ingang van elk kalenderjaar voor de periode van één jaar bij ministeriële regeling vastgesteld in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.¹

Vaststelling
premiepercen-
tage

Art. 31. Voor zover in deze wet niet anders is bepaald is ten aanzien van de premieheffing op grond van artikel 29 en de invordering daarvan hoofdstuk VIII van de Belastingwet BES van overeenkomstige toepassing.

Tabellen

Art. 32 t/m. 34. (Vervallen)

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Art. 35. 1. De gepensioneerde en zijn wettelijke vertegenwoordiger of het orgaan waaraan op grond van artikel 17 pensioen wordt uitbetaald, zijn verplicht aan Onze Minister op zijn verzoek of onverwijld uit eigen beweging alle feiten en omstandigheden mee te delen, waarvan hun redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat die van invloed kunnen zijn op het recht op pensioen, de hoogte van het pensioen of op het bedrag van het pensioen dat wordt betaald.

Doorgeven wij-
ziging feiten,
omstandig-
heden

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt niet indien feiten en omstandigheden door Onze Minister kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte gegevens of kan worden verkregen uit bij ministeriële regeling aan te wijzen administraties. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald voor welke gegevens de vorige zin van toepassing is.

Art. 36. 1. Een ieder is verplicht aan Onze Minister of aan enige vanwege Onze Minister aangewezen persoon de voor de uitvoering van deze wet van hem gevraagde inlichtingen te verstrekken. De door Onze Minister verlangde inlichtingen omvatten ten minste de naam en de voornamen van de persoon van wie de inlichtingen worden gevraagd en het identificatienummer dat hem op grond van artikel 8.86, negende lid, van de Belastingwet BES is toegekend dan wel van hem bekend is.

Inlichtingen- en
inzageplicht

2. De inlichtingen moeten desgevraagd schriftelijk worden verstrekt binnen een schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan Onze Minister of aan enig door of vanwege Onze Minister aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden, andere stukken en informatiedragers, voor zover dat nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze wet.

Art. 37. 1. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze wet.

Medewerking
overheidsin-
stanties

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste lid.

1. Het premiepercentage is voor 2024, evenals voorgaande jaren, vastgesteld op 1,3%.

Hoofdstuk VI**Bekendmaking, bezwaar en beroep**

Schriftelijke kennisgeving beslissing

Art. 38. 1. De bekendmaking van een beschikking die verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen of uitkering geschiedt door toezending of uitreiking aan de belanghebbende.

2. Indien de bekendmaking van de beschikking niet kan geschieden op de wijze als voorzien in het eerste lid, geschiedt zij op een andere geschikte wijze.

3. De beschikking vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede, behalve in het geval van een beslissing op grond van artikel 21, waar beroep kan worden ingesteld en de termijn voor het instellen van beroep.

Beroep Wet administratieve rechtspraak BES

Art. 39. 1. De belanghebbende kan tegen een beschikking op grond van deze wet beroep instellen bij het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet administratieve rechtspraak BES, behalve in het geval van een beslissing op grond van artikel 21.

2. Bij een beroep tegen een beschikking op grond van de artikelen 8, eerste lid, onderdeel d, en 10a is artikel 23, eerste lid, laatste zin, van de Wet administratieve rechtspraak BES niet van toepassing.

3. Bij een bestuurlijke heroverweging van een beschikking op grond van de artikelen 8, eerste lid, onderdeel d, en 10a is artikel 24, eerste en tweede lid, van de Wet administratieve rechtspraak BES van overeenkomstige toepassing.

4. Met betrekking tot een beschikking op grond van artikelen 8, eerste lid, onderdeel d, en 10a, kan het Gerecht, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Wet administratieve rechtspraak BES, indien het bestuursorgaan niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 23 van de Wet administratieve rechtspraak BES, daaruit de gevolgtrekking maken die hem geraden voorkomt.

Overeenkomstig toepassing inkomstenbelasting

Art. 40. 1. Voor zover bij of op grond van deze wet niet anders is bepaald en in afwijking van artikel 39 zijn ten aanzien van het bepaalde in hoofdstuk 4 de voor de heffing van de inkomstenbelasting geldende bepalingen betreffende de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De inspecteur beslist pas op een bezwaarschrift nadat is komen vast te staan dat geen feiten en omstandigheden aanwezig zijn, die tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel voor zover dat wel het geval is, de beslissing over de heffing van de inkomstenbelasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een naheffingsaanslag, die geheel of gedeeltelijk berust op feiten, die mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum, waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 dezer wet, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting BES voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII

Overgangsbepalingen

Art. 41. 1. De weduwe, wier echtgenoot is overleden vóór 1 januari 1966 en die op die dag nog geen 65 jaar oud was, heeft van die dag af recht op weduwenpensioen naar de bepalingen van deze landsverordening, indien zij dat recht zou hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden van haar echtgenoot reeds van kracht zou zijn geweest.

2. De wettige, gewettigde en door de vader erkende natuurlijke kinderen, wier vader is overleden vóór 1 januari 1966 en die op die dag nog geen 15 jaar oud zijn, hebben van die dag af naar de bepalingen van deze landsverordening recht op wezenpensioen, indien zij dat recht zouden hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden reeds van kracht geweest zou zijn.

3. De kinderen, wier moeder is overleden vóór 1 januari 1966 en die als gevolg daarvan ouderloos waren geworden en die op de dag van inwerkingtreding van deze landsverordening nog geen 15 jaar oud zijn, hebben van die dag af naar de bepalingen van deze landsverordening recht op wezenpensioen, indien zij dat recht zouden hebben gehad wanneer deze landsverordening op het tijdstip van overlijden reeds van kracht zou

zijn geweest.

4. Het bepaalde in de voorgaande leden is slechts van toepassing op Nederlanders, die in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonen.
5. Een kind kan tegelijkertijd slechts op grond van één overlijden wezenpensioen genieten.

Art. 42. Bij algemene maatregel van bestuur kan onder nader daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald, dat:

Overgangs-
bepalingen

- a. voor de toepassing van artikel 41 niet-Nederlanders met Nederlanders worden gelijkgesteld;
- b. het wonen buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba met het wonen in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wordt gelijkgesteld.

Hoofdstuk VIIA

Overige bepalingen

Art. 42a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn de daartoe bij ministeriële regeling aangewezen functionarissen belast.

Aangewezen
bevoegde
personen

2. De op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen functionarissen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen.

5. Een ieder is verplicht aan de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen alle medewerking te verlenen die in het kader van de toezicht uitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 42b. 1. Afdeling 3.3 van de Algemene wet bestuursrecht is van toepassing met dien verstande dat in:

- a. artikel 3:5, eerste lid, in plaats van «besluiten» wordt gelezen «beschikkingen» en in de artikelen 3:6, tweede lid, 3:8 en 3:9 in plaats van «het besluit» wordt gelezen «de beschikking»;
- b. artikel 3:7, tweede lid, in plaats van «Artikel 10 van de Wet openbaarheid van bestuur» wordt gelezen «Artikel 11 van de Wet openbaarheid van bestuur BES».

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Art. 43. Hij, die niet voldoet aan een van de verplichtingen opgelegd in de artikelen 35 en 36, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de eerste categorie.

Delictsomschrij-
ving

Art. 44. Hij, die op grond van bij of krachtens deze wet vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij, die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering op grond van deze wet te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Delicts-
omschrijving

Art. 46. Overtredingen van bepalingen van een op grond van deze wet vastgestelde algemene maatregel van bestuur, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit aangeduid, wordt, gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de eerste categorie.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 47. (Vervallen)

Opsporing
strafbare feiten

Art. 48. 1. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering BES bedoelde functionarissen, belast de door Onze Minister van Justitie, in overeenstemming met Onze Minister, aangewezen ambtenaren.

2. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de op grond van het eerste lid aangewezen functionarissen dienen te voldoen.

Art. 49. (Vervallen)

Geheimhou-
dingsplicht

Art. 50. 1. De in artikel 48 bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving van de bij of op grond van deze wet vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met enige wettelijk voorschrift.

2. Hij, die de bij het vorige lid opgelegde geheimhouding opzettelijk schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de eerste categorie.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de eerste categorie.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op aangifte van degene, ten aanzien van wie de geheimhouding is geschonden.

Misdrijven en
overtredingen

Art. 51. De in de artikelen 44, 45 en 50 bedoelde strafbare feiten worden als misdrijven, de in de artikelen 43, eerste en tweede lid en 46 bedoelde strafbare feiten als overtredingen beschouwd.

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 52. (Vervallen)

Samenloop
andere pensi-
oenregeling

Art. 53. 1. Op de weduwen- en wezenpensioen of uitkeringen waarop op grond van een pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever aanspraak bestaat, mogen de pensioenen, waarop op grond van deze wet aanspraak bestaat, niet in mindering worden gebracht.

2. Onze Minister kan ontheffing verlenen van het in het voorgaande lid bepaalde met dien verstande, dat geen hoger percentage van de op grond van deze wet toegekende pensioenen in mindering mag worden gebracht dan de helft van het percentage, dat de bijdrage of premie van de werkgever uitmaakt van de totale bijdrage of premie voor de op grond van de in het eerste lid bedoelde pensioenregeling te genieten weduwen- en wezenpensioen.

Art. 54. (Vervallen)

Delegatie-
bepaling

Art. 55. Hetgeen overigens ter uitvoering van deze wet nodig is, wordt bij algemene maatregel van bestuur geregeld.

Art. 56. (Vervallen)

Vrij van zegel,
registratie

Art. 57. Alle op grond van deze wet opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Citeertitel

Art. 58. Deze wet wordt aangehaald als: Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES.

Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen BES

Stb. 2010/611

§ 1. Uitbreiding en beperking kring van verzekerden Wet algemene ouderdomsverzekering BES

Art. 1. De volgende personen, die de leeftijd van vijftien jaar, doch nog niet die van 27 jaar hebben bereikt en die niet op grond van artikel 5, eerste lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES zijn verzekerd, zijn verzekerd op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES:

Uitbreiding
kring
verzekerden

a. het buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonende kind, voor wie degene, die voldoet aan artikel 5, eerste lid, onderdeel c, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, recht heeft op kinderbijslag BES op grond van de Wet kinderbijslagvoorziening BES;

b. het buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonende kind, voor wie een ingezetene van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba recht heeft op kinderbijslag BES op grond van de Wet kinderbijslagvoorziening BES.

Art. 1a. Verzekerd op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES blijft de persoon die uitsluitend om studieredenen in Nederland woont en direct daaraan voorafgaand woonde in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, zolang die persoon niet in Nederland werkt.

Uitbreiding bij
studeren in
Europees deel
van Nederland

Art. 2. Niet verzekerd op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES is:

Beperking kring
verzekerden

a. de ingezetene, die buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba in dienstbetrekking arbeid verricht en ten aanzien van die arbeid op grond van een een in het land, waar hij werkt, geldende wettelijke regeling voor de geldelijke gevolgen van ouderdom is verzekerd;

b. degene, die niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen en die voor binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van bij ministeriële regeling aan te wijzen internationale organisaties;

c. degene, voor wie bij ministeriële regeling is bepaald dat hij niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen en die is verzekerd op grond van een buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba geldende wettelijke regeling voor de geldelijke gevolgen van ouderdom;

d. het eigen, het aangehuwde of het pleegkind van degene, die op grond van artikel 5, tweede lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES of op grond van onderdeel b of c niet is verzekerd, mits het kind binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba geen bedrijf of beroep uitoefent, noch inkomstenbelasting op grond van de Wet inkomstenbelasting BES is verschuldigd;

e. degene, die buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba woont en gewoonlijk slechts gedurende korte tijd wordt geëngageerd om binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te werken als:

1° leider of lid van een orkest, als solist, gastdirigent, voordrachtskunstenaar, goochelaar of anderszins als musicus of artiest;

2° wielrenner, worstelaar, bokser of in het algemeen tot het als beroep uitoefenen van een tak van sport;

f. de Rijksvertegenwoordiger voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

g. de persoon die uitsluitend wegens studieredenen in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba woont en direct daaraan voorafgaande woonde in Nederland, zolang betrokkene niet in de openbare lichamen werkt.

Art. 3. Voor de toepassing van artikel 42 van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES worden, zolang zij binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba wonen, met Nederlanders gelijkgesteld niet-Nederlanders, die na het bereiken van de leeftijd van twintig jaar gedurende ten minste vijftien jaar, al dan niet onafgebroken, in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba hebben gewoond, mits zij gedurende de vijf jaar voorafgaand aan het bereiken van de leeftijd van 65 jaar onafgebroken

Gelijkstelling
met
Nederlanders

binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba hebben gewoond.

Gelijkstelling
met wonen
binnen de BES

Art. 4. Voor toepassing van de artikelen 40 en 41 van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES wordt met het wonen binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba gelijkgesteld:

- a. het wonen in het voormalige Nederlands-Indië;
- b. het wonen in Indonesië, voor zover dit heeft plaats gevonden voor 27 september 1949 en voor zover de betrokkene Indonesië heeft verlaten vóór 28 december 1964;
- c. het wonen in Indonesië van een gehuwde of gehuwd geweest zijnde vrouw, die zelf niet, doch wier echtgenoot of gewezen echtgenoot, wel op 27 december 1949 in Indonesië woonde, gedurende de tijd, dat zij dezelfde woonplaats had als haar echtgenoot of gewezen echtgenoot vóórdat deze vrouw na 27 december 1949 Indonesië voor de eerste maal niet meer in Indonesië woonde, mits zij Indonesië vóór 28 december 1964 heeft verlaten;
- d. het wonen buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba gedurende de tijd dat de betrokkene als Nederlander voor buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon genoot ten laste van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, terwijl hij niet geacht kon worden blijvend buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen;
- e. het wonen buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba van de gehuwde of gehuwd geweest zijnde vrouw gedurende de tijd, dat haar echtgenoot aan in onderdeel d gestelde voorwaarden voldeed en zij dezelfde woonplaats als haar echtgenoot, dan wel gewezen echtgenoot had, evenals het wonen buiten Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba van de vrouw, wier overleden echtgenoot op de dag van zijn overlijden aan de in onderdeel d gestelde voorwaarden voldeed, gedurende zes maanden of een door Onze Minister te bepalen langere termijn na de dag van overlijden.

Gelijkstelling
met wonen
binnen de
BES bij arbeid
daarbuiten

Art. 5. Voor de toepassing van artikel 42 van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES wordt met het wonen binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba gelijkgesteld:

- a. het wonen buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba van een Nederlander, die voor buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba, terwijl hij niet kan worden geacht blijvend buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen;
- b. het wonen buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba van de echtgenote van een Nederlander als bedoeld in onderdeel a, evenals het wonen buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba van een vrouw, wier overleden echtgenoot op de dag van zijn overlijden gedurende zes maanden of door een door Onze Minister te bepalen langere termijn aan de voorwaarden van onderdeel a voldeed na de dag van overlijden.

§ 2. Uitbreiding en beperking kring van verzekerden Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES

Beperking kring
verzekerden

Art. 6. Niet als verzekerde op grond van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES wordt aangemerkt:

- a. de ingezetene, die buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba in dienstbetrekking arbeid verricht en ten aanzien van die arbeid op grond van een in het land, waar hij werkt, geldende wettelijke regeling inzake weduwen-, weduwnaars- en wezenpensioen is verzekerd;
- b. degene, die niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen en die voor binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van bij ministeriële regeling aan te wijzen internationale organisaties;
- c. degene, voor wie bij ministeriële regeling is bepaald dat hij niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen en die verzekerd is op grond van een buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba geldende wettelijke regeling inzake weduwen-, weduwnaars- en wezenpensioen;

d. het eigen, het aangehuwde of het pleegkind van degene, die op grond van artikel 5, tweede lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES of op grond van de onderdelen b en c niet is verzekerd, mits het kind binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba geen bedrijf of beroep uitoefent, noch inkomstenbelasting op grond van de Wet inkomstenbelasting BES is verschuldigd;

e. degene, die buiten de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba woont en gewoonlijk slechts gedurende korte tijd wordt geëngageerd om binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te werken als:

1° leider of lid van een orkest, als solist, gastdirigent, voordrachtskunstenaar, goochelaar of anderszins als musicus of artiest;

2° wielrenner, worstelaar, bokser of in het algemeen tot het als beroep uitoefenen van een tak van sport;

f. de Rijksvertegenwoordiger voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Art. 7. Voor de toepassing van artikel 41 van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES worden met Nederlanders gelijkgesteld:

Gelijkstelling
met
Nederlander

a. de weduwe van niet-Nederlandse nationaliteit, die gedurende ten minste vijftien jaren al dan niet onafgebroken in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba heeft gewoond, mits zij gedurende de vijf aan het overlijden van haar echtgenoot onmiddellijk voorafgaande jaren onafgebroken in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, of de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba heeft gewoond;

b. de wezen van niet-Nederlandse nationaliteit, die in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba zijn geboren.

§ 3. Slotbepalingen

Art. 8. Dit besluit berust op de artikelen 5, derde en vierde lid, en 43 van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES en de artikelen 6, vierde lid, en 42 van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES.

Wettelijke
grondslag

Art. 9. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen BES.

Citeertitel

Stct. 2010/20716

Regeling volksverzekeringen BES

Regeling van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 14 december 2010, nr. IVV/FB/2010/24329, tot nadere regelgeving met betrekking tot de Wet algemene ouderdomsverzekering BES en de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES

Samentelling
onverzekerde
gedeelten van
kalenderjaren

§ 1. Herleiding gedeelten van kalenderjaren en jaarpremies algemene ouderdomsverzekering

Art. 1. 1. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd, niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, eerste lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES samengeteld en herleid tot gehele kalenderjaren.

2. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de echtgenoot van de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige leeftijd, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd van die pensioengerechtigde niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 7, zevende lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES samengeteld en herleid tot gehele kalenderjaren.

3. De samentelling en herleiding, bedoeld in het eerste en tweede lid, geschieden met inachtneming van het volgende:

1°. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

2°. een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde, wordt:

a. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;

b. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

4. Een na de in het eerste, tweede en derde lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een kalenderjaar blijft verder buiten beschouwing. De eerste zin vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een kalenderjaar oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal gedurende een voor korting meetellend gedeelte van een kalenderjaar niet verzekerd is geweest.

Samentelling
onbetaalde
gedeelten van
jaarpremies

Art. 2. 1. Gedeelten van jaarpremies, die de pensioengerechtigde nalatig is geweest te betalen, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, tweede lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, samengeteld en herleid tot gehele jaarpremies.

2. Gedeelten van jaarpremies, die de echtgenoot van de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige leeftijd, doch vóór het bereiken van de 65-jarige leeftijd van die pensioengerechtigde schuldig nalatig is geweest te betalen, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 7, zevende lid, van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, samengeteld en herleid tot gehele jaarpremies.

3. Voor de samentelling, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt elk gedeelte van een jaarpremie uitgedrukt in honderdsten van een jaarpremie. Daarbij wordt een gedeelte van een jaarpremie, dat minder bedraagt dan een honderdste jaarpremie, verwaarloosd.

4. Een na de in het eerste, tweede en derde lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een jaarpremie blijft verder buiten beschouwing, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, en wordt voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het ten minste de helft van een jaarpremie bedraagt. Bedoeld overblijvend gedeelte wordt eveneens voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, doch de betrokkene over het gehele tijdvak, waarover hij verzekerd is geweest, schuldig nalatig zijnde, geen premie heeft betaald. De eerste en tweede zin vinden overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een jaarpremie oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts éénmaal een gedeelte van een jaarpremie schuldig nalatig is geweest te betalen.

Jaarpremie

Art. 3. 1. Ten aanzien van degene, die slechts gedurende een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest op grond van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES, wordt onder jaarpremie verstaan de premie, die hij bij herleiding naar tijdsruimte van de gedeeltelijke jaarpremie over dat kalenderjaar verschuldigd zou zijn geweest, indien hij gedurende dat gehele kalenderjaar verzekerd zou zijn geweest.

2. De herleiding, bedoeld in het eerste lid, geschiedt met inachtneming van het volgende:

1°. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

- 2°. bij het bepalen van het gedeelte van een kalenderjaar, gedurende hetwelk de betrokkene verzekerd is geweest, wordt een dag, waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde:
- verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;
 - voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

§2. Beperking kring verzekerden algemene ouderdomsverzekering en algemene weduwen- en wezenverzekering

Art. 4. Beperking kring verzekerden algemene ouderdomsverzekering Niet als verzekerde in de zin van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES wordt aangemerkt:

Beperking kring
verzekerden
AOV

- de Canadese staatsburger, die niet geacht kan worden blijvend binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen, verzekerd is krachtens een in Canada geldende wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom en in dienstbetrekking staat tot de I.B.M. World Trade Corporation te Curaçao;
- de ambtenaar in Nederlandse pensioengerechtigde overheidsdienst, die naar de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba is gedetacheerd;
- de Engelse staatsburger, die niet geacht kan worden binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba te wonen, verzekerd is krachtens een in Engeland geldende wettelijke regeling inzake geldelijke gevolgen van ouderdom en in dienstbetrekking staat tot de bankinstelling, handelende onder de naam van Banco Barclays Antillano N.V.

Art. 5. Niet als verzekerd in de zin van de Wet algemene ouderdomsverzekering BES en van de Wet algemene weduwen- en wezenverzekering BES worden aangemerkt de werknemers van Saipem S.p.A., die van vreemde nationaliteit zijn, indien hun verblijf in openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba niet langer dan vier jaren heeft geduurd.

Beperking kring
verzekerden
AOV en AWW

§ 3. Slotbepalingen

Art. 6. In afwijking van de artikelen 1, eerste en tweede lid, en 2, tweede lid, wordt:

Overgangs-
artikel

- voor degene die voor 1 januari 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van '65 jaar' gelezen: 60 jaar;
- voor degene die in 2013 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van '65 jaar' gelezen: 62 jaar;
- voor degene die in 2014 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van '65 jaar' gelezen: 63 jaar;
- voor degene die in 2015 de leeftijd van 60 jaar bereikt, in die artikelen in plaats van '65 jaar' gelezen: 64 jaar.

Art. 7. (Niet opgenomen)

Art. 8. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2011.

Inwerking-
treding
Citeertitel

Art. 9. Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling volksverzekeringen BES.

Stb. 2017/456

Besluit beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen BES

Besluit van 21 november 2017, houdende regels voor het beperken van de kring van verzekerden op Bonaire, Sint Eustatius en Saba voor de werknemersverzekeringen (Besluit beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen BES)

Beperking kring
van verzeker-
den

Art. 1. Als werknemer in de zin van de Cessantiawet BES, de Wet ongevallenverzekering BES en de Wet ziekteverzekering BES wordt niet beschouwd degene die in Nederland woont en die binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba arbeid verricht uitsluitend uit hoofde van een dienstbetrekking met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever, dan wel degene die niet in Nederland woont en die binnen de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba arbeid verricht uitsluitend uit hoofde van een dienstbetrekking met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever en op grond van artikel 3a, eerste of tweede lid, van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen 1990 verzekerd is ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, de Ziektewet en de Werkloosheidswet.

Inwerkingtre-
ding

Art. 2. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2018.

Citeertitel

Art. 3. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit beperking kring verzekerden werknemersverzekeringen BES.

Besluit zorgverzekering BES

Besluit van 22 december 2010, houdende regels voor een zorgverzekering voor de bevolking van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (Besluit zorgverzekering BES)

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

- a. Onze Minister: Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;
- b. RCN: de Rijksdienst Caribisch Nederland, genoemd in artikel 2 van het Organisatie- en mandaatbesluit BZK-BES;
- c. Zorgverzekeringskantoor BES: het onderdeel van het RCN dat ten behoeve van Onze Minister ten dienste staat aan de uitvoering van dit besluit;
- d. lichaam: rechtspersoon, maat- en vennootschap, samenwerkingsvorm zonder rechtspersoonlijkheid die met verenigingen maatschappelijk gelijk kan worden gesteld, of onderneming van publiekrechtelijke rechtspersoon en doelvermogens;
- e. instelling:
 1. een organisatorisch verband dat zich jegens het Zorgverzekeringskantoor BES heeft verbonden om behandeling, verpleging of verzorging te verlenen;
 2. een buiten het grondgebied van de BES-eilanden gevestigde rechtspersoon die in het land van vestiging zorg verleent in het kader van het in dat land bestaande sociale zekerheidsstelsel, dan wel bij gebreke daarvan overeenkomstig de wetgeving van dat land rechtmatig zorg verleent als bedoeld in artikel 6;
- f. zorgaanbieder: een instelling of persoon die zorg als bedoeld in artikel 6 verleent;
- g. loon: het loon, bedoeld in de hoofdstukken II en III, van de Wet loonbelasting BES;
- h. inkomen: de belastbare som, bedoeld in artikel 24, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting BES;
- i. identificatiedocument: de identiteitskaart, bedoeld in de Wet identiteitskaarten BES;
- j. identificatienummer: het ID-nummer op het identificatiedocument;
- k. BES-eilanden: de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba;
- l. BZV: Bureau Ziektekostenvoorzieningen;
- m. SVB: Sociale Verzekeringsbank Nederlandse Antillen;
- n. Zorginstituut: Zorginstituut Nederland, genoemd in artikel 58, eerste lid, van de Zorgverzekeringswet;
- o. inspecteur: de bij regeling van Onze Minister van Financiën als zodanig aangewezen functionaris;
- p. basisadministratie BES: de basisadministratie, bedoeld in de Wet basisadministraties persoonsgegevens BES;
- q. neonatale hielprik: het onderzoek, bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel I;
- r. Nederlandse sociale verzekeringsuitkering: uitkering op grond van de Werkloosheidswet, de Ziekwet, hoofdstuk 3, afdeling 2, van de Wet arbeid en zorg, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen, de Algemene Ouderdomswet, de Algemene nabestaandenwet, de Wet inkomensvoorziening oudere werklozen en de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten.

Art. 2. Ingezetene in de zin van dit besluit is degene, die rechtmatig op het grondgebied van de BES-eilanden woont.

Ingezetene

Art. 3. 1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Woonplaats, vestigingsplaats

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen welke op het grondgebied van de BES-eilanden hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van de BES-eilanden beschouwd.

3. Hij die de BES-eilanden metterwoon heeft verlaten en binnen een jaar metterwoon terugkeert zonder inmiddels op het grondgebied van Aruba, Curaçao, Sint Maarten, Nederland of op het grondgebied van een andere Mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht op het grondgebied van de BES-eilanden te hebben gewoond.

Hoofdstuk II

Kring van verzekerden

Verzekerden

Art. 4. 1. Onverminderd hetgeen is bepaald in artikel 29, is verzekerd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit degene, die:

- a. ingezetene is;
- b. geen ingezetene is, doch op het grondgebied van de BES-eilanden in dienstbetrekking arbeid verricht ter zake waarvan het loon is onderworpen aan de Wet loonbelasting BES;
- c. voor zover deze niet reeds is begrepen in onderdeel a en b, op grond van de Wet toelating en uitzetting BES een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd of voor onbepaalde tijd heeft gekregen dan wel die op grond van een Verklaring van Rechtswege op het grondgebied van de BES verblijft;
- d. degene die na afloop van een verleende vergunning voor bepaalde tijd tijdig een aanvraag heeft ingediend voor voortzetting daarvan of voor omzetting in een vergunning voor onbepaalde tijd, tot op die aanvraag onherroepelijk is beslist;
- e. aansluitend op het wonen op het grondgebied van de BES-eilanden uitsluitend wegens studieredenen niet meer op het grondgebied van de BES-eilanden woont;
- f. als ambtenaar in dienst van het openbare lichaam Bonaire, Sint Eustatius of Saba is uitgezonden om in Nederland arbeid te verrichten ten behoeve van een van deze openbare lichamen en ten tijde van de aanwerving niet in Nederland woonde, tenzij hij:
 - 1°. in Nederland arbeid verricht anders dan uit hoofde van de vorenbedoelde dienstbetrekking;
 - 2°. een Nederlandse sociale verzekeringsuitkering ontvangt;
- g. echtgenoot of anderszins inwonend gezinslid is van een persoon als bedoeld onder f, tenzij hij:

- 1°. in Nederland arbeid verricht;
- 2°. een Nederlandse sociale verzekeringsuitkering ontvangt.

2. Zo nodig in afwijking van het eerste lid, is niet verzekerd overeenkomstig de bepalingen van dit besluit:

- a. de persoon die uitsluitend wegens studieredenen op het grondgebied van de BES-eilanden verblijft;
 - b. degene die als stagiair of au pair op het grondgebied van de BES-eilanden verblijft;
 - c. de persoon die op het grondgebied van de BES-eilanden woont en die uit hoofde van een dienstbetrekking met een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon op het grondgebied van de BES-eilanden arbeid verricht ten behoeve van die rechtspersoon, alsmede diens echtgenoot en andere inwonende gezinsleden;
 - d. de persoon die op het grondgebied van de BES-eilanden woont en die gedurende een aaneengesloten periode van ten minste drie maanden uitsluitend buiten het grondgebied van de BES-eilanden arbeid verricht, tenzij die arbeid uitsluitend wordt verricht uit hoofde van een dienstbetrekking met een op het grondgebied van de BES-eilanden wonende of gevestigde werkgever;
 - e. de persoon die op het grondgebied van Nederland woont en die op het grondgebied van de BES-eilanden arbeid verricht uitsluitend uit hoofde van een dienstbetrekking met een in Nederland wonende of gevestigde werkgever, dan wel de persoon die niet op het grondgebied van Nederland woont en die op het grondgebied van de BES-eilanden arbeid verricht uit hoofde van een dienstbetrekking met een op het grondgebied van Nederland wonende of gevestigde werkgever en met toepassing van het Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen 1999 verzekerd is ingevolge de Wet langdurige zorg;
 - f. de Rijksvertegenwoordiger, diens echtgenoot en andere inwonende gezinsleden;
 - g. de persoon die niet beschikt over een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd of voor onbepaalde tijd op grond van de Wet toelating en uitzetting BES dan wel die niet op grond van een Verklaring van Rechtswege op het grondgebied van de BES verblijft.
3. Bij ministeriële regeling kan, zo nodig in afwijking van het eerste en tweede lid, verdere uitbreiding dan wel beperking worden gegeven aan de kring van verzekerden.
4. De echtgenoot en overige inwonende gezinsleden die op grond van het eerste lid, onderdeel g, verzekerd zijn, blijven verzekerd gedurende de periode van een jaar, te rekenen vanaf de datum van overlijden van de persoon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, tenzij zij:
- 1°. in Nederland arbeid verrichten;
 - 2°. een Nederlandse sociale verzekeringsuitkering ontvangen.

5. Niet verzekerd is voorts de persoon die verzekerd is ingevolge de Wet langdurige zorg en verzekeringsplichtig is ingevolge de Zorgverzekeringswet.
6. Het tweede lid is niet van toepassing op een ingezetene van de BES-eilanden die niet verzekerd is ingevolge de Wet langdurige zorg en niet verzekeringsplichtig is ingevolge de Zorgverzekeringswet.
7. Het tweede lid, onderdeel c en f, is niet van toepassing op de echtgenoot die of het anderszins inwonende gezinslid dat op het grondgebied van de BES arbeid verricht.
8. In afwijking van het eerste lid, onderdeel c, en voor zover al niet begrepen in de categorie van personen bedoeld in het tweede lid, onderdeel e, is niet verzekerd de persoon die buiten het grondgebied van de BES-eilanden woont, niet aan de loonbelasting BES is onderworpen en die tijdelijk op het grondgebied van de BES-eilanden werkzaam is, indien bij de aanvang van zijn werkzaamheden kan worden aangenomen, dat deze niet langer dan drie maanden, gerekend vanaf de aanvang van die werkzaamheden, op het grondgebied van de BES zullen worden verricht.

Art 5. 1. De rechten en plichten ingevolge dit besluit zijn van rechtswege opgeschort gedurende de periode waarover Onze Minister van Justitie in het kader van de uitvoering van een rechterlijke uitspraak verantwoordelijk is voor de verstrekking van geneeskundige zorg aan een verzekerde.

Opschorting
rechten en
plichten

2. De verzekerde die het betreft meldt Onze Minister de dag waarop de periode, bedoeld in het eerste lid, aanvangt en eindigt.

Hoofdstuk III

De aanspraken

§ 3.1. Curatieve zorg en langdurige zorg

Art 6. 1. De verzekerden hebben ter voorziening in de geneeskundige verzorging aanspraak op:

Opsomming
aanspraken

- huisartsenzorg;
 - medisch-specialistische zorg;
 - ziekenhuiszorg;
 - paramedische zorg;
 - tandheelkundige zorg;
 - farmaceutische zorg;
 - hulpmiddelenzorg;
 - verloskundige zorg;
 - kraamzorg;
 - ziekenvervoer;
 - langdurige zorg in verband met ouderdom, een ziekte of handicap, al dan niet gepaard gaande met verblijf in een instelling;
 - onderzoek bij pasgeborenen naar bij ministeriële regeling aan te wijzen ernstige zeldzame ziekten.
2. Bij ministeriële regeling kunnen de inhoud en omvang van de aanspraken, bedoeld in het eerste lid, nader worden geregeld en kunnen aan het tot gelding brengen van de aanspraken voorwaarden worden gesteld.
3. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald in welke gevallen de nabestaanden van een verzekerde recht kunnen doen gelden op een vergoeding van repatriëringskosten van een overleden verzekerde.
4. Bij ministeriële regeling kan als voorwaarde voor het tot gelding brengen van aanspraken worden bepaald dat de verzekerde een bijdrage in de kosten betaalt. De bijdrage kan verschillen naar gelang de groep waartoe een verzekerde behoort. Voor de zorg, bedoeld in het eerste lid, onderdeel k, kan de bijdrage mede afhankelijk worden gesteld van het inkomen van de verzekerde en diens echtgenoot.
5. Onze Minister zorgt dat de verzekerden hun aanspraken tot gelding kunnen brengen.
6. De aanspraak op zorg of op vervoer kan slechts tot gelding worden gebracht voor zover de verzekerde, gelet op zijn behoefte en uit een oogpunt van doelmatige zorgverlening, redelijkerwijs daarop naar aard, inhoud en omvang is aangewezen.
7. De aanspraken op zorg of op vervoer op de onderscheiden eilanden kunnen in beginsel slechts geldend worden gemaakt voor zover de zorg in redelijkheid ook geboden kan worden.

Wijziging aansprakenpakket

Art. 7. Onze Minister beslist, na advies van het Zorgverzekeringskantoor BES, of de wijzigingen van de aard, inhoud en omvang van de prestaties die ingevolge een daartoe strekkend advies van het Zorginstituut worden aangebracht in het wettelijk aansprakenpakket, bedoeld in artikel 3.1.1 van de Wet langdurige zorg en artikel 11 van de Zorgverzekeringswet, worden doorgevoerd in de aanspraken bedoeld in artikel 6 van dit besluit.

Contracten met zorgaanbieder

§ 3.2. Contracten met zorgaanbieders

Art. 8. 1. Onze Minister sluit met op het grondgebied van de BES-eilanden gevestigde en naar het oordeel van Onze Minister daarvoor in aanmerking komende zorgaanbieders, overeenkomsten ter verwezenlijking van de aanspraken van verzekerden, neergelegd in artikel 6, in zodanige omvang dat Onze Minister in staat is zijn verplichtingen jegens de verzekerden naar behoren na te komen.

2. Onze Minister kan overeenkomsten sluiten met buiten de BES-eilanden gevestigde zorgaanbieders.

3. Een overeenkomst wordt schriftelijk aangegaan en bevat ten minste bepalingen over:

- de datum waarop de overeenkomst aanvangt, de duur van de overeenkomst en de tussentijdse beëindiging van de overeenkomst;
- de aard, de kwaliteit, de doelmatigheid en de omvang van de te verlenen zorg;
- de prijs van de te verlenen zorg;
- de wijze waarop de verzekerden van informatie worden voorzien;
- de controle op de naleving van de overeenkomst, waaronder begrepen de controle op de te verlenen dan wel verleende zorg en op de juistheid van de daarvoor in rekening gebrachte bedragen;
- de administratieve voorwaarden die partijen bij de uitvoering van de overeenkomst in acht zullen nemen.

4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels over de inhoud van de overeenkomst worden gesteld.

5. Bij ministeriële regeling kunnen ter zake van de tariefstelling in het kader van de te sluiten overeenkomsten en de vergoedingen die aan de zorgaanbieders worden betaald, nadere regels worden gesteld.

6. Indien Onze Minister in de onmogelijkheid verkeert om op voor hem aanvaardbare voorwaarden met een genoegzaam aantal personen of instellingen ter zake van een of meer vormen van zorg overeenkomsten als bedoeld in dit artikel te sluiten, kan bij ministeriële regeling worden bepaald dat de op grond van dit besluit verzekerde personen tijdelijk in plaats van aanspraak op deze zorg, aanspraak hebben op vergoeding van de aan deze zorg verbonden kosten. Indien voor de desbetreffende zorg een bedrag is vastgesteld op basis van artikel 17, worden de in rekening gebrachte kosten vergoed, tot ten hoogste dat bedrag.

7. Bij ministeriële regeling kan tevens worden bepaald onder welke voorwaarden en tot welk bedrag aanspraak op vergoeding bestaat en kunnen nadere regels voor de aanspraak op een vergoeding worden gesteld.

Nietige bepalingen

Art. 9. Elke bepaling in de in artikel 8, eerste lid, bedoelde overeenkomsten, die in strijd is met dit besluit of de daarop berustende bepalingen is nietig.

Tot gelding brengen aanspraken

§ 3.3. Het geldend maken van de aanspraken

Art. 10. 1. Onze Minister verifieert de verzekeringsgerechtigdheid van een persoon die aanspraak maakt op verstrekkingen door raadpleging van de basisadministratie BES.

2. De verzekerde die zijn aanspraak op een verstrekking geldend wil maken, wendt zich voor het verkrijgen van de aanspraak tot een zorgaanbieder met wie een overeenkomst als bedoeld in artikel 8, eerste en tweede lid, is gesloten en overlegt daarbij zijn identificatiedocument.

3. De verzekerde wordt de keuze gelaten uit de in het tweede lid bedoelde zorgaanbieders.

4. In afwijking van het tweede lid kan Onze Minister een verzekerde die een aanspraak op een verstrekking geldend wil maken toestemming verlenen zich voor de onder die verstrekking vallende zorg tot een niet door hem gecontracteerde zorgaanbieder te wenden. In dit geval heeft de verzekerde in plaats van aanspraak op de verstrekking, aanspraak op gehele of gedeeltelijke vergoeding van de voor deze zorg gemaakte kosten.

5. De verzekerde is verplicht Onze Minister te informeren over iedere omstandigheid of wijziging daarin die van invloed kan zijn op de uitvoering van dit besluit.

6. Bij ministeriële regeling:

- a. wordt bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden de verzekerde voor het verkrijgen van een aanspraak op vergoeding als bedoeld in het vierde lid, geen toestemming van Onze Minister behoeft;
- b. wordt de hoogte van de vergoeding bepaald, waarbij deze voor verschillende gevallen verschillend kan worden vastgesteld;
- c. kunnen voorwaarden worden gesteld waaraan de verzekerde moet voldoen, wil toestemming kunnen worden verleend;
- d. kan worden bepaald in welke gevallen geen toestemming wordt verleend.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Art. 11. 1. De verzekerde is een inkomensafhankelijke premie verschuldigd.

Inkomensafhankelijke premie

2. De premie ten behoeve van dit besluit wordt geheven over het inkomen, met overeenkomstige toepassing van de hoofdstukken V, VI, VII en IX van de Wet inkomstenbelasting BES, de hoofdstukken III en VI van de Wet loonbelasting BES en de hoofdstukken I, VII en VIII van de Belastingwet BES.

3. Indien het inkomen meer bedraagt dan het in artikel 24A, zevende lid, van de Wet inkomstenbelasting BES genoemde bedrag, wordt over dat meerdere geen premie geheven.

4. Het percentage van de premie, bedoeld in het eerste lid, wordt met ingang van elk kalenderjaar voor de periode van één jaar vastgesteld door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

Art. 12. 1. Ter zake van de kosten verbonden aan de geneeskundige verzorging, bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdelen a tot en met j, van dit besluit is de werkgever een premie verschuldigd.

Premie geneeskundige verzorging

2. De door de werkgever verschuldigde premie ten behoeve van dit besluit wordt door de rijksbelastingdienst geheven over het inkomen, met overeenkomstige toepassing van de hoofdstukken II en III van de Wet loonbelasting BES en de hoofdstukken I en VIII van de Belastingwet BES, met dien verstande dat in plaats van «inhoudingsplichtige» telkens wordt gelezen «werkgever».

3. Het premiepercentage, bedoeld in het tweede lid, wordt met ingang van elk kalenderjaar voor de periode van één jaar vastgesteld door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

4. De premie wordt door de inspecteur geheven door middel van afdracht op aangifte.

Art. 13. De premies, bedoeld in artikel 11, eerste lid, en in artikel 12, eerste lid, komen ten gunste van het Rijk.

Premies ten gunste van het Rijk

Art. 14. De kosten van de op grond van dit besluit door Onze Minister te verlenen verstrekkingen en vergoedingen, alsmede de aan de uitvoering van dit besluit verbonden kosten, komen ten laste van het Rijk.

Kosten ten laste van het Rijk

Hoofdstuk V

Uitvoeringstaken

Art. 15. 1. Onze Minister maakt bij de uitvoering van dit besluit gebruik van de diensten van het Zorgverzekeringskantoor BES.

Uitvoering

2. Het Zorgverzekeringskantoor BES is voor de uitoefening van zijn diensten die hem in het kader van dit besluit worden opgedragen uitsluitend verantwoording verschuldigd aan Onze Minister.

3. Onze Minister wordt in en buiten rechte, voor aangelegenheden de uitvoering van het besluit betreffende, vertegenwoordigd door het hoofd Zorgverzekeringskantoor BES.

Art. 16. 1. Onze Minister:

- a. zorgt voor een rechtmatige en doelmatige uitvoering van dit besluit;
- b. zorgt, dat de gegevens in de administratie van het Zorgverzekeringskantoor BES bij voortdurend juist, actueel en volledig zijn;

Uitvoeringstaken

- c. voorziet zich ter uitvoering van zijn controletaak van de gegevens die voor een doeltreffende controle nodig zijn, rekening houdend met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en het medisch beroepsgeheim;
 - d. voorziet in een systematische voorlichting aan verzekerden en werkgevers over de op hen rustende verplichting om aan hem tijdig alle inlichtingen te verstrekken die hij nodig heeft voor een goede uitvoering van de verzekering;
 - e. voert de administratie van verzekerden en van de inkomsten en de uitgaven in verband met de uitvoering van dit besluit;
 - f. voert de administratie van de inkomsten en de uitgaven in verband met de beheerskosten van het zorgkantoor BES;
 - g. zorgt voor de uitvoering van een neonatale hielprik.
2. Voor zover de beoordeling van de voor de controle verzamelde gegevens bedoeld in het eerste lid, mede kennis vereist van gegevens bij andere lichamen, oefent Onze Minister in samenwerking met de desbetreffende lichamen die controle uit met gebruikmaking van de bij hen gezamenlijk voorhanden zijnde gegevens.
3. Onze Minister stelt jaarlijks een financieel verslag op en zendt dat aan beide kamers der Staten-Generaal.

Vastelling
vergoedings-
bedragen

Art 17. 1. Onze Minister kan, per eiland, de aan de zorgaanbieders te vergoeden bedragen vaststellen. Deze vergoedingsbedragen hoeven niet aan elkaar gelijk te zijn.

2. Onze Minister oordeelt periodiek, maar in elk geval elke drie jaar, of de in het eerste lid bedoelde bedragen aanpassing behoeven.

Nadere regels

Art 18. Onze Minister kan nadere regels stellen met betrekking tot de ontwikkeling van de zorg en de zorgverlening in het kader van dit besluit.

Hoofdstuk VI Gegevensuitwisseling

Gebruik identi-
ficatienummer

Art. 19. 1. Onze Minister gebruikt het identificatienummer van de verzekerde met het doel te waarborgen dat de in het kader van de verzekering van zorg te verwerken persoonsgegevens op die verzekerde betrekking hebben.

2. Bij gegevensuitwisseling tussen Onze Minister en instellingen, alsmede tussen Onze Minister en de in de artikelen 20 en 21 genoemde personen en instanties wordt, voor zover die personen en instanties tot gebruik van dat nummer bevoegd zijn, het identificatienummer gebruikt.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over:

- a. de beveiligingseisen waaraan de gegevensverwerking, bedoeld in het eerste en het tweede lid, moet voldoen;
- b. de bij de gegevensuitwisseling, bedoeld in het eerste en tweede lid, te verwerken feiten of gegevens met betrekking tot verzekerden van wie het vaststellen van het identificatienummer onmogelijk blijkt of een onevenredige inspanning kost. Daarbij kan worden bepaald aan welke beveiligingseisen de verwerking van die feiten of gegevens voldoet.

Verificatie
verzekerden

Art 20. 1. De zorgaanbieder raadpleegt de verzekerdenadministratie van het Zorgverzekeringskantoor BES met het uitsluitende doel te verifiëren of sprake is van een verzekerde in de zin van dit besluit.

2. Een zorgaanbieder die aan een verzekerde zorg of andere diensten als bedoeld in artikel 6 heeft verleend, en die de kosten daarvan krachtens een door hem met Onze Minister gesloten overeenkomst rechtstreeks bij Onze Minister in rekening brengt, verstrekt Onze Minister of een door hem aan te wijzen persoon, kosteloos de persoonsgegevens van de verzekerde, waaronder persoonsgegevens betreffende de gezondheid als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens BES, die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van dit besluit, dan wel stelt Onze Minister deze gegevens voor dit doel voor inzage of het nemen van afschrift ter beschikking.

3. Personen werkzaam ten behoeve van een zorgaanbieder als bedoeld in het tweede lid, verstrekken die zorgaanbieder de persoonsgegevens die hij nodig heeft om te kunnen voldoen aan zijn verplichtingen als bedoeld in het eerste en tweede lid.

4. Personen werkzaam bij het Zorgverzekeringskantoor BES, of bij een door Onze Minister aangewezen persoon als bedoeld in het tweede lid, voor wie niet reeds uit hoofde van ambt of beroep een geheimhoudingsplicht geldt, zijn verplicht tot geheimhouding van de gegevens, bedoeld in het eerste of tweede lid, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen mededeling toestaat.

5. Bij ministeriële regeling kan worden bepaald:

- a. tot welke gegevens de verplichting, bedoeld in het tweede lid, zich in ieder geval uitstrekt;
- b. op welke wijze gegevens, bedoeld in het tweede lid, worden verwerkt;
- c. volgens welke technische standaarden gegevensverwerking plaatsvindt;
- d. aan welke beveiligingseisen gegevensverwerking voldoet.

Art 21. 1. Een ieder verstrekt op verzoek aan Onze Minister, het Zorgverzekeringskantoor BES, de rijksbelastingdienst, of aan een daartoe door of vanwege een van deze personen en instanties aangewezen persoon, kosteloos alle inlichtingen en gegevens, waaronder persoonsgegevens als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens BES, die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van dit besluit.

Inlichtingen-
plicht

2. De in het eerste lid bedoelde gegevens en inlichtingen worden op verzoek verstrekt in schriftelijke vorm of in een andere vorm die redelijkerwijs kan worden verlangd, binnen een termijn die schriftelijk wordt gesteld bij het in het eerste lid bedoelde verzoek.

3. Een ieder geeft op verzoek van een rechtspersoon als bedoeld in het eerste lid, in zage in alle bescheiden en andere gegevensdragers, stelt deze op verzoek ter beschikking voor het nemen van afschrift en verleent de ter zake verlangde medewerking, voor zover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van dit besluit.

4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot het eerste, tweede en derde lid.

Art 22. 1. De in artikel 21, eerste lid, bedoelde instanties zijn bevoegd uit eigen beweging en verplicht op verzoek binnen een bij dat verzoek genoemde termijn, uit de onder hun verantwoordelijkheid gevoerde administratie, aan elkaar, aan een daartoe door of vanwege hen aangewezen persoon of aan een door Onze Minister aangewezen persoon, kosteloos, de gegevens, waaronder persoonsgegevens als bedoeld in de Wet bescherming persoonsgegevens BES, te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van dit besluit.

Gegevensuit-
wisseling

2. Alle ambtenaren tot afgifte van uittreksels uit registers van burgerlijke stand bevoegd, zijn verplicht aan een in artikel 21, eerste lid, bedoelde instantie de door deze gevraagde uittreksels uit de registers kosteloos toe te zenden.

3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de verstrekking van gegevens door de rijksbelastingdienst aan Onze Minister of aan het hoofd Zorgverzekeringskantoor BES.

Hoofdstuk VII

Bezwaar en beroep

Art 23. 1. Onze Minister geeft aan de belanghebbende die bezwaar heeft tegen een beslissing betreffende het verlenen van zorg en het vaststellen van een bijdrage als bedoeld in artikel 6, op diens verzoek schriftelijk kennis van de beslissing.

Bezwaar

2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid wordt ingediend bij het Zorgverzekeringskantoor BES.

3. Een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede de rechtsmiddelen die tegen de beslissing openstaan.

Art 24. Tegen een besluit van Onze Minister als bedoeld in artikel 23, staat voor belanghebbende binnen zes weken na de dag waarop deze is gegeven, beroep open bij het Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en hoger beroep bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Beroep

Hoofdstuk VIII

De invloed van de verzekering op het burgerlijk recht

Vaststelling schadevergoeding

Art 25. Bij de vaststelling van de schadevergoeding, waarop de verzekerde naar burgerlijk recht aanspraak kan maken ter zake van een feit, dat aanleiding geeft tot het verlenen van zorg, bedoeld in artikel 6 van dit besluit, houdt de rechter rekening met de aanspraken, die de verzekerde krachtens dit besluit heeft.

Kosten

Art 26. 1. Onze Minister heeft voor de krachtens dit besluit gemaakte kosten verhaal op degene, die in verband met het in artikel 25 bedoelde feit jegens de verzekerde naar burgerlijk recht tot schadevergoeding is verplicht, doch ten hoogste tot het bedrag, waarvoor deze bij het ontbreken van de aanspraken krachtens dit besluit naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de aansprakelijke persoon jegens de verzekerde naar burgerlijk recht is gehouden.
2. Voor zover de geldswaarde van de in het eerste lid bedoelde verleende zorg niet kan worden vastgesteld, wordt deze bepaald op een geschat bedrag. Bij ministeriële regeling kunnen hieromtrent nadere regels worden gesteld.

Opzet of bewuste roekeloosheid

Art 27. Indien de verzekerde in dienstbetrekking werkzaam is, geldt artikel 26, ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte werkgever van de verzekerde, onderscheidenlijk ten aanzien van de naar burgerlijk recht tot schadevergoeding verplichte persoon, die in dienstbetrekking staat tot dezelfde werkgever als de verzekerde jegens wie naar burgerlijk recht verplichting tot schadevergoeding bestaat, slechts indien het feit als genoemd in artikel 25 is te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid van die werkgever onderscheidenlijk persoon.

Terugvordering

Art 28. 1. Onze Minister kan van hem, die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, opzettelijk aanspraken als verzekerde bij hem doet gelden onderscheidenlijk deed gelden, alsmede van hem, die daaraan opzettelijk zijn medewerking verleent onderscheidenlijk heeft verleend, geheel of gedeeltelijk het bedrag vorderen van de verstrekkingen die hem te veel of ten onrechte zijn verleend. Voor zover de geldswaarde van de in de eerste volzin bedoelde zorg niet vaststaat, kan deze worden vastgesteld op een geschat bedrag.
2. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld betreffende de in het eerste lid bedoelde terugvordering.

Hoofdstuk IX

Overgangs- en slotbepalingen

Overgangs-bepaling

Art 29. Indien een verzekerde op de datum van inwerkingtreding van dit besluit of op de datum waarop dit besluit op hem van toepassing wordt is gebonden aan een overeenkomst met betrekking tot de verzekering van geneeskundige zorg of de kosten daarvan en binnen vier maanden na dit tijdstip ten genoegen van Onze Minister aantoonde dat hij deze overeenkomst niet met ingang van dat tijdstip rechtsgeldig kan beëindigen, is dit besluit op hem van toepassing vanaf de eerste datum met ingang waarvan de overeenkomst had kunnen worden beëindigd doch ten laatste twee jaar na inwerkingtreding van dit besluit, respectievelijk de datum waarop dit besluit op hem van toepassing wordt. Het Zorgverzekeringskantoor BES geeft op verzoek van betrokkene een verklaring af dat en tot en met welke datum de betrokkene niet verzekerd is ingevolge dit besluit.

Uitvoering bij ministeriële regeling

Art 30. Voor zover dit besluit niet anders bepaalt wordt hetgeen tot zijn uitvoering nodig is bij ministeriële regeling geregeld.

Art 31. (Vervallen per 30-03-2019)

Inwerkingtreding

Art 32. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2011. Indien het Staatsblad waarin dit besluit wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 31 december 2010, treedt het in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, en werkt het terug tot en met 1 januari 2011.

Citeertitel

Art 33. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit zorgverzekering BES.

Algemene landsverordening belastingen

AB 2004/10

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: belastingverordening: een in artikel 2 genoemde landsverordening, alsmede de ter uitvoering daarvan gegeven wettelijke regelingen;

Definities

lichamen: verenigingen en andere rechtspersonen, personenvennootschappen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;

belastingen: de in artikel 2 genoemde belastingen;

belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag, alsmede de naheffingsaanslag;

belastingplichtige: de natuurlijke persoon van wie of het lichaam waarvan op grond van een in artikel 2 bedoelde belastingverordening belasting wordt geheven;

de Raad: de Raad van Beroep voor belastingzaken, bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening beroep in belastingzaken (AB 2001 no. GT 12);

bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;

open commanditaire vennootschap: waarbij, buiten het geval van vererving of legaat, toetreding of vervanging van commanditaire vennoten kan plaats hebben zonder toestemming van alle vennoten, besturende zowel als commanditaire.

Art. 2. Deze landsverordening is van toepassing bij de heffing van:

Werkingsfeer

a. inkomstenbelasting als bedoeld in de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51);

b. loonbelasting als bedoeld in de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63);

c. winstbelasting als bedoeld in de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47);

d. toeristenheffing als bedoeld in de Landsverordening toeristenheffing (AB 1989 no. GT 40);

e. overdrachtsbelasting als bedoeld in de Landsverordening overdrachtsbelasting (AB 1989 no. GT 73);

f. (Vervallen)

g. grondbelasting als bedoeld in de Landsverordening grondbelasting (AB 1995 no. GT 3);

h. dividendbelasting als bedoeld in de Landsverordening dividendbelasting (AB 2002 no. 123);

i. belasting op invoer, de belasting over bedrijfsomzetten en belasting additionele voorzieningen PPS-projecten als bedoeld in de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten;

j. speelvergunningsrecht als bedoeld in de Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen (AB 1990 no. GT 45).

k. de belasting als bedoeld in de Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels;

l. bestemmingsheffing als bedoeld in de Landsverordening bestemmingsheffing AZV.

Art. 3. 1. Deze landsverordening en een belastingverordening verstaan onder:

Nadere definities

Minister: de minister, belast met financiën;

Directeur: de Algemeen Directeur van het Departement der belastingen;

Inspecteur: de Inspecteur der belastingen;

Ontvanger: de functionaris, belast met de invordering van door de Inspecteur vastgestelde aanslagen.

2. Waar in deze landsverordening en een belastingverordening wordt gesproken van:

a. de bestuurder van een lichaam, wordt daaronder begrepen de besturende vennoot van een personenvennootschap en de binnenlandse vertegenwoordiger van een niet binnen Aruba gevestigd lichaam, alsmede, in geval van ontbinding, degene die met de vereffening is belast;

b. vereniging, wordt daaronder begrepen het samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid, die maatschappelijk met een vereniging gelijk kan worden gesteld;

c. personenvennootschap, wordt daaronder begrepen de transparante vennootschap;

d. transparante vennootschap, wordt daaronder begrepen de naamloze vennootschap of

vennootschap met beperkte aansprakelijkheid die in overeenstemming met de in artikel 3b neergelegde procedure te kennen heeft gegeven dat zij voor toepassing van de in artikel 2, onderdelen a, c of h genoemde landsverordeningen behandeld wenst te worden als een personenvennootschap;

e. Aruba, wordt daaronder begrepen het eiland Aruba, de territoriale zee en het buiten de territoriale zee van Aruba gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk der Nederlanden daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen, alsmede de in, op of boven dat gebied aanwezige installaties en andere inrichtingen ten behoeve van de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in dat gebied.

3. Niettegenstaande onderdeel d van het tweede lid, kan een naamloze vennootschap, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, slechts als transparante vennootschap worden aangemerkt indien alle aandelen in haar kapitaal luiden op naam.

**Uitzondering
transparante
vennootschap**

Art. 3a. 1. Waar in een belastingverordening als bedoeld in artikel 2, onderdelen a, c of h wordt gesproken van naamloze vennootschappen, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, andere vennootschappen of verenigingen waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, wordt daaronder niet begrepen de transparante vennootschap.

2. Voor de toepassing van de in het eerste lid bedoelde belastingverordeningen wordt het inkomen en vermogen van de transparante vennootschap aangemerkt als het inkomen en vermogen van de deelgerechtigden tot het vermogen van de transparante vennootschap.

**Keuze voor
transparante
vennootschap**

Art. 3b. 1. Een naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid wordt slechts op de voet van artikel 3, tweede lid, onderdeel d, behandeld als een personenvennootschap, indien:

a. het bestuur van de vennootschap, na daartoe door elk van haar aandeelhouders afzonderlijk te zijn gemachtigd, de Inspecteur daarvan bij aangetekend schrijven en onder overlegging van de machtiging in kennis heeft gesteld; en

b. ten aanzien van bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen relevante activiteiten, de vennootschap voldoet aan de voorwaarden van reële economische aanwezigheid in Aruba zoals neergelegd in dat landsbesluit.¹

2. De in het eerste lid bedoelde kennisgeving wordt binnen een maand na de oprichting van de vennootschap verricht.

3. De in het eerste lid bedoelde kennisgeving bevat tevens de nader in een regeling van de Minister aan te duiden gegevens omtrent de identiteit van de deelgerechtigden tot het vermogen van de vennootschap.

4. Indien de transparante vennootschap niet meer aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, artikel 3, derde lid of artikel 49, vierde lid, voldoet, wordt de vennootschap met ingang van het boekjaar waarin niet langer aan de voorwaarden wordt voldaan, niet meer behandeld als een personenvennootschap.

5. Indien een naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid op de voet van het eerste en het tweede lid de keuze voor de behandeling als personenvennootschap heeft uitgebracht, wordt de naam van de vennootschap opgenomen in een openbaar register, waarin tevens wordt vermeld dat de vennootschap de status geniet van transparante vennootschap als bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel d. De Minister stelt vast op welke wijze dit register openbaar wordt gemaakt.

**Woonplaats
personen, ves-
tigingsplaats
lichamen**

Art. 4. 1. Waar iemand woont of een lichaam is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

2. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen die in Aruba hun thuishaven hebben, ten opzichte van de bemanning als deel van Aruba beschouwd.

**Vaststelling,
invordering en
betaling belas-
tingaanslag**

Art. 5. 1. De belastingaanslag wordt door de Inspecteur vastgesteld. De Inspecteur draagt het aanslagbiljet ter invordering over aan de Ontvanger. Als dagtekening van een

1. Voor de naamloze vennootschap, vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, of Aruba vrijgestelde vennootschap die voor 6 april 2019 wordt behandeld als maatschap, treedt dit artikel in werking met ingang van 1 januari 2022.

belastingaanslag geldt de dagtekening van het aanslagbiljet.

2. De inspecteur vermeldt op het aanslagbiljet, de voor bezwaar vatbare beschikking of de uitspraak op het bezwaarschrift de mogelijkheid tot het indienen van een bezwaar-respectievelijk beroepsschrift en de termijn waarbinnen dit behoort te gebeuren.

3. De belastingplichtige betaalt de belastingaanslag binnen twee maanden na dagtekening van het aanslagbiljet, voor zover een belastingverordening niet anders voorschrijft.

4. In afwijking van het derde lid is een voorlopige aanslag, gedagtekend vóór het einde van het belastingjaar waarop deze betrekking heeft, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen, als er na de maand van dagtekening van het aanslagbiljet nog maanden in het belastingjaar overblijven. Op de laatste dag van elk van die maanden vervalt een termijn. Indien de toepassing van de eerste volzin niet leidt tot twee of meer maandelijks termijnen, vindt het derde lid toepassing.

5. In afwijking van het derde lid is de naheffingsaanslag invorderbaar een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

Hoofdstuk II

Heffing van belasting

§1. De aangifte

Art. 6. 1. De Inspecteur kan een ieder die naar zijn mening vermoedelijk belastingplichtig of inhoudingsplichtig is, uitnodigen tot het doen van aangifte.

Aangiftebiljet,
uitreiking,
modellen

2. Aan een ieder die daartoe een verzoek doet, wordt in elk geval een uitnodiging tot het doen van aangifte uitgereikt.

3. In de uitnodiging tot het doen van aangifte wordt opgave verlangd van gegevens en kan overlegging of toezending worden gevraagd van gegevensdragers, waarvan de kennisneming voor de heffing van de belasting van belang kan zijn.

4. Een ieder die is uitgenodigd tot het doen van aangifte, is gehouden de in de uitnodiging gevraagde gegevens duidelijk, stellig en zonder voorbehoud in te vullen, te ondertekenen en, met de daarin gevraagde bescheiden in te leveren bij de Inspecteur. Degene die de aangifte doet, vermeldt zijn naam en het door de belastingdienst gehanteerde persoonsnummer.

5. De Directeur stelt het model van het aangiftebiljet vast.

6. De Directeur kan bepalen dat voor bepaalde belastingen of groepen van belastingplichtigen of inhoudingsplichtigen het doen van aangifte uitsluitend langs elektronische weg kan geschieden.

7. De Directeur kan toestemming geven tot het indienen van een ander dan het door de Inspecteur uitgereikte aangiftebiljet. Hij kan daarbij voorwaarden stellen.

Art. 7. 1. Met betrekking tot belastingen die bij wege van aanslag worden geheven, wordt de aangifte gedaan bij de Inspecteur binnen een termijn van twee maanden na het uitnodigen tot het doen van aangifte.

Aangifteplicht,
heffing bij wege
van aanslag

2. De Inspecteur maant, na verloop van de in het eerste lid bedoelde termijn, de belastingplichtige aan binnen een door hem te stellen termijn van ten minste vijf werkdagen aangifte te doen, tenzij hij betrokkene uitstel voor het doen van aangifte heeft verleend.

3. Bij de inlevering van het aangiftebiljet wordt op een daartoe strekkend verzoek door de Inspecteur een ontvangstbewijs afgegeven.

4. De belastingplichtige aan wie niet binnen zes maanden na het ontstaan van de belastingschuld een aangiftebiljet is uitgereikt, verzoekt binnen vijftien dagen na afloop van deze termijn de Inspecteur om een uitnodiging tot het doen van aangifte.

5. Het vierde lid is niet van toepassing, indien redelijkerwijs kan worden aangenomen dat over dat tijdvak, na verrekening van voorheffingen, geen belasting verschuldigd is of geen aanslag zal worden opgelegd.

6. Een belastingschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak of de belastingplicht eindigt.

Art. 8. 1. De aangifte die betrekking heeft op een belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, wordt gedaan bij de Inspecteur.

Aangifteplicht,
heffing door
voldoening of
afdracht

2. Heeft de aangifte betrekking op een tijdvak, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het einde van dat tijdvak. Heeft de aangifte betrekking op een tijdstip, dan wordt zij gedaan binnen een termijn van vijftien dagen na het tijdstip waarop de

belastingsschuld is ontstaan. Indien sprake is van een tijdvak korter dan een maand wordt de aangifte ingediend binnen vijftien dagen na afloop van het einde van die maand.

3. De belastingplichtige, dan wel de inhoudingsplichtige, aan wie niet reeds een aangiftebiljet is uitgereikt, verzoekt vóór het tijdstip waarop de belastingsschuld behoort te worden betaald de Inspecteur om een aangiftebiljet uit te reiken.

4. De Directeur kan bepalen dat, en onder welke voorwaarden het aangiftebiljet bij de Ontvanger kan worden ingediend.

Uitstel indiening

Art. 9. 1. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel verlenen voor het indienen van het aangiftebiljet en kan daarbij voorwaarden stellen, die kunnen inhouden dat vóór een door hem te bepalen datum op een daartoe bestemd biljet gegevens voor het opleggen van een voorlopige aanslag worden verstrekt. Uitstel wordt maximaal verleend voor een periode van twaalf maanden.

2. Indien voor het doen van aangifte uitstel is verleend, wordt elke termijn die met de aangifte of het opleggen van een aanslag verband houdt, met de duur van het verleende uitstel verlengd.

3. In afwijking van hetgeen in deze landsverordening is bepaald, doet de belastingplichtige die Aruba metterwoon wenst te verlaten dan wel zijn plaats van vestiging wenst over te brengen naar een buiten Aruba gelegen plaats, terstond aangifte voor de inkomstenbelasting, winstbelasting en grondbelasting, tot het einde van de binnenlandse belastingplicht.

Afwijken van aangifte, aan- slagtermijn

§2. Heffing bij wege van aanslag

Art. 10. 1. De Inspecteur kan bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte gemotiveerd afwijken, alsmede bij het ontbreken van de aangifte de aanslag ambtshalve vaststellen.

2. Indien bij het vaststellen van de aanslag van de aangifte wordt afgeweken, wordt aan de belastingplichtige mededeling gedaan van de toegepaste correctie.

3. Het niet naleven van het voorschrift van het tweede lid leidt niet tot nietigheid van de aanslag.

4. De bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag vervalt door verloop van tien jaar na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

5. Indien overeenkomstig deze landsverordening of een belastingverordening aangifte is gedaan, vervalt de bevoegdheid tot het vaststellen van de aanslag door verloop van vijf jaar na het tijdstip waarop de belastingsschuld is ontstaan.

Voorlopige aanslag

Art. 11. 1. De Inspecteur kan, ingeval de grootte van de belastingsschuld eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, na aanvang van het belastingtijdvak aan de belastingplichtige een voorlopige aanslag opleggen tot het bedrag waarop de aanslag vermoedelijk zal worden vastgesteld.

2. De voorlopige aanslag blijft beperkt tot het bedrag waarmee de aanslag vermoedelijk de voorheffingen te boven zal gaan.

3. Een voorlopige aanslag kan worden gevolgd door één of meer voorlopige aanslagen.

4. Van de aanslag blijft een bedrag buiten invordering, gelijk aan dat van de voorlopige aanslag of de voorheffingen. Is de aanslag lager dan de voorlopige aanslag of de voorheffingen, dan blijft hij geheel buiten invordering en wordt de voorlopige aanslag verminderd met het verschil of vindt restitutie plaats van hetgeen te veel is ingehouden. Restitutie blijft achterwege indien het bedrag dat te veel is ingehouden minder bedraagt dan AWG 25,-.

5. Een voorlopige aanslag kan de Inspecteur ook opleggen aan niet binnen Aruba wonende of gevestigde belastingplichtigen, die slechts tijdelijk binnen Aruba een bedrijf of beroep uitoefenen.

6. De Minister kan ten aanzien van de wijze waarop een voorlopige aanslag kan worden opgelegd nadere regels stellen.

Besluit geen aanslag

Art. 12. De Inspecteur neemt het besluit om aan degene die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Navordering

Art. 13. 1. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel dat een in een belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, kan de Inspecteur de te weinig geheven belasting navorderen. Een feit dat de Inspecteur ten tijde van de vaststelling van de aanslag bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren,

behoudens in de gevallen waarin de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is.

2. Navordering kan mede plaatsvinden in alle gevallen waarin te weinig belasting is geheven, doordat:

- a. een voorlopige aanslag, of een voorheffing ten onrechte of tot een onjuist bedrag is verrekend;
- b. een bij de belastingplichtige in aanmerking te nemen bestanddeel van het voorwerp van enige belasting ten onrechte in aanmerking is genomen bij hem of bij zijn echtgenoot;
- c. de belasting, verschuldigd door de belastingplichtige, ten onrechte is begrepen of niet is begrepen in de aanslag van de echtgenoot.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingaanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld.

4. Indien de belastingplichtige ter zake van de in het eerste lid genoemde feiten te kwader trouw is of indien hij niet overeenkomstig deze landsverordening of een belastingverordening aangifte heeft gedaan, vervalt, in afwijking van het derde lid, de bevoegdheid tot het opleggen van een navorderingaanslag door verloop van tien jaar na het ontstaan van de belastingschuld.

5. Indien te weinig belasting is geheven over het bestanddeel van het voorwerp van enige belasting dat in het buitenland wordt gehouden of is opgekomen, vervalt, in afwijking van het derde lid, de bevoegdheid tot navorderen door verloop van twaalf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

§3. Heffing bij wege van afdracht en voldoening op aangifte

Art. 14. 1. Ingeval een belastingverordening voldoening van in een tijdvak verschuldigde belasting, dan wel afdracht van in een tijdvak ingehouden belasting voorschrijft, betaalt de belastingplichtige, dan wel de inhoudingsplichtige binnen vijftien dagen na afloop van dat tijdvak de belasting overeenkomstig de aangifte bij de Ontvanger. Indien sprake is van een tijdvak korter dan een maand dient de betaling plaats te vinden binnen vijftien dagen na afloop van het einde van die maand.

2. Ingeval over een belastingtijdvak geen belasting is verschuldigd, wordt de aangifte gedaan bij de Inspecteur binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak.

3. De Inspecteur kan van de belastingplichtige, dan wel inhoudingsplichtige die belasting over een tijdvak van langer dan een maand behoort te voldoen respectievelijk afdragen, schriftelijk vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een voorlopige betaling doet.

4. In de niet in het eerste lid bedoelde gevallen wordt de aangifte gedaan en de verschuldigde belasting betaald, overeenkomstig de aangifte, binnen vijftien dagen na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan.

Verplichting
voldoening of
afdracht op
aangifte

Art. 14a. 1. Voor de belastingplichtige in de winstbelasting zijn, in afwijking van artikel 8 en artikel 14, de bepalingen van dit artikel van toepassing.

2. De belastingplichtige is gehouden uiterlijk op de laatste dag van de vijfde maand na afloop van het (gebroken) boekjaar over dat jaar aangifte te doen en de belasting overeenkomstig die aangifte te betalen bij de Ontvanger. De betaling dient uiterlijk plaats te vinden op de dag van indiening van de aangifte.

3. Indien de belastingplichtige niet in staat is om binnen vijf maanden na afloop van het (gebroken) boekjaar de aangifte als bedoeld in het tweede lid te doen, dan kan uiterlijk op de laatste dag van de vijfde maand na afloop van het (gebroken) boekjaar, om uitstel worden verzocht voor het doen van aangifte bij de Inspecteur.

4. Indien een verzoek tot uitstel gedaan wordt aan de Inspecteur, welke is vergezeld van een voorlopige aangifte en de belasting overeenkomstig die voorlopige aangifte betaald is bij de Ontvanger, welke betaling uiterlijk plaats dient te vinden op de dag van indiening van de aangifte, dan wordt de termijn van indiening van de definitieve aangifte verlengd met zes maanden.

5. De op de in vierde lid genoemde voorlopige aangifte als verschuldigd aan te geven belasting dient ten minste gelijk te zijn aan de volgens de meest recente definitieve aangifte op grond van de Landsverordening winstbelasting over dat jaar totaal verschuldigde belasting.

6. Indien bij de definitieve aangifte de berekening van de verschuldigde belasting resulteert in een door de belastingplichtige terug te ontvangen bedrag, wordt deze binnen zes maanden na indiening van de definitieve aangifte bij een voor bezwaar vatbare beschikking verleend.

Verplichting
voldoening op
aangifte
winstbelasting

7. Indien de Inspecteur de in het zesde lid bedoelde beschikking niet oplegt binnen zes maanden na de datum van indiening van de definitieve aangifte, wordt hiervan binnen zes maanden na indiening van de definitieve aangifte aan de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.

8. De reeds op voorlopige aangifte betaalde belasting kan in mindering worden gebracht op de te betalen belasting bedoeld in het tweede en vierde lid.

Naheffing

Art. 15. 1. De Inspecteur kan, indien de belasting die op aangifte behoort te worden voldaan of afgedragen, niet of niet volledig is betaald, de niet of te weinig betaalde belasting naheffen door middel van een naheffingsaanslag ten name van degene die de belasting had behoren te betalen. Indien tevens geen aangifte is gedaan, stelt de Inspecteur de aanslag ambtshalve vast.

2. Met niet volledig betaald zijn als bedoeld in het eerste lid, wordt gelijkgesteld het geval waarin, naar aanleiding van een op grond van een belastingverordening gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van belasting, dan wel teruggaaf van belasting is verleend.

3. In gevallen waarin ten gevolge van het niet naleven van voorschriften van een belastingverordening door een ander dan de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige te weinig belasting is geheven, wordt de naheffingsaanslag aan die ander opgelegd.

4. Een naheffingsaanslag, kan tot het bedrag dat de Inspecteur juist voorkomt, voor de winstbelasting, ook tijdens het lopende boekjaar tot het moment dat de aangifte moet worden ingediend, worden opgelegd, in de volgende gevallen:

- a. bij ontbinding, beëindiging, vereffening of faillietverklaring van een bedrijf;
- b. bij staking of aanmerkelijke inkrimping van het bedrijf, of bij vervreemding van in Aruba gelegen onroerende zaken of van daarop gevestigde rechten;
- c. ter zake van de winst van niet in Aruba gevestigde lichamen die slechts tijdelijk in Aruba een bedrijf uitoefenen.

Naheffings- termijn

Art. 16. 1. De bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

2. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige ter zake van de in artikel 15 genoemde feiten te kwader trouw is, vervalt, in afwijking van het eerste lid, de bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag door verloop van tien jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan of de teruggaaf is verleend.

Hoofdstuk III

Bezwaar en beroep

Bezwaar

Art. 17. 1. Degene die bezwaar heeft tegen een hem opgelegde belastingaanslag, daaronder begrepen bezwaar tegen het bedrag dat ingevolge artikel 11, vierde lid, buiten invordering is gebleven, of tegen een ingevolge deze landsverordening of een belastingverordening door de Inspecteur genomen voor bezwaar vatbare beschikking, kan binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet of van het ter post bezorgde of uitgereikte afschrift van de beschikking een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur tekent onverwijld de datum van ontvangst aan op het bezwaarschrift. Bij ontvangst van het bezwaarschrift kan de Inspecteur op verzoek een ontvangstbevestiging afgeven.

2. Degene die bezwaar heeft tegen het bedrag dat als belasting door hem op aangifte is voldaan of afgedragen, of dat als belasting door een inhoudingsplichtige van hem is ingehouden, kan binnen twee maanden na de betaling respectievelijk de inhouding een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur.

3. Degene die bezwaar heeft tegen meer dan één belastingaanslag of voor bezwaar vatbare beschikking, kan daartegen bezwaar maken bij één bezwaarschrift.

4. Indien de bedragen van een belastingaanslag en van een voor bezwaar vatbare beschikking waarbij een bestuurlijke boete is opgelegd, op één aanslagbiljet zijn vermeld, wordt een bezwaarschrift tegen de belastingaanslag geacht mede te zijn gericht tegen de boete, tenzij uit het bezwaarschrift het tegendeel blijkt.

5. Ten aanzien van een na het verstrijken van de in het eerste lid bedoelde termijn ingediende bezwaarschrift, blijft niet-ontvankelijkheidsverklaring op grond van het verstrijken daarvan

achterwege, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het bezwaar in verzuim is geweest.

Art. 18. 1. De Inspecteur doet uitspraak op het bezwaarschrift.

Uitspraak op
bezwaar

2. Met een uitspraak wordt gelijkgesteld het weigeren, dan wel niet tijdig doen van de uitspraak. Een uitspraak wordt geacht niet tijdig te zijn gedaan, indien de Inspecteur niet binnen 1 jaar na ontvangst van het bezwaarschrift een uitspraak heeft gedaan.

3. Indien de Inspecteur niet in de gelegenheid is om binnen de in het tweede lid bedoelde termijn uitspraak op het bezwaar te doen, stelt hij de belanghebbende hiervan schriftelijk in kennis, onder mededeling van de reden waarom nog geen uitspraak kan worden gedaan. De termijn van het tweede lid wordt in de door de Minister te bepalen gevallen met dit uitstel verlengd; deze termijn is maximaal een jaar. De Inspecteur doet een uitspraak, zodra dat in redelijkheid van hem verwacht mag worden.

4. Het verstrijken van de in het tweede en derde lid bedoelde termijn ontheft de Inspecteur niet van zijn verplichting om uitspraak te doen.

5. Indien de belanghebbende in zijn bezwaarschrift het verlangen daartoe te kennen geeft, wordt hij vóór de uitspraak door de Inspecteur gehoord. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen die bij de vaststelling van de aanslag hebben gegolden. Alle oproepingen worden gedaan op een termijn van ten minste zeven dagen.

6. Indien niet of niet volledig aan het bezwaar wordt tegemoet gekomen, wordt de uitspraak gemotiveerd.

7. Indien het bezwaar is gericht tegen een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrechte geen aangifte is gedaan, de vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge Hoofdstuk VII, wordt de belastingaanslag gehandhaafd, tenzij de Inspecteur gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, deze onjuist is.

8. Indien bezwaar is gemaakt tegen meer dan één belastingaanslag of voor bezwaar vatbare beschikking, kan de inspecteur de uitspraken vervatten in één geschrift.

9. De Inspecteur bezorgt een voor de belanghebbende bestemd afschrift van de uitspraak ter post of reikt hem tegen ontvangstbewijs uit. Als een gemachtigde het bezwaarschrift heeft ingediend, doet de Inspecteur hem ook een afschrift van de uitspraak toekomen.

Art. 19. 1. De belanghebbende die bezwaar heeft tegen een ingevolge deze landsverordening gedane uitspraak van de Inspecteur, kan binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de uitspraak in beroep komen bij de Raad.

Beroep

2. Artikel 17, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het beroep gericht is tegen het niet tijdig doen van een uitspraak op een bezwaarschrift, kan dit geschieden binnen 2 jaar na afloop van de in artikel 18, tweede lid, vermelde termijn.

4. Het beroepschrift kan worden ingediend, zodra de Inspecteur in gebreke is tijdig uitspraak op het bezwaarschrift te doen.

5. Indien het beroep is gericht tegen het niet tijdig doen van een uitspraak door de Inspecteur, dan kan de Raad hem verzoeken alsnog een uitspraak op het bezwaar te doen en de Raad kan daarbij bepalen dat Hoofdstuk VII van overeenkomstige toepassing is gedurende een door de Raad te bepalen termijn.

Art. 20. Indien ten onrechte geen aangifte is gedaan, de vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 45 tot en met 52, wordt het beroep afgewezen, tenzij gebleken is dat, en zo ja, in hoeverre de uitspraak onjuist is.

Verplichtingen
niet nakomen

Art. 21. 1. Een uit een uitspraak van de Inspecteur voortvloeiende teruggaaf van ingehouden belasting of op aangifte afgedragen belasting wordt verleend aan degene die het bezwaarschrift heeft ingediend.

Teruggaaf
vermindering bij
uitspraak

2. Indien zowel de inhoudingsplichtige als degene van wie is ingehouden, ter zake van dezelfde feiten een bezwaarschrift hebben ingediend, wordt een teruggaaf verleend aan degene van wie is ingehouden.

3. Het eerste en tweede lid vinden overeenkomstige toepassing met betrekking tot een uit een uitspraak van de Raad voortvloeiende teruggaaf van ingehouden belasting.

Geen schorsing
betalingsplicht

Art. 22. De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaar- of beroepsschrift inzake een belastingaanslag.

Kostenvergoe-
ding bezwaar

Art. 22a. 1. Voor de behandeling van het bezwaar is geen recht verschuldigd.
2. De kosten die de belastingplichtige in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, worden ten laste van het Land uitsluitend vergoed op verzoek van de belastingplichtige, voor zover de belastingaanslag of de voor bezwaar vatbare beschikking wordt herroepen wegens aan de Inspecteur te wijten onrechtmatigheid.
3. Het verzoek, bedoeld in het tweede lid, wordt gedaan voordat de Inspecteur op het bezwaar heeft beslist. De Inspecteur beslist op het verzoek bij de beslissing op het bezwaar.
4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld over de kosten waarop de vergoeding, bedoeld in het eerste lid, uitsluitend betrekking kan hebben en de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

Hoofdstuk IV

Bijzondere bepalingen

§1. Vertegenwoordiging

Volmacht,
weigeren verte-
genwoordiging

Art. 23. 1. Vertegenwoordiging is mogelijk op grond van een schriftelijke volmacht, dan wel met toestemming van de Inspecteur. Op vordering van de Inspecteur wordt het stuk waaruit van de volmacht blijkt, door de vertegenwoordiger overgelegd.

2. Degene die, opgeroepen om mondeling aan de Inspecteur inlichtingen en gegevens te verstrekken, zich doet vertegenwoordigen, vergezelt op vordering van de Inspecteur zijn vertegenwoordiger.

3. De Inspecteur kan de vertegenwoordiging door een bepaalde persoon gemotiveerd weigeren.

Vertegen-
woordiging

Art. 24. 1. De bevoegdheden en de verplichtingen van een minderjarige, een onder curatele gestelde of iemand die in staat van faillissement is verklaard, of wiens vermogen onder bewind is gesteld, kunnen worden uitgeoefend en nagekomen door hun wettelijke vertegenwoordiger, curator of bewindvoerder. Indien de Inspecteur dit vordert zijn laatstgenoemden tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

2. De bevoegdheden van een lichaam kunnen worden uitgeoefend en zijn verplichtingen kunnen worden nagekomen door iedere bestuurder. Indien de Inspecteur dit vordert, is ieder van hen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

3. Indien iemand is overleden, kunnen de erfgenamen in het uitoefenen van de bevoegdheden en het nakomen van de verplichtingen die de overledene zou hebben gehad, als hij in leven was gebleven, worden vertegenwoordigd door één hunner, de executeur, de door de rechter benoemde vereffenaar van de nalatenschap of de bewindvoerder over de nalatenschap. Indien de Inspecteur dit vordert, is ieder van de genoemde personen tot nakoming van die verplichtingen gehouden.

4. Van de belastingdienst uitgaande bescheiden die betrekking hebben op belastingaangelegenheden van een overledene, kunnen worden gericht aan een van de in het derde lid genoemde personen.

Uitsluiting
vertegen-
woordiging

Art. 25. De Inspecteur kan vertegenwoordiging uitsluiten in de nakoming van een verplichting van degene die zelf tot nakoming in staat is.

Niet voor straf-
vervolgning

Art. 26. De bepalingen van deze afdeling gelden niet met betrekking tot strafvordering.

§2. Domiciliekeuze

Domiciliekeuze

Art. 27. In bezwaar- en beroepsschriften kiest degene die niet binnen Aruba een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, domicilie binnen Aruba.

Geen vaste
woon- of vesti-
gingsplaats

Art. 28. Ingeval ingevolge een belastingverordening een aangiftebiljet of ander stuk moet worden uitgereikt aan degene die niet binnen Aruba een vaste woonplaats of plaats van vestiging heeft, kan die uitreiking ook geschieden:

aan de woning of het kantoor van zijn binnen Aruba wonende of gevestigde vertegenwoordiger; door middel van bezorging of afgifte bij de binnen Aruba gelegen vaste inrichting voor de uitoefening van zijn bedrijf of beroep.

§3. Aansprakelijkheid en bevoegdheden

Art. 29. 1. Indien door opzettelijk toedoen van een ander dan de belastingplichtige ten onrechte geen of te weinig belasting is geheven, is die ander hoofdelijk aansprakelijk voor die belastingen, en de daartoe betrekkelijke boeten en kosten.

Hoofdelijke aansprakelijkheid

2. Degene die op grond van het eerste lid voor de belastingen, de daartoe betrekkelijke boeten en de kosten wordt aangesproken, kan een bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur. Hoofdstuk III is van overeenkomstige toepassing.

Art. 30. De Minister kan nadere regels stellen:

Uitvoering, hardheid, kwijschelding

- ter uitvoering van deze landsverordening of een belastingverordening;
- ter tegemoetkoming in gevallen ten aanzien van onbillikheden van overwegende aard, die zich bij de toepassing van een belastingverordening mochten voordoen;
- voor het verlenen van gehele of gedeeltelijke kwijschelding van door de Inspecteur opgelegde boeten.

Art. 31. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bepalingen worden vastgesteld tot verzekering van de heffing en invordering van belasting van hen die niet binnen Aruba een vaste woonplaats of plaats van vestiging hebben.

Ontbreken binnenlandse vaste woonplaats

Art. 32. 1. De Inspecteur kan een onjuiste aanslag of beschikking inzake een boete ambtshalve verminderen. Een in een belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan ambtshalve worden verleend.

Ambtshalve vermindering

- Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die een onjuist bedrag op aangifte heeft voldaan of afgedragen, of van wie een onjuist bedrag is ingehouden.
- Een verzoek om ambtshalve vermindering wordt slechts in behandeling genomen, indien zij is ingediend binnen vijf jaar na het ontstaan van de belastingschuld.

§4. Geheimhouding

Art. 33. 1. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

Geheimhouding en ontheffing

2. Bij regeling van de Minister kan vrijstelling worden gegeven van het in het eerste lid bedoelde verbod en hij kan in bepaalde gevallen ontheffing daarvan verlenen.

Hoofdstuk V

Voorkoming van dubbele belasting

Art. 34. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen, mits zij voorzien in het beginsel van wederkerigheid, regels worden gesteld, die ten doel hebben in aansluiting op voorschriften in de wetgeving van een ander deel van het Koninkrijk of van een andere staat, dan wel in de besluiten van een volkenrechtelijke organisatie, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk te voorkomen.

Voorkoming dubbele belasting bij wederkerigheid

Art. 35. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, regels worden gesteld ten einde gehele of gedeeltelijke vrijstelling of vermindering van de belasting te verlenen, voor zover het voorwerp van de belasting is onderworpen aan een belasting die vanwege een ander land van het Koninkrijk, een andere staat of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven.

Voorkoming dubbele belasting in andere gevallen

Art. 36. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld, waardoor ten aanzien van in Aruba wonende diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van een vreemde staat, alsmede hun gezinsleden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen vrijstelling van belasting wordt verleend.

Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers

Art. 37. Indien een gedeelte van een inkomen wordt genoten van een internationale organisatie en dit gedeelte ingevolge bepalingen van internationaal recht van de heffing van belasting in Aruba is vrijgesteld, wordt, behoudens voor zover bij die bepalingen een nadere wijze van berekenen is voorgeschreven, de inkomstenbelasting verschuldigd over

Internationale regelingen

het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting, berekend zonder inachtneming van de vrijstelling, en de belasting die volgens door de Minister te stellen regels aan het vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.

Hoofdstuk VI

Inlichtingen in verband met internationale bijstandsverlening

Art. 38 t/m 44. (Vervallen)

Hoofdstuk VIA

Automatische uitwisseling van rentegegevens betreffende op spaartegoeden van ingezetenen van de Europese Unie

Art. 44a. t/m 44 c. (Vervallen)

Hoofdstuk VII

Verplichtingen van de burgers met het oog op de belastingheffing

Art. 45. 1. Een ieder verstrekt aan de Inspecteur op diens verzoek:

a. de gegevens en inlichtingen die voor de belastingheffing ten aanzien van hem van belang kunnen zijn;

b. de gegevensdragers of de inhoud daarvan, zulks naar keuze van de Inspecteur, waarvan de inzage van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten die op de belastingheffing ten aanzien van hem invloed kunnen uitoefenen.

2. De in het eerste lid, onderdelen a en b, genoemde verplichtingen geldt eveneens voor de transparante vennootschap ten aanzien van de belastingheffing van de deelgerechtigden tot haar vermogen.

3. De in het eerste lid, onderdeel b, genoemde verplichting geldt eveneens voor de derde bij wie de gegevensdragers zich bevinden. De Inspecteur stelt degene wiens gegevensdragers bij de derde worden ingezien, zo spoedig mogelijk van de inzage in kennis.

4. Op degene die direct of indirect ten minste de helft van de aandelen heeft in het kapitaal van, dan wel de zeggenschap heeft over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 2 genoemde belastingen, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing ten aanzien van gegevens en inlichtingen, alsmede gegevensdragers, die in het bezit zijn van de aandeelhouder, en die van belang kunnen zijn voor de belastingheffing van dat lichaam. De eerste volzin is mede van toepassing in gevallen waarin twee of meer natuurlijke personen of lichamen volgens een onderlinge regeling tot samenwerking een belang houden van de helft of meer, dan wel de zeggenschap hebben over een lichaam dat onderworpen is aan één of meer van de in artikel 2 bedoelde belastingen.

5. Indien de in het vierde lid bedoelde aandeelhouders of andere lichamen met zeggenschap niet in Aruba gevestigd zijn, is het eerste lid van overeenkomstig toepassing op een in Aruba gevestigd lichaam ten aanzien van gegevens en inlichtingen, alsmede gegevensdragers, die in het bezit zijn van de aandeelhouders of lichamen met zeggenschap, mits deze gegevens van belang kunnen zijn voor de belastingheffing van het in Aruba gevestigd lichaam.

6. Een lichaam als bedoeld in het vijfde lid beroept zich bij een weigering om te voldoen aan de in het vijfde lid omschreven verplichtingen niet op een gebrek aan medewerking van een niet binnen Aruba gevestigd lichaam of een niet binnen Aruba wonende natuurlijke persoon.

7. Ingeval een belastingverordening aangelegenheden van een derde aanmerkt als aangelegenheden van de vermoedelijk belastingplichtige, gelden voor de derde gelijke verplichtingen.

8. Een ieder verstrekt, indien zulks voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn ter vaststelling van zijn identiteit, op eerste verzoek van de Inspecteur aan deze inzage in een op hem betrekking hebbend geldig paspoort, geldige identiteitskaart, dan wel geldig rijbewijs.

Art. 45a. Onverminderd de verplichtingen, bedoeld in artikel 45, is de Inspecteur bevoegd de ingevolge artikel 14c van de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten en artikel 15e Landsverordening bestemmingsheffing AZV, verkregen gegevens en inlichtingen, voor zover deze gegevens en inlichtingen voor de belastingheffing ten aanzien van een ieder van belang kunnen zijn, te gebruiken en te bewaren.

Art. 46. 1. De door de Inspecteur gevraagde gegevens en inlichtingen worden duidelijk,

Internationaal
inlichtingen-
verzoek

Inlichtingen-
verplichtingen
eigen belas-
tingheffing

Gebruiken van
gegevens

stellig en zonder voorbehoud verstrekt, mondeling, schriftelijk of op andere wijze, zulks naar keuze van de Inspecteur, en binnen een door de Inspecteur te stellen termijn. De gevraagde gegevens en inlichtingen worden kosteloos verstrekt.

2. De Inspecteur is bevoegd om kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels te maken van de voor de raadpleging beschikbaar gestelde gegevensdragers of de inhoud daarvan. Indien het maken van kopieën of leesbare afdrucken niet ter plaatse kan geschieden, is de Inspecteur bevoegd de gegevensdragers voor dat doel mee te nemen; hij zendt daarbij die gegevensdragers zo spoedig mogelijk terug aan de eigenaar.

Art. 47. 1. Degene die een gebouw of grond in gebruik heeft, verleent, desgevraagd, ten behoeve van een ingevolge een belastingverordening te verrichten onderzoek de Inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen de toegang tot alle gedeelten van dat gebouw of van die grond.

Toegang
gebouwen en
gronden

2. De gevraagde toegang wordt verleend tussen acht uur 's ochtends en zes uur 's avonds, behoudens op zondag en op de dagen, bedoeld in artikel 22 van de Arbeidsverordening 2013.

3. Indien het gebouw of de grond wordt gebruikt voor het uitoefenen van een bedrijf of een zelfstandig beroep, wordt de gevraagde toegang mede verleend tijdens de uren waarin het gebruik voor de uitoefening van dat bedrijf of zelfstandig beroep daadwerkelijk plaatsvindt.

4. De gebruiker van het gebouw of de grond geeft de Inspecteur op diens vordering aanwijzingen die voor het onderzoek nodig zijn.

Art. 48. 1. Administratieplichtigen zijn:

Administratie-
plicht

a. natuurlijke personen die een bedrijf of beroep uitoefenen;

b. natuurlijke personen die inhoudingsplichtig zijn;

c. lichamen.

2. Administratieplichtigen voeren van hun vermogenstoestand en van alles, betreffende hun bedrijf, naar de eisen van dat bedrijf op zodanige wijze een administratie en bewaren de daartoe behorende gegevensdragers op zodanige wijze, dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van de belasting overigens van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken.

3. De administratie behoort te worden gevoerd in het Nederlands, Papiaments of Engels, met gebruikmaking van de in die talen gebruikelijke cijfers.

4. Administratieplichtigen die in het kader van hun bedrijf of beroep facturen opmaken, zijn verplicht om deze facturen duidelijk en overzichtelijk te voorzien van:

a. doorlopende nummering;

b. dagtekening;

c. de dag waarop de levering of de dienst wordt verricht;

d. naam, adres en het persoonsnummer van de administratieplichtige als bedoeld in het tiende en elfde lid;

e. naam en adres van de afnemer;

f. een omschrijving van de geleverde goederen en verrichte diensten en de hoeveelheid;

g. de vergoeding.

5. Administratieplichtigen die in het kader van hun bedrijf of beroep gebruik maken van een kasregistratiesysteem zijn verplicht om dit systeem zodanig in te richten dat:

a. een afschrift van de door de administratieplichtige te bewaren kassastrook kan worden afgegeven aan de afnemer;

b. de gegevens, bedoeld in het vierde lid, onderdelen a, b, c, d, f en g, duidelijk en overzichtelijk per transactie op de kassastrook staan.

6. Tot de administratie behoort hetgeen ingevolge een belastingverordening wordt vastgelegd en een afschrift van de in het vierde lid bedoelde facturen.

7. Tot de administratie van een commanditaire vennootschap behoort een register houdende de naam en adresgegevens van de commanditaire vennoten. Tot de administratie van een stichting behoort, indien sprake is van begunstigen ten aanzien van gedane of toekomstige uitkeringen ten laste van het vermogen van de stichting, een register houdende de naam en adresgegevens van deze begunstigen.

8. De wijze van inrichting, bijhouden en bewaren van de administratie maakt controle daarvan door de Inspecteur binnen een redelijke termijn mogelijk. De administratieplichtige verleent de hiervoor benodigde medewerking en verschaft het nodige inzicht in de opzet en de

werking van de administratie.

9. Voor zover niet bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, anders bepaald is, zijn administratieplichtigen verplicht hun administratie en de daartoe behorende gegevensdragers gedurende tien jaar te bewaren.

10. De op een gegevensdrager aangebrachte gegevens, uitgezonderd de op papier gestelde balans en staat van baten en lasten, kunnen op een andere gegevensdrager worden overgedragen en bewaard, mits de overbrenging geschiedt met de juiste en volledige weergave van de gegevens en deze gegevens gedurende de volledige bewaartijd beschikbaar zijn en binnen redelijke tijd leesbaar kunnen worden gemaakt.

11. Iedere administratieplichtige vraagt bij de Inspecteur een door de belastingdienst te gebruiken uniek persoonsnummer aan.

12. De Inspecteur kent op verzoek van een belanghebbende aan deze een persoonsnummer toe, dan wel maakt aan de belanghebbende op diens verzoek een reeds toegekend persoonsnummer bekend. De belanghebbende overlegt ter vaststelling van zijn identiteit een op hem betrekking hebbend geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs.

Inlichtingen-
verplichtingen
heffing derden

Art. 49. 1. Met betrekking tot administratieplichtigen als bedoeld in artikel 48, eerste lid, zijn de in de artikelen 45 tot en met 47 opgelegde verplichtingen van overeenkomstige toepassing ten behoeve van:

a. de belastingheffing van derden;

b. de heffing van de belasting waarvan de inhouding aan hen is opgedragen.

2. Administratieplichtigen verstrekken in de maand maart van elk jaar aan de Inspecteur een opgave, betreffende derden die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige in dienstbetrekking zijn geweest, hieronder begrepen bestuurders, commissarissen en personen die niet anders dan op provisiebasis werken.

3. Administratieplichtigen verstrekken in de maand maart van elk jaar aan de Inspecteur een opgave, betreffende derden die in het afgelopen jaar bij of voor de administratieplichtige, anders dan in dienstbetrekking, werkzaamheden of diensten hebben verricht.

4. Transparante vennootschappen verstrekken binnen zes maanden na afloop van het boekjaar aan de Inspecteur:

a. een opgave, betreffende derden die in het afgelopen boekjaar aandeelhouder van de transparante vennootschap zijn geweest;

b. een begin- en eindbalans alsmede een verlies- en winstrekening met betrekking tot het afgelopen boekjaar.

5. De in het tweede, het derde en in het vierde lid, onderdeel a, genoemde opgaaf wordt gedaan op formulieren die bij de Inspecteur kosteloos verkrijgbaar zijn.

6. De Directeur stelt de in het vierde lid vermelde formulieren vast met vermelding van de te verstrekken gegevens.

7. De Inspecteur kan de in het tweede en het derde lid genoemde termijn verlengen.

Gebruiken van
gegevens

Art. 49a. Onverminderd de verplichtingen, bedoeld in artikel 49, is de Inspecteur bevoegd de ingevolge artikel 14c van de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten en artikel 15e Landsverordening bestemmingsheffing, verkregen gegevens en inlichtingen, voor zover deze gegevens en inlichtingen voor de belastingheffing ten aanzien van derden van belang kunnen zijn, te gebruiken en te bewaren.

Weigering
informatie-
verplichting

Art. 50. De administratieplichtige die niet of niet volledig voldoet aan de vordering gegevensdragers of de inhoud daarvan voor raadpleging beschikbaar te stellen, wordt voor de toepassing van de artikelen 18, zevende lid, en artikel 20 gelijkgesteld met een administratieplichtige die niet volledig heeft voldaan aan een bij of krachtens artikel 48 opgelegde verplichting, tenzij de Inspecteur in redelijkheid van oordeel is dat de afwezigheid of onvolledigheid van de gegevensdragers of de inhoud daarvan het gevolg is van overmacht.

Verschonings-
recht

Art. 51. 1. Niemand beroept zich voor een weigering om te voldoen aan de in de artikelen 45 tot en met 48 omschreven verplichtingen op de omstandigheid dat hij uit enigerlei hoofde tot geheimhouding verplicht is, zelfs niet indien deze hem bij een landsverordening is opgelegd.

2. Niemand beroept zich voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ten aanzien van derden als bedoeld in artikel 49, eerste lid, op de omstandigheid dat hij uit enigerlei

hoofde tot geheimhouding verplicht is.

3. In afwijking van het tweede lid van dit artikel geldt de verplichting tot verstrekken van informatie niet voor notarissen, advocaten, artsen, apothekers en bekleeders van een geestelijk ambt, indien het informatie betreft tussen een cliënt en een advocaat of notaris, tussen een patiënt en zijn arts of apotheker, dan wel tussen een volgeling en een bekleder van een geestelijk ambt voor zover zij uit hoofde van hun stand, ambt of beroep tot geheimhouding zijn verplicht en de informatie:

a. ten aanzien van notarissen en advocaten: is verkregen ten behoeve van het zoeken naar of het verstrekken van juridisch advies, of is geproduceerd ten behoeve van gebruik in bestaande of mogelijke gerechtelijke procedures;

b. ten aanzien van artsen en apothekers: is verkregen door de behandelrelatie tussen de patiënt en de arts of apotheker; of

c. ten aanzien van de bekleder van een geestelijk ambt: is verkregen in de vertrouwensrelatie tussen een volgeling en een bekleder van een geestelijk ambt.

4. Met betrekking tot de verplichtingen ten aanzien van de heffing van belasting waarvan de inhouding aan administratieplichtigen is opgedragen, is het eerste lid van dit artikel van overeenkomstige toepassing.

Art. 52. 1. Voor het onderzoek van gegevensdragers kunnen door de Inspecteur deskundigen en tolken worden aangewezen.

Deskundigen en
tolken

2. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of de tolk in handen van Directeur de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar zijn beste weten zal verrichten.

3. Aan de in het eerste lid bedoelde deskundigen en tolken kan een vergoeding worden toegekend volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels.

Art. 53. 1. De met de leiding van instellingen en diensten van het Land belaste personen verstrekken, indien deze voor de uitvoering van een belastingverordening relevante gegevens bezitten, op het daartoe strekkend schriftelijk verzoek van de Inspecteur de gegevens en de inlichtingen die deze in dat kader wenst te verlangen.

Overheids-
instellingen

2. De verplichtingen die volgens dit hoofdstuk bestaan jegens de Inspecteur, gelden mede jegens ieder door de Inspecteur aangewezen ambtenaar of persoon.

Hoofdstuk VIII

Bestuurlijke boeten

§1. Verzuim- en vergrijpboeten

Art. 54. 1. Indien de belastingplichtige de aangifte voor een belasting die bij wege van aanslag wordt geheven, niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 7, tweede lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van 5% van de verschuldigde belasting met een minimum van AWG 250,- en een maximum van AWG 10.000,- kan opleggen.

Verzuim aangif-
te doen

2. Indien de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige de aangifte voor een belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 8, tweede lid, of artikel 14a, tweede of vierde lid, gestelde termijn heeft gedaan, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste AWG 2.500,- kan opleggen.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het tweede lid bedoelde boete vervalt door verloop van een jaar na het einde van de termijn waarbinnen de aangifte had moeten worden gedaan.

Art. 55. 1. Indien de belastingplichtige of inhoudingsplichtige de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de ingevolge artikel 14, eerste lid of artikel 14a, tweede of vierde lid, gestelde termijn heeft betaald, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete van ten hoogste AWG 10.000,- kan opleggen.

Verzuim voldoe-
ning of afdracht
op aangifte

2. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

3. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het eerste lid bedoelde boete vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

Verzuim aangifte informatie werknemers en derden

Art. 56. De Inspecteur kan aan de administratieplichtige die niet of niet volledig heeft voldaan aan de in artikel 49, tweede, derde en vierde lid van deze landsverordening en artikel 19, tweede lid, van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63), opgenomen verplichting, een boete opleggen van ten hoogste AWG 10.000,-.

Verzuim landenrapport

Art. 56a. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de rapporterende entiteit als bedoeld in artikel 27 van de Landsverordening winstbelasting is te wijten dat de verplichtingen als bedoeld in artikel 28 van de Landsverordening winstbelasting, niet, niet tijdig, niet volledig of niet juist zijn of worden nagekomen, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste AWG 100.000,-.

2. De bevoegdheid tot het opleggen van de in het eerste lid bedoelde boete vervalt door verloop van vijf jaar na het einde van het kalenderjaar waarin de verplichtingen zijn ontstaan.

Vergrijp opzettelijk onjuiste aangifte aanslag belastingen

Art. 57. 1. Indien het aan opzet van de belastingplichtige is te wijten dat met betrekking tot een belasting die bij wege van aanslag wordt geheven, de aangifte niet, dan wel onjuist of onvolledig is gedaan, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag, een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door:

a. het bedrag van de aanslag, dan wel

b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de aanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen;

een en ander voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet van de belastingplichtige niet zou zijn geheven.

3. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen en als gevolg daarvan geen aanslag kan worden vastgesteld, kan de Inspecteur de boete, bedoeld in het eerste lid, niettemin opleggen. De bevoegdheid tot het opleggen van de boete vervalt door verloop van de termijn die geldt voor het vaststellen van de aanslag die zou kunnen zijn vastgesteld, indien geen verliezen in aanmerking zouden zijn genomen.

Overige vergrijpen aanslag-belastingen

Art. 58. 1. Indien het met betrekking tot een belasting die bij wege van aanslag wordt geheven, aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat de aanslag te laag is vastgesteld, dan wel anderszins te weinig belasting is geheven, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem, gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag, een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete is:

a. het bedrag van de navorderingsaanslag, dan wel

b. indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen;

een en ander voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige niet zou zijn geheven.

3. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen en als gevolg daarvan geen navorderingsaanslag kan worden vastgesteld, kan de Inspecteur de boete, bedoeld in het eerste lid, niettemin opleggen. De bevoegdheid tot het opleggen van de boete vervalt door verloop van de termijn die geldt voor het vaststellen van de navorderingsaanslag die zou kunnen zijn vastgesteld, indien geen verliezen in aanmerking zouden zijn genomen.

Vergrijp aangifte-belastingen

Art. 59. 1. Indien het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige is te wijten dat belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet binnen de in een belastingverordening gestelde termijn is betaald, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de Inspecteur hem een boete kan opleggen van ten hoogste 100% van de in het tweede lid omschreven grondslag voor de boete.

2. De grondslag voor de boete wordt gevormd door het bedrag van de belasting, dat niet of niet tijdig is betaald, voor zover dat bedrag als gevolg van de opzet of de grove schuld van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet of niet tijdig is betaald.

3. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen legt de Inspecteur de boete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag.

4. De bevoegdheid tot het opleggen van de boete wegens niet tijdig betalen vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

§2. Voorschriften inzake het opleggen van bestuurlijke boeten

Art. 60. 1. De Inspecteur legt de boete op bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Boete bij
beschikking

2. Onverminderd artikel 61, eerste en tweede lid, deelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, uiterlijk bij de in het eerste lid bedoelde beschikking, de gronden mede waarop de oplegging van de boete berust.

3. De Inspecteur kan, in afwijking van het eerste en tweede lid, binnen zes maanden na de vaststelling van de navorderings- of naheffingsaanslag een boete opleggen, indien de feiten of omstandigheden op grond waarvan wordt nagevorderd of nageheven, eerst bekend werden binnen zes maanden vóór de afloop van de in artikel 13, derde lid, respectievelijk artikel 16, bedoelde termijnen en er tevens aanwijzingen zijn dat het aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld, dan wel anderszins te weinig belasting is geheven. In een zodanig geval doet de Inspecteur, vóór de gelijktijdig met de vaststelling van de navorderings- dan wel naheffingsaanslag, mededeling aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige dat wordt onderzocht of in verband met de navordering of naheffing het opleggen van een vergrijpboete gerechtvaardigd is.

4. Op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, die de kennisgeving wegens zijn gebrekkige kennis van de Papiamentse of Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Inspecteur er zoveel mogelijk zorg voor dat de in die kennisgeving vermelde gronden aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

5. Indien de boete gelijktijdig wordt opgelegd met de vaststelling van een belastingaanslag, wordt het bedrag van de boete afzonderlijk op het aanslagbiljet vermeld.

6. De boete is invorderbaar een maand na dagtekening van de beschikking, voor zover een belastingverordening niet anders voorschrijft. In afwijking van de eerste volzin is ten aanzien van een boete die gelijktijdig wordt opgelegd met de vaststelling van een belastingaanslag, de invorderingstermijn die geldt voor die belastingaanslag van toepassing.

7. De boete wordt ingevorderd overeenkomstig de voorschriften die gelden voor de invordering van belastingen.

Art. 61. 1. Alvorens een boete inzake een vergrijp op te leggen, stelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige in kennis van zijn voornemen daartoe, onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust en stelt hem in de gelegenheid binnen een door hem daarvoor te stellen termijn van ten minste twee weken de in die kennisgeving vermelde gronden gemotiveerd te betwisten.

Aankondiging
vergrijpboete

2. Indien niet is voldaan aan het eerste lid, heeft dat niet de nietigheid van de beslissing tot oplegging van de boete tot gevolg.

Art. 62. Hoofdstuk VII is van overeenkomstige toepassing bij het opleggen van bestuurlijke boeten, met dien verstande dat de belastingplichtige of inhoudingsplichtige tegen wie het onderzoek naar de oplegging van een administratieve boete is gericht, slechts toelaat dat de Inspecteur gegevensdragers of de inhoud daarvan raadpleegt, dan wel toegang verleent tot gebouwen of gronden.

Verplichtingen
gelden mede
voor boete-
oplegging

Art. 63. 1. De Inspecteur kan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, ten aanzien van wie de redelijke verwachting bestaat dat hem een vergrijpboete kan worden opgelegd, oproepen voor een verhoor. In deze oproep deelt de Inspecteur hem mee dat hij zich desgewenst kan doen bijstaan.

Verhoor

2. Voordat het verhoor aanvangt, deelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige mee dat hij niet tot antwoorden verplicht is.

3. De Inspecteur kan op verzoek van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige die het Nederlands, Papiaments of Engels onvoldoende begrijpt, toestaan dat deze zich tijdens het verhoor door een tolk laat bijstaan.

Art. 64. De Inspecteur stelt de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige op diens verzoek in de gelegenheid inzage te nemen in, dan wel kopieën, leesbare afdrucken of uittreksels te vervaardigen van de gegevensdragers waarop het voornemen tot het opleggen, dan wel het opleggen van een bestuurlijke boete berust.

Inzage in
bescheiden

Art. 65. Ingeval een belastingplichtige of inhoudingsplichtige alsnog een juiste en volledige

Inkeerbepaling

aangifte doet, dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt, vóórdat hij weet of redelijkerwijze moet vermoeden dat een of meer ambtenaren van de belastingdienst de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden, blijft het opleggen van een vergrijpboete achterwege.

**Samenloop
boete en straf-
vervolgning**

Art. 66. 1. De bevoegdheid tot het opleggen van een bestuurlijke boete vervalst, indien ter zake van het feit op grond waarvan de boete kan worden opgelegd, tegen de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvervolgning is vervallen op grond van artikel 75 van deze landsverordening of artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba.

2. De Inspecteur legt een in deze afdeling bedoelde vergrijpboete niet op, voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige of inhoudingsplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

3. Ingeval na het opleggen van een vergrijpboete blijkt dat de grondslag daarvoor ontbreekt, maar wel een grondslag aanwezig is voor een verzuimboete, kan deze lagere boete daarvoor in de plaats worden gesteld. De reeds opgelegde boete wordt dan verminderd tot het bedrag van de verzuimboete.

4. Indien de grondslag voor een boete wordt verminderd, vermindert de Inspecteur de boete ambtshalve dienovereenkomstig.

5. Van een vermindering als bedoeld in het derde en vierde lid, stelt de Inspecteur de belastingplichtige of inhoudingsplichtige schriftelijk in kennis.

**Geen boete na
overlijden**

Art. 67. 1. Geen boete wordt opgelegd aan de belastingplichtige of inhoudingsplichtige, die is overleden.

2. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige niet onherroepelijk vaststaat, vernietigt de Inspecteur de beschikking waarbij de boete is opgelegd, op verzoek van een belanghebbende bij voor bezwaar vatbare beschikking.

3. Indien een boete op het tijdstip van het overlijden van de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige onherroepelijk vaststaat, maar nog niet of niet volledig is betaald, verlaagt de Inspecteur op verzoek van een belanghebbende de boete tot het op dat tijdstip betaalde bedrag bij voor bezwaar vatbare beschikking.

4. Een verzoek als bedoeld in het tweede, onderscheidenlijk derde lid, wordt slechts in behandeling genomen, indien het is ingediend binnen vijf jaren nadat de belastingplichtige of de inhoudingsplichtige is overleden.

Hoofdstuk IX Strafbepalingen

**Delictsomschrij-
vingen**

Art. 68. 1. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste eenmaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen, wordt, indien van de handeling of het nalaten het gevolg zou kunnen zijn dat nadeel voor het Land kan ontstaan, gestraft degene die ingevolge deze landsverordening verplicht is tot:

a. het binnen een gestelde termijn doen van aangifte als bedoeld in artikel 6, dat niet binnen de gestelde termijn, onjuist of onvolledig heeft gedaan;

b. het binnen de gestelde termijn aanvragen van aangifte als bedoeld in artikel 7, vierde lid, en dat niet binnen de gestelde termijn heeft gedaan;

c. het binnen de gestelde termijn aanvragen van aangifte als bedoeld in artikel 8, derde lid, en dat niet binnen de gestelde termijn heeft gedaan;

d. het verstrekken van inlichtingen, gegevens of aanwijzingen, en deze niet, onjuist of onvolledig heeft verstrekt;

e. het ter inzage verstrekken van gegevensdragers of de inhoud daarvan, en deze in valse of vervalste vorm of onvolledig voor dit doel ter beschikking heeft gesteld;

f. het voeren van een administratie overeenkomstig de in een belastingverordening gestelde eisen, en een zodanige administratie niet heeft gevoerd;

g. het bewaren van gegevensdragers, en deze niet heeft bewaard;

h. het houden van een register als bedoeld in artikel 48, zevende lid, en deze niet heeft gedaan;

i. het verlenen van medewerking als bedoeld in artikel 48, achtste lid, en deze niet heeft

verleend;

j. het verstrekken van de opgaven, bedoeld in artikel 49, tweede, derde en vierde lid, en deze niet of niet volledig verstrekt.

2. Degene die zich opzettelijk schuldig maakt aan een in het eerste lid omschreven strafbaar gesteld feit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van de vijfde categorie of, indien de te weinig geheven belasting hoger is dan dit bedrag, ten hoogste tweemaal het bedrag van de te weinig geheven belasting, dan wel met beide straffen.

3. Het eerste en tweede lid blijven buiten toepassing, indien degene op wie de verplichting rust, alsnog een juiste en volledige aangifte doet of juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt, voordat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de Inspecteur de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

4. Niet strafbaar is degene die de in artikel 45, vijfde lid, bedoelde verplichting niet nakomt ten gevolge van een voor het niet binnen Aruba gevestigde lichaam of de niet binnen Aruba wonende natuurlijke persoon geldend wettelijk of rechterlijk verbod tot het verlenen van medewerking aan de verstrekking van de verlangde gegevens of inlichtingen of het voor raadpleging beschikbaar stellen van boeken, bescheiden, andere gegevensdragers of de inhoud daarvan, dan wel ten gevolge van een hem niet toe te rekenen weigering van het niet binnen Aruba gevestigde lichaam of de niet binnen Aruba wonende natuurlijke persoon de verlangde gegevens of inlichtingen te verstrekken of boeken, bescheiden, andere gegevensdragers of de inhoud daarvan voor raadpleging beschikbaar te stellen.

Art. 69. Het recht tot strafvervolgning op de voet van artikel 68 met betrekking tot een vergrijp als bedoeld in artikel 57 en 58, vervalt, indien de Inspecteur aan een belastingplichtige terzake reeds een bestuurlijke boete heeft opgelegd.

Geen straf-
vervolgning na
boeteoplegging

Art. 69a. Artikel 68 en 69, met uitzondering van het in artikel 68, eerste lid, genoemde vereiste dat van de handeling of het nalaten het gevolg zou kunnen zijn dat nadeel voor het Land kan ontstaan, is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die niet voldoet aan de verplichtingen bedoeld in artikel 28 van de Landsverordening winstbelasting.

Strafbepaling
landenrapport

Art. 70. Degene die niet voldoet aan de hem opgelegde verplichting ingevolge de artikelen 24, eerste en derde lid, 46, tweede lid, en 47, eerste lid, wordt gestraft met een geldboete van de derde categorie.

Delicten
verplichtingen
belastingheffing

Art. 71. 1. Overtreding van een krachtens deze landsverordening of een belastingverordening bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld voorschrift wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de derde categorie.

Strafbepalingen
gedelegeerde
wetgeving

2. Overtreding van een krachtens deze landsverordening of een belastingverordening bij regeling van de Minister vastgestelde voorschrift wordt, voor zover die overtreding is aangemerkt als strafbaar feit, gestraft met geldboete van de tweede categorie

Art. 72. 1. De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten waarop gevangenisstraf is gesteld, zijn misdrijven. De overige bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Kwalificatie-
bepaling

2. De strafwet van Aruba is mede van toepassing op ieder die zich buiten Aruba schuldig maakt aan een bij of krachtens deze landsverordening als misdrijf omschreven strafbaar gesteld feit.

Art. 73. 1. Met het opsporen van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de Inspecteur alsmede de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren en personen van de Belastingdienst. Een zodanige aanwijzing wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Opsporings-
bevoegdheid

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren en personen dienen te voldoen.

Art. 74. 1. Alle processen-verbaal, betreffende de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten, worden ingezonden aan de Directeur. De Directeur doet de processen-verbaal onverwijld toekomen aan de officier van justitie.

Procesverbaal

2. De officier van justitie is bevoegd de zaak ter afdoening weer in handen van de Directeur te stellen, die daarmee alsdan kan handelen overeenkomstig artikel 75.

Transactie-
bevoegdheid

Art. 75. 1. Ten aanzien van feiten, met betrekking tot die welke de officier van justitie het proces-verbaal overeenkomstig artikel 74, tweede lid, voor afdoening in handen van de Directeur heeft gesteld, vervalt het recht tot strafvervolgung, indien vrijwillig wordt voldaan aan de voorwaarden die de Directeur ter voorkoming van de strafvervolgung heeft gesteld.

2. Als voorwaarden kunnen worden gesteld:

a. betaling aan Aruba van een geldsom van ten minste AWG 100,- en ten hoogste het maximum van de geldboete die voor het feit kan worden opgelegd;

b. afstand van voorwerpen die in beslag genomen zijn, en die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring of onttrekking aan het verkeer;

c. uitlevering of voldoening aan Aruba van de geschatte waarde van voorwerpen die vatbaar zijn voor verbeurdverklaring;

d. voldoening aan Aruba van een geldbedrag, gelijk aan of lager dan het geschatte voordeel, met inbegrip van besparing van kosten, door de verdachte verkregen door middel van of uit het strafbare feit;

e. het alsnog voldoen aan de bij deze landsverordening gestelde verplichtingen; of een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e bedoelde voorwaarden.

3. De Directeur bepaalt de termijn waarbinnen aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan en, zo nodig, tevens de plaats waar dat gebeurt.

4. In afwijking van het eerste lid vervalt de strafvervolgung niet, indien niet, niet tijdig of niet volledig wordt voldaan aan de door de Directeur gestelde voorwaarden; alsdan stelt de Directeur het proces-verbaal voor verdere afdoening in handen van de officier van justitie.

Hoofdstuk X **Slotbepalingen**

Uittreksels van
vonnissen

Art. 76. De griffier van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba verstrekt aan de Directeur op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek kosteloos afschrift of uittreksel van vonnissen, in belastingstrafzaken gewezen.

Vrijstelling
zegelbelasting

Art. 77. De stukken die de toepassing van een belastingverordening betreffen, of die daaruit voortvloeien, zijn vrij van zegel en worden, voor zover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. 78. 1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij of krachtens landsverordening te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald als Algemene landsverordening belastingen.

Algemene termijnenverordening

AB 1991/107

Landsverordening van 17 oktober 1991 inzake termijnen (inwerkingtreding AB 2009/92)

Art. 1. Een in een landsverordening gestelde termijn die eindigt op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag, wordt verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.

Verlenging
termijn

Art. 2. Een in een landsverordening gestelde termijn van ten minste drie dagen wordt, zo nodig, zoveel verlengd, dat daarin ten minste twee dagen voorkomen die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag zijn.

Verlenging
termijn, ten
minste twee
werkdagen

Art. 3. 1. Algemeen erkende feestdagen in de zin van deze landsverordening zijn:

Algemeen
erkende feest-
dagen

- a. de Nieuwjaarsdag;
 - b. de Dia di Hymno y Bandera (18 maart) of de dag waarop de Dia di Hymno y Bandera officieel wordt gevierd;
 - c. de Goede Vrijdag;
 - d. de Christelijke tweede Paasdag;
 - e. de dag waarop de verjaardag van de Koning officieel wordt gevierd;
 - f. de dag van de arbeid (1 mei) of de dag waarop de dag van de arbeid officieel wordt gevierd;
 - g. de Hemelvaartsdag;
 - h. de beide kerstdagen, en
 - i. andere, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als zodanig aangewezen dagen.
2. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt de dag na de gehouden Carnavalsoptocht met de in het eerste lid genoemde dagen gelijkgesteld.

Art. 4. Deze landsverordening is niet van toepassing op:

Wanneer geen
toepassing

- a. termijnen omschreven in uren, in meer dan 90 dagen, in meer dan twaalf weken, in meer dan drie maanden of in een of meer jaren;
- b. termijnen betreffende de bekendmaking, inwerkingtreding of buitenwerkingstelling van wettelijke voorschriften;
- c. termijnen bepaald door terugrekening vanaf een tijdstip of gebeurtenis;
- d. termijnen van vrijheidsbeneming.

Art. 5. Op in andere wettelijke voorschriften gestelde termijnen zijn de artikelen 1 tot en met 4 van overeenkomstige toepassing, tenzij daarbij anders is bepaald.

Andere wettelij-
ke voorschriften

Art. 6. 1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.
2. Zij kan worden aangehaald als Algemene termijnenverordening.

Inwerking-
treding,
citeertitel

AB 2006/26

Regeling gegevens identiteit deelnemers transparante vennootschap

Ministeriële regeling van 31 mei 2006 ter uitvoering van artikel 3b, derde lid van de ALB

Definities

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

ALB: de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);

transparante vennootschap: de transparante vennootschap als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de ALB;

natuurlijke persoon: natuurlijke persoon, met inbegrip van de natuurlijke persoon aan wie voor toepassing van de winstbelasting dan wel inkomstenbelasting, de deelgerechtigheid in de transparante vennootschap rechtstreeks wordt toegerekend;

Lichaam: elk van de in artikel 1 van de ALB bedoelde lichamen voor zover voor toepassing van de winstbelasting, dividendbelasting en inkomstenbelasting, de deelgerechtigheid in de transparante vennootschap rechtstreeks aan het lichaam zelf wordt toegerekend.

Gegevens

Art 2. 1. De in artikel 3b, derde lid van de ALB, bedoelde gegevens omtrent de identiteit van de deelgerechtigden van een vennootschap zijn:

a. indien de deelgerechtigde een natuurlijke persoon is die voor de belastingheffing inwoner is van Aruba: 1. de volledige naam,

2. de geboortedatum,

3. het adres zoals bedoeld in bevolkingsadministratie,

4. het correspondentieadres, en

5. het persoonsnummer;

b. indien de deelgerechtigde een natuurlijke persoon is die voor de belastingheffing geen inwoner is van Aruba:

1. de naam,

2. het adres,

3. de geboortedatum en -datum,

4. en, indien aanwezig, het hem door zijn woonstaat toegekende fiscale identificatienummer;

c. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing gevestigd is in Aruba:

1. de statutaire naam,

2. de handelsnaam,

3. de datum van oprichting,

4. het correspondentieadres, en

5. het persoonsnummer;

d. indien de deelgerechtigde een lichaam is dat voor de belastingheffing niet gevestigd is in Aruba:

1. de naam,

2. de oprichtingsdatum,

3. het feitelijk adres van de hoofdvestiging,

4. indien het lichaam een statutaire zetel heeft, het adres van de statutaire zetel, en indien dat bestaat, het door de vestigingsstaat aan het lichaam toegekende fiscale identificatienummer.

2. De gegevens, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, worden vergezeld door een kopie van een paspoort of een ander van overheidswege afgegeven identificatiemiddel.

3. De gegevens, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, worden vergezeld door een kopie van een uittreksel uit het handelsregister van vestigingsland van het lichaam, of door een fiscale woonplaatsverklaring, afgegeven door de bevoegde autoriteit van het fiscale vestigingsland van het lichaam dat door de deelgerechtigde overlegd wordt aan de vennootschap.

Inwerking-treding

Art. 3. De ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

Regeling voorschriften loonbelastingheffing

AB 2006/79

Ministeriële regeling van 20 december 2006 ter uitvoering van artikel 30, onderdeel a, van de ALB

Art. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden:

Verplichtingen
inhoudings-
plichtige

- a. van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn;
- b. een loonadministratie te voeren en daarbij tevens de gegevens te administreren met betrekking tot de verstrekkingen en vergoedingen die niet tot het loon behoren;
- c. de identiteit van de werknemer vast te stellen aan de hand van een geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs, alsmede de aard, het nummer en een afschrift daarvan in de loonadministratie op te nemen.

Art. 2.1. De werknemer is gehouden aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn en een identificatiebewijs als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ter inzage te verstrekken en een afschrift daarvan in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige te laten opnemen.

Verplichtingen
werknemer

2. Tot de in het eerste lid en de in artikel 1, onderdeel a, bedoelde gegevens wordt mede gerekend het door de Inspecteur toegekende persoonsnummer van de werknemer. De werknemer vraagt deze aan bij de Inspecteur.

3. Opgave van naam, adres en woonplaats van de werknemer alsmede van de overige in het eerste lid en de in artikel 1, bedoelde gegevens geschiedt door middel van een in artikel 7, vijfde lid, van de Landsverordening loonbelasting bedoeld formulier.

Art. 3. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking op 1 januari 2007.

Inwerking-
treding,
citeertitel

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling voorschriften loonbelastingheffing.

AB 2007/19

Regeling tegemoetkoming bij de heffing van overdrachtsbelasting

Ministeriële regeling van 27 februari 2007 ter uitvoering van artikel 30, onderdeel b, van de ALB

Vrijstelling recht van erfpacht

Art. 1. Heffing van overdrachtsbelasting op de akte van vestiging van een recht van erfpacht op grond kan achterwege blijven, indien:

- a. voorafgaand aan de vestiging van dat recht die grond is geschonken aan het Land;
- b. voorafgaand aan de vestiging van dat recht de erfpachter een recht van erfpacht op die grond heeft opgezegd.

Beroep op vrijstelling

Art. 2. Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 1, doet de verkrijger van dat recht van erfpacht in de aangifte overdrachtsbelasting een beroep op vrijstelling van de overdrachtsbelasting.

Inwerking-treding

Art. 3. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 31 maart 2006.

Landsverordening overgangsregeling inzake voldoening op aangifte winstbelasting

AB 2015/60

ALB

Landsverordening van 8 december 2015 tot wijziging van de LWB, de LIB, de LDI, de ALB en de Llnv (vastlegging begunstigend beleid; invoering voldoening op aangifte)

Overgangsrecht artikel VI

Art. VI. Voor de toepassing van artikel I, onderdeel J, en artikel IV, onderdelen B tot en met E, geldt:

**Voldoening op
aangifte
winstbelasting**

- voor het boekjaar dat op of na 1 januari 2014 (boekjaar 2014) aanvangt, dat de reeds over dat boekjaar op voorlopige aanslag betaalde winstbelasting in mindering kan worden gebracht op de overeenkomstig artikel 14a van de Algemene landsverordening belastingen te betalen winstbelasting;

- voor het boekjaar dat op of na 1 januari 2015 (boekjaar 2015) aanvangt, dat de reeds over dat boekjaar op voorlopige aanslag betaalde winstbelasting in mindering kan worden gebracht op de overeenkomstig artikel 14a van de Algemene landsverordening belastingen te betalen winstbelasting;

- voor het boekjaar dat op of na 1 januari 2014 (boekjaar 2014) aanvangt en waarvoor de termijn van vijf maanden voor indiening en betaling van de aangifte vermeld in artikel 14a, tweede lid, van de Algemene landsverordening belastingen reeds is verstreken, wordt de termijn van indiening en betaling verlengd met zes maanden. Voor deze boekjaren wordt de termijn voor indiening van de definitieve aangifte genoemd in het vierde lid van artikel 14a Landsverordening algemene belastingen vastgesteld op drie maanden;

- voor het indienen van de aangifte winstbelasting voor boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2015 en de daarop volgende boekjaren gelden de wettelijke termijnen, bedoeld in artikel 14a Algemene landsverordening belastingen.

AB 2016/31

Boetebeleid Belastingdienst Aruba

De directeur der belastingen heeft, na de Minister van Financiën hiervan in kennis te hebben gesteld, het volgende besloten.

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

§ 1. Reikwijdte

Reikwijdte

Het Boetebeleid Belastingdienst Aruba (hierna te noemen: het boetebeleid) bevat beleidsregels voor het opleggen van boeten bij de heffing van belastingen waarop de Algemene landsverordening belastingen (hierna te noemen: ALB) van toepassing is. Het boetebeleid is mede van toepassing op de boeten die in verband met de heffing van speelvergunningrecht, de Algemene ouderdomsverzekering (AOV), de Algemene ziektekostenverzekering (AZV) en de Algemene weduwen en wezenverzekering (AWW) kunnen worden opgelegd.

Toelichting

Het boetebeleid bevat het door de directeur der belastingen vastgestelde beleid waar de inspecteur zich bij het opleggen van boeten aan dient te houden.

In hoofdstuk I, Algemene bepalingen, wordt invulling gegeven aan een aantal begrippen en aan voor het boetestelsel als zodanig geldende uitgangspunten. De paragrafen opgenomen in hoofdstuk II geven aan op welke wijze de inspecteur bij het opleggen van boeten de aan belanghebbende toekomende waarborgen hanteert. Bij het bepalen van de hoogte van een boete geldt als uitgangspunt het in acht nemen van de beginselen van behoorlijke straftoemeting. Het beleid met betrekking tot de hoogte van de door de inspecteur in standaardgevallen op te leggen boeten, is te vinden in de hoofdstukken III en IV. De in deze hoofdstukken genoemde criteria, percentages en bedragen strekken ertoe om aan de hand van objectieve criteria uniformiteit bij het opleggen van boeten te bewerkstelligen. Of er vervolgens redenen zijn om de boete in individuele gevallen op een lager of hoger bedrag of percentage vast te stellen, beoordeelt de inspecteur aan de hand van de criteria genoemd in hoofdstuk V.

§ 2. Begrip belanghebbende

Belanghebbende

Onder belanghebbende wordt voor de toepassing van dit boetebeleid verstaan degene aan wie een boete is of kan worden opgelegd.

Toelichting

Het begrip belanghebbende omvat een ieder aan wie in de zin van paragraaf 1 van het boetebeleid een boete door de inspecteur is of kan worden opgelegd.

§ 3. Toerekening

Handelen of nalaten gemachtigde

Een handelen of nalaten van een derde, die voor of namens belanghebbende optreedt, wordt aan de belanghebbende toegerekend. Volgens jurisprudentie kunnen echter opzet en grove schuld van een derde die voor of namens belanghebbende optreedt, niet worden toegerekend aan de belanghebbende.

Toelichting

Het handelen of nalaten van de gemachtigde wordt aan belanghebbende toegerekend. Dit lijkt volgens de jurisprudentie uitzondering indien belanghebbende aantoonbaar dat hij voldoende zorgvuldig heeft gehandeld. Indien vanwege een handelen of nalaten van een derde die voor of namens belanghebbende optreedt een verzuimboete is opgelegd en belanghebbende vervolgens aantoonbaar dat hij alle in de gegeven omstandigheden van hem in redelijkheid te vergen zorg heeft betracht om het verzuim te voorkomen vernietigt de inspecteur de verzuimboete wegens afwezigheid van alle schuld (ECLI:NL:HR:2007:BA7184). Opzet en grove schuld bij vergrijpboeten kunnen volgens jurisprudentie van de Hoge Raad (ECLI:NL:PHR:2006:AU7741) niet worden toegerekend aan de belanghebbende. De inspecteur moet bij vergrijpboeten de aanwezigheid van opzet of grove schuld stellen en bewijzen. Indien de belanghebbende bij het doen van aangifte gebruik maakt van de diensten van een gemachtigde kan aan belanghebbende slechts een vergrijpboete worden opgelegd, indien er aan de zijde van belanghebbende sprake is van opzet of grove schuld.

§ 4. Verzuimboete / vergrijpboete

1. De verzuimboete heeft tot doel een gebod tot nakoming van fiscale verplichtingen in te scherpen. Voor het opleggen van de verzuimboete is voldoende dat aan één of meer van deze verplichtingen niet is voldaan. Bij afwezigheid van alle schuld (hierna te noemen: avas) legt de inspecteur geen verzuimboete op. Indien bij bezwaar blijkt dat sprake is van avas, vernietigt de inspecteur de boete. Belanghebbende dient avas te stellen en te bewijzen.
2. De vergrijpboete is gericht op het bestraffen van een handelen of nalaten waarbij sprake is van opzet dan wel grove schuld. De inspecteur dient de aanwezigheid van opzet of grove schuld te stellen en te bewijzen.

Toelichting

Bij verzuimboeten gaat het in het algemeen om eenvoudig te constateren feiten.

Bij het opleggen van een verzuimboete gelden dezelfde waarborgen als bij het opleggen van een vergrijpboete, met uitzondering van de kennisgeving/hoorplicht vooraf. Het ontbreken van de kennisgeving/hoorplicht vooraf bij het opleggen van verzuimboeten is niet in strijd met het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna te noemen: EVRM). Het EVRM verplicht tot het mededelen van de gronden waarop de boete berust, uiterlijk bij het opleggen van de boete. Aan deze eis wordt bij het opleggen van zowel verzuim- als vergrijpboeten voldaan (zie artikel 60 van de ALB en paragraaf 15 van het boetebeleid). Bij vergrijpboeten is echter tevens gekozen voor een kennisgeving/hoorplicht vooraf (zie artikel 61 van de ALB en paragraaf 19 van het boetebeleid), hetgeen een verdergaand voorschrift is dan waartoe het EVRM dwingt.

Een vergrijpboete is gesteld op meer ernstige handelingen of nalatigheden. De stelplicht en bewijslast van opzet of grove schuld rusten op de inspecteur. De bij de heffing bestaande mogelijkheid om de belastingaanslag onder bepaalde voorwaarden vast te stellen met omkering van de bewijslast geldt niet voor het opleggen van vergrijpboeten.

Voor het bepalen van de grondslag van vergrijpboeten wordt, voor zover sprake is van opzet of grove schuld, aangesloten bij de feitelijk geheven belasting. Dit geldt ook indien de omvang van de feitelijk geheven belasting is vastgesteld met toepassing van de zogenoemde omkering van de bewijslast.

De inspecteur kan zich voor het bewijs van opzet of grove schuld baseren op door hem gestelde, en door belanghebbende niet of niet voldoende ontzenuwde vermoedens die gebaseerd zijn op feiten.

§ 5. Verplichte keuze verzuimboete of vergrijpboete

Bij het niet doen van aangifte met betrekking tot belastingen die bij wege van aanslag worden geheven alsmede bij het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen van belastingen die op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen, maakt de inspecteur een keuze tussen het opleggen van een verzuimboete en het opleggen van een vergrijpboete. Een eenmaal opgelegde verzuimboete sluit het opleggen van een vergrijpboete voor hetzelfde feit uit. Het opleggen van een vergrijpboete sluit het nadien opleggen van een verzuimboete voor hetzelfde feit uit.

Verplichte keuze verzuim- of vergrijpboete

Toelichting

In een aantal gevallen kan op een beboetbaar gestelde gedraging ofwel een verzuimboete ofwel een vergrijpboete opgelegd worden (samenloop): bijvoorbeeld bij aanslagbelastingen indien geen aangifte is gedaan (keuze tussen de artikelen 54, eerste lid, en 57 van de ALB) en bij aangiftebelastingen indien geheel of gedeeltelijk de belasting niet is betaald (keuze tussen de artikelen 55 en 59 van de ALB) of de belasting niet tijdig is betaald (keuze tussen de artikelen 55 en 59 van de ALB).

Van de inspecteur wordt verwacht dat hij een zeer zorgvuldige afweging maakt bij de keuze tussen de hem ter beschikking staande sanctiemogelijkheden. Een opgelegde vergrijpboete kan, indien na bezwaar of beroep het bewijs van opzet of grove schuld ontoereikend is gebleken, niet worden omgezet in een verzuimboete. De inspecteur dient de mogelijkheid van deze uitkomst mee te wegen bij zijn keuze tussen een verzuim- of vergrijpboete. Indien na het opleggen van een verzuimboete wordt geconstateerd dat sprake is van opzet of grove schuld, kan geen vergrijpboete ter zake van dezelfde gedraging worden opgelegd.

Van de hiervoor omschreven gevallen moet worden onderscheiden de mogelijkheid dat gelijktijdig met de belastingaanslag zowel een verzuim- als een vergrijpboete wordt opgelegd.

Deze mogelijkheid doet zich voor indien twee afzonderlijk omschreven beboetbaar gestelde gedragingen zijn geconstateerd. In de aanslagbelastingen kan bijvoorbeeld bij het opleggen van de aanslag een verzuimboete worden opgelegd wegens het niet tijdig doen van aangifte (artikel 54, eerste lid, van de ALB) en een vergrijpboete wegens de opzettelijke onjuistheid van diezelfde aangifte (artikel 57 van de ALB).

Ook in de aangiftebelastingen kunnen twee boeten voorkomen op het aanslagbiljet. Dat kan het geval zijn bij het niet doen van aangifte (verzuimboete op grond van artikel 54, tweede en derde lid, van de ALB) en het opzettelijk niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen (vergrijpboete op grond van artikel 59 van de ALB).

§ 6. Gelijktijdigheid

Boete-
beschikking en
aanslag

1. De vaststelling van een belastingaanslag en de vaststelling van een met deze belastingaanslag samenhangende boetebeschikking vinden in beginsel gelijktijdig plaats. Uitzonderingen zijn met name de gevallen bedoeld in de artikelen 60, derde lid, van de ALB.

2. Een afzonderlijke boetebeschikking wordt gegeven in de gevallen waarin een boete kan worden opgelegd terwijl geen belasting verschuldigd is, dan wel geen belastingaanslag wordt of kan worden vastgesteld.

Toelichting

Indien de inspecteur na het afronden van de aanslagregeling besluit tot het opleggen van een boete worden de boetebeschikking en de belastingaanslag in beginsel op één biljet vermeld en aldus gelijktijdig aan belanghebbende ter kennis gebracht. Gelijktijdigheid heeft derhalve betrekking op het formele tijdstip van de vaststelling van de belastingaanslag en de boetebeschikking. De dagtekening van het aanslagbiljet geldt als dagtekening van de beschikking waarbij de boete is opgelegd.

In de gevallen waarin zowel een belastingaanslag als een boete kunnen worden opgelegd, is de termijn waarbinnen de inspecteur een boete kan opleggen gelijk aan de termijn voor het opleggen van de belastingaanslag. Van dit uitgangspunt kan de inspecteur bij het opleggen van een navorderingsaanslag of naheffingsaanslag afwijken bij het bekend worden van de voor de heffing relevante gegevens, in de zes maanden voor het verstrijken van de termijn voor navordering of naheffing. In verband met de verplichting een vergrijpboete vooraf aan te kondigen heeft de inspecteur, indien mogelijk sprake is van opzet of grove schuld, in dat geval een termijn van zes maanden na dagtekening van de navorderingsaanslag of naheffingsaanslag om de vergrijpboete op te leggen. De inspecteur deelt in dat geval gelijktijdig met het vaststellen van de belastingaanslag aan belanghebbende mede dat de mogelijkheid van het opleggen van een vergrijpboete nog onderzocht wordt (zie artikel 60, derde lid, van de ALB).

§ 7. Ambtshalve vermindering

Ambtshalve
vermindering

1. Indien belanghebbende niet meer in rechte tegen een hem opgelegde boete op kan komen, gaat de inspecteur na ontvangst van een verzoek om ambtshalve vermindering na of de boete tot de juiste hoogte is vastgesteld. Indien het de inspecteur blijkt dat de boete tot een te hoog bedrag is vastgesteld, vermindert hij de boete.

2. De termijn waarbinnen belanghebbende kan verzoeken om vermindering van de boete bedraagt vijf jaren, te rekenen vanaf de dag na het onherroepelijk worden van de boetebeschikking.

3. De inspecteur vermindert in elk geval ambtshalve een opgelegde boete indien deze als gevolg van een wijziging van de grondslag voor de berekening van de boete voor verlaging in aanmerking komt.

Toelichting

Onjuist gebleken boetebeschikkingen kunnen op grond van paragraaf 7 van het boetebeleid in aanmerking komen voor ambtshalve vermindering. Ambtshalve vermindering van een boete kan echter het gevolg zijn van vermindering of teruggaaf van de belasting, indien de hoogte van de belastingaanslag mede bepalend is geweest voor de hoogte van de boete (zie paragraaf 7, derde lid, van het boetebeleid).

Voor de berekening van de hoogte van de verzuimboeten op de voet van de artikelen 54, eerste lid, en 55 van de ALB wordt in de paragrafen 21, 23, en 24 van het boetebeleid aangesloten bij de hoogte van de verschuldigde, onderscheidenlijk de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting. Vermindering van de belasting leidt ook in die gevallen tot

ambtshalve vermindering van de boete.

Hoofdstuk II

Afdeling A. Algemene bepalingen met betrekking tot verzuim- en vergrijpboeten

§ 8. Dag van betaling

Voor de toepassing van dit boetebeleid geldt als dag van betaling:

Betaling

- bij betalingen per bank de datum van bijschrijving op de rekening van de ontvanger;
- bij andere bankbetalingen de datum van creditering van 's Lands schatkist bij de Centrale Bank van de Aruba;
- bij contante betaling aan de kas van de ontvanger de datum waarop het bedrag aan het loket is betaald.

Toelichting

Voor de betalingen per bank wordt aangesloten bij het civielrechtelijke uitgangspunt dat een betaling per bank geacht wordt te hebben plaatsgevonden op het tijdstip waarop het verschuldigde bedrag op de rekening van de crediteur is bijgeschreven.

§ 9. Karakter boete

1. Het opleggen van een boete is aan te merken als het instellen van een strafvervolgning in de zin van artikel 6 EVRM.
2. De aan belanghebbende in verband met het opleggen van boeten toekomstige waarborgen gelden, met uitzondering van het inzage-recht, vanaf het tijdstip waarop de inspecteur jegens belanghebbende een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete is of zal worden opgelegd.

Boete is strafvervolgning

Toelichting

Bij het opleggen van boeten zijn onder meer de in artikel 6 van het EVRM, de ALB en de in dit boetebeleid genoemde waarborgen van toepassing. De bepalingen van het Wetboek van Strafrecht van Aruba en het Wetboek van Strafvordering van Aruba zijn niet van toepassing. Een boete mag niet gebruikt worden voor andere doeleinden dan het opleggen van een straf. De boete is geen rentevergoeding, geen compensatie voor niet verhaalbare belasting en evenmin een compensatie voor administratieve kosten.

Bij de vaststelling van het tijdstip met ingang waarvan de inspecteur jegens belanghebbende de hem toekomstige waarborgen in acht dient te nemen, is aansluiting gezocht bij het moment waarop de inspecteur handelingen verricht jegens belanghebbende waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete zal worden opgelegd. Handelingen als deze kunnen voorafgaan aan het formeel kennis geven van het voornemen een boete op te leggen. Indien de inspecteur vragen stelt of een boekenonderzoek instelt ten behoeve van de heffing is geen sprake van een handeling waaraan belanghebbende in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat hem een boete is of zal worden opgelegd ('criminal charge'). Antwoorden op vragen en bevindingen bij een boekenonderzoek ten behoeve van de heffing kunnen derhalve in beginsel gebruikt worden voor het opleggen van boeten.

Bij vergrijpboeten is in ieder geval sprake van een 'criminal charge' zodra de inspecteur belanghebbende op grond van artikel 61 van de ALB in kennis stelt van het voornemen een boete op te leggen. Bij verzuimboeten zal dit moment uiterlijk liggen bij het bekendmaken van de boete en de mededeling van de gronden voor het opleggen van de boete.

§ 10. Straftoemeting

Bij het opleggen van een boete gaat de inspecteur uit van de percentages of bedragen, vermeld in de hoofdstukken III en IV van dit boetebeleid. Aangezien het opleggen van een boete een vorm van straftoemeting is, houdt de inspecteur vervolgens in voorkomende gevallen rekening met omstandigheden die aanleiding geven tot een hogere of een lagere boete dan op grond van deze hoofdstukken kan worden opgelegd (zie hoofdstuk V van dit boetebeleid).

Straftoemeting

Toelichting

Om de gewenste uniformiteit te bereiken bij het opleggen en verminderen van boeten wijkt de inspecteur niet af van de percentages of bedragen, vermeld in de hoofdstukken III en IV van het boetebeleid, tenzij hij van oordeel is dat een hogere of lagere boete, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, passend en geboden is. De strafverminderende gevolgen van het overschrijden van de redelijke termijn en van het overlijden van belanghebbende, worden behandeld in de paragrafen 11 en 18 van het boetebeleid. In hoofdstuk V staan bijzondere omstandigheden vermeld waarmee de inspecteur rekening moet houden in het kader van de straftoemeting.

§ 11. Redelijke termijn

Redelijke
termijn

Overschrijding van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 van het EVRM kan aanleiding zijn tot matiging van de boete, dan wel in uitzonderlijke gevallen tot het vervallen van de boete. Bij de beoordeling van de vraag of de redelijke termijn is overschreden, moet onder meer worden gelet op de ingewikkeldheid van de zaak, het processuele gedrag van belanghebbende en de wijze waarop de zaak door de Belastingdienst is behandeld.

Toelichting

Belanghebbende heeft recht op behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. Hij dient niet te lang in onzekerheid te verkeren over de aan hem op te leggen of opgelegde boete. De redelijke termijn vangt aan op het tijdstip waarop de inspecteur jegens belanghebbende een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking heeft kunnen verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete is of zal worden opgelegd (zie paragraaf 9 van het boetebeleid).

§ 12. Beperking van de informatieverplichtingen (artikel 62 van de ALB)

Zwijgrecht

Indien de inspecteur jegens belanghebbende een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete zal worden opgelegd, is belanghebbende niet langer verplicht ter zake van die gedraging een verklaring af te leggen voor zover het de boeteoplegging betreft. Het niet verstrekken van de uitsluitend met het oog op de boeteoplegging gevraagde inlichtingen en gegevens leidt niet tot omkering van de bewijslast.

Toelichting

De inspecteur kan in verband met de boete een beroep doen op hoofdstuk IV, paragraaf 1, en hoofdstuk VII van de ALB. Deze afdelingen bevatten bepalingen met betrekking tot de vertegenwoordiging alsmede verplichtingen ten aanzien van de belastingheffing. Indien de inspecteur jegens belanghebbende een handeling heeft verricht waaraan deze in redelijkheid de gevolgtrekking kan verbinden dat aan hem wegens een bepaalde gedraging een boete zal worden opgelegd, is belanghebbende niet langer verplicht ter zake van die gedraging een verklaring of te leggen, voor zover het de boeteoplegging betreft. Belanghebbende hoeft in dat geval geen antwoord te geven op schriftelijke of mondelinge vragen van de inspecteur om inlichtingen en gegevens, voor zover de vragen uitsluitend gesteld worden ten behoeve van het onderzoeken van de verwijtbaarheid van belanghebbende of de juistheid van de boete (zie artikel 62 van de ALB).

Belanghebbende dient zelf het initiatief te nemen tot het invoeren van het zwijgrecht met betrekking tot de uitsluitend met het oog op de boeteoplegging gevraagde inlichtingen en gegevens. Indien echter sprake is van een verhoor als bedoeld in artikel 63 van de ALB, geldt voor de inspecteur de verplichting belanghebbende te wijzen op het zwijgrecht (de cautie). De overige verplichtingen van hoofdstuk VII van de ALB gelden onverkort, waaronder onder meer de verplichting van artikel 45, eerste lid, onderdeel b, van de ALB. Indien de inspecteur in verband met de boete boeken, bescheiden of andere gegevensdragers of de inhoud daarvan wenst te raadplegen, is belanghebbende gehouden hieraan mee te werken. Het zwijgrecht strekt zich derhalve niet uit tot de verstrekking van documenten en andere gegevensdragers. Derden die op grond van de bepalingen in de genoemde afdelingen van hoofdstuk VII van de ALB ten behoeve van de belastingheffing verplicht zijn om, in welke vorm dan ook, medewerking te verlenen, hebben diezelfde verplichtingen tijdens een boeteonderzoek. Administratieplichtigen zijn derhalve verplicht de door de inspecteur gevraagde inlichtingen en gegevens te verstrekken ten behoeve van de boeteoplegging bij derden.

Verschoningsgerechtigden kunnen zich ingevolge artikel 51, tweede lid, van de ALB beroepen

op het verschoningsrecht.

§ 13. Verhoor (artikel 63 van de ALB)

Verhoor

1. Er is sprake van een verhoor in de zin van artikel 63 van de ALB indien de inspecteur belanghebbende in een directe confrontatie ondervraagt in het kader van zijn voornemen een (vergrijp)boete op te leggen.

2. Een verhoor vindt niet eerder plaats dan na schriftelijke oproep door de inspecteur. De inspecteur meldt in de oproep dat belanghebbende tijdens het verhoor niet tot antwoorden is verplicht.

3. Belanghebbende dient zelf te verschijnen. Met instemming van de inspecteur kan belanghebbende zich laten vertegenwoordigen.

4. Belanghebbende is tijdens het verhoor niet tot antwoorden verplicht. Hij dient voor de aanvang van het verhoor hierop te worden gewezen (cautie).

5. Belanghebbende kan zich tijdens het verhoor doen bijstaan.

6. Wanneer een belanghebbende die de Papiamentse of Nederlandse taal niet of gebrekkig beheerst, vóór het verhoor verzoekt om bijstand van een tolk, draagt de inspecteur er zorg voor dat deze wordt benoemd.

Indien de inspecteur weet dat belanghebbende de Papiamentse of Nederlandse taal niet of gebrekkig beheerst, draagt hij zorg voor de aanwezigheid van een tolk.

Indien tijdens het verhoor blijkt dat belanghebbende de Papiamentse of Nederlandse taal niet beheerst, wordt het verhoor afgebroken. Het verhoor vindt dan plaats op een later moment waarbij de inspecteur zorg draagt voor de aanwezigheid van een tolk. Voor dat nieuwe verhoor wordt een aparte oproep verzonden of uitgereikt.

7. De inspecteur maakt na afloop van het verhoor een verslag waarin hij vermeldt dat de cautie is gegeven. Belanghebbende krijgt een afschrift van het verslag.

Toelichting

De inspecteur kan in het kader van zijn voornemen een boete op te leggen nog een aantal vraagpunten hebben. In het merendeel van de gevallen zal de inspecteur kunnen volstaan met een aanvullend feitenonderzoek door het raadplegen van boeken of andere gegevensdragers of het stellen van schriftelijke vragen. Zolang de inspecteur zich daartoe beperkt, is geen sprake van een verhoor in de zin van artikel 63 van de ALB en is er geen verplichting de cautie te stellen. In een aantal gevallen kan het echter nodig zijn dat belanghebbende in persoon verschijnt om mondeling inlichtingen te verstrekken. Een verhoor vindt niet eerder plaats dan dat de inspecteur belanghebbende daartoe heeft opgeroepen in de zin van artikel 63 van de ALB. De oproep voor verhoor geschiedt schriftelijk. In de schriftelijke oproep deelt de inspecteur belanghebbende mede dat hij niet tot antwoorden is verplicht.

Ook voor aanvang van het verhoor wijst de inspecteur belanghebbende op het zwijgrecht (de cautie).

Belanghebbende dient bij een verhoor in beginsel zelf te verschijnen. Slechts met instemming van de inspecteur kan belanghebbende zich laten vertegenwoordigen.

De bijstand tijdens een verhoor is niet beperkt tot advocaten. Ook anderen kunnen belanghebbende bijstaan tijdens het verhoor.

Bij het benoemen van een tolk is het niet noodzakelijk dat een tolk optreedt die de moedertaal van belanghebbende spreekt. Belanghebbende wordt bijgestaan door een tolk die een voor belanghebbende begrijpelijke taal beheerst. In het algemeen zal het voldoende zijn een tolk in één van de moderne talen (Engels of Spaans) te benoemen.

Het verslag van het verhoor bevat de volgende gegevens:

- datum, tijdstip en plaats van verhoor;
- naam van de verhoorde;
- naam of namen van degene(n) die verhoort/verhoren;
- indien bijstand aanwezig is, de namen en hoedanigheden van degenen die bijstand verlenen;
- indien een tolk aanwezig is, de naam van de tolk en de gebruikte taal;
- het geven van de cautie;
- doel van het verhoor;
- verklaring(en) van de verhoorde afgelegd tijdens het verhoor;
- handtekening van degene(n) die verhoort/verhoren;
- handtekening van de degene die is verhoord.

§ 14. Recht op inzage (artikel 64 van de ALB)

Recht op inzage Het aan belanghebbende in artikel 64 van de ALB toegekende recht op inzage geldt vanaf het moment waarop de inspecteur belanghebbende heeft medegedeeld dat hem een verzuimboete is opgelegd of hem ervan in kennis heeft gesteld dat hem een vergrijpboete zal worden opgelegd. Indien het voornemen tot het opleggen van een boete (mede) berust op gegevens over derden worden de desbetreffende bescheiden, voor zover mogelijk, geanonimiseerd.

Toelichting

Het recht op inzage is een element van een eerlijke procesgang. Belanghebbende dient in de gelegenheid te worden gesteld zich te kunnen verweren. Het inzagerecht betreft de bescheiden waarop het voornemen tot het opleggen van de boete berust. Daarbij gaat het om de onderdelen van het fiscale persoonsdossier die van belang zijn voor het opleggen van de boete. Het criterium dat gehanteerd wordt bij een verzoek om inzage is het belang voor het opleggen van de boete. Indien belanghebbende inzage verzoekt in andere dan de hiervoor bedoelde gegevens, verleent de inspecteur inzage indien belanghebbende aannemelijk maakt dat de gevraagde gegevens van belang kunnen zijn voor de verdediging. Gegevens over derden worden zoveel mogelijk op zodanige wijze verstrekt dat zij niet tot die derden zijn te herleiden.

§ 15. Mededelingsplicht (artikel 60 van de ALB)

Mededeling boete

1. De in artikel 60, tweede lid, van de ALB bedoelde mededeling geschiedt schriftelijk.
2. Bij het opleggen van een verzuimboete vermeldt de mededeling het feit dat aanleiding heeft gegeven tot het opleggen van de boete alsmede de voor de berekening van de boete gehanteerde uitgangspunten.
3. Bij het opleggen van een vergrijpboete vermeldt de mededeling de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van de boete alsmede de feiten en omstandigheden op grond waarvan kan worden aangenomen dat sprake is van opzet of grove schuld. In voorkomende gevallen dient de mededeling tevens te vermelden de bijzondere omstandigheden van hoofdstuk V van dit boetebeleid die tot een matiging dan wel verhoging van de boete hebben geleid.

Toelichting

Artikel 6, derde lid, onderdeel a, van het EVRM verplicht de inspecteur tot het mededelen van aard en reden van de ingebrachte beschuldiging. Deze mededeling wordt uiterlijk bij het bekend maken van de boetebeschikking gedaan in een begrijpelijke taal (zie voor dit laatste aspect paragraaf 16 van het boetebeleid). Indien een kennisgeving in de zin van artikel 61 van de ALB is verzonden waarin de gronden van het voornemen een vergrijpboete op te leggen, zijn opgenomen en waarop geen reactie van belanghebbende is ontvangen, kan de inspecteur in de mededeling volstaan met een verwijzing naar de kennisgeving. Zo mogelijk worden in de mededeling de relevante wetsartikelen en paragrafen van het boetebeleid opgenomen.

§ 16. Begrijpelijke taal (artikel 60, derde lid, van de ALB)

Begrijpelijke taal Indien de inspecteur weet dat belanghebbende noch zijn gemachtigde de Papiamentse of Nederlandse taal voldoende begrijpt, vult hij de mededeling aan met een vertaling daarvan, althans een korte weergave in een voor belanghebbende of zijn gemachtigde begrijpelijke taal.

Toelichting

Indien voor het verzenden van de mededeling bekend is dat belanghebbende de Papiamentse of Nederlandse taal niet begrijpt en de gemachtigde wel, zendt de inspecteur een afschrift van de mededeling aan de gemachtigde. Begrijpt ook de gemachtigde de Papiamentse of Nederlandse taal niet (of is er geen gemachtigde) dan brengt de inspecteur naast de mededeling tenminste een korte weergave van de inhoud van die mededeling in een begrijpelijke taal ter kennis van belanghebbende (of de gemachtigde). Als begrijpelijke taal wordt beschouwd een taal die belanghebbende of diens gemachtigde voldoende begrijpt; die taal hoeft niet de moedertaal van een van hen te zijn. In het algemeen is het voldoende dat de mededeling geschiedt in één van de moderne talen (Engels of Spaans).

§ 17. Termijnoverschrijding

Indien belanghebbende niet binnen de in de wet gestelde termijn in bezwaar is gekomen tegen de boete en hij gemotiveerd stelt dat de termijnoverschrijding niet aan hem of zijn gemachtigde kan worden toegerekend, verklaart de inspecteur hem ontvankelijk in zijn bezwaar, tenzij de inspecteur aantoont dat deze stelling van belanghebbende niet juist is.

Termijnover-
schrijding

Toelichting

Indien belanghebbende niet tijdig in beroep komt, bevat artikel 5, vierde lid, van de Landsverordening beroep in belastingzaken (AB 2001 GT 12) de regel dat hij toch ontvankelijk is indien de termijnoverschrijding niet te wijten is aan belanghebbende. Dat wil zeggen dat de belanghebbende ten genoegen van de Raad aantoont dat inachtneming van de termijn voor het indienen van het beroep door bijzondere omstandigheden is verhinderd. Deze regel is ook van toepassing op bezwaarschriften die worden ingediend tegen de boetebeschikking (zie ook artikel 17, vijfde lid, van de ALB).

Op grond van vaste jurisprudentie geldt bij het opleggen van een boete bovendien dat een belanghebbende die gemotiveerd stelt dat hij niet tijdig in bezwaar of beroep kon komen, ontvankelijk is, tenzij de inspecteur aantoont dat de stelling van belanghebbende niet juist is. Deze ruimere benadering van de ontvankelijkheid vindt zijn oorsprong in het feit dat een boete getoetst moet kunnen worden door een onafhankelijke rechter (artikel 6, eerste lid, van het EVRM).

Voorts is in artikel 17, vierde lid, van de ALB bepaald dat indien de bedragen van een belastingaanslag en van een voor bezwaar vatbare beschikking waarbij een bestuurlijke boete wordt opgelegd op één aanslagbiljet zijn vermeld, een bezwaarschrift tegen de belastingaanslag mede geacht wordt te zijn gericht tegen de boete, tenzij uit het bezwaarschrift het tegendeel blijkt.

§ 18. Overlijden van belanghebbende (artikel 63 van de ALB)

Indien de inspecteur binnen vijf jaren na het tijdstip van overlijden van belanghebbende, daarvan op de hoogte raakt en hem geen verzoek heeft bereikt om de boetebeschikking te vernietigen, dan wel de boete te verminderen, past hij artikel 63, tweede en derde lid, van de ALB ambtshalve toe.

Overlijden be-
langhebbende

Toelichting

Artikel 6 van het EVRM bevat voor degene die vervolgd wordt in de zin van die bepaling het recht om zichzelf te verdedigen. Na het overlijden kan dat recht niet meer worden uitgeoefend. Na het overlijden van belanghebbende worden daarom geen boeten meer aan hem opgelegd.

Paragraaf 18 van het boetebeleid verplicht de inspecteur in bepaalde gevallen de boetebeschikking ambtshalve te vernietigen dan wel te verminderen. Dat gaat verder dan het bepaalde in artikel 63, tweede en derde lid, van de ALB op grond waarvan een verzoek daartoe moet worden gedaan.

Bij bijvoorbeeld een vennootschap onder firma of maatschap betekent het overlijden van een firmant of maat overigens niet dat een boete die voor het overlijden is opgelegd aan de vennootschap of maatschap, om die reden wordt verminderd of vernietigd.

Afdeling B. Bijzondere bepalingen met betrekking tot vergrijpboeten**§ 19. Kennisgeving / hoorplicht (artikel 61 van de ALB)**

1. De kennisgeving van het voornemen een vergrijpboete op te leggen en van de gronden waarop dat voornemen berust, geschiedt schriftelijk.
2. De inspecteur geeft belanghebbende een redelijke termijn waarbinnen hij de aangevoerde gronden kan betwisten.
3. Indien belanghebbende de in de kennisgeving aangevoerde gronden mondeling wenst te betwisten, wordt hij door de inspecteur gehoord.
4. Paragraaf 16 van dit boetebeleid is van overeenkomstige toepassing.

Schriftelijke
kennisgeving
van voornemen
opleggen
vergreijpboete

Toelichting

Het voorschrift om de kennisgeving schriftelijk te doen, is opgenomen om iedere twijfel over de nakoming van deze verplichting uit te sluiten. De duur van de termijn voor het betwisten van de inhoud van de kennisgeving is niet voor alle gevallen vooraf vast te stellen. De bedoeling van de verplichte kennisgeving is belanghebbende in staat te stellen gemotiveerde

verweren tegen de voorgenomen vergrijpboete aan te voeren. Bij het bepalen van de termijn houdt de inspecteur hiermee rekening. De inspecteur stelt een redelijke termijn voor het betwisten van de gronden in de kennisgeving. In de gevallen waarin dadelijk en ineens invorderbare belastingaanslagen worden opgelegd, kan de termijn, afhankelijk van de feiten en omstandigheden, zeer kort zijn.

De kennisgeving- en hoorplicht gaan verder dan waartoe het EVRM dwingt. De wetgever heeft hiervoor gekozen omdat vergrijpboeten tot aanzienlijke bedragen kunnen oplopen en omdat de inspecteur het bewijs dient te leveren van opzet of grove schuld. Het opleggen van de vergrijpboete moet achterwege blijven indien het verweer van belanghebbende tot de gevolgtrekking leidt dat de in de kennisgeving genoemde gronden onvoldoende aanknopingspunten voor het vaststellen van opzet of grove schuld opleveren. De betwisting van de kennisgeving kan tot een lagere boete leiden indien de opzet of grove schuld wel bewijsbaar is, maar de betwisting aanleiding geeft de boete op een lager bedrag vast te stellen. Het horen in verband met artikel 61 van de ALB heeft een geheel ander karakter dan het afnemen van een verhoor als bedoeld in artikel 63 van de ALB. Het verhoor heeft voornamelijk tot doel vraagpunten van de inspecteur over de verwijtbaarheid van het handelen of nalaten van belanghebbende op te helderen. Het horen heeft daarentegen primair tot doel om belanghebbende de mogelijkheid te bieden mondeling zijn mening naar voren te brengen en daartoe zonodig nadere informatie te verstrekken. Daarom is het bepaalde in artikel 63 van de ALB en de daarmee samenhangende paragraaf 13 van het boetebeleid (de cautie) in het geval van horen niet van toepassing.

§ 20. Una via (artikelen 66 en 71 van de ALB)

Una via

1. Het 'una via'-beginsel sluit het opleggen van een vergrijpboete op grond van de artikelen 57 of 58 van de ALB uit in gevallen waarin ter zake van hetzelfde feit tegen belanghebbende een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvervolgning is vervallen omdat belanghebbende aan de hem daartoe gestelde voorwaarden heeft voldaan (transactie). Omgekeerd sluit het opleggen van een vergrijpboete aan belanghebbende strafvervolgning tegen hem ter zake van hetzelfde feit uit.

2. Het voorgaande lid houdt in dat de inspecteur het opleggen van de vergrijpboete aanhoudt zodra hij weet dat een gedraging onderwerp is of kan zijn van een opsporingsonderzoek dan wel van een strafrechtelijke vervolging. Indien de termijn waarbinnen de belastingaanslag en de boetebeschikking moeten zijn opgelegd, dreigt te verstrijken, treedt de inspecteur tijdig in overleg met de betrokken opsporingsautoriteiten om te bepalen of er definitief voor strafrechtelijke afdoening wordt gekozen dan wel of er alsnog een vergrijpboete wordt opgelegd.

Toelichting

Het beginsel van de 'una via' in paragraaf 20 van het boetebeleid heeft betrekking op de samenloop van het opleggen van boeten en strafvervolgning ter zake van hetzelfde feit. Samenloop kan ook bestaan tussen een verzuim- en een vergrijpboete ter zake van hetzelfde feit. Deze samenloop is geregeld in paragraaf 5 van het boetebeleid.

Onder hetzelfde feit wordt verstaan dezelfde gedraging in materiële zin. Het niet tijdig doen van de aangifte is niet hetzelfde feit als het onjuist doen van de aangifte. Het niet doen van aangifte en het met opzet niet doen van aangifte is wel hetzelfde feit in materiële zin.

Paragraaf 20 van het boetebeleid is van toepassing op de samenloop ter zake van hetzelfde feit tussen de vergrijpboete en het misdrijf.

Op grond van artikelen 69 van de ALB vervalt het recht tot strafvervolgning met betrekking tot een verzuim of een vergrijp, indien ter zake van dat verzuim of vergrijp reeds een boete is opgelegd met toepassing van het boetebeleid.

Hoofdstuk III Verzuimboeten

§ 21. Aanslagbelastingen (artikel 54, eerste lid, van de ALB)

Verzuimboete
aanslag-
belastingen

1. Bij het opleggen van een verzuimboete wegens het niet of niet tijdig doen van aangifte voor een belasting (de premies AOV/AWW alsmede de premie AZV daaronder begrepen) die bij wege van aanslag wordt geheven, wordt een onderscheid gemaakt tussen een eerste, tweede, derde, vierde en vijfde/volgend verzuim.

2. Van een tweede respectievelijk derde, vierde, vijfde/volgend verzuim is sprake, indien

belanghebbende over de voorafgaande vijf belastingjaren éénmaal respectievelijk tweemaal, driemaal of meer in verzuim is geweest.

3. Wordt de aanslag op een positief bedrag vastgesteld, dan legt de inspecteur in geval van een eerste, tweede, derde, vierde of vijfde/volgend verzuim een boete op van respectievelijk AWG 500, AWG 1250, AWG 2500, AWG 5000 of AWG 10.000 met een maximum van 5% van de verschuldigde belasting. Op grond van artikel 54, eerste lid van de ALB bedraagt de minimale boete in alle gevallen AWG 250. De verzuimenreeks wordt toegepast per belastingmiddel. Er wordt hierbij geen onderscheid gemaakt tussen een verzuim wegens het niet doen van aangifte en een verzuim wegens het niet tijdig doen van aangifte. Indien sprake is van avas telt het verzuim niet mee voor de verzuimenreeks.

4. De voorgaande leden gelden niet ten aanzien van de rechten van successie, schenking en overgang. Indien voor het recht van successie niet of niet tijdig aangifte wordt gedaan, legt de inspecteur een verzuimboete op van 5 procent van het door degene die in verzuim is verschuldigde successierecht na verrekening van tot het moment van indiening van de aangifte opgelegde voorlopige aanslagen, met een minimum van f. 25 per erfgenaam. De verzuimboete wegens het niet tijdig doen van aangifte bedraagt maximaal f. 1000 per aangiftetiljet. Het bedrag van de verzuimboete wordt naar evenredigheid van het door iedere erfgenaam over de totale verkrijging verschuldigde successierecht over de erfgenamen verdeeld. Indien de aangifte niet wordt gedaan, wordt een verzuimboete opgelegd van maximaal f. 2500 per uitgereikt aangiftetiljet.

5. Voor het recht van schenking geldt hetgeen is bepaald ten aanzien van het recht van successie.

6. Voor wat betreft het recht van overgang geldt hetgeen is bepaald ten aanzien van het recht van successie, respectievelijk het recht van schenking.

7. Een ingevolge artikel 54, eerste lid, van de ALB ten aanzien van de rechten van successie, schenking en overgang opgelegde verzuimboete wordt naar evenredigheid verlaagd bij vermindering of teruggaaf van belasting. De verzuimboete wordt niet lager gesteld dan op het in het vierde lid genoemde minimum bedrag.

8. Indien bij vermindering of teruggaaf van belasting van een op een positief bedrag vastgestelde aanslag, anders dan door verliesverrekening, de aanslag op nihil of op een negatief bedrag wordt vastgesteld, wordt een ingevolge de eerste volzin van het derde lid van deze paragraaf opgelegde verzuimboete verminderd tot AWG 250.

Toelichting

Voor het opleggen van de in paragraaf 21 omschreven verzuimboeten is gekozen voor van de aanslag afhankelijke bedragen met een minimum van AWG 250. De grondslag voor de verzuimboete is de verschuldigde belasting (artikel 54, eerste lid van de Algemene Landsverordening belastingen). Ingevolge de uitspraak van de Raad van beroep voor belastingzaken van 1 september 2014, nrs. 61185/61186 dient de verzuimboete te worden berekend over de belasting zonder rekening te houden met de voorheffingen en voorlopige aanslagen.

Bij het niet of niet tijdig doen van aangifte voor de aanslagbelastingen kan slechts sprake zijn van een verzuim, indien belanghebbende de aangifte niet binnen een door de inspecteur gestelde termijn heeft gedaan en hij geen gevolg heeft gegeven aan een aanmaning van de inspecteur. Een aangifte die wordt ingediend nadat de aanslag (ambtshalve) is opgelegd, geldt niet alsnog als een (niet tijdig) gedane aangifte; de bij de aanslag opgelegde boete blijft een verzuimboete voor het niet doen van aangifte.

Als het aan opzet van belanghebbende te wijten is dat de aangifte niet is gedaan, vormt dit een vergrijp in de zin van artikel 57 van de ALB (zie paragraaf 26 van het boetebeleid). De inspecteur moet vooraf een keuze maken tussen het opleggen van een verzuimboete of een vergrijpboete (zie paragraaf 5 van het boetebeleid). Wegens het niet tijdig doen van aangifte kan uitsluitend een verzuimboete worden opgelegd.

De verzuimenreeks geldt zowel voor het niet als voor het niet tijdig doen van aangifte.

Bij het niet of niet tijdig doen van aangifte voor de rechten van successie, schenking en overgang geldt geen verzuimenreeks.

Bij avas legt de inspecteur geen verzuimboete op, dan wel vernietigt hij de verzuimboete.

Indien belastingplichtige bezwaar maakt tegen de verzuimboete omdat bij de vaststelling van de verzuimenreeks een eerdere verzuimboete is meegeteld ten aanzien waarvan

Verzuimboete
aangifte-
belastingen

volgens belanghebbende sprake was van avas, wordt, indien dit juist blijkt, de verzuimboete verminderd tot de boete passend bij het resterend aantal verzuimen.

§ 22. Aangiftebelastingen (artikel 54, tweede en derde lid, van de ALB)

1. Bij het opleggen van een verzuimboete wegens het niet of niet tijdig doen van aangifte voor een belasting (premies AOV/ AWW of AZV of het speelvergunningrecht hazardspelen daaronder begrepen), anders dan de winstbelasting, die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen (tijdvakbelastingen en tijdstipbelastingen), wordt een onderscheid gemaakt tussen een eerste, tweede en derde/ volgend verzuim.

2. De verzuimenreeks wordt toegepast per belastingmiddel. Indien sprake is van avas telt het verzuim niet mee voor de verzuimenreeks.

3. Voor aangiftebelastingen die periodiek op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen (tijdvakbelastingen) geldt dat van een eerste verzuim sprake is indien belanghebbende over geen van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet of niet tijdig aangifte is gedaan, in verzuim is geweest. Van een tweede verzuim is sprake indien belanghebbende over één van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet of niet tijdig aangifte is gedaan, in verzuim is geweest. Van een derde/ volgend verzuim is sprake indien belanghebbende over twee of meer van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet of niet tijdig aangifte is gedaan, in verzuim is geweest.

Voor de toepassing van het eerste, tweede en derde lid van deze paragraaf worden slechts die verzuimen in aanmerking genomen welke betrekking hebben op tijdvakken die vallen in een periode van vierentwintig maanden.

4. Voor aangiftebelastingen die niet periodiek op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen (tijdstipbelastingen) geldt dat van een tweede respectievelijk derde/ volgend verzuim sprake is, indien belanghebbende over de voorafgaande vierentwintig maanden éénmaal respectievelijk tweemaal of meer in verzuim is geweest.

5. De inspecteur legt in geval van een eerste verzuim geen verzuimboete op. In geval van een tweede verzuim legt de inspecteur een boete op van AWG 125. De inspecteur legt een boete van AWG 250 op, indien sprake is van een derde/ volgend verzuim.

Toelichting

Bij het niet of niet tijdig doen van aangifte voor de aangiftebelastingen is sprake van een verzuim indien belanghebbende de aangifte niet heeft gedaan binnen de in de belastingwet gestelde termijn, in voorkomende gevallen verlengd met het verleende uitstel voor indiening van de aangifte. Bij verzending per post is een aangifte tijdig gedaan indien deze voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits deze niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen. In de aangiftebelastingen kan zowel het niet als het niet tijdig doen van aangifte uitsluitend beboet worden als een verzuim.

Zowel voor tijdvakbelastingen als voor tijdstipbelastingen geldt een verzuimenreeks per belastingmiddel.

Bij avas legt de inspecteur geen verzuimboete op, dan wel vernietigt hij de verzuimboete. Indien bij toepassing van de verzuimenreeks tegen de verzuimboete terecht bezwaar wordt gemaakt met een beroep op avas ten aanzien van een eerder beboet verzuim in diezelfde reeks, wordt de verzuimboete verminderd tot de boete passend bij het resterende aantal verzuimen.

Verzuimen voor het niet of niet tijdig doen van aangifte behoren niet tot dezelfde verzuimenreeks als verzuimen voor het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting. Over hetzelfde tijdvak kan zowel een verzuimboete voor het niet of niet tijdig doen van aangifte worden opgelegd als voor het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting.

§ 22a. Verzuim aangifte winstbelasting (artikel 54, tweede en derde lid, van de ALB)

Verzuimboete
winstbelasting

In afwijking van § 22 legt de inspecteur, indien de aangifte winstbelasting niet of niet tijdig is ingediend in geval van:

- a. een eerste verzuim een boete op van AWG 500;
- b. een tweede verzuim een boete op van AWG 1.500;
- c. een derde en volgend verzuim een boete op van AWG 2.500.

2. Bij het opleggen van de verzuimboete houdt de inspecteur rekening met het aantal keren

dat in de voorafgaande vier belastingjaren een verzuim is geconstateerd.

Toelichting

Bij het niet of niet tijdig doen van aangifte voor de winstbelasting is sprake van een verzuim indien belanghebbende de aangifte niet heeft gedaan binnen de in de belastingwet gestelde termijn, in voorkomende gevallen verlengd met het verleende uitstel voor indiening van de aangifte. Onder aangifte wordt voor de toepassing van deze paragraaf verstaan, de definitieve aangifte. De tijdige indiening van de voorlopige aangifte tezamen met de betaling van de belasting verschuldigd overeenkomstig deze aangifte (artikel 14 a lid 4 Landsverordening winstbelasting) is een voorwaarde voor het verkrijgen van uitstel voor het doen van de definitieve aangifte. Het niet of niet tijdig doen van een voorlopige aangifte is derhalve geen verzuim in de zin van deze paragraaf maar heeft tot gevolg dat de termijn van indiening van de definitieve aangifte niet wordt verlengd.

Bij verzending per post is een aangifte tijdig gedaan indien deze voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits deze niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen. In de aangiftebelastingen kan zowel het niet als het niet tijdig doen van aangifte uitsluitend beboet worden als een verzuim.

Bij avas legt de inspecteur geen verzuimboete op, dan wel vernietigt hij de verzuimboete. Indien bij toepassing van de verzuimenreeks tegen de verzuimboete terecht bezwaar wordt gemaakt met een beroep op avas ten aanzien van een eerder beboet verzuim in diezelfde reeks, wordt de verzuimboete verminderd tot de boete passend bij het resterende aantal verzuimen.

Verzuimen voor het niet of niet tijdig doen van aangifte behoren niet tot dezelfde verzuimenreeks als verzuimen voor het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting. Over hetzelfde tijdvak kan zowel een verzuimboete voor het niet of niet tijdig doen van aangifte worden opgelegd als voor het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting.

§ 23. Aangiftebelastingen (artikel 55 van de ALB)

De op grond van deze paragraaf op te leggen verzuimboeten hebben betrekking op betalingsverzuimen.

**Betalings-
verzuimen**

1. Bij het opleggen van een verzuimboete wegens het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen van belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, wordt een onderscheid gemaakt tussen een eerste, tweede en derde/volgend verzuim.

2. Voor de tijdvakbelastingen is sprake van een eerste verzuim indien belanghebbende over geen van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, in verzuim is geweest. Van een tweede verzuim is sprake indien belanghebbende over één van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, in verzuim is geweest. Van een derde/volgend verzuim is sprake indien belanghebbende over twee of meer van de laatste zeven tijdvakken, voorafgaande aan het tijdvak waarover niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig is betaald, in verzuim is geweest.

3. Voor de tijdstipbelastingen is sprake van een eerste verzuim, indien belanghebbende in de periode van vijf jaren voorafgaand aan het tijdstip waarop betaling uiterlijk had moeten plaatsvinden, niet in verzuim is geweest. Van een tweede respectievelijk derde/volgend verzuim is sprake, indien belanghebbende in de periode van vijf jaren voorafgaand aan het tijdstip waarop betaling uiterlijk had moeten plaatsvinden, eenmaal respectievelijk tweemaal of meer in verzuim is geweest.

4. In geval van een verzuim wegens het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen van de verschuldigde belasting, legt de Inspecteur bij

5.¹ een eerste verzuim een boete op van 10 procent van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting, met een minimum van AWG 125 en een maximum van AWG 2.500. Bij een tweede verzuim legt de inspecteur een boete op van 10 procent van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting, met een minimum van AWG 250 en een maximum van AWG 5.000. Bij een derde/ volgend verzuim legt de inspecteur een boete op van 10 procent van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting, met een minimum van AWG 500 en een maximum van AWG 10.000.

1. Dit is de formele tekst. Wij vermoeden echter dat dit een typefout is en dat de tekst van onderdeel 5 bij onderdeel 4 behoort en dat de onderdelen 6 en 7 als 5 en 6 aangeduid hadden moeten worden.

6. De in deze paragraaf bedoelde verzuimenreeks wordt toegepast per belastingmiddel. Indien sprake is van avas telt het verzuim niet mee voor de verzuimenreeks.

7. Een ingevolge artikel 55 van de ALB opgelegde verzuimboete wordt naar evenredigheid verlaagd bij vermindering of teruggaaf van belasting.

Toelichting

Paragraaf 23 van het boetebeleid ziet op betalingsverzuimen in het periodieke betalingspatroon. Constatering van een dergelijk betalingsverzuim vindt doorgaans plaats door vergelijking van de betaling met de gedane aangifte. Inhoudelijke toetsing van de op de aangifte vermelde belastingschuld aan de materiële belastingschuld vindt in deze fase in de regel niet plaats. Paragraaf 23 ziet derhalve niet op onjuistheden in het betalingsgedrag die pas bij de hiervoor genoemde inhoudelijke toetsing, bijvoorbeeld bij een boekenonderzoek, aan het licht komen. Deze paragraaf ziet ook niet op de situatie dat belanghebbende vrijwillig verbeterd in de zin van paragraaf 29, derde lid, van het boetebeleid (zie daarvoor paragraaf 24 van het boetebeleid).

Voor zover het aan opzet of grove schuld van belanghebbende te wijten is dat de belasting niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaald is, vormt dit een vergrijp (zie daarvoor paragraaf 29 van het boetebeleid).

De inspecteur moet vooraf een keuze maken tussen het opleggen van een verzuimboete of een vergrijpboete (zie paragraaf 5 van het boetebeleid).

Indien sprake is van avas telt het verzuim niet mee voor een eventuele verzuimenreeks en vernietigt de inspecteur de eventueel opgelegde verzuimboete. Indien bij toepassing van de verzuimenreeks tegen de verzuimboete terecht bezwaar wordt gemaakt met een beroep op avas ten aanzien van een eerder beboet verzuim in diezelfde reeks, wordt de verzuimboete verminderd tot de boete passend bij het resterende aantal verzuimen.

Zowel voor tijdvakbelastingen als voor tijdstipbelastingen geldt een verzuimenreeks. referentieperioden zijn echter verschillend.

Verzuimen wegens het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting behoren niet tot dezelfde verzuimenreeks als verzuimen wegens het niet of het niet tijdig doen van aangifte.

Voor het opleggen van de in paragraaf 23 van het boetebeleid omschreven verzuimboeten is gekozen voor een systematiek waarbij de verzuimboete wordt gerelateerd aan de hoogte van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting met inachtneming van het wettelijk maximum.

§ 23a. Betalingsverzuim winstbelasting (artikel 55 van de ALB)

1. In afwijking van § 23 legt de inspecteur, indien de verschuldigde winstbelasting die op aangifte moet worden voldaan niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig is betaald, in geval van:

- a. een eerste verzuim een boete op van 10% van de verschuldigde belasting met een minimum van AWG 250 en een maximum van AWG 2.500;
- b. een tweede verzuim een boete op van 10% van de verschuldigde belasting met een minimum van AWG 500 en een maximum van AWG 5.000;
- c. een derde of volgend verzuim een boete op van 10% van de verschuldigde belasting met een minimum van AWG 1.000 en een maximum van AWG 10.000.

2. Bij het opleggen van de verzuimboete houdt de inspecteur rekening met het aantal keren dat in de voorafgaande vier belastingjaren een verzuim is geconstateerd.

3. Een ingevolge artikel 55 van de ALB opgelegde verzuimboete wordt naar evenredigheid verlaagd bij vermindering of teruggaaf van belasting.

Toelichting

Paragraaf 23a van het boetebeleid ziet op betalingsverzuimen in het periodieke betalingspatroon. Constatering van een dergelijk betalingsverzuim vindt doorgaans plaats door vergelijking van de betaling met de gedane aangifte. Inhoudelijke toetsing van de op de aangifte vermelde belastingschuld aan de materiële belastingschuld vindt in deze fase in de regel niet plaats. Paragraaf 23a ziet derhalve niet op onjuistheden in het betalingsgedrag die pas bij de hiervoor genoemde inhoudelijke toetsing, bijvoorbeeld bij een boekenonderzoek, aan het licht komen. Deze paragraaf ziet ook niet op de situatie dat belanghebbende vrijwillig verbeterd in de zin van paragraaf 29, derde lid, van het boetebeleid (zie daarvoor paragraaf 24 van het boetebeleid).

Betalingsverzuimen
winstbelasting

Ook voor het betalingsverzuim geldt hetgeen in paragraaf 22a ten aanzien van de voorlopige aangifte is vermeld. Onder aangifte wordt voor de toepassing van deze paragraaf verstaan, de definitieve aangifte. De tijdige indiening van de voorlopige aangifte tezamen met de betaling van de belasting verschuldigd overeenkomstig deze aangifte (artikel 14 a lid 4 Landsverordening winstbelasting) is een voorwaarde voor het verkrijgen van uitstel voor het doen van de definitieve aangifte. Het niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betalen van de verschuldigde belasting overeenkomstig de voorlopige aangifte is derhalve geen verzuim in de zin van deze paragraaf, maar heeft tot gevolg dat de termijn van indiening van de definitieve aangifte niet wordt verlengd. Derhalve kan er wel sprake zijn van een verzuimboete voor het niet tijdig betalen van de verschuldigde belasting op definitieve aangifte.

Voor zover het aan opzet of grove schuld van belanghebbende te wijten is dat de belasting niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaald is, vormt dit een vergrijp (zie daarvoor paragraaf 29 van het boetebeleid).

De inspecteur moet vooraf een keuze maken tussen het opleggen van een verzuimboete of een vergrijpboete (zie paragraaf 5 van het boetebeleid).

Indien sprake is van avas telt het verzuim niet mee voor een eventuele verzuimenreeks en vernietigt de inspecteur de eventueel opgelegde verzuimboete. Indien bij toepassing van de verzuimenreeks tegen de verzuimboete terecht bezwaar wordt gemaakt met een beroep op avas ten aanzien van een eerder beboet verzuim in diezelfde reeks, wordt de verzuimboete verminderd tot de boete passend bij het resterende aantal verzuimen.

Zowel voor tijdvakbelastingen als voor tijdstipbelastingen geldt een verzuimenreeks. De referentieperiodes zijn echter verschillend.

Verzuimen wegens het niet, gedeeltelijk niet of het niet tijdig betalen van belasting behoren niet tot dezelfde verzuimenreeks als verzuimen wegens het niet of niet tijdig doen van aangifte. Voor het opleggen van de in paragraaf 23a van het boetebeleid omschreven verzuimboeten is gekozen voor een systematiek waarbij de verzuimboete wordt gerelateerd aan de hoogte van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting met inachtneming van het wettelijk maximum.

§ 24. Aangiftebelastingen (artikel 55 van de ALB)

In afwijking in zoverre van paragraaf 23 ziet paragraaf 24 op de situatie waarin niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig is betaald omdat er te weinig belasting is aangegeven.

Te weinig
belasting
aangegeven

1. Indien sprake is van het niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig betalen van belasting (premie volksverzekeringen daaronder begrepen) die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, legt de inspecteur een verzuimboete op van 10 procent van de verschuldigde belasting met een maximum van AWG 10.000.
2. In afwijking van het eerste lid van deze paragraaf, kan de inspecteur een verzuimboete opleggen van 5 procent met een maximum van AWG 10.000 indien sprake is van 'vrijwillige verbetering' in de zin van paragraaf 28, derde lid, van dit boetebeleid.
3. Indien het bedrag van de belastingaanslag vermeerderd met het bedrag van de verzuimboete minder dan AWG 25 bedraagt, wordt geen verzuimboete opgelegd.
4. Een ingevolge artikel 55 van de ALB opgelegde verzuimboete wordt naar evenredigheid verlaagd bij vermindering of teruggaaf van belasting.

Toelichting

Paragraaf 24 van het boetebeleid ziet op situaties waarin de inspecteur niet in het kader van het periodieke betalingspatroon maar pas naderhand heeft kunnen constateren dat belanghebbende de belasting niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig heeft afgedragen of voldaan, omdat er te weinig belasting is aangegeven. Onder te weinig aangegeven belasting wordt voor de toepassing van deze paragraaf verstaan niet aangegeven of te laag aangegeven belasting, dan wel niet betaalde belasting als gevolg van het feit dat belanghebbende ten onrechte niet heeft verzocht om een uitnodiging tot het doen van aangifte.

Paragraaf 24 ziet bijvoorbeeld op gevallen waarin belanghebbende vrijwillig verbetert in de zin van paragraaf 28, derde lid, van het boetebeleid (zie het tweede lid van paragraaf 24), dan wel de inspecteur in het kader van een onderzoek constateert dat de betaling ten onrechte niet heeft plaatsgevonden ofwel te laag was terwijl geen sprake is van opzet of grove schuld bij belanghebbende (zie het eerste lid van paragraaf 24). In deze gevallen legt de inspecteur een verzuimboete op.

Niet tijdig
inleveren
formulieren

Gelet op de aard van de in paragraaf 24 van het boetebeleid bedoelde verzuimen waarvan de inspecteur in het kader van het normale betalingspatroon niet zonder meer op de hoogte kan raken, wordt in tegenstelling tot de in paragraaf 23 van het boetebeleid bedoelde verzuimen, geen verzuimenreeks gehanteerd.
Voor het opleggen van de in paragraaf 24 van het boetebeleid omschreven verzuimboeten is gekozen voor een systematiek waarbij binnen het wettelijk kader de verzuimboete wordt gerelateerd aan de hoogte van de niet, gedeeltelijk niet of niet tijdig betaalde belasting.

§ 25. Aangiftebelastingen (artikel 56 van de ALB)

De op grond van deze paragraaf op te leggen verzuimboeten hebben betrekking op het niet of niet tijdig inleveren van de verzamelloonstaat en het niet of niet tijdig op verzoek van de werknemer verstrekken van een loonopgaaf.

1. Bij het opleggen van een verzuimboete wegens het niet tijdig voldoen aan de verplichtingen van artikel 49, tweede en derde lid van de ALB of artikel 19, tweede lid van de Landsverordening loonbelasting, kan een verzuimboete worden opgelegd van maximaal AWG 1000 indien aan deze verplichtingen te laat, maar voor de dagtekening van de aanslag wordt voldaan.
2. Bij het opleggen van een verzuimboete wegens het niet voldoen aan de verplichtingen van artikel 49, tweede en derde lid van de ALB of artikel 19, tweede lid van de Landsverordening loonbelasting, kan een verzuimboete worden opgelegd van maximaal AWG 10.000. Indien na het opleggen van de boete alsnog aan de verplichtingen wordt voldaan, wordt de boete in overeenstemming met het derde lid verminderd, mits tijdig een bezwaarschrift is ingediend.
3. De verzuimboete is afhankelijk van het aantal derden met betrekking waar tot niet of niet tijdig aan de verplichtingen is voldaan.

Aantal derden	niet tijdig voldaan	niet voldaan
1 t/m 10	AWG 400	AWG 1000
11 t/m 50	AWG 600	AWG 2000
51 t/m 100	AWG 800	AWG 5000
101 en meer	AWG 1000	AWG 10000

Toelichting

Paragraaf 25 van het boetebeleid ziet op de situatie waarin aan een inhoudingsplichtige op grond van artikel 56 van de ALB een verzuimboete wordt opgelegd omdat de inhoudingsplichtige niet of niet tijdig voldaan heeft aan de verplichtingen zoals deze zijn omschreven in het tweede en derde lid van artikel 49 van de ALB of de verplichting die is vastgelegd in het tweede lid van artikel 19 van de Landsverordening loonbelasting. Deze bepalingen leggen de inhoudingsplichtige de verplichting op om in de maand januari van elk jaar aan de inspecteur een opgave te verstrekken van de derden die, al dan niet in dienstbetrekking, werkzaamheden of diensten voor de inhoudingsplichtige hebben verricht en om op verzoek van de werknemer een loonopgaaf te verstrekken.

Gelet op de aard van de in paragraaf 25 van het boetebeleid bedoelde verzuimen, wordt in tegenstelling tot de in paragraaf 23 van het boetebeleid bedoelde verzuimen en gelijk aan de in paragraaf 24 bedoelde verzuimen, geen verzuimenreeks gehanteerd.

Voor het opleggen van de in paragraaf 25 van het boetebeleid omschreven verzuimboeten is gekozen voor een systematiek waarbij binnen het wettelijk kader, de verzuimboete wordt gerelateerd aan het aantal derden die al dan niet in dienstbetrekking werkzaamheden hebben verricht en waarvoor niet dan wel niet tijdig aan de verplichtingen genoemd in artikel 49, tweede en derde lid van de ALB of de verplichting genoemd in het tweede lid van artikel 19 van de Landsverordening loonbelasting, is voldaan.

Indien niet aan de voornoemde verplichtingen wordt voldaan zal de Inspecteur in eerste instantie een maximale boete opleggen. Immers, zonder de in voornoemde bepalingen vermelde documenten is de inspecteur niet in staat om het aantal derden waarvoor niet aan de verplichtingen wordt voldaan, te bepalen. Indien na het opleggen van de boete alsnog, binnen de bezwaartermijn, aan de verplichtingen wordt voldaan, zal de Inspecteur de boete vast stellen in overeenstemming met het derde lid van paragraaf 25. De boete wordt dan afhankelijk van het aantal derden vastgesteld op AWG 1.000, AWG 2.000, AWG 5.000 of AWG 10.000.

Hoofdstuk IV Vergrijpboeten

§ 26. Algemeen

1. Vergrijpboeten kunnen alleen worden opgelegd indien sprake is van grove schuld of opzet. Onder opzet wordt mede verstaan voorwaardelijk opzet. Grove schuld is een in laakbaarheid aan opzet grenzende mate van verwijtbaarheid en omvat mede grove onachtzaamheid.
2. In geval van grove schuld legt de inspecteur een vergrijpboete op van 25 procent.
3. In geval van opzet legt de inspecteur een vergrijpboete op van 50 procent.
4. Indien bij het opleggen van een vergrijpboete slechts een gedeelte van de verschuldigde belasting door opzet of grove schuld van belanghebbende te weinig is of zou zijn geheven dan wel betaald, berekent de inspecteur de boete over dat - naar evenredigheid bepaalde - gedeelte.
5. Het in het vierde lid neergelegde beginsel vindt overeenkomstige toepassing indien meer dan een boetepcentage moet worden toegepast.

Opzet, grove
schuld

Toelichting

Paragraaf 26 van het boetebeleid geeft aan welke percentages worden gehanteerd bij het opleggen van vergrijpboeten.

Bij minder dan grove schuld of minder dan grove nalatigheid wordt geen vergrijpboete opgelegd. Voorts wordt geen vergrijpboete opgelegd als het door belanghebbende ingenomen standpunt in die mate juridisch pleitbaar of verdedigbaar is, gelet op de stand van de jurisprudentie en de doctrine, dat belanghebbende redelijkerwijs kan menen juist te handelen. Onder het begrip grove schuld wordt verstaan een in laakbaarheid aan opzet grenzende onachtzaamheid. Daarbij kan gedacht worden aan laakbare slordigheid of ernstige nalatigheid. Bij grove schuld had belanghebbende redelijkerwijs moeten of kunnen begrijpen dat zijn gedrag tot gevolg kon hebben dat te weinig belasting zou worden geheven of betaald. Opzet is het willens en wetens handelen of nalaten, leidend tot het niet of niet binnen de daarvoor gestelde termijn heffen of betalen van belasting. Onder opzet valt ook voorwaardelijk opzet. Onder voorwaardelijk opzet wordt verstaan het willens en wetens aanvaarden van de reële kans dat een handelen of nalaten tot gevolg heeft dat te weinig belasting geheven is of kan worden dan wel niet of niet tijdig betaald is.

Bij de berekening van de vergrijpboete moet de inspecteur de mate van verwijtbaarheid per correctie vaststellen. Daarnaast bevat deze paragraaf het voorschrift bij de berekening van de vergrijpboete de evenredigheidsmethode toe te passen.

§ 27. Aanslagbelastingen (artikel 57 van de ALB)

1. Gelijktijdig met de aanslag legt de inspecteur een vergrijpboete op indien een aangifte voor een belasting die bij wege van aanslag wordt geheven, met opzet niet, dan wel onjuist of onvolledig is gedaan.
2. Indien een onjuiste of onvolledige aangifte is gedaan, wordt de vergrijpboete gebaseerd op het belastingbedrag dat is toe te rekenen aan de correcties terzake van een of meer tekortkomingen in de aangifte waaraan de kwalificatie 'opzet' kan worden verbonden.
3. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, bedraagt de grondslag voor de vergrijpboete het bedrag waarop de aanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen. Indien verliezen in aanmerking zijn of worden genomen en als gevolg daarvan geen aanslag kan worden vastgesteld, kan de inspecteur de vergrijpboete opleggen bij afzonderlijke beschikking.
4. De vergrijpboete wordt berekend over het bedrag van de aanslag. Onder het bedrag van de aanslag wordt voor de toepassing van deze paragraaf verstaan het bedrag van de aanslag na verrekening van voorheffingen en opgelegde voorlopige aanslagen.

Vergrijpboete
aanslag-
belastingen

Toelichting

De vergrijpboete als bedoeld in paragraaf 27 van het boetebeleid kan slechts worden opgelegd indien sprake is van opzet.

Tijdens de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel is nadrukkelijk aangegeven dat de vergrijpboete bij aanslag bedoeld is voor gevallen van opzet, fraude of zwendel. Het gaat daarbij om ernstige gevallen als omschreven in onder meer de in de memorie van toelichting op het ontwerp ALB. De coördinatie van de oplegging van vergrijpboeten bij aanslag vindt plaats door de inspecteur.

Op grond van artikel 57 van de ALB wordt geen vergrijpboete opgelegd aan de belastingplichtige die alsnog een juiste en volledige aangifte doet, dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

Het opleggen van een vergrijpboete wegens het met opzet niet tijdig doen van aangifte bij de aanslagbelastingen is niet mogelijk.

Als een onjuiste of onvolledige aangifte is gedaan, wordt de vergrijpboete berekend over het belastingbedrag dat betrekking heeft op de correcties waaraan de kwalificatie 'opzet' kan worden verbonden. Als sprake is van het niet doen van aangifte wordt de vergrijpboete berekend over de belasting van de gehele (geschatte) aanslag. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt bij het vaststellen van de aanslag rekening gehouden met de beschikbare gegevens, zoals het loon en de daarop ingehouden loonbelasting alsmede met alle tot het moment van het opleggen van de aanslag opgelegde voorlopige aanslagen.

Verliesverrekening heeft geen invloed op de op te leggen vergrijpboete. Als geen belasting verschuldigd is en ook geen aanslag kan worden vastgesteld (bijvoorbeeld door verliesverrekening) wordt de vergrijpboete door middel van een afzonderlijke boetebeschikking opgelegd.

De vergrijpboete kan in dat geval uiterlijk worden opgelegd tot het moment dat de termijn voor het vaststellen van de aanslag, die zonder verliesverrekening zou zijn vastgesteld, zou verlopen.

§ 28. Aanslagbelastingen (artikel 58 en 60, derde lid, van de ALB)

Vergrijpboete
bij navorderingsaanslag

1. Met betrekking tot belastingen die bij wege van aanslag worden geheven, legt de inspecteur gelijktijdig met het vaststellen van de navorderingsaanslag, een vergrijpboete op, indien het aan opzet of grove schuld van belanghebbende is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven.

2. Worden de feiten en omstandigheden op grond waarvan wordt nagevorderd eerst bekend op of na het tijdstip dat is gelegen zes maanden voor het verstrijken van de navorderingstermijn, dan kan de inspecteur binnen zes maanden na de vaststelling van de navorderingsaanslag nog een vergrijpboete opleggen. In dat geval deelt de inspecteur de belanghebbende gelijktijdig met de vaststelling van de navorderingsaanslag mee dat nog onderzoek plaatsvindt of het opleggen van een vergrijpboete gerechtvaardigd is.

3. Indien geen navorderingsaanslag kan worden opgelegd in verband met de verrekening van verliezen, kan niettemin bij afzonderlijke beschikking een vergrijpboete worden opgelegd. De grondslag voor de vergrijpboete is in dat geval het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen. In het geval wel een navorderingsaanslag kan worden opgelegd waarbij verliezen in aanmerking zijn of worden genomen, is de grondslag van de vergrijpboete het bedrag waarop de navorderingsaanslag zou zijn berekend zonder rekening te houden met die verliezen.

Toelichting

De vergrijpboete als bedoeld in paragraaf 28 van het boetebeleid kan worden opgelegd indien sprake is van opzet of grove schuld.

Indien het aan opzet of grove schuld van belanghebbende is te wijten dat de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld of anderszins te weinig belasting is geheven, wordt de vergrijpboete berekend over het belastingbedrag dat betrekking heeft op de correcties waaraan de kwalificaties 'opzet' of 'grote schuld' kunnen worden verbonden.

Op grond van artikel 65 van de ALB wordt geen vergrijpboete opgelegd aan de belastingplichtige die alsnog een juiste en volledige aangifte doet, dan wel juiste en volledige inlichtingen, gegevens of aanwijzingen verstrekt vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur met de onjuistheid of onvolledigheid bekend is of bekend zal worden.

Verliesverrekening heeft geen invloed op de op te leggen vergrijpboete. Als geen belasting verschuldigd is en ook geen aanslag wordt vastgesteld (bijvoorbeeld door verliesverrekening) wordt de vergrijpboete door middel van een afzonderlijke boetebeschikking opgelegd. De vergrijpboete kan in dat geval uiterlijk worden opgelegd tot het moment dat de termijn voor het vaststellen van de navorderingsaanslag, die zonder verliesverrekening zou zijn vastgesteld, zou verlopen.

§ 29. Aangiftebelastingen (artikel 59 van de ALB)

1. Met betrekking tot belastingen die op aangifte moeten worden voldaan of afgedragen, legt de inspecteur een vergrijpboete op indien het aan opzet of grove schuld van de belanghebbende is te wijten dat de belasting niet, gedeeltelijk niet, dan wel niet tijdig is betaald.

2. Bij niet of gedeeltelijk niet betalen van belasting legt de inspecteur de vergrijpboete op, gelijktijdig met de vaststelling van de naheffingsaanslag. Indien wegens niet tijdige betaling van belasting geen naheffingsaanslag wordt opgelegd of in het geval bedoeld in artikel 60, derde lid, van de ALB wordt de vergrijpboete opgelegd bij een afzonderlijke beschikking. De bevoegdheid om deze vergrijpboete op te leggen vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan.

Ook voor deze vergrijpboeten geldt in voorkomende gevallen een verlenging van de termijn voor het opleggen van de boete met ten hoogste zes maanden na de vaststelling van de naheffingsaanslag. Hetgeen hierover in paragraaf 28 van dit boetebeleid is opgemerkt, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, niet of gedeeltelijk niet is betaald maar belanghebbende, vóórdat hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat de inspecteur bekend is of zal worden met dat feit, schriftelijk uitdrukkelijk kenbaar maakt aan de inspecteur dat en tot welk bedrag niet of gedeeltelijk niet is betaald, legt de inspecteur geen vergrijpboete op ('vrijwillige verbetering') als bedoeld in artikel 65 van de ALB.

Toelichting

Bij de aangiftebelastingen staat de betaling voorop. De verschuldigde belasting bij aangiftebelastingen wordt voldaan of afgedragen op aangifte. De aangifte is het geleideformulier dat aangeeft waarop de betaling betrekking heeft. Het niet doen van aangifte bij aangiftebelastingen is dan ook alleen beboetbaar als verzuim. Het niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig betalen is beboetbaar met een verzuim- of een vergrijpboete.

Het als gevolg van het opzettelijk dan wel grofschuldig niet, gedeeltelijk niet dan wel niet tijdig betalen van belasting die op aangifte moet worden voldaan of afgedragen, kan door de inspecteur worden beboet met een vergrijpboete.

Van uitdrukkelijk kenbaar maken in de zin van het derde lid van paragraaf 29 van het boetebeleid is sprake indien belanghebbende een afzonderlijke schriftelijke opgave verstrekt die de inspecteur in staat stelt om zonder nader onderzoek een juiste naheffingsaanslag op te leggen.

Het enkel vermelden van een balansschuld (al dan niet met toelichting) in de jaarstukken kan derhalve niet worden aangemerkt als uitdrukkelijk kenbaar maken in de zin van paragraaf 29 van het boetebeleid.

Hoofdstuk V**Bijzondere omstandigheden****§ 30. Algemeen**

Er kunnen omstandigheden zijn die aanleiding geven de met toepassing van de hoofdstukken III en IV bepaalde hoogte van de boete te verhogen of te matigen, dan wel de reeds opgelegde boete te verminderen.

Toelichting

De in dit hoofdstuk bedoelde bijzondere omstandigheden vormen het sluitstuk van de toepassing van de beginselen van de behoorlijke straftoemeting op bestuurlijke boeten. Zie in dat kader ook paragraaf 10 van het boetebeleid, waarin is aangegeven dat het opleggen van een bestuurlijke boete een vorm van straftoemeting is. Bij de meeste verzuimboeten zal, vanwege de wijze van oplegging, individueel getinte straftoemeting eerst in bezwaar aan de orde kunnen komen. De mogelijke verminderingen van de boete als gevolg van overschrijding van de redelijke termijn of als gevolg van overlijden vloeien direct voort uit de karakterisering van de bestuurlijke boete als een daad van strafvervolgning in de zin van artikel 6 van het EVRM en zijn daarom behandeld in de paragrafen 11 en 18 van het boetebeleid. Hoewel ook het gebruikmaken van een verzuimenreeks bij verzuimboeten en het verhogen van een aantal verzuimboeten in hoofdstuk V als een vorm van individuele straftoemeting aan te merken zijn, is om praktische redenen besloten de uitwerking daarvan in de desbetreffende paragrafen te handhaven. In de volgende paragrafen zijn factoren gerubriceerd die ertoe kunnen leiden dat de hoogte van de met inachtneming van de voorgaande hoofdstukken

bepaalde boete wordt vastgesteld met inachtneming van de persoon van belanghebbende als dader en de omstandigheden waaronder het beboetbare feit heeft plaatsgevonden. In hoofdstuk V is de overgang aan de orde tussen standaardboeten en de boete toegespitst op de individuele omstandigheden.

De stelplicht en bewijslast van strafverhogende factoren rusten op de inspecteur; de stelplicht en bewijslast van strafverminderende factoren op belanghebbende. De inspecteur hoeft niet ambtshalve te onderzoeken of van strafverminderende factoren sprake is. Indien de inspecteur op de hoogte is van bijzondere omstandigheden, zal hij bij het opleggen van de boete daarmee rekening houden. De inspecteur is bij de vaststelling van de hoogte van de boete met inachtneming van hoofdstuk V niet gebonden aan vaste bedragen of percentages. De op de voet van de voorgaande hoofdstukken bepaalde hoogte van de boete kan zowel met een bepaald bedrag als met een bepaald percentage verhoogd of verlaagd worden. De boete kan echter nooit meer bedragen dan het wettelijk maximum.

§ 31. *Strafverzwarende omstandigheden*

Strafverzwaren-
de omstandig-
heden

1. In daarvoor in aanmerking komende gevallen moet rekening worden gehouden met het aantal malen dat vergrijpen in een bepaalde periode hebben plaatsgevonden (recidive). Van recidive is sprake indien aan belanghebbende voor hetzelfde belastingmiddel reeds eerder een vergrijpboete of een straf is opgelegd. In geval van recidive wordt de vergrijpboete bij grove schuld verhoogd tot maximaal 50 procent en de vergrijpboete bij opzet tot maximaal 100 procent. Met een straf wordt gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering volgens artikel 75, eerste lid, van de ALB of op grond van artikel 76 van het Wetboek van strafrecht van Aruba. Verhoging van de boete wegens recidive vindt uitsluitend plaats indien in de periode van vijf jaren voorafgaand aan de door de inspecteur opgelegde vergrijpboete reeds eerder een vergrijpboete is opgelegd, een transactie is voldaan, dan wel strafoplegging heeft plaatsgevonden.

2. Vervalt de eerdere vergrijpboete naderhand wegens het ontbreken van opzet dan wel grove schuld, dan wordt de toegepaste verhoging van de vergrijpboete op de voet van het eerste lid ambtshalve gecorrigeerd.

3. De ernst van de te beboeten gedraging kan aanleiding geven de op de voet van paragraaf 26, tweede en derde lid, van dit boetebeleid, op te leggen boete te verhogen tot maximaal 100 procent. Hiertoe is in elk geval aanleiding indien sprake is van listigheid, valsheid of samenspanning. Indien het gevolg van het te beboeten gedrag is dat de belasting die te weinig is of zou zijn geheven dan wel betaald omvangrijk of verhoudingsgewijs omvangrijk is, verhoogt de inspecteur de vergrijpboete eveneens tot maximaal 100 procent.

4. Buiten de voorgaande leden kan er aanleiding zijn een vergrijpboete te verhogen, dan wel een vermindering van een vergrijpboete te beperken of na te laten op grond van de persoonlijke omstandigheden van belanghebbende of de wijze waarop, dan wel de omstandigheden waaronder, het feit heeft plaatsgevonden.

Toelichting

Het verhogen van de met inachtneming van hoofdstuk V bepaalde vergrijpboete zal alleen in bijzondere gevallen aan de orde komen. Het verhogen van een verzuimboete boven het maximum dat uit hoofdstuk III van dit boetebeleid voortvloeit is niet mogelijk. Bij het in aanmerking nemen van individuele omstandigheden vindt echter doorgaans een afweging plaats tussen zowel strafverminderende, in de paragrafen 32 en 33 behandelde, omstandigheden, als strafverhogende feiten en omstandigheden. Daarbij valt te bedenken dat persoonlijke omstandigheden niet uitsluitend in neerwaartse zin van invloed hoeven te zijn op de boete. Het bij het vaststellen van de hoogte van een boete in aanmerking nemen van strafverhogende factoren is dan de tegenhanger van de uitsluitend als vermindering te beoordelen omstandigheden in de volgende paragrafen. Het resultaat van de afweging zal moeten leiden tot een boete die passend is te achten bij de geconstateerde beboetwaardige gedraging.

§ 32. *Wanverhouding /Verzachtende omstandigheden*

Wanverhouding,
verzachtende
omstandig-
heden

Tot de omstandigheden welke aanleiding kunnen geven de op te leggen of opgelegde boete te matigen behoren een wanverhouding tussen de ernst van het feit en de op grond van de hoofdstukken III en IV op te leggen of opgelegde boete en omstandigheden die hebben geleid tot het beboetbare feit, maar buiten de directe invloedssfeer van de belanghebbende liggen.

Toelichting

Bij wanverhouding gaat het om het antwoord op de vraag hoe ernstig de normschending in het concrete geval moet worden opgevat. De afweging moet leiden tot een straf die in evenredigheid staat tot de ernst van het feit (proportionaliteit). Indien de inspecteur zelf tot de gevolgtrekking komt dat van een wanverhouding sprake is, vermindert hij de boete op eigen initiatief. Bij verzachtende omstandigheden ligt de nadruk op buiten de (directe) invloedssfeer van belanghebbende liggende gebeurtenissen. Voor de beoordeling of die omstandigheden tot matiging van de boete aanleiding kunnen geven, kan het van belang zijn of, dan wel in hoeverre, belanghebbende maatregelen heeft getroffen of had kunnen treffen om het verzuim of vergrijp te voorkomen.

§ 33. Financiële omstandigheden

Zowel bij de beoordeling van de mate van verwijtbaarheid als voor de mate waarin de boete de belanghebbende treft, kunnen de financiële omstandigheden van belanghebbende een rol spelen. Een beroep op financiële omstandigheden kan slechts in bijzondere gevallen tot matiging dan wel vermindering van de boete leiden.

Financiële omstandigheden

Toelichting

In deze paragraaf worden twee verminderinggronden genoemd met als verbindende factor financiële omstandigheden. Ten eerste de mate van verwijtbaarheid, waarmee is bedoeld de mate waarin, vanuit een oogpunt van straftoemeting, het verzuim of het vergrijp ten tijde van het plegen belanghebbende valt aan te rekenen en ten tweede de mate waarin de straf de persoon van de dader treft.

Paragraaf 33 kan beschouwd worden als een verbijzondering van de voorgaande paragraaf. Zoals uit de bewoordingen blijkt, dient de inspecteur bij het hanteren van deze paragraaf terughoudend te zijn. Geen vermindering wegens financiële omstandigheden zal worden verleend, indien belanghebbende deze aan zichzelf te wijten had. Voorts kan het (zakelijke) karakter van de belasting een rol spelen. Zo zal er niet snel reden zijn de boete te verminderen bij niet of niet tijdig afdragen van loonbelasting.

Hoofdstuk VI**Overgangs- en inwerkingtredingsbepaling****§ 34. Overgangsrecht 2004**

1. Het bepaalde in dit boetebeleid is van toepassing met betrekking tot aangiften en betalingen die betrekking hebben op tijdvakken en tijdstippen die aanvangen onderscheidenlijk liggen op of na 1 maart 2004. Artikel 1, tweede lid van het Wetboek van Strafrecht van Aruba is echter onverkort van toepassing. 2. In afwijking van het eerste lid hebben met ingang van 1 maart 2004 onmiddellijke werking:

Overgangsrecht 2004

• de paragrafen 11 tot en met 19 van dit boetebeleid;

• de in paragraaf 24, tweede lid, van dit boetebeleid genoemde strafmaat van 5 procent met een maximum van AWG 10.000 indien wegens grove schuld of opzet niet of niet tijdig betalingen van aangiftebelastingen zijn gedaan over tijdvakken en tijdstippen die eindigen voor 1 maart 2004, terwijl na 1 maart 2004 vrijwillige verbetering heeft plaatsgevonden.

3. Voor het bepalen van het aantal verzuimen als bedoeld in de paragrafen 21 en 23 van dit boetebeleid, worden mede in aanmerking genomen, de verzuimen die zijn begaan onder het oude recht.

Toelichting

In de toelichting op het ontwerp Invoeringsverordening ALB is aangegeven dat onmiddellijke inwerkingtreding niet in alle opzichten gewenst is. Dit geldt met name voor bepalingen die voor de belanghebbende een verzwarende inhoud, zoals bijvoorbeeld de mogelijkheid om een boete bij definitieve aanslag op te leggen. Bepalingen die ten gunste van belanghebbende werken zoals de onschuldpresumptie, het recht van hoor en wederhoor, het recht op bijstand van een tolk en het zwijgrecht, treden wel direct in werking. Dit is uitdrukkelijk gesteld in de memorie van toelichting. De artikelen 60, 61, 63 tot en met artikel 67 van de ALB hebben derhalve rechtstreekse werking.

Door de verwijzing naar artikel 1, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba wordt benadrukt dat bij het veranderen van wetgeving na het tijdstip waarop een feit is begaan, voor wat betreft het opleggen van een boete altijd de voor een belastingplichtige meest gunstige

boete wordt toegepast.

Voor het in artikel 69 van de ALB opgenomen una-via-stelsel geldt dat het recht van strafvervolgning vervalt indien vergrijpboeten zijn vastgesteld op grond van de artikelen 57 of 58 van de ALB. Voor het una-via-stelsel zijn derhalve niet van belang de verhogingen die volgens het oude recht zijn vastgesteld.

§ 35. Overgangsrecht 2016

**Overgangsrecht
2016**

De paragrafen 22a en 23a zijn van toepassing op de boekjaren 2014 en volgende. De gewijzigde §25 is van toepassing met ingang van 1 januari 2016.

§ 36. Ingetrokken besluit

**Ingetrokken
besluit**

Het boetebeleid Belastingdienst Aruba 2004, zoals dat laatstelijk is vastgesteld op 20 december 2007, wordt ingetrokken met ingang van de inwerkingtreding van dit besluit.

§ 37. Inwerkingtreding

**Inwerking
treding**

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2016.

Slotbepaling

Citeertitel

Dit boetebeleid kan worden aangehaald als: Boetebeleid Belastingdienst Aruba (afgekort: BBA).

De Directeur der Belastingen

Landsverordening beroep in belastingzaken

AB 2001/GT 12

Hoofdstuk 1

Beroep¹

§1. Inleidende bepalingen

Art. 1. 1. Voor zover in enige landsverordening beroep bij de Raad van beroep voor belastingzaken is opgesteld, treedt het Gerecht in eerste aanleg van Aruba voor de Raad van Beroep voor belastingzaken in de plaats en doet het uitspraak op dat beroep.

Gerecht in eerste aanleg

2. Op het instellen en behandelen van het beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Art. 2. 1. Zaken die bij het Gerecht in eerste aanleg aanhangig worden gemaakt, worden in behandeling genomen door een enkelvoudige kamer.

Enkelvoudige kamer

2. De enkelvoudige kamer kan een zaak naar een meervoudige kamer verwijzen.

3. Verwijzing kan geschieden in elke stand van het geding. Een verwezen zaak wordt voortgezet in de stand waarin zij zich bevindt.

Art. 3. 1. De voorschriften omtrent de behandeling van het beroep zijn op de behandeling door zowel een enkelvoudige kamer als door een meervoudige kamer van toepassing.

Behandeling beroep

2. Degene die zitting heeft in een enkelvoudige kamer heeft tevens de bevoegdheden en de verplichtingen die de voorzitter van de meervoudige kamer heeft.

Art. 4. (Vervallen)

§2. Het instellen en de behandeling van het beroep

Art. 5. 1. Het beroep bij het Gerecht in eerste aanleg wordt ingesteld door persoonlijke indiening dan wel toezending van een beroepschrift aan de griffier.

Indiening en inhoud beroepschrift

2. Het beroepschrift moet met redenen zijn omkleed en voor zover niet wordt beweerd dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd of geen belasting verschuldigd is, zodanig zijn ingekleed, dat daaruit een gevolgtrekking kan worden gemaakt ten aanzien van het bedrag dat volgens de belanghebbende verschuldigd is.

3. Een beroepschrift kan meerdere uitspraken betreffen.

4. Indien in beroep wordt gekomen van een of meerdere beschikkingen, wordt bij het beroepschrift afschrift van de desbetreffende beschikkingen overgelegd.

5. De in de wettelijke regelingen waarin beroep bij het Gerecht in eerste aanleg is toegelaten, voor het instellen van dat beroep bepaalde termijnen zijn niet verbindend, indien ten genoegen van het Gerecht in eerste aanleg wordt aangetoond, dat de inachtneming daarvan door bijzondere omstandigheden is verhinderd.

Art. 6. 1. Elk bij het Gerecht in eerste aanleg ingekomen beroepschrift wordt zo spoedig mogelijk na ontvangst, door de griffier gezonden aan de Inspecteur tegen wiens beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling in beroep wordt gekomen.

Doorzending beroepschrift aan Inspecteur

2. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder Inspecteur: zowel de inspecteur der belastingen als ook de inspecteur der invoerrechten en accijnzen.

Art. 7. 1. Indien de belanghebbende niet heeft voldaan aan het bepaalde in het tweede en vierde lid van artikel 5, stelt de griffier de belanghebbende in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift met het ontbrekende aan te vullen.

Herstel vormverzuimen, verweerschrift

2. (Vervallen)

3. De Inspecteur zendt het beroepschrift binnen twee maanden na ontvangst aan het Gerecht in eerste aanleg terug. De Inspecteur kan daarbij een verweerschrift overleggen. De in dit lid genoemde termijn van terugzending kan door de voorzitter worden verlengd.

4. Binnen een week nadat het verweerschrift bij het Gerecht in eerste aanleg is ingekomen, zendt de griffier een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan aan de belanghebbende, waarbij hij deze opmerkzaam maakt op de hem ingevolge het derde en vierde lid van artikel 8 toekomende bevoegdheden.

1. Zaken die op 31 december 2014 in Aruba aanhangig waren bij de Raad van Beroep voor belastingzaken gaan van rechtswege over naar het Gerecht in eerste aanleg van Aruba (zie AB 2014/75).

Aruba – Beroep in belastingzaken

Landsverordening beroep in belastingzaken

Onmiddellijke uitspraak

Art. 7a. Totdat partijen zijn uitgenodigd voor de behandeling van de zaak, kan het Gerecht in eerste aanleg onmiddellijk uitspraak doen indien:

- a. het Gerecht in eerste aanleg kennelijk onbevoegd is,
- b. het beroep kennelijk niet-ontvankelijk is,
- c. het beroep kennelijk ongegrond is, of
- d. het beroep kennelijk gegrond is.

Verzet onmiddellijke uitspraak

Art. 7b. 1. Tegen de in artikel 7a bedoelde uitspraak kunnen partijen schriftelijk verzet doen bij het Gerecht in eerste aanleg. Artikel 5 is van overeenkomstige toepassing.

2. De termijn voor het indienen van een verzetschrift bedraagt twee maanden. De termijn vangt aan nadat de uitspraak aan de partijen is toegezonden.

3. Alvorens een uitspraak te doen op het verzet, kan het Gerecht in eerste aanleg de partij die het verzet deed in de gelegenheid stellen te worden gehoord. Is het Gerecht in eerste aanleg van oordeel dat het verzet ongegrond is, dan gaat het niet tot ongegrondverklaring over dan na de indiener van het verzetschrift die daarom heeft gevraagd in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord.

4. Indien de uitspraak waartegen verzet is gedaan, gedaan is door een meervoudige kamer, wordt uitspraak op het verzet gedaan door een meervoudige kamer. Van de kamer die uitspraak doet op het verzet, maakt geen deel uit degene die zitting heeft gehad in de kamer die de uitspraak heeft gedaan waartegen verzet is gedaan.

5. Is het Gerecht in eerste aanleg van oordeel dat het verzet gegrond is, dan vervalt de in artikel 7a bedoelde uitspraak en wordt de zaak alsnog in behandeling genomen.

Geen schorsen- de werking

Art. 7c. Het instellen van beroep of het doen van verzet schorst niet de werking van de beschikking, aanslag, beslissing, uitspraak of vaststelling waartegen beroep is ingesteld of uitspraak waartegen verzet is gedaan, tenzij bij landsverordening anders is bepaald.

Vaststellen tijdstip behandeling zaak, toelichting

Art. 8. 1. Zodra de termijn voor het indienen van een verweerschrift is verstreken of, indien binnen bekwame termijn een verweerschrift is ingediend, zodra een afschrift daarvan volgens artikel 7 is verzonden en belanghebbende geen gebruik heeft gemaakt van de hem volgens het vierde lid van dit artikel toekomende bevoegdheid, draagt de voorzitter zorg, dat de behandeling van de bij het beroepschrift aanhangig gemaakte zaak verder voortgang vindt en stelt, behoudens in geval van toepassing van artikel 8b, zo spoedig mogelijk dag en uur vast voor haar verdere behandeling door het Gerecht in eerste aanleg.

2. De griffier roept de Inspecteur op om bij de behandeling van de zaak tegenwoordig te zijn. De Inspecteur kan zich doen vertegenwoordigen door een door hem aan te wijzen ambtenaar.

3. Indien het verlangen daartoe tijdig is te kennen gegeven of het Gerecht in eerste aanleg zulks nodig acht, wordt de belanghebbende ter mondelinge toelichting van zijn beroepschrift door de griffier tijdig opgeroepen.

4. Indien het beroepschrift door de belanghebbende niet mondeling wordt toegelicht, kan deze na ontvangst van het in artikel 7, vierde lid bedoeld afschrift binnen een door de voorzitter van het Gerecht in eerste aanleg te bepalen termijn bij de griffier een schriftelijke toelichting indienen. Deze zendt een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan onverwijld aan de Inspecteur.

Zitting

Art. 8a. 1. De zitting vindt plaats met gesloten deuren.

2. De zitting is evenwel openbaar, voor zover het beroep is gericht tegen een uitspraak waarbij een boete geheel of gedeeltelijk is gehandhaafd dan wel tegen een beschikking waarbij een boete is opgelegd.

3. Het Gerecht in eerste aanleg kan bepalen dat de zitting, bedoeld in het tweede lid, geheel of gedeeltelijk zal plaatshebben met gesloten deuren:

- a. in het belang van de openbare orde of de goede zeden,
- b. in het belang van de veiligheid van het Land,
- c. indien de belangen van minderjarigen of de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van partijen dit eisen, of
- d. indien openbaarheid het belang van een goede rechtspleging zou schaden.

Van de toepassing hiervan wordt in de uitspraak melding gemaakt.

Zonder mondelinge behandeling

Art. 8b. Het Gerecht in eerste aanleg kan met schriftelijke toestemming van de belanghebbende en de Inspecteur zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.

Art. 9. 1. De belanghebbende kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Het Gerecht in eerste aanleg kan de vertegenwoordiging door een bepaalde gemachtigde weigeren.

**Gemachtigde,
deskundige**

2. De voorzitter heeft het recht te vorderen dat de belanghebbende zijn gemachtigde vergezelt. 3. Zowel de belanghebbende en zijn gemachtigde als de Inspecteur of de door hem aangewezen ambtenaar kan zich met toestemming van de voorzitter, door een of meer deskundigen doen bijstaan.

4. De behandeling van de zaak wordt, zo nodig, door de voorzitter geschorst of verdaagd.

Art. 10. Het Gerecht in eerste aanleg is bevoegd om, alvorens uitspraak te doen:

**Nadere
inwinning van
informatie**

a. partijen nader tezamen op te roepen tot het verstrekken van inlichtingen; b. bij de belanghebbende schriftelijke inlichtingen in te winnen; van de gevoerde briefwisseling wordt alsdan afschrift toegezonden of inzage verstrekt aan de Inspecteur die bovendien in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een door de voorzitter te bepalen termijn schriftelijk van zijn gevoelen te doen blijken. Indien de Inspecteur van de hem geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt zijn schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de belanghebbende.

Art. 10a. 1. Het Gerecht in eerste aanleg kan getuigen oproepen.

Getuigen

2. De Inspecteur en de belanghebbende kunnen elk getuigen meebrengen, mits daarvan uiterlijk een week voor de dag van de zitting aan het Gerecht in eerste aanleg mededeling is gedaan, met vermelding van namen en woonplaatsen. Op deze bevoegdheid wordt de Inspecteur onderscheidenlijk de belanghebbende gewezen in de oproeping, bedoeld in artikel 8, tweede onderscheidenlijk derde lid.

3. Het Gerecht in eerste aanleg kan afzien van het horen van door de Inspecteur of de belanghebbende meegebrachte getuigen, indien het van oordeel is dat dit redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

Art. 11. 1. Het Gerecht in eerste aanleg kan deskundigen en tolken raadplegen of hun de inzage van boeken of andere bescheiden opdragen.

**Deskundigen,
tolken**

2. De aanwijzing van deskundigen en tolken geschiedt in het algemeen dan wel voor een bepaald geval.

3. Alvorens zijn taak te aanvaarden legt de deskundige of tolk in handen van de voorzitter de eed of belofte af, dat hij de hem op te dragen werkzaamheden eerlijk, nauwgezet en naar beste weten zal verrichten en geheim zal houden, wat geheim behoort te blijven.

4. Aan de deskundigen en tolken wordt een vergoeding toegekend volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regelen.

Art. 12. 1. De deskundigen brengen een schriftelijk verslag uit, dat door het Gerecht in eerste aanleg aan beide partijen in afschrift toegezonden wordt.

**Schriftelijk
verslag deskun-
digen**

2. Beide partijen worden in de gelegenheid gesteld, binnen een bepaalde, voor beiden gelijke, door de voorzitter te bepalen termijn van ten minste vijf dagen, schriftelijk en in tweevoud van haar gevoelen te doen blijken.

3. Voor zover partijen van de geboden gelegenheid gebruik maken, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden aan de wederpartij.

Art. 13. 1. Indien het Gerecht in eerste aanleg heeft gebruik gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld bij artikel 10, onderdeel b, of bij artikel 11, worden partijen, nadat zij van elkaanders schrifturen hebben kunnen kennis nemen, opnieuw in de gelegenheid gesteld haar standpunt mondeling toe te lichten.

**Opnieuw
mondelijke
toelichting**

2. Zij worden daartoe, met overeenkomstige toepassing van artikel 8, door de griffier in kennis gesteld met het voor de verdere behandeling bepaalde tijdstip.

Art. 14. 1. De uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg is met redenen omkleed en geschiedt in het openbaar. Zij vermeldt wanneer en door wie zij is vastgesteld en wordt door de voorzitter en door de griffier ondertekend.

Uitspraak

2. Indien de voorzitter zich in de onmogelijkheid bevindt om de uitspraak te ondertekenen, wordt zulks verricht door een van de leden die over de zaak gezeten hebben. Indien de griffier verhinderd is de uitspraak te ondertekenen, wordt daarvan op de uitspraak melding gemaakt.

3. Afschrift van de uitspraak wordt door de griffier gelijktijdig aan de belanghebbende en aan de Inspecteur gezonden. Tevens zendt de griffier de stukken aan de rechthebbenden terug.

Kostenvergoeding

Art. 15. 1. Het Gerecht in eerste aanleg is bij uitsluiting bevoegd een partij te veroordelen in de kosten die een andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Een natuurlijke persoon kan slechts in de kosten worden veroordeeld in geval van kennelijk onredelijk gebruik van het procesrecht. Artikel 22a, tweede en derde lid, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) is van overeenkomstige toepassing.

2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld over de kosten waarop de veroordeling bedoeld in het eerste lid uitsluitend betrekking kan hebben en over de wijze waarop bij de uitspraak het bedrag van de kosten wordt vastgesteld.

3. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de betreffende partij is tegemoet gekomen, kan de Inspecteur op verzoek van die partij bij afzonderlijke uitspraak in de kosten, bedoeld in het eerste lid, worden veroordeeld. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep. Indien aan dit vereiste niet is voldaan, wordt de belanghebbende niet-ontvankelijk verklaard.

4. Het Gerecht in eerste aanleg stelt de partij, bedoeld in het derde lid, zo nodig in de gelegenheid het verzoek schriftelijk toe te lichten en stelt de Inspecteur in de gelegenheid een verweerschrift in te dienen. Het Gerecht in eerste aanleg stelt hiervoor termijnen vast.

5. Voor zover de uitspraak verplicht tot betaling van een geldbedrag, kan zij worden ten uitvoer gelegd overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba. In geval van een vergoeding van de kosten ten behoeve van een partij aan wie een toevoeging is verleend krachtens de Landsverordening kosteloze rechtskundige bijstand (AB 1991 no. GT 45), wordt het bedrag van de kosten betaald aan de griffier.

Beroep ongegrond

Art. 15a. Indien het beroep is gericht ten een belastingaanslag met betrekking tot welke ten onrecht de vereiste aangifte niet is gedaan, of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 45, 46 en 48 van de Algemene landsverordening belastingen, verklaart de rechter het beroep tegen de belastingaanslag ongegrond, tenzij gebleken is dat, en zo ja in hoeverre, de uitspraak onjuist is.

Art. 16. (Vervallen)

Vaststelling nadere aanslag door Inspecteur

Art. 17. Indien de uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg een aanslag in de grondbelasting betreft en die uitspraak een wijziging in de legger van aanslagen ten gevolge heeft, wordt die wijziging door of vanwege de Inspecteur aangebracht.

Hoofdstuk 2 Hoger beroep

Hof

Art. 17a. In dit hoofdstuk, alsmede het hierna volgende hoofdstuk wordt verstaan onder Hof, het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Hoger beroep

Art. 17b. 1. Tegen een uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg als bedoeld in artikel 14 kunnen partijen hoger beroep instellen bij het Hof.

2. De partij die hoger beroep instelt, wordt aangeduid als appellant in hoger beroep, de wederpartij als verweerder in hoger beroep.

3. Op het instellen en behandelen van het hoger beroep is het bepaalde bij en krachtens dit hoofdstuk van toepassing.

Indiening hoger beroep

Art. 17c. 1. Het hoger beroep wordt ingesteld binnen twee maanden na de dag van de toezending van de uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg overeenkomstig artikel 14, derde lid.

2. De instelling van het hoger beroep geschiedt door persoonlijke indiening dan wel toezending van een aan het Hof gericht beroepschrift bij de griffier.

3. Artikel 5, vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Inhoud beroepschrift

Art. 17d. 1. Het beroepschrift in hoger beroep is met redenen omkleed.

2. Indien de appellant in hoger beroep niet heeft voldaan aan het eerste lid of aan artikel 5, vierde lid, stelt de griffier hem in de gelegenheid binnen een daarbij te stellen termijn het beroepschrift aan te vullen.

3. Indien binnen de vastgestelde termijn het beroepschrift in hoger beroep niet is aangevuld, kan het Hof het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaren.

Art. 17e. 1. De griffier zendt onverwijld een afschrift van het beroepschrift in hoger beroep en van de daarbij behorende bescheiden aan de verweerder in hoger beroep.
2. De verweerder in het hoger beroep kan binnen twee maanden na de dag van verzending van het beroepschrift een verweerschrift indienen. Deze termijn kan door het Hof op een met redenen omkleed schriftelijk verzoek worden verlengd.

Doorzending
beroepschrift,
termijn
verweerschrift

Art. 17f. De griffier zendt een afschrift van het verweerschrift onverwijld aan de appellant in hoger beroep.

Doorzending
verweerschrift

Art. 17g. Op de behandeling van het hoger beroep zijn de artikelen 7a tot en met 15 van overeenkomstige toepassing.

Overeenkomstige
toepassing

Art. 17h. 1. Het Hof bevestigt de uitspraak, hetzij met overneming hetzij met verbetering van de gronden, of doet, met gehele of gedeeltelijke vernietiging van de uitspraak, hetgeen het Gerecht in eerste aanleg had behoren te doen.

Uitspraak

2. Wanneer het Gerecht in eerste aanleg de onbevoegdheid of niet ontvankelijkheid heeft uitgesproken en het Hof deze uitspraak vernietigt met bevoegdverklaring van het Gerecht in eerste aanleg onderscheidenlijk ontvankelijkverklaring van het beroep, wordt de zaak terugverwezen naar het Gerecht in eerste aanleg om te worden hervat in de stand waarin de behandeling zich bevond. Tegen de nieuwe uitspraak van het Gerecht in eerste aanleg staat hoger beroep open overeenkomstig dit hoofdstuk.

Hoofdstuk 2

Slotbepalingen

Art. 18. 1. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt ten behoeve van 's Lands kas een griffierecht geheven ten bedrage van AWG 25,- voor natuurlijke personen en AWG 150,- voor rechtspersonen. Van de indiener van een beroepschrift als bedoeld in artikel 17c, eerste lid, wordt ten behoeve van 's Lands kas een griffierecht geheven ten bedrage van het drievoud van het bedrag, genoemd in de eerste volzin, voor natuurlijke personen en AWG 300,- voor rechtspersonen.

Griffierecht

2. De griffier wijst de indiener van het beroepschrift op de verschuldigdheid van het griffierecht en deelt hem mee dat het griffierecht binnen zes weken na de verzending van zijn mededeling dient te zijn betaald aan het Gerecht in eerste aanleg onderscheidenlijk het Hof.

3. Indien het griffierecht niet tijdig is betaald, wordt het beroep onderscheidenlijk hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, tenzij redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener van het beroepschrift in verzuim is geweest.

4. Indien het Gerecht in eerste aanleg onderscheidenlijk het Hof het beroep onderscheidenlijk het hoger beroep van een belanghebbende geheel of gedeeltelijk gegrond verklaart, houdt de uitspraak tevens in dat de inspecteur het door de indiener van het beroepschrift betaalde griffierecht vergoedt.

5. De tarieven, bedoeld in het eerste lid, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangepast. De voordracht voor dit landsbesluit wordt niet gedaan, dan nadat de minister, belast met justitie, het ontwerp van het landsbesluit, vergezeld van zowel de toelichting als het advies dat de Raad van Advies, aan de Staten hebben overgelegd en de Staten gedurende twee weken de gelegenheid is geboden hun wensen en bezwaren ter kennis te brengen van de betrokken minister.

Art. 19. Alle niet in artikel 18 genoemde geschriften voortvloeiende uit de toepassing van deze landsverordening zijn vrijgesteld van zegelbelasting en worden, indien registratie wordt verlangd, kosteloos geregistreerd.

Vrijstelling
zegelbelasting

Art. 20. 1. Bij overlijden van de belanghebbende dan wel de appellant treden zijn erfgenamen in zijn plaats; wat oproepingen en toezending van stukken betreft, voor zover het overlijden bekend is.

Overlijden
appellant

2. De in het eerste lid genoemde erfgenamen kunnen worden vertegenwoordigd door een hunner, de executeur testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap.

Art. 21. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening beroep in belastingzaken.

Citeertitel

Art. 22. (Vervallen)

AB 2016/31

Landsbesluit proceskostenvergoeding in belastingzaken

LB, houdende algemene maatregelen, van 9 juni 2016 ter uitvoering van de artikelen 22a, vierde lid, van de ALB en 15, tweede lid, van de LBer.

Kostenvergoeding

Art. 1. 1. Een vergoeding van de kosten, bedoeld in de artikelen 22a, vierde lid, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) en artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening beroep in belastingzaken (AB 2001 no. GT 12), kan uitsluitend betrekking hebben op:

- a. kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- b. kosten van deskundigen of getuigen die door een partij zijn meegebracht of opgeroepen;
- c. reis- en verblijfkosten van een partij;
- d. verletkosten van een partij, of
- e. kosten van uittreksels uit openbare registers, alsmede kosten van internationale telexen, internationale telefaxen, internationale telefoongesprekken en van digitale gegevensuitwisseling.

Hoogte kostenvergoeding

Art. 2. 1. Het bedrag van de kosten wordt bij de beslissing op het bezwaar, onderscheidenlijk bij de uitspraak van de rechter bepaald:

- a. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel a: overeenkomstig het in de bijlage bij dit landsbesluit opgenomen tarief;
 - b. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel b: op de vergoeding die ingevolge de artikelen 10 tot en met 15 van het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken (AB 1987 no. 112) is verschuldigd;
 - c. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel c: overeenkomstig artikel 15, eerste lid, van het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken;
 - d. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel d: overeenkomstig een tarief dat, afhankelijk van de omstandigheden, tussen AWG 5,- en AWG 75,- per uur bedraagt;
 - e. ten aanzien van de kosten, bedoeld in artikel 1, onderdeel e: op de werkelijke kosten.
2. Indien een partij gedeeltelijk in het gelijk is gesteld, kan het op grond van het eerste lid vastgestelde bedrag worden verminderd. Het op grond van het eerste lid vastgestelde bedrag kan eveneens worden verminderd indien het beroep of hoger beroep is ingetrokken omdat gedeeltelijk aan de indiener van het beroepsschrift is tegemoetgekomen.
3. In bijzondere omstandigheden kan van het eerste lid worden afgeweken.

Samenhangende zaken

Art. 3. 1. Samenhangende zaken worden voor de toepassing van artikel 2, eerste lid, onderdeel a, beschouwd als één zaak.

2. Onder samenhangende zaken wordt verstaan door een of meer belanghebbenden gemaakte bezwaren of ingestelde beroepen, die gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig zijn behandeld, waarin rechtsbijstand als bedoeld in artikel 1, onderdeel a, is verleend door dezelfde persoon dan wel door een of meer personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband, en van wie de werkzaamheden in elk van de zaken nagenoeg identiek konden zijn.

Inwerking-treding

Art. 4. 1. Artikel 22a van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10), artikel 15 van de Landsverordening beroep in belastingzaken (AB 2001 no. GT 12) en dit landsbesluit zijn van toepassing op bezwaarschriften, beroepen hoger beroepsschriften ingediend op of na de inwerkingtreding van dit landsbesluit.

Inwerking-treding, citeertitel

Art. 5. 1. Dit landsbesluit, artikel 22a van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) en artikel 15 van de Landsverordening beroep in belastingzaken (AB 2001 no. GT 12) treden in werking met ingang van 1 juli 2016.

2. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Landsbesluit proceskostenvergoeding in belastingzaken.

C. Wegingsfactoren

C1. Gewicht van de zaak

<i>gewicht</i>	<i>factor</i>
zeer licht	0,25
licht	0,5
gemiddeld	1
zwaar	1,5
zeer zwaar	2

C2. Samenhangende zaken

<i>aantal samenhangende zaken</i>	<i>factor</i>
minder dan 4	1
4 of meer	1,5

Landsverordening inkomstenbelasting

AB 1991/GT 51

Hoofdstuk I Belastingplichtigen

Art. 1. 1. Onder de naam van 'inkomstenbelasting' wordt een belasting geheven, waaraan onderworpen zijn zij die in Aruba wonen.

Belastingplicht

2. Of iemand in Aruba woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld, met dien verstande, dat:

a. zij die Aruba tijdelijk verlaten, geacht worden nog in Aruba te wonen, indien hun afwezigheid korter dan één jaar duurt;

b. zij die Aruba metterwoon verlaten, maar binnen een jaar zich hier weder metterwoon vestigen, geacht worden Aruba tijdelijk te hebben verlaten, tenzij blijkt, dat zij tijdens hun afwezigheid in Nederland, Curaçao, Sint Maarten of van een vreemde staat hebben gewoond;

c. zij die tijdelijk in Aruba verblijven en hetzij in Nederland Curaçao of Sint Maarten wonen, hetzij aldaar geacht worden te wonen volgens de daar geldende wetgeving inzake de belasting naar het inkomen, als niet in Aruba wonend worden beschouwd, indien hun verblijf niet langer dan één jaar duurt.

3. Aan de inkomstenbelasting zijn mede onderworpen de niet in Aruba wonende personen die binnenlandse bronnen van inkomen hebben als bedoeld in artikel 17.

Art. 2. (Vervallen)

Hoofdstuk II In Aruba wonende belastingplichtigen

Art. 3. 1. De binnen Aruba wonende personen zijn belastingplichtig naar hun belastbare inkomen.

Belastbaar
inkomen

2. Onder belastbaar inkomen wordt verstaan het zuivere inkomen, verminderd met de kinderaftrek, de ouderenaftrek en de te verrekenen verliezen.

3. Onder zuiver inkomen wordt verstaan het onzuivere inkomen, verminderd met:

a. de persoonlijke lasten;

b. de buitengewone lasten.

4. Onder onzuiver inkomen wordt verstaan al hetgeen wordt genoten als zuivere opbrengst van:

a. onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

b. roerend kapitaal;

c. onderneming en arbeid;

d. rechten op periodieke uitkeringen.

5. Tot het onzuiver inkomen worden ook gerekend de niet-uitgekeerde winsten van een vennootschap als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47), indien zij middellijk of onmiddellijk toekomen aan binnen Aruba wonende personen.

6. Niet in geld genoten opbrengsten worden - voor zover niet anders is bepaald - in aanmerking genomen naar de waarde die daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat voor zover de verwerving van die opbrengsten het gebruik of verbruik daarvan meebrengt, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

7. De Minister kan regels stellen betreffende de waardering van niet in geld genoten opbrengsten.

8. De Minister kan voorwaarden stellen waaronder door hem aan te wijzen vergoedingen en verstrekkingen, die strekken ter bestrijding van kosten ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking en overige loonbestanddelen, niet tot het loon dienen te worden gerekend.

9. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt onder loon verstaan, loon overeenkomstig de artikelen 6 en 6a van de Landsverordening loonbelasting.

Art. 4. 1. Als opbrengst van onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen worden beschouwd de voordelen die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep, van gebouwen, gronden, mijnen en wateren worden getrokken, zoals:

Onroerend goed

– huur- of pachtsommen en verdere prestaties van huurders of pachters, met inbegrip van hetgeen de verhuurder of verpachter in natura ten goede komt;

- de baten, afgeworpen door andere niet verhuurde of verpachte gebouwen en gronden, zomede niet verhuurde mijnen en wateren;
- uitkeringen ter zake van erfpacht of enig ander op de onroerende zaak gevestigd beperkt recht, dan wel ter zake van grondrente of andere op onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, gevestigde schuldplichtigheid.

2. Geen belastbare opbrengst wordt verkregen uit een woonhuis of een gedeelte van een woonhuis, met de daarbij behorende gebouwen en erven, dat de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient.

Roerend kapitaal

Art. 5. 1. Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal dat niet in onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen of in een eigen bedrijf of beroep is belegd, zoals:

- rente van inschrijvingen op de grootboeken der Nederlandse of andere schuld, dividenden en rente van aandelebewijzen, obligaties of andere effecten;
- uitkeringen op geldschieting en commandite;
- rente van andere schuldvorderingen, uit welken hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd;
- rente, begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
- alijdurende rente;
- liquidatieuitkeringen van vennootschappen welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, voor zover zij het gestorte kapitaal te boven gaan.

2. Eveneens wordt als opbrengst van roerend kapitaal aangemerkt:

- a. de nominale waarde van aandelen, uitgereikt aan aandeelhouders, voor zover niet blijkt dat storting heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden, waarbij bijschrijving op aandelen met uitreiking van aandelen gelijk wordt gesteld;
 - b. teruggaaf van hetgeen op aandelen is gestort, voor zover er zuivere winst is, tenzij tevoren de algemene vergadering van aandeelhouders tot deze teruggaaf heeft besloten en de nominale waarde van de desbetreffende aandelen bij statutenwijziging met een gelijk bedrag is verminderd;
 - c. hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van afkoop of inkoop van winstbewijzen.
- Voor zover de inbreng in een vennootschap bestaat in aandelen van een andere vennootschap, wordt ten aanzien van alle aandeelhouders slechts als gestort aangemerkt, hetgeen op laatstbedoelde aandelen is gestort, verminderd met hetgeen op de aandelen in contanten is bijgestort.

Onderneming en arbeid

Art. 6. 1. De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder artikel 5 vallende voordelen die als winst, honorarium, traktement, salaris, loon, vrije woning, vrije kost en inwoning, aandeel in winst of overwinst, tantième, gratificatie, vacatie- of presentiegeld of onder welke naam of vorm ook worden verkregen uit bedrijf of beroep (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door belastingplichtige zelf of door een ander vervuld daaronder begrepen) en uit handelingen, werkzaamheden en diensten van elke aard.

2. Onder die voordelen worden mede begrepen:

- a. het eigen gebruik van in het bedrijf voortgebrachte of verkregen vruchten in de ruimste zin, of van waren die in het bedrijf worden vervaardigd, bewerkt of ten verkoop ingeslagen;
- b. voordelen die verkregen worden uit vervreemding van in eigen bedrijf of beroep gebezigde goederen die niet voor vervreemding bestemd waren, en in het algemeen elk met zodanige goederen verkregen voordeel;
- c. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van uit een bedrijfs- of beroepsvermogen naar het privé-vermogen van de belastingplichtige overgaande vermogensbestanddelen;
- d. voordelen, behaald met of bij het overdragen of liquideren van een bedrijf of beroep, of een gedeelte daarvan;
- e. verschillen tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde en de fiscale boekwaarde van tot het bedrijfs- of beroepsvermogen behorende goederen welke blijken bij overlijden van een belastingplichtige, met dien verstande dat deze geacht worden te behoren tot het inkomen van het laatste in artikel 12 bedoelde jaar of tijdvak;
- f. storting van de werkgever ten name van de werknemer in een spaar- of voorzieningsfonds benevens de op het tegoed bijgeschreven rente;

g. de uitkeringen, ontvangen bij uittreding uit een pensioenfonds of bij afkoop of beëindiging van pensioenaanspraken, voor zover de aanspraken worden ontleend aan onder het zesde lid van artikel 9 of onder het eerste lid van artikel 16, onderdelen d en e, vallende bijdragen of premïën en voor zover de uitkeringen niet worden gebezigd voor inkoop in een ander pensioenfonds, dan wel worden gestort als hoofdsom voor een lijfrenteverzekering;

h. de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Landsverordening ongevallerverzekering en de Landsverordening ziekteverzekering.

3. De in het tweede lid, onderdelen b, c, d en e, bedoelde voordelen worden gesteld op het verschil tussen de verkoopwaarde of, indien deze niet is te bepalen, de geldswaarde van de overgaande bestanddelen en de laatste fiscale boekwaarde daarvan.

4. De in een kalenderjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn die onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst. De bestendige gedragslijn kan alleen worden gewijzigd indien goed koopmansgebruik dit rechtvaardigt.

Art. 7. De opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen omvat onderstanden, lijfrenten, alsmede de verschuldigde verstrekkingen van levensonderhoud, huisvesting of andere zaken, in het algemeen, alle verschuldigde uitkeringen en verstrekkingen, niet aan een ambt of dienstbetrekking verbonden, die bij overlijden van de gerechtigde of van een derde eindigen.

Periodieke
uitkeringen

Art. 8. Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

Niet belast

a. periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte lijn of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde van een prestatie vormen;

b. het aandeel in de winst van coöperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen, dat door de leden naar de maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel van de coöperatie en onderlinge waarborgmaatschappij niet met het bedrijf of beroep van haar leden in verband staat;

c. winst, ontstaan door speculatie in fondsen en goederen, anders dan in de uitoefening van een bedrijf;

d. winst, ontstaan door vervreemding van goederen anders dan in de uitoefening van een bedrijf of beroep;

e. hetgeen verkregen wordt uit erfenis of legaat, schenkingen en uitkeringen terzake van loterijen, voorzover niet vallende onder artikel 7;

f. hetgeen bij inbreng van de activa en passiva van een bedrijf in een naamloze vennootschap, openbare of stille vennootschap voor de waarde waarvoor deze activa en passiva zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger, de geldswaarde van de verkregen aandelen of deelgerechtigdheid méér bedraagt dan het kapitaalsaldo volgens evengenoomde balans van de inbrenger, mits de naamloze vennootschap, openbare of stille vennootschap zich verplicht de overgenomen activa en passiva met inbegrip van de goodwill van de onderneming in haar openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de inbrenger en de naamloze vennootschap, openbare of stille vennootschap zich tevens tegenover de inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de inbrenger werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de inbrenger zou toestaan van stelsel te veranderen;

g. het voordeel, bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel e, mits de nieuwe verkrijger zich verplicht de verkregen activa en passiva met inbegrip van de goodwill in de openingsbalans te boek te stellen voor dezelfde waarden als waarvoor deze zijn opgenomen in de laatste fiscale winstbepalende balans van de overledene en de nieuwe verkrijger zich tevens tegenover de inspecteur verplicht van het stelsel van waarden, dat door de overledene werd toegepast, alleen af te wijken in de gevallen waarin goed koopmansgebruik ook aan de overledene zulks zou toestaan;

h. de premies, door de werkgever betaald ingevolge de Landsverordening ongevallerverzekering en de Landsverordening ziekteverzekering;

i. de toeslagen van de werkgever op het loon van de werknemer, ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en de Landsverordening algemene weduwen-

en wezenverzekering;

j. de verplichte bijdragen van de werkgever voor pensioenen en pensioenfondsen als bedoeld in artikel 9, zesde lid;

k. de door de werkgever ten behoeve van de werknemer gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging, alsmede de aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten;

l. de winst tot een maximum van AWG 2.400,- voor de gezamenlijke ondernemingen van de belastingplichtige;

m. de uitkeringen krachtens de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering tot een maximum van AWG 6.746,-;

n. de fooien, bedoeld in artikel 6, onderdeel f, van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63);

o. de toeslagen van de werkgever op het loon van de werknemer ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie ingevolge de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18);

p. rente genoten op spaartegoeden aangehouden bij kredietinstellingen te Aruba in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen of soortgelijke kredietinstellingen in het buitenland;

q. de toeslagen, uitbetaald door de werkgever of de Sociale Verzekeringsbank ingevolge de Landsverordening reparatietoelag.

Ouderenaftrek

Art. 8a. 1. De belastingplichtige geniet een ouderenaftrek, indien hij aan het einde van het kalenderjaar, dan wel, indien de belastingplicht in de loop van het jaar is geëindigd, bij het einde van de belastingplicht, de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), het recht op ouderdomspensioen ontstaat heeft bereikt en voor zover hij in het kalenderjaar tegenover die aftrek een positief resultaat, zijnde het zuiver inkomen na vermindering met de kinderaftrek, heeft staan. In afwijking van de eerste volzin wordt ingeval van gehuwde belastingplichtigen op wie artikel 20, eerste tot en met vijfde lid, van toepassing is, een ouderenaftrek voor gehuwden genoten door de echtgenoot met het hoogst persoonlijk arbeidsinkomen dan wel door de man ingevolge artikel 20, tweede lid, indien één der echtgenoten aan het einde van het kalenderjaar de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), het recht op ouderdomspensioen ontstaat heeft bereikt.

2. De ouderenaftrek bedraagt voor gehuwden ten hoogste AWG 6.746,-. Voor ongehuwden bedraagt de ouderenaftrek ten hoogste het product van de ouderenaftrek voor gehuwden en het quotiënt van de maandelijks ongehuwdenuitkering en de gehuwdenuitkering ingevolge artikel 7, eerste lid, respectievelijk tweede lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering; het aldus gevonden bedrag wordt naar boven in hele florins afgerond.

3. De in artikel 8, onderdeel m, en in het tweede lid vermelde bedragen worden aan het einde van het kalenderjaar van rechtswege vervangen door het bedrag dat het verschil is van het bedrag dat het kalenderjaar krachtens artikel 7, tweede lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering wordt vastgesteld, en het belastingvrije bedrag als bedoeld in artikel 24, tweede lid. De ouderenaftrek voor ongehuwden wordt eveneens van rechtswege vastgesteld aan het einde van het kalenderjaar.

4. De belastingplichtige, die aan het begin van het kalenderjaar de leeftijd van 60 jaren of ouder heeft, heeft recht op een extra aftrek van AWG 3.500,- indien zijn totale onzuivere inkomen niet meer bedraagt dan AWG 35.000,- per jaar.

Zuivere opbrengst

Art. 9. 1. De opbrengst, in de vorige artikelen omschreven, uitgezonderd de opbrengst van bestaande dienstbetrekking, wordt ter berekening van het zuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten, zoals:

a. de bedrijfs- en beroepskosten, waaronder worden verstaan de kosten nodig voor de uitoefening van een bedrijf of beroep of rechtstreeks daartoe betrekking hebbende, met inbegrip van kosten van onderhoud, verschuldigde renten en belastingen, die op de opbrengst van het bedrijf of beroep drukken;

b. de volgende kosten, voorzover zij niet reeds als bedrijfs- of beroepskosten in aanmerking komen:

renten van schulden, alsmede kosten van geldleningen, kosten van verzekering en onderhoud van onroerende zaken, uitkeringen wegens erfpacht of ander beperkt recht krachtens hetwelk

de belastingplichtige het genot van een onroerende zaak heeft, op onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen, rustende belastingen en uitkeringen wegens daarop gevestigde schuldplichtigheid, kosten van verhuring of verpachting, kosten vallende op de verzilvering van coupons, kosten van beheer.

c. de pensioenpremie voor een levensverzekering die voldoet aan de ondergrenzen van de pensioennormen, vermeld in de Landsverordening algemeen pensioen, en de bovengrenzen van de pensioennormen, vermeld in het zesde lid, waarbij als pensioengevend loon geldt de gemiddelde zuivere opbrengst in de voorafgaande drie jaren.

2. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden niet als bedrijfs- en beroepskosten doch als particuliere uitgaven aangemerkt, ook dan wanneer zij tevens worden gedaan in het belang van het bedrijf, dan wel ter bevordering van de beroepsuitoefening of van enige andere werkzaamheid van de belastingplichtige.

3. Ter berekening van de zuivere opbrengst van een bestaande dienstbetrekking worden de op die opbrengst in mindering te brengen kosten ter verwerving, inning en behoud gesteld op 3% van de opbrengst van deze bestaande dienstbetrekking, doch niet hoger dan AWG 1.500,- voor de gezamenlijke dienstbetrekkingen van de belastingplichtige.

4. Van de onzuivere opbrengst van een bedrijf of beroep wordt bovendien afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op de aanschaffingskosten van zaken die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebezigd, op hetgeen bij overname van een bedrijf of beroep voor goodwill werd betaald, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldverordeningen die tot het bedrijf of beroep betrekking hebben.

5. Bovendien komt voor aftrek in aanmerking de afschrijving, welke nodig mocht zijn wegens het aflopen van een de belastingplichtige toekomend recht dat aan een termijn is gebonden.

6.¹ Onverminderd het achtste lid, worden tractementen en andere beloningen alsmede verlosbezoldigingen, nonactiviteitstractementen, wachtgelden, onderstanden, pensioenen en gagementen verminderd met de daaraan verbonden wettelijke dan wel uit arbeidsovereenkomsten voortvloeiende verplichte bijdragen voor pensioen en pensioenfondsen en de aanvullende premies, bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening algemeen pensioen, zomede voor spaar- en voorzieningsfondsen, met dien verstande, dat in het laatste geval niet meer in aftrek mag worden gebracht dan vijf ten honderd van de opbrengst der betrekking waaraan de bijdrage is verbonden, tot een maximum van AWG 3.360,-; in het eerste geval mogen slechts de werknemersbijdragen in aftrek worden gebracht. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de voorwaarden waaronder verplichte bijdragen voor pensioenen, pensioenfondsen, spaar- en voorzieningsfondsen voor aftrek in aanmerking komen. Bij de bepaling daarvan en bij de beoordeling van verzekeringsovereenkomsten, verbonden met een lijfrente, de statuten en reglementen van ondernemingspensioenfondsen, worden de volgende pensioennormen in acht genomen:

a. de pensioenrichtleeftijd is gelijk aan de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) het recht op ouderdomspensioen ontstaat. Het pensioenresultaat, inclusief inbouw van AOV-gehuwd ter grootte van AWG 12.336,-, dat bij een pensioenrichtleeftijd van 65 jaar kan worden bereikt, bedraagt ten hoogste 100% van het gemiddeld pensioengevend loon, bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening algemeen pensioen, in de voorafgaande drie jaren. Bij een pensioenrichtleeftijd van 64 jaar, bedraagt het in de vorige volzin bedoelde percentage 98%. Voor elk jaar dat de pensioenrichtleeftijd lager is dan 64 jaar, wordt het in de vorige volzin genoemde percentage verminderd met 7%-punten, tot een percentage van 70% bij een pensioenrichtleeftijd van 60 jaar;

b. bij een pensioentoezegging van ten hoogste 1,75% in een eindloonregeling geldt als maximum pensioengevend loon tweemaal het pensioengevend jaarinkomen van een minister van het Land, verminderd met een franchise van AWG 17.616,-;

c. bij een pensioentoezegging van ten hoogste 2% in een middelloonregeling geldt een franchise van AWG 17.616,-, waarbij, indien er sprake is van een indexering, die indexering gerelateerd is aan de algemene ontwikkeling van het pensioengevend loon bij de betreffende werkgever en bij het ontbreken ervan voor een vaste prijsinflatie van ten hoogste 3% kan worden gekozen;

d. bij een beschikbare premieregeling bedraagt de beschikbare premie ten hoogste 25% van

1. Zie ook overgangsrecht AB 2011/86, artikelen VI en VIII, opgenomen in het onderdeel 'Algemeen pensioen'.

het jaarlijkse pensioengevend loon, voor zover het te behalen pensioenresultaat hiervoor de ruimte laat;

e. de jaarlijkse hoogst beschikbare premie of bijdrage aan een pensioenfonds als bedoeld in onderdelen c en d, kan worden opgetrokken na een vastgesteld tekort in de voorafgaande vijf jaar op het te behalen pensioenresultaat tot ten hoogste 120% van de grenzen, bedoeld in onderdelen c en d;

f. bij toerekening van de premie, bedoeld in onderdeel b, aan de reeds verstreken dienstjaren, wordt 1/5 gedeelte in het betreffende jaar in aftrek gebracht, gevolgd door een aftrek van 1/5 in de volgende vier jaren;

g. bij toerekening van de premie, bedoeld in onderdeel b, aan de reeds verstreken dienstjaren kan deze, behalve de indexatie, niet in aftrek worden gebracht in de vijf jaren voorafgaand aan het bereiken van de pensioenrichtleeftijd;

h. het pensioengevend loon dat het maximum pensioengevend loon, genoemd in onderdeel b, overstijgt, kan worden aangewend voor een pensioen als bedoeld in de onderdelen c of d;

i. het pensioen kan worden uitgesteld tot ten hoogste de leeftijd van 70 jaar; bij uitstel kan het pensioen na de pensioenrichtleeftijd worden verhoogd overeenkomstig het tot de pensioenrichtleeftijd gevolgde stelsel, met inbegrip van herrekening met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, doch niet verder dan het maximale pensioenresultaat, bedoeld in onderdeel a;

j. indien het ouderdomspensioen eerder ingaat dan bij het bereiken van de pensioenrichtleeftijd, wordt het herrekend ten opzichte van die leeftijd met inachtneming van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen, tenzij het pensioenaanspraken betreft die in het verleden met een eerdere pensioenrichtleeftijd zijn opgebouwd en niet actuarieel zijn herrekend naar de pensioenrichtleeftijd; het ouderdomspensioen kan evenwel niet eerder ingaan dan bij het bereiken van de leeftijd van 60 jaar;

k. de in onderdelen a, b en c bedoelde grenzen kunnen worden overschreden voor zover zulks het gevolg is van:

1e. variatie in de hoogte van de uitkeringen waarbij de laagste uitkering niet minder bedraagt dan 75% van de hoogste uitkering en de mate van variatie ten laatste op de ingangsdatum van het pensioen wordt vastgesteld;

2e. gehele of gedeeltelijke omzetting van partnerpensioen in ouderdomspensioen, mits de omzetting op de ingangsdatum van het ouderdomspensioen plaatsvindt op basis van algemeen aanvaarde actuariële grondslagen;

3e. aanspraken die vóór 1 januari 2011 ingevolge de tot 1 januari 2011 geldende Pensioenverordening landsdienaren zijn opgebouwd, voor zover deze aanspraken meer bedragen dan de aanspraken die op basis van de diensttijd vóór 1 januari 2011 op basis van de maximale opbouwpercentage en de minimale franchise bedoeld in onderdeel c, hadden kunnen worden opgebouwd.

7. Als verzekeraar van een in het zesde lid bedoeld pensioen kan slechts optreden:

a. een fonds als bedoeld in de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen;

b. een verzekeringsbedrijf waaraan een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf;

c. een pensioenfonds uit een ander deel van het Koninkrijk der Nederlanden, of een door de Minister aangewezen, niet in Aruba gevestigde, professionele verzekeraar of buiten het Koninkrijk der Nederlanden gevestigd pensioenfonds.

8. Geldboeten, opgelegd door een Arubaanse strafrechter en geldsommen betaald aan het Land ter voorkoming van strafvervolging in Aruba, alsmede boeten en verhogingen opgelegd ingevolge de Algemene landsverordening belastingen of de Landsverordening reparatietoeslag komen niet voor aftrek in aanmerking.

9. Behoudens ten aanzien van de opbrengst van bedrijf of beroep en de opbrengst van hier te lande gelegen onroerende zaken en de rechten waaraan deze zijn onderworpen worden de kosten tot verwerving, inning en behoud der opbrengst in aanmerking genomen tot en voor zover in een jaar tegenover die kosten positieve opbrengsten staan. Hetgeen op grond van het bepaalde in de eerste volzin buiten aanmerking blijft, wordt geacht in het daaropvolgende jaar te zijn voldaan.

de winst van dat jaar gebracht.

2. Onder investeren in de zin van het eerste lid wordt verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de aanschaf of verbetering van een bedrijfsmiddel dat voor de uitoefening van een in Aruba gevestigde onderneming in Aruba wordt gebezigd, indien blijkt dat de verplichtingen voortvloeien uit rechtsbetrekkingen met natuurlijke personen of rechtspersonen, die deze rechtsbetrekkingen zijn aangegaan in het kader van de uitoefening van een in Aruba gevestigde onderneming. Het percentage, bedoeld in het eerste lid, is mede van toepassing, indien is gebleken dat de verplichtingen voortvloeien uit rechtsbetrekkingen met natuurlijke personen of rechtspersonen, die deze rechtsbetrekkingen zijn aangegaan in het kader van de uitoefening van een in buiten Aruba gevestigde onderneming.

3. Voor de toepassing van het eerste lid behoren niet tot de bedrijfsmiddelen:

- a. gronden, met inbegrip van de ondergrond van gebouwen;
- b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden;
- c. personenautomobielen, tenzij deze bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;
- d. pleziervaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
- e. effecten, vorderingen, goodwill, alsmede vergunningen, ontheffingen, concessies en andere dispensaties van publiekrechtelijke aard;
- f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- g. dieren;
- h. bedrijfsmiddelen die bestemd zijn om, - direct of indirect, - hoofdzakelijk ter beschikking te worden gesteld aan derden.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden, tenzij bij regeling van de Minister voor bepaalde gevallen anders is bepaald, niet in aanmerking genomen verplichtingen, aangegaan tussen:

- a. bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie;
- b. gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijksgemeenschap, waartoe het bedrijfsmiddel behoort;
- c. degene die voor meer dan een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennootschap welke kapitaal geheel of ten deze in aandelen is verdeeld, en deze vennootschap.

Art. 9b. 1. Indien in een kalenderjaar een bedrijfsmiddel, waarop artikel 9a, eerste lid, toepassing heeft gevonden, wordt vervreemd, wordt van de overdrachtsprijs tien procent ten bate van de winst van dat jaar gebracht.

Des-
investerings-
bijtelling

2. Het eerste lid vindt slechts toepassing, voor zover de vervreemding van het bedrijfsmiddel plaatsvindt binnen 6 jaar na aanvang van het kalenderjaar waarin de investering heeft plaatsgevonden, en wordt over geen hoger bedrag berekend dan het investeringsbedrag waarvoor destijds aftrek bedoeld in artikel 9a, eerste lid, in aanmerking is genomen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt met een vervreemding gelijkgesteld:

- a. het onttrekken van een bedrijfsmiddel aan een onderneming;
- b. het zodanig wijzigen² van de bestemming van een bedrijfsmiddel, dat dit gaat voldoen aan de omschrijving van artikel 9a, derde lid, onderdeel h.

4. Voor de toepassing van het derde lid geldt de waarde in het economische verkeer van het bedrijfsmiddel als overdrachtsprijs.

5. Indien een investering ongedaan wordt gemaakt of voor een investering een vermindering, teruggaaf, of vergoeding wordt genoten, geldt dat als vervreemding van het bedrijfsmiddel en geldt het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs.

6. Onder ongedaan maken van een investering wordt mede verstaan:

- a. het niet betaald zijn binnen twaalf maanden na het aangaan van de verplichtingen van ten minste 25% van in het investeringsbedrag³ ter zake van die verplichting, tenzij het bedrijfsmiddel binnen die periode in gebruik is genomen;
- b. het niet in gebruik genomen zijn van een bedrijfsmiddel binnen drie jaar na het begin van het kalenderjaar waarin de investering is gedaan.

Art. 9c. De artikelen 9a, eerste lid, en 10, vierde lid, vinden slechts toepassing, indien de belastingplichtige een regelmatige boekhouding voert met regelmatige jaarlijkse afsluitingen.

Regelmatige
boekhouding
vereist

2. Hierbij is uitgegaan van de vermoedelijk bedoelde tekst. De officiële tekst luidt namelijk 'wijzigingen'.

3. Hierbij is uitgegaan van de vermoedelijk bedoelde tekst. De officiële tekst luidt namelijk 'van in het investeringsbedrag'.

Indien de belastingplichtige ophoudt aldus boek te houden, wordt de reserve volgens artikel 10, vierde lid, opgenomen in de winst van het laatste kalenderjaar waarover een regelmatige boekhouding gevoerd is.

**Beperking
afschrijving
gebouwen**

Art. 9d. 1. Afschrijving op een gebouw in een kalenderjaar is slechts mogelijk indien de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de bodemwaarde daarvan en bedraagt ten hoogste het verschil daartussen.

2. Voor de afschrijving en de afwaardering tot lagere bedrijfswaarde worden de onderdelen van een gebouw, de daarbij behorende ondergrond en aanhorigheden als één bedrijfsmiddel beschouwd. Werktuigen die van een gebouw kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken, worden als een afzonderlijk bedrijfsmiddel beschouwd.

3. De bodemwaarde van een gebouw is 50% van de grondbelastingwaarde. De grondbelastingwaarde van een gebouw is:

a. de waarde toegekend aan het gebouw voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, voor het kalenderjaar van de afschrijving;

b. indien een gebouw deel uitmaakt van een onroerende zaak, het gedeelte van de waarde toegekend voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, aan die onroerende zaak voor het kalenderjaar van de afschrijving, dat kan worden toegerekend aan het gebouw;

c. indien onderdeel a of b geen toepassing vindt vanwege het ontbreken van een waarde toegekend voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, de waarde van het gebouw voor het kalenderjaar van de afschrijving bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening grondbelasting.

Indien de winst wordt bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, wordt als waarde genomen de waarde voor het kalenderjaar waarin het boekjaar eindigt.

4. In geval van mede-eigendom van een gebouw wordt de grondbelastingwaarde van het gebouw over de mede-eigenaren verdeeld naar rato van de mate van mede-eigendom.

**Activerings-
plicht, niet
aftrekbare
uitgaven,
vervangings-
reserve**

Art. 10. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere goederen, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf of beroep en andere uitgaven van die aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.

2. Uitgezonderd zijn:

a. de uitgaven nodig ter vervanging van goederen, waarop niet wordt afgeschreven, gebouwen niet daaronder begrepen;

b. de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde, voor zover die uitgaven gewoonlijk tot de dagelijkse onkosten van het bedrijf of beroep worden gerekend.

3. Voorts is geen aftrek toegelaten ter zake van het vormen of vergroten van een reservefonds of voor interest van eigen kapitaal.

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kan, ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het tweede lid, onderdeel b, bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de eerste volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verlorengedane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

5. De op de voet van het vierde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar, volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits

daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.
6. Bij het staken van een bedrijf of beroep dan wel bij overdracht of liquidatie van het gedeelte waartoe de in het vierde lid bedoelde reserve behoort, wordt deze reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 6, tweede lid, onderdeel d.

Art. 10a. (Vervallen)

Art. 11. 1. Tot de bestanddelen van het onzuivere inkomen behoren mede:

a. afkoopsommen, schadeloosstellingen en tegemoetkomingen welke toegekend zijn:

1°. ter vervanging van gederfde of te derven beloningen, al dan niet ingegane periodieke uitkeringen en andere opbrengsten of inkomsten, dan wel

2°. ter zake van het staken of niet verrichten van werkzaamheden in de ruimste zin, dan wel wegens het prijsgeven van een uitzicht op deelgerechtigdheid in een bedrijf of een zelfstandig uitgeoefend beroep;

b. hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden, ontvangen wordt boven het op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal; behoudens het bepaalde in onderdeel c van dit lid geldt deze bepaling niet, indien de nieuwe verkrijger een in Aruba wonende belastingplichtige is, die bij de verkrijging niet in de uitoefening van een bedrijf of beroep heeft gehandeld;

c. het voordeel uit vervreemding van tot een aanmerkelijk belang horende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met dien verstande dat:

1°. een aanmerkelijk belang aanwezig wordt geacht, indien de vervreemder in de loop van de laatste vijf jaar, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie, voor ten minste een vierde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is geweest;

2°. het voordeel wordt gesteld op de overdrachtsprijs, verminderd met de verkrijgingsprijs;

3°. indien een overdrachtsprijs of verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst, als overdrachtsprijs onderscheidenlijk verkrijgingsprijs aangemerkt wordt de waarde die ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging, in het economisch verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend;

4°. ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen als verkrijgingsprijs geldt de waarde die daaraan ten tijde van de onttrekking in het economisch verkeer kan worden toegekend;

5°. winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop de aandelen of winstbewijzen zijn vervreemd.

d.⁴ de totale som van de schulden die de belastingplichtige, zijn echtgenoot of de belastingplichtige tezamen met zijn echtgenoot rechts of in feite direct of indirect heeft bij vennootschappen waarin de belastingplichtige direct of indirect een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in onderdeel c voor zover deze een bedrag van AWG 500.000,- overschrijdt, met dien verstande dat:

1°. Het bedrag van AWG 500.000,- wordt vermeerderd met de bedragen die eerder op grond van dit onderdeel in de heffing zijn betrokken;

2°. het bedrag van AWG 500.000,- geldt voor de belastingplichtige en zijn echtgenoot gezamenlijk;

3°. de totale som van de schulden wordt bepaald aan het einde van het kalenderjaar op basis van de nominale waarde.

2. Onder vervreemding als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt mede verstaan de overgang krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht.

3. Het eerste lid, onderdeel c, blijft buiten toepassing, indien de verkrijger ten tijde van de verkrijging krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht in Aruba woont en de aandelen of winstbewijzen niet tot het bedrijfs- of beroepsvermogen van de verkrijger behoren. Ingeval het voordeel uit vervreemding op grond van de eerste volzin buiten aanmerking blijft, worden de krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, ongeacht of aan de vereisten van eerste

4. Voor bestaande schulden vindt dit artikel toepassing vanaf 31 december 2024.

lid, onderdeel c, ten 1°, wordt voldaan. Als verkrijgingsprijs van de krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt de prijs die voor de erflater, onderscheidenlijk door degene van wiens zijde de aandelen of winstbewijzen in de gemeenschap zijn gevallen, gold.

4. Onder vervreemding als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, wordt mede verstaan het anders dan door overlijden ophouden in Aruba te wonen, hieronder begrepen de situatie waarin de belastingplichtige voor de toepassing van de Belastingregeling voor het Koninkrijk of een verdrag ter voorkoming van dubbele belasting wordt geacht geen inwoner van Aruba meer te zijn. De eerste volzin is slechts van toepassing ten aanzien van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in en winstbewijzen van een niet in Aruba gevestigde vennootschap welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld.

5. Onderdeel c van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de vervreemding plaatsvindt door middel van een aandelenruil met een vennootschap die in Aruba gevestigd is in de zin van artikel 1, derde lid, van de Landsverordening winstbelasting. Ingeval het voordeel uit de vervreemding op grond van de eerste volzin buiten aanmerking blijft, worden de in het kader van de aandelenruil verworven aandelen geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, ongeacht of aan de vereisten van onderdeel c, ten 1°, van het eerste lid wordt voldaan. Als verkrijgingsprijs van de verworven aandelen wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de in het kader van de aandelenruil vervreemde aandelen; bij ministeriële regeling kunnen te deze zake nadere regels worden gesteld.

6. Het vijfde lid is, met uitzondering van de derde volzin, van overeenkomstige toepassing, indien de belastingplichtige aandelen verkrijgt in verband met artikel 4, tiende lid, van de Landsverordening winstbelasting, die niet tot een aanmerkelijk belang behoren, als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, ten 1°.

7. Ingeval de belastingplichtige zich metterwoon in Aruba vestigt en op dat tijdstip aandelen in een niet in Aruba gevestigde vennootschap bezit, wordt de verkrijgingsprijs van die aandelen op dat tijdstip, voor de toepassing van onderdeel c van het eerste lid, op de waarde in het economisch verkeer gesteld.

8. Ingeval in verband met artikel 4, tiende lid, van de Landsverordening winstbelasting de belastingplichtige aandelen verkrijgt, wordt de verkrijgingsprijs van die aandelen op geen hoger bedrag gesteld dan die waarvoor de aandelen in dat kader zijn overgedragen.

9. Bestaat de afkoopsom, schadeloosstelling, tegemoetkoming dan wel het in het eerste lid, onderdelen b en c, bedoelde bedrag in de toekenning van een recht dat periodieke opbrengsten oplevert (zoals het recht op een lijfrente of op een winstaandeel), dan worden slechts deze periodieke opbrengsten, doch niet het eraan ten grondslag liggende recht (stamrecht), tot het inkomen gerekend.

Belasting-tijdvak

Art. 12. De belasting wordt geheven over het in enig kalenderjaar genoten belastbare inkomen. Heeft de belastingplicht slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar bestaan, dan treedt dit gedeelte (belastingtijdvak) daarvoor in de plaats.

Genietings-moment winstaandeel

Art. 13. 1. Aandelen in de opbrengst van een bedrijf of beroep, dat niet door de belastingplichtige zelf wordt uitgeoefend, worden beschouwd als baten van het kalenderjaar waarin hun bedrag wordt vastgesteld.

2. Heeft die vaststelling plaats nadat de belastingplichtige Aruba metterwoon heeft verlaten dan wel na diens overlijden, dan wordt deze geacht plaats te hebben gehad in het jaar waarin de belastingplichtige Aruba verliet dan wel overleed, doch in ieder geval vóór dit vertrek of overlijden.

Bijzonder tarief op verzoek

Art. 14. Het zuivere bedrag van de voordelen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, laatste liggende streepje, artikel 6, tweede lid, onderdelen d, e en g, en de voordelen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdelen a en b, voor zover deze niet onder het negende lid van dat laatste artikel vallen, worden op daartoe strekkend schriftelijk verzoek belast op de voet van artikel 24, derde lid. Het voorgaande is niet van toepassing op afkoopsommen ter zake van opgebouwde dan wel reeds ingegane pensioenen.

Art. 15. Wanneer in enig belastingjaar bij toepassing van de regelen omtrent de vaststelling van het belastbaar inkomen een verlies wordt berekend, zal dit in mindering komen bij de vaststelling van het belastbaar inkomen over de volgende vijf belastingjaren, te beginnen bij het eerste van die jaren.

Verlies-
verrekening

Art. 15a. (Vervallen)

Art. 16. 1. Persoonlijke lasten zijn:

Persoonlijke
lasten

a. lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld in artikel 7, met dien verstande, dat geen aftrek is toegestaan ter zake van uitgaven gedaan aan bloed- en aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde van een prestatie vormen;

b. pensioenen als bedoeld in artikel 9, zesde lid;

c. de niet als kosten tot verwerving, inning, en behoud van de opbrengst en op de opbrengst rustende lasten aan te merken renten van schulden en kosten van geldleningen, andere dan de in onderdeel g genoemde, tot een bedrag van vijfduizend florin;

d. premies ingevolge de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering, de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering, uitgezonderd het gedeelte van de premie, dat door de werkgever ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie als toeslag op het loon wordt betaald;

e. premies van levensverzekering verbonden aan lijfrente, premies van lijfrenteverzekering, of premies van pensioenverzekering die voldoen aan de pensioennormen opgenomen in artikel 9, zesde lid, met inbegrip van de hoogste grenzen en onder aftrek van de verplichte bijdragen voor pensioen en pensioenfondsen in hetzelfde zesde lid, met uitzondering van de premies, bedoeld in onderdeel d, tot ten hoogste een bedrag van AWG 10.000,-;⁵

f. giften aan in Aruba gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, sportieve, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen tot een bedrag van

AWG 50.000,-, mits de giften met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond;

g.⁶ de volgende kosten welke verband houden met de eigen woning die de belastingplichtige als hoofdverblijf dient:

1°. rente van schulden en kosten van geldleningen aangegaan ter verwerving, onderhoud of verbetering van een onroerend goed in de vorm van een woning die de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient, alsmede premies voor een aan die lening verbonden overlijdensrisicoverzekering, tot ten hoogste een bedrag van AWG 40.000,-;

2°. kosten van onderhoud van een onroerend goed in de vorm van een woning die de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient en die is aangewezen als beschermd monument op grond van de Monumentenverordening (AB 1991 no. GT 46) tot ten hoogste een bedrag van AWG 5.000,-;

h.⁷ rente van schulden, kosten van geldleningen en aflossing van schulden die zijn aangegaan ter zake van de financiering van een opleiding of studie voor een beroep bij de Dienst Uitvoering Onderwijs te Nederland of diens rechtsopvolger, het Land of bij kredietinstellingen in Aruba in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen of soortgelijke kredietinstellingen in het buitenland, tot een bedrag van AWG 10.000,- per jaar gedurende maximaal 10 jaar.

2. Bij Landsbesluit, houdend algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de voorwaarden waaronder de premies, bedoeld in het eerste lid, onderdeel e, voor aftrek in aanmerking komen.

Art 16a. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

Buitengewone
lasten

a. tot voorziening in het noodzakelijk levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen voor wie geen kinderaftrek wordt genoten en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie voor zover die personen niet bij machte zijn zelf inkomsten ter voorziening in hun levensonderhoud te verwerven;

b. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

5. Zie ook overgangsrecht AB 2011/68, artikel VIII, opgenomen in het onderdeel 'Algemeen pensioen'.

6. Met ingang van 1 januari 2016.

7. Met ingang van 1 januari 2016.

- c. ter zake van zijn opleiding of studie voor een beroep.
2. Mede zijn buitengewone lasten de op de belastingplichtige drukkende uitgaven tot voorziening in het noodzakelijk levensonderhoud van zieke of gebrekkige kinderen in de zin van artikel 23a, eerste lid, onderdeel c, die elders in een inrichting ter verpleging zijn opgenomen. Bij toepassing van deze bepaling wordt voor zulk een kind geen kinderaftrek verleend.
3. De in het eerste en tweede lid bedoelde uitgaven worden in aanmerking genomen voor zover zij gezamenlijk meer bedragen dan vijf ten honderd van het onzuiver inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke lasten.
4. Met betrekking tot gehuwde belastingplichtigen op wie artikel 20, eerste tot en met vijfde lid, van toepassing is, wordt onder onzuiver inkomen als bedoeld in het derde lid, verstaan de som van onzuivere inkomens van beide echtgenoten.

Genietings-
moment

Art. 16b. 1. Opbrengsten, andere dan winst uit bedrijf of beroep, worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

- a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden, dan wel
- b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.
2. Met betrekking tot inkomsten uit dienstbetrekking is artikel 10, derde lid, van de Landsverordening loonbelasting, van overeenkomstige toepassing.
3. Ingeval een belastingplichtige met een vennootschap waarin hij een aanmerkelijk belang heeft, is overeengekomen dat de opbrengst, getrokken uit een door de belastingplichtige aan die vennootschap ter beschikking gestelde onroerende of roerende zaak, op een ongebruikelijk tijdstip zal worden genoten, wordt daarmee voor de toepassing van het eerste lid geen rekening gehouden.
4. Op die opbrengsten in mindering te brengen kosten en lasten, zomede de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten, worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

Hoofdstuk III

Niet in Aruba wonende belastingplichtigen.

Buitenlandse
belastingplicht

Art. 17. 1. De niet in Aruba wonende personen, bedoeld in artikel 1, derde lid, zijn belastingplichtig naar hun binnenlands belastbaar inkomen.

2. Onder binnenlands belastbaar inkomen wordt verstaan al hetgeen wordt genoten als zuivere opbrengst van:

- a. in Aruba gelegen onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen;
- b. schuldvorderingen welke, wat de hoofdsom betreft, verzekerd zijn door hypotheek, gevestigd op in Aruba gelegen of gevestigde onroerende zaken;
- c. andere bestanddelen van het roerend kapitaal, geen effecten zijnde, welke opbrengst afhankelijk is hetzij van de opbrengst van een bedrijf of beroep, dan en voor zover het in Aruba wordt uitgeoefend, hetzij van de hoeveelheid of de opbrengst van enig produkt, in Aruba gewonnen, bewerkt of verwerkt;
- d. bedrijven en beroepen (ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld daaronder begrepen), die en voor zover zij persoonlijk of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden in Aruba worden uitgeoefend;
- e. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van, alsmede enige vorm van deelgerechtigdheid in een in Aruba gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, Landsverordening winstbelasting (AB 1988, no. GT, 47) indien de genietster een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel c;
- f. een bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een in Aruba gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening winstbelasting, ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Aruba gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam;
- g. uit de Landskas bezoldigde ambten, terwijl de aan deze ambten verbonden werkzaamheden buiten Aruba werden verricht;
- h. pensioenen en rechten op periodieke uitkeringen ten laste van de begroting van Aruba, dan wel uit het Algemeen Pensioenfonds van Aruba.

3. Onder opbrengst uit beroep, bedoeld in onderdeel d, van het tweede lid, worden niet begrepen pensioenen, anders dan die, bedoeld in onderdeel h van het tweede lid.
4. Onder de uitoefening van een bedrijf als bedoeld in het tweede lid, onderdelen c en d, wordt in ieder geval begrepen de uitvoering van een bouwwerk of constructie-, graaf-, onderhoud-, schoonmaak-, montage- of installatiewerkzaamheden indien de duur van die uitvoering of werkzaamheden een tijdvak van 30 dagen overschrijdt.
5. Tot het binnenlands belastbaar inkomen behoort mede het positieve voordeel uit vervreemding van aandelen in en winstbewijzen van in Aruba gevestigde vennootschappen welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, met uitzondering van vennootschappen als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, Landsverordening winstbelasting (AB 1988, no. GT, 47) indien de vervreemder een aanmerkelijk belang heeft in de vennootschap in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel c. Indien de vennootschap anders dan door liquidatie, ophoudt in Aruba gevestigd te zijn, wordt dit aangemerkt als een vervreemding als bedoeld in de eerste volzin.

Art. 18. 1. De zuivere opbrengst van de in artikel 17 genoemde bronnen van inkomen wordt bepaald met inachtneming van de beginselen van de artikelen 4, 5, 6, 7, 9, en 10.

2. De artikelen 11, 13, 14, 15 en 16b, zijn op de in dit hoofdstuk bedoelde belastingplichtigen van toepassing.

Berekening
inkomen buiten-
lands belasting-
plichtige

Art. 19. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Gehuwde belastingplichtigen. Vrijstellingen

- Art. 20.** 1. In afwijking van artikel 3 worden ten aanzien van gehuwde, in Aruba wonende belastingplichtigen de zuivere inkomens van beide echtgenoten in aanmerking genomen bij de echtgenoot met het hoogste persoonlijke arbeidsinkomen.
2. Ingeval de echtgenoten, bedoeld in het eerste lid, geen persoonlijk arbeidsinkomen hebben genomen, dan wel hun persoonlijke arbeidsinkomen even hoog is, wordt het zuivere inkomen van beiden in aanmerking genomen bij de man.
3. Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid worden onder persoonlijk arbeidsinkomen verstaan de zuivere opbrengst van onderneming en arbeid.
4. Het eerste en het tweede lid vinden geen toepassing voor de zuivere opbrengsten van onderneming en arbeid en de AOV-uitkering als bedoeld in de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering. Voor die opbrengsten wordt elke echtgenoot afzonderlijk in de heffing betrokken.
5. Op gezamenlijk verzoek van beide echtgenoten kan het vierde lid buiten toepassing blijven. Dit verzoek dient schriftelijk te worden gedaan en als bijlage bij de aangifte te worden gevoegd.
6. Het eerste tot en met vijfde lid zijn niet van toepassing indien:
- a. de belastingplichtigen niet het gehele kalenderjaar met elkander gehuwd zijn;
 - b. één of beide echtgenoten niet het gehele kalenderjaar in Aruba wonen;
 - c. de belastingplicht van één of beide echtgenoten gedurende het kalenderjaar is beëindigd wegens overlijden.
7. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder gehuwd verstaan gehuwd, niet duurzaam gescheiden levend.

Gehuwde belas-
ting-plichtigen

- Art. 20a.** 1. Het zuiver inkomen van minderjarige kinderen voor wie de belastingplichtige kinderaftrek geniet, wordt bij zijn zuiver inkomen gevoegd.
2. Is in het zuiver inkomen van het kind zuivere opbrengst uit dienstbetrekking begrepen, dan wordt deze opbrengst voor de toepassing van het eerste lid buiten beschouwing gelaten.

Minderjarigen

- Art. 21.** 1. Indien ingevolge artikel 20 bestanddelen van het zuiver inkomen van een echtgenoot aan de andere echtgenoot zijn toegerekend, is die ene echtgenoot, onverminderd zijn aansprakelijkheid uit anderen hoofde, aansprakelijk voor een evenredig deel van de door de andere echtgenoot verschuldigde belasting.
2. Voor de bepaling van de evenredigheid, bedoeld in het eerste lid, wordt in geval van toepassing van artikel 20, eerste tot en met vierde lid, de belasting, verschuldigd door de echtgenoot met het hoogste persoonlijke arbeidsinkomen dan wel door de man ingevolge artikel 20, tweede lid, voor zover die geen betrekking heeft op zuivere opbrengsten van onderneming en arbeid, over de echtgenoten omgeslagen in verhouding tot het totaal van de bestanddelen van de van ieders zijde opgekomen zuivere opbrengsten, voor zover niet betrekking hebbende op

Huwelijksgoe-
derenregime

onderneming en arbeid.

3. Op de aansprakelijkheid ingevolge het eerste lid wordt geen beroep gedaan, alvorens de Inspecteur het bedrag waarvoor de derde aansprakelijk is, bij beschikking heeft vastgesteld.

Vertegenwoordigers vreemde mogendheden

Art. 22. Van de belasting zijn vrijgesteld de consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen mits zij vreemdeling zijn en overigens in Aruba geen bedrijf of beroep uitoefenen en onder voorwaarde van wederkerigheid.

Toepassing consulaire vrijstelling

Art. 23. 1. De vrijstelling volgens artikel 22 strekt zich niet uit tot buiten het ambt of de betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17.

2. Ook voor hen die in Aruba wonen, is hierbij het bepaalde in artikel 18 van toepassing.

Kinderaftrek

Art. 23a. 1. De in Aruba wonende belastingplichtige geniet kinderaftrek voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. aan het einde van het kalenderjaar jonger dan 18 jaar zijn voor zover niet vallende onder b of c;

b. aan het einde van het kalenderjaar 16 jaar of ouder, doch jonger dan 27 jaar zijn, en wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding;

c. aan het einde van het kalenderjaar 16 jaar of ouder, doch jonger dan 27 jaar zijn, en tengevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen en daartoe ook, hetzij in het afgelopen jaar buiten staat zijn geweest, hetzij vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn.

2. Kinderaftrek voor – al of niet erkende – natuurlijke kinderen wordt enkel verleend, indien zij tot het huishouden van de belastingplichtige behoren, dan wel in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding of in verband met ziekte of gebreken niet tot het huishouden behoren.

3. De kinderaftrek wordt genoten voor zover de belastingplichtige in het kalenderjaar tegenover die aftrek een positief zuiver inkomen heeft staan.

4. De kinderaftrek bedraagt:

a. voor elk kind vallende onder onderdeel a, van het eerste lid, AWG 750,-;

b. voor elk kind vallende onder onderdeel b of c, van het eerste lid, AWG 1.200,-.

5. Voor elk kind, bedoeld onder onderdeel b, van het eerste lid, dat elders verblijft om een niet in Aruba aanwezige inrichting van onderwijs te bezoeken, wordt een extra kinderaftrek van AWG 3.800,- verleend. Bij regeling van de Minister kan worden bepaald onder welke voorwaarden de extra kinderaftrek wordt verleend.

6. In afwijking van het eerste lid wordt in geval van gehuwde belastingplichtigen op wie artikel 20, eerste tot en met vijfde lid, van toepassing is, kinderaftrek genoten door de echtgenoot met het hoogst persoonlijk arbeidsinkomen dan wel door de man ingevolge artikel 20, tweede lid.

Hoofdstuk V

Bedrag der belasting

Tarief

Art. 24. 1. Behoudens het derde, vierde en vijfde lid wordt de belasting berekend op de voet van de bij deze landsverordening behorende belastingtabel en het belastingvrije bedrag.

2. Ter berekening van de verschuldigde belasting, wordt ter verkrijging van het tabelinkomen een belastingvrij bedrag van maximaal AWG 30.000; per jaar in mindering gebracht. De volgens de tabel berekende belasting over het tabel inkomen dient naar beneden afgerond te worden. Ten aanzien van degene die niet het gehele kalenderjaar belastingplichtig is, wordt het maximum belastingvrije bedrag tijdsevenredig verlaagd.

3^a. De op de voet van artikel 14 te belasten bestanddelen van het zuivere inkomen worden belast naar een percentage van vijftientwintig.

4. De opbrengsten van aandelen worden belast naar een percentage van vijftientwintig.

5. De op de voet van de artikelen 11, eerste lid, onderdeel c en d, en 17, vijfde lid, te belasten bestanddelen van het belastbaar inkomen en het binnenlands belastbaar inkomen worden belast naar een percentage van vijftientwintig.

6. De geheven loonbelasting ingevolge de Landsverordening loonbelasting en de geheven

8. Voor afkoopsummen pensioen zie ook onderdeel 'Algemeen pensioen'.

dividendbelasting ingevolge de Landsverordening dividendbelasting zijn voorheffingen op de inkomstenbelasting.

Ter berekening van de verschuldigde belasting, wordt ter verkrijging van het tabelinkomen een belastingvrij bedrag van maximaal AWG 30.000,- per jaar in mindering gebracht op het zuiver voljaarsloon respectievelijk het belastbaar inkomen.

De volgens onderstaande tabel berekende belasting over het tabelinkomen dient naar beneden afgerond te worden op hele florins.

Bij een tabelinkomen van meer dan het bedrag vermeld in kolom I, maar niet meer dan het bedrag vermeld in kolom II		bedraagt de belasting het bedrag vermeld in kolom III, vermeerderd met het bedrag dat wordt berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het tabelinkomen, dat het bedrag vermeld in kolom I te boven gaat	
I	II	III	IV
-	34.930	-	0,00%
34.930	63.904	-	21,00%
63.904	135.527	6.084,54	42,00%
135.527	-	36.166,20	52,00%

Art. 25. 1. Bij het begin van het kalenderjaar kan de Minister de inkomensbedragen van de tabel, bedoeld in artikel 24, eerste lid, door andere vervangen.

Inflatiecorrectie
tarief

2. De inkomstenbelasting-correctiefactor is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau Statistiek, betrekking hebbende op de vijftiende tot en met de vierde aan het kalenderjaar voorafgaande maand en het gemiddelde van die prijsindexcijfers, betrekking hebbende op de zevenentwintigste tot en met de zestiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand. Ingeval de basis van vorenbedoelde prijsindexcijfers wordt verlegd, geeft de Minister regels hoe bij de toepassing van de vorige volzin wordt overgegaan van de oude op de nieuwe reeks prijsindexcijfers.

3. De Minister kan bij ministeriële regeling bepalen dat in afwijking van het eerste lid bij het begin van het in die ministeriële regeling aangewezen kalenderjaar de inkomensbedragen van de tabel, bedoeld in artikel 24, eerste lid, worden vervangen door andere bedragen dan de op grond van het eerste lid berekende bedragen.

4. Bij het begin van het kalenderjaar kan de Minister het belastingvrije bedrag, bedoeld in artikel 24, tweede lid door een andere vervangen, rekening houdende met de hoogte van het minimumloon.

Art. 25a en 26. (Vervallen)

Hoofdstuk VI Belastingjaar

Art. 27. Het belastingjaar is het kalenderjaar.

Heffings-
tijdvak
Beperkte aan-
sprakelijkheid
erfgenamen

Art. 28. Voor een aanslag tot navordering van belasting als bedoeld in Hoofdstuk II van de Algemene landsverordening belastingen, en voor een aanslag tot verhoging van belasting als bedoeld in artikel 16 van de Landsverordening beroep in belastingzaken, die na overlijden van de belastingplichtige wordt vastgesteld, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem gelegateerd is.

Hoofdstuk XVI Slotbepalingen

Art. 29. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening inkomstenbelasting.

Citeertitel

AB 2007/113

Regeling extra kinderaftrek studerende kinderen

Ministeriële regeling van 20 december 2007 ter uitvoering van artikel 23a, vijfde lid, van de LIB

Extra
kinderaftrek

Art. 1. 1. De belastingplichtige kan slechts in aanmerking komen voor extra kinderaftrek voor in het buitenland studerende kinderen als bedoeld in artikel 23a, vijfde lid, indien de volgende kosten zijn gemaakt:

- a. kosten voor school- of collegegeld;
- b. kosten voor boeken en ander verplicht materiaal;
- c. kosten van één retourticket per kind per jaar.

2. De extra kinderaftrek in verband met de in het eerste lid genoemde kosten wordt slechts verleend, indien:

- de belastingplichtige een inschrijvingsbewijs overlegt van de inrichting van onderwijs alwaar het kind onderwijs volgt, en
- bewijsstukken overlegt, waaruit blijkt dat de in het eerste lid genoemde kosten ten laste van de belastingplichtige zijn gekomen.

Inwerkingtre-
ding, citeertitel

Art. 2. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2008.

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling extra kinderaftrek studerende kinderen.

Landsverordening loonbelasting

AB 1991/GT 63

Hoofdstuk I Belastingplicht

Art. 1. Onder de naam "loonbelasting" wordt een belasting van de werknemers gegeven.

Heffing van
werknemers

Werknemer

Art. 2. 1. Werknemer is de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander, dan wel uit een bestaande dienstbetrekking van een ander.

2. Wie niet in Aruba woont, wordt slechts als werknemer beschouwd voor zover hij:

- zijn dienstbetrekking in Aruba vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger in Aruba vervulde dienstbetrekking;
- in dienstbetrekking staat tot een Arubaans publiekrechtelijk rechtspersoon, dan wel uit andere hoofde loon geniet van een zodanige rechtspersoon;
- loon geniet uit een bestaande of vroegere functie door hemzelf of door een ander vervuld als bestuurder of commissaris van een in Aruba gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47), ook in geval van beperking van de bevoegdheid tot buiten Aruba gelegen gedeelten van de onderneming van dat lichaam.

3. Krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleend loon wordt geacht door het kind te zijn genoten.

4. De woonplaats van de werknemer wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Art. 3. 1. Als dienstbetrekking wordt beschouwd elke arbeidsverhouding, waarbij een gezagsverhouding bestaat tussen degene die werk opdraagt, en degene die het uitvoert.

Dienst-
betrekking

2. Onder dienstbetrekking wordt tevens verstaan de arbeidsverhouding van:

- de bestuurder of commissaris van een in Aruba gevestigd lichaam als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening winstbelasting;
- het kind van 14 jaar of ouder dat werkzaam is in de onderneming van zijn ouder, tenzij die onderneming mede voor zijn rekening wordt gedreven;
- degene die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, op provisiebasis werkzaamheden verricht;
- degene die als artiest of beroeps-sportbeoefenaar optreedt en zijn woonplaats niet in Aruba heeft;
- degene wiens functie op een benoeming berust;
- degene die werkzaam is om vakbekwaamheid te verwerven, onder wie mede wordt begrepen degene, die als leerling van een instelling van onderwijs praktisch werkzaam is, alsmede degene die aan een bedrijfsschool opleiding ontvangt, een en ander indien een beloning wordt genoten, die niet uitsluitend bestaat in het ontvangen van onderricht;
- degene die, anders dan in de uitoefening van een bedrijf of in de zelfstandige uitoefening van een beroep, persoonlijk een werk tot stand brengt ingevolge een overeenkomst inhoudende het tot stand brengen en opleveren van een werk van stoffelijke aard, tegen een door de opdrachtgever te betalen prijs;
- degene die de in onderdeel g bedoelde persoon bij het tot stand brengen van dat werk bijstaat;
- degene die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij direct of indirect als bedoeld in artikel 6a, een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 11, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening inkomstenbelasting.

3. Het tweede lid, onderdelen g en h, vindt geen toepassing indien de in onderdeel g bedoelde overeenkomst rechtstreeks is aangegaan met een natuurlijke persoon ten behoeve van diens persoonlijke aangelegenheden.

4. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voorschriften worden gesteld ingevolge welke eveneens als dienstbetrekking wordt beschouwd de arbeidsverhouding van degene die als artiest of beroepssportbeoefenaar optreedt en zijn woonplaats in Aruba heeft.

Art. 4. 1. Inhoudingsplichtige is:

- a. degene tot wie een of meer personen in dienstbetrekking staan;
- b. degene die aan een of meer personen loon uit vroegere dienstbetrekking tot hemzelf of een ander verstrekt.
2. Als degene tot wie de dienstbetrekking bestaat, wordt beschouwd:
 - 1°. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel
 - a. het lichaam;
 - b. de ouder;
 - c. degene van wie provisie genoten wordt;
 - d. degene met wie het optreden is overeengekomen;
 - e. degene te wiens laste de betaling komt;
 - f. degene bij wie de werkzaamheden worden verricht of de opleiding wordt genoten;
 - g. de aanbesteder;
 - h. de aanbesteder;
 - i. bij toepassing van artikel 6a: het lichaam;
 - 2°. in de gevallen, bedoeld in artikel 3, vierde lid: degene met wie het optreden is overeengekomen.
3. Degene tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat, wordt geacht aan de werknemer het loon te verstrekken, dat deze uit hoofde van zijn dienstbetrekking geniet van een niet inhoudingsplichtige.
4. Wie niet in Aruba woont of gevestigd is, wordt slechts als inhoudingsplichtige beschouwd, voor zover hij in Aruba een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel in Aruba een of meer personen in dienst heeft en door de inspecteur als inhoudingsplichtige is aangewezen.
5. De woonplaats of vestigingsplaats van de inhoudingsplichtige wordt naar artikel 1 van de Landsverordening inkomstenbelasting en artikel 1, derde lid, van de Landsverordening winstbelasting beoordeeld.
6. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt als vaste inrichting in ieder geval aangemerkt de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, graaf-, onderhoud-, schoonmaak-, montage- of installatiewerkzaamheden indien de duur van die uitvoering of werkzaamheden een tijdvak van 30 dagen overschrijdt.
7. Diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren, alsmede door de Minister aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, worden niet als inhoudingsplichtigen beschouwd. De consulaire vertegenwoordiger is evenwel inhoudingsplichtig, indien en voor zover hij naast het consulaire ambt een bedrijf of beroep uitoefent.

Hoofdstuk II

Voorwerp van belasting

Art. 5. De belasting wordt geheven naar het loon.

- Art. 6. 1.** Loon is al hetgeen als salaris, uitkering, kostenvergoeding, kostenverstrekking of onder welke naam of vorm ook uit een bestaande of vroegere dienstbetrekking wordt verkregen, behoudens het bepaalde in het vijfde en zesde lid.
2. Niet in geld verkregen loon wordt - voor zover niet anders is bepaald - in aanmerking genomen naar de waarde die daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat voor zover de verwerving van het loon het gebruik of verbruik daarvan meebrengt, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.
 3. De Minister kan nadere regels stellen betreffende de waardering van niet in geld verkregen loon.
 4. Degene tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat, wordt geacht de uitkeringen van ongevallengelden en ziekengelden ingevolge de Landsverordening ongevallenverzekering en de Landsverordening ziekteverzekering, welke door zijn tussenkomst worden uitbetaald, als loon uit die dienstbetrekking te verstrekken.
 5. Tot het loon worden niet gerekend:
 - a. de premies, door de werkgevers betaald ingevolge de Landsverordening ongevallenverzekering en de Landsverordening ziekteverzekering;
 - b. de pensioenen, genoten door hen die niet in Aruba wonen, en welke niet ten laste van de begroting van Aruba, dan wel niet uit het Algemeen Pensioenfonds van Aruba komen;

- c. de toeslagen van de werkgevers op het loon van de werknemer, ter compensering van de door de werknemer verschuldigde premie ingevolge de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en de Landsverordening algemene weduwen-, wezenverzekering en de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18);
 - d. de verplichte bijdragen van de werkgever voor pensioenen en aan pensioenfondsen als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting;
 - e. de door de werkgever ten behoeve van de werknemer gemaakte kosten in verband met geneeskundige behandeling en verpleging alsmede de aanspraken van de werknemer op vrije geneeskundige behandeling en verpleging en op tegemoetkoming in ziektekosten;
 - f. de andere fooien dan die welke zijn inbegrepen in de voor een dienstverlening in rekening gebrachte prijs, mits zij middellijk dan wel onmiddellijk afkomstig zijn van degene aan wie de dienst is verleend;
 - g. de toeslagen, uitbetaald door de werkgever ingevolge de landsverordening reparatietoeslag.
6. De Minister kan voorwaarden stellen waaronder door hem aan te wijzen vergoedingen en verstrekkingen die strekken ter bestrijding van kosten ter behoorlijke vervulling van de dienstbetrekking en overige loonbestanddelen, niet tot het loon dienen te worden gerekend.

Art 6a. 1. Ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van een lichaam waarin hij direct of indirect een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening inkomstenbelasting, wordt het in een kalenderjaar genoten loon ten minste gesteld op het hoogste bedrag van de volgende bedragen:

Gebruikelijk
loonregeling

- a. 75% van het loon uit de meest vergelijkbare dienstbetrekking;
- b. het loon van de meestverdienende werknemer in dienst van het in de aanhef bedoelde lichaam of met dat lichaam verbonden lichamen;
- c. AWG 48.000,-.

2. Indien aanneemelijk is dat ter zake van soortgelijke dienstbetrekkingen waarbij aanmerkelijk belang geen rol speelt, in het economisch verkeer een lager loon gebruikelijk is, wordt in afwijking van het eerste lid, het loon gesteld op een bedrag dat gelijk is aan dat lagere loon.

3. In afwijking van het eerste lid wordt het in een kalenderjaar genoten loon in het jaar van oprichting van het lichaam en de drie daaropvolgende jaren ten minste gesteld op het bedrag, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening minimumlonen, zoals dat geldt op 1 januari van het kalenderjaar.

4. Ten aanzien van de werknemer die arbeid verricht ten behoeve van meerdere lichamen waarin hij direct of indirect een aanmerkelijk belang heeft als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onderdeel c, van de Landsverordening inkomstenbelasting, geldt het aldus vastgestelde loon voor alle lichamen gezamenlijk.

5. Dit artikel is niet van toepassing op:

- a. een lichaam waarvan de winst is vrijgesteld op grond van artikel 2 van de Landsverordening winstbelasting;
 - b. een lichaam dat niet deelneemt aan het Arubaanse economische verkeer en in het bezit is van een ontheffing of vergunning als bedoeld in de artikelen 9 tot en met 18 van de Landsverordening deviezenverkeer;
 - c. een bestuurder of commissaris als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel c.
6. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder of met dat lichaam verbonden lichamen verstaan een belang als bedoeld in artikel 6, vierde lid, onderdeel a, b of c van de Landsverordening winstbelasting.

Hoofdstuk III

Wijze van berekening en inhouding

Art. 7. 1. Het loon, genoten over een ander loontijdvak dan een jaar, wordt tot een voljaarsloon herleid. Loontijdvak is het tijdvak waarover het loon wordt verkregen.

Voljaarsloon

Bij die herleiding wordt voor:

- a. halve-dagloners een jaar op 520 dagen gesteld;
- b. dagloners een jaar op 260 dagen gesteld;
- c. weekloners een jaar op 52 weken gesteld;
- d. quincena-loners een jaar op 26 quincena's gesteld;
- e. maandloners een jaar op 12 maanden gesteld;

- f. kwartaalloners een jaar op 4 kwartalen gesteld.
2. Een loontijdvak van niet meer dan 4 uren wordt op een halve dag gesteld.
3. Als voljaarsloon geldt voor de toepassing van deze landsverordening het in het kalenderjaar te verkrijgen loon, indien over het gehele jaar van de inhoudingsplichtige loon zou worden verkregen. Hierbij wordt uitgegaan van het loon over het tijdvak hetwelk bij de aanvang van het kalenderjaar wordt verkregen, of, zo de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is ontstaan, het loon over het tijdvak bij de aanvang van de dienstbetrekking.
4. Het zuiver voljaarsloon wordt verkregen door het voljaarsloon te verminderen, indien het een dienstbetrekking betreft van:
 - a. een in Aruba wonende werknemer:
 - met 3% tot een maximum bedrag van AWG 1.500,- in geval van een bestaande dienstbetrekking;
 - met de bijdragen van een werknemer in de verschuldigde premies ingevolge de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering;
 - met aan het loon verbonden verplichte bijdragen van de werknemer voor pensioen en pensioenfondsen als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting;
 - met 5% tot een maximum bedrag van AWG 3.360,- voor de aan het loon verbonden verplichte bijdrage in spaar- en voorzieningsfondsen, als bedoeld in artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting;
 - met AWG 750,- per kind, zoals bedoeld in artikel 23a, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51), dat bij aanvang van het kalenderjaar jonger is dan 17 jaar;
 - met de bijdragen van de werknemer ingevolge de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18);
 - b. een niet in Aruba wonende werknemer:
 - met 3% tot een maximum bedrag van AWG 1.500,- in geval van een bestaande dienstbetrekking.
5. De kinderaftrek, bedoeld in het vierde lid, wordt slechts dan door de inhoudingsplichtige toegepast, indien en voor zover de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring, met gebruikmaking van een door de Algemeen Directeur van het Departement der Belastingen vastgesteld formulier, heeft overgelegd.

Art. 8 en 8a. (Vervallen)

Toepassing tabel inkom- stenbelasting

- Art. 9.** 1. De inhoudingsplichtige past op het zuivere voljaarsloon het bedrag van de belasting toe welke blijkt uit de bij de Landsverordening inkomstenbelasting behorende belastingtabel. De belasting wordt berekend over het tabelinkomen. Ter verkrijging van het tabelinkomen wordt het belastingvrij bedrag als opgenomen in artikel 24, tweede lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting in mindering gebracht op het zuivere voljaarsloon. De belasting wordt naar beneden afgerond op hele florins. De berekende belasting dient alsdan gedeeld te worden door het totaal der loontijdvakken in het kalenderjaar. Het verkregen bedrag wordt door de inhoudingsplichtige ingehouden per loontijdvak van het kalenderjaar waarover nog geen loon door de werknemer werd genoten.
2. Telkens wanneer het loontijdvak gewijzigd wordt en/of meer loon aan de werknemer wordt toegekend, dient de herleiding opnieuw te geschieden, met dien verstande dat het meerloon bij het voljaarsloon wordt opgeteld. Op het nieuwe zuivere voljaarsloon wordt de belastingtabel als bedoeld in het eerste lid, toegepast. De berekende belasting wordt verminderd met het totaal der in het kalenderjaar reeds ingehouden belasting en het resultaat gedeeld door het aantal loontijdvakken waarover nog geen loon door de werknemer werd genoten. Het verkregen bedrag wordt per loontijdvak als vorenbedoeld ingehouden.
3. In afwijking van het tweede lid wordt, indien het meerloon een incidentele toekenning van loon betreft, het voljaarsloon opnieuw herleid en de belastingtabel als bedoeld in het eerste lid, toegepast. De berekende belasting wordt verminderd met de berekende belasting bij de voorlaatste herleiding en het resultaat ingehouden van het incidentele loon.
4. In de gevallen dat toepassing van dit artikel tot hardheden leidt, is de inspecteur bevoegd hetzij op verzoek, hetzij ambtshalve deze hardheden op te heffen.

Art. 9a. In afwijking van artikel 9, eerste lid, bedraagt de belasting een percentage van het loon, welk percentage gelijk is aan het hoogste marginale tarief van de in dat artikel bedoelde belastingtabel, ingeval de werknemer zijn naam, adres, woonplaats of persoonsnummer niet aan de inhoudingsplichtige heeft verstrekt, dan wel zijn identiteit niet is vastgesteld en opgenomen in de loonadministratie overeenkomstig artikel 19, alsmede ingeval de werknemer ter zake onjuiste gegevens heeft verstrekt en de inhoudingsplichtige dit weet of redelijkerwijs moet weten.

Anoniemen-
tarief

Art. 10. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op het loon.
2. De inhoudingsplichtige is verplicht de belasting in te houden op het tijdstip waarop het loon:
a. betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld of rentedragend wordt, dan wel
b. vorderbaar en tevens inbaar wordt.
3. Indien is overeengekomen dat het loon geheel of gedeeltelijk op een ongebruikelijk tijdstip zal worden genoten, wordt daarmee voor de toepassing van het tweede lid geen rekening gehouden.
4. Ingeval op grond van een verdrag of andere regeling ter voorkoming van dubbele belasting geen loonbelasting behoort te worden ingehouden, mag de inhoudingsplichtige de inhouding slechts achterwege laten, indien de werknemer hem een daartoe strekkende verklaring van de inspecteur heeft doen toekomen.
5. De inhoudingsplichtige is verplicht de in een tijdvak ingehouden belasting op aangifte af te dragen.

Inhouding op
loon

Art. 11. (Vervallen)

Art. 12. Overtreft de belasting het van de inhoudingsplichtige genoten loon in geld, dan wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het tijdstip, omschreven in artikel 10, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op de werknemer.

Inhouding meer
dan loon

Hoofdstuk IV

Naheffing en administratieve boeten

Art. 13 en 14. (Vervallen)

Art. 15. De inspecteur kan aan de werknemer die een verklaring als bedoeld in artikel 7, vijfde lid, onjuist invult en overhandigt, een boete van ten hoogste vijfhonderd florin opleggen.

Onjuiste
werknemers-
verklaring

Hoofdstuk V

Art. 16 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk VI

Bijzondere bepalingen

Art. 19. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden:
a. van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn;
b. een loonadministratie in te voeren en daarbij de gegevens te administreren met betrekking tot de verstrekkingen en vergoedingen die niet tot het loon behoren;
c. de identiteit van de werknemer vast te stellen aan de hand van een geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs, alsmede de aard, het nummer en een afschrift daarvan in de loonadministratie op te nemen.
2. De inhoudingsplichtige is desgevraagd gehouden na afloop van het kalenderjaar de werknemer een verklaring af te geven betreffende het in dat kalenderjaar verkregen loon, het toegerekend jaarloon en de ingehouden belasting. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar is de inhoudingsplichtige gehouden aan de werknemer desgevraagd een zelfde verklaring af te geven over de tijd waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven.
3. De Minister kan regels stellen ter uitvoering van dit artikel.

Loonbelasting-
verklaring

Door werknemer te verstrekken informatie

Art. 19a. 1. De werknemer is gehouden aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn en een identificatiebewijs als bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel c, ter inzage te verstrekken en een afschrift daarvan in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige te laten opnemen.

2. Tot de in het eerste lid en de in artikel 19, eerste lid, bedoelde gegevens wordt mede gerekend het door de Inspecteur toegekende persoonsnummer van de werknemer. De werknemer is verplicht deze aan te vragen bij de Inspecteur.

3. Opgave van naam, adres en woonplaats van de werknemer alsmede van de overige in het eerste lid en de in artikel 19, eerste lid, bedoelde gegevens geschiedt door middel van een in artikel 7, vijfde lid, bedoeld formulier.

4. De Minister kan regels stellen ter uitvoering van dit artikel.

Art. 20 t/m 24. (Vervallen)

Hoofdstuk VII en VIII

Art. 25 t/m 33. (Vervallen)

Hoofdstuk IX

Slotbepaling

Art. 34 en 35. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 36. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening loonbelasting.

Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden

Ministeriële regeling van 30 december 2003 ter uitvoering van artikel 30, onderdeel a, van de ALB, artikel 3, achtste lid van de LIB en artikel 6, zesde lid van de LLB.

§1. Algemene voorwaarden

Art. A. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

Definities

expatriate : werknemer die gedurende een aaneengesloten periode van tenminste vijf jaar direct voorafgaand aan zijn tewerkstelling buiten Aruba heeft gewoond en op grond van artikel 12 als zodanig door de Inspecteur is aangemerkt;

Inspecteur : Inspecteur, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);

werkgever : inhoudingsplichtige, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63);

werknemer : natuurlijke persoon, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening loonbelasting;

concern : een groep bestaande uit een houdstermaatschappij (moedermaatschappij) en een aantal dochtermaatschappijen.

Art. 1. 1. Ingeval een werkgever een auto ter beschikking stelt aan een werknemer, wordt jaarlijks 15% van de cataloguswaarde van bedoelde auto tot het loon gerekend. Dit bedrag wordt in aanmerking genomen, voor zover het uitgaat boven de vergoeding die de werknemer is verschuldigd aan de werkgever.

Auto van de zaak, zakelijk gebruik eigen auto

2. Ingeval een werkgever een tweede auto aan een werknemer ter beschikking stelt, worden alle hieraan verbonden kosten tot het loon van de werknemer gerekend.

3. Ingeval een werknemer zijn privé-auto voor bedrijfsdoeleinden aanwendt, zal steeds een bedrag van AWG 0,60 per afgelegde kilometer belastingvrij kunnen worden vergoed; het meerdere is belast. De toepassing van deze regeling is gebonden aan de navolgende voorwaarden:

a. de werknemer houdt een sluitende kilometeradministratie bij, waaruit de zakelijk gereden kilometers blijken;

b. de werkgever dient de vergoeding in de verzamelloonstaat te vermelden en

c. het woon-werkverkeer komt niet voor een onbelaste vergoeding in aanmerking.

4. De Inspecteur is bevoegd nadere richtlijnen te geven met betrekking tot het bijhouden en de inrichting van een kilometeradministratie.

Art. 2. 1. Indien een werknemer binnen een onderneming een functie vervult, die valt onder de in het derde lid van dit artikel vermelde functies, kan het hierbij vermelde maandelijkse bedrag voor autokostenvergoeding onbelast worden verstrekt, indien deze werknemer zijn privé-auto in redelijke mate ten behoeve van de werkzaamheden voor de onderneming gebruikt. Er hoeft in dat geval niet te worden voldaan aan het bijhouden van de kilometeradministratie, bedoeld in artikel 1, derde lid.

Vaste auto- en representatiekostenvergoeding

2. Indien een werknemer binnen een onderneming een functie vervult, die valt onder de in het derde lid van dit artikel vermelde functies, kan het daarbij vermelde maandelijkse bedrag voor representatiekostenvergoeding onbelast worden verstrekt, indien deze kosten worden gemaakt in het kader van de dienstbetrekking.

3. Voor de navolgende functies gelden de navolgende forfaitaire bedragen voor autokostenvergoedingen en representatiekostenvergoedingen:

Functie van de werknemer	Autokosten- vergoeding per maand in AWG	Represen- tatiekosten vergoeding per maand in AWG
Directeur (topmanagement) Met directeur wordt de werknemer aangeduid, die tot het topmanagement van de onderneming behoort, en die binnen de onderneming de strategische beslissingen neemt. Binnen de onderneming vervult deze werknemer de hoogste managementfunctie. Alleen directeuren die hun privé-auto voor meer dan 25% gebruiken ten behoeve van de onderneming, komen voor de vaste autokostenvergoeding in aanmerking.	250	250
Manager (middenkader) Met manager worden alle werknemers gelijkgesteld die tot het middenmanagement van de onderneming behoren, en die hun privé-auto voor meer dan 25% gebruiken ten behoeve van de onderneming. De inhoudingsplichtige kan aantonen dat deze werknemers een leidinggevende functie vervullen en hun privé-auto voor hun werkzaamheden gebruiken.	200	100
Vertegenwoordiger/sales person Met vertegenwoordiger of sales person worden alle werknemers gelijkgesteld, die een verkoopfunctie hebben, en wier werkzaamheden voor meer dan 25% buiten de onderneming worden uitgevoerd, daarbij gebruikmakend van de privé auto.	400	100
Accountant/adviseur Met accountant of adviseur worden alle werknemers gelijkgesteld, die een dienstverlenende functie vervullen, en wier de werkzaamheden voor meer dan 25% buiten de onderneming worden uitgevoerd, daarbij gebruikmakend van de privé-auto.	300	100
Overige functies waarvan vaststaat dat de werknemer zijn privé auto voor meer dan 25% ten behoeve van zakelijke ritten voor de onderneming gebruikt. De inhoudingsplichtige toont aan dat hier van sprake is.	200	-

4. Indien een inhoudingsplichtige van mening is dat de in het derde lid vermelde forfaitaire autokostenvergoeding lager is dan de door de werknemer te dier zake werkelijk gemaakte kosten, is artikel 1, derde en vierde lid, van toepassing.

5. Indien een werknemer als bedoeld in het tweede lid, representatiekosten heeft, die hoger zijn dan het in het derde lid vermelde forfaitaire bedrag, kan de inhoudingsplichtige deze hogere representatiekosten alleen op declaratiebasis onbelast aan de desbetreffende werknemer vergoeden. Voor alle overige werknemers geldt dat representatiekosten uitsluitend op declaratiebasis onbelast kunnen worden vergoed.

Maaltijden

Art. 3. Ingeval een werkgever aan een werknemer maaltijden om niet verstrekt, dan wel tegen een vergoeding die lager is dan de geldswaarde van de besparing, wordt het voordeel tot het loon gerekend. Als voordeel wordt aangemerkt de geldswaarde van de voor de werknemer optredende besparing op voedingskosten, waarbij in voorkomend geval rekening gehouden wordt met de eigen bijdrage van de werknemer. Het voordeel is evenwel minimaal gesteld op de hieronder vermelde bedragen:

voor een ontbijt: AWG 2,50
 voor een broodmaaltijd: AWG 2,50
 voor een warme maaltijd: AWG 5,00.

Woning van de
zaak

Art. 4. 1. Ingeval aan een werknemer woonruimte om niet ter beschikking wordt gesteld, wordt de huurwaarde van de bedoelde woning als loon van de werknemer beschouwd. De huurwaarde bedraagt 8 procent van de waarde in het economische verkeer van de woonruimte, welke waarde berekend wordt op het moment waarop de werknemer het woongenot verwerft.

2. Ingeval aan een werknemer een woning ter beschikking wordt gesteld tegen een huur die lager is dan de in het eerste lid bedoelde huurwaarde, wordt het verschil tussen de huurwaarde en de betaalde huur tot het loon gerekend.

3. Indien de huurwaarde, bedoeld in het eerste of het tweede lid, meer bedraagt dan 15 procent van het voljaarsloon van de werknemer, wordt dit meerdere voor de belastingheffing buiten beschouwing gelaten.

4. Ingeval de werkgever de huurpenningen van de werknemer geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening neemt, wordt de huurvergoeding belast, voor zover de ten laste van de werknemer komende kale huur minder bedraagt dan 15 procent van het voljaarsloon.

5. Indien een woning als bedoeld in het eerste of tweede lid, een gemeubileerde woning betreft, wordt in het eerste en tweede lid van dit artikel 10 procent van de waarde in het economisch verkeer van de woonruimte te worden aangehouden. Het in het derde en vierde lid genoemde percentage van het voljaarsloon luidt in zodanig geval 20.

6. Zo het huis eigendom is van de werknemer en de werkgever een bijdrage in de woonlasten aan de werknemer verstrekt, wordt deze bijdrage tot het loon van de werknemer gerekend.

7. Onder voljaarsloon in de zin van dit artikel wordt verstaan het voljaarsloon als bedoeld in artikel 7, derde lid, van de landsverordening loonbelasting, behoudens het voordeel dat men verkrijgt van de werkgever, omdat de woonlasten van de werknemer middellijk of onmiddellijk, geheel of gedeeltelijk door de werkgever worden gedragen.

8. Indien een werknemer tevens een middellijk of onmiddellijk fiscaal aanmerkelijk belang heeft in een vennootschap, blijven voor de berekening van het bedrag dat als loon wordt aangemerkt terzake van vrij wonen als bedoeld in het eerste lid, dan wel gedeeltelijk vrij wonen als bedoeld in het tweede lid, de voorschriften van het derde, vierde en vijfde lid, laatste volzin, buiten toepassing. Indien een verbouwing plaats vindt aan de woning, dient in de daarop volgende jaren de huurwaarde in verband met vrij wonen, dan wel gedeeltelijk vrij wonen berekend te worden over de waarde in het economische verkeer van de woning, zoals die is na de verbouwing.

9. Ingeval een werkgever een tweede woning ter beschikking stelt aan de werknemer of voor een tweede woning een huurvergoeding betaalt, worden alle hieraan verbonden kosten tot het loon van de werknemer gerekend.

Art. 5. 1. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt, wordt de vergoeding van de vervoerskosten van die werknemer en de tot zijn huishouden behorende personen buiten de belastingheffing gelaten. Onder vervoerskosten worden verstaan de gemaakte kosten van de reis, alsmede die ter zake van het overbrengen van de inboedel; eronder vallen tevens de kosten van vervoer van één personenauto. Het vorenstaande geldt tevens bij repatriëring.

Vrijstellingen
voor
expatriates

2. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem een vergoeding voor (her)inrichtingskosten verstrekt, blijft die vergoeding, voor zover zij twee maanden salaris met een maximum van AWG 15.000,- niet te boven gaat, buiten de belastingheffing. Deze vergoeding kan één keer, aan het begin van de periode van verblijf in Aruba, onbelast worden verstrekt.

3. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem de logieskosten vergoedt, die hij en de tot zijn huishouden behorende personen maken tengevolge van het niet kunnen beschikken over woonruimte, blijven bedoelde vergoedingen over de eerste twee maanden buiten de belastingheffing. Bij een hotelverblijf dat langer duurt dan twee maanden, is artikel 4 van overeenkomstige toepassing.

4. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt en hem een vergoeding voor een huurauto verstrekt in verband met het niet kunnen beschikken door de werknemer over een eigen auto, blijft die vergoeding de eerste twee maanden buiten de heffing.

5. Ingeval een werkgever een werknemer uit het buitenland aantrekt, mag de werkgever deze werknemer en de tot zijn huishouden behorende personen gedurende de eerste vijf onafgebroken jaren van het verblijf in Aruba per jaar één gratis reisbiljet onbelast verstrekken.

Voorwaarde hierbij is wel dat deze reistickets betrekking hebben op een reis naar het moederland, dan wel naar het land alwaar de werknemer woonachtig was op het moment dat het dienstverband met hem werd aangegaan.

6. De werkgever levert het bewijs dat de reisbiljetten daadwerkelijk voor een reis met een hierboven bedoelde bestemming zijn gebruikt.

Korting voor
branche eigen
goederen en
diensten van
werkgever

Art. 6. 1. Ingeval een werkgever een korting verstrekt aan een werknemer bij de aankoop van goederen en diensten uit het bedrijf, wordt het voordeel niet tot het loon gerekend, mits daarbij voldaan is aan de navolgende voorwaarden:

a. de goederen en diensten zijn voor het bedrijf niet branchevreemd;
b. het aankoopbedrag is ten minste gelijk aan de integrale kostprijs, en
c. de hoeveelheid gaat niet uit boven hetgeen gewoonlijk in een gezin als dat van de werknemer pleegt te worden ge- of verbruikt.

2. Ingeval een werkgever goederen of diensten als bedoeld in het eerste lid, aan een werknemer om niet ter beschikking stelt, wordt voor de toepassing van het eerste lid het bedrag der korting gesteld op 100 procent. Voorts zal een bedrag, gelijk aan de integrale kostprijs van het om niet ter beschikking gestelde, tot het loon van de werknemer worden gerekend.

3. Ingeval een werkgever geheel of gedeeltelijk vrije reisbiljetten verstrekt aan zijn werknemer, wordt de integrale kostprijs hiervan gesteld op 10 procent van de ticketprijs van een los te verkrijgen ticket, onverminderd het eerste lid, onderdelen a en c.

4. Dit artikel is tevens van toepassing, indien de goederen en diensten worden aangeschaft bij een verbonden vennootschap.

Vrijgestelde
uitkeringen
bij jubilea,
periodieke ver-
strekkingen

Art. 7. 1. Tot het loon worden niet gerekend de uitkeringen en verstrekkingen bij een jubileum, voorzover zij de navolgende bedragen niet te boven gaan:

a. $\frac{1}{2}$ x het maandloon bij een dienstverband van 10 of 12,5 jaren;
b. 1 x het maandloon bij een dienstverband van 25 en van 35 of 40 jaren.

2. Tot het loon wordt niet gerekend de schenking van de werkgever aan de werknemer in de vorm van een uitkering of verstrekking mits:

- de waarde van de uitkering en verstrekking een bedrag van AWG 200,- niet te boven gaat;
- de uitkering of de verstrekking maximaal 1 x per jaar wordt verstrekt.

3. Tot het loon worden niet gerekend de eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van het overlijden van de werknemer indien en voor zover voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- de eenmalige uitkeringen en verstrekkingen komen ten goede aan de overgebleven echtgenoot of kinderen van de werknemer;
- de uitkeringen en verstrekkingen overtreffen niet meer dan driemaal het maandloon.

4. Tot het loon worden niet gerekend aanspraken op eenmalige uitkeringen en verstrekkingen ter zake van het overlijden van de werknemer. Op uitkeringen en verstrekkingen voortvloeiende uit deze aanspraken is het derde lid van overeenkomstige toepassing.

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt onder maandloon verstaan het loon dat wordt genoten in de maand voorafgaande aan de maand waarin het jubileum of overlijden plaatsvindt, met dien verstande dat tantièmes en incidentele beloningen, alsmede tot het loon behorende aanspraken niet als bestanddelen van het maandloon in aanmerking worden genomen.

Telefoonkosten-
vergoeding

Art. 8. 1. Ingeval een werkgever aan een werknemer telefoonkostenvergoedingen verstrekt, wordt tot het loon gerekend ten minste een bedrag van AWG 480,- per jaar, behoudens het bepaalde in het vierde lid.

2. Indien de telefoonrekeningen van de werknemer ten laste van de werkgever komen, wordt tot het loon gerekend een bedrag van ten minste AWG 480,- per jaar, behoudens het bepaalde in het vierde lid.

3. Onverminderd het eerste en tweede lid, wordt maximaal AWG 1.200,- per jaar niet tot het loon gerekend.

4. Indien het totaal van de in het eerste en tweede lid bedoelde vergoedingen en verstrekkingen per jaar minder bedraagt dan AWG 480,- wordt slechts het mindere tot het loon gerekend.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt:

a. onder telefoon verstaan elk middel wat dient ter telecommunicatie;
b. onder telefoonkosten mede verstaan aansluitingskosten en abonnementskosten.

Art. 9. Ingeval een werkgever de premies voor buitenlandse volksverzekeringen voor een werknemer betaalt, wordt dit voordeel niet tot het loon gerekend, mits de werkgever aantoont dat de werknemer in het buitenland voor een dergelijke volksverzekering is verzekerd.

Premies
buitenlandse
volksverzeke-
ringen

§2. Bijzondere voorwaarden voor expatriates

Art. 10. Deze paragraaf is van toepassing op de expatriate die:

- een loon verdiend van ten minste AWG 150.000,-, en
- wiens deskundigheid op de lokale arbeidsmarkt niet of in beperkte mate beschikbaar is.

Expatriate voor-
waarden

Art. 11. In afwijking van artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening loonbelasting wordt niet tot het loon van de expatriate gerekend de in verband met zijn dienstbetrekking genoten:

Vergoedingen

- beloningen in natura voor zover die gezamenlijk per kalenderjaar niet meer dan AWG 15.000,- bedragen;
- vergoedingen ter dekking van schoolgelden voor diens kinderen voor het bezoeken van een onderwijsinstelling op Aruba, alsmede gelijkwaardige onderwijsinstellingen in het buitenland, met dien verstande dat er per kind maximaal AWG 25.000,- per kalenderjaar buiten de heffing wordt gehouden;
- vergoeding voor de huur van een woning voor zover die niet meer dan AWG 2.500,- per maand bedraagt.

Art. 12. Indien de werkgever de door de werknemer verschuldigde loon- of inkomstenbelasting voor zijn rekening neemt, vindt er geen brutering van het loon plaats, indien tussen de werknemer en de werkgever schriftelijk een nettoloon is overeengekomen.

Geen brutering
indien nettoloon
afspreek

Art. 13. 1. Op schriftelijk verzoek van de werkgever wordt de werknemer voor een periode van vijf jaar aangemerkt als een expatriate. Het verzoek van de werkgever dient mede ondertekend te worden door de werknemer.

Termijn

2. Indien de werkgever vóór het verstrijken van de in het eerste lid genoemde periode aannemelijk maakt dat tengevolge van het gebrek aan specifieke deskundigheid op de arbeidsmarkt het noodzakelijk is dat de tewerkstelling van de expatriate wordt verlengd, kan de in het eerste lid genoemde termijn op schriftelijk verzoek eenmalig verlengd worden met vijf jaar.

3. De Inspecteur beslist bij beschikking op de in het eerste en tweede lid bedoelde verzoeken.

Art. 14. 1. Het in artikel 13, eerste lid, bedoelde verzoek wordt door de werkgever ingediend binnen vier maanden na aanvang van de tewerkstelling van de expatriate in Aruba;

Verzoek

2. Het verzoek dient vergezeld te worden van de volgende documenten:

- curriculum vitae van de expatriate;
- afschrift van relevante diploma's, certificaten en getuigschriften;
- afschrift van de verblijfsvergunning met toestemming om te werken;
- afschrift van de arbeidsovereenkomst, en
- een overzicht van de aan de expatriate toegekende vergoedingen en beloningen in natura.

3. De werknemer wordt als expatriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling.

4. Indien bij het indienen van het verzoek de in het tweede lid, onderdeel c, bedoelde vergunning niet kan worden overlegd, wordt, indien aan de overige voorwaarden is voldaan, de werknemer als expatriate aangemerkt met ingang van de eerste dag van zijn tewerkstelling voor een periode van één jaar. De periode van één jaar wordt verlengd met vier jaar, indien vóór het verstrijken van het jaar de verblijfsvergunning met toestemming om te werken aan de Inspecteur wordt overlegd.

Art. 15. 1. De beschikking, bedoeld in artikel 13, derde lid, wordt geacht niet langer van toepassing te zijn vanaf het moment waarop de dienstbetrekking met de expatriate is beëindigd.

Beëindiging
dienstbetrek-
king

2. De werkgever is gehouden binnen een maand na beëindiging van de dienstbetrekking met de expatriate dit kenbaar te maken aan de Inspecteur.

Art. 16. 1. Indien de expatriate van werkgever verandert, kan op verzoek van de nieuwe werkgever de werknemer opnieuw als expatriate worden aangemerkt voor het nog niet verstreken gedeelte van de in artikel 13, eerste of tweede lid, bedoelde periode, mits de

Nieuwe werk-
gever

periode tussen de beëindiging van de oorspronkelijke dienstbetrekking en de aanvang van de opvolgende dienstbetrekking niet meer dan drie maanden bedraagt, de werknemer ook bij de nieuwe werkgever aan het in artikel 10 bepaalde blijft voldoen en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest, alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.

2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt schriftelijk gedaan. De Inspecteur beslist bij beschikking op dat verzoek.

3. Indien de expatriate binnen een concern van werkgever verandert, blijft de werknemer aangemerkt als expatriate, mits de werknemer ook bij de nieuwe werkgever aan de voorwaarden blijft voldoen en de opvolgende werkgever kan aantonen dat de regeling op de werknemer van toepassing is geweest, alsmede wie de voormalige werkgever van de werknemer is.

Artikelen niet
van toepas-
sing

Art. 17. 1. De artikelen 8a, 9, eerste tot en met het vierde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, voor zover het betreft de categorie beroepskosten, alsmede artikel 23a van die landsverordening zijn niet van toepassing op de werknemer die wordt aangemerkt als een expatriate.

2. Artikel 4 van deze ministeriële regeling is niet van toepassing op de expatriate.

§3. Slotbepalingen

Slotbepaling

Art. 18. Deze ministeriële regeling berust op artikel 30, onderdeel a, van de Algemene landsverordening belastingen, artikel 3, achtste lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting en artikel 6, zesde lid, van de Landsverordening loonbelasting.

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. 19. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2004.

Zij kan worden aangehaald als Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden.

Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 2006

AB 2005/83

Ministeriële regeling van 23 december 2005 ter uitvoering van de artikelen 28 en 29, vierde lid, van de LAOV, de artikelen 31 en 32, vijfde lid, van de LAWW en artikel 22 van de LLB.

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

Definities

werknemer: de werknemer in de zin van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63);

werkgever: degene die ingevolge de Landsverordening loonbelasting als inhoudingsplichtige wordt aangemerkt;

loon: al hetgeen ingevolge de Landsverordening loonbelasting tot het loon wordt gerekend; premie: de premie ingevolge de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en ingevolge de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30);

inwonende dienstbode: een werknemer in de zin van artikel 1 van het Landsbesluit premieplicht inwonende dienstbode (AB 2002 no. 31).

Art. 2. 1. De premie en de loonbelasting van de werkgever wordt geheven door inhouding op het loon. De artikelen 10 en 12 van de landsverordening loonbelasting zijn van overeenkomstige toepassing op de inhouding van de premie.

Beschikking
vermindering

2. Bij de inhouding vermindert de werkgever voor de toepassing van Hoofdstuk III van de Landsverordening loonbelasting het loon slechts overeenkomstig een door de inspecteur ambtshalve of op verzoek van de werknemer genomen beslissing.

3. De werkgever houdt bij de toepassing van artikel 9 van de landsverordening loonbelasting rekening met een door de inspecteur ambtshalve of op verzoek van de werknemer genomen beslissing tot opheffing van een hardheid als bedoeld in artikel 9, vijfde lid, van de Landsverordening loonbelasting.

4. Een beslissing betreft steeds zowel de heffing van loonbelasting als die van premies, tenzij het tegendeel blijkt.

Art. 3. 1. Indien de inspecteur een beslissing, bedoeld in artikel 2, tweede en derde lid, herroept, stelt hij tevens de werkgever hiervan in kennis.

Herroeping
beschikking
vermindering

2. Bij het eindigen van de dienstbetrekking stelt de werkgever de werknemer de beslissing bedoeld in artikel 2, tweede en derde lid, ter hand. Een afschrift van de beslissing wordt bewaard in de loonadministratie. Na beëindiging van de dienstbetrekking mag de werkgever bij de inhouding van de premie en loonbelasting met de inhoud van de beslissing geen rekening meer houden.

3. Indien de werknemer in de loop van het kalenderjaar bij dezelfde of een andere werkgever in dienst treedt, wordt een door de inspecteur eerder afgegeven beslissing als bedoeld in artikel 2, tweede en derde lid, niet ter uitvoering aan de werkgever verstrekt zonder uitdrukkelijke toestemming van de inspecteur.

4. Indien de toestemming bedoeld in het derde lid ontbreekt, mag de werkgever geen rekening houden met de inhoud van die beslissing.

Art. 4. De werkgever voert een loonboekhouding, waaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan en de wijze waarop de premies worden berekend en ingehouden. Artikel 48 van de Algemene landsverordening belastingen is van overeenkomstige toepassing.

Loon-
administratie

Art. 5. 1. De werkgever houdt premies in maximaal naar bedragen per loontijdvak, die, indien een geheel jaar loon zou zijn genoten, in totaal het jaarlijks maximum zouden opleveren.

Inhouding
premies

2. De werkgever houdt in onafhankelijk van het feit of en tot welk bedrag andere werkgevers van de werknemer of zijn echtgenoot inhouden.

Art. 6. 1. De directeur van de Directie Belastingen stelt het model van de aangifte formulieren voor de loonbelasting en premie vast.

Aangifteformu-
lieren, melding
einde werkge-
verschap

2. De met de invordering van de premies en de loonbelasting belaste instantie verleent kwijting voor het te ontvangen bedrag.

3. Degene die geen werkgever meer is, doet hiervan mededeling aan de inspecteur uiterlijk op de vijftiende dag van de maand, volgende op die, waarin hij opgehouden is werknemers in zijn dienst te hebben.

Aruba – Loonbelasting

Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 2006

Aanwijzingen inspecteur	Art. 7. De werkgever volgt de aanwijzingen, welke de inspecteur hem inzake de inhouding van premie en loonbelasting verstrekt, op.
Jaaropgave	Art. 8. 1. De werkgever geeft desgevraagd na afloop van het kalenderjaar aan de werknemer die bij het einde van het kalenderjaar in zijn dienst is, een verklaring af betreffende het in dat kalenderjaar verkregen loon en de ingehouden premie. Bij beëindiging van de dienstbetrekking in de loop van het kalenderjaar geeft de werkgever aan de werknemer desgevraagd een zelfde verklaring af over de tijd, waarin hij bij hem in dat kalenderjaar in dienstbetrekking was. De verklaring wordt binnen tien dagen na het verzoek van de werknemer afgegeven. 2. Artikel 49 van de Algemene landsverordening belastingen is van overeenkomstige toepassing op loonopgaven ten behoeve van de ouderdomsverzekering en de weduwen- en wezenverzekering. 3. De in het tweede lid bedoelde opgaven geschieden op formulieren voor de gecombineerde loonopgaven ten behoeve van de inkomstenbelasting, de loonbelasting, de ouderdomsverzekering en de weduwen- en wezenverzekering.
ALB van overeenkomstige toepassing	Art. 9. Met betrekking tot aanslagen opgelegd op grond van de Landsverordening Algemene ouderdomsverzekering en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering zijn artikel 5, derde, vierde en vijfde lid, van de Algemene landsverordening belastingen van overeenkomstige toepassing.
Intrekking oude regeling	Art. 10. De Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting (AB 1993 no. GT 23) wordt ingetrokken.
Inwerking-treding, citeertitel	Art. 11. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2006. 2. Zij kan worden aangehaald als Gezamenlijke regeling AOV/AWW en loonbelasting 2006.

Regeling voorschriften loonbelastingheffing

AB 2006/ 79

Ministeriële regeling van 20 december 2006 ter uitvoering van art. 30, onderdeel a, van de ALV Belastingen.

Art. 1. De inhoudingsplichtige is gehouden:

Inhouds-
plichtige

- a. van de werknemer opgave te verlangen van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn;
- b. een loonadministratie te voeren en daarbij tevens de gegevens te administreren met betrekking tot de verstrekkingen en vergoedingen die niet tot het loon behoren;
- c. de identiteit van de werknemer vast te stellen aan de hand van een geldig paspoort, geldige identiteitskaart dan wel geldig rijbewijs, alsmede de aard, het nummer en een afschrift daarvan in de loonadministratie op te nemen.

Art. 2. 1. De werknemer is gehouden aan de inhoudingsplichtige opgave te verstrekken van gegevens waarvan de kennisneming voor de heffing van de loonbelasting van belang kan zijn en een identificatiebewijs als bedoeld in artikel 1, onderdeel c, ter inzage te verstrekken en een afschrift daarvan in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige te laten opnemen.

Verplichting
werknemer

2. Tot de in het eerste lid en de in artikel 1, onderdeel a, bedoelde gegevens wordt mede gerekend het door de Inspecteur toegekende persoonsnummer van de werknemer. De werknemer vraagt deze aan bij de Inspecteur.

3. Opgave van naam, adres en woonplaats van de werknemer alsmede van de overige in het eerste lid en de in artikel 1, bedoelde gegevens geschiedt door middel van een in artikel 7, vijfde lid, van de Lands verordening loonbelasting bedoeld formulier.

Art. 3. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking op 1 januari 2007.

Inwerking-
treding

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling voorschriften loonbelastingheffing.

AB 2007/ 114

Regeling algemene voorschriften onbelaste kostenvergoedingen

Ministeriële regeling van 20 december 2007 ter uitvoering van art. 6, zesde lid, van de LLB.

Voorwaarde
onbelaste
kosten-
vergoeding

Art. 1. De vergoedingen verstrekkingen die een werknemer ontvangt behoren niet tot het loon indien is voldaan aan de navolgende voorwaarden:

- a. de vergoedingen en verstrekkingen dienen ter bestrijding van door de werknemer gemaakte kosten;
- b. de kosten, bedoeld in onderdeel a, noodzakelijkerwijs worden veroorzaakt door de dienstbetrekking en zijn onlosmakelijk verbonden met de uitoefening van de dienstbetrekking;
- c. in de loonadministratie van de inhoudingsplichtige wordt vastgelegd welke kosten als bedoeld in onderdeel b, door de werknemer zijn gemaakt, alsmede de daarmee samenhangende vergoedingen en verstrekkingen aan de werknemer.

Vaststelling
waarde
verstrekkingen

Art. 2. De waarde van de verstrekkingen wordt bepaald met inachtneming van artikel 6, tweede lid, van de Landsverordening loonbelasting.

Toepassing
regeling

Art. 3. Deze ministeriële regeling is van toepassing op de in de Regeling fiscale behandeling secundaire arbeidsvoorwaarden (AB 2003 no. 96) opgenomen bepalingen met betrekking tot de kostenvergoedingen en kostenverstrekkingen, voor zover in die regeling ter zake niet anders is bepaald.

Inwerking-
treding, citeer-
titel

Art. 4. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2008.

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling algemene voorschriften onbelaste kostenvergoedingen.

Beleid spaar- en voorzieningsfondsen

Inspecteur der Belastingen.

Een spaar- of voorzieningsfonds is een vergaard en beheerd kapitaal welke een spaarvoorziening vormt voor werknemers die in dienstbetrekking zijn bij een werkgever. Door middel van het sparen van loon bouwt de werknemer een toekomstvoorziening op.

Ter stimulering van het sparen is het storten van loon in een spaar- of voorzieningsfonds fiscaal gefaciliteerd in artikel 7 lid 4 Landsverordening Loonbelasting en artikel 9 lid 7 Landsverordening Inkomstenbelasting.

Door de storting van loon in een spaar- of voorzieningsfonds wordt een gespaard vermogen opgebouwd waarop de werknemer een aanspraak heeft. Aanspraken behoren tot het loon. Echter indien een spaar- of voorzieningsfonds voldoet aan de hierna gestelde voorwaarden, wordt de aanspraak niet tot het loon gerekend.

De volgende cumulatieve voorwaarden worden gesteld aan de oprichting en beheer van een spaar-of voorzieningsfonds

- Deelname in een spaar- of voorzieningsfonds staat open voor alle werknemers die in dienstbetrekking zijn bij de werkgever.
- De werknemer dient op 1 januari van het jaar waarin de deelname aanvangt in vaste dienst werkzaam te zijn, waarbij een ingestelde proeftijd moet zijn afgesloten.
- De werkgever sluit met de werknemer een overeenkomst voor deelname in het spaar-of voorzieningsfonds, waarbij de werknemer de werkgever machtigt om op zijn brutoloon een bedrag in te houden voor storting op een geblokkeerde spaarrekening.
- De werkgever opent ten behoeve van de deelnemers in het spaar- of voorzieningsfonds een spaarrekening bij een kredietinstelling te Aruba in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen of een soortgelijke kredietinstelling in het buitenland. Hiervoor wordt tussen de werkgever en de kredietinstelling een spaar- of voorzieningsfonds overeenkomst gesloten.
- De spaarrekening is een geblokkeerde rekening waarop alle bijdragen van de deelnemers worden gestort.
- De werkgever en werknemer mogen niet over de gelden op de spaarrekening beschikken.
- Het spaar- of voorzieningsfonds wordt beheerd door een bestuur dat onafhankelijk is van de werkgever en werknemers. Het bestuur ziet toe dat de stortingen in en opnames uit het spaar- of voorzieningsfonds conform de voorwaarden geschiedt. Hiervoor kan een op Aruba gevestigde verzekeraar in de zin van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf of een naar Arubaans recht opgerichte stichting worden aangewezen.
- Indien een werknemer bij meerdere werkgevers in dienstbetrekking is, kan slechts bij één werkgever worden deelgenomen in een spaar- of voorzieningsfonds.
- Voor elke werknemer die deelneemt wordt individueel geregistreerd welke bedragen zijn gestort, hoeveel de bijgeschreven rente over zijn stortingen bedraagt, welke bedragen door de werknemer zijn opgenomen en wat het saldo van zijn gespaard vermogen is. De werkgever dient de werknemer hiervoor na het eind van elk kalenderjaar een overzicht te verstrekken.
- Het vermogen op de geblokkeerde spaarrekening mag noch door de werkgever noch de werknemer worden vervreemd of bezwaard.
- Het is niet toegestaan om een spaar- of voorzieningsfonds te vormen indien de werkgever alleen zijn directeur en tevens aandeelhouder van de vennootschap, met eventueel zijn echtgenoot(e), in dienstbetrekking heeft.

Stortingen van de bijdragen in een spaar-of voorzieningsfonds

- Het door de werkgever van het brutoloon van de werknemer in te houden bedrag voor het spaar- of voorzieningsfonds bedraagt maximaal 5% van het voljaarsloon, met een maximum bedrag van AWG 3.360, -.
- Het in te houden bedrag wordt bij toetreding tot het spaar- of voorzieningsfonds vastgesteld en in de overeenkomst voor deelname opgenomen.
- De inhouding geschiedt op het moment dat het loon betaald of verrekend wordt, ter beschikking van de werknemer wordt gesteld, rentedragend wordt of vorderbaar en tevens inbaar wordt.
- De werkgever dient de bedragen na inhouding op het loon rechtstreeks te storten op de

geblokkeerde spaarrekening. Het is niet toegestaan om de ingehouden bedragen voor andere doeleinden te besteden of aan te wenden, of tijdelijk elders onder te brengen of te plaatsen.

- Het is niet toegestaan dat de werkgever en werknemers rechtstreeks gelden op de spaarrekening storten.

Opnamen van bedragen uit een spaar-of voorzieningsfonds

- Opnamen van bedragen door de werknemer uit het spaar- of voorzieningsfonds kan geschieden nadat het gestorte bedrag en bijgeschreven rente zeven volle kalenderjaren op de geblokkeerde spaarrekening heeft gestaan.

- Opname van een gestort bedrag en bijgeschreven rente voordat deze zeven volle kalenderjaren op de geblokkeerde spaarrekening heeft gestaan, is alleen toegestaan indien de opname voor een van de volgende doeleinden zal worden gebruikt of in een van de volgende situaties plaatsvindt:

1. pensionering van de werknemer;
2. de aankoop van een huis voor eigen bewoning door de werknemer;
3. de uitbreiding of verbetering van de door de werknemer bewoonde woning, waarbij de waarde van de verbouwing minimaal AWG 50.000,- bedraagt;
4. in het huwelijk treden door de werknemer;
5. de bekostiging van een studie in het buitenland van kinderen van de deelnemer die kinderaftrek voor deze kinderen geniet;
6. invaliditeit waarbij de werknemer geheel (100%) arbeidsongeschikt is;
7. overlijden van de werknemer.

- Voor het opnemen van gespaarde bedragen en bijgeschreven rente die korter dan zeven volle kalenderjaren op de geblokkeerde spaarrekening hebben uitgestaan en geschiedt uit hoofde van een erkend bestedingsdoel of situatie zoals hierboven beschreven, is steeds goedkeuring van de werkgever vereist. De werkgever verleent goedkeuring mits de opname geschiedt onder overlegging van de nodige bewijsstukken door de werknemer en overeenkomstig de bepalingen in de overeenkomst van deelname, en deblokkeert bij de kredietinstelling de spaarrekening zodat de opname kan plaatsvinden.

- Vrijgekomen bedragen worden op een tegenrekening van de werknemer overgeboekt.

- Indien in strijd met deze gestelde voorwaarden een opname plaatsvindt, is het bedrag in het jaar waarin de opname plaatsvindt door de werknemer genoten loon.

Beëindiging van deelname in een spaar-of voorzieningsfonds vindt onder de volgende voorwaarden plaats

- De werknemer kan de verleende machtiging aan de werkgever voor de inhouding van een bedrag op zijn bruto loon voor storting op de spaar- of voorzieningsfonds spaarrekening herroepen en middels deze herroeping de deelname in het spaar- of voorzieningsfonds beëindigen. Het gespaarde vermogen blijft op de geblokkeerde spaarrekening staan tot de termijn van zeven volle kalenderjaren is bereikt, waarbij opname voordat deze termijn is bereikt alleen mogelijk is in en voor de toegestane doeleinden en situaties.

- Indien de arbeidsovereenkomst tussen de werkgever en werknemer, anders dan door overlijden, wordt beëindigd, wordt gelijk met het einde van de arbeidsovereenkomst de deelname in een spaar- of voorzieningsfonds beëindigd. De gespaarde bedragen en bijgeschreven rente blijven op de geblokkeerde spaarrekening staan tot de termijn van zeven volle jaren is bereikt, waarbij opname voordat deze termijn is bereikt alleen mogelijk is in en voor de toegestane doeleinden en situaties.

- Bij het overlijden van de werknemer eindigt zijn deelname in het spaar- of voorzieningsfonds. Het gespaarde vermogen van de werknemer wordt door de kredietinstelling overgemaakt naar een rekening van de werkgever. De werkgever keert binnen 3 maanden na overlijden van de werknemer dit vermogen uit aan de erfgenamen. Op deze uitkering wordt geen loonheffing ingehouden.

Inwerkingtreding beleid

- Dit beleid treedt in werking met ingang van 1 maart 2008.

- Indien vóór 1 maart 2008 een spaar- of voorzieningsfonds is opgericht dat niet voldoet aan de voorwaarden in dit beleid, bestaat tot 31 december 2008 de mogelijkheid om het spaar- of voorzieningsfonds in overeenstemming te brengen met deze voorwaarden.

- Een spaar- of voorzieningsfonds kan ter goedkeuring aan de Inspecteur worden voorgelegd.

Beleid aangifte loonbelasting in verband met optreden buitenlandse artiesten

geen datum van
publicatie

Algemeen

Algemeen

Onder artiest wordt verstaan degene die ingevolge een overeenkomst van korte duur (dat wil zeggen minder dan 3 maanden) als musicus of anderszins een artistieke prestatie levert, die door het publiek kan worden beluisterd of bekeken. Voorbeelden: zangers, leden van bands en orkesten, komieken, acrobaten, goochelaars, buikspekers, acteurs, diskjockeys, beroepssporters en bepaalde sprekers. Krachtens artikel 3 lid 2 sub d jo artikel 4 lid 2 sub d van de Landsverordening loonbelasting wordt degene die als artiest optreedt en zijn woonplaats niet in Aruba heeft geacht in dienstbetrekking te staan tot degene met wie het optreden is overeengekomen. Dit is meestal de impresario, degene die het commerciële risico draagt. Dit is niet anders als het optreden door een tussenpersoon wordt geregeld, noch indien het honorarium niet direct wordt betaald aan een artiest.

Belastingheffing

Belasting-
heffing

Belastinggrondslag

De belasting wordt geheven over de bruto beloning verminderd met:

- de vergoedingen en verstrekkingen ten behoeve van reis- transport en verblijfkosten ter behoorlijke vervulling van het optreden;
- de vergoedingen en verstrekkingen van maaltijden en consumpties.

Alle andere vergoedingen, waaronder de door de inhoudingsplichtige betaalde vergoedingen voor materialen en dergelijke, en verstrekkingen behoren wel tot de bruto beloning. Dit geldt ook voor beloningen, vergoedingen en verstrekkingen ontvangen van derden uit hoofde van deze fictieve dienstbetrekking.

Per diem vergoedingen zijn belast. Vergoedingen van maaltijden en consumpties zijn onbelast voor zover deze gestaafd kunnen worden met bewijsstukken.

Van alle vergoedingen dienen bewijsstukken te worden overgelegd.

Tot de bruto beloning behoort ook het loon in natura. Loon in natura wordt in aanmerking genomen naar de waarde die daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

Verschuldigde belasting

De verschuldigde belasting bedraagt 15% van de netto beloning (bruto beloning verminderd met de belastingvrije vergoedingen).

Indien de inhoudingsplichtige de verschuldigde loonbelasting voor zijn rekening neemt, dient de netto beloning gebruteerd te worden. De af te dragen loonbelasting wordt als volgt berekend: netto beloning x 100/85 x 15%.

Aangifte en betaling

Aangifte en
betaling

De aangifte dient voor het optreden te zijn ingeleverd en de verschuldigde belasting dient voor het optreden te zijn betaald. Voor de procedure van aangifte en betaling van de loonbelasting wordt verwezen naar het 'Infoblad aangifte loonbelasting in verband met optreden buitenlandse artiesten'.

Boetebeleid

Boetebeleid

Hoofdstuk VIII van de Algemene landsverordening belastingen en het Boetebeleid Belastingdienst Aruba 2004 zijn onverminderd van toepassing.

2016 (geen
datum van
publicatie)

Beleid fooien

De minister van Financiën en Overheidsorganisatie.

Met het oog op de ontstane onrust in de toeristische sector ten aanzien van de belastbaarheid van fooien, is het wenselijk om de bestaande onduidelijkheid ten aanzien van de wijze waarop fooien in de heffing van loonbelasting moeten worden betrokken weg te nemen;

Artikel 6, vijfde lid, onderdeel f van de Landsverordening loonbelasting bepaalt dat fooien, voor zover deze niet zijn inbegrepen in de voor de dienstverlening in rekening gebrachte prijs, niet tot het loon worden gerekend, mits deze middellijk dan wel onmiddellijk afkomstig zijn van degene aan wie de dienst is verleend.

Fooien die in contanten door een klant aan een werknemer worden gegeven, zijn niet onderworpen aan de loonbelasting. Ook fooien die niet (middellijk) door de werknemer van de klant worden ontvangen, worden op grond van de wet niet tot het loon gerekend. Hiermee zijn fooien ontvangen in de vorm van casinofiches die kunnen worden omgeruild in contanten, of fooien die bij betaling door middel van een creditcard, debitcard of pin/swipemachine worden gegeven en vervolgens door de werkgever aan de werknemer worden uitbetaald, niet onderworpen aan de heffing van loonbelasting.

Beschikking bemanning opgelegde boorschepen of platformen

Ministeriele beschikking van de Minister van Financiën en Overheidsorganisatie, fiscale behandeling van in de territoriale wateren van te Aruba opgelegde boorschepen of platformen en hun bemanning

Inleiding

De scheepvaart gerelateerd aan de oliesector staat al een ruime tijd onder druk. Rederijen en exploitanten krijgen onder de dalende olieprijs binnen deze industrie minder opdrachten en zijn daarom onder meer genoodzaakt om hun boorplatformen en schepen naar rendabiliteit te beoordelen voor eventueel behoud. Het ligt in lijn der verwachtingen dat door de langere periodes tussen de verstrekking van nieuwe opdrachten de kans groter is dat meer boorplatformen en schepen naar Aruba zullen uitwijken om voor langere tijd aan te meren. Dit vanwege de gunstige centrale ligging van Aruba, de politieke stabiliteit van het Land, goede infrastructuur en logistiek.

Op grond van artikel 1 juncto artikel 2, tweede lid, onderdeel a van de Landsverordening loonbelasting wordt loonbelasting geheven ten aanzien van de werknemer die werkzaamheden verricht in Aruba, ongeacht waar deze werknemer woont. Werknemers die werkzaamheden verrichten ten behoeve van de eigenaar van een geankerd vaartuig dat zich in de territoriale wateren van Aruba bevindt zowel aan boord als aan land, verrichten hun werkzaamheden in Aruba en is dus sprake van onderworpenheid aan c.q. belastingplicht voor de loonbelasting. Behoudens de BRK, staat hieraan geen belastingverdrag in de weg, aangezien Aruba geen verdrag ter voorkoming van dubbele belastingheffing heeft afgesloten met derde landen.

Teneinde duidelijkheid te verschaffen aan scheepseigenaren, agenten en werknemers van dergelijke schepen en/of bootplatformen inzake de heffing van inkomsten- en loonbelasting van de zeevarenden, wordt bij de uitvoering van en ter aanduiding van de bepalingen van de Landsverordeningen inkomstenbelasting, loonbelasting, ziekteverzekering, de ongevallenverzekering en Cessantieverordening, het volgende bepaald.

Fiscale behandeling van in de territoriale wateren van te Aruba opgelegde boorschepen of platformen en hun bemanning

Art. 1. Onder opgelegd boorschip of -platform moet worden verstaan een boorschip of -platform, welke niet toebehoort aan een in Aruba gevestigde onderneming of vaste inrichting, welke bestemd is om naar natuurlijke rijkdommen te boren of te zoeken en op welke tijdens de periode van oplegging in de territoriale wateren van Aruba slechts ondersteunende en hulpwerkzaamheden worden uitgevoerd, zoals onderhoud en reparatie aan het boorschip of -platform zelf, teneinde het boorschip of -platform varende te houden.

Opgelegd
boorschip of
platform

Het boorschip of -platform onderneemt tijdens de oplegging geen economische activiteiten in de territoriale wateren van Aruba.

Art. 2. Onder agent moet worden verstaan de scheepagent welke in Aruba is gevestigd of vanuit een in Aruba gevestigde vaste inrichting, zijn diensten verleent aan een opgelegd of op te leggen boorschip of -platform.

Agent

Art. 3. a. Op verzoek van een inhoudingsplichtige of diens vertegenwoordiger, kan een boorschip of -platform door de Inspecteur worden aangewezen als zijnde een opgelegd boorschip of -platform waarvoor de bepalingen uit deze aanschrijving van toepassing zijn.
b. Het verzoek om als opgelegd boorschip of -platform te worden aangewezen wordt ingediend op een door de Directeur der Belastingen, als bedoeld in artikel 3, eerste lid van de Algemene landsverordening belastingen, vast te stellen formulier.
c. De inhoudingsplichtige of diens vertegenwoordiger is verplicht alle inlichtingen, noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek, als bedoeld in het eerste lid, te verschaffen.

Verzoek

Art. 4. Ongeacht de duur van de oplegging vormt een opgelegd boorschip of -platform geen vaste inrichting als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, artikel 1, tweede lid van de Landsverordening winstbelasting of artikel 4, zesde lid van de Landsverordening loonbelasting.

Vaste inrichting
voor winstbelas-
ting en loonbelas-
ting doeleinden

Aruba – Loonbelasting

Beschikking bemanning opgelegde boorschepen of platformen

Heffing van loonbelasting	Art. 5. 1. Loonbelasting wordt van de niet binnen Aruba wonende kapitein of schepelingen van een opgelegd boorschip of -platform geheven, indien deze werkzaamheden in Aruba verrichten.¹ 2. Voor toepassing van dit artikel worden de werkzaamheden verricht aan boord van een opgelegd boorschip of -platform in de territoriale wateren van Aruba, beschouwd als te zijn verricht in Aruba. 3. Loonbelasting zal worden ingehouden over de alsdan daadwerkelijk genoten beloning in Aruba.
Inhoudingsplicht	Art. 6. Ingevolge artikel 4, vierde lid van de Landsverordening loonbelasting, wordt wie niet in Aruba woont of gevestigd is, als inhoudingsplichtige beschouwd, voor zover hij in Aruba een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft, dan wel in Aruba een of meer personen in dienst heeft en door de Inspecteur als inhoudingsplichtige is aangewezen. Op verzoek kan de inhoudingsplicht verlegd worden naar de agent, of andere, in Aruba gevestigde of vanuit een in Aruba gevestigde vaste inrichting opererende vertegenwoordiger van de onderneming waartoe het opgelegd boorschip op -platform behoort en welke in het verzoek, als bedoeld in artikel 3 van deze aanschrijving, als inhoudingsplichtige is aangegeven.
Aangifte- en afdrachtsverplichting	Art. 7. Op grond van artikel 8, tweede lid en artikel 14, eerste lid van de Algemene landsverordening belastingen wordt de aangifte loonbelasting gedaan en de verschuldigde belasting afgedragen binnen een termijn van vijftien dagen na het einde van het tijdvak waarbinnen de oplegging in territoriale wateren van Aruba is aangevangen. De aangifte wordt gedaan op een door de Inspecteur uitgereikte aangifteformulier.
Verzamel-loonstaat en verzamelstaat derden	Art. 8. De Inspecteur zal in casu een Verzamelloonstaat en een verzamelstaat derden uitreiken.
Werknemers-verzekeringen	Art. 9. De niet binnen Aruba wonende kapitein of schepelingen van een opgelegd boorschip of -platform worden niet als arbeider beschouwd in de zin van artikel 1 van de Landsverordening ziekteverzekering, artikel 1 van de Landsverordening ongevallenverzekering en artikel 1 van de Cessantieverordening.
Tarief	Art. 10. Ten aanzien van de niet binnen Aruba wonende kapitein of schepelingen van een opgelegd boorschip of platform bedraagt het tarief voor de loonbelasting 5% van de totale som van de bruto lonen verdiend gedurende de periode van oplegging ("stacking period") met een minimum van US\$ 40,000 per maand. Dit minimum bedrag wordt bepaald aan de hand van het totaal aantal werknemers, het totaal bedrag aan loonsommen en de duur van de oplegging.
Intrekking aanwijzing	Art. 11. 1. De aanwijzing, als bedoeld in artikel 2, eerste lid, kan worden ingetrokken indien blijkt dat a. door of namens de inhoudingsplichtige onjuiste gegevens werden verstrekt, welke van invloed waren op de totstandkoming van de aanwijzing. b. het opgelegd boorschip of -platform of de activiteiten daarvan zodanig van aard zijn veranderd dat het niet meer voldoet aan de begripsbepaling van artikel 1 van deze aanschrijving. 2. Intrekking op grond van in het eerste lid onderdeel a gestelde geschiedt met terugwerkende kracht tot en met de dag van de aanwijzing als opgelegd boorschip of platform. Intrekking op grond van in het eerste lid onderdeel b gestelde geschiedt met terugwerkende kracht tot de dag dat niet meer is voldaan aan de begripsbepaling van artikel 1 van deze aanschrijving. 3. Indien de aanwijzing als zijnde een opgelegd boorschip of -platform waarvoor de bepalingen uit deze aanschrijving van toepassing zijn, wordt ingetrokken, wordt alsdan de verschuldigde loonbelasting berekend met in acht neming van de regels van hoofdstuk II en hoofdstuk III van de Landsverordening loonbelasting.
Overname of voorzetting	Art. 12. Indien een onderneming ten aanzien waarvan een als zodanig aangewezen opgelegd boorschip of -platform, door een ander wordt overgenomen en voortgezet, dient een nieuw verzoek, als bedoeld in artikel 3 te worden ingediend.

1. Artikel 2 lid 2 onderdeel a van de Landsverordening loonbelasting.

Art. 13. De inhoudingsplichtige of diens vertegenwoordiger levert in ieder geval de volgende informatie aan bij de Inspecteur:

- a. Een omschrijving van het boorschip of -platform.
- b. Een identificatie van de onderneming waartoe het boorschip of -platform behoort.
- c. Een verklaring van het bestuur van de onderneming genoemd onder lid (b) dat het geen intentie heeft om vanaf of op het opgelegde boorschip of -platform economische activiteiten te verrichten binnen Aruba.
- d. De NAW gegevens van de personen die als kapitein of schepelingen aan boord van het in Aruba op te leggen boorschip of -platform werkzaam zullen zijn.
- e. Een salarisoverzicht van de personen genoemd onder lid (d) met hun bijhorende functies.
- f. Een overzicht van de totale verblijfsduur in aantal dagen van de personen genoemd onder lid (d) in de periode van oplegging in de territoriale wateren van Aruba.
- g. Gegevens van de als inhoudsplichtige aan te wijzen agent of vertegenwoordiger.

Landsverordening algemene ouderdomsverzekering

AB 1990/GT 33

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. In deze landsverordening en daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: **Definities**

de Minister: de minister belast met volksverzekeringen;

de Bank: de Sociale Verzekeringsbank;

de Directeur: de directeur van de Bank;

ingezetene: degene wiens persoonsgegevens in het bevolkingsadministratie van Aruba worden bijgehouden;

pensioengerechtigde leeftijd: leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a, het recht op ouderdomspensioen ontstaat.

2. Waar in deze landsverordening of in de tot haar uitvoering genomen landsbesluiten wordt gesproken van gehuwde man of echtgenoot, wordt daaronder niet verstaan de gehuwde man, die duurzaam gescheiden van zijn echtgenote leeft.

3. Waar in deze landsverordening of in de tot haar uitvoering genomen landsbesluiten wordt gesproken van gehuwde vrouw of echtgenote, wordt daaronder niet verstaan de gehuwde vrouw, die duurzaam gescheiden van haar echtgenoot leeft.

Art. 2. (Vervallen)

Art. 3. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de Bank, met dien verstande, dat de heffing van de premies geschiedt door de Inspecteur der belastingen. **Uitvoeringsinstantie**

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de Bank, kan de Minister nadere regelen stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie der verzekerden.

Art. 4. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van het Land en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven. **Delegatiebepaling**

2. In de gevallen waarin ingevolge het bepaalde in het eerste lid aan instanties van het Land bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen landsbesluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, welke de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II

De kring der verzekerden

Art. 5. 1. Verzekerd overeenkomstig deze landsverordening is de ingezetene die de leeftijd van vijftien jaar, doch niet de pensioengerechtigde leeftijd bereikt heeft. **Verzekerden**

2. In afwijking van het eerste lid is op zijn verzoek verzekerd degene die, geen ingezetene zijnde, ten laste van het Land bezoldiging of loon geniet ter zake van buiten Aruba verrichte werkzaamheden of in verband met het volgen van een studie of opleiding.

3. In afwijking van het eerste lid is niet verzekerd:

a. de ingezetene die behoort tot een categorie personen die ingevolge een verdrag of andere internationale overeenkomst niet belastingplichtig is;

b. de ingezetene die, ten genoegen van de Directeur, aantoonde elders wettelijk verplicht verzekerd en premieplichtig te zijn ter zake van een algemene ouderdomsverzekering.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat niet-ingezetenen onder daarbij te stellen voorwaarden verzekerd zijn.

Hoofdstuk III

Het ouderdomspensioen

§ 1. Het recht op ouderdomspensioen

Art. 6. 1. Degene die verzekerd is geweest, en de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt, heeft overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening recht op ouderdomspensioen. **Recht op ouderdomspensioen**

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op de gehuwde vrouw, behoudens in het geval, dat:

- a. haar echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en niet ingevolge deze landsverordening verzekerd is geweest, noch op grond van artikel 41 recht heeft op ouderdomspensioen; of
- b. haar huwelijk plaats vond, nadat zowel zijzelf als haar echtgenoot recht op ouderdomspensioen hadden verkregen; of
- c. haar echtgenoot de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt.

Pensioen-gerechtigde leeftijd

Art. 6a. De leeftijd waarop het recht op ouderdomspensioen ontstaat is:

- a. per 1 januari 2015: 60,5 jaar;
- b. per 1 januari 2016: 61 jaar;
- c. per 1 januari 2017: 61,5 jaar;
- d. per 1 januari 2018: 62 jaar;
- e. per 1 januari 2019: 62,5 jaar;
- f. per 1 januari 2020: 63 jaar;
- g. per 1 januari 2021: 63,5 jaar;
- h. per 1 januari 2022: 64 jaar;
- i. per 1 januari 2023: 64,5 jaar;
- j. per 1 januari 2024: 65 jaar.

Omvang pensioen

Art. 7.¹ 1. Het ouderdomspensioen bedraagt, behoudens het overigens in dit artikel bepaalde, AWG 1.265,- per maand.

2. Het ouderdomspensioen van de gehuwde man en dat van de gehuwde vrouw, bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel c, die als kostwinner is aan te merken, bedraagt AWG 2.130,- per maand. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald, wanneer een gehuwde vrouw als kostwinner wordt aangemerkt.

3. De man en de vrouw, die beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt en zonder gehuwd te zijn duurzaam samenwonen, mogen tezamen geen hoger ouderdomspensioen ontvangen, dan zij zouden hebben ontvangen, indien zij gehuwd zouden zijn. Elk der pensioenen ondergaat alsdan een evenredige vermindering. Het in dit lid bepaalde vindt geen toepassing, indien de samenwoning eerst is aangevangen, nadat beiden recht op ouderdomspensioen hadden verkregen.

4. Het ouderdomspensioen van de man en dat van de vrouw, die beiden de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt, tijdens het huwelijk duurzaam van elkander gescheiden leven zonder van tafel en bed gescheiden te zijn en beiden recht hebben op ouderdomspensioen, bedraagt de helft van het in het tweede lid genoemde bedrag.

5. Het bepaalde in het tweede en in het vierde lid is niet van toepassing, indien de man en de vrouw ten tijde van de huwelijksluiting beiden recht op ouderdomspensioen hadden verkregen.

6. De pensioenbedragen worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bij toepassing van het zevende lid aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar.

7. Aanpassing van de pensioenbedragen kan plaatsvinden op basis van de stijging, welke het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor de maand augustus daaraan voorafgaande geeft ten opzichte van het prijsindexcijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

8. Aan de pensioengerechtigde die premieplichtig is in de zin van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18), wordt door de bank ten laste van het Ouderdomsfonds ter compensatie van de door hen verschuldigde premie voor de algemene ziektekostenverzekering een zodanige toeslag toegekend, dat het aan hen uitgekeerde pensioenbedrag gelijk is aan het bedrag waarop zij zonder de bedoelde premieplicht recht zouden hebben gehad.

Korting op uitkering

Art. 8. 1. Op de bedragen, bedoeld in artikel 7, eerste, derde en vierde lid, wordt een korting toegepast voor elk jaar dat een pensioengerechtigde na het bereiken van de vijftienjarige leeftijd en vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, niet verzekerd was in de zin van deze landsverordening. De korting, bedoeld in de eerste volzin, bedraagt een bepaald percentage, vermeld in de als bijlage I bij deze landsverordening gevoegde tabel.

2. Op de bedragen, bedoeld in artikel 7, tweede lid, wordt een korting toegepast voor elk jaar dat ieder der echtgenoten na het bereiken van de vijftienjarige leeftijd en vóór het bereiken van

1. Op basis van een publicatie van de SVB van 10 januari 2024.

de pensioengerechtigde leeftijd niet verzekerd waren in de zin van deze landsverordening. Ten aanzien van een echtgenoot die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt heeft, wordt gehandeld als ware zulks reeds het geval. De korting, bedoeld in de eerste volzin, bedraagt een bepaald percentage, vermeld in de als bijlage I bij deze landsverordening gevoegde tabel. De eerste en tweede volzin zijn van overeenkomstige toepassing op personen, bedoeld in de eerste volzin van artikel 7, vijfde lid.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid wordt voor elk jaar dat een pensioengerechtigde schuldig nalatig is geweest de over dat jaar verschuldigde premie volledig te betalen, een korting toegepast van 3% op het bedrag, bedoeld in artikel 7, eerste en derde lid, en van 1½ op het bedrag, bedoeld in artikel 7, tweede lid.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften gesteld omtrent de herleiding van gedeelten van jaarpremies tot gehele jaarpremies en van gedeelten van jaren tot gehele jaren.²

5. Na aftrek van de korting, bedoeld in het eerste tot en met het derde lid, wordt het bedrag van de pensioenuitkering naar boven afgerond tot een bedrag in hele florins.

6. De Directeur is bevoegd om jaren waarin een pensioengerechtigde volgens het bevolkingsregister van Aruba feitelijk in Aruba woonachtig was, als niet-verzekerde jaren aan te merken, indien hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zulks niet het geval was.

Art. 8a. 1. Het recht op ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderscheidenlijk tweede lid, kan vanaf het moment van het ontstaan van dat recht, ten hoogste vijf keer, telkens voor een periode van een jaar aaneensluitend worden uitgesteld. Het uitstel per jaar is onherroepelijk. Gedurende de periode van het uitstel is het recht op het ouderdomspensioen opgeschort.

Vrijwillige uitstel AOV-recht

2. Voor elk voljaar dat de ongehuwde gepensioneerd toepassing geeft aan het eerste lid, wordt het bedrag van het ouderdomspensioen, waarop voor de betrokkene op dat moment recht bestaat, verhoogd met 7%.

3. Voor elk voljaar dat de gehuwde pensioengerechtigde toepassing geeft aan het eerste lid, wordt het bedrag van het ouderdomspensioen, waarop voor de gehuwde pensioengerechtigde recht bestaat op dat moment, verhoogd met 7%. De andere echtgenoot kan bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd ook het recht op ouderdomspensioen uitstellen, met dien verstande dat de volle jaren die door de eerste echtgenoot gebruikt zijn, in mindering worden gebracht op de vijf jaren dat de andere echtgenoot recht heeft op uitstel.

4. De gehuwde persoon die bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd geen toepassing heeft gegeven aan het eerste lid, krijgt, indien de andere echtgenoot bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd toepassing geeft aan het eerste lid, een ouderdomspensioen uitgekeerd dat gerelateerd is aan de eigen aantal verzekerde jaren. De gehuwde persoon die bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd voor minder dan vijf keer toepassing heeft gegeven aan het eerste lid, krijgt, indien de andere echtgenoot bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd toepassing geeft aan het eerste lid voor de resterende jaren, het ouderdomspensioenbedrag, bedoeld in de eerste volzin, uitgekeerd, vermeerderd met het aan de eigen aantal verzekerde jaren gerelateerde deel van het bedrag waartoe toepassing van het derde lid aanleiding heeft gegeven.

5. Na het overlijden van een gehuwde pensioengerechtigde die toepassing heeft gegeven aan het eerste lid, wordt dat deel van de verhoging dat de overledene tot het tijdstip van overlijden als gevolg van het uitstel had opgebouwd waarop de pensioengerechtigde echtgenoot of echtgenote van de overledene op grond van zijn of haar verzekeringsjaren recht kan doen gelden, bij het ongehuwde ouderdomspensioen waarop hij of zij als gevolg van het overlijden recht op heeft, opgeteld.

§ 2. Toekenning, ingang, intrekking, herziening, betaling en einde van het ouderdomspensioen

Art. 9. 1. De aanvraag om toekenning van het ouderdomspensioen, bedoeld in artikel 7, eerste lid onderscheidenlijk tweede lid, wordt door de verzekerde ten minste drie maanden voor het tijdstip waarop het recht op de eerste uitkering van dat pensioen ontstaat, schriftelijk ingediend bij de Bank.

Toekenning door SVB

2. Een verzoek om verhoging van een toegekend ouderdomspensioen wordt schriftelijk en onder opgave van reden en zonodig voorzien van de daarop betrekking hebbende

2. Zie AB 1995/GT 10 (niet opgenomen).

bescheiden ingediend bij de Bank.

3. In afwijking van het tweede lid is de Bank bevoegd een verhoging van het ouderdomspensioen ambtshalve toe te kennen.

4. De pensioengerechtigde die toepassing wil geven aan artikel 8a, eerste lid, dient de mededeling daarvan schriftelijk in bij de Bank uiterlijk een maand voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd respectievelijk het verstrijken van de lopende uitsteltermijn. Indien de pensioengerechtigde de termijn, genoemd in de eerste volzin niet in acht neemt, blijft artikel 8a, tweede onderscheidenlijk derde lid, buiten toepassing.

Art. 10. (Vervallen)

**Ingang
uitkering**

Art. 11. 1. Het ouderdomspensioen gaat in op de eerste dag van de maand volgende op die waarin de belanghebbende aan de voorwaarden voor het recht op ouderdomspensioen voldoet.

2. Het ouderdomspensioen van de weduwe wier echtgenoot, onderscheidenlijk van de weduwnaar wiens echtgenote, ingevolge artikel 7, tweede lid, in het genot van ouderdomspensioen was, gaat niet eerder in dan op de eerste dag der vierde maand, volgende op die waarin haar echtgenoot, onderscheidenlijk zijn echtgenote is overleden.

3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid kan een ouderdomspensioen niet eerder ingaan dan een jaar vóór de eerste dag der maand, volgende op die waarin de aanvraag werd ingediend of waarin de ambtshalve toekenning plaats vond. De Bank kan voor bijzondere gevallen van het bepaalde in de eerste volzin afwijken.

**Intrekking en
herziening
uitkering**

Art. 12. 1. Het ouderdomspensioen wordt door de Bank ingetrokken of herzien, wanneer degene aan wie het is toegekend, ingevolge het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde daarvoor niet of niet meer in aanmerking komt, onderscheidenlijk voor een hoger of lager ouderdomspensioen in aanmerking komt.

2. De herziening van het ouderdomspensioen, welke voortvloeit uit een wijziging der omstandigheden en welke een verhoging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat in op de eerste dag der maand, volgende op die waarin de wijziging dier omstandigheden heeft plaats gevonden. Het bepaalde in artikel 11, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De intrekking van het ouderdomspensioen of de herziening daarvan, welke een verlaging van dit pensioen tot gevolg heeft, gaat, behoudens in bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gevallen, in op de eerste dag per maand, volgende op die waarin de dag der dagtekening van de kennisgeving ingevolge artikel 37, eerste lid, onderdeel a, is gelegen.

4. De herziening van het ouderdomspensioen, welke verband houdt met het bepaalde in het zevende lid van artikel 7, gaat, in afwijking van het bepaalde in het tweede en derde lid, in op de dag, met ingang waarvan op grond van het zevende lid van artikel 7 de in dat artikel genoemde bedragen zijn herzien.

5. Ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere voorschriften worden gegeven. Daarbij kunnen tevens regelen worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het ouderdomspensioen.

**Betaalbaar-
stelling**

Art. 13. 1. Het ouderdomspensioen wordt betaalbaar gesteld door de Bank. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

2. De Bank kan het aan een gehuwde man toegekende ouderdomspensioen voor ten hoogste de helft betaalbaar stellen aan diens echtgenote.

3. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

4. Wanneer een gepsioneerde een ander machtigt om het ouderdomspensioen in ontvangst te nemen, onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag, waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening, onderscheidenlijk intrekking der machtiging.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld inzake de betaalbaarstelling van het ouderdomspensioen door organen welke belast zijn met de uitbetaling van pensioen uit anderen hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Art. 14. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerde in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbare gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het ouderdomspensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voor zover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande, dat aan het orgaan niet meer wordt uitbetaald dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging en verpleging bedragen en dat, indien de gepensioneerde een gehuwde man of een gehuwde vrouw is, aan dat orgaan niet meer dan een derde gedeelte van het pensioen wordt uitbetaald, tenzij de beide echtgenoten een verzorging of verpleging als bovenbedoeld genieten.

Uitbetaling
aan verpleeg-
instelling e.d.

2. Voor zover in verband met het bepaalde in dit artikel het ouderdomspensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerde, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde, voor zover nodig in afwijking van het in artikel 17 bepaalde, tot en met de laatste dag der maand, waarin het overlijden plaats vond, uitbetaald aan het in het eerste lid van dit artikel bedoelde orgaan.

Art. 15. De termijnen van het ouderdomspensioen, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

Verjaring

Art. 16. 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het ouderdomspensioen niet vatbaar voor terugvordering.

Terugvordering

2. Indien het ouderdomspensioen krachtens het bepaalde in artikel 12, derde lid, met terugwerkende kracht is herzien of ingetrokken, kan hetgeen aan ouderdomspensioen of aan weduwen-, weduwnaar- of wezenpensioen te veel of ten onrechte is uitbetaald, geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd, dan wel op het later uit te betalen ouderdomspensioen in mindering worden gebracht.

Art. 17. 1. Onverminderd het overigens in deze landsverordening bepaalde, eindigt het ouderdomspensioen door:

Einde uitkering

a. overlijden;

b. intrekking.

2. Het ouderdomspensioen eindigt, behoudens het overigens in deze landsverordening bepaalde, met ingang van de maand, volgende op die waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, die het einde ten gevolge heeft.

Art. 18. 1. Ouderdomspensioen is:

Nietige
handelingen

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens, voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de gepensioneerde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voor zover op de grond van het eerste lid, onderdeel c, beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het ouderdomspensioen.

3. Volmacht tot ontvangst van de ouderdomspensioen, onder welke vorm of welke benaming ook door de gepensioneerde verleend, is steeds herroepelijk.

4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

§ 3. De gevolgen van het overlijden van een pensioengerechtigde dan wel van het overlijden van zijn echtgenote, respectievelijk haar echtgenoot

Art. 19. 1. Na het overlijden van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde man of van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde vrouw wordt het ouderdomspensioen van de overledene tot en met de laatste dag van de derde maand, volgende op die, waarin het overlijden plaats vond, aan de echtgenoot van de overledene uitbetaald.

Uitbetaling na
overlijden

2. Na het overlijden van de echtgenote, respectievelijk de echtgenoot van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde man of van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde vrouw, bedoeld in artikel 7, tweede lid, wordt in afwijking van het bepaalde in het derde lid van artikel 12, het ouderdomspensioen niet eerder herzien dan met ingang van de eerste dag der vierde maand, volgende op die waarin het overlijden plaats vond.

3. Indien een persoon die in het genot is van een ouderdomspensioen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, is overleden en het ouderdomspensioen over de maand van overlijden nog niet aan hem werd uitgekeerd, wordt dat bedrag betaalbaar gesteld aan degenen die gerechtigd zijn tot zijn nalatenschap.

Uitkering bij overlijden

Art. 20. 1. Na het overlijden van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde man of van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde vrouw wordt aan diens echtgenote, respectievelijk haar echtgenoot een bedrag ineens, gelijk aan drie maanden van het in artikel 7, eerste lid, genoemd ouderdomspensioen, uitbetaald.

2. Na het overlijden van de echtgenote, respectievelijk de echtgenoot van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde man of van een in het genot van ouderdomspensioen zijnde gehuwde vrouw wordt aan laatstgenoemde een bedrag ineens, gelijk aan drie maanden van het artikel 7, eerste lid, genoemd ouderdomspensioen, uitbetaald.

3. Na overlijden van een persoon die in het genot is van een ouderdomspensioen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, is de Directeur bevoegd, indien hij zulks billijk oordeelt, op een daartoe strekkend gemotiveerd en binnen dertig dagen na het overlijden ingediend verzoek van een derde aan deze ten laste van de Bank een bedrag-ineens uit te keren van ten hoogste driemaal het aan de overledene toegekende maandelijkse ouderdomspensioen.

4. De uitkering, bedoeld in het eerste en het tweede lid van dit artikel, wordt betaalbaar gesteld uiterlijk in de derde maand volgende op die waarin het overlijden plaats vond.

§ 4. Voorziening bij vertrek uit Aruba

Verklaring opgebouwde rechten

Art. 21. 1. Aan de verzekerde die Aruba metterwoon verlaat, wordt door de Bank op diens verzoek een verklaring afgegeven, vermeldende het aantal jaren, dat de verzekerde voor zijn rechten krachtens deze landsverordening kan doen gelden tot aan de dag van zijn vertrek uit Aruba. Alvorens deze verklaring wordt afgegeven moet de verzekerde de door hem verschuldigde premie, tot aan de dag van zijn vertrek, voldoen.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden, gehoord de Bank, regelen vastgesteld met betrekking tot de toekenning en betaalbaarstelling van ouderdomspensioen, voor personen die buiten Aruba wonen.

§ 5. Waarborgverplichtingen, voortvloeiende uit deze landsverordening

Gewaarborgde betaling

Art. 22. Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de Bank van het ouderdomspensioen en de bedragen, bedoeld in de artikelen 19, 20, eerste en tweede lid, en 22a, eerste lid, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

§ 6. Kerstuitkering

Kerstuitkering

Art. 22a. 1. Degene die recht heeft op ouderdomspensioen in de maand september, heeft recht op kerstuitkering.

2. Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder degene, die recht heeft op ouderdomspensioen, mede verstaan degene, aan wie op grond van artikel 19, eerste lid, ouderdomspensioen wordt uitbetaald.

Hoogte kerstuitkering

Art. 22b. 1. De kerstuitkering bedraagt 75 procent van het bedrag aan ouderdomspensioen, waarop recht bestond in de maand september.

2. De uitbetaling van de kerstuitkering vindt eenmaal per jaar ambtshalve plaats in de eerste helft van de maand december.

3. Indien de kerstuitkering niet is geïnd binnen zes maanden na de datum waarop zij werd betaalbaar gesteld, vervalt het desbetreffende bedrag aan de Bank.

Overige toepasselijke bepalingen

Art. 22c. Het bepaalde bij of krachtens de artikelen 13, 14, 16, 18, 19, eerste en derde lid, 22 en 34 vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van de kerstuitkering, voor zover bij of krachtens deze paragraaf niet anders is bepaald.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing

Art. 23. De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen en de uitkeringen, bedoeld in de artikelen 19, 20, eerste en tweede lid, en 22a, en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten, alsmede de middelen benodigd voor het vormen en in stand houden van een bij landsbesluit, houdende

algemene maatregelen, te bepalen reserve worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

- Art. 24.** 1. De premies worden gestort in een door de Bank te beheren Ouderdomsfonds.
2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen, de uitkeringen, bedoeld in artikel 19, 20 en 22a, eerste lid, alsmede de aan de uitvoering van de landsverordening verbonden kosten worden door de Bank ten laste gebracht van het Ouderdomsfonds.
3. Elke vijf jaar doet de Bank een actuair onderzoek instellen naar het ouderdomsfonds.

Ouderdoms-
fonds

- Art. 25.** Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Ouderdomsfonds.

Delegatie-
bepaling

- Art. 26.** 1. De premie wordt geheven naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten premie-inkomen en vastgesteld in een percentage van dat premie-inkomen. Ten aanzien van degene die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dit gedeelte voor het kalenderjaar in plaats.

Maatstaf
premieheffing

2. Onder premie-inkomen als bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan het onzuiver inkomen in de zin van de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51) verminderd met de ingevolge deze landsverordening en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen.

3. (Vervallen)

4. Indien het premie-inkomen meer bedraagt dan AWG 85.000,- per kalenderjaar, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het bedrag van AWG 85.000,- wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene die niet het gehele kalenderjaar verzekerd is geweest. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen in geval van een aanpassing van de pensioenbedragen overeenkomstig artikel 7, zesde lid, de in dit lid genoemde bedragen worden gewijzigd.³

5. Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn en wier inkomen minder dan AWG 4.000,- per jaar bedraagt, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is gegeven, niet geheven.

6. Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn, en wier premie-inkomen minder bedraagt dan een de in het vierde lid bedoelde bedrag, wordt de in het eerste lid bedoelde premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is gegeven, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regelen, niet of slechts voor een deel geheven.

- Art. 27.** 1. Het premiepercentage, bedoeld in artikel 26, eerste lid, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Directeur, jaarlijks worden bijgesteld met ingang van 1 januari. Bij een bijstelling wordt dit percentage verhoogd of verlaagd met inachtneming van het tweede en derde lid.

Vaststelling
premie-
percentage

2. Het premiepercentage wordt bijgesteld, met dien verstande dat:

- a. het totaal van de verwachte premie-inkomsten in de volgende vijf kalenderjaren zodanig zal zijn, dat de Bank aan de uit deze landsverordening voor hem voortvloeiende verplichtingen kan voldoen;
b. het Ouderdomsfonds een reserve van ten minste 15% van de totale kosten van het voorafgaande jaar heeft;
c. in het voorafgaande kalenderjaar een exploitatieoverschot is gerealiseerd

3. Indien het premiepercentage als gevolg van het tweede lid meer dan 14,5% dient te bedragen, vindt het eerste lid geen toepassing en wordt het premie-percentage, bedoeld in artikel 26, eerste lid, bij landsverordening vastgesteld.

- Art. 28.** De minister, belast met financiën, is bevoegd met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de minister, belast met financiën, de door hem nodig geachte afrondingen.

Tabellen

- Art. 29.** 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie, onder verrekening

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

3. Voor 2010 t/m 2013 is het premiepercentage vastgesteld op 12,5%, voor 2014 is het premiepercentage vastgesteld op 13,5% en vanaf 2015 is het premiepercentage vastgesteld op 14,5% (AB 2013/96).

van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting bij of krachtens de Landsverordening inkomstenbelasting en de Algemene landsverordening belastingen geldende regelen, met dien verstande, dat aan de verzekerde, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde premies.

2. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de premie van verzekerden die van een inhoudingsplichtige loon in de zin van de Landsverordening loonbelasting uit een bestaande dienstbetrekking genieten, bij wijze van inhouding, met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting bij of krachtens de Landsverordening loonbelasting en de Algemene landsverordening belastingen gestelde voorschriften. Indien de ingevolge artikel 26, eerste lid, in totaal over een kalenderjaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het eerste lid buiten toepassing.

3. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, zijn ten aanzien van de invordering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies de regelen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting, van overeenkomstige toepassing.

4. Bij regeling van de Minister en de minister, belast met financiën, kunnen voorschriften worden gegeven inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

Niet inhoudingsplichtig

Art. 29a. Ook in de gevallen dat er geen premies behoeft te worden ingehouden, wordt de aangifte binnen de gestelde termijn ingediend. Personen die stellen geen inhoudingsplichtige te zijn, dienen de hen verstrekte aangifteformulieren in binnen vijftien dagen na het einde van de maand waarin de aangifteformulieren zijn verstrekt.

Naheffing, boete

Art. 29b. De inhoudingsplichtige is niet gerechtigd een aan hem ter zake van de overtreding van voorschriften van deze landsverordening opgelegde boete op zijn werknemers te verhalen.

Teveel of te weinig ingehouden of betaald

Art. 30. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt, dat teveel of te weinig is ingehouden, dan wel teveel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.

2. Geen restitutie of invordering, als bedoeld in het eerste lid, heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan AWG 5.-.

3. In het geval, bedoeld in het tweede lid, blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Art. 31. (Vervallen)

Aangifteplicht

Art. 32. 1. Degene op wie volgens de bepalingen van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.

2. In de gevallen waarin geen aangifte is gedaan en als gevolg daarvan ten onrechte geen of onvoldoende premie is betaald, wordt de verzekerde geacht over het desbetreffende jaar schuldig nalatig te zijn geweest in de betaling der premie.

Vrijwillige premiebetaling

Art. 33. 1. Verzekerden en gewezen verzekerden, beneden een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen leeftijd, die niet hoger ligt dan de pensioengerechtigde leeftijd, zijn in de gevallen, onder de voorwaarden en overeenkomstig het tarief, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen, tot premiebetaling bevoegd over tijdvakken, gelegen na het bereiken van de leeftijd van 15 jaar, waarover zij niet verzekerd zijn of geweest zijn.

2. Degene die van zijn bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, gebruik maakt, wordt over de tijd, waarover de premie is betaald, als verzekerde beschouwd.

Hoofdstuk V **Het verstrekken van inlichtingen**

Doorgeven wijzigingen feiten en omstandigheden

Art. 34. De gepensioneerde aan wie, alsmede het orgaan aan hetwelk het pensioen ingevolge het bepaalde in artikel 14 geheel of gedeeltelijk wordt uitbetaald, zijn verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, welke tot intrekking of verlaging van het pensioen aanleiding kan geven, schriftelijk mededeling te doen aan de Bank binnen veertien

dagen, nadat genoemde feiten en omstandigheden zich voordoen.

Art. 35. 1. Een ieder is verplicht aan de Bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening of aan enig door of van wege een dezer instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering der landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

Inlichtingen-
plicht, inzage-
plicht

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het tweede lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers, voor zover dit nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 36. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering dezer landsverordening.

Medewerking
door overheids-
instanties

Verz

Hoofdstuk VI Bezwaar en beroep

Art. 37. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, welke

Schriftelijke
kennisgeving
van een beslis-
sing

a. verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioenuitkering of kerstuitkering, dan wel

b. betrekking heeft op een aantekening als bedoeld in het eerste lid van artikel 31.

2. Een kennisgeving als in het eerste lid bedoeld, vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 19, derde lid, voor zover de daar bedoelde uitkering op billijkheidsgronden is toegekend, of een beslissing ingevolge artikel 20, derde lid, dan wel een beslissing ingevolge artikel 22c, eerste lid, in verbinding met artikel 13, tweede lid, of artikel 19, derde lid, bij wie beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

3. Het in het eerste en tweede lid bepaalde is ten aanzien van een beslissing inzake het recht op kerstuitkering slechts van toepassing, indien de belanghebbende zulks verzoekt.

Art. 38. 1. Tegen een beslissing waarvan ingevolge het bepaalde in artikel 7⁴ schriftelijk kennis is gegeven, staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 19, derde lid, voor zover de daar bedoelde uitkering op billijkheidsgronden is toegekend, of een beslissing ingevolge artikel 20, derde lid, dan wel een beslissing ingevolge artikel 22c, eerste lid, in verbinding met artikel 13, tweede lid, of artikel 19, derde lid, voor belanghebbende beroep open.

Beroep

2. Over het in het eerste lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door een College van Beroep, bestaande uit drie door de Minister benoemde leden, te weten een lid-voorzitter, die rechtsgeleerde is, één lid, te benoemen uit werknemerskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werkgevers, en één lid, te benoemen uit werknemerskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werknemers. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, zullen ter uitvoering van dit lid nadere regelen worden vastgesteld, waarbij onder meer de vergoeding der leden zal worden bepaald en de plaatsvervangende zal worden geregeld.

3. Het beroep ingevolge het eerste lid geschiedt bij met redenen omkleed beroepschrift binnen 3 weken na de dagtekening van de in het eerste lid van artikel 37 genoemde schriftelijke kennisgeving of na de datum waarop de betrokkene kan aantonen deze kennisgeving te hebben ontvangen.

Art. 39. (Vervallen)

Hoofdstuk VII Overgangsbepaling

Art. 40. 1. Degene die voor 1 september 1960 de leeftijd van 15, doch nog niet van 65 jaar heeft bereikt, en die – al dan niet onafgebroken – gedurende zes jaren na de voleindiging van zijn 54ste levensjaar in Aruba, Curaçao, Sint Maarten, de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius of Saba of Nederland, heeft gewoond, wordt, wat betreft het tijdvak gelegen binnen

Overgangs-
bepaling

4. Bedoeld zal zijn artikel 37.

het bereiken van de leeftijd van 15 jaar en 1 september 1960, voor de toepassing van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, en tweede lid, onderdeel a, ten 1° en 2, onderdeel b, ten 1° en 2°, geacht verzekerd te zijn geweest. Voor de toepassing van het bepaalde in de eerste volzin wordt de gehuwde vrouw die jonger is dan haar man, onderscheidenlijk de echtgenoot van de gehuwde vrouw, bedoeld in artikel 7, tweede lid, geacht het 54ste levensjaar te hebben voleindigd op dezelfde dag als haar echtgenoot, onderscheidenlijk zijn echtgenote.

2. (Vervallen)

3. Degene die voldoet aan het bepaalde in de eerste volzin van het eerste lid, doch nimmer ingevolge deze landsverordening verzekerd is geweest, wordt nochtans voor de toepassing van artikel 6 geacht verzekerd te zijn geweest.

Art. 41. (Vervallen)

Overgangs-
bepaling

Art. 42. De voordelen, voortvloeiende uit artikel 40, komen uitsluitend toe aan degene die
a. Nederlander is en
b. in Aruba woont.

Delegatie-
bepaling

Art. 43. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan onder daarbij te stellen voorwaarden worden bepaald, dat
a. voor de toepassing van artikel 42 niet-Nederlanders met Nederlanders worden gelijkgesteld;
b. voor de toepassing van de artikelen 40 en 42 het wonen buiten Aruba wordt gelijkgesteld met het wonen in Aruba.

Hoofdstuk VIIA

Toezicht

Bevoegdheden
aangewezen
personen

Art. 43a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de in overeenstemming met de Directeur bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
a. alle inlichtingen te vragen;
b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.
5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII

Strafbepalingen

Delicts-
omschrijvingen

Art. 44. 1. Hij die niet voldoet aan een der verplichtingen opgelegd in de artikelen 34 en 35, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.
2. De inhoudingsplichtige die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 58, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval, waarin een inhoudingsplichtige voor een zijner werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.
3. Hij die niet of niet volledig voldoet aan de verplichting hem opgelegd in artikel 29a, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet, dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Art. 46. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift, dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Delicts-
omschrijving

Art. 47. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 48. (Vervallen)

Art. 49. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde ambtenaren, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Opsporing
strafbare feiten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 50. (Vervallen)

Art. 51. 1. De in artikel 43 bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving der bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere wettelijke regeling.

Geheimhou-
dingsplicht

2. Hij aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

3. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van hem te wiens aanzien de geheimhouding is geschonden.

Art. 52. De strafbare feiten, bedoeld in de artikelen 44, derde lid, 45, 46 en 51, tweede lid, zijn misdrijven; de in de artikelen 44, eerste en tweede lid, en 47 bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Misdrijven en
overtredingen

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Art. 53. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geregeld.

Nadere
regelgeving bij
landsbesluit

Art. 54. (Vervallen)

Art. 55. 1. Wijzigingen in de pensioenregeling van een pensioenfonds of werkgever, waarbij:
a. bepalingen worden opgenomen, krachtens welke het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht op het door het fonds of de werkgever in uitzicht gestelde of reeds toegekende pensioen, dan wel
b. de pensioenregeling, geldend voor de reeds in dienst zijnde werknemers, wordt aangepast aan de voorzieningen ingevolge deze landsverordening, behoeven de goedkeuring van de Minister.

Ministeriële
goedkeuring
wijziging pen-
sioenregelingen

2. Indien in een pensioenregeling bepalingen worden opgenomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, dient bij de toepassing van deze bepalingen in acht te worden genomen, dat, behoudens in door de Minister aan te wijzen gevallen een verhoging van het ouderdomspensioen ingevolge deze landsverordening, welke plaats vindt na beëindiging van de actieve deelneming aan de pensioenregeling, niet op het pensioen in mindering wordt gebracht.

Art. 56. Ter uitvoering van het bepaalde in artikel 55 kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, nadere regelen worden vastgesteld.

Delegatie-
bepaling

Art. 57. De wijzigingen, bedoeld in artikel 55, waarvoor de goedkeuring van de Minister is verkregen, zijn bindend voor al degenen die onder de betreffende pensioenregeling zijn gepensioneerd, dan wel uitzicht hebben op pensioen.

Wijziging
pensioenrege-
ling bindt alle
deelnemers

Premiedeel werkgevers	Art. 58.⁵ Inhoudingsplichtigen die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan deze werknemers ter compensering van de door hen verschuldigde premie een toeslag op het loon. De toeslag bedraagt ten minste een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen percentage van het loon waarover krachtens deze landsverordening premie verschuldigd is.
Tijdelijk onvoldoende middelen Ouderdoms- fonds	Art. 59. Wanneer het Ouderdomsfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking van de uitkering en kosten, welke op grond van het tweede lid van artikel 24 ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan de Bank ten behoeve van het fonds onder door de Minister en de minister, belast met financiën, te stellen voorwaarden.
Geen zegel- belasting, geen registratie	Art. 60. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakt of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.
Citeertitel	Art. 61. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening algemene ouderdomsverzekering.

Bijlage I

behorende bij artikel 8, eerste en tweede lid.

Ingangsdatum	Percentage bedoeld in artikel 8, eerste lid	Percentage bedoeld in artikel 8, tweede lid
1 januari 2015	2.18	1.09
1 januari 2016	2.16	1.08
1 januari 2017	2.14	1.07
1 januari 2018	2.12	1.06
1 januari 2019	2.10	1.05
1 januari 2020	2.08	1.04
1 januari 2021	2.06	1.03
1 januari 2022	2.04	1.02
1 januari 2023	2.02	1.01
1 januari 2024	2.00	1.00

5. Voor 2009 t/m 2013 is het percentage vastgesteld op 9%, voor 2014 is het percentage vastgesteld op 9,5% en vanaf 2015 is het percentage vastgesteld op 10% (AB 2010/98 an AB 2013/96).

Landsbesluit gelijkstelling met Nederlanders en met wonen in Aruba

AB 1994/GT 1

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 43 van de LAOV

Art. 1. Voor de toepassing van artikel 42 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) worden, zolang zij in Aruba wonen, met Nederlanders gelijkgesteld niet-Nederlanders die na het bereiken van de twintigjarige leeftijd gedurende ten minste vijftien jaren, al dan niet onafgebroken, in Aruba hebben gewoond, mits zij gedurende de vijf aan het bereiken van de 65-jarige leeftijd onmiddellijk voorafgaande jaren onafgebroken in Aruba hebben gewoond.

Gelijkstelling
Nederlanders

Art. 2. Voor de toepassing van de artikelen 40 en 41 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering wordt met het wonen in Aruba gelijkgesteld:

Gelijkstelling
met wonen in
Aruba

- a. het wonen in het voormalige Nederlands-Indië;
- b. het wonen in Indonesië, voor zover dit heeft plaatsgevonden voordat de betrokkene na 27 december 1949 Indonesië voor de eerste maal metterwoon heeft verlaten, mits de betrokkene op 27 december 1949 in Indonesië woonde en het bedoelde metterwoon verlaten vóór 28 december 1964 heeft plaats gevonden;
- c. het wonen in Indonesië van een gehuwde of gehuwd geweest zijnde vrouw die zelf niet, doch wier echtgenoot onderscheidenlijk gewezen echtgenoot, wel op 27 december 1949 in Indonesië woonde, gedurende de tijd dat zij dezelfde woonplaats had als haar echtgenoot onderscheidenlijk gewezen echtgenoot, vóórdat deze na 27 december 1949 Indonesië voor de eerste maal metterwoon heeft verlaten, mits zij Indonesië vóór 28 december 1964 metterwoon heeft verlaten;
- d. het wonen buiten Aruba gedurende de tijd dat de betrokkene als Nederlander ter zake van buiten Aruba verrichte arbeid wedde of loon genoot ten laste van Aruba, terwijl hij niet geacht kon worden blijvend buiten Aruba te wonen;
- e. het wonen buiten Aruba van de gehuwde of gehuwd geweest zijnde vrouw gedurende de tijd dat haar echtgenoot aan de in onderdeel d gestelde voorwaarden voldeed en zij dezelfde woonplaats als haar echtgenoot onderscheidenlijk gewezen echtgenoot had, alsmede het wonen buiten Aruba van de vrouw wier overleden echtgenoot op de dag van zijn overlijden aan de in onderdeel d gestelde voorwaarden voldeed, gedurende zes maanden of een door de minister van Welzijnszaken te bepalen langere termijn na vorenbedoelde dag.

Art. 3. Voor de toepassing van artikel 42 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering wordt met het wonen in Aruba gelijkgesteld:

Gelijkstelling
met wonen in
Aruba

- a. het wonen buiten Aruba van een Nederlander die ter zake van buiten Aruba verrichte arbeid wedde of loon geniet ten laste van Aruba terwijl hij niet geacht kan worden blijvend buiten Aruba te wonen;
- b. het wonen buiten Aruba van de echtgenote van een Nederlander als bedoeld in onderdeel a, alsmede het wonen buiten Aruba van de vrouw wier overleden echtgenoot op de dag van zijn overlijden aan de in onderdeel a gestelde voorwaarde voldeed, gedurende zes maanden of een door de minister van Welzijnszaken te bepalen langere termijn na vorenbedoelde dag.

Landsbesluit herleiding

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 8, zevende lid, van de LAOV

Herleiding
gedeelten
kalenderjaren

Art 1. 1. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de pensioengerechtigde na het bereiken van de 15-jarige leeftijd, doch voor het bereiken van de leeftijd bepaald bij artikel 6 van de Landsverordening AOV, niet verzekerd is geweest, warden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, eerste lid en tweede lid, onderdeel a, ten 1°, en onderdeel b, ten 1°, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), samengeteld en herleid tot gehele kalenderjaren.

2. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de echtgenote van de pensioengerechtigde na het bereiken van haar 15-jarige leeftijd, doch vóór het bereiken van haar de leeftijd bepaald bij artikel 6 van de Landsverordening AOV of, zo zij jonger is dan haar man - behoudens in de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 8, tweede lid, onderdeel a, ten 2°, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering aangegeven gevallen - na het bereiken van haar 15-jarige leeftijd, doch vóór het bereiken van de leeftijd bepaald bij artikel 6 van de Landsverordening AOV door haar man, niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, tweede lid, onderdeel a, ten 2°, van de Lands verordening algemene ouderdomsverzekering, samengeteld en herleid tot gehele kalenderjaren.

3. Gedeelten van kalenderjaren, gedurende welke de echtgenoot van de pensioengerechtigde na het bereiken van zijn 15-jarige leeftijd, doch vóór het bereiken van de leeftijd bepaald bij artikel 6 van de Landsverordening AOV door zijn vrouw, niet verzekerd is geweest, worden voor de vaststelling van de korting, bedoeld in artikel 8, tweede lid, onderdeel b, ten 2°, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering, samengeteld en herleid tot gehele kalenderjaren.

4. De samentelling en herleiding, in het eerste, tweede en derde lid bedoeld, geschiedt met inachtneming van het volgende:

a. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;

b. een dag waarop de verzekering aanvang nam of eindigde, wordt:

1°. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die hele dag ingezetene was;

2°. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

5. Een na de in het eerste, tweede, derde of vierde lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een kalenderjaar blijft verder buiten beschouwing. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een kalenderjaar oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts eenmaal gedurende een voor korting meetellend gedeelte van een kalenderjaar niet verzekerd is geweest.

Herleiding
gedeelten
jaarpremies

Art. 2. 1. Gedeelten van jaarpremies die de personen, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering, schuldig nalatig zijn geweest te betalen, warden voor de vaststelling van de kortingen, bedoeld in voormeld artikellid, samengeteld en herleid tot gehele jaarpremies.

2. Voor de samentelling, in het eerste lid bedoeld, wordt elk gedeelte van een jaarpremie uitgedrukt in honderdsten van een jaarpremie. Daarbij wordt een gedeelte van een jaarpremie, dat minder bedraagt dan een honderdste jaarpremie, verwaarloosd.

3. Een na de in het eerste lid bedoelde herleiding overblijvend gedeelte van een jaarpremie blijft verder buiten beschouwing, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, en wordt voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het ten minste de helft van een jaarpremie bedraagt. Bedoeld overblijvend gedeelte wordt eveneens voor een gehele jaarpremie gerekend, indien het minder dan de helft van een jaarpremie bedraagt, doch de betrokkene over het gehele tijdvak waar over hij verzekerd is geweest, schuldig nalatig zijnde, geen premie heeft betaald. Het bepaalde in beide vorige volzinnen vindt overeenkomstige toepassing, indien de samentelling minder dan een jaarpremie oplevert, alsmede indien de betrokkene slechts eenmaal een gedeelte van een jaarpremie schuldig nalatig is geweest te betalen.

Art. 3. 1. Ten aanzien van degene die slechts gedurende een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, wordt onder jaarpremie verstaan de premie die hij bij herleiding naar tijdsruimte van de gedeeltelijke jaarpremie over dat kalenderjaar verschuldigd zou zijn geweest, indien hij gedurende dat gehele kalenderjaar verzekerd zou zijn geweest.

Herleiding
jaarpremie

2. De herleiding, in het eerste lid bedoeld, geschiedt met in achtneming van het volgende:

- a. een kalenderjaar wordt op 360 dagen en elke kalendermaand op 30 dagen gesteld;
- b. bij het bepalen van het gedeelte van een kalenderjaar, gedurende hetwelk de betrokkene verzekerd is geweest, wordt een dag waarop de verzekering een aanvang nam of eindigde:
 - 1°. verwaarloosd, wanneer de betrokkene gedurende die gehele dag ingezetene was;
 - 2°. voor een gehele dag gerekend, wanneer de betrokkene gedurende die dag of gedurende een gedeelte van die dag geen ingezetene was.

Art. 4. 1. Ten aanzien van de vrouw op wie het bepaalde in artikel 8, vierde lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering van toepassing is, en die slechts gedurende een gedeelte van het kalenderjaar waarover haar echtgenoot schuldig nalatig is geweest een jaarpremie of een gedeelte van de jaarpremie te betalen, diens echtgenote of verzekerd is geweest, wordt het gedeelte van een jaarpremie, dat zij geacht wordt schuldig nalatig te zijn geweest te betalen, bepaald door herleiding naar tijdsruimte van een jaarpremie of van het gedeelte van de jaarpremie die haar echtgenoot over dat kalenderjaar schuldig nalatig is geweest te betalen.

Herleiding
jaarpremie
echtgenoot

2. Bij de herleiding, in het eerste lid bedoeld, vindt artikel 3, tweede lid, overeenkomstige toepassing.

Art. 5. (Vervallen)

Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Definities

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
de Minister: de minister belast met volksverzekeringen;
de Bank: de Sociale Verzekeringsbank;
de Directeur: de directeur van de Bank;
ingezetene: degene wiens persoonsgegevens in het bevolkingsregister van Aruba worden bijgehouden;
pensioengerechtigde leeftijd: leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) het recht op ouderdomspensioen ontstaat.

Art. 2. (Vervallen)

Vermoedelijk overlijden

Art. 3. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt met overlijden gelijk gesteld een rechtsvermoeden van overlijden als bedoeld in artikel 413, eerste lid, van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba.

Uitvoeringsinstantie

Art. 4. 1. In de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering wordt voorzien door de Bank, met dien verstande, dat de heffing van de premies geschiedt door de Inspecteur der belastingen.

2. Voor zover de uitvoering van de in deze landsverordening geregelde verzekering geschiedt door de Bank, kan de Minister nadere regelen stellen met betrekking tot de te voeren administratie en de registratie der verzekerden.

Delegatiebepaling

Art. 5. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen bevoegdheden met betrekking tot de uitvoering van deze landsverordening worden toegekend aan instanties van het Land en kunnen aan die instanties aanwijzingen en voorschriften worden gegeven.
2. In de gevallen waarin ingevolge het bepaalde in het eerste lid aan instanties van het Land bevoegdheden zijn toegekend, zijn de bepalingen van deze landsverordening en van de tot haar uitvoering genomen landsbesluiten van toepassing, met inachtneming van de wijzigingen, die de aard van het onderwerp vordert.

Hoofdstuk II

De kring van de verzekerden

Verzekerden

Art. 6. 1. Verzekerd overeenkomstig deze landsverordening is de ingezetene die de leeftijd van vijftien jaar bereikt heeft.

2. In afwijking van het eerste lid is verzekerd degene die, hoewel geen ingezetene zijnde, ten laste van het Land bezoldiging of loon geniet ter zake van buiten Aruba verrichte werkzaamheden of in verband met het volgen van een studie of opleiding.

3. In afwijking van het eerste lid is niet verzekerd:

a. de ingezetene die behoort tot een categorie personen die ingevolge een verdrag of andere internationale overeenkomst niet belastingplichtig is;

b. de ingezetene die ten genoegen van de Directeur aantoonbaar elders wettelijk verplicht verzekerd en premieplichtig te zijn ter zake van een algemene weduwen- en wezenverzekering.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat niet-ingezetenen onder daarbij te stellen voorwaarden verzekerd zijn.

Hoofdstuk III

§ 1. Het recht op weduwen- en wezenpensioen

Recht op weduwenpensioen

Art. 7. 1. De weduwe van een verzekerde heeft, zolang deze de pensioengerechtigde leeftijd nog niet bereikt heeft, recht op een weduwenpensioen overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

2. Om zijn aanspraken op pensioen geldend te maken vult de verzekerde een door de Bank kosteloos ter beschikking te stellen formulier in en dient dat in bij de Bank.

Art. 8. 1. Geen recht op weduwenpensioen heeft de weduwe:Geen recht
op weduwen-
pensioen

- wier echtgenoot vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd nimmer verzekerd is geweest;
 - wier echtgenoot op de dag van de huwelijksluiting de pensioengerechtigde leeftijd had bereikt of overschreden, tenzij de weduwe met deze echtgenoot, vóórdat hij de pensioengerechtigde leeftijd had bereikt, reeds eerder gehuwd is geweest;
 - die veroordeeld is ter zake van het ombrengen van haar echtgenoot.
2. Het bepaalde in het eerste lid, onderdelen a en b, blijft buiten toepassing, indien de weduwe, indien zij niet was hertrouwd, recht op weduwenpensioen zou hebben.

Art. 9. 1. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 15 jaar niet hebben bereikt, recht op wezenpensioen:Recht op we-
zenpensioen

- na het overlijden van een verzekerde man de kinderen tot wie hij in familierechtelijke betrekking stond;
 - na het overlijden van een verzekerde vrouw haar eigen kinderen die als gevolg van haar overlijden ouderloos zijn geworden of, indien het kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, zolang zij niet door de vader zijn erkend.
2. De Minister kan, de Bank gehoord, bepalen dat met kinderen als bedoeld in het eerste lid, worden gelijkgesteld kinderen die nog geen 15 jaar oud zijn, die ouderloos zijn, of van wie de ouders onbekend zijn, of, ingeval het kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, van wie de moeder is overleden, en over wie de overleden, verzekerde de pleegouderlijke zorg uitoefende.
3. Overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening hebben, zolang zij de leeftijd van 25 jaar niet hebben bereikt, eveneens recht op wezenpensioen zij die de leeftijd van 15 jaar reeds hebben bereikt, doch overigens voldoen aan het bepaalde in het eerste lid, onderdelen a of b, indien:
- hun tijd behoudens in geval van ziekte of vakantie geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding;
 - zij ten gevolge van ziekte of gebreken blijvend buiten staat zijn om met arbeid die voor hun krachten is berekend, één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.
4. Een kind kan tegelijkertijd slechts op grond van één overlijden wezenpensioen genieten.

Art. 10. Geen recht op wezenpensioen bestaat, indien de verzekerde aan wiens overlijden het recht zou worden ontleend, vóór het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd nimmer verzekerd is geweest.Geen recht op
wezenpensioen**§ 2. De bedragen van het weduwen- en wezenpensioen****Art. 11.¹** 1. Het weduwenpensioen bedraagt voor een weduwe;Omvang wedu-
wenpensioen

- jonger dan 40 jaar AWG 574,- per maand;
van 40 tot en met 48 jaar AWG 770,- per maand;
van 49 tot de pensioengerechtigde leeftijd minus 2 jaar AWG 972,- per maand;
van de pensioengerechtigde leeftijd minus 2 jaar tot de pensioengerechtigde leeftijd
AWG 1.265,- per maand.

- Verhoging van het pensioenbedrag gaat in op de eerste dag van de maand, volgende op die waarin het recht op verhoging is ontstaan.
- In afwijking van het bepaalde in het eerste lid bedraagt het weduwenpensioen voor een weduwe die invalide is, of die een of meer kinderen heeft, die geheel te harer laste komen en recht hebben op wezenpensioen, AWG 1.265,- per maand.
- Een weduwe is invalide, indien zij tengevolge van een ziekte of gebrek blijvend buiten staat geacht moet worden om met arbeid die voor haar krachten en bekwaamheid is berekend, de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde vrouwen van soortgelijke bekwaamheid met arbeid gewoonlijk verdienen.
- De Bank verklaart een weduwenpensioen, toegekend ter zake van invaliditeit, vervallen met ingang van de eerste dag van de maand, volgende op die waarin de weduwe geacht wordt niet langer invalide te zijn.
- De Bank is bevoegd uitkering van weduwenpensioen ter zake van invaliditeit te weigeren,

1. Op basis van een publicatie van de SVB van 10 januari 2024..

indien de weduwe die een dergelijk pensioen geniet, zonder deugdelijke grond weigert zich aan een door de Bank gewenst geneeskundig onderzoek te onderwerpen.

7. De pensioenbedragen worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bij toepassing van het achtste lid aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar.

8. Aanpassing van de pensioenbedragen kan plaats vinden op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor de maand augustus, daaraan voorafgaande, aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

9. Aan de pensioengerechtigde premieplichtig is in de zin van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18), wordt door de Bank ten laste van het Weduwen- en wezenfonds ter compensatie van de door hen verschuldigde premie voor de algemene ziektekostenverzekering een zodanige toeslag toegekend, dat het aan hen uitgekeerde pensioenbedrag gelijk is aan het bedrag waarop zij zonder de bedoelde premieplicht recht zouden hebben gehad.

**Omvang wezen-
pensioen**

Art. 12.² 1. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind dat door het overlijden van de verzekerde ouderloos dan wel, ingeval het een kind zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, moederloos is geworden, AWG 452,- per maand, indien het jonger is dan 10 jaar, en AWG 496,- per maand, indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

2. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind dat door het overlijden van de verzekerde vaderloos is geworden, AWG 423,- per maand, indien het jonger is dan 10 jaar, en AWG 452,- per maand, indien het 10 jaar of ouder, doch nog geen 15 jaar is.

3. Het wezenpensioen bedraagt voor een kind, bedoeld in artikel 9, derde lid, AWG 496,- per maand, voor zover het voldoet aan het bepaalde in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, en AWG 574,- per maand, voor zover het voldoet aan het bepaalde in artikel 9, eerste lid, onderdeel b.

4. Wanneer op grond van meer dan een overlijden aanspraak op wezenpensioen kan worden gemaakt, wordt het hoogste wezenpensioen toegekend.

§ 3. Toekenning, ingang, betaling en einde van het weduwen- en wezenpensioen

**Begrip
pensioen**

Art. 13. Waar in deze paragraaf wordt gesproken van pensioen, wordt daaronder verstaan het weduwenpensioen en het wezenpensioen.

**Aanvraag
pensioen**

Art. 14. 1. Het pensioen wordt op aanvraag toegekend door de Bank.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is de Bank bevoegd het pensioen ambtshalve toe te kennen.

3. De aanvraag om pensioen wordt ingediend ter plaatse door de Minister aangewezen.

**Ingang
pensioen**

Art. 15. Het pensioen gaat in op de eerste dag van de maand, volgende op die waarin het recht op pensioen is ontstaan, met dien verstande dat het pensioen niet vroeger kan ingaan dan 12 maanden voor de eerste dag van de maand volgende op die waarin de aanvraag is ingediend, of waarin ambtshalve toekenning heeft plaats gehad.

**Betaalbaar-
stelling**

Art. 16. 1. Het pensioen wordt door de Bank betaalbaar gesteld. De betaling geschiedt als regel maandelijks.

2. De Bank kan het aan een kind toegekende wezenpensioen betaalbaar stellen aan een ander dan degene die het kind wettelijk vertegenwoordigt.

3. In geval het pensioen in het buitenland wordt uitbetaald, worden de daaraan verbonden kosten van overmaking op het pensioen in mindering gebracht.

4. Wanneer een weduwe een ander machtigt om het pensioen in ontvangst te nemen, onderscheidenlijk een verleende machtiging intrekt, wordt daaraan gevolg gegeven met ingang van een betalingstermijn, aanvangende na de dag waarop de machtiging wordt ingediend, onderscheidenlijk waarop van haar intrekking mededeling wordt gedaan, doch niet later dan de eerste dag van de tweede maand na de dag van indiening, onderscheidenlijk intrekking van de machtiging.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden gesteld inzake de betaalbaarstelling van het pensioen door organen die belast zijn met de uitbetaling van

2. Op basis van een publicatie van de SVB van 10 januari 2024.

pensioen uit andere hoofde dan ingevolge deze landsverordening.

Art. 17. 1. Indien een krachtens deze landsverordening gepensioneerde in een gesticht of door of vanwege een instelling van weldadigheid, door het openbaar gezag erkend, wordt verzorgd of verpleegd en de kosten van verzorging of verpleging geheel of gedeeltelijk ten laste komen van een openbaar lichaam of een instelling van weldadigheid als vorenbedoeld, kan op verzoek van het desbetreffende orgaan het pensioen over volle kalendermaanden, gelegen binnen de duur van de verzorging of verpleging, voorzover het over die maanden nog niet is uitbetaald, aan het desbetreffende orgaan worden uitbetaald, met dien verstande dat aan dat orgaan niet meer wordt uitbetaald, dan de te zijnen laste komende kosten van verzorging of verpleging bedragen.

Uitbetaling aan verpleeginstelling e.d.

2. Voorzover in verband met het bepaalde in het eerste lid het pensioen niet werd uitbetaald aan de gepensioneerde of diens wettelijke vertegenwoordiger, wordt het na het overlijden van de gepensioneerde, voor zover nodig in afwijking van het in artikel 21 bepaalde, tot en met de laatste dag van de maand waarin het overlijden heeft plaats gehad, uitbetaald aan het in het eerste lid bedoelde orgaan.

Art. 18. De termijnen van het pensioen, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet uitbetaald.

Verjaring

Art. 19. 1. Onverminderd het elders in deze landsverordening bepaalde, eindigt het recht op pensioen:

Einde uitkering

a. door overlijden;

b. voor wat de weduwe betreft, tevens door hertrouwen;

c. voor wat de kinderen zonder familierechtelijke betrekkingen met een vader betreft, tevens door erkenning door de vader.

2. De uitbetaling van het pensioen eindigt met ingang van de maand, volgende op die waarin het feit heeft plaats gehad of de omstandigheid is ontstaan, als gevolg waarvan het recht op pensioen is geëindigd.

Art. 20. Over het tijdvak, waarover ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) aan de weduwe het ouderdomspensioen dat aan haar echtgenoot was toegekend, wordt uitbetaald, wordt het weduwenpensioen waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, slechts uitbetaald, voor zover dit pensioen het ouderdomspensioen overtreft.

Samenloop AOV

Art. 21. 1. Indien een weduwe aan wie een weduwenpensioen is toegekend, is overleden en het weduwenpensioen voor de maand van overlijden nog niet aan haar werd uitgekeerd, wordt dat bedrag uitbetaald aan degenen die tot haar nalatenschap gerechtigd zijn.

Uitkering bij overlijden

2. Na het overlijden van een pensioengerechtigde weduwe is de Directeur bevoegd, indien hij zulks billijk oordeelt, op een daartoe strekkend en binnen vier weken na het overlijden ingediend gemotiveerd verzoek van een derde aan deze ten laste van de Bank een bedrag ineens uit te keren van ten hoogste driemaal het aan de overledene toegekende maandelijkse weduwenpensioen.

3. De uitkering, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt betaalbaar gesteld uiterlijk in de maand, volgend op die waarin het overlijden plaats vond.

Art. 22. Aan de weduwe, bedoeld in artikel 19, eerste lid, onderdeel b, wordt een uitkering ineens verleend ter grootte van het bedrag dat haar aan weduwenpensioen zou toekomen, indien zij niet was hertrouwd, doch ten hoogste ter grootte van het jaarbedrag van het weduwenpensioen.

Uitkering ineens bij hertrouwen

Art. 23. 1. Het pensioen is:

Nietige handelingen

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud waartoe de gerechtigde volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

2. Voor zover op grond van het eerste lid, onderdeel c, beslag wordt gelegd, mag dit niet meer bedragen dan een derde gedeelte van het bedrag van het pensioen.

3. Volmacht tot ontvangst van het pensioen, onder welke vorm of benaming ook door de gerechtigde verleend, is steeds herroepelijk.
4. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikel, is nietig.

Terugvordering **Art. 24.** 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid zijn de eenmaal uitbetaalde termijnen van het pensioen niet vatbaar voor terugvordering.

2. Hetgeen ten onrechte aan pensioen is uitbetaald, kan worden teruggevorderd dan wel op latere pensioenbetalingen in mindering worden gebracht, wanneer het ten onrechte uitbetalen het gevolg is van het niet verstrekken van inlichtingen of het verstrekken van onjuiste inlichtingen door degene aan wie het pensioen is toegekend, door diens wettelijke vertegenwoordiger of door degene aan wie het pensioen is uitbetaald.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere voorschriften worden gegeven ter uitvoering van dit artikel; daarbij kunnen tevens regels worden gesteld met betrekking tot schorsing en opschorting van de uitbetaling van het pensioen.

§ 4. Kerstuitkering

Kerstuitkering **Art. 24a.** Degene die recht heeft op weduwen- of wezenpensioen in de maand september, heeft recht op een kerstuitkering.

Hoogte kerstuitkering **Art. 24b.** 1. De kerstuitkering bedraagt 75% van het bedrag aan weduwen- of wezenpensioen waarop recht bestond in de maand september.

2. De uitbetaling van de kerstuitkering vindt plaats in de eerste helft van de maand december.

3. Indien de kerstuitkering niet is geïnd binnen zes maanden na de datum waarop zij werd betaalbaar gesteld, vervalt het desbetreffende bedrag aan de Bank.

§ 5. Waarborg pensioenbetaling

Gewaarborgde betaling **Art. 25.** Het Land waarborgt zonder enig voorbehoud de betaling door de Bank van het pensioen en de uitkeringen, bedoeld in de artikelen 22 en 24a, waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat.

Hoofdstuk IV

De op te brengen middelen

Premieheffing **Art. 26.** 1. De middelen tot dekking van de ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen, de uitkeringen, bedoeld in de artikelen 21, tweede lid, 22 en 24a en van de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten, alsmede de middelen nodig voor het vormen en in stand houden van de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve worden gevonden door het heffen van premies van de verzekerden en uit overige inkomsten.

2. Aan de heffing van premie is niet onderworpen de verzekerde die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt.

Weduwen- en wezenfonds **Art. 27.** 1. De premies worden gestort in een door de Bank te beheren Weduwen- en wezenfonds.

2. De ingevolge deze landsverordening uit te keren pensioenen, alsmede de aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden kosten worden door de Bank ten laste gebracht van het Weduwen- en wezenfonds.

3. Elke vijf jaar doet de Bank een actuariel onderzoek instellen naar het Weduwen- en wezenfonds.

Delegatiebepaling **Art. 28.** Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Weduwen- en wezenfonds. Op de beleggingen, bedoeld in de eerste volzin, zijn de voorschriften van de Landsverordening deviezenverkeer (AB 1990 no. GT 6) en de Landsverordening deviezenprovisie (AB 1990 no. GT 5) niet van toepassing. De Directeur stelt de Centrale Bank in de eerste maand van ieder kwartaal op de hoogte van de aard en de omvang van de belegging van de middelen van het Weduwen- en wezenfonds in het buitenland.

Maatstaf premieheffing **Art. 29.** 1. De premie wordt, met inachtneming van het tweede en derde lid, geheven naar de maatstaf van het door de verzekerde in een kalenderjaar genoten premie-inkomen en vastgesteld in een percentage van dat premie-inkomen. Ten aanzien van degene die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt dat gedeelte voor het

kalenderjaar in de plaats.

2. Onder premie-inkomen als bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan het onzuiver inkomen in de zin van de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51), verminderd met de ingevolge deze landsverordening en de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) uitgekeerde pensioenen en gedane uitkeringen.

3. (Vervallen)

4. Indien het premie-inkomen meer bedraagt dan AWG 85.000,- per kalenderjaar, wordt over dat meerdere geen premie geheven. Het bedrag van AWG 85.000,- wordt naar tijdsruimte evenredig verlaagd ten aanzien van degene die niet het gehele kalenderjaar verzekerd is geweest. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen in geval van een aanpassing van de pensioenbedragen, overeenkomstig artikel 11, zevende lid, de in dit lid genoemde bedragen worden gewijzigd.³

5. Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn, en van wie het inkomen minder dan AWG 4.000,- per jaar bedraagt, wordt de premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, niet geheven.

6. Van verzekerden die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn, en wier premie-inkomen minder bedraagt dan een de in het vierde lid bedoelde bedrag, wordt de in het eerste lid bedoelde premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regelen, niet of slechts voor een deel geheven.

Art. 30. 1. Het in het eerste lid van artikel 29 bedoelde premiepercentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, gehoord de Directeur.⁴

Vaststelling
premie-
percentage

2. Het premiepercentage wordt in principe telkens voor een periode van vijf jaar vastgesteld op basis van de uitkomsten van het in het laatste jaar van het tijdvak van vijf jaar uitgevoerde onderzoek, bedoeld in artikel 27, derde lid, met dien verstande dat het totaal van de verwachte premie-inkomsten in de volgende vijf kalenderjaren zodanig zal zijn, dat de Bank aan de uit deze landsverordening voortvloeiende verplichtingen kan voldoen, en dat de in artikel 26 bedoelde reserve gevormd of in stand gehouden kan worden.

3. Indien op 1 januari van het jaar waarin een nieuwe periode van vijf jaar zou moeten ingaan, geen landsbesluit als bedoeld in het eerste lid, tot stand is gekomen, geldt voor dat jaar het percentage dat was vastgesteld voor de voorafgaande periode.

Art. 31. De minister, belast met financiën, is bevoegd, met inachtneming van het vastgestelde premiepercentage, de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies te doen berekenen volgens tabellen. Bij het opstellen van deze tabellen en voor de toepassing daarvan bepaalt de minister, belast met financiën, de door hem nodig geachte afrondingen.

Tabellen

Art. 32. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies, onder verrekening van eventueel krachtens het tweede lid geheven premies, bij wege van aanslag en met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de inkomstenbelasting bij of krachtens de Landsverordening inkomstenbelasting en de Algemene landsverordening belastingen geldende regelen, met dien verstande dat aan de verzekerde die niet wordt aangeslagen in de inkomstenbelasting, niettemin een aanslag wordt opgelegd voor de door hem verschuldigde premies.

Heffing bij wege
van aanslag,
inhouding door
werkgever

2. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de premie van verzekerden die van een inhoudingsplichtige loon uit een bestaande dienstbetrekking genieten in de zin van de Landsverordening loonbelasting, bij wijze van inhouding, met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting bij of krachtens de landsverordening loonbelasting en de Algemene landsverordening belastingen gestelde voorschriften. Indien de ingevolge artikel 29, eerste lid, in totaal over een jaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, blijft het eerste lid buiten toepassing.

3. (Vervallen)

4. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, zijn ten aanzien van

3. Zie AB 1997/GT 13 (niet opgenomen). In artikel 1 wordt vermeld dat iedere volle maand op 30 dagen en het jaar op 360 wordt gesteld, terwijl de dag waarop de verzekering een aanvang neemt, voor een volle dag wordt gerekend en de dag waarop de verzekering eindigt, wordt verwaarloosd, met dien verstande dat een gedeelte van een kalenderjaar op ten minste één dag wordt gesteld.

4. Vanaf 2006 is het premiepercentage vastgesteld op 1% (AB 2013/96).

de invordering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies de regelen, geldende voor de invordering van de inkomstenbelasting, onderscheidenlijk de loonbelasting, van overeenkomstige toepassing.

5. Bij regeling van de Minister en de minister, belast met financiën, kunnen voorschriften worden gegeven inzake hetgeen nader geregeld moet worden met betrekking tot de heffing, de invordering en de afdracht van de premie ingevolge deze landsverordening.

Niet inhoudings-
plichtig

Art. 32a. Ook in de gevallen dat er geen premie behoeft te worden ingehouden, wordt de aangifte binnen de gestelde termijn ingediend. Personen die stellen geen inhoudingsplichtige te zijn, dienen de hen verstrekte aangifteformulieren in binnen vijftien dagen na het einde van de maand waarin de aangifteformulieren zijn verstrekt.

Naheffing,
boete

Art. 32b. De inhoudingsplichtige is niet gerechtigd een aan hem ter zake van de overtreding van voorschriften van deze landsverordening opgelegde boete op zijn werknemers te verhalen.

Teveel of te we-
nig ingehouden
of betaald

Art. 33. 1. Indien bij het vaststellen van de premie-aanslag of bij controle van de door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat te veel of te weinig is ingehouden dan wel te veel of te weinig is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het meerdere gerestitueerd en het mindere alsnog ingevorderd.

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het eerste lid, heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag lager is dan vijf florin.

3. In het geval als bedoeld in het tweede lid, blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Aangifteplicht

Art. 34. Degene op wie volgens de bepalingen van deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, is verplicht aangifte te doen van zijn inkomen.

Hoofdstuk V

Het verstrekken van inlichtingen

Doorgeven wij-
zigingen feiten
en omstandig-
heden

Art. 35. De gepensioneerde, de wettelijke vertegenwoordiger van de gepensioneerde, dan wel degene aan wie het pensioen wordt uitbetaald, is verplicht van elke verandering van feiten en omstandigheden, die op het recht op pensioen van invloed is, onverwijld schriftelijk mededeling te doen aan de Bank.

Inlichtin-
gen-plicht,
inzageplicht

Art. 36. 1. Een ieder is verplicht aan de Bank, aan een orgaan, belast met de uitvoering van enig deel van deze landsverordening, of aan enig door of vanwege een van deze instanties aangewezen persoon de ten behoeve van de uitvoering van de landsverordening van hem gevraagde inlichtingen te geven.

2. De inlichtingen moeten, indien dit wordt verzocht, schriftelijk worden verstrekt binnen een door een in het eerste lid bedoelde instantie of persoon schriftelijk te stellen termijn.

3. Een ieder is verplicht aan een in het tweede lid bedoelde instantie of aan een door of vanwege deze daartoe aangewezen persoon desgevraagd inzage te verlenen van boeken, bescheiden en andere stukken, voor zover dat nodig is ten behoeve van de uitvoering van deze landsverordening.

Medewerking
door overheid-
instanties

Art. 37. Publiekrechtelijke lichamen zijn verplicht op de door de minister van Algemene Zaken aan te geven wijze kosteloos hun medewerking te verlenen tot het verkrijgen van de inlichtingen, benodigd voor de uitvoering van deze landsverordening.

Hoofdstuk VI

Bezwaar en beroep

Schriftelijke
kennisgeving
van een beslis-
sing

Art. 38. 1. Aan de belanghebbende wordt schriftelijk kennis gegeven van een beslissing ingevolge deze landsverordening, die verband houdt met het recht op en de uitbetaling van pensioen of uitkering.

2. Een kennisgeving als in het eerste lid bedoeld, vermeldt de dagtekening van de beslissing, de gronden waarop deze berust, alsmede, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21, bij wie beroep kan worden ingesteld en de termijn van beroep.

Beroep

Art. 39. 1. Tegen een beslissing waarvan ingevolge het bepaalde in artikel 38 schriftelijk kennis is gegeven, staat, behoudens indien het betreft een beslissing ingevolge artikel 21,

voor belanghebbende beroep open.

2. Over het in het eerste lid bedoelde beroep wordt geoordeeld door een College van Beroep, bestaande uit drie door de Minister benoemde leden, te weten een lid-voorzitter die rechtsgelerde is, een lid, te benoemen uit werkegeverskring, zo mogelijk in overleg met organisaties van werkgevers, en een lid, te benoemen uit werknemerskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werknemers. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, zullen ter uitvoering van dit lid nadere regelen worden vastgesteld, waarbij onder meer de vergoeding van de leden zal worden bepaald en de plaatsvervangende zal worden geregeld.

3. Het beroep ingevolge het eerste lid geschiedt bij met redenen omkleed beroepschrift binnen 3 weken na de dagtekening van de in het eerste lid van artikel 38 genoemde schriftelijke kennisgeving of na de datum waarop de betrokkene kan aantonen deze kennisgeving te hebben ontvangen.

Art. 40. 1. Voor zover bij of krachtens deze landsverordening niet anders is bepaald, zijn, naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies en boeten bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, de voor heffing van de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

Overeenkomstige toepassing rechtsmiddelen inkomstenbelasting

Verz

2. De Inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak, nadat is komen vast te staan dat geen feiten en omstandigheden in geding zijn, die tevens van belang zijn voor de heffing van inkomstenbelasting, dan wel, voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag die geheel of gedeeltelijk berust op feiten die mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent de toepassing van artikel 2 van deze landsverordening, alsmede omtrent het zuiver inkomen in de zin van de Landsverordening inkomstenbelasting voor de heffing van die belasting onherroepelijk is komen vast te staan, is beroep niet toegelaten.

Hoofdstuk VII Toezicht

Art. 41. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Bevoegdheden aangewezen personen

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweedelig wordt gevorderd.

Art. 42. (Vervallen)

Hoofdstuk VIII Strafbepalingen

Art. 43. 1. Hij die niet voldoet aan een van de verplichtingen, opgelegd in de artikelen 35 en 36, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

Delictsomschrijvingen

2. De inhoudingsplichtige die niet voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 52, wordt

gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een inhoudingsplichtige voor een van zijn werknemers de in dit lid bedoelde verplichting niet nakomt.

3. Hij die niet of niet volledig voldoet aan de verplichting, hem opgelegd in artikel 32a, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Delicts-
omschrijving

Art. 44. Hij die op grond van bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen en daarbij opzettelijk een valse opgave doet, dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Delicts-
omschrijving

Art. 45. Hij die op andere wijze dan door het valselijk opmaken of vervalsen van een geschrift dat bestemd is tot bewijs van enig feit te dienen, opzettelijk een opgave doet in strijd met de waarheid, zulks met het oogmerk om aldus een uitkering of een hogere uitkering ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

Overtreding
delegatie-
wetgeving

Art. 46. Overtredingen van bepalingen van een krachtens deze landsverordening vastgesteld landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

Art. 47. (Vervallen)

Opsporing
strafbare feiten

Art. 48. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 49. (Vervallen)

Geheimhoudings
plicht

Art. 50. 1. De in artikel 40 4 bedoelde personen zijn verplicht tot geheimhouding van hetgeen hun bij het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze landsverordening vastgestelde bepalingen is bekend geworden, voor zover die geheimhouding niet in strijd is met deze of een andere wettelijke regeling.

2. Hij aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft, met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

Misdrijven en
overtredingen

Art. 51. De strafbare feiten, bedoeld in de artikelen 43, derde lid, 44, 45 en 50, tweede lid, zijn misdrijven; de in de artikelen 43, eerste en tweede lid, en 46, bedoelde strafbare feiten zijn overtredingen.

Hoofdstuk IX Slotbepalingen

Premiedeel
werkgevers

Art. 52. Inhoudingsplichtigen die personen in dienst hebben, die krachtens deze landsverordening verzekerd zijn, betalen aan hen ter compensering van de door hen te betalen premie een toeslag op het loon. Deze toeslag bedraagt ten minste 0,5%⁵ van het loon waarover krachtens deze landsverordening premie verschuldigd is.

Samenloop an-
dere pensioen-
regelingen

Art. 53. 1. Op de weduwen- en wezenpensioenen of uitkeringen waarop krachtens een pensioenregeling van een pensioenfonds of van een werkgever aanspraak bestaat, mogen de pensioenen waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, niet in mindering worden gebracht.

2. De Minister kan, gehoord de Bank, ontheffing verlenen van het in het eerste lid bepaalde, met dien verstande dat geen hoger percentage van de krachtens deze landsverordening toegekende pensioenen in mindering mag worden gebracht dan de helft van het percentage dat de bijdrage of premie van de werkgever uitmaakt van de totale premie of bijdrage voor

5 Vanaf 2005 (AB 2010/98).

de krachtens de in het eerste lid bedoelde pensioenregeling te genieten weduwen- en wezenpensioenen.

Art. 54. Wanneer het Weduwen- en wezenfonds tijdelijk niet voldoende middelen heeft tot dekking van de uitkeringen en kosten die op grond van artikel 26, tweede lid, ten laste van dit fonds komen, verstrekt het Land renteloze voorschotten aan het fonds onder door de Minister en de minister, belast met financiën, te stellen voorwaarden.

Tijdelijk
onvoldoende
middelen
Weduwen- en
wezenfonds

Art. 55. Hetgeen overigens nog ter uitvoering van deze landsverordening nodig is, wordt bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geregeld.

Delegatie-
bepaling

Art. 56. (Vervallen)

Art. 57. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Geen zegel-
belasting, geen
registratie

Art. 58. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering.

Citeertitel

AB 1997/GT 14

Landsbesluit gelijkstelling met Nederlanders

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 42 van de LAWW.

Gelijkstelling
Nederlanders

Enig artikel Voor de toepassing van artikel 41 van de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 20) worden met Nederlanders gelijkgesteld de weduwen van niet-Nederlandse nationaliteit, die gedurende ten minste vijftien jaren, al dan niet onafgebroken, binnen Aruba hebben gewoond, mits zij gedurende de vijf aan het overlijden van haar echtgenoot onmiddellijk voorafgaande jaren onafgebroken in Aruba hebben gewoond.

Landsverordening reparatietoeslag

AB 2010/99

§. 1. Definitiebepalingen

Art. 1. 1. In deze landsverordening en daarop berustende regelingen wordt verstaan onder: **Definities**

Inspecteur: de Inspecteur der belastingen;

Ontvanger: de Ontvanger der belastingen;

reparatietoeslag: een bijdrage ten laste van het Land in de kosten van levensonderhoud;

bevolkingsregister: het bevolkingsregister in de zin van de Landsverordening op het aanleggen en bijhouden van het bevolkingsregister (AB 1989, no. GT 17);

pensioenuitkering: een pensioen in de zin van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) of de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996, no. GT 30);

dienstbetrekking: een dienstbetrekking als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63);

normale arbeidsduur: een arbeidsduur van gemiddeld 40 uur per week;

werkgever: een natuurlijk of rechtspersoon in de private sector, tot wie een of meer werknemers in dienstbetrekking staan;

werknemer: een persoon die tot een werkgever in de private sector in dienstbetrekking staat, niet zijnde een persoon die een pensioenuitkering ontvangt of de echtgeno(o)t(e) van de persoon die een ouderdomspensioen ontvangt, die zelf ook de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt;

loon: loon als bedoeld in artikel 6 van de Landsverordening loonbelasting;

pensioengerechtigde leeftijd: leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) het recht op ouderdomspensioen ontstaat.

2. Geen werknemer in de zin van deze landsverordening is de persoon, werkzaam in de private sector, wiens loon direct of indirect afkomstig is uit de Landskas.

§. 2. Reparatietoeslag voor werknemers

Art. 2. 1. De werknemer die is ingeschreven in het bevolkingsregister en in een kalendermaand een loon geniet dat niet lager is dan het in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening minimumlonen (AB 1989 no. GT 26), genoemde bedrag en niet hoger dan AWG 2.500, heeft in die maand recht op een reparatietoeslag, mits hij vóór het einde van de maand januari van het desbetreffende kalenderjaar een als bijlage I bij deze landsverordening gevoegde verklaring volledig en naar waarheid heeft ingevuld en overgelegd aan zijn werkgever.

2. Het formulier van de in het eerste lid bedoelde verklaring wordt desgevraagd door de werkgever aan zijn werknemer verstrekt en is kosteloos bij de Inspecteur verkrijgbaar.

3. Indien een dienstbetrekking aanvangt na de maand januari, dient de in het eerste lid bedoelde verklaring door de werknemer te worden ingevuld en overgelegd vóór het einde van de eerste volle kalendermaand van die dienstbetrekking.

4. Indien zich gedurende een kalenderjaar een wijziging voordoet met betrekking tot de gegevens op de door hem ingevulde en overgelegde verklaring als bedoeld in het eerste lid, vult de werknemer onverwijld een nieuwe verklaring in en overlegt die aan zijn werkgever.

5. Indien de arbeidsduur van een werknemer minder is dan de normale arbeidsduur, wordt voor de toepassing van deze paragraaf uitgegaan van het loon dat de werknemer zou hebben genoten bij de normale arbeidsduur.

6. Geen recht op reparatietoeslag bestaat, indien de arbeidsduur van een werknemer in een week gemiddeld minder is dan 20 uur.

7. (Vervallen)

Art. 3. 1. De reparatietoeslag voor werknemers bedraagt bij een bepaald loon, het bedrag per kalendermaand, vermeld in de als bijlage II bij deze landsverordening gevoegde tabel. **Hoogte van de toeslag**

Tabel II luidt als volgt:

Bij een loon in een kalendermaand van:

ten minste	doch minder dan	bedraagt de reparatietoelag
1.986,20	2.050,00	125,00
2.050,00	2.150,00	120,00
2.150,00	2.250,00	115,00
2.250,00	2.350,00	110,00
2.350,00	2.450,00	105,00
2.450,00	2.500,01	100,00

2. Indien het bedrag van het minimumloon, bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening minimumlonen wordt gewijzigd, draagt de minister, belast met economische aangelegenheden, zorg voor de dienovereenkomstige aanpassing van de tabel, opgenomen in bijlage II, en doet de aangepaste tabel bekendmaken in de Landscourant van Aruba.

Uitbetaling
door werkgever,
verrekening met
inhouding

Art. 4. 1. De reparatietoelag voor werknemers wordt maandelijks door de werkgever uitbetaald.

2. Indien een werknemer die recht heeft op de reparatietoelag, meerdere werkgevers heeft, wordt de bij het totaal van de door hem genoten lonen behorende bedrag van de reparatietoelag uitbetaald door de werkgever bij wie hij het hoogste loon geniet.

3. Het totaalbedrag van de in een kalendermaand uitbetaalde reparatietoelagen wordt door de werkgever verrekend met de afdracht op aangifte van het bedrag aan loonbelasting, dat in die maand door hem is ingehouden.

4. Het gedeelte van het totaalbedrag van de in een kalendermaand uitbetaalde reparatietoelagen dat niet op grond van het derde lid voor verrekening in aanmerking is kunnen komen, wordt door de werkgever verrekend met de afdracht op aangifte van het bedrag aan premies algemene ouderdomsverzekering en premies algemene weduwen- en wezenverzekering, dat in die maand door hem is ingehouden.

5. Het gedeelte van het totaalbedrag van de in een kalendermaand uitbetaalde reparatietoelagen, dat niet op grond van het derde of vierde lid voor verrekening in aanmerking is kunnen komen, wordt door de werkgever verrekend met de afdracht op aangifte van het bedrag aan premies algemene Ziektekostenverzekering, dat in die maand door hem is ingehouden.

6. De werkgever vermeldt op het aangiftebiljet loonbelasting en premies volksverzekeringen het bedrag van de uitbetaalde reparatietoelagen dat door hem op grond van het derde, vierde en vijfde lid is verrekend.

Te lage of niet
uitbetaalde re-
paratietoelag

Art. 5. 1. De werknemer die van oordeel is dat hem door zijn werkgever ten onrechte geen of een te lage reparatietoelag is uitbetaald, kan daaromtrent een klacht indienen bij de Inspecteur.

2. De indiening van een klacht geschiedt schriftelijk en is vergezeld van een afschrift van de door hem ingevulde verklaring, bedoeld in artikel 2, eerste lid, en van de salarisstreek over de desbetreffende kalendermaand. Op een klacht als bedoeld in de eerste volzin is de Zegelverordening (AB 1998 no. GT 1) niet van toepassing.

3. De Inspecteur beslist binnen dertig dagen na ontvangst van een overeenkomstig het tweede lid ingediende klacht op de klacht en stelt zowel de klager als diens werkgever schriftelijk op de hoogte van zijn beslissing.

4. Indien de beslissing van de Inspecteur luidt dat de reparatietoelag uitbetaald had behoren te worden aan de desbetreffende werknemer, of het aan deze uitbetaalde bedrag te laag was, betaalt de werkgever de niet-uitgekeerde reparatietoelag, of het te weinig betaalde bedrag, alsnog uit in de eerstvolgende kalendermaand na die van dagtekening van de beschikking van de Inspecteur.

§. 3. *Reparatietoelag voor personen die een pensioenuitkering ontvangen*

Art. 6. 1. De in het bevolkingsregister ingeschreven:

a. persoon die uitsluitend een pensioenuitkering ontvangt;

b. persoon die een pensioenuitkering ontvangt en die overig inkomen geniet, dat tezamen

Reparatie-
toelag voor
gepensioneer-
den

niet meer bedraagt dan het bedrag, genoemd in artikel 7, eerste lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering;
heeft recht op een reparatietoelag.

2. Bij het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd van de echtgeno(o)t(e) van een persoon die een ouderdomspensioen ontvangt, heeft elk der echtgenoten recht op een reparatietoelag, indien degene in het bevolkingsregister is ingeschreven en uitsluitend een ouderdomspensioen ontvangt dan wel van wie het individuele inkomen en ouderdomspensioen tezamen niet meer bedraagt dan het bedrag, genoemd in artikel 7, eerste lid, van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering.

Art. 6a. 1. De minister, belast met economische aangelegenheden, stelt ambtshalve vast of een recht op reparatietoelag als bedoeld in artikel 6 bestaat.

Vaststellen
recht op
reparatietoelag

2. Indien een persoon in het bevolkingsregister is ingeschreven en een pensioenuitkering ontvangt, maar geen recht op een reparatietoelag als bedoeld in artikel 6 heeft, deelt de minister, belast met economische aangelegenheden, hem dit schriftelijk en met redenen omkleed mee.

Art. 6b. 1. De minister, belast met economische aangelegenheden, kan de Sociale Verzekeringsbank mandateren tot het uitoefenen van de bevoegdheid tot het vaststellen van het recht op reparatietoelag als bedoeld in artikel 6a.

Mandateren
bevoegdheid
vaststellen
recht op repara-
tietoelag

2. Een krachtens mandaat uitgeoefende bevoegdheid als bedoeld in het eerste lid, wordt uit naam en onder verantwoordelijkheid van de minister, belast met economische aangelegenheden, uitgeoefend.

3. De minister, belast met economische aangelegenheden, kan te dien aanzien alle aanwijzingen geven die het nodig acht.

Art. 7. De reparatietoelag voor de in artikel 6, eerste en tweede lid, bedoelde personen bedraagt AWG 170,- per kalendermaand.

Hoogte repara-
tietoelag

Art. 8. 1. De reparatietoelag voor de in artikel 6, onderdelen a en b, bedoelde personen wordt maandelijks door de Sociale Verzekeringsbank uitbetaald.

Uitbetaling door
SVB

2. Het totaalbedrag van de in een kalendermaand uit te betalen reparatietoelagen wordt uiterlijk op de eerste dag van de kalendermaand door het Land overgemaakt op een door de Sociale Verzekeringsbank aangehouden bankrekening.

§ 4. Terugvordering

Art. 9. 1. Indien aan een werknemer ten onrechte een reparatietoelag is uitbetaald, of het bedrag van de reparatietoelag te hoog was, kan het ten onrechte of te veel uitbetaalde bedrag bij beschikking door de Inspecteur van de werknemer worden teruggevorderd.

Terugvordering
door Inspecteur

2. De Inspecteur draagt de beschikking tot terugvordering ter invordering over aan de Ontvanger.

3. De werknemer betaalt het bedrag van een terugvordering binnen een maand na dagtekening van de beschikking tot terugvordering aan de Ontvanger.

4. Ten aanzien van de invordering van een bedrag tot terugvordering zijn de voorschriften die gelden voor de invordering van belastingen van overeenkomstige toepassing.

5. Het bedrag van een terugvordering kan worden verrekend met aan de werknemer te restitueren bedragen aan inkomstenbelasting, premies algemene ouderdomsverzekering, premies algemene weduwen- en wezenverzekering en premies algemene ziektekostenverzekering.

6. Bij overlijden van de werknemer vernietigt de Inspecteur de beschikking tot terugvordering, voor zover deze nog niet onherroepelijk vaststaat of het bedrag van de terugvordering nog niet is betaald.

Art. 10. 1. Indien aan een persoon als bedoeld in artikel 6, onderdeel a of b, ten onrechte een reparatietoelag is uitbetaald, kan het ten onrechte of teveel uitbetaalde bedrag bij beschikking door de Sociale Verzekeringsbank van de persoon worden teruggevorderd.

Terugvordering
door SVB

2. De in artikel 6, onderdeel a of b, bedoelde persoon betaalt het bedrag van een terugvordering binnen een maand na dagtekening van de daarin bedoelde beschikking terug aan de Sociale Verzekeringsbank.

3. Indien niet is voldaan aan het voorschrift in het tweede lid, kan het bedrag van een terugvordering door de Sociale Verzekeringsbank worden verrekend met de pensioenuitkering

van de in artikel 6, onderdeel a of b, bedoelde persoon.

4. Bedragen van terugvordering die zijn betaald of verrekend, komen in mindering op het totaalbedrag dat ingevolge artikel 8, tweede lid, door het Land wordt overgemaakt op een door de Sociale Verzekeringsbank aangehouden bankrekening.

5. Bij overlijden van de in artikel 6, onderdeel a of b, bedoelde persoon vernietigt de Sociale Verzekeringsbank de beschikking tot terugvordering, voor zover deze nog niet onherroepelijk vaststaat of het bedrag van de terugvordering nog niet is betaald.

Vermelding
uitgekeerde re-
paratietoeslag

Art. 11. 1. De werkgever vermeldt de aan een werknemer uitbetaalde reparatietoeslag op de verklaring, bedoeld in artikel 19, tweede lid, van de Landsverordening loonbelasting.

2. De werkgever vermeldt de aan zijn werknemers uitbetaalde reparatietoeslagen in de opgave, bedoeld in artikel 49, tweede lid, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004, no. 10).

Inlichtingen
verstrekking
aan Inspecteur

Art. 12. De werkgever en de werknemer verstrekken de Inspecteur, desgevraagd, binnen een redelijke termijn alle gegevens, inlichtingen en gegevensdragers of de inhoud daarvan, die van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de vraag, of mogelijk ten onrechte, of tot een te hoog bedrag, een reparatietoeslag is uitbetaald.

§ 5. Bestuurlijke boete

Niet of niet
tijdig betaalde,
te veel genoten
reparatietoeslag

Art. 13. 1. Indien de werkgever niet of niet volledig voldoet aan de hem opgelegde verplichting om een reparatietoeslag uit te betalen, kan de Inspecteur hem een bestuurlijke boete opleggen van ten minste AWG 2.500,- en ten hoogste AWG 10.000,-.

2. In dit artikel wordt onder benadelingsbedrag verstaan het bedrag dat als gevolg van het niet naar waarheid invullen van de verklaring, bedoeld in artikel 2, eerste lid, of het niet voldoen aan de verplichting, bedoeld in artikel 2, vierde lid, ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan reparatietoeslag is ontvangen.

3. Indien de werknemer de in artikel 2, eerste lid, bedoelde verklaring niet naar waarheid invult, of niet voldoet aan de hem opgelegde verplichting ingevolge artikel 2, vierde lid, en diensgevolge ten onrechte of tot een te hoog bedrag aan reparatietoeslag wordt uitbetaald, kan de Inspecteur hem een bestuurlijke boete opleggen van ten minste AWG 100,- en ten hoogste 100% van het benadelingsbedrag.

4. De Inspecteur legt een bestuurlijke boete op wegens het niet naar waarheid invullen van de verklaring, bedoeld in artikel 2, eerste lid, of wegens het niet nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 2, vierde lid, als gevolg waarvan ten onrechte of een te hoog bedrag aan reparatietoeslag wordt uitbetaald, van ten hoogste 150% van het benadelingsbedrag, indien binnen een tijdvak van vijf jaar voorafgaand aan de dag van het begaan van de overtreding een eerdere bestuurlijke boete of strafrechtelijke sanctie is opgelegd wegens een eerdere overtreding, bestaande uit eenzelfde gedraging, die onherroepelijk is geworden.

5. Indien de werkgever alsnog volledig voldoet aan de hem opgelegde verplichting om een reparatietoeslag uit te betalen, binnen een maand nadat de werknemer aan de werkgever kenbaar heeft gemaakt dat hem ten onrechte geen of een te lage reparatietoeslag is uitbetaald, of vóórdat de werkgever weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat de Inspecteur bekend is of zal worden met het niet voldoen aan voornoemde verplichting, blijft het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste lid, achterwege.

6. Indien de werknemer het benadelingsbedrag binnen een maand na uitbetaling, of vóórdat hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat de Inspecteur bekend is of zal worden met het benadelingsbedrag, terugbetaalt aan de werkgever en alsnog een verklaring als bedoeld in artikel 2, eerste lid, naar waarheid invult en aan zijn werkgever overlegt, blijft het opleggen van een boete als bedoeld in het tweede lid, achterwege.

7. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete als bedoeld in het eerste en tweede lid, vervalt door verloop van twee jaar na het einde van het kalenderjaar waarop de reparatietoeslag betrekking heeft.

Boetes
algemeen

Art. 14. 1. Indien de werkgever een reparatietoeslag niet tijdig uitbetaalt, of niet of niet volledig voldoet aan de hem opgelegde verplichtingen ingevolge de artikelen 2, derde lid, 4, zesde lid, 11 en 12, kan de Inspecteur hem een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste AWG 2.500,-.

2. Indien de werknemer niet of niet volledig voldoet aan de hem opgelegde verplichting

ingevolge artikel 12, kan de Inspecteur hem een bestuurlijke boete opleggen van ten hoogste AWG 1.000,-.

Art. 15. (Vervallen)

Art. 16. Verbeurde bestuurlijke boeten komen toe aan het Land.

Boete komt toe
aan het Land
Boete opleggen
bij beschikking

Art. 17. 1. Indien de Inspecteur voornemens is om een werkgever of werknemer een bestuurlijke boete op te leggen, wordt deze hiervan schriftelijk in kennis gesteld onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust. De kennisgeving is in het Nederlands gesteld en wordt aan hem in persoon betekend of bij aangetekend stuk aan hem toegezonden.

2. In een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid, wordt vermeld dat de te beboeten werkgever of werknemer in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een door de Inspecteur te bepalen termijn van ten minste twee weken zijn zienswijze, naar keuze schriftelijke of mondeling, naar voren te brengen.

3. Op schriftelijk verzoek van de betrokkene die de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, wegens zijn gebrekkige kennis van de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt, draagt de Inspecteur zoveel mogelijk zorg voor dat de in die kennisgeving vermelde gronden mondeling of schriftelijk aan de betrokkene worden medegedeeld in een voor hem begrijpelijke taal.

4. Indien de betrokkene zijn zienswijze als bedoeld in het tweede lid mondeling naar voren brengt, draagt de Inspecteur op verzoek van de betrokkene die de Nederlandse taal onvoldoende begrijpt zorg voor dat een tolk wordt benoemd die de betrokkene kan bijstaan, tenzij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat daaraan geen behoefte bestaat.

Art. 18. Degene jegens wie een handeling is verricht, waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kon verbinden dat hem wegens een overtreding een bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld alvorens hem om informatie wordt gevraagd.

Verklaring

Art. 19. 1. Een bestuurlijke boete wordt opgelegd bij beschikking.

Boete bij
beschikking

2. In een beschikking als bedoeld in het eerste lid, wordt in ieder geval vermeld:

- de hoogte van de boete;
- het beboetbare feit ter zake waarvan de boete wordt opgelegd;
- aan wie de boete wordt opgelegd;
- de termijn waarbinnen de boete moet worden betaald;
- de wijze waarop de boete moet worden betaald.

Art. 20. 1. De werkgever of werknemer betaald de bestuurlijke boete binnen een maand na dagtekening van de beschikking bedoeld in artikel 19, eerste lid, aan de Ontvanger.

Invoering
bestuurlijke
boete

2. Ten aanzien van de invordering van een bestuurlijke boete zijn de voorschriften die gelden voor de invordering van belastingen van overeenkomstige toepassing.

3. Artikel 9, vijfde en zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

§ 6. Slotbepalingen

Art. 21. De minister, belast met financiën, in overeenstemming met de minister, belast economische aangelegenheden, kan met het oog op een juiste uitvoering van deze landsverordening nadere regels stellen.

Delegatie-be-
paling

Art. 22. Niet opgenomen (wijziging andere landsverordeningen).

Art. 23. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2011 en vervalt op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

Inwerking-
treding,
citeertitel

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening reparatietoelag.

Landsverordening algemene ziektekostenverzekering**Hoofdstuk I****Algemene bepalingen****§ 1.1 Inleidende bepalingen****Definities**

Art. 1. In deze Landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

de Minister: de Minister, belast met aangelegenheden van volksgezondheid;
 de Inspecteur: de Inspecteur der belastingen;
 de Ontvanger: de Ontvanger der belastingen;
 fonds: het Algemeen Fonds Ziektekosten, bedoeld in artikel 2, eerste lid;
 de Raad: het orgaan, bedoeld in artikel 2, derde lid;
 uitvoeringsorgaan: het orgaan, bedoeld in artikel 2, tweede lid;
 beroepsbeoefenaar: een beroepsbeoefenaar als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg;
 contractant: een beroepsbeoefenaar die met het uitvoeringsorgaan een overeenkomst heeft gesloten als bedoeld in artikel 39;
 contracterende instelling: een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid die met het uitvoeringsorgaan een overeenkomst heeft gesloten als bedoeld in artikel 39;
 bevolkingsregister: het bevolkingsregister, bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening op het aanleggen en bijhouden van het bevolkingsregister (AB 1989 nr. GT 17);
 huisarts: een beroepsbeoefenaar die op grond van een registratie of een ontheffing als bedoeld in de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg, bevoegd is om als huisarts op te treden;
 medisch specialist: een beroepsbeoefenaar die op grond van een registratie of een ontheffing als bedoeld in de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg, bevoegd is om als medisch specialist op te treden;
 Tandheelkundig specialist: degene die:
 1°. is ingeschreven in het specialistenregister voor mondziekten en kaakchirurgie, dan wel in het specialistenregister voor dentomaxillaire orthopedie van de Nederlandse Maatschappij ter bevordering der Tandheelkunde, of
 2°. beschikt over een verklaring van de commissie, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening uitoefening geneeskunst (AB 1996 no. GT 50), uit welke verklaring blijkt dat deze commissie, aan de hand van de overgelegde bewijsstukken, tot de conclusie is gekomen dat de door de betrokken arts in het buitenland gevolgde specialistische opleiding gelijkwaardig is aan de opleiding die door de Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot de bevordering der Tandheelkunde als voorwaarde wordt gesteld voor inschrijving in het specialistenregister van die vereniging;
 tandarts: een beroepsbeoefenaar die op grond van een registratie of een ontheffing als bedoeld in de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg, bevoegd is om als tandarts op te treden;
 verloskundige: een beroepsbeoefenaar die op grond van een registratie of een ontheffing als bedoeld in de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg, bevoegd is om als verloskundige op te treden;
 fysiotherapeut: een beroepsbeoefenaar die op grond van een registratie of een ontheffing als bedoeld in de Landsverordening beroepen in de gezondheidszorg, bevoegd is om als fysiotherapeut op te treden;
 mondhygiënist: degene wiens opleiding hem in het Land van zijn opleiding de bevoegdheid geeft tot het zelfstandig uitoefenen van het beroep van mondhygiënist;
 kruisinstelling: een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid die zonder winstoogmerk werkzaam is ter behartiging van de algemene gezondheidszorg;
 ziekenhuis: een door de Minister als zodanig erkende instelling.

Beheer van het Fonds

Art. 2. 1. Er is een Algemeen Fonds Ziektekosten, waaruit de uit deze landsverordening voortvloeiende kosten, alsmede de beheerskosten daarvan worden bestreden.

2. Het beheer van het Fonds berust bij het uitvoeringsorgaan; het uitvoeringsorgaan is rechtspersoon.

3. Een Raad van Commissarissen houdt toezicht op het beheer en op de algemene gang van zaken bij het uitvoeringsorgaan.

4. Het uitvoeringsorgaan doet geen schenkingen. Van een voornemen tot het aangaan van een dading of het oprichten van een rechtspersoon doet het onder opgave van redenen opgave aan de Minister, die de bescheiden, vergezeld van zijn oordeel daaromtrent, overlegt aan de Staten en de Staten gedurende twee weken in de gelegenheid stelt hun wensen en bezwaren te zijner kennis te brengen.

5. Overeenkomsten van geldlening sluit het uitvoeringsorgaan uitsluitend met in Aruba gevestigde kredietinstellingen als bedoeld in de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 1998 no. 16), of met in Aruba gevestigde publiekrechtelijke rechtspersonen, met dien verstande dat het totaal bedrag van de uit de door hem gesloten geldleningsovereenkomsten voortvloeiende vorderingen op het uitvoeringsorgaan nimmer meer mag bedragen dat één miljoen florin; iedere lening behoeft de voorafgaande schriftelijke goedkeuring van de Raad.

Art. 2a. 1. De Minister kan het uitvoeringsorgaan aanwijzingen van algemene aard geven omtrent de uitoefening van de aan het uitvoeringsorgaan opgedragen taken. Het uitvoeringsorgaan volgt een dergelijke aanwijzing binnen een door de Minister te bepalen termijn op.

Aanwijzing
uitvoerings-
orgaan

2. Alvorens de Minister een aanwijzing geeft als bedoeld in het eerste lid, wint hij het advies van de Raad in. De Raad verstrekt dit advies zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een termijn van drie weken. Het besluit tot niet overnemen van dit advies wordt met redenen omkleed.

3. Indien een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid, niet of niet volledig binnen de door de Minister bepaalde termijn is opgevolgd, dan kan hij bepalen dat de bevoegdheid waarop de aanwijzing betrekking heeft, op hem overgaat. Een zodanige beschikking treedt in werking dertig dagen na het tijdstip van haar totstandkoming, tenzij het uitvoeringsorgaan de beslissing ter beoordeling heeft voorgelegd aan de bezwaaradviescommissie, bedoeld in artikel 7 van de Landsverordening administratieve rechtspraak (AB 1993 no. 45). Het oordeel van de bezwaaradviescommissie is bindend.

Art. 2b. 1. Het uitvoeringsorgaan is voor het beheer van het Fonds verantwoording verschuldigd aan de Raad.

Taken
uitvoerings-
orgaan

2. Het uitvoeringsorgaan verstrekt op verzoek van de Raad alle gegevens en inlichtingen die de Raad nodig acht voor de uitoefening van zijn taak. Deze bevoegdheid strekt zich niet uit tot de medische gegevens van de verzekerden.

3. Het uitvoeringsorgaan verleent op verzoek van de Raad aan door de Raad aangewezen personen toegang tot en inzage in alle gegevens die de Raad nodig acht voor de uitoefening van zijn taak.

§ 1.2 De kring der verzekerden

Art. 3. 1. Verzekerd in de zin van deze landsverordening is degene die is ingeschreven in de basisadministratie en alhier hoofdverblijf heeft met inachtneming van de Landsverordening toelating en uitzetting (AB 1993 no. GT 33).

Kring der
verzekerden

2. In afwijking van het eerste lid is verzekerd degene die zich heeft ingeschreven in de basisadministratie op grond van een geldige verblijfsvergunning ingevolge de Landsverordening toelating en uitzetting (AB 1993 no. CT 33), maar waarvan de bijhouding van zijn gegevens is gestaakt op grond van het verlopen van zijn verblijfsvergunning, voordat op zijn tijdig ingediende verzoek tot verlenging van die verblijfsvergunning is beslist, gedurende de periode tussen de datum van het staken van de bijhouding van zijn gegevens en de datum van beslissing op het voormelde verzoek.

Art. 4. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat personen die in dienst zijn van het Land, en hun gezinsleden, die niet ingeschreven zijn in het bevolkingsregister, verzekerd zijn in de zin van deze landsverordening.

Delegatiebe-
voegdheid
aanwijzing
verzekerden

2. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd op een daartoe strekkend schriftelijk verzoek van een verzekerde te bepalen dat deze, zijn echtgenote en hun eventuele inwonende minderjarige kinderen niet verzekerd zijn, mits de verzoeker ten genoegen van dit orgaan heeft aangetoond dat ten aanzien van hem sprake is van een samenloop van de algemene ziektekostenverzekering en voor de betrokkene geldende voorschriften van een overeenkomstige buitenlandse wettelijke regeling met ten minste gelijksoortige aanspraken. Aan een ontheffing kunnen voorwaarden, voorschriften en beperkingen worden verbonden.

Delegatiebevoegdheid beperking aanspraken

Art. 4a. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan voor gevallen en omstandigheden, waarin de kosten van de verlening van de desbetreffende aanspraak niet of niet volledig ten laste van het Algemeen Fonds Ziektekosten behoren te komen, worden bepaald dat:

- a. een of meer aanspraken op een later tijdstip ingaan, of
- b. van de verzekerde een bijdrage wordt gevorderd als voorwaarde voor toetreding tot de algemene ziektekostenverzekering, of
- c. de vergoeding van gemaakte kosten geheel of gedeeltelijk wordt geweigerd.

§ 1.3 Inschrijving van verzekerden

Bewijs van inschrijving

Art. 5. Verzekerden kunnen hun aanspraken ingevolge deze landsverordening slechts geldend maken indien zij beschikken over een bewijs van inschrijving als bedoeld in artikel 6, eerste lid, of artikel 7, tweede lid.

Voorlopig bewijs van inschrijving

Art. 6. 1. Een voorlopig bewijs van inschrijving wordt verstrekt aan degene die met inachtneming van de voorschriften, gesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan het uitvoeringsorgaan een verzoek tot inschrijving als verzekerde doet, tenzij aanstands duidelijk is dat het verzoek overeenkomstig artikel 8 zal worden afgewezen.

2. Het voorlopig bewijs van inschrijving geldt totdat een beslissing op het verzoek is genomen, maar niet langer dan een maand.

3. Betrokkene geeft zijn voorlopige bewijs aan het uitvoeringsorgaan terug, zodra hij weet of redelijkerwijs kan weten dat zijn verzoek om inschrijving overeenkomstig artikel 8 is afgewezen.

Beslissing op verzoek

Art. 7. 1. Zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval binnen een maand nadat het verzoek is ingediend, beslist het uitvoeringsorgaan definitief op het verzoek om inschrijving. De beslissing wordt betrokkene schriftelijk bekendgemaakt.

2. Indien het verzoek wordt ingewilligd, verstrekt het uitvoeringsorgaan de verzekerde aanstands een bewijs van inschrijving.

3. Betrokkene geeft zijn bewijs van inschrijving aan het uitvoeringsorgaan terug, zodra hij weet of redelijkerwijs kan weten dat hij niet of niet langer verzekerd is overeenkomstig deze landsverordening.

Afwijzing verzoek inschrijving

Art. 8. 1. Een verzoek om inschrijving wordt slechts afgewezen indien betrokkene niet krachtens deze landsverordening verzekerd is.

2. De afwijzing wordt gemotiveerd.

3. Degene wiens verzoek is afgewezen, is aan het uitvoeringsorgaan een bedrag verschuldigd voor de geneeskundige verzorging die hem op kosten van het uitvoeringsorgaan is verstrekt.

4. Omtrent de berekening van het bedrag, bedoeld in het derde lid, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, regels worden gesteld.

Overgangsrecht

Art. 9. 1. Een overeenkomst inzake de verzekering van ziektekosten, gesloten tussen een particuliere ziektekostenverzekeraar en een persoon die als verzekerde bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven, vervalt met ingang van de dag waarop de verzekeraar van de verzekerde mededeling ontvangt en daarbij het definitieve bewijs van inschrijving overlegt, bedoeld in artikel 7, tweede lid.

2. Indien voor de vervallen verzekering reeds een premie was betaald, wordt deze, voor zover betrekking hebbend op de periode na de dag waarop de overeenkomst vervallen is, door de verzekeraar terugbetaald, onder aftrek van een vergoeding voor administratiekosten van ten hoogste 25 percent van het terug te betalen bedrag.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op overeenkomsten die er kennelijk toe strekken, aanspraken te verlenen in aanvulling op de aanspraken die de verzekerde ontleent aan deze landsverordening.

Hoofdstuk II

Aanspraak op verstrekkingen

§ 2.1 De omvang van de aanspraken

Huisarts

Art. 10. Een verzekerde heeft aanspraak op door een huisarts op wiens naam betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven, te verlenen, voor hen noodzakelijke genees- en heelkundige hulp, wat betreft de omvang en de vorm bepaald door hetgeen in de kring van de beroepsgenoten gebruikelijk is.

Art. 11. Een verzekerde heeft aanspraak op door een medisch specialist te verlenen, voor hem noodzakelijke genees-, heel- en verloskundige hulp, wat betreft de omvang en de vorm bepaald door hetgeen in de kring van de beroepsgenoten gebruikelijk is, een en ander voor zover de zorg wordt verleend op verwijzing door de huisarts op wiens naam betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven.

Medisch
specialist

Art. 12. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op verloskundige hulp:

Verloskundige
hulp

- a. hetzij van een verloskundige;
 - b. hetzij van de huisarts op wiens naam betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven;
 - c. hetzij van een medisch specialist op het gebied van de verloskunde op verwijzing door een verloskundige of een huisarts, mits de verwijzing op medische indicatie geschiedt.
2. De verzekerde heeft aanspraak op opname, verpleging en verzorging in een ziekenhuis in het kader van een bevalling.

Art. 13. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op behandeling door een fysiotherapeut, voor zover het uitvoeringsorgaan toestemming heeft verleend voor de behandeling. De toestemming wordt verleend indien:

Fysiotherapeut

- a. de behandeling geschiedt op verwijzing van de huisarts of de medisch specialist tot wie de verzekerde zich voor zijn geneeskundige verzorging heeft gewend, en
 - b. een indicatie aanwezig is, dat van behandeling met redelijke zekerheid genezing of verbetering kan worden verwacht, waaronder mede wordt verstaan een aanmerkelijke vermindering van de pijn of, bij ziekte of gebrek, het behoud van een zo goed mogelijke lichamelijke toestand.
2. Het verzoek om toestemming wordt schriftelijk bij het uitvoeringsorgaan ingediend. Daarbij wordt een afschrift van de verwijzing overgelegd. De verwijzing vermeldt in elk geval de diagnose en het doel van de behandeling.
3. Indien het uitvoeringsorgaan toestemming tot behandeling geeft, vermeldt het daarbij de duur waarvoor de toestemming wordt gegeven, uitgedrukt in een aantal zittingen. Dat aantal bedraagt ten hoogste negen.
4. Het uitvoeringsorgaan deelt de beslissing op het verzoek om toestemming zo spoedig mogelijk schriftelijk mee:
- a. aan de verzekerde,
 - b. aan de contractant of de contracterende instelling en,
 - c. indien het verzoek wordt afgewezen, aan de verwijzende arts.
5. De toestemming wordt gedurende een periode van 12 maanden slechts eenmaal verlengd, met dien verstande dat deze periode aanvangt vanaf de dagtekening van de toestemming. Op de verlenging is het eerste tot en met vierde lid van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van het derde lid, tweede volzin.

Art. 13a. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden geregeld dat de verzekerde aanspraak heeft op logopedische hulp; zomede kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de omvang en de vorm daarvan.

Logopedische
hulp

Art. 14. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op in de apotheek op de welke betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven af te leveren genees- en verbandmiddelen, voorgeschreven door de huisarts, de medisch specialist, de tandarts of de verloskundige, tot wie hij zich, met in achtname van deze landsverordening, voor zijn geneeskundige verzorging heeft gewend.

Apotheek

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden lijsten van door contractanten of contracterende instellingen ten behoeve van het eigen gebruik of de zelfstandige toediening door de verzekerde voor te schrijven genees- en verbandmiddelen vastgesteld. De in de eerste volzin bedoelde lijsten kunnen bij regeling van de Minister worden aangevuld. Het indienen van declaraties voor de in de eerste volzin bedoelde producten geschiedt op de wijze, door het Uitvoeringsorgaan te bepalen.¹

3. Onverminderd het eerste en tweede lid, schrijft een tandarts of verloskundige slechts die geneesmiddelen voor, tot het voorschrijven waarvan deze ingevolge de Landsverordening uitoefening tandheelkunde onderscheidenlijk de Verloskundigenverordening bevoegd is.

1. Zie AB 2007/14 (niet opgenomen).

Ziekenhuis	Art. 15. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op opname, verpleging en verzorging in de laagste klasse van een ziekenhuis, voor zover het uitvoeringsorgaan daarvoor toestemming heeft gegeven. 2. Het verzoek om toestemming wordt schriftelijk bij het uitvoeringsorgaan ingediend. Daarbij wordt een verklaring van de behandelende arts overgelegd, waarin de motivering voor het verzoek is vermeld. 3. Het uitvoeringsorgaan verleent toestemming, indien naar zijn oordeel de opname in het ziekenhuis redelijkerwijs noodzakelijk is. 4. Indien het uitvoeringsorgaan toestemming tot opname geeft, vermeldt het daarbij in welke ziekenhuis de opname kan plaatsvinden en zo mogelijk het aantal opnamedagen waarvoor de toestemming geldt. 5. Het uitvoeringsorgaan deelt de beslissing op het verzoek zo spoedig mogelijk schriftelijk mee: - aan de verzekerde, - aan de medisch specialist die het onderzoek of de behandeling in het ziekenhuis verricht, - aan het ziekenhuis en, - indien het verzoek wordt afgewezen, aan de arts die het verzoek heeft gemotiveerd. 6. De toestemming kan worden verlengd. Op de verlenging is het eerste tot en met vijfde lid van overeenkomstige toepassing. Art. 16. (Vervallen)
Kruisinstelling	Art. 17. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden geregeld dat de verzekerde aanspraak heeft op de zorg vanwege een kruisinstelling, voorzover het betreft: a. de voor de verzekerde noodzakelijke verpleging, verzorging, begeleiding en voorlichting in verband met ziekte, herstel, invaliditeit, ouderdom en overlijden, en b. moederschapszorg en kinderhygiëne, omvattende de begeleiding, voorlichting en andere zorg tijdens de zwangerschap en gedurende de eerste levensjaren van het kind, met inbegrip van periodiek systematisch onderzoek naar de gezondheidstoestand van het kind.
Tandheelkundige en mondhygiënische hulp	Art. 18. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op tandheelkundige en mondhygiënische hulp, naar de omvang te bepalen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Daarbij kan een onderscheid worden gemaakt tussen de hulp aan degenen die de leeftijd van 18 jaren nog niet, en degenen die die leeftijd wel reeds hebben bereikt. 2. De tandheelkundige hulp kan verleend worden door een tandheelkundig specialist op verwijzing van de tandarts bij wie betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven. De mondhygiënische hulp kan worden verleend door de tandarts bij wie de betrokkene bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven, of door een mondhygiënist.
Zieken- en ambulancevervoer	Art. 19. Een verzekerde heeft aanspraak op zieken- en ambulancevervoer, volgens bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regels.
Hulpmiddelen	Art. 20. 1. Een verzekerde heeft aanspraak op de verstrekking van de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgelegde hulpmiddelen. Daarbij kan tevens worden voorzien in de mogelijkheid van verstrekking in bruikleen. 2. In het landsbesluit, bedoeld in het eerste lid, kunnen regels worden gesteld inzake de kosten van normaal gebruik en van onderhoud van de hulpmiddelen.
Tijdelijk buiten Aruba	Art. 21. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden geregeld dat de verzekerde die tijdelijk buiten Aruba verblijft, aanspraak heeft op een vergoeding voor zorg, behorende tot de bij deze landsverordening geregelde verstrekkingen, welke zorg niet kan worden uitgesteld tot diens terugkomst in Aruba.
Beperkte of uitgesloten aanspraken	Art. 22. 1. Met het oog op de beheersing van de uit deze landsverordening voortvloeiende kosten kan in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in deze paragraaf, worden bepaald dat op een in deze landsverordening vermelde verstrekking geen aanspraak bestaat, dan wel dat de aanspraak slechts bestaat onder daarbij omschreven voorwaarden, die kunnen inhouden het verschuldigd zijn van een eigen bijdrage in de kosten bij de aflevering, dan wel bij de verlening van de verstrekking. 2. De voordracht van een landsbesluit als bedoeld in het eerste lid, wordt niet gedaan, dan

nadat het ontwerp, vergezeld zowel van de toelichting als van het advies dat de Raad van Advies over het ontwerp aan de Minister heeft uitgebracht, en het advies van de Raad, aan de Staten is overgelegd en de Staten gedurende twee weken de gelegenheid is geboden hun wensen en bezwaren ter kennis te brengen van de Minister.

§ 2.2 Het geldend maken van de aanspraken

Art. 23. 1. De verzekerde die een hem toekomende aanspraak geldend wil maken, wendt zich daartoe tot een contractant of contracterende instelling.

Aanspraken

2. De verzekerde heeft vrijheid van keuze, voor zover artikel 24 niet van toepassing is.

3. Om aanspraak te kunnen maken op een hem toekomend recht toont de verzekerde of zijn wettelijke vertegenwoordiger aan de contractant of het behandelend personeelslid van een contracterende instelling het op hem betrekking hebbende bewijs van inschrijving; zolang het bewijs van inschrijving niet van een foto of van biometrische gegevens is voorzien, toont de betrokkene ten minste één op hem betrekking hebbend geldig identiteitsbewijs.

4. In het kader van deze landsverordening wordt aan een verzekerde geen dienst verleend, dan nadat de behandelende contractant of het behandelend personeelslid van de contracterende instelling zich van de identiteit van de verzekerde heeft verzekerd.

5. Het derde en vierde lid zijn niet van toepassing op borelingen en in gevallen waarbij het leven van de verzekerde in gevaar is.

Art. 24. 1. De verzekerde kan een aanspraak als bedoeld in de artikelen 10, 14 en 18, slechts geldend maken, indien hij zich wendt tot de huisarts of tandarts op wiens naam hij bij het uitvoeringsorgaan is ingeschreven, tenzij zulks redelijkerwijs niet mogelijk is.

Behandeling
bij arts
waarvoor inge-
schreven

2. Indien met inachtneming van artikel 39, vierde lid, een beperking in de praktijkomvang is overeengekomen, wordt dat kenbaar gemaakt aan de verzekerde die zich tot de contractant of de contracterende instelling wendt, indien de hulpverlening aan betrokkene zou leiden tot een overschrijding van de overeengekomen maximale praktijkomvang. Tenzij zulks redelijkerwijs niet mogelijk is, kan de verzekerde zijn aanspraak in dat geval slechts geldend maken indien hij zich wendt tot een contractant of een contracterende instelling, wiens maximale praktijkomvang nog niet bereikt is.

Art. 25. 1. Indien door het uitvoeringsorgaan is vastgesteld dat de aanspraak van een verzekerde op een behandeling niet in Aruba verwezenlijkt kan worden, doet het de verzekerde behandelen in een instelling in Nederland, Curaçao, Sint Maarten, de Verenigde Staten van Noord-Amerika, Colombia of Venezuela, die voor het Fonds de minste kosten met zich brengt. Het regelt vervolgens al de organisatorische en financiële aspecten van de reis, het verblijf en de behandeling in de door het uitvoeringsorgaan aangewezen instelling.

Behandeling
buiten Aruba

2. Indien de verzekerde niet behandeld wenst te worden in de instelling, bedoeld in het eerste lid, stelt hij het uitvoeringsorgaan daarvan in kennis. Het uitvoeringsorgaan geeft hem vervolgens een keuze uit één instelling in elk van de overige in het eerste lid genoemde landen, met dien verstande dat de verzekerde zich tevoren schriftelijk zal moeten verplichten akkoord te zijn met het feit dat het uitvoeringsorgaan na zijn terugkeer in Aruba slechts vergoedt het bedrag dat ten behoeve van zijn behandeling uit het Fonds betaald zou zijn aan de ingevolge het eerste lid door het uitvoeringsorgaan aangewezen instelling. In een geval als bedoeld in de tweede volzin, zal de verzekerde zelf alle organisatorische en financiële aspecten van reis, verblijf en behandeling moeten verzorgen.

3. Op voorstel van de Raad kan bij regeling van de Minister het aantal landen, bedoeld in het eerste lid worden uitgebreid.

§ 2.3 Uitzonderingssituatie

Art. 26. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt geregeld de wijze waarop de verzekerden jegens het uitvoeringsorgaan, onder daarbij te stellen voorwaarden en tot een daarbij te bepalen bedrag, in plaats van aanspraak op de desbetreffende verstrekking, aanspraak hebben op een uitkering in geld wegens gemaakte kosten voor de daarbij te bepalen vorm van zorg.

Aanspraken in
geld

2. Het in het eerste lid bedoelde landsbesluit of afzonderlijke artikelen daarvan treedt respectievelijk treden in werking op het tijdstip waarop de Minister heeft geconstateerd dat het uitvoeringsorgaan onvoldoende overeenkomsten heeft gesloten, dan wel zich plotseling een onvoorziene noodsituatie heeft voorgedaan.

3. De beschikking, houdende een constatering als bedoeld in het tweede lid, alsmede de intrekking daarvan worden onverwijld bekendgemaakt in het Afkondigingsblad van Aruba en in één of meer lokale dagbladen.

Hoofdstuk III

De uitvoeringsorganisatie

§ 3.1 De Raad

Taken van de Raad

Art. 27. 1. Tot de taken van de Raad behoren in ieder geval:

- a. de beleidsvoorbereiding en de advisering van de Minister inzake aanpassing van deze landsverordening en de uitvoeringsregelingen daarvan;
 - b. het houden van toezicht op de rechtmatige en doelmatige uitvoering van de algemene ziektekostenverzekering door het uitvoeringsorgaan;
 - c. het vaststellen van het te voeren beleid door het uitvoeringsorgaan.
2. Bij zijn werkzaamheden wordt de Raad bijgestaan door een stafbureau. De leiding van het stafbureau berust bij een hoofd. Het hoofd legt verantwoording af aan de Raad.
3. Het hoofd van het stafbureau is tevens secretaris van de Raad.
4. Op aanwijzing van de Raad neemt het uitvoeringsorgaan het personeel van het stafbureau in dienst. De indienstneming geschiedt op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.
5. De Raad stelt voor zijn werkwijze een reglement vast. De Raad legt het reglement voor een ieder ter inzage ten kantore van het uitvoeringsorgaan.
6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen, de Raad gehoord, nadere regels worden gesteld ten aanzien van de verplichtingen en de bevoegdheden van de Raad en de honorering van de leden.

Samenstelling Raad

Art. 27a. 1. De Raad bestaat uit vijf terzake kundige leden, te weten:

- a. twee onafhankelijke leden;
 - b. een lid uit de kring van de werkgevers;
 - c. een lid uit de kring van de werknemers, en
 - d. een voorzitter die voorgedragen wordt door de in de onderdelen a tot en met c bedoelde leden.
2. De benoeming van de leden van de Raad geschiedt door de Minister. Hij is bij de benoeming van een lid als bedoeld in het eerste lid, onderdelen b en c, gebonden aan de voordracht die wordt gedaan door de bij landsbesluit aangewezen representatieve organisaties van werkgevers en van werknemers en bij de benoeming van de voorzitter gebonden aan de voordracht gedaan door de leden, bedoeld in de onderdelen a tot en met c.
3. Een benoeming geldt voor een aaneengesloten periode van maximaal drie jaren en kan slechts eenmaal voor eenzelfde aaneengesloten periode worden verlengd.
4. Voor benoeming als lid komt in aanmerking degene die de leeftijd van dertig jaren heeft bereikt en ingezetene is van Aruba.
5. In het geval dat de voordracht voor een voorzitter, bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, niet binnen dertig dagen na de eerste bijeenkomst van de Raad wordt gedaan, wordt de functie van voorzitter waargenomen door de directeur van de Directie Volksgezondheid.

Uitgesloten voor Raad

Art. 28. 1. Niet voor benoeming als lid van de Raad komt in aanmerking:

- a. een Statenlid;
 - b. een minister;
 - c. een contractant;
 - d. degene die lid is van een beroepsvereniging in de gezondheidszorg;
 - e. degene die een dienstverband of een overeenkomst tot het verrichten van enkele diensten heeft met een contractant of contracterende instelling;
 - f. de echtgenoot of bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad van beroepsbeoefenaren.
 - g. degene die wegens misdrijf onherroepelijk is veroordeeld;
 - h. degene die bij het uitvoeringsorgaan in dienst is;
 - i. degene die lid is van het bezwaaradviescommissie, bedoeld in artikel 7 van de Landsverordening administratieve rechtspraak (AB 1993 no. 45).
2. Echtgenoten of bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad zijn niet tezamen lid van de Raad.

3. Onder een beroepsvereniging als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt in deze landsverordening verstaan een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid.

Art. 28a. 1. Een lid van de Raad wordt ontslagen:

Ontslag van lid
van de Raad

- a. op eigen verzoek;
 - b. bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd;
 - c. wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak wegens misdrijf is veroordeeld, dan wel hem bij een zodanige uitspraak een maatregel is opgelegd die vrijheidsbeneming tot gevolg heeft;
 - d. wanneer hij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak onder curatele is gesteld of wegens schulden is gegijzeld;
 - e. indien hij, naar het oordeel van de Raad, uit hoofde van ziekte of gebrek blijvend ongeschikt is geworden zijn functie te vervullen;
 - f. indien hij, naar het oordeel van de Raad, zijn functie verwaarloost;
 - g. indien hij in staat van faillissement is verklaard, dan wel aan hem surséance van betaling is verleend.
2. Een lid uit de kring van werkgevers of werknemers wordt, onverminderd het eerste lid, ontslagen op voordracht van de organisatie die hen voorgedragen heeft, behoudens in de gevallen, genoemd in het eerste lid, onderdelen a en b.
3. Het ontslag wordt verleend door de Minister.
4. Binnen 30 dagen nadat een plaats in de Raad is opengevallen, wordt voorzien in de vacature.

Art. 29. 1. De Minister wint vooraf het advies van de Raad in over iedere maatregel die betrekking heeft op de rechten en de verplichtingen van de verzekerden.

Advies Raad

2. Op verzoek of uit eigen beweging geeft de Raad aan de Minister advies of informatie over onderwerpen die deze landsverordening raken.

§ 3.2 Het uitvoeringsorgaan

Art. 30. 1. Het uitvoeringsorgaan wordt geleid door een directie, bestaande uit ten hoogste twee directeuren.

Uitvoeringsor-
gaan

2. Een directeur wordt door de Minister benoemd uit een voordracht door de Raad van ten minste twee en ten hoogste drie kandidaten.
3. Een directeur wordt op voordracht van de Raad door de Minister geschorst en ontslagen.
4. Bij het ontslag van een directeur voorziet de Raad in de vervulling van de functie, totdat er overeenkomstig het tweede lid, een nieuwe directeur is benoemd.

Art. 31. 1. Het uitvoeringsorgaan is, de Raad gehoord, bevoegd tot het sluiten van overeenkomsten ter zake van:

Sluiten van
overeen-
komsten

- a. het aan derden verlenen van diensten op het gebied van ziektekostenadministratie;
 - b. het aan verzekerden aanbieden van andere diensten dan die, genoemd in de artikelen 10 tot en met 20.
2. De eventuele uit de in het eerste lid bedoelde activiteiten voortvloeiende baten komen ten goede aan het Fonds.
3. In afwijking van artikel 27 van de Landsverordening toezicht verzekeringswezen (AB 2000 no. 82) zijn de artikelen 10 tot en met 13, 14, tweede en derde lid, 24 en 25 van toepassing op het uitvoeringsorgaan. In afwijking van artikel 28 wordt het daar bedoelde verslag ten aanzien van het uitvoeringsorgaan uitgebracht aan de Minister in de zin van deze landsverordening.

Art. 32. 1. De directie van het uitvoeringsorgaan houdt zich bij het uitvoeren van haar werkzaamheden aan de bepalingen van een door de Raad vastgesteld reglement.

Reglement
directie uitvoe-
ringsorgaan

2. Zij treft, al dan niet op verzoek van de Raad, de maatregelen die nodig zijn ter verbetering van de uit deze landsverordening voortvloeiende zorg voor de verzekerden en ter voorkoming van het doen van onnodige verstrekkingen en het maken van onnodig hoge kosten.

Art. 33. Het uitvoeringsorgaan neemt met het oog op de door hem te verrichten werkzaamheden het benodigde personeel in dienst op arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.

Personeel
uitvoerings-
orgaan

Art. 33a. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen, de Raad gehoord, ten aanzien van de personeelsomvang en de hoogte van de beheerskosten van het

Regels met
betrekking
tot kosten en
personeels-
omvang 1083

uitvoeringsorgaan nadere regels worden gesteld. Het besluit tot niet overnemen van dit advies wordt met redenen omkleed.

Begroting

Art. 34. 1. Jaarlijks stelt het uitvoeringsorgaan voor het komende kalenderjaar een overzicht vast van de geraamde kosten, investeringen en middelen ten laste onderscheidenlijk ten gunste van het Fonds.

2. Het uitvoeringsorgaan zendt het door de Raad vastgestelde overzicht uiterlijk 1 april van het lopende kalenderjaar aan de Minister; het door de Raad vastgestelde overzicht gaat vergezeld van een nauwkeurige en volledige toelichting omtrent de financiële gegevens waarop het door de Raad vastgestelde overzicht berust.

3. Het uitvoeringsorgaan verstrekt aan de Minister de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bepaalde financiële en statistische gegevens die voor de Minister van belang zijn voor de samenstelling van het financieel overzicht, bedoeld in artikel 7 van de Gezondheidsverordening (AB 1989 no. GT 28).

Art. 35. (Vervallen)

Art. 35a. (Vervallen)

**Wettelijke
controle
jaarrekening**

Art. 36. 1. Een door de Raad aangewezen registeraccountant is belast met de controle van de jaarrekening van het uitvoeringsorgaan.

2. De minister van Financiën kan aan het uitvoeringsorgaan schriftelijke aanwijzingen geven inzake het bijhouden van de financiële administratie van het Fonds en inzake de inrichting daarvan.

3. De centrale accountantsdienst van het Land heeft te allen tijde toegang tot en inzage in de financiële administratie van het Fonds.

Verhaal kosten

Art. 36a. 1. Voor ten laste van het Fonds gebrachte kosten heeft het uitvoeringsorgaan verhaal op:

a. degene die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, aanspraken als verzekerde heeft doen gelden;

b. degene die, wetende of redelijkerwijs kunnende vermoeden dat betrokkene geen verzekerde is, medewerking verleent aan het toekennen van aanspraken als bedoeld in onderdeel a;

c. degene die in verband met het veroorzaken van een feit dat aanleiding geeft tot het maken van die kosten jegens de desbetreffende verzekerde naar burgerlijk recht aansprakelijk is;

d. de verzekerde wiens letsel het gevolg is van handelen zijnerzijds in strijd met een wettelijk gebod of verbod.

2. Het verhaalsrecht, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, bestaat tot het bedrag waarvoor de betrokken derde, bij het ontbreken van aanspraken krachtens deze landsverordening, naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met het bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan die derde jegens de verzekerde naar burgerlijk recht aansprakelijk gehouden is.

3. Het uitvoeringsorgaan neemt verhaal als bedoeld in het eerste lid, tenzij aanstonds duidelijk is dat:

a. de kosten van verhaalsneming meer zullen bedragen dan de daaruit te verkrijgen opbrengsten;

b. aan de derde op reguliere basis bijstand wordt verleend krachtens de Landsverordening maatschappelijke hulp (AB 1989 no. GT 27).

Jaarverslag

Art. 37. 1. Jaarlijks stelt het uitvoeringsorgaan over het afgelopen kalenderjaar een jaarverslag op, bestaande uit een algemeen verslag, een financieel verslag en een verslag inzake de rechtmatigheid van de zorgdeclaraties.

2. Met algemeen verslag geeft een overzicht van de in het afgelopen kalenderjaar verrichte werkzaamheden.

3. Het financieel verslag geeft inzake het afgelopen kalenderjaar een overzicht:

a. van de door het uitvoeringsorgaan ten laste van het Fonds werkelijk gemaakte kosten en investeringen en

b. van de door het uitvoeringsorgaan ten gunste van het Fonds ontvangen middelen;

c. van de door het uitvoeringsorgaan verrichte inspanningen ter voldoening aan de in deze

landsverordening aan hem toegekende verhaals- en invorderingsrechten.

4. Het door de Raad vastgestelde jaarverslag en de jaarrekening, vergezeld van de verklaring van de in artikel 36, eerste lid, bedoelde registeraccountant, worden aan de Minister en aan de Staten aangeboden uiterlijk 1 april van het jaar, volgend op dat waarop het verslag betrekking heeft.

Art. 38. 1. Het uitvoeringsorgaan kan van degene die zonder daartoe gerechtigd te zijn aanspraken als verzekerde heeft doen gelden, alsmede van degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk het bedrag vorderen van de ten onrechte of te veel verleende verstrekkingen dan wel de geschatte geldswaarde daarvan.

Ten onrechte of
teveel
verleende
verstrekkingen

2. Het uitvoeringsorgaan heeft voor de ten laste van het Fonds gebrachte kosten verhaal op een derde die, in verband met het veroorzaken van een feit dat aanleiding geeft tot het maken van die kosten, jegens de verzekerde naar burgerlijk recht aansprakelijk is. Het verhaalsrecht bestaat tot ten hoogste het bedrag waarvoor de derde, bij het ontbreken van de aanspraken krachtens deze landsverordening, naar burgerlijk recht aansprakelijk zou zijn, verminderd met een bedrag, gelijk aan dat van de schadevergoeding tot betaling waarvan de derde jegens de verzekerde naar burgerlijk recht gehouden is.

3. Van een ongeval dat tot kosten voor het Fonds heeft geleid, en waarvoor naar het oordeel van de verzekerde, de contractant of de contracterende instelling een derde naar burgerlijk recht aansprakelijk is of gesteld zou kunnen worden, doet de verzekerde, de contractant of de contracterende instelling melding aan het uitvoeringsorgaan.

Hoofdstuk IV De premie

Art. 38a. De middelen tot dekking van de verstrekkingen ingevolge paragraaf I van hoofdstuk II en van de aan de uitvoering van die paragraaf verbonden kosten bestaan uit:

Financiering

- de van de premieplichtigen te heffen premies;
- een bijdrage van het Land;
- de bestemmingsheffing, als bedoeld in de Landsverordening bestemmingsheffing AZV;
- overige inkomsten.

Art. 38b. 1. Premieplichtig voor de algemene ziektekostenverzekering is de verzekerde die premie-inkomen geniet.

Premieplicht,
premie-inkomen

2. Onder premie-inkomen wordt verstaan het onzuiver inkomen.

3. De premie wordt geheven van het door de premieplichtige in een kalenderjaar genoten premie-inkomen en vastgesteld als een percentage van dat inkomen. Ten aanzien van degene die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest, treedt voor de berekening van de premie dit gedeelte voor het kalenderjaar in de plaats.

4. Ten aanzien van premieplichtigen die in dienstbetrekking werkzaam zijn, kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden bepaald dat de premie deels in de vorm van een nominaal bedrag en deels in de vorm van een percentage van het premie-inkomen wordt geheven.

5.² Indien het premie-inkomen meer bedraagt dan een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen bedrag, wordt over het meerdere geen premie geheven. Het bedrag, bedoeld in de eerste volzin, wordt evenredig verlaagd ten aanzien van degene die slechts een gedeelte van een kalenderjaar verzekerd is geweest.

6.³ In afwijking van het derde lid, bedraagt ten aanzien van premieplichtigen die aan het eind van het kalenderjaar de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering het recht op ouderdomspensioen ontstaat, hebben bereikt, het percentage, bedoeld in dat lid voor een premie-inkomen tot AWG 30.000: 5,5%⁴. Over het meerdere tot de premie-inkomensgrens, bedoeld in het vijfde lid, is het percentage, bedoeld in het derde lid van toepassing.

7. Van premieplichtigen die niet of niet het gehele kalenderjaar in dienstbetrekking werkzaam zijn, en wier premie-inkomen minder bedraagt dan het in het vijfde lid bedoelde bedrag, wordt de in het tweede lid bedoelde premie, voor zover deze niet bij wijze van inhouding is geheven, overeenkomstig bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen regelen niet of

2. Voor 2010 t/m 2018 is het maximale premie-inkomen AWG 85.000,- (AB 2015/31 en AB 2018/34).

3. Met ingang van 1 juli 2018.

4. Op basis van een publicatie van de belastingdienst van 16 januari 2024.

slechts voor een deel geheven.

8. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen met betrekking tot de bepalingen van dit artikel ten aanzien van specifiek aan te duiden groepen van premieplichtigen bijzondere voorschriften worden gesteld.

9. Met het oog op een richtige uitvoering van de voorschriften, gesteld in het eerste tot en met vijfde lid of krachtens het zevende en achtste lid, kunnen bij regeling van de minister van Financiën in overeenstemming met de Minister nadere regels worden gesteld.

Premie- percentage

Art. 38c. 1. Het in het derde lid van artikel 38b bedoelde premiepercentage wordt vanaf het jaar 2008 telkens voor een periode van twee jaar vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Het in dat landsbesluit op te nemen premiepercentage wordt uiterlijk twee maanden voor de aanvang van het eerste van de desbetreffende twee kalenderjaren bekendgemaakt.⁵

2. Indien van kracht is een landsbesluit als bedoeld in het vierde lid van artikel 38b, worden voor de in dienstbetrekking werkzame premieplichtigen de voor hen vastgestelde geldende nominale premie en het voor hen geldende premiepercentage eveneens om de twee jaar vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

3. De voordracht van een landsbesluit als bedoeld in het eerste of het tweede lid, wordt niet gedaan, dan nadat het ontwerp, vergezeld van de concept-nota van toelichting daarop en het advies, bedoeld in artikel 29, eerste lid, is aangeboden aan de Staten en daar ten minste tien dagen ter inzage heeft gelegen.

4. Ingeval op het in het eerste lid genoemde tijdstip geen nieuwe percentages bekend gemaakt zijn, blijft het voor het lopende kalenderjaar geldende percentage van kracht gedurende het daarop volgende kalenderjaar.

Heffing, invordering

Art. 38d. 1. De Inspecteur heft de krachtens deze landsverordening verschuldigde premie; de Ontvanger der belastingen vordert de premie in.

2. De minister van Financiën doet jaarlijks de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies berekenen volgens tabellen, met inachtneming van het voor dat jaar vastgestelde premiepercentage; de tabellen liggen gedurende kantooruren ter inzage van een ieder. In de tabellen kunnen afrondingen worden aangebracht naar hele bedragen in florin.

Aanslag, inhouding premie

Art. 38e. 1. Tenzij bij of krachtens deze landsverordening anders is bepaald, geschiedt de heffing van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premie onder verrekening van eventueel krachtens het vierde lid ingehouden premies.

2. Het bedrag van de verschuldigde premie wordt vastgesteld bij wege van aanslag.

3. Een aanslag als bedoeld in het tweede lid wordt eveneens opgelegd in het geval dat een aanslag inkomstenbelasting achterwege blijft.

4. Van premieplichtigen die in dienstbetrekking werkzaam zijn, wordt de premie geheven bij wege van inhouding door hun werkgever. Indien de ingevolge artikel 38b, derde lid, in totaal over een jaar verschuldigde premie door inhouding is geheven, is het eerste lid niet van toepassing.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen andere overheidslichamen en andere instanties die aan premieplichtigen periodiek inkomen verstrekken, als inhoudingsplichtig op het door hen uitgekeerde inkomen worden aangewezen.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld aangaande de wijze van heffing van de premie van bijzondere groepen premieplichtigen.

Invordering

Art. 38f. 1. Ten aanzien van de invordering van de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies zijn de voor de invordering van directe belastingen geldende voorschriften van overeenkomstige toepassing. De vordering wegens premie, met inbegrip van alle kosten, is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten, met uitzondering van die terzake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onderdeel a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede het voorrecht van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na de voorlopige of definitieve aanslag.

5. Voor 2010 is het percentage vastgesteld op 9,5%, voor 2011 t/m 30 juni 2015 is het premiepercentage vastgesteld op 11,5% en voor 1 juli 2015 t/m 2018 is het premiepercentage vastgesteld op 10,5% (AB 2010/102, AB 2015/31 en AB 2018/34). Bij toepassing van het eerste lid gaat de inspecteur der belastingen bij de heffing van de premie voor het jaar 2015 uit van het gemiddelde percentage van 11% van het in dat hele kalenderjaar genoten premie-inkomen.

2. Artikel 38e, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing op de invordering en de afdracht van de premie.

Art. 38g. 1. De werkgever draagt de premie die hij over een tijdvak van een maand of korter heeft ingehouden of had moeten inhouden, binnen vijftien dagen na het einde van die maand op aangifte af. Indien de inhouding over een tijdvak van langer dan een maand geschiedt, draagt de werkgever de premie binnen vijftien dagen na het einde van dat tijdvak op aangifte af.
2. De aangifte wordt gelijktijdig met de afdracht gedaan.

Afdracht op
aangifte

3. De Inspecteur kan onder door hem te stellen voorwaarden uitstel van het indienen van een aangifte verlenen.

4. De Inspecteur kan van de werkgever die de premie over een tijdvak van langer dan een maand moet afdragen, vorderen dat hij binnen vijftien dagen na het einde van elke maand een gedeelte van de in te houden premie bij wijze van voorlopige afbetaling afdraagt.

5. Ook in de gevallen waarin geen premie behoeft te worden ingehouden, dient de werkgever de aangifte in, met inachtneming van het bij of krachtens het eerste tot en met het vierde lid bepaalde. Een door de Inspecteur uitgereikt aangiftebiljet wordt steeds ingediend, ook al stelt degene die het uitgereikt heeft gekregen geen inhoudingsplichtige te zijn.

6. De Inspecteur verstrekt de inhoudingsplichtige het benodigde aantal aangifteformulieren, hetzij op diens verzoek, hetzij ambtshalve.

Art. 38h. 1. Indien de premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd is afgedragen, kan de te weinig afgedragen premie door middel van een aanslag, op te leggen ten name van de werkgever, worden ingevorderd. De werkgever is gerechtigd het nageheven bedrag te verhalen op de bij hem in dienstbetrekking zijnde premieplichtige, voor zover het betrekking heeft op van de premieplichtige ten onrechte niet ingehouden premie.

Naheffing,
boete

2. Het bedrag van de in een aanslag vermelde niet afgedragen premie kan bij wijze van boete worden verhoogd met ten hoogste honderd procent, doch met ten minste vijftientwintig florin. De werkgever verhaalt deze boete niet op de bij hem in dienstbetrekking zijnde premieplichtige.

3. Indien niet wordt voldaan aan de verplichting, opgelegd in het vijfde lid van artikel 38g, en ten gevolge daarvan de aanslag moet worden verminderd, bedraagt de boete vijftientwintig florin.

Art. 38i. 1. Indien bij het vaststellen van het premie-aanslag of bij de controle van door de werkgevers ingehouden premie blijkt dat te weinig of te veel is ingehouden, dan wel te weinig of te veel is betaald op een voorlopige premie-aanslag, wordt het mindere alsnog door de Ontvanger ingevorderd het meerdere door hem gerestitueerd vanuit de door hem ten behoeve van het Fonds aangehouden gelden.

Teveel of te we-
nig ingehouden
/ betaald

2. Geen restitutie of invordering als bedoeld in het eerste lid, heeft plaats, indien het te restitueren of alsnog in te vorderen bedrag minder bedraagt dan vijf florin.

3. In een geval als bedoeld in het tweede lid, blijft het opleggen van de definitieve premie-aanslag achterwege.

Art. 38j. 1. Degene op wie volgens deze landsverordening de plicht rust premie te betalen, doet aangifte van zijn inkomen voor de inkomstenbelasting.

Aangifte inkom-
stenbelasting

2. In de gevallen waarin geen aangifte is gedaan en als gevolg daarvan ten onrechte geen of onvoldoende premie is betaald, is de premieplichtige over het desbetreffende jaar schuldig nalatig in de betaling van de premie.

Art. 38k. 1. Indien een premieplichtige nalatig is gebleven de over een bepaald jaar verschuldigde premie geheel of gedeeltelijk te betalen, houdt het uitvoeringsorgaan, indien zij besluit, dat van een schuldig nalaten sprake is, daarvan aantekening. Hiervan wordt de premieplichtige in kennis gesteld.

Nalatigheid
betaling premie

2. Indien de Ontvanger geen invorderingshandelingen verricht jegens degenen ten aanzien van wie het uitvoeringsorgaan schuldelijke nalatigheid ter zake van de afdracht van de premie heeft geconstateerd, treedt het uitvoeringsorgaan van rechtswege in de bevoegdheden die de Ontvanger heeft op grond van de artikelen 7 tot en met 12 van de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4);

3. Het uitvoeringsorgaan is bevoegd een premieplichtige de door hem aan het Fonds verschuldigde premies kwijt te schelden, indien het geconstateerd heeft dat zijn pogingen om gedurende een periode van vijf jaar de verschuldigde premie met toepassing van het tweede

lid in te vorderen, geen succes hebben gehad.

Toeslag werk-
gever

Art. 38l. De werkgever bij wie een premieplichtige in dienstbetrekking werkzaam is, betaalt aan deze ter compensering van de door hem verschuldigde premie een toeslag op het loon in de zin van artikel 6 van de Landsverordening loonbelasting, waarbij de werkgever bij de berekening van de toeslag rekening houdt met de navolgende verminderingen:

- met 3% van het loon tot een maximumbedrag van AWG 1.500,- in geval van een bestaande dienstbetrekking;
- met aan het loon verbonden verplichte bijdragen van de werknemer voor pensioen en pensioenfondsen;
- met 5% van het loon tot een maximumbedrag van AWG 3.360,- voor de aan het loon verbonden verplichte bijdrage in spaar- en voorzieningsfondsen.

2. De toeslag, bedoeld in het eerste lid, bedraagt ten minste een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te stellen percentage van het loon waarover krachtens deze landsverordening premie verschuldigd is.⁶ Indien toepassing is gegeven aan artikel 38b, vierde lid, bedraagt de toeslag het bedrag van de door de werkgever verschuldigde nominale premie.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen overheidslichamen en instanties die periodiek inkomen uitkeren, wat betreft de in het eerste lid bedoelde plicht, met een werkgever worden gelijkgesteld.

Art. 38m. (Vervallen)

Storting door
Ontvanger in
Fonds

Art. 38n. 1. De Ontvanger stort de aan hem afgedragen en de door hem ingevorderde premies uiterlijk op de vijftiende van de maand, volgende op die waarin die premies afgedragen respectievelijk ingevorderd zijn, in het Fonds. Voor elke dag dat niet aan het voorschrift van de eerste volzin wordt voldaan, is voor over het niet-afgedragen bedrag de wettelijke rente verschuldigd.

2. De op de premies betrekking hebbende invorderings- en heffingsrentes ingevolge de voorschriften, geldende voor de invordering van directe belastingen, en de boeterenten, bedoeld in de tweede volzin van het eerste lid komen ten gunste respectievelijk ten laste van de door de Ontvanger aangehouden gelden van het Fonds.

Rechts-
middelen

Art. 38o. 1. Naar gelang de ingevolge deze landsverordening verschuldigde premies en boeten bij wege van aanslag, dan wel bij wijze van inhouding worden geheven, zijn de voor de heffing van de loonbelasting en de inkomstenbelasting geldende regelen inzake de rechtsmiddelen van overeenkomstige toepassing.

2. De Inspecteur doet op een bezwaarschrift eerst uitspraak, nadat is komen vast te staan dat geen feiten of omstandigheden in geding zijn, die tevens van belang zijn voor de heffing van de inkomstenbelasting, dan wel, voor zover zulks wel het geval is, de beslissing daaromtrent voor de heffing van die belasting onherroepelijk is geworden.

3. Met betrekking tot een navorderingsaanslag die geheel of gedeeltelijk berust op feiten die mede tot het opleggen van een navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting ten laste van belanghebbende aanleiding hebben gegeven, neemt de termijn voor het instellen van beroep eerst een aanvang op de datum waarop laatstbedoelde navorderingsaanslag onherroepelijk is komen vast te staan.

4. Tegen hetgeen omtrent het belastbaar inkomen in de zin van de Landsverordening inkomstenbelasting onherroepelijk is komen vast te staan, is geen beroep mogelijk.

Jaarlijkse
bijdrage Land

Art. 38p. 1. De bijdrage van het Land, bedoeld in artikel 38a, onderdeel b, wordt jaarlijks vastgesteld in de begroting van het ministerie van de Minister. De Landsbijdrage wordt in twaalf gelijke delen op de eerste werkdag van iedere maand op een bankrekening ten behoeve van het Fonds overgemaakt.

2. Het bedrag van de Landsbijdrage weerspiegelt zoveel mogelijk de door het uitvoeringsorgaan aangegeven verwachte reële kosten van het Fonds, verminderd met de premies, bedoeld in artikel 38a, onderdeel a, en de verwachte overige inkomsten, bedoeld in artikel 38a, onderdeel c.

3. In een geval waarin op 1 januari van een dienstjaar de landsverordening tot vaststelling van de begroting van het ministerie van de Minister niet is vastgesteld, geldt, totdat die

6. Voor 2011 t/m 2018 is het percentage vastgesteld op 8,9% (AB 2010/102, AB 2015/31 en AB 2018/34).

landsverordening is vastgesteld, als Landsbijdrage de in de Landsverordening tot vaststelling van de begroting van de Minister van het voorafgaande dienstjaar het daarvoor opgenomen bedrag.

Art. 38q. 1. Ingeval in een dienstjaar bij het Fonds een zodanig liquiditeitstekort is opgetreden, dat de in artikel 2, vierde lid, neergelegde bevoegdheid tot het aangaan van leningen geen uitkomst biedt, stelt het uitvoeringsorgaan de minister, belast met financiën, daarvan onverwijld in kennis. De kennisgeving is vergezeld van een verslag van zijn inspanningen om overige inkomsten binnen te krijgen en de termijn waarbinnen dergelijke inkomsten verwacht worden bij het Fonds in te komen.

Liquiditeitste-
kort Fonds

2. De minister, belast met financiën, stelt, uiterlijk vijfenveertig dagen na de datum van verzending van de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, het verzochte bedrag ter beschikking aan het Fonds. In zodanig geval wordt de betalingsregeling, bedoeld in artikel 38p, eerste lid, tweede volzin, naar rato verminderd met het ter beschikking gestelde bedrag.

3. De minister, belast met financiën, is, ter voldoening aan de verplichting van het Land, bedoeld in het tweede lid, bevoegd bij elders in het Koninkrijk gevestigde of plaatselijk kredietinstellingen in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 1998 no.16) een geldlening aan te gaan, met dien verstande dat:

- a. slechts eenmaal per dienstjaar van deze machtiging gebruik kan worden gemaakt;
 - b. het bedrag van de lening niet meer bedraagt dan het in het verzoek van het uitvoeringsorgaan genoemde bedrag;
 - c. het bedrag van de lening niet meer bedraagt dan een halve maandelijks bijdrage van het Land;
 - d. dat de lening wordt afgelost op uiterlijk 31 december van het desbetreffende dienstjaar.
4. In geval van toepassing van het derde lid, kan een vermindering van de aanspraken als bedoeld in artikel 22, eerste lid, verwezenlijkt worden bij regeling van de Minister, die van kracht blijft voor ten hoogste de resterende periode. Op een ministeriële regeling als bedoeld in de eerste volzin, is artikel 29 niet van toepassing.

Art. 38r. 1. Indien zich in een dienstjaar bij het Fonds een structureel tekort dreigt voor te doen, stelt het uitvoeringsorgaan de minister, belast met financiën, en de Raad daarvan onverwijld in kennis; artikel 38q, eerste lid, tweede volzin, is van toepassing, met dien verstande dat het verslag tevens voorstellen bevat tot beperking van dat tekort. De minister, belast met financiën, beslist binnen dertig dagen na ontvangst van een kennisgeving als bedoeld in het eerste lid, of de Landsbijdrage verhoogd wordt.

Structureel
tekort Fonds

2. Indien 's Lands middelen delging van het structureel tekort toelaten, dienen de minister, belast met financiën en de Minister onverwijld bij de Staten een ontwerp in tot wijziging van de landsverordening tot vaststelling van de begroting van het ministerie van de Minister en storten het desbetreffende bedrag binnen dertig dagen na de beslissing, bedoeld in de tweede volzin van het eerste lid, op een rekening van het Fonds.

3. Indien 's Lands middelen een verhoging van de Landsbijdrage niet toelaten stelt de minister, belast met financiën, na overleg met de Minister, de Raad en het uitvoeringsorgaan in kennis van deze beslissing. Alsdan gaat de bevoegdheid van de regering, bedoeld in artikel 22, eerste lid, van rechtswege over op de Raad. Het uitvoeringsorgaan geeft geen toepassing aan de tweede volzin dan na overleg met de Minister; artikel 22, tweede lid, is alsdan niet van toepassing. Een beslissing van de Raad tot beperking van de aanspraken van de verzekerden geldt voor ten hoogste de resterende periode van het desbetreffende kalenderjaar; zij wordt in ten minste drie lokale dagbladen en drie lokale radiostations, alsmede op ten minste één televisiestation bekendgemaakt, alvorens de beperking van kracht worden.

Art. 38s. 1. Ingeval de rekening van het Fonds over het voorafgaande jaar een tekort vertoont, kan de minister, belast met financiën, bij landsbesluit worden gemachtigd om een lening aan te gaan ter dekking van dit tekort.

Lening in
verband met
tekort Fonds

2. De voordracht voor een landsbesluit als bedoeld in het tweede lid, wordt niet gedaan, dan nadat het ontwerp van het landsbesluit en een toelichting met betrekking tot de overige in het voorafgaande jaar genomen maatregelen om de kosten van het Fonds te beheersen of deszelve inkomsten te verhogen, voorzien van het advies van de Raad van Advies dienaangaande, aan de Staten is overgelegd en de Staten gedurende twee weken de gelegenheid is geboden hun wensen en bezwaren ter kennis te brengen van de minister,

belast met financiën, en de Minister.

Hoofdstuk V

De overeenkomsten

Zorgovereen-
komsten

Art. 39. 1. Het uitvoeringsorgaan sluit met beroepsbeoefenaren en instellingen, die aan de op dezen van toepassing zijnde wettelijke voorschriften voldoen, overeenkomsten in zodanige omvang en van zodanige inhoud, dat het in staat is om zijn verplichtingen jegens de verzekerden naar behoren na te komen.

2. Een overeenkomst wordt voor ten hoogste twee jaar aangegaan. Na het verstrijken van de betrokken periode zal een nieuwe overeenkomst telkens worden aangegaan voor ten hoogste twee jaar, indien de beroepsbeoefenaar of de instelling:

a. een daartoe strekkend verzoek aan het uitvoeringsorgaan heeft gedaan, en

b. de voorschriften van de beëindigde overeenkomst heeft nageleefd.

3. Een overeenkomst wordt schriftelijk vastgelegd en houdt ten minste bepalingen in over:

a. het tijdstip waarop zij aanvangt te werken en de periode waarvoor zij is aangegaan,

b. de soort hulp die verleend wordt en de kwaliteit van de hulpverlening,

c. de vergoedingen die bij het uitvoeringsorgaan in rekening kunnen worden gebracht,

e. de verplichtingen van administratieve aard, waartoe partijen zich verbinden,

f. standaardbehandelingsvoorschriften of -protocollen of een verwijzing naar elders bestaande voorschriften of protocollen,

g. de controle op de naleving van de overeenkomst,

h. de gegevensverstrekking ten behoeve van deze controle, en

i. de wijze waarop de overeenkomst kan worden beëindigd.

4. Partijen kunnen overeenkomen dat de praktijkomvang van de contractant onderscheidenlijk van de contracterende instelling een daarbij bepaald maximum niet te boven gaat.

5. Het uitvoeringsorgaan brengt een overeenkomst ter kennis van de Minister.

Overleg
inzake over-
eenkomsten

Art. 40. Omtrent de inhoud van de met beroepsbeoefenaren te sluiten overeenkomsten wordt overleg gepleegd met de naar het oordeel van de Minister representatieve organisaties van beroepsbeoefenaren.

Criteria
overeen-
komsten

Art. 41. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen criteria worden gesteld waaraan overeenkomsten moeten voldoen. De criteria hebben betrekking op de overeenkomsten die na de inwerkingtreding van het landsbesluit tot stand komen; het landsbesluit heeft geen terugwerkende kracht.

2. De Minister wint ter zake van een landsbesluit als bedoeld in het eerste lid, tevoren het advies van de Raad in. Het besluit tot het niet overnemen van dit advies wordt met redenen omkleed.

Nietigheid
overeen-
komsten

Art. 42. De Minister kan, de Raad gehoord en met inachtneming van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, het Gerecht in Eerste Aanleg verzoeken de nietigheid van een door het uitvoeringsorgaan met een contractant of contracterende instelling gesloten overeenkomst in te roepen, indien de inhoud daarvan in strijd is met deze landsverordening of ter uitvoering daarvan gestelde voorschriften.

Hoofdstuk VI

Het verstrekken van inlichtingen

Inlichtingen
verstrekking
instanties

Art. 43. 1. Op een daartoe strekkende schriftelijk verzoek verstrekt een instelling of instantie die behoort tot de openbare dienst van het Land, en die beschikt over gegevens die van belang zijn of kunnen zijn voor de bepaling van de omvang van de kring der verzekerden, onverwijld en kosteloos aan het uitvoeringsorgaan de namen en adressen van personen die zich in haar administratie bevinden.

2. De korpschef van het Korps Politie Aruba verschaft in de eerste volle week van iedere maand aan het Uitvoeringsorgaan de namen van de in Aruba woonachtige personen, van wie op grond van door politiepersoneel opgemaakte rapporten of processen-verbaal de zekerheid of het vermoeden bestaat dat zij letsel hebben opgelopen, waarvan de behandelingskosten uit het Fonds zijn bestreden of zouden kunnen zijn, alsmede de datum van het voorval waarop het rapport of proces-verbaal betrekking heeft.

Inlichtingen
verstrekking
verzekerden

Art. 43a. 1. Met het oog op een richtige uitvoering van zijn taak, bedoeld in artikel 37, derde lid, stelt iedere verzekerde die weet of vermoedt dat aan hem toegebracht letsel waarvan de

behandelingskosten uit het Fonds zijn bestreden, het gevolg is van onrechtmatige handelen van een derde, het uitvoeringsorgaan in kennis van zijn wetenschap of vermoeden terzake.

2. Eenzelfde plicht als bedoeld in het eerste lid, bestaat voor de contractant of de contracterende instelling ten aanzien van door hem in het kader van deze landsverordening aan de verzekerde verleende diensten.

Art. 43b. 1. Het als zodanig door het uitvoeringsorgaan aangewezen personeel is, voor zover dat voor de uitvoering van zijn taak redelijkerwijs noodzakelijk is, bevoegd om:

Recht op inzage en inlichtingen

- a. van een ieder alle inlichtingen te verlangen en
 - b. van een ieder inzage te verlangen van alle boeken, bescheiden en gegevensdragers en daarvan afschrift te nemen;
 - c. van een ieder een copie te verlangen van het origineel van een verwijsbrief, een laboratoriumformulier of een recept.
2. Een ieder verleent aan personen als bedoeld in het eerste lid, alle medewerking die zij in het kader van hun taakuitvoering vorderen. Deze medewerkingsplicht kan met zich brengen dat een voor betrokkene bestaande bijzondere geheimhoudingsplicht wordt opgeheven.
3. Indien aan een vordering als bedoeld in het tweede lid, betrekking heeft op de taak, bedoeld in artikel 37, niet of onvoldoende medewerking wordt verleend, is het uitvoeringsorgaan bevoegd zijn verhaalsrecht uit te oefenen jegens de desbetreffende persoon.

Hoofdstuk VII Toezicht

Art. 44. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Toezicht op naleving

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
 - a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
 - c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.
3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.
5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.
6. Artikel 45 is van overeenkomstige toepassing.

Art. 45. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift terzake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Geheimhoudingsplicht

Hoofdstuk VIII Strafbepalingen

Art. 46. 1. Degene die op andere wijze dan bedoeld in artikel 2:184 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba, opzettelijk een opgave in strijd met de waarheid doet, zulks met het oogmerk om aldus een verstrekking of een grotere verstrekking, een vergoeding of een hogere vergoeding ingevolge deze landsverordening te verkrijgen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar of geldboete van de vierde categorie.

Delictsomschrijving

2. Degene die op grond van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde gehouden is inlichtingen of gegevens te verstrekken, een aangifte of mededeling te doen of een verklaring af te leggen, en daarbij opzettelijk een valse opgave doet dan wel opzettelijk in strijd met bedoelde gehoudenheid iets verzwijgt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste

twee jaar of geldboete van de vierde categorie.

3. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.

Hechtenis

Art. 47. 1. Degene die handelt in strijd met het bepaalde in artikel 6, derde lid, of artikel 7, derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

2. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een overtreding

Delicts-omschrijving

Art. 48. 1. De werkgever die niet voldoet aan een voorschrift als bedoeld in artikel 38g, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of een geldboete van de vierde categorie.

2. De werkgever die niet voldoet aan het voorschrift, bedoeld in artikel 381, eerste lid, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden of een geldboete van de derde categorie. Deze straf kan worden opgelegd voor elk geval waarin een werkgever voor een van zijn werknemers het in dit lid bedoelde voorschrift niet nakomt.

3. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een misdrijf; het in het tweede lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Overtreding

Art. 49. 1. Overtreding van een bepaling, krachtens deze landsverordening vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit in de zin van dit artikel aangeduid, gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

2. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Opsporing belaste personen

Art. 50. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen

Intrekking Landsverordening

Art. 51. 1. De Landsverordening inzake de dienst der geneeskundigen, werkzaam bij de gezondheidsdienst, wordt ingetrokken.

2. Tegelijkertijd met de intrekking vervalt de aanstelling van de gouvernementsgeneeskundigen, bedoeld in artikel 2 van de ingetrokken landsverordening. Het Wachtgeldbesluit (AB 1996 no. GT 11) is op hen niet van toepassing.

Landsverordening niet van toepassing

Art. 52. 1. Deze landsverordening is niet van toepassing op de navolgende categorieën personen:

a. de personen en hun gezinsleden, die, ingezetene zijnde, op grond van internationale overeenkomsten waarbij het Land partij is, vrijgesteld zijn van de deelname aan de sociale verzekeringen;

b. de personen en hun gezinsleden, die, ingezetene zijnde, elders een dienstverband hebben met een elders in het Koninkrijk gevestigde rechtspersoon en daaruit een inkomen genieten;

c. degenen aan wie rechtens hun vrijheid is ontnomen.

2. In afwijking van het eerste lid, onderdelen a en b, is een gezinslid dat inkomen heeft uit Arubaanse bron, verzekerd en premieplichtig.

Art. 53. (Vervallen)

Inwerking-treding, citeertitel

Art. 54. 1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening algemene ziektekostenverzekering.

Landsbesluit aanwijzing van representatieve organisaties van werkgevers, van werknemers onderscheidenlijk van beroepsbeoefenaren

AB 1992/107

LB van 13 november 1992 no. 2, ter uitvoering van de artikelen 30 en 63 van de LAZV.

I. De volgende organisatie aan te wijzen als representatieve organisaties:

Representatieve
organisaties

a. van werkgevers:

1. Aruba Trade & Industry Association;
2. Oranjestad Retail Merchants Association;
3. Werkgevers Arubaanse Bouwnijverheid;
4. Aruba Hotel & Tourism Association;
5. Arubaanse Bankiersvereniging;
6. San Nicolas Business Association;
7. Insurance Association of Aruba;
8. Vereniging Assurantie Bemiddelaars Aruba;

b. van werknemers:

1. Sindicato Trahadornan Arubano;
2. Sindicato Adouanero di Aruba;
3. Sindicato di Maestronan Arubano;
4. Federacion di Trahadornan di Aruba;
5. Sindicato di WEB Aruba;
6. Sindicato Empleadonan Publico Aruba;
7. Union Electricista Aruba;
8. Sindicato Policial Aruba;
9. Arubaanse Bond van Verpleegkundigen;
10. Union Portuario Aruba;

c. van beroepsbeoefenaren:

1. Vereniging van Medische Specialisten van Aruba;
2. Huisartsen Vereniging Aruba;
3. Sociedad Dental Arubano.

II. De artikelen 28 tot en met 38 en de artikelen 43 tot en met 45 treden in werking met ingang van de dag waarop dit landsbesluit in werking treedt.

Inwerking-
treding
bepaalde
artikelen
inwerking-
treding

III. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

AB 2001/2

Landsbesluit inkomensgrens AZV en glijdende schaal premies AZV/AOV/AWW

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van de artikelen 38b, vijfde en zevende lid, van de LAZV, 26, zesde lid van de LAOV en 29, zesde lid, van de LAWW.

Premie-inkomensgrens

Art. 1. De premie-inkomensgrens, bedoeld in artikel 38b, vijfde lid, van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18) bedraagt voor het jaar 2009 AWG 85.000,-.

Beperking premie-percentage dienstbetrekking

Art. 2. Voor premieplichtigen met een jaarinkomen uit andere bron dan bestaande dienstbetrekking, dat minder bedraagt dan AWG 13.400,-, bedraagt de premie ingevolge de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18) een percentage daarvan volgens het in de bijlage vermelde tabel.

Beperking premie-percentage overig

Art. 3. Voor premieplichtigen met een jaarinkomen uit andere bron dan bestaande dienstbetrekking, dat minder bedraagt dan AWG 13.400,-, bedraagt de premie ingevolge de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30) een percentage daarvan volgens het in de bijlage vermelde tabel.

Inwerking-treding, citeertitel

Art. 4. 1. Dit landsbesluit treedt in werking op het tijdstip dat artikel 38b, vijfde en zevende lid, van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18) in werking treedt.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit inkomensgrens AZV en glijdende schaal premies AZV/AOV/AWW.

Bijlage

Premie-inkomen per kalenderjaar in AWG			Percentage van de premie
-	Minder dan	6.400	0
6.400	of meer doch minder dan	7.400	30
7.400	of meer doch minder dan	8.400	40
8.400	of meer doch minder dan	9.400	50
9.400	of meer doch minder dan	10.400	60
10.400	of meer doch minder dan	11.400	70
11.400	of meer doch minder dan	12.400	80
12.400	of meer doch minder dan	13.400	90
13.400	of meer doch minder dan	-	100

Landsbesluit premieplicht inwonende dienstboden

AB 2002/31

LB, houdende algemene maatregelen, van 22 februari 2002 ter uitvoering van de artikelen 38b, achtste lid, en 38e, zesde lid, van de LAZV, de artikelen 26, zevende lid, en 29, vijfde lid, van de LAOV en de artikelen 29, zevende lid, en 32, zesde lid, van de LAWW.

Art. 1. Voor de toepassing van dit landsbesluit wordt onder inwonende dienstbode verstaan een werknemer die uitsluitend of in hoofdzaak huishoudelijke of persoonlijke diensten verricht in de huishouding van een in Aruba ingezeten natuurlijke persoon, en wiens werkelijke woon en verblijfplaats is het adres van die natuurlijke persoon.

Begrips-
bepaling

Art. 2. 1. Voor een inwonende dienstbode is door de werkgever een nominaal bedrag verschuldigd ter voldoening aan ieder van de premieplichten, vermeld in de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18), de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30).

Nominaal
bedrag

2. Het nominale bedrag van de premies, bedoeld in het eerste lid, bedraagt voor een periode van twaalf maanden ten behoeve van een inwonende dienstbode die de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), het recht op ouderdomspensioen ontstaat nog niet bereikt heeft:

- voor de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering: AWG 500,-;
- voor de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering: AWG 552,-;
- voor de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering: AWG 98,-.

3. De premies voor de algemene ouderdomsverzekering en de algemene weduwen- en wezenverzekering zijn niet verschuldigd, indien de inwonende dienstbode de leeftijd van 60 jaar bereikt heeft.

Art. 3. (Vervallen)

Art. 4. De betaling van de premiebedragen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, geschiedt bij de Ontvanger der belastingen tegen afgifte van een bewijs van betaling.

Betaling

Art. 5. Voor een inwonende dienstbode die niet over het gehele kalenderjaar verzekerd is geweest ingevolge de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering, de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering, is een naar rato verlaagde premie verschuldigd.

Herleiding

Art. 6. Het werknemersdeel van de in artikel 2, eerste lid, bedoelde premies bedraagt in een kalenderjaar ten hoogste AWG 240,-. De werkgever houdt op het loon van een inwonende dienstbode als werknemersdeel deze premies maandelijks niet meer in dan AWG 20,- met dien verstande dat, indien de betrokkene de leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), het recht op ouderdomspensioen ontstaat bereikt heeft, de maandelijks inhouding niet meer bedraagt dan AWG 10,-.

Maximum
inhouding

Art. 7. Degene die werkgever van een inwonende dienstbode was, meldt het feit dat een dienstbode niet meer inwonend is aan bij de Ontvanger.

Meldingsplicht
niet meer
inwonend

Art. 8. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad en werkt terug tot en met 1 januari 2001.

Inwerking-
treding

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit premieplicht inwonende dienstboden.

AB 2001/3

Landsbesluit aanwijzing inhoudings- en toeslagplichtige instanties

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van de artikelen 38e, vijfde lid, en 38l, tweede lid, van de LAZV (inwerkingtreding AB 2000/102).

Inhoudings-
plichtige
instantie

Art. 1. De plicht tot inhouding van de premie over periodieke aan premieplichtigen uitgekeerde inkomen geldt voor de navolgende instanties:

- a. het Algemeen Pensioenfonds van Aruba;
- b. de Sociale Verzekeringsbank;
- c. de SETAR;
- d. de Centrale Bank van Aruba;
- e. de pensioenfondsen, pensioenverzekeringsmaatschappijen en andere pensioenlichamen in de zin van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47);
- f. het Land.

Toeslagplich-
tige instantie

Art. 2. Met een werkgever worden, wat betreft de plicht tot compensatie van de verschuldigde premie door middel van een toeslag op de bezoldiging van de bij hen werkzame ambtenaren in de zin van de Landsverordening materieel ambtenarenrecht, gelijkgesteld de navolgende instanties:

- a. het Algemeen Pensioenfonds van Aruba;
- b. de Sociale Verzekeringsbank;
- c. de SETAR;
- d. de Centrale Bank van Aruba;
- e. het Land.

Inwerking-
treding en
citeertitel

Art. 3. 1. Dit landsbesluit treedt in werking op het tijdstip waarop de artikelen 38e, vijfde lid, en 38l, tweede lid, van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18) in werking treedt.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit aanwijzing inhoudings- en toeslagplichtige instanties.

Regeling uitbreiding landen voor medische uitzending

AB 2014/24

MR van 31 maart 2014 inzake uitbreiding landen voor medische uitzending genoemd in artikel 25 van de LAZV.

Art. 1. Het aantal landen, genoemd in artikel 25 van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18) wordt uitgebreid met België.

België

Art. 2. Deze ministeriele regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

Inwerking-
treding

Landsverordening ziekteverzekering

§ 1. Inleidende bepalingen

Definities

Art. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- Minister: minister, belast met de werknemersverzekeringen;
- bank: de Sociale Verzekeringsbank;
- werkgever: iedere natuurlijke of rechtspersoon die hier te lande een of meer werknemers arbeid doet verrichten, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die, hier te lande gevestigd, een of meer werknemers die eveneens hier te lande gevestigd zijn, werknemer doet verrichten in het buitenland;
- werknemer: een ieder die voor een werkgever in dienstverband of persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, behalve:
 - voor wat degene betreft, die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, indien hij zelf door de bank als werkgever is aangemerkt;
 - ouders en inwonende kinderen van de werkgever, tenzij van een normaal dienstverband tegen het gebruikelijke loon sprake is;
 - huispersoneel en thuiswerkers;
 - losse werknemers, waaronder wordt verstaan werknemers die als regel geen twaalf achtereenvolgende dagen, niet meegerekend zondagen en feest- en herdenkingsdagen krachtens de Arbeidsverordening 2013 (AB 2013 no. 14), in dienst van de werkgever zijn;
 - degene die een dagloon geniet, hoger dan AWG 225,-, indien voor hem een 6-daagse werkweek geldt;
 - degene die een dagloon geniet, hoger dan AWG 270,- indien voor hem een 5-daagse werkweek geldt;
 - de kapitein en schepelingen op Arubaanse zeeschepen;
 - degene die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam en aan de voor hem geldende rechtspositieregelingen aanspraak op tegemoetkoming bij ziekte kan ontlenen; indien de in aangenomen werk arbeidende persoon die niet zelf door de bank als werkgever is aangemerkt, zich bij het verrichten van zijn arbeid door anderen laat bijstaan, worden ook die anderen beschouwd als werknemer van de werkgever van wie het werk is aangenomen; bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen die ingevolge het voorgaande niet de hoedanigheid van werknemer hebben, als werknemer worden aangemerkt, eventueel onder nader te stellen voorwaarden;
- behandelende geneeskundige: de huisarts of medisch specialist, tot wie de werknemer zich met inachtneming van de voorschriften van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering heeft gewend;
- controlerende geneeskundige: de geneeskundige die als zodanig door de bank is aangewezen;
- arbeidsongeschiktheid: de toestand waarin de werknemer verkeert, die als gevolg van ziekte gedurende een etmaal of langer niet in staat is om zijn normale arbeid te verrichten of deze arbeid zo lang niet mag verrichten hetzij om een medisch noodzakelijk onderzoek mogelijk te maken, hetzij om te voorkomen, dat zijn genezing wordt belemmerd, dan wel om besmetting van anderen te voorkomen;
- loon: elke uitkering in welke vorm ook welke de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsook ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst, behalve:
 - vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsverordening 2013;
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en artikel 52 van de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering;
 - de sociale verzekeringspremies welke ten laste van de werkgever komen;
 - vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst met zijn werkgever verplicht is;
 - vergoeding welke bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
- dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product, gedeeld door 6;

- bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week, gedeeld door 6;
- bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand, vermenigvuldigd met 3, en gedeeld door 78;
- dagloon van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product, gedeeld door 5;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week, gedeeld door 5;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand, vermenigvuldigd met 3, en gedeeld door 65.

§2. Vaststelling van het dagloon

Art. 2. 1. Werkgever en werknemer stellen bij de aanvang van het dienstverband, en telkens wanneer het loon gewijzigd wordt, het dagloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Vaststelling
dagloon

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkingen in natura, onderwijs of geldelijke uitkeringen waarvan de grootte niet bij voorbaat vaststaat zoals provisie, commissie, tantième, fooien, vergoedingen voor aangenomen werk en dergelijke, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, in het geval een uurloon wordt betaald, niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon het te verwachten gemiddeld aantal werkuren per week.

4. De bank kan al dan niet op verzoek van werkgever of werknemer het dagloon vaststellen of het vastgestelde dagloon wijzigen. Zij brengt haar beslissing, welke in de plaats treedt van de beslissing van werkgever en werknemer, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de werknemer.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld, welke bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon moeten worden in acht genomen.

§3. Tegemoetkoming

Art. 3. 1. De werknemer heeft in geval van ziekte krachtens de bepalingen van deze landsverordening en ongeacht het voortduren van het dienstverband tegenover de bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit uitkeringen in geld.

Tegemoet-
komingen

2. Met ziekte wordt gelijkgesteld lichamelijk letsel als gevolg van een ongeval, tenzij de werknemer op grond daarvan rechten ontleent aan de Landsverordening ongevallenverzekering.

§ 3a. Tegemoetkoming tijdens zwangerschaps- en bevallingsverlof

Art. 3a. 1. De vrouwelijke werknemer heeft gedurende een periode van maximaal 12 weken recht op een tegemoetkoming overeenkomstig artikel 5, tweede lid.

Zwangerschap
en bevallings-
verlof

2. Het recht op tegemoetkoming vangt aan op hetzelfde tijdstip als het zwangerschaps- en bevallingsverlof, bedoeld in artikel 629a van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba. De vrouwelijke werknemer meldt tenminste twee maanden voor het tijdstip van ingang van het zwangerschaps- en bevallingsverlof aan de Bank dat zij gebruik wenst te maken van het recht op tegemoetkoming onder overlegging van een schriftelijke verklaring van een arts of verloskundige betreffende de bevallingsdatum.

3. Indien de vrouwelijke werknemer dat wenst, vangt het recht op tegemoetkoming aan op een later tijdstip, doch uiterlijk vier weken voor het tijdstip van de vastgestelde bevallingsdatum.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden de dagen waarover de vrouwelijke werknemer ongeacht de ziekteoorzaak een tegemoetkoming heeft genoten, in de periode waarin zij recht heeft op de tegemoetkoming, bedoeld in het eerste lid, maar die tegemoetkoming nog niet is ingegaan, aangemerkt als dagen waarover zij tegemoetkoming in verband met zwangerschap en bevalling heeft genoten.

Art. 4. (Vervallen)

§ 4 Uitkeringen in geld

Art. 5. 1. De werknemer die als gevolg van ziekte arbeidsongeschikt is, heeft recht op

Uitkeringen in
geld

een uitkering in geld, ziekingeld genaamd, vanaf de vierde dag van de ziektemelding. De werknemer meldt zich daartoe op de eerste dag van de ziekte bij de Bank. Het recht op ziekingeld ter zake van eenzelfde ziekteoorzaak vervalt na twee jaren.

2. Het ziekingeld bedraagt per dag 80% van het dagloon en voor de vrouwelijke werknemer die zwangerschaps- en bevallingsverlof geniet 100% van het dagloon.

3. Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bedraagt het ziekingeld per dag een in evenredige verhouding tot het percentage van de arbeidsongeschiktheid staand deel van het ziekingeld.

4. De werknemer heeft geen recht op ziekingeld:

a. over de zondagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen, terwijl de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt bovendien geen recht heeft op ziekingeld over de vrije zaterdagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen;

b. over de periode dat hem ziekingeld ter zake van een andere ziekte wordt uitgekeerd.

5. Wanneer de werknemer tijdens zijn arbeidsongeschiktheid van zijn werkgever loon ontvangt, wordt het ziekingeld per dag verminderd met het bedrag waarmee het ziekingeld en het loon per dag tezamen het dagloon waarnaar het ziekingeld is berekend, overtreft.

6. Tijdens het dienstverband is de werkgever in geval van arbeidsongeschiktheid van de werknemer verplicht een uitkering, gelijk aan het ziekingeld waarop de werknemer over de betreffende loontermijn tegenover de bank recht heeft, aan de werknemer uit te betalen op de dag waarop het loon moet worden uitbetaald of zou moeten worden uitbetaald, indien de werknemer niet arbeidsongeschikt zou zijn. De werkgever die een uitkering volgens het bepaalde in de voorgaande volzin heeft uitbetaald, heeft, in plaats van de werknemer, tegenover de bank recht op het betreffende ziekingeld en op uitbetaling daarvan uiterlijk zeven dagen na schriftelijke aanvraag bij de bank, in te dienen na afloop van de maand waarin de uitkering wordt uitbetaald. Indien de werkgever de uitkering niet tijdig uitbetaalt, keert de bank het ziekingeld aan de werknemer uit.

§5. Vaststelling van de tegemoetkoming

Vaststelling
tegemeet-
koming

Art. 6. 1. Zo spoedig mogelijk deelt de bank, mede aan de hand van de bevindingen en voorschriften van de behandelende geneeskundige, aan de werknemer schriftelijk mee, welke tegemoetkoming hem zal worden verstrekt, en eventueel, dat en op welke gronden zij zich niet of niet langer tot tegemoetkoming gehouden acht. De werknemer stelt de werkgever onverwijld van deze mededeling in kennis.

2. Zodra de behandelende geneeskundige bevindt, dat de werknemer:

- zich onder geneeskundige behandeling moet stellen;
- zich niet of niet langer onder geneeskundige behandeling behoeft te stellen;
- als bedlegerig patiënt behandeld moet worden;
- niet of niet langer als bedlegerig patiënt behandeld behoeft te worden;

geeft hij van deze bevindingen en zijn daaruit volgende voorschriften schriftelijk kennis aan de bank.

Geen recht
op tegemoet-
koming

Art. 7. 1. De werknemer heeft geen recht op tegemoetkoming of verliest dit recht:

a. indien de ziekte te wijten is aan zijn opzet of grove schuld, dan wel aan het gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen, als ook indien de afwijking reeds bestond of de ziekte is ontstaan op een tijdstip waarop de werknemer niet de hoedanigheid van werknemer in de zin van deze landsverordening bezat;

b. indien hij geen geneeskundige hulp inroept en zich niet gedurende het gehele verloop van de ziekte onder behandeling blijft stellen, of indien hij de voorschriften van de behandelend geneeskundige niet opvolgt;

c. indien hij zich schuldig maakt aan gedragingen waardoor zijn genezing wordt belemmerd;

d. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de bank aangewezen, de behandelende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken of te behandelen, dan wel diens voorschriften niet opvolgt of zich daarnaast aan andere geneeskundige behandeling onderwerpt;

e. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de bank aangewezen, de controlerende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken;

f. indien hij de aanwijzingen van de controlerende geneeskundige, ook wanneer deze afwijken van de voorschriften van de behandelende geneeskundige, niet opvolgt;

g. indien hij zonder de toestemming van de bank het Land verlaat;

h. indien en voor zoveel hij, met betrekking tot de ziekte, recht heeft op tegemoetkoming krachtens de Landsverordening ongevallenverzekering of krachtens enige wettelijke regeling

op het gebied van de volksgezondheid.

i. indien hij of zijn werkgever opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens aan de bank heeft verstrekt waardoor aan hem een tegemoetkoming is toegekend, waarop krachtens deze landsverordening hij anders geen recht zou hebben.

2. Indien een tegemoetkoming ten onrechte of tot een te hoog bedrag is toegekend, is de bank bevoegd de intrekking of de herziening van de tegemoetkoming te doen ingaan op de dag met ingang waarvan de tegemoetkoming ten onrechte onderscheidenlijk tot een te hoog bedrag is toegekend.

3. Indien de werknemer tevens rechten ontleent aan een buitenlandse soortgelijke wettelijke regeling, worden de rechten waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, dienovereenkomstig verminderd.

§6. Premie

Art. 8. 1. De werkgever is ter zake van de kosten, aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden, aan de bank een premie verschuldigd. De werkgever stort de premie bij de kassa van de bank of bij een door de bank aangewezen kredietinstelling.

Premie

2. De premie wordt berekend naar een percentage van het dagloon van de werknemer. Het percentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Als regel wordt het percentage telkens voor een periode van twee jaren vastgesteld en wel zodanig, dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de te verwachten uitgaven van het ziektefonds als bedoeld in het vijfde lid, over die periode te voldoen, alsmede om een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve te vormen en in stand te houden. Het dagloon waarover de premie wordt berekend, is van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt, niet hoger dan AWG 225,-, en voor de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt, niet hoger dan AWG 270,-. De in de voorgaande volzin en in artikel 1 in de definitiebepaling van “werknemer” vermelde bedragen kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie.

De aanpassing heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van de stijging welke het prijsindexcijfer voor de maand augustus, daaraan voorafgaande, aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

3. De premie wordt jaarlijks geheven door middel van een voorlopige en een definitieve aanslag.

4. Invordering van de premie en andere uit deze landsverordening voortvloeiende kosten vindt plaats volgens de regelen die van toepassing zijn op de invordering van directe belastingen, met dien verstande dat:

a. de taken die daarin aan de Ontvanger zijn toebedeeld, door de bank worden uitgevoerd, en
b. dat de bank het uitvoeren van de daarin opgenomen werkzaamheden kan opdragen aan eigen deurwaarders.

De vordering wegens de premie, met inbegrip van alle kosten, is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onderdeel a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede het voorrecht van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na de voorlopige of definitieve aanslag.

5. De premie wordt gestort in een door de bank beheerd ziektefonds. De reserve wordt gevormd en in stand gehouden in het Schommelfonds Ziekte- en Ongevallenverzekering. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld met betrekking tot de belegging van de gelden van het Schommelfonds Ziekte- en Ongevallenverzekering.

6. Ten laste van het ziektefonds komen de door de bank verstrekte tegemoetkomingen als bedoeld in deze landsverordening, alsmede alle andere kosten, verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 9. (Vervallen)

Art. 10. 1. Tegen een beslissing van de bank, behoudens artikel 10a, artikel 14b, tweede en derde lid en artikel 14l, is binnen drie weken na haar dagtekening schriftelijk beroep mogelijk op het college van beroep, hetwelk in enige en hoogste instantie beslist.

Beroep

2. Het college van beroep bestaat uit drie door de Minister benoemde leden, te weten een

lid-voorzitter die de hoedanigheid van meester in de rechten of de graad Bachelor op het gebied van het recht en tevens de graad Master op het gebied van het recht bezit, één lid te benoemen uit werkgeverskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werkgevers, en één lid te benoemen uit werknemerskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werknemers. De Minister voegt aan dit college een secretaris toe.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regelen vastgesteld, welke voor een goede gang van zaken bij beroep nodig zijn. Daarbij zal tevens de plaatsvervangende van de leden worden geregeld, alsmede de vergoeding van de leden, plaatsvervangende leden en de secretaris.

Verzet

Art. 10a. 1. Ten aanzien van een beslissing van de bank inzake dwanginvordering staat rechtsingang open bij het gerecht in eerste aanleg.

2. De tenuitvoerlegging van een dwangschrift wordt slechts geschorst door een met redenen omkleed verzet.

3. Het verzet wordt betekend aan de bank; op straffe van nietigheid bevat het verzet keuze van domicilie in Aruba en wordt het binnen een maand na deze betekening het geding tegen de bank aanhangig gemaakt bij het gerecht in eerste aanleg.

4. Verzet is niet gegrond op het niet-ontvangen van een aanslagbiljet, kennisgeving van te betalen premie of aanmaning en is nimmer gericht tegen de wettigheid of de hoegrootheid van het gevorderde bedrag, noch gegrond op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

5. Indien het verzet wordt afgewezen, staat geen hoger beroep open dan na bewijs dat de premie en de kosten zijn geconsigneerd in handen van de bank.

§8. Vorderingen en aansprakelijkheid

Vordering en aansprakelijkheid

Art. 11. 1. De termijnen van het ziekengeld, welke niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

2. Ieder beding dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

3. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

4. De arbeidsgeschiedte zieke werknemer die ten behoeve van geneeskundig onderzoek of behandeling noodzakelijk het verrichten van zijn arbeid onderbreekt, behoudt gedurende die tijd tegenover zijn werkgever recht op loon.

5. De werknemer die de tegemoetkoming in ontvangst neemt, wordt daardoor niet geacht van het recht op het hem eventueel meer toekomende afstand te hebben gedaan.

6. Indien de werknemer in verband met zijn ziekte, op grond waarvan een tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening, is toegekend, tegen de werkgever een rechtsvordering tot schadevergoeding heeft naar burgerlijk recht, wordt die vordering op grond van deze landsverordening niet verloren, doch de rechter houdt bij de vaststelling van de schadevergoeding rekening met hetgeen krachtens deze landsverordening aan de werknemer is toegekend.

7. Hij die gehouden is tot vergoeding van de schade, door de werknemer geleden als gevolg van ziekte, is voor de tegemoetkoming aan de werknemer toegekend krachtens deze landsverordening aansprakelijk jegens degene te wiens laste die tegemoetkoming komt.

8. De tegemoetkoming is onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of belening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften, verstrekt aan degene tegen wie het beslag gedaan wordt, en tot verhaal van onderhoud waartoe degene die de uitkering geniet, ingevolge wettelijke regelingen is gehouden.

9. Hoofdelijk aansprakelijk voor de verschuldigde premie en de administratieve boete is:

a. voor een niet in Aruba wonende of gevestigde werkgever: de leider van zijn vaste inrichting in Aruba, zijn in Aruba wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor een in Aruba wonende of gevestigde rechtspersoon: iedere bestuurder;

c. voor een geen rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap: ieder van de bestuurders;

d. voor twee of meer werkgevers: ieder van de werkgever.

De heffing van de premie voor de gevallen, bedoeld in de onderdelen a tot en met d, geschiedt door middel van een aanslag.

§9. Uitvoering en toezicht

Art. 12. 1. De bank is belast met de uitvoering van deze landsverordening.
2. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering alle door de bank verlangde inlichtingen te verstrekken, desverlangd schriftelijk en binnen een door de bank te stellen termijn.

Inlichtingen-
plicht

Art. 13. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regelen worden gesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Nadere regel-
geving

Art. 13a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Toezicht

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de uitoefening van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
- b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 14. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Vrij van zegel en
registratie

§ 10. Administratieve boete

Art. 14a. 1. Indien de verschuldigde premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven termijn door de werkgever is betaald, kan de niet of te weinig betaalde premie na verzending van een aanmaning aan de persoon of personen, bedoeld in artikel 11, negende lid, onderdelen a tot en met d, van deze ingevorderd worden, zolang niet sedert het einde van het kalenderjaar waarin de premieschuld is ontstaan, vijf jaren zijn verstreken.
2. Ten aanzien van eenzelfde tijdvak kunnen meerdere aanslagen of navorderingen worden opgelegd.

Navordering

Art. 14b. 1. Indien de werkgever onjuiste of onvolledige gegevens aan de bank verstrekt, dan wel niet binnen de voorgeschreven termijn de premie betaalt, kan het bedrag van de niet-afgedragen premie bij wijze van administratieve boete worden verhoogd met ten hoogste honderd procent, doch met ten minste honderd florin.

Administratieve
boete

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, blijft geheel of gedeeltelijk buiten toepassing, indien degene die in gebreke is gebleven, na verloop van de voorgeschreven termijn, doch vóór het opleggen van de administratieve boete eigener beweging schriftelijk erkend heeft, dat door hem ten onrechte geen of te weinig premie is betaald, mits hij schriftelijk het door de bank naar aanleiding daarvan opgestelde betalingsregeling aanvaardt en zich daaraan stipt houdt.

3. Richtlijnen ter uitwerking van het eerste en tweede lid worden ter goedkeuring aan de Raad van Toezicht en Advies voorgelegd.

Art. 14c. De werkgever voert zijn loonadministratie op een zodanige wijze dat daaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan, en de wijze waarop de premie berekend en betaald wordt.

Inrichting loon-
administratie

§11. Bestuurlijke boete

Art. 14d. 1. Ter zake van: a. het niet of niet tijdig nakomen van de verplichtingen gesteld in artikel 15b, tweede lid, b. de uit de gegevens van de bank gedane constatering dat een werknemer dan wel een gewezen werknemer nimmer ingeschreven is geweest, wordt aan de overtreders een bestuurlijke boete opgelegd van ten hoogste AWG 500.000,-.
2. De opgelegde bestuurlijke boeten komen toe aan de Bank.

Bestuurlijke
boete

Overtredingen en richtsnoeren	Art. 14e. 1. Overtredingen kunnen worden begaan door natuurlijke personen en rechtspersonen. Artikel 1:127, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba is van overeenkomstige toepassing. 2. De directeur van de Bank stelt richtsnoeren vast voor de toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, en legt deze vast in een beleidsdocument. Het beleidsdocument bevat in ieder geval een beschrijving van de te volgen procedures bij de toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, alsmede van de grondslagen voor de vaststelling van de hoogte van de bestuurlijke boete per overtreding of categorieën van overtredingen. Het beleidsdocument, bedoeld in de eerste volzin, wordt, evenals alle nadien daarin aan te brengen wijzigingen, vooraf bekend gemaakt op een door de directeur van de Bank te bepalen wijze.
Hoogte bestuurlijke boete en herhaling	Art. 14f. 1. Indien tijdens het plegen van een overtreding nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert het opleggen van een bestuurlijke boete aan de overtreder ter zake van een soortgelijke overtreding, wordt het bedrag van de bestuurlijke boete, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, voor elke afzonderlijke overtreding verdubbeld. 2. In afwijking van artikel 14d, eerste lid, kan de directeur van de Bank de hoogte van de bestuurlijke boete vaststellen op ten hoogste twee keer het bedrag van het voordeel dat de overtreder door de overtreding heeft verkregen indien diens voordeel groter is dan AWG 500.000,-.
Kennisgeving en toelichting	Art. 14g. 1. Indien de directeur van de Bank voornemens is een bestuurlijke boete op te leggen, geeft hij de betrokkene daarvan kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust. De directeur van de Bank zendt een kopie van de kennisgeving aan het Openbaar Ministerie. 2. De directeur van de Bank stelt de betrokkene in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de bestuurlijke boete bij beschikking wordt opgelegd. 3. Indien de directeur van de Bank nadat de betrokkene zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd, wordt dit schriftelijk aan de betrokkene medegedeeld.
Verklaring niet verplicht	Art. 14h. Degene jegens wie een handeling is verricht, waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kon verbinden dat hem wegens een overtreding een bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld, alvorens hem om informatie wordt gevraagd.
Verschuldigdheid	Art. 14i. 1. De bestuurlijke boete is verschuldigd binnen zes weken na de dagtekening van de beschikking waarbij zij is opgelegd. 2. De bestuurlijke boete wordt vermeerderd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop sedert de dagtekening van de beschikking zes weken zijn verstreken.
Geen bestuurlijke boete	Art. 14j. 1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd: a. ingeval de overtreder is overleden; b. ingeval aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd; c. ingeval aan hem een uitnodiging als bedoeld in artikel 14g, tweede lid, werd toegezonden of uitgereikt en de daarin genoemde periode nog niet verstreken is; d. indien aan de overtreder een kennisgeving als bedoeld in artikel 14g, derde lid, is gedaan; e. indien ter zake van de overtreding een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba; f. drie jaren na de dag waarop de niet-naleving van het voorschrift is geconstateerd. 2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, wordt gestuit door een bekendmaking van de beschikking waarbij de bestuurlijke boete werd opgelegd. 3. Het recht tot strafvervolgning vervalt indien aan de betrokkene terzake van hetzelfde feit reeds een bestuurlijke boete is opgelegd. 4. Tussen de directeur van de Bank en het Openbaar Ministerie vindt periodiek overleg plaats over de geconstateerde overtredingen.

Art. 14k. De directeur van de Bank houdt aantekening van de handelingen die in het kader van een onderzoek, voorafgaand aan het opleggen van een bestuurlijke boete, hebben plaatsgevonden onder vermelding van de personen die die handelingen hebben verricht.

Aantekening
handelingen

Art. 14l. 1. Indien een bestuurlijke boete niet is betaald binnen de door de directeur van de Bank bepaalde termijn, wordt de overtreder schriftelijk aangemaand om binnen twee weken alsnog het bedrag van de boete, verhoogd met de kosten van de aanmaning, te betalen.

Aanmaning en
dwangschrift

2. Bij gebreke van betaling wordt het bedrag en de kosten, bedoeld in het eerste lid, verhoogd met de invorderingskosten, door de directeur van de Bank bij dwangbevel ingevorderd.

3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dit Wetboek kan worden tenuitvoergelegd.

4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:

- a. aan het hoofd het woord "dwangbevel";
- b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de verschuldigde wettelijke rente;
- c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de verschuldigde geldsom voortvloeit;
- d. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
- e. dat het op kosten van de overtreder ten uitvoer kan worden uitgebracht.

5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploit staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen de Bank bij het Gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Art. 14m. Indien een bestuurlijke boete ten onrechte is opgelegd, wordt de betaalde geldsom, vermeerderd met de wettelijke rente, binnen zes weken nadat onherroepelijk is vastgesteld dat de boete ten onrechte is verbeurd, aan de rechthebbende betaalbaar gesteld.

Ten onrechte
opgelegde
bestuurlijke
boete

§12. Straf- en slotbepalingen

Art. 15. 1. Hij die opzettelijk door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding een werknemer beweegt om geen gebruik te maken van een hem volgens deze landsverordening toekomend recht, dan wel artikel 15b, tweede lid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

2. Hij die opzettelijk een valse verklaring aan de bank aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

3. Overtreding van artikel 11, derde lid, alsmede het niet of niet tijdig nakomen van een der verplichtingen gesteld bij of krachtens de artikelen 5, zesde lid, eerste volzin, 6, eerste lid, tweede volzin, 13 en 13a, vijfde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

4. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven; de in het derde lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Art. 15a. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Opsporing
strafbare feiten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 15b. 1. Aan deze landsverordening kunnen geen rechten worden ontleend, tenzij de werknemer zich bij de Bank als verzekerde heeft ingeschreven.

Uitsluiting
rechten

2. De werkgever verstrekt aan de werknemer een naar waarheid volledig ingevuld inschrijvingsformulier en stelt de werknemer in staat om zich voor of op de eerste werkdag gedurende werktijd bij de Bank in te schrijven.

Art. 16. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening ziekteverzekering.

Citeertitel

Landsbesluit premieheffing ziekteverzekering

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 13 van de LZV.

Enig artikel De premie, bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening ziekteverzekering, wordt geheven over een periode welke overeenkomt met de tijd dat de arbeidsovereenkomst met de arbeider voortduurt.

Landsbesluit verplichte formulieren in voorraad

AB 1993/GT 14

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 13 van de LOV en van artikel 13 van de LZV

Enig artikel 1. De werkgever is verplicht formulieren in voorraad te hebben voor het melden van een ongeval of ziekte als bedoeld in de Landsverordening ongevallenverzekering respectievelijk de Landsverordening ziekteverzekering.

**Formulieren in
voorraad**

2. Na melding van een ongeval of een ziekte als bedoeld in het eerste lid, is de werkgever verplicht onverwijld een volledig ingevuld en ondertekend formulier aan de arbeider, ook ingeval deze bedlegerig is, te doen toekomen.

AB 1993/GT 35

Landsbesluit invordering premie ziekteverzekering

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 13 van de LZV

Invordering

Art. 1. 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel zijn:

a. de voorlopige aanslagen, uitgereikt vóór of op 31 juli van het jaar waarop zij betrekking hebben, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen, als er na de maand waarin het aanslagbiljet is uitgereikt, nog maanden van genoemd jaar overblijven. Op de vijftiende van elk dier maanden vervalt een termijn;

b. de voorlopige aanslagen, uitgereikt na 31 juli van het in onderdeel a bedoelde jaar, alsmede alle definitieve aanslagen, invorderbaar in vijf gelijke termijnen, vervallende achtereenvolgens op de vijftiende van elke maand, te beginnen met de maand, volgende op die waarin de uitreiking plaats vond.

2. De premie is terstond invorderbaar, voor wat betreft aanslagen van tien gulden of daarbeneden.

3. De invordering van de premie geschiedt door de Sociale Verzekeringsbank.

Citeertitel

Art. 2. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Landsbesluit invordering premie ziekteverzekering.

Landsbesluit geldswaarde niet in geld genoten loon

AB 2004/3

LB, houdende algemene maatregelen, van 15 december 2005 ter uitvoering van artikel 2, vijfde lid, van de LZV

Art. 1. Ingeval het loon geheel of gedeeltelijk wordt genoten in de vorm van vrije kost, warme maaltijd of inwoning, wordt bij de bepaling van de geldswaarde daarvan in acht genomen dat deze een minimale waarde worden geacht te hebben van:

Vrije kost,
warme maaltijd,
inwoning

- a. voor vrije kost AWG 11,- per dag;
- b. voor een warme maaltijd AWG 4,- per dag;
- c. voor vrije inwoning AWG 300,- per maand.

Art. 2. Het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 2, vijfde lid, van de Landsverordening ziekteverzekering (AB 1993 no. GT 24) (AB 1997 no. GT 8) wordt ingetrokken.

Intrekking eer-
dere besluiten

Art. 3. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

Inwerking-
treding

Landsverordening ongevallenverzekering

Landsverordening ongevallenverzekering.

§ 1. Inleidende bepalingen

Definities

Art. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

- Minister: de minister, belast met werknemersverzekeringen;
- Bank: de Sociale Verzekeringsbank;
- werkgever: iedere natuurlijke of rechtspersoon die hier te lande een of meer werknemers arbeid doet verrichten, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die, hier te lande gevestigd, een of meer werknemers die eveneens hier te lande gevestigd zijn, arbeid doet verrichten in het buitenland;
- werknemer: een ieder die voor een werkgever in dienstverband of persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, behalve:
 - voor wat betreft degene die persoonlijk in aangenomen werk arbeid verricht, indien hij zelf door de Bank als werkgever is aangemerkt;
 - ouders en inwonende kinderen van de werkgever, tenzij van een normaal dienstverband tegen het gebruikelijke loon sprake is;
 - huispersoneel;
 - thuiswerkers, met uitzondering van hen die arbeiden met bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als gevaarlijk aangewezen stoffen;
 - de kapitein en schepelingen op Arubaanse zeeschepen;
 - degene die in dienst is van een publiekrechtelijk lichaam en aan de voor hem geldende rechtspositieregelingen aanspraak op tegemoetkoming bij ongeval kan ontlenen; indien de in aangenomen werk arbeidende persoon die niet zelf door de Bank als werkgever is aangemerkt, zich bij het verrichten van zijn arbeid door anderen laat bijstaan, worden ook die anderen beschouwd als werknemer van de werkgever van wie het werk is aangenomen; bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen personen die ingevolge het voorgaande niet de hoedanigheid van werknemer hebben, als werknemer worden aangemerkt, eventueel onder nader te stellen voorwaarden;
- behandelende geneeskundige: de huisarts of medische specialist, tot wie de werknemer zich met inachtneming van de voorschriften van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering voor geneeskundige hulp heeft gewend;
- controlerende geneeskundige: de geneeskundige die als zodanig door de kundige Bank is aangewezen;
- ongeval: een ongeval dat de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking is overkomen, alsook de bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen ziekten en lichamelijke letsels in betrekkelijke korte tijd ontstaan, mits voldaan is aan de daarbij gestelde voorwaarden;
- arbeidsongeschiktheid: de toestand waarin de werknemer verkeert, die als gevolg van een ongeval gedurende een etmaal of langer niet in staat is om zijn normale arbeid te verrichten of deze arbeid zo lang niet mag verrichten, hetzij om een medisch noodzakelijk onderzoek mogelijk te maken, hetzij om te voorkomen dat zijn genezing wordt belemmerd;
- loon: elke uitkering, in welke vorm ook, die de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsook ontvangsten van derden, die van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst, behalve:
 - vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsverordening 2013 (AB 2013 no. 14);
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en artikel 52 van de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering;
 - de sociale verzekeringspremies die ten laste van de werkgever komen;
 - vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst in het bedrijf van zijn werkgever is verplicht;
 - vergoeding die bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
- dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal

- werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product, gedeeld door 6;
- bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week, gedeeld door 6;
- bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand, vermenigvuldigd met 3, en gedeeld door 78;
- dagloon van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer, het verkregen product, gedeeld door 5;
 - bij een weekloon: de geldswaarde van het loon per week, gedeeld door 5;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand, vermenigvuldigd met 3, en gedeeld door 65.

§2. Vaststelling van het dagloon

Art. 2. 1. Werkgever en werknemer stellen bij de aanvang van het dienstverband, en telkens wanneer het loon gewijzigd wordt, het dagloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Vaststelling
dagloon

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkingen in natura, onderwijs of geldelijke uitkeringen waarvan de grootte niet bij voorbaat vast staat zoals provisie, commissie, tantième, fooien, vergoeding voor aangenomen werk en dergelijke, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, in het geval een uurloon wordt betaald, niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het dagloon het te verwachten gemiddelde aantal werkuren per week.

4. De Bank kan al dan niet op verzoek van werkgever of werknemer het dagloon vaststellen of het vastgestelde dagloon wijzigen. Zij brengt haar beslissing, die in de plaats treedt van de beslissing van werkgever en werknemer, schriftelijk en met redenen omkleed ter kennis van de werkgever en de werknemer.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld, die bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon in acht moeten worden genomen.

§3. Tegemoetkoming

Art. 3. 1. De werknemer aan wie een ongeval is overkomen, heeft krachtens de bepalingen van deze landsverordening en ongeacht het voortduren van het dienstverband tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit uitkeringen in geld.

Tegemoet-
komingen

2. De nagelaten betrekkingen van de werknemer die als gevolg van een ongeval is overleden, hebben krachtens de bepalingen van deze landsverordening tegenover de Bank recht op tegemoetkoming, bestaande uit uitkeringen in geld.

Art. 4. (Vervallen)

§ 4 Uitkeringen in geld

Art. 5. 1. De werknemer die als gevolg van het ongeval geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, heeft recht op een uitkering in geld, ongevallengeld genaamd, met ingang van de dag na die van de melding van het ongeval bij de Bank.

Uitkeringen in
geld

2. Bij volledige arbeidsongeschiktheid bedraagt het ongevallengeld als volgt:

- a. gedurende de eerste 52 weken 100% van het dagloon;
- b. voor de verdere duur 80% van het dagloon.

3. Bij gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid bedraagt het ongevallengeld per dag gedurende de in het tweede lid genoemde tijdvakken een in een evenredige verhouding tot het percentage van de arbeidsongeschiktheid staand deel van de in het tweede lid genoemde percentages van het dagloon.

4. De werknemer heeft geen recht op ongevallengeld over de zondagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen, terwijl de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt, bovendien geen recht heeft op ongevallengeld over de vrije zaterdagen of de daarvoor voor hem in de plaats tredende vrije dagen.

5. Wanneer de werknemer tijdens zijn arbeidsongeschiktheid van zijn werkgever loon ontvangt, wordt het ongevallengeld per dag verminderd met het bedrag waarmee het ongevallengeld en het loon per dag tezamen het oorspronkelijke loon per dag overtreft.

6. a. Van de nagelaten betrekkingen van de als gevolg van het hem overkomen ongeval overleden werknemer hebben, met ingang van de dag na die van het overlijden, recht op een uitkering in geld:

- de echtgenote met wie de overleden werknemer ten tijde van het ongeval gehuwd was, of van wie de overledene gescheiden was, doch in wier levensonderhoud de overledene moest voorzien, tot de dag dat zij opnieuw in het huwelijk treedt;
- de echtgenoot met wie de overleden vrouwelijke werknemer ten tijde van het ongeval gehuwd was, indien de overledene zijn kostwinner was, tot de dag dat hij opnieuw in het huwelijk treedt;
- elk wettig of ten tijde van het ongeval wettig erkend natuurlijk kind waarvan de overleden werknemer kostwinner was:

1°. tot de dag dat dit kind de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt;

2°. dat de leeftijd van vijftien, doch niet van 25 jaar heeft bereikt, indien:

A. zijn tijd, behoudens geval van ziekte of vakantie, geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van beroepsopleiding;

B. hij ten gevolge van ziekte of gebreken buiten staat is om met arbeid die voor zijn krachten is berekend, één derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen;

- de ouders, indien de overledene kostwinner was, tot de dood van de langstlevende, met dien verstande dat zij slechts dan recht hebben op uitkering, indien meerdergenoemde nagelaten betrekkingen hun volle uitkering hebben ontvangen en de maximumuitkering als bedoeld in onderdeel b, nog niet is bereikt, terwijl het recht van de moeder van de overledene in ieder geval eindigt op de dag, waarop zij opnieuw in het huwelijk treedt.

b. De uitkering aan de echtgenote of echtgenoot bedraagt per dag dertig procent, aan een kind per dag vijftien procent, doch twintig procent indien het kind ouderloos is en aan de ouder of ouders ten hoogste dertig procent van het dagloon van de overleden werknemer, met dien verstande dat de uitkeringen aan alle nagelaten betrekkingen tezamen niet meer dan zestig procent van het dagloon bedragen. Indien de echtgenote of echtgenoot en de kinderen tezamen eventueel de kinderen tezamen, recht zouden hebben op een hogere uitkering dan zestig procent van het dagloon, wordt de uitkering aan ieder evenredig verminderd.

c. De nagelaten betrekkingen hebben geen recht op uitkeringen over de zondagen, terwijl de nagelaten betrekkingen van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek gold, bovendien geen recht hebben op uitkeringen over de zaterdagen.

d. Een kind kan tegelijkertijd slechts op grond van één overlijden uitkering genieten.

7. a. Het ongevallengeld waartoe de werknemergerechtigd is, kan, indien de arbeidsongeschiktheid langer dan 52 weken heeft bestaan en vermindering of verdere vermindering daarvan niet is te verwachten, worden omgezet in een uitkering ineens, bedragende het ongevallengeld per dag, vermenigvuldigd met 1872, indien het dagloon gebaseerd is op een 6-daagse werkweek, en met 1560, indien het dagloon gebaseerd is op een 5-daagse werkweek. Ingeval het arbeidsongeschiktheidspercentage lager is dan 30%, kan de omzetting al dan niet op verzoek van de werknemer plaatshebben; ingeval het arbeidsongeschiktheidspercentage 30% of hoger is, kan de omzetting slechts in buitengewone gevallen - ter beoordeling van de Bank - plaats hebben, op verzoek van de werknemer.

b. Indien de werknemer geen Nederlander is en zich vestigt of heeft gevestigd in een plaats buiten Aruba, kan het ongevallengeld waartoe hij gerechtigd is, op de in onderdeel a bedoelde wijze worden omgezet in een uitkering ineens.

c. Indien de werknemer die als gevolg van het hem overkomen ongeval is overleden, geen Nederlander was en zijn nagelaten betrekkingen zich vestigen of zijn gevestigd in een plaats buiten Aruba, kan de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen recht hebben, worden omgezet in een uitkering ineens, bedragende voor ieder van hen het totaal van periodieke uitkeringen waartoe hij gerechtigd is, doch over ten hoogste zes jaren.

8. De nagelaten betrekkingen van een werknemer die als gevolg van een hem overkomen ongeval is overleden, hebben als tegemoetkoming in de begrafenis kosten recht op een uitkering ineens, bedragende AWG 1.000,-.

9. De in het zesde lid, onderdeel a, van dit artikel bedoelde echtgenote, echtgenoot of moeder van de overledene, die een huwelijk aangaat, heeft recht op een uitkering ineens, bedragende

het totaal van de periodieke uitkeringen waartoe zij of hij gerechtigd is, over twee jaren.

10. Wanneer het dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt, meer dan AWG 225,- bedraagt en van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt, meer dan AWG 270,- bedraagt, komt het meerdere niet in aanmerking voor berekening van de uitkeringen.

11. Tijdens het dienstverband is de werkgever in geval van arbeidsongeschiktheid van de werknemer verplicht een uitkering, gelijk aan het ongevallengeld waarop de werknemer over de desbetreffende loontermijn tegenover de Bank recht heeft, aan de werknemer uit te betalen op de dag waarop het loon moet worden uitbetaald of zou moeten worden uitbetaald, indien de werknemer niet arbeidsongeschikt zou zijn. De werkgever die een uitkering volgens het bepaalde in de voorgaande volzin heeft uitbetaald, heeft, in plaats van de werknemer, tegenover de Bank recht op het desbetreffende ongevallengeld en op uitbetaling daarvan uiterlijk zeven dagen na schriftelijke aanvraag bij de Bank, in te dienen na afloop van de maand waarin de uitkering werd uitbetaald. Indien de werkgever de uitkering niet tijdig uitbetaalt, keert de Bank het ongevallengeld aan de werknemer uit.

12. Voor het eerst per 1 januari 1977 en vervolgens per 1 januari van elk jaar kan bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, met inachtneming van het bepaalde in het veertiende lid, een toeslag worden verleend op de in artikel 5, tweede en derde lid, respectievelijk zesde lid, onderdeel a, bedoelde ongevallengelden en uitkeringen, indien deze zijn of worden toegekend terzake van een ongeval dat vóór de datum waarop de toeslag wordt verleend, heeft plaats gevonden.

13. De toeslag wordt berekend op basis van de stijging die het prijsindexcijfer van de gezinsconsumptie voor de maand augustus daaraan voorafgaande aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

§5. Vaststelling van de tegemoetkoming

Art. 6. 1. Zo spoedig mogelijk deelt de Bank, mede aan de hand van de bevindingen en voorschriften van de behandelende geneeskundige, aan de rechthebbende schriftelijk mede, welke tegemoetkoming zal worden verstrekt, en eventueel dat, en op welke gronden de Bank zich niet of niet langer tot tegemoetkoming gehouden acht. De werknemer stelt de werkgever onverwijld van deze mededeling in kennis.

Vaststelling
tegemoet-
koming

2. Zodra de behandelende geneeskundige bevindt dat de werknemer in verband met de gevolgen van het ongeval:

- zich onder geneeskundige behandeling moet stellen;
 - zich niet of niet langer onder geneeskundige behandeling behoeft te stellen;
 - als bedlegerig patiënt behandeld moet worden;
 - geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is;
 - niet of niet langer geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is;
 - kunstmiddelen behoeft of onderricht in het gebruik daarvan,
- geeft hij van deze bevindingen en zijn daaruit volgende voorschriften kennis aan de Bank.

Art. 7. 1. De werknemer heeft geen recht op tegemoetkoming of verliest dit recht:

Geen recht
op tegemoet-
koming

- a. indien het ongeval te wijten is aan zijn opzet of grove schuld, dan wel aan het gebruik van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen;
- b. indien en zolang hij zich niet onder behandeling van de behandelende geneeskundige heeft gesteld;
- c. indien hij zich schuldig maakt aan gedragingen waardoor zijn genezing wordt belemmerd of de mate van zijn arbeidsongeschiktheid toeneemt;
- d. indien hij geen geneeskundige hulp inroept en zich niet gedurende het gehele verloop van de arbeidsongeschiktheid onder behandeling blijft stellen, of indien hij de voorschriften van de behandelende geneeskundige niet opvolgt;
- e. indien hij niet op de tijden en plaatsen, door de Bank aangewezen, de controlerende geneeskundige toestaat hem te onderzoeken;
- f. indien hij de aanwijzingen van de controlerende geneeskundige, ook wanneer deze afwijken van de voorschriften van de behandelende geneeskundige, niet opvolgt;
- g. indien hij zonder toestemming van de Bank Aruba verlaat.

2. De nagelaten betrekkingen van de werknemer die als gevolg van een hem overkomen ongeval is overleden, hebben geen recht op tegemoetkoming, indien er sprake is van een van de gevallen als bedoeld in de onderdelen a en c van het eerste lid, evenmin als diegene

van de nagelaten betrekkingen, die het de werknemer overkomen ongeval opzettelijk door zijn grove schuld of onder de invloed van alcoholhoudende drank of bedwelmende middelen heeft veroorzaakt.

3. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen tevens rechten ontfangen aan een buitenlandse soortgelijke wettelijke regeling, worden de rechten waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, dienovereenkomstig verminderd.

4. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen tevens recht hebben op pensioen krachtens de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) of krachtens de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering, worden de uitkeringen waarop krachtens deze landsverordening aanspraak bestaat, dienovereenkomstig verminderd met ingang van het tijdstip waarop twee jaren zijn verlopen na de dag van de melding van het ongeval bij de Bank, onderscheidenlijk in geval de aanspraak op ongevallengeld bestaat op grond van dezelfde gebeurtenis als die op grond waarvan het weduwen- of wezenpensioen werd toegekend of verhoogd. In het laatste geval komt slechts het bedrag waarmee het weduwenpensioen werd verhoogd, voor vermindering in aanmerking.

§6. Premie

Premie

Art. 8. 1. De werkgever is ter zake van de kosten, aan de uitvoering van deze landsverordening verbonden, aan de Bank een premie verschuldigd. De werkgever stort de premie bij de kassa van de bank of bij een door de bank aangewezen kredietinstelling.

2. De premie wordt berekend naar een percentage van het dagloon van de werknemer. Het percentage wordt vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen. Als regel wordt het percentage telkens voor een periode van twee jaren vastgesteld en wel zodanig dat het totaal van de over de eerstvolgende periode te ontvangen premies voldoende zal zijn om daaruit de te verwachten uitgaven van het ongevallenfonds, bedoeld in het zesde lid, over die periode te voldoen, alsmede om een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te bepalen reserve te vormen en in stand te houden. Wanneer het dagloon van de werknemer voor wie een 6-daagse werkweek geldt, meer dan AWG 225,- en van de werknemer voor wie een 5-daagse werkweek geldt meer dan AWG 270,- bedraagt, is over het meerdere geen premie verschuldigd. De in voorgaande volzin en in artikel 5, tiende lid, vermelde bedragen kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden aangepast aan de ontwikkeling van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie. De aanpassing heeft plaats met ingang van de eerste dag van enig kalenderjaar op basis van de stijging die het prijsindexcijfer voor de maand augustus, daaraan voorafgaande, aangeeft ten opzichte van het prijsindexcijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar.

3. De premie wordt jaarlijks geheven door middel van een voorlopige en een definitieve aanslag.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden werkgevers, naar gelang de werkzaamheden die zij doen verrichten, ingedeeld in gevarenklassen; daarbij kan worden bepaald dat, en op welke wijze de premie, gelet op de gevarenklasse of de gevarenklasse waarin de werkgever is ingedeeld, wordt verhoogd.

5. De invordering van de premie en andere uit deze landsverordening voortvloeiende kosten geschiedt met inachtneming van de voorschriften die van toepassing zijn op de invordering van directe belastingen, met dien verstande dat:

- a. de taken die in de desbetreffende landsverordeningen aan de Ontvanger zijn toebedeeld, door de Bank worden uitgevoerd, en
- b. de Bank het uitvoeren van de in de desbetreffende landsverordeningen vermelde werkzaamheden kan opdragen aan eigen deurwaarders.

De vordering wegens de premie, met inbegrip van alle kosten, is bevoorrecht op alle goederen van de werkgever en gaat boven alle andere voorrechten, met uitzondering van die ter zake van de directe belastingen, die van de artikelen 287 en 288, onderdeel a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede het voorrecht van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, voor zover de daar bedoelde kosten zijn gemaakt na de voorlopige of definitieve aanslag.

6. De premie wordt gestort in een door de Bank beheerd ongevallenfonds. De reserve wordt gevormd en in stand gehouden in het Schommelfonds Ziekte- en Ongevallenverzekering. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld

met betrekking tot de belegging van de gelden van het Schommelfonds Ziekte- en Ongevallenverzekering.

7. Ten laste van het ongevallenfonds komen de door de Bank verstrekte tegemoetkomingen als bedoeld in deze landsverordening, alsmede alle andere kosten, verbonden aan de uitvoering van deze landsverordening.

Art. 9. (Vervallen)

Art. 10. 1. Tegen een beslissing van de Bank, behoudens artikel 10a, artikel 14b, tweede en derde lid, en artikel 14l, is binnen drie weken na haar dagtekening schriftelijk beroep mogelijk op het college van beroep, hetwelk in enige en hoogste instantie beslist.

Beroep

2. Het college van beroep bestaat uit drie door de Minister benoemde leden, te weten een lid-voorzitter die de hoedanigheid van meester in de rechten of de graad Bachelor op het gebied van het recht en tevens de graad Master op het gebied van het recht bezit, één lid te benoemen uit werkgeverskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werkgevers, en één lid te benoemen uit werknemerskringen, zo mogelijk in overleg met organisaties van werknemers. De Minister voegt aan dit college een secretaris toe.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regelen vastgesteld, die voor een goede gang van zaken bij beroep nodig zijn. Daarbij zal tevens de plaatsvervangende van de leden worden geregeld, alsmede de vergoeding van de leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris.

Art. 10a. 1. Ten aanzien van een beslissing van de bank inzake dwanginvordering is rechtsingang mogelijk bij het gerecht in eerste aanleg.

Verzet

2. De tenuitvoerlegging van een dwangschrift wordt slechts geschorst door een met redenen omkleed verzet.

3. Het verzet wordt betekend aan de bank; op straffe van nietigheid bevat het verzet keuze van domicilie in Aruba en wordt het binnen een maand na deze betekening het geding tegen de bank aanhangig gemaakt bij het gerecht in eerste aanleg.

4. Verzet is niet gegrond op het niet-ontvangen van een aanslagbiljet, kennisgeving van te betalen premie of aanmaning en is nimmer gericht tegen de wettigheid of de hoegrootheid van het gevorderde bedrag, noch gegrond op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

5. Indien het verzet wordt afgewezen, staat geen hoger beroep open dan na bewijs dat de premie en de kosten zijn geconsigneerd in handen van de bank.

§8. Vorderingen en aansprakelijkheid

Art. 11. 1. De aanspraken krachtens deze landsverordening vervallen, indien het ongeval niet binnen een jaar na de dag waarop het de werknemer is overkomen, bij de Bank hetzij bij de eigen risicodragers is gemeld.

Vordering en aansprakelijkheid

2. De termijnen van de uitkeringen in geld, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

3. Ieder beding dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

4. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

5. De werknemer aan wie een ongeval is overkomen, doch die deswege niet arbeidsongeschikt is geworden, behoudt, indien hij ten behoeve van geneeskundige onderzoek of behandeling, noodzakelijk het verrichten van zijn arbeid onderbreekt, gedurende die tijd tegenover zijn werkgever recht op loon.

6. De werknemer die de tegemoetkoming in ontvangst neemt, wordt daardoor niet geacht van het recht op het hem eventueel meer toekomende afstand te hebben gedaan.

7. Indien de werknemer of diens nagelaten betrekkingen in verband met het ongeval op grond waarvan een tegemoetkoming als bedoeld in deze landsverordening is toegekend, tegen de werkgever een rechtsvordering tot schadevergoeding heeft naar burgerlijk recht, wordt die vordering op grond van deze landsverordening niet verloren, doch de rechter houdt bij de vaststelling van de schadevergoeding rekening met hetgeen krachtens deze landsverordening aan de werknemer of diens nagelaten betrekkingen is toegekend.

8. Hij die gehouden is tot vergoeding van de schade, door de werknemer of diens nagelaten

betrekkingen geleden als gevolg van een ongeval, is voor de tegemoetkoming aan de werknemer of diens nagelaten betrekkingen, toegekend krachtens deze landsverordening, aansprakelijk jegens degene te wiens laste die tegemoetkoming komt. Van degene die als vorenbedoeld, aansprakelijk is voor een periodieke uitkering krachtens deze landsverordening, kan door degene te wiens laste die uitkering komt, een daarmee overeenkomende uitkering ineens worden gevorderd.

9. Hoofdelijk aansprakelijk voor de verschuldigde premie en de administratieve boete is:

- a. voor een niet in Aruba wonende of gevestigde werkgever: de leider van zijn vaste inrichting in Aruba, zijn in Aruba wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;
- b. voor een in Aruba gevestigde rechtspersoon: iedere bestuurder;
- c. voor een geen rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschap: iedere bestuurder;
- d. voor twee of meer werkgevers: iedere werkgever.

10. De aansprakelijkheid, volgende uit de bepalingen van deze landsverordening, van de niet hier te lande gevestigde werkgever wordt gedragen door zijn hier te lande gevestigde vertegenwoordiger.

§9. Uitvoering en toezicht

Inlichtingen-
plicht

Art. 12. 1. De Bank is belast met de uitvoering van deze landsverordening.

2. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering alle door de Bank verlangde inlichtingen te verstrekken, desverlangu schriftelijk en binnen een door de Bank te stellen termijn.

Nadere regel-
geving

Art. 13. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regelen worden gesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Toezicht

Art. 13a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun toezichthoudende taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
- b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- c. goederen aan opnemng en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- d. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Vrij van zegel en
registratie

Art. 14. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

§ 10. Administratieve boete

Navordering

Art. 14a. 1. Indien de verschuldigde premie geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven termijn door de werkgever is betaald, kan de niet of te weinig betaalde premie door middel van het opleggen van een aanslag of navorderingen, op te leggen ten name van de werkgever, nageheven worden, zolang niet sedert het einde van het kalenderjaar waarin de premieschuld is ontstaan, vijf jaren zijn verstreken.

2. Ten aanzien van eenzelfde tijdvak kunnen meerdere aanslagen of navorderingen worden opgelegd.

Administratieve
boete

Art. 14b. 1. Indien de werkgever onjuiste of onvolledige gegevens aan de bank verstrekt, dan wel niet binnen de voorgeschreven termijn de premie betaalt, kan het bedrag van de

niet-afgedragen premie bij wijze van administratieve boete worden verhoogd met ten hoogste honderd procent, doch met ten minste honderd florin.

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, blijft geheel of gedeeltelijk buiten toepassing, indien degene die in gebreke is gebleven, na verloop van de voorgeschreven termijn, doch vóór het opleggen van de administratieve boete eigener beweging schriftelijk erkend heeft, dat door hem ten onrechte geen of te weinig premie is betaald, mits hij schriftelijk het door de bank naar aanleiding daarvan opgestelde betalingsregeling aanvaardt en zich daaraan stipt houdt.

3. Richtlijnen ter uitwerking van het eerste en tweede lid worden ter goedkeuring aan de Raad van Toezicht en Advies voorgelegd.

Art. 14c. De werkgever voert zijn loonadministratie op een zodanige wijze dat daaruit duidelijk blijkt aan de hand waarvan, en de wijze waarop de premie berekend en betaald wordt.

Inrichting loon-
administratie

§11. Bestuurlijke boete

Art. 14d. 1. Ter zake van:

Bestuurlijke
boete

- a. het niet of niet tijdig nakomen van de verplichtingen gesteld in artikel 15b, tweede lid,
 - b. de uit de gegevens van de Bank gedane constatering dat een werknemer dan wel een gewezen werknemer nimmer ingeschreven is geweest,
- wordt aan de overtreder een bestuurlijke boete opgelegd van ten hoogste AWG 500.000,-.
2. De opgelegde bestuurlijke boeten komen toe aan de Bank.

Art. 14e. 1. Overtredingen kunnen worden begaan door natuurlijke personen en rechtspersonen. Artikel 1:127, tweede en derde lid, van het Wetboek van Strafrecht van Aruba is van overeenkomstige toepassing.

Overtredingen
en richtsnoeren

2. De directeur van de Bank stelt richtsnoeren vast voor de toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, en legt deze vast in een beleidsdocument. Het beleidsdocument bevat in ieder geval een beschrijving van de te volgen procedures bij de toepassing van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, alsmede van de grondslagen voor de vaststelling van de hoogte van de bestuurlijke boete per overtreding of categorieën van overtredingen. Het beleidsdocument, bedoeld in de eerste volzin, wordt, evenals alle nadien daarin aan te brengen wijzigingen, vooraf bekend gemaakt op een door de directeur van de Bank te bepalen wijze.

Art. 14f. 1. Indien tijdens het plegen van een overtreding nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert het opleggen van een bestuurlijke boete aan de overtreder ter zake van een soortgelijke overtreding, wordt het bedrag van de bestuurlijke boete, bedoeld in artikel 14d, eerste lid, voor elke afzonderlijke overtreding verdubbeld.

Hoogte bestuur-
lijke boete en
herhaling

2. In afwijking van artikel 14d, eerste lid, kan de directeur van de Bank de hoogte van de bestuurlijke boete vaststellen op ten hoogste twee keer het bedrag van het voordeel dat de overtreder door de overtreding heeft verkregen indien diens voordeel groter is dan AWG 500.000,-.

Art. 14g. 1. Indien de directeur van de Bank voornemens is een bestuurlijke boete op te leggen, geeft hij de betrokkene daarvan kennis onder vermelding van de gronden waarop het voornemen berust. De directeur van de Bank zendt een kopie van de kennisgeving aan het Openbaar Ministerie.

Kennisgeving
en toelichting

2. De directeur van de Bank stelt de betrokkene in de gelegenheid om binnen een redelijke termijn naar keuze schriftelijk of mondeling zijn zienswijze naar voren te brengen voordat de bestuurlijke boete bij beschikking wordt opgelegd.

3. Indien de directeur van de Bank nadat de betrokkene zijn zienswijze naar voren heeft gebracht, beslist dat voor de overtreding geen bestuurlijke boete zal worden opgelegd, wordt dit schriftelijk aan de betrokkene medegedeeld.

Art. 14h. Degene jegens wie een handeling is verricht, waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kon verbinden dat hem wegens een overtreding een bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld, alvorens hem om informatie wordt gevraagd.

Verklaring niet
verplicht

Art. 14i. 1. De bestuurlijke boete is verschuldigd binnen zes weken na de dagtekening van de beschikking waarbij zij is opgelegd.

Verschuldigd-
heid

2. De bestuurlijke boete wordt vermeerderd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop sedert de dagtekening van de beschikking zes weken zijn verstreken.

Geen bestuurlijke boete

Art. 14j. 1. Geen bestuurlijke boete wordt opgelegd:

- a. ingeval de overtreder is overleden;
- b. ingeval aan de overtreder wegens dezelfde overtreding reeds eerder een bestuurlijke boete is opgelegd;
- c. ingeval aan hem een uitnodiging als bedoeld in artikel 14g, tweede lid, werd toegezonden of uitgereikt en de daarin genoemde periode nog niet verstreken is;
- d. indien aan de overtreder een kennisgeving als bedoeld in artikel 14g, derde lid, is gedaan;
- e. indien ter zake van de overtreding een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba;
- f. drie jaren na de dag waarop de niet-naleving van het voorschrift is geconstateerd.

2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, wordt gestuit door een bekendmaking van de beschikking waarbij de bestuurlijke boete werd opgelegd.

3. Het recht tot strafvervolgning vervalt indien aan de betrokkene terzake van hetzelfde feit reeds een bestuurlijke boete is opgelegd.

4. Tussen de directeur van de Bank en het Openbaar Ministerie vindt periodiek overleg plaats over de geconstateerde overtredingen.

Aantekening handelingen

Art. 14k. De directeur van de Bank houdt aantekening van de handelingen die in het kader van een onderzoek, voorafgaand aan het opleggen van een bestuurlijke boete, hebben plaatsgevonden onder vermelding van de personen die die handelingen hebben verricht.

Aanmaning en dwangschrift

Art. 14l. 1. Indien een bestuurlijke boete niet is betaald binnen de door de directeur van de Bank bepaalde termijn, wordt de overtreder schriftelijk aangemaand om binnen twee weken alsnog het bedrag van de boete, verhoogd met de kosten van de aanmaning, te betalen.

2. Bij gebreke van betaling wordt het bedrag en de kosten, bedoeld in het eerste lid, verhoogd met de invorderingskosten, door de directeur van de Bank bij dwangbevel ingevorderd.

3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dit Wetboek kan worden tenuitvoergelegd.

4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:

- a. aan het hoofd het woord “dwangbevel”;
- b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de verschuldigde wettelijke rente;
- c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de verschuldigde geldsom voortvloeit;
- d. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
- e. dat het op kosten van de overtreder ten uitvoer kan worden uitgebracht.

5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploit staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen de Bank bij het Gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

Ten onrechte opgelegde bestuurlijke boete

Art. 14m. Indien een bestuurlijke boete ten onrechte is opgelegd, wordt de betaalde geldsom, vermeerderd met de wettelijke rente, binnen zes weken nadat onherroepelijk is vastgesteld dat de boete ten onrechte is verbeurd, aan de rechthebbende betaalbaar gesteld.

§12. Straf- en slotbepalingen

Delict-omschrijving

Art. 15. 1. Hij die opzettelijk door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding een werknemer beweegt om geen gebruik te maken van een hem volgens deze landsverordening toekomend recht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie. 2. Hij die opzettelijk een valse verklaring aan de bank aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

3. Overtreding van artikel 11, derde lid, alsmede het niet of niet tijdig nakomen van een der verplichtingen gesteld bij of krachtens de artikelen, 5, elfde lid, eerste volzin, 6, eerste lid,

tweede volzin, 13 en 13a, vijfde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

4. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven; de in het derde lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Art. 15a. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Opsporing
strafbare feiten

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Art. 15b. 1. Aan deze landsverordening kunnen geen rechten worden ontleend, tenzij de werknemer zich bij de Bank als verzekerde heeft ingeschreven.

Uitsluiting
rechten

2. De werkgever verstrekt aan de werknemer een naar waarheid volledig ingevuld inschrijvingsformulier en stelt de werknemer in staat om zich voor of op de eerste werkdag gedurende werktijd bij de Bank in te schrijven.

Art. 16. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening ongevallenverzekering.

Citeertitel

Landsbesluit invordering premie ongevallenverzekering

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 13 van de LOV.

Invordering

Enig artikel 1. Behoudens het bepaalde in het tweede lid van dit artikel zijn:

a. de voorlopige aanslagen, uitgereikt vóór of op 31 juli van het jaar waarop zij betrekking hebben, invorderbaar in zoveel gelijke termijnen, als er na de maand waarin het aanslagbiljet is uitgereikt, nog maanden van genoemd jaar overblijven; op de vijftiende van elk dier maanden vervalt een termijn;

b. de voorlopige aanslagen, uitgereikt na 31 juli van het in onderdeel a bedoelde jaar, alsmede alle definitieve aanslagen, invorderbaar in vijf gelijke termijnen, vervallende achtereenvolgens op de vijftiende van elke maand, te beginnen met de maand, volgende op die waarin de uitreiking plaats vond.

2. De premie is terstond invorderbaar, voor wat betreft aanslagen van AWG 10,- of daarbeneden.

3. De invordering van de premie geschiedt door de Sociale Verzekeringsbank.

Gevarenklassenbesluit ongevallenverzekering

AB 1997/GT 6

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 8, vierde lid, van de LOV.

Art. 1. De werkgevers zijn naar de werkzaamheden die zij doen verrichten, ingedeeld in de volgende gevarenklassen:

Indeling in
gevaarclassen

Klasse I

- Administratieve en andere bureau-werkzaamheden (het bedrijf waarin uitsluitend worden verricht).
- Architecten-, expertise-, ingenieurs- en/of taxatie-bureau's (het bedrijf, uitgeoefend door houders van).
- Arts, tandarts of dierenarts (het uitoefenen van het vrije beroep van).
- Begravenisondernemers (het bedrijf uitgeoefend door).
- Bibliotheken, leesinrichtingen en/of musea (het bedrijf uitgeoefend door houders van).
- Bioscopen, theaters (het bedrijf, uitgeoefend door houders van vaste), het bedrijf van geven van toneelvoorstellingen, concerten en/of andere publieke vermaken in vaste gebouwen, daaronder al of niet begrepen het verhuren van gebouwen en/of lokalen.
- Dansinstituten, danslokalen, schermvelden, bad- en zwembaden, kampeerterreinen, inrichtingen voor heilgymnastiek en massage en/of andere sportvelden en sportterreinen (het bedrijf, uitgeoefend door houders van) en/of het bedrijf, uitgeoefend door houders van verplaatsbare bioscopen, danstenten, tentoonstellingen, kermiskramen en dergelijke.
- Fotografische- en lichtdrukapparaten (het bedrijf, uitgeoefend in).
- Kappers- en/of haarwerkersbedrijf (het) en/of het bedrijf van exploiteren van schoonheids- en/of verzorgingsinstituten.
- Kledingstukken (het bedrijf van het vervaardigen van).
- Onderwijsinrichtingen en laboratoria (het bedrijf, uitgeoefend in), de laboratorium-werkzaamheden daaronder begrepen, en het bedrijf, uitgeoefend in laboratoria voor wetenschappelijk en/of technisch onderzoek.
- Parkeerterreinen (het bedrijf van exploiteren van).
- Radiostations (het exploiteren van).
- Reclamestudio's (het bedrijf, uitgeoefend in).
- Tandtechnicus - kunstgebiten (het bedrijf van het vervaardigen van) en/of het bedrijf, uitgeoefend in tandtechnische werkplaatsen.
- Veilingen, tentoonstellingen en/of verkopen (het bedrijf, uitgeoefend door houders van).
- Verzekeringsmaatschappij en en/of houders van assurantiekantoren (het bedrijf, uitgeoefend door).
- Ziekenhuizen en/of poliklinieken (het bedrijf van houden of exploiteren van); werkzaamheden, verbonden aan wijkverpleging en gezinsverzorging.

Klasse II

- Apothekersbedrijf (het).
- Boekbinderij en/of lijnwerkersbedrijf.
- Drukkersbedrijf (het), al of niet samenhangende met het uitgeven, ook van dagbladen, weekbladen en/of andere periodieken.
- Goud- en/of zilverwerkers en/of juwelierswerkplaatsen.
- Horlogemakersbedrijf (het).
- Instrumenten (het bedrijf van vervaardigen en/of herstellen van), het bedrijf van herstellen van verkoop-, muziek- en/of speelautomaten, kantoorapparaten, en/of - in winkels en restaurants gebruikte - snelwegers en vleessnijmachines en/of opticiensbedrijf.
- Koffiesorteerders- en/of koffiebrandersbedrijf (het).
- Schoenmakers- en/of schoenherstellersbedrijf.
- Verven en verkoop in het klein aan woningen, al of niet samenhangende met het winkelhoudersbedrijf.
- Winkelhouders-, groothandel- en/of importeursbedrijf (het).

Klasse III

- Aardewerk en/of porselein (het bedrijf van vervaardigen van).
- Behangers- en/of service-stations (het).
- Benzinetank- en/of service-stations (het bedrijf van exploiteren van).

- Bouwwerken (het bedrijf van het dagelijks onderhouden van).
- Brood-, koek-, beschuit- en/of banketbakkersbedrijf (het).
- Chocoladewerken en/of suikerwerk (het bedrijf van vervaardigen van).
- Consumptiemelk, melkpoeder, blokmelk, boter, kaas en/of dergelijke melkproducten (het bedrijf van het bereiden van).
- Consumptieijs (het bedrijf van vervaardigen van), het houden van inrichtingen waar dit ijs kan worden genuttigd, daaronder begrepen.
- Hotel- en/of pensioenhoudersbedrijf (het), het koksbedrijf en/of het bedrijf, uitgeoefend door houders van inrichtingen waar eet- en drinkwaren kunnen worden genuttigd.
- Landbouw-, tuinbouw- en veehouderijbedrijf.
- Papierwaren en plastic-artikelen (het bedrijf van vervaardigen van).
- Parfumerieën, schoonheidsmiddelen, tandmiddelen, zeep en/of zeepoeder (het bedrijf van vervaardigen van), het vervaardigen van bleekwater en/of bleekpoeder daaronder begrepen.
- Schoensmeer, poetspommade, schuurpoeder, boenwas, politoer, bleekwater, kaarsen en/of dergelijke artikelen (het bedrijf van vervaardigen van).
- Schoonmaken van gebouwen (het bedrijf van), het bedrijf van verrichten van huishoudelijke hulpdiensten, het bedrijf van bedienen van installaties voor licht- of watervoorziening en van liften, en/of het bedrijf van zuiveren en/of ontsmetten van gebouwen.
- Schuimrubber en/of schuimplastic (het bedrijf van vervaardigen van artikelen van).
- Sigarettenmakersbedrijf (het).
- Televisiestations (het exploiteren van).
- Vermicelli, macaroni en aanverwante artikelen (het bedrijf van vervaardigen van).
- Vervoeren van personen per autobus en/of automobiel (het bedrijf van).
- Was-, bleek- en strijkinrichtingen, chemische wasserijen en ververijen, en/of ontsmettingsinrichtingen (het bedrijf uitgeoefend in) en/of het bedrijf van oppersen van kledingstukken.
- Zout (het bedrijf van winnen van).

Klasse IV

- Automobielen, motorrijwielen en/of scooters (het bedrijf van stallen, onderhouden en/of herstellen van), al of niet samengaande met de handel in automobielen, motorrijwielen en/of scooters.
- Bedveren, matrassen en/of matrasdekken (het bedrijf van vervaardigen van).
- Centrales (het bedrijf, uitgeoefend in elektrische) en/of het bedrijf van distribueren van elektriciteit.
- Elektrische apparaten en/of toestellen (het bedrijf tot het herstellen van).
- Likeurstokers- en/of distilleerdersbedrijf (het) en/of het bedrijf van vervaardigen van kunstmineraalwater, gazeusedranken, elixer en/of natuurlijke essences, het bereiden van vruchtensappen en de handel in wijnen en/of alcoholhoudende dranken daaronder begrepen.
- Radiateurs (het bedrijf van het vervaardigen en/of herstellen van).
- Roeiboten, kleine zeilboten, kano's en/of dergelijke (het bedrijf van maken en/of herstellen van), daaronder al of niet begrepen van het verschaffen van een ligplaats, het gelegenheid geven tot opbergen en/of het verhuren, het scheepsmakersbedrijf zonder krachtwerktuig, het scheepstuigers- en/of scheepstakelaarsbedrijf.
- Slagersbedrijf (het), daaronder al of niet begrepen het vervaardigen van vleeswaren.
- Verfstoffen en/of verf (het bedrijf van vervaardigen van).
- Vulcaniseerinrichting (het bedrijf uitgeoefend in vulcaniseerinrichtingen).
- Water (het bedrijf tot het vervaardigen en distribueren van drinkwater).

Klasse V

- Accumulatoren (het bedrijf van vervaardigen en/of herstellen van).
- Bewakingsdiensten (het bedrijf van verrichten van).
- Bierbrouwersbedrijf (het).
- Blikwarenfabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in).
- Elektrische installaties (het bedrijf van aanleggen en/of onderhouden van).
- Koel- en/of vrieshuizen (het bedrijf tot exploitatie van).
- Stalen meubelen en/of andere kleine massa artikelen van metaal (het bedrijf van vervaardigen van).

- Rijschoolhoudersbedrijf en/of het bedrijf van verhuren van rijpaarden.
- Visbewerkingsinrichtingen (het bedrijf uitgeoefend in).

Klasse VI

- Cement, beton, gips, kunstgraniet en/of dergelijke stoffen (het bedrijf van vervaardigen van voorwerpen van).
- Gesteenten (het bedrijf van malen en/of breken van).
- Middelen ter verdelgung van insecten en/of ander schadelijk gedierte en/of van middelen ter bestrijding van plantenziekten en/of onkruid (het bedrijf van vervaardigen van).
- Vissersbedrijf (het).

Klasse VII

- Blikslagers- en koperslagersbedrijf (het) en/of bedrijf van lood- en zinkwerker en/of gas- en waterfitter.
- Burgerlijk bouwkundige werken (het bedrijf van maken van), het bedrijf van buigen, knippen, vlechten en/of stellen van betonijzer op bouwwerken, het timmerlieden- en metselaarsbedrijf op burgerlijke bouwkundige werken.
- Chemische fabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in).
- Dakdekkersbedrijf (het).
- Goederen (het bedrijf van het vervoeren en/of stapelen en/of opslaan van).
- Huis-, decoratie- en/of reclameschildersbedrijf (het).
- Ketels, buisleidingen, tanks, apparaten, enz. (het bedrijf van isoleren van).
- Metselaarsbedrijf (het), het tegelzettersbedrijf en/of het ovenbouwersbedrijf.
- Timmerfabrieken (het bedrijf, uitgeoefend in).

Klasse VIII

- Baggersbedrijf (het).
- Bruggenbouw- en/of staalconstructiewerkplaatsen (het bedrijf, uitgeoefend in) en/of het bedrijf van herstellen en/of monteren en/of demonteren van bruggen, staalconstructies, stoomketels, tanks, machines, drijfwerk, toestellen en/of zwaardere buisleidingen.
- Machines, stoomketels, tanks, staalconstructies, automobielen en/of schepen (het bedrijf van slopen van), al of niet samengaannde met de handel in oude metalen en/of gebruikte onderdelen.
- Scheepsbouw- en/of scheepsreparatiebedrijf (het).
- Schepen (het bedrijf van vervoer van personen, goederen of dieren met).
- Weg- en/of waterbouwkundige werken, vliegvelden, riolen, ondergrondse buisleidingen en/of -kabels (het bedrijf van aanleggen, maken, onderhouden, herstellen, opbreken en/of afbreken van), het aardwerkersbedrijf en/of het bedrijf van verhuren van aannemersmateriaal met bedienend personeel.

Klasse IX

- Fosfaatmijnen (het bedrijf, uitgeoefend in).
- Heiersbedrijf (het).
- Luchtvaartondemmersbedrijf (het).

Klasse X

- Glazenwassersbedrijf (het).
- Laden en lossen van schepen, daaronder begrepen het dragen, stapelen en/of wegbergen van geloste goederen.
- Scheepsschildersbedrijf (het), al of niet samengaannde met het afbikken, zandstralen en/of schoonmaken van scheepswanden en/of -ruimen, het bedrijf van schilderen van staalconstructies, cementeren en/of mastieken van scheepsruimen, bikken van scheepswanden en/of ijzerconstructies, schoonmaken en/of ontgassen van scheepswanden, scheepsruimen en/of tanks.
- Slopen van bouwwerken (het bedrijf van), al of niet samengaannde met de handel in afbraak vanaf het werk.

Art. 2. De Sociale Verzekeringsbank deelt de werkgever die werkzaamheden doet verrichten, die niet zijn genoemd in artikel 1, in de gevarenklasse in, waarin die werkgever naar de aard van de werkzaamheden die hij doet verrichten, thuis behoort.

Indeling
werkgever door
SVB

Aruba – Premieheffing

Gevarenklassenbesluit ongevallenverzekering

Werkzaamheden verschillen de gevarenklassen

Art. 3. Indien een werkgever werkzaamheden doet verrichten, die in verschillende gevarenklassen voorkomen, wordt hij geacht ingedeeld te zijn in de gevarenklasse, waarin de werkzaamheden voorkomen, die voor hem jaarlijks het hoogste bedrag aan loon vergen.

Citeertitel

Art. 4. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Gevarenklassenbesluit ongevallenverzekering.

Landsbesluit premieheffing ongevallenverzekering

AB 1997/GT 7

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 13 van de LOV.

Enig artikel De premie, bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening ongevallenverzekering (AB 1996 no. GT 26), wordt geheven over een periode die overeenkomt met de tijd dat de arbeidsovereenkomst met de arbeider voortduurt.

Premieheffing

AB 2005/57

Landsbesluit geldswaarde van niet in geld genoten loon

LB, houdende algemene maatregelen, van 10 augustus 2005 ter uitvoering van artikel 2, vijfde lid, van de LOV.

Vrije kost,
warme maaltijd
en inwoning

Art. 1. Ingeval het loon geheel of gedeeltelijk wordt genoten in de vorm van vrije kost, warme maaltijd of inwoning, wordt bij de bepaling van de geldswaarde daarvan in acht genomen dat deze een minimale waarde worden geacht te hebben van:

- a. voor vrije kost AWG 11,- per dag;
- b. voor een warme maaltijd AWG 4,- per dag;
- c. voor vrije inwoning AWG 300,- per maand.

Intrekking
oudere regel-
geving

Art. 2. Het landsbesluit, houdende algemene maatregelen (AB 2000 no. GT 8), ter uitvoering van artikel 2, vijfde lid, van de Landsverordening ongevallenverzekering (AB 1996 no. GT 26) wordt ingetrokken.

Inwerking-
treding

Art. 3. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

Cessantiaverordening

Landsverordening

§ 1. Definities

Art. 1. Voor de toepassing van het bepaalde bij of krachtens deze landsverordening wordt verstaan onder:

Definities

- Minister: de minister van Onderwijs en Arbeid;
- Bank: de Sociale Verzekeringsbank;
- werkgever: de werkgever, bedoeld in artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijke Wetboek van Aruba;
- werknemer: de arbeider, bedoeld in artikel 610, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijke Wetboek van Aruba, met uitzondering van een persoon, werkzaam bij een publiekrechtelijk lichaam, alsmede een beambte of leerkracht bij het gesubsidieerd bijzonder onderwijs;
- cessantia-uitkering: de eenmalige uitkering, bedoeld in artikel 3, eerste lid;
- loon: elke uitkering, in welke vorm ook, die de werknemer als vergoeding voor zijn arbeid ten laste van zijn werkgever geniet, alsook ontvangsten van derden, die van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst, behalve:
 - de vergoeding voor het verrichten van overwerk in de zin van de Arbeidsverordening 2013 (AB 2013 no. 14);
 - de toeslag op het loon ingevolge artikel 58 van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en artikel 52 van de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering;
 - de sociale verzekeringspremie die ten laste van de werkgever komen;
 - de vergoeding boven het normale loon voor het tijdelijk verrichten van andere dan de normale arbeid, waartoe hij ingevolge arbeidsovereenkomst in het bedrijf van zijn werkgever is verplicht;
 - de vergoeding die bij uitzondering wordt gegeven voor het verrichten van een boven het normale liggende arbeidsprestatie;
- weekloon:
 - bij een uurloon: de geldswaarde van het loon per uur, vermenigvuldigd met het aantal werkuren per week van de betrokken werknemer;
 - bij een dagloon: de geldswaarde van het loon per dag, vermenigvuldigd met het aantal werkdagen per week van de betrokken werknemer;
 - bij een maandloon: de geldswaarde van het loon per maand, vermenigvuldigd met 12, en gedeeld door 52.

§ 2. Vaststelling van het weekloon

Art. 2. 1. Werkgever en werknemers stellen bij de aanvang¹ van het dienstverband en telkens, wanneer het loon gewijzigd wordt, het weekloon vast met inachtneming van het daaromtrent in artikel 1 bepaalde.

Bepaling week-loon

2. Indien het loon geheel of gedeeltelijk bestaat uit huisvesting, verstrekkings in natura, onderricht of geldelijke uitkeringen, waarvan de grootte niet bij voorbaat vaststaat, zoals provisie, commissie, tantième en foien, bepalen werkgever en werknemer ter vaststelling van het weekloon de gemiddelde geldswaarde daarvan.

3. Indien het aantal werkuren per week, ingeval een uurloon wordt betaald, niet bij voorbaat vaststaat, bepalen werkgever en werknemer, ter vaststelling van het weekloon het te verwachten gemiddelde aantal werkuren per week.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regelen worden vastgesteld, die bij de bepaling van de geldswaarde van het niet in geld genoten loon moeten worden in acht genomen.

§ 3. Cessantia-uitkering

Art. 3. 1. De werknemer wiens arbeidsovereenkomst eindigt anders dan door zijn schuld of tengevolge van een aan hem toe te rekenen omstandigheid wordt door de werkgever een eenmalige uitkering, gebaseerd op het laatstgenoten loon, toegekend, waarvan de hoogte als volgt wordt berekend:

Hoogte van uitkering

- voor het eerste tot en met het tiende volle dienstjaar: een weekloon per dienstjaar;

¹ Hierbij is uitgegaan van de vermoedelijk bedoelde tekst. De officiële tekst luidt namelijk 'aanvraag'.

- voor het elfde tot en met het twintigste volle dienstjaar: een en een kwart maal het weekloon per dienstjaar;
 - voor de daarop volgende volle dienstjaren: tweemaal het weekloon per dienstjaar.
- Voor de berekening van volle dienstjaren geldt een periode van meer dan zes maanden na het eerste dienstjaar als een vol dienstjaar.
2. Voor de toepassing van het eerste lid worden arbeidsovereenkomsten gelijkgesteld met eenzelfde, niet onderbroken arbeidsovereenkomst, indien eenzelfde werknemer eenmaal of meerdere malen, met tussenpozen van niet meer dan drie maanden, achtereenvolgens in dienst is geweest bij eenzelfde of bij verschillende werkgevers die redelijkerwijs geacht moeten worden ten aanzien van de verrichte arbeid elkaars opvolger te zijn, alsmede in geval van herstel van de arbeidsovereenkomst ingevolge artikel 682 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba.
3. Van het eerste lid kan slechts ten gunste van de werknemer worden afgeweken, terwijl van het tweede lid slechts bij collectieve arbeidsovereenkomst kan worden afgeweken.
4. Het eerste lid vindt geen toepassing indien een werknemer bij het einde van zijn arbeidsovereenkomst in het genot van een pensioen of uitkering bij wijze van pensioen of ouderdomsverzorging wordt gesteld.
5. Het vierde lid vindt geen toepassing, indien het pensioen of de uitkering bij wijze van pensioen of ouderdomsverzorging, dat aan de werknemer bij het einde van zijn arbeidsovereenkomst wordt uitgekeerd, minder bedraagt dan het dan geldende wettelijk ouderdomspensioen, dan wel het pensioen, ingeval daarop het wettelijk ouderdomspensioen geheel of gedeeltelijk in mindering wordt gebracht, minder bedraagt dan tweemaal het bedrag van het dan geldende wettelijk ouderdomspensioen.
6. Het vorderingsrecht van de gewezen werknemer op de cessantia-uitkering jegens de werkgever verjaart na verloop van een jaar.

Aanspraak
jegens SVB
bij niet tijdige
betaling door
werkgever

Art. 4. 1. Indien geen of geen tijdige betaling geschied van de cessantia-uitkering ten laste van een werkgever die in staat van faillissement is verklaard, of aan wie surseance van betaling is verleend, kan de werknemer jegens de Bank aanspraak maken op de cessantia-uitkering, met dien verstande dat bij de berekening van de door de Bank toe te kennen cessantia-uitkering het weekloon in aanmerking genomen wordt, voor zover dit niet een normbedrag overschrijdt, gelijk aan anderhalf maal het weekloon dat wordt afgeleid uit de dagloonbedragen zoals deze ingevolge artikel 8, tweede lid van de Landsverordening Ziekteverzekering (AB. 1993, no. GT 24) zijn of zullen worden vastgesteld. Indien het normbedrag niet is een getal in gehele guldens en deelbaar door vijf, wordt het gesteld op het naasthogere bedrag dat aan deze voorwaarden voldoet.

2. De Bank kan beslissen dat het bepaalde in het eerste lid overeenkomstige toepassing vindt, indien een werkgever verkeert in de toestand dat hij heeft opgehouden te betalen, terwijl hij niet of nog niet in staat van faillissement is verklaard en hem geen of nog geen surseance van betaling is verleend.

Termijn verzoek
om uitkering

Art. 5. 1. De cessantia-uitkering wordt krachtens artikel 4 aan de gewezen werknemer op zijn verzoek door de Bank toegekend, dan wel, bij zijn overlijden, aan zijn nagelaten betrekkingen op hun verzoek door de werkgever of krachtens artikel 4 door de Bank toegekend, mits het verzoek binnen twaalf maanden na het einde van de arbeidsovereenkomst bij de werkgever onderscheidenlijk de Bank is ingediend. Met het einde van de arbeidsovereenkomst wordt voor de toepassing van dit artikellid gelijkgesteld een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak waarbij een arbeidsovereenkomst als geëindigd wordt verklaard.

2. Voor de toepassing van het vorige lid wordt onder nagelaten betrekkingen verstaan:

- a. de langstlevende der echtgenoten;
- b. bij ontstentenis van de onder a bedoelde persoon: de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond, die de leeftijd van 21 jaar nog niet hebben bereikt en niet gehuwd zijn of gehuwd geweest zijn;
- c. bij ontstentenis van vorengenoemde personen: degenen ten aanzien van wie de overledene grotendeels in de kosten van het bestaan voorzag en met wie hij in gezinsverband leefde, dan wel duurzaam samenwoonde;
- d. bij ontstentenis van vorengenoemde personen: degenen die de kosten van de laatste ziekte en van de begrafenis van de overledene hebben betaald, met dien verstande dat hun recht op de cessantia-uitkering reikt tot het bedrag van die kosten.

Onder de in onderdeel b bedoelde kinderen zijn mede begrepen de kinderen tot wie de overledene in familierechtelijke betrekking stond, die de leeftijd van 25 jaar nog niet hebben bereikt, indien:

- a. hun tijd, behoudens in geval van ziekte of vakantie, geheel of grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van beroepsopleiding;
 - b. zij ten gevolge van ziekte of gebreken buiten staat zijn om met arbeid, die voor hun krachten is berekend, een derde te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen van gelijke leeftijd en van soortgelijke bekwaamheid in staat zijn met arbeid te verdienen.
3. De betaalbaarstelling van de cessantia-uitkering ingevolge het tweede lid geschiedt niet eerder dan zes maanden na het einde van de arbeidsovereenkomst.
4. Het werkgeversdeel in de premiebijdrage voortvloeiende uit de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering, de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering komen ten laste van het Cessantiafonds.
5. De cessantia-uitkering, welke niet is ingevorderd binnen twee jaren na de eerste dag, waarop zij kon worden ingevorderd, wordt niet meer uitbetaald door de Bank.

§ 4. Uitvoeringsorgaan

Art. 6. 1. In de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening wordt voorzien door de Bank middels een door haar te beheren fonds, genaamd Cessantiafonds.

SVB beheert
cessantiafonds

2. Het Cessantiafonds bezit de hoedanigheid van rechtspersoon en is gevestigd te Oranjestad op Aruba. Het fonds is vrijgesteld van winstbelasting.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen worden nadere regelen vastgesteld, betreffende het beheer en de belegging van de gelden van het Cessantiafonds.

Art. 7. 1. De werkgever is verplicht uiterlijk in de maand juni van ieder kalenderjaar ten behoeve van een in zijn dienst zijnde werknemer een bijdrage aan de Bank te doen waarvan het bedrag wordt vastgesteld bij landsbesluit houdende algemene maatregelen, de Sociaal Economische Raad gehoord.

Bijdrage werk-
gevers

2. De Bank treedt voor het bedrag van de door haar betaalde cessantia-uitkering in de rechten van de werknemer op de cessantia-uitkering jegens de werkgever.

3. Ten laste van de Bank komen de door de Bank betaalbaar gestelde cessantia-uitkeringen als bedoeld in artikel 4 van deze landsverordening, alsmede alle andere kosten verbonden aan de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening.

Art. 8. 1. De voldoening van de in artikel 7, eerste lid, bedoelde bijdrage aan de Bank geschiedt middels storting op aangifte bij de door de Bank aangewezen betaalinstanties. De aangifte wordt gelijktijdig met de storting van de bijdrage gedaan.

Betalingsvoor-
schrift werk-
geversbijdrage

2. Indien de werkgever de bijdrage geheel of gedeeltelijk niet binnen de voorgeschreven tijd betaalt, kan de niet of te weinig betaalde bijdrage door middel van een aanslag op te leggen ten name van de werkgever, nageheven worden, zolang niet sedert het einde van het kalenderjaar, waarin de schuld is ontstaan, vijf jaren zijn verstreken.

3. Ten aanzien van eenzelfde tijdvak kunnen meerdere aanslagen of navorderingen worden opgelegd.

Art. 8a. 1. Indien de werkgever geen aangifte doet, niet binnen de voorgeschreven termijn betaalt, dan wel onjuiste of onvolledige gegevens aan de Bank verstrekt, kan de verschuldigde bijdrage bij wijze van administratieve boete worden verhoogd met ten hoogste honderd procent, doch met ten minste honderd florin.

Administratieve
boete

2. De verhoging, bedoeld in het eerste lid, blijft geheel of gedeeltelijk buiten toepassing, indien de in gebreke geblevene na verloop van de voorgeschreven termijn, doch voor het opleggen van de administratieve boete uit eigen beweging schriftelijk mededeling heeft gedaan, dat ten onrechte geen of te weinig is betaald en daarbij tevens de nodige inlichtingen verstrekt.

3. De richtlijnen ter uitwerking van het eerste en tweede lid worden niet toegepast dan nadat deze ter goedkeuring aan de Raad van Toezicht en Advies zijn voorgelegd.

Art. 8b. 1. Invordering van de bijdrage en andere uit deze landsverordening voortvloeiende kosten vindt plaats volgens de regelen die van toepassing zijn op de invordering van directe belastingen, met dien verstande dat:

Invordering

a. de taken die aldaar aan de Ontvanger zijn toebedeeld door de Bank worden uitgevoerd, en

b. dat de Bank zijn eigen deurwaarders met die invordering kan belasten.

2. De vorderingen van de werknemer en de Bank op de werkgever tot nakoming van zijn verplichtingen ingevolge de artikelen 3, eerste lid, 7, eerste lid, 8, tweede lid, en 8a, eerste lid, zijn bevoorrecht op alle roerende en onroerende zaken van de werkgever en hebben voorrang boven alle bevoorrechte vorderingen, met uitzondering van de directe belastingen en hypotheek.

**Beroep inzake
toekenning
uitkering**

Art. 9. 1. Tegen een beslissing van de directeur van de Bank met betrekking tot de toekenning of betaalbaarstelling van een cessantia-uitkering als bedoeld in artikel 4 van deze landsverordening, is binnen drie weken na haar dagtekening schriftelijk beroep mogelijk op het college van beroep, hetwelk in enige en hoogste instantie beslist.

2. Het college van beroep bestaat uit drie door de Minister benoemde leden, te weten een lid-voorzitter die de hoedanigheid van meester in de rechten of de graad Bachelor op het gebied van het recht en tevens de graad Master op het gebied van het recht bezit, één lid, te benoemen uit werkgeverskring na overleg met organisaties van werkgevers, en één lid, te benoemen uit werknemerskring na overleg met organisaties van werknemers. De Minister voegt aan dit college een secretaris toe.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regelen vastgesteld, die voor een goede gang van zaken bij beroep nodig zijn. Daarbij zal tevens de plaatsvervanging van de leden worden geregeld, alsmede de vergoeding van de leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris.

**Beroep
inzake dwang-
invordering**

Art. 9a. 1. Ten aanzien van een beslissing van de Bank inzake dwanginvordering staat rechtsingang open bij het gerecht in eerste aanleg.

2. De tenuitvoerlegging van een dwangschrift wordt slechts geschorst door een met redenen omkleed verzet.

3. Het verzet wordt betekend aan de Bank; op straffe van nietigheid bevat het verzet keuze van domicilie in Aruba en wordt binnen een maand na deze betekening het geding tegen de Bank aanhangig gemaakt bij het gerecht in eerste aanleg.

4. Verzet is niet gegrond op het niet-ontvangen van een kennisgeving van te betalen bijdrage of aanmaning en is nimmer gericht tegen de wettigheid of de hoegrootheid van het gevorderde bedrag, noch gegrond op de bewering dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

5. Indien het verzet wordt afgewezen, staat geen hoger beroep open dan na bewijs dat de bijdrage en de kosten zijn geconsigneerd in handen van de Bank.

§ 5. Vorderingen en aansprakelijkheid

**Verjaring recht
op uitkering**

Art. 10. 1. De cessantia-uitkeringen als bedoeld in deze landsverordening, die niet zijn ingevorderd binnen twee jaar na de eerste dag waarop zij konden worden ingevorderd, worden niet meer uitbetaald.

2. Ieder beding, dat de aansprakelijkheid van de werkgever ingevolge de bepalingen van deze landsverordening uitsluit of vermindert, is nietig.

3. Het is de werkgever verboden de voor hem uit de bepalingen van deze landsverordening voortvloeiende kosten geheel of gedeeltelijk te verhalen op het loon van de werknemer.

4. De cessantia-uitkering is

a. onvervreemdbaar;

b. niet vatbaar voor verpanding of belening;

c. behoudens voor zover dit dient tot verhaal van onderhoud, waartoe de werknemer of de gewezen werknemer volgens wettelijke regeling is gehouden, niet vatbaar voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag.

Volmacht tot ontvangst van een cessantia-uitkering, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk. Elk beding, strijdig met enige bepaling van dit artikellid, is nietig.

5. Hoofdelijk aansprakelijk voor de verschuldigde bijdrage en de administratieve boete is:

a. door een niet in Aruba wonende of gevestigde werkgever: de leider van zijn vaste inrichting in Aruba, zijn in Aruba wonende of gevestigde vaste tegenwoordiger, dan wel degene die de leiding heeft van de hier te lande verrichte werkzaamheden;

b. voor een in Aruba gevestigde rechtspersoon: iedere bestuurder;

c. voor een geen rechtspersoonlijk bezittende vennootschap: iedere bestuurder;

d. voor twee of meer werkgevers: iedere werkgever.

§ 6. Uitvoering en toezicht

Art. 11. 1. Een ieder is verplicht ten behoeve van de uitvoering van artikel 4 van deze landsverordening alle door de Bank verlangde inlichtingen te verstrekken, desverlangd schriftelijk en binnen een door de Bank te stellen redelijke termijn.

Inlichtingen-
verplichting

2. De werkgever, die verkeert in de toestand, vermeld in artikel 4, is verplicht bij het beëindigen en bij het eindigen van de arbeidsovereenkomst de Bank onverwijld hieromtrent in te lichten. De Bank kan voor het verstrekken van deze inlichtingen formulieren beschikbaar stellen, waarop de voor het beoordelen van het recht van de werknemer op de cessantia-uitkering door de Bank gewenste gegevens dienen te worden vermeld en die door de werkgever ondertekend bij de Bank dienen te worden ingediend.

3. Ingeval de arbeidsovereenkomst van de werknemer krachtens artikel 3, tweede lid, dan wel anderszins als rechtens ononderbroken dient te worden beschouwd, en de werkgever verkeert in de toestand, vermeld in artikel 4, geeft de werkgever zo spoedig mogelijk hiervan kennis aan de Bank.

4. Degene aan wie door de Bank een cessantia-uitkering als bedoeld in artikel 4, geheel of gedeeltelijk ten onrechte is betaalbaar gesteld of uitbetaald, geeft onverwijld hiervan kennis aan de Bank. Hij is verplicht het ten onrechte genotene op eerste vordering van de Bank terug te betalen. Artikel 8 is van overeenkomstige toepassing.

Art. 12. Ter uitvoering van deze landsverordening kunnen nadere regelen worden vastgesteld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Nadere
regelingen

Art. 12a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe in overeenstemming met de directeur van de Bank bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Bevoegdheden
SVB

2. De krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- a. alle inlichtingen te vragen;
- b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 13. Alle ingevolge deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Stukken vrij van
zegel

§ 7. Strafbepalingen

Art. 14. 1. Hij die opzettelijk inlichtingen als bedoeld in artikel 11 onjuist verstrekt, dan wel een valse verklaring aan de Bank aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

Strafsancties

2. Overtreding van artikel 10, tweede lid, dan wel het niet of niet tijdig nakomen van een der verplichtingen, gesteld bij of krachtens de artikelen 7, eerste lid, 8, eerste lid, 11, eerste, tweede en derde lid, 12 en 12a, vijfde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven; de in het tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Aruba – Premieheffing

Cessantiaverordening

Tot opsporing
bevoegde
ambtenaren

Art. 14a. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

§ 8. Slotbepaling

Citeertitel

Art. 15. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Cessantiaverordening.

Landsbesluit vaststelling bijdrage Cessantiaverordening

AB 1997/11

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de CESS.

Enig artikel Het bedrag van de bijdrage, bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Cessantiaverordening wordt vastgesteld op AWG 40,- (veertig florin) voor iedere in dienst van de werkgever zijnde werknemer.

Hoogte bijdrage

Cessantieregeling

Inspecteur der Belastingen.

Middels het schrijven van de Inspecteur d.d. 3 september 1991, nummer 2684, werd het standpunt van de Inspectie der Belastingen kenbaar gemaakt inzake de vorming van een voorziening voor cessantia-uitkeringen bij onvrijwillig ontslag voor het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd. Op grond van deze brief werden in de aanslagregeling reeds correcties gemaakt.

Ingevolge artikel 3 lid 5 Cessantia-Landsverordening bestaat er echter ook een recht op cessantia-uitkering indien ten tijde van de pensionering er geen recht bestaat op een pensioen dan wel op een pensioen dat minder bedraagt dan de dan geldende A.O.V. uitkering of op een pensioen ingeval daarop de A.O.V. uitkering in mindering wordt gebracht, minder bedraagt dan tweemaal het bedrag van de dan geldende A.O.V. uitkering.

Voor deze laatste gevallen kan onder de navolgende voorwaarden een voorziening worden berekend en op de balans worden opgenomen.

1. Voor elke werknemer die per balansdatum in dienst is, wordt nagegaan of deze een pensioen zal genieten dat tenminste gelijk zal zijn aan die A.O.V. uitkering die op dat moment geldt dan wel een pensioen dat, ingeval daarop de A.O.V. uitkering in mindering wordt gebracht, minder bedraagt dan tweemaal de op dat moment geldende A.O.V. uitkering. Indien dit niet het geval is, kan voor die werknemer een cessantia verplichting worden berekend.

2. Voor elke werknemer wordt het aantal dienstjaren bepaald dat hij reeds heeft volgemaakt. Hierbij worden opgeteld de jaren tot aan zijn pensionering. (vooralsnog 62-jarige leeftijd). Op grond daarvan kan aan de hand van artikel 3 lid 1 Cessantia-Landsverordening de eenmalige cessantia-uitkering berekend worden waar de werknemer maximaal recht op kan hebben. (Als weekloon geldt het loon dat de werknemer per balansdatum verdient. Voorts gelden de regels zoals vermeld in de artikelen 1 en 2 van de Cessantia-Landsverordening).

3. Het onder (2) gevonden bedrag dient vervolgens contant te worden gemaakt per eind balansdatum van het jaar waarover aangifte wordt gedaan. Als rekenrente dient hiervoor het interestpercentage te worden gebruikt dat vergoed wordt op langlopende obligatieleningen van de overheid per die balansdatum. Tot en met ultimo 1994 zal als rekenrente 8% worden aangehouden. Voor de toekomst zal deze rente jaarlijks aan de hand van gegevens van de Centrale Bank worden vastgesteld.

4. Het aldus contant gemaakte bedrag kan per werknemer als passiefpost op de balans worden opgenomen.

5. Deze berekening dient elk jaar voor alle op de balansdatum aanwezige werknemers opnieuw te worden gemaakt. (Dit i.v.m. in dienstgenomen en ontslagen werknemers alsmede i.v.m. de bepaling van het dan geldende weekloon.)

6. De toename of afname van de voorziening t.o.v. de stand van het vorige jaar wordt dan ten laste of ten bate van de winst van dat jaar gebracht. (Een afname kan ontstaan indien er meer werknemers ontslag nemen dan er aan nieuwe werknemers bij komen.)

7. De daadwerkelijk terzake van de pensionering uitbetaalde cessantia-bedragen moeten ten laste van de voorziening worden gebracht.

8. Voor het uitvoeren van de onder (2) en (3) genoemde berekening en als bijlage bij de aangifte dient de bijgevoegde opstelling te worden aangehouden (zie bijlage).

Overgangsregeling

Als beoordelingstijdstip van de conform bovengenoemde voorwaarden berekende en gevormde voorziening zal om praktische redenen eindbalansdatum 1993 (aangifte boekjaar 1993) worden aangehouden. Dit betekent enerzijds dat op reeds geregelde jaren (t/m boekjaar 1992) niet meer wordt teruggekomen en anderzijds dat voor nog te regelen jaren (t/m boekjaar 1992) m.b.t. de voorziening cessantia geen correcties zullen worden gemaakt. Dit laatste onder voorbehoud dat voor die gevallen waarvan duidelijk is dat de voorziening

ten onrechte of onjuist op de balans is opgenomen er wel gecorrigeerd zal worden. Buiten deze gevallen zullen eventuele correcties dan wel extra dotaties derhalve in het boekjaar 1993 plaatsvinden.

Voor de goede orde wordt opgemerkt dat indien niet akkoord kan worden gegaan met de in dit schrijven gestelde voorwaarden, het beleid zal worden gehandhaafd zoals dat werd neergelegd in het schrijven van de Inspecteur d.d. 3 september 1991 nummer 2684. Dit betekent dat de opgenomen voorziening over een periode van maximaal 5 jaren, te beginnen in 1991, ten gunste van de resultaten over die jaren wordt gebracht.

Landsverordening algemeen pensioen

§1. Definities

Definities

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Minister: de minister, belast met financiën;

werknemer: degene die:

a. de leeftijd van 18 jaar maar nog niet de pensioenleeftijd heeft bereikt, en

b. wiens persoonslijst in het bevolkingsregister wordt bijgehouden, en

c. een arbeidsovereenkomst heeft gesloten met een in Aruba ingezeten respectievelijk gevestigde natuurlijke of rechtspersoon, en

d. de proeftijd heeft doorlopen;

werkgever: de in Aruba ingezeten respectievelijk gevestigde natuurlijke of rechtspersoon, die een werknemer in dienst heeft;

instelling: een levensverzekeringsbedrijf waaraan een vergunning is verleend als bedoeld in artikel 5 van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf (AB 2000 no. 82);

lijfrente: een uitkering als bedoeld in artikel 11, tweede lid;

pensioenleeftijd: leeftijd, waarop ingevolge artikel 6a van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) het recht op ouderdomspensioen ontstaat;

deelgenoot: degene die met een instelling een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten en tevens begunstigde van die overeenkomst is;

ondernemingspensioenfondsen: een fonds als bedoeld in de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen (AB 1998 no. GT 17);

deelnemer: degene die zodanig is omschreven in artikel 1 van de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen;

pensioengevend loon: het loon dat in de premieovereenkomst dan wel in de reglement van het ondernemingspensioenfonds als basis voor de pensioenopbouw is vastgesteld, doch dat minimaal gelijk is aan 12 maal het vaste bruto loon per maand, dan wel, indien de werknemer op maandelijkse basis variabel loon ontvangt, minimaal 12 maal het vaste bruto loon per maand vermeerderd met ten minste de helft van het gemiddelde variabele loon genoten in de voorafgaande 3 jaren;

premie: a. het door een deelgenoot verschuldigde bedrag ten behoeve van de opbouw van een pensioenkapitaal;

b. de voor de deelnemer verschuldigde bijdrage aan de opbouw van een pensioenaanspraak;

pensioenkapitaal: het kapitaal dat beschikbaar komt bij het bereiken van de pensioenleeftijd en aangewend wordt voor de aankoop van een lijfrente;

administratiekosten: het ten laste van de premie te brengen bedrag van alle eenmalige en doorlopende kosten die een instelling of een ondernemingspensioenfonds heeft gedurende de looptijd van een verzekeringsovereenkomst respectievelijk de opbouw van een pensioenaanspraak;

partner: a. de echtgenoot of echtgenote van een deelgenoot of deelnemer;

b. de ongehuwde persoon die met een (gewezen) deelgenoot respectievelijk deelnemer, een duurzaam gemeenschappelijk huishouden voert, hetwelke aangetoond wordt door:

1°. een notarieel samenlevingscontract dat rechtsgeldig is, en dat ten minste een jaar eerder is ingegaan, en

2°. het in de bevolkingsadministratie op hetzelfde adres ingeschreven staan van de ongehuwde persoon als een deelgenoot of deelnemer, en

3°. het als zodanig ingeschreven staan van de deelgenoot of deelnemer en de ongehuwde persoon bij de instelling waarmee de betrokkene een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 2, tweede lid, heeft, of het ondernemingspensioenfonds waarin de betrokkene deelnemer is.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen andere bedrijven als instelling in de zin van deze landsverordening worden aangemerkt, indien het gebrek aan concurrentie tussen de in het eerste lid bedoelde instellingen zulks wenselijk maakt.

§2. Algemene bepalingen

Pensioen-verlichting

Art. 2. 1. In het kader van de uitvoering van deze landsverordening is de onderneming van een werkgever verbonden aan een ondernemingspensioenfonds ofwel de werkgever heeft met een instelling een premieovereenkomst gesloten, houdende bepalingen met betrekking

tot de verzekeringsovereenkomst van zijn werknemers.

2. In het kader van de uitvoering van deze landsverordening wordt tussen een werknemer die geen deelnemer is, en een instelling een verzekeringsovereenkomst afgesloten, die omvat een levensverzekeringsovereenkomst ten behoeve van de opbouw van kapitaal voor de aankoop van een lijfrente. De werknemer kan daarbij het nabestaandenrisico en het invaliditeitsrisico verzekeren.

3. Een levensverzekeringsovereenkomst als bedoeld in het tweede lid, verzekert in ieder geval het kapitaal dat het totaal is van de premies, met de daarop verkregen rente.

Art. 3. 1. Iedere werkgever wiens onderneming niet is verbonden aan een ondernemingspensioenfonds, heeft met een instelling een premieovereenkomst met een looptijd van 5 jaren.

Werkgevers niet
verbonden aan
ondernemings-
pensioenfonds

2. Een premieovereenkomst regelt ten minste de navolgende onderwerpen:

- het pensioengevend loon;
- een premiepercentage;
- de administratiekosten;
- de wijze waarop de toerekening van die administratiekosten aan de werkgever en de deelgenoten geschiedt, en
- de standaardvoorwaarden van de verzekeringsovereenkomst van de deelgenoten, met inbegrip van een duidelijk opgave van het rendement dat door de deelgenoten verkregen wordt tijdens de opbouw van het pensioenkapitaal.

3. Een premieovereenkomst doet geen afbreuk aan het recht van de werknemer om een eerder door hem gesloten verzekeringsovereenkomst in de zin van deze landsverordening, al dan niet premievrij, aan te houden.

4. De premieovereenkomst ligt voor iedere werknemer ten huize of ten kantore van de werkgever ter inzage.

5. Het opnemen in de premieovereenkomst van omvangkortingen op de administratiekosten van de verzekeringsovereenkomsten is toegestaan, indien de korting uitsluitend verband houdt met het aantal werknemers dat een verzekeringsovereenkomst heeft met de instelling waarmee de werkgever een premieovereenkomst heeft afgesloten. De korting bedraagt evenwel nooit meer dan 75% van de administratiekosten voor iedere verzekeringsovereenkomst afzonderlijk.

6. De werkgever die na de beëindiging van de looptijd van zijn premieovereenkomst, een premieovereenkomst met een andere instelling wenst te sluiten of een ondernemingspensioenfonds wenst op te richten, dan wel zich bij een bestaand ondernemingspensioenfonds wenst aan te sluiten, doet zulks uitsluitend nadat hem is gebleken dat ten minste twee derde van zijn werknemers daarmee instemt.

7. De werknemers hebben het recht om voor het tijdstip waarop een premieovereenkomst afloopt, aan hun werkgever voor te stellen een premieovereenkomst bij een andere instelling af te sluiten of een ondernemingspensioenfonds op te richten of zich bij een bestaand ondernemingspensioenfonds aan te sluiten, indien een derde van hen zulks ondersteunt. Indien de werkgever het voorstel verwerpt, doet hij zulks bij schriftelijke en gemotiveerde, aan de werknemers bekend te maken, beslissing.

Art. 4. 1. Iedere werknemer heeft een verzekeringsovereenkomst met de instelling waarmee de werkgever een premieovereenkomst heeft afgesloten, tenzij hij een deelnemer is.

Verzeke-
rings-over-
eenkomst
werknemers

2. Een verzekeringsovereenkomst verzekert het pensioen, tegen betaling van een premie, op grond waarvan bij het bereiken van de pensioenleeftijd het recht op een lijfrente-uitkering ontstaat.

3. Degene die:

- a. op het tijdstip van indiensttreding bij een werkgever nog geen verzekeringsovereenkomst heeft afgesloten, dan wel
 - b. gedurende de looptijd van een arbeidsovereenkomst werknemer in de zin van deze landsverordening wordt,
- sluit een verzekeringsovereenkomst uiterlijk drie maanden na dat tijdstip, onderscheidenlijk na het bereiken van die status.

4. Indien de werknemer niet voldoet aan een voorschrift als bedoeld in het derde lid, sluit de werkgever ten behoeve van de betrokken werknemer een verzekeringsovereenkomst af bij de instelling waarmee hij een premieovereenkomst heeft afgesloten.

Premies

- Art. 5.** 1. De premie van een deelgenoot respectievelijk een deelnemer bedraagt ten minste 6,0% van diens jaarlijks pensioengevend loon.
2. Onverminderd het eerste lid, kan, indien de premie ten minste 10,0% bedraagt, het jaarlijkse pensioengevend loon met AWG 12.336,- worden verminderd.
3. Ten aanzien van een deelgenoot respectievelijk een deelnemer bedraagt de premie een zodanig bedrag, dat een jaarlijkse pensioentoezegging van ten minste 1,0% van diens pensioengevend loon, verminderd met AWG 17.616,- kan worden gedaan.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen de bedragen, vermeld in het tweede en derde lid, worden aangepast aan de in andere regelgeving te dien aanzien aangebrachte wijzigingen.

Verbod
afkoop

- Art. 6.** 1. Het pensioenkapitaal of de reservewaarde van een pensioenaanspraak is tot het bereiken van de pensioenleeftijd van de deelgenoot of de deelnemer niet vatbaar voor afkoop, overdracht, vervreemding, verpanding, beslag of belening aan derde, noch kan het worden betrokken in het faillissement van de deelgenoot of deelnemer.
2. Het pensioenkapitaal of de reservewaarde van een pensioenaanspraak wordt tot het bereiken van de pensioenleeftijd niet in aanmerking genomen bij de beoordeling van een door een deelgenoot of deelnemer overeenkomstig de voorschriften bij of krachtens de Landsverordening maatschappelijke zorg (AB 1989 no. GT 27) ingediend verzoek tot toekenning van bijstand.

Overdracht
reserve waarde
pensioen-ka-
pitaal

§3. De rechten van de deelgenoot respectievelijk de deelnemer

- Art. 7.** 1. Een werknemer die van werkgever verandert, heeft het recht zijn op grond van de vorige arbeidsovereenkomst geldende verzekeringsovereenkomst op te zeggen. Indien de werknemer in dienst treedt bij een werkgever die met een andere instelling een premieovereenkomst heeft gesloten, sluit deze werknemer een nieuwe verzekeringsovereenkomst bij die instelling. Alsdan kan hij de instelling waar hij reeds een verzekeringsovereenkomst heeft lopen, opdragen de reservewaarde van het pensioenkapitaal over te dragen aan de instelling waarmee hij de nieuwe verzekeringsovereenkomst heeft gesloten. De overdracht geschiedt na de opzegging en acceptatie door de ontvangende instelling, waarna het bedrag binnen vier weken wordt overgemaakt naar de andere instelling. De eerste, derde en vierde volzin zijn van toepassing, indien de werknemer die van werkgever verandert, bij een werkgever in dienst treedt, die zijn onderneming aan een ondernemingspensioenfonds heeft verbonden.
2. Op de werknemer die deelnemer is in een ondernemingspensioenfonds waaraan ten behoeve van hem ten hoogste tien jaar premies zijn voldaan, is het eerste lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de reservewaarde ten minste gelijk is aan het totaal van de premies met de daarop verkregen rente, uitgezonderd de risicopremies, tenzij het ondernemingspensioenfonds een doorsneepremie in rekening heeft gebracht. De werknemer ten behoeve van wie ten minste tien jaren premies aan een ondernemingspensioenfonds zijn voldaan, heeft tot het bereiken van de pensioenleeftijd recht op een premievrije pensioenaanspraak, tenzij hij weer deelnemer wordt in dat ondernemingspensioenfonds. De eerste en tweede volzin is van overeenkomstige toepassing, indien de werknemer in dienst treedt bij een werkgever, wiens onderneming aan een ander ondernemingspensioenfonds is verbonden.
3. Voor de berekening van de in het eerste of tweede lid bedoelde reservewaarde mogen door de instelling of het ondernemingspensioenfonds maximaal een bedrag van AWG 250,- aan kosten in rekening worden gebracht. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het bedrag, bedoeld in de eerste volzin, worden aangepast.
4. De deelgenoot die niet aansluitend aan de beëindiging van een vorig dienstverband, in dienst treedt bij een andere werkgever, heeft het recht de premiebetaling van een lopende verzekeringsovereenkomst gedurende een periode van maximaal drie maanden op te schorten, alvorens tot premievrijmaking wordt overgegaan.

Recht op
hogere premie
of bijstorten
premie

- Art. 8.** 1. Een deelgenoot heeft het recht een hogere premie te storten of te doen storten dan het bedrag van de in de voor hem geldende verzekeringsovereenkomst vermelde premie.
2. Een deelgenoot respectievelijk een deelnemer heeft het recht bij een tekort in de voorafgaande vijf jaren op de totale premie, bedoeld in artikel 5, eerste respectievelijk tweede lid, een aanvullende premie bij zijn instelling of ondernemingspensioenfonds te storten of te doen storten.

3. Een deelnemer respectievelijk een deelnemer heeft het recht bij een tekort in de voorafgaande vijf jaren aan opbouw van pensioenaanspraken, bedoeld in artikel 5, derde lid, een aanvullende premie in het ondernemingspensioenfonds te storten of te doen storten of een aanvullende pensioenkoopsom voor de aankoop van een lijfrente ingevolge een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 2, tweede lid, te storten of te doen storten.
4. De bijstortingen, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, zijn beperkt tot het in artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting vermelde maximale bedrag.

§4. De premie

Art. 9. 1. De door een werknemer verschuldigde premie komt tot het bereiken van de pensioenleeftijd van de werknemer deels ten laste van de werknemer en deels ten laste van diens werkgever.

Verdeling
premielast

2. De in artikel 5, eerste, tweede en derde lid, vermelde minimale premies komen tot uiterlijk het bereiken van de pensioenleeftijd van de werknemer voor ten minste de helft voor rekening van de werkgever.

Art. 10. 1. Maandelijks houdt de werkgever het voor rekening van de werknemer komende deel van de verschuldigde premie in op diens loon en draagt dit tezamen met het voor zijn rekening komende gedeelte van de premie af aan de instelling waarmee de werkgever een premieovereenkomst heeft, of aan het ondernemingspensioenfonds waaraan zijn onderneming verbonden is.

Inhouding en af-
dracht premie

2. Van de in het eerste lid genoemde vereiste van de maandelijkse afdracht kan worden afgeweken, indien de premie wordt vooruitbetaald.

§5. Het pensioen

Art. 11. 1. Een deelgenoot gebruikt het pensioenkapitaal na het bereiken van de pensioenleeftijd, geheel of gedeeltelijk, voor de aankoop van een lijfrente bij dezelfde of een andere instelling.

Aankoop
lijfrente

2. De lijfrente heeft de vorm van een levenslange maandelijkse uitkering aan:

a. de deelgenoot, of

b. de deelgenoot en diens partner.

3. Een deelgenoot die een partner bij de instelling heeft aangemeld, koopt een lijfrente als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b. Indien de deelgenoot een partner heeft, die zelf deelgenoot of deelnemer is, kan de deelgenoot een lijfrente als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, kopen, indien zijn of haar partner bij de instelling van de deelgenoot een verklaring, inhoudende zijn of haar toestemming met deze beslissing heeft overgelegd.

4. Bij keuze voor een lijfrente als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, ontvangt de langstlevende partner, bij overlijden van de deelgenoot of zijn of haar partner een bedrag van ten minste 70% van de tevoren door hen beiden genoten dan wel verwachte uitkering.

5. De aankoop van een lijfrente geschiedt tegen hetzij een vaste rente hetzij een variabele rente met een jaarlijkse stijging van ten hoogste 2%.

6. In afwijking van het eerste lid heeft een deelgenoot na het bereiken van de pensioenleeftijd en tot ten hoogste de leeftijd van 70 jaar, jaarlijks eenmaal het recht om het ontstaan van het recht op de aankoop van een lijfrente geheel of gedeeltelijk met een jaar uit te stellen; alsdan wordt het pensioenkapitaal actuarieel herrekend op basis van de nieuwe ingangsdatum. Indien de deelgenoot zijn pensioenkapitaal gedeeltelijk aanwendt, blijft de verzekeringsovereenkomst in stand met betrekking tot het resterende kapitaal.

Art. 12. 1. Het pensioenreglement van een ondernemingspensioenfonds bepaalt dat het recht op een pensioenuitkering ontstaat bij het bereiken van de pensioenleeftijd. Het pensioenreglement kan evenwel bepalen dat het recht op een pensioenuitkering eerder dan bij het bereiken van de pensioenleeftijd ingaat, doch niet eerder dan de leeftijd van 60 jaar.

Recht op pensi-
oen-uitkering

2. Onverminderd het eerste lid, bepaalt het pensioenreglement van een ondernemingspensioenfonds dat deelnemers, na het bereiken van de pensioenleeftijd en tot ten hoogste de leeftijd van 70 jaar, jaarlijks eenmaal het recht hebben om de uitkering van het pensioen met een jaar uit te stellen en wordt de pensioenaanspraak actuarieel herrekend op basis van de nieuwe ingangsdatum.

§7. De verplichtingen van de instelling

Specificatie premieopbouw	Art. 13. 1. De instelling vermeldt in de opgave, advertenties of een voorbeeld van een door haar aangeboden premieovereenkomst, alsmede in de premieovereenkomst zelf de premieopbouw, die bestaat uit de onderdelen van de premie, de administratiekosten en, indien voor de dekking van die risico's is gekozen, de premies voor invaliditeit en overlijden. 2. Een instelling en een aan een instelling verbonden tussenpersoon adverteren niet met vergelijkingen tussen de door de instelling aangeboden premie- of verzekeringsovereenkomsten en die van andere instellingen, noch maken zij in onderhandelingen met een werkgever of een werknemer een vergelijking tussen de door die instelling en andere instellingen aangeboden premie- of verzekeringsovereenkomsten. 3. Een instelling en een aan een instelling verbonden tussenpersoon, maken geen andere prognoses van het pensioenkapitaal met bijbehorende lijfrenten dan de gegarandeerde pensioenkapitalen, tenzij de prognose met betrekking tot de winstdeling of over rente als basis heeft de rente die de Centrale Bank van Aruba aan instellingen voorschrijft. 4. Een instelling en een aan een instelling verbonden tussenpersoon bieden geen combinaties aan van een premie- of verzekeringsovereenkomst met andere door die instelling te leveren financiële producten of diensten, noch legt een instelling de werkgever en diens werknemers een verplichting op tot aanschaf van andere financiële producten of diensten van de instelling. 5. Een instelling maakt geen prijsafspraken met andere instellingen ten aanzien van de door hen aan te bieden premie- of verzekeringsovereenkomsten of de in het eerste lid genoemde onderdelen daarvan.
Opgave opgebouwd pensioenkapitaal	Art. 14. De instelling zendt jaarlijks in de maand juli aan de deelgenoot: a. een opgave van het door de deelgenoot opgebouwde pensioenkapitaal, en b. een verklaring, inhoudende dat de met hem gesloten verzekeringsovereenkomst en de in dat kader gedane storting voldoen aan de voorschriften van de artikelen 4, tweede lid, 5, 7 en 8, eerste lid, van deze landsverordening en aan de voorschriften ter zake van de toepassing van de Landsverordening inkomstenbelasting.
Premiebetalingsachterstanden	Art. 15. De instelling stelt een deelgenoot schriftelijk op de hoogte van het feit dat er een premiebetalingsachterstand van 3 maanden is opgetreden. De mededeling wordt gedaan binnen dertig dagen nadat deze premiebetalingsachterstand is opgetreden.
Toepassing BW Aruba	Art. 16. Een instelling voldoet aan de verplichtingen, voortvloeiend uit artikel 15a van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba.
Informatieplicht instelling bij bereiken pensioenleeftijd	Art. 17. 1. De instelling zendt een half jaar, voordat de deelgenoot de pensioenleeftijd bereikt en uiterlijk bij het bereiken van de 69-jarige leeftijd, een opgave van het pensioenkapitaal, een schrijven van de instelling, houdende mededeling dat hij dat pensioenkapitaal vóór die datum geheel of gedeeltelijk kan omzetten in een lijfrente. 2. Indien een deelgenoot bij het bereiken van de 69-jarige leeftijd zijn pensioenkapitaal nog niet of niet volledig heeft gebruikt voor de aanschaf van een lijfrente, zendt de instelling hem een half jaar voor het bereiken van de 70-jarige leeftijd, de mededeling dat de deelgenoot het pensioenkapitaal uiterlijk op die datum moet omzetten in een lijfrente. 3. Indien de deelgenoot niet aan het tweede lid voldoet, gaat de instelling over tot omzetting van het kapitaal in een aan de desbetreffende deelgenoot toe te kennen lijfrente als bedoeld in artikel 11, tweede lid, onderdeel b, tenzij de deelgenoot geen partner bij de instelling heeft aangemeld, in welk geval voor de deelgenoot een lijfrente als bedoeld in artikel 11, tweede lid, onderdeel a, wordt aangekocht. In beide gevallen geschiedt de aankoop met toepassing van de in artikel 11, vijfde lid, bedoelde vaste rente.
Overdracht pensioenkapitaal	Art. 18. Op verzoek van de deelgenoot behandelt de instelling een van een andere instelling of pensioenfonds overgedragen bedrag vanwege wisseling van werkgever als een bijdrage over verstreken dienstjaren en zet deze om in een verhoging van het pensioenkapitaal. Artikel 7, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
Opzeggen premie- of verzekeringsovereenkomst	Art. 19. 1. Een instelling kan een premieovereenkomst als bedoeld in artikel 2, eerste lid, of een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 2, tweede lid, slechts opzeggen of doen ontbinden, indien in redelijkheid niet van haar gevergd kan worden om de premieovereenkomst respectievelijk de verzekeringsovereenkomst in stand te laten.

2. Een instelling zegt niet op de verzekeringsovereenkomst van een deelgenoot die geen werknemer meer is.

§ 8. Het directiepensioenlichaam

Art. 20. Deze landsverordening is niet van toepassing op de werknemer, waarvan de werkgever een in Aruba gevestigde rechtspersoon is, waarin die werknemer of zijn echtgenoot middellijk of onmiddellijk voor ten minste een vierde gedeelte belang heeft.

Uitzondering

§9. Bijzondere bepalingen

Art. 21. 1. Indien een deelgenoot van echt of van tafel en bed scheidt, dan wel diens duurzame gemeenschappelijke huishouding is beëindigd, vóórdat het kapitaal omgezet is in een lijfrente, verkrijgt diens gewezen partner aanspraak op de helft van de tussen het tijdstip van huwelijksluiting dan wel het tijdstip van het ontstaan van de duurzame gemeenschappelijke huishouding en het tijdstip van scheiding respectievelijk het tijdstip van beëindiging van de duurzame gemeenschappelijke huishouding opgebouwde kapitaal.

Aanspraak
gewezen
partner
bij verzekerings-
overeenkomst

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de gewezen partners bij notarieel verleden akte anders overeengekomen zijn of de rechter bij het vonnis tot scheiding op hun gemeenschappelijk verzoek anders heeft beslist.

3. De instelling waarmee een deelgenoot als bedoeld in het eerste lid, een verzekeringsovereenkomst heeft, maakt het ingevolge het eerste lid aan de gewezen partner toekomende kapitaal over naar de instelling waarmee de gewezen partner een verzekeringsovereenkomst heeft gesloten, tenzij die gewezen partner aantoonst al te beschikken over een verzekeringsovereenkomst, in welk geval het bedrag door de instelling wordt overgemaakt naar de instelling waarmee die verzekeringsovereenkomst is afgesloten. Artikel 7, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 22. 1. Indien een deelnemer van echt of van tafel en bed scheidt, dan wel diens duurzame gemeenschappelijke huishouding is beëindigd, voordat de pensioenaanspraak gerealiseerd wordt, verkrijgt diens gewezen partner een premievrije aanspraak op de helft van de aanspraak op pensioen en, indien van toepassing partner pensioen, die is opgebouwd tussen het tijdstip van huwelijksluiting dan wel het tijdstip van het ontstaan van de duurzame gemeenschappelijke huishouding en het tijdstip van scheiding respectievelijk het tijdstip van beëindiging van de duurzame gemeenschappelijke huishouding.

Aanspraak ge-
wezen partner
bij verzeke-
rings-overeen-
komst

2. De in het eerste lid bedoelde premievrije aanspraak op pensioen gaat in op het moment dat het pensioen voor de deelnemer ingaat en eindigt bij overlijden van de deelnemer. De premievrije aanspraak van de gewezen partner vloeit terug naar de deelnemer indien de gewezen partner overlijdt voordat de deelnemer is overleden.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op het partnerpensioen dat op risicobasis verzekerd is. De in het eerste lid bedoelde premievrije aanspraak op partnerpensioen gaat in op het moment dat de al dan niet gepensioneerde deelnemer overlijdt en eindigt bij overlijden van de gewezen partner. De premievrije aanspraak van de gewezen partner vloeit terug naar de deelnemer indien de gewezen partner overlijdt voordat de deelnemer is overleden.

4. Het ondernemingspensioenfonds betaalt het in het eerste lid bedoelde deel van het pensioen rechtstreeks uit aan de gewezen partner en brengt dit in mindering op het pensioen van de gepensioneerde deelnemer indien de scheiding respectievelijk de beëindiging van de duurzame gemeenschappelijke huishouding uiterlijk op het moment waarop de pensioenaanspraak wordt gerealiseerd schriftelijk aan het ondernemingspensioenfonds onder overlegging van bewijsstukken door de deelnemer of diens gewezen partner is gemeld.

5. De in het eerste en derde lid bedoelde premievrije aanspraak op partnerpensioen ontstaat alleen indien de scheiding respectievelijk de beëindiging van de duurzame gemeenschappelijke huishouding uiterlijk op het moment waarop de aanspraak op ouderdomspensioen wordt gerealiseerd of het eerdere moment van overlijden van de deelnemer schriftelijk aan het ondernemingspensioenfonds onder overlegging van bewijsstukken door de deelnemer of diens gewezen partner is gemeld.

6. Artikel 21, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing. Indien de deelnemer en zijn gewezen partner een afwijkende dekking van het pensioenrisico overeenkomen, dan leggen ze een verklaring van het ondernemingspensioenfonds over, inhoudende dat het fonds bereid is het overeengekomen pensioenrisico te dekken.

**Toestemming
partners bij
vermindering
partnerpensioen**

Art. 23. Een aanspraak op partnerpensioen kan niet zonder de toestemming van de betrokken partner bij overeenkomst tussen de deelgenoot en de instelling of de deelnemer en het ondernemingspensioenfonds of de deelgenoot respectievelijk de deelnemer en de werkgever worden verminderd. Elk beding, strijdig met de vorige volzin, is nietig.

**Afkoop bij
emigratie**

Art. 24. 1. Degene die deelgenoot is geweest, maar van wie de bijhouding van diens persoonslijst in de bevolkingsadministratie is opgeschort, omdat hij uit Aruba vertrokken is, heeft na drie jaren vanaf de datum van diens vertrek het recht op afkoop van zijn verzekeringsovereenkomst.

2. De instelling die een verzoek heeft ontvangen als bedoeld in het eerste lid, verifieert bij de houder van de bevolkingsadministratie of de bijhouding van diens persoonslijst is opgeschort en bij de Belastingdienst, of de betrokkene belasting- of volksverzekeringspremieschulden heeft. Indien er schulden zijn, worden deze door de instelling op het over te dragen bedrag ingehouden en afgedragen aan het Land.

3. Behoudens toepassing van het tweede lid verricht de instelling de uitbetaling van de waarde binnen zes weken na het verzoek en wordt gestort op een door de betrokkene aan te geven rekening, onder aftrek van kosten. Artikel 7, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. De deelnemer die in gelijke positie verkeert als de deelgenoot, bedoeld in het eerste lid, heeft het recht om op te vragen:

a. indien hij ten hoogste tien jaren deelnemer was: de waarde van de totale spaarpremies, danwel de waarde van de aanspraak indien het ondernemingspensioenfonds een doorsneepremie in rekening gebracht heeft en

b. indien hij ten minste tien jaren deelnemer was: de waarde van de premievrije aanspraak. Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

**Pensioen-
uitkering min-
der dan AWG
50,- per maand**

Art. 25. De deelgenoot of deelnemer die bij het bereiken van de pensioenleeftijd een pensioenuitkering krijgt die minder bedraagt dan AWG 50,- per maand, heeft het recht om:

a. het pensioenkapitaal in een lijfrente af te kopen tegen de actuariële waarde van het pensioenkapitaal;

b. een lijfrente aan te kopen in de vorm van een levenslange uitkering die naar keuze halfjaarlijks of jaarlijks wordt uitbetaald.

§10. Toezicht

**Aanwijzen en
taken
toezichthouders**

Art. 26. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;

d. woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner ten aanzien waarvan een redelijk vermoeden bestaat dat deze een werkgever is, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats of woning als bedoeld in het tweede lid, onderdelen c respectievelijk d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Alvorens toepassing te geven aan de bevoegdheid, bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, toont de toezichthouder een legitimatiebewijs, voorzien van een foto, en vraagt, zo mogelijk in een taal die betrokkene verstaat, onder mededeling van het doel van zijn komst, aan de bewoner toestemming om in de desbetreffende woning binnen te treden; indien die toestemming niet wordt gegeven, toont de toezichthouder een machtiging tot binnentreden van de rechter-commissaris, welke machtiging het adres van de woning en, zo mogelijk, de naam van de bewoner daarvan bevat, en verstrekt onmiddellijk een kopie daarvan aan de bewoner.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

6. Een ieder verleent aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking, die op grond van het tweede lid van hem wordt gevorderd.

§11. Bestuurlijke handhaving

Art. 27. 1. De Minister kan een last onder dwangsom opleggen ter zake van de niet-naleving van voorschriften, gesteld bij of krachtens de artikelen 3, 4, vierde lid, 5, 7, 9, 10, eerste lid, 12, eerste lid, 13 tot en met 17, 21, derde lid, 24, tweede en derde lid en 26, zesde lid. De Minister trekt de last in, indien de overtreding niet meer ongedaan gemaakt kan worden.

Dwangsom en
boete

2. Ter zake van de in het eerste lid bedoelde feiten kan de Minister een bestuurlijke boete opleggen tot een bedrag van tweehonderdvijftigduizend florins per afzonderlijke overtreding.

3. De Minister stelt regels ten aanzien van de te volgen procedures bij de toepassing van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste en tweede lid.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de grondslagen voor de vaststelling van de hoogte van de last onder dwangsom en de bestuurlijke boete per overtreding. De overtredingen worden gerangschikt in categorieën naar zwaarte van de overtreding met de daarbij behorende basisbedragen, minimumbedragen en maximumbedragen.

5. Verbeurde dwangsommen en bestuurlijke boeten komen toe aan het Land.

Art. 28. Degene jegens wie door de Minister een handeling is verricht, waaraan hij in redelijkheid de gevolgtrekking kon verbinden dat hem wegens een overtreding van het gestelde bij of krachtens deze landsverordening een bestuurlijke boete zal worden opgelegd, is niet verplicht ter zake daarvan enige verklaring af te leggen. Hij wordt hiervan in kennis gesteld, alvorens hem om informatie wordt gevraagd.

Geen
verklaring
overtreding

Art. 29. 1. De bestuurlijke boete is verschuldigd binnen zes weken na de dagtekening van de beschikking waarbij zij is opgelegd.

Verschul-
digdheid
bestuurlijke
boete

2. De bestuurlijke boete wordt, vermeerderd met de wettelijke rente, te rekenen vanaf de dag waarop sedert de bekendmaking van de beschikking zes weken zijn verstreken.

Art. 30. 1. De bevoegdheid een bestuurlijke boete op te leggen, vervalt:

Vervallen
bevoegdheid
opleggen
bestuurlijke
boete

a. indien ter zake van de overtreding een strafvervolgning is ingesteld en het onderzoek ter terechtzitting een aanvang heeft genomen, dan wel het recht tot strafvordering is vervallen ingevolge artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba;

b. drie jaren na de dag waarop de niet-naleving van het voorschrift is geconstateerd.

2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt gestuit door een bekendmaking van de beschikking waarbij de bestuurlijke boete werd opgelegd.

Art. 31. 1. De Minister is bevoegd, met het oog op het feit ter zake waarvan de last onder dwangsom of de bestuurlijke boete is opgelegd, het overtreden voorschrift, alsmede de naam, het adres en de woonplaats van degene aan wie de bestuurlijke boete is opgelegd, ter openbare kennis te brengen.

Publicatie over-
trekken

2. De Minister kan regels vaststellen ter zake van de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid.

3. De beschikking tot het ter openbare kennis brengen treedt in werking op de dag waarop het feit ter openbare kennis is gebracht, zonder dat de werking voor de duur van de beroepstermijn of, indien beroep is ingesteld, van het beroep wordt opgeschort, indien van de betrokkene geen adres bekend is en het adres ook niet met een redelijke inspanning kan worden verkregen.

Art. 32. De Minister houdt aantekening van de handelingen die in het kader van een onderzoek, voorafgaand aan het opleggen van een bestuurlijke boete, hebben plaatsgevonden onder vermelding van de personen die die handelingen hebben verricht.

Vastlegging on-
derzoeks-han-
delingen

Art. 33. 1. Indien een verbeurde dwangsom of boete niet is betaald binnen de door de Minister bepaalde termijn, worden de overtreders schriftelijk aangemaand om binnen twee weken alsnog het bedrag van de dwangsom of de boete, verhoogd met de kosten van de aanmaning, te betalen.

Sancties niet
voldoen dwang-
som of boete

2. Bij gebreke van betaling kan door de Minister van de overtreder het bedrag en de kosten, bedoeld in het eerste lid, verhoogd met de invorderingskosten, door middel van een dwangbevel worden ingevorderd.

3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dat wetboek kan worden tenuitvoergelegd.

4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
 - a. aan het hoofd het woord dwangbevel;
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de verschuldigde wettelijke rente;
 - c. het wettelijk voorschrift waaruit de verschuldigde geldsom voortvloeit;
 - d. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
 - e. dat het op kosten van de overtreder ten uitvoer kan worden uitgebracht.
5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploit staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen de Minister bij het gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

§12. Overgangs- en slotbepalingen

Minimum-per-
centages over-
gangs-periode

Art. 34. 1. In afwijking van artikel 5, eerste respectievelijk tweede lid, bedraagt het minimale premiepercentage:

- a. vanaf 1 januari 2012 tot en met 31 december 2012: 2%, respectievelijk 3,33%;
- b. vanaf 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013: 4%, respectievelijk 6,67%.

2. In afwijking van artikel 5, derde lid, bedraagt het minimale opbouwpercentage:

- a. vanaf 1 januari 2012 tot en met 31 december 2012: 0,33%;
- b. vanaf 1 januari 2013 tot en met 31 december 2013: 0,67%.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de Sociaal Economische Raad gehoord, kan worden bepaald dat de verhoging van het minimale percentage van de premie, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, en het tweede lid, onderdeel b, op 1 januari 2014 ingaat.

Inwerking-tre-
ding,
citeertitel

Art. 35. 1. Deze landsverordening treedt in werking op 1 januari 2012, met uitzondering van artikel 4, vierde lid, dat op 1 januari 2013 in werking treedt.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening algemeen pensioen.

Aanpassingsverordening Landsverordening algemeen pensioen

AB 2011/86

Art. V. 1. Een werknemer als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening algemeen pensioen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van die landsverordening, verzekeringnemer is van een verzekeringsovereenkomst die niet voldoet aan de voorschriften van de artikelen 5 en 6, en 11 van die landsverordening, wordt tot 1 januari 2014 in de gelegenheid gesteld daaraan te voldoen.

2. Een werkgever als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening algemeen pensioen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van die landsverordening, verzekeringnemer is van een of meerdere verzekeringsovereenkomsten en met een instelling ten behoeve van zijn werknemers een pensioenovereenkomst heeft gesloten, die niet voldoet aan de voorschriften van die landsverordening, wordt tot 1 januari 2014 in de gelegenheid gesteld daaraan te voldoen.

3. Alle pensioenreglementen van pensioenfondsen, voldoen op uiterlijk 1 januari 2014 aan de voorschriften van de Landsverordening algemeen pensioen, die gelden ten aanzien van de deelnemers in een pensioenfonds.

4. Op het handelen in strijd met het derde lid zijn de artikelen 27 tot en met 33 van de Landsverordening algemeen pensioen van toepassing.

5. (Vervallen)¹

6. De tot en met 31 december 2013 opgebouwde pensioenrechten of het opgebouwde pensioenkapitaal blijven gehandhaafd overeenkomstig de in mei 1993 bekend gemaakte fiscale richtlijnen "De fiscale behandeling van pensioenen" zoals die golden in het belastingjaar 2011, tenzij wordt gekozen voor opname hiervan in de nieuwe pensioenregeling overeenkomstig de Landsverordening algemeen pensioen.

Art. VI. 1. Een belastingplichtige die op het tijdstip van inwerkingtreding van de op grond van deze landsverordening in de Landsverordening inkomstenbelasting aangebrachte wijzigingen verzekeringnemer is van een verzekeringsovereenkomst die niet voldoet aan de voorschriften van artikel 9, zesde lid, van die landsverordening, wordt tot 1 januari 2014 in de gelegenheid gesteld de verzekeringsovereenkomst aan de voornoemde voorschriften te doen aanpassen; hij behoudt ten aanzien van die overeenkomst in de belastingjaren 2012 en 2013 aanspraak op toepassing van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde in het belastingjaar 2011.

2. Een werkgever die op het tijdstip van inwerkingtreding van de op grond van deze landsverordening in de Landsverordening inkomstenbelasting aangebrachte wijzigingen verzekeringnemer is van een of meerdere verzekeringsovereenkomsten en met een instelling ten behoeve van zijn werknemers een pensioenovereenkomst heeft gesloten, die niet voldoet aan de voorschriften van artikel 9, zesde lid, van die landsverordening, en die deze verzekeringsovereenkomst wenst te behouden, draagt zorg dat die overeenkomst op 1 januari 2014 aan de vorenbedoelde voorschriften voldoet; de werknemer behoudt ten aanzien van die overeenkomst in de belastingjaren 2012 en 2013 aanspraak op toepassing van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde in het belastingjaar 2011.

3. Alle pensioenregelingen van ondernemingspensioenfondsen voldoen op uiterlijk 1 januari 2014 aan de voorschriften van de Landsverordening inkomstenbelasting, die gelden ten

Overgangsperi-
ode inzake LAP

1. Per 1 januari 2015 is artikel 11 van AB 2014 no. 58 in werking getreden (zie AB 2014 no. 78). Dat artikel bepaalt dat artikel V, vijfde lid, van de Aanpassingsverordening Landsverordening algemeen pensioen (AB 2011 no. 86) vervalt op een bij landbesluit te bepalen tijdstip. Bedoeld zal zijn dat per 1 januari 2015 artikel V, vijfde lid, van de Aanpassingsverordening Landsverordening algemeen pensioen (AB 2011 no. 86) is vervallen. Tot 1 januari 2015 luidde de tekst:

¹In afwijking van het tweede en het derde lid blijft, indien een werkgever met een instelling ten behoeve van zijn werknemers een pensioenovereenkomst heeft gesloten of met de vertegenwoordigers van deelnemers in een pensioenfonds een overeenkomst ten aanzien van de rechten en verplichtingen van de deelnemers in dat pensioenfonds heeft afgesloten, het tweede onderscheidenlijk het derde lid buiten toepassing, totdat de geldigheidsduur van die desbetreffende overeenkomst is verstreken of een eerstvolgende wijziging in de overeenkomst ten aanzien van de pensioenen wordt doorgevoerd. Na dit tijdstip draagt de instelling of het pensioenfonds ervoor zorg dat de pensioenovereenkomsten of pensioenreglementen en statuten voldoen aan de voorschriften van de Landsverordening algemeen pensioen, die gelden ten aanzien van de werknemers of deelnemers in een pensioenfonds.'

aanzien van hun deelnemers; een deelnemer behoudt ten aanzien van die pensioenregeling in de belastingjaren 2012 en 2013 aanspraak op toepassing van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde in het belastingjaar 2011.

4. De werkgever, bedoeld in het tweede lid, en het bestuur van de in het derde lid bedoelde ondernemingspensioenfondsen leggen de in het tweede lid bedoelde pensioenuitvoeringsovereenkomsten en de in het derde lid bedoelde reglementen voor aan de Inspecteur der belastingen die deze op de naleving van het eerste lid controleert en binnen zes maanden een voor bezwaar vatbare beschikking afgeeft. Deze termijn kan met maximaal zes maanden worden verlengd door schriftelijke mededeling aan de werkgever of ondernemingspensioenfonds. Indien bedoelde beschikking niet binnen genoemde termijn, of na verlenging daarvan, wordt afgegeven, wordt de pensioenregeling geacht aan de Landsverordening algemeen pensioen en de Landsverordening inkomstenbelasting te voldoen.

5. Indien toepassing is gegeven aan artikel V, vijfde lid, blijven het tweede en derde lid ten aanzien van die werkgever onderscheidenlijk dat ondernemingspensioenfonds buiten toepassing en behoudt de werknemer respectievelijk de deelnemer, voor de periode van die overeenkomst de aanspraak op toepassing van artikel 9, zesde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde in het belastingjaar 2011.

6. De tot en met 31 december 2013 opgebouwde pensioenrechten of het opgebouwde pensioenkapitaal blijven gehandhaafd overeenkomstig de in mei 1993 bekend gemaakte fiscale richtlijnen “De fiscale behandeling van pensioenen” zoals die golden in het belastingjaar 2011, tenzij wordt gekozen voor opname hiervan in de nieuwe pensioenregeling overeenkomstig de Landsverordening algemeen pensioen.

Twee vormen van pensioen-voorziening mogelijk

Art. VII. I. Een werkgever wiens onderneming op het tijdstip van inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen reeds is verbonden aan een ondernemingspensioenfonds, terwijl hij op dat tijdstip tevens een premieovereenkomst heeft afgesloten met een instelling als omschreven in artikel 1 van de Landsverordening algemeen pensioen, heeft het recht om na de inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen beide vormen van pensioenvoorziening voor zijn werknemers te behouden. De artikelen V en VI zijn alsdan van toepassing.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt bepaald, onder welke voorwaarden voor de werkgever wiens onderneming op het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening reeds is verbonden aan een ondernemingspensioenfonds² dat in een ander Land van het Koninkrijk is gevestigd, de toepassing van artikel 2a, eerste lid, van de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen achterwege blijft. De in dat landsbesluit te stellen regels zijn zodanig, dat de werknemers ten minste dezelfde rechten en verplichtingen hebben als de deelnemers in een in Aruba gevestigd ondernemingspensioenfonds.

Overgangsperiode LAP directie-pensioen-lichaam

Art. VIII. I. Een directiepensioenlichaam dat op het tijdstip van inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen, niet voldoet aan artikel 20 van de landsverordening, voldoet op uiterlijk 1 januari 2014 aan de in dat artikel bedoelde voorschriften.

2. Op uiterlijk 1 januari 2014 voldoen de statuten en reglementen, dan wel een verzekeringsovereenkomst ten behoeve van een directiepensioenlichaam aan de voorschriften van de Landsverordening inkomstenbelasting. Artikel VI, eerste tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Een belastingplichtige ten behoeve van wie voor het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening een directiepensioenlichaam is opgericht, behoudt in de belastingjaren 2012 en 2013 aanspraak op toepassing van de artikelen 9, zesde lid, en 16, eerste lid, onderdeel e, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde in het belastingjaar 2011.

4. De tot en met 31 december 2013 opgebouwde pensioenrechten of het opgebouwde pensioenkapitaal blijven gehandhaafd overeenkomstig de in mei 1993 bekend gemaakte fiscale richtlijnen “De fiscale behandeling van pensioenen” zoals die golden in het belastingjaar 2011, tenzij wordt gekozen voor opname hiervan in de nieuwe pensioenregeling overeenkomstig de Landsverordening algemeen pensioen.

Toepassing pensioenbeleid 1993

Art. IX. Voor zover de inhoud van de in mei 1993 bekend gemaakte fiscale richtlijnen “De fiscale behandeling van pensioenen”, niet in strijd is met de voorschriften van de

2. Hier is uitgegaan van de vermoedelijk bedoelde tekst. De officiële tekst luidt namelijk: ‘ondernemingspensioenfondsen’.

Landsverordening algemeen pensioen en de Landsverordening inkomstenbelasting en nog niet vervangen zijn, heeft de belastingplichtige na inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen en deze landsverordening aanspraak op toepassing daarvan.

Art. X. De verzekeraar die op het tijdstip van inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen het levensverzekeringsbedrijf uitoefent, voldoet binnen vier jaar na dat tijdstip aan artikel 14, eerste lid, van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf, zoals dat luidt na de inwerkingtreding van deze landsverordening, met dien verstande dat na het verstrijken van elk jaar, te rekenen vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de eerstgenoemde landsverordening, de solvabiliteitsmarge telkens met ten minste een procent wordt verhoogd.

Overgangs-
periode

Art. XI. 1. In afwijking van artikel 25 van de Landsverordening algemeen hebben de vóór 1957 geboren werknemers gedurende hun 60ste levensjaar het recht de in onderdeel a van dat artikel genoemde rechtshandeling te verrichten, indien hun pensioenkapitaal minder dan AWG 12.500,- bedraagt.

Afkoop
pensioen voor
geborenen voor
1957

2. De inkomsten, verkregen bij toepassing van het eerste lid, worden niet betrokken in de heffing van de inkomstenbelasting.

Art. XII. Een werknemer die geboren is voor 1964, en die op het moment van inwerkingtreding van de Landsverordening algemeen pensioen en deze landsverordening, een eindloonregeling van ten minste 2% opbouwt, behoudt na 2013 het recht op een opbouw van 2%, totdat de betrokkene de 60-jarige leeftijd heeft bereikt.

Opbouw voor
personen gebo-
ren voor 1964

Art. XIII. De ministeriële regeling van 5 november 2010, (AB 2010 no. 86) ter uitvoering van artikel 24 van de Landsverordening ondernemingspensioenfondsen (AB 1998 no. GT 17) blijft van kracht als landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van datzelfde artikel.

Toepassing
ministeriële
regeling

Mei 1993

Pensioenbeleid

De fiscale behandeling van pensioenen
Inspectie der Belastingen te Aruba

INHOUDSOPGAVE

- I Inleiding
- II Voorwaarden m.b.t. een pensioenregeling
 - 1. Kring der gerechtigden
 - 2. Beperkende voorwaarden
 - 3. De pensioendatum
 - 4. De diensttijd en de pensioengevende arbeidsbeloning
 - 5. Het opbouwpercentage per dienstjaar
 - 6. Leeftijdsterugstelling
 - 7. De AOV-inbouw
 - 8. Weduwen-, weduwnaar- en wezenpensioen
 - 9. Waarde- en welvaartsvastheid
 - 10. Samenloop pensioenuitkering en uitkering o.g.v. sociale uitkeringswetten
 - 11. Premieverdeling
 - 12. Aanvaardbare hoogte van het pensioen
 - 13. Overgangsregeling
- III Wijze van Opbouw
 - 1. Opbouw in de eigen onderneming
 - 2. (Gedeeltelijke) onderbrenging bij een verzekeringsmaatschappij
 - 3. Apart pensioenlichaam:
 - A Algemeen
 - B Algemene uitgangspunten
 - C De rekenregels
 - D De financieringsovereenkomst
 - E De beleggingen van het pensioenlichaam
 - F De jaarstukken van het directiepensioenlichaam
 - G De behandeling voor de winstbelasting
- IV Backservice
- V Overdracht van pensioenkapitaal
 - 1. Gevolgen overdracht
 - 2. Voorwaarden verbonden aan de overdracht
- VI Einde van de pensioenverplichtingen
- VI Samenvatting

Standpunt inzake pensioenen

I Inleiding

Vanuit de belastingadvies- en verzekeringswereld bereiken mij geregeld vragen omtrent de pensioenenproblematiek.

De meeste vragen richten zich op de aanvaardbaarheid van een pensioenregeling, de mogelijkheid tot opbouw van een pensioen in eigen beheer en omtrent de mogelijkheid tot overdracht van pensioenkapitaal.

Middels mijn schrijven d.d. 28 mei 1991 later gewijzigd per brief d.d. 30 augustus 1991, heb ik reeds de voorwaarden vermeld waaraan een pensioenregeling moet voldoen.

Middels mijn schrijven d.d. 22 september 1992 is u ten aanzien van een aantal onderwerpen, waaronder pensioenen, het standpunt van de inspectie der belastingen medegedeeld.

Aangezien nog niet alle vragen met voorgaande brieven beantwoord bleken, heeft een werkgroep zich over de gehele pensioenproblematiek gebogen. Dit heeft geresulteerd in de volgende standpuntbepaling.

II Voorwaarden m.b.t. een pensioenregeling

1. Kring der gerechtigden

De werknemer, zijn echtgenoot, zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen voor wie de werknemer kinderafrek geniet in de zin van artikel 23a leden 1 en 2 van de Landsverordening Inkomstenbelasting. Tevens kan het pensioen toegepast worden ten

behoefte van de partner van de werknemer met wie de werknemer een gezamenlijke huishouding voert, dan wel heeft gevoerd en waarbij er tevens sprake is van een geregistreerd samenlevingscontract. De rechten en verplichtingen in een dergelijk contract dienen vergelijkbaar te zijn met hetgeen in het familierecht is bepaald omtrent de rechten en verplichtingen die echtgenoten jegens elkaar hebben.

2. Beperkende voorwaarden

Het pensioenrecht is bedoeld om na de arbeidzame periode in het genot te worden gesteld van een levenslang recht op een periodiek uitkering. Derhalve is het in strijd met het karakter van een pensioenregeling om dit recht tussentijds te verpanden te vervreemden te belenen of anderszins vermogensrechtelijk te verbinden. Indien een zodanige situatie zich desondanks voor doet dan is er geen sprake meer van een pensioenregeling.

3. De pensioendatum

Als pensioendatum dient in beginsel te gelden de datum, waarop de werknemer de 62-jarige leeftijd bereikt. Hierbij wordt aangesloten bij de ingangsdatum voor het A.O.V. pensioen. Indien de AOV gerechtigde leeftijd wordt teruggebracht naar 60 jaar, dan treedt deze leeftijd voor de eerstgenoemde in de plaats. Indien wordt aangetoond dat, gelet op de zwaarte van de functie van andere, qua niveau en werkbelasting min of meer vergelijkbare werknemers in dezelfde onderneming dan wel binnen de branche, een lagere pensioenleeftijd gebruikelijk is, acht ik zulks eveneens aanvaardbaar.

4. De diensttijd en de pensioengevende arbeidsbeloning

De pensioentoekenning dient te zijn gebaseerd op het vanaf het tijdstip van indiensttreding tot aan de pensioendatum werkelijk te behalen aantal dienstjaren en op de werkelijk genoten arbeidsbeloning. In het geval van een zgn. eindloonregeling geldt als uitgangspunt het salaris van het laatste dienstjaar.

Daarbij is het noch gebruikelijk, noch redelijk om rekening te houden met salarisstijgingen van bijzondere omvang welke zich in de laatste 3 jaren, voorafgaande aan de pensioendatum voordoen. Voorts is het niet gebruikelijk om beloningen in natura en tantièmes tot de pensioengevende arbeidsbeloning te rekenen. Indien en voor zover een tantième evenwel is gegarandeerd, d.w.z. dat het winstonafhankelijk is, ontmoet het geen bezwaar, dat gegarandeerde gedeelte tot de pensioengevende arbeidsbeloning te rekenen.

5. Het opbouwpercentage per dienstjaar

Uitgaande van een maximale opbouwtermijn van 35 jaar en een maximaal pensioen ter grootte van 70% van het (laatstgenoten) loon, bedraagt het opbouwpercentage maximaal 2% per jaar. Indien kan worden aangetoond, dat de pensioenopbouwperiode door de (aanvaardbare) keuze van de pensioendatum en/of de voor de vervulling van de functie redelijkerwijs noodzakelijke studie- of ervaringsperiode objectief beoordeeld geen 35 jaren kan bedragen en bovendien in eventuele vroegere dienstbetrekkingen geen of slechts geringe pensioenrechten zijn verworven, kan een hoger opbouwpercentage dan 2 redelijk worden geacht.

Hierbij zal vooral aansluiting moeten worden gezocht bij hetgeen gebruikelijk is ten aanzien van andere min of meer vergelijkbare werknemers in dezelfde onderneming dan wel binnen de branche. De enkele omstandigheid dat een eenmansonderneming wordt ingebracht in een naamloze vennootschap, van welke de voormalige ondernemer directeur wordt, leidt er niet toe, dat in dat geval de functie van directeur is aan te merken als een functie welke doorgaans op latere leeftijd pleegt te worden bereikt.

In voorkomende gevallen kan het moeilijk zijn om aan te tonen dat een hoger opbouwpercentage dan 2 redelijk is en dat dit mogelijk zal leiden tot een groot aantal geschillen tussen belanghebbende en de inspectie.

Op grond van deze omstandigheden kan goedgekeurd worden dat, indien vanaf de indiensttreding tot aan de pensioendatum een aantal dienstjaren kan worden behaald dat minder is dan 35 maar niet minder dan 30, zonder nadere motivering een zodanig opbouwpercentage wordt gehanteerd, dat, rekening houdende met reeds in vroegere dienstbetrekkingen verworven pensioenrechten en met rechten uit hoofde van beroepspensioenregelingen, een pensioen van 70% van de pensioengevende arbeidsbeloning wordt bereikt. Is het aantal te behalen dienstjaren minder dan 30, dan volgt uit bovenstaande goedkeuring dat zonder nadere motivering een opbouwpercentage van ten

hoogste 2,33 per dienstjaar kan worden toegepast. Indien althans het met toepassing van dit percentage te berekenen ouderdomspensioen tezamen met eventuele elders verworven pensioenrechten 70% van het pensioengevend salaris niet te boven gaat.

6. Leeftijdsterugstelling

Ervan uitgaande dat de meest recente levens- en vrijstelling worden toegepast is een leeftijdsterugstelling niet toegestaan.

7. De AOV-inbouw

Het is naar maatschappelijke opvattingen gebruikelijk en redelijk om bij pensioentoekenning in beginsel rekening te houden met de basisoudedagsvoorziening, de AOV-uitkering. Deze zgn. AOV-inbouw kan plaatsvinden door op het (op de voet van de voorgaande leden toegestane) ouderdomspensioen een aftrek toe te passen van 80% van de AOV-uitkering, ingeval het produkt van diensttijd en opbouwpercentage 70 bedraagt. Indien dit produkt kleiner is dan 70, dient de omvang van de AOV-inbouw naar evenredigheid met dit lagere percentage te worden verminderd. Voor het in te bouwen AOV-bedrag dient als grondslag te worden genomen de AOV-uitkering waarop betrokkenen recht hebben.

Ingeval een lagere pensioenleeftijd dan 60 is aanvaard, kan voor de pensioenjaren vanaf de pensionering tot aan de 60e verjaardag de AOV-inbouw achterwege blijven. Technisch kan hieraan uitvoering worden gegeven door gedurende die jaren, naast het pensioen waarin de AOV is ingebouwd, een zgn. pseudo-AOV toe te kennen ter grootte van de ingebouwde AOV, vermeerderd met de over het pensioeninkomen verschuldigde AOV- en overige premies ingevolge de volksverzekeringen.

Bij gehuwde, niet duurzaam gescheiden vrouwen kan de AOV-inbouw achterwege blijven.

8. Partner- en wezenpensioen

Het is veelal gebruikelijk de omvang van een partnerpensioen vast te stellen op 70% van het ouderdomspensioen, dan wel (bij overlijden voor de pensioeningangsdatum) van het ouderdomspensioen dat op basis van de laatstelijk genoten arbeidsbeloning zou zijn opgebouwd indien de diensttijd vervuld zou zijn tot aan de pensioendatum.

Een eventueel wezenpensioen bedraagt per wees 20% van het partner. Ingeval beide ouders zijn overleden pleegt het wezenpensioen te worden verdubbeld.

Wezenpensioen en weduwen- c.q. weduwnaarspensioenen tezamen plegen echter niet hoger te zijn dan het voordien genoten salaris.

9. Waarde- en welvaartsvastheid

Het wordt naar maatschappelijke opvattingen niet onredelijk geacht om pensioenrechten en in geval van ontslag voor de pensioendatum, rechten op nog niet ingegaan pensioen, aan te passen aan de loon- of prijsontwikkeling. Hierbij dient te worden aangesloten bij de indexcijfers van het Centraal Bureau Statistiek.

10. Samenloopspensioenuitkeringen uitkering o.g.v. de Landsverordening Ongevallenverzekering

Indien bij pensionering voor de 60 jarige leeftijd de betrokkene recht heeft op een uitkering ingevolge de Landsverordening Ongevallenverzekering is het gebruikelijk en redelijk het ouderdomspensioen op grond daarvan tot het bereiken van de 60-jarige leeftijd te verminderen. De vermindering kan gesteld worden op de uitkomst van de breuk:

opbouwpercentage x diensttijd x uitkering ongevallenverzekering

70

11. Premieverdeling

De verdeling van de premie tussen werkgever en werknemer is in principe een zaak van het arbeidsvoorwaardenbeleid binnen de betreffende onderneming.

12. Aanvaardbare hoogte van het pensioen

Indien de inhoud van een pensioenregeling voldoet aan hetgeen hiervoor onder 1 t/m 10 is vermeld, is er sprake van een pensioenregeling in de zin van artikel 8 letter j, 9 lid 7 van de Landsverordening inkomstenbelasting en de artikelen 6 lid 3 letter d en 7 lid 4 letter a ten derde van de Landsverordening Loonbelasting.

13. Overgangsregeling

a. Het is niet de bedoeling dat reeds geaccepteerde pensioenregelingen met toepassing

van vorenstaande maatstaven ter discussie worden gesteld en herzien. Slechts ingeval nieuwe regelingen worden getroffen kunnen de vorenstaande standpunten bij de beoordeling daarvan in acht worden genomen.

b. Indien de ontwikkelingen op het pensioengebied daartoe aanleiding geven zal de inhoud van deze regeling daaraan worden aangepast.

III Wijze van Opbouw

De opbouw kan plaatsvinden in een pensioenfonds als bedoeld in artikel 2 letter b van de Landsverordening Winstbelasting, dan wel in een ander rechtspersoonlijkebezittend lichaam, als bedoeld in artikel 1 lid 1 letters a en b van vorenbedoelde landsverordening. In het laatste geval spreken we van een opbouw in eigen beheer.

Pensioenfonds in de zin van artikel 2 letter b Lv. WB

Hieronder wordt verstaan een lichaam:

- dat rechtspersoonlijkheid bezit en
- waarvan het bestuur onafhankelijk is van de onderneming(en) waar de pensioengerechtigden werkzaam zijn en
- waarbij deelname aan de pensioenregeling formeel en materieel open staat voor alle medewerkers ouder dan 18 jaar en niet ouder dan 65 jaar, van de bij het pensioenlichaam aangesloten ondernemingen.

Opbouw in eigen beheer

1. Opbouw in de eigen onderneming

In dit geval vindt de pensioenopbouw geheel plaats in de onderneming waar degene die aanspraak kan maken op het pensioen, werkzaam is.

a. Hoogte van het pensioen.

Hiervoor kan verwezen worden naar onderdeel II.

b. De hoogte van de passivering.

Als algemeen uitgangspunt gelden hier de regelen van “degelijk en eerlijk koopmansgebruik.” Een richtsnoer kan evenwel gevonden worden in de voorwaarden m.b.t. een dotatie aan aparte pensioenlichamen. Zie onderdeel B3 hierna. In deze gevallen is een lineaire opbouw toegestaan, inhoudende dat het doelvermogen middels gelijke jaarlijkse moten wordt opgebouwd.

2. (Gedeeltelijke) onderbrenging bij een verzekeringsmaatschappij

- Ten aanzien van de hoogte van het aanvaardbare pensioen gelden ook hier weer de voorwaarden zoals vermeld in onderdeel II.

- Het moet gaan om een zuivere pensioenregeling. Dit betekent dat er niet tevens recht op een kapitaaluitkering ontstaat.

- Er mogen geen aanspraken zijn op eventuele winstuitkeringen of kwantumkortingen, die gedurende de looptijd aan de pensioengerechtigden worden uitgekeerd. Dit soort voordelen moeten in de premie- of uitkeringshoogte tot uiting komen.

3. Apart pensioenlichaam

A. Algemeen

Het gaat hier om een lichaam, dat niet aangemerkt kan worden als een pensioenfonds in de zin van artikel 2 letter b van de Lv. Winstbelasting, maar dat geen andere werkzaamheden mag hebben dan uitvoering van pensioenregelingen.

Een dergelijk lichaam, N.V. of stichting, wordt voor toepassing van de bepalingen inzake de winstbelasting op dezelfde wijze behandeld als overige in artikel 1 WB bedoelde lichamen. Dit houdt onder meer in het jaarlijks doen van aangifte. Daarbij zal de winst veelal nihil bedragen doordat de dotaties in het algemeen gelijk zijn aan de verleende aanspraken op pensioen.

Aangezien dit soort lichamen veelal bestemd is, ter onderbrenging van het pensioen van de directeur-aandeelhouder van een bepaalde vennootschap, zal in het vervolg dit soort lichamen betfeld worden als een directiepensioenvennootschap (D.P.V.) of een directiepensioenstichting (D.P.S.). Indien beide rechtsvormen worden bedoeld, wordt gesproken van een directiepensioenlichaam (D.P.L.).

Een directie-pensioenlichaam is slechts toegestaan indien er geen pensioenlichaam aanwezig is voor het overige personeel. Indien zulks het geval is, dan dient het pensioen bij dit lichaam te worden ondergebracht.

B. Algemene uitgangspunten

(1) De transacties tussen de doterende vennootschap en het D.P.L. dienen op arm's length basis gebaseerd te zijn. De dotaties dienen in beginsel overeen te stemmen met de tarieven die de (grote) verzekeringsmaatschappijen plegen te hanteren. Ter beoordeling hiervan dient de pensioenbrief te worden overgelegd.

(2) De dotaties mogen geen element van vooruitbetaling bevatten. De dotaties moeten zijn afgestemd op de financiële ontwikkeling van het pensioenlichaam.

(3) De dotaties dienen het vermogen van de doterende vennootschap onherroepelijk te verlaten. Er mag niet een deel van de beschikkingsmacht over de gelden, formeel dan wel materieel, bij de doterende vennootschap achterblijven.

(4) Het D.P.L. dient in opzet (statuten) en in feite (het bestuur of de leiding) onafhankelijk van de doterende vennootschap en van de pensioengerechtigde (directeur-aandeelhouder) te zijn. Hierbij spelen de feitelijke gedragingen een belangrijkere rol dan de wijze waarop de statuten van het D.P.L. zijn ingericht.

(5) Met name in het geval van een directeur (grootaandeelhouder) zal de aanvaardbare hoogte van een pensioen moeten worden gezien in het licht van de totale arbeidsbeloning. Hierbij kan het feit van een premievrij pensioen mede een rol spelen bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de pensioenregeling.

Indien de arbeidsbeloning (exclusief de pensioenregeling) niet bovenmatig is te noemen en indien de pensioenregeling leidt tot een uitkomst die niet uitgaat boven het resultaat dat bereikt zou worden met inachtneming van de onder 1 t/m 10 van onderdeel II geformuleerde uitgangspunten, kan worden aangenomen dat de pensioenregeling evenmin bovenmatig te noemen is.

Uitdelingsaspecten zijn in dat geval niet aanwezig.

C. De rekenregels

(1) Zoals reeds opgemerkt onder III, 3, B(1) ben ik van mening, dat de dotaties (koopsommen en/of premies) aan directiepensioenlichamen dienen te zijn gebaseerd op de tarieven, welke (grote) verzekeringsmaatschappijen voor pensioenverzekeringen plegen te hanteren. Onder tarieven dienen in dit verband te worden verstaan de zogenaamde bruto-netto-tarieven, zijnde de bruto-tarieven, verminderd met alle gebruikelijke kortingen en winstopslagen.

(2) Van een zogenaamde open indexatie is sprake als in een pensioenregeling is bepaald, dat een eenmaal ingegaan pensioen en (eventueel) de bij beëindiging van de dienstbetrekking voor de pensioendatum opgebouwde rechten (de zogenaamde slapersrechten) voor zoveel mogelijk zullen worden aangepast aan de ontwikkeling van de welvaart of de koopkracht.

Voor dergelijke contracten bestaan geen verzekeringstarieven. In dat geval kunnen de dotaties, in afwijking van het gestelde onder 4 (1) en overeenkomstig de usances van ondernemingen bedrijfspensioenfondsen, worden berekend op netto-actuariële basis met een rekenrente van tenminste 4% en uitgaande van de pensioengrootte, afgeleid van de op het tijdstip van betaling geldende pensioengrondslag.

Met de kosten van het pensioenlichaam kan daarnaast afzonderlijk rekening worden gehouden. Voor pensioenregelingen met een vaste indexatie zijn verzekeringstarieven beschikbaar en is het bepaalde onder (1) van toepassing.

(3) Gelet op de doelstelling van directiepensioenlichamen en op de usances van ondernemingspensioenfondsen ben ik van mening, dat overschotten welke bij een directiepensioenlichaam kunnen ontstaan (onder meer ten gevolge van overrente- en sterftewinsten), dienen te worden aangewend voor:

a) het verbeteren van de pensioenregeling, indien en voorzover deze blijven binnen de ander II vermelde voorwaarden.

b) het financieren van bestaande backserviceverplichtingen, zodat van de desbetreffende onderneming geen, dan wel een lagere inhaaldotatie behoeft te worden gevraagd.

(4) Gelet op het feit dat bij pensioenfondsen met een groot draagvlak in het algemeen een algemene reserve ter grootte van 5% van de wiskundige reserve voldoende wordt geacht, ben ik van oordeel dat bij de in deze regeling bedoelde lichamen met een kleiner draagvlak en de daarmee samenhangende risico's een algemene reserve ter grootte van 10% van de wiskundige reserve toelaatbaar is. Indien de omvang van de onder (3) d bedoelde algemene

reserve groter is dan 10% van de wiskundige reserve, dienen de dotaties naar mijn oordeel te worden verlaagd tot een zodanig niveau dat de algemene reserve binnen een redelijke termijn onder de hierboven als toelaatbaar aangegeven omvang zal zijn teruggebracht.

(5) Bij de beantwoording van de vraag of er sprake is van een algemene reserve van een onder (4) bedoelde omvang kunnen de volgende uitgangspunten gelden:

a) De waarde van de beleggingen kan worden bepaald op de afkoopwaarde, dan wel, indien deze lager is, op de waarde in het economisch verkeer. Voor obligaties, leningen en andere nominale schuldvorderingen, welke plegen te worden aangehouden tot aflossingsdatum, acht ik dit laatste slechts aanvaardbaar tot het bedrag van de nominale waarde. Afwaardering tot een bedrag, lager dan de nominale waarde, is slechts te aanvaarden indien de solvabiliteit van de debiteur daartoe aanleiding geeft of indien de interestvergoeding lager is dan de bij de berekening van de wiskundige reserve gehanteerde rekenrente.

b) De wiskundige reserve dient te worden berekend volgens een actuariel verantwoorde en gebruikelijke methode en met inachtneming van een rekenrente van tenminste 4%. Welke methode toegepast dient te worden zal mede afhangen van de vraag, of (in beginsel) voor de financiering is gekozen voor een systeem van stijgende koopsommen of voor een systeem van gelijkblijvende premies. In het eerstgenoemde geval zal de contante waarde van de reeds opgebouwde pensioenrechten; in het laatstgenoemde geval zal de wiskundige reserve volgens de lasten-minus-baten-methode worden berekend.

D. De financieringsovereenkomst

De dotaties aan het directiepensioenlichaam dienen te zijn gebaseerd op een tussen de vennootschap en directiepensioenlichaam gesloten financieringsovereenkomst, welke schriftelijk is vastgelegd en waarin de voor de omvang van de dotaties te hanteren maatstaven zijn opgenomen.

E. De beleggingen van het pensioenlichaam

1. De gestorte koopsommen en premies dienen zoveel mogelijk risicomijdend belegd te worden.
2. De vermogensopbrengsten uit de beleggingen dienen rechtstreeks aan het pensioenlichaam toe te vallen.

F. De jaarstukken van het directiepensioenlichaam

Het lichaam dient met in achtneming van de normale regels na afloop van elk boekjaar een aangifte in te dienen. Uit de daarbij behorende jaarstukken blijkt onder meer duidelijk:

- de omvang van de gestorte premies en koopsommen
- de omvang van de pensioentoezeggingen
- de aard en grootte van de beleggingen
- de opbrengsten uit de beleggingen
- aan wie pensioentoezeggingen zijn gedaan

G. Behandeling voor de winstbelasting

Zoals onder A hiervoor reeds is weergegeven, valt het directiepensioenlichaam niet onder de subjectieve vrijstelling van artikel 2 letter b van de Landsverordening Winstbelasting.

Indien het lichaam echter voldoet aan de hiervoor gestelde voorwaarden, zal heffing van winstbelasting gedurende de periode waarin het lichaam zich bezig houdt met het opbouwen en uitkeren van pensioenen, achterwege blijven. Een uitzondering hierop kan gevormd worden bij de overdracht van een pensioenkapitaal. Zie onderdeel V

IV Backservice

Indien de backservice is gebaseerd op een pensioenberekening die voldoet aan de voorwaarden, vermeld onder II dan is de backservice:

1. in het jaar van toekenning van de pensioenrechten in haar geheel van de winst aftrekbaar indien het opbouw in de eigen onderneming betreft; dan wel
 2. aftrekbaar indien en voor zover er terzake ervan een storting heeft plaats gevonden.
- Een coming-backservice wordt niet geaccepteerd. Er mag derhalve nu geen rekening worden gehouden met verwachte loonstijgingen in de toekomst. Deze leiden te zijner tijd tot de nodige aanpassingen van de pensioenrechten.

V Overdracht van pensioenkapitaal**1. Gevolgen overdracht**

- a. De overdracht van een (in eigen beheer) opgebouwde pensioenreserve zal dienen te geschieden naar de actuariële waarde.
- b. De overdracht van het pensioenkapitaal van het ene pensioenfonds naar het andere heeft geen consequenties voor de inkomstenbelasting. Zie artikel 6 lid 2 letter g van de Lv. Inkomstenbelasting. Onder pensioenfonds wordt verstaan het lichaam dat voldoet aan de definitieve weergegeven in hoofdstuk III. Goedgekeurd wordt dat overdracht van het pensioenkapitaal van een directiepensioenlichaam naar een pensioenfonds eveneens vrij van inkomstenbelasting geschiedt. Overdracht van pensioenkapitaal van een pensioenfonds naar een directiepensioenlichaam blijft aan de heffing van inkomstenbelasting onderworpen.
- c. Voor de WB kan er sprake zijn van een vrijval van pensioenverplichtingen bij het overdragende lichaam. Dit zal zich met name voor doen in het geval voorheen de lineaire opbouwmethode is gehanteerd.
- d. Goedgekeurd wordt, dat terzake van de overdracht de pensioenvoorwaarden verbeterd worden, mits men blijft binnen de voorwaarden als bedoeld in onderdeel II. Ten aanzien van de eventueel aangepaste pensioentoezeggingen wordt de actuariële koopsom berekend. Deze koopsom kan door de overdrager ten laste van zijn winst worden gebracht. Daartegenover valt de pensioenverplichting zoals deze gepassiveerd stond, vrij. Dit kan derhalve tot belastingheffing over het voordelige saldo leiden bij het overdragende pensioenlichaam.
- e) Er wordt in ieder geval aangesloten bij het bedrag dat daadwerkelijk over gaat. Wordt er meer overgeheveld dan op grond van de actuariële methode toelaatbaar is, dan is het meerdere een afkoop van pensioenrechten. Deze wordt ten aanzien van de (pensioen) gerechtigde in de loon- en inkomstenbelasting betrokken.

2. Voorwaarden verbonden aan de overdracht

- a. Het ontvangende pensioenlichaam is een pensioenfonds als bedoeld in artikel 2 letter b Lv. WB, dan wel een lichaam dat voldoet aan de voorwaarden zoals neergelegd in onderdeel III, 3 hiervoor.
- b. Het lichaam waaraan het pensioenkapitaal wordt overgedragen waardeert de daarmee samenhangende pensioenverplichtingen in het jaar van overdracht op ten hoogste het bedrag van het ontvangen pensioenkapitaal. Het verschil met het op de pensioendatum benodigde doelvermogen kan dan vervolgens over de nog resterende jaren worden verdeeld. Derhalve geen backservice terzake van een dergelijke pensioenoverdracht.
- c. Het vrijgekomen pensioenkapitaal wordt door het overdragende lichaam rechtstreeks en in zijn geheel overgedragen aan het ontvangende lichaam.
- d. Ook na de overdracht moet er nog sprake zijn van een pensioenregeling die voldoet aan de voorwaarden, neergelegd in onderdeel II hiervoor.

VI Einde van de pensioenverplichtingen

A Indien de pensioenverplichtingen eindigen doordat er geen verzekerden meer zijn, dan valt de opgebouwde pensioenreserve (voorziening) vrij.

1. Dit leidt tot een heffing van WB bij de NV of stichting.
2. Verkoop van de aandelen van de NV leidt tot AB heffing.
3. Uitkering van het overschot leidt in geval van:
 - a. een NV tot een belastbare liquidatie-uitkering voor de gerechtigde
 - b. een stichting tot een belastbare schenking voor de begunstigde
4. Vererving van de aandelen leidt tot heffing van successiebelasting bij de verkrijgers van de aandelen.

B. Indien het pensioenlichaam te weinig doelvermogen blijkt te hebben dan wordt toegestaan dat de werkmaatschappij de pensioenen die het pensioen lichaam moet verstrekken, gaat fourneren. De werkmaatschappij mag te dezer zake echter slechts de in dat jaar daadwerkelijk uitbetaalde pensioenuitkeringen ten laste van haar winst brengen.

Er mag derhalve geen voorziening getroffen worden. Deze toestemming is gegrond op de zijdens de werkmaatschappij bestaande verplichting uit moraal of fatsoen.

VI Samenvatting

Transactie	Gevolgen werkmij	Gevolgen pensioenlichaam	Gevolgen in de IB (Succ)
1. dotatie pensioen	dotatie-	dotatie+ verplichting -	niets
2. uitkering pensioen	niets	uitkering - afname verpl.+	+
3. overdracht pens. kap.		dotatie+ verpl. -	niets
4. vrijval pens. kapitaal t.g.v. overdracht	vrijval +	niets	
5. vrijval bij einde pens. verplichting	niets	-	+
6. uitkering overschot na einde pens. verpl.:	nvt		
a. bij de NV			+
b. bij de stichting.			successiebelasting
7. aanvulling i.v.m. tekort pens.kap.	-	dotatie+ uitk. -	+

+ = bijtellen

- = aftrek

Landsverordening winstbelasting

Hoofdstuk I

Voorwerp, bedrag en verschuldigheid der belasting

Art. 1. 1. Onder de naam van “winstbelasting” wordt een belasting geheven:

Winstbelasting,
belasting-
plichtige, object
van
heffing, vaste
inrichting

a. van de winst van in Aruba gevestigde naamloze vennootschappen, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, open commanditaire vennootschappen, andere vennootschappen of verenigingen waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, cooperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen;

b. van de winst van in Aruba gevestigde verenigingen waarbij het kapitaal niet in aandelen is verdeeld, en stichtingen uit bedrijven, andere dan die uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang;

c. van de winst van niet in Aruba gevestigde lichamen (met inbegrip van alle vennootschappen en verenigingen waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld): uit bedrijven die en voor zover zij door middel van een in Aruba gevestigde vaste inrichting worden uitgeoefend, uit in Aruba gelegen onroerende zaken of daarop betrekking hebbende rechten zomede uit buiten bedrijf gebezigde schuldvorderingen welke - wat de hoofdsom betreft - verzekerd zijn door hypotheek, op zodanige goederen gevestigd.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel c, wordt als vaste inrichting in ieder geval aangemerkt:

a. een vaste vertegenwoordiger;

b. de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, graaf-, onderhoud-, schoonmaak-, montage- of installatiewerkzaamheden, indien de duur van die uitvoering of werkzaamheden een tijdvak van 30 dagen overschrijdt;

c. de reële economische aanwezigheid in Aruba van een transparante vennootschap als bedoeld in artikel 3b, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);

3. Of een vennootschap, vereniging, maatschappij, stichting of lichaam in Aruba is gevestigd, wordt naar omstandigheden beoordeeld. Wordt de rechtsvorm beheerst door Arubaans recht, dan wordt echter steeds Aruba als land van vestiging beschouwd.

4. Onder bedrijf wordt mede begrepen het verrichten van handelingen, werkzaamheden of diensten van elke aard.

Art. 2. Van de belasting is vrijgesteld:

Vrijstellingen

a. de winst van in Aruba gevestigde, pensioenfondsen, spaarfondsen, voorzieningsfondsen, begrafenisfondsen, ziekenfondsen en ondersteuningsfondsen met volledige rechtsbevoegdheid welke ten behoeve van personeel, gewezen personeel of deszelfs betrekkingen zijn ingesteld. Of een fonds aan de eisen voor vrijstelling voldoet, wordt voor zover nodig naar de omstandigheden beoordeeld;

b. de winst van een naamloze vennootschap of een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, waarvan alle aandelen middellijk of onmiddellijk eigendom zijn van het Land, voor zover deze winst is voortgevloeid uit een overeenkomst tot onderzoek naar en winning van petroleum als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Petroleumverordening zeegebied Aruba (AB 1987 no. 89);

c. de winst van de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, waarvan de activiteiten zich gedurende het gehele boekjaar beperken tot bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen activiteiten.

Art. 2a. (Vervallen)

Art. 3. 1. De belasting wordt geheven over de in een jaar genoten winst.

Heffingstijdvak

2. De in een jaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn die onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst. De bestendige gedragslijn kan alleen worden gewijzigd indien goed koopmansgebruik dit rechtvaardigt.

**Omschrijving
winstbegrip**

3. Onder jaar wordt verstaan boekjaar of, indien door het lichaam niet een regelmatige boekhouding wordt gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen, het kalenderjaar.

Art. 4. 1. Onder winst wordt verstaan de som van de voordelen die onder welke naam en in welke vorm ook, zuiver worden verkregen uit bedrijf en uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal.

2. Indien een lichaam, onmiddellijk of middellijk, deelneemt aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een ander lichaam en tussen deze lichamen ter zake van hun onderlinge rechtsverhoudingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van voorwaarden die in het economische verkeer door onafhankelijke partijen zouden zijn overeengekomen, wordt de winst van die lichamen bepaald alsof die laatstbedoelde voorwaarden zouden zijn overeengekomen.

3. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing, indien een zelfde persoon, onmiddellijk of middellijk, deelneemt aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van het ene en het andere lichaam.

4. De in het eerste en tweede lid bedoelde lichamen nemen in hun administratie gegevens op waaruit blijkt op welke wijze de in het tweede lid bedoelde voorwaarden tot stand zijn gekomen en waaruit kan worden opgemaakt dat er sprake is van voorwaarden die in het economische verkeer door onafhankelijke partijen zouden zijn overeengekomen.

5. Tot de voordelen, bedoeld in het eerste lid, wordt mede gerekend het voordeel uit vervreemding van zaken die niet voor verkoop bestemd waren, en in het algemeen elke met zodanige zaken - al ware het na staking van het bedrijf - verkregen voordeel.

6. Eveneens worden tot de voordelen, bedoeld in het eerste lid, gerekend de niet-uitgekeerde winsten van een vrijgestelde vennootschap als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, voor zover deze winsten middellijk of onmiddellijk toekomen aan een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a of onderdeel b.

7. Ingeval van liquidatie, fusie en splitsing wordt de waardevermeerdering, besloten in de op de rechthebbenden overgaande vermogensbestanddelen, als voordeel in de zin van dit artikel beschouwd. De voorgaande volzin is van overeenkomstige toepassing in geval van omzetting in een buitenlandse rechtspersoonvorm en in geval de belastingplichtige haar zetel ingevolge de bepalingen van de Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba naar een andere staat verplaatst.

8. De in het zevende lid bedoelde waardevermeerdering is gelijk aan het verschil tussen de verkoopprijs van de vermogensbestanddelen en de fiscale boekwaarde hiervan op het ogenblik van overgang, met dien verstande dat in gevallen waarin de verkoopprijs lager is dan de verkoopwaarde of geldswaarde, deze laatste voor de verkoop prijs in de plaats treedt.

9. De vermogensbestanddelen van een buitenlandse rechtspersoon die onder algemene titel overgaan op een belastingplichtige alsmede de vermogensbestanddelen van een buitenlandse rechtspersoon die zich ingevolge de bepalingen van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba heeft omgezet in een naamloze vennootschap of in een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, en die voorafgaand aan deze fusie of omzetting niet bijdroegen aan in Aruba belastbare winst, worden gewaardeerd op de waarde in het economisch verkeer op het tijdstip van de fusie of omzetting.

**Zuivere winst,
kostenafrek**

Art. 5. 1. Ter berekening van het zuiver bedrag der bij artikel 4 bedoelde voordelen wordt hun onzuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud dier voordelen, zomede met hetgeen volgens het tweede lid van dit artikel aan oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal van het lichaam in aftrek wordt toegelaten.

2. Oprichtingskosten en kosten van uitbreiding van het kapitaal worden in mindering toegelaten overeenkomstig de aftrek volgens de boekhouding, met dien verstande dat deze aftrek over de onderscheiden jaren in totaal niet meer zal bedragen dan het bedrag dier kosten.

3. Van het bedrag der onzuivere voordelen uit bedrijf wordt voorts afgetrokken hetgeen wegens vermindering van de gebruikswaarde moet worden afgeschreven op zaken die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, zomede hetgeen wegens onverhaalbaarheid moet worden afgeschreven op schuldvorderingen die tot het bedrijf betrekking hebben.

4. In afwijking van het bepaalde in het derde lid kunnen bedrijfsmiddelen die worden gebezigd voor de uitoefening van een industrieel bedrijf en waarvan de aanschaffings- of voortbrengingskosten hoger zijn dan AWG 90.000.000, versneld in tien gelijke jaarlijkse delen worden afgeschreven.

5. Van het bedrag der onzuivere voordelen uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal wordt

afgetrokken hetgeen nodig mocht zijn voor afschrijving wegens het aflopen van rechten die aan een termijn zijn gebonden.

Art. 5a. 1. Indien in een boekjaar een bedrag van meer dan AWG 5.000,- wordt geïnvesteerd in bedrijfsmiddelen, wordt tien procent van het investeringsbedrag ten laste gebracht van de winst van dat jaar.

Investerings-
aftrek

2. Onder investeren in de zin van het eerste lid wordt verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de aanschaf of verbetering van een bedrijfsmiddel dat voor de uitoefening van een onderneming in Aruba wordt gebezigd, indien blijkt dat de verplichtingen voortvloeien uit rechtsbetrekkingen met natuurlijke personen of rechtspersonen, die deze rechtsbetrekkingen zijn aangegaan in het kader van de uitoefening van een in Aruba gevestigde onderneming. Het percentage, bedoeld in het eerste lid, is mede van toepassing, indien is gebleken dat de verplichtingen voortvloeien uit rechtsbetrekkingen met natuurlijke personen of rechtspersonen, die deze rechtsbetrekkingen zijn aangegaan in het kader van de uitoefening van een in buiten Aruba gevestigde onderneming.

3. Voor de toepassing van het eerste lid behoren niet tot de bedrijfsmiddelen:

- a. gronden, met inbegrip van de ondergrond van gebouwen;
- b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden;
- c. personenautomobielen, tenzij deze bestemd zijn voor het bedrijfsmatig personenvervoer;
- d. pleziervaartuigen die worden gebruikt voor representatieve doeleinden;
- e. effecten, vorderingen, goodwill, alsmede vergunningen, ontheffingen, concessies en andere dispensaties van publiekrechtelijke aard;
- f. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;
- g. dieren;
- h. bedrijfsmiddelen die bestemd zijn om, - direct of indirect, - hoofdzakelijk ter beschikking te worden gesteld aan derden;
- i. bedrijfsmiddelen die zijn bestemd om te worden gebruikt in het kader van de exploitatie van een oliaffinaderij of olieterminal.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden, tenzij bij regeling van de Minister voor bepaalde gevallen anders bepaald is, niet in aanmerking genomen verplichtingen, aangegaan:

- a. ter zake van de verwerving van een onderneming of een gedeelte van een onderneming tegen uitreiking van aandelen;
- b. tussen degene die middellijk of onmiddellijk voor meer dan een vierde gedeelte gerechtigd is tot het nominaal gestorte kapitaal van een vennootschap, en deze vennootschap;
- c. tussen vennootschappen op aandelen waarvan ten minste één aandeelhouder in beide vennootschappen middellijk of onmiddellijk voor meer dan een vierde gedeelte gerechtigd is tot het nominaal gestorte kapitaal.

Art. 5b. 1. Indien in een boekjaar een bedrijfsmiddel, waarop artikel 5a, eerste lid, toepassing heeft gevonden, wordt vervreemd, wordt van de overdrachtsprijs tien procent ten bate van de winst van dat jaar gebracht.

Desinveste-
ringsbijtelling

2. Het eerste lid vindt slechts toepassing, voor zover de vervreemding van het bedrijfsmiddel plaatsvindt binnen 6 jaar na aanvang van het boekjaar waarin de investering heeft plaatsgevonden, en wordt over geen hoger bedrag berekend dan het investeringsbedrag waarvoor destijds aftrek als bedoeld in artikel 5a, eerste lid, in aanmerking is genomen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt met een vervreemding gelijkgesteld:

- a. het onttrekken van een bedrijfsmiddel aan een onderneming;
- b. het zodanig wijzigen van de bestemming van een bedrijfsmiddel dat dit gaat voldoen aan de omschrijving van artikel 5a, derde lid, onderdeel h.

4. Voor de toepassing van het derde lid geldt de waarde in het economische verkeer van het bedrijfsmiddel als overdrachtsprijs.

5. Indien een investering ongedaan wordt gemaakt of voor een investering een vermindering, teruggaaf, of vergoeding wordt genoten, geldt dat als vervreemding van het bedrijfsmiddel en geldt het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs.

6. Onder ongedaan maken van een investering wordt mede verstaan:

- a. het niet betaald zijn binnen twaalf maanden na het aangaan van de verplichtingen van ten minste 25% van het investeringsbedrag ter zake van die verplichting, tenzij het bedrijfsmiddel binnen die periode in gebruik is genomen;

b. het niet in gebruik genomen zijn van een bedrijfsmiddel binnen drie jaar na het begin van het kalenderjaar waarin de investering is gedaan.

Uitsluiting vrije zone

Art. 5c. Artikel 5a, eerste lid, is niet van toepassing op bedrijven, bedoeld in de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000, no. 28).

Van aftrek uitgesloten uitgaven

Art. 6. 1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken die voor de uitoefening van het bedrijf worden gebezigd, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet in mindering gebracht, tenzij die uitgaven zijn te beschouwen als gewone dagelijkse onkosten van het bedrijf.

2. Geen aftrek is toegelaten:

a. ter zake van het vormen of vergroten van een reservefonds;

b. voor interest van eigen kapitaal;

c. geldboeten opgelegd door een Arubaanse strafrechter en geldsommen betaald aan het Land ter voorkoming van strafvervolg in Aruba, alsmede boeten en verhogingen opgelegd ingevolge de Algemene landsverordening belastingen of de Landsverordening reparatietoeslag;

d. voor de in Aruba van de winst geheven belasting of voor belasting die buiten Aruba in enige vorm van de in Aruba verkregen winst wordt geheven;

e. ter zake van winstuitkeringen - met inbegrip van uitkeringen uit enig overschot van het bedrijf of van enig onderdeel van het bedrijf -, onverschillig onder welke naam en in welke vorm zij worden gedaan en of zij verschuldigd zijn of niet, met uitzondering van uitkeringen aan het Land Aruba anders dan als aandeelhouder en van uitkeringen welke aan anderen dan commissarissen, gecommiteerden, bestuurders of besturende vennoten wegens verrichte arbeid zijn toegekend;

f. voor renten van opgenomen gelden en vergoedingen voor het genot van, in welke vorm dan ook, ten gebruik of verbruik afgestane materiële of immateriële goederen of verleende diensten, met dien verstande dat dit onderdeel niet van toepassing is, indien zich een omstandigheid voordoet, als omschreven in het derde lid.

3. De omstandigheden, bedoeld in het tweede lid, onderdeel f, zijn:

a. de renten en vergoedingen zijn niet rechtens dan wel in feite direct of indirect verschuldigd aan verbonden personen of lichamen;

b. de renten en vergoedingen worden bij de persoon of het lichaam waaraan de renten en vergoedingen direct of indirect zijn verschuldigd, in de grondslag betrokken van een heffing van belasting met een nominaal tarief van ten minste 15 percent.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden als met een belastingplichtige verbonden aangemerkt:

a. lichamen waarin die belastingplichtige ten minste voor een vierde gedeelte belang heeft;

b. personen of lichamen die voor ten minste een vierde gedeelte belang hebben in die belastingplichtige en de echtgenoten en bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie van die personen;

c. lichamen waarin een derde voor ten minste een vierde gedeelte belang heeft, terwijl deze derde tevens voor ten minste een vierde gedeelte belang heeft in die belastingplichtige of zijn echtgenoot of zijn bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie.

5. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid, onder a, kan, ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een niet in het slot van het eerste lid bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, bij het bepalen van de in een boekjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of herstel en de boekwaarde van het verloren gegane of vervreemde bedrijfsmiddel, dan wel het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

6. De op de voet van het vijfde lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde boekjaar

volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is, dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

7. In geval van liquidatie wordt de in het vijfde lid bedoelde reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 4.

8. In afwijking van het tweede lid, onderdeel a, kunnen lichamen die een timeshareresort beheren een onderhoudsreserve vormen voor de winsten die worden verkregen met de bijdragen van de leden of aandeelhouders voor het doen van investeringen in het kader van onderhoud. Indien de gereserveerde winsten niet binnen een periode van tien jaar zijn aangewend voor het doen van investeringen in het kader van onderhoud, wordt het gedeelte van de reserve dat tien jaar daarvoor is gevormd, in de winst opgenomen.

9. In geval een lichaam dat een timeshareresort beheert haar activiteiten staakt, wordt de in het achtste lid bedoelde reserve aangemerkt als een voordeel in de zin van artikel 4.

Art. 6a. 1. Afschrijving op een gebouw in een kalenderjaar is slechts mogelijk indien de boekwaarde van het gebouw hoger is dan de bodemwaarde daarvan, en bedraagt ten hoogste het verschil daartussen.

Beperking
afschrijving
gebouwen

2. Voor de afschrijving en de afwaardering tot een lagere bedrijfswaarde worden de onderdelen van een gebouw, de daarbij behorende ondergrond en aanhorigheden als één bedrijfsmiddel beschouwd. Werktuigen die van een gebouw kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken, worden als een afzonderlijk bedrijfsmiddel beschouwd.

3. De bodemwaarde van een gebouw is 50% van de grondbelastingwaarde. De grondbelastingwaarde van een gebouw is:

a. de waarde toegekend aan het gebouw voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, voor het kalenderjaar van de afschrijving;

b. indien een gebouw deel uitmaakt van een onroerende zaak, het gedeelte van de waarde toegekend voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, aan die onroerende zaak voor het kalenderjaar van de afschrijving, dat kan worden toegerekend aan het gebouw;

c. indien onderdeel a of b geen toepassing vindt vanwege het ontbreken van een waarde toegekend voor de heffing van grondbelasting, bedoeld in de Landsverordening grondbelasting, de waarde van het gebouw voor het kalenderjaar van de afschrijving bepaald met overeenkomstige toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening grondbelasting.

Indien de winst wordt bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, wordt als waarde genomen de waarde voor het kalenderjaar waarin het boekjaar eindigt.

4. In geval van mede-eigendom van een gebouw wordt de grondbelastingwaarde van het gebouw over de mede-eigenaren verdeeld naar rato van de mate van mede-eigendom.

Art. 7. Van de winst zijn aftrekbaar de door een lichaam in het jaar gedane giften aan in Aruba gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, sportieve, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen tot een bedrag van AWG 50.000,-, mits de giften met schriftelijke bewijsstukken worden aangetoond.

Giftenaftrek

Art. 8. 1. De winst van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder a of b, dat het verzekeringsbedrijf uitoefent, wordt, indien dit bij de aangifte wordt verzocht, telkens voor een periode van vijf jaren, voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld op tien ten honderd en overigens op twintig ten honderd van hetgeen in enig jaar aan premies en kapitaal is ontvangen, met dien verstande dat door een lichaam - anders dan door middel van een in het buitenland gevestigde vaste inrichting - ontvangen premies en kapitaal ter zake van buiten Aruba lopend gevaar, voor een levensverzekeringsbedrijf gesteld wordt op vijf ten honderd en overigens op tien ten honderd.

Winst-
berekening
verzekerings-
maatschappijen

2. De winst van een lichaam als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder c, dat het verzekeringsbedrijf door middel van een vaste inrichting zowel in Aruba als daarbuiten uitoefent, wordt voor het hier te lande uitgeoefende bedrijf gesteld, wat het levensverzekeringsbedrijf betreft, op tien ten honderd en overigens op twintig ten honderd van:

- a. het bedrag dat aan premies en kapitaal is ontvangen van de in Aruba wonende of gevestigde verzekerden of voorin Aruba lopend gevaar, vermeerderd met;
- b. het niet onder a begrepen bedrag dat door de in Aruba gevestigde vaste inrichting is ontvangen ter zake van door haar afgesloten verzekeringen.
3. Een lichaam als bedoeld in het tweede lid, wordt geacht het verzekeringsbedrijf in Aruba uit te oefenen door middel van een vaste inrichting, indien het hier te lande verzekeringscontracten afsluit of doet afsluiten en de daarop verschuldigde premies int of doet innen.
4. In de gevallen, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt ter zake van courtages, provisies, rabatten, herverzekering of andere kosten geen aftrek toegelaten.
5. De in het eerste lid genoemde periode van vijf jaren heeft betrekking op het jaar van aangifte en de vier daarop volgende jaren.

Art. 8a t/m 9. (Vervallen)

Winstberekening
scheepvaart en
luchtvaart

Art. 9a. 1. Onder de voorwaarden, in het derde, vierde en vijfde lid van dit artikel gesteld, wordt met betrekking tot in het eerste lid van artikel 1, onder a, bedoelde lichamen welke ten doel hebben de uitoefening van het zeescheepvaartbedrijf of het luchtvaartbedrijf - het verhuren en vervoeren van zeeschepen of luchtvaartuigen daar onder begrepen - van de met de bedoelde bedrijfsuitoefening behaald en volgens de bepalingen dezer landsverordening vastgestelde winst (met uitzondering van winst, behaald met het vervoer tussen havens, gelegen in Aruba) tachtig ten honderd geacht te zijn van buiten Aruba verkregen winst.

2. Van de in het eerste lid bedoelde van buiten Aruba verkregen winst wordt de belasting geheven naar reden van een tiende van het in artikel 15 genoemde tarief.

3. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen slechts toepassing vinden ten aanzien van een lichaam dat:

- a. naar Arubaans recht is opgericht en
- b. zijn statutaire zetel in Aruba heeft, terwijl voorts
- c. voor zover het lichaam zelve vervoeren verricht, de dagelijkse leiding over die vervoeren in Aruba wordt uitgeoefend.

4. Het eerste en tweede lid van dit artikel zullen voorts slechts toepassing vinden, indien en zolang de tot het bedrijf van het betrokken lichaam behorende zeeschepen of luchtvaartuigen binnen het Koninkrijk der Nederlanden zijn geregistreerd.

5. Voor de toepassing van de bepalingen van dit artikel kan op verzoek van een betrokken lichaam bij landsbesluit worden bepaald, dat een tot het bedrijf van dat lichaam behorend, niet binnen het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd zeeschip of luchtvaartuig, wordt aangemerkt als een binnen het Koninkrijk der Nederlanden geregistreerd zeeschip of luchtvaartuig. Het landsbesluit kan zulks slechts bepalen, wanneer de voorschriften inzake de veiligheid en de zorg voor de bemanningen in het land van registratie ten minste gelijkwaardig geacht kunnen worden aan die welke in Aruba van kracht zijn.

6. Dit artikel verstaat onder zeeschepen: de schepen, bedoeld in artikel 2 van het Curaçaosch Zeebrievenbesluit 1933, en onder luchtvaartuigen: de luchtvaartuigen, bedoeld in artikel 1 van de Luchtvaartverordening.

7. Uitsluitend op een lichaam waarop het eerste en tweede lid toepasselijk zijn, zijn voorts het achtste en negende lid van dit artikel toepasselijk, met dien verstande dat voor de toepassing van het achtste, negende, elfde, twaalfde en dertiende lid vereist is, dat door het lichaam een regelmatige boekhouding wordt gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen.

8. Bij het bepalen van de jaarlijkse winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke plegen te worden verzekerd, doch niet verzekerd zijn, een en ander voor zover die kosten en lasten en die risico's betrekking hebben op zeeschepen en luchtvaartuigen.

9. a. In afwijking van het bepaalde in artikel 10, eerste lid, komt, wanneer bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der winst (met inbegrip van de regeling, vervat in het achtste lid van dit artikel) over enig boekjaar een verlies wordt becijferd, dit in mindering van de winst over de volgende zes jaren, te beginnen bij het eerste dier jaren.

b. Betreft het verliezen, geleden gedurende de eerste zes jaren sedert het ontstaan van de belastingplicht, dan wordt de onder a genoemde termijn van zes jaren onbepaald verlengd.

Verliesverre-
kening

Art. 10. 1. Wanneer bij toepassing der regelen omtrent de bepaling der winst over enig jaar verlies wordt becijferd, komt dit in mindering van de winst over de volgende vijf jaren te

beginnen bij het eerste dier jaren.

2. In afwijking van het eerste lid wordt, indien bij de toepassing van de regels omtrent de bepaling van de winst uit de exploitatie van een olieraffinaderij of olieterminal over enig jaar een verlies wordt becijferd, de termijn van vijf jaren onbeperkt verlengd.

Art. 11. 1. Bij het bepalen van de winst blijven buiten aanmerking voordelen uit hoofde van een deelneming.

Deelnemings-vrijstelling

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt als een deelneming aangemerkt een bezit aan aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in vennootschappen, verenigingen of stichtingen uit bedrijven als genoemd in artikel 1, eerste lid, onderdelen a en b, alsmede een kwalificerend bezit aan aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid in buiten Aruba gevestigde vennootschappen.

3. Van een kwalificerend bezit als bedoeld in het tweede lid, is sprake, indien de aandelen niet als belegging worden gehouden en de vennootschap onderworpen is aan een belasting naar de winst.

4. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing op voordelen, behaald door een vennootschap als bedoeld in artikel 2, onderdeel c.

5. Kosten die, middellijk of onmiddellijk, verband houden met een bezit aan aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid, waarvan de voordelen bij het bepalen van de winst buiten aanmerking blijven op grond van het eerste lid, worden niet in aftrek toegelaten.

6. In afwijking van het vijfde lid komt rente ter zake van schulden die verband houden met de verwerving van een deelneming in een binnen Aruba gevestigde vennootschap vanaf het derde boekjaar na de verwerving in aftrek. De rente van het eerste en tweede boekjaar komt in de drie daarop opvolgende jaren jaarlijks voor gelijke delen alsnog in aftrek. Dit lid is alleen van toepassing op in het boekjaar 2013 en volgende verworven deelnemingen.

7. Bij het bepalen van de winst blijven eveneens buiten aanmerking renten en vergoedingen voor zover voor deze renten en vergoedingen op grond van artikel 6, tweede lid, onderdeel f geen aftrek is toegelaten bij het lichaam dat deze renten en vergoedingen is verschuldigd.

Art. 12 t/m 14a. (Vervallen)

Art. 15. 1. Voor de toepassing van het tarief wordt de winst naar beneden afgerond tot honderdtallen van florins.

Tarief

2. De belasting bedraagt 22 percent van de winst.

3. In afwijking van het bepaalde in het tweede lid wordt over de winst van naamloze vennootschappen welke voldoen aan de in de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28) gestelde bepalingen en voorwaarden, een belasting geheven naar een verminderd tarief en voor de duur van een bepaalde periode welke bij die landsverordeningen vastgesteld worden.

4. (Vervallen)

5. (Vervallen)

6. In afwijking van het tweede lid wordt over de winst uit de exploitatie van een olieraffinaderij of olieterminal de belasting geheven naar het volgende tarief:

a. voor de winst tot en met AWG 180.000.000,-:

i. indien het gehele belang bij de vennootschap die de olieraffinaderij of olieterminal exploiteert direct of indirect berust bij een vennootschap als bedoeld in artikel 6, derde lid, onderdeel c: 7 percent;

ii. in overige gevallen: 10 percent;

b. voor de winst meer dan AWG 180.000.000,-: 6 percent.

7. Het zesde lid vindt slechts toepassing indien een deskundige heeft verklaard dat de jaarrekening van de vennootschap die de olieraffinaderij of olieterminal exploiteert, waaronder wordt verstaan de balans, de winst- en verliesrekening en de toelichting op deze stukken is opgemaakt met inachtneming van normen, die in het maatschappelijk verkeer van Aruba aanvaardbaar worden beschouwd.

8. Indien het bedrag aan belasting ter zake van de winst, bedoeld in het zesde lid lager is dan AWG 18.000.000,-, zal er een additioneel bedrag aan belasting worden geheven voor het verschil tussen de belasting die ingevolge het zesde lid verschuldigd is en het bedrag van AWG 18.000.000,-.

9. Voor de toepassing van het achtste lid van dit artikel komt in het eerste en laatste jaar van

exploitatie van de olieraffinaderij of olieoverslagterminal, in de plaats van het bedrag van AWG 18.000.000,-: $(12-X)/12 \times \text{AWG } 18.000.000,-$, waarin:

X voorstelt het aantal maanden dat de ondernemer de olieraffinaderij of olieterminal niet heeft geëxploiteerd.

10.¹ Bij het begin van het kalenderjaar vervangt de Minister het in het achtste lid genoemde bedrag van AWG 18.000.000,- door een ander bedrag. Hij berekent het nieuwe bedrag door het oude te vermenigvuldigen met de correctiefactor en vervolgens de nodig geachte afronding aan te brengen.

11. De correctiefactor is de verhouding van het gemiddelde van de prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie, zoals berekend door het Centraal Bureau Statistiek, betrekking hebbende op de twaalfde tot en met de eerste aan het kalenderjaar voorafgaande maand, tot het gemiddelde van die prijsindexcijfers betrekking hebbende op de vierentwintigste tot en met de dertiende aan het kalenderjaar voorafgaande maand. De correctiefactor kan niet lager zijn dan nul.

12. Indien de verhouding van de gemiddelden van de Consumer Price Index (CPI), zoals berekend door het Amerikaanse Bureau of Labor Statistics, van de in het elfde lid genoemde maanden, meer dan 1% lager is dan de verhouding van de gemiddelden van prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie als bedoeld in het elfde lid, wordt in afwijking van het elfde lid, de correctiefactor gesteld op de verhouding van de gemiddelden van de Consumer Price Index plus 1%.

Art. 16. (Vervallen)

Hoofdstuk II

Boekhouding en aangifte

Art. 17. (Vervallen)

Regelmatige
boekhouding

Art. 17a. Het bepaalde in de artikelen 5a, eerste lid, 6, vijfde lid, 9a, achtste en negende lid, vindt slechts toepassing, indien door het lichaam een regelmatige boekhouding wordt gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Houdt het lichaam op aldus boek te houden, dan worden de reserves volgens artikel 6, vijfde lid, en volgens artikel 9a, achtste lid, opgenomen in de winst van het laatste boekjaar over hetwelk een regelmatige boekhouding gevoerd is.

Art. 18 t/m 24. (Vervallen)

Hoofdstuk III

Wijze van heffing

Voldoening op
aangifte
Voorheffing

Art. 25. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Art. 26. De geheven dividendbelasting ingevolge de Landsverordening dividendbelasting is een voorheffing op de winstbelasting.

Hoofdstuk IV

Aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen

Aanvullende
documentatie
verplichting-de-
finities

Art. 27. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

a. groep: een eenheid waarin lichamen door bezit, eigendom of zeggenschap zodanig zijn verbonden dat ze ofwel op grond van de van toepassing zijnde regels een geconsolideerde jaarrekening moeten opmaken voor de financiële verslaggeving, ofwel dit zouden moeten doen indien aandelenbelangen in een van de lichamen worden verhandeld op een openbare effectenbeurs;

b. multinationale groep: een groep die:

1°. twee of meer lichamen omvat die hun fiscale vestigingsplaats in een verschillende staat hebben; of

2°. een lichaam omvat dat fiscaal inwoner is van de ene staat en in een andere staat aan belasting onderworpen is met betrekking tot voordelen verkregen uit een onderneming die of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting in die staat;

c. groepsentiteit: 1°. een lichaam van een multinationale groep dat is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor de financiële verslaggeving,

1. Het tiende, elfde en twaalfde lid gelden m.i.v. 1 januari 2015.

of dat daarin zou worden opgenomen indien aandelenbelangen in een lichaam van de multinationale groep op een openbare effectenbeurs worden verhandeld;

2°. een lichaam van een multinationale groep dat enkel op grond van omvang of materieel belang niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep; of

3°. een vaste inrichting van een lichaam van een multinationale groep als bedoeld in ten 1° of 2°, indien het lichaam voor de vaste inrichting een afzonderlijke jaarrekening opmaakt met het oog op de financiële verslaggeving, het naleven van regelgeving, het voldoen aan fiscale verplichtingen of de interne beheerscontrole;

d. rapporterende entiteit: de groepsentiteit die, in de staat waarvan zij fiscaal inwoner is, gehouden is namens de multinationale groep een landenrapport in te dienen dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 30, zijnde:

1°. de uiteindelijke moederentiteit;

2°. de surrogaatmoederentiteit; of

3°. enige andere groepsentiteit als bedoeld in artikel 28, tweede of derde lid;

e. uiteindelijke moederentiteit: een groepsentiteit van een multinationale groep:

1°. die middellijk of onmiddellijk een belang bezit in een of meer andere groepsentiteiten van die multinationale groep dat voldoende is om verplicht te zijn een geconsolideerde jaarrekening op te maken op grond van de verslagleggingsregels die algemeen van toepassing zijn in de staat waar de entiteit haar fiscale vestigingsplaats heeft, of om dit verplicht te zijn indien haar aandelenbelangen in de staat waar ze haar fiscale vestigingsplaats heeft, worden verhandeld op een openbare effectenbeurs; en;

2°. waarin geen andere groepsentiteit van die multinationale groep middellijk of onmiddellijk een belang bezit dat aan de voorwaarde, bedoeld onder ten 1°, voldoet;

f. surrogaat moederentiteit: een groepsentiteit van een multinationale groep die door die multinationale groep wordt aangewezen als enige plaatsvervanger voor de uiteindelijke moederentiteit om namens die multinationale groep het landenrapport, bedoeld in artikel 30, in te dienen in de staat waarvan die groepsentiteit fiscaal inwoner is, indien aan een of meer van de voorwaarden, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onderdelen a, b en c, wordt voldaan;

g. verslagjaar: een jaarlijkse verslagleggingsperiode waarover de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep haar jaarrekening opmaakt;

h. geconsolideerde jaarrekening: de jaarrekening van een multinationale groep waarin de activa, de passiva, de inkomsten, de uitgaven en de kasstromen van de uiteindelijke moederentiteit en van de groepsentiteiten zijn weergegeven als die van een enkele economische entiteit;

i. systematische nalatigheid in relatie tot een staat: het door een staat die een in werking zijnde overeenkomst met Aruba heeft die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten, om andere redenen dan die welke in overeenstemming zijn met de bepalingen van die overeenkomst, opschorten van die automatische uitwisseling, dan wel het anderszins stelselmatig nalaten door die staat om aan Aruba automatisch de landenrapporten te verstrekken die die staat in zijn bezit heeft en die multinationale groepen betreffen met groepsentiteiten in Aruba.

Art. 28. 1. Een uiteindelijke moederentiteit die haar fiscale vestigingsplaats in Aruba heeft, verstrekt de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar een landenrapport als bedoeld in artikel 30 dat betrekking heeft op dat verslagjaar.

Verplichting
indiening lan-
denrapport

2. Een fiscaal in Aruba gevestigde groepsentiteit die niet de uiteindelijke moederentiteit van een multinationale groep is, verstrekt de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, een landenrapport als bedoeld in artikel 30 dat betrekking heeft op dat verslagjaar, indien:

- a. de uiteindelijke moederentiteit van de multinationale groep niet verplicht is een landenrapport in te dienen in de staat waarvan zij fiscaal inwoner is;
- b. uiterlijk twaalf maanden na de laatste dag van het verslagjaar met de staat waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is wel een overeenkomst van kracht is die voorziet in de uitwisseling van inlichtingen, waaronder de automatische uitwisseling van inlichtingen, maar er geen in werking zijnde overeenkomst tussen de bevoegde autoriteiten van die staat en Aruba is die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten; of
- c. de Inspecteur de groepsentiteit heeft bericht dat er sprake is van een systematische nalatigheid van de staat waarvan de uiteindelijke moederentiteit fiscaal inwoner is.

3. Indien meerdere groepsentiteiten van dezelfde multinationale groep fiscaal inwoner zijn van Aruba en aan een of meer van de voorwaarden, bedoeld in het tweede lid, onderdelen a, b en c, wordt voldaan, kan de multinationale groep één van die groepsentiteiten aanwijzen om uiterlijk binnen twaalf maanden na de laatste dag van het verslagjaar van de multinationale groep te voldoen aan de verplichting tot het verstrekken van een landenrapport als bedoeld in artikel 30 dat betrekking heeft op dat verslagjaar. De aangewezen groepsentiteit bericht de Inspecteur dat de verstrekking van het landenrapport geschiedt om te voldoen aan de verplichtingen die gelden voor alle groepsentiteiten van die multinationale groep die fiscaal inwoner van Aruba zijn.

4. Een groepsentiteit als bedoeld in het tweede of derde lid is niet verplicht de Inspecteur binnen twaalf maanden na de laatste dag van een verslagjaar van de multinationale groep waarvan ze een groepsentiteit is, een landenrapport als bedoeld in artikel 30 te verstrekken, indien die multinationale groep binnen die termijn een zodanig landenrapport beschikbaar stelt via een surrogaat moederentiteit die dit rapport verstrekt aan de belastingautoriteiten van de staat waarvan zij fiscaal inwoner is, mits:

- a. de staat waarvan de surrogaat moederentiteit fiscaal inwoner is, het verstrekken van zodanige landenrapporten als bedoeld in artikel 30 verplicht;
- b. de staat waarvan de surrogaat moederentiteit fiscaal inwoner is, uiterlijk twaalf maanden na het verslagjaar waarop het landenrapport betrekking heeft, een in werking zijnde overeenkomst heeft met Aruba die voorziet in de automatische uitwisseling van landenrapporten;
- c. de staat waarvan de surrogaat moederentiteit fiscaal inwoner is, de Arubaanse autoriteiten niet in kennis heeft gesteld van een systematische nalatigheid;
- d. de staat waarvan de surrogaat moederentiteit fiscaal inwoner is, op basis van een regeling vergelijkbaar met artikel 29, eerste lid, door die groepsentiteit in kennis is gesteld van het feit dat die groepsentiteit surrogaat moederentiteit is; en
- e. de Inspecteur hierover is bericht op basis van artikel 29, tweede lid.

5. Het eerste tot en met vierde lid zijn niet van toepassing op groepsentiteiten van een multinationale groep die in het verslagjaar onmiddellijk voorafgaande aan het verslagjaar waarop het landenrapport betrekking zou hebben minder dan AWG 1.500.000.000,- aan geconsolideerde groepsopbrengsten heeft behaald.

Meldingsplicht

Art. 29.² 1. Een groepsentiteit van een multinationale groep die fiscaal inwoner is van Aruba, bericht de Inspecteur uiterlijk op de laatste dag van het verslagjaar van die multinationale groep of zij de uiteindelijke moederentiteit, de surrogaat moederentiteit of aangewezen groepsentiteit, bedoeld in artikel 28, derde lid, is.

2. Indien een groepsentiteit van een multinationale groep die fiscaal inwoner is van Aruba noch de uiteindelijke moederentiteit, de surrogaat moederentiteit, noch de aangewezen groepsentiteit, bedoeld in artikel 28, derde lid, is, bericht deze de Inspecteur uiterlijk op de laatste dag van het verslagjaar van die multinationale groep over de identiteit en de fiscale vestigingsplaats van de rapporterende entiteit.

Inhoud van het landenrapport

Art. 30. 1. Het landenrapport is een rapport over de multinationale groep met:

- a. voor elke staat waarin de multinationale groep actief is, geaggregeerde informatie over de omvang van de inkomsten, de winst vóór winstbelasting, de betaalde winstbelasting, de in de jaarrekening opgenomen winstbelasting, het gestorte kapitaal, de gecumuleerde winst, het aantal personeelsleden en de materiële activa andere dan geldmiddelen of kasequivalenten;
- b. een omschrijving van elke groepsentiteit van de multinationale groep met vermelding van de staat waarvan die groepsentiteit fiscaal inwoner is, en indien afwijkend, de staat op grond van wiens recht die groepsentiteit is opgericht, alsmede van de aard van de voornaamste bedrijfsactiviteit of bedrijfsactiviteiten van die groepsentiteit.

2. De Minister stelt nadere regels over de vorm en de inhoud van het landenrapport, waaronder regels over de bij het opmaken van het landenrapport te gebruiken definities en richtlijnen. Het landenrapport wordt in de Nederlandse of Engelse taal opgesteld.

Nadere regels

Art. 31. De Inspecteur gebruikt het landenrapport voor het beoordelen van substantiële verrekenprijssico's en van andere risico's voor Aruba die verband houden met uitholling van de belastinggrondslag en winstverschuivingen, daaronder begrepen het risico van

2. Een groepsentiteit voldoet binnen drie maanden na het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening aan het bij of krachtens het artikel 29 gestelde voorschrift inzake het verslagjaar die aanvangt op of na 1 januari 2019.

het niet naleven van de van toepassing zijnde verrekenprijsregels door leden van de multinationale groep, en, waar nodig, voor het maken van economische en statistische analyses. Een aanpassing van verrekenprijzen door de Inspecteur wordt niet gebaseerd op het landenrapport.

Art. 32. 1. Een groepsentiteit die belastingplichtig is in Aruba neemt, binnen de termijn gesteld voor het indienen van haar aangifte voor de heffing van winstbelasting, een groepsdossier en een lokaal dossier inzake het jaar waarop de aangifte betrekking heeft in haar administratie op. Het groepsdossier en het lokale dossier worden in de Nederlandse of in de Engelse taal opgesteld.

Verplichting
voor lokale
groepsentiteit

2. In het groepsdossier wordt een overzicht gegeven van de onderneming van de multinationale groep, inclusief de aard van haar bedrijfsactiviteiten, haar algehele verrekenprijsgedragslijn en haar wereldwijde allocatie van inkomen en economische activiteiten om belastingadministraties te ondersteunen bij de beoordeling van de aanwezigheid van een substantieel verrekenprijsrisico.

3. In het lokale dossier wordt informatie opgenomen die relevant is voor de verrekenprijsanalyse met betrekking tot transacties tussen een belastingplichtige en een groepsentiteit in een andere staat en die helpt te onderbouwen dat dan aan artikel 4, tweede, derde en vier lid, wordt voldaan alsmede informatie die een zakelijke winstallocatie aan vaste inrichtingen onderbouwt.

4. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt voor groepsentiteiten van een multinationale groep die, in het verslagjaar dat onmiddellijk voorafgaat aan het jaar waarop de aangifte betrekking heeft, ten minste AWG 100.000.000,- aan geconsolideerde groepsopbrengsten heeft behaald.

5. De Minister stelt nadere regels over de vorm en de inhoud van het groepsdossier en het lokale dossier.

Hoofdstuk V en VI

Art. 33 t/m 39. (Vervallen)

Hoofdstuk VII

Art. 40. Waar in deze landsverordening gesproken wordt van het bestuur, zijn daaronder mede begrepen de besturende vennoten, de vertegenwoordigers in Aruba, zomede, bij ontbinding of vereffening, de met de vereffening belaste personen en hun vertegenwoordigers in Aruba.

Begrip bestuur

Art. 40a t/m 45. (Vervallen)

Hoofdstuk VIII

Art. 46 t/m 51. (Vervallen)

Hoofdstuk IX

Overgangs- en slotbepalingen

Art. 52. (Vervallen)

Art. 53. In bijzondere gevallen kan voor daarbij omschreven soorten ondernemingen of activiteiten bij landsverordening worden afgeweken van de artikelen 5, vierde lid, 6, tweede lid, onderdeel a, en 10, eerste lid.

Afwijking in
bijzondere
gevallen

Art. 54. De stukken, betreffende toepassing dezer landsverordening of daaruit voortvloeiende, zijn vrij van zegel en worden, voor zover aan de formaliteit van registratie onderworpen, kosteloos geregistreerd.

Vrij van zegel

Art. 55. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening winstbelasting.

Citeertitel

AB 2019/86

Regeling aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen

Ministeriële regeling van 20 december 2019 ter uitvoering van artikel 30, tweede lid, en artikel 32, vijfde lid, van de LWB.

Landenrapport

Art.1. Het landenrapport, bedoeld in artikel 30 van de Landsverordening winstbelasting, wordt opgemaakt in de Nederlandse taal overeenkomstig de bijlage I, dan wel in de Engelse taal overeenkomstig de bijlage II en opgesteld in XML format.

Groepsdossier

Art. 2. Het groepsdossier, bedoeld in artikel 32 van de Landsverordening winstbelasting, wordt opgemaakt in de Nederlandse taal overeenkomstig de bijlage III dan wel in de Engelse taal overeenkomstig de bijlage IV.

Lokaal dossier

Art. 3. Het lokale dossier, bedoeld in artikel 32 van de Landsverordening winstbelasting, wordt opgemaakt in de Nederlandse taal overeenkomstig de bijlage V dan wel in de Engelse taal overeenkomstig de bijlage VI.

Inwerking-
tre-ding

Art. 4. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2020 en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 1 januari 2019.

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling aanvullende documentatieverplichtingen verrekenprijzen.

Bijlage I
Model Landenrapport

Tabel 1. Overzicht van verdeling van baten, belastingen en bedrijfsactiviteiten naar belastingjurisdicte

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar: Gebruikte valuta:						
Belasting-jurisdicte	Inkomsten		Winst (verlies) voor winstbelasting	Betaalde winstbelasting (op kasbasis)	In de jaarrekening opgenomen winstbelasting	Gestort kapitaal
	Niet gelleerde partij	Gelleerde partij				

Tabel 2. Overzicht van verdeling van baten, belastingen en bedrijfsactiviteiten naar belastingjurisdicte

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar:														
Belasting-jurisdicte	Groeps-entiteiten fiscaal gevestigd in de betreffende belasting-jurisdicte (inclusief tax identification nummer en adresgegevens)	Indien afwijkend van fiscale vestigingsplaats, de staat op wiens grond de groeps-entiteit is ingericht of opgericht.	Belangrijkste bedrijfsactiviteiten								Anders-zins			
			Onderzoek en ontwikkeling	Houden of beheren van intellectuele eigendom	Inkoop of afname	Fabricage of productie	Verkoop, marketing of distributie	Diensten op het gebied van administratie, beheer of ondersteuning	Dienstverlening aan niet-gelieerde partijen	Interne groeps-financiering		Geruleerde financiële diensten	Verzekering	Houden van aandelen of andere eigen-vermogen-instrumenten

Tabel 3. Aanvullende informatie

Naam van de multinationale groep: Betreffende verslagjaar:	
Geeleve hier alle verdere korte informatie of uitleg te geven die u noodzakelijk acht of die verplichte informatie die verstrekt wordt in het landenrapport helpt te begrijpen.	

Bijlage III'
Model groepsdossier

In het groepsdossier wordt de volgende informatie opgenomen:

1. Organisatiestructuur

Schema waarin de juridische structuur en de eigendomsstructuur van de multinationale groep en de geografische locatie van de bedrijfsentiteiten wordt verduidelijkt.

2. Beschrijving van de bedrijfsactiviteiten van de multinationale groep

Algemene schriftelijke beschrijving van de bedrijfsactiviteiten van de multinationale groep, waaronder:

- a. Belangrijke pijlers van de ondernemingswinst.
- b. Een beschrijving van de toeleveringsketen voor de vijf grootste producten en/of aangeboden diensten van de groep op basis van omzet plus andere producten en/of diensten die meer dan 5 procent bedragen van de groepsomzet. De vereiste beschrijving mag de vorm hebben van een schema of grafiek.
- c. Een lijst en beknopte beschrijving van belangrijke dienstverleningsafspraken tussen leden van de multinationale groep, anders dan diensten op het gebied van spur- en ontwikkelingswerk (S&O), waaronder een beschrijving van de capaciteiten van de belangrijkste locaties alwaar belangrijke diensten worden verricht en beleid wordt gemaakt inzake verrekenprijsgrondslagen voor het toerekenen van servicekosten en het vaststellen van de voor intragroepsdiensten te betalen prijzen.
- d. Een beschrijving van de belangrijkste geografische markten voor de onder b genoemde producten en diensten van de groep.
- e. Een beknopt beschreven functionele analyse waarin de belangrijkste bijdragen aan waardecreatie door individuele entiteiten binnen de groep beschreven worden, dat wil zeggen uitgeoefende sleutelfuncties, belangrijke op zich genomen risico's, en belangrijke aangewende activa.
- f. Een beschrijving van belangrijke bedrijfsreorganisatietransacties, bedrijfsovernames en bedrijfsoverdrachten die tijdens het verslagjaar plaatsvonden.

3. Immateriële activa van de multinationale groep (zoals gedefinieerd in hoofdstuk VI van de OESO 'Transfer Pricing Guidelines for Multinational Enterprises and Tax Administrations')

- a. Een algemene beschrijving van de algehele strategie van de multinationale groep voor de ontwikkeling, eigendom en exploitatie van immateriële activa, waaronder de locatie van de voornaamste S&O-faciliteiten en de locatie van het S&O-management.
- b. Een lijst van immateriële activa of groepen van immateriële activa van de multinationale groep die belangrijk zijn voor verrekenprijsdoeleinden met daarbij welke entiteiten de juridische eigendom hiervan hebben.
- c. Een lijst van belangrijke overeenkomsten tussen vastgestelde gelieerde lichamen die verband houden met immateriële activa, waaronder afspraken over kostenbijdragen, de voornaamste dienstverleningsovereenkomsten op onderzoeksgebied en licentieovereenkomsten.
- d. Een algemene beschrijving van de verrekenprijsgedragslijn van de multinationale groep met betrekking tot S&O en immateriële activa.
- e. Een algemene beschrijving van alle belangrijke overdrachten van belangen in immateriële activa tussen gelieerde lichamen gedurende het betreffende verslagjaar, met inbegrip van de betrokken entiteiten, landen en vergoedingen.

4. Onderlinge financiële activiteiten van de multinationale groep

- a. Een algemene beschrijving van hoe de groep gefinancierd wordt, waaronder belangrijke financieringsafspraken met niet gelieerde geldschieters.
- b. Het benoemen van alle leden van de multinationale groep die een centrale financieringsfunctie voor de groep vervullen, met inbegrip van het land naar het recht waarvan

1. Bijlage II, IV en VI zijn niet opgenomen. Zij bevatten de Engelse tekst van Bijlage I, III en V.

de entiteit is opgericht en de plaats van werkelijke leiding van die entiteit.

c. Een algemene beschrijving van de algemene verrekenprijsgedragslijn van de multinationale groep die verband houdt met financieringsafspraken tussen gelieerde lichamen.

5. Financiële en fiscale positie van de multinationale groep

a. De geconsolideerde jaarrekening van de multinationale groep voor het betreffende verslagjaar, indien deze ook anderszins wordt opgemaakt met het oog op de financiële verslaglegging, het naleven van regelgeving, in-terne beheerscontrole, belasting- of andere doeleinden.

b. Een lijst en beknopte beschrijving van de bestaande eenzijdige vaststellingsovereenkomsten – advance pricing agreements (APA's) – van de multinationale groep en andere belastingafspraken met betrekking tot de allocatie van inkomen tussen landen.

Bijlage V ***Model lokaal dossier***

In het lokale dossier wordt de volgende informatie opgenomen:

1. Lokale entiteit

- a. Een beschrijving van de managementstructuur van de lokale entiteit, een lokaal organisatieschema, en een beschrijving van de natuurlijke personen aan wie het lokale management rapporteert en het land/de landen waarin deze personen hun hoofdkantoor houden.
- b. Een gedetailleerde beschrijving van de onderneming en de ondernemingsstrategie die gevolgd wordt door de lokale entiteit, waaronder begrepen een indicatie of de lokale entiteit betrokken is geweest bij of is geraakt door bedrijfsreorganisaties of overdrachten van immateriële activa in het huidige of voorafgaande jaar en een toelichting op die aspecten van dergelijke transacties die invloed hebben op de lokale entiteit.
- c. Belangrijkste concurrenten.

2. Gelieerde transacties

Verschaf de volgende informatie voor iedere van wezenlijk belang zijnde categorie van gelieerde transacties waarbij de entiteit betrokken is:

- a. Een beschrijving van de van wezenlijk belang zijnde gelieerde transacties (bijvoorbeeld de verwerving van fabricagediensten, inkoop van goederen, het verlenen van diensten, het verstrekken van leningen, financiële en prestatiegaranties, licenties met betrekking tot immateriële activa etc.) en de context waarin dergelijke transacties plaatsvinden.
- b. Het bedrag aan intragroepbetalingen en ontvangsten voor iedere categorie van gelieerde transacties, waar de lokale entiteit bij betrokken is (dat wil zeggen betalingen en ontvangsten voor producten, diensten, royaltyrechten, rente etc.) gespecificeerd naar belastingjurisdictie van de buitenlandse betaler of ontvanger.
- c. Een inventarisatie van gelieerde lichamen die betrokken zijn bij iedere categorie van gelieerde transacties, en hun onderlinge verhouding.
- d. Afschriften van alle significante intragroepovereenkomsten die gesloten zijn door de lokale entiteit.
- e. Een gedetailleerde vergelijkbaarheids- en functionele analyse van de belastingplichtige en relevante gelieerde lichamen met betrekking tot iedere gedocumenteerde categorie van gelieerde transacties, inclusief alle veranderingen in vergelijking tot eerdere jaren.
- f. Een indicatie van de meest geschikte verrekenprijsmethode met betrekking tot de transactiecategorie en de redenen om die methode te selecteren.
- g. Een indicatie van welk gelieerd lichaam geselecteerd wordt als de getoetste partij, indien van toepassing, en een uiteenzetting van de redenen voor deze selectie.
- h. Een overzicht van de belangrijke vooronderstellingen waarvan wordt uitgegaan bij de toepassing van de verrekenprijsmethodologie.
- i. Indien relevant, een uiteenzetting van de redenen voor het uitvoeren van een meerjarenanalyse.
- j. Een lijst en beschrijving van geselecteerde vergelijkbare niet-gelieerde transacties (intern of extern), indien die er zijn, en informatie omtrent relevante financiële indicatoren voor onafhankelijke lichamen waarop men zich baseert bij de verrekenprijsanalyse, waaronder een beschrijving van de vergelijkbaarheidszoekmethodologie en de bron van die informatie.
- k. Een beschrijving van alle verrichte aanpassingen op basis van vergelijkbaarheid, en een indicatie of er aanpassingen zijn verricht aan de uitkomsten van de getoetste partij, de vergelijkbare niet-gelieerde transacties, of beide.
- l. Een beschrijving van de redenen om tot de conclusie te komen dat voor relevante transacties een prijs werd vastgesteld op zakelijke basis, gebaseerd op de toepassing van de geselecteerde verrekenprijsmethode.
- m. Een overzicht van de financiële informatie gebruikt bij de toepassing van de verrekenprijsmethodologie.
- n. Een afschrift van bestaande unilaterale en bilaterale/multilaterale vaststellings-overeenkomsten – advance pricing agreements (APA's) – en andere belastingafspraken,

waarin de lokale belastingjurisdictie geen partij is en die verband houden met hierboven beschreven gelieerde transacties.

3. Financiële informatie

a. Jaarrekening van de lokale entiteit voor het betreffende verslagjaar. Indien er een gecontroleerde jaarrekening bestaat, dient deze verstrekt te worden en zo niet, dan dient er een niet gecontroleerde uiteenzetting verstrekt te worden.

b. Informatie en allocatieschema's die laten zien hoe de financiële gegevens die gebruikt zijn bij de toepassing van de verrekenprijsmethode gekoppeld kunnen worden aan de jaarrekening.

c. Samenvattende schema's van relevante financiële gegevens voor vergelijkingen die bij de analyse gebruikt zijn en de bronnen waaruit die gegevens zijn verkregen.

AB 2016/42

Landsbesluit speciale activiteiten 10% tarief

Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 24 augustus 2016 ter uitvoering van artikel 2a, eerste lid, van de LWB.

Speciale activiteiten

Art 1.¹ 1. Een vennootschap komt in aanmerking voor een winstbelastingtarief van 10% als bedoeld in artikel 2a, eerste lid, juncto artikel 15, dertiende lid, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47), voor één of meer van de navolgende activiteiten:

- a. het drijven van een scheepvaartonderneming;
 - b. het drijven van een luchtvaartonderneming;
 - c. (Vervallen)
 - d. het houden van aandelen, effecten of andere bewijzen van deelgerechtigdheid;
 - e. het, anders dan als kredietinstelling, al dan niet binnen concernverband, financieren van andere ondernemingen of vennootschappen;
 - f. het beleggen van vermogen, met uitzondering van:
 - 1°. onroerende zaken;
 - 2°. vermogen dat op enigerlei wijze ter beschikking wordt gesteld aan één of meer met de vennootschap verbonden personen of lichamen;
 - g. het drijven van een onderneming gericht op het opwekken van duurzame energie;
 - h. het drijven van een onderneming gericht op land- en tuinbouw, visserij, imkerij, vee- of visteelt;
 - i. het drijven van een onderneming gericht op wetenschappelijke of culturele activiteiten ter stimulering van de kenniseconomie;
 - j. het drijven van een onderneming gericht op het medisch toerisme, waarbij jaarlijks maximaal 5% van het aantal patiënten inwoner mag zijn van Aruba;
 - k. het drijven van een onderneming gericht op rehabilitatie voor alcohol-, drugs- en andere verslavingen, waarbij jaarlijks maximaal 5% van het aantal patiënten inwoner mag zijn van Aruba;
 - l. het drijven van een onderneming gericht op de verkoop van duurzame transportmiddelen met geen of een lage CO₂-uitstoot;
 - m. het drijven van een start-up onderneming gericht op het ontwikkelen van nieuwe technologieën en programmatuur ten behoeve van het digitaliseren van bedrijfsprocessen, 3D-printen, Internet of Things, Big Data, robot- en nanotechnologie en drones en soortgelijke innovatieve start-up ondernemingen.
2. Van een activiteit als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is uitsluitend sprake indien de zeeschepen elk afzonderlijk over een netto tonnage beschikken van ten minste 2.500 ton.
3. Onder een verbonden persoon of lichaam als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, ten 2°, wordt verstaan een verbonden persoon of lichaam als bedoeld in artikel 6, vijfde lid, van de Landsverordening winstbelasting.
4. Als inwoner van Aruba als bedoeld in het eerste lid, onderdelen j en k, wordt beschouwd degene die in het jaar van de medische behandeling of rehabilitatie op enig moment is ingeschreven in het bevolkingsregister van Aruba.
5. Als duurzame transportmiddelen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel l, worden aangemerkt transportmiddelen met een CO₂ uitstoot van maximaal 50 gram per kilometer. De CO₂ uitstoot van een transportmiddel wordt gemeten overeenkomstig bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie van 18 juli 2008 tot uitvoering en wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het type goedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PbEU 2008, L 199). Indien de meting mede met LPG of aardgas als brandstof is uitgevoerd, wordt de CO₂-uitstoot van de auto met LPG of aardgas als brandstofsoort gehanteerd.
6. Onder een start-up onderneming als bedoeld in het eerste lid, onderdeel m, wordt verstaan een organisatie die nog geen 10 jaar bestaat en die op zoek is naar een innovatief duurzaam ondernemingsmodel.
7. Het is de vennootschap die zich bezighoudt met de in het eerste lid vermelde activiteiten, niet toegestaan inkomsten te genieten uit het vervreemden of het in licentie geven van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten naar het recht van Aruba en naar het recht van andere landen.

1. Ten aanzien van een belastingplichtige die op 15 november 2018 de status had van een vennootschap die in aanmerking komt voor een verlaagd tarief, en uitsluiten met betrekking tot activiteiten en activa voor zover in aard en omvang op 15 november 2018 bij de belastingplichtige aanwijzig, treden de nieuwe artikel 1 en 2 werking met ingang van 1 januari 2023.

Art 2.² 1. Indien de vennootschap zich bezighoudt met de in artikel 1 onderdelen, a, d, e en f omschreven activiteiten, dienen de daarbij behorende kerninkomsten genererende activiteiten als omschreven in het tweede lid in Aruba plaats te vinden. **Beperking**

2. Als kern-inkomsten genererende activiteiten, bedoeld in het eerste lid, worden aangemerkt:

a. ten aanzien van scheepvaartactiviteiten:

1°. het organiseren van bemanning met inbegrip van inhuren, betalen en toezien op bemanningsleden;

2°. het onderhoud van schepen;

3°. het toezien op en volgen van leveranties;

4°. het vaststellen van de bestelling van goederen en hoe deze af te leveren, het organiseren van en toezien op reizen;

b. ten aanzien van houdsteractiviteiten:

1°. het louter aanhouden van deelnemingen, met als enige inkomsten dividenden en koerswinsten;

c. ten aanzien van financieringsactiviteiten:

1°. het overeenkomen van financieringsvoorwaarden;

2°. het identificeren of verwerven van activa als voorwerp van lease;

3°. het vaststellen van voorwaarden en termijnen van de lease contracten;

4°. het monitoren en herzien van contracten;

5°. het beheersen en managen van risico's;

d. ten aanzien van vermogensbeheeractiviteiten:

1°. het nemen van besluiten ten aanzien van het houden en verkopen van beleggingen;

2°. het berekenen van risico's en reserves;

3°. het nemen van beslissingen ten aanzien van valuta's, renteschommelingen of hedge posities;

4°. het opstellen van regulatoire en andere rapportages ten behoeve van overheidsinstellingen en investeerders;

3. De kern-inkomsten genererende activiteiten als omschreven in het tweede lid vinden in Aruba plaats, indien de vennootschap:

a. beschikt over adequate materiële activa in Aruba;

b. een adequaat aantal voltijd kwalificerende werknemers direct of indirect lokaal in dienst heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap;

c. een adequaat minimumbedrag aan jaarlijks terugkerende lokale operationele kosten heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap.

4. Door de vennootschap kan ook aan de in het eerste lid vermelde eisen worden voldaan, indien de vereiste kern-inkomsten genererende activiteiten door een ander in Aruba gevestigd lichaam in Aruba worden uitgevoerd, mits de vennootschap actief dat lichaam aanstuurt en controleert.

5. Van een activiteit als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel d, is slechts sprake, indien:

a. het betreft het houden van aandelen, effecten en andere bewijzen van deelgerechtigdheid in vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld; en

b. de vennootschap waarin de aandelen of andere bewijzen van deelgerechtigdheid worden gehouden, ingeval deze niet in Aruba is gevestigd, in het land van vestiging is onderworpen aan een naar de winst geheven belasting waarvan het tarief ten minste 50 percent bedraagt van het tarief, genoemd in artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening winstbelasting.

6. In afwijking van het vijfde lid, onderdeel b, kan de vennootschap aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid houden die niet aan het vijfde lid voldoen, mits het voordeel uit hoofde van deze aandelen of bewijzen van deelgerechtigd dat in enig jaar wordt genoten niet meer bedraagt dan 5 percent van de totale voordelen uit hoofde van aandelen, effecten of andere bewijzen van deelgerechtigdheid in dat jaar.

Art. 3. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 28 juni 2013 met uitzondering van artikel 1, eerste lid, onderdelen h en k, dat met ingang van de dag na die van plaatsing van dit landsbesluit in het Afkondigingsblad van Aruba inwerking treedt. **Inwerking-treding**

2. Ten aanzien van een belastingplichtige die op 15 november 2018 de status had van een vennootschap die in aanmerking komt voor een verlaagd tarief, en uitsluiten met betrekking tot activiteiten en activa voor zover in aard en omvang op 15 november 2018 bij de belastingplichtige aanwijzig, treden de nieuwe artikel 1 en 2 werking met ingang van 1 januari 2023.

AB 2018/73

Ministeriele regeling achterwege laten art. 6, lid 2, onderdeel f LWB

Ministeriële regeling van 13 december 2018 ter uitvoering van artikel 30, onderdeel b, van de ALB.

Artikel 6, lid 2, onderdeel f van LWB niet van toepassing

Art. 1. Toepassing van artikel 6, lid 2, onderdeel f van de Landsverordening winstbelasting kan achterwege blijven indien betalingen voor renten van opgenomen gelden en vergoedingen voor het genot van, in welke vorm dan ook, ten gebruik of verbruik afgestane materiele of immateriële goederen of verleende diensten worden gedaan aan onder andere in Aruba gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende pensioenfondsen welke ten behoeve van personeel, gewezen personeel of deszelfs betrekkingen zijn ingesteld welke voldoen aan de voorwaarden van artikel 2, onderdeel a, van de Landsverordening winstbelasting en verbonden zijn aan de belastingplichtige in de zin van artikel 6, lid 5, van de Landsverordening winstbelasting.

Voorwaarde

Art. 2. Om in aanmerking te komen voor het achterwege laten van de toepassing van artikel 6, lid 2, onderdeel f van de Landsverordening winstbelasting dient de belastingplichtige te voldoen aan het bepaalde in artikel 4 lid 2 t/m 4 van de Landsverordening winstbelasting.

Inwerking-treding

Art. 3. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2016.

Uitgangspunten beleid inzake safe harbour vaste inrichting van transparante AVV's

Negatieve vaste inrichting verklaring.

De wijzigingen in het fiscale regime van de Aruba vrijgestelde vennootschap (A.V.V.), alsmede de invoering van de optionele fiscale transparantie die ook voor bestaande A.V.V.'s zal gaan gelden, geven aanleiding tot de vraag in welke gevallen de activiteiten van de fiscaal transparante A.V.V.'s geen vaste inrichting zullen vormen op Aruba. Deze vraag is met name relevant indien aandeelhouders van de A.V.V. geen inwoner zijn van Aruba.

Hoewel slechts van geval tot geval kan worden beoordeeld of al dan niet sprake is van een vaste inrichting, zullen bij deze beoordeling de volgende algemene uitgangspunten als richtsnoer worden genomen.

1. Van een vaste inrichting kan slechts sprake zijn indien de A.V.V. een onderneming drijft. Beleggingsactiviteiten die verricht worden op of vanuit Aruba kunnen derhalve niet leiden tot de aanwezigheid van een vaste inrichting;

2. Indien de A.V.V. een onderneming drijft, is slechts sprake van een vaste inrichting indien sprake is van een duurzame, vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van de onderneming worden uitgeoefend. Indien de A.V.V. niet beschikt over fysieke kantoor- of bedrijfsruimte welke ruimte specifiek voor de werkzaamheden van de A.V.V. is ingericht en van waaruit deze werkzaamheden ook daadwerkelijk worden verricht, is geen sprake van een vaste inrichting. De vestiging van een A.V.V. op het adres van een in Aruba gevestigd trustkantoor of advocatenkantoor vormt derhalve geen vaste inrichting indien in dat kantoor geen afzonderlijk identificeerbare ruimte voor de A.V.V. is ingericht van waaruit de werkzaamheden van de A.V.V. worden uitgeoefend. Aanvullende aanwijzingen waaruit kan worden afgeleid dat geen sprake is van een duurzame bedrijfsinrichting betreffen het ontbreken van een eigen aansluiting op gas, licht en water, telefoon, telefax, internet, en dergelijke, alsmede het ontbreken van lasten ter zake van onderhoud van de kantoor- of bedrijfsruimte.

3. Indien een in Aruba woonachtige of in Aruba gevestigde bestuurder (natuurlijke persoon of in Aruba gevestigd trustkantoor) deel uitmaakt van het bestuur van een A.V.V., leiden de binnenlandse woon- of vestigingsplaats van dit bestuur(slid), noch de binnenlandse bestuursactiviteiten van dit bestuur(slid) als zodanig tot de aanwezigheid van een vaste inrichting indien niet tevens sprake is van ondernemingsactiviteiten welke vanuit een duurzame, vaste bedrijfsinrichting op Aruba worden uitgeoefend. Conform artikel 5, tweede lid, OESO-modelverdrag, vormt een plaats waar leiding wordt gegeven immers geen vaste inrichting indien niet tevens aan de eisen van het eerste lid van artikel 5 is voldaan (vide par. 12 van het OESO-commentaar bij artikel 5).

4. Indien wel sprake is van een duurzame, vaste bedrijfsinrichting op Aruba, kan slechts tot de aanwezigheid van een vaste inrichting worden geconcludeerd indien de werkzaamheden van de vaste inrichting vanuit die bedrijfsinrichting worden uitgeoefend. Indien de A.V.V. niet beschikt over personeel dat werkzaam is in Aruba, maar wel bestuurd wordt door een in Aruba woonachtig of gevestigd bestuur(slid), is geen sprake van een vaste inrichting indien ter zake van dit bestuur(slid) niet kan worden gezegd dat zij de werkzaamheden van de A.V.V. uitoefent. Dit is met name het geval indien de taken van het bestuur(slid) zich beperken tot administratieve dienstverlening (bijvoorbeeld het opstellen van jaarstukken, verzorgen van registratie bij de Kamer van Koophandel, het (doen) verzorgen van belastingaangiften). Een indicatie voor een beperkte taak van het bestuur(slid) kan worden gevonden in de hoogte van de vergoeding. Indien de vergoeding van een bestuur(slid) beperkt blijft tot een standaard management fee die trustkantoren in rekening plegen te brengen aan hun klanten, kan hieruit worden afgeleid dat het bestuur(slid) geen waarde toevoegt voor wat betreft de uitoefening van de onderneming zelf en derhalve zelf niet wezenlijk bij de ondernemingsactiviteiten van de A.V.V. en de besluitvorming daaromtrent is betrokken.

5. Andere factoren die als zodanig en op zich zelf beschouwd niet leiden tot de aanwezigheid van een vaste inrichting zijn:

Aruba – Winstbelasting

Uitgangspunten beleid inzake safe harbour vaste inrichting van transparante AVV's

- het voeren en bewaren van een boekhouding door een trustkantoor in Aruba;
- het aanhouden van een of meerdere bankrekeningen van de A.V.V. bij een in Aruba gevestigde bank;
- eigendom van immateriële activa welke geregistreerd zijn in Aruba;
- eigendom van materiële activa die zich fysiek niet op Aruba bevinden (o.a. vliegtuigen), zelfs indien deze activa geregistreerd zijn in Aruba;
- het houden van aandelen in een in Aruba gevestigde vennootschap.

Voor de goede orde zij opgemerkt dat het voorgaande geen betrekking heeft op de vraag of het bezit van, of de beschikking over, onroerend goed dat in Aruba is gelegen leidt tot de aanwezigheid van buitenlandse belastingplicht van de aandeelhouder(s) van de transparante A.V.V.

Landsbesluit aanwijzing reële economische aanwezigheid transparante vennootschap

2019/22

LB, houdende algemene maatregelen, van 10 april 2019 ter uitvoering van artikel 3b, eerste lid, onderdeel b, van de ALB.

Art. 1. Voor de toepassing van dit landsbesluit wordt verstaan onder:

Definitie

intellectuele eigendom activiteiten met een verhoogd risico :

1°. het geval waarbij de belastingplichtige een intellectueel eigendomsrecht heeft verkregen van een verbonden lichaam, dan wel door het financieren van buitenlandse onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten door middel van een cost-sharing agreement met een niet in Aruba gevestigd verbonden lichaam; of

2°. het geval waarbij de belastingplichtige een intellectueel eigendomsrecht ter beschikking stelt aan een niet in Aruba gevestigd verbonden lichaam;
verbonden lichaam: een verbonden lichaam als bedoeld in artikel 6, vijfde lid, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47).

Art. 2. Indien een transparante vennootschap zich bezighoudt met één of meer van de in artikel 3 genoemde relevante activiteiten, dienen de daarmee verband houdende kerninkomstengenererende activiteiten in of vanuit Aruba plaats te vinden.

Activiteiten in Aruba

Art. 3. Relevante activiteiten, bedoeld in artikel 2, zijn:

Relevante activiteiten

- a. hoofdkantoor activiteiten;
- b. distributie- en andere dienstverlenende activiteiten;
- c. financieringsactiviteiten en leaseactiviteiten;
- d. vermogensbeheeractiviteiten;
- e. bancaire activiteiten;
- f. verzekeringsactiviteiten;
- g. scheepvaartactiviteiten;
- h. zuivere houdstermaatschappijactiviteiten;
- i. intellectuele eigendom activiteiten.

Art. 4. 1. Als kerninkomstengenererende activiteiten, bedoeld in artikel 2, worden aangemerkt:

Kerninkomstengenererende activiteiten

- a. ten aanzien van artikel 3, onderdeel a:
 - 1°. het nemen van de relevante managementbesluiten;
 - 2°. het maken van kosten ten behoeve van groepsvennootschappen;
 - 3°. het coördineren van activiteiten van groepsvennootschappen;
- b. ten aanzien van artikel 3, onderdeel b:
 - 1°. het transport en opslag van goederen;
 - 2°. het beheren van voorraden;
 - 3°. het opnemen van orders;
 - 4°. het verlenen van adviesdiensten en andere administratieve diensten;
- c. ten aanzien van artikel 3, onderdeel c:
 - 1°. het overeenkomen van financieringsvoorwaarden;
 - 2°. het identificeren of verwerven van activa als voorwerp van lease;
 - 3°. het vaststellen van voorwaarden en termijnen van de leasecontracten;
 - 4°. het monitoren en herzien van contracten;
 - 5°. het beheersen en managen van risico's;
- d. ten aanzien van het artikel 3, onderdeel d:
 - 1°. het nemen van besluiten ten aanzien van het houden en verkopen van beleggingen;
 - 2°. het berekenen van risico's en reserves;
 - 3°. het nemen van beslissingen ten aanzien van valuta's, renteschommelingen of hedge posities;
 - 4°. het opstellen van regulatoire en andere rapportages ten behoeve van overheidsinstellingen en investeerders;
- e. ten aanzien van artikel 3, onderdeel e:
 - 1°. het verwerven van gelden, het beheersen van risico's, inclusief krediet-, valuta- en renterisico's;
 - 2°. het nemen van hedge-posities;
 - 3°. het verstrekken van leningen, krediet of andere financiële diensten aan klanten;

- 4°. het voldoen aan regulatoire kapitaaleisen en regulatoire rapporten en aangiften;
- f. ten aanzien van artikel 3, onderdeel f:
 - 1°. het bepalen en berekenen van risico's;
 - 2°. het verzekeren of herverzekeren van risico's en het verlenen van verzekeringsdiensten aan klanten;
- g. ten aanzien van artikel 3, onderdeel g:
 - 1°. het organiseren van bemanning, met inbegrip van inhuren, betalen en toezien op bemanningsleden;
 - 2°. het onderhoud van schepen;
 - 3°. het toezien op en volgen van leveranties;
 - 4°. het vaststellen van de bestelling van goederen en hoe deze af te leveren, het organiseren van en toezien op reizen;
- h. ten aanzien van artikel 3, onderdeel h, het louter aanhouden van deelnemingen, met als enige inkomsten dividenden en koerswinsten;
- i. ten aanzien van artikel 3, onderdeel i:
 - a. in geval van het houden van patenten, de daarmee verband houdende onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten, waaronder tevens verstaan:
 - 1°. het nemen van strategische beslissingen, het managen en zo nodig dragen van de voornaamste risico's met betrekking tot de ontwikkeling en daarop volgende exploitatie van het intellectuele eigendomsrecht; of
 - 2°. het nemen van strategische beslissingen, het managen en zo nodig dragen van de voornaamste risico's met betrekking tot het van een niet-gelieerde partij verwerven en de daarop volgende exploitatie van het intellectuele eigendomsrecht; of
 - 3°. het uitoefenen van de onderliggende handelsactiviteiten waarmee de intellectuele eigendomsrechten worden geëxploiteerd en welke leiden tot het verwerven van inkomsten van niet-verbonden lichamen;
 - b. in geval van het houden van merkrechten en klantgegevens, marketing, 'branding' en distributieactiviteiten.
- 2. Behoudens voor zover de transparante vennootschap aannemelijk maakt dat de aan haar toekomstige inkomsten uit die activiteiten direct verband houden met en worden gerechtvaardigd door activiteiten die plaatsvinden in of vanuit Aruba, voldoen intellectuele eigendom activiteiten met een verhoogd risico niet aan het eerste lid, onderdeel i.

Reële economische aanwezigheid

Art. 5. 1. Van een reële economische aanwezigheid in Aruba is sprake, indien de transparante vennootschap:

- a. beschikt over adequate materiële activa in Aruba;
 - b. een adequaat aantal voltijd kwalificerende werknemers direct of indirect lokaal in dienst heeft, die passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap;
 - c. een adequaat minimumbedrag aan jaarlijks terugkerende lokale operationele kosten heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap.
2. Door de transparante vennootschap kan ook aan de in het eerste lid vastgestelde vermeldde eisen worden voldaan, indien de relevante activiteiten door een ander in Aruba gevestigd lichaam worden uitgevoerd, mits de transparante vennootschap actief dat lichaam aanstuurt en controleert.

Inwerking treding

Art. 6. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit aanwijzing reële economische aanwezigheid transparante vennootschap.

Aanschrijving voorwaarden joint venture 2006

Aanschrijving directie der Belastingen.

2006 (geen
datum van
publicatie)

1. De moedermaatschappij wordt na de totstandkoming van de joint venture aangeslagen over de winst van de gezamenlijke tot de joint venture behorende lichamen. Ter zake van deze gezamenlijke winst dient de moedermaatschappij een aangifte in.

2.¹ Uitsluitend naar Arubaans recht opgerichte N.V.'s kunnen deel uitmaken van deze joint venture. De feitelijke leiding van alle vennootschappen die deelnemen aan de joint venture bevinden zich in Aruba.

3. De partijen binnen de joint venture dienen hetzelfde fiscale regime te hebben.

4. De moedermaatschappij moet middellijk of onmiddellijk tenminste 99% van de aandelen in de dochtermaatschappij bezitten. Van een middellijk bezit van aandelen is sprake indien de aandelen in de dochtermaatschappij onmiddellijk worden gehouden door één of meer vennootschappen die tot de joint venture behoren.

5. De tijdvakken waarover de belasting wordt geheven dienen voor alle tot de joint venture behorende N.V.'s samen te vallen.

6. Voor de totstandkoming van een fiscale eenheid op joint venture basis dient binnen een termijn van 6 maanden na aanvang van het boekjaar een schriftelijk verzoek te worden ingediend bij de Inspecteur der Belastingen. Bij het indienen van dit verzoek dient tevens de ondertekende joint venture overeenkomst te worden ingediend. Indien de hierboven genoemde documenten tijdig zijn ingediend en aan de overige voorwaarden is voldaan, komt de fiscale eenheid op joint venture basis tot stand op het tijdstip waarop het boekjaar aanvangt.

7. Bij het indienen van het verzoek wordt ter bepaling van het zuiver vermogen op het verenigingstijdstip, tevens een vermogensopstelling ingeleverd van de tot de joint venture behorende partijen. In deze vermogensopstelling worden de activa en de passiva van partijen gewaardeerd naar de door de joint venture te volgen gedragslijn. Bovendien dient de vennootschappelijke jaarrekening en de consolidatiestaat van de tot de joint venture behorende vennootschappen conform de situatie voorafgaand aan het verenigingstijdstip, bij het verzoek voor een fiscale eenheid op joint venture basis te worden ingediend. De winstberekening van de joint venture zal plaatsvinden volgens de gedragslijn waarnaar de activa en passiva in vorenbedoelde vermogensopstelling zijn gewaardeerd.

8. In alle tot de joint venture behorende N.V.'s zullen dezelfde waarderingsgrondslagen worden gehanteerd. De onderlinge vorderingen en schulden zullen vóór de totstandkoming van de joint venture bij beide partijen op de bedrijfswaarde voor de schuldeiser te worden gesteld. Onevenwichtigheden die ten aanzien hiervan ten tijde van het aangaan van de joint venture bestaan, dienen vóór het aangaan van de joint venture te worden rechtgetrokken in de desbetreffende aangiften.

9. Vanaf het moment waarop de joint venture ingaat, is de moedermaatschappij aangifteplichtig voor de gezamenlijke winst. De moedermaatschappij dient bij haar aangiftebiljet winstbelasting de volgende bescheiden te overleggen:

- De geconsolideerde fiscale jaarrekening van de joint venture;
- De individuele fiscale vennootschappelijke jaarrekeningen van de partijen die tot de joint venture behoren;
- De consolidatiestaat.

De toegevoegde dochtervennootschappen dienen een nihil aangifte in.

10. Vanaf het verenigingstijdstip zal de bij de dochtermaatschappij nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsaftrek en/of vervroegde afschrijving dan wel latente verplichting tot desinvesteringbijtelling voor de resterende termijnen overgaan op de moedermaatschappij.

11. Verliezen die vóór het verenigingstijdstip door de tot de joint venture behorende vennootschappen zijn geleden, kunnen niet gecompenseerd worden met winsten behaald door de joint venture.

12. Het splitsingstijdstip wordt voor de moedermaatschappij en de dochtermaatschappij afzonderlijk gesteld op de aanvang van het boekjaar waarin niet langer aan de in deze regeling genoemde voorwaarden is voldaan.

13. In de vermogensopstelling van de gezamenlijk tot de joint venture behorende lichamen per einde van het boekjaar, onmiddellijk voorafgaande aan het splitsingstijdstip, kan het 1. Op 3 maart 2015 heeft de inspecteur bevestigd dat overal waar in de "Voorwaarden Joint Venture 2006" "N.V." staat tevens "VBA" kan worden verstaan.

bedrag van de reserve bedoeld in artikel 6 lid 6 van de Landsverordening winstbelasting, het totaal van het bedrag dat deze reserve volgens goedkoopmansgebruik bij partijen zou hebben belopen als zij afzonderlijk belastingplichtig zouden zijn geweest, niet overtreffen.

14. Een bij de joint venture op het splitsingstijdstip nog niet uitgewerkte aanspraak op investeringsafrek en/of vervroegde afschrijving dan wel latente verplichting tot desinvesteringvrijstelling gaat voor de resterende jaren over op de maatschappij tot wiens vermogen het bedrijfsmiddel waarmede de aanspraak/verplichting verband houdt op het splitsingstijdstip behoort.

15. De tot het vermogen van een maatschappij behorende schuldvordering op een andere maatschappij, wordt op het tijdstip onmiddellijk voorafgaand aan het splitsingstijdstip gesteld op de nominale waarde of, indien dat lager is, de bedrijfswaarde.

16. Verliezen geleden door de joint venture, die op het splitsingstijdstip nog openstaan, kunnen slechts gecompenseerd worden met winsten behaald door de moedermaatschappij na bovengenoemd tijdstip. Hierbij dient rekening te worden gehouden met artikel 10 lid 1 van de Landsverordening winstbelasting.

17. Als bestuurders van de gezamenlijke tot de joint venture behorende partijen worden beschouwd de bestuurders van de moedermaatschappij. Echter, voor toepassing van artikel 16 lid 2 van de Landsverordening winstbelasting blijven de bestuurders van de toegevoegde partij hoofdelijk aansprakelijk voor de belastingschulden van hun afzonderlijke vennootschappen alsware geen joint venture zou zijn aangegaan.

18. Indien de samenstelling van het vermogen van de dochtermaatschappij is gewijzigd ten gevolge van transacties binnen de fiscale eenheid en aannemelijk is dat een bedrag ter grootte van de tegenwaarde van de stille reserves, inclusief goodwill, die onmiddellijk na de laatste transactie in de dochtermaatschappij zijn, danwel een bedrag ter grootte van een deel daarvan, door verkoop van de aandelen in de dochtervennootschap, dan wel op enigerlei andere wijze ten goede is gekomen aan de moedermaatschappij en/of het lichaam dat met haar verenigd is of is geweest, voordat sindsdien 6 boekjaren zijn geëindigd, worden aan het einde van het boekjaar dat onmiddellijk aan het splitsingstijdstip voorafgaat de activa en passiva van de dochtermaatschappij alsnog gesteld op de waarde in het economische verkeer.

19. Indien geschillen omtrent de toepassing van de in deze regeling genoemde voorwaarden aan het oordeel van de belastingrechter worden onderworpen, wordt het splitsingstijdstip gesteld op de aanvang van het jaar waarop het geschil betrekking heeft.

20. Alle tot de joint venture behorende partijen zullen hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de door de combinatie of individuele vennootschappen verschuldigde belastingen en premieheffing. Na ontbinding van de joint venture of na uittreding uit een joint venture blijven de partijen die deel uitmaken van de joint venture, dan wel de uitgetreden partijen, hoofdelijk aansprakelijk voor de belasting- en premieheffingschulden die betrekking hebben op de periode waarin zij tot de joint venture behoorden.

21. Kosten die, middellijk of onmiddellijk verband houden met het aandelenbezit van de moedermaatschappij in de dochtermaatschappij worden niet in aftrek toegelaten. Voor het bepalen van het aandelenbezit wordt uitgegaan van de individuele vennootschappelijke jaarrekening van de moedermaatschappij.

22. Indien tot de winst van de joint venture, winst uit een buitenlandse onderneming of uit een in het buitenland gelegen onroerende zaak behoort en de laatstgenoemde winst voor de vermindering van belasting ingevolge voorschriften ter voorkoming van dubbele belasting tot een hoger bedrag in aanmerking zou worden genomen dan het gezamenlijke bedrag dat in aanmerking zou zijn genomen bij afwezigheid van de fiscale eenheid, als gevolg van het feit dat er in het laatste geval financieringskosten toerekenbaar zijn aan de buitenlandse onderneming of de in het buitenland gelegen onroerende zaak die bij de fiscale eenheid niet tot uitdrukking komen, wordt de vermindering berekend alsof deze financieringskosten wel bij de fiscale eenheid tot uitdrukking komen.

23. De hierboven genoemde voorwaarden zijn onverkort van toepassing mits het beleid op dit gebied niet wordt gewijzigd.

24. Alle tot de joint venture behorende partijen verbinden zich deze overeenkomst c.q. de hierboven gestelde voorwaarden na te komen en bij niet nakoming het daaruit voortvloeiende nadeel voor het Land Aruba in zijn geheel te vergoeden.

Afschrijvingsbeleid van de inspecteur

(geen datum
van publicatie)

Bedrijfsmiddel	Levensduur	Afschrijvings- percentage	Restwaarde in %
Gebouw	50 - 40	2.5 - 2	10
Verbouwing	50 - 40	2.5 - 2 ¹	10
Verbouwing	10	10 ²	nihil
Inventaris	10 - 5	20 - 10	10
Computer (hardware)	5 - 3	33.33 - 20	10 - nihil
Computer (mainframe)	10 - 8	12.5 - 10	nihil
Machine & Installatie	10	10	10
Personenauto	5	20	10
Verhuurwagens	3	33.33	15
Vrachtwagen	10	10	15
Bussen	10	10	15
Goodwill	5	20	0

1. Indien de verbouwing in het gebouw is opgegaan, worden de kosten geactiveerd bij het gebouw, en afgeschreven samen met het gebouw.
2. Indien de verbouwing apart bij te houden is, is de restwaarde nihil, aangezien de restwaarde in het pand zit.

2016
(geen datum
van publicatie)

Beschikking vrijstelling primaire sector

Minister van Financiën 28 april 2016, Ministeriële beschikking 28 april 2016/MFO/407/16, Vrijstelling primaire sector

Ter stimulering van de verhoging van de productie in de primaire sector, het streven naar verlaging van voedselprijzen en het bevorderen van investeringen in deze sector, heeft de regering besloten deze sector vrij te stellen van belastingheffing.

Vooruitlopend op de hiertoe benodigde wetswijzigingen keur ik goed dat met ingang van 1 januari 2016 van de volgende vrijstellingen gebruik kan worden gemaakt:

Winstbelasting en inkomstenbelasting

Vrijstelling van winstbelasting en inkomstenbelasting voor de winst behaald door een onderneming met de verkoop van producten die door deze onderneming in Aruba zijn voortgebracht door middel van de uitoefening van de land- en tuinbouw, visserij, imkerij en vee- of visteelt.

Belasting op bedrijfsomzetten en Bestemmingsheffing AZV

Vrijstelling van belasting op bedrijfsomzetten en bestemmingsheffing AZV voor de omzet behaald door een ondernemer met de levering van producten die door deze ondernemer in Aruba zijn voortgebracht door middel van de uitoefening van de land- en tuinbouw, visserij, imkerij en vee- of visteelt.

Landsverordening dividendbelasting

AB 2002/123

Hoofdstuk I

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

Lichaam: een juridische eenheid als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdelen a en b, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47);

Hoofdstuk II

Dividendbelasting

Paragraaf 1. Belastingplicht

Art. 2. 1. Onder de naam dividendbelasting wordt een belasting geheven van degenen die, rechtstreeks of door middel van certificaten, gerechtigd zijn tot de opbrengst van aandelen in of winstbewijzen en winstdelende schuldvorderingen op in Aruba gevestigde lichamen.

In Aruba gevestigde lichamen

2. Of een lichaam in Aruba is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld. Wordt de rechtsvorm van het lichaam beheerst door Arubaans recht, dan wordt echter steeds Aruba als land van vestiging beschouwd.

Art. 3. 1. Onder lichamen worden niet begrepen vennootschappen als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47).

Uitsluiting belastingplicht

2. Het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van een opbrengst die verband houdt met zuivere winst of de aanwezigheid van zuivere winst die is opgekomen na 1 januari 2006 en die niet is vrijgesteld van winstbelasting op grond van artikel 2, onderdeel c, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47).

3. Indien de winst van een in het eerste lid bedoeld lichaam in enig voorafgaand boekjaar niet vrijgesteld is geweest van winstbelasting, wordt voor toepassing van het tweede lid een opbrengst geacht verband te houden met deze winst, tenzij de vennootschap die de opbrengst verschuldigd is, aantoonst dat deze winst niet meer aanwezig is.

Paragraaf 2. Voorwerp van belasting

Art. 4. De belasting wordt geheven naar de opbrengst van de in artikel 2, eerste lid, bedoelde aandelen, winstbewijzen en winstdelende schuldvorderingen.

Grondslag belasting is opbrengst

Art. 5. 1. Tot de opbrengst behoren:

Hetgeen tot opbrengst behoort

a. onmiddellijke of middellijke uitdelingen van vroegere, tegenwoordige en toekomstige winst, onder welke naam of in welke vorm ook gedaan, daaronder begrepen hetgeen ter gelegenheid van inkoop van aandelen, anders dan als tijdelijke belegging, wordt uitgekeerd boven het op de desbetreffende aandelen gemiddeld gestorte kapitaal;

b. hetgeen bij liquidatie op aandelen wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal;

c. de nominale waarde van aandelen uitgereikt aan aandeelhouders, voor zover niet blijkt dat storting heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden waarbij bijschrijving op aandelen met uitreiking van aandelen wordt gelijkgesteld;

d. teruggaaf van hetgeen op aandelen is gestort, voor zover er zuivere winst is, tenzij tevoren de algemene vergadering van aandeelhouders tot deze teruggaaf heeft besloten en de nominale waarde van de desbetreffende geplaatste aandelen bij statutenwijziging met een gelijk bedrag is verminderd;

e. hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van afkoop of inkoop daarvan.

2. Niet in geld genoten opbrengst wordt in aanmerking genomen naar de waarde die daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

3. Voor zover de inbreng in een lichaam, middellijk of onmiddellijk, bestaat in aandelen van een in Aruba gevestigde vennootschap, wordt ten aanzien van alle aandeelhouders slechts als gestort aangemerkt, hetgeen op deze aandelen daadwerkelijk is gestort, verminderd met hetgeen in contanten is bijbetaald.

4. Tot de opbrengst behoort niet een opbrengst die rechtstreeks verband houdt met zuivere winst of de aanwezigheid van zuivere winst die vrijgesteld is van winstbelasting op grond van

artikel 2, onderdeel c, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47), of op grond van artikel 1, vierde lid, van dezelfde landsverordening zoals deze luidde tot en met 31 december 2005.

5. Het eerste lid, onderdeel b, is van overeenkomstige toepassing ingeval van:

- a. fusie met een niet in Aruba gevestigde, verkrijgende vennootschap, als gevolg waarvan het lichaam ophoudt te bestaan;
- b. omzetting in een buitenlandse rechtspersoonsvorm; en
- c. zetelverplaatsing naar een andere staat op de voet van de Landsverordening zetelverplaatsing rechtspersonen (AB 1996 no. 64).

Paragraaf 3. Tarief

Tarief

Art. 6. 1. De belasting bedraagt tien procent van de opbrengst.

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de belasting:

- a. nul procent van de opbrengst van een bezit aan aandelen of bewijzen van deelgerechtigdheid, die voor de tot die opbrengst gerechtigden een deelneming vormen als bedoeld in artikel 11 van de Landsverordening winstbelasting;
 - b. nul procent van de opbrengst, indien het onmiddellijke of middellijke uitdelingen betreft van winsten uit de exploitatie van een olieraffinaderij of olieterminal;
 - c. nul procent van de opbrengst, behaald met de exploratie en exploitatie van aardolie en aardgas op basis van een overeenkomst tot onderzoek naar en winning van petroleum als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Petroleumverordening zeegebied Aruba (AB 1987 no. 89).
 - d. nul procent van de opbrengst indien het middellijke of onmiddellijke uitdelingen betreft van winsten uit een vennootschap als bedoeld in de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28).
3. De Minister kan nadere regels stellen ter uitvoering van onderdeel b van het tweede lid.

Bruterijng
belasting

Art. 7. Ingeval het lichaam dat de opbrengst verschuldigd is, de belasting voor zijn rekening neemt, dan wordt voor het berekenen van de belasting de opbrengst vermenigvuldigd met:

- a. 100/90, indien het tarief tien procent bedraagt, of
- b. 100/95, indien het tarief vijf procent bedraagt.

Paragraaf 4. Heffing en aangifte

Heffing door
inhouding

Art. 8. 1. De belasting wordt geheven door inhouding op de opbrengst.

2. Inhoudingsplichtige is het lichaam dat de opbrengst verschuldigd is.

3. De inhoudingsplichtige houdt de belasting in op het tijdstip waarop de opbrengst ter beschikking is gesteld.

4. De inhoudingsplichtige is verplicht de ingehouden belasting op aangifte af te dragen.

5. Ingeval de belasting de opbrengst in geld overtreft, wordt het ontbrekende geacht te zijn ingehouden op het in het derde lid omschreven tijdstip, met dien verstande dat de inhoudingsplichtige bevoegd is dat ontbrekende te verhalen op degene die tot de opbrengst gerechtigd is. Indien binnen een redelijke termijn geen verhaal plaatsvindt, is artikel 7 van overeenkomstige toepassing. De inhoudingsplichtige schort de afgifte van de niet in geld genoten opbrengst op, totdat voldoening van deze vordering plaatsvindt.

Uitreiking nota
door inhoudings-
plichtige

Art. 9. 1. De inhoudingsplichtige, degene bij wie de opbrengst betaalbaar is gesteld, het administratiekantoor dat de opbrengst doorbetaalt aan certificaathouders, of degene tot wiens beroep gewoonlijk het kopen of innen van dividendbewijzen behoort, reikt, zodra de opbrengst aan hem is uitbetaald, tegoed geschreven, verrekend of uitgereikt, ten behoeve van gerechtigde tot de opbrengst een gedagtekende nota uit. De nota vermeldt het tijdstip, bedoeld in artikel 8, derde lid.

2. Bij regeling van de Minister worden regels gesteld ten aanzien van de inhoud, opmaak, uitreiking en bewaring van de nota, bedoeld in het eerste lid.

Teruggaaf
op verzoek
niet-winstbe-
lastingsplichtige
lichamen

Art. 10. 1. Aan een in Aruba gevestigd lichaam dat gedurende een boekjaar niet aan winstbelasting onderworpen is, wordt op zijn verzoek teruggaaf verleend van de in het desbetreffende boekjaar te zijnen laste afgedragen dividendbelasting.

2. Een teruggaaf als bedoeld in het eerste lid, wordt slechts verleend, indien het lichaam als bedoeld in het eerste lid, de uiteindelijk gerechtigde is tot het dividend.

3. Het verzoek tot teruggaaf wordt schriftelijk en binnen een bij regeling van de Minister te stellen termijn ingediend bij de Inspecteur.
4. De Inspecteur geeft binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek te dier zake een beschikking af.
5. Een teruggaaf wordt slechts verleend, indien deze meer bedraagt dan honderd florin.
6. Het eerste lid is niet van toepassing op een vennootschap als bedoeld in artikel 2, onderdeel c, Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47).

Art. 11 t/m 18. (Vervallen)

Hoofdstuk III
Imputatiebetaling

Art. 19 t/m 23. (Vervallen)

Hoofdstuk IV t/m VI

Art. 24 t/m 34. (Vervallen)

Hoofdstuk VII

Art. 35. (Vervallen)

- Art. 36.** 1. Deze landsverordening treedt in werking op 1 januari van het jaar, volgend op het jaar waarin hij wordt geplaatst in het Afkondigingsblad van Aruba.
2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening dividendbelasting.

Inwerking-
treding,
citeertitel

Div

AB 2003/30

**Regeling dividendnota en teruggaaf dividendbelasting
niet aan winstbelasting onderworpen lichamen**

MR van 7 april 2003 ter uitvoering van artikel 9, tweede lid, en artikel 10, derde lid, van de LDI.

Dividendnota

Art. 1. De in artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2002 no. 123) bedoelde nota bevat:

- a. de naam en het adres van degene die de nota uitreikt;
- b. de naam en het adres van de rechthebbende;
- c. de dag waarop de opbrengst ter beschikking is gesteld;
- d. de omschrijving en het bedrag van de opbrengst;
- e. de ingehouden belasting over de totale in de nota begrepen opbrengst.

Dividendnota
voor zichzelf

Art. 2. Ingeval degene die ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2002 no. 123) gehouden is een dividendnota uit te reiken, tevens de rechthebbende is, vervaardigt hij een dividendnota voor zich zelf.

Verplichte
inhoud nota

Art. 3. Degene die ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2002 no. 123) gehouden is dividendnota's uit te reiken, is verplicht:

- a. de dividendnota's doorlopend te nummeren, al dan niet in series;
- b. de in artikel 2 bedoelde nota's afzonderlijk doorlopend te nummeren;
- c. dubbelen van de dividendnota's te vervaardigen en gedurende vijf jaren op serie en nummer te bewaren.

Voorgeschreven
formulier (niet
opgenomen)

Art. 4. Ter verkrijging van teruggaaf van dividendbelasting door in Aruba gevestigde, niet aan de winstbelasting onderworpen lichamen, wordt het formulier dat in overeenstemming is met het model, opgenomen in bijlage A van deze ministeriële regeling, ingediend bij de Inspecteur. Het verzoek om teruggaaf wordt gedaan binnen drie jaren na afloop van het kalenderjaar waarin de opbrengst ter beschikking is gesteld.

Inwerking-
treding, citeer-
titel

Art. 5. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

2. Zij kan worden aangehaald als Regeling dividendnota en teruggaaf dividendbelasting aan niet aan winstbelasting onderworpen lichamen.

Landsverordening Overgangsregeling imputatie vennootschappen en vrije zone vennootschappen

AB 2003/30

Lv van 8 december 2015 tot wijziging van de LWB, de LIB, de LDI, de ALB en de LInv (vastlegging begunstigend beleid, invoering voldoening op aangifte).

Art. V. 1. Voor naamloze vennootschappen of vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid waarvan het bestuur voor inwerkingtreding van deze landsverordening aan de Inspecteur gemeld heeft dat haar aandeelhouders bij dividenduitkeringen aanspraak zullen maken op imputatiebetalingen als bedoeld in artikel 19, eerste lid van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2002 no. 123), blijven de volgende artikelen, zoals die golden voor inwerkingtreding van deze landsverordening, van kracht tot en met de laatste dag van het boekjaar dat aangevangen is voor 1 januari 2026:

Imputatie ven-
nootschappen

- de artikelen 4, zesde lid, laatste volzin, tiende en elfde lid, 5, vijfde lid, 5c, 10, tweede lid, 11, vierde lid, 15, vierde lid, 17a, en 26 van de Landsverordening winstbelasting;
- de artikelen 5, eerste lid, eerste gedachtestreep, 17, tweede lid, onderdeel e, en 24, zesde en achtste lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting;

- de artikelen 5, eerste lid, onderdeel f, 8, tweede en derde lid, 19, tweede tot en met negende lid, 20 tot en met 24 en 35 van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling, met dien verstande dat de breuk genoemd in artikel 21 en 22, vierde lid, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling met ingang van 1 januari 2016, 23/75 bedraagt;

- artikel 2, onderdeel h, van de Algemene landsverordening belastingen;

- Landsbesluit aanwijzing imputatie-N.V. activiteiten 2005 (AB 2005 no. 90)

- Landsbesluit artikel 19, tweede lid, onderdeel d, ten 1°, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2003 no. 91);

- Landsbesluit ter uitvoering van artikel 19, tweede lid, onderdeel d, ten 2°, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2004 no. 2);

- de Ministeriële Regeling ter uitvoering van artikel 22, vierde lid, van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling (AB 2003 no. 80), met dien verstande dat het in artikel 5 genoemde percentage voor boekjaren die beginnen op 1 januari 2016, 23% bedraagt en de breuk genoemd in artikel 7 voor de boekjaren die beginnen op 1 januari 2016, 23/75 bedraagt.

- artikel A van de Landsverordening invordering directe belastingen.

2. Indien gedurende de periode, bedoeld in het eerste lid, een keuze gemaakt wordt voor toepassing van artikel 2a van de Landsverordening winstbelasting, eindigt deze overgangsregeling voor die belastingplichtige.

3. De minister, belast met financiën, stelt nadere regels voor de in het eerste lid bedoelde belastingplichtigen met betrekking tot de toepassing van artikel 14a van de Algemene landsverordening belastingen.

Art. VII. Voor vennootschappen als bedoeld in de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28) blijft het tot 28 juni 2013 geldende artikel 6 van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling van kracht ten aanzien van dividenden die afkomstig zijn van winsten uit boekjaren die vóór 28 juni 2013 eindigen.

Vrije zone ven-
nootschappen

AB 2007/112

Landsverordening Overgangsbepalingen Invoeringslandsverordening BBO

Lv van 18 december 2007 tot wijziging van diverse belastingverordeningen en tot het treffen van voorzieningen in verband met de invoering van een belasting op bedrijfsomzetten, alsmede tot aanpassing van verschillende belastingverordeningen en andere landsverordeningen met het oog op correcties en herstel van omissies (invoering BBO, aanbrengen correcties en herstel omissies).

Overgangs-
bepaling

Art. XV. 1. Het tot en met 31 december 2006 geldende artikel 21 van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling blijft van kracht ten aanzien van dividenden die afkomstig zijn van winsten uit boekjaren die vóór 1 januari 2007 eindigen.

2. Ten aanzien van dividenden die afkomstig zijn van winsten uit boekjaren die vóór 1 januari 2007 aanvangen en op of ná 1 januari 2007 eindigen, bedraagt de imputatiebetaling in afwijking van het tot en met 31 december 2006 geldende artikel 21 van de Landsverordening dividendbelasting en imputatiebetaling: $X - 2 / (100 - X)$ van het dividend, waarin X het toegepaste winstbelastingtarief voorstelt.

Landsverordening aanpassing regime vrijgestelde vennootschap

AB 2005/76

Opteren voor
transparante
vennootschap

1. Een op 31 december 2005 bestaande Aruba vrijgestelde vennootschap kan, met inachtneming van het tweede, het derde en het vierde lid, opteren voor de behandeling als maatschap, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10).

2. In afwijking van artikel 3, tweede lid, van de Algemene landsverordening belastingen, kan de in het eerste lid bedoelde vennootschap als transparante vennootschap worden aangemerkt indien haar aandelen luiden aan toonder, mits voldaan wordt aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 49, vierde lid, van de Algemene landsverordening belastingen. Indien over enig boekjaar niet voldaan wordt aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 49, vierde lid, van de Algemene landsverordening belastingen, is met ingang van dat boekjaar artikel 15, vijfde lid, van de Landsverordening winstbelasting van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van artikel 3b, tweede lid, van de Algemene landsverordening belastingen, kan de in het eerste lid bedoelde vennootschap de in het voornoemde artikel 3b bedoelde kennisgeving uitbrengen tot een bij ministeriële regeling vast te stellen datum.

4. In afwijking van artikel 3b, vierde lid, van de Algemene landsverordening belastingen, werkt de op grond van het derde lid uitgebrachte keuze voor de behandeling als maatschap terug tot de dag, voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening. Artikel 3b, vijfde lid, van de Algemene landsverordening belastingen is van overeenkomstige toepassing.

5. Het eerste tot en met het vierde lid, alsmede artikel 2, onderdeel d, van de Landsverordening winstbelasting, is op een in het eerste lid bedoelde vennootschap slechts van toepassing, indien de vennootschap uiterlijk op het in het derde lid bedoelde tijdstip ten genoegen van de Inspecteur schriftelijk aantoont dat:

a. het vastrecht dat de vennootschap op grond van artikel 155d, zesde lid, van het Wetboek van Koophandel van Aruba is verschuldigd vanaf de datum van haar oprichting tot en met het kalenderjaar 2006, vóór 1 april 2006 is voldaan, en

b. de verschuldigde bedragen op grond van artikel 15 van de Handelsregisterverordening (AB 1991 no. GT 15) vanaf de datum van oprichting tot en met het kalenderjaar 2006, vóór 1 april 2006 zijn voldaan.

AB 2005/88

Landsbesluit aanwijzing vrijgestelde activiteiten

LB, houdende algemene maatregelen van 6 december 2005 ter uitvoering van artikel 2, onderdeel d, en artikel 4, derde lid, van de LWB, artikel 3, vijfde lid, en artikel 17, tweede lid, onderdelen e en f van de LIB en artikel 3 en artikel 10, zesde lid, van de LDI (inwerkingtreding AB 2005/89)

Activiteiten

Art. 1. 1 In het kader van de vrijstelling van haar winst van de winstbelasting en van haar vrijstelling van inhoudingsplicht voor de dividendbelasting verricht de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid of Aruba vrijgestelde vennootschap slechts één of meer van de volgende activiteiten:

- a. het houden van aandelen of andere bewijzen van deelgerechtigdheid;
- b. het, anders dan als kredietinstelling; al dan niet binnen concernverband, financieren van andere ondernemingen of vennootschappen;
- c. het beleggen van vermogen, met uitzondering van onroerende zaken;
- d. het verzekeren van bijzondere bedrijfsrisico's.

2. Het is de in het eerste lid bedoelde vennootschap niet toegestaan inkomsten te genieten uit het vervreemden of het in licentie geven van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten naar het recht van Aruba en naar het recht van andere landen.

Substance
vereisten

Art. 2. 1. Indien de vennootschap zich bezighoudt met de in artikel 1, eerste lid, onderdelen a tot en met d, omschreven activiteiten, dienen de kern-inkomsten genererende activiteiten als omschreven in het tweede lid in Aruba plaats te vinden.

2. Als kern-inkomsten genererende activiteiten, bedoeld in het eerste lid, worden aangemerkt:

- a. ten aanzien van houdsteractiviteiten:

het louter aanhouden van deelnemingen, met als enige inkomsten dividenden en koerswinsten;

- b. ten aanzien van financieringsactiviteiten:

- 1°. het overeenkomen van financieringsvoorwaarden;
- 2°. het identificeren of verwerven van activa als voorwerp van lease;
- 3°. het vaststellen van voorwaarden en termijnen van de lease contracten;
- 4°. het monitoren en herzien van contracten;
- 5°. het beheersen en managen van risico's;

- c. ten aanzien van vermogensbeheeractiviteiten:

- 1°. het nemen van besluiten ten aanzien van het houden en verkopen van beleggingen;
- 2°. het berekenen van risico's en reserves;
- 3°. het nemen van beslissingen ten aanzien van valuta's, renteschommelingen of hedge posities;
- 4°. het opstellen van regulatoire en andere rapporta-ge's ten behoeve van overheidsinstellingen en investeerders;

- d. ten aanzien van verzekeringsactiviteiten:

- 1°. het bepalen en berekenen van risico's;
- 2°. het verzekeren of herverzekeren van risico's en het verlenen van verzekeringsdiensten.

3. De kern-inkomsten genererende activiteiten, bedoeld in het tweede lid vinden in Aruba plaats, indien de vennootschap:

- a. beschikt over adequate materiële activa in Aruba;
- b. een adequaat aantal voltijd kwalificerende werknemers direct of indirect lokaal in dienst heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap;
- c. een adequaat minimumbedrag aan jaarlijks terugkerende lokale operationele kosten heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap.
4. Door de vennootschap kan ook aan de in het tweede lid vermelde eisen worden voldaan, indien de vereiste kern-inkomsten genererende activiteiten door een ander in Aruba gevestigd lichaam in Aruba worden uitgevoerd, mits de vennootschap actief dat lichaam aanstuurt en controleert.

Onderworpen-
heidseis

Art. 3. 1. Van een activiteit als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a, is slechts sprake, indien het dividend dat in enig jaar wordt genoten uit hoofde van aandelen of andere

bewijzen van deelgerechtigdheid van een niet in Aruba gevestigde vennootschap, in het land van vestiging is onderworpen aan naar de winst geheven belasting, waarvan het tarief ten minste 50 percent bedraagt van het tarief, genoemd in artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47).

2. Indien in enig jaar dividend, dat wordt genoten uit hoofde van aandelen of andere bewijzen van deelgerechtigdheid van een niet in Aruba gevestigde vennootschap, niet aan de onderworpenheidseis, bedoeld in het eerste lid voldoet, is het eerste lid niet van toepassing ingeval dit dividend in dat jaar niet meer bedraagt dan 5 percent van de totale voordelen uit hoofde van aandelen of andere bewijzen van deelgerechtigdheid in dat jaar.

3. Onder financieren als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, wordt mede verstaan het ten titel van huurkoop ter beschikking stellen van materiële activa.

Art. 4. Van een activiteit als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, is slechts sprake, indien de vennootschap een bijzondere bedrijfsverzekeraar als bedoeld in artikel 1 van het Landsbesluit bijzondere bedrijfsrisicoverzekeraars (AB 2002 no. 50) is.

Verzekeren
bijzondere be-
drijfsrisico's

Art. 5. 1. Dit landsbesluit treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit aanwijzing vrijgestelde activiteiten.

Inwerking-
treding,
citeertitel

Beleidsregel
aanwijzing activiteiten
AVV 18 augustus 2010

Beleidsregel
aanwijzing activiteiten
AVV 18 augustus 2010

Beleidsregel rekening courant als kwalificerende activiteit “beleggen”

Beleidsregel van 18 augustus 2010 betreffende artikel 1, onderdeel c van het Landsbesluit aanwijzing activiteiten Aruba vrijgestelde vennootschap van 6 december 2005, rekening courant verhouding binnen de kwalificerende activiteit “beleggen” voor de objectieve vrijstelling voor AVV's

Dit besluit bevat het beleid van Servicio di Impuesto met betrekking tot de interpretatie van de rekening courant verhouding binnen het begrip “beleggen”, vervat in artikel 1, onderdeel c van het Landsbesluit aanwijzing activiteiten Aruba vrijgestelde vennootschap van 6 december 2005.

Voor genoemd artikel bevat de kwalificerende activiteiten welke een Aruba vrijgestelde vennootschap mag uitoefenen om in aanmerking te komen voor de objectieve vrijstelling van haar winst voor de winstbelasting en van haar inhoudingsplicht voor de dividendbelasting.

Inleiding

In artikel 2, onderdeel c van de Landsverordening winstbelasting (LvWB) is de “activiteitentoets” neergelegd voor de objectieve vrijstelling voor de Aruba vrijgestelde vennootschap (hierna: AVV). Deze activiteitentoets is verder uitgewerkt in het Landsbesluit van 6 december 2005 (AB 2005, no. 88; hierna: Landsbesluit), waarin de kwalificerende activiteiten zijn omschreven. In de praktijk is gebleken dat er onduidelijkheid bestaat over de uitleg van de activiteit als bedoeld in artikel 1, onderdeel c van het Landsbesluit: “het beleggen van vermogen, met uitzondering van onroerende zaken”. Meer concreet betreft het de vraag of rekening-courantverhoudingen respectievelijk renteloze leningen aan of anderszins ter beschikking stellen van vermogen aan aandeelhouders/natuurlijke personen onder de term beleggen valt. In principe kwalificeren dergelijke activiteiten niet als het beleggen van vermogen. De hierdoor in de praktijk gerezen knelpunten leiden regelmatig tot discussies tussen partijen en zijn voor Servicio di Impuesto aanleiding om te komen met het onderhavige beleid.

De activiteitentoets

In het Landsbesluit is geregeld dat een AVV slechts één of meer van de volgende activiteiten mag verrichten om in aanmerking te komen voor vrijstelling van winstbelasting en dividendbelasting:

- a. het houden van aandelen of andere bewijzen van deelgerechtigdheid.
- b. het, al dan niet binnen concernverband, financieren van andere ondernemingen of vennootschappen;
- c. het beleggen van vermogen, met uitzondering van onroerende zaken;
- d. het in licentie geven van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten naar het recht van Aruba en naar het recht van andere landen.

Het betreft hier limitatief opgesomde activiteiten. Indien andere activiteiten worden verricht, dan diskwalificeert de AVV zich voor de vrijstelling van winstbelasting en dividendbelasting. Het is, zoals in de Nota van Toelichting (NvT) en de Memorie van Toelichting (MvT) vermeld, een alles of niets regeling.

Het renteloos lenen of anderszins ter beschikking stellen van vermogen aan natuurlijke personen

In beginsel geldt dat het renteloos lenen of anderszins ter beschikking stellen van vermogen aan aandeelhouders/natuurlijke personen niet kwalificeert als het beleggen van vermogen aangezien door het aldus aanhouden van dit vermogen geen waardestijging en rendement wordt beoogd, terwijl hiermee wel bijzondere risico's worden gelopen. Met bijzondere risico's worden bedoeld risico's die normaal vermogensbeheer te boven gaan.

Het is evenwel denkbaar dat het renteloos lenen of anderszins ter beschikking stellen van vermogen aan aandeelhouders/natuurlijke personen niet op zichzelf staat, doch een direct verband houdt met het beleggingsbeleid van de onderneming. Bijvoorbeeld met het oog op risicospreiding en tot behoud van het vermogen, terwijl beoogd wordt op het totaal van alle activa tezamen een redelijk rendement te behalen.

Daarnaast kan het voorkomen dat niet substantiële rekening-courantvorderingen worden aangehouden in verband met het normale kantoor-, administratieve en financiële beheer van de onderneming. Deze rekening-courantvorderingen hebben niet ten doel het structureel ter beschikking stellen van fondsen aan de schuldenaar, maar hebben doorgaans te maken met het verwerken van voorschotten. Dergelijke rekening-courantvorderingen zullen doorgaans in hoogte “schoffelen” en in beginsel op korte termijn worden afgelost. Indien een renteloze rekening-courantvordering echter een structureel karakter heeft of krijgt (bijvoorbeeld doordat deze niet wordt afgelost of substantieel is), dan zal deze niet kwalificeren als dienstbaar aan het normale kantoor-, administratieve en financieel beheer.

Goedkeuring

Gezien het bovenstaande wordt goedgekeurd dat het hebben van rekening-courantverhoudingen ten behoeve van, respectievelijk het verstrekken van renteloze leningen aan of anderszins ter beschikking stellen van vermogen aan aandeelhouders/natuurlijke personen door een AVV wordt aangemerkt als het beleggen van vermogen in de zin van artikel 1, onderdeel c van het Landsbesluit. Hieraan wordt wel nog de nadere voorwaarde gesteld, dat het gemiddelde in een belastingjaar uitstaande bedrag van de ter beschikking gestelde gelden niet meer bedraagt dan tien (10) procent van het totaal van de door de AVV aangehouden activa.

Met andere woorden, de activa moeten uitsluitend of nagenoeg uitsluitend bestaan uit andere vermogensbestanddelen die dienstbaar zijn aan de kwalificerende activiteiten. Indien het gemiddeld in een belastingjaar uitstaande bedrag meer bedraagt dan het hier bedoelde percentage, dan kan het aldus ter beschikking stellen van vermogen aan aandeelhouders/natuurlijke personen niet aangemerkt worden als het beleggen van vermogen, tenzij overtuigend ten genoegen van de inspecteur wordt aangetoond dat het een beleggingsactiviteit betreft dan wel vermogensbestanddelen die daaraan volledig ondergeschikt zijn.

In het kader van een overgangsmaatregel wordt bovendien het volgende goedgekeurd. Een AVV die renteloos gelden heeft geleend of anderszins ter beschikking heeft gesteld aan aandeelhouders/natuurlijke personen voor uitstaande bedragen die het bovenbedoelde percentage van 10 te boven gaan, worden geacht deze vordering te hebben aangehouden in het kader van het beleggen van vermogen, mits zij:

- a) uiterlijk op 1 december 2010 voldoen aan het hierboven bedoelde criterium van 10 procent;
- b) de nodige bindende besluiten hebben genomen om zich om te zetten in een Vennootschap met Beperkte Aansprakelijkheid (VBA) of in een lichaam naar het recht van een ander land; in dit geval dient de vennootschap eveneens aan voorwaarde a) te voldoen; of
- c) in liquidatie zijn getreden dan wel anderszins maatregelen hebben genomen waardoor zij niet langer onderworpen zullen zijn aan Arubaanse winstbelasting.

Dhr. C.A. Angela
Hoofd van Dienst

Landsverordening vrije zones 2000

Inwerkingtreding AB 2001/106

AB 2000/28

Art. 1. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt verstaan onder:
 beheerder: de naamloze vennootschap die op grond van artikel 3, eerste lid, de vrije zones beheert;

Definities

binnenlandse afnemer: een in Aruba buiten een vrije zone gevestigde onderneming of instelling of een in Aruba woonachtige particulier;

proliferatiefinanciering: het misdrijf, bedoeld in artikel 2:55a van het Wetboek van strafrecht van Aruba.

terrorismefinanciering: het misdrijf, bedoeld in artikel 2:55 van het Wetboek van strafrecht van Aruba;

vrije zone: 1°. een overeenkomstig artikel 2, eerste lid, aangewezen terrein, waar zaken kunnen worden opgeslagen, verwerkt, bewerkt, gemonteerd, verpakt, tentoongesteld en uitgeslagen, dan wel andere behandelingen kunnen ondergaan en waar of van waaruit goederen kunnen worden geleverd;

2°. de overeenkomstig artikel 2a aangewezen diensten;

witwassen: een misdrijf als bedoeld in de artikelen 2:404, 2:405 en 2:406 van het Wetboek van strafrecht van Aruba (AB 2012 no. 24);

2. De navolgende diensten worden niet vanuit een vrije zone verleend:

a. financiële diensten;

b. diensten verricht door notarissen, advocaten, accountants, fiscale adviseurs en soortgelijke diensten;

c. diensten bestaande uit het vervreemden of het in licentie geven van intellectuele en industriële eigendomsrechten en soortgelijke vermogensrechten of gebruiksrechten naar het recht van Aruba en naar het recht van andere landen;

d. andere bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen diensten.

Art. 2. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen vrije zones worden ingesteld.

Instelling

2. In een landsbesluit als bedoeld in het eerste lid, wordt opgenomen de nauwkeurige aanduiding en begrenzing van het terrein waar een vrije zone zal worden ingericht.

Art. 2a. In afwijking van artikel 2 worden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de toegestane diensten aangewezen die vanuit een vrije zone kunnen worden verricht.

Toegestane diensten

Art. 3. 1. De vrije zones worden beheerd door één in Aruba gevestigde naamloze vennootschap, waaraan bij landsbesluit, de Raad van Advies gehoord, concessie is verleend tot het beheer daarvan. Het landsbesluit bevat de voorschriften die door die vennootschap bij de uitvoering van de bepalingen van deze landsverordening in acht worden genomen. In het algemeen belang kunnen de voorwaarden van de concessie worden gewijzigd of aangevuld, nadat de beheerder daaromtrent is gehoord.

Beheer

2. Een landsbesluit als bedoeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba en ligt ter inzage bij de beheerder.

Art. 4. 1. Tot een vrije zone wordt slechts toegelaten een in Aruba opgerichte en gevestigde naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid wier werkzaamheden bijdragen tot de uitbouw van Aruba als internationaal distributie-, productie- en dienstverleningscentrum, en die voldoet aan de navolgende voorwaarden:

Vestiging

a. de statutaire naam bevat de aanduiding "Free Zone", "Freezone" of "Vrije Zone", en

b. de aandelen worden statutair uitsluitend op naam gehouden, en

c. de statutaire doelstelling is het uitsluitend in of vanuit de vrije zone van Aruba uitoefenen van een onderneming, en

d. indien de onderneming diensten verricht, deze diensten niet treden buiten de kaders gesteld in artikel 1 en voorts voldoen aan de in artikel 7 gestelde voorwaarden van reele economische aanwezigheid in Aruba.

2. Omtrent de toelating van een vennootschap tot een vrije zone wordt beslist door de

beheerder op basis van een verzoek dat alle voor de beoordeling daarvan noodzakelijke gegevens bevat; de beslissing geschiedt binnen drie maanden na de ontvangst van het verzoek. Aan de toelating worden voorwaarden en voorschriften verbonden, die te allen tijde gewijzigd kunnen worden.

3. Voor de afgifte van de toelatingsbeschikking is door de verzoeker aan de beheerder een vergoeding verschuldigd, waarvan de hoogte wordt bepaald door de beheerder, in overeenstemming met de minister van Economische Zaken.

4. Onverminderd het eerste lid, is het een in een vrije zone toegelaten vennootschap toegestaan deel te nemen in een elders in de wereld gevestigde onderneming.

5. In een vrije zone zijn op de aldaar toegelaten ondernemingen niet van toepassing:

- a. de Vestigingsverordening bedrijven (AB 1990 no. GT 55);
- b. de Landsverordening bevordering industrievestiging en hotelbouw (AB 1993 no. GT 25);
- c. de Landsverordening bevordering grondontwikkeling (AB 1988 no. GT 8);
- d. de Hinderverordening (AB 1988 no. GT 27).

**Beëindiging
vestiging**

Art. 5. 1. De beheerder beëindigt de toelating van een vennootschap tot een vrije zone, zodra hij constateert dat:

- a. bij het verzoek om toelating door die vennootschap zodanig onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt, dat het verzoek, indien de juiste of alle gegevens bekend waren geweest, zou zijn afgewezen;
- b. door die vennootschap, door een of meer van haar bestuurders of door een persoon die het beleid van de vennootschap bepaalt of mede bepaalt, waar ook ter wereld, op een zodanige wijze in strijd met een wettelijk voorschrift, de plaatselijke gewoonten, de openbare orde of de goede zeden is gehandeld, dat de toelating redelijkerwijs niet in stand kan blijven;
- c. die vennootschap de in de toelatingsbeschikking vermelde bedrijfsactiviteiten niet meer uitoefent; of
- d. die vennootschap niet voldoet aan de in artikel 4, eerste lid, onderdeel d gestelde eisen.

De beëindiging geschiedt schriftelijk.

2. Onverminderd het eerste lid, kan de beheerder de toelating van een vennootschap tot een vrije zone beëindigen, indien hij constateert dat door die vennootschap of een of meer van haar bestuurders is gehandeld in strijd met deze landsverordening of de uit kracht daarvan gegeven voorschriften.

3. Bij landsbesluit wordt de toelating van de vennootschap tot een vrije zone beëindigd, indien een bestuurder van die vennootschap of een persoon die het beleid van de vennootschap bepaalt of mede bepaalt:

a. onherroepelijk is veroordeeld ter zake van:

1^e. witwassen, terrorismefinanciering of proliferatie-financiering;

2^e. een fiscaal delict;

3^e. een economisch delict waarvoor in Aruba voorlopige hechtenis is toegelaten;

b. een veroordeling ter zake van een delict als bedoeld in onderdeel a, heeft voorkomen door middel van een transactie met het openbaar ministerie.

4. Bij landsbesluit kan de toelating van een vennootschap tot een vrije zone worden beëindigd, indien is gebleken dat een bestuurder van die vennootschap of een persoon die het beleid van de vennootschap bepaalt of mede bepaalt, een gevaar is komen te vormen voor de democratische rechtsorde of de veiligheid van Aruba.

5. Een besluit als bedoeld in het eerste en tweede lid, en een landsbesluit als bedoeld in het derde en vierde lid, is met redenen omkleed. Het besluit respectievelijk het landsbesluit bevat de datum van ingang daarvan en het uiterlijke tijdstip waarop de vennootschap haar onderneming uit de vrije zone waar zij was toegelaten, verwijderd heeft. Het tijdstip van ingang van de beëindiging kan liggen vóór de dagtekening van het desbetreffende besluit of landsbesluit.

6. Een vennootschap welke toelating tot de vrije zone is beëindigd, ontbindt zich of wijzigt haar statuten zodanig, dat daaruit de aanduiding, genoemd in artikel 4, eerste lid, onderdeel a, verdwijnt.

**Vergunning
binnenlandse
leveringen**

Art. 6. 1. Het is verboden vanuit een vrije zone zaken te leveren aan een binnenlandse

1. Op basis van het begunstigend beleid van 28 juni 2013 kunnen bedrijven die zijn toegelaten tot de vrije zone vanaf 1 januari 2012 maximaal 25% of van de omzet voor de verkoop van goederen afzetten op de lokale markt. In bepaalde gevallen kan de 25% worden verhoogd.

afnemer zonder in het bezit te zijn van een vergunning daartoe.

2. Een vergunning wordt verleend door de beheerder op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek; zij wordt slechts verleend onder de voorwaarde dat verzoeker de invoer van de desbetreffende zaken verzorgt. Aan de vergunning kunnen nadere voorwaarden worden verbonden, die te allen tijde kunnen worden gewijzigd.

3. Onverminderd het eerste lid, is de levering van zaken aan een binnenlandse afnemer toegestaan tot een maximum van 5% van de omzet in het desbetreffende jaar, met dien verstande dat de toelatingsbeschikking kan bepalen dat het percentage in het eerste en tweede jaar van de toelating van dat bedrijf tot een vrije zone maximaal 25, in het derde jaar maximaal 21, in het vierde jaar maximaal 17, in het vijfde jaar 13 en in het zesde jaar maximaal 9 bedraagt.

4. Indien de beheerder na afloop van een kalenderjaar constateert dat door een vennootschap een in het derde lid genoemd percentage is overschreden, kan de beheerder die vennootschap een boete opleggen ter hoogte van maximaal 25% of, iedere volgende keer, 50% van de waarde van de transactie of de transacties die de overschrijding hebben veroorzaakt.

Art. 7. 1. Indien een tot een vrije zone toegelaten vennootschap waarop artikel 4, eerste lid, onderdeel d, van toepassing is zich bezig houdt met:

Binnenlandse
diensten

- a. hoofdkantoor activiteiten;
 - b. zuivere houdstermaatschappij activiteiten;
 - c. distributie- en andere dienstverlenende activiteiten;
 - d. scheepvaartactiviteiten;
 - e. overige dienstverlenende activiteiten;
- dienen de daarmee verband houdende kern-inkomsten genererende activiteiten in Aruba plaats te vinden.

2. Als kern-inkomsten genererende activiteiten, bedoeld in het eerste lid, worden aangemerkt:

- a. ten aanzien van hoofdkantooractiviteiten:
 - 1°. het nemen van de relevante management besluiten;
 - 2°. het maken van kosten ten behoeve van groepsvennootschappen;
 - 3°. het coördineren van activiteiten van groepsvennootschappen;
 - b. ten aanzien van houdsteractiviteiten:
 - 1°. het louter aanhouden van deelnemingen, met als enige inkomsten dividend en koerswinsten;
 - c. ten aanzien van distributie- en andere dienstverlenende activiteiten:
 - 1°. het transport en de opslag van goederen;
 - 2°. het beheren van voorraden;
 - 3°. het opnemen van orders;
 - 4°. het verlenen van adviesdiensten en andere administratieve diensten;
 - d. ten aanzien van scheepvaartactiviteiten:
 - 1°. het organiseren van bemanning, met inbegrip van inhuren, betalen en toezien op bemanningsleden;
 - 2°. het onderhoud van schepen;
 - 3°. het toezien op en volgen van leveranties;
 - 4°. het vaststellen van de bestelling van goederen en hoe deze af te leveren, het organiseren van en toezien op reizen;
 - e. ten aanzien van overige dienstverlenende activiteiten:
 - 1°. de kern-inkomsten genererende activiteiten zoals opgenomen in het op de voet van artikel 1, eerste lid, vastgestelde landsbesluit, houdende algemene maatregelen.
3. De kern-inkomsten genererende activiteiten als omschreven in het tweede lid vinden in Aruba plaats, indien de vennootschap:
- a. beschikt over adequate materiële activa in Aruba;
 - b. een adequaat aantal voltijd gekwalificeerde werknemers direct of indirect lokaal in dienst heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap;
 - c. een adequaat minimumbedrag aan jaarlijks terugkerende lokale operationele kosten heeft, welke passend is bij de aard en de omvang van de activiteiten van de vennootschap.
4. Door de vennootschap kan ook aan de in het tweede en derde lid vermelde eisen worden voldaan, indien de vereiste kern-inkomsten genererende activiteiten door een ander in Aruba

gevestigd lichaam in Aruba worden uitgevoerd, mits de vennootschap actief dat lichaam aanstuurt en controleert.

Diensten aan vrije zone lichamen

Art. 8. 1. Het is een in Aruba buiten de vrije zone gevestigde onderneming verboden zonder vergunning in een vrije zone activiteiten te ontplooiën, die gericht zijn op een regelmatige bijzondere dienstverlening aan in een vrije zone werkzame particulieren en tot die vrije zone toegelaten vennootschappen.

2. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid, kan door de beheerder worden verleend op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek.

3. De vergunning omschrijft limitatief de activiteiten die worden toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorwaarden en voorschriften worden verbonden en beperkingen worden gesteld, die te allen tijde kunnen worden gewijzigd. Artikel 4, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Toegang tot vrije zone

Art. 9. 1. Het is verboden zich te bevinden op het terrein van een vrije zone zonder in het bezit te zijn van een schriftelijke toestemming van de beheerder. Artikel 4, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Het eerste lid geldt niet ten aanzien met het toezicht op de naleving van algemeen verbindende voorschriften belaste personen, mits in het bezit van een bewijs van aanwijzing als toezichthouder.

Vrijstelling invoerrechten

Art. 10. 1. Geen invoerrecht is verschuldigd in geval van:

a. aanvoer vanuit het buitenland van zaken die bestemd zijn voor een vrije zone;

b. uitslag uit een vrije zone van zaken, bestemd voor een inrichting voor douane-opslag.

2. Invoer uit een vrije zone in het vrije verkeer op Aruba geschiedt met inachtneming van de algemene voorschriften van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

3. Uitslag van zaken wordt, onverminderd artikel 146, tweede lid, van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer, niet aan de rechten, bedoeld in het eerste lid, noch aan heffingen met gelijke werking onderworpen.

4. De vrijstelling van invoerrechten, bedoeld in het eerste lid, houdt mede in vrijstelling van heffing ter zake van invoer van goederen, genoemd in een ministeriële regeling als bedoeld in artikel 5, letter b, van de Landsverordening in- en uitvoer (AB 1989 no. GT 102).

5. In geval van constatering door de belastingdienst van vermis in een tot een vrije zone toegelaten vennootschap is artikel 202, tweede lid, van de Landsverordening in-, uit en doorvoer van toepassing.

Opslag vrije zone uit douane-opslag

Art. 11. 1. Het opslaan in een vrije zone van niet rechtstreeks uit het buitenland, maar uit inrichting voor douane-opslag afkomstige zaken wordt beschouwd als uitvoer in de zin van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ter vergemakkelijking van het gebruik van de vrije zones bij de in-, uit- of doorvoer van goederen; deze regels kunnen afwijken van de volgens de regels inzake de in-, uit- en doorvoer en de accijnzen geldende procedurele voorschriften.

Ontheffing deviezen-provisie

Art. 12. De Centrale Bank van Aruba kan aan een tot een vrije zone toegelaten vennootschap op een daartoe strekkend schriftelijk en gemotiveerd verzoek ontheffing verlenen van de betaling van deviezenprovisie als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening deviezenprovisie (AB 1990 no. GT 5), mits die betaling verband houdt met andere activiteiten dan die van levering aan binnenlandse afnemers. Aan de ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden, die te allen tijde kunnen worden gewijzigd.

Beperkte toelating aangewezen goederen

Art. 13. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden de zaken aangewezen, die niet dan wel slechts onder bij dat landsbesluit te bepalen voorwaarden in een vrije zone aanwezig mogen zijn.

Tarief winstbelasting

Art. 14. In afwijking van artikel 15, tweede lid, van de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47) wordt over de winst, behaald door een tot een vrije zone toegelaten vennootschap, twee procent winstbelasting geheven, voor zover de winst in de vrije zone is behaald met activiteiten waarvoor de vennootschap is toegelaten tot de vrije zone, en voor zover het winst betreft, die is behaald met de afzet van een product dat, al dan niet na

bewerking in de vrije zone, wordt uitgevoerd, en met dienstverlening.

Art. 15. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen, alsmede, wat de artikelen 6, eerste lid, 10, 11 en 13 betreft, de douaneambtenaren. Een landsbesluit als bedoeld in de eerste volzin, wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Toezicht

2. De in het eerste lid bedoelde personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- alle inlichtingen te vragen;
- inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- zaken aan opneming en onderzoek te onderwerpen, deze daartoe tijdelijk mee te nemen en daarvan monsters te nemen;
- alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen;
- vaartuigen, stilstaande voertuigen en de lading daarvan te onderzoeken.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde personen.

5. Een ieder verleent aan de in het eerste lid bedoelde personen alle medewerking die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 16. 1. Indien een in een vrije zone toegelaten vennootschap heeft gehandeld in strijd met de verplichting, bedoeld in artikel 5, vijfde lid, tot verwijdering van de onderneming uit die vrije zone, is de beheerder bevoegd tot het door feitelijk handelend optreden verrichten van hetgeen in strijd met de vorgenoemde verplichting is nagelaten.

Handelen in
strijd met ver-
plichtingen

2. De overtreder is aan de beheerder verschuldigd de kosten, verbonden aan de beëindiging van de aanwezigheid van de onderneming uit die vrije zone. Onder die kosten worden mede begrepen de kosten, verbonden aan de voorbereiding van deze beëindiging.

3. De beheerder kan de ingevolge het tweede lid verschuldigde kosten, verhoogd met de aan de invordering verbonden kosten, bij dwangbevel van de overtreder invorderen. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploit aan hem betekend en levert voor de toepassing van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba een executoriale titel op.

4. Tegen een dwangbevel als bedoeld in het derde lid, staat gedurende vier weken na de betekening verzet open door dagvaarding van de beheerder. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel; op verzoek van de beheerder kan de rechter de schorsing opheffen.

Art. 17. De beheerder heeft het recht tot terughouding van zaken van een tot een vrije zone toegelaten vennootschap die heeft gehandeld in strijd met artikel 5, derde lid, ter zake van de kosten van verwijdering, alsmede van alle andere schulden van de betrokken vennootschap aan de beheerder, voor zover deze schulden verband houden met de feitelijke aanwezigheid van die vennootschap in die vrije zone.

Retentierecht
beheerder

Art. 18. 1. Op zaken, in eigendom of bezit toebehorende aan een tot een vrije zone toegelaten vennootschap, ten aanzien waarvan door de rechter de verbeurdverklaring is uitgesproken, zijn de artikelen 6, eerste lid, en 10, tweede lid, niet van toepassing.

Verbeurdverkla-
ring en executo-
riaal vonnis

2. Op zaken, in eigendom of bezit toebehorende aan een tot een vrije zone toegelaten vennootschap, ten aanzien waarvan door de rechter een executoriaal vonnis ten behoeve van een derde is gewezen, is art. 6, eerste lid, niet van toepassing.

Art. 19. 1. Degene die ter verkrijging van de toelating van een vennootschap tot een vrije zone opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

Straf-
bepalingen

2. Degene aan wiens schuld te wijten is dat de in het eerste lid bedoelde gegevens onjuist of onvolledig zijn verstrekt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

3. Degene die handelt in strijd met artikel 6, eerste of tweede lid, wordt gestraft met

gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

4. Degene die handelt in strijd met artikel 9, eerste lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie.

5. Degene die handelt in strijd met een landsbesluit als bedoeld in artikel 13, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

6. Degene die handelt in strijd met het verbod, bedoeld in artikel 15, vijfde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de derde categorie.

7. De in dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven, met uitzondering van de in het vierde en zesde lid vermelde strafbare feiten, die een overtreding zijn.

Opsporing strafbare feiten

Art. 20. 1. Met de opsporing van de bij of krachtens deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, naast de in artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering van Aruba (AB 1996 no. 75) bedoelde personen, belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de vereisten waaraan de krachtens het eerste lid aangewezen ambtenaren dienen te voldoen.

Inwerking- tre- ding, citeertitel

Art. 21. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van een bij of krachtens landsverordening te bepalen tijdstip.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening vrije zones 2000.

Landsbesluit bijzondere voorschriften vrije zones

AB 2006/12

LB, houdende algemene maatregelen, van 20 april 2006 ter uitvoering van artikel 11, tweede lid, en artikel 13 van de LV vrije zones 2000

Art. 1. Onder de begrippen “vrije zone” en “beheerder” wordt in dit landsbesluit verstaan, hetgeen daaronder wordt verstaan in de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28).

Begrippen

Art. 2. 1. Het vervoer naar en de opslag in een vrije zone van nog niet vrijgemaakte goederen geschiedt met behulp van een document voor opslag van goederen in een vrije zone.

Formulieren

2. De uitslag uit en het vervoer binnen Aruba van goederen van de ene vrije zone naar een andere vrije zone, de opslag in deze andere zone en de overbrenging van goederen tussen vrije zone bedrijven, ongeacht de onderliggende titel, geschiedt met behulp van een document van overbrenging van goederen.

3. De uitslag van uitgaande goederen uit een vrije zone en het vervoer daarvan naar een schip of luchtvaartuig geschiedt met behulp van een document voor uitslag en inlading.

4. De documenten, bedoeld in het eerste tot en met het derde lid, worden verkregen door het doen van aangifte ten kantore van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen. Het model van formulieren tot aangifte en de documenten, bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, wordt vastgesteld door de directeur van het Departement der Invoerrechten en Accijnzen.

5. Invoer uit een vrije zone in het vrije verkeer, uitslag uit een vrije zone voor opslag in een entrepôt en uitvoer naar een vrije zone uit het vrije verkeer geschieden op dezelfde voet, als bij de Landsverordening in-, uit- en doorvoer is bepaald voor onderscheidenlijk invoer uit het buitenland in het vrije verkeer, opslag van nog niet vrijgemaakte goederen in entrepôt en uitvoer naar het buitenland.

Art. 3. 1. Iedere gebruiker van opslagruimten in de vrije zone houdt een administratie bij van de in die opslagruimten aanwezige goederen en van alle goederenmutaties volgens door of namens de directeur van het Departement der Invoerrechten en Accijnzen voor elke gebruiker afzonderlijk te stellen voorschriften.

Administratie

2. De ambtenaren van de belastingdienst alsmede de douaneambtenaren en de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen zijn bevoegd de in de opslagruimte van een gebruiker aanwezige voorraad te allen tijde te controleren en met de in het eerste lid bedoelde administratie te vergelijken.

3. Een vennootschap die tot vestiging in de vrije zone is toegelaten, doet elke zes maanden opgave bij de directeur van het Departement der Invoerrechten en Accijnzen van zijn goederenmutaties.

Art. 4. 1. De volgende zaken zijn in een vrije zone niet aanwezig:

Niet toegelaten goederen

a. zaken waarvan de op de verpakking aangegeven houdbaarheidsdatum is verstreken, danwel zaken die niet meer geschikt zijn voor consumptie of gebruik;

b. zaken die een inbreuk maken op een intellectueel eigendomsrecht;

c. radioactief materiaal;

d. alle overige zaken waarvan het bezit zonder vergunning verboden is.

2. Op de beheerder rust de plicht om zaken als bedoeld in het eerste lid, die zij aantreft in de vrije zone, zo spoedig mogelijk te doen verwijderen uit de vrije zone en over te dragen aan de bij de desbetreffende zaak meest betrokken ambtelijke dienst.

Art. 5. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn afkondiging.

Inwerking-
treding,
citeertitel

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit bijzondere voorschriften vrije zones.

Begunstigend beleid - Relevante artikelen

Aankondiging begunstigend beleid van 28 juni 2013

2. Vrije zones

Afzet aan de lokale markt terugbrengen naar de situatie voor de invoering van de Landsverordening vrije zones 2000

Deze wijziging betreft het ongedaan maken van een beperking in de Landsverordening vrije zones 2000 ten opzichte van de vorige vrije zonewetgeving. In het verleden mocht een vrije zone bedrijf, mits in het bezit van een vergunning daartoe, voor de duur van de vergunning 25% van de omzet afzetten op de lokale markt. In de huidige Landsverordening vrije zones 2000 werd de lokale afzet gedurende een periode van 7 jaar afgebouwd van 25% tot 5%. Dit blijkt een dusdanige verzwaring te zijn, zeker in de huidige economische tijden, dat het als een onoverkomelijke drempel wordt ervaren door potentiële klanten. Derhalve zullen de bepalingen met betrekking tot afbouw van het afzetpercentage op de lokale markt worden ingetrokken en mogen dus vanaf 1 januari 2012 bedrijven die zijn toegelaten tot de vrije zone maximaal 25% van hun omzet voor de verkoop van goederen afzetten op de lokale markt. Over de winst die wordt behaald met afzet op de lokale markt wordt winstbelasting volgens het normale tarief geheven. Over goederen die worden afgezet op de lokale markt is daarnaast tevens invoerrechten en eventueel accijns verschuldigd. Het verbod op dienstverlening vanuit de vrije zone naar de lokale markt blijft van kracht.

Afwijking van de 25/75% norm

In bepaalde gevallen (activiteiten gericht op duurzame ontwikkeling en passend in het gateway concept) is het wenselijk om de verhouding export/lokale markt in te stellen op 50/50%, waardoor deze activiteiten een extra impuls krijgen. In het geval van de onderstaande activiteiten kan door de minister van Financiën en minister, belast met economische aangelegenheden, de bovengenoemde verhouding worden toegestaan.

- Duurzame energie;
- Duurzame voedselvoorziening;
- Medisch toerisme;
- Duurzame transportmiddelen;
- Luchtvaartondernemingen;
- Scheepvaartondernemingen;
- Onderhoud, reparaties en herstelwerkzaamheden.

Bijzondere gevallen

In bijzondere, door de minister van Financiën in samenspraak met de minister, belast met economische aangelegenheden, aan te wijzen gevallen, zal het zelfs mogelijk zijn om af te wijken van de 50/50 verhouding, en kan er meer worden afgezet op de lokale markt. Het zal in deze gevallen gaan om bedrijfsactiviteiten die een bijdrage leveren aan het verlagen van utiliteitskosten, betere medische voorzieningen, waste management en verlagen van voedselprijzen. In het geval dus als er een duidelijk voordeel is voor de Arubaanse samenleving door het toestaan hiervan. Voor deze bijzondere gevallen geldt voor de winsten over zowel export als lokale afzet een winstbelastingtarief van 2% en geldt over de afzet vanuit de vrije zone naar de lokale markt een vrijstelling van invoerrechten.

Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorziening PPS-projecten

AB 2006/83

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. A. Krachtens deze landsverordening worden de volgende belastingen geheven:

Wetsbepaling

- a. een belasting over de invoer van goederen, als bedoeld in hoofdstuk IA;
- b. een belasting over bedrijfsomzetten, als bedoeld in hoofdstuk IB;
- c. een belasting additionele voorzieningen PPS-projecten, als bedoeld in hoofdstuk II.

§ 1. Inleiding bepaling

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definitie

Minister: de minister, belast met financiën;

bedrijfsomzet: het totaal van de vergoedingen dat een ondernemer ontvangt voor leveringen van goederen en diensten die in het kader van zijn onderneming worden verricht;

ondernemer: een ieder die een beroep of bedrijf zelfstandig uitoefent, alsmede een ieder die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen;

goederen: zaken in de zin van artikel 2 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede elektriciteit, gas, warmte, koude en dergelijke;

diensten: alle prestaties, niet zijnde leveringen van goederen, die tegen vergoeding worden verricht;

handelsgoederen: goederen die bestemd zijn voor de wederverkoop;

invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer van Aruba;

elektronische diensten: langs elektronische weg verrichte diensten;

telecommunicatiediensten: diensten waarmee de transmissie, uitzending of ontvangst van signalen, geschriften, beelden en geluiden of informatie van allerlei aard per draad, via radiofrequente straling, langs optische weg of met behulp van andere elektromagnetische middelen mogelijk wordt gemaakt, met inbegrip van de daarmee samenhangende overdracht en verlening van rechten op het gebruik van infrastructuur voor de transmissie, uitzending of ontvangst, waaronder het bieden van toegang tot wereldwijde informatienetten;

vergoeding: al hetgeen ter zake van de levering van een goed of de verrichting van een dienst wordt ontvangen.

2. Onder ondernemer als bedoeld in het eerste lid, wordt niet verstaan een rechtspersoon, die niet deelneemt aan het Arubaanse economische verkeer en die in het bezit is van een ontheffing of vergunning als bedoeld in de artikelen 9 tot en met 15 van de Landsverordening deviezenverkeer (AB 1990 no. GT 6). De eerste volzin is niet van toepassing op de naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid die is toegelaten tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28), alsmede een naamloze vennootschap of een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die een overeenkomst tot onderzoek naar en winning van petroleum is aangegaan als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Petroleumverordening zeegebied Aruba (AB 1987 no. 89), voor zover de omzet voortvloeit uit de exploratie en exploitatie van aardolie en aardgas, als bedoeld in die overeenkomst.

3. Bij regeling van de Minister kunnen publiekrechtelijke rechtspersonen die, anders dan als ondernemer, prestaties verrichten die naar hun aard ook door ondernemers kunnen worden verricht, met betrekking tot die prestaties als ondernemer worden aangemerkt.

4. Indien een in Aruba gevestigde ondernemer, de moedermaatschappij, juridisch en economisch eigenaar is van alle aandelen in het nominaal geplaatst aandelenkapitaal van een andere in Aruba gevestigde ondernemer, de dochtermaatschappij, wordt op verzoek van beide ondernemers de belasting geheven alsof er één ondernemer is. De Inspecteur der belastingen beslist op het verzoek bij een voor bezwaar vatbare beschikking. De belasting wordt geheven bij de moedermaatschappij; van een fiscale eenheid als bedoeld in de eerste volzin, kan meer dan één dochtermaatschappij deel uitmaken. De Minister kan regels stellen

ten aanzien van de vorming, wijziging en beëindiging van een fiscale eenheid als bedoeld in de eerste volzin.

5. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld ten behoeve van de toepassing van de definitie van het begrip handelsgoederen, bedoeld in het eerste lid.

Hoofdstuk 1A

Belastingheffing ter zake van de invoer van goederen

§ 1. Belastbaar feit, belastingplichtige en tijdstip van verschuldigbaarheid

Belastbaar feit,
belastingplichtige

Art 1a. 1. Er wordt een belasting geheven ter zake van de invoer van goederen door ondernemers. De belasting is verschuldigd op het tijdstip waarop de invoer van goederen geschiedt.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op degene die, anders dan als ondernemer, goederen invoert.

3. De krachtens het eerste lid betaalde belasting komt in aanmerking voor aftrek overeenkomstig artikel 10, derde tot en met vijfde lid.

§ 2. Maatstaf van heffing en tarief

Maatstaf van
heffing

Art 1b. 1. De in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt berekend over de waarde bij invoer.

2. De waarde van de goederen bij invoer wordt vastgesteld overeenkomstig de wettelijke regelingen inzake de douanewaarde bij invoer.

Tarief

Art 1c. Het tarief van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting is gelijk aan het tarief, genoemd in artikel 8.

§ 3. Vrijstelling, ontheffing en teruggaaf

Vrijstelling,
ontheffing en
teruggaaf

Art 1d. 1. Vrijstelling van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt verleend ter zake van de invoer van goederen waarvoor aanspraak op vrijstelling van invoerrechten bestaat overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

2. Ontheffing van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt slechts verleend overeenkomstig artikel 128c van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

3. Teruggaaf van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt verleend overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

§ 4. Wijze van heffing

Wijze van
heffing

Art 1e. Ter zake van de heffing van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting zijn de voorschriften van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer van overeenkomstige toepassing met inbegrip van die welke betrekking hebben op navordering en strafbepalingen zoals opgenomen in de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

§ 5. Uitvoering

Uitvoering

Art 1f. Het Departement der Invoerrechten en Accijnzen is belast met de uitvoering van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde.

Hoofdstuk 1B

Belasting over bedrijfsomzetten ter zake van leveringen en diensten

§ 1. Belastbaar feit en belastingplichtige

Belastbaar feit,
belasting-plichtige

Art. 2. 1. Onder de naam belasting over bedrijfsomzetten wordt een belasting geheven over bedrijfsomzetten die door ondernemers in het kader van hun bedrijf of beroep worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten in Aruba.

2. De belasting wordt geheven van de ondernemer die de bedrijfsomzet realiseert.

3. Ingeval de ondernemer die een dienst verricht niet in Aruba woont, of is gevestigd en aldaar ook geen vaste inrichting heeft van waaruit de dienst wordt verricht, en aan degene aan wie de dienst wordt verricht een ondernemer is die in Aruba woont, is gevestigd of aldaar een vaste inrichting heeft, wordt de belasting geheven van deze laatste in de gevallen als bedoeld in artikel 7, tweede lid. Artikel 9b is niet van toepassing.

§ 2. Maatstaf van heffing

Art. 3. De belasting wordt berekend over de bedrijfsomzet die de ondernemer in het kader van zijn onderneming heeft gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten in Aruba.

Maatstaf van heffing

Art. 4. 1. Indien de vergoeding niet of niet geheel uit een geldsom bestaat, wordt voor het bepalen van de verschuldigde belasting de totale waarde van de tegenprestatie in het economische verkeer aangemerkt als de vergoeding.

Vergoeding niet in geld, arm's length beginsel

2. Indien de vergoeding minder bedraagt dan de waarde in het economische verkeer van de verrichte levering of verleende dienst, wordt de vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde belasting gesteld op de waarde in het economische verkeer.

3. Ten aanzien van een levering van een goed, bedoeld in artikel 5, onderdeel e, wordt de vergoeding gesteld op het bedrag dat voor de goederen zou zijn betaald, indien deze op het tijdstip van de levering zouden zijn aangeschaft of voortgebracht in de toestand waarin zij zich op dat tijdstip bevonden.

§ 3. De levering van goederen en de verrichting van diensten

Art. 5. 1. Leveringen van goederen in de zin van deze landsverordening zijn:

Leveringen

- de eigendomsoverdracht van goederen ingevolge een overeenkomst;
- de afgifte van goederen ingevolge een overeenkomst van huurkoop of financial leasing;
- de oplevering van onroerende zaken door diegene die de zaken heeft vervaardigd;
- de eigendomsovergang van goederen die het onderwerp uitmaken van een overeenkomst tot het aanbrengen van die goederen aan een ander goed;
- het beschikken over goederen voor andere dan bedrijfsdoeleinden, ten gevolge waarvan de goederen het bedrijfsvermogen verlaten;
- de overdracht en overgang van goederen ten gevolge waarvan deze het bedrijfsvermogen van een ondernemer verlaten;
- de eigendomsovergang van goederen ingevolge een vordering door of namens de overheid;
- de vestiging, overdracht, wijziging, afstand en opzegging van rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen, met uitzondering van het recht van hypotheek.

2. Indien door meer dan één persoon overeenkomsten wordt gesloten met een verplichting tot levering van een zelfde goed, dat vervolgens door de eerste persoon rechtstreeks aan de laatste afnemer wordt afgeleverd, wordt dat goed geacht door elk van die personen te zijn geleverd.

Art. 6. De plaats waar een levering van een goed wordt verricht, is:

Plaats van levering

- ingeval het goed in verband met de levering, anders dan in de zin van artikel 5, eerste lid, onderdeel d, wordt verzonden of vervoerd, de plaats waar de verzending of het vervoer aanvangt;
- in andere gevallen de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van de levering.

Art. 7. 1. De plaats waar een dienst wordt verricht, is de plaats waar de ondernemer die de dienst verricht woont of gevestigd is, dan wel een vaste inrichting heeft van waaruit hij de dienst verricht.

Plaats van dienst

2. In afwijking van het eerste lid worden:

- diensten die betrekking hebben op een onroerende zaak, met inbegrip van bouw-, constructie-, onderhoud-, schoonmaak- of installatiewerkzaamheden, architecten en andere deskundigen, alsmede diensten die gericht zijn op de voorbereiding of de coördinatie van de uitvoering van bouwwerken, verricht daar waar de zaak is gelegen;
- diensten, bestaande uit het vervoer van personen of goederen, verricht op de plaats waar de feitelijke handeling van het vervoer wordt verricht;
- diensten bestaande uit culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, onderwijs-, vermakelijkheids- of soortgelijke activiteiten, verricht daar waar de activiteiten feitelijk plaatsvinden;
- diensten bestaande uit laden, lossen of soortgelijke activiteiten met vervoer samenhangende activiteiten, verricht daar waar de werkzaamheden feitelijk plaatsvinden;
- diensten bestaande uit werkzaamheden, deskundigenonderzoeken daaronder begrepen, met betrekking tot roerende zaken, verricht daar waar de werkzaamheden feitelijk plaatsvinden;

f. telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten, verricht daar waar degene aan wie de diensten wordt verricht woont of gevestigd is.

§4. Het tarief en de verschuldigbaarheid van de belasting over bedrijfsomzetten

Tarief **Art. 8.** Het tarief van de belasting bedraagt 2½ percent.

Tijdstip van verschuldigheid **Art. 9.** 1. De belasting wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop de vergoeding geheel of gedeeltelijk wordt ontvangen.
2. Met de ontvangst van een vergoeding worden gelijkgesteld de gevallen waarbij een vordering, die is ontstaan uit hoofde van een levering van een goed of het verrichten van een dienst:
a. wordt verrekend;
b. op een andere wijze dan door kwijtschelding op zakelijke gronden het bedrijfsvermogen van de ondernemer verlaat;
c. langer dan twee jaar tot het bedrijfsvermogen van een ondernemer behoort.
3. In afwijking van het eerste lid kan de Inspecteur op schriftelijk verzoek van de ondernemer toestaan dat de belasting wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop een factuur wordt uitgereikt ter zake van de levering of de dienst waarmee de bedrijfsomzet wordt gerealiseerd. Alsdan is de ondernemer verplicht om ter zake van zijn leveringen en diensten binnen vijftien dagen, na de kalendermaand waarin de levering of dienst is verricht, een factuur uit te reiken. De Inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. Ingeval de ondernemer is overeengekomen dat de vergoeding voor de door hem te verrichten prestatie vooraf geheel of in gedeelten zal worden voldaan, wordt vóór het tijdstip van opeisbaarheid van die betaling of deelbetalingen, van die betaling of deelbetalingen elke keer een factuur uitgereikt.

Vereisten factuur **Art. 9a.** 1. Indien een ondernemer met inachtneming van artikel 9, derde lid, is toegestaan facturen uit te reiken ter zake van de levering of de dienst waarmee de bedrijfsomzet wordt gerealiseerd, voorziet hij deze facturen duidelijk en overzichtelijk van:
a. doorlopende nummering;
b. dagtekening;
c. vermelding van de dag waarop de levering of de dienst wordt verricht;
d. vermelding van de naam, het adres en het persoonsnummer van de administratieplichtige, bedoeld in artikel 48, achtste en negende lid, van de Algemene landsverordening belastingen;
e. vermelding van de naam en het adres van de afnemer;
f. een omschrijving van de geleverde goederen en de verrichte diensten en de hoeveelheid;
g. vermelding van de vergoeding.
2. Ondernemers die gebruik maken van een kasregistratiesysteem richten dit systeem zodanig in dat:
a. een afschrift van de door de ondernemer te bewaren kassastrook kan worden afgegeven aan de afnemer;
b. de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b, c, d, f en g, duidelijk en overzichtelijk per transactie op de kassastrook staan.

Verbod vermelden BBO/BAVP **Art. 9b.** 1. Het is de ondernemer verboden in de gevallen waarin ingevolge deze landsverordening belasting verschuldigd is goederen en diensten aan te bieden tegen prijzen waarin de belasting niet is begrepen.
2. Het is de ondernemer verboden om op facturen en betalingsbewijzen te vermelden dat over de bedrijfsomzet welke door de levering of dienst wordt gerealiseerd belasting wordt geheven.
3. De Inspecteur kan aan de ondernemer die het verbod van het eerste of tweede lid, overtreedt een boete opleggen van ten hoogste AWG 10.000,-.

Tijdvak, voldoening op aangifte **Art. 10.** 1. De in een tijdvak verschuldigde belasting wordt op aangifte voldaan.
2. Het tijdvak is een kalendermaand.
3. Op de belasting die de ondernemer verschuldigd is ingevolge het eerste lid, kan in aftrek worden gebracht de door de ondernemer ter zake van de invoer van handelsgoederen in het tijdvak van aangifte betaalde belasting.
4. Het recht van aftrek, bedoeld in het derde lid, is slechts van toepassing indien de ondernemer in het kader van zijn bedrijf of beroep facturen opmaakt of gebruik maakt van

een kasregistratiesysteem dat voldoet aan artikel 48, vierde en vijfde lid, van de Algemene landsverordening belastingen.

5. In geval voor een tijdvak van aangifte het bedrag van de aftrek, bedoeld in het derde lid, groter is dan dat van de verschuldigde belasting, wordt het overschot terugbetaald aan de ondernemer. De teruggaaf geschiedt bij wijze van een teruggaafbeschikking.

6. De ondernemer, bedoeld in artikel 14a, eerste lid, heeft geen recht op aftrek van belasting als bedoeld in het derde lid.

Art. 10a. 1. Indien blijkt dat de ondernemer ter zake van de invoer van goederen, bedoeld in hoofdstuk IA, voor een groter gedeelte de belasting op grond van het artikel 10, derde lid, in aftrek heeft gebracht, wordt de te veel afgetrokken belasting op dat tijdstip verschuldigd en op grond van artikel 10, eerste lid, voldaan.

Onjuiste aftrek

2. Indien blijkt dat de ondernemer ter zake van de invoer van goederen, bedoeld in hoofdstuk IA, voor een kleiner gedeelte de belasting op grond van het artikel 10, derde lid, in aftrek heeft gebracht, wordt de te weinig afgetrokken belasting op dat tijdstip alsnog in aftrek gebracht.

3. Bij regeling van de Minister, kunnen nadere regels worden gesteld ten behoeve van de toepassing van het eerste en tweede lid.

§5. Vrijstellingen

Art. 11. 1. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door de levering van:

Vrijgestelde leveringen

a. onroerende zaken voor zover ter zake van die levering overdrachtsbelasting is verschuldigd op grond van de Landsverordening overdrachtsbelasting (AB 1989 GT 73);

b. brandstoffen aan voor internationaal personen- of goederenvervoer bestemde luchtvaartuigen en zeeschepen;

c. brandstoffen aan luchtvaartuigen en zeeschepen van Koninkrijk- of buitenlandse strijdkrachten, alsmede van de Kustwacht voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten alsmede voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;

d. uitsluitend op recept verkrijgbare geneesmiddelen¹;

e. menselijke organen, menselijk bloed, moedermelk en medische kunst- en hulpmiddelen, waarbij onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen, daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden, alsmede krukken, kunstgebitten, kunsttanden, kunststogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel;

f. brandstoffen aan bedrijven die als doel hebben de opwekking en levering van water en elektriciteit;

g. geraffineerde olieproducten aan buitenlandse afnemers welke producten door het verwerken van ruwe olie zijn ontstaan.

2. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor de bedrijfsomzet van naamloze vennootschappen die toegelaten zijn tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones 2000, voor zover de bedrijfsomzet is gerealiseerd door de levering van goederen die worden uitgevoerd uit Aruba.

3. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor de bedrijfsomzet van bedrijven als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, voor zover deze gerealiseerd met de opwekking en levering van water en elektriciteit, of alleen de levering van elektriciteit.

4. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet, waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door middel van levering van goederen aan buiten Aruba gevestigde afnemers, waarbij de goederen in verband met die levering zijn verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten Aruba.

5. De Minister kan nadere regels stellen ter uitvoering van het vierde lid.

1. Op basis van beleid van de belastingdienst zal een vrijstelling van BBO worden verleend voor de bedrijfsomzet voor zover deze is gerealiseerd door de levering van geneesmiddelen die worden genoemd in artikel 1 sub d Landsverordening op de geneesmiddelenvoorziening (AB 1990 GT 9), met uitzondering van geneesmiddelen die niet worden gebruikt voor genezing, leniging of voorkoming van enige aandoening, ziekte, ziekteverschijnsel, pijn, verwonding of gebrek bij mens. Een vrijstelling van BBO zal tevens worden verleend voor de bedrijfsomzet voor zover deze is gerealiseerd door de levering van dierengeneesmiddelen, met uitzondering van dierengeneesmiddelen die niet worden gebruikt voor genezing, leniging of voorkoming van enige aandoening, ziekte, ziekteverschijnsel, pijn, verwonding of gebrek bij dier.

Vrijgestelde diensten

Art. 12. 1. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door:

- a. de verhuur van hotelkamers en appartementen, voor zover over de opbrengst daarvan logeerbelasting is verschuldigd op grond van de Landsverordening toeristenheffing (AB 1989 GT 40);
- b. het gelegenheid geven tot deelname aan hazardspelen, voor zover over de opbrengst daarvan speelvergunningsrecht is verschuldigd op grond van de Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen (AB 1990 GT 45);
- c. het verrichten van internationaal personen- of goederenvervoer door middel van luchtvaartuigen of zeeschepen;
- d. diensten die worden verricht door openbare of bijzondere scholen die uit de openbare kas bekostigd worden overeenkomstig de Landsverordening kleuteronderwijs (AB 1992 no. 35), de Landsverordening basisonderwijs (AB 1989 no. GT 25) of de Landsverordening voortgezet onderwijs (AB 1989 no. GT 103), of ten behoeve van de Universiteit van Aruba;
- e. de verhuur van onroerende zaken aan natuurlijke personen als woning voor zover deze daadwerkelijk als hoofdverblijf worden gebruikt;
- f. het afsluiten en uitvoeren van overeenkomsten ter zake van pensioen- en levensverzekeringen;
- g. het verrichten van diensten in een zee- of luchthavengebied in Aruba met betrekking tot Aruba binnenkomende of uitgaande goederen en personen;
- h. de verhuur van timeshareresorts, logementen en hotels, voor zover over de opbrengst daarvan belasting op timeshareresorts, logementen en hotels is verschuldigd op grond van de Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels (AB 2013 no. 43).

2. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het bestaat uit:

- a. ontvangen rentebaten ter zake van het ter beschikking stellen van gelden;
- b. ontvangen dividend;
- c. opbrengsten uit de verkoop van aandelen en overige effecten.

3. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor de bedrijfsomzet van naamloze vennootschappen die toegelaten zijn tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones, voor zover de bedrijfsomzet is gerealiseerd door het verrichten van diensten aan in het buitenland woonachtige of gevestigde afnemers.

4. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor de bedrijfsomzet van instellingen van charitatieve, culture, godsdienstige of sportieve aard, voor zover geen sprake is van een duurzaam winststreven bij deze instellingen of van ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen. De Minister kan regels stellen ten aanzien van de maximale hoogte van de bedrijfsomzet waarvoor de vrijstelling geldt.

5. Bij regeling van de Minister kunnen andere onderwijs- en opleidingsinstellingen, instellingen en beroepen in de medische of sociale zorg worden aangewezen, waarvan de gerealiseerde bedrijfsomzetten geheel of gedeeltelijk van de belasting worden vrijgesteld. Een zodanige regeling bevat de voorwaarden waaronder een vrijstelling wordt verleend.

6. Vrijstelling van belasting wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door:

- a. het verwerken van ruwe olie op basis van zogenoemde tolling agreements ten behoeve van buitenlandse afnemers met het oog op de export van het bewerkte product;
- b. de opslag en overslag van ruwe olie, opgewaardeerde olie of geraffineerde olieproducten en overige bijproducten ten behoeve van buitenlandse afnemers met het oog op de export van deze producten.

§6. Teruggaaf van belasting over bedrijfsomzetten

Teruggaaf van BBO

Art. 13. De Inspecteur kan op verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking teruggaaf van belasting verlenen, indien de ondernemer heeft doen blijken dat:

- a. de belasting ten onrechte op aangifte is voldaan;
- b. een vergoeding terugbetaald wordt vanwege de verlening van een vermindering van de vergoeding of de goederen in ongebruikte staat zijn teruggenomen;
- c. de vordering op enig moment definitief oninbaar is geworden.

Hoofdstuk II**Belasting additionele voorzieningen PPS-projecten****§1. Maatstaf van heffing en tarief**

Art. 13a. Onder de naam belasting additionele voorzieningen PPS-projecten wordt een belasting geheven ter zake van:

Maatstaf van
heffing

- a. de invoer van goederen, overeenkomstig het bepaalde in hoofdstuk IA van deze landsverordening;
- b. bedrijfsomzetten die door ondernemers in het kader van hun bedrijf of beroep worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten in Aruba

Art. 13b. Het tarief van de belasting bedraagt 1½ percent.

Tarief

§2. Overeenkomstige toepassing

Art. 13c. De artikelen 1, 1a, 1b, 1d, 1e, 1f, 2, tweede en derde lid, tot en met 7, en 9 tot en met 13 zijn van overeenkomstige toepassing op de belasting additionele voorzieningen PPS-projecten.

Overeenkomstige
toepassing

Hoofdstuk III**Bijzondere bepalingen**

Art. 14. Voor zover deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen niet anders bepalen, zijn de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 GT 4) en de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1988 GT 12) van overeenkomstige toepassing op de invordering van de belasting.

Toepasselijkheid
overige
landsverordeningen

Art. 14a. 1. De natuurlijke persoon die een beroep of bedrijf zelfstandig uitoefent en per kalenderjaar een bedrijfsomzet behaalt van AWG 50.000,- of minder is ontheven van de in deze landsverordening opgenomen verplichting tot het doen van aangifte en het voldoen van belasting.

Ontheffing

2. De omzet, bedoeld in het eerste lid, wordt gevormd door de som van de vergoedingen ter zake van de door de natuurlijke persoon verrichte leveringen van goederen en diensten voor zover deze zonder toepassing van het eerste lid belast zouden zijn geweest in Aruba.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op de natuurlijke persoon die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.

4. Indien een natuurlijke persoon meer dan één bedrijf of beroep heeft of uitoefent, worden deze bedrijven of beroepen voor de toepassing van dit artikel gezamenlijk in aanmerking genomen.

5. Bij overschrijding van de omzeldrempel, bedoeld in het eerste lid, gedurende een kalenderjaar, wordt de natuurlijke persoon alsnog verplicht tot het doen van aangifte en het voldoen van belasting over bedrijfsomzetten en belasting additionele voorzieningen PPS-projecten, voor de levering van het goed of de dienst waarvoor die overschrijding tot stand komt en op alle daaropvolgende leveringen van goederen en diensten. In dat geval wordt de natuurlijke persoon in zover in afwijking van het eerste lid in alle daaropvolgende kalenderjaren ook verplicht tot het doen van aangifte en het voldoen van belasting over bedrijfsomzetten en belasting additionele voorzieningen PPS-projecten.

6. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld inzake de toepassing van dit artikel.

Art. 14b. 1. De ondernemer die niet in Aruba woont of is gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft, kan in Aruba een fiscaal vertegenwoordiger aanstellen ter zake van zijn leveringen en diensten waarvoor hij de belasting verschuldigd is. De fiscaal vertegenwoordiger treedt op namens de ondernemer en treedt in zijn plaats met betrekking tot alle rechten en verplichtingen die hij heeft inzake de aangifte en de betaling van de belasting over bedrijfsomzetten en belasting additionele voorzieningen PPS-projecten.

Fiscaal vertegenwoordiger

2. Bij regeling van de Minister kunnen de gevallen worden genoemd waarbij een ondernemer als bedoeld in het eerste lid verplicht is een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen.

3. De fiscaal vertegenwoordiger stelt de Inspecteur in kennis van zijn aanstelling onder

overlegging van een verklaring van de in het eerste lid bedoelde ondernemer waaruit blijkt dat degene die de kennisstelling doet door de ondernemer is gemachtigd namens hem op te treden als fiscaal vertegenwoordiger.

4. Bij regeling van de Minister, kunnen, ter verzekering van de heffing en de invordering, regels worden gesteld met betrekking tot de aanstelling van een fiscaal vertegenwoordiger.

Informatie
uitwisseling

Art. 14c. Het Departement der Invoerrechten en Accijnzen en het Departement der Belastingen zijn bevoegd gegevens en inlichtingen uit te wisselen die nodig zijn voor de uitvoering van deze landsverordening en voor de heffing en invordering van de belastingen, bedoeld in deze landsverordening, onder vermelding van het persoonsnummer van de belastingplichtige op wie de gegevens of inlichtingen betrekking hebben.

Hoofdstuk IV **Wijzigingsbepalingen**

Art. 15 en 16. (Vervallen)

Hoofdstuk V **Toeslag AOV-pensioengerechtigden**

Toeslag AOV

Art. 17. 1. De in Aruba woonachtige pensioengerechtigde in de zin van de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33) en de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30) heeft aanspraak op een toeslag op de uitkering door de Sociale Verzekeringsbank ten laste van het Land ter compensatie van het koopkrachtverlies in verband met de invoering van een belasting over de bedrijfsomzetten.

2. De toeslag is gelijk aan 0% van de uitkering. Bij regeling van de Minister kan de hoogte van de toeslag worden aangepast.

3. Het totaalbedrag aan toeslag gemoeid met de compensatie, bedoeld in het eerste lid, wordt jaarlijks in twaalf gelijke delen vóór de twaalfde dag van de maand, voorafgaande aan de maand waarin de toeslag door het Ouderdomsfonds en het Weduwen- en wezenfonds uitgekeerd wordt, op een door de Sociale Verzekeringsbank aan te geven bankrekening ten behoeve van het Ouderdomsfonds en het Weduwen- en wezenfonds overgemaakt.

4. Jaarlijks vindt in de maand december een eindafrekening plaats van de werkelijk uitbetaalde compensatie over het lopende kalenderjaar.

Hoofdstuk VI **Slotbepaling**

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. 18. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2007.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten.

Ministeriële regeling fiscale eenheid voor BBO

AB 2007/7

Ministeriële regeling van 14 februari 2007 ter uitvoering van artikel 1, vierde lid, van de LBBO.

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt onder fiscale eenheid verstaan de fiscale eenheid als bedoeld in de eerste volzin van artikel 1, vierde lid, van de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten.	Fiscale eenheid BBO
Art. 2. De fiscale eenheid vangt aan met ingang van de maand waarin het verzoek is ingediend om een fiscale eenheid te vormen. Bij het verzoek wordt gevoegd een uittreksel uit het aandeelhoudersregister van de dochtermaatschappij.	Aanvang fiscale eenheid
Art. 3. In afwijking van artikel 2 kan een fiscale eenheid worden gevormd met ingang van 1 januari 2007, indien het verzoek daartoe is ingediend vóór 1 maart 2007.	Aanvang fiscale eenheid
Art. 4. De fiscale eenheid eindigt met ingang van de maand waarin niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 1, vierde lid, van de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten.	Beëindiging fiscale eenheid
Art. 5. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2007.	Inwerking-treding

AB 2007/8

Ministeriële regeling kredietinstelling voor BBO

Ministeriële regeling van 14 februari 2007 ter uitvoering van artikel 12, eerste lid, onderdeel f, van de LBBO.

Krediet-
instelling

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt onder kredietinstelling verstaan een kredietinstelling als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 1998 no. 16).

Vrijgestelde
handelingen

Art. 2. De navolgende handelingen van een kredietinstelling zijn vrijgesteld van de belasting op bedrijfsomzetten:

- a. de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deviezen, bankbiljetten en munten, welke in enig land de hoedanigheid van wettig betaalmiddel bezitten, met uitzondering van bankbiljetten en munten, welke gewoonlijk niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of welke een verzamelwaarde hebben;
- b. de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen doch uitgezonderd bewaring en beheer, inzake effecten en andere waardepapieren met uitzondering van documenten die goederen vertegenwoordigen;
- c. het beheer van door beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen ter collectieve belegging bijeengebrachte vermogens;
- d. het verlenen van en de bemiddeling inzake krediet;
- e. de handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende giro- en rekening-courantverkeer, deposito's, betalingen, overmakingen, schuldvorderingen, cheques en andere handelspapieren, met uitzondering van de invordering van schuldvorderingen;
- f. het aangaan van en het bemiddelen bij borgtochten en andere zekerheids- en garantieverbintenissen.

Inwerking-tre-
ding

Art. 3. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Ministeriële regeling maximale bedrijfsomzet

AB 2007/9

Ministeriële regeling van 14 februari 2007 ter uitvoering van artikel 12, vierde lid, van de LBBO.

Art 1. De maximale hoogte van de bedrijfsomzet waarvoor de vrijstelling, bedoeld in artikel 12, vierde lid, van de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten geldt, bedraagt AWG 250.000,- per jaar

Vrijstelling
bedrijfsomzet

Art. 2. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Inwerking-tre-
ding

AB 2007/10

Ministeriële regeling vrijstelling diensten voor BBO

Ministeriële regeling van 14 februari 2007 ter uitvoering van artikel 12, vijfde lid, van de LBBO.

Vrijgestelde
diensten

Art. 1. Vrijstelling van belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet voor zover het is gerealiseerd door het verlenen van diensten door:

- a. ziekenhuizen;
- b. verpleeghuizen;
- c. laboratoria voor medisch onderzoek;
- d. artsen;
- e. tandartsen;
- f. tandtechnici;
- g. mondhygiënisten;
- h. verpleeg- en verloskundigen;
- i. fysio- en oefentherapeuten;
- j. psychologen;
- k. chiropracters;
- l. logopedisten;
- m. dietisten;
- n. podotherapeuten;
- o. dierenartsen;
- p. thuiszorg;
- q. ziekenvervoerders;
- r. lijkbezorgers.

Vrijstelling
onderwijs- en
opleidings
instellingen

Art. 2. 1. Vrijstelling van belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet van onderwijs- en opleidingsinstellingen voor zover het is gerealiseerd door het verlenen van voorbereidend onderwijs, dan wel het aanbieden van opleidingen in verband met het uitoefenen van een beroep of bedrijf, waaronder opleidingen aan cursisten die reeds een beroep of bedrijf hebben om de kennis op peil te houden of om de ontwikkelingen in het bedrijf of beroep bij te houden.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op opleidingen die door cursisten worden gevolgd uit interesse, hobby of algemene vorming.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op peuterscholen, kindercrèches en overige instellingen die kinderopvang verlenen.

Vrijstelling
bijles of
huiswerk-bege-
leiding

Art. 3. Vrijstelling van belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door het geven van bijles of huiswerkbegeleiding in verband met het volgen van onderwijs in de zin van artikel 2, eerste lid, of het volgen van onderwijs aan de scholen, bedoeld in artikel 12, eerste lid, onderdeel d, van de de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten.

Inwerking-tre-
ding

Art. 4. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Ministeriële regeling verlaagd tarief BBO

Ministeriële regeling van 14 februari 2007 ter uitvoering van artikel 8, derde lid, van de LBBO.

Art. 1. Om in aanmerking te komen voor toepassing van artikel 8, tweede lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten (AB 2006 no. 83), beschikt de ondernemer in zijn administratie over:

Administratie
ondernemer

- a. de uitgereikte factuur met een duidelijke specificatie van de hoeveelheid en soort van de geleverde goederen, de te ontvangen vergoeding en de naam en het adres van de afnemer;
- b. een betalingsbewijs;
- c. de vervoersdocumenten waaruit blijkt dat de goederen Aruba daadwerkelijk hebben verlaten;
- d. een kopie van het door de bevoegde autoriteiten afgetekende landings- en invoerdocument van het land waarnaar de goederen zijn vervoerd dan wel ten genoegen van de Inspecteur der Belastingen een verklaring van het land van bestemming dat de goederen hun bestemming daadwerkelijk hebben bereikt.

Art. 2. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 2007.

Inwerking-tre-
ding

Besluit goedkeuring vrijstelling kredietinstelling, assurantiebemiddelaar of agent en verzekeraar

Ministeriële besluit van 29 juni 2018.

Vooruitlopend op de aanpassing van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten en de Landsverordening bestemmingsheffing AZV, goed te keuren dat met ingang van 1 juli 2018:

1. Vrijstelling wordt verleend aan kredietinstellingen in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen (AB 2013, no. 1) voor de omzet gerealiseerd met handelingen, bemiddeling en betalingen daaronder begrepen, betreffende deviezen. Alsmede de omzet gerealiseerd met betaaltransacties door middel van door kredietinstellingen aan klanten ter beschikking gestelde betaalkaarten (lees: debet- en/of credit cards, zowel in Arubaanse Florins en/of buitenlandse valuta). Online en mobiele transacties, in Arubaanse Florins, zijn vrijgesteld voor zover voor de genoemde betaaltransacties geen kosten in rekening worden gebracht.

2. Vrijstelling wordt verleend aan de assurantiebemiddelaar of agent in de zin van artikel 1 van het Landsbesluit toezicht assurantiebemiddelaars (AB 2014, no. 6) voor de omzet gerealiseerd met het afsluiten, doen afsluiten en uitvoeren van verzekeringsovereenkomsten aangegaan met een in Aruba gevestigde verzekeraar in de zin van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf (AB 2000, no. 82).

3. Vrijstelling wordt verleend voor de omzet gerealiseerd door een in Aruba gevestigde verzekeraar in de zin van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf (AB 2000, no. 82) ter zake van de verzekeringscontracten waarvoor een maximale prijs door de bevoegde autoriteit wordt vastgesteld.

4. Ontheffing van de verplichting opgenomen in artikel 5 van de Landsverordening bestemmingsheffing AZV wordt verleend aan een in Aruba gevestigde:

- a. kredietinstelling in de zin van de Landsverordening toezicht kredietwezen;
- b. assurantiebemiddelaar of agent in de zin artikel 1 van het Landsbesluit toezicht assurantiebemiddelaars;
- c. verzekeraar in de zin van de Landsverordening toezicht verzekeringsbedrijf.

Toelichting

In onderdeel 1 wordt voorzien in een vrijstelling van de omzet die wordt betaald met handelingen, waaronder de bemiddeling met betrekking tot deviezen. Hiermee zijn de deviezentransacties die door kredietinstellingen worden verricht vrijgesteld van de heffing BBO/BAVP en BAZV.

Partijen hebben een gezamenlijk doel en/of belang om over te gaan naar een “cashless economy”. In het kader hiervan wordt bij MB nader vastgesteld dat eveneens vrijgesteld is de omzet gegenereerd met betaaltransacties door middel van door kredietinstellingen aan klanten ter beschikking gestelde betaalkaarten (lees: debet- en/of creditcards, zowel in Arubaanse Florins en/of buitenlandse valuta). Online en mobiele transacties, in Arubaanse Florins zijn vrijgesteld, voor zover er geen kosten in rekening worden gebracht voor het verrichten van deze transacties. Worden er kosten in rekening gebracht dat zijn ze belast,

Hierdoor wordt getracht dat de kosten niet verschoven zullen worden van de belaste- naar de onbelaste sfeer.

Onderdeel 2 voorziet in een vrijstelling van de omzet die door tussenpersonen wordt behaald met het afsluiten en uitvoeren van verzekeringsovereenkomsten. Als gevolg van het vervallen van de vrijstelling voor het afsluiten van verzekeringsovereenkomsten door verzekeraars en tussenpersonen, dient zowel belasting te worden geheven bij de verzekeraar als bij de tussenpersoon over de door hen behaalde omzet. Over de vaststelling van deze omzet bestaat enige onzekerheid als gevolg van de werkwijze

die door de verzekeraars wordt gehanteerd met betrekking tot de uitbetaling van de commissie aan tussenpersonen. Indien het de tussenpersoon zou zijn toegestaan om slechts de premie aan de verzekeraar door te betalen onder achterhouding van de commissie, dan zou de doorbetaling als een doorlopende post worden gezien die niet bij de tussenpersoon, maar bij de verzekeraar als omzet dient te worden aangemerkt. De omzet bij de tussenpersoon bestaat dan slechts uit de ontvangen commissie. Doordat de tussenpersoon echter gehele bedrag van premie en kosten voor de dienstverlening afdraagt aan de verzekeraar, waarna de verzekeraar de commissie terugbetaald aan de tussenpersoon, zou kunnen worden geconcludeerd dat er ten aanzien van het bedrag van de commissie dubbele heffing plaatsvindt. Aangezien dit niet wenselijk is, is besloten om de commissie die de tussenpersoon ontvangt, niet als omzet bij deze tussenpersoon aan te merken.

De omzet bij de tussenpersoon is slechts vrijgesteld, indien de verzekeringsovereenkomst is aangegaan met een in Aruba gevestigd verzekeringsbedrijf. Dit betekent dat met betrekking tot verzekeringsovereenkomsten die worden aangegaan met in het buitenland gevestigde verzekeringsbedrijven, de tussenpersoon over de ontvangen vergoeding de verschuldigde BBO, BAVP en BAZV dient te voldoen.

Onderdeel 3 is een tegemoetkoming voor die verzekeringsproducten waarvoor een maximale prijs is vastgesteld, waaronder de verplichte Wettelijke Aansprakelijkheidsverzekering. Het tot de belaste omzet rekenen van premies van dergelijke verzekeringen zou kunnen leiden tot prijsverhogingen en derhalve tot verdere problemen ten aanzien van de inning van deze premies, waardoor mogelijk een groter aantal personen onverzekerd zal rondrijden. Om deze gevolgen zoveel mogelijk te beperken, wordt in een vrijstelling voor premies van dergelijke verzekeringen voorzien.

Onderdeel 4 voorziet in een ontheffing van de verplichting voor de kredietinstellingen, verzekeringsmaatschappijen en tussenpersonen om op ieder betalingsbewijs het verschuldigde bedrag aan BAZV te vermelden. Het is voor deze groep die per 1 juli in de heffing BBO, BAVP en BAZV wordt betrokken, niet mogelijk om op korte termijn over te gaan tot wijziging van het door hen gebruikte systeem van facturering.

Januari 2007

Servicio di impuesto - Meest gestelde vragen belasting op bedrijfsomzetten (BBO)

Publicatie belastingdienst van januari 2007.

1. Een restaurant voegt 15% service charge toe op de rekening van de klant. Het gehele bedrag van deze service charge gaat naar het personeel. Moet het restaurant BBO afdragen over deze 15% service charge?

Ja, er dient BBO te worden berekend over het totaal van de vergoedingen die een ondernemer ontvangt voor leveringen van goederen en het verrichten van diensten.

2. Een appartementencomplex verhuurt aan particulieren en aan een bedrijf. Klopt het dat over de huuropbrengst van het bedrijf BBO verschuldigd is en van particulieren niet?

De huuropbrengst van appartementen aan particulieren is slechts vrijgesteld van BBO indien

a) de woning als hoofdverblijf dient van de particulier of

b) als er logeerbelasting verschuldigd is.

De verhuur van appartementen aan bedrijven is niet vrijgesteld van BBO.

3. Stel dat ik een 50% aanbetaling in 2007 ontvang voor het maken van een jaarrekening. De rekening wordt pas gemaakt op het moment dat de jaarrekening klaar is. Dit kan dus maanden later zijn. Waarneer ben ik BBO verschuldigd er vanuit gaande dat ik het bereken op basis van het kasstelsel en niet op basis van het factuurstelsel?

Indien u in 2007 een aanbetaling ontvangt bent u over die aanbetaling BBO verschuldigd op moment van ontvangst van die aanbetaling. Dit is het gevolg van het kasstelsel. U kunt overigens opteren voor het factuurstelsel.

4. Ik heb in 2006 diensten verleend en daarvoor facturen verstuurd. Ik krijg echter pas in 2007 betaald. Moet ik over dit ontvangen bedrag BBO betalen?

Indien u in 2006 een dienst heeft verricht waarvoor u in 2007 betaald krijgt, bent u over die betaling in 2007 geen BBO verschuldigd. Er is dan namelijk geen heffingsgrondslag.

5. Ik heb in 2006 een betaling ontvangen, ten aanzien van een levering van een goed of dienst in 2007. Moet ik over dit ontvangen bedrag BBO betalen?

Indien u vóór 1/1/2007 een betaling heeft ontvangen, ten aanzien van de levering van een goed of dienst na 1/1/2007, dan bent u over de betaling in principe BBO verschuldigd. De belastingdienst keurt echter goed dat een aantoonbaar ontvangen betaling vóór 1/1/2007 in verband met de levering van een goed of dienst in het kalenderjaar 2007, buiten de heffing van de BBO zal blijven. Dit om tegemoet te komen aan de situatie waarbij in 2006 wordt betaald en waarbij om uiteenlopende redenen, die niet aan de consument kunnen worden toegerekend, gewacht moet worden op de prestatie tot na 1/1/2007. Gedacht kan worden aan het niet in voorraad hebben van een product waarna de ondernemer dit zal moeten bestellen in het buitenland. U moet wel kunnen aantonen dat er in 2006 is betaald bijvoorbeeld aan de hand van bankstatements. In geval van een deelbetaling, zal het deel dat wordt betaald in 2007 wel getroffen worden door de BBO.

6. Bij wie moet ik een verzoek indienen om het factuurstelsel te mogen hanteren?

U kunt dit verzoek richten aan de Servicio di Impuesto ter attentie van de heer H.P. Rajan.

7. Zijn kinderdagverblijven ook BBO verschuldigd?

Nee, kinderdagverblijven zijn vrijgesteld van BBO.

8. Wat moet ik verstaan onder een doorlopende post?

Een doorlopende post betreft een betaling die is gedaan op naam en voor rekening van een ander. U verkoopt bijvoorbeeld namens BBO-tours kaartjes voor een boottocht en u int dat geld ook voor BBO-tours. De kaartjes kosten AWG 50,- en u krijgt een commissie van AWG 10,- per verkocht kaartje. In dat geval wordt de AWG 50,- als een doorlopende post aangemerkt en bent u slechts over de ontvangen commissie BBO verschuldigd.

9. Hoe ga ik administratief te werk als ik een deelbetaling ontvang, terwijl op de nota zowel doorlopende posten als gewone diensten vermeld staan?

In het geval van gedeeltelijke betalingen keuren wij goed dat het ontvangen bedrag eerst wordt afgeboekt van het bedrag van de doorlopende posten. U hebt bijvoorbeeld namens uw cliënt AWG 100,- griffiekosten betaald en berekent deze integraal (dus zonder opslag) door aan uw cliënt. U hebt dan als het ware AWG 100,- voorgeschoten. Indien uw cliënt een deelbetaling doet kunt u de deelbetaling eerst afboeken op de doorlopende post. Het bedrag dat resteert kunt u dan aangegeven als bedrijfsopbrengst waarover u, voor zover niet vrijgesteld, BBO verschuldigd is.

10. Waarover dienen uitzendbureaus BBO te berekenen?

Uitzendbureaus dienen BBO te berekenen over de totale opbrengsten die ze ontvangen. Hierna volgt een voorbeeld om dit te verduidelijken:

U hebt een uitzendkracht 5 uren laten werken bij een klant.

U brengt aan uw klant AWG 15,- per gewerkt uur in rekening.

In dat geval dient u 3% BBO te berekenen over AWG 75.00 (5 x AWG 15,-).

11. Wij zijn een adviesbureau. Wij gebruiken regelmatig adviseurs (lokaal en uit het buitenland). Hun honorarium is over het algemeen integraal in ons honorarium bijgeteld, dat bij klant, naar gelang vordering, in rekening wordt gebracht. Klanten hebben hierdoor een aanspreekpunt en een administratief afwikkelpunt. Gelet op het gestelde en voorbeelden in jullie brochure, pagina 6, maak ik op dat elke lokale adviseur mij wel 3% bbo in rekening brengt (buitenlanders brengen hun regelingen voor zover van toepassing in rekening). Hij draagt dat zelf af aan de Servicio di Impuesto, maar ik hoef hun rekeningen niet bij mijn omzet te tellen voor berekening van de mijnerzijds af te dragen BBO (vergelijk afdracht ticketkosten reisburo die vrij zijn). Is dit correct?
U dient BBO te berekenen over uw bedrijfsomzet. Indien een lokale adviseur zijn diensten bij u in rekening brengt en u verwerkt het in uw honorarium, dient u over het totaal van uw honorarium BBO te berekenen en af te dragen. In dat geval is er geen sprake van een doorlopende post. Immers, de rekeningen van de ingehuurd adviseurs zijn op uw naam en voor uw rekening gesteld. Dit zou slechts anders zijn indien de rekeningen op naam en voor rekening van uw cliënt zijn gesteld en u de rekening integraal doorberekent aan uw cliënt, dus zonder winstopslag. Als het ware schiet u het geld dan voor.

12. Bij wie dien ik een verzoek in om in aanmerking te komen voor een vrijstelling?

U hoeft geen verzoek voor een BBO vrijstelling in te dienen. De wet bepaalt de vrijstellingen. Zo wordt er onder andere een vrijstelling gegeven voor de verhuur van onroerende zaken aan natuurlijke personen voor zover deze als hoofdverblijf worden gebruikt. Indien een vrijstelling relevant voor u is, hoeft u geen verzoek in te dienen maar kunt u daar rechtstreeks beroep op doen. Indien u twijfelt of uw diensten en/of leveringen onder een vrijstelling vallen, kunt u contact met ons opnemen.

13. Een (natuurlijke) persoon verhuurt een huis als kantoorruimte aan een bedrijf (N.V.). Deze persoon verantwoordt verder de huuropbrengsten in haar aangifte IB. Moet deze persoon ook BBO afdragen?

Indien deze persoon aangemerkt kan worden als ondernemer voor de BBO zal hij BBO verschuldigd zijn. Je kunt de vraag stellen of er in deze casus sprake is van "normaal vermogensbeheer". Indien werkzaamheden worden verricht die niet uitgaan boven hetgeen bij "normaal vermogensbeheer" gebruikelijk is, is er geen sprake van ondernemerschap voor de BBO. Je kunt hierbij denken aan een particulier die een vakantiehuisje verhuurt. De inning en facturering en eventueel overleg met de huurders betreffen normale beheersdaden, zodat er geen sprake is van ondernemerschap. Hetzelfde geldt eveneens voor een particulier die een pand aan een ondernemer verhuurt. Indien zijn werkzaamheden niet de normale beheersdaden overtreffen is er ook hier geen sprake van ondernemerschap. Echter, indien deze persoon meerdere vakantiehuisjes of panden heeft die hij verhuurt, zal hij wel worden aangemerkt als ondernemer. Hij zal dan veel tijd kwijt zijn met het regelen van zijn zaken, er zal ook meer bij komen kijken, denk aan onderhoud, verzekeringen, een administratie die omvangrijker wordt etc.

Deze privé persoon is ondernemer volgens de omschrijving van het ondernemersbegrip van de BBO. Hij zal over al hetgeen hij ontvangt / in rekening brengt ter zake van zijn leveringen BBO moeten aangeven en afdragen.

14. Moet ik ook BBO betalen over beleggingsopbrengsten?

Nee, u hoeft geen BBO te betalen over beleggingsopbrengsten. In feite is er dan geen sprake van een levering van een goed of het verrichten van een dienst in het kader van uw onderneming. Overigens zijn deze opbrengsten, voor alle duidelijkheid, opgenomen in een vrijstelling.

15. Een privé persoon importeert cosmetica producten en verkoopt die via een colportagesysteem huis aan huis, dus een straatventer. Een aantal andere privé personen (sales representatives) assisteert deze privé persoon bij de verkoop van de cosmeticaproducten door het organiseren van presentaties van de cosmeticaproducten. Voor deze verkoopactiviteiten hoeft de privé persoon zich niet te laten inschrijven in het handelsregister als een eenmanszaak op basis van de in de Wet op het handelsregister

genoemde uitzonderingen. Is de straatventer die verkoopt aan afnemers van de cosmeticaproducten wel aan te merken als ondernemer voor de BBO en dus BBO verschuldigd?

Deze privé persoon is ondernemer volgens de omschrijving van het ondernemersbegrip van de BBO. Hij zal over al hetgeen hij ontvangt / in rekening brengt ter zake van zijn leveringen BBO moeten aangeven en afdragen.

16. Moet een vereniging, die dus geen winst maakt, ook BBO moet betalen?

Een vereniging of stichting die in een soort besloten kring slecht diensten verricht aan haar eigen leden is geen ondernemer in de zin van de BBO. U kunt hierbij denken aan sportverenigingen, zang- of muziekverenigingen, culturele instellingen, kerken en dergelijke. Toch kan het voorkomen dat dergelijke instellingen wel in de BBO heffing worden betrokken, dit is namelijk het geval als zij op enige wijze deelnemen aan het economische verkeer en daardoor in concurrentie treden met ondernemers. U kunt hierbij denken aan horeca activiteiten, fundraising, porchsales en dergelijke. Overigens zullen nog nadere regels worden gesteld inzake deze activiteiten. Zodra daar meer over bekend is zal de Servicio di Impuesto dat kenbaar maken.

17. Zijn de diensten verricht door verzekeraars vrijgesteld van BBO?

Voor diensten verricht door verzekeraars zal een vrijstelling gelden. Deze vrijstelling geldt eveneens voor diensten verricht door tussenpersonen waar verzekeraars gebruik van maken.

18. Bestaat de mogelijkheid om te opteren voor een fiscale eenheid en aan welke eisen moet er worden voldaan?

De mogelijkheid bestaat om te opteren voor een fiscale eenheid in de BBO. In dat geval worden de onderlinge leveranties en diensten niet getroffen door BBO. Om daarvoor in aanmerking te komen dient de moedermaatschappij alle aandelen (100%) van de dochtermaatschappij te bezitten. Verder zullen er nadere voorwaarden worden gesteld. U dient een verzoek in te dienen om aangemerkt te worden als fiscale eenheid. Om de afhandeling te versnellen verzoeken wij u om het aandeelhoudersregister met uw verzoek mee te sturen.

19. Mag ik BBO vermelden op de factuur? Wat zijn daar de gevolgen van?

U mag BBO vermelden op uw factuur. Dat kan op de volgende twee manieren.

1) Het vermelden van één factuurbedrag inclusief BBO. Bijvoorbeeld prijs AWG 103, - (incl. BBO).

Over de prijs van AWG 103, - wordt dan 3% BBO geheven; of

2) De factuur wordt gesplitst, dat wil zeggen het BBO bedrag wordt apart op de factuur vermeld. Bijvoorbeeld prijs AWG 100, - en BBO AWG 3, -.

Over het totaal van de vergoedingen, dus AWG 103, - wordt BBO geheven. (3% van AWG. 103, -).

20. Is over de verkoopopbrengst van een Timeshare BBO verschuldigd?

Nee, hierover is geen BBO verschuldigd.

21. De levering van juwelen heeft plaatsgevonden in 2006 en de betaling heeft deels plaatsgevonden in 2006 en deels in 2007. Is er BBO verschuldigd op de betaling in 2007?

Indien de levering in 2006 plaatsvindt en de betaling in 2007 zal er geen BBO verschuldigd zijn. In de aangifte dient u de betalingen die u in 2007 ontvangt ter zake van diensten die u in 2006 heeft verricht niet aan te geven als belaste omzet.

AB 2023/33

Regeling onderwijsvrijstelling heffing bij invoer

MR van 16 augustus 2023 inzake de verlening van een onderwijsvrijstelling voor de verschuldigde belastingen en bestemmingsheffing AZV op de invoer van goederen die bestemd zijn voor het verzorgen van onderwijs

Definities

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

bestemmingsheffing: de bestemmingsheffing AZV;

Landsverordening: de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten;

Landsverordening BAZV: de Landsverordening bestemmingsheffing AZV;

onderwijsinstelling: 1°. de openbare of bijzondere scholen die uit de openbare kas bekostigd worden overeenkomstig de Landsverordening kleuteronderwijs, de Landsverordening basisonderwijs of de Landsverordening voortgezet onderwijs of de Landsverordening Universiteit van Aruba;

2°. Directie Onderwijs en de door de overheid gesubsidieerde onderwijsinstellingen die ressorteren onder de Dienst Uitvoering Onderwijssubsidies of de Dienst Publieke Scholen; dan wel

3°. andere onderwijsinstellingen die door de minister, belast met onderwijszaken als zodanig zijn aangewezen;

schoolboeken: een leerboek dan wel werk dat tekst bevat, al dan niet vergezeld van gerelateerde elektronische diensten of ondersteunende informatiedragers, dat in vorm en inhoud gericht is op informatieoverdracht in onderwijsleersituaties in kleuteronderwijs, basisonderwijs, voortgezet onderwijs en universitair onderwijs en waarvan het gebruik binnen het les- en studierooster door de betrokken onderwijsinstelling is voorgeschreven;

schoolmeubilair: inrichtingsvoorwerpen bestemd voor het geven van onderwijs die in de klaslokalen van een onderwijsinstelling worden gebruikt of toegepast.

Vrijstelling

Art. 2. 1. In het geval van een onderwijsinstelling wordt er vrijstelling verleend van de in artikelen 1a, eerste lid, en 13a, onderdeel a, van de Landsverordening bedoelde belastingen respectievelijk van de in artikel 1a bedoelde bestemmingsheffing van de Landsverordening BAZV, ter zake van de invoer van schoolboeken en schoolmeubilair.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op onderwijs- en opleidingsinstellingen, die opleidingen verzorgen om de kennis bij het uitoefenen van een bedrijf of beroep op peil te houden of om de ontwikkelingen op het gebied van het bedrijf of beroep bij te houden.

3. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op peuterscholen, kinderopvangcentra en overige instellingen die kinderopvang overeenkomstig de Landsverordening kinderopvang verzorgen.

4. Het eerste lid is niet van toepassing op opleidingen die door cursisten worden gevolgd uit interesse, hobby of algemene vorming.

Inwerking-tre-ding

Art. 3. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba, en werkt terug tot en met 1 augustus 2023.

2. Deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als: Regeling onderwijsvrijstelling heffing bij invoer.

Regeling handelsgoederen

AB 2023/39

MR van 13 september 2023 tot nadere uitwerking en verduidelijking van het begrip handelsgoederen.

Art. 1. In deze ministeriële regeling wordt verstaan onder:

Definities

Landsverordening: de Landsverordening belasting op invoer van goederen, over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten;

Landsverordening BAZV: de Landsverordening bestemmingsheffing AZV.

Art. 2. Voor de toepassing van het begrip handelsgoederen wordt in geval van een levering van een goed als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening respectievelijk artikel 6, eerste lid, onderdeel a, van de Landsverordening BAZV mede aangemerkt:.

Handels-
goederen

a. goederen die bestemd zijn om bedrijfsmatig doorverkocht te worden, waarbij het goed materieel gezien hetzelfde is gebleven en de wezenlijke kenmerken van het goed niet zijn veranderd na eventuele bewerkingen of verwerkingshandelingen binnen de eigen onderneming;

b. onderdelen die door de ondernemer in de eigen onderneming worden geassembleerd of verwerkt worden tot een nieuw handelsgoed dat bedoeld is om bedrijfsmatig doorverkocht te worden; en

c. elke bewerkingshandeling van de ondernemer ten aanzien van eet- en drinkwaren, die bestemd zijn om bedrijfsmatig doorverkocht te worden, waarbij de levering van eet- en drinkwaren nagenoeg uitsluitend de overhand heeft en niet ondergeschikt is aan het verrichten van een dienst.

Art. 3. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba, en werkt terug tot en met 1 augustus 2023.

Inwerkingtre-
ding

2. Deze ministeriële regeling wordt aangehaald als: Regeling handelsgoederen.

Landsverordening bestemmingsheffing AZV

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. A. Ter dekking van de verstrekkingen, bedoeld in paragraaf II.1 en in artikel 25 van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering, en van de daaraan verbonden kosten van het uitvoeringsorgaan, bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering, wordt overeenkomstig het bij of krachtens deze landsverordening een bestemmingsheffing geheven met de naam bestemmingsheffing AZV over:

- a. de invoer van goederen, als bedoeld in hoofdstuk IA;
- b. de bedrijfsomzetten die door ondernemers in het kader van hun bedrijf of beroep worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten in Aruba, als bedoeld in hoofdstuk IB.

§ 1. Inleidende bepaling

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

Minister: de minister, belast met financiën;

bedrijfsomzet: het totaal van de vergoedingen dat een ondernemer ontvangt voor leveringen van goederen en diensten die in het kader van zijn onderneming worden verricht;

ondernemer: een ieder die een beroep of bedrijf zelfstandig uitoefent, alsmede een ieder die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen;

goederen: zaken in de zin van artikel 2 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede elektriciteit, gas, warmte, koude en dergelijke;

handelsgoederen: goederen die bestemd zijn voor de wederverkoop;

invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer van Aruba;

diensten: alle prestaties, niet zijnde leveringen van goederen, die tegen vergoeding worden verricht;

elektronische diensten: langs elektronische weg verrichte diensten;

telecommunicatiediensten: diensten waarmee de transmissie, uitzending of ontvangst van signalen, geschriften, beelden en geluiden of informatie van allerlei aard per draad, via radiofrequente straling, langs optische weg of met behulp van andere elektromagnetische middelen mogelijk wordt gemaakt, met inbegrip van de daarmee samenhangende overdracht en verlening van rechten op het gebruik van infrastructuur voor de transmissie, uitzending of ontvangst, waaronder het bieden van toegang tot wereldwijde informatienetten;

vergoeding: al hetgeen ter zake van de levering van een goed of de verrichting van een dienst wordt ontvangen;

Inspecteur: de inspecteur der belastingen;

Ontvanger: de functionaris, belast met de invordering van door de Inspecteur vastgestelde aanslagen.

2. Onder ondernemer als bedoeld in het eerste lid, wordt niet verstaan een rechtspersoon, die niet deelneemt aan het Arubaanse economische verkeer en die in het bezit is van een ontheffing of vergunning als bedoeld in de artikelen 9 tot en met 15 van de Landsverordening deviezenverkeer (AB 1990 no. GT 6), alsmede een naamloze vennootschap of een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die een overeenkomst tot onderzoek naar en winning van petroleum is aangegaan als bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Petroleumverordening zeegebied Aruba (AB 1987 no. 89), voor zover de omzet voortvloeit uit de exploratie en exploitatie van aardolie en aardgas, als bedoeld in die overeenkomst. De eerste volzin is niet van toepassing op de naamloze vennootschap of vennootschap met beperkte aansprakelijkheid die is toegelaten tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones 2000 (AB 2000 no. 28).

3. Bij regeling van de Minister kunnen publiekrechtelijke rechtspersonen die, anders dan als ondernemer, prestaties verrichten die naar hun aard ook door ondernemers kunnen worden verricht, met betrekking tot die prestaties als ondernemer worden aangemerkt.

4. Indien een in Aruba gevestigde ondernemer, de moedermaatschappij, juridisch en

economisch eigenaar is van alle aandelen in het nominaal geplaatst aandelenkapitaal van een andere in Aruba gevestigde ondernemer, de dochtermaatschappij, wordt op verzoek van beide ondernemers de bestemmingsheffing AZV geheven alsof er één ondernemer is. De Inspecteur beslist op het verzoek bij een voor bezwaar vatbare beschikking. De bestemmingsheffing AZV wordt geheven bij de moedermaatschappij; van een fiscale eenheid als bedoeld in de eerste volzin, kan meer dan één dochtermaatschappij deel uitmaken. De Minister kan regels stellen ten aanzien van de vorming, wijziging en beëindiging van een fiscale eenheid als bedoeld in de eerste volzin.

5. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld ten behoeve van de toepassing van de definitie van het begrip handelsgoederen, bedoeld in het eerste lid.

Hoofdstuk Ia

Bestemmingsheffing AZV ter zake van de invoer van goederen

§ 1. Belastbaar feit, belastingplichtige en tijdstip van verschuldigdheid

Belastbaar feit,
belastingplichtige

Art 1a. 1. De bestemmingsheffing AZV wordt geheven ter zake van de invoer van goederen door ondernemers. De bestemmingsheffing is verschuldigd op het tijdstip waarop de invoer van goederen geschiedt.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op degene die, anders dan als ondernemer, goederen invoert.

3. De krachtens het eerste lid betaalde bestemmingsheffing komt in aanmerking voor aftrek overeenkomstig artikel 12, derde tot en met vijfde lid.

§ 2. Maatstaf van heffing en tarief

Maatstaf van
heffing

Art 1b. 1. De in artikel 1a, eerste lid, bedoelde bestemmingsheffing wordt berekend over de waarde bij invoer.

2. De waarde van de goederen bij invoer wordt vastgesteld overeenkomstig de wettelijke regelingen inzake de douanewaarde bij invoer.

Tarief

Art 1c. Het tarief van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting is gelijk aan het tarief, genoemd in artikel 9.

§ 3. Vrijstelling, ontheffing en teruggaaf

Vrijstelling,
ontheffing en
teruggaaf

Art 1d. 1. Vrijstelling van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde bestemmingsheffing wordt verleend ter zake van de invoer van goederen waarvoor aanspraak op vrijstelling van invoerrechten bestaat overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

2. Ontheffing van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt slechts verleend overeenkomstig artikel 128c van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

3. Teruggaaf van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting wordt verleend overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

§ 4. Wijze van heffing

Wijze van
heffing

Art 1e. Ter zake van de heffing van de in artikel 1a, eerste lid, bedoelde belasting zijn de voorschriften van de Landsverordening in-, uit- en doorvoer van overeenkomstige toepassing met inbegrip van die welke betrekking hebben op navordering en strafbepalingen zoals opgenomen in de Landsverordening in-, uit- en doorvoer.

§ 5. Uitvoering

Uitvoering

Art 1f. Het Departement der Invoerrechten en Accijnzen is belast met de uitvoering van het bij of krachtens dit hoofdstuk bepaalde.

Hoofdstuk Ib

Bestemmingsheffing AZV over bedrijfsomzetten ter zake van leveringen en diensten

§ 1. Belastbaar feit en belastingplichtige

Belastbaar feit,
belastingplichtige

Art. 2. Onverminderd artikel 1a wordt de bestemmingsheffing AZV geheven over de bedrijfsomzetten die door ondernemers in het kader van hun bedrijf of beroep worden gerealiseerd door het leveren van goederen en het verrichten van diensten in Aruba.

Art. 3. 1. De bestemmingsheffing AZV wordt geheven van de ondernemer die de bedrijfsomzet realiseert.

Belastingplichtige

2. Ingeval de ondernemer die een dienst verricht niet in Aruba woont, of is gevestigd en aldaar ook geen vaste inrichting heeft van waaruit de dienst wordt verricht, en aan degene aan wie de dienst wordt verricht een ondernemer is die in Aruba woont, is gevestigd of aldaar een vaste inrichting heeft, wordt de bestemmingsheffing AZV geheven van deze laatste in de gevallen als bedoeld in artikel 8, tweede lid. Artikel 11a is niet van toepassing.

Art. 4. 1. Indien de vergoeding niet of niet geheel uit een geldsom bestaat, wordt voor het bepalen van de verschuldigde belasting de totale waarde van de tegenprestatie in het economische verkeer aangemerkt als de vergoeding.

Vergoeding niet in geld, arm's length beginsel

2. Indien de vergoeding minder bedraagt dan de waarde in het economische verkeer van de verrichte levering of verleende dienst, wordt de vergoeding voor het bepalen van de verschuldigde bestemmingsheffing AZV gesteld op de waarde in het economische verkeer.

3. Ten aanzien van een levering van een goed, bedoeld in artikel 6, eerste lid, onderdeel e, wordt de vergoeding gesteld op het bedrag dat voor de goederen zou zijn betaald, indien deze op het tijdstip van de levering zouden zijn aangeschaft of voortgebracht in de toestand waarin zij zich op dat tijdstip bevonden.

Art. 5. (Vervallen)

§ 3. De levering van goederen en de verrichting van diensten

Art. 6. 1. Leveringen van goederen in de zin van deze landsverordening zijn:

Leveringen

- a. de eigendomsoverdracht van goederen ingevolge een overeenkomst;
- b. de afgifte van goederen ingevolge een overeenkomst van huurkoop of financial leasing;
- c. de oplevering van onroerende zaken door diegene die de zaken heeft vervaardigd;
- d. de eigendomsovergang van goederen die het onderwerp uitmaken van een overeenkomst tot het aanbrengen van die goederen aan een ander goed;
- e. het beschikken over goederen voor andere dan bedrijfsdoeleinden, ten gevolge waarvan de goederen het bedrijfsvermogen verlaten;
- f. de overdracht en overgang van goederen ten gevolge waarvan deze het bedrijfsvermogen van een ondernemer verlaten;
- g. de eigendomsovergang van goederen ingevolge een vordering door of namens de overheid;
- h. de vestiging, overdracht, wijziging, afstand en opzegging van rechten waaraan onroerende zaken zijn onderworpen, met uitzondering van het recht van hypotheek.

2. Indien door meer dan één persoon overeenkomsten wordt gesloten met een verplichting tot levering van een zelfde goed, dat vervolgens door de eerste persoon rechtstreeks aan de laatste afnemer wordt afgeleverd, wordt dat goed geacht door elk van die personen te zijn geleverd.

Art. 7. De plaats waar een levering van een goed wordt verricht, is:

Plaats van Levering

- a. ingeval het goed in verband met de levering, anders dan in de zin van artikel 6, eerste lid, onderdeel d, wordt verzonden of vervoerd, de plaats waar de verzending of het vervoer aanvangt;
- b. in andere gevallen de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van de levering.

Art. 8. 1. De plaats waar een dienst wordt verricht, is de plaats waar de ondernemer die de dienst verricht woont of gevestigd is, dan wel een vaste inrichting heeft van waaruit hij de dienst verricht.

Plaats van dienst

2. In afwijking van het eerste lid worden:

- a. diensten die betrekking hebben op een onroerende zaak, met inbegrip van bouw-, constructie-, onderhoud-, schoonmaak- of installatiewerkzaamheden, architecten en andere deskundigen, alsmede diensten die gericht zijn op de voorbereiding of de coördinatie van de uitvoering van bouwwerken, verricht daar waar de zaak is gelegen;
- b. diensten, bestaande uit het vervoer van personen of goederen, verricht op de plaats waar de feitelijke handeling van het vervoer wordt verricht;
- c. diensten bestaande uit culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, onderwijs-, gemakkelijheids- of soortgelijke activiteiten, verricht daar waar de activiteiten feitelijk plaatsvinden;

- d. diensten bestaande uit laden, lossen of soortgelijke activiteiten met vervoer samenhangende activiteiten, verricht daar waar de werkzaamheden feitelijk plaatsvinden;
- e. diensten bestaande uit werkzaamheden, deskundigenonderzoeken daaronder begrepen, met betrekking tot roerende zaken, verricht daar waar de werkzaamheden feitelijk plaatsvinden;
- f. telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten en elektronische diensten, verricht daar waar degene aan wie de diensten wordt verricht woont of gevestigd is.

§4. Het tarief en de verschuldigbaarheid van de bestemmingsheffing AZV

Art. 9. Het tarief van de bestemmingsheffing AZV bedraagt 3 percent.

Tijdstip van verschuldigdheid

- Art. 10.** 1. De bestemmingsheffing AZV wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop de vergoeding geheel of gedeeltelijk wordt ontvangen.
2. Met de ontvangst van een vergoeding worden gelijkgesteld de gevallen waarbij een vordering, die is ontstaan uit hoofde van een levering van een goed of het verrichten van een dienst:
- a. wordt verrekend;
 - b. op een andere wijze dan door kwijtschelding op zakelijke gronden het bedrijfsvermogen van de ondernemer verlaat;
 - c. langer dan twee jaar tot het bedrijfsvermogen van een ondernemer behoort.
3. In afwijking van het eerste lid kan de Inspecteur op schriftelijk verzoek van de ondernemer toestaan dat de bestemmingsheffing AZV wordt verschuldigd op het tijdstip dan wel de tijdstippen waarop een factuur wordt uitgereikt ter zake van de levering of de dienst waarmee de bedrijfsomzet wordt gerealiseerd. Alsdan is de ondernemer verplicht om ter zake van zijn leveringen en diensten binnen vijftien dagen, na de kalendermaand waarin de levering of dienst is verricht, een factuur uit te reiken. De Inspecteur beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. Ingeval de ondernemer is overeengekomen dat de vergoeding voor de door hem te verrichten prestatie vooraf geheel of in gedeelten zal worden voldaan, wordt vóór het tijdstip van opeisbaarheid van die betaling of deelbetalingen, van die betaling of deelbetalingen elke keer een factuur uitgereikt.

Vereisten factuur

- Art. 11.** 1. Indien een ondernemer met inachtneming van artikel 10, derde lid, is toegestaan facturen uit te reiken ter zake van de levering of de dienst waarmee de bedrijfsomzet wordt gerealiseerd, voorziet hij deze facturen duidelijk en overzichtelijk van:
- a. doorlopende nummering;
 - b. dagtekening;
 - c. vermelding van de dag waarop de levering of de dienst wordt verricht;
 - d. vermelding van de naam, het adres en het persoonsnummer van de administratieplichtige, bedoeld in artikel 48, achtste en negende lid, van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);
 - e. vermelding van de naam en het adres van de afnemer;
 - f. een omschrijving van de geleverde goederen en de verrichte diensten en de hoeveelheid;
 - g. vermelding van de vergoeding.
2. Ondernemers die gebruik maken van een kasregistratiesysteem richten dit systeem zodanig in dat:
- a. een afschrift van de door de ondernemer te bewaren kassastrook kan worden afgegeven aan de afnemer;
 - b. de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, b, c, d, f en g, duidelijk en overzichtelijk per transactie op de kassastrook staan.

Verbod vermelden BAZV

- Art. 11a.** 1. Het is de ondernemer verboden in de gevallen waarin ingevolge deze landsverordening bestemmingsheffing AZV verschuldigd is, goederen en diensten aan te bieden tegen prijzen waarin die heffing niet is begrepen.
2. Het is de ondernemer verboden het door hem verschuldigde bedrag aan bestemmingsheffing AZV op de factuur of het betalingsbewijs te vermelden.
3. De Inspecteur kan aan de ondernemer die het verbod van het eerste of tweede lid, overtreedt een boete opleggen van ten hoogste AWG 10.000,-.

Tijdvak, voldoening op aangifte

- Art. 12.** 1. De in een tijdvak verschuldigde bestemmingsheffing AZV wordt op aangifte voldaan.
2. Het tijdvak is een kalendermaand.

3. Op de bestemmingsheffing AZV die de ondernemer verschuldigd is ingevolge het eerste lid, kan in aftrek worden gebracht de door de ondernemer ter zake van de invoer van handelsgoederen in het tijdvak van aangifte betaalde bestemmingsheffing AZV.
4. Het recht van aftrek, bedoeld in het derde lid, is slechts van toepassing indien de ondernemer in het kader van zijn bedrijf of beroep facturen opmaakt of gebruik maakt van een kasregistratiesysteem dat voldoet aan artikel 48, vierde en vijfde lid, van de Algemene landsverordening belastingen.
5. In geval voor een tijdvak van aangifte het bedrag van de aftrek, bedoeld in het derde lid, groter is dan dat van de verschuldigde bestemmingsheffing AZV, wordt het overschot terugbetaald aan de ondernemer. De teruggaaf geschiedt bij wijze van een teruggaafbeschikking.
6. De ondernemer bedoeld in artikel 15c, eerste lid, heeft geen recht op aftrek van de bestemmingsheffing AZV als bedoeld in het derde lid.

Art. 12a. 1. Indien blijkt dat de ondernemer ter zake van de invoer van goederen, bedoeld in hoofdstuk IA, voor een groter gedeelte de bestemmingsheffing AZV op grond van het artikel 12, derde lid, in aftrek heeft gebracht, wordt de te veel afgetrokken bestemmingsheffing AZV op dat tijdstip verschuldigd en op grond van artikel 12, eerste lid, voldaan.

2. Indien blijkt dat de ondernemer ter zake van de invoer van goederen, bedoeld in hoofdstuk IA, voor een kleiner gedeelte de bestemmingsheffing AZV op grond van het artikel 12, derde lid, in aftrek heeft gebracht, wordt de te weinig afgetrokken bestemmingsheffing AZV op dat tijdstip alsnog in aftrek gebracht.

3. Bij regeling van de Minister, kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de toepassing van het eerste en tweede lid.

Onjuiste aftrek

§5. Vrijstellingen

Art. 13. 1. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door de levering van:

Vrijgestelde leveringen

- a. onroerende zaken voor zover ter zake van die levering overdrachtsbelasting is verschuldigd op grond van de Landsverordening overdrachtsbelasting (AB 1989 GT 73);
- b. brandstoffen aan voor internationaal personen- of goederenvervoer bestemde luchtvaartuigen en zeeschepen;
- c. brandstoffen aan luchtvaartuigen en zeeschepen van Koninkrijk- of buitenlandse strijdkrachten, alsmede van de Kustwacht voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten alsmede voor de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
- d. uitsluitend op recept verkrijgbare geneesmiddelen;
- e. menselijke organen, menselijk bloed, moedermelk en medische kunst- en hulpmiddelen, waarbij onder medische kunst- en hulpmiddelen worden verstaan orthopedische artikelen en toestellen, daaronder begrepen medisch-chirurgische gordels en banden, alsmede krukken, kunstgebiten, kunsttanden, kunstogen, kunstledematen en dergelijke artikelen, hoorapparaten voor hardhorigen, breukspalken en andere artikelen en apparaten voor de behandeling van breuken in het beendergestel;
- f. brandstoffen aan bedrijven die als doel hebben de opwekking en levering van water en elektriciteit.
- g. geraffineerde olieproducten aan buitenlandse afnemers welke producten door het verwerken van ruwe olie zijn ontstaan.
2. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor de bedrijfsomzet van naamloze vennootschappen die toegelaten zijn tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones 2000, voor zover de bedrijfsomzet is gerealiseerd door de levering van goederen die worden uitgevoerd uit Aruba.
3. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor de bedrijfsomzet van bedrijven als bedoeld in het eerste lid, onderdeel f, voor zover deze gerealiseerd met de opwekking en levering van water en elektriciteit, of alleen de levering van elektriciteit.
4. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet, waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door middel van levering van goederen aan buiten Aruba gevestigde afnemers, waarbij de goederen in verband met die levering zijn verzonden of vervoerd naar een bestemming buiten Aruba.
5. De Minister kan nadere regels stellen ter uitvoering van het vierde lid.

Vrijgestelde diensten

Art. 14. 1. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door:

- a. de verhuur van hotelkamers en appartementen, voor zover over de opbrengst daarvan loogerbelasting is verschuldigd op grond van de Landsverordening loogerbelasting (AB 1989 GT 40);
- b. het gelegenheid geven tot deelname aan hazardspelen, voor zover over de opbrengst daarvan speelvergunningsrecht is verschuldigd op grond van de Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen (AB 1990 GT 45);
- c. het verrichten van internationaal personen- of goederenvervoer door middel van luchtvaartuigen of zeeschepen;
- d. diensten die worden verricht door openbare of bijzondere scholen die uit de openbare kas bekostigd worden overeenkomstig de Landsverordening kleuteronderwijs (AB 1992 no. 35), de Landsverordening basisonderwijs (AB 1989 no. GT 25) of de Landsverordening voortgezet onderwijs (AB 1989 no. GT 103), of ten behoeve van de Universiteit van Aruba;
- e. de verhuur van onroerende zaken aan natuurlijke personen als woning voor zover deze daadwerkelijk als hoofdverblijf worden gebruikt;
- f. het afsluiten en uitvoeren van overeenkomsten ter zake van pensioen- en levensverzekeringen;
- g. het verrichten van diensten in een zee- of luchthavengebied in Aruba met betrekking tot Aruba binnenkomende of uitgaande goederen en personen;
- h. de verhuur van timeshareresorts, logementen en hotels, voor zover over de opbrengst daarvan belasting op timeshareresorts, logementen en hotels is verschuldigd op grond van de Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels (AB 2013 no. 43).

2. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het bestaat uit:

- a. ontvangen rentebaten ter zake van het ter beschikking stellen van gelden;
- b. ontvangen dividend;
- c. opbrengsten uit de verkoop van aandelen en overige effecten.

3. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor de bedrijfsomzet van naamloze vennootschappen die toegelaten zijn tot een vrije zone als bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening vrije zones, voor zover de bedrijfsomzet is gerealiseerd door het verrichten van diensten aan in het buitenland woonachtige of gevestigde afnemers.

4. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor de bedrijfsomzet van instellingen van charitatieve, culture, godsdienstige of sportieve aard, voor zover geen sprake is van een duurzaam winststreven bij deze instellingen of van ernstige verstoring van de concurrentieverhoudingen. De Minister kan regels stellen ten aanzien van de maximale hoogte van de bedrijfsomzet waarvoor de vrijstelling geldt.

5. Bij regeling van de Minister kunnen andere onderwijs- en opleidingsinstellingen, instellingen en beroepen in de medische of sociale zorg worden aangewezen, waarvan de gerealiseerde bedrijfsomzetten geheel of gedeeltelijk van de belasting worden vrijgesteld. Een zodanige regeling bevat de voorwaarden waaronder een vrijstelling wordt verleend.

6. Vrijstelling van bestemmingsheffing AZV wordt verleend voor dat gedeelte van de bedrijfsomzet waarvan de ondernemer heeft doen blijken dat het is gerealiseerd door:

- a. het verwerken van ruwe olie op basis van zogenoemde tolling agreements ten behoeve van buitenlandse afnemers met het oog op de export van het bewerkte product;
- b. de opslag en overslag van ruwe olie, opgewaardeerde olie of geraffineerde olieproducten en overige bijproducten ten behoeve van buitenlandse afnemers met het oog op de export van deze producten.

Algemeen Fonds Ziektekosten

Art. 15. 1. De Ontvanger stort de aan hem afgedragen en de door hem ingevorderde bestemmingsheffing AZV uiterlijk op de vijftiende van de maand, volgende op die waarin de bestemmingsheffing AZV afgedragen respectievelijk ingevorderd zijn, in het Algemeen Fonds Ziektekosten.

2. De op de bestemmingsheffing AZV betrekking hebbende invorderings- en heffingsrentes ingevolgde de voorschriften, geldende voor de invordering van directe belastingen komen ten gunste respectievelijk ten laste van de door de Ontvanger aangehouden gelden van het Algemeen Fonds Ziektekosten.

§5a. Teruggaaf van bestemmingsheffing AZV

Art. 15a. De Inspecteur kan op verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking teruggaaf van heffing verlenen, indien de ondernemer heeft doen blijken dat:

Teruggaaf van AZV

- a. de heffing ten onrechte op aangifte is voldaan;
- b. een vergoeding terugbetaald wordt vanwege de verlening van een vermindering van de vergoeding of de goederen in ongebruikte staat zijn teruggenomen;
- c. de vordering op enig moment definitief oninbaar is geworden.

Hoofdstuk II**Bijzondere bepalingen**

Art. 15b. Voor zover deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen niet anders bepalen, zijn de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 GT 4) en de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1988 GT 12) van overeenkomstige toepassing op de invordering van de heffing.

Toepassing overige landsverordeningen

Art 15c. 1. De natuurlijke persoon die een beroep of bedrijf zelfstandig uitoefent en per kalenderjaar een bedrijfsomzet behaalt van AWG 50.000,- of minder is ontheven van de in deze landsverordening opgenomen verplichting tot het doen van aangifte en het voldoen van de bestemmingsheffing AZV.

Ontheffing

2. De omzet, bedoeld in het eerste lid, wordt gevormd door de som van de vergoedingen ter zake van de door de natuurlijke persoon verrichte leveringen van goederen en diensten voor zover deze zonder toepassing van het eerste lid belast zouden zijn geweest in Aruba.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op de natuurlijke persoon die een vermogensbestanddeel exploiteert om er duurzaam opbrengst uit te verkrijgen.

4. Indien een natuurlijke persoon meer dan één bedrijf of beroep heeft of uitoefent, worden deze bedrijven of beroepen voor de toepassing van dit artikel gezamenlijk in aanmerking genomen.

5. Bij overschrijding van de omzeldrempel, genoemd in het eerste lid, gedurende een kalenderjaar, wordt de natuurlijke persoon alsnog verplicht tot het doen van aangifte en het voldoen van de bestemmingsheffing AZV, voor de levering van het goed of de dienst waarvoor die overschrijding tot stand komt en op alle daaropvolgende leveringen van goederen en diensten. In dat geval wordt de natuurlijke persoon in zover in afwijking van het eerste lid in alle daaropvolgende kalenderjaren ook verplicht tot het doen van aangifte en het voldoen van de bestemmingsheffing AZV.

6. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld inzake de toepassing van dit artikel.

Art 15d. 1. De ondernemer die niet in Aruba woont of is gevestigd en aldaar geen vaste inrichting heeft, kan in Aruba een fiscaal vertegenwoordiger aanstellen ter zake van zijn leveringen en diensten waarvoor hij de bestemmingsheffing AZV verschuldigd is. De fiscaal vertegenwoordiger treedt op namens de ondernemer en treedt in zijn plaats met betrekking tot alle rechten en verplichtingen die hij heeft inzake de aangifte en de betaling van de bestemmingsheffing AZV.

Fiscaal vertegenwoordiger

2. Bij regeling van de Minister kunnen de gevallen worden genoemd waarbij een ondernemer als bedoeld in het eerste lid verplicht is een fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen.

3. De fiscaal vertegenwoordiger stelt de Inspecteur in kennis van zijn aanstelling onder overlegging van een verklaring van de in het eerste lid bedoelde ondernemer waaruit blijkt dat degene die de kennisstelling doet door de ondernemer is gemachtigd namens hem op te treden als fiscaal vertegenwoordiger.

4. Bij regeling van de Minister kunnen, ter verzekering van de heffing en de invordering, regels worden gesteld met betrekking tot de aanstelling van een fiscaal vertegenwoordiger.

Art. 15e. Het Departement der Invoerrechten en Accijnzen en het Departement der Belastingen zijn bevoegd gegevens en inlichtingen uit te wisselen die nodig zijn voor de uitvoering van deze landsverordening en voor de heffing en invordering van de bestemmingsheffing AZV, onder vermelding van het persoonsnummer van de belastingplichtige op wie de gegevens of inlichtingen betrekking hebben.

Informatie uitwisseling

Fiscale eenheid
regeling

Art.15f. 1. Ten aanzien van de belastingplichtige die op het tijdstip van 1 december 2014 een beschikking heeft krachtens artikel 1, vierde lid, van de Landsverordening belasting op bedrijfsomzetten zoals dat luidde tot het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, wordt geacht op verzoek van de belastingplichtige ten aanzien van wie die beschikking toepassing vond op het tijdstip waarop deze landsverordening op hem van toepassing wordt, te zijn genomen op grond van artikel 1, vierde lid, van deze landsverordening.

2. Het eerste lid vindt slechts toepassing indien door de belastingplichtige op het tijdstip van inwerkingtreding waarop deze landsverordening op hem van toepassing wordt, wordt voldaan aan de krachtens artikel 1, vierde lid, van deze landsverordening gestelde voorschriften voor de totstandkoming van een fiscale eenheid.

Hoofdstuk III

Wijzigingsbepalingen

Art. 16 en 17. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Slotbepalingen

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. 18. 1. 1. Deze landsverordening treedt in werking op 1 december 2014.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening bestemmingsheffing AZV.

Landsverordening overdrachtsbelasting

AB 1989/GT 73

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Art. 1. In deze landsverordening wordt verstaan onder:

Definities

overdracht: de vestiging, afstand en opzegging van vruchtgebruik, van gebruik en van bewoning, erfdienstbaarheden, erfpacht, opstal, grondrechten, hetzij in geld of in natura verschuldigd, alsmede de rechtsvorderingen, dienende om onroerende zaken of de rechten waaraan deze zijn onderworpen, terug te eisen of te doen overdragen;

onroerende zaken: onroerende zaken, welke in Aruba gelegen zijn en de rechten waaraan deze zijn onderworpen;

schepen: in Aruba thuishorende schepen, metende ten minste 20 kubieke meters bruto inhoud;

inspecteur: de inspecteur der directe belastingen.

Art. 2. 1. Onverminderd de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek van Aruba en het Wetboek van Koophandel van Aruba omtrent overdracht van onroerende zaken en schepen, moeten oprichtingen van vennootschappen, coöperaties, onderlinge waarborgmaatschappijen, verenigingen of andere rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, waarbij onroerende zaken of schepen worden ingebracht en in artikel 11 van deze landsverordening bedoelde overeenkomsten betreffende zodanige goederen, op straffe van nietigheid geschieden bij in Aruba verleden authentieke akte.

Vormvoorschrift
inbreng bij
oprichting
lichaam

2. Ten aanzien van deze akte is het bepaalde bij artikel 1 toepasselijk.

Hoofdstuk II

Belastbaar feit

Art. 3. 1. Onder de naam van overdrachtsbelasting wordt een belasting geheven op de akten en de vonnissen van overdracht van onroerende zaken en van schepen. Deze landsverordening is mede van toepassing op de verkrijging van economische eigendom en de verkrijging van aandelen in een rechtspersoon, bedoeld in artikel 3a.

Belastbaar feit

2. Met overdracht wordt voor de toepassing van deze landsverordening gelijkgesteld:

a. inbreng in naamloze vennootschappen, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid en andere rechtspersonen met een in aandelen verdeeld kapitaal, onderlinge waarborgmaatschappijen, coöperaties, verenigingen en andere rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen;

b. inbreng door de commanditaire vennoot in open commanditaire vennootschappen.

3. De belasting is mede schuldig op verdelingen, in de gevallen bij deze verordening bepaald.

Art. 3a. 1. Onder economische eigendom wordt verstaan een samenstel van rechten en verplichtingen met betrekking tot onroerende zaken of rechten waaraan deze zijn onderworpen, dat een belang bij die zaken of rechten vertegenwoordigt. Het belang omvat ten minste enig risico van waardeverandering en komt toe aan een ander dan de eigenaar of beperkt gerechtigde. Onder de verkrijging van de economische eigendom van onroerende zaken of van rechten waaraan deze zijn onderworpen, wordt mede verstaan de verkrijging van een samenstel van rechten en verplichtingen dat een belang als hiervoor bedoeld vertegenwoordigt bij een bestanddeel van een onroerende zaak dat zelfstandig aan een recht kan worden onderworpen, dan wel bij een recht waaraan een onroerende zaak kan worden onderworpen. De verkrijging van uitsluitend het recht op levering wordt niet aangemerkt als verkrijging van economische eigendom.

Economische
eigendom/
aandelen

2. De belasting wordt mede geheven op de verkrijging van aandelen in een rechtspersoon, waarvan de bezittingen op het tijdstip van de verkrijging ten minste 30% bestaan uit in Aruba gelegen onroerende zaken, mits de onroerende zaken, als geheel genomen, op dat tijdstip of op enig tijdstip in het voorgaande jaar geheel of hoofdzakelijk dienstbaar zijn aan het verkrijgen, vervreemden of exploiteren van die onroerende zaken (fictieve onroerende zaken).

3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder onroerende zaken mede verstaan fictieve onroerende zaken, rechten waaraan onroerende zaken of fictieve onroerende zaken

zijn onderworpen, alsmede de economische eigendom van deze zaken of rechten.

4. Voor de toepassing van het tweede lid wordt onder aandelen in een rechtspersoon mede verstaan economische deelgerechtigdheden in een maat- of vennootschap of doelvermogen.

5. Bij regeling van de Minister kunnen nadere regels worden gesteld inzake de toepassing van dit artikel.

Vrijstelling

Art. 4. De belasting is niet schuldig:

a. bij verkrijging door het Land door een naamloze vennootschap, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid waarvan alle aandelen al dan niet middellijk eigendom zijn van de rechtspersoon Aruba;

b. (Vervallen)

c. bij inbreng in maat- of vennootschappen, andere dan naamloze vennootschappen, vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid of open commanditaire vennootschappen in het geval bij artikel 3, tweede lid, omschreven;

d. van verdelingen tussendeelgenoten, mits de titel van de gemeenschap is vermeld en de gemeenschap behoorlijk is aangetoond en behoudens de bepalingen van de volgende artikelen;

e. in het geval bij artikel 11 bedoeld, wanneer de overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, voor zover geen vergoeding is bedongen;

f. bij de vestiging van een erfpachtrecht op een perceel grond, indien direct voorafgaand aan het vestigen van dit recht op dit perceel, een eerder erfpachtrecht op dit perceel van de verkrijger was geëindigd door verloop van de termijn, waarvoor het erfpachtrecht was verleend, en met dat perceel duurzaam is verenigd een gebouw dat in gebruik is als tot hoofdverblijf dienende woning;

g. bij de verkrijging van een onroerend goed dat dient als eigen woning en dat is aangewezen als beschermd monument op grond van de Monumentenverordening (AB 1991 no. GT 46).

i. (Vervallen)

Akte van scheiding

Art. 5. Op akten van verdeling is de belasting schuldig over de waarde van de onroerende zaken of schepen, ten aanzien van welke de titel van gemeenschap niet in de akte is vermeld en de gemeenschap niet behoorlijk is aangetoond.

Scheiding van hetgeen is ingebracht

Art. 6. 1. Op akten van verdeling van onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens personenvennootschap, is de belasting schuldig over de waarde ten tijde van de scheiding van de ingebrachte doch aan andere dan de inbrenger of diens erfgenamen of rechtverkrijgenden toegedeelde onroerende zaken en schepen of aandelen daarin.

2. Het door een deelgenoot op de in artikel 11 bedoelde wijze, of door aankoop na de oprichting van de personenvennootschap verkregen aandeel in de door anderen ingebrachte onroerende zaken of schepen wordt voor de berekening van de op de verdeling verschuldigde belasting geacht door die deelgenoot of zijn erfgenamen of rechtverkrijgenden te zijn ingebracht, mits blijkt, dat voor de verkrijging van dat aandeel de overdrachtsbelasting is betaald.

3. De belasting volgens dit artikel is niet schuldig op verdelingen van goederen, gemeen door ontbinding van een naamloze vennootschap of de in artikel 3 bedoelde inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens de inbreng de belasting is betaald.

Scheiding onverdeeldheid uit overdracht

Art. 7. 1. Indien de onverdeeldheid van onroerende zaken of schepen uitsluitend uit een overdracht is ontstaan, is op de akte van verdeling daarvan de belasting schuldig over de waarde van het aan hen, die zelve of wier erflieden of rechtsvoorgangers uitsluitend bij overdracht een aandeel verkregen hadden, toegedeelde, na aftrek van het aandeel krachtens de titel van gemeenschap in elk hun toegedeelde goed, voor de verkrijging waarvan de belasting is betaald.

2. De bepaling is niet toepasselijk, wanneer de onverdeeldheid is ontstaan door:

a. inbreng in een personenvennootschap, in welk geval artikel 6 geldt;

b. overdracht van het geheel door de enige rechthebbende of alle deelgenoten te zamen aan gezamenlijke verkrijgers;

c. ontbinding van een coöperatie, onderlinge waarborgmaatschappij, vereniging of ander rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, mits wegens de inbreng de belasting is betaald.

Art. 8. Indien bij een verdeling als bedoeld bij de artikelen 6 en 7, aan verschillende deelgenoten te zamen goederen zijn toegedeeld en later tot verdeling van die goederen wordt overgegaan, is op de latere akte of akten wegens deze verdeling de belasting schuldig, die, zo de daarbij gedane toedelingen reeds bij de eerste akte hadden plaats gehad, meer verschuldigd zou zijn geweest dan hierop is geheven.

Opvolgende
scheiding

Art. 9. Op akten van verkoop van aandelen in onroerende zaken of schepen, gemeen krachtens personenvennootschap of ontbinding van een van een coöperatie, een onderlinge waarborgmaatschappij, een vereniging of ander rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, is, wanneer die overdracht geschiedt aan een deelgenoot krachtens dezelfde titel of zijn erven of rechtverkrijgenden, de belasting bovendien schuldig van de waarde van des kopers aandeel krachtens die titel. Dit artikel is niet toepasselijk:

Verkoop mede-
eigendom uit
personenven-
nootschap

a. wanneer de goederen gemeen waren door ontbinding van een naamloze vennootschap, van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, van een coöperatie, een onderlinge waarborgmaatschappij, een vereniging of een ander rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, of door de in artikel 3 bedoelde inbreng in een open commanditaire vennootschap, indien wegens de inbreng de belasting is betaald;

b. wanneer of voor zover de koper zelf de goederen had ingebracht.

Art. 10. 1. Akten, die ten aanzien van in het gemeen bezeten onroerende zaken of schepen de verklaring bevatten, dat daarvan de verdeling heeft plaats gehad, zonder opgaaf van al de verdeelde goederen, van haar waarde en de wijze van verdeling, worden voor de toepassing van deze landsverordening als akten van verdeling aangemerkt en is de belasting schuldig over de waarde van de onroerende zaken en schepen, tenzij partijen, op dezelfde wijze als bij artikel 16 voor de daar bedoelde gevallen bepaald, de ontbrekende opgaven doen en aantonen, dat geen of minder belasting schuldig is.

Onvolledige
akten van schei-
ding

2. De te veel geheven belasting wordt teruggegeven, indien de vereiste schriftelijke opgaven en gemelde aantoning alsnog geschieden binnen de verjaringstermijn.

Art. 11. 1. Wanneer, met uitzondering van het geval van huwelijksgemeenschap, een aandeel in onroerende zaken of schepen, ingevolge overeenkomst tussen de deelgenoten bij uittreding uit de bestaande gemeenschap aan deelgenoten verblijft, tegen of zonder vergoeding aan de uitgetredene, wordt bij elk zodanig uittreden op de van bedoelde overeenkomst opgemaakte akte de belasting bijgevorderd, alsof het aandeel van de uitgetredene bij de uittreding aan de verkrijgers ware overgedragen.

Toescheiding
bij overeen-
komst

2. Het bepaalde bij het eerste lid is eveneens toepasselijk, wanneer bedoelde overeenkomst betrekking heeft op het geval van overlijden, doch slechts in zoverre, dat de belasting schuldig is over de waarde, die aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van de overledene wordt vergoed.

Art. 11a. Indien voor de verkrijging van een goed als bedoeld in artikel 3 een akte in de openbare registers, bedoeld in afdeling 2 van titel 1 van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, moet worden ingeschreven, vindt de verkrijging plaats op het tijdstip waarop de akte wordt opgemaakt.

Verkrijging en
akte openbare
registers

Hoofdstuk III

Bedrag en grondslagen

Art. 12. 1. De belasting wordt geheven ter zake van de waarde van de goederen, zoals vastgesteld overeenkomstig het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde.

Tarief

De belasting bedraagt:

- tot en met een waarde van AWG 250.000,-: 3%
- over het meerdere: 6%.

2. Indien uit de door het Centraal Bureau voor de Statistiek maandelijks vast te stellen prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie blijkt, dat het cijfer voor de maand augustus van het lopende jaar is gestegen in vergelijking met het cijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar, kan de minister, belast met financiën, bij ministeriële regeling, wijziging brengen in de in het eerste lid genoemde waarden, welke wijzigingen in werking treden met ingang van 1 januari van het daaropvolgend jaar.

3. Bij toepassing van het tweede lid worden de in het eerste lid genoemde waarden naar

evenredigheid met de stijging van de prijsindexcijfers verhoogd en vervolgens afgerond op het dichtstbijzijnde veelvoud van duizend florin.

Verkrijging
economische
eigendom
binnen 12
maanden

Art. 13. Ingeval een verkrijging van de economische eigendom als bedoeld in artikel 3a, eerste lid, binnen 12 maanden wordt gevolgd door een verkrijging als bedoeld in artikel 3, of andersom door dezelfde persoon, wordt de waarde verminderd met de waarde waarover ter zake van de vorige verkrijging overdrachtsbelasting was verschuldigd en betaald.

Per overdracht
verschuldigd,
afronding

Art. 14. 1. De belasting is schuldig wegens elke overdracht afzonderlijk.
2. Zij wordt berekend over veelvouden van tien florin; indien de waarde, die tot grondslag van de heffing moet strekken, niet juist een veelvoud van tien florin bedraagt, wordt de belasting over het naast hogere veelvoud berekend.

Waarde

Art. 15. 1. Met betrekking tot onroerende goederen geldt als waarde die tot grondslag van de heffing moet strekken:

- bij ruiling, de waarde aan de goederen, in de akte toegekend, namelijk, indien die waarde voor de aan beide zijden afgestane goederen gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;
- in de gevallen van de artikelen 3, tweede en derde lid, 9 en 11, de waarde in de akte aan de goederen toegekend;
- bij schenkingen, de waarde in het economisch verkeer;
- in alle andere gevallen, de prijs opgevat als bij artikel 16 omschreven.

2. Indien echter in al deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de ingevolge de Landsverordening grondbelasting vastgestelde waarde aan de onroerende zaken toegekend, strekt de laatstbedoelde waarde tot de grondslag.

Prijs

Art. 16. 1. Onder prijs wordt in deze landsverordening verstaan de bedongen koopsom of ander æquivalent, vermeerderd met de in geld geschatte waarde van alle bijkomende verplichtingen van de verkrijgers, welke schatting door de partijen of namens deze door de notaris vóór de betaling van de belasting bij ondertekende verklaring aan de voet van de akte moet geschieden.

2. Indien de koopsom niet in de akte is uitgedrukt, zijn partijen verplicht die bij ondertekende verklaring aan de voet van de akte op te geven en indien het æquivalent niet in een geldsom bestaat, op dezelfde wijze de geldswaarde van dat æquivalent te schatten.

3. Hetzelfde geldt, wanneer de waarde, die tot grondslag der heffing moet strekken, niet in de akte is uitgedrukt.

4. Bij gebreke van de hiervóór bedoelde opgave of schattingen, kan de prijs of ander æquivalent en de geldswaarde van de bijkomende verplichtingen of de waarde ambtshalve door de Inspecteur worden geschat.

5. Indien aan de Inspecteur de in de akte uitgedrukte koopsom of de opgave daarvan onjuist of een waardeschatting te laag voorkomt, kan, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag van de heffing moet strekken, door hem ambtshalve worden geschat en daarover de belasting berekend.

Waarde aan-
delen

Art. 16a. De waarde van aandelen, bedoeld in artikel 3a, tweede lid, is gelijk aan de waarde van de onroerende zaken, bedoeld in artikel 15, die door die aandelen middellijk of onmiddellijk worden vertegenwoordigd.

Waarde on-
roerende zaak
indien gedeelte
wordt overge-
dragen

Art. 17. 1. Wanneer voor de heffing van de grondbelasting de overgedragen zaak een gedeelte uitmaakt van een perceel of met andere onroerende zaken in een som is geschat, wordt de waarde van de bedoelde zaak geacht in de belastbare waarde van het geheel te zijn begrepen.

2. In het eerste lid bedoelde geval, wordt de belasting geheven over de prijs of zonodig de door notaris of partijen aan de voet van de akte gedane opgave of schatting of bij gebreke daarvan naar de door de Inspecteur gedane schatting, behoudens bijvordering of teruggave.

Waarde van
schepen

Art. 18. 1. Met betrekking tot schepen, geldt als waarde, die tot grondslag van de heffing moet strekken:

- bij ruiling, de waarde aan de zaken in de akte toegekend, namelijk, indien de waarde van de aan beide zijden afgestane zaken gelijk is, die waarde; anders de hoogste waarde;

- b. in de gevallen van de artikelen 3, tweede en derde lid, 9 en 11, de waarde in de akte aan de zaken toegekend;
 - c. bij schenkingen, de waarde in het economisch verkeer;
 - d. in alle andere gevallen, de prijs, opgevat als bij artikel 16 omschreven.
2. Indien echter in alle deze gevallen de in de akte genoemde waarde of de prijs lager is dan de waarde in het economische verkeer, strekt deze laatste tot grondslag.
3. Het bepaalde bij artikel 16 is toepasselijk met dien verstande, dat zo nodig ook, op dezelfde wijze als daar bepaald, de waarde in het economische verkeer door partijen moet worden geschat.
4. Wanneer de Inspecteur meent, dat de in de akte uitgedrukte of aan de voet van de akte opgegeven koopsom onjuist is of een waardeschatting of de schatting van de waarde in het economische verkeer hem te laag voorkomt, wordt, hetzij de koopsom, hetzij de waarde, die tot grondslag van de heffing moet strekken door hem ambtshalve geschat en daarvoor (Bew.: lees: daarover) de belasting berekend.

Art. 19 en 20. (Vervallen)

Hoofdstuk IV

Betaling, belastingschuld, aansprakelijkheid, teruggave en verjaring

Art. 21. De belasting wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Voldoening op
aangifte
Opschortende
voorwaarde

Art. 22. Indien een overdracht of andere rechtshandeling, in deze landsverordening bedoeld, onder een opschortende voorwaarde is geschied, wordt ter keuze van de belastingschuldige óf zekerheid voor de belasting gesteld ten genoegen van de Inspecteur, óf de belasting ten kantore van de Ontvanger der belastingen voldaan, behoudens recht op teruggave, indien bewezen wordt, dat de voorwaarde niet is vervuld.

Art. 23. Zo niet het tegendeel is bedongen, komt de belasting:

Draagplicht

- a. in de gevallen, bedoeld bij artikel 3, tweede lid, onderdelen a en b, ten laste van de daarbedoelde lichamen;
- b. bij ruiling, ten laste van elk van de partijen voor de helft;
- c. bij verdeling, ten laste van elk van de deelgenoten voor het aandeel, waartoe elk in de verdeelde zaken gerechtigd was;
- d. in alle andere gevallen, ten laste van de verkrijgers, elk voor een gelijk deel.

Art. 24. Voor de betaling van de belasting en de verhogingen zijn tegenover het Land aansprakelijk, in de gevallen bij artikel 23 omschreven onder:

Aansprake-
lijkheid

- a. de bedoelde lichamen;
 - b. alle contractanten hoofdelijk;
 - c. alle deelgenoten hoofdelijk;
 - d. alle verkrijgers hoofdelijk,
- behoudens verhaal op de medecontractanten, -deelgenoten en -verkrijgers in de gevallen onder b, c en d.

Art. 25. 1. Behalve in de gevallen in deze landsverordening reeds voorzien, wordt de belasting eveneens teruggegeven:

Restitutie

- a. wanneer een overeenkomst of rechtshandeling, waarvan de belasting is betaald, is vernietigd bij een rechterlijke uitspraak, die in kracht van gewijsde is gegaan;
 - b. wanneer een vonnis van onteigening wordt bewezen te zijn vervallen overeenkomstig artikel 62 van de Ontheffingsverordening;
2. Behoudens het bepaalde in artikel 30 van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no.10), moet de belanghebbende, ter bekoming van de in deze landsverordening bedoelde teruggaven, onder overlegging van een gewaarmerkt afschrift van de in dit artikel bedoelde uitspraak of vonnis of van andere bescheiden, een schriftelijk daartoe strekkend verzoek indienen bij de Inspecteur, die bij beschikking machtiging tot teruggave kan verlenen.

Art. 26 en 27. (Vervallen)

Hoofdstuk V
Bijzondere bepalingen
Art. 28 en 29. (Vervallen)

Ontheffing
plicht tot
dienstverlening
notaris

Art. 30. 1. De notarissen zijn niet verplicht hun diensten te verlenen voor het verlijden van akten, aan overdrachtsbelasting onderworpen, en het verlijden van akten ter zake van verkrijgingen, bedoeld in artikel 3a, eerste of tweede lid wanneer niet een voldoende som ter voldoening van de overdrachtsbelasting in hun handen ter verrekening is gestort of voor de betaling van de overdrachtsbelasting voldoende zekerheid is gesteld.

2. Het is de bewaarder van hypotheeken verboden om enige inschrijving, overschrijving of enige formaliteit te verrichten zonder dat bewijs is verstrekt van betaling van de verschuldigde overdrachtsbelasting.

3. Wat de aan de overdrachtsbelasting onderworpen vonnissen betreft, zijn de belanghebbenden verplicht tot gelijke storting als gemeld in handen van de griffier, uiterlijk op de voorlaatste werkdag van de termijn van registratie.

Melding bij
overdracht

Art. 31. 1. Indien de verkrijging, bedoeld in artikel 3a, eerste tot en met vierde lid, niet is neergelegd in een notariële akte, is degene die de economische eigendom of de aandelen in een rechtspersoon overdraagt, verplicht binnen twee weken na de verkrijging aan de Inspecteur te melden dat de economische eigendom of de aandelen in een rechtspersoon is overgedragen.

2. Bij regeling van de Minister kunnen regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de melding wordt gedaan.

3. De Inspecteur kan aan degene die het eerste lid overtreedt, een boete opleggen van ten hoogste AWG 100.000,- of, indien de waarde van de onroerende zaak, meer dan AWG 100.000,- bedraagt, ten hoogste 10% van de waarde van de onroerende zaak.

Hoofdstuk VI
Strafbepalingen

Strafbare feiten

Art. 32. 1. Ieder, die in een notariële akte een lagere koopsom doet vermelden dan de werkelijke of in zodanige akte niet doet opnemen alle bijkomende verbintenissen of bedingen, met het gevolg, dat de belasting wordt geheven over een lager bedrag dan volgens deze landsverordening tot grondslag van de heffing moet strekken, wordt gestraft met een boete van AWG 1000 tot AWG 5000 en bij herhaling met een boete van AWG 2000 tot AWG 10.000 en gevangenisstraf van een tot drie maanden, te zamen of afzonderlijk.

2. Met dezelfde straf wordt gestraft elke ondertekenaar van een valse opgave van de koopsom als in de artikelen 16 en 18 bedoeld.

3. De belasting, die in de in dit artikel bedoelde gevallen blijkt te min betaald te zijn, wordt ingevorderd.

Art. 33 en 34. (Vervallen)

Hoofdstuk VII
Slot- en Overgangsbepalingen

Art. 35. (Vervallen)

Citeertitel

Art. 36. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening overdrachtsbelasting.

Landsverordening grondbelasting

AB 1995/GT 3

Hoofdstuk I

Aard, Grondslag, Bedrag

Art. 1. Onder de naam grondbelasting wordt naar de grondslag, in deze landsverordening bepaald, een jaarlijkse belasting geheven op de op het vasteland van Aruba gelegen onroerende zaken en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen.

Belasting op
onroerend goed

Art. 2. 1. Onbelastbaar zijn:

Vrijstellingen

a. onroerende zaken, in eigendom bij het Land, voor zover daarop geen zakelijk recht gevestigd is;

b. onroerende zaken die eigendom zijn van de Staat der Nederlanden en uitsluitend gebezigd worden voor de publieke dienst, en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen;

c. gebouwen, uitsluitend dienende tot openbare erediens;

d. begraafplaatsen met aanhorige gebouwen;

e. gebouwen, uitsluitend dienende tot inrichtingen van onderwijs of tot bewaarscholen, voor zover deze gebouwen niet tevens dienen tot kostscholen;

f. gebouwen, uitsluitend dienende tot armenverzorging of tot genezing of verpleging van zieken of gebrekkigen;

g. gebouwen, uitsluitend dienende ten algemene nutte, mits niet tevens gebezigd tot uitspanning, gezellig verkeer of vermaak.

2. De bepalingen in de onderdelen e tot en met g zijn alleen van toepassing, indien de goederen duurzaam tot de voorschreven bestemmingen zijn ingericht en, wat de in de onderdelen e tot en met g bedoelde goederen betreft, voor zover zij aan Aruba, of aan een rechtspersoon toebehoren en geen winst wordt beoogd of gemaakt.

3. De vrijstellingen, bij dit artikel bepaald, strekken zich uit tot de ondergrond van de gebouwen en de bijbehorende erven, doch niet tot de gronden, gebouwen of gedeelten van gebouwen, tuinen en erven, die tot woning of gebruik dienen van bestuurders, ambtenaren, onderwijzers, geestelijken en bedienden.

Art. 3. De belasting heeft tot grondslag de waarde van de onroerende zaken met al wat daaraan aard- of nagelvast is, opgevat en bepaald overeenkomstig de bepalingen van deze landsverordening.

Grondslag
algemeen

Art. 4. Bij de bepaling van de belastbare waarde blijven buiten aanmerking:

Vrijgestelde
waarden

a. de delfstoffen in de bodem en de door natuurvorming in of boven de grond aanwezige meststoffen;

b. bij fabrieken, bedrijven en werkplaatsen de daartoe behorende werktuigen.

Art. 5. Als grondslag voor de heffing van de grondbelasting over een bebouwd onroerende goed dat de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient, geldt de waarde in het economische verkeer van dat onroerend goed in onbewoonde staat.¹

Waarde eigen
woning

Art. 6. 1. Als grondslag voor de heffing van de grondbelasting over andere onroerende goederen als die bedoeld in artikel 5, geldt de jaarlijkse opbrengst van een onroerend goed, vermenigvuldigd met:

Waarde overig
onroerend goed

- een factor 12 1/2, indien het onroerend goed werd bebouwd vóór 1 maart 1977;

- een factor 8 1/3, indien het onroerend goed werd bebouwd is na 1 maart 1977,

tenzij het daaruit voortvloeiende bedrag lager zou liggen dan de waarde in het economische verkeer van dat onroerend goed in onbewoonde staat, in welk geval de laatstgenoemde waarde als grondslag van de heffing geldt.

2. Indien de percentages, genoemd in artikel 2, zevende lid, van de Huurcommissieverordening (AB 1991 no. GT 10), gewijzigd worden, worden de in het eerste lid genoemde factoren bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, op overeenkomstige wijze gewijzigd.

1. Hier is uitgegaan van de vermoedelijk bedoelde tekst. De officiële tekst luidt namelijk: 'Als grondslag voor de heffing van de grondbelasting over een bebouwd onroerende zaken dat de belastingplichtige tot hoofdverblijf dient, geldt de waarde in het economische verkeer van dat onroerend goed in onbewoonde staat.'

Waardepeil- datum	Art. 7. De waardepeildatum ligt aan het begin van het vijfjarige tijdvak waarbij de waarde van de onroerende zaak door de Inspecteur wordt vastgesteld. Art. 8 t/m 10. (Vervallen)
Tarief	Art. 11. 1. De belasting bedraagt een percentage van de totale waarde van de onroerende zaken, zoals bepaald in deze landsverordening. 2. Voor belastingplichtigen zijnde natuurlijke personen die ingezetene zijn van Aruba bedraagt het percentage: - bij een waarde van AWG 120.000,- of minder: 0 %; - bij een waarde vanaf AWG 120.000,- doch minder dan 250.000,-: 0,20 %; - bij een waarde vanaf AWG 250.000,- doch minder dan AWG 500.000,-: 0,30 %; - bij een waarde vanaf AWG 500.000,- doch minder dan AWG 750.000,-: 0,40 %; - bij een waarde vanaf AWG 750.000,- of meer: 0,60 %. 3. Voor andere dan de in het tweede lid bedoelde belastingplichtigen, bedraagt het percentage 0,6 % van de totale waarde van de onroerende zaken. Hoofdstuk II Belasting, Belastingjaar, Aanslag, Betaling
Belasting-plich- tige	Art. 12. 1. Belastingplichtig is degene die bij de aanvang van het belastingjaar het genot heeft van de onroerende zaken krachtens het recht van bezit of enig ander zakelijk recht. 2. Wie belastingplichtig is voor de grond, is dat tevens voor al het daarop gebouwde.
Belastingjaar	Art. 13. Het belastingjaar begint 1 januari en eindigt 31 december.
Heffing bij wege van aanslag	Art. 14. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag, die door de Inspecteur wordt vastgesteld. Art. 15 t/m 20. (Vervallen) Art. 21. (Vervallen)
Leggergege- vens	Art. 22. De aanslagen bevatten: a. de aanduiding van elke onroerend zaak door vermelding van aard en plaatselijke benaming of straat en nummer; b. zo nauwkeurig mogelijk de grootte van de landelijke goederen; c. de naam van de belastingplichtige; zijn er twee of meer, dan wordt van een van hun de naam vermeld onder bijvoeging van de woorden “en anderen”; d. de geschatte belastbare waarde; e. het bedrag van de aanslag. Art. 23. (Vervallen)
Wijziging gedu- rende vijfjaar- tijdvak	Art. 24. 1. Behoudens bezwaar en beroep ondergaat de vastgestelde waarde van de onroerende zaak, geen wijzigingen, dan die het gevolg zijn van: a. overgang van een goed; b. het geheel of gedeeltelijk belastbaar worden van onbelastbare goederen en omgekeerd; c. bij op- of aanbouw of gedeeltelijke vernieuwing; d. gehele of gedeeltelijke afbraak; e. gehele of gedeeltelijke vernieling door onvoorziene rampen; f. splitsing en vereniging; g. bestemmingswijziging. 2. In de gevallen als bedoeld in het eerste lid wordt de waarde van de onroerende zaak met ingang van het belastingjaar, volgend op het jaar waarin de wijziging plaatsvond opnieuw vastgesteld op de voet van de bepalingen van de hoofdstukken I en II.
Aangifte doen	Art. 25.² 1. In afwijking van de artikelen 6 en 7 van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) dient degene die:

2. De belastingplichtige die redelijkerwijs weet of had moeten weten dat hij ten onrechte geen aanslag grondbelasting heeft ontvangen voor het jaar 2018, dan wel dat de aanslag grondbelasting voor het jaar 2018 tot een te laag bedrag is vastgesteld dient uiterlijk 1 april 2019 te voldoen aan de aangifteplicht.

- a. het genot verkrijgt van een onroerende zaak krachtens het recht van bezit of enig ander zakelijk recht, hiervan binnen één maand na verkrijging aangifte te doen bij de Inspecteur; ingeval meerdere personen het genot verkrijgen van de onroerende zaak kan één van hen als vertegenwoordiger de in de eerste volzin bedoelde aangifte doen.
 - b. het genot heeft van een onroerende zaak krachtens het recht van bezit of enig ander zakelijk recht, binnen één maand nadat zich wijzigingen voordoen als bedoeld in artikel 24, eerste lid, hiervan aangifte te doen bij de Inspecteur, ingeval meerdere personen het in de eerste volzin bedoelde genot hebben van de onroerende zaak kan één van hen als vertegenwoordiger de in de eerste volzin bedoelde aangifte doen.
2. De Inspecteur kan een ieder die vermoedelijk het recht van een onroerende zaak krachtens het recht van bezit of enig ander zakelijk recht uitnodigen tot het doen van een aangifte. De aangifte dient binnen een termijn van twee maanden na de uitnodiging bij de Inspecteur te worden gedaan.
 3. De Directeur stelt het model van de aangifte vast.
 4. De Directeur kan bepalen dat en onder welke voorwaarden het is toegestaan om langs elektronische weg aangifte te doen.
 5. Ingeval de aanslag tot een te laag bedrag is vastgesteld, omdat niet is voldaan aan de aangifteplicht zoals bedoeld in dit artikel kan de Inspecteur gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag een boete van ten hoogste 100% opleggen.

Art. 26. 1. De belasting is invorderbaar in vier gelijke termijnen, die vervallen op de laatste dag van elk kwartaal, met dien verstande dat een termijn niet invorderbaar is binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

2. Indien bij de uitreiking van de aanslagbiljetten een of meer termijnen reeds zijn verschenen, zijn deze invorderbaar binnen een maand na dagtekening van het aanslagbiljet.

3. Indien wegens dezelfde onroerende zaak of hetzelfde zakelijke genotsrecht waaraan deze is onderworpen twee of meer personen belastingplichtig zijn, zijn zij voor het gehele bedrag van de aanslag hoofdelijk aansprakelijk. Bij executie van het onroerend zaak of recht waaraan deze is onderworpen geschiedt deze ten name van de op het kohier bekende medegerechtigde.

4. in afwijking van het eerste en tweede lid, is een aanslag direct invorderbaar in de gevallen, bedoeld in artikel 11, vijfde lid, van de Algemene landsverordening belastingen.

Invoering in
vier termijnen

Art. 27. Bij overgang van onroerende zaken en de zakelijke genotsrechten waaraan deze zijn onderworpen, zijn de nieuwe verkrijgers op de voet van artikel 26, derde lid, aansprakelijk voor de grondbelasting van het lopende en het vorige jaar, wegens die goederen verschuldigd, en kunnen zij tot de betaling daarvan, evenals degene wiens naam op het kohier voorkomt, worden genoodzaakt.

Aansprake-
lijk-
heid nieuwe
verkrijgers

Hoofdstuk III **Bezwaarschriften**

Art. 28. In afwijking van artikel 17, eerste lid, van de Algemene landsverordening belastingen kan de belanghebbende slechts in het eerste jaar van het vijfjarig tijdvak en in de gevallen voorzien in artikel 24, in het jaar, waarin de waarde opnieuw is vastgesteld, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet een bezwaarschrift indienen bij de Inspecteur.

Bezwaar uit-
sluitend eerste
jaar van vijfjaar
tijdvak

Art. 29 t/m 34a. (Vervallen)

Hoofdstuk IV **Ontheffing**

Art. 35 t/m 37. (Vervallen)

Hoofdstuk V

Art. 38 t/m 43. (Vervallen)

Hoofdstuk V **Slotbepalingen**

Art. 44. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening grondbelasting.

Citeertitel

Landsverordening toeristenheffing

AB 1989/GT 40

Art. 1. Onder de naam van toeristenheffing wordt, mede ten behoeve van de ontwikkeling van het toerisme in Aruba en het product Aruba, een heffing ingesteld ter zake van het ter beschikking stellen van een logement- of hotelruimte aan een logeergast, die anders dan als onmiddellijk zakelijk gerechtigde tot het desbetreffende onroerende goed, verblijft in een logement of hotel als bedoeld in artikel 1 van de Vergunningsverordening.

Toeristenheffing

Art. 1a. De toeristenheffing wordt geheven bij wege van voldoening op aangifte.

Voldoening op aangifte

Art. 2. De toeristenheffing wordt niet geheven van hen die in het gezinsregister van het bevolkingsregister staan ingeschreven.

Vrijstelling ingeschrevenen bevolkingsregister

Art. 3. De toeristenheffing wordt geheven van degene die de hotel- of logementsruimte exploiteert.

Heffing bij exploitant hotel- of logementsruimte

2. Indien een ruimte in een logement aan een logeergast ter beschikking wordt gesteld door tussenkomst van een derde en de logeergast de vergoeding voor het gebruik daarvan aan de derde betaalt, kan de toeristenheffing in afwijking van het eerste lid geheven worden van deze derde.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde exploitant niet in Aruba is gevestigd, kan diegene een fiscaal vertegenwoordiger in Aruba aan stellen. De fiscaal vertegenwoordiger treedt op namens die exploitant en treedt in zijn plaats met betrekking tot alle rechten en verplichtingen die deze exploitant heeft inzake de aangifte en de betaling van de toeristenheffing.

4. De fiscaal vertegenwoordiger stelt de Inspecteur in kennis van zijn aanstelling onder overlegging van een verklaring van de in het eerste lid, bedoelde exploitant, waaruit blijkt dat degene die de kennisstelling doet door de exploitant is gemachtigd namens hem op te treden als fiscaal vertegenwoordiger.

5. Bij regeling van de Minister kunnen de gevallen waarin het aanstellen van een fiscaal vertegenwoordiger in Aruba verplicht is, nader worden bepaald.

6. De Minister kan ter verzekering van de heffing en de invordering regels stellen met betrekking tot de uitvoering van het eerste tot en met vierde lid.

Art. 4. (Vervallen)

Tarief, grondslag

Art. 5. 1. De toeristenheffing bedraagt 12,5 procent van de vergoeding die de logeergast heeft betaald voor het gebruik van de logements- of hotelruimte, de toeristenheffing niet daaronder begrepen.

2. De vergoeding voor het gebruik van een ruimte in een gebouw waarvan de financiering van bouw- en inrichtingskosten in overwegende mate afkomstig is van personen die voor een reeks van jaren een vorm van gebruiksrecht ten aanzien van een gedeelte van het hotel of logement hebben verworven, wordt voor die personen gesteld op:

- a. AWG 197,26,- per dag voor een studio;
- b. AWG 213,73 per dag voor een één slaapkamer appartement;
- c. AWG 246,57 per dag voor de niet onder a of b genoemde logementen hotelruimten.

3. Indien een overeenkomst waarin het gebruik van een logements- of hotelruimte is neergelegd, tevens het recht geeft op onbepaald kosteloos genot van voedsel en drank, al dan niet in combinatie met het kosteloos gebruik van een of meer recreatieve faciliteiten, wordt de vergoeding voor het gebruik van de logements- of hotelruimte in de periode tussen 1 augustus 2013 en 31 december 2013 gesteld op 45 procent en vanaf 1 januari 2014 gesteld op 50 procent van de door betrokkene overeengekomen totale prijs van het verblijfpakket, doch ten minste op AWG 178,52,- per dag, vermeerderd met de toeslagen.

Art. 6. 1. De logement- of hotelhouder is gerechtigd de verschuldigde toeristenheffing in rekening te brengen aan de logeergast.

Gerechtigd tot, verschuldigheid, in rekening brengen

2. Indien door de logeergast meer toeristenheffing is betaald dan over de vergoeding verschuldigd is, wordt de teveel betaalde heffing geacht verschuldigd te zijn op het moment waarop deze door de logeergast wordt voldaan.

	Art. 7. (Vervallen)
Logeergasten- register	Art. 8. De logement- of hotelhouder houdt, volgens de minister, belast met financiën, te stellen regelen, een logeergastenregister bij en boekt daarin de gegevens die voor de toeristenheffing van belang zijn.
Heffing, invordering	Art. 9. De Inspecteur der belastingen heft de krachtens deze Landsverordening verschuldigde toeristenheffing; de Ontvanger der belastingen vordert de heffing in.
Overdracht toeristen- heffing	Art. 10. 1. 57 percent van de ontvangen toeristenheffing dient ter dekking van de kosten van de Aruba Tourism Authority, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening instelling Aruba Tourism Authority. 2. De Ontvanger der belastingen stort 57 percent van de ontvangen toeristenheffing uiterlijk op de vijftiende van de kalendermaand, volgend op de kalendermaand waarin de toeristenheffing is ontvangen, op een door de Aruba Tourism Authority aangehouden bankrekening. 3. 2,2 percent van de ontvangen toeristenheffing dient ter dekking van de kosten van de Tourism Product Enhancement Fund, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Landsverordening van 1 september 2010 (AB 2010 no. 55) tot oprichting van een tweetal begrotingsfondsen ten behoeve van de verbetering van het toeristisch product Aruba. 4. De Ontvanger der belastingen stort 2,2 percent van de ontvangen toeristenheffing uiterlijk op de vijftiende van de kalendermaand, volgend op de kalendermaand waarin de toeristenheffing is ontvangen, op een door het toezichtsorgaan van het Tourism Product Enhancement Fund aangehouden bankrekening.
	Art. 11. (Vervallen)
Invordering	Art. 12. De Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4) is van toepassing op de invordering van de toeristenheffing.
Geheim- houdings- plicht	Art. 13. Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze landsverordening en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift terzake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van de landsverordening de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.
Toezicht	Art. 14. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba. 2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd: a. alle inlichtingen te vragen; b. inzake te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen; c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen. 3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm. 4. Bij landsbesluit, houdend algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen. 5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die in het kader van de toezichtsuitoefening op grond van het tweede lid wordt gevorderd. 6. Artikel 13 is van overeenkomstige toepassing.
	Art. 15 t/m 18. (Vervallen)
Citeertitel	Art. 19. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening toeristenheffing.

Landsverordening bijzondere heffing Aruba Tourism Authority

AB 2012/29

Landsverordening van 27 juni 2012 houdende regeling van een bijzondere heffing ten behoeve van Aruba Tourism Authority.

§ 1. Definities en heffingsplicht

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

Definities

heffing: de heffing, bedoeld in artikel 2, eerste lid;

passagier: een natuurlijk persoon, niet zijnde een lid van het luchtvaartuigpersoneel, die op de dag van vertrek 2 jaar of ouder is;

luchthaven: een luchtvaartterrein als bedoeld in artikel 12, eerste en derde lid, van de Luchtvaartverordening (AB 1989 no. GT 58);

luchtvaartmaatschappij: een rechtspersoon of natuurlijk persoon die als eigenaar of exploitant van een luchtvaartuig met dat luchtvaartuig één of meerdere passagiers vervoert;

luchtvaartuig: een luchtvaartuig als bedoeld in artikel 1 van de Luchtvaartverordening;

vervoersovereenkomst: een overeenkomst tot vervoer van een natuurlijk persoon door middel van een luchtvaartuig;

Minister: de minister, belast met toeristische aangelegenheden;

Aruba Tourism Authority: de instelling, bedoeld in artikel 2 van de Landsverordening instelling Aruba Tourism Authority (AB 2011 no. 14).

Art. 2. 1. Ter bestrijding van de kosten van de Aruba Tourism Authority zijn luchtvaartmaatschappijen een heffing verschuldigd aan de Aruba Tourism Authority voor elke passagier die zij met een luchtvaartuig naar Aruba vervoeren.

Maatstaf van heffing, vrijstellingen

2. Het eerste lid is niet van toepassing:

a. indien een passagier op grond van de vervoersovereenkomst binnen 24 uur na het tijdstip van diens aankomst op de luchthaven weer naar een bestemming buiten Aruba vertrekt en de aansluiting op dat vertrek de hoofdreden is voor het gebruik van de luchthaven;

b. ten aanzien van terugkerende passagiers die voordien op grond van een vervoersovereenkomst met een luchtvaartuig vanaf de luchthaven van Aruba zijn vertrokken;

c. ten aanzien van passagiers die met een luchtvaartuig vanaf de luchthaven van Curaçao, Sint Maarten, Bonaire, Sint Eustatius of Saba vertrekken, niet zijnde transitopassagiers.

3. Bij landsbesluit kunnen, de Aruba Tourism Authority gehoord, andere categorieën van passagiers of landen worden aangewezen ten aanzien waarvan het eerste lid niet van toepassing is.

§ 2. Tarief en verschuldigdheid

Art. 3. 1. De heffing bedraagt AWG 17,90.

Tarief

2. Het bedrag, bedoeld in het eerste lid, kan, de Aruba Tourism Authority gehoord, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden gewijzigd.

3. De voordracht voor een landsbesluit als bedoeld in het tweede lid wordt niet gedaan, dan nadat het ontwerp daarvan gedurende ten minste 10 werkdagen aan de Staten van Aruba is overgelegd.

Art. 4. De heffing is verschuldigd vanaf het tijdstip van aankomst van de passagier met een luchtvaartuig op de luchthaven.

Tijdstip van verschuldigdheid

§ 3. Voldoening en inning

Art. 5. 1. De heffingen worden elke kalendermaand op aangifte voldaan.

Voldoening op aangifte

2. De Aruba Tourism Authority stelt de wijze en het tijdstip van aangifte vast.

Art. 6. 1. Indien een verschuldigde heffing niet binnen de door de Aruba Tourism Authority bepaalde termijn is voldaan, maant de Aruba Tourism Authority de overtreder schriftelijk aan om binnen twee maanden alsnog het bedrag van de verschuldigde heffing, verhoogd met de aanmaningskosten, te voldoen.

Aanmaning, dwangbevel

2. Bij gebreke van voldoening wordt het verschuldigde bedrag en de aanmaningskosten, verhoogd met de invorderingskosten, door de Aruba Tourism Authority bij dwangbevel ingevorderd.

3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dat wetboek kan worden tenuitvoergelegd.

4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:

- a. aan het hoofd het woord “dwangbevel”;
- b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de alsdan verschuldigde wettelijke rente;
- c. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
- d. de mededeling dat het dwangbevel op kosten van de overtreder ten uitvoer kan worden uitgebracht.

5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploit staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen de Aruba Tourism Authority bij het gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

§ 4. Slot

Informatie-ver-
strekking

Art. 7. 1. De Aruba Tourism Authority kan bij de luchtvaartmaatschappijen en andere bij de luchtvaart betrokken ondernemingen alle gegevens en inlichtingen inwinnen of doen inwinnen die redelijkerwijs noodzakelijk zijn voor de vaststelling van de verschuldigdheid van de heffing, alsmede voor de inning en invordering van de heffing.

2. De ondernemingen, bedoeld in het eerste lid, verstrekken de in dat lid bedoelde gegevens en inlichtingen binnen een door de Aruba Tourism Authority te bepalen termijn.

Straf-
bepalingen

Art. 8. 1. Handelen in strijd met artikel 7, tweede lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste AWG 100.000,-.

2. Het strafbare feit, bedoeld in het eerste lid, is een overtreding.

Art. 9. Niet opgenomen (wijziging andere landsverordeningen).

Inwerking-tre-
ding,
overgangs-
regeling

Art. 10. 1. Deze landsverordening treedt in werking op 1 juli 2012.

2. Geen heffing is verschuldigd ten aanzien van passagiers die vóór het tijdstip, bedoel in het eerste lid, een vervoersovereenkomst zijn aangegaan met een luchtvaartmaatschappij.

Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels

Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels

§ 1. Definities

Art. 1. 1. Voor de toepassing van deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: Definities

timeshareresort: een accommodatie waar de rechten op het gebruik van een timeshare uitgeoefend kunnen worden;

Minister: de minister, belast met financiën;

logement of hotel: een logement of hotel in de zin van de Vergunningsverordening (AB 2002 no. GT 1);

timeshare: het gebruik van een ruimte in een gebouw waarvan de financiering van bouw- en inrichtingskosten in overwegende mate afkomstig is van personen die voor een reeks van jaren een vorm van gebruiksrecht ten aanzien van een gedeelte van het hotel of logement hebben verworven.

2. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt onder logement tevens verstaan een appartement dat, een accommodatie die of een huis dat hetzij commercieel hetzij particulier aan toeristen wordt verhuurd.

§ 2. De belasting op timeshareresorts, logementen en hotels

Art. 2. Onder de naam belasting op timeshareresorts, logementen en hotels wordt een belasting geheven op het verblijf in een timeshareresort of het overnachten in een logement of hotel. Object van belasting

Art. 3. Belastingplichtig is degene die verblijft in een timeshareresort of die overnacht in een logement of hotel. Belasting-plichtige

Art. 4. De belasting op timeshareresorts, logementen en hotels wordt niet geheven van hen die hun woonplaats in Aruba hebben en in het bevolkingsregister zijn opgenomen. Ingezetene

Art. 5. 1. De belasting voor timeshareresorts, logementen en hotels wordt geheven van degene die een hotel, logement of timeshareresort houdt. Inhouding

2. Indien een ruimte in een logement aan een logeergast ter beschikking wordt gesteld door tussenkomst van een derde en de logeergast de vergoeding voor het gebruik daarvan aan de derde betaalt, kan de belasting voor timeshareresorts, logementen en hotels in afwijking van het eerste lid, geheven worden van deze derde.

3. Indien de in het eerste lid bedoelde exploitant niet in Aruba is gevestigd, kan diegene een fiscaal vertegenwoordiger in Aruba aanstellen. De fiscaal vertegenwoordiger treedt op namens de exploitant en treedt in zijn plaats met betrekking tot alle rechten en verplichtingen die deze exploitant heeft inzake de aangifte en de betaling van de belasting voor timeshareresorts, logementen en hotels.

4. De fiscaal vertegenwoordiger stelt de Inspecteur in kennis van zijn aanstelling onder overlegging van een verklaring van de in het tweede lid bedoelde exploitant waaruit blijkt dat degene die de kennisstelling doet door de exploitant is gemachtigd namens hem op te treden als fiscaal vertegenwoordiger.

5. Bij regeling van de Minister kunnen de gevallen waarin het aanstellen van een fiscaal vertegenwoordiger in Aruba verplicht is, nader worden bepaald.

6. De Minister kan ter verzekering van de heffing en de invordering regels stellen met betrekking tot de uitvoering van het eerste tot en met vierde lid.

§ 3. Voorwerp van belasting en overige bepalingen

Art. 6. 1. De belasting voor timeshareresorts wordt geheven per verblijf per timeshareresort, ongeacht de duur van het verblijf. Grondslag heffing

2. De belasting voor logementen en hotels wordt geheven per overnachting, per bezette kamer.

Art. 7. 1. De belasting ten behoeve van timeshareresorts bedraagt AWG 17,90 voor het gebruik van een studio, AWG 26,85 voor het gebruik van een eenpersoonskamer, AWG Tarief

Aruba – Toeristenheffing

Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels

44,75 voor het gebruik van alle andere kamers.

2. De belasting ten behoeve van logementen en hotels bedraagt AWG 5,37 per overnachting, per bezette kamer.

§ 4. De verschuldigbaarheid van de belasting en daarmee samenhangende bepalingen

Tijdstip
betaling

Art. 8. De belasting is uiterlijk verschuldigd op het tijdstip van het einde van het verblijf in een timeshareresort, dan wel bij de dag na de van de laatste overnachting in een logement of hotel.

Vermelding aan
logeergast

Art. 9. Degene die het timeshareresort, het logement of het hotel houdt is verplicht de verschuldigde belasting schriftelijk te melden aan de logeergast.

Tijdvak-
belasting

Art. 10. 1. De in een tijdvak verschuldigde belasting wordt op aangifte voldaan.
2. Het tijdvak is een kalendermaand.

Logeergasten-
register

Art. 11. 1. De timeshareresort-, logement-, of hotelhouder dan wel exploitant boekt de gegevens die voor deze belasting van belang zijn in het logeergastenregister, bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening toeristenheffing (AB 1989 no. GT 40).
2. Een logement als bedoeld in artikel 1, tweede lid, houdt een logeergastenregister als bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening toeristenheffing en boekt daarin de gegevens die voor deze belasting van belang zijn.

Delegatie-
bepaling

§ 5. Slotbepalingen

Art. 12. De Minister kan met het oog op een juiste uitvoering van deze landsverordening nadere regels stellen.

Art. 13. Niet opgenomen (wijziging andere landsverordeningen).

Overige
lands-verorde-
ningen van
toepassing

Art. 14. Voor zover deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen niet anders bepalen, zijn de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991, GT 4) en de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1988 GT 12) van overeenkomstige toepassing op de invordering van de belasting.

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. 15. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de eerste dag van de kalendermaand volgende op die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.
2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening bijzondere belasting verblijf in timeshareresorts, logementen en hotels.

Landsverordening hazardspelen

AB 1990/GT 44

Art. 1. 1. De minister van Justitie is bevoegd, onder door hem te stellen voorwaarden en waarborgen vergunning te verlenen tot het exploiteren van hazardspelen in daartoe met name aan te wijzen en speciaal daarvoor ingerichte hotels.

Vergunning-ver-
lening hazard-
spelen

2. Toegang tot de lokaliteiten, waarin hazardspelen worden uitgeoefend, wordt slechts verleend aan personen, die in het bezit zijn van een door of namens de minister van Justitie afgegeven toegangsbewijs. Dit toegangsbewijs kan worden verleend:

a. aan niet-ingezetenen van Aruba;

b. aan ingezetenen van Aruba, die in het gezelschap van niet-ingezetenen bedoelde lokaliteiten wensen te bezoeken en daartoe onder opgave van de namen van de door hen te begeleiden niet-ingezetenen, het verzoek hebben gedaan.

Art. 1a. De minister van Justitie is bevoegd, onder door hem te stellen voorwaarden en waarborgen, vergunningen te verlenen tot het exploiteren van hazardspelen door middel van het houden van hondenrennen, hanengevechten en jai-alai-wedstrijden op daartoe aan te wijzen plaatsen.

Hondenrennen,
hanengevechten
en jai-alai-
wedstrijden

Art. 2. De in de artikelen 1 en 1a bedoelde vergunningen zijn persoonlijk en niet voor overdracht vatbaar.

Persoonlijke
vergunningen

Art. 3. De vergunninghouder die de in de artikelen 1 en 1a bedoelde voorwaarden of waarborgen niet nakomt, wordt geacht zonder vergunning te hebben gehandeld.

Niet nakomen
voorwaarden,
waarborgen

Art. 4. De minister van Justitie is te allen tijde bevoegd, de vergunning vervallen te verklaren, indien hij acht, dat de gestelde voorwaarden of waarborgen niet worden nagekomen.

Vervallen-ver-
klaring vergun-
ning

Art 4a. Artikel 1807 van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek van Aruba is niet van toepassing op prijzen en premies, behaald in gelegenheden die in het bezit zijn van een vergunning ingevolge deze landsverordening.

Toepassing
BW Aruba

Art. 5. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening hazardspelen.

Citeertitel

Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen

	Art. 1. Onder de naam speelvergunningsrecht wordt bij hazardspelen, als bedoeld in de Landsverordening hazardspelen en de Landsverordening speelautomaten Luchthaven (AB 2006 no. 13), ten behoeve van de Landskas een recht geheven.
Recht verschuldigd door vergunninghouder	Art. 2. Het speelvergunningsrecht is aan het Land verschuldigd door degenen, aan wie de vergunning is verleend krachtens het bepaalde in artikel 1 van de Landsverordening hazardspelen, alsmede door een concessiehouder als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening speelautomaten Luchthaven (AB 2006 no. 13), verder genoemd de “vergunninghouder”.
Heffing per boekjaar, grondslag	Art. 3. 1. Het speelvergunningsrecht wordt per boekjaar geheven van het uit de vergunning voortvloeiend bruto-bedrag der ontvangsten volgens een bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vast te stellen tarief. 2. Indien krachtens dezelfde vergunning meerdere gelegenheden voor hazardspelen worden geëxploiteerd, wordt het speelvergunningsrecht geheven als ware voor elk van deze gelegenheden afzonderlijk een vergunning verleend. 3. Onder het bruto-bedrag der ontvangsten worden mede begrepen de niet geïncasseerde speelschulden.
Toepassing andere wetten	Art. 4. 1. De Algemene landsverordening belastingen is van toepassing op de heffing van het speelvergunningsrecht. 2. De Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4) is van toepassing op de invordering van het speelvergunningsrecht.
Voorschriften invordering en betaling	Art. 5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden voorschriften vastgesteld betreffende invordering en de betaling van het te heffen speelvergunningsrecht.
	Art. 6 en 7. (Vervallen)
Hoofdelijke aansprakelijkheid	Art. 8. De Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering is van toepassing op de invordering van het speelvergunningsrecht.
Citeertitel	Art. 9. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen.

Landsbesluit speelvergunningsrecht

AB 1990/GT 8

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 3 van de LSPV

Art. 1. 1. Het speelvergunningsrecht, zoals bedoeld in artikel 3 van de Landsverordening speelvergunningsrecht hazardspelen bedraagt per maand AWG 5.000,- (vijfduizend florin) verhoogd met 4% van het bruto bedrag van de ontvangsten.

Tarief

2. Onder het bruto-bedrag van de ontvangsten worden mede begrepen de niet geïncasseerde bedragen welke bij de aanvang van het spel worden aangetekend.

Art. 2. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Landsbesluit speelvergunningsrecht.

Citeertitel

Landsbesluit invordering en betaling speelvergunningsrecht

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van de artikelen 4 en 5 van de LSPV

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van dit landsbesluit wordt verstaan onder:

Inspecteur: de inspecteur der belastingen;

Vergunninghouder: degene aan wie de vergunning is verleend krachtens het bepaalde bij artikel 1 van de Landsverordening hazardspelen (AB 1990 no. GT 44).

Administratieve voorschriften

Art. 2. De vergunninghouder is verplicht zorg te dragen voor een goede administratieve organisatie, die aan de volgende minimumvoorschriften voldoet:

a. Aan de speeltafel moet worden gespeeld met fiches die slechts gekocht kunnen worden bij de croupier van de speeltafel waar men wenst te spelen;

b. De croupier is verplicht de ontvangen gelden onmiddellijk te deponeren in een aan de speeltafel aangebrachte bus. Deze bus moet voorzien zijn van een dubbele sluiting. De plaatsing van de bus moet zodanig zijn, dat de gleuf van de bus goed zichtbaar is. Een en ander moet vóór het gebruik van de bus door de Inspecteur zijn goedgekeurd;

c. Inwisseling van fiches tegen geld mag slechts geschieden door de speciaal voor dat doel aangewezen functionaris (casinoteller) in samenwerking met de beheerder van het hazardspelbedrijf (casinomanager). Van iedere uitbetaling dient de casinoteller een slip in tweevoud uit te schrijven. Een kopie moet direct bij uitbetaling gedeponiseerd worden in de onder b genoemde bus bij de betreffende speeltafel;

d. De casinoteller mag niet in dienstbetrekking zijn bij de manager van de speelzaal voor hazardspelen. Genoemde casinoteller moet tevens toezien op de juiste uitvoering van de onder b en c omschreven voorschriften;

e. De slotmachines moeten eveneens voorzien zijn van een dubbele sluiting;

f. Waar gesproken wordt van een dubbele sluiting, houdt dit in, dat opening slechts verricht kan worden in elkaanders aanwezigheid van functionarissen van de speelzaal voor hazardspelen en hotel. Het systeem van dubbele sluiting moet door de Inspecteur zijn goedgekeurd;

g. Dagelijks, na sluiting van de speelzaal voor hazardspelen, doch in ieder geval voor de opening van de nieuwe zittingsperiode, moet de inhoud der diverse bussen, zowel wat betreft de ontvangen gelden als de uitgegeven gelden worden geteld en geregistreerd in tegenwoordigheid van drie functionarissen, te weten één functionaris van de speelzaal en twee functionarissen van het hotel;

h. De inhoud van de slotmachines moet eveneens door de onder g genoemde drie functionarissen minstens eenmaal per week worden vastgesteld;

i. Van bovengenoemde tellingen wordt onmiddellijk proces-verbaal opgemaakt, vermeldende de opbrengst van elke speeltafel afzonderlijk. Het model van dit procesverbaal is bij dit landsbesluit gevoegd (model A);

j. Het proces-verbaal wordt door de drie bovengenoemde functionarissen naar waarheid ondertekend;

k. Uiterlijk dinsdag dienen de onder j genoemde processen-verbaal van de afgelopen week bij de Inspecteur te worden ingezonden.

Aangifte en betaling, naheffing

Art. 3. 1. De vergunninghouder is verplicht de belasting die hij over een tijdvak van een maand of gedeelte daarvan verschuldigd is, binnen vijftien dagen na het einde van die maand, overeenkomstig de aangifte te voldoen bij de Ontvanger der belastingen.

2. Ten opzichte van de invordering dezer belasting wordt overigens gehandeld overeenkomstig de bepalingen van de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4).

Art. 4. (Vervallen)

Aanwezigheid Inspecteur speelzaal

Art. 5. De Inspecteur of een door hem aan te wijzen ambtenaar kan te allen tijde in de speelzaal voor hazardspelen en bij de in artikel 2 bedoelde tellingen aanwezig zijn. Hij is alsdan bevoegd nadere aanwijzingen en voorschriften te geven die hij in het belang van de controle nodig oordeelt.

Citeertitel

Art. 6. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Landsbesluit invordering en betaling speelvergunningsrecht.

Landsverordening deviezenverkeer

AB 1990/GT 6

Hoofdstuk I

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

ingezetenen:

- a. natuurlijke personen die hun woonplaats in Aruba hebben en in het bevolkingsregister zijn opgenomen dan wel vanaf de datum van hun aankomst in Aruba langer dan één jaar daar daadwerkelijk verblijven, zodra dat jaar is verstreken;
- b. rechtspersonen en openbare vennootschappen, die in Aruba zijn gevestigd;
- c. in Aruba gevestigde filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen voor zover niet vallende onder b;
- d. bestuursorganen, diensten en bedrijven;
- e. de door de Centrale Bank van Aruba aangewezen personen, rechtspersonen en andere instellingen voor zover niet vallende onder a, b, c en d;

niet-ingezetenen:

- a. natuurlijke personen, rechtspersonen, openbare vennootschappen, filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen niet vallende onder de omschrijving ingezetenen;
- b. diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van vreemde mogendheden en internationale organisaties in Aruba;
- c. de aan onder b bedoelde vertegenwoordigingen verbonden diplomatieke, beroeps-consulaire en administratieve ambtenaren van vreemde nationaliteit,

hun echtgenoten en bij hen inwonende kinderen;

goud: gouden munten, fijn goud, alliajes van goud (onbewerkt en halffabrikaten);

edele metalen: zilver, platina en platina metalen (onbewerkt of halffabrikaten);

edelstenen: diamanten en soortgelijke edelstenen (in ruwe of halfbewerkte staat);

geldswaardige papieren: cheques, wisselbrieven, promessen en soortgelijke waardepapieren, zomede reiskredietbrieven en credit-cards met uitzondering van effecten;

betaalmiddelen: munten (met uitzondering van gouden munten), muntbiljetten, bankbiljetten en soortgelijke ruilmiddelen;

vorderingen: in geld uitgedrukte inschulden, voor zover niet in geldswaardige papieren of effecten belichaamd;

effecten:

- a. aandeelbewijzen, obligaties, pandbrieven, depôtfractiebewijzen, participatiebewijzen, winstbewijzen, oprichtersbewijzen, optiebewijzen, schatkistbiljetten, inschrijvingen in schulden en aandelenregisters en soortgelijke waardepapieren en rechten;
- b. certificaten van de onder a bedoelde waardepapieren en rechten;

- c. recepten van de onder a en b bedoelde waardepapieren;

goederen: roerende zaken in de zin van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, met uitzondering van goud, edele metalen, edelstenen, betaalmiddelen, geldswaardige papieren, effecten en documenten waarin vorderingen zijn belichaamd;

wisselkantoor: een geldtransactiebedrijf als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening toezicht geldtransactiebedrijven (AB 2003 no. 60) dat geldtransacties als bedoeld in onderdelen b en c van de definitie van geldtransactie in artikel 1 van die landsverordening uitvoert;

deviezenbank: een bank die krachtens artikel 12 van de Centrale Bankverordening is gemachtigd als deviezenbank werkzaam te zijn;

buitenland: het gebied buiten Aruba;

florin: de Arubaanse florin;

Bank: de Centrale Bank van Aruba.

Hoofdstuk II

Algemene bepalingen

Art. 2. 1. Het algemeen deviezenbeleid berust bij de regering.

Beleid en uitvoering

2. De Bank is belast met de uitvoering, voor rekening en risico van het Land, van de regeling nopens het deviezenverkeer.

Vaststelling koersen	Art. 3. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt, de Bank gehoord, de waarde van de florin vastgesteld, die de Bank in acht neemt bij het bepalen van de koersen voor buitenlandse geldsoorten. 2. De door de Bank bepaalde koersen voor buitenlandse geldsoorten worden in het betalingsverkeer door de Bank, de deviezenbanken en de wisselkantoren aangehouden.
Nadere voorschriften	Art. 4. 1. Indien het belang van de volkshuishouding, het belang van de internationale rechtsorde of de uitvoering van een internationale overeenkomst dan wel verplichting dit eist, kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften worden gegeven ten aanzien van het financiële verkeer met daarbij aan te wijzen landen of met betrekking tot daarbij aan te wijzen goederen. 2. De voorschriften, bedoeld in het eerste lid, bevatten algemene richtlijnen die de Bank in acht neemt bij de uitoefening van de aan haar bij of krachtens deze landsverordening toegekende bevoegdheden.
Toepassings-bereik	Art. 5. De bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen zijn niet van toepassing op de Bank, voor zover het betreft waarden, die zij voor eigen rekening bezit, dan wel voor rekening van het Land onder zich heeft.
Toezicht op deviezenbanken	Art. 6. 1. De deviezenbanken zijn met betrekking tot de uitoefening van hun werkzaamheden overeenkomstig de bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen aan het toezicht van de Bank onderworpen. 2. De Bank is bevoegd aan de deviezenbanken ten aanzien van de uitoefening van hun werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, aanwijzingen te geven; deze aanwijzingen maken deel uit van de voorwaarden waaronder de bank machtiging is verleend om als deviezenbank werkzaam te zijn.
Wisselkantoren	Art. 7. Wisselkantoren nemen bij de uitoefening van hun werkzaamheden de aanwijzingen, bedoeld in artikel 6, in acht, voor zover deze op hun werkzaamheden van toepassing zijn.
Inlichtingen-plicht	Art. 8. 1. Een ieder is verplicht de Bank op haar verzoek alle inlichtingen en gegevens te verstrekken, die van belang zijn voor de samenstelling van de betalingsbalans. 2. De Bank is bevoegd administratieve voorschriften te geven ter verkrijging van de inlichtingen en gegevens, bedoeld in het eerste lid.

Hoofdstuk III Betalingsverkeer

Toegestaan betalingsverkeer met het buitenland	Art. 9. 1. Het betalingsverkeer met het buitenland, bedoeld in het tweede lid van dit artikel, is in beginsel vrij; deze vrijheid kan worden beperkt door voorwaarden, voorschriften of bepalingen bij of krachtens deze landsverordening gegeven. 2. Het betalingsverkeer met het buitenland, bedoeld in het eerste lid, bestaat uit betalingen en ontvangsten aan respectievelijk van niet-ingezetenen ter zake van: - in- en uitvoer van goederen en daarop vallende nevenkosten; - transito-transacties; - vracht- en verzekeringskosten ten behoeve van internationaal transport; - passagekosten; - reis- en verblijfkosten; - interessen en dividenden; - winsttransfers; - huur- en pachtsommen; - aflossingstermijnen op leningen; - afschrijvingen op investeringen; - kortlopende bankkredieten en gelijksoortige kortlopende bankfaciliteiten; - het verrichten van arbeid en diensten; - kantoor- en administratieve kosten; - lonen en pensioenen; - premies voor verzekeringen; - alimentatie- en studietoelagen; - andere hiermede naar het oordeel van de Bank gelijk te stellen transacties.

3. Indien de Bank van oordeel is, dat als gevolg van het betalingsverkeer met het buitenland de deviezenreserve-positie van het Land in ernstige mate wordt aangetast of dat zich een zodanige ontwikkeling dreigt voor te doen, kan de Bank voorschriften geven ten aanzien van de betalingen en ontvangsten, bedoeld in het tweede lid; deze voorschriften kunnen mede een verbod inhouden tot het verrichten respectievelijk ontvangen van daarbij aangeduide betalingen zonder vergunning.

Art. 10. 1. Behoudens het in artikel 9 genoemde betalingsverkeer is al het overige betalingsverkeer met het buitenland, waaronder mede te begrijpen het kapitaalverkeer, verboden anders dan krachtens een vergunning.

Verboden
betalingsver-
keer met het
buitenland

2. Het verrichten van of meewerken aan handelingen die betrekking hebben op dan wel leiden tot het betalings- en kapitaalverkeer, bedoeld in het eerste lid, alsmede het stellen van garanties, borgtochten en andere zekerheden tot het verrichten van of meewerken aan deze handelingen is aan ingezetenen verboden anders dan krachtens een vergunning.

Art. 11. Behoudens ontheffing dienen betalingen aan niet-ingezetenen in ongeacht welke buitenlandse geldsoort te geschieden, hetzij ten laste van een rekening ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank luidende in die geldsoort hetzij ten gunste van een rekening ten name van de niet-ingezetene in de boeken van de Bank of van een deviezenbank luidende in die geldsoort.

Betalingen aan
niet-ingeze-
tenen

Art. 12. 1. Indien ingezetenen de aan hen toebehorende buitenlandse geldswaardige papieren of buitenlandse vorderingen niet hebben verkocht of ter inning hebben afgegeven en overgedragen aan een deviezenbank, zijn zij gehouden onverwijld tot inning over te gaan van de hen toebehorende buitenlandse geldswaardige papieren of buitenlandse vorderingen, zodra een geldswaardig papier betaalbaar of een vordering opeisbaar is.

Inning
buitenlandse
vorderingen

2. De inning, bedoeld in het eerste lid, dient te geschieden, hetzij door het te vorderen bedrag te doen storten op een rekening in het buitenland ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank hetzij door het te vorderen bedrag te doen betalen ten laste van een tegoed van een niet-ingezetene van de Bank of van een deviezenbank.

3. Indien de inning van een buitenlands geldswaardig papier of van een buitenlandse vordering plaatsvindt op de wijze, bedoeld in het tweede lid, is creditering van het desbetreffende bedrag op een in een buitenlandse geldsoort luidende rekening ten name van de ingezetene bij de Bank of bij een deviezenbank toegestaan.

4. Van de bepalingen van dit artikel kan ontheffing worden verleend.

Art. 13. Aan ingezetenen is het verboden anders dan krachtens een vergunning in hun boeken, onder welke benaming ook, een in florin luidend tegoed ten name of ten behoeve van een niet-ingezetene aan te houden, voor zover dit tegoed ontstaat of ontstaan is door overmaking uit het buitenland of door storting van florins of buitenlandse geldsoorten door of in opdracht van niet-ingezetenen.

Verbod aan-
houden florin
rekening ten
behoefte van
niet-ingezetene

Art. 14. 1. Behoudens voor reisdoeleinden is het aan een ieder verboden anders dan krachtens een vergunning betaalmiddelen uit te voeren.

Verbod uit-voe-
ren betaalmid-
delen

2. Ingezetenen zijn behoudens ontheffing verplicht de aan hen toebehorende buitenlandse betaalmiddelen binnen een termijn van acht werkdagen na de dag van ontvangst aan een deviezenbank of wisselkantoor, hetzij te verkopen tegen florins hetzij te storten ter creditering op een rekening in een buitenlandse geldsoort bij de Bank of een deviezenbank ten name van een ingezetene.

Art. 15. 1. Het is ingezetenen verboden anders dan krachtens een vergunning edele metalen, goud, edelstenen, effecten en soortgelijke waarden in of uit te voeren.

Verbod in- en
uitvoer edele
metalen e.d.

2. Behoudens ontheffing zijn ingezetenen verplicht de hen toebehorende buitenlandse effecten in open bewaargeving te geven:

a. in het binnenland: bij de Bank of een deviezenbank;

b. in het buitenland: bij een niet-ingezetene ter toevoeging aan een depôt ten name van de Bank of ten name van een deviezenbank.

3. Ten aanzien van in open bewaargeving te geven effecten die van coupon- of dividendbladen zijn voorzien, kan worden volstaan met bewaargeving van deze coupon- of dividendbladen op de wijze, bedoeld in het tweede lid.

Hoofdstuk IV **Vergunningen**

Verlening
vergunning of
onthefing door
Bank

Art. 16. 1. Voor zover voor het verrichten van of meewerken aan handelingen bij of krachtens deze landsverordening een vergunning of ontheffing is vereist, is de Bank bevoegd tot het verlenen van de vergunning of ontheffing.

2. Indien bepaalde handelingen waarvoor bij of krachtens deze landsverordening een vergunning of ontheffing is vereist, herhaaldelijk plegen te worden verricht, kan de Bank een algemene vergunning of ontheffing verlenen tot het verrichten van of meewerken aan zodanige handelingen.

3. Een vergunning of ontheffing kan onder voorwaarden worden verleend; indien een voorwaarde niet wordt vervuld, wordt de vergunning of ontheffing geacht niet te zijn verleend.

4. Aan een vergunning of ontheffing kunnen verplichtingen worden verbonden.

Verlening
vergunning
of ontheffing
achteraf

Art. 17. Indien naar het oordeel van de Bank bijzondere omstandigheden aanwezig zijn, kan de Bank achteraf voor het verrichten van of meewerken aan een handeling vergunning of ontheffing verlenen; deze vergunning of ontheffing wordt geacht te zijn verleend op het tijdstip van het verrichten van of meewerken aan die handeling.

Vergunning
of ontheffing
geldt voor alle
partijen

Art. 18. Vergunningen of ontheffingen, die bij of krachtens deze landsverordening zijn vereist voor het verrichten van of meewerken aan een handeling, kunnen worden aangevraagd door en verleend aan ieder die partij is bij of meewerkt aan een zodanige handeling. Wordt de vergunning verleend dan geldt deze voor allen die bij de handeling partij zijn of eraan meewerken.

Hoofdstuk V **Aanmerking als niet-ingezetene**

Aanmerking als
niet-ingezetene

Art. 19 1. Indien de bank een onderneming een ontheffing verleent van de voorwaarden, voorschriften en bepalingen bij of krachtens de artikelen 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15 gegeven, kan zij verklaren dat ten aanzien van het betalingsverkeer de onderneming, als een niet-ingezetene wordt aangemerkt.

2. Aruba vrijgestelde vennootschappen die zijn opgericht vóór 1 januari 2006 worden van rechtswege ontheven van de voorwaarden, voorschriften en bepalingen bij of krachtens de artikelen 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15. Ten aanzien van het betalingsverkeer worden zij van rechtswege aangemerkt als een niet-ingezetene. Indien er vanaf 1 januari 2006 een wijziging van de activiteiten optreedt, dan is de Aruba vrijgestelde vennootschap verplicht om de Bank hieromtrent te informeren. De Bank kan in dat geval de in dit lid genoemde ontheffing intrekken en verklaren dat de vennootschap met ingang van een door de Bank vast te stellen datum als ingezetene wordt aangemerkt.

Intrekking
onthefing

Art. 20. 1. Indien de Bank een ontheffing en verklaring, bedoeld in artikel 19, heeft afgegeven, zijn ten aanzien van de desbetreffende onderneming de bepalingen van artikel 26 niet van toepassing, tenzij de Bank redelijkerwijs vermoedt dat er in strijd wordt gehandeld met de voorwaarden waaronder de ontheffing, bedoeld in artikel 19, is verleend.

2. Indien de Bank op grond van het onderzoek overeenkomstig de bepalingen van artikel 26 vaststelt dat één of meer voorwaarden van de ontheffing, bedoeld in artikel 19, zijn overtreden, kan zij de ontheffing intrekken ten minste drie maanden na haar voornemen daartoe bij aangetekend schrijven aan het bestuur van de desbetreffende onderneming te hebben megedeeld.

Art. 21. (Vervallen)

Hoofdstuk VI **Bijzondere bepalingen**

Vrij van zegel,
vrij van
registratie

Art. 22. Alle stukken opgemaakt in verband met de toepassing en nakoming van de bij of krachtens deze landsverordening gestelde bepalingen zijn vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Geen recht op
schadevergoe-
ding

Art. 23. 1. Voor zover niet anders bij deze landsverordening bepaald, wordt wegens schade als gevolg van bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen geen schadevergoeding toegekend.

2. Indien een handeling waarvoor een vergunning of een ontheffing is vereist, zonder vergunning of ontheffing is verricht, kunnen de belanghebbenden bij de handeling zich tegenover elkander niet op het ontbreken van de vergunning of ontheffing beroepen.

Art. 24. 1. Allen die uit hoofde van hun ambt of beroep betrokken zijn bij de uitvoering van bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen zij in hun hoedanigheid vernemen, voor zover zij niet uit hoofde van hun ambt of beroep tot mededeling daarvan zijn gehouden.

Geheimhoudingsplicht

2. De verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt mede voor deskundigen die in verband met de uitvoering van bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen worden geraadpleegd of met enige werkzaamheid worden belast.

Art. 25. Het is aan een ingezetene verboden mee te werken aan een overeenkomst of een handeling, waarvan hij weet of redelijkerwijs behoort te weten, dat voor het aangaan of verrichten ervan op grond van bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorwaarden, voorschriften en bepalingen een vergunning of ontheffing is vereist, tenzij hij zich tevoren heeft overtuigd, dat de vereiste vergunning of ontheffing is verkregen.

Verbod medewerking aan niet toegestane transacties

Hoofdstuk VII Toezicht

Art. 26. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe in overeenstemming met de President van de Bank van Aruba bij landsbesluit aangewezen personen, alsmede de douaneambtenaren. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Toezicht op naleving

2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

- alle inlichtingen te vragen;
- inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- goederen aan opname en onderzoek te onderwerpen en deze daartoe tijdelijk mee te nemen;
- alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Indien op grond van de uitoefening van toezicht wordt vastgesteld dat een of meer overtredingen van de voorwaarden, voorschriften en bepalingen bij of krachtens deze landsverordening gegeven, zijn begaan, kan de Bank de kosten van dat toezicht ten laste brengen van degene door wie, of te wiens behoefte de overtreding is begaan, en kan zij aanwijzingen geven, op welke wijze, en onder welke voorwaarde de overtredingen moeten worden hersteld.

4. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, verschaft met behulp van de sterke arm.

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen.

7. Een ieder is verplicht aan de in het eerste lid bedoelde ambtenaren en personen alle medewerking te verlenen, die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Hoofdstuk VIII Beroep

Art. 27. (Vervallen)

Hoofdstuk IX Strafbepalingen

Art. 28. 1. Hij die de voorwaarden, voorschriften, bepalingen en verplichtingen bij of krachtens deze landsverordening gegeven, opzettelijk overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en geldboete van ten hoogste vijftienduizend florin, hetzij met een van die straffen.

Strafbepalingen

2. Hij die de voorwaarden, voorschriften, bepalingen en verplichtingen bij of krachtens deze landsverordening gegeven, overtreedt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van ten hoogste tienduizend florin, hetzij met een van die straffen.

3. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven; de in het tweede lid strafbaar

gestelde feiten zijn overtredingen.

Art. 29 en 30. (Vervallen)

Hoofdstuk X

Overgangs- en slotbepalingen

Overgangs-be-
paling

Art. 31. Vergunningen, vrijstellingen of ontheffingen met de daaraan verbonden voorwaarden en verplichtingen verleend krachtens de Deviezenlandsverordening 1940 worden, voor zover zij hun gelding nog niet hebben verloren en niet in strijd zijn met de bepalingen bij of krachtens deze landsverordening vastgesteld, geacht te zijn verleend op grond van deze landsverordening.

Citeertitel

Art. 32. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening deviezenverkeer.

Landsverordening deviezenprovisie

Landsverordening deviezenprovisie.

Hoofdstuk I

Definities

Art. 1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt verstaan onder:

Definities

1. ingezetenen:

- a. natuurlijke personen, die hun woonplaats in Aruba hebben en in de bevolkingsregisters zijn opgenomen dan wel die vanaf de datum van hun aankomst in Aruba langer dan een jaar daar daad werkelijk verblijven, zodra dat jaar is verstreken;
- b. rechtspersonen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen en Aruba vrijgestelde vennootschappen, die in Aruba zijn gevestigd;
- c. in Aruba gevestigde filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen voorzover niet vallende onder b;
- d. de door de Centrale Bank van Aruba aangewezen personen, rechtspersonen en andere instellingen voor zover niet vallende onder a, b, c, en d;

2. niet-ingezetenen:

- a. natuurlijke personen, rechtspersonen, vennootschappen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen, filialen, bijkantoren, bedrijven en agentschappen niet vallende onder de omschrijving ingezetenen;
- b. diplomatieke en consulaire vertegenwoordigingen van vreemde mogendheden en internationale organisaties in Aruba en de onderneming die ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Landsverordening deviezenverkeer als niet-ingezetene;
- c. de aan onder b bedoelde vertegenwoordigingen verbonden diplomatieke, beroepsconsulaire en administratieve ambtenaren van vreemde nationaliteit, hun echtgenoten en bij hen inwonende kinderen;
- d. de door de Centrale Bank van Aruba als niet-ingezetenen aangemerkte rechtspersonen, naamloze vennootschappen en andere instellingen, voor zover niet vallende onder a, b en c;
3. betaalmiddelen: munten (met uitzondering van gouden munten), muntbiljetten, bankbiljetten en soortgelijke ruilmiddelen;
4. binnenlandse betaalmiddelen: alle in Aruba wettige betaalmiddelen;
5. geldswaardige papieren: cheques, wisselbrieven, promessen en soortgelijke waardepapieren zomede reiskredietbrieven en creditcards met uitzondering van effecten;
6. buitenlandse geldswaardige papieren: geldswaardige papieren luidende in een buitenlandse geldsoort;
7. vorderingen: in geld uitgedrukte inschulden voor zover niet in geldswaardige papieren of effecten belichaamd;
8. effecten:
 - a. aandeelbewijzen, obligaties, pandbrieven, depotfractiebewijzen, participatiebewijzen, winstbewijzen, oprichtersbewijzen, optiebewijzen, schatkistbiljetten, inschrijvingen in schulden aandelenregisters en soortgelijke waardepapieren en rechten;
 - b. certificaten van de onder a bedoelde waardepapieren en rechten;
 - c. receptissen van de onder a en b bedoelde waardepapieren;
9. buitenlandse effecten: andere effecten dan die welke zijn uitgegeven door de ten laste van publiekrechtelijke lichamen van Aruba dan wel privaatrechtelijke rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen, welke in Aruba zijn gevestigd;
10. deviezenbank: een bank die krachtens artikel 12 van de Centrale Bankverordening is gemachtigd als deviezenbank werkzaam te zijn;
11. florin: de Arubaanse florin;
12. buitenland: het gebied buiten Aruba;
13. Bank: de Centrale Bank van Aruba.

Hoofdstuk II

Deviezenprovisie

Art. 2. 1. Onder de naam “deviezenprovisie” zijn ingezetenen ter zake van een betaling aan het buitenland een commissie aan het Land verschuldigd.

Betaling aan het
buitenland

2. Als een betaling aan het buitenland wordt beschouwd:
- a. een betaling met binnenlandse betaalmiddelen of een betaling ten laste van een florinrekening, al dan niet langs elektronische weg;
 - b. een betaling met buitenlandse betaalmiddelen of een betaling ten laste van een buitenlandse valutarekening, al dan niet langs elektronische weg;
 - c. een betaling ten laste van een in het buitenland gehouden buitenlandse valuta-rekening of ten laste van een bij een in het buitenland gevestigde persoon of gevestigd bedrijf aangehouden rekening courant-verhouding, aldan niet langs elektronische weg;
- voor zover deze betaling wordt verricht in het kader van een of meer van de navolgende rechtshandelingen:
- de aankoop van buitenlandse betaalmiddelen, buitenlandse geldswaardige papieren;
 - de verkrijging van de beschikkingsmacht over vorderingen, luidende in één of meer buitenlandse geldsoorten; of
 - de bijschrijving op een rekening ten name van een niet-ingezetene bij een deviezenbank of bij een instelling in het buitenland.

Tarief **Art. 3.** Het tarief van de deviezenprovisie bedraagt dertien ten duizend van het in florins uitgedrukte bedrag van de betaling naar het buitenland, bedoeld in artikel 2.

Hoofdstuk III **Afdracht en inning**

Afdracht **Art. 4. 1.** Ingezetenen dragen de door hen verschuldigde deviezenprovisie aan de Bank af, hetzij rechtstreeks, hetzij door middel van een door de Bank aangewezen instelling.
2. De afdracht van de deviezenprovisie geschiedt op aangifte volgens door de Bank te stellen richtlijnen.

Heffing en inning door Bank **Art. 5.** De Bank heeft tot taak het heffen en innen van de deviezenprovisie overeenkomstig de voorschriften van deze landsverordening.

Heffing en inning door aangewezen instellingen **Art. 6.** Een instelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, brengt ingezetenen, waaronder te begrijpen de instelling zelf, bij betalingen aan het buitenland als bedoeld in artikel 2 overeenkomstig de voorschriften van deze landsverordening de verschuldigde deviezenprovisie in rekening en draagt deze af aan de Bank.

Correctie door Bank bij onjuiste berekeningswijze **Art. 7. 1.** Indien het bedrag van een deviezenprovisie door een instelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, dan wel door een andere ingezetene, op onjuiste wijze is berekend, brengt de Bank die instelling respectievelijk ingezetene het juiste bedrag in rekening door middel van een aanslag.
2. Indien een instelling als bedoeld in het eerste lid, de verschuldigde deviezenprovisie op onjuiste wijze heeft berekend als gevolg van onjuiste gegevens van de ingezetene inzake transacties waarover deviezenprovisie is verschuldigd, brengt de Bank het alsnog verschuldigde bedrag aan de ingezetene in rekening.
3. De Bank is bevoegd om bij het vaststellen van de hoogte van de verschuldigde deviezenprovisie gebruik te maken van gegevens die de Bank bij de uitoefening van haar andere wettelijke taken bekend zijn geworden. Artikel 4, eerste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Invoordering **Art. 7a. 1.** Indien de verschuldigde deviezenprovisie niet of onvolledig binnen een door de Bank gestelde uiterste termijn van betaling is afgedragen, gaat de Bank over tot invoordering bij dwangbevel. Geen invoordering geschiedt, dan nadat de schuldenaar schriftelijk is aangemaand om binnen een daarbij te stellen termijn van ten minste tien dagen alsnog aan zijn verplichtingen te voldoen.
2. Het dwangbevel wordt op kosten van de desbetreffende schuldenaar betekend en ten uitvoer gebracht op de wijze, in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven.
3. De schuldenaar kan verzet instellen tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel door inroeping in rechte van de Bank te verzoeken. Het verzet stuit de aanvang of tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de schuldenaar om hierover bij de rechter een voorziening bij voorraad uit te lokken.

Hoofdstuk IV Bijzondere bepalingen

Art. 8. 1. Indien een niet-ingezetene met binnenlandse betaalmiddelen een betaling aan het buitenland, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onder a, verricht, wordt hij geacht een ingezetene te zijn tenzij hij bewijst de binnenlandse betaalmiddelen te hebben verkregen door omwisseling van één of meer buitenlandse geldsoorten.

Betaling door
niet-
ingezetene

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de Staat der Nederlanden niet aangemerkt als een ingezetene.

Art. 9. 1. Indien een ingezetene ontvangsten uit het buitenland heeft, waartegenover hij naar het oordeel van de Bank gelijksoortige betalingen aan het buitenland verricht, kan de Bank aan de betrokken ingezetene machtiging verlenen de ontvangsten en de betalingen gedurende een in de machtiging genoemde periode met elkaar te verrekenen en over het saldo deviezenprovisie af te dragen, voor zover dit saldo resulteert in een betaling aan het buitenland, bedoeld in artikel 2.

Verrekening

2. Een betaling wordt beschouwd als gelijksoortig aan een ontvangst in de zin van het eerste lid, indien de aard van de transactie, ter zake waarvan de ontvangst en betaling plaatsvinden, naar het oordeel van de Bank als gelijksoortig kan worden aangemerkt.

Art. 10. 1. Deviezenbanken mogen het verkoopprovenu van buitenlandse effecten, waaronder mede te begrijpen stockdividenden uit de agioreserve en claims, ten gunste van een ingezetene in ongeacht welke geldsoort op een rekening E boeken.

Rekening E

2. Ter zake van betalingen aan het buitenland, bedoeld in artikel 2, ten laste van een rekening E, wordt geen deviezenprovisie in rekening gebracht.

3. Een rekening E mag geen debetstand aanwijzen.

4. Tegoeden op een rekening E mogen niet worden overgeboekt naar een rekening E ten name van een ingezetene bij dezelfde of een andere deviezenbank.

Art. 11. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan, de Bank gehoord, aan bepaalde instellingen of groepen van personen vrijstelling worden verleend van de verplichting tot betaling van de deviezenprovisie, bedoeld in artikel 4.

Vrijstelling bij
landsbesluit

Hoofdstuk V Toezicht- en strafbepalingen

Art. 11a. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, zijn belast de in overeenstemming met de President van de Bank bij landsbesluit aangewezen personen. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

Toezicht op
naleving

2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen;

c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden, vergezeld van door hen aangewezen personen.

3. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen.

5. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Art. 12. 1. Overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 4 en 7, derde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden en geldboete van ten hoogste vijftiengduizend florin.

Overtredingen

2. De in het eerste lid strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als een overtreding.

Art. 13 en 14. (Vervallen)

Art. 15. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening deviezenprovisie.

Citeertitel

AB 1995/68

Landsbesluit Regeling deviezenprovisievrijstelling

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 11 van de LDEV.

Vrijstelling
deviezen-pro-
visie

Art. 1. Van de verplichting tot betaling van deviezenprovisie zijn vrijgesteld:

- a. het Land en de in Aruba gevestigde publiekrechtelijke rechtspersonen;
- b. naamloze vennootschappen en vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid waarvan de aandelen direct of indirect en geheel of nagenoeg geheel worden gehouden door het Land;
- c. in Aruba gevestigde spaarfondsen, pensioenfondsen en levensverzekeringsmaatschappijen ter zake van transacties die uitsluitend ten doel hebben de bij de transacties betrokken gelden te beleggen in het buitenland;
- d. de in Aruba gevestigde luchtvaartonderneming die bij landsbesluit als nationale luchtvaartmaatschappij is aangewezen;
- e. die luchtvaartmaatschappijen, die zijn aangewezen en gemachtigd overeenkomstig artikel 3 van de op 7 november 1986 te Washington tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika gesloten overeenkomst inzake het luchtvervoer tussen Aruba en de Verenigde Staten van Amerika (Trb. 1986, 199);
- f. in Aruba gevestigde deviezenbanken ten behoeve van betalingen in het kader van beleggings - en financieringsactiviteiten die voor rekening en risico van die banken zelf worden aangegaan;
- g. in Aruba gevestigde hotels en casino's ten behoeve van opnames van contante Amerikaanse dollars bij een deviezenbank om ten dienste van hun klanten munten of bankbiljetten tegen Amerikaanse dollars te kunnen omwisselen, mits deze in redelijke verhouding staan tot de dagelijkse afstortingen;
- h. een ingezetene die in het buitenland een opleiding of studie heeft gevolgd, en met binnenlandse betaalmiddelen betalingen verricht ten laste van een florinrekening van het in Nederland gevestigde agentschap Dienst Uitvoering Onderwijs of diens rechtsopvolger, uit hoofde van de aflossing van een studieschuld.

Inwerking-
treding, citeer-
titel

Art. 2. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt, wat artikel 1, eerste lid, onderdelen a, b en f, betreft, terug tot en met 1 januari 1986 en, wat betreft onderdeel e, tot en met 17 augustus 1987 en, wat betreft onderdeel g, tot en met 10 september 1990.

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit regeling deviezenprovisievrijstelling.

Landsbesluit Algemene bepalingen toezichtuitoefening

AB 1998/70

LB, houdende algemene maatregelen, van 28 september 1998 ter normering van de uitoefening van standaard toezicht bevoegdheden.

Hoofdstuk 1**Algemene bepalingen**

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

Definities

toezicht: het administratiefrechtelijk toezicht door of namens de overheid op de naleving van bij of krachtens landsverordening gegeven voorschriften;
toezichthouder: een bij of krachtens landsverordening met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens die landsverordening gegeven voorschriften belast ambtenaar of persoon;
bevoegdheid: een in een landsverordening in het kader van toezicht aan een toezichthouder toebedeelde bevoegdheid;
de landsverordening: de landsverordening op basis waarvan toezicht wordt uitgeoefend.

Art. 2. Als toezichthouder worden slechts aangewezen overheidsdienaren of andere personen, bij wier functie het houden van toezicht aansluit.

Toezicht-houder

Art. 3. 1. Een bevoegdheid wordt slechts uitgeoefend, voor zover de uitoefening redelijkerwijze noodzakelijk is voor de taakvervulling van de toezichthouder.

Bevoegdheid

2. Ook indien een persoon of instelling, bedoeld in artikel 4, instemt met de uitoefening van een bevoegdheid, worden de voorschriften van dit landsbesluit volledig door de toezichthouder nageleefd.

Art. 4. Een bevoegdheid wordt uitgeoefend jegens een persoon of instelling, tot wie of welke de landsverordening zich richt, alsmede jegens een persoon of instelling, van wie of waarvan op grond van concrete omstandigheden redelijkerwijze kan worden vermoed dat deze enige handeling verricht of nalaat, die onder de werkingssfeer daarvan valt.

Uitoefening
bevoegdheid

Art. 5. Een bevoegdheid wordt niet uitgeoefend voor een ander doel dan waarvoor zij is gegeven.

Doel
bevoegdheid

Art. 6. De uitoefening van een bevoegdheid staat in redelijke verhouding tot het daarmee beoogde doel.

Redelijke
verhouding

Art. 7. Een bevoegdheid wordt niet uitgeoefend, indien het daarmee beoogde doel op een andere, meer doelmatige of minder ingrijpende wijze kan worden bereikt.

Doelmatiger
middel
beschikbaar

Art. 8. 1. De toezichthouder legitimeert zich, voorafgaand aan de toezichtuitoefening, tegenover degene die daaraan wordt onderworpen.

Toezicht-
houder

2. Het eerste lid is niet van toepassing op de toezichthouder die als zodanig herkenbaar is, dan wel in gevallen waarin legitimatie onmogelijk is of voor de uitoefening van de bevoegdheid geen medewerking van de persoon of instelling, bedoeld in artikel 4, is vereist.

3. Indien een toezichthouder die zich legitimeert, tevens bijzonder of algemeen opsporingsambtenaar is, doet hij daarvan bij de legitimatie mededeling.

4. Ter legitimatie wordt een van overheidswege verstrekt bewijs gebruikt, waaraan de foto van de toezichthouder is gehecht en waarop de naam van de toezichthouder en de dienst waarvoor deze werkzaam is, zijn vermeld.

5. Indien legitimatie niet verplicht is, deelt de toezichthouder op verzoek van de persoon of instelling, bedoeld in artikel 4, zijn naam mee.

Art. 9. 1. Aan degene die aan de uitoefening van toezichtbevoegdheden wordt onderworpen, deelt de toezichthouder op verzoek mee op basis van welke landsverordening toezicht wordt uitgeoefend.

Medewerking

2. In geval van weigering tot het verlenen van medewerking door degene of de instelling, jegens wie of welke een bevoegdheid wordt uitgeoefend, vordert de toezichthouder medewerking onder vermelding van de medewerkingsplicht.

3. Medewerking kan alleen worden gevorderd, voor zover deze redelijkerwijze kan worden verleend.

4. In geval van weigering tot het verlenen van gevorderde medewerking wordt, zo nodig, de sterke arm ingeroepen.

Zorgplicht
toezichthouder

Art. 10. De toezichthouder die in het kader van de toezichtuitoefening tijdelijk zakelijke boeken, bescheiden of andere informatiedragers, dan wel enig goed onder zich heeft, draagt zorg voor het behoud daarvan tot aan de teruggave.

Informatie
slechts voor
toezicht op
naleving

Art. 11. 1. Slechts informatie die voor het toezicht op de naleving van de landsverordening van belang is, wordt verzameld.
2. In het kader van toezicht verkregen informatie wordt slechts gebruikt ten behoeve van de uitvoering en de verbetering van de naleving van de bij of krachtens de landsverordening gegeven voorschriften, alsmede ten behoeve van de strafvordering in het kader van die landsverordening.

Redelijk
vermoeden
strafbaar feit

Art. 12. Indien bij de toezichthouder die niet tevens opsporingsambtenaar is, een redelijk vermoeden van een strafbaar feit rijst, oefent hij zijn bevoegdheden jegens een verdachte niet uit in strijd met de rechten die krachtens het Wetboek van Strafvordering van Aruba aan een verdachte toekomen.

Toepassing
Strafvordering

Art. 13. Indien de toezichthouder die tevens opsporingsambtenaar is, zijn onderzoek na een gerezen verdenking voorzet, oefent hij zijn bevoegdheden jegens de verdachte niet uit in strijd met de rechten die krachtens het Wetboek van Strafvordering van Aruba aan een verdachte toekomen.

Hoofdstuk 2

De individuele toezichtbevoegdheden

§ 1. Het vragen van inlichtingen

Verificatie

Art. 14. Het vragen van inlichtingen heeft alleen betrekking op gegevens die van belang zijn voor verificatie van de juiste naleving van de landsverordening.

§ 2. Inzage in boeken, bescheiden en andere informatiedragers

Afschriften,
reproductie

Art. 15. 1. Zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers kunnen ter fine van het maken van een afschrift daarvan worden meegenomen, indien het maken van een afschrift op de plaats waar zij zich bevinden, niet mogelijk is, doch alleen voor de duur van het vervaardigen daarvan. Bij de ontvangst van de stukken wordt door de toezichthouder een getekende verklaring van ontvangst afgegeven.

2. Onder het maken van een afschrift van elektronische gegevensbestanden wordt mede verstaan het reproduceren van die gegevens.

3. De kosten van het maken van een afschrift komen ten laste van het Land.

4. De toezichthouder draagt zorg voor de onverwijld terugbezorging van de meegenomen boeken, bescheiden en informatiedragers.

§ 3. Onderzoek van goederen

Onderzoek
goederen

Art. 16. Ter opneming en onderzoek van goederen is de toezichthouder bevoegd de daartoe benodigde goederen, apparatuur en randapparatuur mee te brengen.

Verpakking

Art. 17. Het onderzoek van goederen omvat tevens het onderzoek van de verpakking daarvan.

Meenemen
goederen

Art. 18. 1. Goederen kunnen ter opneming en onderzoek tijdelijk worden meegenomen voor de daartoe benodigde tijdspanne, indien de opneming en het onderzoek met het oog op het doel daarvan niet kunnen plaatsvinden op de plaats waar zij zich bevinden. Bij de ontvangst van de goederen wordt door de toezichthouder een getekende verklaring van ontvangst afgegeven.

2. De kosten van het meenemen, bewaren en terugbrengen komen ten laste van het Land.

3. Onverminderd overige ter zake geldende wettelijke voorschriften, draagt de toezichthouder zorg voor een onverwijld terugbezorging van de goederen die zijn meegenomen, nadat de opneming en het onderzoek zijn voltooid.

Teruggeven
goederen

Art. 19. Behoudens bijzondere wettelijke voorziening, wordt bij meeneming van goederen aan degene bij wie zij worden meegenomen gevraagd, of prijs wordt gesteld op teruggave

van de goederen, indien redenen bestaan om aan te nemen dat wettelijke voorschriften zich tegen teruggave kunnen verzetten.

2. Indien de persoon, bedoeld in het eerste lid, geen prijs stelt op teruggave, ondertekent hij een verklaring van afstand.

Art. 20. 1. Een monsterneming omvat geen groter gedeelte van de te onderzoeken waar dan noodzakelijk voor het verrichten van het onderzoek.

Monsterneming

2. Monsters worden niet teruggegeven.

§ 4. Het betreden van plaatsen

Art. 21. 1. Het betreden van plaatsen omvat het betreden van de ruimten die daarvan een onderdeel uitmaken, alsmede de opbergruimten die op die plaatsen uitkomen.

Betreden van plaatsen

2. Plaatsen worden niet betreden, voor zover:

- a. dit een inbreuk op een wettelijk verschoningsrecht tot gevolg zou hebben;
- b. zich op die plaats privé-huiselijk leven afspeelt.

Art. 22. 1. Het doel van het betreden van plaatsen vormt hetzij de schouw van zodanige plaats, hetzij de uitoefening van andere bevoegdheden.

Doel van betreding

2. Het betreden van plaatsen omvat niet de bevoegdheid tot de gerichte stelselmatig doorzoeking daarvan op de aanwezigheid van voorwerpen.

Art. 23. 1. Slechts personen die redelijkerwijze voor de uitvoering van de taak door de toezichthouder nodig zijn, vergezellen hem.

Tot betreding toegelaten personen

2. De personen, bedoeld in het eerste lid, handelen slechts op aanwijzing van de toezichthouder.

§ 5. Het onderzoek van vaartuigen, stilstaande voertuigen en de lading daarvan

Art. 24. De bevoegdheid tot het dwingen tot stilhouden of het doen stilhouden van vervoermiddelen omvat slechts mede de bevoegdheid tot het doen stoppen van die vervoermiddelen, indien de bevoegdheid is toebedeeld aan geüniformeerde ambtenaren van het Korps Politie Aruba of overige geüniformeerde, bij landsbesluit aangewezen ambtenaren.

Stilhouden van voertuigen

Art. 25. 1. De lading van vaartuigen en stilstaande voertuigen omvat al hetgeen in een vaar- of voertuig voorhanden is, behoudens als zodanig herkenbare, persoonlijke voorwerpen.

Lading van vaartuigen en voertuigen

2. Op het onderzoek van de lading zijn de artikelen 16 tot en met 20 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 3

Verslaglegging

Art. 26. 1. Van het maken van een afschrift en het meenemen van zakelijke boeken, bescheiden- en andere informatiedragers, alsmede van het meenemen van goederen en monsterneming wordt door de toezichthouder een verslag opgesteld, hetgeen wordt gedagtekend en voorzien van de naam van de toezichthouder.

Afschriften van informatiedragers, meenemen van voorwerpen

2. In het verslag wordt opgetekend of legitimatie heeft plaatsgevonden.

3. Van het verslag wordt binnen achtenveertig uur na het uitoefenen van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, een afschrift verstrekt aan degene ten aanzien van wie de bevoegdheden zijn uitgeoefend.

Hoofdstuk 4

Slotbepalingen

Art. 27. Een toezichthouder wordt, alvorens hij als zodanig werkzaam is, door of vanwege de persoon, belast met de leiding van de overheidsdienst of het bedrijf, waarvoor hij werkzaam is, deugdelijk voorgelicht over de inhoud van de landsverordening en dit landsbesluit, alsmede over het doel van het toezicht en de wijze waarop dat toezicht behoort te worden uitgeoefend.

Slotbepaling

Art. 28. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede kalendermaand na de dag van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.

Inwerking-treding, citeer-titel

2. Het kan worden aangehaald als het landsbesluit algemene bepalingen toezichtuitoefening.

Besluit Kapitaaltransacties met het buitenland

Besluit inzake het deviezenverkeer 23/K.1.

De Centrale Bank van Aruba ("de CBA")

gelet op: artikelen 10 en 16 van de Landsverordening deviezenverkeer ("Ldv")
maakt bekend dat:

a. de Bekendmaking inzake het deviezenverkeer 02/K.1 van 2 mei 2002 hierbij wordt ingetrokken;

b. aan ingezetenen/natuurlijke personen zoals bedoeld in artikel 1, sub a, van de Ldv een algemene vergunning wordt verleend tot het verrichten van kapitaaltransacties met het buitenland tot een bedrag van zeshonderdduizend Arubaanse florin (AWG 600.000,--) of de tegenwaarde daarvan in vreemde valuta per kalenderjaar;

c. aan ingezetenen zoals bedoeld in artikel 1, onderdelen b t/m e, van de Ldv een algemene vergunning wordt verleend tot het verrichten van kapitaaltransacties met het buitenland tot een bedrag van éénmiljoenvijfhonderdduizend Arubaanse florin (AWG 1.500.000,--) of de tegenwaarde daarvan in vreemde valuta per kalenderjaar. Een en ander onverlet de regelingen die gelden voor de instellingen die vallen onder de z.g. B-9 regeling dan wel de 40-60 procent regeling;

d. aan in Aruba gevestigde trustkantoren een algemene vergunning wordt verleend om aandelen in ondernemingen zoals bedoeld in artikel 19 van de Ldv over te dragen aan niet ingezetenen;

e. aan ingezetenen een algemene vergunning wordt verleend om goud, edele metalen en edelstenen in- of uit te voeren, met inachtneming van de vigerende wettelijke beperkingen die gelden ten aanzien van de in- en uitvoer van goud, edele metalen en edelstenen.

f. aan ingezetenen een ontheffing wordt verleend om de hen toebehorende buitenlandse effecten - al dan niet voorzien van coupon- en/of dividendbladen - in open bewaring te geven zoals bedoeld in artikel 15 lid 2 van de Ldv;

zulks onder de navolgende voorwaarden:

I. ingezetenen dienen alle overige wettelijke bepalingen, alsmede de voorschriften, richtlijnen en aanwijzingen en dergelijke welke vanwege de CBA zijn uitgevaardigd, stipt na te leven;

II. alle betalingen aan en ontvangsten uit het buitenland betrekking hebbende op de hiervoor onder b tot en met d genoemde kapitaaltransacties dienen via een lokale deviezenbank of een aan de CBA gemelde buitenlandse bankrekening te geschieden. Indien de betalingen en ontvangsten geschieden anders dan hier vermeld dienen de datum en wijze onverwijld schriftelijk aan de CBA te worden gemeld;

III. ten behoeve van de betalingsbalansregistratie dienen de lokale deviezenbanken de bestaande daartoe bestemde transactiecodes van de CBA te blijven gebruiken en aan de voorgescreven rapportagevereisten te voldoen.

Voor de toepassing van dit Besluit worden onder "kapitaaltransacties" met het buitenland mede begrepen transacties uit hoofde van leningen, beleggingen, directe investeringen en andere vermogensoverdrachten.

Indien de CBA van oordeel is dat als gevolg van het betalingsverkeer met het buitenland de deviezenreservepositie van het Land wordt aangetast, of dat zich een zodanige ontwikkeling dreigt voor te doen, kan zij op grond van artikel 9, derde lid, van de Ldv al die maatregelen welke zij geboden acht te nemen ten aanzien van de in dit Besluit bedoelde transacties.

Dit Besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2023.

Landsverordening koersmargevergoeding Centrale Bank van Aruba

AB 2014/57

§ 1. Definities

Art. 1. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: **Definities**

Bank: de Centrale Bank van Aruba;

deviezenbank: een kredietinstelling die van de Bank een machtiging als bedoeld in artikel 12, tweede lid, van de Centrale Bankverordening (AB 1991 no. GT 32) heeft verkregen;

koersmargevergoeding: de maandelijkse netto-vergoeding, bedoeld in artikel 2, eerste lid;

aankooptransacties: alle door een deviezenbank gekochte vreemde valuta van het publiek, zowel giraal als chartaal;

verkooptransacties: alle door een deviezenbank verkochte vreemde valuta aan het publiek, zowel giraal als chartaal;

deviezenrapportage: de krachtens artikel 8 van de Landsverordening deviezenverkeer (AB 1990 no. GT 6) door een deviezenbank bij de Bank in te dienen maandelijkse rapportage waarin alle via haar afgewikkelde betalingen aan en ontvangsten uit het buitenland, zowel giraal als chartaal, zijn opgenomen ten behoeve van de samenstelling van de betalingsbalans.

§ 2. De koersmargevergoeding

Art. 2. 1. De deviezenbanken zijn een koersmargevergoeding verschuldigd aan de Bank.

Koersmarge-vergoeding

2. De koersmargevergoeding is per kalendermaand verschuldigd.

Art. 3. 1. De koersmargevergoeding bedraagt 3/8 procent van de in rekening gebrachte tegenwaarde in Arubaanse florin uit hoofde van de verkooptransacties, verminderd met 1/8 procent van de betaalde tegenwaarde in Arubaanse florin uit hoofde van de aankooptransacties.

Hoogte koersmarge-vergoeding

2. De percentages, bedoeld in het eerste lid, kunnen, de Bank gehoord, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden gewijzigd.

§ 3. Voldoening en inning

Art. 4. 1. De verschuldigde koersmargevergoeding wordt binnen 15 kalenderdagen na afloop van elke kalendermaand op aangifte voldaan.

Voldoening en inning

2. De Bank stelt de wijze van aangifte vast.

3. Indien een deviezenbank niet of niet tijdig aan het eerste lid voldoet, kan de Bank ambtshalve de hoogte van de verschuldigde koersmargevergoeding vaststellen aan de hand van het voor de desbetreffende maand ingediende deviezenrapportage, en deze in rekening brengen.

4. Indien de Bank onjuistheden in de aangifte, bedoeld in het eerste lid, constateert, kan zij deze ambtshalve aanpassen en de koersmargevergoeding herberekenen aan de hand van het voor de desbetreffende maand ingediende deviezenrapportage.

5. De Bank brengt de ingevolge het derde en het vierde lid herberekende koersmargevergoeding aan de deviezenbank in rekening door middel van een aanslag.

§ 4. Bijzondere maatregelen

Art. 5. 1. Onverminderd artikel 4, derde lid, kan de Bank een deviezenbank een last onder dwangsom opleggen van AWG 1000,- voor elke dag die deviezenbank in overtreding is van artikel 4, eerste lid.

Dwangsom

2. De Bank legt de last onder dwangsom schriftelijk op onder vermelding van het overtreden voorschrift.

3. Verbeurde dwangsommen komen toe aan de Bank.

4. De Bank kan op verzoek van de overtreder een last onder dwangsom opheffen, de looptijd ervan voor een bepaalde termijn opschorten of de dwangsom verminderen, ingeval van blijvende of tijdelijke gehele of gedeeltelijke onmogelijkheid voor de overtreder om aan zijn verplichtingen te voldoen.

5. De Bank kan voorts op verzoek van een overtreder een last onder dwangsom opheffen, indien de beschikking een jaar van kracht is geweest zonder dat de dwangsom is verbeurd.

Aanmaning en dwangbevel

- Art. 6.** 1. Indien een verbeurde dwangsom niet is betaald binnen de door Bank bepaalde termijn, wordt de overtreder schriftelijk aangemaand om binnen twee weken alsnog het bedrag van de dwangsom, verhoogd met de kosten van de aanmaning, te betalen.
2. Bij gebreke van betaling worden het bedrag en de kosten, bedoeld in het eerste lid, verhoogd met de invorderingskosten, door de Bank bij dwangbevel ingevorderd.
3. De bekendmaking van het dwangbevel geschiedt door middel van betekening van een exploit als bedoeld in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba (AB 2005 no. 34) en levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van dit Wetboek kan worden tenuitvoergelegd.
4. Het dwangbevel vermeldt in ieder geval:
- a. aan het hoofd het woord "dwangbevel";
 - b. het bedrag van de invorderbare hoofdsom, vermeerderd met de verschuldigde wettelijke rente;
 - c. de beschikking of het wettelijk voorschrift waaruit de verschuldigde geldsom voortvloeit;
 - d. de kosten van de aanmaning en van het dwangbevel;
 - e. dat het op kosten van de schuldenaar ten uitvoer kan worden gebracht.
5. Gedurende zes weken na de dag van betekening van het exploit staat tegen het dwangbevel verzet open. Verzet wordt aanhangig gemaakt tegen de Bank bij het gerecht in eerste aanleg en op de voor het indienen van vorderingen bepaalde wijze. Het verzet, mits tijdig en op de voorgeschreven wijze gedaan, schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel.

§ 5. Het toezicht

Toezicht

- Art. 7.** 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de President van de Bank, alsmede door de daartoe door de President van de Bank aangewezen personen, werkzaam bij de Bank. Van een zodanige aanwijzing wordt mededeling gedaan in de Landscourant van Aruba.
2. De krachtens het eerste lid aangewezen personen rapporteren ter zake van de uitoefening van de bevoegdheden, genoemd in het derde lid, aan de President van de Bank of aan de door deze schriftelijk aan te wijzen leidinggevenden binnen de Bank.
3. De krachtens het eerste lid aangewezen personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:
- a. alle inlichtingen te vragen;
 - b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan afschrift te nemen of kopie te maken;
 - c. alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de bewoner, te betreden.
4. Zo nodig, wordt de toegang tot een plaats als bedoeld in het derde lid, onderdeel c, verschaft met behulp van de sterke arm.
5. Op de wijze van taakuitoefening van de krachtens het eerste lid aangewezen personen is het Landsbesluit algemene bepalingen toezichtuitoefening (AB 1998 no. 70) of het landsbesluit dat dit vervangt, van toepassing.
6. Een ieder is verplicht aan de krachtens het eerste lid aangewezen personen alle medewerking te verlenen, die op grond van het derde lid wordt gevorderd.

§ 6. Strafbepalingen

Straf-bepalingen

- Art. 8.** 1. Handelen in strijd met de artikelen 2, eerste lid, of 7, zesde lid, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of een geldboete van ten hoogste AWG 250.000,-.
2. De strafbare feiten, bedoeld in het eerste lid, zijn overtredingen.

§ 7. Slot

Inwerking-treding, citeertitel

- Art. 9.** 1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip.
2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening koersmargevergoeding Centrale Bank van Aruba.
3. Geen koersmargevergoeding is verschuldigd ten aanzien van transacties die vóór het tijdstip, bedoeld in het eerste lid, door een deviezenbank zijn verricht.

Legesbesluit Centrale Bank van Aruba

AB 2006/4

LB, houdende algemene maatregelen, van 27 januari 2006 regelende de heffing en inning van leges door de Centrale Bank van Aruba

Art. 1. Aan het Land is voor het afgeven van een ontheffing als bedoeld in artikel 19 van de Landsverordening deviezenverkeer (AB 1990 no. GT 6), leges verschuldigd ten bedrage van AWG 250,-.

Bedrag

Art. 2. De leges, bedoeld in artikel 1, zijn verschuldigd door degene die om afgifte van de desbetreffende bescheiden verzoekt.

Betalingsplichtige

Art. 3. De betaling van de leges, bedoeld in artikel 1, geschiedt door middel van storting of overboeking van het verschuldigd bedrag op een ten behoeve van het Land door de Centrale Bank van Aruba aangehouden bankrekening.

Betaling

Art. 4. Geen stuk wordt afgegeven alvorens het daarvoor verschuldigde bedrag aan leges is voldaan.

Geen stuk
indien niet
betaald

Art. 5. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgende op die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.
2. Het kan worden aangehaald als Legesbesluit Centrale Bank van Aruba.

Inwerking-
treding en
citeertitel

Landsverordening invordering directe belastingen

AB 1991/GT 4

Art. A. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 Inspecteur: de Inspecteur der belastingen;
 Ontvanger: de functionaris, belast met de invordering van de door de Inspecteur vastgestelde belastingaanslagen;
 Belastingaanslag: belastingaanslag als bedoeld in artikel 1 van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);
 directe belastingen: inkomstenbelasting als bedoeld in de Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51), loonbelasting als bedoeld in de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63), winstbelasting als bedoeld in de Landsverordening winstbelasting (AB 1988 no. GT 47), dividendbelasting als bedoeld in de Landsverordening dividendbelasting (AB 2002 no. 123) en grondbelasting als bedoeld in de Landsverordening grondbelasting (AB 1995 no. GT 3).

Definities

Art. 1. De invordering der directe belastingen geschiedt krachtens aanslagbiljetten die door de Inspecteur zijn opgemaakt en naar de Ontvanger zijn gezonden ter invordering.

Invordering
krachtens
aanslagbiljet

Art. 2. De Ontvanger maakt de belastingaanslag bekend door toezending of uitreiking van het door de Inspecteur voor de belastingschuldige opgemaakte aanslagbiljet.

Toezending
biljet door
ontvanger

Art. 3. (Vervallen)

Art. 4. Verkeerde tenaamstellingen op de belastingaanslag kunnen bij bevelschrift van de Inspecteur worden hersteld. Dat bevelschrift heeft dezelfde kracht als de belastingaanslag en de aangeslagene kan daartegen bezwaar inbrengen en beroep instellen overeenkomstig Hoofdstuk III van de Algemene landsverordening belastingen. De termijn daartoe gaat in veertien dagen na verzending van het bevelschrift.

Herstel verkeerde
tenaamstel-
ling

Art. 5. De Ontvanger geeft voor iedere betaling in contanten een kwitantie af.

Afgifte kwitantie

Art. 6. De toerekening en afschrijving van de betalingen of van de tot verhaal van het verschuldigde ontoereikende opbrengst bij uitwinning geschieden in de volgende orde:

Volgorde afboeking
betalingen

- op de kosten van vervolging;
- op de onkosten volgens de landsverordeningen ten laste van de belastingschuldigen of belanghebbenden komend;
- op de oudste openstaande belastingaanslagen of termijnen.

Art. 7. 1. Indien de belastingschuldige een belastingaanslag niet binnen de gestelde termijn voldoet, maant de Ontvanger hem schriftelijk aan om alsnog binnen drie weken na de dagtekening van de aanmaning te betalen, onder kennisgeving dat de belastingschuldige, indien hij in gebreke blijft, door rechtsmiddelen tot betaling zal worden gedwongen.

Aanmaning

2. De aanmaningskosten bedragen AWG 10,-.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan het in het tweede lid genoemde bedrag worden gewijzigd.

4. De Ontvanger beschikt over de rechtsmiddelen die aan hem in het bijzonder worden toegekend, alsmede over de rechtsmiddelen die in het civiele recht aan een schuldeiser worden toegekend.

Art. 7a. 1. Bij overschrijding van een betalingstermijn van de belastingaanslag wordt aan de belastingschuldige invorderingsrente in rekening gebracht over het openstaande bedrag van de vervallen termijn van de belastingaanslag, met dien verstande dat voor het gehele tijdvak waarover de rente wordt berekend dit bedrag wordt verlaagd ingeval de belastingaanslag wordt verminderd.

Invorderings-
rente

2. De invorderingsrente wordt enkelvoudig berekend vanaf de vervaldag van de belastingaanslag.

3. Het percentage van de invorderingsrente wordt voor elk jaar op 1 januari vastgesteld en is gelijk aan het percentage van de wettelijke rente, bedoeld in het Landsbesluit wettelijk rente (AB 2002 no. 36), zoals dit luidt op 1 januari van hetzelfde jaar.

Uitstel van betaling, betalingsregeling

Art. 8. Onverminderd artikel 7a kan de Ontvanger onder door hem te stellen voorwaarden aan een belastingsschuldige voor een bepaalde tijd uitstel van betaling verlenen of met de belastingsschuldige enig andere betalingsregeling treffen.

Invordering ineens en terstond

Art. 9. 1. Ongeacht hetgeen bij of krachtens andere wettelijke regelingen de omtrent de termijnen van betaling van belastingen is bepaald, zijn alle verschuldigde belastingen ineens en terstond invorderbaar, indien:

- a. de belastingplichtige in staat van faillissement is verklaard;
- b. de Ontvanger aannemelijk maakt dat er gegronde vrees bestaat voor verduistering van de goederen van de belastingsschuldige;
- c. de belastingsschuldige Aruba metterwoon wil verlaten dan wel zijn plaats van vestiging naar een plaats buiten Aruba wil overbrengen, tenzij hij ten genoegen van de Ontvanger zekerheid stelt dat de belastingsschuld kan worden verhaald;
- d. de belastingsschuldige buiten Aruba woont of gevestigd is, dan wel in Aruba geen vaste woon- of vestigingsplaats heeft, en er gegronde vrees bestaat voor onverhaalbaarheid van de belastingsschuld;
- e. er vanwege het Land beslag is gelegd op goederen waarop een belastingsschuld van de belastingsschuldige kan worden verhaald;
- f. goederen van de belastingsschuldige worden verkocht als gevolg van een beslaglegging vanwege derden;
- g. ten laste van de belastingsschuldige een vordering wordt gedaan als bedoeld in artikel 10, eerste lid.

2. De onderdelen a, e, f en g van het eerste lid zijn niet van toepassing op een voorlopige aanslag inkomstenbelasting of winstbelasting, waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt in het jaar waarover deze is vastgesteld.

Verhaal onder derden

Art. 10. 1. Al degenen die gelden aan belastingsschuldigen toekomende onder zich hebben, alsmede allen die schuldenaar zijn van opeisbare vorderingen van deze, zijn verplicht op de daartoe gedane vordering van de Ontvanger, voor zover de gelden onder hen berustende of door hen verschuldigd strekken voor rekening van de belastingsschuldige en vatbaar zijn voor beslag, de door deze verschuldigde sommen te betalen zonder daartoe een rangregeling, verificatie of rechterlijk bevel af te wachten, tenzij onder hen beslag is gelegd of verzet gedaan is ter zake van vorderingen waaraan voorrang boven de vorderingen van 's Lands kas is toegekend. Zij zijn zelfs bevoegd de betaling uit eigen beweging te doen, voordat zij tot afgifte van de gelden of tot voldoening van het door hen verschuldigde overgaan.

2. In gebreke blijvende aan de vordering van de Ontvanger te voldoen, worden zij door deze bij executoriaal beslag vervolgd op de wijze als bij Boek 2, titel 2, afdeling 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba is bepaald.

3. De kosten van vervolging zijn alsdan te hunnen laste zonder recht van verhaal op de belastingsschuldigen.

4. Deze bepalingen zijn ook van toepassing op werkgevers met betrekking tot het aan de in hun dienst zijnde personen verschuldigde loon. Zolang het in de vordering genoemd bedrag niet ten volle is gekweten zullen de werkgevers met de betaling moeten doorgaan naar gelang zij loon verschuldigd worden.

5. De werkgevers zijn verplicht om aan de Ontvanger mede te delen wanneer een werknemer, om welke reden ook, zijn dienst verlaat.

6. De Ontvanger gaat pas over tot het doen van de vordering als bedoeld in de voorgaande leden, nadat de belastingsschuld invorderbaar is geworden.

7. Voldoening aan de vordering geldt als betaling aan de belastingsschuldige.

Verrekening

Art. 11. 1. Met betrekking tot de invordering van directe belastingen, alsmede overige belastingen en heffingen, voor zover de invordering daarvan aan de Ontvanger is opgedragen, vindt geen verrekening plaats op de voet van de artikelen 127 tot en met 141 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba.

2. De Ontvanger is ten aanzien van de belastingsschuldige bevoegd aan hem uit te betalen en van hem te innen bedragen ter zake van de in het eerste lid bedoelde belastingen en heffingen met elkaar te verrekenen.

3. Als tijdstip van verrekening geldt de dagtekening van het aanslagbiljet dan wel de beschikking waaruit het uit te betalen bedrag blijkt.

4. Verrekening van een uit te betalen bedrag is ook mogelijk in geval de gestelde betalingstermijn van een belastingaanslag, welke een te betalen bedrag behelst, nog niet is verstreken. In afwijking van de eerste volzin geldt met betrekking tot een voorlopige aanslag, die is opgelegd in het jaar waarover deze is vastgesteld, dat verrekening slechts mogelijk is met termijnen die reeds zijn vervallen.

5. Verrekening kan ook plaatsvinden met betrekking tot een belastingaanslag die een uit te betalen bedrag behelst, indien deze vordering door de belastingschuldige onder bijzondere titel is overgedragen, mits op het tijdstip van de betekening van de daartoe strekkende akte een belastingaanslag, die een te betalen bedrag behelst, is vastgesteld, waarvan het aanslagbiljet een dagtekening heeft die ligt voor of op de dag van betekening.

6. De Ontvanger doet onverwijld schriftelijk mededeling van de verrekening.

Art. 12. De verplichting tot betaling van de belastingen wordt niet geschorst door de indiening van een bezwaarschrift of een beroepschrift, door verkrijging van surséance van betaling, door het voorbehouden recht van beraad of door aanvaarding onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Geen schorsen-
de werking

Art. 13. 1. Het recht tot dwanginvordering, alsmede het recht tot verrekening ter zake van een belastingaanslag verjaren door verloop van vijf jaar, aanvangende op de dag na het vervallen van de gestelde betalingstermijn van de aanslag, dan wel, indien zulks tot een later tijdstip leidt, vijf jaar na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de laatste akte van vervolging ter zake van die aanslag aan de belastingschuldige is betekend dan wel de belastingschuldige blij heeft gegeven van erkenning van de schuld.

Verjaring

2. De verjaringstermijn wordt verlengd met de tijd gedurende welke na de aanvang van die termijn:

- a. de belastingschuldige uitstel van betaling heeft;
- b. de tenuitvoerlegging van een dwangschrift is geschorst ingevolge een lopend rechtsgeding met dien verstande, dat de termijn waarmee de verjaringstermijn wordt verlengd aanvangt op de dag waarop het rechtsgeding door middel van oproeping aanhangig wordt gemaakt;
- c. de belastingschuldige surséance van betaling heeft;
- d. de belastingschuldige in staat van faillissement verkeert;
- e. de belastingschuldige zich metterwoon buiten Aruba bevindt.

Art. 14. 1. 's Lands kas heeft een voorrecht:

Voorrecht

a. wat de grondbelasting aangaat:

1e. op de aan de belastingschuldige toebehorende veld- en boomvruchten en verdere opbrengst van de goederen aan de belasting onderworpen, mitsgaders op de verschuldigde en verschuldigd wordende pacht- of huurpenningen;

2e. op de aan de belasting onderworpen goederen zelf;

b. wat de overige belastingen aangaat:

op al de goederen van de belastingschuldige.

Onderdeel b is niet van toepassing ten opzichte van het recht van hypotheek, uitgezonderd het geval waarin het overdrachtsbelasting betreft.

2. Het voorrecht gaat boven alle andere voorrechten met uitzondering van die van de artikelen 287 en 288, onderdeel a, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba, alsmede dat van artikel 284 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba voor zover de kosten zijn gemaakt na de dagtekening van het aanslagbiljet. Het voorrecht gaat tevens boven pand, voor zover het pandrecht rust op een zaak of vrucht als is bedoeld in artikel 8 van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1998 no. GT 12), die zich bevindt in het bezit van de schuldenaar of in het huis, op de plantage of het erf, door hem bewoond of bij hem in gebruik, en tegen inbeslagname waarvan derden zich op die grond niet kunnen verzetten. Het behoudt deze rang in geval van faillissement van de belastingschuldige, ongeacht of tevoren inbeslagname heeft plaatsgevonden.

3. Het voorrecht vervalt twee jaren na de laatste dag van de uitreikingsperiode dan wel na het in artikel 4 genoemde tijdstip ten aanzien van het in dit artikel bedoelde bevelschrift, of, zo binnen die termijn een dwangschrift tot betaling is betekend, twee jaar na de betekening van de laatste akte van vervolging. Ingeval uitstel van betaling is verleend, wordt de termijn van

Aruba – Invordering

Landsverordening invordering directe belastingen

rechtswege met de tijd van het uitstel verlengd.

**Toepassing
verordening op
opcenten, kos-
ten en interest**

Art. 14a. 1. De bepalingen van deze landsverordening omtrent de invordering en de voorrang strekken zich niet alleen uit tot de belasting zelve, doch ook tot de verschillende opcenten, de kosten en de interest op de belasting en/ of opcenten.

2. Onder kosten worden mede begrepen de kosten van vervolging.

3. Onder opcenten worden verstaan de opcenten door het Land geheven.

**Dwang-
invordering**

Art. 15. Bijaldien artikel 10 geen toepassing kan vinden en de in artikel 7 genoemde aanmaning niet tot betaling of het verlenen van een betalingsregeling heeft geleid gaat de Ontvanger over tot dwanginvordering.

Citeertitel

Art. 16. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening invordering directe belastingen.

Landsverordening dwanginvordering

AB 1988/GT 12

Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen.

Hoofdstuk I

Invordering door middel van dwangschriften

Art. 1. 1. De belastingen, de bijdragen en vergoedingen, welke volgens tarieven vastgesteld bij landsverordening en landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ten bate van 's Landskas worden geheven, alsmede de daarop gevallen rente wegens te late betaling worden ingevorderd door middel van dwangschriften.

Werkingsfeer

2. Voor de toepassing van de bepalingen van deze landsverordening worden onder belastingen mede begrepen de verschuldigde opcenten, de interest en de kosten van vervolging op de belasting en/of opcenten.

Art. 2. 1. De dwangschriften bevatten in ieder geval:

Inhoud dwang-schrift

a. Een zo volledig mogelijke aanduiding van:

1°. degene tegen wie de vordering gericht wordt;

2°. de aard, de grondslag en het bedrag van de vordering;

3°. de titel van de vordering of de artikelen van de wettelijke regeling, waarop de vordering wordt gegrond;

b. de last tot betaling.

2. De Directeur van het Departement der Belastingen stelt het model van het dwangschrift vast.

3. Dwangschriften worden uitgevaardigd door de Ontvanger der belastingen en zijn vrij van zegel.

Art. 3. 1. Het dwangschrift levert een executoriale titel op, die met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba kan worden ten uitvoergelegd.

Executoriale titel

2. De tenuitvoerlegging geschiedt namens de Ontvanger der belastingen met vermelding alleen van zijn hoedanigheid zonder bijvoeging van zijn naam.

Art. 4. 1. De tenuitvoerlegging van het dwangschrift kan niet worden geschorst dan door een verzet, met redenen omkleed.

Verzet

2. Het verzet wordt betekend aan de Ontvanger der belastingen en moet op straffe van nietigheid bevatten keuze van domicilie in Aruba. Eveneens op straffe van nietigheid moet binnen een maand na deze betekening het geding tegen de Ontvanger der belastingen worden aanhangig gemaakt bij de recht in eerste aanleg.

3. Verzet kan niet gegrond zijn op het niet ontvangen van aanslagbiljet, kennisgeving van te betalen bijdrage of vergoeding of aanmaning en kan nimmer gericht zijn tegen de wettigheid of de hoegroothed van het gevorderde bedrag, noch gegrond zijn op de bewering, dat aanspraak zou bestaan op ontheffing of vermindering.

4. Indien het verzet wordt afgewezen, is geen hoger beroep ontvankelijk dan na bewijs, dat de belasting, bijdrage, vergoeding, rente, verhogingen en kosten zijn geconsigneerd in handen van de Ontvanger der belastingen.

Art. 5. Misslagen in namen, lijsten, aanslagbiljetten, kennisgevingen, aanmaningen of vervolgingsstukken voorkomende, brengen niet van rechtswege nietigheid van die stukken teweeg. In dergelijke gevallen blijft het oordeel over de nietigheid aan het oordeel van de rechter overgelaten, met dien verstande, dat geen nietigheid wordt aangenomen, wanneer geen verschil kan bestaan over de persoon, die bedoeld is.

Misslagen

Art. 6. Indien een geval als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4) zich voordoet, kan:

Versnelde dwang-invordering

a. een dwangschrift zonder voorafgaande aanmaning worden uitgevaardigd of, indien reeds een aanmaning is verzonden, terstond worden uitgevaardigd;

b. een dwangschrift terstond na het bevel tot betaling ten uitvoer worden gelegd of, indien zodanig bevel reeds is gedaan, in afwijking van de daarbij gestelde betalingstermijn, terstond ten uitvoer worden gelegd;

- c. een dwangschrift, indien het bevel tot betaling reeds is gedaan, in afwijking van de daarbij gestelde betalingstermijn, terstond ten uitvoer worden gelegd;
- d. een dwangschrift, indien het hernieuwd bevel tot betaling, bedoeld in artikel 9, vierde lid, reeds is gedaan, in afwijking van de daarbij gestelde betalingstermijn, terstond ten uitvoer worden gelegd.

**Invordering
volledig open-
staande bedrag**

Art. 7. Indien een dwangschrift, uitgevaardigd voor een gedeelte van het in te voeren bedrag, ten uitvoer wordt gelegd door beslag, kan bij datzelfde dwangschrift het volle openstaande bedrag worden ingevorderd, mits dit bedrag in het dwangschrift is vermeld.

**Geen verzet
door derden
tegen inbeslag
neming**

Art. 8. 1. Derden kunnen tegen de inbeslagneming geen verzet in rechte doen, indien het beslag is gelegd op roerende zaken tot stoffering van de onroerende zaak dienende of ten gebruik daarvan, alsmede van geoogste vruchten, indien die zaken of vruchten zich tijdens de inbeslagneming bevinden in het bezit van de schuldenaar of in of op de onroerende zaak door hem bewoond of bij hem in gebruik. Voorts is verzet niet mogelijk, indien beslag is gelegd op de overige roerende zaken die bestemd zijn voor gebruik in het bedrijf of voor het beroep van de schuldenaar.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien aan de schuldenaar een terugvorderingsrecht als bedoeld in artikel 86, derde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba of de zevende titel van het Eerste Boek van het Wetboek van Koophandel van Aruba toekomt.

**Betekening
door deurwaar-
der**

Art. 9. 1. Alle exploten en andere akten van vervolging voor de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen, alsmede de verhogingen daarvan of boeten worden betekend door deurwaarders der belastingen ten verzoeken van de Ontvanger der belastingen overeenkomstig de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba en tegen de vergoedingen, vast te stellen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

2. In afwijking van het eerste lid kan betekening van het dwangschrift met het bevel tot betaling ook geschieden middels bezorging ter post door de Ontvanger der belastingen van een voor de belastingschuldige bestemd afschrift van het dwangschrift met bevel tot betaling.

3. Voor de toepassing van artikel 3 wordt het dwangschrift met bevel tot betaling dat is betekend door middel van terpostbezorging, geacht te zijn betekend zeven dagen na de datum van de terpostbezorging.

4. Indien het op de voet van het tweede lid betekende dwangschrift ten uitvoer wordt gelegd op de wijze als bedoeld in artikel 3, wordt het bevel tot betaling geacht te zijn betekend door de deurwaarder der belastingen die belast is met de tenuitvoerlegging. De tenuitvoerlegging van een op de voet van het tweede lid betekend dwangschrift geschiedt niet eerder dan na betekening van een hernieuwd bevel tot betaling op de voet van het eerste lid. De tweede volzin vindt geen toepassing ingeval het dwangschrift terstond ten uitvoer kan worden gelegd met toepassing van artikel 6, aanhef en onderdeel c.

5. Betekening op de voet van het tweede lid is niet mogelijk, indien:

- a. de Ontvanger der belastingen is gebleken dat de aanmaning de belastingschuldige niet heeft bereikt, of
- b. de invordering geschiedt met toepassing van artikel 6, aanhef en onderdeel a of onderdeel b.

Deurwaarder

Art. 9a. 1. De deurwaarders der belastingen worden vóór de aanvang van hun bediening kosteloos beëdigd door de rechter in eerste aanleg.

2. De betrekking van deurwaarders der belastingen is verenigbaar met die van deurwaarder bij een rechterlijk college of gerecht in eerste aanleg.

**Betaling aan
deurwaarder**

Art. 10. 1. Wanneer ter gelegenheid van een inbeslagneming vóór de sluiting van het proces verbaal het volle bedrag van het verschuldigde met de kosten aan de deurwaarder wordt aangeboden, is deze verplicht de gelden aan te nemen, daarvoor dadelijk kwitantie te geven en ervan melding te maken in of op het procesverbaal.

2. In alle ander gevallen zijn betalingen, aan de deurwaarder gedaan, ongeldig.

Kosten

Art. 11. De kosten van vervolging, interest en boeten zijn ten laste van de nalatige.

Hoofdstuk II Rechtspleging

Art. 12. Alle rechtsvordering tot betaling van belastingen, bijdragen of vergoedingen of teruggaven van te dierzake onverschuldigd betaalde bedragen, alsmede alle strafvervolgingen wegens misdrijven in belastingzaken behoren tot de kennisneming van de rechter in eerste aanleg en in hoger beroep tot de kennisneming van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba overeenkomstig de artikelen 11 en 17 van de Rijkswet Gemeenschappelijk Hof van Justitie.

Bevoegde
rechter

Art. 13. Behoudens de bepalingen van deze landsverordening worden burgerlijke rechtsvorderingen behandeld overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van Aruba, strafvervolgingen overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering van Aruba.

Toepasselijk
procesrecht

Art. 14. Wanneer een strafvervolging gepaard gaat met vordering van belasting, bijdrage, vergoeding of kosten, behoort de kennisneming daarvan mede tot bevoegdheid van de strafrechter.

Bevoegdheid
strafrechter

Art. 15. Waar in wettelijke regelingen ten aanzien van belastingen, bijdragen en vergoedingen op de overtreding een geldboete tot een bepaald bedrag als straf is gesteld, geldt dit bedrag voor de toepassing van artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht van Aruba als het daarbedoelde maximum.

Maximumstraf

Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek

Definities

Art. 1. Deze landsverordening verstaat onder:

a. belastingplichtige: degene, waarvan op grond van een in artikel 2 van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) bedoelde belastingverordening belasting wordt geheven;

b. Ontvanger: de ontvanger der Belasting.

Verklaring door ontvanger

Art. 2. 1. Iedere belastingplichtige, die Aruba wenst te verlaten dient zich bij de belastingdienst aan te melden ter verkrijging van een verklaring inzake zijn belastingaanslagen.

2. De Ontvanger verstrekt na aanzuivering of zekerheidsstelling een verklaring, dat tegen het vertrek van de belastingplichtige op grond van deze landsverordening geen bezwaar bestaat.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid is de Ontvanger bevoegd in gevallen en onder voorwaarden geregeld bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, een verklaring af te geven welke in de plaats treedt van de verklaring bedoeld in het tweede lid.

Overlegging verklaring aan bevoegde autoriteit

Art. 3. 1. De belastingplichtige is gehouden een van de verklaringen als bedoeld in artikel 2, tweede en derde lid, aan de bevoegde autoriteit over te leggen.

2. Door of namens de minister van Justitie en Publieke Werken wordt het vertrek uit Aruba, desnoods met de sterke arm, verhinderd van een belastingplichtige die een van deze verklaringen niet overlegt aan de bevoegde autoriteit.

Toezicht op naleving

Art. 4. 1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde zijn belast de daartoe bij landsbesluit aangewezen ambtenaren, alsmede de in artikel 3, eerste lid, bedoelde autoriteit. Een zodanig landsbesluit wordt bekendgemaakt in de Landscourant van Aruba.

2. De in het eerste lid bedoelde personen zijn, uitsluitend voor zover dat voor de vervulling van hun taak redelijkerwijze noodzakelijk is, bevoegd:

a. alle inlichtingen te vragen;

b. inzage te verlangen van alle zakelijke boeken, bescheiden en andere informatiedragers en daarvan een afschrift te nemen of deze daartoe tijdelijk mee te nemen.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld met betrekking tot de wijze van taakuitoefening van de in het eerste lid bedoelde personen.

4. Een ieder is verplicht aan de in het eerste lid bedoelde personen alle medewerking te verlenen, die op grond van het tweede lid wordt gevorderd.

Strafbepalingen

Art. 5. 1. De belastingplichtige die Aruba verlaat, wetende dat hij zijn belastingsschulden niet heeft voldaan of zekerheid ter zake heeft gesteld, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vierde categorie.

2. De belastingplichtige die Aruba verlaat zonder zijn belastingsschulden te voldoen, dan wel zekerheid ter zake te stellen, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie.

3. Het in het eerste lid strafbaar gestelde feit is een misdrijf; het in het tweede lid strafbaar gestelde feit is een overtreding.

Uitvoerings-instructies

Art. 6. De minister van Justitie en Publieke Werken en van Financiën stellen instructies vast ter uitvoering van deze landsverordening.

Citeertitel

Art. 7. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening vereffening belastingsschulden bij vertrek.

Landsbesluit vergoedingen

LB, ter uitvoering van artikel 9, eerste lid, van de LINV.

Enig artikel

Als vergoedingen voor het betekenen van alle exploitatie en andere akten van vervolging voor de invordering van belasting, bijdragen en vergoedingen, alsmede de verhogingen daarvan of boeten, zoals bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen, door middel van dwangsschriften alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1988 no. GT 12) gelden de bedragen opgenomen in Titel II van de Landsverordening tarief gerechtskosten en salarissen in burgerlijke zaken.

Vergoedingen

Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekeringen

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

§ 1. Definities

Definities

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder: belastingen: de belastingen, bedoeld in artikel 2 van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10);

premies: de premies als bedoeld in de Landsverordening algemene ouderdomsverzekering (AB 1990 no. GT 33), de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering (AB 1996 no. GT 30) en de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering (AB 1992 no. 18); bestuurlijke boete: de verzuim- en vergrijpboeten, bedoeld in Hoofdstuk VIII van de Algemene landsverordening belastingen, dan wel een bestuurlijke boete bij enige andere landsverordening betreffende de heffing van belastingen en premies gesteld;

belastingaanslag of premieaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag, de naheffingsaanslag, alsmede de beschikking houdende de oplegging van een bestuurlijke boete;

werknemer: degene van wie de loonbelasting en de premies worden geheven bij wege van inhouding;

inhoudingsplichtige: degene die de van een werknemer geheven loonbelasting en premies dient in te houden;

dienstbetrekking: de dienstbetrekking in de zin van de Landsverordening loonbelasting (AB 1991 no. GT 63), Landsverordening algemene ouderdomsverzekering, de Landsverordening algemene weduwen- en wezenverzekering en de Landsverordening algemene ziektekostenverzekering;

Ontvanger: de functionaris, belast met de invordering van belastingen en premies;

Minister: de minister, belast met financiën.

§ 2. Relatie met aansprakelijkheid uit andere hoofde

Relatie met andere voorschriften

Art. 2. 1. Tenzij anders is bepaald, laten de voorschriften van deze landsverordening onverlet hetgeen in andere wettelijke regelingen is bepaald ten aanzien van de aansprakelijkheid voor de nakoming van schulden.

2. De voorschriften van deze landsverordening strekken zich mede uit tot de bestuurlijke boete en overige in te vorderen bedragen die verband houden met de belasting- of premieschuld waarvoor de aansprakelijkheid geldt, voor zover het belopen daarvan aan de aansprakelijke te wijten is.

Hoofdstuk II

De aansprakelijkheid

§ 1. De aansprakelijkheid ten aanzien van rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen

Aansprakelijkheid bestuurder

Art. 3. 1. Elke bestuurder van een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam is met inachtneming van de navolgende leden hoofdelijk aansprakelijk voor belasting- en premieschulden.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder bestuurder mede verstaan:

a. de gewezen bestuurder tijdens wiens bestuur de schuld ter zake van de belasting of de premie is ontstaan;

b. degene ten aanzien van wie aannemelijk is dat hij het beleid van het lichaam heeft bepaald of mede heeft bepaald als ware hij een bestuurder, met uitzondering van een door de rechter benoemde bewindvoerder.

Indien een bestuurder van een lichaam zelf een lichaam is, wordt onder bestuurder mede verstaan ieder van de bestuurders van het laatstbedoelde lichaam.

3. Indien een lichaam als bedoeld in het eerste lid, niet in staat is tot betaling van de belasting of de premie die op aangifte moet worden voldaan, doet het zo spoedig mogelijk nadat deze betalingsonmacht hem bekend is geworden, doch uiterlijk binnen twee weken na de dag waarop de belasting of de premie op aangifte behoorde te zijn afgedragen of voldaan, hiervan schriftelijk en gemotiveerd mededeling aan de Ontvanger.

4. Indien een lichaam als bedoeld in het eerste lid, niet in staat is tot betaling van de belasting of de premie die bij wege van aanslag wordt geheven, doet het zo spoedig mogelijk nadat

deze betalingsonmacht hem bekend is geworden, doch uiterlijk binnen twee weken na de dag waarop de belasting- of premieaanslag behoorde te zijn betaald, hiervan schriftelijk en gemotiveerd mededeling aan de Ontvanger.

5. Indien de Ontvanger dit verlangt, verstrekt het lichaam nadere inlichtingen en legt het stukken over waaruit de betalingsonmacht, bedoeld in het derde of vierde lid, blijkt. Aan het voorschrift, bedoeld in het derde of vierde lid, kan door elke bestuurder namens het lichaam worden voldaan. De Minister kan regels stellen met betrekking tot de inhoud van de mededeling, de aard en de inhoud van de te verstrekken inlichtingen, de over te leggen stukken, alsmede de termijn waarbinnen het verstrekken van de inlichtingen en de overlegging van de stukken dienen te geschieden.

6. Indien een lichaam op de juiste wijze heeft voldaan aan het voorschrift van het derde lid, is de bestuurder aansprakelijk indien aannemelijk is dat het niet betalen van de schuld ter zake van de belasting of de premie het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur gedurende een periode van vijf jaren, voorafgaande aan het tijdstip van de mededeling.

7. Indien een lichaam niet of niet op de juiste wijze aan het voorschrift van het derde lid heeft voldaan, is een bestuurder op de voet van het vierde lid aansprakelijk met dien verstande, dat vermoed wordt dat de niet betaling aan de bestuurder te wijten is en dat de periode, genoemd in het vierde lid, geacht wordt in te gaan op het tijdstip waarop het lichaam in gebreke is. Tot de weerlegging van het vermoeden, bedoeld in de eerste volzin, wordt slechts toegelaten de bestuurder die aannemelijk maakt dat het niet aan hem te wijten is dat het lichaam niet aan het derde lid heeft voldaan; dit voorschrift is niet van toepassing op de gewezen bestuurder.

8. Indien de bestuurder van een lichaam op grond van het eerste lid of het derde tot en met het vijfde lid aansprakelijk is en niet in staat is tot betaling van zijn schuld ter zake, zijn de rechtshandelingen die door die bestuurder onverplicht zijn verricht en die tot gevolg hebben dat de mogelijkheden tot verhaal op hem is verminderd, vernietigbaar; de Ontvanger kan deze vernietigingsgrond inroepen, indien aannemelijk is dat deze rechtshandelingen geheel of nagenoeg geheel met dat oogmerk zijn verricht. Artikel 45, vierde en vijfde lid, van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek van Aruba is van overeenkomstige toepassing.

9. Voor de toepassing van dit artikel wordt als belasting en premie uitsluitend aangemerkt de belasting of de premie die het lichaam anders dan als aansprakelijk gestelde verschuldigd is.

§ 2. De aansprakelijkheid van aannemers

Art. 4. 1. Een aannemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting en de premies die de onderaannemer en, indien het werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer verschuldigd is in verband met het verrichten van werkzaamheden door zijn werknemers ter zake van dat werk. Eenzelfde aansprakelijkheid bestaat voor de aannemer voor de betaling van loonbelasting en premies door de onderaannemer en, indien het werk geheel of gedeeltelijk door een of meer volgende onderaannemers wordt uitgevoerd, iedere volgende onderaannemer die ingevolge artikel 5 hoofdelijk aansprakelijk is ter zake van dat werk. In afwijking van artikel 2, tweede lid, is de aannemer niet aansprakelijk voor de in verband met de heffing van loonbelasting en premies opgelegde bestuurlijke boete.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder aannemer verstaan degene die zich jegens een ander, de opdrachtgever, verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs; onder onderaannemer wordt verstaan degene die zich jegens de aannemer verbindt om buiten dienstbetrekking een werk van stoffelijke aard uit te voeren tegen een te betalen prijs.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt voorts:

- a. de onderaannemer ten opzichte van zijn onderaannemer als aannemer beschouwd;
- b. met een aannemer gelijkgesteld degene die, zonder daartoe van een opdrachtgever opdracht te hebben gekregen, buiten dienstbetrekking in de normale uitoefening van zijn bedrijf een werk van stoffelijke aard uitvoert;
- c. ten opzichte van de aannemer als onderaannemer beschouwd de verkoper van een toekomstige zaak, voor zover de koop voortvloeit uit of verband houdt met de uitvoering van een werk van stoffelijke aard.

4. Het eerste tot en met het derde lid is niet van toepassing, indien:

- a. een werk tot de uitvoering waarvan een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft

**Aansprakelijk-
heid aannemer**

verbonden geheel of grotendeels wordt verricht op de plaats waar de onderneming van de onderaannemer is gevestigd, of

b. de uitvoering van een werk waartoe een onderaannemer zich jegens een aannemer heeft verbonden ondergeschikt is aan een tussen hen gesloten koopovereenkomst van een bestaande zaak.

5. De aansprakelijkheid, bedoeld in het eerste lid, geldt niet met betrekking tot de loonbelasting en de premies, verschuldigd door een onderaannemer, indien aannemelijk is dat het niet betalen door de onderaannemer noch aan hem, noch aan een aannemer is te wijten.

6. De aannemer is niet aansprakelijk indien hij een onderzoek heeft verricht naar het fiscaal gedrag van de onderaannemer. Hij kan aan dit onderzoek voldoen door om de drie maanden, voor de duur van de overeenkomst, van de onderaannemer te verzoeken bij hem in te leveren een verklaring betreffende het fiscale gedrag van de onderaannemer, op te vragen bij de Ontvanger waaruit blijkt dat de onderaannemer aan zijn fiscale verplichtingen heeft voldaan.

§ 3. De aansprakelijkheid voor uitgeleend personeel

Aansprakelijkheid inlener

Art. 5. 1. Ingeval een werknemer met instandhouding van de dienstbetrekking tot zijn inhoudingsplichtige, de uitlener door deze ter beschikking is gesteld aan een derde, de inlener om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn, is de inlener hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting en de premies die de uitlener verschuldigd is in verband met het verrichten van die werkzaamheden door die werknemer. In afwijking van artikel 2, tweede lid, is de inlener niet aansprakelijk voor de in verband met de heffing van loonbelasting en premies opgelegde bestuurlijke boete.

2. Met een inlener wordt gelijkgesteld de doorlener, zijnde de degene aan wie een werknemer ter beschikking is gesteld en die deze werknemer vervolgens ter beschikking stelt aan een derde om onder diens toezicht of leiding werkzaam te zijn, alsmede de derde aan wie door een doorlener een werknemer ter beschikking is gesteld om onder toezicht of leiding van die derde werkzaam te zijn.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing, indien de werkzaamheden die door de ter beschikking gestelde werknemer zijn verricht, ondergeschikt zijn aan een tussen de uitlener en de inlener, dan wel tussen de doorlener en de inlener, gesloten koopovereenkomst van een bestaande zaak.

4. De aansprakelijkheid bedoeld in het eerste lid, geldt niet met betrekking tot de loonbelasting en de premies verschuldigd door de uitlener, indien aannemelijk is dat het niet betalen door de uitlener noch aan hem noch aan een inlener te wijten is.

5. De inlener is niet aansprakelijk indien hij een onderzoek heeft verricht naar het fiscaal gedrag van de uitlener. Hij kan aan dit onderzoek voldoen door om de drie maanden, voor de duur van de overeenkomst, van de uitlener te verzoeken bij hem in te leveren een verklaring betreffende het fiscale gedrag van de uitlener, op te vragen bij de Ontvanger waaruit blijkt dat de uitlener aan zijn fiscale verplichtingen heeft voldaan.

§ 4. De aansprakelijkheid ten aanzien van lichamen zonder rechtspersoonlijkheid, buitenlandse lichamen en ontbonden lichamen

Overige aansprakelijkheid

Art. 6. 1. In afwijking in zoverre van andere wettelijke regelingen is hoofdelijk aansprakelijk voor belastingen en premies:

a. ieder van de bestuurders van een lichaam zonder rechtspersoonlijkheid;

b. de leider van de vaste inrichting of de in Aruba wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger van een niet in Aruba gevestigd lichaam;

c. ieder van de met een vereffening van een ontbonden lichaam belaste personen, met uitzondering van de door de rechter benoemde vereffenaar, voor zover het niet betalen van de schuld ter zake van de belasting of de premie het gevolg is van aan hem te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur, met dien verstande dat de aansprakelijkheid vervalt indien na de ontbinding vijf jaren zijn verstreken.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt als bestuurder van een maat- of vennootschap aangemerkt de volledig aansprakelijke vennoot en is artikel 3, tweede lid, van overeenkomstige toepassing.

3. Geen aansprakelijkheid bestaat op grond van het eerste lid, onderdelen a of b, indien een daarin bedoelde bestuurder kan bewijzen dat hem niet verweten kan worden dat de belasting of de premie niet door het lichaam is voldaan.

§ 5. De aansprakelijkheid ten aanzien van in het buitenland gevestigde inhoudingsplichtigen, aannemers en werknemers

Art. 7. 1. Voor zover zulks niet reeds uit artikel 6, eerste lid, onderdeel b, volgt, is hoofdelijk aansprakelijk:

Aansprakelijkheid buitenlandse aannemers

- a. voor de loonbelasting en de premies, verschuldigd door een niet in Aruba wonende of gevestigde inhoudingsplichtige,
 - b. voor de loonbelasting en de premies die een niet in Aruba wonende of gevestigde aannemer is verschuldigd op grond van artikel 4, de leider van de vaste inrichting in Aruba, de in Aruba wonende of gevestigde vaste vertegenwoordiger, dan wel degene die de leiding heeft van de in Aruba verrichte werkzaamheden. Geen aansprakelijkheid bestaat voor degene die bewijst dat het niet aan hem te wijten is dat door de inhoudingsplichtige, dan wel door de aannemer de loonbelasting of de premies niet zijn voldaan.
2. Hoofdelijk aansprakelijk voor de loonbelasting met betrekking tot het loon van de niet in Aruba woonachtige artiest of beroepssporter, is degene die het optreden of de sportbeoefening in Aruba organiseert, mede organiseert of doet organiseren.

Art. 8. Een werknemer is hoofdelijk aansprakelijk voor de ten onrechte van hem niet ingehouden loonbelasting en premies, tenzij hij de Inspecteur der belastingen over de nalatigheid van de inhoudingsplichtige in kennis heeft gesteld voordat hij wist of redelijkerwijs had moeten weten dat de Inspecteur der belastingen met deze nalatigheid bekend was of zou worden.

Aansprakelijkheid werknemer

§ 6. De aansprakelijkheid van transparante vennootschappen

Art. 9. Een transparante vennootschap als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening belastingen is hoofdelijk aansprakelijk voor de in artikel 2, onderdelen a, c of h van de Algemene landsverordening belastingen genoemde belastingen die verschuldigd zijn op het aan de deelgerechtigden toe te rekenen inkomen. De eerste volzin geldt voor de verschuldigde sommen die betrekking hebben op het inkomen en vermogen van de transparante vennootschap die op grond van artikel 3a, tweede lid, van de Algemene landsverordening belastingen worden aangemerkt als het inkomen en vermogen van de deelgerechtigden tot het vermogen van de transparante vennootschap, alsmede voor alle andere sommen die de transparante vennootschap verschuldigd zou zijn geweest indien zij niet op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening belastingen had geopteerd voor behandeling als maatschap.

Aansprakelijkheid transparante vennootschap

Hoofdstuk III

Formele bepalingen

Aansprakelijkheid bij beschikking

Art. 10. 1. Aansprakelijkstelling geschiedt bij beschikking van de Ontvanger na het tijdstip waarop degene die de belasting of de premie verschuldigd is, in gebreke is met de betaling van zijn belasting- of premieschuld. De beschikking vermeldt in ieder geval de gronden waarop de aansprakelijkheid berust, het bedrag waarvoor de aansprakelijkheid bestaat en de termijn waarbinnen het bedrag moet worden betaald. Indien de aansprakelijkstelling betrekking heeft op een bestuurlijke boete, geschiedt zij met overeenkomstige toepassing van Hoofdstuk VIII, paragraaf 2, van de Algemene landsverordening belastingen.

Aansprakelijkheid bij beschikking

2. De Ontvanger bezorgt een afschrift van de beschikking per aangetekende post of reikt hem tegen ontvangstbewijs uit.

3. De beschikking is vatbaar voor bezwaar en beroep; Hoofdstuk III van de Algemene landsverordening belastingen is daarop van overeenkomstige toepassing, met uitzondering van de artikelen 18, zevende lid, en 20 van die landsverordening, indien het niet aan de aansprakelijk gestelde te wijten is dat door de belasting- of premieschuldige:

- a. de vereiste aangifte niet is gedaan, of
 - b. niet volledig is voldaan aan de verplichtingen betreffende de administratie of het verstrekken van gegevens of inlichtingen ten behoeve van de heffing van belastingen of premies, krachtens die landsverordening of bij of krachtens enig andere landsverordening.
4. Een bezwaar kan geen betrekking hebben op feiten of omstandigheden die van belang zijn geweest bij de vaststelling van een belasting- of premieaanslag en ter zake waarvan een onherroepelijke rechterlijke uitspraak is gedaan.
5. De Ontvanger stelt de aansprakelijk gestelde desgevraagd op de hoogte van de gegevens

met betrekking tot de belasting of de premie waarvoor hij aansprakelijk is gesteld, voor zover deze gegevens voor het maken van bezwaar of het instellen van beroep redelijkerwijs van belang kunnen worden geacht.

Invordering

Art. 11. 1. Het bedrag, vermeld in een beschikking als bedoeld in artikel 10, eerste lid, is invorderbaar twee maanden na de dagtekening van de beschikking. Op de invordering is de Landsverordening invordering directe belastingen (AB 1991 no. GT 4) van overeenkomstige toepassing.

2. Indien de aansprakelijk gestelde de aansprakelijkheid niet of niet tijdig betwist, het bedrag niet binnen de termijn, bedoeld in het eerste lid, wordt betaald, dan wel het bedrag ineens en terstond invorderbaar wordt ingevolge artikel 9 van de Landsverordening invordering directe belastingen, geschiedt de invordering door middel van een door de Ontvanger uit te vaardigen dwangsbijlage. Alsdan zijn de voorschriften van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsbijlagen, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen (AB 1988 no. GT 12) van overeenkomstige toepassing.

3. De aansprakelijk gestelde kan tegen de tenuitvoerlegging van een dwangsbijlage inzake de aansprakelijkheidsschuld in verzet komen op de voet van artikel 4 van de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsbijlagen, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen, bijdragen en vergoedingen met dien verstande, dat het derde lid van dat artikel van overeenkomstige toepassing is op het niet-ontvangen zijn van de beschikking, bedoeld in artikel 10 eerste lid, en op de omstandigheden die aan de orde zijn of hadden kunnen worden gesteld bij het maken van bezwaar tegen die beschikking of bij het instellen van beroep ter zake van een uitspraak op het desbetreffende bezwaar.

4. Alvorens tot uitwinning van het vermogen van een derde die op grond van artikel 3 tot en met 9 van de landsverordening aansprakelijk is gesteld, heeft de Ontvanger al datgene gedaan om van degene die de belasting of premie verschuldigd is, het in gebreke zijnde bedrag van de belasting- of premieschuld in te vorderen.

Teruggaaf

Art. 12. 1. Een teruggaaf als gevolg van:

a. een vermindering van een belasting- of premieaanslag waarop het door de aansprakelijk gestelde betaalde bedrag is afgeboekt, of

b. het buiten invordering blijven van een aanslag die lager is vastgesteld dan een voorlopige aanslag waarop het door de aansprakelijk gestelde betaalde bedrag is afgeboekt, komt toe aan degene op wiens naam de belasting- of premieaanslag is gesteld.

2. In afwijking van het eerste lid, kan de Ontvanger onder hem te stellen voorwaarden en in overeenstemming met degene op wiens naam de belasting- of premieaanslag is gesteld en de aansprakelijk gestelde, de teruggaaf doen toekomen aan de aansprakelijk gestelde.

Hoofdstuk IV

Bijzondere verhaalsregelingen voor aansprakelijkgestelden

Verhaals-regelingen

Art. 13. 1. Indien verhaal op de belasting- of premieschuldige door degene die ingevolge de artikelen 3, 4, 5, 6, eerste lid, onderdelen a, b of c, of 7 de schuld heeft betaald, geheel of gedeeltelijk onmogelijk blijkt en ter zake van die schuld twee of meer personen ingevolge de desbetreffende bepaling hoofdelijk aansprakelijk zijn, dragen dezen onderling voor gelijke delen in het onverhaald gebleken deel bij. Indien artikel 4 van toepassing is en het aandeel in het totaal van het uit te voeren werk dat ieder van de hoofdelijk aansprakelijken heeft laten uitvoeren kan worden vastgesteld, draagt, in afwijking van de eerste volzin, ieder in evenredigheid met dat aandeel bij.

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt de bijdrage niet meer dan het bedrag waarvoor ieders aansprakelijkheid ingevolge de desbetreffende bepaling bestaat. Een tekort, ontstaan als gevolg van de toepassing van de eerste volzin, wordt met inachtneming van het eerste lid over de anderen verdeeld.

3. Degene die meer heeft betaald dan waartoe hij overeenkomstig het eerste of tweede lid verplicht was, heeft voor het meerdere verhaal op degene die minder heeft betaald dan waartoe hij overeenkomstig zijn aandeel verplicht was. Indien verhaal op een of meer van degenen op wie verhaal kan worden genomen, geheel of gedeeltelijk onmogelijk is, dan wordt het tekort over de anderen verdeeld.

4. Een ieder die in de betaling van de schuld ter zake van de belasting of de premie heeft bijgedragen, kan deze bijdrage op een later tijdstip van de belasting- of premieschuldige terugvorderen.

5. Van het eerste tot en met het vierde lid kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Art. 14. 1. Degene die op de voet van de artikelen 4, 5, 6, eerste lid, onderdelen b of c, of 7 voor de voldoening van een schuld ter zake van een belasting of premie geheel of gedeeltelijk aansprakelijk is gesteld, kan voor hetgeen hij daarin heeft bijgedragen, verhaal nemen op een ieder die ingevolge de artikelen 3 of 6, eerste lid, onderdeel a, voor die schuld hoofdelijk aansprakelijk is.

Verhaals-
regelingen

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op degene die een krachtens artikel 13 verschuldigd bedrag heeft voldaan.

3. Degene die het ingevolge het eerste lid verschuldigde bedrag heeft voldaan, wordt geacht tot dit bedrag de belasting of de premie van de belasting- en premieschuldige ingevolge de artikelen 3 of 6, eerste lid, onderdeel a, te hebben voldaan.

4. Van het eerste, tweede en derde lid kan bij overeenkomst worden afgeweken.

Hoofdstuk V Slotbepaling

Art. 15. 1. Deze landsverordening treedt in werking op een bij of krachtens landsverordening te bepalen tijdstip.

Inwerking-
treding,
citeertitel

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering.

AB 2014/10

Invorderingsverordening Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering.

Toepassing
oudere aan-
slagen

§3. Overgangsrecht in verband met de invoering van de Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekeringen

Art. XI 1. De Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering is van toepassing op aansprakelijkstellingen die op of na het tijdstip van inwerkingtreding van de landsverordening plaatsvinden, met inachtneming van het tweede lid.

2. Ingeval een belasting- of premieaanslag betrekking heeft op een belasting- of premietijdvak dat ligt vóór de inwerkingtreding van de Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering kan geen aansprakelijkstelling plaatsvinden voor de belasting- of premieschuld op de voet van Hoofdstuk II, met uitzondering van artikel 9, van die landsverordening. Voor de in de eerste volzin bedoelde belasting- en premieschulden kan aansprakelijkstelling plaatsvinden op grond van de aansprakelijkheidsbepalingen in de belasting- en premieverordeningen, zoals deze luiden voor de inwerkingtreding van deze landsverordening.

Geen toepas-
sing op oudere
aansprakelijk-
stelling

Art. XII De Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering is niet van toepassing op aansprakelijkstellingen die vóór het tijdstip van inwerkingtreding van die landsverordening op grond van de desbetreffende belastingverordeningen hebben plaatsgevonden. Op de invordering van de daarmee samenhangende aansprakelijkheidsschulden zijn van toepassing de voorschriften van de Landsverordening invordering directe belastingen en de Landsverordening houdende regeling van de invordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangschriften, alsmede van de rechtspleging inzake belastingen bijdragen en vergoedingen, zoals deze luiden na de inwerkingtreding van deze landsverordening.

§4. Overgangsrecht in verband met de wijziging van de landsverordeningen betreffende de invordering van directe belastingen en de dwanginvordering van belastingen, bijdragen en vergoedingen

Invordering
directe
belastingen

Art. XIII De artikelen 13 en 14, derde lid, van de Landsverordening invordering directe belastingen, zoals deze luiden vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, blijven van toepassing op belastingaanslagen die invorderbaar waren vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.

Overdrachts-
belasting,
successie-
belasting

Art. XIV De artikelen 26 en 27 van de Landsverordening overdrachtsbelasting (AB 1989 no. GT 73) en 75 van de Landsverordening successiebelasting (AB 1990 no. GT 26), zoals dezen luiden vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, blijven van toepassing op belastingaanslagen die invorderbaar waren vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening.

§5. Inwerkingtreding

Inwerking-
treding,
citeertitel

Art. XV 1. Deze landsverordening en de landsverordening aansprakelijkheid belasting en premies volksverzekering treden in werking op een bij landbesluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden vastgesteld, welke datum is gelegen op of na 1 juni 2014.

2. Deze landsverordening kan worden aangehaald als Invorderingsverordening Landsverordening aansprakelijkheid belastingen en premies volksverzekering.

**Landsverordening Belastingplan 2023 -
Overgangsbepalingen en overige relevante artikelen**

AB 2022 /161

Artikel XIX

Artikel 6, tweede lid, onderdeel e, van de Landsverordening dividendbelasting, zoals dat luidde vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening, is van toepassing op middellijke of onmiddellijke uitdelingen van winsten die belast zijn geweest tegen het percentage als bedoeld in het artikel 15, dertiende lid, van de Landsverordening winstbelasting, zoals dat luidde tot en met 31 december 2022, mits de middellijke of onmiddellijke uitdelingen van winsten plaatsvinden vóór 1 januari 2028

Dividend uit
artikel 2a ven-
nootschap**Artikel XX**

Ten aanzien van vennootschappen die vóór het tijdstip van 1 januari 2023 het omgevormde IPC-regime toepassen als bedoeld in artikel 2a van de Landsverordening winstbelasting, blijven artikel 6, tweede lid, onderdeel e, van de Landsverordening dividendbelasting en de artikelen 2a, 5, vijfde lid, 11, vierde lid, en 15, dertiende lid, van de Landsverordening winstbelasting en het krachtens artikel 2a, eerste lid, vastgestelde landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van 24 augustus 2016 (AB 2016 no. 42), zoals die artikelen en die activiteiten luiden op 31 december 2022, van toepassing tot en met de laatste dag van het boekjaar dat aangevangen is vóór 1 januari 2026.

Dividend voor
IPC-regime**Artikel XXII**

Voor boekjaren die vóór het tijdstip van 1 januari 2023 aanvangen en op het tijdstip of ná 1 januari 2023 eindigen, bedraagt het tarief in afwijking van het tweede lid van artikel 15 van de Landsverordening winstbelasting: $(X/B \times 25) + (Y/B \times 22)$, waarin:

Gebroken
boekjaar
winstbereke-
ning

X voorstelt: het aantal dagen van het boekjaar dat vóór 1 januari 2023 valt;

Y voorstelt: het aantal dagen van het boekjaar dat ná 31 december 2022 valt;

B voorstelt: het aantal dagen van het boekjaar.

Artikel XXIV

1. De ondernemer die op 31 december 2022 is ontheven van de verplichtingen, bedoeld in artikel 14a van de Landsverordening belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten, zoals dat artikel luidde op dat tijdstip, wordt geacht de melding, bedoeld in het eerste lid te hebben gedaan en blijft belastingplichtig met betrekking tot de belasting over bedrijfsomzetten en de belasting additionele voorzieningen PPS-projecten over het kalenderjaar 2023.

Ontheffing BBO
en BAZV

2. De ondernemer die op 31 december 2022 is ontheven van de verplichtingen, bedoeld in artikel 15c van de Landsverordening bestemmingsheffing AZV, zoals dat artikel luidde op dat tijdstip, wordt geacht de melding, bedoeld in het eerste lid te hebben gedaan en blijft belastingplichtig met betrekking tot de bestemmingsheffing AZV over het kalenderjaar 2023.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op de ondernemer waarvan aannemelijk is dat die in het kalenderjaar 2023 niet gaat voldoen aan de voorwaarden voor toepassing van de ontheffing, bedoeld in artikel 14a van de Landsverordening belasting over bedrijfsomzetten en additionele voorzieningen PPS-projecten respectievelijk artikel 15c van de Landsverordening bestemmingsheffing AZV, zoals die artikelen komen te luiden na inwerkingtreding van artikel I, onderdeel E, respectievelijk artikel II, onderdeel C.

Artikel XXV

1. Het percentage, bedoeld in artikel 24, vijfde lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting, zoals dat artikel luidde op 31 december 2022, bedraagt voor de belastingjaren 2019 en 2020 10%, mits voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

Voor 10% tarief
dividenduitke-
ringen

a. de dividenden zijn afkomstig van een in Aruba gevestigde lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal;

b. de dividenden zijn afkomstig uit in de vennootschap aanwezige winstreserves die zijn opgebouwd in de jaren voorafgaand aan het boekjaar 2019 onderscheidenlijk boekjaar 2020; de winstreserves worden gevormd door de winsten uit voorgaande boekjaren die

door de aandeelhouders niet zijn uitgekeerd, maar gereserveerd; stille reserves en reserves in verband met herwaardering maken geen deel uit van deze winstreserves;

c. de dividenden worden in het kalenderjaar 2019 onderscheidenlijk kalenderjaar 2020 uitgekeerd.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder lichaam verstaan 'lichaam' als bedoeld in artikel 1 van de Landsverordening dividendbelasting.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder dividend verstaan een winstuitdeling die afkomstig is van een in Aruba gevestigd lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal, voor zover deze ten laste komt van een in de vennootschap aanwezige winstreserve die is opgebouwd in de boekjaren, eindigend uiterlijk op 31 december 2018 en die gedurende het kalenderjaar 2019 aan de aandeelhouder wordt uitgekeerd dan wel eindigend uiterlijk op 31 december 2019 en die gedurende het kalenderjaar 2020 aan de aandeelhouder wordt uitgekeerd. Tot dividend behoort niet een uitkering die wordt gedaan ter anticipatie op nog te behalen winst.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder dividend mede begrepen de door een vennootschap kwijtgescholden vorderingen op haar aandeelhouders.

5. Indien blijkt dat inkomensbestanddelen ten onrechte onder de werking van dit beleid zijn gebracht, wordt de desbetreffende dividenduitkering door de Inspecteur der Belastingen in het belastbaar inkomen over het belastingjaar 2019 respectievelijk belastingjaar 2020 van de desbetreffende belastingplichtige begrepen en belast naar het voor die belastingplichtige geldende tarief op grond van artikel 24, eerste lid, van de Landsverordening inkomstenbelasting.

6. In afwijking van het eerste lid, komen voor de belastingjaren 2021, 2022 en 2023 tevens in aanmerking voor het verlaagde tarief als bedoeld in het eerste lid, dividenden die afkomstig zijn van een buiten of binnen Aruba gevestigd lichaam, waarbij de volgende voorwaarden van toepassing zijn:

a. het buiten of binnen Aruba gevestigde lichaam heeft een in aandelen verdeeld kapitaal;

b. de winstuitkering komt ten laste van een in de vennootschap aanwezige winstreserve die is opgebouwd in de boekjaren eindigend uiterlijk op 31 december 2020, 31 december 2021 respectievelijk 31 december 2022;

c. de winstuitkering wordt gedurende het kalenderjaar 2021, 2022, en 2023 aan de aandeelhouder, ingezetene van Aruba, ter beschikking gesteld, doch dient binnen maximaal vijf boekjaren, na het boekjaar van de terbeschikkingstelling, volledig te worden betaald aan de aandeelhouder;

d. voor zover aan het einde van de in onderdeel c genoemde termijn nog een bedrag aan ter beschikking gesteld dividend op de balans van de uitkerende vennootschap resteert, kan de Inspecteur over dit bedrag alsnog het tarief in artikel 24, zesde lid, Landsverordening Inkomstenbelasting, onder aftrek van de reeds betaalde dividendbelasting of inkomstenbelasting bij het ter beschikking stellen daarvan, toepassen en ter zake een voorlopige of definitieve aanslag inkomstenbelasting in het jaar volgend op het einde van de genoemde termijn opleggen;

e. ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Landsverordening dividendbelasting is ter zake van dividenduitkeringen van buiten Aruba gevestigde lichamen geen 10% dividendbelasting verschuldigd in Aruba.

7. Het vijfde lid is van overeenkomstige toepassing over de belastingjaren 2021, 2022 en 2023.

Verlenging
verliescompensatie

Artikel XXX

1. De termijn voor verliescompensatie wordt, in afwijking van artikel 15 van de Landsverordening inkomstenbelasting, met twee jaar verlengd voor verliezen van het boekjaar 2020, 2021 en 2022.

2. De termijn voor verliescompensatie wordt in, afwijking van artikel 10, eerste lid, van de Landsverordening winstbelasting, met twee jaar verlengd voor verliezen van het boekjaar 2020, 2021 en 2022.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid, wordt ingeval voor de verliescompensatie voor boekjaren die niet met het kalenderjaar samenvallen, vindt het eerste en tweede van toepassing voor zover:

a. het boekjaar dat in of met 2020, onderscheidenlijk in of met 2021 eindigt;

b. het boekjaar dat in of met 2021, onderscheidenlijk in of met 2022 eindigt;

c. het boekjaar dat in of met 2022, onderscheidenlijk in of met 2023 eindigt.

Artikel XXXIII

Speciale
tarief afkoop
pensioen

1. Ten aanzien van afkoopsommen ter zake van pensioenen, kunnen in afwijking van artikel 14 in samenhang met artikel 24, vijfde lid, van de Landsverordening Inkomstenbelasting, worden belast naar een percentage van vijftien procent (15%) voor zover deze afkoopsommen worden genoten tussen 7 november 2022 en 31 december 2022. Dit geldt zowel voor de afkoop van opgebouwde dan wel reeds ingegane pensioenen, ongeacht of deze zijn ondergebracht bij een directiepensioenlichaam als bedoeld in artikel 15a van de Landsverordening inkomstenbelasting dan wel een professionele verzekeraar, tenzij een landsverordening of een contractuele bepaling een dergelijke afkoop verbiedt, waarbij de volgende voorwaarden van toepassing zijn:

- De afkoopsum dient tussen 7 november 2022 en 31 december 2022 te worden genoten in de zin van artikel 16b, eerste lid, onderdelen a en b, van de Landsverordening inkomstenbelasting en artikel 10, tweede lid, onderdelen a en b, van de Landsverordening loonbelasting;

- De afkoopsum dient in de aangifte loonbelasting en sociale premies van de werkgever of de pensioenverzekeraar in de maand van afkoop te worden opgenomen en de daarover verschuldigde loon- en inkomstenbelasting, alsmede sociale premies, dienen binnen de wettelijke termijn te worden ingehouden en afgedragen;

- Het pensioenvermogen dient op het moment van afkoop berekend te zijn op basis van fiscaal aanvaardbare grondslagen. Daarbij blijven buiten beschouwing:

a. loonstijgingen voor zover die niet blijken uit de laatste vóór de publicatie van deze aankondiging ingediende aangifte loonbelasting en sociale premies, zonder daarbij rekening te houden met eventuele correcties op de aangifte ná die publicatie;

b. inkoop van oude dienstjaren (d.w.z. dienstjaren ter zake waarvan aanvankelijk geen pensioenopbouw heeft plaatsgevonden) voor zover deze inkoop niet blijkt uit de laatste vóór de publicatie van deze aankondiging ingediende aangifte winstbelasting, zonder daarbij rekening te houden met eventuele correcties op de aangifte ná die publicatie;

c. opbouw van pensioen over het jaar 2022 of een gedeelte van het jaar 2022;

d. in afwijking van onderdeel c, kan een aanspraak op een gedeeltelijk dan wel volledig opgebouwd pensioen in eigen beheer en die op de eindbalans van het in 2021 geëindigde boekjaar voorkomt en die niet eerder is afgekocht, slechts éénmalig worden afgekocht, waarbij ook de opbouw van pensioen over het jaar 2022 of een gedeelte van het jaar 2022 kan worden meegenomen.

- Indien er sprake is van een afkoop van pensioen bij een directiepensioenlichaam als bedoeld in artikel 15a van de Landsverordening inkomstenbelasting, leidt de afkoop niet tot een vrijval van de pensioenverplichting.

- Indien er sprake is van een afkoop van pensioen, verzekerd door een directiepensioenlichaam als bedoeld in artikel 15a van de Landsverordening inkomstenbelasting, mag bij verdere pensioenopbouw (tot de beoogde afschaffing), geen rekening meer worden gehouden met de afgekochte dienstjaren, terwijl ook toepassing van artikel 8, tweede en derde lid, van de Landsverordening algemeen pensioen ten aanzien van die jaren uitdrukkelijk wordt uitgesloten.

- De werknemer dan wel de werkgever dan wel de pensioenverzekeraar dient een verzoek in bij de Inspecteur der Belastingen om toepassing van het bijzonder tarief in de loonbelastingsfeer. De balanswaarde van de pensioenvoorziening per dato 1 januari 2022 en 31 december 2022 en de berekening van de actuariële afkoopwaarde dient bij het verzoek te worden gevoegd.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing over het belastingjaar 2023, voor zover deze afkoopsommen worden genoten tussen 1 januari 2023 en 31 december 2023.

Belastingregeling voor het Koninkrijk¹

Rijkswet van 28 oktober 1964

Stb. 1964, 425

Algemene bepalingen

Art. 1. 1. In Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten worden vreemdelingen niet onderworpen aan enige belasting of daarmede verband houdende verplichting welke drukkender is dan die, waaraan Nederlanders onder overigens gelijke omstandigheden worden onderworpen.

Non-discriminatie

2. Een lichaam dat is opgericht naar het recht van een land van het Koninkrijk wordt in een ander land van het Koninkrijk niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen, waaraan lichamen die naar het recht van het andere land zijn opgericht onder dezelfde omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belasting in een van de landen van niet-inwoners ter zake van een binnen dat land aangehouden vaste inrichting is in beginsel niet drukkender dan de belasting van inwoners die dezelfde werkzaamheden onder overigens gelijke omstandigheden uitoefenen. De vorige volzin heeft geen betrekking op aan de personen of de persoonlijke omstandigheden gebonden tegemoetkomingen, zoals die welke verleend worden op grond van gezinssamenstelling en besteding van het inkomen.

Hoofdstuk I

Begripsbepalingen

Art. 2. 1. Deze Rijkswet verstaat onder:

Begripsbepalingen

a. landen: Nederland, Aruba, Curaçao en Sint Maarten;

b. personen: natuurlijke personen en lichamen;

c. lichamen: rechtspersonen, maat- of vennootschappen, andere verenigingen van personen, ondernemingen van publiekrechtelijke rechtspersonen en doelvermogens;

d. inwoner van een van de landen: een persoon die, ingevolge de desbetreffende belastingregelingen van een van de landen aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, of enige andere soortgelijke omstandigheid. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in dat land slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in dat land, of van vermogen dat in dat land is gelegen;

e. vaste inrichting: een duurzame inrichting waarin of met behulp waarvan werkzaamheden van een onderneming - zelfstandig uitgeoefend beroep daaronder begrepen - worden uitgeoefend;

f. vaste vertegenwoordiger: een persoon die in het bezit is van een duurzame machtiging om namens de onderneming - zelfstandig uitgeoefend beroep daaronder begrepen - overeenkomsten af te sluiten en daarvan gewoonlijk gebruik maakt in het betrokken land - tenzij zijn werkzaamheden zich beperken tot het voor de onderneming aankopen van goederen - , alsmede een persoon die een goederenvoorraad heeft waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert ten behoeve van de onderneming.

2. Een vaste inrichting is onder meer:

a. een plaats waar leiding wordt gegeven;

b. een filiaal;

c. een kantoor;

d. een fabriek;

e. een werkplaats.

3. Als het aanhouden van een vaste inrichting wordt niet aangemerkt:

a. het uitsluitend voor opslag of uitstalling aanhouden van een voorraad goederen, welke tot de onderneming behoren, alsmede van daarvoor bestemde ruimten;

b. het aanhouden van een ruimte uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen;

c. het aanhouden van een ruimte uitsluitend voor het maken van reclame, voor het verstrekken en inwinnen van inlichtingen, voor wetenschappelijk onderzoek en voor soortgelijke werkzaamheden, indien de bedoelde verrichtingen voor de onderneming van

¹ Deze belastingregeling (BRK) geldt niet tussen Curaçao en Nederland en tussen Sint Maarten en Nederland. Daarvoor geldt respectievelijk de Belastingregeling Nederland Curaçao (BRNC) dan wel de Belastingregeling Nederland Sint Maarten (BRNS). De BRK blijft van toepassing in de relatie tussen de andere landen van het Koninkrijk.

voorbereidende aard zijn of hulpwerkzaamheden zijn.

4. Een onderneming wordt niet geacht een vaste vertegenwoordiger te hebben enkel op grond van het feit, dat zij zaken doet door tussenkomst van een makelaar, een commissionair of een andere agent met een wezenlijk onafhankelijke positie, mits die personen daarbij optreden in de normale uitoefening van hun onderneming.

5. Deze Rijkswet verstaat hierna mede onder:

a. onderneming: zelfstandig uitgeoefend beroep;

b. vaste inrichting: vaste vertegenwoordiger;

c. niet-zelfstandige arbeid: zelfstandige, niet in eigen onderneming verrichte werkzaamheden en diensten;

d. dividend: opbrengst van winstbewijzen en winstdelende obligaties.

6. Een in deze Rijkswet gebezigd doch niet omschreven begrip wordt, tenzij het zinsverband anders vereist, voor elk land verstaan in de zin van de desbetreffende belastingregelingen van dat land.

7. Voor de toepassing van deze Rijkswet geniet winst uit onderneming hij, voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, daaronder begrepen hij die, anders dan als aandeelhouder, medegerechtigd is tot het vermogen van een onderneming.

8. Voor de toepassing van dit artikel, artikel 13a en artikel 24, tiende lid,

a. wordt, tenzij de context anders vereist, verstaan onder:

1°. de Richtlijn 2003/48/EG: de Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van de Europese Unie van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten van spaargelden in de vorm van rentebetalingen (PbEU L 157/38);

2°. uiteindelijk gerechtigde: een uiteindelijk gerechtigde als bedoeld in artikel 2 van de Richtlijn 2003/48/EG;

3°. uitbetalende instantie: een uitbetalende instantie als bedoeld in artikel 4 van de Richtlijn 2003/48/EG;

4°. rentebetaling: een rentebetaling als bedoeld in artikel 6 van de Richtlijn 2003/48/EG, met inachtneming van artikel 15 van de Richtlijn 2003/48/EG;

5°. termen, gebruikt in artikel 13a en artikel 24, tiende lid, die niet anderszins in dit artikel zijn omschreven: de betekenis die in de Richtlijn 2003/48/EG daaraan wordt gegeven;

b. wordt in de bepalingen in de Richtlijn 2003/48/EG waarnaar in dit artikel, artikel 13a en artikel 24, tiende lid, wordt verwezen in plaats van "lidstaten" gelezen: Curaçao, Sint Maarten of Nederland, al naar de context vereist.

Hoofdstuk II

Vermijding van dubbele belasting

Afdeling 1. Belastingen naar inkomen en vermogen

Art. 3. 1. Deze afdeling is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, geheven ten behoeve van een van de landen of een staatkundig onderdeel daarvan.

2. Tot de belastingen naar het inkomen en naar het vermogen behoren mede belastingen naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen uit vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar waardevermeerdering, alsmede belastingen naar het gehele bedrag van door ondernemingen betaalde lonen.

3. De bestaande belastingen waarop deze afdeling van toepassing is, zijn:

a. zoveel Nederland betreft:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de vennootschapsbelasting;

4°. de dividendbelasting;

5°. de commissarissenbelasting;

6°. de vermogensbelasting;

b. zoveel Curaçao en Sint Maarten betreft:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de winstbelasting;

c. zoveel Aruba betreft:

1°. de inkomstenbelasting;

Belastingen
waarop deze
afdeling van
toepassing is

- 2°. de winstbelasting;
- 3°. de dividendbelasting.

Art. 4. 1. Inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen uit onroerende goederen gelegen of gevestigd binnen een van de andere landen, mogen in dat andere land worden belast, ook ingeval deze inkomsten deel uitmaken van de winst van een onderneming.

Onroerende
goederen

2. De uitdrukking 'onroerende goederen' omvat mede:

- a. mijnen, steengroeven en andere natuurlijke hulpbronnen, alsmede rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en rechten op vaste en veranderlijke uitkering verkregen uit verlening of afstand van rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen;
- b. agrarische ondernemingen en bosbouwondernemingen.

3. Onder inkomsten uit onroerende goederen worden verstaan voordelen uit onroerende goederen en uit vervreemding van onroerende goederen alsmede waardevermeerderingen van onroerende goederen.

4. Bij het bepalen van de inkomsten uit onroerende goederen welke deel uitmaken van de winst van een onderneming, vindt artikel 5, tweede en vierde lid, overeenkomstige toepassing.

Art. 5. 1. Winst uit onderneming - voor zover niet bestaande uit inkomsten uit onroerende goederen - genoten door een inwoner van een van de landen, mag in een van de andere landen worden belast indien en voor zover die winst is toe te rekenen aan een binnen dat andere land aangehouden vaste inrichting.

Winst uit onder-
neming

2. De aan een vaste inrichting toe te rekenen winst wordt gesteld op de winst welke met de vaste inrichting zou zijn behaald, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefent onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden. Tussen de onderneming en de vaste inrichting in rekening gebrachte rente en royalty's blijven daarbij buiten aanmerking.

3. Aan een vaste inrichting wordt geen winst toegerekend op grond van enkele aankoop door de vaste inrichting van goederen ten behoeve van de onderneming. Indien de onderneming goederen aankoopt ten behoeve van een vaste inrichting in een der landen, wordt aan enkele aankoop geen winst toegerekend.

4. De Ministers van Financiën van de betrokken landen kunnen gezamenlijk met betrekking tot bepaalde ondernemingen of groepen van ondernemingen bepalen dat de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst wordt vastgesteld door uit te gaan van het bedrag van de totale winst van de onderneming, dan wel andere van het tweede en derde lid afwijkende regelingen treffen.

Art. 6. Winst uit onderneming genoten door een inwoner van een van de landen uit het optreden als verzekeraar binnen een van de andere landen wordt geacht te zijn behaald met behulp van een vaste inrichting binnen dat andere land.

Winst uit
onderneming
verzekeraar

Art. 7. 1. Winst uit onderneming genoten door een inwoner van een van de landen uit het uitvoeren van bouw-, constructie-, montage-, graaf-, ontginnings-, bagger- of opruimingswerken of dergelijke werkzaamheden binnen een van de andere landen gedurende meer dan 183 dagen binnen een tijdvak van twaalf maanden, wordt geacht te zijn behaald met behulp van een vaste inrichting binnen dat andere land, voorzover die winst aan de werkzaamheden binnen dat land kan worden toegerekend.

Vaste inrichting
bij uitvoering
van werken

2. Onverminderd het eerste lid wordt de winst uit onderneming genoten door een inwoner van een van de landen uit het uitvoeren van een werk in de zin van het eerste lid binnen een van de andere landen, geacht te zijn behaald met behulp van een vaste inrichting in laatstbedoeld land, voor zover die winst aan de werkzaamheden binnen dat land kan worden toegerekend, ook indien het werk achtereenvolgens door verschillende ondernemers binnen dat land wordt uitgevoerd en de totale duur van de uitvoering van het werk 183 dagen binnen een tijdvak van twaalf maanden overschrijdt.

Art. 8. Winst uit onderneming genoten door een inwoner van een van de landen uit het verrichten van luchtkarteringswerkzaamheden en andere werkzaamheden vanuit de lucht, gericht op de inventarisatie van natuurlijke hulpbronnen binnen een van de andere landen, wordt geacht te zijn behaald met behulp van een vaste inrichting binnen dat andere land, voor zover die winst aan de werkzaamheden binnen laatstbedoeld land kan worden toegerekend.

Vaste inrichting
bij luchtwerk-
zaamheden
natuurlijke
hulpbronnen

Artiesten en sport-beoefenaars

Art. 9. Winst uit onderneming genoten door een inwoner van een van de landen uit het optreden als musicus, als artiest of als beoefenaar van een tak van sport binnen een van de andere landen, wordt geacht te zijn behaald met behulp van een vaste inrichting binnen dat andere land.

Gelieerde ondernemingen

Art. 10. 1. Ingeval in de handels- of financiële betrekkingen tussen twee van elkaar afhankelijke ondernemingen, waarvan de ene is gevestigd in een van de landen en de andere in een van de andere landen, voorwaarden bestaan welke afwijken van die welke zouden zijn gemaakt tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen, welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, worden begrepen in de voordelen van die ondernemingen en dienovereenkomstig worden belast.

2. Als van elkaar afhankelijke ondernemingen worden aangemerkt ondernemingen welke kapitaal - geheel of ten dele, middellijk of onmiddellijk - is verschaft door dezelfde personen of welke - geheel of ten dele, middellijk of onmiddellijk - staan onder leiding of toezicht van dezelfde personen.

Dividenden

Art. 11. 1. Dividend genoten door een inwoner van een van de landen en verschuldigd door een lichaam dat inwoner is van een van de andere landen, mag worden belast in eerstbedoeld land. 2. Indien in het land waarvan een lichaam dat dividend verschuldigd is, inwoner is, bij wege van inhouding een belasting van dividenden wordt geheven, laat het eerste lid zodanige belasting onverlet met dien verstande, dat het tarief 15 percent niet te boven gaat.

3. Het tarief van de in het tweede lid bedoelde belasting gaat onder nader te stellen voorwaarden ter verzekering van een juiste toepassing van dit artikel zowel naar doel als naar strekking 7,5 percent niet te boven indien het dividend wordt genoten door een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van het andere land en voor ten minste 25 percent van het nominaal gestorte kapitaal aandeelhouder is van het lichaam dat het dividend verschuldigd is. Het tarief bedraagt onder nader te stellen voorwaarden ter verzekering van een juiste toepassing van dit artikel zowel naar doel als naar strekking in het in de vorige volzin bedoelde geval echter niet meer dan 5 percent indien het dividend in het land waarvan het lichaam dat het dividend geniet inwoner is, onderworpen is aan een belasting naar de winst met een tarief van ten minste 5,5 percent.

In afwijking van de voorgaande twee volzinnen geldt met betrekking tot dividend dat wordt genoten door een lichaam dat inwoner is van Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten en verschuldigd is door een lichaam dat inwoner is van Nederland het volgende:

a. het tarief van de in het tweede lid bedoelde belasting zal 8,3 percent niet te boven gaan, indien het dividend wordt genoten door een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat voor ten minste 25 percent van het nominaal gestorte kapitaal aandeelhouder is van het lichaam dat het dividend verschuldigd is en mits in Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten met de in het tweede lid bedoelde belasting formeel of in feite niet zodanig rekening wordt gehouden dat de feitelijke gecombineerde belastingdruk op het dividend overeenkomstig het eerste lid enerzijds en het tweede en derde lid anderzijds lager is dan 8,3 percent;

b. een bedrag ter hoogte van de aldus afgedragen belasting zal onverwijld en zonder het stellen van aanvullende voorwaarden aan de overheid van Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten worden overgemaakt; indien blijkt dat bij de definitieve aanslagregeling in Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten over het betreffende jaar niet is voldaan aan de voorwaarde genoemd in onderdeel a van deze volzin, wordt het bedrag dat aan de overheid van Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten wordt overgemaakt gekort met het hierop betrekking hebbende bedrag en wordt alsnog belasting geheven volgens de regeling van het tweede lid.

4. De Minister van Financiën van het land van inwoning van de schuldenaar van een dividend stelt na overleg met de Ministers van Financiën van de andere landen vast onder welke voorwaarden de vermindering via een teruggaaf dan wel via een vrijstelling wordt verleend. De in de vorige volzin bedoelde Minister kan deze voorwaarden niet wijzigen dan nadat hij overleg heeft gepleegd met de andere Ministers. Een na vorenbedoeld overleg totstandgekomen wijziging vindt toepassing:

a. indien zij in werking treedt voor 1 juli van enig kalenderjaar: met ingang van 1 januari van het daaropvolgende kalenderjaar;

b. indien zij in werking treedt na 1 juli van enig kalenderjaar: met ingang van het tweede

daaropvolgende kalenderjaar;

c. indien de bedoelde Ministers zulks overeenkomen: met ingang van de datum van inwerkingtreding.

Art. 12. 1. Voordelen genoten door een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de landen, uit vervreemding van aandelen in of winstbewijzen van een lichaam dat inwoner is van een van de andere landen, mogen worden belast in eerstbedoeld land.

Vermogens-winsten op aandelen

2. Het bepaalde in het eerste lid tast niet aan het recht van elk van de landen overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen op voordelen die voortvloeien uit de vervreemding van aandelen in of winstbewijzen van een lichaam dat inwoner is van dat land, welke zijn genoten door een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de andere landen en in de loop van de laatste vijf jaren, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad der zijlinie, voor meer dan een vierde gedeelte, en, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot, voor meer dan een twintigste gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal van het lichaam onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is geweest.

Art. 13. 1. Rente - ook in de vorm van disconto - genoten door een inwoner van een van de landen en verschuldigd door een van de andere landen, een staatkundig onderdeel van een van de andere landen of een inwoner van een van de andere landen, mag worden belast in eerstbedoeld land.

Interest

2. Indien het land waarvan de persoon die de rente verschuldigd is, inwoner is, bij wege van inhouding een belasting van rente wordt geheven, laat het eerste lid een zodanige belasting onverlet met dien verstande, dat het tarief 10 percent niet te boven gaat. De vorige volzin vindt geen toepassing met betrekking tot rente verschuldigd door een land of een staatkundig onderdeel van een land.

Art. 13a. 1. Indien de uiteindelijk gerechtigde van rente woonachtig is in Nederland en de uitbetalende instantie in Curaçao of Sint Maarten is gevestigd, heft Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten gedurende de in artikel 10 van de Richtlijn 2003/48/EG bedoelde overgangperiode bronbelasting, gedurende de eerste drie jaar van de overgangperiode tegen een tarief van 15%, gedurende de volgende drie jaar tegen een tarief van 20% en daarna tegen een tarief van 35%. De uitbetalende instantie houdt de bronbelasting in op een wijze als omschreven in artikel 11, tweede en derde lid, van de Richtlijn 2003/48/EG.

Overgangs-regeling interest EU-spaarrente richtlijn

2. Het opleggen van bronbelasting door Curaçao of Sint Maarten op grond van dit artikel belet Nederland niet de inkomsten te belasten overeenkomstig het nationale recht met inachtneming van de andere bepalingen in deze Rijkswet.

3. Tijdens de overgangperiode kunnen Curaçao en Sint Maarten bepalen dat een marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt voor een in Nederland gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Richtlijn 2003/48/EG, wordt aangemerkt als de uitbetalende instantie in plaats van de entiteit, en heffen zij de bronbelasting op die rente, tenzij die entiteit formeel heeft aanvaard dat haar naam en adres alsmede het totale bedrag van de rentebetaling die aan haar is verricht of voor haar is bewerkstelligd, worden meegedeeld overeenkomstig de laatste alinea van dat lid.

4. Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten behoudt 25% van de opbrengsten van de bronheffing, bedoeld in het eerste lid, en draagt 75% van de opbrengsten af aan Nederland. Indien Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten overeenkomstig het derde lid bronbelasting heft, behoudt Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten 25% van de opbrengsten geheven op rentebetalingen aan in Nederland gevestigde entiteiten als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Richtlijn 2003/48/EG en draagt Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten 75% af aan Nederland. Die overdrachten vinden plaats uiterlijk in de zes maanden volgende op het eind van het belastingjaar van Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten. Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten treft de maatregelen die nodig zijn om het systeem voor de verdeling van de belastingopbrengsten correct te doen functioneren.

5. Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten voorziet in één van beide of beide procedures, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2003/48/EG. Op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde geeft de bevoegde autoriteit van Nederland, bedoeld in artikel 37 een verklaring af in overeenstemming met artikel 13, tweede lid, van de Richtlijn 2003/48/EG.

6. Voor de toepassing van dit artikel bepaalt Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten de

procedures die nodig zijn om de uitbetalende instantie in staat te stellen de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen en dragen zorg voor de toepassing van deze procedures in Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten. Deze procedures voldoen aan de minimumnormen van artikel 3, tweede en derde lid, van de Richtlijn 2003/48/EG, met dien verstande dat met betrekking tot het bepaalde in het tweede lid, onderdeel a, en in het derde lid, onderdeel a, de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde worden vastgesteld op grond van de informatie waarover de uitbetalende instantie krachtens de toepassing van de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van Curaçao onderscheidenlijk Sint Maarten beschikt. De bestaande vrijstellingen of ontheffingen die in voorkomend geval op verzoek aan uiteindelijk gerechtigden met woonplaats in Nederland zijn verleend, zijn evenwel niet langer van toepassing en aan die uiteindelijk gerechtigden worden geen verdere vrijstellingen of ontheffingen van dien aard verleend.

7. Aan het einde van de overgangperiode vindt artikel 10, derde lid van de Richtlijn 2003/48/EG overeenkomstige toepassing.

Royalty's

Art. 14. 1. Royalty's genoten door een inwoner van een van de landen en verschuldigd door een inwoner van een van de andere landen, mogen worden belast in eerstbedoeld land.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder de uitdrukking 'royalties' verstaan vergoedingen van welke aard ook toegekend voor het gebruik of het recht op gebruik van een auteursrecht of enig ander recht om enig wetenschappelijk, literair, dramatisch of muzikaal werk op het gebied van de kunst weer te geven of na te maken, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een ontwerp, een geheim procédé of recept, als ook voor het gebruik of het recht op gebruik van bedrijfsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting en voor inlichtingen betreffende ervaring op het terrein van het bedrijfsleven of de wetenschap. Niet onder de uitdrukking 'royalty's' worden verstaan royalty's, welke krachtens artikel 4 worden beschouwd als inkomsten uit onroerende goederen.

3. Voordelen uit de vervreemding van de in de eerste volzin van het tweede lid vermelde zaken, door een inwoner van een van de landen genoten uit een van de andere landen, mogen worden belast in het land van inwoning.

Niet-zelfstandige arbeid

Art. 15. 1. Inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid binnen een van de andere landen mogen worden belast in dat andere land.

2. In afwijking van het eerste lid mogen inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid binnen een van de andere landen worden belast in het land van inwoning, indien

- a. hij gedurende niet meer dan 183 dagen binnen een tijdvak van twaalf maanden verblijft in het land waarbinnen de arbeid wordt verricht, en
- b. de inkomsten niet worden betaald ten laste van een inwoner van dat land of ten laste van de winst welke is toe te rekenen aan een binnen dat land aangehouden vaste inrichting.

3. Voor zoveel nodig in afwijking van het eerste lid mogen inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen als bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een van de andere landen, worden belast in dat andere land.

4. Pensioenen en soortgelijke inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen ter zake van vroeger binnen een van de andere landen verrichte niet-zelfstandige arbeid, ter zake van vroeger aan boord van vervoermiddelen verrichte niet-zelfstandige arbeid bedoeld in artikel 16, alsmede ter zake van een vroeger beklede functie als bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een van de andere landen, mogen worden belast in eerstbedoeld land.

5. Voor de toepassing van dit artikel wordt niet-zelfstandige arbeid verricht aan boord van vervoermiddelen, welke het verkeer onderhouden tussen plaatsen binnen een van de landen, beschouwd als te zijn verricht binnen dat land.

6. Indien de in het vierde lid bedoelde inkomsten worden genoten door een inwoner van een van de landen en die inkomsten geen periodiek karakter dragen, mogen die inkomsten voor zover zij worden genoten ter zake van een in een van de andere landen vroeger uitgeoefende dienstbetrekking, tevens in dat andere land worden belast. Van genieten in vorenbedoelde zin is mede sprake indien de aanspraak op die inkomsten wordt afgekocht, vervreemd, overgedragen, of wanneer op andere wijze over die aanspraak wordt beschikt.

Art. 16. Voor zoveel nodig in afwijking van artikel 15 mogen inkomsten genoten door een inwoner van een van de landen uit niet-zelfstandige arbeid verricht aan boord van vervoermiddelen welke het verkeer onderhouden tussen plaatsen binnen een van de landen en plaatsen buiten dat land, dan wel tussen plaatsen buiten de landen, worden belast in het land van inwoning. Indien het land van inwoning die inkomsten niet belast, mogen zij belast worden in het land waarbinnen de werkelijke leiding van de onderneming is gevestigd. De aan boord van een schip of luchtvaartuig gevestigde leiding wordt beschouwd als te zijn gevestigd binnen het land van de thuishaven.

Niet-zelfstandige arbeid in internationale zee- en luchtvaart

Art. 17. 1. Voor zoveel nodig in afwijking van artikel 15 mogen inkomsten genoten uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid, welke worden betaald ten laste van een van de landen, worden belast in dat land.

Overheids-salarissen en publiekrechtelijke uitkeringen

2. Met de in het eerste lid bedoelde inkomsten betaald ten laste van een van de landen worden gelijkgesteld inkomsten betaald ten laste van een publiekrechtelijke rechtspersoon van dat land en inkomsten betaald ten laste van een fonds van dat land of van die rechtspersoon.

3. Het eerste en het tweede lid zijn niet van toepassing ten aanzien van:

a. inkomsten genoten uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid ten behoeve van een onderneming;

b. inkomsten genoten uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid door plaatselijk aangeworven werkrachten of daarmede gelijk te stellen personen, voor zover zulks te hunnen aanzien door de Ministers van Financiën van de betrokken landen gezamenlijk is bepaald.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden onder 'inkomsten genoten uit het verrichten van niet-zelfstandige arbeid' mede begrepen pensioenen en soortgelijke inkomsten genoten ter zake van vroeger verrichte niet-zelfstandige arbeid.

Art. 18. 1. In afwijking van artikel 5 mag winst uit onderneming behaald met het vervoer te water of door de lucht van personen of goederen tussen plaatsen binnen een van de landen en plaatsen buiten dat land, dan wel tussen plaatsen buiten de landen, worden belast in het land waarbinnen de werkelijke leiding van de onderneming is gevestigd. Waar de werkelijke leiding is gevestigd wordt naar de omstandigheden beoordeeld. De aan boord van een schip of luchtvaartuig gevestigde leiding wordt beschouwd als te zijn gevestigd binnen het land van de thuishaven.

Zee- en luchtvaart

2. De wetgever van elk van de landen kan bepalen, dat het eerste lid tussen dat land en beide of een van de andere landen buiten werking treedt, hetzij geheel, hetzij slechts voor zover betreft de winst uit onderneming behaald met vervoer te water, dan wel de winst uit onderneming behaald met vervoer door de lucht. De daartoe strekkende wettelijke regeling treedt niet in werking vóór de aanvang van het tweede kalenderjaar volgend op dat waarin de regeling is afgekondigd.

3. Indien van de in het tweede lid bedoelde bevoegdheid gebruik wordt gemaakt, geldt tussen de betrokken landen, dat van het tijdstip af waarop het eerste lid buiten werking treedt, de eerste afdeling van hoofdstuk II niet van toepassing is op de winst waarop de wettelijke regeling van het tweede lid betrekking heeft.

4. Een wettelijke regeling van een van de landen welke op grond van het tweede lid is getroffen, wordt bekend gemaakt in de andere landen op de in artikel 48, tweede lid, voorgeschreven wijze.

Art. 19. Inkomsten, welke worden genoten door een inwoner van een van de landen in de vorm van een aandeel in de winst van een onderneming waarvan de werkelijke leiding in een van de andere landen is gevestigd, en welke niet behoren tot de winsten en inkomsten waarvoor in de voorgaande artikelen van deze afdeling een regeling is getroffen, mogen worden belast in dat andere land.

Aandelen in winst van buitenlandse onderneming

Art. 20. Andere dan de in de voorgaande artikelen van deze afdeling bedoelde winsten en inkomsten welke worden genoten door een inwoner van een van de landen mogen worden belast in het land van inwoning, behoudens ingeval artikel 34, tweede lid, tweede zinsnede van de tweede volzin, of artikel 35b van toepassing is.

Overige inkomsten

Art. 21. Niettegenstaande de overige bepalingen van deze afdeling mogen periodieke uitkeringen, welke ertoe strekken een persoon uit een van de landen die in een van de andere landen woont of verblijft voor studie - het verkrijgen van bedrijfs- of beroepservaring

Studenten

daaronder begrepen - in staat te stellen de kosten van onderhoud en studie te bestrijden, in dat andere land niet worden belast, indien zij niet worden betaald ten laste van dat land, van een inwoner van dat land of ten laste van de winst welke is toe te rekenen aan een binnen dat land aangehouden vaste inrichting.

Vermogen

Art. 22. 1. Vermogen van een inwoner van een van de landen mag worden belast in een van de andere landen voor zover het bestaat uit:

- a. binnen dat andere land gelegen of gevestigde - al dan niet tot een onderneming behorende - onroerende goederen in de zin van artikel 4;
- b. ander vermogen, dat behoort tot een binnen dat andere land aangehouden vaste inrichting van een onderneming ingeval de aan die vaste inrichting toe te rekenen winst in dat land mag worden belast.

2. Andere dan de in het eerste lid bedoelde vermogensbestanddelen van een inwoner van een van de landen mogen worden belast in het land van inwoning.

Hypothecaire schulden en interest

Art. 23. Schulden - andere dan obligatieschulden - van een inwoner van een van de landen, welke verzekerd zijn door hypotheek op onroerende goederen gelegen of gevestigd binnen een van de andere landen, alsmede rente van zodanige schulden worden in dat andere land in aanmerking genomen als negatieve bestanddelen van het vermogen, onderscheidenlijk inkomen.

Vermijding van dubbele belasting

Art. 24. 1. Het land van inwoning kan in het inkomen of vermogen begrijpen de bestanddelen welke ingevolge de voorgaande artikelen van deze afdeling mogen worden belast in een van de andere landen met dien verstande, dat op de berekende belasting een vermindering wordt toegepast welke gelijk is aan het bedrag dat tot die belasting in dezelfde verhouding staat als het totaal van de bestanddelen, welke in laatstbedoeld land - anders dan uitsluitend ingevolge artikel 11, tweede en derde lid, artikel 12, tweede lid, en artikel 13, tweede lid - mogen worden belast, staat tot het totale belastbare inkomen of vermogen. Artikel 23 wordt daarbij in aanmerking genomen.

2. Het eerste lid laat onverlet de voorschriften van elk van de landen aangaande de bij de berekening van de in dat lid bedoelde vermindering in aanmerking te nemen verrekening van negatieve en positieve inkomensbestanddelen.

3. De in een van de landen overeenkomstig artikel 11, tweede of derde lid, en artikel 13, tweede lid, bij wijze van inhouding geheven belasting van dividenden en rente, wordt in mindering gebracht op de in het land van inwoning ter zake van deze inkomsten verschuldigde belasting. De in het land van inwoning ter zake van deze inkomsten verschuldigde belasting wordt gesteld op een zodanig bedrag, dat tot de in dat land over het gehele inkomen berekende belasting in dezelfde verhouding staat als het bedrag van die inkomsten staat tot het totale belastbare inkomen. Indien evenwel die inkomsten in het land van inwoning naar een bijzonder tarief zijn belast, wordt in afwijking van de bepaling van de vorige volzin de in het land van inwoning ter zake van die inkomsten verschuldigde belasting gesteld op het daadwerkelijk volgens het bijzondere tarief ter zake van die inkomsten verschuldigde bedrag.

4. Indien het land van inwoning geen belasting heft overeenkomstig artikel 11, tweede of derde lid, dan wel belasting heft tot een lager percentage dan door de genoemde bepaling is toegestaan, is dat land niet verplicht de in het derde lid bedoelde vermindering te verlenen, onderscheidenlijk niet verplicht die vermindering tot een hoger percentage te verlenen dan het land overeenkomstig de genoemde artikelen zelf heft van dergelijke inkomsten.

5. Indien Aruba, Curaçao of Sint Maarten geen belasting heft overeenkomstig artikel 13, tweede lid, dan wel belasting heft tot een lager percentage dan door de genoemde bepaling is toegestaan, is Curaçao, onderscheidenlijk Aruba onderscheidenlijk Sint Maarten als land van inwoning niet verplicht de in het derde lid bedoelde vermindering - voor zover op rente betrekking hebbend - te verlenen, onderscheidenlijk niet verplicht die vermindering tot een hoger percentage te verlenen dan Aruba, Curaçao en Sint Maarten overeenkomstig artikel 13, tweede lid, zelf heffen van dergelijke inkomsten.

6. Ingeval artikel 12, tweede lid, toepassing vindt, staat dat land op zijn belasting over die voordelen een aftrek toe. Het bedrag van die aftrek is gelijk aan de belasting die is betaald over de genoemde voordelen in het land waarvan die aandeelhouder inwoner is, maar bedraagt in geen geval meer dan dat deel van de inkomstenbelasting, zoals berekend voor de aftrek is toegestaan, dat toerekenbaar is aan de genoemde voordelen.

7. Indien de natuurlijke persoon als bedoeld in artikel 12, tweede lid, in het land waarin hij

inwoner is ter zake van die voordelen, zijnde het verschil tussen de overdrachtsprijs en de verkrijgingsprijs van de in die bepaling bedoelde aandelen of winstbewijzen, wordt onderworpen aan een tarief dat niet in belangrijke mate afwijkt van het tarief dat in het algemeen geldt voor inwoners van dat land en het tarief ter zake van die voordelen niet meer dan 10 punten afwijkt van het tarief dat over die voordelen geldt in het in artikel 12, tweede lid, genoemde land, wordt, in afwijking in zoverre van het zesde lid, de vermindering als volgt berekend. Het in artikel 12, tweede lid, eerstgenoemde land verleent op zijn belasting over die voordelen een aftrek ter grootte van de in dat land daarover verschuldigde belasting verminderd met 50% van de belasting die in het andere land over die voordelen is berekend voor een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting wordt verleend. In het land waarvan de aandeelhouder inwoner is, wordt vervolgens de belasting die toerekenbaar is aan die voordelen alvorens een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting wordt verleend, verminderd met de in het in artikel 12, tweede lid, eerstgenoemde land verschuldigde belasting.

8. Indien een inwoner van een van de landen inkomsten verkrijgt die in overeenstemming met artikel 15, zesde lid, in het andere land mogen worden belast, staat het andere land op zijn belasting over die inkomsten een aftrek toe. Het bedrag van die aftrek is gelijk aan de belasting die is betaald in eerstbedoeld land over de genoemde inkomsten, maar bedraagt in geen geval meer dan dat deel van de inkomstenbelasting, zoals berekend voor de aftrek is toegestaan, dat toerekenbaar is aan de genoemde inkomsten.

9. Voor de toepassing van het zesde, zevende en achtste lid, stellen de bevoegde autoriteiten van het land waarvan de desbetreffende persoon inwoner is de bevoegde autoriteiten van het andere land op de hoogte van het deel van het betaalde bedrag aan belasting dat toerekenbaar is aan de in de desbetreffende leden bedoelde voordelen of inkomsten.

10. Nederland zorgt ervoor dat het heffen van bronbelasting als bedoeld in artikel 13a niet leidt tot dubbele belasting, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, tweede en derde lid, van de Richtlijn 2003/48/EG of zorgt voor restitutie van de bronbelasting.

Art. 25. Indien een houdstermaatschappij, welke is opgericht naar het recht van een van de landen, ingevolge artikel 34, tweede lid, geacht wordt inwoner te zijn van een van de andere landen, mag - onverminderd het recht van dat andere land tot belastingheffing als ware dit artikel niet van toepassing - de winst van deze maatschappij in eerstbedoeld land worden belast naar een percentage dat 4 niet te boven gaat.

Houdster-maat-
schappij
dubbele vesti-
gingplaats

Afdeling 2. Belastingen ter zake van successie en schenking

Art. 26. 1. Deze afdeling is van toepassing op belastingen naar verkrijgingen krachtens erfrecht of schenking, geheven ten behoeve van een van de landen of een staatkundig onderdeel daarvan.

Belastingen
waarop deze
afdeling van
toepassing is

2. De bestaande belastingen waarop deze afdeling van toepassing is, zijn:

a. zoveel Nederland betreft:

1°. het recht van successie;

2°. het recht van overgang;

3°. het recht van schenking;

b. zoveel Curaçao en Sint Maarten betreft:

1°. de successiebelasting;

2°. de overgangsbelasting;

c. zoveel Aruba betreft:

1°. de successiebelasting;

2°. de overgangsbelasting.

Art. 27. 1. De verkrijging krachtens erfrecht door het overlijden van of krachtens schenking door een inwoner van een van de landen, mag worden belast in een van de andere landen voor zover zij bestaat uit:

Toewijzing

a. binnen dat andere land gelegen of gevestigde - al dan niet tot een onderneming behorende - onroerende goederen in de zin van artikel 4;

b. ander vermogen dat behoort tot een binnen dat andere land aangehouden vaste inrichting, artikel 2, derde lid, blijft buiten toepassing.

2. De in een verkrijging krachtens erfrecht door het overlijden van of krachtens schenking door een inwoner van een van de landen begrepen schulden - andere dan obligatieschulden

- welke verzekerd zijn door hypotheek op onroerende goederen gelegen of gevestigd binnen een van de andere landen, worden in dat andere land in aanmerking genomen als negatieve bestanddelen van de verkrijging.

3. Andere dan de in het eerste lid bedoelde bestanddelen van een verkrijging mogen worden belast in het land waarvan de overledene of de schenker ten tijde van het overlijden of het doen van de schenking inwoner was.

Vermindering
van belasting

Art. 28. Het land van inwoning van de overledene of de schenker kan in een verkrijging krachtens erfrecht of krachtens schenking begrijpen de bestanddelen welke ingevolge artikel 27 mogen worden belast in een van de andere landen met dien verstande, dat op de verschuldigde belasting een vermindering wordt toegepast welke gelijk is aan het bedrag dat tot de ter zake van de verkrijging verschuldigde belasting in dezelfde verhouding staat als het totaal van die bestanddelen staat tot de verkrijging. De vermindering bedraagt niet meer dan het bedrag van de in dat andere land over die bestanddelen verschuldigde belasting.

Aanvullende
belasting

Art. 29. Ingeval een inwoner van een van de landen binnen een periode van twaalf maanden voorafgaande aan het doen van een schenking inwoner is geweest van een van de andere landen, kan in dat andere land ter zake van die schenking een aanvullend bedrag aan belasting worden geheven. Dit aanvullend belastingbedrag overschrijdt niet het bedrag dat, zo de schenker ten tijde van de schenking nog inwoner van dat andere land was, in de beide landen te zamen meer zou zijn geheven ter zake van de schenking.

Afdeling 3. Zegelbelasting

Belastingen
waarop deze
afdeling van
toepassing is

Art. 30. Deze afdeling is van toepassing op:

- a. zoveel Nederland betreft: het zegelrecht;
 - b. zoveel Curaçao en Sint Maarten betreft: de zegelbelasting;
 - c. zoveel Aruba betreft: de zegelbelasting;
- en op elke gelijksoortige belasting geheven ten behoeve van een van de landen of een staatkundig onderdeel daarvan.

Toewijzing

Art. 31. 1. Stukken welke in een van de landen zijn opgemaakt en voor welke hetzij de aldaar verschuldigde belasting is voldaan, hetzij enige vrijstellingsbepaling toepassing heeft gevonden, zijn in de andere landen niet aan een belasting onderworpen.

2. Het eerste lid geldt niet, indien de ondertekenaar of, zo er meer dan één ondertekenaar is, alle ondertekenaars in een ander land wonen dan het land waar het stuk is opgemaakt, dan wel indien het stuk een beschikking inhoudt omtrent onroerende goederen gelegen of gevestigd in een ander land dan het land waar het stuk is opgemaakt.

Afdeling 4. Belasting op motorrijtuigen

Belastingen
waarop deze
afdeling van
toepassing is

Art. 32. Deze afdeling is van toepassing op:

- a. zoveel Nederland betreft: de motorrijtuigenbelasting;
 - b. zoveel Curaçao en Sint Maarten betreft: de motorrijtuig- en motorbootbelasting;
 - c. zoveel Aruba betreft: de motorrijtuig- en motorbootbelasting;
- en op elke gelijksoortige belasting geheven ten behoeve van een van de landen of een staatkundig onderdeel daarvan.

Vrijstelling

Art. 33. Het in een van de landen rijden met een in een van de andere landen ingeschreven motorrijtuig, waarvan de houder een inwoner van dat andere land is, is in eerstbedoeld land vrijgesteld van belasting.

Afdeling 5. Bijzondere bepalingen

Woonplaats,
gebied

Art. 34. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk:

- a. wordt een natuurlijke persoon, die ingevolge de desbetreffende belastingregelingen inwoner is van beide landen, geacht inwoner te zijn van het land waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van het land waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b. indien niet kan worden bepaald in welk land hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van het land waar hij gewoonlijk verblijft;

- c. indien hij in beide landen of in geen van beide gewoonlijk verblijft, regelen de bevoegde autoriteiten van de landen de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
2. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van artikel 2, eerste lid, letter d, inwoner van beide landen is, wordt hij geacht inwoner te zijn van het land waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gevestigd. Het in de vorige zin bepaalde geldt ook voor de toepassing van de Wet op de dividendbelasting 1965, tenzij moet worden aangenomen dat de doorslaggevende reden voor het verplaatsen van de werkelijke leiding is geweest de heffing van dividendbelasting onmogelijk te maken.
3. Voor de toepassing van het eerste lid worden schepen en luchtvaartuigen welke binnen een van de landen hun thuishaven hebben, als deel van dat land beschouwd.
4. Voor zoveel nodig in afwijking van het eerste lid wordt voor de toepassing van dit hoofdstuk een natuurlijke persoon, jonger dan 27 jaar, die herkomstig is uit een van de landen en uitsluitend voor opvoeding of voor studie — het verkrijgen van bedrijfs- of beroepservaring daaronder begrepen — verblijft in een van de andere landen, geacht inwoner te zijn van het land van herkomst, indien hij ingevolge de desbetreffende belastingregelingen van dat land daarvan inwoner is.

Art. 35. 1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide landen voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Rijkswet kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de wetgeving van die landen voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van het land waarvan hij inwoner is, of, indien het geval valt onder artikel 1, tweede lid, aan die van het land naar welks recht het lichaam is opgericht. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaren nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Rijkswet, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

Regeling voor
onderling
overleg

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van het andere land te regelen ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met deze Rijkswet te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd niettegenstaande de verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de landen.

3. De bevoegde autoriteiten van de landen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van deze Rijkswet in onderlinge overeenstemming op te lossen.

Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting ongedaan te maken in gevallen waarvoor in de Rijkswet geen voorziening is getroffen.

4. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken. Indien voor het bereiken van overeenstemming een mondelinge gedachtenwisseling raadzaam lijkt, kan zulk een gedachtenwisseling plaatsvinden in een commissie die bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de landen.

Afdeling 6. Anti-misbruikbepalingen

Art. 35a. De bepalingen van deze rijkswet vormen geen beletsel voor de toepassing van de in het belastingrecht van elk van de landen besloten liggende instrumenten ter bestrijding van fraude, misbruik en oneigenlijk gebruik.

Toepassing
nationale
anti-misbruik-
bepalingen

Art. 35b. 1. Met betrekking tot een persoon die in een jaar inwoner is van een van de landen en in een van de daaraan voorafgaande 5 jaren naar de omstandigheden beoordeeld inwoner was van een van de andere landen, vinden de artikelen 11, 12, 13, 15, vierde lid, 20, 24 en 34, tweede lid, eerste volzin, geen toepassing indien die persoon in het eerstbedoelde land op grond van een regeling – daaronder begrepen beleid ter uitvoering van de wet – wordt onderworpen aan een tarief dat, of een grondslag die, aanzienlijk afwijkt van het tarief dat, of de grondslag die, in het algemeen geldt voor inwoners van dat land.

Beperking
toepassing BRK
na verhuizing
binnen het
Koninkrijk

2. Indien het eerste lid toepassing vindt ten aanzien van een natuurlijke persoon die in de loop van de laatste vijf jaren, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad der zijlinie, voor meer dan een vierde gedeelte, en, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot, voor meer dan een twintigste gedeelte van het nominaal gestort kapitaal van het lichaam onmiddellijk of middellijk aandeelhouder

is geweest in een lichaam dat inwoner is geweest in een van de andere landen waarop het vorige lid geen toepassing vindt, vindt met betrekking tot dividenden, vermogenswinsten op aandelen, interest en de overige inkomsten ten aanzien van die natuurlijke persoon, artikel 34, tweede lid, eerste volzin, ten aanzien van dat lichaam desalniettemin geen toepassing.

3. De Ministers van Financiën stellen in onderling overleg vast welke regelingen – beleid ter uitvoering van de wet daaronder begrepen – in hun geheel of voor bepaalde categorieën van inkomen niet onder het eerste lid vallen.

4. In afwijking in zoverre van de voorgaande leden vinden de artikelen 11, 12, 13, 20 en 24 geen toepassing ten aanzien van een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de landen en in een van de voorgaande jaren inwoner is geweest van een van de andere landen en als aandeelhouder als bedoeld in het tweede lid, inkomen geniet uit een vennootschap die geen onderneming in materiële zin drijft voor zover dat inkomen uit die vennootschap meer bedraagt dan eenmaal de belastbare winst – winst behaald met het staken van een voordien gedreven materiële onderneming daarbij niet meegerekend – die de vennootschap geniet in het jaar voorafgaande aan dat waarin dat inkomen wordt genoten, of, zo dat meer is, 10% van de waarde in het economische verkeer van de bezittingen minus de schulden van de vennootschap aan het einde van dat voorafgaande kalenderjaar. Indien de in de vorige volzin bedoelde vennootschap de feitelijke leiding heeft verplaatst naar het andere land wordt in afwijking in zoverre van artikel 34, tweede lid, eerste volzin, de woonplaats van die vennootschap uitsluitend voor de belastingheffing van de genoemde aandeelhouder bepaald volgens de wetgeving van het land waarvan de bedoelde aandeelhouder in een van de voorgaande jaren inwoner was. De eerste volzin is eveneens van toepassing indien de aldaar bedoelde aandeelhouder de aandelen in een vennootschap vervreemdt aan een door hem beheerste vennootschap zonder dat daarbij het belang bij de onderneming van de vennootschap verloren gaat.

5. a. Ingeval het eerste, tweede of vierde lid, toepassing vindt, staat het land waarvan de persoon in een van de daaraan voorafgaande jaren inwoner was op zijn belasting over die inkomsten of winst een aftrek toe. Het bedrag van die aftrek is gelijk aan de belasting die is betaald in het andere land over de genoemde inkomsten of winst, maar bedraagt in geen geval meer dan dat deel van de inkomstenbelasting, vennootschapsbelasting of winstbelasting, zoals berekend voor de aftrek is toegestaan, dat toerekenbaar is aan de genoemde inkomsten of winst.

b. In afwijking in zoverre van onderdeel a, staat het land waarvan de persoon in een van de daaraan voorafgaande jaren inwoner was na een periode van vijf jaren nadat de in dat lid bedoelde aandeelhouder inwoner is geworden van het in dat lid eerstgenoemde land, op zijn belasting over die inkomsten een aftrek toe ter grootte van de in dat land daarover verschuldigde belasting verminderd met 50% van de belasting die in het andere land over die inkomsten is berekend voor een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting wordt verleend. In het in het vierde lid eerstgenoemde land wordt vervolgens de belasting die toerekenbaar is aan die inkomsten alvorens een aftrek ter voorkoming van dubbele belasting wordt verleend, verminderd met de in het andere land verschuldigde belasting.

Het bepaalde in dit onderdeel vindt alleen toepassing indien die natuurlijke persoon na die vijf jaren in het in het vierde lid eerstbedoelde land ter zake van dat inkomen op grond van een regeling – daaronder begrepen beleid ter uitvoering van de wet – wordt onderworpen aan een tarief dat, of een grondslag die, niet in belangrijke mate afwijkt van het tarief dat, of de grondslag die, in het algemeen geldt voor inwoners van dat land en het tarief ter zake van dat inkomen niet meer dan 10 punten afwijkt van het tarief dat over dat inkomen geldt in het land waarvan de genoemde aandeelhouder oorspronkelijk inwoner was.

c. De bevoegde autoriteiten van het land waarvan de persoon inwoner is geworden, stellen de bevoegde autoriteiten van het land waarvan de persoon in een van de voorgaande jaren inwoner is geweest op de hoogte van het deel van het betaalde bedrag aan belasting dat toerekenbaar is aan de inkomsten die worden genoten uit bronnen in het eerstbedoelde land als bedoeld in de onderdelen a en b.

d. De toepassing van dit artikel zal met betrekking tot lichamen op geen enkele wijze enige uitsluiting, vrijstelling, aftrek, verrekening of andere tegemoetkomingen ter voorkoming van dubbele belasting beperken, nu dan wel later toegestaan onder de wetgeving van de landen.

6. Onverminderd het bepaalde in artikel 37 stellen de bevoegde autoriteiten elkaar op de hoogte van de namen, adressen en geboortedata van de personen die op grond van een regeling –

daaronder begrepen beleid ter uitvoering van de wet – in dat land worden onderworpen aan een tarief dat, of een grondslag die, aanzienlijk afwijkt van het tarief dat, of de grondslag die, in het algemeen geldt voor inwoners van dat land, indien die personen in een van de daaraan voorafgaande jaren naar de omstandigheden beoordeeld inwoner zijn geweest van een van de andere landen van het Koninkrijk. De bevoegde autoriteiten stellen elkaar tevens op de hoogte van de namen en geboortedata van personen die inwoner zijn geweest van dat land en hebben aangegeven inwoner te zijn of te worden van een van de andere landen.

7. Artikel 34, tweede lid, eerste volzin, vindt geen toepassing ter zake van een rechtspersoon die in een jaar inwoner stelt te zijn van een van de landen en aldaar op grond van een regeling – daaronder begrepen beleid ter uitvoering van de wet – wordt onderworpen aan een tarief dat, of een grondslag die, in aanzienlijke mate afwijkt van het tarief dat, of de grondslag die, in het algemeen geldt voor andere rechtspersonen van dat land en die in het voorafgaande jaar naar de omstandigheden beoordeeld inwoner was van een van de andere landen, tenzij wordt aangetoond dat de plaats van zijn werkelijke leiding in het eerstbedoelde land is gevestigd.

Hoofdstuk III **Wederzijdse bijstand**

Art. 36. 1. Elk van de landen verleent - op verzoek - aan elk van de andere landen bijstand bij de invordering van belastingen geheven ten behoeve van laatstbedoeld land of een staatkundig onderdeel daarvan, daaronder begrepen de daarmede in verband staande rente, kosten en niet door de strafrechter opgelegde boeten en verhogingen.

Bijstand bij
invordering

2. Het verzoek om bijstand wordt door de Minister van Financiën van het betrokken land gericht tot de Minister van Financiën van het land waaraan het verzoek wordt gedaan. Het verzoek dient vergezeld te gaan van:

- a. de executoriale titel tegen degene te wiens laste invordering wordt verzocht;
- b. een verklaring omtrent het al of niet onherroepelijk vaststaan van de belastingschuld;
- c. een verklaring omtrent de mogelijkheden tot invordering op het grondgebied van het land dat het verzoek doet;
- d. andere stukken en gegevens welke van nut kunnen zijn.

3. De betekening van de executoriale titel, het bevel tot betaling en de tenuitvoerlegging geschieden door een door de Minister van Financiën van het land waaraan het verzoek is gedaan aangewezen ambtenaar overeenkomstig de in dat land van kracht zijnde voorschriften met betrekking tot door die Minister van Financiën als soortgelijk aangemerkte belastingschulden. Zolang geen verklaring is ingekomen dat de belastingschuld onherroepelijk vaststaat, beperkt dat land zich tot maatregelen om de inning van de belastingschuld te verzekeren.

4. De belastingschulden worden in het land waaraan het verzoek is gedaan, niet als bevoorrechte schulden beschouwd.

5. Het land waaraan het verzoek is gedaan, is niet verplicht:

- a. aan het verzoek te voldoen indien de mogelijkheden tot invordering op het grondgebied van het land dat het verzoek heeft gedaan, niet zijn uitgeput;
- b. over te gaan tot een maatregel indien een soortgelijke maatregel niet toegelaten is in het land dat het verzoek heeft gedaan.

6. De niet-verhaalbare kosten van invordering worden vergoed door het land dat het verzoek heeft gedaan.

Art. 37. 1. De landen van het Koninkrijk wisselen zodanige inlichtingen uit als nodig zijn om uitvoering te geven aan deze Rijkswet of aan de wetgeving van elk van de landen met betrekking tot de belastingen waarop deze Rijkswet van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met deze Rijkswet.

Uitwisseling
inlichtingen

2. Voor bijzondere gevallen kunnen de bevoegde autoriteiten van de landen overeenkomen dat ambtenaren van de belastingdienst van een van de landen op het grondgebied van het andere land aanwezig mogen zijn in verband met een onderzoek dat wordt ingesteld door ambtenaren van het aangezochte land ten behoeve van de in het eerste lid van dit artikel genoemde doeleinden. De wijze waarop deze bepaling wordt toegepast, alsmede de bevoegdheden en verplichtingen van de betrokken ambtenaar, worden in onderling overleg door de bevoegde autoriteiten vastgesteld.

Beperking van de artikelen 36 en 37

Art. 38. 1. Alle stukken, gegevens en inlichtingen welke een van de landen ingevolge artikel 36 of artikel 37 ontvangt, worden op dezelfde wijze geheim gehouden als onder de wetgeving van dat land verkregen stukken, gegevens en inlichtingen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen die het onderwerp van deze Rijkswet uitmaken. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruik maken. Zij mogen de stukken, gegevens en inlichtingen bekend maken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

2. In geen geval worden de bepalingen van artikel 36 en artikel 37 aldus uitgelegd dat zij een van de landen de verplichting opleggen:

- administratieve maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de administratieve praktijk van dat of van het andere land;
- gegevens te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van dat of van het andere land;
- inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Hoofdstuk IV Slotbepalingen

Non-discriminatie

Art. 39. Een natuurlijke persoon die inwoner is van een van de landen, zal in elk van de andere landen aanspraak hebben op dezelfde tegemoetkomingen als die, welke aan natuurlijke personen die inwoners zijn van laatstbedoeld land toekomen ter zake van burgerlijke staat en kinderaftek.

Non-discriminatie

Art. 40. De in een van de landen voor enige belasting bestaande tegemoetkomingen ten behoeve van in dat land gevestigde of voor het grondgebied van dat land werkzame instellingen welke een kerkelijk, charitatief, cultureel, wetenschappelijk of algemeen maatschappelijk belang beogen - daaronder begrepen tegemoetkomingen ter zake van giften aan zodanige instellingen - vinden overeenkomstige toepassing ten behoeve van in een van de andere landen gevestigde of voor het grondgebied van een van de andere landen werkzame instellingen welke een zodanig belang beogen.

Vrijstelling dividend en interest

Art. 41. 1. De belasting welke een van de landen mag heffen ingevolge artikel 11, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 13, tweede lid, is niet verschuldigd van dividend, onderscheidenlijk rente, genoten door een van de andere landen of een staatkundig onderdeel daarvan.

2. De Minister van Financiën van het land van inwoning van de schuldenaar van een dividend of van rente genoten door een publiekrechtelijk lichaam van een van de andere landen, dat zich uitsluitend bezig houdt met het vervullen van een deel van de overheidstaak van dat andere land, kan bepalen, dat het eerste lid ten aanzien van dat dividend of die rente wordt toegepast.

Uitvoeringsvoorschriften

Art. 42. De Minister van Financiën van elk van de landen kan voorschriften geven ter uitvoering van deze Rijkswet in dat land.

Vermogensheffing in eens

Art. 43. 1. Ingeval van een van de landen een belasting voor eenmaal naar het inkomen of naar het vermogen mocht worden ingevoerd, kan de wetgever van dat land bepalen dat hoofdstuk II, afdeling 1, daarop niet van toepassing is.

2. Een wettelijke regeling van een van de landen welke op grond van het eerste lid is getroffen, wordt bekend gemaakt in de andere landen op de in artikel 48, tweede lid, voorgeschreven wijze.

Overeenkomstige toepassing

Art. 44. De artikelen 36, 37 en 38 vinden overeenkomstige toepassing met betrekking tot schoolgelden en premies ingevolge sociale verzekeringswetten, waarvan de invordering geschiedt bij dwangbevel.

Woonplaats gevolmachtigde ministers

Art. 45. 1. Voor de heffing van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen in de zin van artikel 3, voor de heffing van belastingen ter zake van successie en schenking in de zin

van artikel 26, alsmede voor de toepassing van deze Rijkswet voor zover zij op die belastingen betrekking heeft, worden, voor zoveel nodig in afwijking van de overige bepalingen van deze Rijkswet omtrent de woonplaats, de Gevolmachtigde Ministers van Aruba, Curaçao en Sint Maarten geacht inwoners te zijn van het land waarvoor zij zijn uitgezonden.

2. De Ministers van Financiën van de betrokken landen kunnen gezamenlijk bepalen dat het eerste lid mede wordt toegepast ten aanzien van de plaatsvervangers van de Gevolmachtigde Ministers en met hen gelijk te stellen functionarissen.

Art. 46. 1. Artikel 19 van de wet van 26 april 1946 (Stb. 200), houdende bijzondere voorzieningen met betrekking tot de in gebiedsdelen van het Koninkrijk der Nederlanden gevestigde naamloze vennootschappen en andere rechtspersonen, alsmede met betrekking tot zeeschepen, die gerechtigd zijn tot het voeren van de Nederlandsche vlag wordt ingetrokken, indien het op het tijdstip van inwerkingtreden van deze Rijkswet nog van kracht is.

Intrekking oude wetten

2. De wet van 4 augustus 1917 (Stb. 507), houdende bepalingen betreffende de betekening en tenuitvoerlegging in de koloniën, van in Nederland uitgevaardigde dwangbevelen en in Nederland alsmede in Nederlands-Indië, Suriname en Curaçao onderling, van in de koloniën uitgevaardigde dwangbevelen, wordt ingetrokken.

Art. 47. Het inwerkingtreden van deze Rijkswet wordt door Ons geregeld bij algemene maatregel van Rijksbestuur.

Inwerking-treding

Art. 48. 1. Onverminderd artikel 18, tweede lid, kan de wetgever van elk van de landen ten aanzien van één of meer van de andere landen bepalen dat gezamenlijk buiten werking treden de hoofdstukken II en III, en de artikelen 39, 40, 41, 44 en 45. De daartoe strekkende wettelijke regeling treedt niet in werking voor de aanvang van het tweede kalenderjaar volgend op dat waarin de regeling is afgekondigd. Onder het voorbehoud van belangrijke wijzigingen in de wetgeving, de heffing, alsmede in de administratieve praktijk als bedoeld in artikel 38, tweede lid, onder a, met betrekking tot de belastingen welke het onderwerp uitmaken van deze Rijkswet kan binnen een periode van acht jaar na 1 januari 1986 van de in dit lid gegeven bevoegdheid geen gebruik worden gemaakt.

Buitenwer-king-stelling

2. Een wettelijke regeling van een van de landen welke op grond van het eerste lid is getroffen, wordt bekend gemaakt in het andere land door plaatsing van de tekst in, voor zover Nederland betreft het Staatsblad en voor zover het Aruba, Curaçao en Sint Maarten betreft in de officiële publicatiebladen.

Art. 49. Deze Rijkswet kan worden aangehaald als: Belastingregeling voor het Koninkrijk.

Citeertitel

Beschikking winsttoerekening verzekeringsondernemingen

Gezamenlijke beschikking omtrent winsttoerekening bij verzekeringsondernemingen.

Beschikking van 17 december 1964, nr. B4/18 333, van de staatssecretaris van Financiën van Nederland en van de ministers van Financiën van Suriname en van de Nederlandse Antillen.

Art. 1. De winst toe te rekenen aan een binnen een van de landen aangehouden vaste inrichting van een verzekeraar die inwoner is van een van de andere landen, kan, voor zoveel nodig in afwijking van artikel 5, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk worden vastgesteld overeenkomstig de desbetreffende wettelijke bepalingen van eerstbedoeld land welke op het tijdstip van inwerkingtreding van de Belastingregeling voor het Koninkrijk van kracht zijn.

Art. 2. 1. Deze beschikking treedt in werking met ingang van 1 januari 1965 en behoudt haar werking voor onbepaalde tijd.

2. Van 1 januari 1970 af kan de Minister van Financiën van elk van de landen bepalen dat tussen dat land en beide of een van de andere landen deze beschikking buiten werking treedt. De daartoe strekkende beschikking treedt niet in werking vóór de aanvang van het tweede kalenderjaar volgend op dat waarin zij is afgekondigd.

Art. 3. Deze beschikking kan worden aangehaald als: Gezamenlijke beschikking omtrent winsttoerekening bij verzekeringsondernemingen.

Beschikking plaatselijk aangeworven arbeidskrachten

Stct. 1990, 124

Gezamenlijke beschikking plaatselijk aangeworven werkkrachten.

Beschikking van 29 juni 1990, nr. IFZ90/1160.

Art. 1. Het eerste en tweede lid van artikel 17 van de Belastingregeling voor het Koninkrijk zijn niet van toepassing ten aanzien van inkomsten uit het verrichten, of het vroeger verricht zijn, van niet-zelfstandige arbeid, welke worden betaald ten laste van een van de landen, van een publiekrechtelijke rechtspersoon van een van de landen, of ten laste van een fonds van dat land of van die rechtspersoon, genoten door personen die:

- woonachtig zijn in een van de andere landen, en
- hun arbeid verrichten, of hebben verricht, in dat andere land, en
- niet uitsluitend voor het verrichten van die arbeid inwoner van dat land werden.

Art. 2. Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar afkondiging en vindt toepassing met ingang van 1 juli 1990.

Art. 3. Deze beschikking kan worden aangehaald als: Gezamenlijke beschikking plaatselijk aangeworven werkkrachten.

Regeling aanwezigheid ambtenaren bij onderzoek

Gezamenlijke regeling aanwezigheid van ambtenaren bij onderzoek in een ander land van het Koninkrijk.

Regeling van 31 maart 1995, nr. AFZ/1377M, van de staatssecretaris van Financiën van Nederland en van de ministers van Financiën van de Nederlandse Antillen en Aruba.

Art. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan artikel 37, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk.

Art. 2. Een verzoek tot aanwezigheid van ambtenaren van het ene land bij een onderzoek op het grondgebied van één van de andere landen wordt slechts gedaan in gevallen waarin er gegronde aanwijzingen zijn dat sprake is van belastingontduiking of belastingontgaan van beduidende omvang, waarbij de complexiteit van de zaak, al dan niet in samenhang met dreigende termijnoverschrijding, een dergelijke aanwezigheid wenselijk maakt. Toepassing van deze regeling in andere dan de bovenomschreven gevallen is slechts mogelijk nadat de bevoegde autoriteiten hierover overeenstemming hebben bereikt.

Art. 3. Het verzoek tot aanwezigheid van een ambtenaar wordt schriftelijk gedaan en maakt deel uit van een verzoek om een bepaald onderzoek in te stellen.

Art. 4. Het verzoek bevat een motivering voor de verlangde aanwezigheid en vermeldt de stappen welke het verzoekende land heeft ondernomen om de gewenste informatie te verkrijgen.

Art. 5. Het verzoekende land zal in gelijksoortige gevallen ambtenaren van het aangezochte land toelaten.

Art. 6. Het onderzoek wordt verricht door ambtenaren van het aangezochte land. De bezoekende ambtenaren zijn bevoegd aanwezig te zijn bij een onderzoek ingesteld ter voldoening aan een gedaan verzoek om inlichtingen.

Art. 7. De bezoekende ambtenaren zijn slechts aanwezig bij die onderdelen van het onderzoek in het aangezochte land die voor het onderzoek in het verzoekende land van belang zijn.

Art. 8. Aan de bezoekende ambtenaren wordt, met inachtneming van artikel 38, tweede lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, op verzoek inzage verstrekt van bescheiden, die in het kader van het onderzoek in het verzoekende land van belang zijn. Desgevraagd verstrekken de bevoegde autoriteiten van het aangezochte land kopieën dan wel afschriften van de door de bezoekende ambtenaren geïdentificeerde bescheiden aan de verzoekende bevoegde autoriteiten.

Art. 9. Het verzoekende land zal de tijdens het onderzoek verkregen informatie door zijn ambtenaren niet gebruiken voordat deze door het aangezochte land is verstrekt.

Art. 10. Ambtenaren die aanwezig zullen zijn op het grondgebied van een ander land worden expliciet daartoe aangewezen en moeten zijn voorzien van een officiële machtiging waaruit blijkt dat zij optreden namens het verzoekende land.

Art. 11. De ambtenaren die aanwezig zijn op het grondgebied van een ander land op grond van deze regeling, genieten dezelfde bescherming en bijstand als die welke de wettelijke voorschriften van het land waar zij optreden toekennen aan de ambtenaren van het land zelf. Met betrekking tot eventuele strafbare feiten die ten aanzien van die ambtenaren zouden worden begaan of die zij zelf mochten begaan staan zij gelijk met de ambtenaren van het land waar zij zich bevinden.

Art. 12. In alle gevallen moeten de ambtenaren hun ambtelijke kwaliteit kunnen aantonen door middel van een akte van aanstelling of een ander legitimatiebewijs, dat hun door de dienst waartoe zij behoren is verstrekt.

Art. 13. Deze regeling treedt in werking met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin zij is afgekondigd.

Art. 14. Deze regeling kan worden aangehaald als: Gezamenlijke regeling aanwezigheid van ambtenaren bij onderzoek in een ander land van het Koninkrijk. Deze regeling zal in de Nederlandse Staatscourant, de Curaçaosche Courant en de Landscourant van Aruba worden geplaatst.

DB2010/304M

Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curaçao St. Maarten en de BES eilanden 2010

23 december 2010, Nr. DB2010/304M, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken/Directie Directe Belastingen.

De Staatssecretaris van Financiën,

Handelende in overeenstemming met de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie en in overeenstemming met de Minister van Infrastructuur en Milieu; Gelet op de artikelen 3.42, 3.42a, 3.52 en 10.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001; Besluit:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Nederlandse
regeling voor
Caribisch
deel van het
Koninkrijk

Art. 1. 1. Deze regeling geeft uitvoering aan de artikelen 3.42, 3.42a, 3.52 en 10.10 van de Wet inkomstenbelasting 2001.

2. Deze regeling verstaat onder wet: Wet inkomstenbelasting 2001.

Hoofdstuk 2. Kleinschaligheidsinvesteringsaftrek

Vaste inrichting,
onderworpen-
heid aan
een belasting
naar winst

Art. 2. 1. Investerings in bedrijfsmiddelen die worden toegerekend aan het vermogen van een vaste inrichting die gelegen is in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden komen slechts in aanmerking voor kleinschaligheidsinvesteringsaftrek als bedoeld in artikel 3.41, eerste lid, van de wet indien de belastingplichtige met betrekking tot die vaste inrichting in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden zonder keuzemogelijkheid, zonder ervan te zijn vrijgesteld en zonder toepassing van een bijzonder regime, is onderworpen aan een aldaar geheven belasting naar de winst.

2. Bij de in artikel 3.41, eerste lid, van de wet bedoelde keuze wordt aangegeven tot welke bedragen de investeringen betrekking hebben op bedrijfsmiddelen die worden toegerekend aan het vermogen van een vaste inrichting die gelegen is in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden.

Hoofdstuk 3. Energie-investeringsaftrek

Voorwaarden af-
trek energie-in-
vesteringen

Art. 3. 1. Met betrekking tot investeringen in bedrijfsmiddelen die worden toegerekend aan het vermogen van een vaste inrichting die gelegen is in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden worden als energie-investeringen als bedoeld in artikel 3.42, tweede lid, van de wet aangewezen: de investeringen in bedrijfsmiddelen of in onderdelen daarvan, opgenomen in bijlage I bij de Uitvoeringsregeling energie-investeringsaftrek 2001 met dien verstande dat voor investeringen in categorie B, apparatuur en processen, een energiebesparingsnorm van ten minste 0,3 Nm3 aardgasequivalenten per jaar per geïnvesteerde € 0,45 geldt, mits:

a. het bedrijfsmiddel of het onderdeel in overeenstemming is met de bestemming voor zover aangegeven in de bijlage, niet eerder is gebruikt en bestaat uit de in die bijlage genoemde bestanddelen; en

b. – voor zover een vergunning voor het bouwen noodzakelijk is – door het bevoegde gezag voor het bedrijfsmiddel of onderdeel daarvan een bouwvergunning of omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is afgegeven ten tijde van de aanmelding, bedoeld in artikel 3.42, zesde lid, van de wet;

c. – voor zover sprake is van een investering in een of meerdere voorzieningen als bedoeld in bijlage 1 van deze regeling in artikel 1, onderdeel A, onder 1.2.K, in artikel 1, onderdeel B, onder 1.2.M, in artikel 1, onderdeel B, onder 1.2.O, in artikel 1, onderdeel D, onder 5.1.B, of in artikel 1, onderdeel D, onder 5.1.E – door het bevoegde gezag voor het bedrijfsmiddel of onderdeel daarvan een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht is afgegeven ten tijde van de aanmelding, bedoeld in artikel 3.42, zesde lid, van de wet;

d. – voor zover voor het bedrijfsmiddel ten behoeve van het aanwenden of toepassen van duurzame energie een milieuvergunning of soortgelijke vergunning noodzakelijk is – de belastingplichtige ten tijde van de aanmelding, bedoeld in artikel 3.42, zesde lid, van de wet, houder is van een door het bevoegde gezag voor dat bedrijfsmiddel afgegeven milieuvergunning, omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht of vergelijkbare vergunning.

2. De in het eerste lid bedoelde investeringen in bedrijfsmiddelen komen slechts in aanmerking voor de energie-investeringsaftrek indien de belastingplichtige met betrekking tot de vaste inrichting waaraan deze bedrijfsmiddelen worden toegerekend, in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden zonder keuzemogelijkheid, zonder ervan te zijn vrijgesteld en zonder toepassing van een bijzonder regime, is onderworpen aan een aldaar geheven belasting naar de winst.

Art. 4. 1. De aanmelding, bedoeld in artikel 3.42, zesde lid, van de wet, van de aangegane verplichtingen of de gemaakte voortbrengingskosten ter zake van investeringen in bedrijfsmiddelen als bedoeld in artikel 3 vindt plaats binnen een termijn van drie maanden. Deze termijn vangt aan:

Aanmelding voor toepassing van de aftrek

a. met betrekking tot verplichtingen: bij het aangaan van de verplichtingen;
b. met betrekking tot voortbrengingskosten: bij de aanvang van het kalenderkwartaal volgend op dat waarin de kosten zijn gemaakt of, indien het bedrijfsmiddel of het onderdeel ter zake waarvan de kosten zijn gemaakt in het kalenderkwartaal in gebruik is genomen, bij de ingebruikneming van het bedrijfsmiddel respectievelijk het onderdeel.

2. Indien artikel 3.52, eerste lid, onderdeel b, van de wet toepassing vindt, vangt met betrekking tot voortbrengingskosten de termijn aan bij de inwerkingtreding van de ministeriële regeling indien dat leidt tot een aanmelding op een eerder tijdstip dan op grond van het eerste lid.

Art. 5. De aanmelding van de aangegane verplichtingen en de gemaakte voortbrengingskosten vindt uitsluitend plaats langs de daartoe door de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie geopende elektronische weg.

Voorgeschreven formulier

Art. 6. 1. De aanmelding van investeringen in bedrijfsmiddelen als bedoeld in artikel 3 wordt aangemerkt als een verzoek om een verklaring van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie als bedoeld in artikel 3.42, eerste lid, van de wet.

Berekening energie-besparing

2. De verklaring van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, bedoeld in het eerste lid, vermeldt in welke aangewezen bedrijfsmiddelen of onderdelen is geïnvesteerd alsmede het bedrag van de uitgaven terzake.

3. De belastingplichtige legt ten behoeve van het verstrekken van een verklaring als bedoeld in het eerste lid, indien de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie daarom verzoekt, een berekening van de energiebesparing over.

4. De belastingplichtige legt ten behoeve van het in behandeling nemen van een verzoek om een verklaring als bedoeld in het eerste lid, indien de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie daarom verzoekt, een kopie van de afgegeven bouwvergunning of omgevingsvergunning over indien artikel 3, eerste lid, onderdeel b respectievelijk onderdeel c, van toepassing is.

5. De belastingplichtige legt ten behoeve van het in behandeling nemen van een verzoek om een verklaring als bedoeld in het eerste lid, indien de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie daarom verzoekt, een kopie van de afgegeven milieuvergunning, omgevingsvergunning of vergelijkbare vergunning over indien artikel 3, onderdeel d, van toepassing is.

6. De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie neemt een verzoek om een verklaring niet in behandeling indien niet is voldaan aan artikel 3, onderdelen b, c en d.

Art. 7. 1. De Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie kan de in artikel 6 bedoelde verklaring wijzigen of intrekken indien de door of namens belastingplichtige verstrekte gegevens of bescheiden zodanig onjuist of onvolledig zijn geweest dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen indien bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend zouden zijn geweest. Onjuistheid of onvolledigheid van gegevens of bescheiden die de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond opleveren voor wijziging of intrekking van een verklaring. 2. De bevoegdheid tot het intrekken of wijzigen van een verklaring op grond van het eerste lid vervalt door verloop van vijf jaren na de dagtekening van de verklaring.

Mogelijkheid intrekking verklaring

Hoofdstuk 4. Milieu-investeringsaftrek

Voorwaarden
aftrek milieu-
investeringen

Art. 8. 1. Met betrekking tot investeringen in bedrijfsmiddelen die worden toegerekend aan het vermogen van een vaste inrichting die gelegen is in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden, worden als milieu-investeringen als bedoeld in artikel 3.42a, tweede lid, van de wet aangewezen: de investeringen in bedrijfsmiddelen of in onderdelen daarvan, opgenomen in bijlage 1 van de Aanwijzingsregeling willekeurige afschrijving en investeringsaftrek milieu-investeringen, mits het bedrijfsmiddel of het onderdeel in overeenstemming is met de bestemming voorzover aangegeven in die bijlage, niet eerder is gebruikt en bestaat uit de in die bijlage genoemde bestanddelen.

2. Met betrekking tot een advies als bedoeld in artikel 3.42a, vierde lid, van de wet (milieu-advies) is artikel 3a van de Meldingsregeling milieu-investeringsaftrek 2001 van toepassing.

3. De in het eerste lid bedoelde investeringen in bedrijfsmiddelen komen slechts in aanmerking voor de milieu-investeringsaftrek indien de belastingplichtige met betrekking tot de vaste inrichting waaraan deze bedrijfsmiddelen worden toegerekend, in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden zonder keuzemogelijkheid, zonder ervan te zijn vrijgesteld en zonder toepassing van een bijzonder regime, is onderworpen aan een aldaar geheven belasting naar de winst.

Aanmelding
toepassing van
de aftrek

Art. 9. 1. De aanmelding, bedoeld in artikel 3.42a, zevende lid, van de wet, van de aangegane verplichtingen of de gemaakte voortbrengingskosten ter zake van investeringen in bedrijfsmiddelen als bedoeld in artikel 12 vindt plaats binnen een termijn van drie maanden. Deze termijn vangt aan:

a. met betrekking tot verplichtingen: bij het aangaan van de verplichtingen;

b. met betrekking tot voortbrengingskosten: bij de aanvang van het kalenderkwartaal volgend op dat waarin de kosten zijn gemaakt of, indien het bedrijfsmiddel of het onderdeel ter zake waarvan de kosten zijn gemaakt in het kalenderkwartaal in gebruik is genomen, bij de ingebruikneming van het bedrijfsmiddel respectievelijk het onderdeel.

2. Indien artikel 3.52, eerste lid, onderdeel b, van de wet toepassing vindt, vangt met betrekking tot voortbrengingskosten de termijn aan bij de inwerkingtreding van de ministeriële regeling indien dat leidt tot een aanmelding op een eerder tijdstip dan op grond van het eerste lid.

Voorgeschreven
formulier

Art. 10. De aanmelding van de aangegane verplichtingen en de gemaakte voortbrengingskosten vindt uitsluitend plaats langs de daartoe door de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie geopende elektronische weg.

Verklaring
Minister

Art. 10a² 1. De verklaring van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, bedoeld in artikel 3.42a, eerste lid, van de wet, vermeldt in welke aangewezen bedrijfsmiddelen of onderdelen is geïnvesteerd alsmede het bedrag van de investering.

2. Het verzoek om een verklaring als bedoeld in het eerste lid wordt gedaan bij de aanmelding, bedoeld in de artikel 8.

3. De belastingplichtige overlegt ten behoeve van het verstrekken van een verklaring als bedoeld in het eerste lid, indien de Minister van Infrastructuur en Waterstaat daarom verzoekt, vergunningen, certificaten of andere voor de verklaring benodigde informatie.

4. De Minister van Infrastructuur en Waterstaat neemt een verzoek om een verklaring niet in behandeling indien niet is voldaan aan het derde lid.

Wijziging of
intrekking

Art. 10b 1. De Minister van Infrastructuur en Waterstaat kan de in artikel 10a bedoelde verklaring wijzigen of intrekken indien de door of namens de belastingplichtige verstrekte gegevens of bescheiden zodanig onjuist of onvolledig zijn geweest dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen indien bij de beoordeling daarvan de juiste of volledige gegevens bekend zouden zijn geweest. Onjuistheid of onvolledigheid van gegevens of bescheiden die de Minister van Infrastructuur en Waterstaat bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kunnen geen grond opleveren voor wijziging of intrekking van een

2. Art. 10a en b treden in werking met het Belastingplan 2025 per 1 januari 2025, met dien verstande dat de voorgestelde wijzigingen in het kader van bezwaar en beroep van de MIA en Vamil voor het eerst toepassing vinden met betrekking tot aanvragen die zien op milieubedrijfsmiddelen of milieu-investeringen die per 1 januari 2025 als zodanig zijn aangewezen. Aanmeldingen op basis van de Milieulijst 2024 worden afgehandeld volgens de bestaande systematiek en wijzigingen vanaf de Milieulijst 2025 worden afgehandeld volgens de systematiek die is neergelegd in het Belastingplan 2025.

verklaring.

2. De bevoegdheid tot het intrekken of wijzigen van een verklaring op grond van het eerste lid vervalt door verloop van vijf jaren na de dagtekening van de verklaring.

Hoofdstuk 5. Controle op naleving van voorschriften

Art. 11. De artikelen 3.40 tot en met 3.44 van de wet in verbinding met artikel 10.10, eerste en tweede lid, van de wet zijn slechts van toepassing indien de belastingplichtige uiterlijk bij het doen van de aangifte over het jaar waarin de investering is gedaan doch desgevraagd eerder, er schriftelijk mee instemt dat de verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk VIII, afdeling 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen ook gelden ten behoeve van de controle op de naleving van de voorschriften in deze regeling op het grondgebied van Aruba, Curaçao, Sint Maarten of de BES eilanden en wel jegens de inspecteur en iedere op de voet van artikel 56 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen aangewezen andere ambtenaar van de rijksbelastingdienst.

Controle op
naleving van de
regeling

Hoofdstuk 6. Inwerkingtreding en citeertitel

Art. 12. De Uitvoeringsregeling willekeurige afschrijving en investeringsaftrek Nederlandse Antillen en Aruba 2001 vervalt.

Art. 13. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst, en werkt terug tot en met 10 oktober 2010.

Inwerking-
treding

Art. 14. Deze regeling wordt aangehaald als: Uitvoeringsregeling investeringsaftrek Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de BES eilanden 2010.

Citeertitel

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 23 december 2010, De Staatssecretaris van Financiën, F.H.H. Weekers.

5 juli 2019

Procesregeling belastingrecht GEA 2019

Procesregeling belastingrecht Gerechten in eerste aanleg 2019

Inleiding

Met deze procesregeling wordt beoogd partijen in een geding, waarin de belastingrechter van een Gerecht in eerste aanleg bevoegd is, duidelijkheid te bieden omtrent de wijze waarop de Gerechten enkele bepalingen toepassen van:

- de Algemene landsverordening belastingen (ALB) en de Landsverordening beroep in belastingzaken (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Aruba,
- de Algemene landsverordening Landsbelastingen (ALL) en de Landsverordening op het beroep in belastingzaken (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Curaçao,
- de Algemene landsverordening Landsbelastingen (ALL) en de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Sint Maarten, en
- de Belastingwet BES, zoals deze van toepassing is in Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Begripsbepalingen

Art. 1. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- het Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van Aruba (GEA Aruba), het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao (GEA Curaçao), het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten (GEA Sint Maarten), en het Gerecht in eerste aanleg van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (GEA BES);
 - de Inspecteur: het bestuursorgaan dat betrokken is bij een besluit ter zake waarvan de belastingrechter bevoegd is;
 - de belanghebbende: de wederpartij van de Inspecteur;
 - de griffier: de griffier van het Gerecht.
2. In deze regeling wordt onder schriftelijk mede verstaan per e-mail.

Elektronisch indiening van stukken

Art. 2. 1. Beroepschriften, verweerschriften en andere stukken kunnen langs elektronische weg worden ingediend bij de griffie van het Gerecht via het navolgende e-mailadres:

GEA Aruba: belastinggriffieAUA@caribjustitia.org

GEA Curaçao: belastinggriffieCUR@caribjustitia.org

GEA Sint Maarten: belastinggriffieSXM@caribjustitia.org

GEA BES: belastinggriffieBES@caribjustitia.org

2. Is een ondertekend beroepschrift, verweerschrift of ander stuk langs elektronische weg ingediend, dan behoeft het desbetreffende stuk niet in hardcopy te worden ingediend.

Elektronische berichten van het Gerecht

Art. 3. 1. De griffier kan een bericht elektronisch aan partijen verzenden voor zover de geadresseerde kenbaar heeft gemaakt – impliciet dan wel expliciet – dat hij langs deze weg voldoende bereikbaar is.

2. Bij indiening van het beroepschrift langs elektronische weg of bij vermelding van een e-mailadres in het beroepschrift, gaat het Gerecht in ieder geval ervan uit dat de geadresseerde kenbaar heeft gemaakt langs elektronische weg voldoende bereikbaar te zijn.

3. Als het de bedoeling is dat de griffier een ander e-mailadres gaat gebruiken voor de correspondentie, moet de belanghebbende het Gerecht daarvan tijdig op de hoogte brengen.

Bevestiging en kennisgeving ontvangst beroepschrift

Art. 4. Binnen twee weken na de ontvangst van het beroepschrift zendt de griffier een bevestiging van de ontvangst aan de indiener van het beroepschrift en een kennisgeving aan de Inspecteur.

Procesvertegenwoordiging

Art. 5. 1. Indien het Gerecht een machtiging of bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid verlangt, nodigd het de gemachtigde of vertegenwoordiger schriftelijk uit de machtiging of het bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid binnen zes weken in te zenden.

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het beroep niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien de machtiging of het bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid niet binnen de gestelde termijn wordt ingezonden.

Griffierecht

Art. 6. 1. Na de ontvangst van het beroepschrift wordt de belanghebbende uitgenodigd het griffierecht binnen zes weken te voldoen. Verlenging van deze termijn is niet mogelijk.

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het beroep niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien het

griffierecht niet binnen de gestelde termijn wordt voldaan.

3. Het griffierecht voor de indiening van het beroepschrift bedraagt:

Aruba: voor natuurlijke personen Afl 25

Aruba: voor rechtspersonen Afl 150

Curaçao: voor natuurlijke personen Naf 50

Curaçao: voor personenvennootschappen en rechtspersonen Naf 150

Sint Maarten: voor natuurlijke personen Naf 50

Sint Maarten: voor rechtspersonen Naf 150

BES: voor natuurlijke en rechtspersonen USD 30

4. Indien een beroepschrift is gericht tegen twee of meer uitspraken op bezwaar die betrekking hebben op samenhangende beschikkingen, is eenmaal griffierecht verschuldigd.

Art 7. 1. De griffier geeft van het bestaan van een verzuim als bedoeld in artikel 7 LBB en artikel 8:103 Belastingwet BES schriftelijk kennis aan de indiener van het beroepschrift of verzetschrift en nodigt deze daarbij uit het verzuim binnen zes weken te herstellen.

Herstel verzuimen

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het beroep of verzet niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien het verzuim niet binnen de gestelde termijn wordt hersteld.

Art 8. 1. Nadat eventuele verzuimen in het beroepschrift zijn hersteld en het eventueel verschuldigd geworden griffierecht is voldaan, zendt de griffier zo spoedig mogelijk een afschrift van het beroepschrift en het geschrift dat de gronden bevat aan de Inspecteur en biedt hij deze de gelegenheid binnen twee maanden een verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken in te dienen.

Toezenden stukken

2. De griffier zendt binnen één week na de ontvangst van het verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken, een afschrift aan de belanghebbende.

3. Het Gerecht kan de belanghebbende schriftelijk in de gelegenheid stellen binnen een termijn van vier weken te reageren op het verweerschrift door middel van een conclusie van repliek. De Inspecteur krijgt bij de toezending van de conclusie van repliek een termijn van vier weken om een conclusie van dupliek in te dienen.

4. Indien een partij nadere stukken indient, zendt de griffier zo spoedig mogelijk na de ontvangst afschriften daarvan aan de andere partij.

Art 9. 1. Een verzoek om verlenging van een door het Gerecht gestelde termijn wordt gemotiveerd en binnen die termijn ingediend bij de griffie van het Gerecht, bij voorkeur via het in artikel 2 genoemde e-mailadres.

Verlenging termijnen

2. Een volgend verzoek om verlenging met betrekking tot dezelfde aangelegenheid wordt in beginsel niet toegewezen.

3. Op het verzoek om verlenging wordt binnen één week na de ontvangst beslist. De griffier deelt de beslissing schriftelijk mee aan de indiener van het verzoek om verlenging en bij toewijzing zo nodig ook aan de andere partij.

4. Indien het verzoek wordt afgewezen, kan de indiener van het verzoek om verlenging een laatste termijn van één week worden gegeven om alsnog aan het gevraagde te voldoen. In ieder geval wordt geen laatste termijn gegeven indien bij het stellen van de termijn is medegedeeld dat verlenging niet zal worden toegestaan.

Art. 10. 1. Tegen de onmiddellijke uitspraak (art. 7a LBB) of vereenvoudigde uitspraak (art. 8:106b Belastingwet BES) kunnen beide partijen binnen twee maanden schriftelijk verzet doen bij het Gerecht. Voor het doen van verzet is geen griffierecht verschuldigd.

Verzet

2. Indien verzet is gedaan, behandelt het Gerecht het verzet binnen dertien weken na de ontvangst van het verzetschrift ter zitting of doet het binnen deze termijn zonder zitting uitspraak. Indien de termijn niet kan worden gehaald, wordt daarvan binnen de termijn schriftelijk mededeling gedaan.

3. De uitnodiging om op de zitting te verschijnen wordt ten minste drie weken tevoren verzonden. De griffier stelt de wederpartij in de hoofdzaak daarvan op de hoogte. In voorkomend geval zal de wederpartij worden uitgenodigd om op de zitting te verschijnen.

Sluiting van
onderzoek
zonder (nadere)
zitting

Art. 11. 1. Het Gerecht kan met schriftelijke toestemming van partijen zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.
2. Indien het Gerecht na een eerste zitting voornemens is het onderzoek te sluiten zonder een nadere zitting – bijvoorbeeld in het geval na afloop van een eerste zitting met instemming van het Gerecht nog stukken zijn ingediend – worden partijen schriftelijk gewezen op hun recht om op een nadere zitting te worden gehoord. Daarbij worden partijen gewezen op de mogelijkheid om binnen vier weken te verklaren dat zij gebruik willen maken van dit recht. Indien geen van de partijen binnen deze termijn heeft verklaard dat zij gebruik wil maken van dit recht, kan het Gerecht bepalen dat een nadere zitting achterwege blijft.

Onderzoek
ter zitting en
heropening
onderzoek

Art. 12. 1. De uitnodiging om op de zitting te verschijnen en de oproeping aan belanghebbende om zijn gemachtigde ter zitting te vergezellen, worden ten minste zes weken tevoren verzonden.
2. Een verzoek om uitstel van de behandeling ter zitting wordt zo mogelijk schriftelijk, onder aanvoering van gewichtige redenen en tijdig, ingediend bij de griffie van het Gerecht via het in artikel 2 genoemde e-mailadres. Onder tijdig wordt verstaan: binnen één week na ontvangst van de uitnodiging of zo spoedig mogelijk nadat van de tot uitstel nopende omstandigheid is gebleken.
3. Een verzoek dat voldoet aan de in het tweede lid omschreven voorwaarden wordt ingewilligd, tenzij het Gerecht oordeelt dat zwaarder wegende belangen hieraan in de weg staan.
4. Indien het verzoek om uitstel van de zitting is ingewilligd, deelt de griffier partijen de beslissing op het verzoek zo spoedig mogelijk mede.
5. Indien het Gerecht besluit tot heropening van het onderzoek, wordt daarvan binnen twee weken schriftelijk mededeling gedaan.

Te laat
ingediende
stukken

Art 13. 1. Stukken die tien dagen of minder voor de zitting bij het Gerecht zijn ingediend blijven buiten beschouwing, tenzij het Gerecht beslist dat deze stukken bij de behandeling van de zaak worden betrokken.
2. Stukken die na de sluiting van het onderzoek ter zitting ongevraagd zijn ingediend, blijven buiten beschouwing. Een uitzondering geldt voor stukken die aanleiding geven tot heropening van het onderzoek.
3. Indien het Gerecht besluit tot heropening van het onderzoek, wordt daarvan binnen twee weken schriftelijk mededeling gedaan.

Proces-verbaal
van zitting

Art. 14. 1. De griffier houdt aantekening van het verhandelde ter zitting.
2. De griffier maakt van de zitting een proces-verbaal op:
a. indien de rechter dit ambtshalve of op verzoek van een partij die daarbij belang heeft, bepaalt, of
b. op verzoek van de rechter in hoger beroep of de Hoge Raad.

Uitspraak

Art 15. Het Gerecht doet in beginsel binnen zes weken na sluiting van het onderzoek uitspraak. Indien het Gerecht niet binnen deze termijn uitspraak doet, worden de partijen hiervan in kennis gesteld.

Herstel van
uitspraak

Art. 16. Het Gerecht kan op verzoek van een partij of ambtshalve een kennelijke fout in de beslissing of de dragende overwegingen van een uitspraak die zich voor eenvoudig herstel leent, herstellen.

Publicatie van
uitspraken

Art. 17. 1. Uitspraken worden in beginsel gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.
2. Alle uitspraken die worden gepubliceerd, worden geanonimiseerd volgens de Anonimiseringsrichtlijn van de Raad voor de Rechtspraak
3. De uitspraken worden zoveel mogelijk binnen een maand na de uitspraakdatum gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Proceskosten-
veroordeling
na intrekking
beroep

Art 18. 1. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de indiener van het beroepsschrift is tegemoetgekomen, kan de Inspecteur op verzoek van de indiener bij afzonderlijke uitspraak in de proceskosten en/of het griffierecht worden

veroordeeld.

2. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep.
3. Het Gerecht kan de verzoeker in de gelegenheid stellen binnen een termijn van zes weken het verzoek toe te lichten.
4. Het Gerecht stelt de Inspecteur in de gelegenheid binnen een termijn van twee maanden een verweerschrift in te dienen.
5. Het Gerecht zal zonder mondelinge behandeling (onmiddellijk of vereenvoudigd) uitspraak doen, indien over de beslissing in redelijkheid geen twijfel mogelijk is.

Art 19. Het Gerecht kan van deze regeling afwijken als de omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Afwijking in
bijzondere om-
standigheden

Art 20. In de gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het Gerecht.

Gevalen waarin
deze regeling
niet voorziet

Art 21. 1. Deze regeling is vastgesteld door het bestuur van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie op 5 juli 2019.

Slotbepaling

2. Deze regeling treedt in werking met ingang van 5 juli 2019.

3. Deze regeling wordt aangehaald als: Procesregeling belastingrecht GEA 2019.

23 september
2022

Procesregeling belastingrecht Hof 2022

Inleiding

Deze procesregeling beoogt partijen in een geding, waarin een belastingrechter van het Hof Belastingen (hierna: het Hof) bevoegd is, duidelijkheid te bieden omtrent de wijze waarop het Hof enkele bepalingen toepast van:

- a. de Algemene landsverordening belastingen (ALB) en de Landsverordening beroep in belastingzaken (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Aruba,
- b. de Algemene landsverordening Landsbelastingen (ALL) en de Landsverordening op het beroep in belastingzaken (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Curaçao,
- c. de Algemene landsverordening Landsbelastingen (ALL) en de Landsverordening op het beroep in belastingzaken 1940 (LBB), zoals deze van toepassing zijn in Sint Maarten, en
- d. de Belastingwet BES, zoals deze van toepassing is in Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Begripsbepalingen

Art. 1. 1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. het Hof: Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba;
- b. de Inspecteur: het bestuursorgaan dat betrokken is bij een besluit ter zake waarvan de belastingrechter bevoegd is;
- c. de Ontvanger: het bestuursorgaan dat betrokken is bij zaken betreffende aansprakelijkstelling van belastingsschulden;
- d. de belanghebbende: de wederpartij van de Inspecteur;
- e. de griffier: de griffier van het Hof.

2. In deze regeling wordt onder schriftelijk mede verstaan per e-mail.

Elektronisch indiening van stukken

Art 2. 1. Beroepschriften, verweerschriften en andere stukken kunnen elektronisch worden ingediend bij de griffie van het Hof: belastinggriffie@caribjustitia.org.

2. Is een ondertekend beroepschrift, verweerschrift of ander stuk langs elektronische weg ingediend, dan behoeft het desbetreffende stuk niet in hardcopy te worden ingediend.

Elektronische berichten van het Hof

Art 3. 1. De griffier kan een bericht elektronisch aan partijen verzenden voor zover de geadresseerde kenbaar heeft gemaakt – impliciet dan wel expliciet – dat hij langs deze weg voldoende bereikbaar is.

2. Bij indiening van het hogerberoepschrift langs elektronische weg of bij vermelding van een e-mailadres in het hogerberoepschrift, gaat het Hof in ieder geval ervan uit dat de geadresseerde kenbaar heeft gemaakt langs elektronische weg voldoende bereikbaar te zijn.

3. Als het de bedoeling is dat de griffier een ander e-mailadres gaat gebruiken voor de correspondentie, moet de desbetreffende procespartij het Hof daarvan tijdig op de hoogte brengen.

Bevestiging en kennisgeving ontvangst beroepschrift

Art 4. Binnen twee weken na de ontvangst van het hoger beroepschrift zendt de griffier een bevestiging van de ontvangst aan de indiener van het hoger beroepschrift en een kennisgeving aan de Inspecteur.

Procesvertegenwoordiging

Art 5. 1. Indien het Hof een machtiging of bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid verlangt, nodigt het de gemachtigde of vertegenwoordiger schriftelijk uit de machtiging of het bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid binnen zes weken in te zenden.

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het hoger beroep niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien de machtiging of het bewijs van vertegenwoordigingsbevoegdheid niet binnen de gestelde termijn wordt ingezonden.

Griffierecht

Art 6. 1. Na de ontvangst van het hogerberoepschrift wordt de belanghebbende uitgenodigd het griffierecht binnen zes weken te voldoen. Verlenging van deze termijn is niet mogelijk.

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het hoger beroep niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien het griffierecht niet binnen de gestelde termijn wordt voldaan.

3. Het griffierecht voor de indiening van het hogerberoepschrift bedraagt:

Aruba: voor natuurlijke personen Afl 75

Aruba: voor rechtspersonen Afl 300

Curaçao: voor natuurlijke personen NAF 200

Curaçao: voor personevennootschappen en rechtspersonen NAF 500

Sint Maarten: voor natuurlijke personen NAF 300

Sint Maarten: voor rechtspersonen NAF 300

BES: voor natuurlijke en rechtspersonen USD 60

4. Indien een hogerberoepschrift is gericht tegen twee of meer uitspraken op bezwaar die betrekking hebben op samenhangende beschikkingen, is eenmaal griffierecht verschuldigd.

Art. 7. 1. De griffier geeft van het bestaan van een verzuim als bedoeld in artikel 7 LBB en artikel 8:103 Belastingwet BES schriftelijk kennis aan de indiener van het hogerberoepschrift of verzetschrift en nodigt deze daarbij uit het verzuim binnen zes weken te herstellen.

Herstel verzuimen

2. Daarbij vermeldt de griffier dat het hoger beroep of verzet niet-ontvankelijk kan worden verklaard indien het verzuim niet binnen de gestelde termijn wordt hersteld.

Art. 8. 1. Nadat eventuele verzuimen in het hogerberoepschrift zijn hersteld en het eventueel verschuldigd geworden griffierecht is voldaan, zendt de griffier zo spoedig mogelijk een afschrift van het hogerberoepschrift en het geschrift dat de gronden bevat aan de wederpartij en biedt hij deze de gelegenheid binnen twee maanden een verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken in te dienen.

Toezenden stukken

2. De griffier zendt binnen één week na de ontvangst van het verweerschrift en de op de zaak betrekking hebbende stukken, een afschrift aan de wederpartij.

3. Het Hof kan de wederpartij schriftelijk in de gelegenheid stellen binnen een termijn van vier weken te reageren op het verweerschrift door middel van een conclusie van repliek. De wederpartij krijgt bij de toezending van de conclusie van repliek een termijn van vier weken om een conclusie van dupliek in te dienen.

4. Indien een partij nadere stukken indient, zendt de griffier zo spoedig mogelijk na de ontvangst afschriften daarvan aan de andere partij.

Art 9. 1. Een verzoek om verlenging van een door het Hof gestelde termijn wordt gemotiveerd en binnen die termijn ingediend bij de griffie van het Hof, bij voorkeur via het in artikel 2 genoemde e-mailadres.

Verlenging termijnen

2. Een volgend verzoek om verlenging met betrekking tot dezelfde aangelegenheid wordt in beginsel niet toegewezen.

3. Op het verzoek om verlenging wordt binnen één week na de ontvangst beslist. De griffier deelt de beslissing schriftelijk mee aan de indiener van het verzoek om verlenging en bij toewijzing zo nodig ook aan de andere partij.

4. Indien het verzoek wordt afgewezen, kan de indiener van het verzoek om verlenging een laatste termijn van één week worden gegeven om alsnog aan het gevraagde te voldoen. In ieder geval wordt geen laatste termijn gegeven indien bij het stellen van de termijn is medegedeeld dat verlenging niet zal worden toegestaan.

Art 10. 1. Tegen de onmiddellijke uitspraak (art. 7a LBB) of vereenvoudigde uitspraak (art. 8:106b Belastingwet BES) kunnen beide partijen binnen twee maanden schriftelijk in verzet komen bij het Hof. Voor het in verzet komen is geen griffierecht verschuldigd.

Verzet

2. Indien in verzet is gekomen, behandelt het Hof het verzet binnen 39 weken na de ontvangst van het verzetschrift ter zitting of doet het binnen deze termijn zonder zitting uitspraak. Indien de termijn niet kan worden gehaald, wordt daarvan binnen de termijn schriftelijk mededeling gedaan.

3. De uitnodiging om op de zitting te verschijnen wordt ten minste drie weken tevoren verzonden. De griffier stelt de wederpartij in de hoofdzaak daarvan op de hoogte. In voorkomend geval zal de wederpartij worden uitgenodigd om op de zitting te verschijnen.

Sluiting van
onderzoek
zonder
(nadere) zitting

Art 11. 1. Het Hof kan met schriftelijke toestemming van partijen zonder mondelinge behandeling uitspraak doen.
2. Indien het Hof na een eerste zitting voornemens is het onderzoek te sluiten zonder een nadere zitting – bijvoorbeeld in het geval na afloop van een eerste zitting met instemming van het Hof nog stukken zijn ingediend – worden partijen schriftelijk gewezen op hun recht om op een nadere zitting te worden gehoord. Daarbij worden partijen gewezen op de mogelijkheid om binnen vier weken te verklaren dat zij gebruik willen maken van dit recht. Indien geen van de partijen binnen deze termijn heeft verklaard dat zij gebruik wil maken van dit recht, kan het Hof bepalen dat een nadere zitting achterwege blijft.

Onderzoek
ter zitting en
heropening
onderzoek

Art 12. 1. De uitnodiging om op de zitting te verschijnen en de oproeping aan belanghebbende om zijn gemachtigde ter zitting te vergezellen, worden ten minste zes weken tevoren verzonden.
2. Een verzoek om uitstel van de behandeling ter zitting wordt schriftelijk, onder aanvoering van gewichtige redenen en tijdig, ingediend bij de griffie van het Hof via het in artikel 2 genoemde e-mailadres. Onder tijdig wordt verstaan: binnen één week na ontvangst van de uitnodiging of zo spoedig mogelijk nadat van de tot uitstel nopende omstandigheid is gebleken.
3. Indien het verzoek om uitstel van de zitting is ingewilligd, deelt de griffier partijen de beslissing op het verzoek zo spoedig mogelijk mede.
4. Indien het Hof besluit tot heropening van het onderzoek, wordt daarvan binnen twee weken schriftelijk mededeling gedaan.

Te laat
ingediende
stukken

Art 13. 1. Stukken die tien dagen of minder voor de zitting bij het Hof zijn ingediend blijven buiten beschouwing, tenzij het Hof beslist dat deze stukken bij de behandeling van de zaak worden betrokken.
2. Stukken die na de sluiting van het onderzoek ter zitting ongevraagd zijn ingediend, blijven buiten beschouwing. Een uitzondering geldt voor stukken die aanleiding geven tot heropening van het onderzoek.
3. Indien het Hof besluit tot heropening van het onderzoek, wordt daarvan binnen twee weken schriftelijk mededeling gedaan.

Proces-verbaal
van zitting

Art 14. 1. De griffier houdt aantekening van het verhandelde ter zitting.
2. De griffier maakt van de zitting een proces-verbaal op:
a. indien de rechter dit ambtshalve of op verzoek van een partij die daarbij belang heeft, bepaalt, of
b. op verzoek van de Hoge Raad.

Uitspraak

Art 15. Het Hof doet in beginsel binnen zes weken na sluiting van het onderzoek uitspraak. Indien het Hof niet binnen deze termijn uitspraak doet, worden de partijen hiervan in kennis gesteld.

Herstel van
uitspraak

Art 16. Het Hof kan op verzoek van een partij of ambtshalve een kennelijke fout in de beslissing of de dragende overwegingen van een uitspraak die zich voor eenvoudig herstel leent, herstellen.

Publicatie van
uitspraken

Art 17. 1. Uitspraken worden in beginsel gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.
2. Alle uitspraken die worden gepubliceerd, worden geanonimiseerd volgens de Anonimiseringsrichtlijn van de Raad voor de Rechtspraak
3. De uitspraken worden zoveel mogelijk binnen een maand na de uitspraakdatum gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Proceskosten-
veroordeling
na intrekking
beroep

Art 18. 1. In geval van intrekking van het beroep, omdat de Inspecteur geheel of gedeeltelijk aan de indiener van het beroepschrift is tegemoetgekomen, kan de Inspecteur op verzoek van de indiener bij afzonderlijke uitspraak in de proceskosten en/of het griffierecht worden veroordeeld.
2. Het verzoek wordt gedaan tegelijk met de intrekking van het beroep.
3. Het Hof kan de verzoeker in de gelegenheid stellen binnen een termijn van zes weken het

verzoek toe te lichten.

4. Het Hof stelt de Inspecteur in de gelegenheid binnen een termijn van twee maanden een verweerschrift in te dienen.

5. Het Hof zal zonder mondelinge behandeling (onmiddellijk of vereenvoudigd) uitspraak doen, indien over de beslissing in redelijkheid geen twijfel mogelijk is.

Art 19. Het Hof kan van deze regeling afwijken als de omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Afwijking in
bijzondere om-
standigheden

Art 20. In de gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist het Hof.

Gevalen waarin
deze regeling
niet voorziet

Art 21. 1. Deze regeling is vastgesteld door de Hofvergadering van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba op 23 september 2022.

Slotbepaling

2. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 oktober 2022.

3. Deze regeling wordt aangehaald als: Procesregeling belastingrecht Hof 2022.

20 juli 1961

Cassatieregeling

Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Rijkswet van 20 juli 1961, houdende de “Cassatieregeling voor de Nederlandse Antillen”.¹

§ 1. Algemene bepaling

Cassatie,
duiding
rechtsstelsels

Art. 1. 1. De Hoge Raad der Nederlanden neemt ten aanzien van burgerlijke en strafzaken in Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, voor zover in deze Rijkswet niet anders is bepaald, in overeenkomstige gevallen, op overeenkomstige wijze en met overeenkomstige rechtsgevolgen als ten aanzien van burgerlijke en strafzaken in het Europese deel van het Koninkrijk, kennis van een beroep in cassatie, ingesteld hetzij door partijen, hetzij «in het belang der wet» door de procureur-generaal bij de Hoge Raad.

2. De rechtsstelsels van Aruba, Curaçao en Sint Maarten en van de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba gelden niet als rechtsstelsels van vreemde staten in de zin van artikel 79, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de rechterlijke organisatie.

Cassatie in be-
lastingzaken

Art. 1a. De Hoge Raad neemt in belastingzaken met betrekking tot Aruba, Curaçao, Sint Maarten en de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba kennis van een beroep in cassatie, ingesteld hetzij door de belanghebbende of door Onze Minister van Financiën van onderscheidenlijk Aruba, Curaçao, Sint Maarten of Nederland, hetzij «in het belang der wet» door de procureur-generaal bij de Hoge Raad.

Prejudiciële
vragen

Art. 1b. De Hoge Raad neemt ten aanzien van burgerlijke zaken in Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, voor zover in deze rijkswet niet anders is bepaald, in overeenkomstige gevallen, op overeenkomstige wijze en met overeenkomstige rechtsgevolgen als ten aanzien van burgerlijke zaken in het Europese deel van het Koninkrijk, kennis van een gestelde prejudiciële vraag.

Prejudiciële
vragen belas-
tingzaken

Art. 1c. De Hoge Raad neemt ten aanzien van belastingzaken in Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, voor zover in deze rijkswet niet anders is bepaald, in overeenkomstige gevallen, op overeenkomstige wijze en met overeenkomstige rechtsgevolgen als ten aanzien van belastingzaken in het Europese deel van het Koninkrijk, kennis van een gestelde prejudiciële vraag.

§ 2. Cassatie in burgerlijke zaken ingesteld door partijen

Art. 2 en 3. (Vervallen)

Termijn voor
cassatie

Art. 4. De termijn voor het beroep in cassatie is drie maanden. In de gevallen, waarin de termijn voor het hoger beroep korter is dan één maand, is de termijn voor het beroep in cassatie het drievoud van de voor het hoger beroep bepaalde termijn met een minimum van één maand.

Termijn voor
verschijnen

Art. 5. 1. De termijnen van verschijning in vorderingsprocedures worden bij algemene maatregel van rijksbestuur vastgesteld.

2. Indien het beroep in cassatie aanhangig wordt gemaakt volgens de regels die gelden voor de verzoekprocedure, bericht de griffier van de Hoge Raad de verweerder of belanghebbende over de indiening van het cassatieberoep.

Uitvoerbaar bij
voorraad

Art. 6. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba kan, indien dit wordt gevorderd, niettegenstaande daartegen aan te wenden rechtsmiddelen, verklaren dat zijn vonnis uitvoerbaar bij voorraad zal zijn, tenzij uit de wet of uit de aard van de zaak anders voortvloeit.

President

Art. 7. Bij de overeenkomstige toepassing van artikel 22 van de wet van 4 juli 1957, Stb. 233, treedt de president van de Hoge Raad in de plaats van de president van de rechtbank.

Toegelaten
advocaten

Art. 8. De zaak kan bij de Hoge Raad ook worden bepleit door advocaten, ingeschreven bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

1. Voor Aruba inwerking per 1 juli 2016 (zie AB 2017/3).

Art. 9. 1. Indien verwijzing der zaak naar een andere rechter moet plaats hebben, geschiedt deze verwijzing steeds naar het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Verwijzing

2. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba is bij de behandeling van een zaak, als bedoeld in het vorige lid, zoveel mogelijk samengesteld uit rechters die nog niet over de zaak hebben geoordeeld.

3. Indien de Hoge Raad ten principale recht heeft gedaan, wordt deze beslissing ten uitvoer gelegd als een uitspraak in Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba in hoger beroep gegeven.

§ 3. Cassatie in strafzaken ingesteld door partijen

Art. 10. 1. Partijen kunnen in strafzaken geen beroep in cassatie instellen tegen beschikkingen.

Wanneer geen cassatie

2. De verdachte kan geen beroep in cassatie instellen tegen bij verstek gewezen vonnissen.

3. Voor het openbaar ministerie wordt een beroep in cassatie ingesteld door een procureur-generaal bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Art. 11. 1. Voor het instellen van het beroep in cassatie staat de verdachte en een procureur-generaal bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba een termijn open van veertien vrije dagen. Bij algemene maatregel van rijksbestuur kan een langere termijn worden vastgesteld voor de gevallen, waarin de verdachte geen woonplaats heeft op het eiland waar de beslissing, waartegen beroep in cassatie wordt ingesteld, is uitgesproken.

Termijn

2. Alvorens de stukken van het geding aan de griffier van de Hoge Raad worden gezonden, wordt aan de raadsman van de verdachte, indien hij dit verzoekt, gelegenheid gegeven de stukken in te zien.

3. Aanzeggingen en kennisgevingen als voorgeschreven in titel III van het derde Boek van het Wetboek van Strafvordering van het Europese deel van het Koninkrijk geschieden op de in Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba gebruikelijke wijze, en, voor zover zij moeten uitgaan van de procureur-generaal bij de Hoge Raad, op diens uitnodiging door de zorg van een procureur-generaal bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Art. 12. (Vervallen)

Art. 13. Als raadsman van de verdachte kunnen bij de Hoge Raad ook optreden advocaten, ingeschreven bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Raadsman verdachte

Art. 14. 1. Indien verwijzing van de zaak naar een andere rechter moet plaats hebben, geschiedt deze steeds naar het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Verwijzing

2. Indien de Hoge Raad de zaak ten principale kan afdoen, is de Hoge Raad bevoegd het opleggen van straf geheel of ten dele over te laten aan het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

3. Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba is in de gevallen in de beide voorgaande leden bedoeld, zoveel mogelijk samengesteld uit rechters die nog niet over de zaak hebben geoordeeld.

Art. 15. 1. Een door de griffier van de Hoge Raad gewaarmerkt afschrift van het arrest van de Hoge Raad wordt zo spoedig mogelijk door de procureur-generaal bij de Hoge Raad gezonden aan de procureur-generaal bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Bekend maken arrest

2. De procureur-generaal bij de Hoge Raad geeft tevens van de beslissing kennis aan de verdachte en aan de benadeelde partij indien deze zich in het geding heeft gevoegd.

3. De procureur-generaal bij de Hoge Raad verstrekt desgevraagd een afschrift van het arrest van de Hoge Raad aan de verdachte en de benadeelde partij, bedoeld in het tweede lid.

4. Indien bij het arrest ten principale recht is gedaan, wordt deze beslissing, voor zover geen termen zijn gevonden tot het verlenen van gratie, ten uitvoer gelegd als een uitspraak in

Aruba, Curaçao en Sint Maarten en in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba in hoger beroep gegeven.

§ 3a. Cassatie in belastingzaken ingesteld door de belanghebbende of de minister

Regels voor
cassatie

Art. 15a. 1. De belanghebbende die bevoegd was in belastingzaken hoger beroep in te stellen bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba en Onze Minister van Financiën van Aruba, Curaçao, Sint Maarten of Nederland kunnen bij de Hoge Raad beroep in cassatie instellen tegen uitspraken in belastingzaken van het Gemeenschappelijk Hof. Tegen andere beslissingen van het Gemeenschappelijk Hof kan slechts tegelijkertijd met het beroep in cassatie tegen de uitspraak beroep in cassatie worden ingesteld.

2. Het beroep kan worden ingesteld binnen twee maanden na dagtekening van het afschrift van de uitspraak van het Gemeenschappelijk Hof.

3. Afdeling 4 van hoofdstuk V, met uitzondering van artikel 28, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is van overeenkomstige toepassing.

4. Indien verwijzing naar een andere rechter moet plaats hebben, geschiedt deze steeds naar het Gemeenschappelijk Hof.

5. Het Gemeenschappelijk Hof is in het geval, bedoeld in het vierde lid, zoveel mogelijk samengesteld uit rechters die nog niet over de zaak hebben geoordeeld.

§ 4. Cassatie in het belang der wet

Cassatie in
belang der wet

Art. 16. In het geval bedoeld in artikel 456, laatste lid, van het Wetboek van Strafvordering van het Europese deel van het Koninkrijk zendt de procureur-generaal bij de Hoge Raad het aldaar bedoelde afschrift aan een procureur-generaal bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

§ 5. Overgangs- en slotbepalingen

Overgangs-be-
paling

Art. 17. De Hoge Raad neemt geen kennis van een beroep in cassatie ingesteld door partijen tegen eindvonnissen of eindbeschikkingen, die in de Nederlandse Antillen en Aruba gewezen zijn voordat deze rijkswet aldaar in werking is getreden.

Art. 18. Niet opgenomen (wijziging andere regelgeving)

Citeertitel

Art. 19. Deze wet wordt aangehaald als: Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Besluit termijnen Hoge Raad

Besluit termijnen Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Art. 1. 1. Ter zake van een beroep in cassatie als bedoeld in § 2 van de Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao en Sint Maarten en Bonaire, Sint Eustatius en Saba, gelden de volgende termijnen van verschijning:

Termijnen voor
verschijning

a. indien de verweerder een bekende woonplaats of een bekend werkelijk verblijf heeft in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of in Bonaire, Sint Eustatius of Saba, minimaal drie maanden en maximaal twaalf maanden.

b. indien de verweerder een bekende woonplaats of een bekend werkelijk verblijf heeft in het Europese deel van het Koninkrijk of in een lidstaat van de Europese Unie of indien de woonplaats of werkelijke verblijfplaats van de verweerder onbekend is, minimaal vier weken en maximaal zes maanden.

c. indien de verweerder geen bekende woonplaats of een bekend werkelijk verblijf heeft in Aruba, Curaçao, Sint Maarten of in Bonaire, Sint Eustatius of Saba, noch in het Europese deel van het Koninkrijk of in een andere lidstaat van de Europese Unie, maar in een andere staat een bekende woonplaats of een bekend werkelijk verblijf heeft, minimaal drie maanden en maximaal twaalf maanden.

d. indien in rechte worden opgeroepen houders van aandelen in geldleningen of maatschappijen welke niet op naam staan en waarvan de eigenaars uit dien hoofde onbekend zijn, minimaal zes weken en maximaal zes maanden.

2. De termijnen van verschijning vangen aan op de eerste dag na de dag van indiening van de procesinleiding bij de Hoge Raad.

Art. 2 t/m 7. (Vervallen)

Art. 8. De in artikel 11, eerste lid, van de Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba bedoelde termijn voor het instellen van beroep in cassatie in strafzaken bedraagt één maand voor de verdachte, die geen woonplaats heeft op het eiland waar de beslissing, tegen welke hij beroep in cassatie instelt, is uitgesproken.

Art. 9. 1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 maart 1965.

Inwerking
treding

2. Op het zelfde tijdstip treden in werking de Cassatieregeling voor de Nederlandse Antillen (Stb. 1961, 212) en de Rijkswet van 18 december 1963, houdende wijziging van de Cassatieregeling voor de Nederlandse Antillen (Stb. 1963, 546).

Art. 10. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit termijnen Rijkswet rechtsmacht Hoge Raad voor Aruba, Curaçao, Sint Maarten en voor Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Citeertitel

Belastingregeling Nederland Curaçao

Stb. 2015-348

Rijkswet van 30 september 2015, houdende regeling voor Nederland en Curaçao tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en een woonplaatsfictie ter zake van erf- en schenkelbelasting (Belastingregeling Nederland Curaçao).¹

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de regeringen van Nederland en Curaçao het in onderling overleg raadzaam oordelen, dat op het terrein van de belastingen een nieuwe onderlinge regeling bij rijkswet wordt vastgesteld;

Geleid door de wens van Nederland en Curaçao hun economische betrekkingen verder te ontwikkelen, hun samenwerking op belastinggebied te verbeteren en dubbele belasting te vermijden met betrekking tot de onder die regeling vallende belastingen zonder daarbij mogelijkheden te scheppen tot niet-heffing of verminderde heffing van belasting door middel van het ontduiken of het ontwijken van belasting waaronder door treaty-shopping-structuren die als doel hebben om inwoners van derde rechtsgebieden indirect het voordeel te laten genieten van de in deze rijkswet voorziene voordelen;

Hoofdstuk I

Reikwijdte van de rijkswet

Art. 1. 1. Deze rijkswet is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de landen of van beide landen.

Toepassings-
bereik

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid maken:

a. een stichting die volgens artikel 2, eerste lid, onderdeel h, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van de winstbelasting is vrijgesteld, tenzij het een stichting particulier fonds betreft die volgens artikel 1B van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 als doelvermogen is aangewezen;

b. een trust die volgens artikel 2, eerste lid, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van de winstbelasting is vrijgesteld, tenzij het een trust betreft die volgens artikel 1B van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 als doelvermogen is aangewezen; en

c. een vrijgestelde beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 6a van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;

geen aanspraak op de voordelen van de artikelen 10, 11, 12, 13, vierde lid, en artikel 20, eerste lid.

3. Inkomen en voordelen uit collectieve beleggingen via een Curaçaos fonds voor gemene rekening of Curaçaose commanditaire vennootschap of een Nederlands besloten fonds voor gemene rekening worden toegerekend aan de deelnemers naar rato van de omvang van hun deelneming in deze entiteiten, mits deze entiteiten als fiscaal transparant worden aangemerkt door beide landen. Dit geldt ook ten aanzien van een paraplufonds voor zover het is samengesteld uit genoemde entiteiten.

4. Een in het derde lid genoemde entiteit of een door de bevoegde autoriteiten in onderling overleg aan te wijzen andere transparante entiteit, die in een van de landen is gevestigd en inkomen of voordelen ontvangt afkomstig uit het andere land kan zelf, via vertegenwoordiging door de manager van de entiteit of haar depositaris namens zijn deelnemers aanspraak maken op de voordelen uit een regeling ter vermijding van dubbele belasting waarbij het Koninkrijk der Nederlanden namens het andere land partij is en die specifiek van toepassing is op ieder van de betrokken deelnemers. Vorderingen als bedoeld in de eerste zin kunnen voorwerp zijn van een onderzoek en op verzoek van de bevoegde autoriteit van een van de landen verstrekt een manager van de entiteit of diens depositaris relevante informatie, die een overzicht van deelnemers en respectievelijk het voor een vordering relevante toegewezen inkomen of de voor een vordering relevante toegewezen voordelen, alsmede specifieke regelingen ter vermijding van dubbele belasting uit hoofde waarvan door de entiteit aanspraak wordt gemaakt op voordelen, kan omvatten.

1. Is inwerking getreden per 1 december 2015 en laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2024-215, met ingang van 1 januari 2025..

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid, mag een in het derde lid genoemde entiteit of een door de bevoegde autoriteiten in onderling overleg aan te wijzen andere transparante entiteit geen aanspraak maken op voordelen uit deze rijkswet namens een deelnemer van de entiteit, indien de deelnemer zelf aanspraak heeft gemaakt op voordelen ter zake van hetzelfde inkomen of dezelfde voordelen.

6. De bevoegde autoriteiten van beide landen kunnen in onderling overleg beslissen in hoeverre een inwoner van een van de landen die onder een bijzondere regeling valt geen aanspraak kan maken op de voordelen van deze rijkswet.

Belastingen
waarop de
rijkswet van
toepassing is

Art. 2. 1. Deze rijkswet is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, ongeacht de wijze van heffing.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop deze rijkswet van toepassing is, zijn:

a. in het Europese deel van Nederland:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnbouwwet;

4°. de dividendbelasting; en

in het Caribische deel van Nederland:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de vastgoedbelasting;

4°. de opbrengstbelasting;

5°. de bronbelasting; en

6°. het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet BES, het Mijnbesluit BES of de Petroleumwet Saba Bank BES;

(hierna te noemen: «Nederlandse belasting»);

b. in Curaçao:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de winstbelasting; en

4°. de dividendbelasting;

(hierna te noemen: «Curaçaose belasting»).

4. De rijkswet is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van inwerkingtreding van deze rijkswet naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de landen doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun belastingwet- en regelgeving zijn aangebracht. Zij kunnen hierover met elkaar in overleg treden met het oog op de toepassing van deze rijkswet.

Hoofdstuk II

Begripsomschrijvingen

Algemene
begripsom-
schrijvingen

Art. 3. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen «een land» en «het andere land» Nederland of Curaçao al naargelang de context vereist;

b. betekent de uitdrukking «Nederland»:

1°. het Europese deel van Nederland, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent; en

2°. het Caribische deel van Nederland, dat is gelegen in de Caribische Zee en bestaat uit de eilandgebieden Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent, maar met uitzondering van het deel dat betrekking heeft op Aruba, Curaçao en Sint Maarten;

c. betekent de uitdrukking «Curaçao» het land Curaçao met inbegrip van de territoriale zee en elk gebied buiten deze territoriale zee van dit deel van het Koninkrijk waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent, maar met uitzondering van het deel daarvan dat betrekking heeft op Aruba, het Caribische deel van Nederland en Sint Maarten;

d. omvat de uitdrukking «persoon» een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. heeft de uitdrukking «lichaam» betrekking op elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. heeft de uitdrukking «onderneming» betrekking op het uitoefenen van een bedrijf;

g. omvat de uitdrukking «uitoefenen van een bedrijf» mede het uitoefenen van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;

h. betekenen de uitdrukkingen «onderneming van een land» en «onderneming van het andere land» onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een land en een onderneming gedreven door een inwoner van het andere land;

i. betekent de uitdrukking «het internationale verkeer» alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een land is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in het andere land zijn gelegen;

j. betekent de uitdrukking «pensioenfonds»:

1°. elk lichaam dat inwoner is van een land:

aa. dat in het algemeen is vrijgesteld van belastingen naar het inkomen in dat land;

bb. waarvan de werkzaamheden voornamelijk bestaan uit het beheren of verstrekken van pensioenen; en

cc. dat ingevolge de wettelijke bepalingen van een land erkend is en onder toezicht staat; alsmede

2°. elk lichaam dat inwoner is van een land en dat zich geheel of nagenoeg geheel bezighoudt met het beheren en beleggen voor lichamen als bedoeld in subonderdeel 1°.

k. betekent de uitdrukking «bevoegde autoriteit»:

1°. wat Nederland betreft, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2°. wat Curaçao betreft, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van deze rijkswet door een land op enig moment heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat moment heeft volgens de wetgeving van dat land met betrekking tot de belastingen waarop deze rijkswet van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van dat land prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van dat land aan die uitdrukking wordt gegeven.

Art. 4. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet betekent de uitdrukking «inwoner van een land» iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van dat land, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. De uitdrukking «inwoner van een land» omvat tevens het land zelf en elk staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan en een persoon die voor de toepassing van de opbrengstbelasting in het Caribische deel van Nederland is gevestigd alsmede een pensioenfonds als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel j. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in dat land slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in dat land.

Inwoner

2. Een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, wordt geacht aan belasting onderworpen te zijn:

a. in Nederland: indien de persoon voor de toepassing van de vennootschapsbelasting in Nederland is gevestigd; of

b. in Curaçao: indien de persoon voor toepassing van de winstbelasting in Curaçao is

gevestigd; mits door die persoon verkregen inkomsten ingevolge de belastingwetgeving van Nederland onderscheidenlijk Curaçao behandeld worden als de inkomsten van die persoon en niet als de inkomsten van zijn rechthebbenden, leden of participanten.

3. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide landen is, wordt zijn positie op de volgende wijze bepaald:

- a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van het land waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij slechts geacht inwoner te zijn van het land waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
- b. indien niet kan worden bepaald in welk land hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van het land waarin hij gewoonlijk verblijft;
- c. indien hij in beide landen of in geen van beide gewoonlijk verblijft, regelen de bevoegde autoriteiten van de landen de aangelegenheid in onderling overleg.

4. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner is van beide landen, stellen de bevoegde autoriteiten van beide landen in onderling overleg vast van welk land die persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van deze rijkswet, met inachtneming van plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid, en volgens de bepalingen van artikel 24. Bij ontbreken van onderlinge overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten van beide landen, is die persoon niet gerechtigd tot enig voordeel dat uit deze rijkswet voortvloeit, met uitzondering van de artikelen 21, 23 en 24.

5. Indien een entiteit door een land voor de belastingheffing wordt aangemerkt als transparant en door het andere land als niet-transparant en dit leidt tot dubbele belastingheffing of belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, treden de bevoegde autoriteiten in onderling overleg volgens de bepalingen van artikel 24 teneinde deze dubbele belastingheffing of belastingheffing die niet verenigbaar is met de bepalingen van deze rijkswet te voorkomen en tegelijkertijd te voorkomen dat, louter als gevolg van de toepassing van deze rijkswet, bestanddelen van het inkomen, geheel of gedeeltelijk, niet aan belasting onderworpen zijn.

6. Niettegenstaande de bepalingen van het vijfde lid:

- a. wordt een inkomensbestanddeel verkregen door tussenkomst van een persoon die fiscaal transparant is krachtens de wetgeving van een land, voor de toepassing van de rijkswet geacht te zijn verkregen door een inwoner van een land voor zover dat bestanddeel voor de toepassing van de belastingwetgeving van dat land wordt behandeld als het inkomen van een inwoner;
- b. mag een inkomensbestanddeel dat door een land beschouwd wordt te zijn verkregen door een persoon die inwoner is van dat land en door het andere land als te zijn verkregen door een persoon die inwoner is van dat andere land, door elk land worden belast als het inkomen van de persoon die volgens dat land geacht wordt het bestanddeel te hebben verkregen;
- c. kan de bevoegde autoriteit van een land de voordelen van deze rijkswet ook verlenen aan een inwoner van het andere land ter zake van een inkomensbestanddeel dat krachtens de wetgeving van dat andere land niet als inkomen van een inwoner van dat land wordt behandeld, in gevallen waarin een dergelijk inkomensbestanddeel van belasting zou zijn vrijgesteld indien het als inkomen van die inwoner zou zijn behandeld.

Vaste inrichting

Art. 5. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet betekent de uitdrukking «vaste inrichting» een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden verricht.

2. De uitdrukking «vaste inrichting» omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats; en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen dan een vaste inrichting indien de duur ervan 183 dagen overschrijdt.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en derde lid, worden, indien een onderneming van een land diensten verricht in het andere land:

a. door middel van een natuurlijke persoon die aanwezig is in het andere land gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die meer dan 183 dagen duurt, onderscheidenlijk duren, in een periode van twaalf maanden; of

b. gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die meer dan 183 dagen duurt, onderscheidenlijk duren, in een periode van twaalf maanden en deze diensten worden verricht voor hetzelfde project of voor samenhangende projecten door een of meer natuurlijke personen die aanwezig zijn en de diensten verrichten in het andere land; de in het andere land verrichte activiteiten bestaande uit de voornoemde diensten geacht een vaste inrichting te vormen van de onderneming in dat andere land, tenzij deze diensten beperkt zijn tot de werkzaamheden, bedoeld in het achtste lid, die, indien zij zouden worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken. Voor de toepassing van dit lid worden diensten verricht door een natuurlijke persoon ten behoeve van een onderneming niet geacht verricht te zijn door een andere onderneming, tenzij die andere onderneming toezicht houdt op de manier waarop de diensten worden verricht door die natuurlijke persoon of die diensten aanstuurt of controleert.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede, derde en vierde lid, wordt een onderneming van een land die werkzaamheden verricht in de territoriale zee, en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee, van het andere land waarbinnen met betrekking tot dat land rechtsmacht of soevereine rechten worden uitgeoefend als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b en onderdeel c (werkzaamheden buitengaats), geacht ter zake van die werkzaamheden een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, tenzij de werkzaamheden in kwestie in het andere land worden verricht gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een periode van twaalf maanden in totaal minder dan 30 dagen beslaat onderscheidenlijk beslaan.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt de uitdrukking «werkzaamheden buitengaats» evenwel geacht niet te omvatten:

a. een van de activiteiten als genoemd in het achtste lid, of een combinatie daarvan;

b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten; en

c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer.

7. Indien een onderneming die in het andere land werkzaamheden buitengaats verricht is verbonden met een andere onderneming, die als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld ten minste 30 dagen beslaan, wordt, voor de toepassing van het vijfde lid, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden te verrichten gedurende een tijdvak van ten minste 30 dagen in een periode van twaalf maanden. Een onderneming wordt geacht verbonden te zijn met een andere onderneming indien de ene onderneming onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

8. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen wordt de uitdrukking «vaste inrichting» niet geacht te omvatten: a. het gebruik maken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;

b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;

c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;

d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;

e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid te verrichten die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;

f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de

onderdelen a tot en met e genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

9. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede, vierde en vijfde lid, wordt een onderneming, indien een persoon, niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het tiende lid van toepassing is, namens die onderneming optreedt, en een machtiging bezit om namens die onderneming overeenkomsten te sluiten en dit recht in een van de landen gewoonlijk uitoefent, geacht in dat land een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden, bedoeld in het achtste lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

10. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een land te hebben alleen op grond van de omstandigheid dat zij in dat land werkzaamheden uitoefent door bemiddeling van een makelaar, een commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

11. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een land een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van het andere land of dat in dat andere land zijn bedrijf uitoefent, hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze, bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere lichaam.

Hoofdstuk III

Belastingheffing naar het inkomen

Inkomsten uit
onroerende
zaken

Art. 6. 1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een land uit onroerende zaken, waaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven, die in het andere land zijn gelegen, mogen in dat andere land worden belast.

2. De uitdrukking «onroerende zaken» heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van het land waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op variabele of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. Rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in het land op wiens zeebodem en de ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben. Deze rechten worden voor toepassing van dit artikel en de artikelen 5, 7 en 13, geacht deel uit te maken van het vermogen van een vaste inrichting in dat land. De hiervoor genoemde rechten omvatten ook rechten op, belangen bij of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

5. Dit artikel is eveneens van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming.

Winst uit onder-
neming

Art. 7. 1. De voordelen van een onderneming van een land zijn slechts in dat land belastbaar, tenzij de onderneming in het andere land haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen die in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend in dat andere land worden belast.

2. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 21 zijn de voordelen die in elk van de landen aan de vaste inrichting, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden toegerekend de voordelen die zij naar verwachting zou kunnen behalen, in het bijzonder via haar handelen met andere onderdelen van de onderneming, indien zij een afzonderlijke en onafhankelijke onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou verrichten onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, rekening houdend met de door de onderneming via de vaste inrichting en andere onderdelen van de onderneming uitgeoefende functies,

gebruikte vermogensbestanddelen en genomen risico's.

3. Indien een land in overeenstemming met het tweede lid de voordelen corrigeert die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting van een onderneming van een van de landen en de voordelen van de onderneming die in het andere land zijn belast dienovereenkomstig belast, dan past het andere land voor zover nodig teneinde dubbele belastingheffing over deze voordelen te voorkomen een passende correctie toe indien het instemt met de door het eerstbedoelde land uitgevoerde correctie. Indien het andere land niet instemt met de correctie, bewerkstelligen de beide landen in onderling overleg dat elke daaruit voortvloeiende dubbele belasting wordt voorkomen.

4. Indien in de voordelen bestanddelen van het inkomen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze rijkswet worden geregeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Art. 8. 1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer zijn slechts belastbaar in het land waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Zee- en lucht-
vaart

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in het land waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in het land waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

4. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, zijn de bepalingen van dit artikel tevens van toepassing op belastingen geheven op basis van bruto ontvangsten uit het vervoer van passagiers en vracht in het internationale verkeer.

5. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel en de artikelen 4, 7, 13, en 20, zijn de voordelen uit de exploitatie van luchtvaartuigen in het internationale verkeer, alsmede de voordelen uit de vervreemding van luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd en van roerende zaken die ter zake daarvan worden gebruikt, slechts in Nederland belastbaar indien deze voordelen door Nederland mogen worden belast krachtens het protocol van 7 april 2004 tot wijziging van de Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Regering van de Franse Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met protocol, gesloten te Parijs op 16 maart 1973, (Trb . 2004, 150), in samenhang met dat verdrag, of krachtens een daarvoor in de plaats gekomen verdrag.

Art. 9. 1. Indien:

Gelieerde
ondernemingen

a. een onderneming van een land onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van het andere land; of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een land en een onderneming van het andere land; en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals «costsharing»-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een land in de voordelen van een onderneming van dat land voordelen begrijpt, en dienovereenkomstig belast, ter zake waarvan een onderneming van het andere land in dat andere land in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen

welke de onderneming van het eerstbedoelde land zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, past dat andere land het bedrag aan belasting dat in dat land over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aan. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt zorgvuldig rekening gehouden met de overige bepalingen van deze rijkswet en plegen de bevoegde autoriteiten van de landen zo nodig met elkaar overleg.

Dividenden

Art. 10. 1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een land aan een inwoner van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van dat land worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een inwoner van het andere land is, mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn dividenden bedoeld in het eerste lid slechts in het andere land belastbaar, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

a. een lichaam is waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van het andere land en onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt gedurende een periode van 365 dagen die tevens omvat de dag van betaling van het dividend, mits het een kwalificerend lichaam is als bedoeld in het vierde lid en waarbij voor het berekenen van die periode van 365 dagen geen rekening wordt gehouden met veranderingen van gerechtigdheid die het rechtstreekse gevolg zijn van een bedrijfsreorganisatie zoals een fusie of een splitsing van de vennootschap die de aandelen bezit of de dividenden betaalt;

b. een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, is; of

c. een pensioenfonds is.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt als een kwalificerend lichaam aangemerkt:

a. een lichaam waarvan:

1°. de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs; of

2°. ten minste 50 percent van de aandelen onmiddellijk in eigendom is van een of meer lichamen waarvan de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs, maar uitsluitend indien de laatstbedoelde lichamen:

aa. inwoner zijn van een van de landen; of

bb. recht zouden hebben op voordelen die gelijk zijn aan of gunstiger dan de voordelen uit hoofde van het derde lid ingevolge een allesomvattende regeling tot het vermijden van dubbele belasting tussen hun woonland en het land waar aanspraak wordt gemaakt op de voordelen van het derde lid of ingevolge een multilaterale overeenkomst waarbij het land van vestiging en het land waar aanspraak wordt gemaakt op de voordelen van het derde lid partij zijn;

b. een lichaam dat het hoofdkantoor is van een multinationale groep van vennootschappen en dat een wezenlijk deel verzorgt van het algemene toezicht op en het bestuur van de groep en van de administratie daarvan, of een wezenlijk deel verschaft van de financiering van de groep, mits dat lichaam de onafhankelijke discretionaire bevoegdheden heeft en uitoefent voor het verrichten van deze functies, met dien verstande dat een lichaam voor dit doel uitsluitend als hoofdkantoor wordt beschouwd indien:

1°. de groep van vennootschappen bestaat uit ondernemingen die inwoner zijn van en zich bezighouden met bedrijfsmatige activiteiten in ten minste vijf landen of vijf groepen van landen en deze bedrijfsmatige activiteiten in elk van de vijf landen (of vijf groepen van landen) ten minste 10 percent van het bruto-inkomen van de groep genereren;

2°. niet meer dan 50 percent van zijn bruto-inkomen afkomstig is uit het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is; en

3°. op dat lichaam in het land waarvan het inwoner is dezelfde regels met betrekking tot belastingen naar het inkomen van toepassing zijn als op andere lichamen die in dat land zijn gevestigd en zich aldaar met bedrijfsmatige activiteiten bezighouden (waaronder niet worden begrepen activiteiten die bestaan uit financiële dienstverlening, royaltybetalingen, verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten);

c. een lichaam dat in het land waarvan het inwoner is voltijds blijvend werk verschaft aan doorgaans ten minste drie natuurlijke personen die zich zelfstandig bezighouden met de

werkzaamheden, het vermogen en de inkomsten van dat lichaam en wier bevoegdheden en verantwoordelijkheden in overeenstemming zijn met de aard en functie van die werkzaamheden, de omvang van dat vermogen en die inkomsten en mits zij inwoner zijn van het land waarvan dat lichaam inwoner is.

5. Een lichaam dat inwoner is van een land en dat niet in aanmerking komt voor de voordelen uit hoofde van het derde lid omdat het geen kwalificerend lichaam is in de zin van het vierde lid, komt, indien overigens aan de voor de toepassing van het derde lid gestelde voorwaarden wordt voldaan, desondanks voor deze voordelen in aanmerking, indien:

a. dat lichaam zich actief bezighoudt met een handels- of bedrijfsuitoefening in het eerstbedoelde land (niet zijnde het doen of beheren van beleggingen voor eigen rekening van dat lichaam, tenzij het bedrijf bestaat uit bankieren, verzekeren of de handel in effecten door een bank, verzekeringsbedrijf of effectenmakelaar) en het dividend wordt verkregen uit het andere land in verband met, of voortvloeit uit, dat bedrijf; of

b. de bevoegde autoriteit van het andere land op verzoek van dat lichaam, vaststelt dat het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen van de oprichting, verwerving of de instandhouding van dat lichaam of het door dat lichaam gehouden belang in het lichaam dat de dividenden betaalt, niet is het in aanmerking komen voor de voordelen uit hoofde van het derde lid.

6. De bevoegde autoriteit van het land waaraan een verzoek als bedoeld in het vijfde lid, onderdeel b, is gedaan:

a. houdt bij het vaststellen van het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen, bedoeld in dat onderdeel, zorgvuldig rekening met de feiten en omstandigheden, waaronder de aard en de omvang van de werkzaamheden van het lichaam in het land waarvan het inwoner is ten opzichte van de aard en de omvang van de betaalde dividenden, de eigendomsverhoudingen in het lichaam in het heden en in het verleden, en de zakelijke redenen van het lichaam om inwoner te zijn van het land van vestiging; en

b. raadpleegt de bevoegde autoriteit van het andere land alvorens de toekenning van de voordelen uit hoofde van het derde lid te weigeren.

7. Voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel a, wordt verstaan onder «erkende effectenbeurs»:

a. elke effectenbeurs in de lidstaten van de Europese Unie;

b. de Dutch Caribbean Securities Exchange;

c. het NASDAQ-systeem en elke effectenbeurs in de Verenigde Staten van Amerika die voor de toepassing van de U.S. Securities Exchange Act van 1934 als nationale effectenbeurs geregistreerd is bij de U.S. Securities and Exchange Commission;

d. de Bolsa Mexicana de Valores (de Mexicaanse effectenbeurs) en de Toronto Stock Exchange;

e. de Chileense «Bolsa de Comercio», «Bolsa Electrónica de Chile» en «Bolsa de Corredores»; en

f. elke andere effectenbeurs die de bevoegde autoriteiten van de landen overeenkomen; mits de aankoop of verkoop van aandelen op de desbetreffende effectenbeurs niet impliciet of expliciet is voorbehouden aan een beperkte groep investeerders.

8. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn dividenden bedoeld in het eerste lid slechts in het andere land belastbaar, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam is dat inwoner is van het andere land en waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat voor ten minste 50 percent middellijk of onmiddellijk in bezit is van een of meer natuurlijke personen die inwoner zijn van een van de landen en mits dat lichaam onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

9. De bepalingen van het tweede, derde, vijfde en achtste lid, laten de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald onverlet.

10. De bepalingen van dit artikel beletten Nederland niet opbrengstbelasting te heffen over dividenden die worden betaald door een lichaam dat inhoudingsplichtig is voor de opbrengstbelasting.

11. De uitdrukking «dividenden», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede andere inkomsten die door de wetgeving van het land waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als

inkomsten uit aandelen. De uitdrukking «dividenden» omvat mede hetgeen bij het inkopen van aandelen door, of bij de liquidatie van, een lichaam wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal.

12. De bepalingen van het eerste, tweede, derde, vijfde, achtste en veertiende lid, zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een land, in het andere land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

13. Indien een lichaam dat inwoner is van een land voordelen of inkomsten verkrijgt uit het andere land, mag dat andere land geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van dat andere land of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het vermogen van een in dat land gelegen vaste inrichting behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit dat andere land afkomstig zijn.

14. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en dertiende lid, mogen dividenden betaald door een lichaam dat krachtens de wetgeving van een land inwoner is van dat land, aan een natuurlijke persoon die een inwoner is van het andere land en die op het tijdstip waarop hij ophield inwoner te zijn van het eerstgenoemde land wordt belast over de waardevermeerdering van vermogen als bedoeld in artikel 13, vijfde lid, in overeenstemming met de wetgeving van dat land ook in dat land worden belast, maar uitsluitend gedurende een tijdvak van tien jaar na de emigratie van de natuurlijke persoon en voor zover er van de aanslag ter zake van de waardevermeerdering nog een bedrag openstaat.

15. De bevoegde autoriteit van het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is stelt vast op welke wijze de vermindering van overeenkomstig de wetgeving van dat land geheven belasting wordt verleend, voor zover dat het bedrag aan belasting dat ingevolge de bepalingen van dit artikel of artikel 30 mag worden geheven overschrijdt. Verzoeken om teruggaaf van belasting worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

16. De bepalingen van het derde lid, onderdelen a en c, en het achtste lid zijn niet van toepassing op dividenden die worden betaald:

- a. door of aan een persoon die voor de toepassing van de Nederlandse vennootschapsbelasting een fiscale beleggingsinstelling is;
- b. aan een persoon die voor de toepassing van de Curaçaose winstbelasting een Curaçaose Beleggingsvennootschap is, voor zover de inkomsten voortkomen uit beleggingen in effecten, deposito's, financiële instrumenten of andere beleggingen, tenzij de Curaçaose Beleggingsvennootschap een lichaam is als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel j, subonderdeel 5°.

Rente

Art. 11. 1. 1. Rente afkomstig uit een land die wordt verkregen door een inwoner van het andere land die de uiteindelijk gerechtigde is, is slechts belastbaar in dat andere land.

2. De uitdrukking «rente», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boetes voor te late betaling worden voor de toepassing van dit artikel niet als rente aangemerkt.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de rente, die inwoner is van een van de landen, in het andere land waaruit de rente afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de rente wordt betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de rente, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat

zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze rijkswet.

Art. 12. 1. Royalty's afkomstig uit een land die worden verkregen door een inwoner van het andere land die de uiteindelijk gerechtigde is, zijn slechts belastbaar in dat andere land.

Royalty's

2. De uitdrukking «royalty's», zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een van de landen, in het andere land waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze rijkswet.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de informatie waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze rijkswet.

Art. 13. 1. Voordelen verkregen door een inwoner van een land uit de vervreemding van onroerende zaken als bedoeld in artikel 6 die zijn gelegen in het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

Vermogens-
winsten

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van goederen, niet zijnde onroerende zaken als bedoeld in artikel 6, die deel uitmaken van het vermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting, afzonderlijk of met de vervreemding van de gehele onderneming, mogen in dat andere land worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd of van goederen, niet zijnde onroerende zaken als bedoeld in artikel 6, die worden gebruikt voor de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in het land waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, zijn slechts belastbaar in het land waarvan de vervreemder inwoner is.

5. Indien een natuurlijke persoon inwoner is geweest van een van de landen en inwoner is geworden van het andere land, beletten de bepalingen van het vierde lid het eerstbedoelde land niet uit hoofde van zijn nationale recht de waardevermeerdering van aandelen, winstbewijzen, koopopties en het vruchtgebruik op aandelen in en winstbewijzen van en schuldvorderingen op een lichaam te belasten, indien die natuurlijke persoon minder dan tien jaar geleden is geëmigreerd uit het eerstbedoelde land en voor zover de betreffende waardevermeerdering ziet op het tijdvak waarin de natuurlijke persoon inwoner was van het eerstbedoelde land. In een dergelijk geval wordt de waardevermeerdering van vermogen die is belast in het eerstgenoemde land, niet begrepen in de belastinggrondslag bij de vaststelling van de waardevermeerdering van het vermogen door het andere land.

Art. 14. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18, zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de landen ter zake van een dienstbetrekking slechts in dat land belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in

Inkomsten uit
dienstbetrek-
king

het andere land wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in dat andere land worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, is de beloning verkregen door een inwoner van een land ter zake van een in het andere land uitgeoefende dienstbetrekking slechts in het eerstbedoelde land belastbaar, indien:

a. de genietster in het andere land verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een periode van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat, onderscheidenlijk gaan; en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van het andere land is; en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in het andere land heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een land ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in het internationale verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in dat land belastbaar.

**Directeurs-
beloningen**

Art. 15. 1. Directeursbeloningen en andere beloningen verkregen door een inwoner van een land in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder de uitdrukking «lid van de raad van beheer» zowel personen die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam als personen die zijn belast met het toezicht daarop verstaan.

**Artiesten en
sportbeoefenaars**

Art. 16. 1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, mogen inkomsten verkregen door een inwoner van een land als artiest, zoals een toneelspeler, een film-, radio- of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in het andere land, worden belast in dat andere land.

2. Indien inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in het land waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van een land uit werkzaamheden verricht in het andere land, indien het bezoek aan dat land grotendeels wordt bekostigd uit de openbare middelen van een van de landen, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of door een organisatie die in een van de landen wordt erkend als een algemeen nut beogende instelling of plaatsvindt in het kader van een culturele overeenkomst tussen de landen of tussen staatkundige onderdelen of plaatselijk publiekrechtelijke lichamen daarvan. In dat geval zijn de inkomsten slechts belastbaar in het land waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

**Pensioenen, lijf-
renten, sociale
zekerheids-
uitkeringen**

Art. 17. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, derde lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, betaald aan een inwoner van een land, slechts in dat land belastbaar.

2. Pensioenen en andere betalingen krachtens de bepalingen van een sociaal zekerheidsstelsel van een land aan een inwoner van het andere land mogen in het eerstbedoelde land worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, mogen betalingen waarop dat lid van toepassing is ook worden belast in het land van waaruit zij afkomstig zijn in overeenstemming met de wetgeving van dat land, maar in het geval deze betalingen een periodiek karakter hebben mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de betalingen niet overschrijden.

4. Een pensioen, andere soortgelijke beloning of lijfrente, wordt geacht afkomstig te zijn uit een land voor zover de bijdragen of betalingen samenhangend met dat pensioen of die andere soortgelijke beloning of lijfrente, of de aanspraken hierop, in dat land in aanmerking zijn gekomen voor fiscale facilitatie. De overdracht van een pensioen, andere soortgelijke beloning of lijfrente, van een pensioenfonds of een verzekeringsmaatschappij gevestigd

in een land naar een pensioenfonds of een verzekeringsmaatschappij gevestigd in het andere land of een derde land beperkt op geen enkele wijze de heffingsrechten van het eerstbedoelde land ingevolge dit artikel.

5. De bevoegde autoriteiten van de beide landen kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van de bepalingen van het derde lid regelen.

6. De uitdrukking «lijfrente» betekent:

a. wat betreft een lijfrente afkomstig uit het Europese deel van Nederland: een lijfrente als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001, waarvan de uitkeringen als belastbaar inkomen uit werk en woning worden aangemerkt;

b. wat betreft een lijfrente afkomstig uit het Caribische deel van Nederland: een lijfrente als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting BES, waarvan de uitkeringen als opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen worden aangemerkt;

c. wat betreft een lijfrente afkomstig uit Curaçao: een lijfrente als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, waarvan de betalingen als opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen worden aangemerkt;
of elke daarvoor in de plaats komende identieke of grotendeels vergelijkbare bepaling in de wetgeving die een van de hiervoor bedoelde bepalingen vervangt.

Art. 18. 1. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan dat land, dat staatkundige onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in dat land worden belast.
2. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in het andere land belastbaar indien de diensten in dat land worden bewezen door een Nederlander die inwoner is van dat land en die niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van dat land werd.

Overheidsfuncties

3. Pensioenen, en andere soortgelijke beloningen, betaald door of uit fondsen in het leven geroepen door een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan dat land, dat staatkundige onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in dat land worden belast behoudens voor zover het pensioen betrekking heeft op werkzaamheden ter zake waarvan de salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen volgens het tweede lid slechts belastbaar zijn in het andere land.

4. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17, zijn van toepassing op salarissen, lonen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, ter zake van diensten verleend in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de landen of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

5. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen vallen onder de reikwijdte van het derde lid voor zover de aanspraak daarop is opgebouwd gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking, ongeacht door wie dat pensioen of andere soortgelijke beloning wordt uitbetaald. Wanneer de aanspraak op een pensioen of een andere soortgelijke beloning deels gedurende een particuliere dienstbetrekking en deels gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking is opgebouwd, wordt het deel van dat pensioen of die andere soortgelijke beloning dat wordt beheerst door artikel 17, respectievelijk het deel dat wordt beheerst door het derde lid, vastgesteld naar evenredigheid van het aantal jaren dat de aanspraak op dat pensioen of die andere soortgelijke beloning is opgebouwd gedurende een particuliere, onderscheidenlijk gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking, ten opzichte van het totale aantal jaren waarover de aanspraak op dat pensioen of die andere soortgelijke beloning is opgebouwd.

Art. 19. Vergoedingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een land inwoner was van het andere land en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in het eerstbedoelde land verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in dat land niet belastbaar, mits deze vergoedingen afkomstig zijn uit bronnen buiten dat land.

Studenten

Art. 20. 1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een land, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van deze rijkswet zijn behandeld, zijn slechts

Overige inkomsten

in dat land belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietster van die inkomsten, die inwoner is van een land, in het andere land een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

Hoofdstuk IV

Vermijden van dubbele belasting

Vermijden
van dubbele
belasting

Art. 21. 1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze rijkswet in Curaçao mogen worden belast.

2. Indien een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, eerste, derde, vierde en vijfde lid, artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid, artikel 14, eerste lid, artikel 17, tweede lid, artikel 18, eerste en derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Curaçao mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor de bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede en veertiende lid, artikel 15, eerste lid, artikel 16, eerste en tweede lid, en artikel 17, derde lid, in Curaçao mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Curaçao over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt, indien de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest waarvoor Nederland een vermindering verleent uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Dit lid beperkt een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet, echter uitsluitend voor zover het de berekening van het bedrag van de aftrek van de Nederlandse belasting betreft die betrekking heeft op de som van inkomsten afkomstig uit meer dan een land en de voortwenteling van de belasting betaald in Curaçao op bedoelde bestanddelen van het inkomen naar de volgende jaren.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Curaçao betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Curaçao mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een vermindering verleent op de Nederlandse belasting voor de in een derde land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het derde lid van overeenkomstige toepassing.

5. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van Nederland als Curaçao de bepalingen van deze rijkswet toepast om dergelijk inkomen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, toepast op dergelijk inkomen. In dat geval zijn de bepalingen van het vierde lid van overeenkomstige toepassing.

6. Curaçao is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze rijkswet in Nederland mogen worden belast.

7. Indien een inwoner van Curaçao bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, eerste, derde, vierde en vijfde lid, artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid, artikel 14, eerste

lid, artikel 16, eerste en tweede lid, artikel 17, tweede lid, artikel 18, eerste en derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Nederland mogen worden belast en die in de in het zesde lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Curaçao deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Curaçaose belasting zijn vrijgesteld.

8. Curaçao verleent voorts een aftrek op de met inachtneming van het zevende lid berekende Curaçaose belasting voor de bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede en veertiende lid, artikel 15, eerste lid, artikel 17, derde lid, in Nederland mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het zesde lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Nederland over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt, indien de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest waarvoor Curaçao een vermindering verleent uit hoofde van de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Dit lid beperkt een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend uit hoofde van de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet, echter uitsluitend voor zover het de berekening van het bedrag van de aftrek op de Curaçaose belasting betreft die betrekking heeft op de som van inkomsten afkomstig uit meer dan een land en de voortwenteling van de belasting betaald in Nederland op bedoelde bestanddelen van het inkomen naar de volgende jaren.

9. Niettegenstaande de bepalingen van het zevende lid verleent Curaçao een aftrek op de Curaçaose belasting voor de in Nederland betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Nederland mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het zesde lid bedoelde grondslag zijn begrepen, voor zover Curaçao uit hoofde van de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een vermindering verleent op de Nederlandse belasting voor de in een derde land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het achtste lid van overeenkomstige toepassing.

10. De bepalingen van het zevende lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van Curaçao als Nederland de bepalingen van deze rijkswet toepast om dit inkomen vrij te stellen van belasting of de bepalingen van artikel 10, tweede lid, toepast op dergelijk inkomen. In dat geval zijn de bepalingen van het negende lid van overeenkomstige toepassing.

11. In het geval dat inkomen, verkregen volgens artikel 16, eerste en tweede lid, door een inwoner van Curaçao op basis van de in Nederland geldende belastingwetgeving niet onderworpen is aan een belasting naar het inkomen, zijn de bepalingen van het achtste lid van overeenkomstige toepassing op dit inkomen.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Art. 22. 1. Niettegenstaande de overige bepalingen van deze rijkswet, wordt een voordeel uit hoofde van deze rijkswet niet toegekend met betrekking tot een inkomensbestanddeel indien, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijs kan worden geconcludeerd dat het verkrijgen van dit voordeel een van de voornaamste redenen was voor een constructie of transactie die direct of indirect tot dat voordeel heeft geleid, tenzij wordt vastgesteld dat toekenning van dit voordeel onder deze omstandigheden in overeenstemming zou zijn met het voorwerp en doel van de relevante bepalingen van deze rijkswet.

Antimisbruik

2. Indien een persoon een voordeel uit hoofde van deze rijkswet wordt geweigerd ingevolge het eerste lid van dit artikel, dient de bevoegde autoriteit van het land dat het voordeel anderszins zou hebben toegekend deze persoon desalniettemin te behandelen alsof deze recht heeft op dit voordeel of op andere voordelen ter zake van een specifiek bestanddeel van het inkomen of het vermogen, indien deze bevoegde autoriteit, op verzoek van deze

persoon en na bestudering van de relevante feiten en omstandigheden, vaststelt dat deze voordelen aan die persoon zouden zijn verleend bij het ontbreken van de transactie of constructie bedoeld in het eerste lid van dit artikel.

3. De bevoegde autoriteit van een land raadpleegt de bevoegde autoriteit van het andere land alvorens een voordeel uit hoofde van het eerste of tweede lid van dit artikel te weigeren.

Non-discriminatie

Art. 23. 1. Een rechtspersoon die, een samenwerkingsverband dat of een vereniging die, zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een land van kracht is, wordt in het andere land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan een rechtspersoon die, een samenwerkingsverband dat of een vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in dat andere land van kracht is, in dat land onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide landen.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een land worden in geen van de landen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van het desbetreffende land onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing over de winst van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, is in dat andere land niet ongunstiger dan de belastingheffing over ondernemingen van dat andere land die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een land verplicht aan inwoners van het andere land bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die het eerstbedoelde land aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, vierde lid, of artikel 12, vierde lid, van toepassing zijn, zijn rente, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een van de landen aan een inwoner van het andere land, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van het eerstbedoelde land.

5. Ondernemingen van een land, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van het andere land, worden in het eerstbedoelde land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van het eerstbedoelde land zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die een dienstbetrekking uitoefent of als zelfstandige werkzaam is in een land, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in het andere land erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in het eerstbedoelde land op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in dat eerstbedoelde land voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij een dienstbetrekking ging uitoefenen of als zelfstandige werkzaam werd in het eerstbedoelde land; en

b. de bevoegde autoriteit van het eerstbedoelde land van oordeel is dat de pensioenregeling over het algemeen overeenkomt met een door dat land voor de belastingheffing erkende pensioenregeling. Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking «pensioenregeling» mede een pensioenregeling die in het leven is geroepen uit hoofde van het sociale zekerheidsstelsel van een land.

7. De in een land voor enige belasting bestaande tegemoetkomingen ten behoeve van in dat land gevestigde algemeen nut beogende instellingen als bedoeld in artikel 5b van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, daaronder begrepen tegemoetkomingen ter zake van giften aan zodanige instellingen, vinden overeenkomstige toepassing ten behoeve van in het andere land gevestigde zodanige instellingen, indien deze, waren ze in het eerstgenoemde land gevestigd geweest, ook aldaar aangemerkt zouden zijn als zodanige instellingen.

8. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Art. 24. 1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een land of van beide landen voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die landen voorziet, de kwestie voorleggen aan de bevoegde autoriteiten van een van beide landen. De kwestie dient te worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

Procedure
voor onderling
overleg

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de kwestie in onderling overleg met de bevoegde autoriteit van het andere land op te lossen, met het oog op de vermindering van belastingheffing die niet in overeenstemming is met de rijkswet. Elke bereikte overeenstemming wordt ten uitvoer gelegd niettegenstaande de eventuele verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de landen.

3. De bevoegde autoriteiten van de landen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van deze rijkswet in onderling overleg op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in deze rijkswet zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen met het doel een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Indien:

a. een persoon uit hoofde van het eerste lid een kwestie heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een land omdat de maatregelen van een of van beide landen ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet; en

b. de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen twee jaar na de datum waarop alle informatie die voor de bevoegde autoriteiten nodig is om de kwestie te kunnen beoordelen aan beide bevoegde autoriteiten ter beschikking is gesteld overeenstemming te bereiken teneinde de kwestie op te lossen overeenkomstig het tweede lid; wordt elk onopgelost vraagstuk dat voortvloeit uit de kwestie op schriftelijk verzoek van de persoon voorgelegd voor arbitrage. De arbitrale uitspraak is bindend voor beide landen en wordt ten uitvoer gelegd ongeacht eventuele termijnen in de nationale wetgeving van deze landen, tenzij de rechtstreeks betrokken persoon de wederzijdse overeenstemming voor de tenuitvoerlegging van de arbitrale uitspraak niet aanvaardt.

6. De landen regelen in onderling overleg de wijze van toepassing van het vijfde lid.

7. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen ter zake van overeenstemming in het kader van een onderling overleg op basis van een van de voorgaande leden, tevens overeenkomen dat het land waar deze overeenstemming leidt tot additionele belastingheffing, met betrekking tot de deze additionele belastingheffing geen belastingverhogingen, administratieve boetes, rente en kosten zal opleggen, indien het andere land, waar ingevolge deze overeenstemming sprake is van een overeenkomstige vermindering van belasting, afziet van de betaling van rente verschuldigd met betrekking tot een dergelijke vermindering van belasting.

8. Indien overeenstemming is bereikt voor gevallen waarin:

a. als gevolg van de toepassing van artikel 3, tweede lid, met betrekking tot de uitleg van een niet omschreven uitdrukking; dan wel

b. als gevolg van kwalificatieverschillen, bijvoorbeeld van een inkomensbestanddeel of van een persoon; een situatie van dubbele belasting of dubbele vrijstelling zou optreden, zal deze oplossing, na bekendmaking daarvan door beide bevoegde autoriteiten, voor de toepassing van deze rijkswet ook in andere, soortgelijke gevallen, bindend zijn.

Art. 25. 1. De bevoegde autoriteiten van de landen wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van deze rijkswet of voor de toepassing of de handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van een land, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met deze rijkswet. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt

Uitwisseling
van informatie

door de artikelen 1 en 2.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid door een van de landen ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheimgehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van dat land is verkregen en wordt alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten, daaronder begrepen rechterlijke en bestuursrechtelijke instanties, die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten mogen alleen voor deze doeleinden van de informatie gebruik maken. Zij mogen de informatie bekendmaken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen. Niettegenstaande de voorafgaande bepalingen mag de informatie voor andere doeleinden worden gebruikt, indien zij ingevolge het recht van beide landen voor deze andere doeleinden mag worden gebruikt en de bevoegde autoriteit van het land dat haar heeft verstrekt met dit gebruik instemt.

3. De landen kunnen aan een arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 24, vijfde lid, de informatie verstekken die nodig is om de arbitrageprocedure uit te voeren. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte informatie onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het tweede lid.

4. In geen geval worden de bepalingen van de voorgaande leden zo uitgelegd dat zij een van de landen de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van dat of van het andere land;
- b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van dat of van het andere land;
- c. informatie te verstrekken die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel, commercieel of beroepsgeheim of een handelsproces zou onthullen, dan wel informatie waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

5. Indien informatie wordt verzocht door een land in overeenstemming met dit artikel, wendt het andere land zijn bevoegdheden inzake het verzamelen van informatie aan om de verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat het andere land ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige zin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het vierde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een land toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat het geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren informatie te verstrekken.

6. De bepalingen van het vierde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een land toegestaan is het verschaffen van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de informatie berust bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde, of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking heeft op eigendomsbelangen in een persoon.

7. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de inkomensafhankelijke regelingen als bedoeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en op de premies geheven volgens het sociale zekerheidsstelsel van een land.

**Bijstand bij
invordering**

Art. 26. 1. De landen verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen in onderling overleg de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

2. Onder de uitdrukking «belastingvordering», zoals gebezigd in dit artikel, wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van een land, of een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, voor zover die belastingheffing niet in strijd is met deze rijkswet of met een ander instrument waarbij de landen partij zijn, alsmede rente, administratieve boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met dat bedrag.

3. De bepalingen van dit artikel zijn slechts van toepassing op een belastingvordering die onderwerp is van een executoriale titel in het verzoekende land mits deze vordering, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet wordt bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van het verzoekende land is, is dit artikel slechts van toepassing indien de vordering niet langer

kan worden bestreden, tenzij anders overgekomen tussen de bevoegde autoriteiten. Die belastingvordering wordt door dat andere land ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van dat andere land.

4. Indien een belastingvordering van een van de landen een vordering is ter zake waarvan dat land uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen teneinde de invordering te waarborgen, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van dat land aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van het andere land. Het andere land neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van dat andere land, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop deze maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in het eerstbedoelde land of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid, zijn op een door een van de landen voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in dat land noch de termijnen van toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van dat land op grond van haar aard als zodanig voorrang aan verleend. Voorts wordt aan een door een van de landen voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in dat land geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van het andere land op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een van de landen worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties of bestuursrechtelijke instanties van het andere land.

7. Indien te eniger tijd nadat uit hoofde van het derde of vierde lid een verzoek is gedaan door een van de landen en voordat het andere land de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt aan het eerstbedoelde land, de desbetreffende belastingvordering:

a. in het geval van een verzoek ingevolge het derde lid, ophoudt een belastingvordering van het eerstbedoelde land te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van dat land en die verschuldigd is door een persoon die op dat tijdstip uit hoofde van de wetgeving van dat land de invordering ervan niet kan beletten; of

b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid, ophoudt een belastingvordering van het eerstbedoelde land te zijn ter zake waarvan dat land uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen; stelt de bevoegde autoriteit van het eerstbedoelde land de bevoegde autoriteit van het andere land onverwijld daarvan in kennis en, naar keuze van het andere land, wordt het verzoek door het eerstbedoelde land uitgesteld of ingetrokken.

8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een land de verplichting opleggen:

a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van dat land of van het andere land;

b. maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (ordre public);

c. bijstand te verlenen indien het andere land niet alle redelijke invorderings- of conservatoire bevoegdheden heeft aangewend die het uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk ter beschikking staan;

d. bijstand te verlenen indien de administratieve last voor dat land duidelijk onevenredig is ten opzichte van het door het andere land te behalen voordeel.

9. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op terugvorderingen van tegemoetkomingen als bedoeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en op de premies geheven volgens het sociale zekerheidsstelsel van een land.

Art. 27. 1. Voor de heffing van belastingen naar het inkomen in de zin van artikel 2, alsmede voor de toepassing van deze rijkswet voor zover deze op die belastingen betrekking heeft, wordt, voor zoveel nodig in afwijking van de overige bepalingen van deze rijkswet omtrent de woonplaats, de Gevolmachtigde Minister van Curaçao geacht inwoner te zijn van Curaçao.

2. De Ministers van Financiën van beide landen kunnen gezamenlijk bepalen dat het eerste lid mede wordt toegepast ten aanzien van de plaatsvervangers van de Gevolmachtigde

Woonplaats
gevolmachtigde

Minister en met hen gelijk te stellen functionarissen.

Woonplaats-
fictie ter zake
van Nederland-
se schenk- en
erfbelasting

Art. 28. In afwijking in zoverre van artikel 2 van deze rijkswet en artikel 3, eerste lid, van de Successiewet 1956, wordt een Nederlander die in het Europese deel van Nederland heeft gewoond en binnen een periode van ten hoogste vijf jaren nadat hij het Europese deel van Nederland metterwoon heeft verlaten, is overleden of een schenking heeft gedaan, geacht ten tijde van zijn overlijden of van het doen van de schenking in het Europese deel van Nederland te hebben gewoond.

Hoofdstuk VI **Slotbepalingen**

Overgangs-
regeling pensi-
oenen, andere
soortgelijke
beloningen, als-
mede lijfrenten

Art. 29. 1. Ten aanzien van een natuurlijke persoon die op het tijdstip van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet reeds inwoner was van Curaçao vinden de bepalingen van artikel 17 van deze rijkswet geen toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, die op dat tijdstip reeds waren ingegaan, maar blijven de bepalingen daarop van toepassing die op dat tijdstip bij of krachtens de Belastingregeling voor het Koninkrijk zijn gesteld.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een natuurlijke persoon die op het tijdstip van indiening van deze rijkswet reeds inwoner was van Nederland.

Art. 30. (Vervallen)

Overgangs-
regeling ter
zake van
Nederlandse
schenk- en
erfbelasting

Art. 31. 1. Ingeval een Nederlander voor het moment van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet reeds inwoner was van Curaçao en een schenking doet na inwerkingtreding van deze rijkswet, wordt de in artikel 28 bedoelde termijn van vijf jaar teruggebracht tot een periode van een jaar nadat hij het Europese deel van Nederland metterwoon heeft verlaten.

2. Artikel 3, eerste lid, van de Successiewet 1956 en artikel 28 vinden geen toepassing ter zake van het overlijden van een Nederlander die voor het in het eerste lid bedoelde moment reeds inwoner was van Curaçao.

Overgangs-
regeling ter
zake van
aanmerkelijk
belang natuurlij-
ke personen

Art. 32. 1. Indien de in artikel 10, veertiende lid, en artikel 13, vijfde lid, bedoelde natuurlijke persoon reeds voor het moment van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet inwoner was van het andere land wordt de in die artikelen genoemde termijn van 10 jaar teruggebracht tot vijf jaar.

2. Indien het eerste lid van toepassing is met betrekking tot artikel 10, veertiende lid, mag de belasting geheven uit hoofde van het belastbare inkomen uit aanmerkelijk belang, bedoeld in artikel 7.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001, 15 percent over dat inkomen niet overschrijden.

Art. 33. (Vervallen)

Art. 34. (Vervallen)

Buitenwer-
kingstelling

Art. 35. 1. Bij wet kan een land bepalen dat de bepalingen van deze rijkswet geheel of gedeeltelijk buiten werking treden. De daartoe strekkende wettelijke regeling treedt niet in werking voor de aanvang van het tweede kalenderjaar volgend op het jaar waarin de regeling is afgekondigd.

2. De in het eerste lid bedoelde wettelijke regeling van een land wordt bekend gemaakt in het andere land door plaatsing van de tekst, voor zover het Nederland betreft, in het Staatsblad en, voor zover het Curaçao betreft, in het Publicatieblad van Curaçao.

Invoerings-
wetgeving

Art. 36. Niet opgenomen (wijziging andere landsverordening).

Inwerking-
treding

Art. 37. 1. Deze rijkswet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wordt geplaatst en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en belastingtijdvakken die aanvangen of, in geval van aan de bron geheven belastingen, voor betalingen die zijn gedaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin deze rijkswet in

werking is getreden.

2. Behoudens voor zover in deze rijkswet anders bepaald, vindt de Belastingregeling voor het Koninkrijk tussen Nederland en Curaçao geen toepassing meer met ingang van de dag van inwerkingtreding van deze rijkswet, met dien verstande dat de bepalingen ervan van toepassing blijven voor belastingjaren en belastingtijdvakken of betalingen waarop ingevolge het eerste lid de bepalingen van deze rijkswet nog niet van toepassing zijn geworden.

Art. 38. Deze rijkswet wordt aangehaald als: Belastingregeling Nederland Curaçao.

Citeertitel

Stcrt 2015, no.
43413,
DGB 2015-
5569M

Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2015 inzake belastingverdragen

Uitvoeringsvoorschriften inzake belastingverdragen, uitgezonderd het belastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika en de Belastingregeling Nederland Curaçao²

In de navolgende regeling stel ik vast de volgende regeling met bijlage I (formulier IB 92 Universeel), bijlage II (formulier IB 93 Universeel), bijlage III (formulier IB 95 LUX) en bijlage IV (formulier IB 95 SIN) ter uitvoering van het dividendartikel (en het interestartikel) in de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (en naar het vermogen), (met Protocol), die Nederland heeft gesloten met <diverse landen, hier niet opgenomen> alsmede op basis van het Besluit van 25 april 2001, houdende vaststelling van het Besluit voorkoming dubbele belasting Nederland - Taiwan, en van artikel 10, vijftiende lid, en artikel 30 van de Belastingregeling Nederland Curaçao.

Algemeen

Art. 1.

Deze regeling verstaat onder:

a. Verdrag:

elk van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (en naar het vermogen), (met Protocol), die Nederland heeft gesloten met de in de aanhef van deze regeling genoemde landen. Hieronder wordt mede verstaan het Besluit voorkoming dubbele belasting Nederland – Taiwan en de Belastingregeling Nederland Curaçao.

b. Verdragsland:

elk van de in de aanhef van deze regeling vermelde landen, Taiwan en Curaçao.

c. Dividenden:

hetgeen daaromtrent is bepaald in elk van de in onderdeel a bedoelde verdragen. In de meeste door Nederland gesloten verdragen wordt voor dividenden onderscheid gemaakt tussen 'portfoliodividenden' en 'deelnemingsdividenden'. Voor 'portfoliodividenden' (ook wel aangeduid als 'beleggingsdividenden') bedraagt het bronheffingspercentage in de belastingverdragen als regel 15%. In een aantal verdragen is voor portfoliodividenden echter een percentage van 10% overeengekomen.

Voor deelnemingsdividenden is in de belastingverdragen in het algemeen een lager bronheffingspercentage (10%, 5% of 0%) overeengekomen. Dit verlaagde tarief is gebonden aan een in de belastingverdragen vastgelegde minimum-deelneming (5%, 7,5%, 10%, 15%, 25%, 30%, 50% of een ander percentage). Waar hierna van 'deelnemingsdividenden' wordt gesproken, worden daarmee steeds dividenden bedoeld uit een deelneming die ten minste voldoet aan het in het desbetreffende belastingverdrag gestelde minimum. Alle andere dividenden worden gerekend tot de 'portfoliodividenden', die derhalve ook betrekking kunnen hebben op niet-natuurlijke personen.

d. Interest:

hetgeen daaromtrent is bepaald in elk van de in onderdeel a bedoelde verdragen.

Art. 2 t/m 4. (Niet opgenomen)

Vrijstellings-
procedure

Art. 5. 1. Een Nederlandse vennootschap die dividenden betaalt aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag, kan bij de Belastingdienst/kantoor Arnhem, Team dividendbelasting, Postbus 9007, 6800 DJ Arnhem, het verzoek indienen ontslagen te worden van de verplichting om de op de grond van het Verdrag niet-verschuldigde dividendbelasting in te houden.

2. In het verzoek wordt opgaaf verstrekt van:

- de naam, het adres en de vestigingsplaats van het in het eerste lid bedoelde buitenlandse lichaam;
- het bedrag van het geplaatste en gestorte kapitaal van de Nederlandse vennootschap;
- het gedeelte van het kapitaal van de Nederlandse vennootschap dat het in het eerste lid

2. Deze regeling noemt nog niet de Belastingregeling Nederland Sint Maarten. Wij nemen echter aan dat deze op gelijke wijze zal worden toegepast als ten aanzien van de Belastingregeling Nederland Curaçao. Deze regeling geldt niet universeel voor de Belastingregeling Nederland Curaçao, desondanks zijn er wel enkele bepalingen die specifiek op Curaçao zien en daarom hier zijn opgenomen.

- bedoelde buitenlandse lichaam onmiddellijk of middellijk bezit;
- d. dat het kapitaal van het buitenlandse lichaam geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
- e. dat het buitenlandse lichaam geen maatschap of vennootschap onder firma is indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
- f. dat de dividenden naar het vestigingsland (verdragsland) van het buitenlandse lichaam worden overgemaakt en op grond daarvan aldaar aan belasting worden onderworpen indien dit in het Verdrag mede als voorwaarde wordt gesteld;
- g. de gegevens met betrekking tot de overige niet hiervoor vermelde voorwaarden indien deze in het Verdrag mede als voorwaarde worden gesteld.
3. Op een verzoek als bedoeld in het eerste lid beslist de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie de Nederlandse vennootschap ressorteert bij voor bezwaar vatbare beschikking.
4. In afwijking van het derde lid geldt voor de toepassing van de Belastingregeling Nederland Curaçao dat de inspecteur van het APA-/ATR-team van Belastingdienst/Grote Ondernemingen (kantoor Rotterdam) beslist bij voor bezwaar vatbare beschikking.
5. Indien de inspecteur gunstig op het verzoek beslist, blijft zijn beslissing van kracht met betrekking tot elk daarin genoemd lichaam, zolang deze lichamen aan de in het verdrag gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van de voordelen waarop het verzoek betrekking heeft voldoen, maar voor ten hoogste vier jaren, gerekend vanaf de dagtekening van de beschikking en zolang er tevens aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
- het buitenlandse lichaam inwoner van het verdragsland blijft, en
 - het buitenlandse lichaam een deelneming blijft bezitten in die Nederlandse vennootschap, welke voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag.
- De bestuurder van de Nederlandse vennootschap aan wie blijkt of die redelijkerwijs moet vermoeden dat zulks in enig opzicht niet meer het geval is, is gehouden daarvan aan vorenbedoelde inspecteur schriftelijk mededeling te doen vóór de eerstvolgende vaststelling van dividend.
- 6 en 7 (niet opgenomen)

- Art. 6.** 1. Indien dividendbelasting is ingehouden van dividenden betaald door een Nederlandse vennootschap aan een lichaam dat inwoner is van een verdragsland en dat een deelneming bezit in die Nederlandse vennootschap die voldoet aan de voorwaarden in het Verdrag en tevens aan de overige in het verdrag gestelde voorwaarden voor het verkrijgen van de voordelen waarop het verzoek betrekking heeft, wordt voldaan, terwijl gelet op het Verdrag te veel dividendbelasting is ingehouden, kan dat buitenlandse lichaam een verzoek om teruggaaf van hetgeen te veel aan dividendbelasting is ingehouden, richten tot de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie de Nederlandse vennootschap ressorteert.
2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt ingeleverd bij het lichaam dat de dividenden heeft betaald. Dit zendt het verzoek aan de inspecteur, nadat het daaraan de in artikel 5, tweede lid, bedoelde gegevens heeft toegevoegd. De inspecteur beslist op het verzoek bij voor bezwaar vatbare beschikking.
3. Het terug te geven bedrag wordt door de inspecteur van het organisatieonderdeel van de Belastingdienst onder wie de in het eerste lid bedoelde Nederlandse vennootschap ressorteert, ten behoeve van het belanghebbende buitenlandse lichaam aan de Nederlandse vennootschap overgemaakt.
4. In afwijking van het eerste, tweede en derde lid is voor de toepassing van de Belastingregeling Nederland Curaçao de bevoegde inspecteur de inspecteur van het APA-/ATR-team van Belastingdienst/Grote Ondernemingen (kantoor Rotterdam) Postbus 50960, 3007 BB Rotterdam.
- 5 en 6. (niet opgenomen)

Teruggaaf-
procedure

- Art. 7.** In afwijking van de artikelen 5 en 6 van deze regeling zal de Regeling van 28 februari 2011, nr DGB 2011/525M, Stcrt. nr. 2011/4009 (Uitvoeringsvoorschriften artikel 11 Belastingregeling voor het Koninkrijk (Curaçao en Sint Maarten)) en het hierbij behorende formulier IB 95(2) CSM onverkort van toepassing zijn indien artikel 30, eerste lid van de Belastingregeling Nederland Curaçao van toepassing is op dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van Nederland met dien verstande dat voor '8,3 percent' steeds wordt

Tijdelijke rege-
ling BRNC

gelezen '5 percent'.

Formele bepalingen

Art. 8. De in deze regeling bedoelde verklaringen, verzoeken, gegevens en mededelingen moeten duidelijk, stellig en zonder voorbehoud worden gedaan of verstrekt. Indien naar aanleiding van een ingevolge deze regeling gedaan verzoek, ten onrechte of tot een te hoog bedrag, vrijstelling of vermindering van inhouding van dividendbelasting dan wel teruggaaf van dividendbelasting is verleend zijn de bepalingen van artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van (overeenkomstige) toepassing.

Verjarings-termijn

Art. 9. Verzoeken om teruggaaf van belasting moeten bij de bevoegde inspecteur zijn ingediend binnen de in het Verdrag gestelde termijn. Voor een Verdrag waarin geen termijn is gesteld, geldt een termijn van vijf jaren na het verstrijken van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Overgangs-regeling Formulieren

Art. 10. (niet opgenomen).

Art. 11. De teksten van de in de bijlagen opgenomen formulieren zijn niet gepubliceerd in de Staatscourant, maar zijn gepubliceerd op www.belastingdienst.nl. De in deze regeling bedoelde formulieren worden van rijkswege verstrekt. De formulieren zijn op aanvraag kosteloos verkrijgbaar in Nederland bij de Belastingdienst/Centrum voor facilitaire dienstverlening, UnitWerkomgeving/Service team LRC, Postbus 20049, 7302 HA Apeldoorn. Het e-mailadres daarvan luidt: lrc.apeldoorn@belastingdienst.nl.

Delegatie-bepaling

Art. 12. De minister van Financiën kan binnen de kaders van de in artikel 1 bedoelde verdragen, in afwijking van deze regeling, onder nadere voorwaarden bijzondere regelingen treffen of binnen de door hem gestelde kaders de Belastingdienst machtigen bijzondere regelingen te treffen.

Intrekking

Art. 13. (niet opgenomen)

Inwerking-treding

Art. 14. 1. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.
2. Deze regeling vindt toepassing met betrekking tot dividenden die betaald zijn of betaalbaar zijn gesteld op of na 1 januari 2016.
3. Deze regeling wordt aangehaald als: Universele Nederlandse uitvoeringsvoorschriften 2015 inzake belastingverdragen, uitgezonderd het belastingverdrag met de Verenigde Staten van Amerika, en de Belastingregeling Nederland Curaçao
4. Deze regeling is ook van toepassing op elk door Nederland gesloten verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen (en het vermogen), (met Protocol), die in werking treedt na de inwerkingtreding van deze regeling, zulks vanaf de datum van toepassing van dat verdrag.

Memorandum van Overeenstemming

Memorandum tussen de Minister van Financiën van Curaçao en de Staatssecretaris van Financiën van Nederland inzake de uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken. Het Memorandum is op 18 september 2015 in werking getreden.

Stcrt 2015, no.
37843,
DGB 2015-
5008569M

De Minister van Financiën van Curaçao en de Staatssecretaris van Financiën van Nederland, hierna te noemen de 'Partijen', gelet op de wens de wederzijdse samenwerking in belastingzaken te versterken, zijn het volgende overeengekomen.

Algemene bepalingen

Art.1. Ingevolge artikel 37 en 38 van de Belastingregeling voor het Koninkrijk en de rechtsoptvolger(s) van deze regeling tussen Curaçao en Nederland, ondertekend te Soestdijk op 28 oktober 1964, zullen de bevoegde autoriteiten genoemd in artikel 2 van dit Memorandum automatisch, geïntensiveerd spontaan, in het kader van gelijktijdige boekenonderzoeken en in het kader van bijstand in persoon, inlichtingen uitwisselen.

Juridische
basis

Art.2. 1. Voor de toepassing van dit Memorandum van Overeenstemming zijn de bevoegde autoriteiten:

Bevoegde
autoriteiten

in Curaçao: De Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

in Nederland: De Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Partijen zullen elkaar via briefwisseling op de hoogte stellen van de naam en adresgegevens van de betreffende bevoegde vertegenwoordigers en van eventuele latere wijzigingen daarin.

Uitwisseling van inlichtingen

Art.3. 1. De bevoegde autoriteiten van Curaçao en Nederland verstrekken elkaar automatisch inlichtingen, indien beschikbaar, met betrekking tot:

Automatische
uitwisseling

- a) Onroerend goed (OESO modelverdrag artikel 6);
 - b) Dividenden (OESO modelverdrag artikel 10);
 - c) Rente (OESO modelverdrag artikel 11);
 - d) Inkomsten uit zelfstandige arbeid (OESO modelverdrag artikel 14);
 - e) Inkomsten uit salaris, loon en andere vergelijkbare beloningen (OESO modelverdrag artikel 15);
 - f) Directeursbeloningen (OESO modelverdrag artikel 16);
 - g) Inkomsten van artiesten en sporters (OESO modelverdrag artikel 17);
 - h) Inkomsten uit pensioenen, lijfrenten, sociale zekerheidsuitkeringen en andere vergelijkbare beloningen (OESO modelverdrag artikel 18 en 19);
 - i) Betalingen aan studenten voor educatie en training (OESO modelverdrag artikel 20);
 - j) Overige inkomsten (OESO modelverdrag artikel 21);
 - k) Wijzigingen in de persoonsgegevens, zoals het adres in het geval dat een persoon van de ene Staat naar de andere Staat verhuist.
2. De in het eerste lid bedoelde inlichtingen worden periodiek verstrekt en ten minste éénmaal per kalenderjaar. Inlichtingen met betrekking tot een bepaald kalenderjaar worden zo mogelijk onmiddellijk verstrekt en in ieder geval binnen zes maanden na het einde van het kalenderjaar waarop zij betrekking hebben.
3. Indien mocht blijken dat de gegevens die in het kader van de automatische uitwisseling zijn verstrekt onjuist of onvolledig zijn, zijn de bevoegde autoriteiten gehouden hierover zo spoedig mogelijk contact op te nemen met elkaar.

Art.4. 1. De spontane uitwisseling van inlichtingen tussen Curaçao en Nederland zal worden geïntensiveerd met betrekking tot commissies, honoraria, courtages en andere vergelijkbare beloningen betaald aan natuurlijke personen of lichamen van de andere staat.

Spontane
uitwisseling

2. Indien de verstrekte inlichtingen een wijziging in de belastingheffing ten gevolge heeft in de ontvangende Staat, zal de bevoegde autoriteit van de andere Staat daarvan op de hoogte worden gesteld.

Art.5. De bevoegde autoriteiten kunnen bij briefwisseling met elkaar overeenkomen andere categorieën dan de hierboven genoemde automatisch of geïntensiveerd spontaan met elkaar uit te wisselen voor een bepaalde periode.

Incidentele
doelgroepacties

Juridische basis

Art.6. Ten einde te komen tot een doelmatiger uitwisseling van inlichtingen en gevallen van het vermijden of het ontgaan van belastingen doeltreffender te kunnen bestrijden kunnen de bevoegde autoriteiten van beide Staten gelijktijdige belastingonderzoeken uitvoeren van geselecteerde belastingplichtigen, of groepen belastingplichtigen, die activiteiten in zowel Curaçao als Nederland ontplooiën.

Onder 'gelijktijdige belastingonderzoeken' wordt een regeling tussen de bevoegde autoriteiten van beide Staten verstaan waarin zij overeenkomen om wanneer de belastingsituatie van een of meer belastingplichtige personen van gezamenlijk of complementair belang is, op hun grondgebied gelijktijdig en/of gezamenlijke onderzoeken uit te voeren om de aldus verkregen informatie uit te wisselen, wanneer dergelijke onderzoeken doeltreffender worden geacht dan onderzoeken door slechts één lidstaat.

Diverse bepalingen

Diverse bepalingen

Art.7. 1. Indien noodzakelijk plegen de bevoegde autoriteiten overleg over de wijze waarop de verplichtingen die dit Memorandum meebrengt, worden uitgevoerd.

2. De in artikel 3 van dit Memorandum bedoelde inlichtingen worden waar mogelijk elektronisch in het standaard OESO opmaakformaat (meest recente versie), of op papier verstrekt.

3. De uit te wisselen inlichtingen bevatten, indien beschikbaar, tevens de fiscale nummers en/of gegevens ten behoeve van de persoonlijke identificatie. Dit heeft betrekking op gegevens die afkomstig zijn uit beide Staten.

Slotbepalingen

Inwerking-treding, wijziging, beëindiging

Art.8. 1. Dit Memorandum treedt in werking op de datum van ondertekening en kan op ieder tijdstip worden gewijzigd na schriftelijke overeenstemming tussen de Partijen.

2. Dit Memorandum wordt aangegaan voor onbepaalde tijd. Het kan worden beëindigd door een schriftelijke kennisgeving door één van de Partijen en houdt zes maanden na ontvangst van deze kennisgeving op van kracht te zijn.

3. Het Memorandum zal voor het eerst van toepassing zijn op inlichtingen met betrekking tot het kalenderjaar 2015.

Citeertitel

Art.9. Dit Memorandum kan worden aangehaald als 'Memorandum van overeenstemming tussen Curaçao en Nederland inzake de uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken'.

Evaluatie

Art.10. Dit Memorandum zal vijf jaar na de datum van inwerkingtreding worden geëvalueerd. Vragen met betrekking tot dit Memorandum kunnen echter te allen tijde op verzoek van een van de bevoegde autoriteiten in behandeling worden genomen.

Richtlijnen Investors permit

26 September 2014.

no.
2014/045495

Art. 1. a. Er zijn richtlijnen genaamd 'Investors permit 2014', zoals vermeld in de bijlagen I en II behorende bij de ministeriële-Beschikking d.d. 26 september 2014 no. 2014/045495 regelende de toelating en verblijf van de kapitaalkrachtige investeerders, die van toepassing is op bonafide kapitaalkrachtige investeerders.

b. Deze kapitaalkrachtige investeerders dienen aan de voorwaarden, vereisten en voorschriften vermeld in voornoemde richtlijnen te voldoen.

c. Deze richtlijnen geldt als aanvulling op het toelatingsbeleid van de Minister van Justitie.

Art. 2. De Ministeriële-Beschikking dd. 3 augustus 2009 no. 36721MJ'09 wordt ingetrokken.

Art. 3. Deze Ministeriële -Beschikking wordt in de Curaçao Courant geplaatst.

Art. 4. Deze beschikking treedt in werking met ingang van 1 oktober 2014.

Art. 5. Deze beschikking wordt aangehaald als: 'Richtlijnen Investors permit 2014'.

BIJLAGE I

behorende tot de ministeriële beschikking d.d. 26 september 2014 no. 2014/045495 regelende de toelating en verblijf van kapitaalkrachtige investeerders

Richtlijnen "Investors permit 2014"

De "Investors permit 2014" is een verblijfsvergunning voor bonafide buitenlandse kapitaalkrachtige investeerders die °in moverende redenen voor een bepaalde periode op Curaçao willen verblijven.

De Richtlijnen Investors Permit heeft tot doelstelling om kapitaalkrachtige vreemdelingen die zich hier op Curaçao te willen investeren (o.a. het kopen van een onroerend goed of zakelijke investering te doen) een bijdrage zullen leveren aan onze economie, daarbij te faciliteren.

In deze richtlijnen zijn o.a. voorwaarden en vereisten opgenomen waaraan de buitenlandse kapitaalkrachtige investeerders moeten voldoen om in aanmerking te komen voor een "Investors Permit 2014".

Voorwaarden, vereisten en voorschriften**1. Verblijfsvoorwaarden investeerders**

Voor de vergunning tot tijdelijk verblijf met doel "kapitaalkrachtige investeerder" geldt dat de vreemdeling duurzaam en zelfstandig over voldoende middelen van bestaan moet beschikken om de verplichtingen voortvloeiend uit de investering na te kunnen komen, waarbij de vreemdeling dient aan te tonen middels officiële documenten een zakelijke investering te hebben gedaan of is voornemens dit te doen met een waarde van tenminste NAF 500.000,00.

De vergunningverlening geschiedt in tijdvakken van een jaar, waarvan de eerste uitgifte van een vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf betreft. De volgende tijdvakken behelzen een toezegging tot vergunningverlening, welke wordt omgezet in een vergunning bij positieve beoordeling als gevolg van een interne toetsing door de Toelatingsorganisatie ruim voor de aanvang van desbetreffende tijdvak.

Bij een zakelijke investering vanaf NAF 500.000,00 wordt de verblijfsvergunning voor een periode van 3 jaren afgegeven en wordt telkens voor eenzelfde periode verlengd bij ongewijzigde omstandigheden. Indien niet tijdig wordt voldaan aan de verlengingsvereisten, komt de vergunning te vervallen. Bij een zakelijke investering vanaf NAF 750.000,00 wordt de verblijfsvergunning voor een periode van 5 jaren afgegeven en wordt telkens voor eenzelfde periode verlengd bij ongewijzigde omstandigheden. Indien niet tijdig wordt voldaan aan de verlengingsvereisten, komt de vergunning te vervallen. Bij een zakelijke investering vanaf NAF 1.500.000,00 wordt de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgegeven.

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een verblijfsvergunning voor een tijdvak van 3 jaar is een vergoeding verschuldigd van fl. 1.720,00 aan leges en Naf 145,00 retributies.

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een verblijfsvergunning voor een tijdvak van 5 jaar is een vergoeding verschuldigd van fl. 2.860,00 aan leges en Naf 235,00 retributies.

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd is een vergoeding verschuldigd van fl. 5.710,00 aan leges en Naf 460,00 retributies.

Er vindt tussentijdse toetsing plaats voorafgaand aan het verlopen van tijdvak; bij geconstateerde handelen in strijd met de toelatingsvoorwaarden of nalaten zal de vergunning worden ingetrokken en het ongebruikte tijdvak van de leges worden geretourneerd bij het onherroepelijk worden van de intrekkingsbeschikking.

2. Gezinshereniging/-vorming

De gezinsleden kunnen in aanmerking komen voor een vergunning tot tijdelijk verblijf op grond van gezinshereniging/-vorming als aan de hoofdaanvrager een vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf als 'Investeerder' is verleend. De voorwaarden en vereisten voor gezinshereniging/-vorming, zoals opgenomen in het beleid van de Minister, zijn hierop van overeenkomstige toepassing. As de vergunning tot tijdelijk verblijf of verblijf van de hoofdaanvrager vervalt, dan vervalt eveneens de vergunning tot verblijf van de afhankelijke gezinsleden. Bij ontbinding van het huwelijk dient de partner een wijzing van de vergunning in te dienen. Voor de in aanmerking komende gezinsleden wordt een verblijfsvergunning toegekend met gelijke geldigheidsduur als de hoofdaanvrager.

3. Weigering/ Verlenging/Intrekking van de “Investors Permit 2014”

3.1 Weigering

De vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf kan door of namens de Minister van Justitie worden geweigerd:

- a. met het oog op de openbare orde of het algemeen belang, waaronder economische redenen mede worden begrepen;
- b. indien niet kan worden aangetoond dat degene voor wie toelating wordt verzocht over voldoende middelen van bestaan zal beschikken.

3.2 Verlenging

Indien zich geen gewijzigde omstandigheden voor wat betreft de verblijfsvoorwaarden voordoen, kan op aanvraag de vergunning tot tijdelijk verblijf als investeerder worden verlengd. Indien bij toetsing (per tijdvak) niet blijkt van gewijzigde omstandigheden voor wat betreft de verblijfsvoorwaarden, zal de vergunning tot tijdelijk verblijf als investeerder worden bevestigd, en in geval van een verlengingsverzoek worden verlengd.

3.3 Intrekking

Hij die handelt in strijd met de aan hem verleende vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf, wordt geacht gehandeld te hebben zonder vergunning. De vergunning tot tijdelijk verblijf en tot verblijf kan door of namens de Minister van Justitie bij een met redenen omklede beslissing worden ingetrokken:

- a. op grond van een onherroepelijk geworden veroordeling terzake van overtreding van artikel 24 of artikel 25 van de LIU;
- b. op grond van een onherroepelijk geworden veroordeling terzake van een misdrijf tot een onvoorwaardelijke vrijheidsstraf van drie maanden of langer;
- c. d met het oog op de goede zeden;
- d. indien dit in het algemeen belang wenselijk is;
- e. op grond van het verkeren in zodanige staat van behoefte, dat betrokkene niet langer naar behoren in het onderhoud van zichzelf en zijn wettig gezin kan voorzien;
- f. indien betrokkene niet voldoet aan een of meer van de aan zijn vergunning tot verblijf verbonden voorwaarden.

De beslissing tot intrekking houdt tevens in de aanzegging Curaçao te verlaten binnen een daarbij te bepalen redelijke termijn binnen welke betrokkene orde op zaken zal kunnen stellen.

4. Voorschrift

Aan de verblijfsvergunning is als voorschrift verbonden de verplichting voldoende verzekerd te zijn tegen ziektekosten met inbegrip van de kosten aan opname en verpleging in een sanatorium of een psychiatrische inrichting.

Ook dient, met uitzondering van de vreemdelingen genoemd in artikel 11 LTU, een waarborgsom te zijn gestort. De waarborgsom is afhankelijk van de nationaliteit.

5. Beperkingen, arbeidsmarktaantekeningen

5.1 Beperkingen

Hoofdaanvrager:

De vergunning tot tijdelijk verblijf wordt verleend onder de beperking: 'verblijf als investeerder'.

Gezinsleden:

De vergunning tot tijdelijk verblijf op grond van gezinshereniging/-vorming wordt aan de gezinsleden verleend onder de beperking: 'inwonend bij (naam hoofdpersoon)'.

5.2 Arbeidsmarktaantekening

Op de vergunning staat de aantekening: 'arbeid in loondienst alleen toegestaan indien werkgever beschikt over tewerkstellingsvergunning'.

6. Beslistermijn

Gezien deze vreemdelingen een grote som geld investeren is het van belang dat deze aanvragen binnen zeer korte tijd door de Toelatingsorganisatie Curaçao worden afgehandeld. Bij een volledig ingediende aanvraag wordt de beslistermijn ingesteld op maximaal 2 weken.

7. Overgangsregeling

Kapitaalkrachtige investeerders die reeds over een vergunning tot tijdelijk verblijf beschikken kunnen een beroep doen op de 'Investors permit 2014'. Om voor de regeling in aanmerking te komen dient de kapitaalkrachtige vreemdeling een wijziging van de vergunning in te dienen en aan alle vereisten van de 'Investors permit 2014' te voldoen.

8. Toelichting leges en retributies

Tijdvak van 3 jaar:

- tijdvak 0 tot 12 maanden (eerste verzoek rentenier/gepensioneerd NAf 580,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek NAf 55,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).
- tijdvak 12 tot 24 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd NAf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verlengingsverzoek NAf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).
- tijdvak 24 tot 36 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd NAf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek NAf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

Tijdvak van 5 jaar:

- tijdvak 0 tot 12 maanden (eerste verzoek rentenier/gepensioneerd NAf 580,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek NAf 55,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).
- tijdvak 12 tot 24 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd NAf 570,00, en voor

het in behandeling nemen van een verlengingsverzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 24 tot 36 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek NMI 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 36 tot 48 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 48 tot 60 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

Tijdvak onbepaalde tijd:

- tijdvak 0 tot 12 maanden (eerste verzoek rentenier/gepensioneerd Naf 580,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 55,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 12 tot 24 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verlengingsverzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 24 tot 36 maanden (verlenging rentenier / gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 36 tot 48 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 48 tot 60 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 60 tot 72 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd NM. 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verlengingsverzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 72 tot 84 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 84 tot 96 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 96 tot 108 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd NAIL 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

- tijdvak 108 tot 120 maanden (verlenging rentenier/gepensioneerd Naf 570,00, en voor het in behandeling nemen van een verzoek Naf 45,00, artikel 32a jo. 70 Landsverordening van

de 21ste februari 2014 houdende wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting en de Eilandsverordening leges, precariorechten en retributies Curaçao 1992).

BIJLAGE II

behorende tot de ministeriele beschikking d.d. 26 september 2014 no. 2014/045495 regelende de toelating en verblijf van kapitaalkrachtige investeerders

Vereiste bescheiden

Eerste aanvraag verblijfsvergunning hoofdaanvrager

Bij de eerste aanvraag dient de vreemdeling de volgende vereisten, zowel origineel als in kopie, te overleggen:

- Betalingsbewijs leges en retributies. Het verschuldigd bedrag aan leges en retributies gelijk aan het aantal aanvragen en tijdvakken;
- Volledig ingevulde, gemotiveerde en ondertekende aanvraag formulier tot (tijdelijk) verblijf;
- Kopie geldig paspoort;
- 4 pasfoto's conform fotomatrix model 2007(paspoort standaard opp. 35mm x 45mm);
- Afschrift origineel geboorte akte² ter inzage (niet ouder dan 1 jaar);
- Verklaring omtrent gedrag van de laatste woonplaats (niet ouder dan 3 maanden);
- Ziektekostenverzekering;
- Een bankverklaring van een lokaal gevestigde bank waarin de bank verklaart dat de vreemdeling, een lokale investering heeft gedaan door het aanschaffen van een onroerend goed of zakelijke investering heeft gedaan ter waarde van minimaal NAF 500.000,00, NAF 750.000,00 danwel NAF 1.500.000,00.

De Toelatingsorganisatie behoudt het recht om additionele documentatie te vragen indien noodzakelijk voor een zorgvuldige toetsing van de aanvraag.

Eerste aanvraag verblijfsvergunning feitelijke gezinsleden

Bij de eerste aanvraag dient de volgende vereisten te worden overgelegd:

- Betalingsbewijs leges en retributies (origineel aantonen voor inzage). Het verschuldigd bedrag aan leges en retributies gelijk aan het aantal aanvragen en tijdvakken;
- Originele aanvraag formulier tot (tijdelijk) verblijf invullen en ondertekenen;
- Kopie geldig paspoort³;
- 4 pasfoto's conform fotomatrix model 2007(paspoort standaard opp. 35mm x 45mm);
- Kopie geboorte akte⁴ (niet ouder dan 1 jaar). Origineel aantonen voor inzage;
- Originele verklaring omtrent gedrag van de laatste woonplaats (niet ouder dan 3 maanden);
- Ziektekostenverzekering;
- Indien gehuwd, kopie huwelijksakte² hierboven. Indien men in het buitenland is gehuwd, kopie registratie huwelijk bij Publieke Zaken. Indien het echtpaar tegelijk immigreert, dient men alleen de huwelijksakte² te overleggen. (origineel aantonen voor inzage);
- Indien samenwonend, kopie van de notariële samenlevingsovereenkomst dat in Nederland /BES eilanden moet zijn afgesloten tezamen met een bewijs van ongehuwde/ gescheiden/weduwe staat van beiden;
- Indien een aanvraag voor een kind wordt ingediend: een originele aanmelding/ schoolverklaring van het huidige schooljaar;
- Indien een van de ouders van een of meer van de kinderen niet meekomt naar Curaçao:
 - kopie geldige paspoort van de achterblijvende ouder tezamen met een notariële verklaring² van geen bezwaar van achterblijvende ouder;
 - indien vader of moeder alleen het ouderlijk gezag/voogdijdschap heeft dan een kopie van de uitspraak van het Gerecht²;
 - In geval van erkenning; kopie erkenningsakte²;

3. Indien meerdere nationaliteiten dan is de nationaliteit die de aanvrager aangeeft leidend. De vergunning wordt op de aangegeven nationaliteit aangemaakt.

4. Afhankelijk van het land van geboorte dient de geboorte akte gelegaliseerd of geapostilleerd te worden. EU landen zijn hiervan uitgezonderd.

- Bijgevoegde originele garantie verklaring ingevuld en ondertekend vergezeld met een plakzegel van NAF 10⁵, voor elke gezinslid (de garantie verklaring dient ondertekend te worden door hoofdaanvrager).

De Toelatingsorganisatie behoudt het recht om additionele documentatie te vragen indien noodzakelijk voor een zorgvuldige toetsing van de aanvraag.

Verlengingsaanvraag verblijfsvergunning hoofdaanvrager

Bij de verlengingsaanvraag dient de vreemdeling de volgende vereisten, zowel origineel als in kopie, te overleggen:

- Betalingsbewijs leges en retributies. Het verschuldigd bedrag aan leges en retributies gelijk aan het aantal aanvragen en tijdvakken;
- Volledig ingevulde, gemotiveerde en ondertekende aanvraag formulier tot (tijdelijk) verblijf;
- Kopie geldig paspoort¹;
- 4 pasfoto's conform fotomatrix model 2007(paspoort standaard opp. 35mm x 45mm);
- Ziektekostenverzekering;
- Bewijs omtrent de investering op grond waarvan de verblijfsvergunning in de zin van de 'Investors permit 2014' werd afgegeven.

De Toelatingsorganisatie behoudt het recht om additionele documentatie te vragen indien noodzakelijk voor een zorgvuldige toetsing van de aanvraag.

Verleningsaanvraag verblijfsvergunning feitelijke gezinsleden

VBij de verleningsaanvraag dient de volgende vereisten te worden overgelegd:

- Betalingsbewijs leges en retributies (origineel aantonen voor inzage). Het verschuldigd bedrag aan leges en retributies gelijk aan het aantal aanvragen en tijdvakken;
- Originele aanvraag formulier tot (tijdelijk) verblijf invullen en ondertekenen;
- Kopie geldig paspoort¹;
- 4 pasfoto's conform fotomatrix model 2007(paspoort standaard opp. 35mm x 45mm);
- Bijgevoegde originele garantie verklaring ingevuld en ondertekend vergezeld met een plakzegel van NAF 10⁶, voor elke gezinslid (de garantie verklaring dient ondertekend te worden door hoofdaanvrager).

5. Zie artikel 35, tweede lid, jo artikel 21, Zegelverordening 1908, tarief zoals gewijzigd bij P.B. 2014, no. 5.

6. Zie artikel 35, tweede lid, jo artikel 21, Zegelverordening 1908, tarief zoals gewijzigd bij P.B. 2014, no. 5.

Verdrag Curaçao en de Republiek Malta

Trb. 2015, 196
(Eng) en Trb.
2016, 124 (Ned)

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, en de Republiek Malta tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen¹

Het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao,
en

de Republiek Malta,

Geleid door de wens een verdrag te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, Zijn het volgende overeengekomen:

Hoofdstuk I REIKWIJDE VAN HET VERDRAG

Art. 1. Dit Verdrag is van toepassing op personen die inwoner zijn van een of van beide verdragsluitende staten.

Personen op
wie het Verdrag
van toepassing
is
Belastingen
waarop het
Verdrag van
toepassing is

Art. 2. 1. Dit Verdrag is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een verdragsluitende staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, waaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken en belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen.

3. De bestaande belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn met name:

a. in het geval van Malta:

de inkomstenbelasting;

(hierna te noemen: „Maltese belasting”);

b. in het geval van Curaçao:

– de inkomstenbelasting;

– de loonbelasting;

– de winstbelasting;

– de dividendbelasting;

(hierna te noemen: „Curaçaose belasting”).

4. Het Verdrag is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het Verdrag naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun belastingwetgeving zijn aangebracht.

Hoofdstuk II BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Art. 3. 1. Voor de toepassing van dit Verdrag, tenzij de context anders vereist:

a. betekent de uitdrukking „Malta”, de Republiek Malta en, indien gebezigd in geografische zin, het eiland Malta, het eiland Gozo en de andere eilanden van de Maltese archipel, met inbegrip van de territoriale wateren daarvan, alsmede elk deel van de zeebodem, de ondergrond daarvan en de bovengelegen wateren die grenzen aan de territoriale wateren, waarin Malta soevereine rechten, rechtsmacht of toezicht uitoefent in overeenstemming met het internationale en nationale recht, met inbegrip van zijn wetgeving inzake de exploratie van het continentaal plat en de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen;

b. betekent de uitdrukking „Curaçao” het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat is gelegen in de Caribische Zee en bestaat uit het grondgebied van Curaçao, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarin het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht of soevereine rechten uitoefent, evenwel met uitzondering van het deel dat betrekking heeft op Aruba en Bonaire;

c. betekenen de uitdrukkingen „een verdragsluitende staat” en „de andere verdragsluitende staat” Malta of Curaçao, al naargelang de context vereist;

Algemene
begripsom-
schrijvingen

1. Is in werking getreden per 1 januari 2025.
Fiscale wetgeving 2025

- d. omvat de uitdrukking „persoon” een natuurlijke persoon, trust, vennootschap, een collectieve investeringsregeling, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
 - e. betekent de uitdrukking „lichaam” elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f. heeft de uitdrukking „onderneming” betrekking op het uitoefenen van een bedrijf;
 - g. betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een verdragsluitende staat” en „onderneming van de andere verdragsluitende staat” onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een verdragsluitende staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere verdragsluitende staat;
 - h. betekent de uitdrukking „internationaal verkeer” alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van werkelijke leiding in een verdragsluitende staat is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in de andere verdragsluitende staat zijn gelegen;
 - i. omvat de uitdrukking „uitoefenen van een bedrijf” mede het uitoefenen van een vrij beroep en het verrichten van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;
 - j. betekent de uitdrukking „bevoegde autoriteit”:
 - i. wat Malta betreft, de minister belast met Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - ii. wat Curaçao betreft, de minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - k. betekent de uitdrukking „onderdaan”:
 - i. wat Curaçao betreft, een natuurlijke persoon die de Nederlandse nationaliteit bezit en op Curaçao kiesgerechtigd is indien hij meerderjarig is en op Curaçao aanwezig is, evenwel met dien verstande dat indien een natuurlijke persoon niet op Curaçao aanwezig is, hij op Curaçao moet zijn geboren dan wel ten minste vijf jaren ingezetene van Curaçao moet zijn geweest; en elke rechtspersoon, vennootschap of vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die op Curaçao van kracht is;
 - ii. wat Malta betreft, elke natuurlijke persoon die de Maltese nationaliteit bezit en elke rechtspersoon die, elk samenwerkingsverband dat en elke vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die op Malta van kracht is.
2. Voor de toepassing van het Verdrag op enig moment door een verdragsluitende staat heeft elke daarin niet omschreven uitdrukking, tenzij de context anders vereist, de betekenis welke deze op dat moment heeft volgens de wetgeving van die staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van die staat prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van die staat aan die uitdrukking wordt

Inwoner

- Art. 4. 1.** Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „inwoner van een verdragsluitende staat” iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of elke andere soortgelijke omstandigheid en omvat tevens de staat zelf en elk staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. Deze uitdrukking omvat echter niet een persoon die in die staat slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in die staat.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide verdragsluitende staten is, wordt zijn positie als volgt bepaald:
- a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welke staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarin hij gewoonlijk verblijft;
 - c. indien hij in beide staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht slechts inwoner te zijn van de staat waarvan hij onderdaan is;
 - d. indien hij onderdaan is van beide staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten de aangelegenheid in onderling overleg.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide verdragsluitende staten is, wordt hij geacht inwoner te zijn van de staat waarin de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Art. 5. 1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent de uitdrukking „vaste inrichting” een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend. **Vaste inrichting**

2. De uitdrukking „vaste inrichting” omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats, en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of elke andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt de uitdrukking „vaste inrichting” niet geacht te omvatten:

- a. het gebruikmaken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of informatie in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid te verrichten die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

5. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het zevende lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is, en een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht in een verdragsluitende staat gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, geacht in die staat een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de werkzaamheden genoemd in het vierde lid, die, indien zij worden uitgeoefend door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

6. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een verzekeringsmaatschappij van een verdragsluitende staat, behalve in het geval van herverzekering, geacht een vaste inrichting in de andere staat te bezitten indien zij premies int op het grondgebied van die andere staat, mits de aan deze premies verbonden voordelen in de eerstgenoemde verdragsluitende staat niet zijn onderworpen aan belasting, of indien zij risico's op dit grondgebied verzekert. Indien deze premies worden geïnd of dergelijke risico's worden verzekerd door een onafhankelijke agent, is het zevende lid van toepassing op deze persoon.

7. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een verdragsluitende staat te bezitten alleen op grond van de omstandigheid dat zij in die staat zaken doet door bemiddeling van een makelaar, commissionair of een andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

8. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van de andere verdragsluitende staat of dat in die andere staat zijn bedrijf uitoefent (hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere.

Inkomsten uit
onroerende
zaken

Hoofdstuk III BELASTINGHEFFING NAAR HET INKOMEN

Art. 6 1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit onroerende zaken (waaronder begrepen voordelen uit land- of bosbouwbedrijven) gelegen in de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

2. De uitdrukking „onroerende zaken” heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van de verdragsluitende staat waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van land- en bosbouwbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op variabele of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn eveneens van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming. Het besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2011 om 00:00 uur in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en om 05:00 uur in het Europese deel van Nederland.

Winst uit onder-
neming

Art. 7 1. De winsten van een onderneming van een verdragsluitende staat zijn slechts in die staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere verdragsluitende staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de winsten van de onderneming in de andere staat worden belast, maar slechts in zoverre zij aan die vaste inrichting kunnen worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van het bepaalde in het derde lid worden, indien een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, in elk van de verdragsluitende staten aan die vaste inrichting de winsten toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige en onafhankelijke onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij het bepalen van de winsten van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van de leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de staat waarin de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.

4. Voor zover het in een verdragsluitende staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winsten te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet het tweede lid die verdragsluitende staat niet de te belasten voordelen te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling dient echter zodanig te zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Er worden geen winsten aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande leden worden de aan de vaste inrichting toe te rekenen winsten van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat hiervan af te wijken.

7. Indien een verdragsluitende staat in het licht van de voorgaande leden van dit artikel de zakelijke winsten aanpast, past de andere verdragsluitende staat het aldaar geheven belastingbedrag over deze winsten dienovereenkomstig aan, tenzij de regelingen tussen de onderneming en de vaste inrichting worden aangemerkt als fraude, grove nalatigheid of opzettelijk verzuim. Voor het vaststellen van de aanpassing plegen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten zo nodig overleg.

8. Indien in de winsten bestanddelen van het inkomen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit Verdrag worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast de bepalingen van dit artikel.

**Zee- en lucht-
vervoer**

Art. 8 1. Winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvatten winsten uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer winsten verkregen uit de verhuur van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of indien deze winsten uit de verhuur een incidentele bron van inkomsten vormen met betrekking tot de overige winsten omschreven in het eerste lid van dit artikel.

3. Winsten van een onderneming van een verdragsluitende staat verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuur van containers (daaronder begrepen opleggers of aanhangwagens, schuiten en daarmee verband houdende uitrusting voor het vervoer van containers) gebruikt in internationaal verkeer van schepen of luchtvaartuigen zijn uitsluitend belastbaar in de verdragsluitende staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. De bepalingen van het eerste en derde lid zijn eveneens van toepassing op winsten uit de deelneming in en „pool“, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

5. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de verdragsluitende staat waar de thuishaven van het schip is gelegen, of indien er geen thuishaven is, in de verdragsluitende staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

Art. 9 1. Indien

**Gelieerde on-
dernemingen**

a. een onderneming van een verdragsluitende staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere verdragsluitende staat; of

b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een verdragsluitende staat en een onderneming van de andere verdragsluitende staat, en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd, die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle winsten die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winsten van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een verdragsluitende staat in de winsten van een onderneming van die staat winsten begrijpt en dienovereenkomstig belast ter zake waarvan een onderneming van de andere verdragsluitende staat in die andere staat in de belastingheffing is betrokken en deze winsten bestaan uit winsten welke de onderneming van de eerstbedoelde staat zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, zal die andere staat het bedrag aan belasting dat in die staat over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aanpassen, tenzij de regelingen tussen de ondernemingen worden aangemerkt als fraude, grove nalatigheid of opzettelijk verzuim. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt zorgvuldig rekening gehouden met de overige bepalingen van dit Verdrag en plegen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten zo nodig met elkaar overleg.

Art. 10 1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat mogen in die andere staat worden belast.

Dividenden

2. Deze dividenden mogen echter ook in de verdragsluitende staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is en volgens de wetgeving van die staat worden belast, maar a. indien de dividenden worden betaald door een lichaam dat inwoner is van Curaçao aan een inwoner van Malta die de uiteindelijk gerechtigde daartoe is, mag de aldus op Curaçao geheven belasting niet overschrijden:

i. 0 percent van het brutobedrag van de dividenden, indien de uiteindelijk gerechtigde een lichaam is dat ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden

betaalt;

ii. 5 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle overige gevallen;

b. indien de dividenden worden betaald door een lichaam dat inwoner is van Malta aan een inwoner van Curaçao die de uiteindelijk gerechtigde daartoe is, mag de Maltese belasting over het brutobedrag van de dividenden het bedrag verschuldigd ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald niet overschrijden.

Deze bepaling laat onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten regelen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van deze beperkingen.

3. De uitdrukking „dividenden” zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen.

4. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Indien een lichaam dat inwoner is van een verdragsluitende staat voordelen of inkomsten verkrijgt uit de andere verdragsluitende staat, mag die andere staat geen belasting heffen over de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover dergelijke dividenden worden betaald aan een inwoner van die andere staat of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van een in die andere staat gevestigde vaste inrichting behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit die andere staat afkomstig zijn.

Interest

Art. 11 1. Interest afkomstig uit een verdragsluitende staat en betaald aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat, is slechts in die andere staat belastbaar.

2. Het is wel te verstaan dat de bepalingen van dit artikel de toepassing van een overeenkomst tussen Curaçao en de Europese Unie uit hoofde van de bepalingen van de EU Spaartegoedenrichtlijn 2003/48/EG, indien de interest afkomstig is uit of wordt betaald door een uitbetalende instantie van Curaçao aan een natuurlijke persoon die inwoner is van Malta of op grond van een overeenkomst tussen de beide verdragsluitende staten op grond van voornoemde Spaartegoedenrichtlijn.

3. De uitdrukking „interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boetes voor te late betaling worden voor de toepassing van dit artikel niet als interest aangemerkt.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest wordt betaald, tot het vermogen van een dergelijke vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

5. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag

van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de verdragsluitende staten, zulks met zorgvuldige inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Art. 12 1. Royalty's afkomstig uit een verdragsluitende staat en verkregen door een inwoner van de andere verdragsluitende staat die de uiteindelijk gerechtigde is, zijn slechts in die andere staat belastbaar.

Royalty's

2. De uitdrukking „royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. Onder de uitdrukking „royalty's" worden tevens verstaan inkomsten uit de vervreemding van dergelijke rechten of zaken die afhankelijk zijn van de productiviteit of het gebruik ervan.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald tot het vermogen van een dergelijke vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de informatie waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de verdragsluitende staten, zulks met zorgvuldige inachtneming van de overige bepalingen van dit Verdrag.

Art. 13 1. Winsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit de vervreemding van onroerende zaken als bedoeld in artikel 6 en die zijn gelegen in de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

Vermogenswinsten

2. Winsten verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat heeft, waaronder begrepen winsten verkregen uit de vervreemding van de vaste inrichting (afzonderlijk of met de gehele onderneming), mogen in die andere staat worden belast.

3. Winsten verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende zaken die worden gebruikt voor de exploitatie van dergelijke schepen of luchtvaartuigen zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Winsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit de vervreemding van aandelen die meer dan 50 percent van hun waarde onmiddellijk of middellijk onttelen aan onroerende zaken gelegen in de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden belast.

5. Winsten verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede, derde en vierde lid, zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waarvan de vervreemder inwoner is.

6. De bepalingen van het vierde lid laten het recht van een verdragsluitende staat onverlet overeenkomstig zijn eigen wetgeving belasting te heffen over Winsten die uit de vervreemding van aandelen in een lichaam waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en dat volgens de wetgeving van die staat inwoner is van die staat, worden verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van de andere verdragsluitende staat en die in de loop van de laatste tien jaar voorafgaand aan de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen in totaal gedurende ten minste twaalf maanden inwoner van de eerstbedoelde staat is geweest.

Inkomsten uit
dienstbetrek-
king

Art. 14 1. Onverminderd de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere verdragsluitende staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in die andere verdragsluitende staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid is de beloning verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een in de andere verdragsluitende staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde staat belastbaar, indien:

a. de genietster in de andere staat verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat of gaan; en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere staat is; en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in de andere staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mag de beloning verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of een luchtvaartuig dat in het internationaal verkeer wordt geëxploiteerd door een onderneming van een verdragsluitende staat, worden belast in de verdragsluitende staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Directeursbelo-
ningen

Art. 15 Directeursbeloningen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer of de raad van commissarissen van een lichaam dat inwoner is van de andere verdragsluitende staat, mogen in die andere staat worden

Artiesten en
sportbeoefe-
naars

Art. 16 1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14 mogen inkomsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat als artiest, zoals een toneelspeler, een film-, radio- of televisieartiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in de andere verdragsluitende staat, worden belast in die andere staat.

2. Indien inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in de verdragsluitende staat waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door artiesten of sportbeoefenaars, die inwoner zijn van een verdragsluitende staat, uit werkzaamheden verricht in de andere verdragsluitende staat, indien het bezoek aan die staat hoofdzakelijk wordt bekostigd uit de openbare middelen van de andere verdragsluitende staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan. In dat geval zijn de inkomsten uitsluitend belastbaar in de staat waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Pensioenen

Art. 17 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, tweede lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking slechts in die staat belastbaar.

2. Indien de andere soortgelijke beloning geen periodiek karakter draagt en wordt betaald ter zake van een vroegere dienstbetrekking in de andere verdragsluitende staat, mag de beloning worden belast in die andere staat.

3. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 18, tweede lid, worden pensioenen en andere uitkeringen betaald krachtens de bepalingen van een sociaalzekerheidsstelsel en andere overheidspensioenen betaald door een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat uitsluitend in de eerstbedoelde staat worden belast.

Overheidsfunc-
ties

Art. 18 1. a. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen betaald door een verdragsluitende staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten verleend aan die staat of

dat onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam, zijn slechts in die staat belastbaar.

b. Dergelijke salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere verdragsluitende staat belastbaar indien de diensten in die staat worden verleend en de natuurlijke persoon inwoner is van die staat en:

i. onderdaan is van die staat; of

ii. niet uitsluitend voor het verlenen van de diensten inwoner van die staat werd.

2. a. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald door, of uit fondsen in het leven geroepen door, een verdragsluitende staat of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten verleend aan die staat of dat onderdeel of dat lichaam, slechts in die staat belastbaar.

b. Deze pensioenen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in de andere verdragsluitende staat belastbaar, indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die staat.

3. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17 zijn van toepassing op salarissen, lonen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen ter zake van diensten verleend in het kader van een bedrijf, uitgeoefend door een verdragsluitende staat, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Art. 19 Betalingen die een student of een stagiair die inwoner is, of onmiddellijk voorafgaand aan zijn bezoek aan een verdragsluitende staat was, van de andere verdragsluitende staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die staat niet belastbaar, mits dergelijke betalingen afkomstig zijn uit bronnen buiten die staat.

Studenten

Art. 20 1. De bepalingen van dit artikel vinden toepassing niettegenstaande de overige bepalingen van dit Verdrag.

Natuurlijke
rijksdommen

2. Een persoon die inwoner is van een verdragsluitende staat en werkzaamheden buitengaats verricht in de andere verdragsluitende staat in verband met de exploratie of exploitatie van de in de andere staat gelegen zeebodem, de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, wordt, behoudens het derde en vierde lid van dit artikel, geacht ter zake van die werkzaamheden in die andere staat een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting.

3. De bepalingen van het tweede lid zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden worden verricht gedurende een tijdvak dat in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 30 dagen niet te boven gaat. Voor de toepassing van dit lid echter worden:

a. werkzaamheden verricht door een onderneming die is gelieerd aan een andere onderneming beschouwd is verricht door de onderneming waaraan zij gelieerd is indien de desbetreffende werkzaamheden in wezen dezelfde zijn als die verricht door de laatstbedoelde onderneming;

b. twee ondernemingen geacht gelieerd te zijn indien de een onmiddellijk of middellijk wordt beheerst door de andere, of indien beide onmiddellijk of middellijk worden beheerst door een derde of door derden.

4. Winsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats, of tussen plaatsen, waar in een verdragsluitende staat werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of uit de exploitatie van sleepboten en andere schepen die bij zulke werkzaamheden behulpzaam zijn, zijn slechts belastbaar in de verdragsluitende staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

5. a. Behoudens onderdeel b van dit lid mogen salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een dienstbetrekking in verband met de exploratie of exploitatie van de in de andere staat gelegen zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, voor zover de werkzaamheden in de andere staat buitengaats worden verricht, in die andere staat worden belast, mits de dienstbetrekking buitengaats wordt uitgeoefend binnen een tijdvak van in totaal meer dan 30 dagen binnen een tijdvak van 12 maanden;

b. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een

schip of een luchtvaartuig dat wordt gebruikt voor het vervoer van voorraden of personeel naar een plaats of tussen plaatsen waar in een verdragsluitende staat werkzaamheden worden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen, of ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van sleepboten en andere schepen die bij zulke werkzaamheden behulpzaam zijn, mogen worden belast in de verdragsluitende staat waar de werkelijke leiding is gelegen van de onderneming die dergelijke werkzaamheden uitvoert.

6. Winsten verkregen door een inwoner van een verdragsluitende staat uit de vervreemding van:

- a. rechten tot exploratie of exploitatie; of
- b. zaken gelegen in de andere verdragsluitende staat en gebruikt in verband met de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen gelegen in die andere staat; of
- c. aandelen die hun waarde of het merendeel van hun waarde onmiddellijk of middellijk ontleen aan dergelijke rechten of dergelijke zaken of aan dergelijke rechten en zaken tezamen, mogen in die andere staat worden belast.

Onder „rechten tot exploratie of exploitatie” worden in dit lid verstaan de rechten op de vermogensbestanddelen die voortvloeien uit de exploratie of exploitatie van de zeebodem en de ondergrond daarvan en hun natuurlijke rijkdommen in de andere verdragsluitende staat, met inbegrip van de rechten op belangen in of op voordelen uit dergelijke vermogensbestanddelen.

Overige inkomsten

Art. 21 1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een verdragsluitende staat, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit Verdrag zijn behandeld, zijn slechts in die staat belastbaar.

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietster van die inkomsten, die inwoner is van een verdragsluitende staat, in de andere verdragsluitende staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting, en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald tot het vermogen van een dergelijke vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

Hoofdstuk IV METHODEN VOOR HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

Art. 22 1. In het geval van Malta wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

Met inachtneming van de wetgeving van Malta inzake het toestaan van verrekening met de belasting van Malta vanwege buitenlandse belasting indien in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag in een aanslag van Malta inkomsten zijn begrepen die afkomstig zijn uit bronnen op Curaçao (waardoor inkomsten uit aandelen en vaste inrichtingen worden uitgezonderd die zijn vrijgesteld van de belasting van Malta), is verrekening van de Curaçaose belasting op die inkomsten met de desbetreffende verschuldigde belasting van Malta toegestaan.

2. In het geval van Curaçao wordt dubbele belasting als volgt vermeden:

a. Curaçao is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar belasting worden geheven de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag op Malta mogen worden belast;

b. Indien echter een inwoner van Curaçao bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, artikel 7, artikel 10, vierde lid, artikel 11, vijfde lid, artikel 12, vierde lid, artikel 13, eerste en tweede lid, artikel 14, eerste lid, artikel 20, tweede lid, en artikel 21, tweede lid, van dit Verdrag op Malta mogen worden belast en die in de onder a van dit lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Curaçao deze bestanddelen van het inkomen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde bestanddelen van het inkomen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Curaçaose belasting zijn vrijgesteld;

c. Curaçao verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Curaçaose belasting voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede lid, artikel 13, vierde lid, artikel 15, artikel 16 en artikel 17, tweede lid, op Malta mogen worden belast, voor zover deze

Vermijden van dubbele belasting

bestanddelen in de onder a van dit lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de op Malta over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting (uitgezonderd, in het geval van dividend, de verschuldigde belasting ter zake van de winst waaruit het dividend wordt betaald en uitgekeerd aan de aandeelhouder), maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest die uit hoofde van de bepalingen in de Curaçaose wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting van Curaçaose belasting zijn vrijgesteld.

Hoofdstuk V BIJZONDERE BEPALINGEN

Art. 23 1. Onderdanen van een verdragsluitende staat worden in de andere verdragsluitende staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande de bepalingen van artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide verdragsluitende staten.

Non-discriminatie

2. Staatlozen die inwoner zijn van een verdragsluitende staat worden in geen van de verdragsluitende staten aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende staat onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing ter zake van een vaste inrichting die een onderneming van een verdragsluitende staat in de andere verdragsluitende staat heeft, is in die andere staat niet ongunstiger dan de belastingheffing over ondernemingen van die andere staat die dezelfde werkzaamheden verrichten. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat verplicht aan inwoners van de andere verdragsluitende staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de burgerlijke staat, de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die eerstbedoelde verdragsluitende staat aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, vijfde lid, of artikel 12, vierde lid, van toepassing zijn, zijn interest, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een verdragsluitende staat aan een inwoner van de andere verdragsluitende staat, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van de eerstbedoelde staat.

5. Ondernemingen van een verdragsluitende staat, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van de andere verdragsluitende staat, worden in de eerstbedoelde staat niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. De bepalingen van dit artikel zijn niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Art. 24 1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een of van beide verdragsluitende staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die staten voorziet, zijn kwestie voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de verdragsluitende staat waarvan hij inwoner is, of, indien zijn geval valt onder artikel 23, eerste lid, aan die van de verdragsluitende staat waarvan hij onderdaan is. De kwestie dient te worden voorgelegd binnen drie jaar na de eerste kennisgeving omtrent de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van het Verdrag.

Procedure voor onderling overleg

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de kwestie in onderling

overleg met de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat op te lossen teneinde belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met het Verdrag. De overeengekomen oplossing wordt uitgevoerd niettegenstaande de eventuele verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de verdragsluitende staten.

3. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten trachten (alle) moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de uitleg of de toepassing van het Verdrag in onderling overleg op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in het Verdrag zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen zich rechtstreeks, waaronder via een gezamenlijke commissie bestaande uit henzelf of hun vertegenwoordigers, met elkaar in verbinding stellen teneinde overeenstemming te bereiken zoals bedoeld in de voorgaande leden.

5. Indien

a. een persoon uit hoofde van het eerste lid een kwestie heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een verdragsluitende staat omdat de maatregelen van een of van beide verdragsluitende staten ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag; en it besluit kan worden aangehaald als: Belastingregeling voor het land Nederland.

b. de bevoegde autoriteiten er binnen twee jaar nadat de kwestie is voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat niet in slagen overeenstemming te bereiken om deze kwestie op te lossen overeenkomstig het tweede lid, wordt elke onopgeloste vraag die voortvloeit uit de kwestie op verzoek van de persoon voorgelegd voor arbitrage. Deze onopgeloste kwesties worden evenwel niet voorgelegd voor arbitrage indien een rechterlijke instantie of administratiefrechtelijk lichaam van een van beide staten reeds over deze kwesties heeft beslist.

De arbitrale uitspraak is bindend voor beide verdragsluitende staten en wordt ten uitvoer gelegd ongeacht eventuele termijnen in het nationale recht van de staten, tenzij een rechtstreeks betrokken persoon de gezamenlijke regeling voor de tenuitvoerlegging van de arbitrale uitspraak niet aanvaardt. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten regelen in onderling overleg de wijze van toepassing van dit lid.

Art. 25 1. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag of voor de toepassing of handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten, of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke publiekrechtelijke lichamen daarvan, voor zover de belastingheffing uit hoofde van die wetgeving niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid door een verdragsluitende staat ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheim gehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van die staat is verkregen en wordt alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en bestuursrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten mogen alleen voor deze doeleinden van de informatie gebruikmaken. Zij mogen de informatie bekendmaken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen.

3. In geen geval worden de bepalingen van het eerste en tweede lid zo uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat de verplichting opleggen:

a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere verdragsluitende staat;

b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens het recht of in de normale bestuurlijke gang van zaken van die of van de andere verdragsluitende staat;

c. informatie te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids-, beroeps- of commercieel geheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zou onthullen, dan wel informatie waarvan bekendmaking in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

4. Indien informatie wordt verzocht door een verdragsluitende staat in overeenstemming met dit artikel, wendt de andere verdragsluitende staat zijn maatregelen inzake het verzamelen

van informatie aan om de verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat de andere staat ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige volzin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het derde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een verdragsluitende staat toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat hij geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren informatie te verstrekken.

5. De bepalingen van het derde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een verdragsluitende staat toegestaan is het verschaffen van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de betreffende gegevens berusten bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde, of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.

Art. 26 1. De verdragsluitende staten verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten kunnen in onderling overleg de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

Bijstand bij de
invordering van
belastingen

2. Onder de uitdrukking „belastingvordering” als gebezigd in dit artikel wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de verdragsluitende staten of van hun staatkundige onderdelen, voor zover de belastingheffing uit hoofde daarvan niet in strijd is met dit Verdrag of met een ander instrument waarbij de verdragsluitende staten partij zijn, alsmede interest, bestuurlijke boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met een dergelijk bedrag.

3. Indien een belastingvordering van een verdragsluitende staat invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die staat en verschuldigd is door een persoon die de invordering ervan op dat tijdstip overeenkomstig de wetgeving van die staat niet kan beletten, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die staat aanvaard ten behoeve van invordering door de bevoegde autoriteit van de andere verdragsluitende staat. Die belastingvordering wordt door die andere staat ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere staat.

4. Indien een belastingvordering van een verdragsluitende staat een vordering is ter zake waarvan die staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen teneinde de invordering te waarborgen, kan die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van die staat worden aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van die andere verdragsluitende staat. Die andere staat neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van die andere staat, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop dergelijke maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in de eerstbedoelde staat of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid zijn op een door een verdragsluitende staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die staat niet de termijnen aan toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van die staat op grond van haar aard als zodanig oorrang aan verleend. Voorts wordt aan een door een verdragsluitende staat voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in die staat geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van de andere verdragsluitende staat op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een verdragsluitende staat worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties of bestuursrechtelijke instanties van de andere verdragsluitende staat.

7. Indien op enig tijdstip nadat uit hoofde van het derde of vierde lid een verzoek is gedaan door een verdragsluitende staat en voordat de andere verdragsluitende staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt naar de eerstbedoelde staat, houdt de desbetreffende belastingvordering op:

a. in het geval van een verzoek uit hoofde van het derde lid een belastingvordering van de

eerstbedoelde staat te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van die staat en die verschuldigd is door een persoon die op dat tijdstip uit hoofde van de wetgeving van die staat de invordering ervan niet kan beletten; of

b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid een belastingvordering van de eerstbedoelde staat te zijn ter zake waarvan die staat uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen, en stelt de bevoegde autoriteit van de eerstbedoelde staat de bevoegde autoriteit van de andere staat onverwijld daarvan in kennis en wordt, naar keuze van de andere staat, het verzoek door de eerstbedoelde staat uitgesteld of ingetrokken.

8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een verdragsluitende staat de verplichting plegen:

a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van die of van de andere verdragsluitende staat;

b. maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (ordre public);

c. bijstand te verlenen indien de andere verdragsluitende staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen heeft aangewend die hem naargelang van het geval uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk ter beschikking staan;

d. bijstand te verlenen in gevallen waarin de administratieve last voor die staat duidelijk onevenredig is met het voordeel te behalen door de andere verdragsluitende staat.

Leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten

Art. 27 De bepalingen in dit Verdrag tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen of consulaire posten ontnemen aan de algemene regels van het internationale recht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Hoofdstuk VI Slotbepalingen

Inwerkingtreding

Art. 28 1. Het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, en de Republiek Malta stellen elkaar er langs diplomatieke weg van in kennis dat aan de wettelijke vereisten voor de inwerkingtreding van dit Verdrag is voldaan.

2. Het Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de eerste maand na de datum van ontvangst van de laatste in het eerste lid bedoelde kennisgevingen, en de bepalingen ervan zijn van toepassing:

a. op Malta:

ter zake van belastingen naar het inkomen verkregen in een kalenderjaar of boekjaar, naar gelang van het geval, dat begint op of na 1 januari onmiddellijk volgend op de datum waarop het Verdrag in werking treedt;

b. op Curaçao:

i. met betrekking tot belastingen geheven aan de bron, ter zake van inkomen betaald of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar onmiddellijk volgend op de datum waarop het Verdrag in werking treedt; en

ii. ter zake van overige belastingen over belastingtijdvakken beginnend op of na 1 januari onmiddellijk volgend op de datum waarop het Verdrag in werking is treedt.

3. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is dit Verdrag uitsluitend van toepassing op Curaçao.

Beëindiging

Art. 29 Dit Verdrag blijft van kracht totdat het wordt opgezegd door het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, of de Republiek Malta. Het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, of de Republiek Malta kan het Verdrag langs diplomatieke weg beëindigen door ten minste zes maanden voor het einde van enig kalenderjaar na het verstrijken van een periode van vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van het Verdrag kennis te geven van de beëindiging. In dat geval houdt het Verdrag op van toepassing te zijn:

a. op Malta:

met betrekking tot belastingen naar het inkomen verkregen gedurende een kalenderjaar of boekjaar, naar gelang van het geval, dat begint op of na 1 januari onmiddellijk volgend op de datum waarop de kennisgeving van beëindiging wordt gedaan;

b. op Curaçao:

i. met betrekking tot belastingen geheven aan de bron, ter zake van inkomen betaald

of betaalbaar gesteld op of na 1 januari onmiddellijk volgend op de datum waarop de kennisgeving van beëindiging is gedaan;
ii. met betrekking tot overige belastingen, ter zake van belastingtijdvakken beginnend op of na 1 januari onmiddellijk volgend op de datum waarop de kennisgeving van beëindiging is gedaan.

Protocol

Bij de ondertekening van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, en de Republiek Malta tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend onderdeel van het Verdrag vormen.

Ad artikel 4

Het is wel te verstaan dat voor de toepassing van het derde lid in het geval van een trust, indien een trustee inwoner is van een verdragsluitende staat en geen van de trustees inwoner is van de andere verdragsluitende staat, de trust wordt aangemerkt als inwoner van de eerstgenoemde verdragsluitende staat. Indien de trustees inwoner zijn van beide verdragsluitende staten, wordt de trust aangemerkt als inwoner van de verdragsluitende staat waar de beslissingen omtrent het beheer van de trust worden genomen. Indien dergelijke beslissingen worden genomen in beide of geen van de verdragsluitende staten, regelen de bevoegde autoriteiten van de verdragsluitende staten de kwestie van het inwonerschap van de trust in onderling overleg.

Voorkoming dubbele belasting

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 58 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Toepassings- berijik

Art. 1. Dit landsbesluit is van toepassing op de:

- a. inkomstenbelasting;
- b. loonbelasting;
- c. winstbelasting;
- d. successiebelasting.

Dit landsbesluit vindt slechts toepassing voor zover niet op andere wijze, in het voorkomen van dubbele belasting is voorzien.

Definitie vaste inrichting, Cu- raçao

Art. 2. In dit landsbesluit wordt onder “vaste inrichting” verstaan een vaste inrichting als bedoeld in artikel 1, vijfde tot en met veertiende lid, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940, waarbij voor “Curaçao” moet worden gelezen “een andere mogendheid” dan wel “die andere mogendheid”.

Definitie mo- gendheid

Art. 3. 1. In dit landsbesluit wordt onder “mogendheid” mede verstaan: een bestuurlijke eenheid.

2. Voor de toepassing van dit landsbesluit worden de landen van het Koninkrijk der Nederlanden aangemerkt als afzonderlijke mogendheden.

Definitie andere mogendheid

Art. 4. In dit landsbesluit wordt onder “gebied van een andere mogendheid” verstaan: het grondgebied van die mogendheid, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee waarbinnen die mogendheid, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten kan uitoefenen.

Definitie dividenden, in- terest, royalty's

Art. 5. In dit landsbesluit wordt:

- a. onder “dividenden” verstaan: inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die door de wetgeving van de staat waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen;
- b. onder “interest” verstaan: inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan dergelijke leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. Opgelegde boetes voor te late betaling worden voor de toepassing van dit landsbesluit niet als interest aangemerkt;
- c. onder “royalty's” verstaan: vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

Hoofdstuk II Inkomstenbelasting

Buitenlands inkomen

Art. 6. 1. Een binnenlands belastingplichtige is vrijgesteld van de inkomstenbelasting die betrekking heeft op buitenlands inkomen.

2. Voor de toepassing van dit landsbesluit bestaat het buitenlands inkomen uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige als inkomensbestanddeel uit een andere mogendheid geniet als:

- a. zuivere opbrengst van buitenlandse onderneming, zijnde een onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat, wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting binnen het gebied van de andere mogendheid waarbij de binnen het gebied van een andere mogendheid gelegen of gevestigde onroerende zaken die behoren tot het vermogen van

een onderneming, geacht worden deel uit te maken van het vermogen van die buitenlandse onderneming;

b. zuivere opbrengsten, geen opbrengst zijnde als bedoeld in onderdeel a:

1°. uit arbeid ter zake van het binnen het gebied van een andere mogendheid in privaatrechtelijke dienstbetrekking verrichten of hebben verricht van arbeid;

2°. uit arbeid ter zake van in publiekrechtelijke dienstbetrekking tot een binnen het gebied van de andere mogendheid gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon verrichten of hebben verricht van arbeid, waarbij het loon ten laste komt van die rechtspersoon of van een door zulk een rechtspersoon in het leven geroepen fonds;

3°. uit het uitoefenen of hebben uitgeoefend van een functie als bestuurder of commissaris van een lichaam dat inwoner is van een andere mogendheid;

4°. uit arbeid ter zake van het buiten de territoriale wateren van Curaçao in dienstbetrekking verrichten of hebben verricht van arbeid aan boord van een zee- of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming waarvan de werkelijke leiding is gevestigd in een andere mogendheid;

5°. niettegenstaande het bepaalde onder 1°, uit het door de belastingplichtige of een ander als artiest of sportbeoefenaar in die hoedanigheid verrichten of hebben verricht van persoonlijke werkzaamheden binnen het gebied van een andere mogendheid;

6°. uit onroerende zaken die binnen het gebied van de andere mogendheid zijn gelegen alsmede rechten waaraan deze zijn onderworpen;

7°. uit rechten op aandelen in de winst van een onderneming waarvan de leiding binnen het gebied van een andere mogendheid is gevestigd, voor zover zij niet voortkomen uit effectenbezit of uit dienstbetrekking;

8°. uit rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen op grond van een publiekrechtelijke regeling ten laste van een binnen het gebied van de andere mogendheid gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon of van een door zulk een rechtspersoon in het leven geroepen fonds;

voor zover die zuivere opbrengsten zijn onderworpen aan een belasting naar de winst of het inkomen die vanwege een andere mogendheid wordt gegeven.

3. Bij het bepalen van de zuivere opbrengst uit een buitenlandse onderneming worden aan die buitenlandse onderneming de voordelen toegerekend die deze geacht zou worden te behalen, indien zij een zelfstandige en onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijke transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is, hierbij in aanmerking nemende de door de belastingplichtige door middel van de buitenlandse onderneming en andere delen van de onderneming uitgeoefende functies, gebruikte activa en gelopen risico's.

4. De in het tweede lid, onderdeel b, onder 1° en 2°, bedoelde opbrengsten worden bij arbeid die korter dan dertig dagen aaneengesloten binnen het gebied van een andere mogendheid is verricht, alleen beschouwd te zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen die vanwege die andere mogendheid wordt gegeven, indien blijkt dat ter zake hiervan aan die mogendheid daadwerkelijk belasting is betaald.

Art. 7. 1. De vrijstelling voor buitenlands inkomen, bedoeld in artikel 6, eerste lid, wordt voor elke mogendheid waaruit de belastingplichtige zodanig inkomen geniet afzonderlijk toegepast door een vermindering te verlenen op de verschuldigde inkomstenbelasting.

2. De vermindering, bedoeld in het eerste lid, is gelijk aan het bedrag dat tot de belasting, die zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 over het belastbare inkomen verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat, als het buitenlands inkomen uit een mogendheid staat, tot het belastbaar inkomen vermeerderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten als bedoeld in artikelen 16 en 16A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

3. De in het tweede lid bedoelde vermindering, dan wel, ingeval de belastingplichtige uit meer dan één mogendheid buitenlands inkomen geniet, het gezamenlijke bedrag van de verminderingen, kan, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelen ter voorkoming van dubbele belasting, niet meer bedragen dan het bedrag van de belasting dat zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 verschuldigd zou zijn over het belastbare inkomen.

Vrijstellings-
methode
inkomsten-
belasting

4. Indien een deel van het belastbaar inkomen, dat geen deel uitmaakt van het buitenlandse inkomen, wordt belast op de voet van artikel 24, tweede, derde en vierde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, wordt dit gedeelte en de belasting die daarover verschuldigd zou zijn zonder toepassing van dit landsbesluit, voor de toepassing van het tweede lid buiten beschouwing gelaten.

Indien een deel van het belastbare inkomen dat behoort tot het buitenlandse inkomen dat op de voet van het in de vorige volzin genoemde artikelliden wordt belast, wordt de vermindering op de voet van het tweede en derde lid van dit artikel ter zake van dat deel van het buitenlandse inkomen op geen hoger bedrag vastgesteld dan de belasting die zonder toepassing van dit landsbesluit op de voet van artikel 24, tweede en derde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 daarover verschuldigd zou zijn.

5. Onder de belasting die zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 verschuldigd zou zijn over het belastbare inkomen wordt verstaan: de over het kalenderjaar op basis van artikel 24A, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, berekende verschuldigde belasting over het belastbare inkomen, bedoeld in artikel 3, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943.

6. Voor zover in enig kalenderjaar een bedrag aan vrij te stellen buitenlands inkomen, per mogendheid berekend, met inachtneming van de verrekening volgens het zevende lid, dat door toepassing van het tweede en het derde lid, niet leidt tot een vermindering van belasting over dat jaar, wordt dat bedrag overgebracht naar de vijf daaropvolgende jaren, te beginnen bij het eerstvolgende jaar.

7. In het jaar waarnaar een overbrenging, als bedoeld in het vorige lid plaatsvindt, wordt voor de berekening van de in het tweede en derde lid bedoelde vermindering het buitenlands inkomen verhoogd met het over te brengen bedrag aan buitenlands inkomen. Het belastbare inkomen wordt niet verhoogd.

8. Indien het buitenlands inkomen uit een mogendheid, berekend met inachtneming van de overbrenging op grond van het zesde lid negatief is, wordt het voor de toepassing van de vermindering bedoeld in het tweede en derde lid aangemerkt als negatief bestanddeel van het buitenlandse inkomen van de vijf daaropvolgende jaren, te beginnen bij het eerstvolgende jaar.

9. Voor de toepassing van dit landsbesluit blijft te conserveren inkomen en de daarover verschuldigde belasting buiten beschouwing.

Verrekenings-
methode
inkomsten-
belasting

Art. 8. 1. Aan een binnenlands belastingplichtige wordt, ter verrekening van vanwege andere mogendheden geheven belasting, een vermindering van inkomstenbelasting verleend voor in het inkomen begrepen dividenden, interest en royalty's, indien:

- a. de vennootschap die de dividenden uitdeelt of de schuldenaar van de rente en royalty's in een andere mogendheid is gevestigd of woont;
- b. de dividenden, interest en royalty's zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen die vanwege die mogendheid, al dan niet aan de bron, wordt geheven; en
- c. deze in het buitenlands inkomen begrepen dividenden, interest en royalty's niet in de in artikel 6, bedoelde zuivere opbrengst zijn begrepen.

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

- a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere mogendheden geheven belasting;
- b. het bedrag dat tot de belasting die in het desbetreffende jaar zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 over het belastbare inkomen verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de in dat jaar volgens het eerste lid in aanmerking te nemen dividenden, interest en royalty's staat tot het belastbaar inkomen vermeerderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten als bedoeld in artikelen 16 en 16A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, maar ten hoogste tot het bedrag dat daadwerkelijk aan inkomstenbelasting is verschuldigd over de dividenden, interest en royalty's.

3. Bij de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, worden dividenden, interest en royalty's verminderd met de daarmee verband houdende kosten.

4. Artikel 7, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. Het bedrag van de in een jaar vanwege andere mogendheden geheven belasting, dat door de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, of het achtste lid, niet leidt tot een vermindering van inkomstenbelasting over dat jaar, wordt aangemerkt als vanwege andere mogendheden geheven belasting in de vijf daaropvolgende jaren, te beginnen bij het eerstvolgende jaar.

6. Op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige blijft dit artikel buiten toepassing voor alle in een jaar genoten dividenden, interest en royalty's, bedoeld in het eerste lid en voor de daarover geheven belasting. De belastingplichtige kan er dan voor kiezen om de in dat jaar daarover geheven buitenlandse belasting als kosten in aftrek te brengen.

7. Geen verrekening op grond van dit artikel wordt verleend indien de belastingplichtige niet de uiteindelijk gerechtigde, bedoeld in artikel 45 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, is tot de opbrengst waarop door een andere mogendheid belasting is geheven.

8. De vermindering volgens dit artikel bedraagt, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelingen ter voorkoming van dubbele belasting en artikel 7, ten hoogste het bedrag van de belasting dat zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 verschuldigd zou zijn over het belastbare inkomen.

Art. 9. 1. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 7 en 8, tweede tot en met het achtste lid, kan een belastingplichtige ten aanzien van de gezamenlijkheid van inkomen, genoemd in artikel 6 tweede lid, artikel 8 eerste lid, alsmede de opbrengsten uit niet in dienstbetrekking binnen het gebied van een andere mogendheid verrichte arbeid, opteren voor het verrekenen van door andere mogendheden over dit inkomen geheven belasting.

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde verrekening is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere mogendheden geheven belasting;

b. het bedrag dat tot de belasting, die in het desbetreffende jaar zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 over het belastbare inkomen verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat als het bedrag van de in dat jaar volgens het eerste en het vierde lid in aanmerking te nemen inkomen, verminderd met de daarmee verband houdende kosten, staat tot het belastbaar inkomen vermeerderd met de persoonlijke lasten en de buitengewone lasten als bedoeld in artikelen 16 en 16A van de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943, maar ten hoogste tot het bedrag dat daadwerkelijk aan inkomstenbelasting is verschuldigd over het buitenlands inkomen.

3. De vermindering volgens dit artikel bedraagt ten hoogste het bedrag van de belasting dat zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de inkomstenbelasting 1943 over het belastbare inkomen verschuldigd zou zijn.

4. Indien een belastingplichtige opteert voor toepassing van dit artikel, dient het te worden toegepast op alle tot en met het desbetreffende jaar doorgeschoven en nog niet verrekende buitenlandse belasting, waarbij de mogelijkheid om nog niet verrekende buitenlandse belasting te verrekenen komt te vervallen.

Hoofdstuk III Loonbelasting

Art. 10. Een in Curaçao wonende werknemer is vrijgesteld van de loonbelasting die betrekking heeft op de door hem genoten opbrengsten, bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel b, onder 1°, 2°, 3°, 4° en 8°, die zijn onderworpen aan een vanwege een andere mogendheid te heffen belasting naar het inkomen.

Vrijstellings-
methode Loon-
belasting

Hoofdstuk IV Winstbelasting

Art. 11. 1. Een binnenlands belastingplichtige is vrijgesteld van de winstbelasting op, buiten het kader van een materiële onderneming, behaalde inkomsten uit onroerende zaken die binnen het gebied van een andere mogendheid zijn gelegen of uit rechten die daarop betrekking hebben, voor zover die inkomsten zijn onderworpen aan een belasting naar de winst of het inkomen die vanwege die andere mogendheid wordt geheven.

2. Het bedrag van de in het eerste lid genoemde vrijstelling wordt toegepast door een vermindering te verlenen die gelijk is aan het bedrag dat tot de belasting die, zonder de

Vrijstellingsme-
thode
Winstbelasting

toepassing van dit landsbesluit, volgens de Landsverordening op de winstbelasting 1940 verschuldigd zou zijn geweest, in dezelfde verhouding staat, als de in het eerste lid genoemde inkomsten staat tot de belastbare winst.

3. De in het tweede lid bedoelde vermindering, dan wel, ingeval de belastingplichtige uit meer dan één mogendheid inkomsten uit onroerende zaken die binnen het gebied van die andere mogendheden zijn gelegen of rechten die daarop betrekking hebben, geniet, het gezamenlijke bedrag van de verminderingen, kan, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelen ter voorkoming van dubbele belasting, niet meer bedragen dan het bedrag van de belasting dat zonder de toepassing van dit landsbesluit volgens de Landsverordening op de winstbelasting 1940 over deze inkomsten verschuldigd zou zijn.

4. Bij toepassing van het tweede lid, worden de in het eerste lid genoemde inkomsten verminderd met de met deze inkomsten verband houdende kosten.

5. Voor zover in enig jaar het gezamenlijke bedrag aan vrij te stellen buitenlandse inkomsten uit onroerende zaken die binnen het gebied van die andere mogendheden zijn gelegen of rechten die daarop betrekking hebben, berekend met inachtneming van de verrekening op de voet van het zesde lid, groter is dan de belastbare winst, worden deze inkomsten overgebracht naar de tien daaropvolgende jaren, te beginnen bij het eerstvolgende jaar.

6. In het jaar waarnaar de overbrenging, bedoeld in het vorige lid plaatsvindt, worden voor de berekening van de vermindering, bedoeld in het tweede lid, de inkomsten uit onroerende zaken die binnen het gebied van die andere mogendheden zijn gelegen of rechten die daarop betrekking hebben verhoogd met het op basis van het vijfde lid over te brengen bedrag aan inkomsten.

7. Indien de buitenlandse inkomsten uit een mogendheid, berekend met inachtneming van de overbrenging per mogendheid volgens het vijfde lid, negatief zijn, worden deze, voor de toepassing van de vermindering, bedoeld in het tweede lid, aangemerkt als negatief bestanddeel van het buitenlandse inkomen van de tien daaropvolgende jaren, te beginnen bij het eerstvolgende jaar.

Verrekenings-
methode winst-
belasting

Art. 12. 1. Aan een binnenlands belastingplichtige wordt ter verrekening van vanwege een andere mogendheid over winst uit binnenlandse onderneming, al dan niet aan de bron geheven belasting, een verrekening van winstbelasting verleend.

2. Het bedrag van de verrekening, bedoeld in het eerste lid, is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere mogendheden geheven belasting vermeerderd met zodanige in de tien voorafgaande jaren geheven belasting voor zover deze niet eerder tot een verrekening heeft geleid;

b. de volgens de Landsverordening op de winstbelasting 1940 geheven winstbelasting indien de in het eerste lid bedoelde voordelen na aftrek van de aan deze voordelen toe te rekenen kosten de enige bestanddelen van de winst zouden zijn geweest.

3. Op schriftelijk verzoek van de belastingplichtige blijft dit artikel buiten toepassing voor alle in een boekjaar genoten winst uit binnenlandse onderneming, bedoeld in het eerste lid en voor de daarover geheven belasting. De belastingplichtige kan er dan voor kiezen om de in dat jaar daarover geheven buitenlandse belasting als kosten in aftrek te brengen. Het verzoek wordt jaarlijks voor elk jaar afzonderlijk bij de aangifte gedaan.

Hoofdstuk V Successiebelasting

Verrekenings-
methode
successie-
belasting

Art. 13. 1. Bij een vermogensvermeerdering krachtens erfrecht door het overlijden van iemand die ten tijde van dat overlijden ingezetene was van Curaçao, wordt ter verrekening van vanwege een andere mogendheid geheven belasting een vermindering verleend van de successiebelasting voor de in de vermogensvermeerdering begrepen bezittingen behorende tot een door hem gedreven buitenlandse onderneming als bedoeld in artikel 6, tweede lid, onderdeel a, en voor de in de verkrijging begrepen onroerende zaken die binnen het gebied van een andere mogendheid zijn gelegen, alsmede rechten waaraan deze zijn onderworpen, voor zover de verkrijging van vorenbedoelde bezittingen aan een gelijksoortige belasting is onderworpen die vanwege een andere mogendheid als daar bedoeld wordt gegeven.

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde vermindering wordt voor elke mogendheid waaruit de belastingplichtige zodanig vermogensvermeerdering geniet afzonderlijk toegepast en is het laagste van de volgende bedragen:

- a. het bedrag van de vanwege de andere mogendheid geheven belasting;
 - b. het bedrag dat tot de successiebelasting, die volgens de Successiebelastingverordening 1908 verschuldigd zou zijn zonder toepassing van dit landsbesluit, in dezelfde verhouding staat als de gezamenlijke waarde van de in de verkrijging begrepen, in het eerste lid bedoelde, bezittingen in de andere mogendheid staat tot de waarde van alle verkregen bezittingen.
3. Voor de toepassing van het tweede lid wordt:
- a. de waarde van de in het eerste lid bedoelde bezittingen verminderd met de waarde van de schulden in verband met die bezittingen;
 - b. de waarde van alle verkregen bezittingen verminderd met de waarde van alle schulden die op grond van de Successiebelastingverordening 1908 in aftrek komt.
4. Onder de successiebelasting die zonder toepassing van dit landsbesluit volgens de Successiebelastingverordening 1908 verschuldigd zou zijn wordt verstaan: de op basis van artikel 61 van de Successiebelastingverordening 1908 berekende verschuldigde belasting over de waarde bedoeld in artikel 19 van de Successiebelastingverordening 1908.
5. De vermindering volgens dit artikel bedraagt ten hoogste het bedrag aan successiebelasting dat volgens de Successiebelastingverordening 1908 verschuldigd zou zijn zonder de toepassing van dit landsbesluit.
6. Indien een vermogensvermeerdering krachtens erfrecht door het overlijden van iemand die ten tijde van het overlijden ingezetene was van Curaçao, bezittingen omvat welke zich binnen het gebied van een andere mogendheid bevinden en op grond van het eerste lid geen aanspraak bestaat op een vermindering ter voorkoming van dubbele belasting, wordt bij het bepalen van de waarde van die verkrijging een, vanwege die andere mogendheid over deze bezittingen geheven gelijksoortige belasting, in mindering gebracht op die verkrijging.
7. De verminderingen, bedoeld in dit artikel, worden per verkrijger berekend.
8. Het eerste tot en met het zevende lid zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot vermogensvermeerderingen door middel van een schenking van een ingezetene van Curaçao verkregen.

Hoofdstuk VI Slotbepalingen

Art. 14. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking en geldt voor:

Inwerking-
treding

- a. de inkomstenbelasting: voor alle jaren waarvoor de aanslag nog niet onherroepelijk vaststaat;
- b. de winstbelasting: voor alle boekjaren beginnend op of na 1 januari 2020;
- c. de loonbelasting: met ingang van 1 januari 2023;
- d. de heffing van de successiebelasting: voor alle op of na het tijdstip van de inwerkingtreding van dit landsbesluit nog openstaande nalatenschappen en schenkingen en voor alle jaren waarvoor de aanslag nog niet onherroepelijk vaststaat.

Art. 15. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit voorkoming van dubbele belasting.

Citeertitel

Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Rijkswijde

Art. 1. 1. De bepalingen van deze landsverordening strekken tot uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuurlijke sancties en boeten die daarmee verband houden.
2. Onder de in het eerste lid bedoelde belastingen valt elke vorm van belastingen die door of namens een staat of de territoriale of bestuurlijke onderdelen van een staat, met inbegrip van de lokale overheden, worden geheven naar het inkomen, de winst en het vermogen, de heffing van belastingen van nalatenschappen en verkrijgingen krachtens erfrecht en schenkingen.

Definities
algemeen

Art. 2. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. de minister: de Minister van Financiën;
- b. bevoegde functionaris: de minister of een andere bij ministeriële regeling met algemene werking aan te wijzen instantie;
- c. lidstaat: het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk der Nederlanden en iedere andere lidstaat van de Europese Unie waarmee het Koninkrijk der Nederlanden ten behoeve van Curaçao een overeenkomst heeft gesloten betreffende automatische gegevensuitwisseling inzake inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling;
- d. staat: een lidstaat, een Mogendheid of een bestuurlijke eenheid waarmee in de relatie met Curaçao een wederkerige regeling bestaat die voorziet in wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede Aruba en Sint Maarten;
- e. bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
- f. richtlijn 2003/48/EG: Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling;
- g. administratief onderzoek: alle door de staten bij het vervullen van hun taken verrichte controles, onderzoeken en acties ter waarborging van de juiste toepassing van de belastingwetgeving;
- h. uitwisseling van inlichtingen op verzoek: de uitwisseling van inlichtingen in antwoord op een verzoek van de verzoekende staat aan de aangezochte staat met betrekking tot een specifiek geval;
- i. automatische uitwisseling: de systematische verstrekking van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere staat, zonder voorafgaand verzoek, met regelmatige, vooraf vastgestelde tussenpozen;
- j. spontane uitwisseling: het niet-systematisch, te eniger tijd en ongevraagd verstrekken van inlichtingen aan een andere staat;
- k. persoon:
 - 1°. een natuurlijk persoon;
 - 2°. een rechtspersoon;
 - 3°. indien de geldende wetgeving in een staat in die mogelijkheid voorziet, een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de status van rechtspersoon bezit, of;
 - 4°. een andere juridische constructie, ongeacht de aard of vorm ervan, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die activa, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, bezit of beheert die aan een onder deze wet vallende belasting zijn onderworpen;
- l. betekening van stukken: de uitreiking aan de geadresseerde in Curaçao van een door een bevoegde autoriteit uitgevaardigd document, houdende een akte of beslissing, inzake de heffing en invordering van belastingen, alsmede renten of bestuurlijke sancties of boeten die daarmee verband houden;
- m. langs elektronische weg: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking - met inbegrip van digitale compressie - en gegevensopslag, met gebruikmaking van kabels, radio, optische technologie of elektromagnetische middelen;
- n. belastingdienst: de Inspecteur der Belastingen, de Directeur van de Stichting Overheids Belastingaccountantsbureau en de Ontvanger bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen alsmede de ambtenaren aan wie met

toepassing van artikel 2a van de Algemene landsverordening Landsbelastingen een aldaar bedoeld mandaat is verleend;

o. het Gerecht: het Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Landsverordening op het beroep in belastingzaken.

p¹. eigen verklaring: een gedagtekende en ondertekende verklaring van een rekeninghouder of van een uiteindelijk gerechtigde van een passieve entiteit die geen financiële instelling is met daarin opgenomen ten minste de volgende gegevens ten aanzien van de rekeninghouder of de uiteindelijk gerechtigde:

1° de naam;

2° het adres;

3° de fiscale woonstaat;

4° het fiscale identificatienummer met betrekking tot elk te rapporteren rechtsgebied;

5° in geval van natuurlijke personen: de geboortedatum, en;

6° in geval van entiteiten:

a. Financiële instelling, die (i) een beleggingsentiteit kan zijn zoals beschreven in Sectie VIII, onderdeel A (6)(b) van de Common Reporting Standaard of (ii) een andere financiële instelling

b. een instelling die geen financiële instelling is, die (i) een beursgenoteerde onderneming kan zijn of een dochteronderneming van een beursgenoteerde onderneming; (ii) een overheidsinstantie; (iii) een internationale organisatie; (iv) een actieve entiteit die geen financiële instelling is (anders dan (i) tot en met (iii) of (v) een passieve instelling die geen financiële instelling is met uitzondering van een beleggingsentiteit zoals beschreven in Sectie VII, onderdeel A(6)(b) van de Common Reporting Standaard

Hoofdstuk II

Spaartegoedenheffing

§ 1. Begripsbepalingen

Art. 3. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt in deze landsverordening verstaan onder:

Definities spaartegoeden

a. rentebetaling: rente, uitbetaald of bijgeschreven op een rekening, die, met inachtneming van de overgangsregeling van artikel 15 van de richtlijn 2003/48/EG is terug te voeren op enigerlei schuldvordering, al dan niet gedekt door hypotheek of voorzien van een winstdelingsclausule, en met name de opbrengsten van overheidspapier en obligatieleningen, inclusief daaraan gehechte premies en prijzen; boete voor te late betaling wordt niet als rentebetaling aangemerkt;

b. uiteindelijk gerechtigde: elke natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt, of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd;

c. marktdeelnemer: ieder lichaam als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen dat rentebetalingen verricht of iedere natuurlijke persoon die in het kader van de uitoefening van zijn onderneming of beroep rentebetalingen verricht;

d. uitbetalende instantie: de marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van de uiteindelijk gerechtigde, ongeacht of deze marktdeelnemer de debiteur is van de rentedragende schuldvordering dan wel de marktdeelnemer die door de debiteur of de uiteindelijk gerechtigde is belast met het uitbetalen van de rente of het bewerkstelligen van de rentebetaling;

e. icbe: een instelling voor collectieve belegging in effecten waaraan een vergunning is verleend overeenkomstig de algemene vereisten van Richtlijn 2009/65/EG van het Europese Parlement en de Raad van 13 juli 2009 coördinatie van de wettelijke en bestuurlijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) (PbEU 2009, L 302).

2. Waar een uiteindelijk gerechtigde woont, of waar een marktdeelnemer of een uitbetalende instantie woont of is gevestigd, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

Art. 4. 1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder rentebetaling mede verstaan:

Aanmerken als rentebetaling

a. rente die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van verkoop, terugbetaling of aflossing van schuldvorderingen;

1. Per abuis is onderdeel p aan artikel 1 toegevoegd bij P.B. 2024, no. 40. Wij hebben dit onderdeel zoals bedoeld bij artikel 2 opgenomen.

b. inkomsten uit rentebetalingen, hetzij rechtstreeks, hetzij via een entiteit als bedoeld in artikel 5, uitgekeerd door een collectieve beleggingsinstelling die meer dan 15% van zijn vermogen in schuldvorderingen belegt;

c. inkomsten die zijn gerealiseerd bij de verkoop, terugbetaling of aflossing van aandelen of bewijzen van deelneming in een collectieve beleggingsinstelling, indien deze instelling rechtstreeks of via een andere dergelijke instelling meer dan 25% van zijn vermogen belegt in schuldvorderingen.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder collectieve beleggingsinstelling verstaan:

a. een icbe, of een daarmee vergelijkbare instelling voor collectieve belegging in een van de lidstaten of, met uitzondering van Curaçao, een van de Mogendheden of afhankelijke of geassocieerde gebieden als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de Richtlijn 2003/48/EG;

b. een entiteit die gebruik maakt van de keuzemogelijkheid, bedoeld in artikel 6, eerste lid, of een overeenkomstige keuzemogelijkheid in de staat van vestiging;

c. een instelling voor collectieve belegging die niet is gevestigd in een van de lidstaten, dan wel in een van de Mogendheden of afhankelijke of geassocieerde gebieden als bedoeld in artikel 17, tweede lid, van de richtlijn 2003/48/EG.

3. De inkomsten, bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, worden slechts als rentebetaling aangemerkt voorzover deze inkomsten rechtstreeks of middellijk afkomstig zijn van rentebetalingen in de zin van artikel 3, eerste lid, en dit artikel, eerste lid, onderdeel a.

4. Indien een uitbetalende instantie voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen b en c geen informatie heeft over het deel van de inkomsten dat voortkomt uit rentebetalingen, bedoeld in die onderdelen, wordt het volledige bedrag aan inkomsten als rentebetaling aangemerkt.

5. De in het eerste lid genoemde percentages worden bepaald aan de hand van de beleggingspolitiek zoals die in het fondsenreglement of de statuten van de betrokken collectieve beleggingsinstelling is neergelegd of bij het ontbreken daarvan op basis van de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille van de instelling. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden vastgesteld ter bepaling van de in de eerste volzin bedoelde percentages.

6. Indien de uitbetalende instantie geen informatie heeft over het percentage van het vermogen dat belegt is in schuldvorderingen, wordt dat percentage geacht meer dan 25% te bedragen.

7. Indien een uitbetalende instantie met het oog op de toepassing van het eerste lid, onderdeel c, het bedrag van de door de uiteindelijk gerechtigde gerealiseerde inkomsten niet kan bepalen, worden die inkomsten geacht de opbrengst van de verkoop, aflossing of terugbetaling van de aandelen of bewijzen van deelneming te zijn.

Aanmerken als
uitbetalende
instantie

Art. 5. 1. Een in Curaçao gevestigde entiteit, waaraan rente wordt uitbetaald of een rentebetaling wordt bewerkstelligd ten onmiddellijke gunste van de uiteindelijk gerechtigde, wordt op het tijdstip van het verrichten of bewerkstelligen van die rentebetaling eveneens als uitbetalende instantie aangemerkt.

2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de in Curaçao of in een lidstaat gevestigde marktdeelnemer op basis van de door de entiteit overlegde officiële bewijsstukken reden heeft om aan te nemen dat de entiteit:

a. een rechtspersoon is, met uitzondering van de in artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn 2003/48/EG, of

b. volgens de algemene belastingregels voor ondernemingen wordt belast over de winst, of
c. een icbe is.

Aanmerken als
ICBE

Art. 6. 1. De entiteit die op grond van artikel 5, eerste lid, als uitbetalende instantie wordt aangemerkt wordt, als deze daarvoor kiest, voor toepassing van deze landsverordening mede als icbe aangemerkt.

2. Een in Curaçao gevestigde entiteit als bedoeld in het eerste lid kan een verzoek bij de bevoegde functionaris indienen voor afgifte van een daartoe strekkende verklaring.

3. De bevoegde functionaris doet binnen een termijn van twee maanden na ontvangst van het verzoek, bedoeld in het tweede lid, uitspraak bij een voor beroep vatbare beschikking. Met een uitspraak wordt gelijkgesteld het niet binnen de in de vorige volzin gestelde termijn doen van een uitspraak.

4. De beschikking, bedoeld in het derde lid, wordt door de entiteit die een verzoek als bedoeld in het tweede lid heeft gedaan aan de marktdeelnemer overhandigd.

Art. 7. 1. Een natuurlijk persoon wordt niet aangemerkt als uiteindelijk gerechtigde indien hij aantoonst dat de rentebetaling niet te zijner gunste is ontvangen of is bewerkstelligd, maar dat hij:

Uitsluiten als
UBO

- a. handelt als een uitbetalende instantie als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, of
- b. handelt namens een rechtspersoon, of
- c. handelt namens een entiteit waarvan de winst wordt belast volgens de algemene belastingregels voor ondernemingen, of
- d. handelt namens een icbe, of
- e. handelt namens een uitbetalende instantie als bedoeld in artikel 5 en hij aan de marktdelnemer die de rentebetaling verricht de naam en het adres van deze uitbetalende instantie bekendmaakt, of

f. handelt namens een andere natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is, en hij aan de uitbetalende instantie met inachtneming van artikel 8 de identiteit van die uiteindelijk gerechtigde bekendmaakt.

2. Het eerste lid, onderdeel e, is slechts van toepassing indien blijkt dat de daar bedoelde marktdelnemer de hem bekendgemaakte informatie op zijn beurt doorgeeft aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar hij woont of is gevestigd.

3. De uitbetalende instantie is gehouden redelijke maatregelen te nemen om met inachtneming van artikel 8 de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen indien zij beschikt over gegevens die doen vermoeden dat de natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd, niet de uiteindelijk gerechtigde is, en die persoon niet valt onder het eerste lid, onderdelen a, b, c, d of e.

Art. 8. 1. Voor de vaststelling door de uitkerende instantie van de identiteit van de in een lidstaat wonende uiteindelijk gerechtigde waarmee contractuele betrekkingen zijn aangegaan vóór 29 juli 2006 is de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening van overeenkomstige toepassing.

Identificatie
UBO

2. Voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan op of na 29 juli 2006 of voor transacties die bij het ontbreken van contractuele betrekkingen zijn of worden verricht stelt de in Curaçao gevestigde uitbetalende instantie de identiteit van de in een lidstaat wonende uiteindelijk gerechtigde vast aan de hand van diens naam, adres, en, indien dat bestaat, diens door de fiscale woonplaats toegekend fiscaal identificatienummer.

3. De identiteit, bedoeld in het tweede lid, wordt bepaald op basis van het paspoort of de officiële identiteitskaart van de uiteindelijk gerechtigde. Indien het adres niet is vermeld in het paspoort of in de officiële identiteitskaart, wordt het adres bepaald op basis van enig ander bewijskrachtig document dat door de uiteindelijk gerechtigde wordt overgelegd. Indien het fiscaal identificatienummer niet is vermeld in het paspoort, in de officiële identiteitskaart of in enig ander bewijskrachtig document dat door de uiteindelijk gerechtigde wordt overgelegd, wordt diens naam en adres aangevuld met de vermelding van diens geboorteplaats en geboortedatum zoals vermeld in het paspoort of de officiële identiteitskaart.

Art. 9. 1. Voor de vaststelling door de uitkerende instantie van de woonplaats van de in een lidstaat wonende uiteindelijk gerechtigde waarmee contractuele betrekkingen zijn aangegaan vóór 29 juli 2006 is de Landsverordening identificatie bij financiële dienstverlening van overeenkomstige toepassing.

Woonplaats
UBO

2. Voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan op of na 29 juli 2006 of voor transacties die bij het ontbreken van contractuele betrekkingen zijn of worden verricht stelt de in Curaçao gevestigde uitbetalende instantie de woonplaats van de in een lidstaat wonende uiteindelijk gerechtigde vast op basis van het adres dat vermeld staat in het paspoort of op de officiële identiteitskaart of, zo nodig, op basis van enig ander door de uiteindelijk gerechtigde overgelegd bewijskrachtig document, volgens de procedure, bedoeld in het volgende lid.

3. Van de natuurlijke persoon die een door een lidstaat uitgereikt paspoort of officiële identiteitskaart overlegt en die verklaart ingezetene te zijn van een niet-lidstaat, wordt de woonplaats vastgesteld op basis van een fiscale woonplaatsverklaring die is afgegeven door de bevoegde autoriteit van de niet-lidstaat waarvan de natuurlijke persoon verklaart ingezetene te zijn. Wordt een verklaring niet overgelegd, dan wordt de natuurlijke persoon geacht zijn woonplaats te hebben in de lidstaat die het paspoort of enig ander officieel identiteitskaart heeft uitgereikt.

4. Voor de toepassing van het derde lid worden met een lidstaat gelijkgesteld de landen en Mogendheden, bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel i, van de Richtlijn 2003/48/EG, en afhankelijke en geassocieerde gebieden, bedoeld in artikel 17, tweede lid, onderdeel ii, van die richtlijn.

5. Behoudens het bepaalde in de vorige leden wordt als woonplaats aangemerkt de plaats waar de uiteindelijk gerechtigde zijn vaste adres heeft.

6. Voor de toepassing van het derde lid wordt onder bevoegde autoriteit verstaan: de bevoegde autoriteit voor de toepassing van bilaterale of multilaterale belastingverdragen of, bij het ontbreken daarvan, een autoriteit die bevoegd is om een fiscale woonplaatsverklaring af te geven.

§ 2 De uitwisseling van informatie

Toepassing
uitwisseling

Art. 10. Dit hoofdstuk is van toepassing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetalingen die zijn verricht door:

- a. een in Curaçao wonende of gevestigde uitbetalende instantie aan een uiteindelijk gerechtigde die woont in een lidstaat;
- b. een in Curaçao wonende of gevestigde marktdeelnemer aan een uitbetalende instantie als bedoeld in artikel 5 die in een lidstaat woont of is gevestigd;
- c. een marktdeelnemer aan een in Curaçao gevestigde entiteit die op grond van artikel 5 als uitbetalende instantie wordt aangemerkt.

Verstrekken van
informatie

Art. 11. 1. Een uitbetalende instantie verstrekt de bevoegde functionaris binnen drie maanden na het verstrijken van het kalenderjaar waarin de rentebetaling heeft plaatsgevonden de volgende gegevens:

- a. de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde zoals die overeenkomstig de artikelen 8 en 9 zijn vastgesteld;
- b. de naam en het adres van de uitbetalende instantie;
- c. het rekeningnummer van de uiteindelijk gerechtigde of, bij het ontbreken daarvan, een eenduidige omschrijving van de rentedragende schuldvordering;
- d. Het totale bedrag van de rentebetaling.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel d, gespecificeerd naar de volgende categorieën rentebetalingen, worden in ieder geval de volgende gegevens verstrekt:

- a. in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 3, eerste lid, onderdeel a: het bedrag van de uitbetaalde of bijgeschreven rente;
- b. in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 4, eerste lid, onderdelen a of c: het bedrag van de rente of de inkomsten als bedoeld in die onderdelen of het totaalbedrag van de opbrengst van de verkoop, terugbetaling of aflossing;
- c. in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 4, eerste lid, onderdeel b: het bedrag van de inkomsten als bedoeld in dat onderdeel of het totaalbedrag van de uitkering.

3. Voor de toepassing van het tweede lid worden per uiteindelijk gerechtigde alle daar bedoelde rentebetalingen per categorie binnen een kalenderjaar als een rentebetaling beschouwd.

4. Indien de uitbetalende instantie een entiteit is als bedoeld in artikel 5, moet deze voorts gegevens verstrekken betreffende:

- a. de in één kalenderjaar aan deze entiteit uitbetaalde rente of bewerkstelligde rentebetaling, bedoeld in artikel 5, en
- b. de gedeelten van de uitbetaalde rente of bewerkstelligde rentebetaling die toevallen aan elke participant in deze entiteit, voorzover de participant met inachtneming van artikel 10, onderdeel a, als uiteindelijk gerechtigde wordt aangemerkt.

5. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld ter zake van de wijze van verstrekking van de in het eerste of vierde lid bedoelde gegevens.

Te verstrekken
gegevens

Art. 12. Een marktdeelnemer, bedoeld in artikel 10, onderdeel b, verstrekt de bevoegde functionaris binnen drie maanden na het verstrijken van het belastingjaar waarin de rentebetaling heeft plaatsgevonden de volgende gegevens;

- a. de naam en het adres van de uitbetalende instantie, bedoeld in artikel 10, onderdeel b, en
- b. het totale bedrag van de rente die aan de uitbetalende instantie is uitbetaald of ten gunste van deze is bewerkstelligd.

§ 3 Formele bepalingen

Art. 13. 1. Ten behoeve van de in paragraaf 2 bedoelde uitwisseling van informatie zijn de bepalingen van hoofdstuk VI, met uitzondering van de artikelen 44, 44a en 45a, tweede en derde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing. 2. De informatieverplichtingen, opgenomen in de bepalingen van hoofdstuk VI van de Algemene landsverordening Landsbelastingen zijn van overeenkomstige toepassing op degene die ingevolge paragraaf 2 verplicht is tot het verstrekken van gegevens.	Toepassing bepalingen ALL
Art. 14. Op het bezwaar en beroep inzake de op de voet van dit hoofdstuk genomen beschikkingen is hoofdstuk IV van de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing.	Bezwaar en beroep
Art. 15. 1. Indien degene die ingevolge paragraaf 2 verplicht is tot het verstrekken van gegevens, deze niet, niet tijdig, onjuist of onvolledig verstrekt, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de bevoegde functionaris hem een boete van ten hoogste NAf 5.000 kan opleggen. 2. De bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt door het verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar, bedoeld in de artikelen 11 en 12. 3. Hoofdstuk III, afdeling 2, met uitzondering van artikel 26, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is van overeenkomstige toepassing ingeval op grond van het eerste lid een bestuurlijke boete wordt opgelegd. 4. De Ontvanger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, is belast met het invorderen van een ingevolge het eerste lid opgelegde boete, waarbij de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 alsmede de Invorderingsverordening 1954 van overeenkomstige toepassing is.	Boete bij verzuim
Art. 16. Hoofdstuk VII van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van degene die niet voldoet aan een verplichting ingevolge dit hoofdstuk.	Toepassing ALL
Art. 17. Voor zover in dit hoofdstuk niet anders is bepaald, kunnen bij ministeriële regeling met algemene werking nadere regels ter uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk worden vastgesteld.	Delegatie- bevoegdheid
Hoofdstuk III Vormen van door Curaçao te verlenen bijstand <i>§ 1 Op verzoek verstrekken van inlichtingen</i>	
Art. 18. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van een verzoekende staat deelt de minister alle inlichtingen die hij in zijn bezit heeft of naar aanleiding van een administratief onderzoek verkrijgt en die naar verwachting van belang kunnen zijn voor de administratie en handhaving van de nationale wetgeving van de verzoekende staat met betrekking tot de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 1, aan die bevoegde autoriteit mee.	Uitwisseling op verzoek
<i>§ 2 Automatisch verstrekken van inlichtingen</i>	
Art. 19. De minister kan na overleg met een bevoegde autoriteit gevallen of groepen van gevallen aanwijzen in welke gevallen of groepen van gevallen hij zonder voorafgaand verzoek inlichtingen zal verstrekken, alsmede de voorwaarden bepalen waaronder de verstrekking zal geschieden.	Automatische uitwisseling
Art. 20. 1. De bevoegde functionaris verstrekt de in artikel 11, eerste lid, bedoelde inlichtingen zonder voorafgaand verzoek binnen zes maanden aan de bevoegde autoriteit van de staat waar de uiteindelijk gerechtigde woont. 2. De bevoegde functionaris verstrekt de in artikel 12 bedoelde inlichtingen zonder voorafgaand verzoek binnen zes maanden aan de bevoegde autoriteit van de staat waar de uitbetalende instantie woont of is gevestigd.	Procedure automatische uitwisseling
<i>§ 3 Spontaan verstrekken van inlichtingen</i>	
Art. 21. De minister kan een bevoegde autoriteit van een andere staat uit eigen beweging inlichtingen verstrekken die voor haar van belang kunnen zijn bij de bepaling van een belastingsschuld in de gevallen waarin: a. vermoed wordt dat in de staat van de bevoegde autoriteit ten onrechte een vermindering,	Spontane uitwisseling

onthefing, teruggaaf of vrijstelling van belasting zou worden verleend dan wel heffing van belasting ten onrechte achterwege zou blijven ingeval de inlichtingen niet zullen worden verstrekt;

b. in Curaçao een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting is verleend die van invloed kan zijn op de belastingheffing in de staat van de bevoegde autoriteit;

c. in Curaçao rechtshandelingen of andere handelingen zijn verricht met het doel de heffing van belasting in de staat van de bevoegde autoriteit geheel of ten dele onmogelijk te maken;

d. zulks naar het oordeel van de minister is geboden.

§ 4 Informatieplicht in het kader van te verlenen bijstand

Aanwijzing
informa-
tie-plichtigen,
inlichtingen

Art. 22. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen identificatie- en rapportageverplichtingen na te komen en gegevens en inlichtingen te verstrekken met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde identificatie- en rapportageverplichtingen dienen te worden nagekomen en de gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt.²

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen belastingplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens en inlichtingen die op henzelf betrekking hebben te verstrekken met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels vastgesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en inlichtingen aan de minister dienen te worden verstrekt.

3. Een op grond van het eerste lid aangewezen administratieplichtige kan worden verplicht om bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens vast te leggen.

§ 5 Onderzoek in het kader van te verlenen bijstand

Instellen onder-
zoek

Art. 23. 1. De minister kan door de Inspecteur der Belastingen, genoemd in artikel 2, tweede lid, onderdeel c van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, zo nodig een onderzoek laten instellen ten behoeve van het verstrekken van inlichtingen, bedoeld in de artikelen 18, 19, 21 en 22 dan wel ten behoeve van de controle op de naleving van de verplichtingen bij of krachtens deze landsverordening bepaald.³

2. Een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan ook plaatsvinden op verzoek van een bevoegde autoriteit van een verzoekende staat. In voorkomend geval deelt de minister de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat mee op welke gronden hij een onderzoek niet noodzakelijk acht.

3. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek zijn de bepalingen van Hoofdstuk VI, met uitzondering van artikel 43, zesde lid en artikel 5a, tweede en derde lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing.⁴

4. Geen bezwaar kan worden aangetekend tegen de aankondiging van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid, alsmede tegen het onderzoek zelf.

Gezamenlijk
onderzoek

Art. 24. 1. De minister kan met de bevoegde autoriteit van een of meer andere staten overeenkomen om gelijktijdig, elk op het eigen grondgebied, bij een of meer personen ten aanzien van wie zij een gezamenlijk of complementair belang hebben, onderzoek te verrichten en de aldus verkregen inlichtingen uit te wisselen.

2. De minister bepaalt welke personen hij voor een gelijktijdige controle wil voorstellen. Hij deelt de bevoegde autoriteit van de andere betrokken staten met opgave van redenen mee welke dossiers hij voor een gelijktijdige controle voorstelt. Hij bepaalt binnen welke termijn de controles moeten plaatsvinden.

3. De minister beslist of hij aan een door een andere bevoegde autoriteit voorgestelde

2. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

3. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

4. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

gelijktijdige controle wenst deel te nemen. Hij stuurt die bevoegde autoriteit een bevestiging van deelname of een gemotiveerde weigering.

4. De minister wijst een vertegenwoordiger aan die voor Curaçao wordt belast met de leiding en de coördinatie van de controle.

Art. 25. 1. De minister kan met de bevoegde autoriteit van een verzoekende staat overeenkomen dat, ter uitwisseling van inlichtingen in het kader van de in artikel 1 bedoelde wederzijdse bijstand, door de bevoegde autoriteit van die verzoekende staat gemachtigde ambtenaren onder de door de minister gestelde voorwaarden:

Gelijktijdig
onderzoek

a. aanwezig kunnen zijn in de kantoren van de ambtenaren van de belastingdienst;

b. aanwezig kunnen zijn bij onderzoeken die in Curaçao worden uitgevoerd.

2. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen, na overleg met de bevoegde autoriteit van de andere staat, nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de wijze waarop het eerste lid wordt toegepast, alsmede met betrekking tot de bevoegdheden en verplichtingen van de betrokken ambtenaren en andere belanghebbenden. De minister kan toestaan dat ambtenaren van de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat in Curaçao personen kunnen ondervragen en bescheiden kunnen onderzoeken.

3. Ambtenaren uit de verzoekende staat die in Curaçao aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

Art. 26. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 23 wordt ingesteld, is verplicht de ambtenaar van de belastingdienst alsmede de ambtenaar die ingevolge artikel 25 bij dit onderzoek aanwezig is, ten behoeve van dit onderzoek toegang te verlenen.

Verplichte
medewerking

Art. 27. Op de informatieplicht en het onderzoek in het kader van te verlenen bijstand zijn de artikelen 34, 41, tweede lid en 50, eerste lid, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen van overeenkomstige toepassing.

Bezwaar en
beroep

Art. 28. 1. De bevoegde functionaris kan aan degene die geen medewerking verleent aan de in artikel 23, eerste lid, bedoelde onderzoek of die een of meer van de verplichtingen bedoeld in artikel 22 en 27 niet nakomt, een administratieve boete opleggen van ten minste NAF 100.000 en ten hoogste NAF 250.000 voor elk onderzoek ten aanzien waarvan de verplichtingen niet worden nagekomen. De hiervoor genoemde sanctie wordt slechts dan niet opgelegd indien degene van wie nakoming verlangd wordt aantoonbaar dat hij buiten zijn schuld niet in staat is om de verplichtingen na te komen.

Boetes

2. Aan eenieder die een valse eigen verklaring aflegt of nalaat informatie in een eigen verklaring, die is afgelegd met het oog op de identificatieprocedures beschreven bij of krachtens deze verordening, te actualiseren, wordt een boete opgelegd van NAF 10.000.⁵

3. Indien degene genoemd in het eerste lid een trust of een andere soort juridische constructie is zoals genoemd in artikel 1, onderdeel k, onder 3° en onder 4°, zijn de sancties beschreven in het eerste lid van overeenkomstige toepassing op de trustee(s) of personen in gelijkwaardige of soortgelijke posities.⁶

4. Hoofdstuk III, afdeling 2, met uitzondering van artikel 26, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen is van overeenkomstige toepassing ingeval op grond van het eerste lid een administratieve boete wordt opgelegd.

5. De bevoegdheid tot het opleggen van de administratieve boete, bedoeld in het eerste lid, vervalt door het verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de verplichting, zoals bedoeld in het eerste lid, is ontstaan; tenzij sprake is van ontwijking van deze verordening en de hierop berustende bepalingen in verband met de automatische uitwisseling als bedoeld in artikel 1, onderdeel i, in welk geval bovengenoemde termijn 15 jaar bedraagt.⁷

6. De Ontvanger, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel d, van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, is belast met het invorderen van een ingevolge het eerste lid opgelegde boete, waarbij de Landsverordening op de invordering van directe belastingen 1943 alsmede de Invorderingsverordening 1954 van overeenkomstige toepassing is.

5. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

6. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

7. Gewijzigd bij P.B. 2024, no. 40.

Betekening van stukken	§ 6 Betekening van stukken Art. 29. 1. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van een andere staat gaat de minister over tot de betekening van stukken. 2. Ingeval er redenen zijn die zich verzetten tegen de inwilliging van het verzoek tot betekening van stukken wordt de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, daarvan onverwijld door de minister op de hoogte gesteld. Een verzoek tot betekening van stukken wordt in ieder geval niet ingewilligd indien het niet de naam van de geadresseerde, diens adres en het bij het verzoek gevoegde document vermeldt. 3. Ingeval een verzoek tot betekening van stukken voor inwilliging vatbaar is, draagt de minister zorg voor de uitvoering van het verzoek. 4. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van het gevolg van de uitvoering van het verzoek tot betekening van stukken. In ieder geval wordt deze autoriteit in kennis gesteld van de datum waarop de betekening van stukken heeft plaatsgevonden.
	§ 7 Overige bepalingen Art. 30. Artikel 51 van de Landsverordening bescherming persoonsgegevens⁸ is niet van toepassing op ingevolge deze landsverordening te verlenen bijstand.
Geen inlichtingen-uitwisseling	Art. 31. 1. De minister verstrekt geen inlichtingen indien de verstrekking daarvan niet strekt tot uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuurlijke sancties en boeten die daarmee verband houden. 2. De minister behoeft geen inlichtingen te verstrekken indien: a. de openbare orde van Curaçao zich daartegen verzet; b. die inlichtingen in Curaçao krachtens wettelijke bepalingen of op grond van de administratieve praktijk niet zouden kunnen worden verkregen voor de heffing van een in artikel 1 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen bedoelde belasting, alsmede voor de renten daarover of bestuurlijke sancties of boeten die daarmee verband houden; c. aannemelijk is dat de bevoegde autoriteit in de eigen staat niet eerst de gebruikelijke mogelijkheden voor het verkrijgen van de door haar gevraagde inlichtingen heeft benut, die zij in de gegeven situatie had kunnen benutten zonder het beoogde resultaat in gevaar te brengen; d. de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd, niet bevoegd of in staat is de minister soortgelijke inlichtingen te verstrekken; e. de verstrekking strijdig zou zijn met algemeen aanvaarde beginselen van belastingheffing of overige begrenzingen die voortvloeien uit de van toepassing zijnde bepalingen van internationaal recht; f. de wetgeving van de staat van de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd geen verplichting tot geheimhouding oplegt aan de ambtenaren van de belastingadministratie van die staat met betrekking tot hetgeen hun wordt medegedeeld of blijkt bij de uitvoering van de belastingverordening van die staat; g. daarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld. 3. In geen geval kan het tweede lid zo worden uitgelegd dat de verstrekking van inlichtingen geweigerd kan worden uitsluitend omdat: a. de inlichtingen berusten bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigd persoon of een persoon die als vertegenwoordiger of trustee optreedt, of b. de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen van een persoon. 4. De minister deelt de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat mee op welke gronden hij het verzoek om inlichtingen afwijst. 5. Dit artikel vindt geen toepassing ten aanzien van de inlichtingen, bedoeld in artikel 20. 6⁹. De Minister kan op een daartoe strekkend verzoek een bevoegde autoriteit toestemming verlenen de van hem ontvangen inlichtingen aan een bevoegde autoriteit van een andere staat te verstrekken. Op het verzoek is het bepaalde in artikel 18 van overeenkomstige toepassing. 7. De Minister kan aan de bevoegde autoriteit van een staat toestemming verlenen de

⁸ A.B. 2010, no. 84.

⁹ Lid 6 en 7 zijn ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

inlichtingen voor een ander doel te gebruiken dan voor de heffing van belastingen die onder de reikwijdte vallen van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 1.

Art. 32. Het verstrekken van de gevraagde inlichtingen als bedoeld in de artikelen 18 tot en met 21 alsmede de mededeling inzake de betekening van stukken als bedoeld in artikel 29, lid 4, wordt voor zover op basis van een regeling van internationaal recht daarvoor goedkeuring bestaat zo veel mogelijk langs elektronische weg gedaan.

Electronische
weg

Art. 33. 1. Een verzoek om wederzijdse bijstand, waaronder een verzoek tot betekening als bedoeld in artikel 29, eerste lid, en de bijgevoegde bescheiden kunnen in elke door de minister en de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat overeengekomen taal zijn gesteld.

Verzoek om
bijstand

2. De minister kan in bijzondere gevallen een met redenen omkleed verzoek doen aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat om diens verzoek om bijstand vergezeld te laten gaan van een vertaling in het Nederlands.

Art. 34. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ter uitvoering van dit hoofdstuk nadere regels worden vastgesteld voor zover het gaat om:

Delegatie-
bevoegdheid

- voorschriften van administratieve aard;
- uitwerking van de details;
- voorschriften die dikwijls wijziging behoeven of voorschriften waarvan te voorzien is dat zij dikwijls wijziging behoeven;
- voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed moeten worden vastgesteld;
- het verwerken in de Curaçaose wetgeving van internationale regelingen die de wetgever, behoudens op ondergeschikte punten, geen ruimte laten voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard.

Hoofdstuk IV

Vormen van door Curaçao te ontvangen bijstand

§ 1 Verzoeken om bijstand

Art. 35. 1. De minister kan een verzoek om inlichtingen doen aan de bevoegde autoriteit van een andere staat wanneer de gevraagde inlichtingen naar verwachting van belang zijn voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 1.

Verzoek aan
andere Staat

2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek kan een met redenen omkleed verzoek om een bepaald administratief onderzoek omvatten.

3. De minister kan de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat verzoeken om originele stukken toegezonden te krijgen.

4. De minister kan met de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat termijnen overeenkomen waarbinnen de gevraagde inlichtingen verstrekt worden.

§ 2 Automatisch en spontaan verkregen inlichtingen

Art. 36. Ingeval een richtlijn of een andere regeling van internationaal recht voorziet in het automatisch verstrekken van inlichtingen kan de minister aan de bevoegde autoriteit van een staat mededelen dat hij geen automatische inlichtingen inzake bepaalde inkomsten- en vermogenscategorieën of inzake inkomsten en vermogens onder een minimumbedrag wenst te ontvangen.

Beperking
automatische
uitwisseling

Art. 37. De ontvangst van spontaan verkregen inlichtingen wordt door de minister onmiddellijk, doch in elk geval binnen veertien werkdagen na ontvangst aan de bevoegde autoriteit van de verstreckende staat bevestigd. § 3 Onderzoek in het kader van verzoeken om bijstand

Bevestiging
ontvangst

Art. 38. 1. De minister en de bevoegde autoriteit van een aangezochte staat kunnen overeenkomen dat, ter uitwisseling van inlichtingen in het kader van de in artikel 1 bedoelde wederzijdse bijstand, ambtenaren van de belastingdienst onder de door de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat gestelde voorwaarden:

Wederzijdse
bijstand onder-
zoek

- aanwezig kunnen zijn in de kantoren waar de ambtenaren van de aangezochte staat hun taken vervullen;
- aanwezig kunnen zijn bij een administratief onderzoek dat wordt uitgevoerd op het

grondgebied van de aangezochte staat.

2. Voor zover het in de aangezochte staat wettelijk is toegestaan, kunnen in het kader van de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, de bij een administratief onderzoek aanwezige ambtenaren van de belastingdienst personen ondervragen en bescheiden onderzoeken.

3. Ambtenaren van de belastingdienst die overeenkomstig het eerste lid in de aangezochte staat aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

§ 4 Algemene bepalingen

Geheimhouding

Art. 39. Op inlichtingen die door de minister in het kader van wederzijdse bijstand van een bevoegde autoriteit van een andere staat zijn verkregen, alsmede op inlichtingen die op grond van artikel 22 en 23 zijn verkregen, is de verplichting tot geheimhouding, bedoeld in artikel 50 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, van overeenkomstige toepassing.

Terugmelding

Art. 40. 1. Indien de bevoegde autoriteit van de staat die de inlichtingen heeft verstrekt hierom verzoekt, doet de minister met inachtneming van artikel 50 van de Algemene landsverordening Landsbelastingen, zo snel mogelijk, doch uiterlijk drie maanden nadat het resultaat van het gebruik van gevraagde of spontaan verkregen inlichtingen bekend is, een terugmelding naar de bevoegde autoriteit van de staat die de inlichtingen heeft verstrekt.

2. De minister doet eenmaal per jaar, overeenkomstig bilateraal overeengekomen praktische afspraken, een terugmelding over de automatische uitwisseling van inlichtingen naar de betrokken staten.

Gebruik
inlichtingen

Art. 41. 1. Tenzij een bevoegde autoriteit van een andere staat anders bepaalt, kunnen de door haar aan de minister verstrekte inlichtingen uitsluitend worden gebruikt voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 1.

2. De minister kan aan een bevoegde autoriteit van een staat toestemming vragen de inlichtingen voor een ander doel te gebruiken dan voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 1.

3. Uitsluitend met toestemming van de bevoegde autoriteit kan de Minister de door hem ontvangen inlichtingen aan de bevoegde autoriteit van een andere staat verstrekken.¹⁰

Electronische
weg

Art. 42. Een verzoek om inlichtingen als bedoeld in artikel 35, eerste lid, en een verzoek om een administratief onderzoek als bedoeld in artikel 35, tweede lid, worden voor zover op basis van een regeling van internationaal recht daarvoor goedkeuring bestaat zo veel mogelijk langs elektronische weg gedaan.

Vorm van
verzoek

Art. 43. 1. Een verzoek om inlichtingen als bedoeld in artikel 35 en de bijgevoegde bescheiden kunnen in elke door de minister en de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat overeengekomen taal zijn gesteld.

2. De minister laat in bijzondere gevallen, op een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat, het in het eerste lid bedoelde verzoek vergezeld gaan van een vertaling in de officiële taal of één van de officiële talen van de aangezochte staat.

Bezwaar en
beroep

Art. 44. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen ter uitvoering van dit hoofdstuk nadere regels worden vastgesteld voor zover het gaat om:

- a. voorschriften van administratieve aard;
- b. uitwerking van de details;
- c. voorschriften die dikwijls wijziging behoeven of voorschriften waarvan te voorzien is dat zij dikwijls wijziging behoeven;
- d. voorschriften waarvan te voorzien is dat zij mogelijk met grote spoed moeten worden vastgesteld;
- e. het verwerken in de Curaçaose wetgeving van internationale regelingen die de wetgever, behoudens op ondergeschikte punten, geen ruimte laten voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard.

Art. 45 en 46. (Wijziging andere wetgeving, niet opgenomen.)

Art. 47. De landsverordening spaarvermogensheffing wordt ingetrokken. De bepalingen van

10. Ingevoegd bij P.B. 2024, no. 40.

deze landsverordening blijven echter hun werking behouden ten aanzien van rentebetalingen die plaats hebben gevonden voorafgaand aan het tijdstip van intrekking.

Art. 48. (Wijziging andere wetgeving, niet opgenomen.)

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen

Art. 49. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Inwerking-tre-
ding

2. In afwijking van het eerste lid:

a. treden de bepalingen van hoofdstuk II, bevattende de artikelen 3 tot en met 17, alsmede artikel 20, artikel 45, onderdeel A, artikel 46, eerste lid, en 47, in werking met ingang van 1 januari 2016;

b. treden de artikelen 46, tweede lid, en 48 in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip. Het landsbesluit wordt in het Publicatieblad bekendgemaakt.

Art. 50. Deze landsverordening wordt aangehaald als: Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen.

Citeertitel

P.B. 2015/58

Landsbesluit internationale bijstand bij de heffing van belastingen

Lb met algemene werking van de 24ste september 2015 ter uitvoering van de artikelen 22, eerste lid en 28, tweede lid, van de landsverordening internationale bijstand bij de heffing van belastingen.

Definities

Art 1. In dit landsbesluit en de daarop rustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. landsverordening: de Landsverordening internationale bijstand bij de heffing van belastingen;
- b. FATCA-verdrag: het op 16 december 2014 te Willemstad tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Curaçao, en de Verenigde Staten van Amerika tot verbetering van de internationale naleving van de belastingplicht en tenuitvoerlegging van de FATCA (Trb. 2015, no. 11).
- c. CRS: de Common Reporting Standard, alsmede het daarbij behorende Commentaar, zoals deze door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling is vastgesteld op 15 juli 2014, en zoals deze van tijd tot tijd wordt gewijzigd, welke de identificatie- en rapportagevoorschriften bevat voor automatische uitwisseling van gegevens;
- d. entiteitsrekening: een rekening die door een of meer entiteiten wordt gehouden;
- e. lagewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde per 31 december 2016 van een bedrag dat overeenstemt met niet meer dan USD 1.000.000;
- f. hogewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde op 31 december 2016 of op 31 december van enig daaropvolgend jaar van een bedrag dat overeenstemt met meer dan USD 1.000.000.

Aanwijzingen FATCA

Art 2. 1. Als administratieplichtigen als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de landsverordening worden voor de verstrekking van de gegevens en inlichtingen, bedoeld in het tweede lid, aangewezen de Curaçaose financiële instellingen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel l, van het FATCA-verdrag, met uitzondering van de niet-rapporterende Curaçaose financiële instellingen, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel q, van het FATCA-verdrag.

2. Als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de landsverordening worden aangewezen de gegevens en inlichtingen, bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel a, van het FATCA-verdrag, ter zake van Amerikaanse te rapporteren rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, te bepalen met inachtneming van artikel 3 van het FATCA-verdrag en de bepalingen in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag.

3. Voor de toepassing van het eerste en tweede lid is het een financiële instelling, met inachtneming van artikel 4, zevende lid, van het FATCA-verdrag, toegestaan om in plaats van gebruik te maken van de begripsomschrijvingen in artikel 1 van het FATCA-verdrag en in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag, gebruik te maken van dienovereenkomstige begripsomschrijvingen in de voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in artikel 4, zevende lid, van het FATCA-verdrag.

4. Een administratieplichtige volgt de procedures die zijn opgenomen in bijlage I van het FATCA-verdrag teneinde Amerikaanse te rapporteren rekeningen te identificeren. Een administratieplichtige mag zich, met inachtneming van bijlage I, sectie VI, onderdeel F, van het FATCA-verdrag, bij de toepassing van de eerste volzin baseren op door derden uitgevoerde procedures voor zover voorzien in de daarop betrekking hebbende voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in bijlage I, sectie VI, onderdeel F, van het FATCA-verdrag.

5. In afwijking van het vierde lid, eerste volzin, is het een administratieplichtige, met inachtneming van bijlage I, sectie I, onderdeel C, van het FATCA-verdrag, toegestaan om voor het identificeren van de Amerikaanse te rapporteren rekeningen de procedures toe te passen die zijn opgenomen in de daarop betrekking hebbende voorschriften van het Amerikaanse Ministerie van Financiën, bedoeld in bijlage I, sectie I, onderdeel C, van het FATCA-verdrag. Van de mogelijkheid, bedoeld in de eerste volzin, kan gebruik worden gemaakt per sectie van bijlage I afzonderlijk, hetzij voor alle relevante financiële rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk. Het vierde lid, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

6. Een administratieplichtige mag gebruikmaken van de keuzemogelijkheden, bedoeld in bijlage I, sectie II, onderdeel A, sectie III, onderdeel A, sectie IV, onderdeel A, en sectie V, onderdeel A, van het FATCA-verdrag. Een administratieplichtige die gebruikmaakt van een keuzemogelijkheid als bedoeld in de eerste volzin, is, afhankelijk van de gemaakte keuze, ter zake van Amerikaanse te rapporteren rekeningen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, van het FATCA-verdrag, verplicht om met inachtneming van de bepalingen van het FATCA-verdrag, gegevens en inlichtingen te verstrekken over:

- a. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie II, onderdeel A, onder 1 tot en met 4, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;
- b. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie III, onderdeel A, onder 1 en 2, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;
- c. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie IV, onderdeel A, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk;
- d. de rekeningen, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel A, van het FATCA-verdrag, hetzij voor al deze rekeningen, hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van dergelijke rekeningen afzonderlijk.

7. Ingeval ingevolge artikel 7 van het FATCA-verdrag gunstigere bepalingen van toepassing zijn dan ingevolge artikel 4 van het FATCA-verdrag en bijlage I van het FATCA-verdrag, mag een administratieplichtige deze gunstigere bepalingen toepassen. De Minister maakt de gunstigere bepalingen, bedoeld in de eerste volzin, op een daartoe geschikte wijze publiek bekend.

8. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot de toepassing van dit artikel.

Art. 2a. 1. Als administratieplichtige als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de landsverordening worden voor de verstrekking van de gegevens en inlichtingen, bedoeld in het tweede lid, aangewezen de Curaçaose financiële instellingen als bedoeld in Sectie VIII, onderdeel A (2) van de CRS, met uitzondering van de instellingen die geen rapporterende instelling zijn als bedoeld in Sectie VIII, onderdeel B, van de CRS.

Aanwijzingen
CRS

2. Als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 22, eerste lid, van de landsverordening worden aangewezen de gegevens en inlichtingen bedoeld in Sectie I, onderdeel A van de CRS, ter zake van de CRS te rapporteren rekeningen als bedoeld in Sectie VIII, onderdeel D (1).

3. Iedere administratieplichtige als bedoeld in het eerste lid volgt de procedures die zijn opgenomen in Secties II tot en met VII van de CRS om vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen. Deze procedures dienen op uiterlijk de laatste dag van elk kalenderjaar te zijn afgerond en hebben betrekking op:

- a. de procedures genoemd in onderdeel C (6) van Sectie III van de CRS;
- b. de procedures genoemd in onderdeel D van Sectie III van de CRS;
- c. de procedures genoemd in onderdeel A van Sectie V van de CRS;
- d. de procedures genoemd in onderdeel B van Sectie V van de CRS;
- e. de procedures genoemd in onderdeel D (1) van Sectie V van de CRS.

4. De administratieplichtige mag de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor nieuwe rekeningen toepassen op bestaande rekeningen. Indien van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, blijven voor het overige de voor bestaande rekeningen geldende regels van toepassing.

5. De administratieplichtige mag de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor hogewaarderekeningen toepassen op lagewaarderekeningen.

6. Een administratieplichtige mag de in zijn administratie aanwezige classificatie van een bestaande rekening als bewijsstuk gebruiken, indien deze classificatie gebaseerd is op een ten aanzien van de betreffende rekeninghouder vastgelegde identificatieprocedure, die door de administratieplichtige is uitgevoerd in overeenstemming met zijn normale bedrijfsuitoefening en met inachtneming van de geldende procedures, en die reeds uitgevoerd zijn vóór de datum waarop de rekening als bestaande rekening is geclassificeerd. De administratieplichtige mag echter niet vertrouwen op deze bewijsstukken indien hij weet of redenen heeft om aan te nemen dat de bewijsstukken onjuist zijn.

7. De administratieplichtige legt vast welke stappen hij heeft gezet en op welke bewijsmiddelen hij heeft vertrouwd bij de uitvoering van de identificatie- en rapportagevoorschriften die voortvloeien uit de landsverordening en dit landsbesluit en bewaart deze bewijsmiddelen.

8. Voor de toepassing van:

a. de identificatieprocedures in Secties II tot VII van de CRS en dit artikel, wordt onderdeel D (4) van Sectie VIII van de CRS als volgt gelezen:

4. De term Reportable Jurisdiction betreft elke jurisdictie buiten de Verenigde Staten van Amerika of Curaçao.

b. Sectie I van de CRS, wordt onderdeel D (4) van Sectie VIII van de CRS als volgt gelezen:

4. De term Reportable Jurisdiction betreft een jurisdictie waarmee een overeenkomst is afgesloten waaruit de plicht volgt tot uitwisseling van de informatie genoemd in Sectie I van de CRS.

9.¹ Een administratieplichtige stelt bij toepassing van de procedures, bedoeld in dit artikel, vast van elke houder van een rekening of hij fiscaal inwoner is van een of meer van de bij ministeriële regeling met algemene werking, aan te wijzen rechtsgebieden.

Verwijzing naar
FATCA-verdrag

Art 3. 1. Als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 2, tweede lid, worden voor administratieplichtigen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, mede aangewezen: de naam van elke niet-participerende financiële instelling als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel r, van het FATCA-verdrag, waaraan de administratieplichtige een of meer betalingen heeft verricht en het totaalbedrag van deze betalingen, te bepalen met inachtneming van artikel 3, tweede lid, van het FATCA-verdrag en de bepalingen in de bijlagen I en II van het FATCA-verdrag.

2. Artikel 2, derde, vierde, vijfde, zevende en achtste lid, is voor de toepassing van het eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Verplichtingen

Art 4. 1. Een ieder die is aangewezen als administratieplichtige in de zin van de artikelen 2, eerste lid, en 2a, eerste lid, is gehouden van elke houder van een rekening als bedoeld in het tweede lid van die artikelen de volgende gegevens in zijn administratie op te nemen:

a. het woon- of vestigingsadres;

b. de fiscale woonstaat;

c. het door de fiscale woonstaat toegekende belastingidentificatienummer;

d. het door de Verenigde Staten toegekende belastingidentificatienummer, indien de rekeninghouder een Amerikaans staatsburger betreft.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de natuurlijke persoon die gezag uitoefent als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel mm, van het FATCA-verdrag over een entiteit tenzij deze entiteit:

a. een financiële instelling is als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel g, van het FATCA-verdrag; dan wel

b. aan een of meer van de criteria van sectie VI, onderdeel B, sub 4, met uitzondering van letter c, van de bij het FATCA-verdrag behorende bijlage I voldoet.

Wijze van
verstrekking en
frequentie

Art 4a.² 1. Voor hogewaarderekeningen wordt uiterlijk op 31 december 2017 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.

2. Voor lagewaarderekeningen wordt uiterlijk op 31 december 2018 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.

3. Voor bestaande entiteitsrekeningen wordt uiterlijk op 31 december 2018 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.

Wijze van
verstrekking en
frequentie

Art 5. 1. De administratieplichtigen, bedoeld in de artikelen 2, eerste lid, en 2a, eerste lid, zijn gehouden de gegevens en inlichtingen te verstrekken op de door de Minister voorgeschreven wijze en met een door de Minister voorgeschreven frequentie. De gegevens en inlichtingen dienen te worden verstrekt binnen drie maanden na afloop van het jaar volgend op het jaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben.

2. Administratieplichtigen als bedoeld in het eerste lid die een of meer rekeningen beheren als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel cc, eerste volzin van het FATCA-verdrag maar die op grond van de tweede volzin van voornoemde bepaling geen gegevens of inlichtingen

1. Ingevoerd bij P.B. 2018, no. 19, op 4 augustus 2018 met twk tot 1 januari 2017.

De tekst van het P.B. vermeldt dat aan het achtste lid een nieuw negende lid wordt toegevoegd. Aangenomen kan worden dat bedoeld is dit negende lid toe te voegen na het achtste lid.

2. Ingevoerd bij P.B. 2018, no. 19, op 4 augustus 2018 met twk tot 1 januari 2017.

hoeven te verstrekken en die tevens geen gegevens behoeven te verstrekken als bedoeld in artikel 11 of 12 van de Landsverordening zijn gehouden om daarvan melding te maken middels een nihil-aangifte.

3. In zoverre in afwijking van het eerste lid worden de gegevens die betrekking hebben op het jaar 2014 aangeleverd voor 30 september 2015.

Art 6. (Vervallen)

Verzuim, boete

Art 7. 1. Dit landsbesluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Landsverordening internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen in werking treedt en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 3, derde lid, onderdeel a, van het FATCA verdrag.

Inwerking-
trekking

2. In afwijking van het eerste lid, vervalt artikel 3 op 1 januari 2018.

Art 8. 1. Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit uitvoering internationale bijstandsverlening.

Citeertitel

Belastingregeling Nederland Sint Maarten¹

Rijkswet van 23 september 2016

Stb. 2016, 21

Hoofdstuk I

Reikwijdte van de Rijkswet

Art. 1. 1. Deze rijkswet is van toepassing op personen die inwoner zijn van een van de landen of van beide landen.

Toepassings-
bereik

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid maken:

a. een stichting die volgens artikel 2, eerste lid, onderdeel i, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 van de winstbelasting is vrijgesteld, tenzij het een stichting particulier fonds betreft die volgens artikel 1B van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 als doelvermogen is aangewezen;

b. (Vervallen)

c. een Vrijgestelde Vennootschap als bedoeld in artikel 1A, eerste lid, onderdeel f, van de Landsverordening op de winstbelasting 1940; en

d. een vrijgestelde beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 6a van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969;

geen aanspraak op de voordelen van de artikelen 10, 11, 12, 13, vierde lid, en artikel 20, eerste lid.

3. De bevoegde autoriteiten van beide landen kunnen in onderling overleg beslissen in hoeverre een inwoner van een van de landen die onder een bijzondere regeling valt geen aanspraak kan maken op de voordelen van deze rijkswet.

Art. 2. 1. Deze rijkswet is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, ongeacht de wijze van heffing.

Belastingen
waarop de
rijkswet van
toepassing is

2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende zaken, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop deze rijkswet van toepassing is, zijn:

a. in het Europese deel van Nederland:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnbouwwet;

4°. de dividendbelasting; en

in het Caribische deel van Nederland:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de vastgoedbelasting;

4°. de opbrengstbelasting;

5°. het aandeel van de regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet BES, het Mijnbesluit BES of de Petroleumwet Saba Bank BES;

(hierna te noemen: «Nederlandse belasting»);

b. in Sint Maarten:

1°. de inkomstenbelasting;

2°. de loonbelasting;

3°. de winstbelasting; en

4°. de dividendbelasting;

(hierna te noemen: «Sint Maartense belasting»).

1. Deze belastingregeling (BRNS) geldt voor tijdvakken en voor aan de bron geheven belastingen m.i.v. 1 januari 2017 in de relatie tussen Sint Maarten en Nederland. Voor de specifieke inwerkingtreding t.a.v. belastingjaren en belastingtijdvakken wordt verwezen naar art. 36 van deze Rijkswet.

4. De rijkswet is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van inwerkingtreding van deze rijkswet naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de landen doen elkaar mededeling van alle wezenlijke wijzigingen die in hun belastingwet- en regelgeving zijn aangebracht. Zij kunnen hierover met elkaar in overleg treden met het oog op de toepassing van deze rijkswet.

Hoofdstuk II

Begripsomschrijvingen

Afdeling 1. Belastingen naar inkomen en vermogen

Art. 3. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet, tenzij de context anders vereist:

a. betekenen de uitdrukkingen «een land» en «het andere land» Nederland of Sint Maarten al naargelang de context vereist;

b. betekent de uitdrukking «Nederland»:

1°. het Europese deel van Nederland, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan zijn territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent; en

2°. het Caribische deel van Nederland, dat is gelegen in de Caribische Zee en bestaat uit de eilandgebieden Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met inbegrip van zijn territoriale zee en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent, maar met uitzondering van het deel dat betrekking heeft op Aruba, Curaçao en Sint Maarten;

c. betekent de uitdrukking «Sint Maarten» het land Sint Maarten, met inbegrip van de territoriale zee en elk gebied buiten deze territoriale zee van dit deel van het Koninkrijk waarbinnen het Koninkrijk der Nederlanden, in overeenstemming met het internationale recht, rechtsmacht heeft of soevereine rechten uitoefent, maar met uitzondering van het deel daarvan dat betrekking heeft op Aruba, het Caribische deel van Nederland en Curaçao;

d. omvat de uitdrukking «persoon» een natuurlijke persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;

e. heeft de uitdrukking «lichaam» betrekking op elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f. heeft de uitdrukking «onderneming» betrekking op het uitoefenen van een bedrijf;

g. omvat de uitdrukking «uitoefenen van een bedrijf» mede het uitoefenen van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;

h. betekenen de uitdrukkingen «onderneming van een land» en «onderneming van het andere land» onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een land en een onderneming gedreven door een inwoner van het andere land;

i. betekent de uitdrukking «het internationale verkeer» alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming waarvan de plaats van de werkelijke leiding in een land is gelegen, behalve wanneer het schip of luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die in het andere land zijn gelegen;

j. betekent de uitdrukking «pensioenfonds» elk lichaam dat inwoner is van een land:

1°. dat in het algemeen is vrijgesteld van belastingen naar het inkomen in dat land;

2°. waarvan de werkzaamheden voornamelijk bestaan uit het beheren of verstrekken van pensioenen; en

3°. dat ingevolge de wettelijke bepalingen van een land erkend is en onder toezicht staat;

k. betekent de uitdrukking «bevoegde autoriteit»:

1°. wat Nederland betreft, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

2°. wat Sint Maarten betreft, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van deze rijkswet door een land op enig moment heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat moment heeft volgens de wetgeving van dat land met betrekking tot de belastingen waarop deze rijkswet van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van dat land prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van dat land aan die uitdrukking wordt gegeven.

Art. 4. 1. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet betekent de uitdrukking «inwoner van een land» iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van dat land, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van oprichting of enige andere soortgelijke omstandigheid. De uitdrukking «inwoner van een land» omvat tevens het land zelf en elk staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan en een persoon die voor de toepassing van de opbrengstbelasting in het Caribische deel van Nederland is gevestigd.

2. Een persoon, niet zijnde een natuurlijke persoon, wordt geacht aan belasting onderworpen te zijn:

a. in Nederland: indien de persoon voor de toepassing van de vennootschapsbelasting in Nederland is gevestigd; of

b. in Sint Maarten: indien de persoon voor toepassing van de winstbelasting in Sint Maarten is gevestigd;

mits door die persoon verkregen inkomsten ingevolge de belastingwetgeving van Nederland onderscheidenlijk Sint Maarten behandeld worden als de inkomsten van die persoon en niet als de inkomsten van zijn rechthebbenden, leden of participanten.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste en tweede lid, omvat de uitdrukking «inwoner van een land» niet enig persoon die in dat land slechts aan belasting is onderworpen ter zake van inkomsten uit bronnen in dat land.

4. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide landen is, wordt zijn positie op de volgende wijze bepaald:

a. hij wordt geacht slechts inwoner te zijn van het land waarin hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij slechts geacht inwoner te zijn van het land waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

b. indien niet kan worden bepaald in welk land hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft, of indien hij in geen van de landen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van het land waarin hij gewoonlijk verblijft;

c. indien hij in beide landen of in geen van beide gewoonlijk verblijft, regelen de bevoegde autoriteiten van de landen de aangelegenheid in onderling overleg.

5. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner is van beide landen, stellen de bevoegde autoriteiten van beide landen in onderling overleg vast van welk land die persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van deze rijkswet. Bij ontbreken van onderlinge overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten van beide landen, is die persoon niet gerechtigd tot enig voordeel dat uit deze rijkswet voortvloeit, met uitzondering van de artikelen 21, 23 en 24.

6. Indien een entiteit door een land voor de belastingheffing wordt aangemerkt als transparant en door het andere land als niet-transparant en dit leidt tot dubbele belastingheffing of belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, treden de bevoegde autoriteiten in onderling overleg volgens de bepalingen van artikel 24 teneinde deze dubbele belastingheffing of belastingheffing die niet verenigbaar is met de bepalingen van deze rijkswet te voorkomen en tegelijkertijd te voorkomen dat, louter als gevolg van de toepassing van deze rijkswet, bestanddelen van het inkomen, geheel of gedeeltelijk, niet aan belasting onderworpen zijn.

7. Niettegenstaande de bepalingen van het zesde lid:

a. wordt een inkomensbestanddeel verkregen door tussenkomst van een persoon die fiscaal transparant is krachtens de wetgeving van een land, voor de toepassing van de rijkswet geacht te zijn verkregen door een inwoner van een land voor zover dat bestanddeel voor de toepassing van de belastingwetgeving van dat land wordt behandeld als het inkomen van een inwoner;

b. mag een inkomensbestanddeel dat door een land beschouwd wordt te zijn verkregen door een persoon die inwoner is van dat land en door het andere land als te zijn verkregen door een persoon die inwoner is van dat andere land, door elk land worden belast als het inkomen van de persoon die volgens dat land geacht wordt het bestanddeel te hebben verkregen;

c. kan de bevoegde autoriteit van een land de voordelen van deze rijkswet ook verlenen aan een inwoner van het andere land ter zake van een inkomensbestanddeel dat krachtens de wetgeving van dat andere land niet als inkomen van een inwoner van dat land wordt behandeld, in gevallen waarin een dergelijk inkomensbestanddeel van belasting zou zijn vrijgesteld indien het als inkomen van die inwoner zou zijn behandeld.

**Vaste
inrichting**

Art. 5. 1. Voor de toepassing van deze rijkswet betekent de uitdrukking «vaste inrichting» een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden verricht.

2. De uitdrukking «vaste inrichting» omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats; en
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een (steen)groeve of een andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. Een plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden vormt alleen dan een vaste inrichting indien de duur ervan 183 dagen overschrijdt.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en derde lid, worden, indien een onderneming van een land diensten verricht in het andere land:

a. door middel van een natuurlijke persoon die aanwezig is in het andere land gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die meer dan 183 dagen duurt, onderscheidenlijk duren, in een periode van twaalf maanden; of

b. gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die meer dan 183 dagen duurt, onderscheidenlijk duren, in een periode van twaalf maanden en deze diensten worden verricht voor hetzelfde project of voor samenhangende projecten door een of meer natuurlijke personen die aanwezig zijn en de diensten verrichten in het andere land;

de in het andere land verrichte activiteiten bestaande uit de voornoemde diensten geacht een vaste inrichting te vormen van de onderneming in dat andere land, tenzij deze diensten beperkt zijn tot de werkzaamheden, bedoeld in het achtste lid, die, indien zij zouden worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken. Voor de toepassing van dit lid worden diensten verricht door een natuurlijke persoon ten behoeve van een onderneming niet geacht verricht te zijn door een andere onderneming, tenzij die andere onderneming toezicht houdt op de manier waarop de diensten worden verricht door die natuurlijke persoon of die diensten aanstuurt of controleert.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede, derde en vierde lid, wordt een onderneming van een land die werkzaamheden verricht in de territoriale zee, en elk gebied buiten en grenzend aan de territoriale zee, van het andere land waarbinnen met betrekking tot dat land rechtsmacht of soevereine rechten worden uitgeoefend als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b en onderdeel c (werkzaamheden buitengaats), geacht ter zake van die werkzaamheden, behoudens met betrekking tot de bepalingen van artikel 14, tweede lid, een bedrijf uit te oefenen door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, tenzij de werkzaamheden in kwestie in het andere land worden verricht gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een periode van twaalf maanden in totaal minder dan 30 dagen beslaat onderscheidenlijk beslaan.

6. Voor de toepassing van het vijfde lid wordt de uitdrukking «werkzaamheden buitengaats» evenwel geacht niet te omvatten:

- a. een van de activiteiten als genoemd in het achtste lid, of een combinatie daarvan;
- b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten; en
- c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer.

7. Indien een onderneming die in het andere land werkzaamheden buitengaats verricht is verbonden met een andere onderneming, die als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden buitengaats voortzet die worden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld ten minste 30 dagen beslaan, wordt, voor de toepassing van het vijfde lid, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden te verrichten gedurende een tijdvak van ten minste 30 dagen in een periode van twaalf maanden. Een onderneming wordt geacht verbonden te zijn met een andere onderneming indien de ene onderneming onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van

beide ondernemingen bezit.

8. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen wordt de uitdrukking «vaste inrichting» niet geacht te omvatten:

- a. het gebruik maken van inrichtingen uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid te verrichten die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

9. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede, vierde en vijfde lid, wordt een onderneming, indien een persoon, niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger waarop het tiende lid van toepassing is, namens die onderneming optreedt, en een machtiging bezit om namens die onderneming overeenkomsten te sluiten en dit recht in een van de landen gewoonlijk uitoefent, geacht in dat land een vaste inrichting te hebben met betrekking tot de werkzaamheden die die persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot die werkzaamheden, bedoeld in het achtste lid, die, indien zij worden verricht door middel van een vaste bedrijfsinrichting, deze vaste bedrijfsinrichting op grond van de bepalingen van dat lid niet tot een vaste inrichting zouden maken.

10. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een land te hebben alleen op grond van de omstandigheid dat zij in dat land werkzaamheden uitoefent door bemiddeling van een makelaar, een commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, mits deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

11. De omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een land een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van het andere land of dat in dat andere land zijn bedrijf uitoefent, hetzij door middel van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze, bestempelt een van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere lichaam.

Hoofdstuk III

Belastingheffing naar het inkomen

Art. 6. 1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een land uit onroerende zaken, waaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven, die in het andere land zijn gelegen, mogen in dat andere land worden belast.

Inkomsten uit
onroerende
zaken

2. De uitdrukking «onroerende zaken» heeft de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van het land waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de zaken die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op variabele of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of concessie tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. Rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in het land op wiens zeebodembodem en de ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben. Deze rechten worden voor toepassing van dit artikel en de artikelen 5, 7 en 13, geacht deel uit te maken van het vermogen van een vaste inrichting in dat land. De hiervoor genoemde rechten omvatten ook rechten op, belangen bij of voordelen uit vermogensbestanddelen die voortvloeien uit die exploratie of exploitatie.

4. De bepalingen van het eerste lid zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie, uit het verhuuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

5. Dit artikel is eveneens van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming.

Winst uit onderneming

Art. 7. 1. De voordelen van een onderneming van een land zijn slechts in dat land belastbaar, tenzij de onderneming in het andere land haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen die in overeenstemming met de bepalingen van het tweede lid aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend in dat andere land worden belast.

2. Voor de toepassing van dit artikel en van artikel 21 zijn de voordelen die in elk van de landen aan de vaste inrichting, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden toegerekend de voordelen die zij naar verwachting zou kunnen behalen, in het bijzonder via haar handelen met andere onderdelen van de onderneming, indien zij een afzonderlijke en onafhankelijke onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou verrichten onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, rekening houdend met de door de onderneming via de vaste inrichting en andere onderdelen van de onderneming uitgeoefende functies, gebruikte vermogensbestanddelen en genomen risico's.

3. Indien een land in overeenstemming met het tweede lid de voordelen corrigeert die kunnen worden toegerekend aan een vaste inrichting van een onderneming van een van de landen en de voordelen van de onderneming die in het andere land zijn belast dienovereenkomstig belast, dan past het andere land voor zover nodig teneinde dubbele belastingheffing over deze voordelen te voorkomen een passende correctie toe indien het instemt met de door het eerstbedoelde land uitgevoerde correctie. Indien het andere land niet instemt met de correctie, bewerkstelligen de beide landen in onderling overleg dat elke daaruit voortvloeiende dubbele belasting wordt voorkomen.

4. Indien in de voordelen bestanddelen van het inkomen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze rijkswet worden geregeld, laten de bepalingen van dit artikel de bepalingen van die artikelen onverlet.

Zee- en luchtvaart

Art. 8. 1. Voordelen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer zijn slechts belastbaar in het land waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een scheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in het land waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in het land waarvan de exploitant van het schip inwoner is.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn ook van toepassing op voordelen verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijke onderneming of een internationaal opererend agentschap.

4. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2, zijn de bepalingen van dit artikel tevens van toepassing op belastingen geheven op basis van bruto ontvangsten uit het vervoer van passagiers en vracht in het internationale verkeer.

5. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel en de artikelen 4, 7, 13 en 20, zijn de voordelen uit de exploitatie van luchtvaartuigen in het internationale verkeer, alsmede de voordelen uit de vervreemding van luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd en van roerende zaken die ter zake daarvan worden gebruikt, slechts in Nederland belastbaar indien deze voordelen door Nederland mogen worden belast krachtens het protocol van 7 april 2004 tot wijziging van de Overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de regering van de Franse Republiek tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met protocol, gesloten te Parijs op 16 maart 1973, (Trb. 2004, 150), in samenhang met dat verdrag, of krachtens een daarvoor in de plaats gekomen verdrag.

Gelleerde onderneming

Art. 9. 1. Indien:

- a. een onderneming van een land onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van het andere land; of
- b. dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op dan wel in het kapitaal van een onderneming van een land en een onderneming van het andere land;

en in het ene of in het andere geval tussen de beide ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen alle voordelen die een van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald, maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast. Het is echter wel te verstaan dat de omstandigheid dat gelieerde ondernemingen overeenkomsten hebben afgesloten, zoals «costsharing»-overeenkomsten of algemene dienstverleningsovereenkomsten, voor of gebaseerd op de toerekening van kosten van de leiding, de algemene beheerskosten, de technische en zakelijke kosten, kosten voor onderzoek en ontwikkeling en andere soortgelijke kosten, op zichzelf geen voorwaarde is als bedoeld in de voorgaande zin.

2. Indien een land in de voordelen van een onderneming van dat land voordelen begrijpt, en dienovereenkomstig belast, ter zake waarvan een onderneming van het andere land in dat andere land in de belastingheffing is betrokken en deze voordelen bestaan uit voordelen welke de onderneming van het eerstbedoelde land zou hebben behaald indien tussen de beide ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als die welke tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, past dat andere land het bedrag aan belasting dat in dat land over die voordelen is geheven, dienovereenkomstig aan indien dat andere land de aanpassing gerechtvaardigd acht. Bij de vaststelling van deze aanpassing wordt zorgvuldig rekening gehouden met de overige bepalingen van deze rijkswet en plegen de bevoegde autoriteiten van de landen zo nodig met elkaar overleg.

Art. 10. 1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een land aan een inwoner van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

Dividenden

2. Deze dividenden mogen echter ook in het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, overeenkomstig de wetgeving van dat land worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een inwoner van het andere land is, mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn dividenden bedoeld in het eerste lid slechts in het andere land belastbaar, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

a. een lichaam is waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat inwoner is van het andere land en onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt, mits het een kwalificerend lichaam is als bedoeld in het vierde lid;

b. een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, is; of

c. een pensioenfonds is.

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt als een kwalificerend lichaam aangemerkt:

a. een lichaam waarvan:

1°. de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs; of

2°. ten minste 50 percent van de aandelen onmiddellijk in eigendom is van een of meer lichamen waarvan de aandelen regelmatig worden verhandeld op een erkende effectenbeurs, maar uitsluitend indien de laatstbedoelde lichamen:

aa. inwoner zijn van een van de landen; of

bb. recht zouden hebben op voordelen die gelijk zijn aan of gunstiger dan de voordelen uit hoofde van het derde lid ingevolge een allesomvattende regeling tot het vermijden van dubbele belasting tussen hun woonland en het land waar aanspraak wordt gemaakt op de voordelen van het derde lid of ingevolge een multilaterale overeenkomst waarbij het land van vestiging en het land waar aanspraak wordt gemaakt op de voordelen van het derde lid partij zijn;

b. een lichaam dat het hoofdkantoor is van een multinationale groep van vennootschappen en dat een wezenlijk deel verzorgt van het algemene toezicht op en het bestuur van de groep en van de administratie daarvan, of een wezenlijk deel verschaff van de financiering van de groep, mits dat lichaam de onafhankelijke discretionaire bevoegdheden heeft en uitoefent voor het verrichten van deze functies, met dien verstande dat een lichaam voor dit doel uitsluitend als hoofdkantoor wordt beschouwd indien:

1°. de groep van vennootschappen bestaat uit ondernemingen die inwoner zijn van en zich bezighouden met bedrijfsmatige activiteiten in ten minste vijf landen of vijf groepen van

landen en deze bedrijfsmatige activiteiten in elk van de vijf landen (of vijf groepen van landen) ten minste 10 percent van het bruto-inkomen van de groep genereren;

2°. niet meer dan 50 percent van zijn bruto-inkomen afkomstig is uit het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is; en

3°. op dat lichaam in het land waarvan het inwoner is dezelfde regels met betrekking tot belastingen naar het inkomen van toepassing zijn als op andere lichamen die in dat land zijn gevestigd en zich aldaar met bedrijfsmatige activiteiten bezighouden (waaronder niet worden begrepen activiteiten die bestaan uit financiële dienstverlening, royaltybetalingen, verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten);

c. een lichaam dat in het land waarvan het inwoner is voltijds blijvend werk verschaft aan doorgaans ten minste drie natuurlijke personen die zich zelfstandig bezighouden met de werkzaamheden, het vermogen en de inkomsten van dat lichaam en wier bevoegdheden en verantwoordelijkheden in overeenstemming zijn met de aard en functie van die werkzaamheden, de omvang van dat vermogen en die inkomsten en mits zij inwoner zijn van het land waarvan dat lichaam inwoner is.

5. Een lichaam dat inwoner is van een land en dat niet in aanmerking komt voor de voordelen uit hoofde van het derde lid omdat het geen kwalificerend lichaam is in de zin van het vierde lid, komt, indien overigens aan de voor de toepassing van het derde lid gestelde voorwaarden wordt voldaan, desondanks voor deze voordelen in aanmerking, indien:

a. dat lichaam zich actief bezighoudt met een handels- of bedrijfsuitoefening in het eerstbedoelde land (niet zijnde het doen of beheren van beleggingen voor eigen rekening van dat lichaam, tenzij het bedrijf bestaat uit bankieren, verzekeren of de handel in effecten door een bank, verzekeringsbedrijf of effectenmakelaar) en het dividend wordt verkregen uit het andere land in verband met, of voortvloeit uit, dat bedrijf; of

b. de bevoegde autoriteit van het andere land op verzoek van dat lichaam, vaststelt dat het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen van de oprichting, verwerving of de instandhouding van dat lichaam of het door dat lichaam gehouden belang in het lichaam dat de dividenden betaalt, niet is het in aanmerking komen voor de voordelen uit hoofde van het derde lid.

6. De bevoegde autoriteit van het land waaraan een verzoek als bedoeld in het vijfde lid, onderdeel b, is gedaan:

a. houdt bij het vaststellen van het voornaamste doel of een van de voornaamste doelen, bedoeld in dat onderdeel, zorgvuldig rekening met de feiten en omstandigheden, waaronder de aard en de omvang van de werkzaamheden van het lichaam in het land waarvan het inwoner is ten opzichte van de aard en de omvang van de betaalde dividenden, de eigendomsverhoudingen in het lichaam in het heden en in het verleden, en de zakelijke redenen van het lichaam om inwoner te zijn van het land van vestiging; en

b. raadpleegt de bevoegde autoriteit van het andere land alvorens de toekenning van de voordelen uit hoofde van het derde lid te weigeren.

7. Voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel a, wordt verstaan onder „erkende effectenbeurs”:

a. elke effectenbeurs in de lidstaten van de Europese Unie;

b. de Dutch Caribbean Securities Exchange;

c. het NASDAQ-systeem en elke effectenbeurs in de Verenigde Staten van Amerika die voor de toepassing van de U.S. Securities Exchange Act van 1934 als nationale effectenbeurs geregistreerd is bij de U.S. Securities and Exchange Commission;

d. de Bolsa Mexicana de Valores (de Mexicaanse effectenbeurs) en de Toronto Stock Exchange;

e. de Chileense «Bolsa de Comercio», «Bolsa Electrónica de Chile» en «Bolsa de Corredores»; en

f. elke andere effectenbeurs die de bevoegde autoriteiten van de landen overeenkomen; mits de aankoop of verkoop van aandelen op de desbetreffende effectenbeurs niet impliciet of expliciet is voorbehouden aan een beperkte groep investeerders.

8. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid, zijn dividenden bedoeld in het eerste lid slechts in het andere land belastbaar, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam is dat inwoner is van het andere land en waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld en dat voor ten minste 50 percent middellijk of onmiddellijk in bezit is van een of meer natuurlijke personen die inwoner zijn van een van de landen en mits dat lichaam onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de

dividenden betaalt.

9. De bepalingen van het tweede, derde, vijfde en achtste lid, laten de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald onverlet.

10. De bepalingen van dit artikel beletten Nederland niet opbrengstbelasting te heffen over dividenden die worden betaald door een lichaam dat inhoudingsplichtig is voor de opbrengstbelasting.

11. De uitdrukking «dividenden», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten, niet zijnde schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede andere inkomsten die door de wetgeving van het land waarvan het lichaam dat de uitdeling doet inwoner is, op dezelfde wijze aan de belastingheffing worden onderworpen als inkomsten uit aandelen. De uitdrukking «dividenden» omvat mede hetgeen bij het inkopen van aandelen door, of bij de liquidatie van, een lichaam wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal.

12. De bepalingen van het eerste, tweede, derde, vijfde, achtste en veertiende lid, zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een land, in het andere land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

13. Indien een lichaam dat inwoner is van een land voordelen of inkomsten verkrijgt uit het andere land, mag dat andere land geen belasting heffen op de dividenden die door het lichaam worden betaald, behalve voor zover deze dividenden worden betaald aan een inwoner van dat andere land of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, tot het vermogen van een in dat land gelegen vaste inrichting behoort, noch de niet-uitgedeelde winst van het lichaam onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst van het lichaam, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit voordelen of inkomsten die uit dat andere land afkomstig zijn.

14. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste, tweede en dertiende lid, mogen dividenden betaald door een lichaam dat krachtens de wetgeving van een land inwoner is van dat land, aan een natuurlijke persoon die een inwoner is van het andere land en die op het tijdstip waarop hij ophield inwoner te zijn van het eerstgenoemde land wordt belast over de waardevermeerdering van vermogen als bedoeld in artikel 13, vijfde lid, in overeenstemming met de wetgeving van dat land ook in dat land worden belast, maar uitsluitend gedurende een tijdvak van tien jaar na de emigratie van de natuurlijke persoon en voor zover er van de aanslag ter zake van de waardevermeerdering nog een bedrag openstaat.

15. De bevoegde autoriteit van het land waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is stelt vast op welke wijze de vermindering van overeenkomstig de wetgeving van dat land geheven belasting wordt verleend, voor zover dat het bedrag aan belasting dat ingevolge de bepalingen van dit artikel of artikel 30 mag worden geheven overschrijdt. Verzoeken om teruggaaf van belasting worden ingediend binnen een tijdvak van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belasting is geheven.

Art. 11. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 33 is rente afkomstig uit een land die wordt verkregen door een inwoner van het andere land die de uiteindelijk gerechtigde is, slechts belastbaar in dat andere land.

Rente

2. De uitdrukking «rente», zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, waaronder begrepen de aan zodanige leningen, obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boetes voor te late betaling worden voor de toepassing van dit artikel niet als rente aangemerkt.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de rente, die inwoner is van een van de landen, in het andere land waaruit de rente afkomstig is, een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de rente wordt betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de rente, gelet op de schuldvordering ter zake waarvan deze wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze rijkswet.

Royalty's

Art. 12. 1. Royalty's afkomstig uit een land die worden verkregen door een inwoner van het andere land die de uiteindelijk gerechtigde is, zijn slechts belastbaar in dat andere land.

2. De uitdrukking «royalty's», zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, waaronder begrepen bioscoopfilms, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor informatie omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

3. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een van de landen, in het andere land waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het recht of de zaak uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald, tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

4. Indien, wegens een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de informatie waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van het betaalde bedrag belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elk van de landen, zulks met inachtneming van de overige bepalingen van deze rijkswet.

**Vermogens-
winsten**

Art. 13. 1. Voordelen verkregen door een inwoner van een land uit de vervreemding van onroerende zaken als bedoeld in artikel 6 die zijn gelegen in het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van goederen, niet zijnde onroerende zaken als bedoeld in artikel 6, die deel uitmaken van het vermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, waaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting, afzonderlijk of met de vervreemding van de gehele onderneming, mogen in dat andere land worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in het internationale verkeer worden geëxploiteerd of van goederen, niet zijnde onroerende zaken als bedoeld in artikel 6, die worden gebruikt voor de exploitatie van deze schepen of luchtvaartuigen, zijn slechts belastbaar in het land waarin de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, zijn slechts belastbaar in het land waarvan de vervreemder inwoner is.

5. Indien een natuurlijke persoon inwoner is geweest van een van de landen en inwoner is geworden van het andere land, beletten de bepalingen van het vierde lid het eerstbedoelde land niet uit hoofde van zijn nationale recht de waardevermeerdering van aandelen, winstbewijzen, koopopties en het vruchtgebruik op aandelen in en winstbewijzen van en schuldvorderingen op een lichaam te belasten, indien die natuurlijke persoon minder dan tien jaar geleden is geëmigreerd uit het eerstbedoelde land en voor zover de betreffende waardevermeerdering ziet op het tijdvak waarin de natuurlijke persoon inwoner was van het eerstbedoelde land. In een dergelijk geval wordt de waardevermeerdering van vermogen die is belast in het eerstgenoemde land, niet begrepen in de belastinggrondslag bij de vaststelling van de waardevermeerdering van het vermogen door het andere land.

Art. 14. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18, zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de landen ter zake van een dienstbetrekking slechts in dat land belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in het andere land wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mag de ter zake daarvan verkregen beloning in dat andere land worden belast.

Inkomsten uit dienstbetrekking

2. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, is de beloning verkregen door een inwoner van een land ter zake van een in het andere land uitgeoefende dienstbetrekking slechts in het eerstbedoelde land belastbaar, indien:

a. de genietster in het andere land verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een periode van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat, onderscheidenlijk gaan; en

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van het andere land is; en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in het andere land heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel is de beloning verkregen door een inwoner van een land ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in het internationale verkeer wordt geëxploiteerd, slechts in dat land belastbaar.

Art. 15. 1. Directeursbeloningen en andere beloningen verkregen door een inwoner van een land in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer van een lichaam dat inwoner is van het andere land, mogen in dat andere land worden belast.

Directeursbeloningen

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder de uitdrukking «lid van de raad van beheer» zowel personen die zijn belast met de algemene leiding van het lichaam als personen die zijn belast met het toezicht daarop verstaan.

Art. 16. 1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, mogen inkomsten verkregen door een inwoner van een land als artiest, zoals een toneelspeler, een film-, radio of televisie-artiest of een musicus, of als sportbeoefenaar, uit zijn persoonlijke werkzaamheden als zodanig die worden verricht in het andere land, worden belast in dat andere land.

Artiesten en sportbeoefenaars

2. Indien inkomsten ter zake van persoonlijke werkzaamheden die door een artiest of een sportbeoefenaar in die hoedanigheid worden verricht, niet aan de artiest of sportbeoefenaar zelf toekomen, maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in het land waarin de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht.

3. De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van een land uit werkzaamheden verricht in het andere land, indien het bezoek aan dat land grotendeels wordt bekostigd uit de openbare middelen van een van de landen, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan of door een organisatie die in een van de landen wordt erkend als een algemeen nut beogende instelling of plaatsvindt in het kader van een culturele overeenkomst tussen de landen of tussen staatkundige onderdelen of plaatselijk publiekrechtelijke lichamen daarvan. In dat geval zijn de inkomsten slechts belastbaar in het land waarvan de artiest of sportbeoefenaar inwoner is.

Art. 17. 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, derde lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, betaald aan een inwoner van een land, slechts in dat land belastbaar.

Pensioenen, lijfrenten, sociale zekerheidsuitkeringen

2. Pensioenen en andere betalingen krachtens de bepalingen van een sociaal zekerheidsstelsel van een land aan een inwoner van het andere land mogen in het eerstbedoelde land worden belast.

3. Niettegenstaande de bepalingen van het eerste lid, mogen betalingen waarop dat lid van toepassing is ook worden belast in het land van waaruit zij afkomstig zijn in overeenstemming met de wetgeving van dat land, maar in het geval deze betalingen een periodiek karakter hebben mag de aldus geheven belasting 15 percent van het brutobedrag van de betalingen niet overschrijden.

4. Een pensioen, andere soortgelijke beloning of lijfrente, wordt geacht afkomstig te zijn uit een land voor zover de bijdragen of betalingen samenhangend met dat pensioen of die

andere soortgelijke beloning of lijfrente, of de aanspraken hierop, in dat land in aanmerking zijn gekomen voor fiscale facilitering. De overdracht van een pensioen, andere soortgelijke beloning of lijfrente, van een pensioenfonds of een verzekeringsmaatschappij gevestigd in een land naar een pensioenfonds of een verzekeringsmaatschappij gevestigd in het andere land of een derde land beperkt op geen enkele wijze de heffingsrechten van het eerstbedoelde land ingevolge dit artikel.

5. De bevoegde autoriteiten van de beide landen kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van toepassing van de bepalingen van het derde lid regelen.

6. De uitdrukking «lijfrente» betekent:

a. wat betreft een lijfrente afkomstig uit het Europese deel van Nederland: een lijfrente als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting 2001, waarvan de uitkeringen als belastbaar inkomen uit werk en woning worden aangemerkt;

b. wat betreft een lijfrente afkomstig uit het Caribische deel van Nederland: een lijfrente als bedoeld in de Wet inkomstenbelasting BES, waarvan de uitkeringen als opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen worden aangemerkt;

c. wat betreft een lijfrente afkomstig uit Sint Maarten: een lijfrente als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting, waarvan de betalingen als opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen worden aangemerkt;

of elke daarvoor in de plaats komende identieke of grotendeels vergelijkbare bepaling in de wetgeving die een van de hiervoor bedoelde bepalingen vervangt.

Overheidsfuncties

Art. 18. 1. Salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan dat land, dat staatkundige onderdeel of dat publiekrechtelijke lichaam, mogen in dat land worden belast.

2. Deze salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen zijn echter slechts in het andere land belastbaar indien de diensten in dat land worden bewezen door een Nederlander die inwoner is van dat land en die niet uitsluitend voor het verrichten van de diensten inwoner van dat land werd.

3. Pensioenen, en andere soortgelijke beloningen, betaald door of uit fondsen in het leven geroepen door een land, of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan dat land, dat staatkundige onderdeel of dat publiekrechtelijk lichaam, mogen in dat land worden belast behoudens voor zover het pensioen betrekking heeft op werkzaamheden ter zake waarvan de salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen volgens het tweede lid slechts belastbaar zijn in het andere land.

4. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17, zijn van toepassing op salarissen, lonen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, ter zake van diensten verleend in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door een van de landen of een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

5. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen vallen onder de reikwijdte van het derde lid voor zover de aanspraak daarop is opgebouwd gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking, ongeacht door wie dat pensioen of andere soortgelijke beloning wordt uitbetaald. Wanneer de aanspraak op een pensioen of een andere soortgelijke beloning deels gedurende een particuliere dienstbetrekking en deels gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking is opgebouwd, wordt het deel van dat pensioen of die andere soortgelijke beloning dat wordt beheerst door artikel 17, respectievelijk het deel dat wordt beheerst door het derde lid, vastgesteld naar evenredigheid van het aantal jaren dat de aanspraak op dat pensioen of die andere soortgelijke beloning is opgebouwd gedurende een particuliere, onderscheidenlijk gedurende een publiekrechtelijke dienstbetrekking, ten opzichte van het totale aantal jaren waarover de aanspraak op dat pensioen of die andere soortgelijke beloning is opgebouwd.

Studenten

Art. 19. Vergoedingen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is of onmiddellijk voorafgaande aan zijn bezoek aan een land inwoner was van het andere land en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in het eerstbedoelde land verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in dat land niet belastbaar, mits deze vergoedingen afkomstig zijn uit bronnen buiten dat land.

Art. 20. 1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een land, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen of artikel 33 van deze rijkswet zijn behandeld, zijn slechts in dat land belastbaar.

Overige inkom-
sten

2. De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken zoals omschreven in artikel 6, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een land, in het andere land een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald tot het vermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.

Hoofdstuk IV

Vermijden van dubbele belasting

Art. 21. 1. Nederland is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze rijkswet in Sint Maarten mogen worden belast.

Vermijden
van dubbele
belasting

2. Indien een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, eerste, derde, vierde en vijfde lid, artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid, artikel 14, eerste lid, artikel 17, tweede lid, artikel 18, eerste en derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Sint Maarten mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, stelt Nederland deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Nederlandse belasting zijn vrijgesteld.

3. Nederland verleent voorts een aftrek op de aldus berekende Nederlandse belasting voor de bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede en veertiende lid, artikel 15, eerste lid, artikel 16, eerste en tweede lid, en artikel 17, derde lid, in Sint Maarten mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Sint Maarten over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt, indien de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest waarvoor Nederland een vermindering verleent uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Dit lid beperkt een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet, echter uitsluitend voor zover het de berekening van het bedrag van de aftrek van de Nederlandse belasting betreft die betrekking heeft op de som van inkomsten afkomstig uit meer dan een land en de voortwenteling van de belasting betaald in Sint Maarten op bedoelde bestanddelen van het inkomen naar de volgende jaren.

4. Niettegenstaande de bepalingen van het tweede lid verleent Nederland een aftrek op de Nederlandse belasting voor de in Sint Maarten betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Sint Maarten mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, voor zover Nederland uit hoofde van de bepalingen in de Nederlandse wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een vermindering verleent op de Nederlandse belasting voor de in een derde land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het derde lid van overeenkomstige toepassing.

5. Sint Maarten is bevoegd bij het heffen van belasting van zijn inwoners in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen te begrijpen die overeenkomstig de bepalingen van deze rijkswet in Nederland mogen worden belast.

6. Indien een inwoner van Sint Maarten bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 6, eerste, derde, vierde en vijfde lid, artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, artikel 13, eerste, tweede en derde lid, artikel 14, eerste lid, artikel 17, tweede lid, artikel 18, eerste en derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Nederland mogen worden belast en die in de in het vijfde lid bedoelde grondslag zijn

begrepen, stelt Sint Maarten deze inkomensbestanddelen vrij door een vermindering van zijn belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de bepalingen in de Sint Maartense wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van Sint Maartense belasting zijn vrijgesteld.

7. Sint Maarten verleent voorts een aftrek op de met inachtneming van het zesde lid berekende Sint Maartense belasting voor de bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 10, tweede en veertiende lid, artikel 15, eerste lid, artikel 16, eerste en tweede lid, en artikel 17, derde lid, in Nederland mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het vijfde lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze aftrek is gelijk aan de in Nederland over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt, indien de bepalingen in de Sint Maartense wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting daarin voorzien, niet meer dan het bedrag van de aftrek die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest waarvoor Sint Maarten een vermindering verleent uit hoofde van de bepalingen in de Sint Maartense wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Dit lid beperkt een tegemoetkoming nu of in de toekomst verleend uit hoofde van de bepalingen in de Sint Maartense wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting niet, echter uitsluitend voor zover het de berekening van het bedrag van de aftrek op de Sint Maartense belasting betreft die betrekking heeft op de som van inkomsten afkomstig uit meer dan een land en de voortwenteling van de belasting betaald in Nederland op bedoelde bestanddelen van het inkomen naar de volgende jaren.

8. Niettegenstaande de bepalingen van het zesde lid verleent Sint Maarten een aftrek op de Sint Maartense belasting voor de in Nederland betaalde belasting op bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7, eerste lid, artikel 10, twaalfde lid, artikel 11, derde lid, artikel 12, derde lid, en artikel 20, tweede lid, in Nederland mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het vijfde lid bedoelde grondslag zijn begrepen, voor zover Sint Maarten uit hoofde van de bepalingen in de Sint Maartense wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting een vermindering verleent op de Nederlandse belasting voor de in een derde land over die bestanddelen van het inkomen geheven belasting. Voor de berekening van deze aftrek zijn de bepalingen van het zevende lid van overeenkomstige toepassing.

9. Niettegenstaande de bepalingen van het zesde en het achtste lid, wordt, indien sprake is van een vaste inrichting van een onderneming van Sint Maarten die is gelegen in het Caribische deel van Nederland en die, als deze een Nederlands lichaam zou zijn geweest en volgens artikel 5.2 van de Belastingwet BES geacht zou worden in het Europese deel van Nederland te zijn gevestigd, voor de daaraan toerekenbare bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 7 aldaar mogen worden belast en die in de in het vijfde lid bedoelde grondslag zijn begrepen, op de voet van het achtste lid een aftrek op de Sint Maartense belasting verleend voor de volgens de in het Caribische deel van Nederland toepasselijke belastingwetgeving betaalde belasting.

10. Nederland zorgt ervoor dat het heffen van bronbelasting als bedoeld in artikel 33 niet leidt tot dubbele belasting, overeenkomstig het bepaalde in artikel 14, tweede en derde lid, van Richtlijn 2003/48/EG of zorgt voor restitutie van de bronbelasting.

Hoofdstuk V

Bijzondere bepalingen

Antimisbruik

Art. 22. 1. De bepalingen van deze rijkswet vormen geen beletsel voor de toepassing van de in het belastingrecht van elk van de landen besloten liggende instrumenten ter bestrijding van fraude, misbruik en oneigenlijk gebruik.

2. Niettegenstaande het bepaalde in het eerste lid, vindt artikel 17, derde lid, onderdeel b, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, geen toepassing ter zake van een door een lichaam dat inwoner is van Sint Maarten gehouden belang in een lichaam dat inwoner is van Nederland, indien het eerstbedoelde lichaam met betrekking tot het gehouden belang in aanmerking komt voor de voordelen van artikel 10, derde lid, al dan niet in samenhang met artikel 10, vijfde lid.

Non-discriminatie

Art. 23. 1. Een rechtspersoon die, een samenwerkingsverband dat of een vereniging die, zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een land van kracht is, wordt

in het andere land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan een rechtspersoon die, een samenwerkingsverband dat of een vereniging die zijn of haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in dat andere land van kracht is, in dat land onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Deze bepaling is, niettegenstaande het bepaalde in artikel 1, ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een of van beide landen.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een land worden in geen van de landen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van het desbetreffende land onder dezelfde omstandigheden, in het bijzonder met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing over de winst van een vaste inrichting die een onderneming van een land in het andere land heeft, is in dat andere land niet ongunstiger dan de belastingheffing over ondernemingen van dat andere land die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd, dat zij een land verplicht aan inwoners van het andere land bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de samenstelling van het gezin of gezinslasten te verlenen, die het eerstbedoelde land aan zijn eigen inwoners verleent.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, eerste lid, artikel 11, vierde lid, of artikel 12, vierde lid, van toepassing zijn, zijn rente, royalty's en andere uitgaven betaald door een onderneming van een van de landen aan een inwoner van het andere land, bij de vaststelling van de belastbare winst van die onderneming onder dezelfde voorwaarden aftrekbaar als wanneer zij betaald waren aan een inwoner van het eerstbedoelde land.

5. Ondernemingen van een land, waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van of wordt beheerst door een of meer inwoners van het andere land, worden in het eerstbedoelde land niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere soortgelijke ondernemingen van het eerstbedoelde land zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die een dienstbetrekking uitoefent of als zelfstandige werkzaam is in een land, zijn betaald aan een voor de belastingheffing in het andere land erkende pensioenregeling, worden voor de belastingheffing in het eerstbedoelde land op dezelfde wijze behandeld als een bijdrage betaald aan een in dat eerstbedoelde land voor de belastingheffing erkende pensioenregeling, mits:

a. die natuurlijke persoon reeds bijdroeg aan de pensioenregeling voordat hij een dienstbetrekking ging uitoefenen of als zelfstandige werkzaam werd in het eerstbedoelde land; en

b. de bevoegde autoriteit van het eerstbedoelde land van oordeel is dat de pensioenregeling over het algemeen overeenkomt met een door dat land voor de belastingheffing erkende pensioenregeling.

Voor de toepassing van dit lid omvat de uitdrukking «pensioenregeling» mede een pensioenregeling die in het leven is geroepen uit hoofde van het sociale zekerheidsstelsel van een land.

7. De in een land voor enige belasting bestaande tegemoetkomingen ten behoeve van in dat land gevestigde algemeen nut beogende instellingen als bedoeld in artikel 5b van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, daaronder begrepen tegemoetkomingen ter zake van giften aan zodanige instellingen, vinden overeenkomstige toepassing ten behoeve van in het andere land gevestigde zodanige instellingen, indien deze, waren ze in het eerstgenoemde land gevestigd geweest, ook aldaar aangemerkt zouden zijn als zodanige instellingen.

8. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Art. 24. 1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een land of van beide landen voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, kan hij, ongeacht de rechtsmiddelen waarin de nationale wetgeving van die landen voorziet, de kwestie voorleggen aan de bevoegde

Procedure
voor onderling
overleg

autoriteit van het land waarvan hij inwoner is. De kwestie dient te worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die leidt tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing te komen, de kwestie in onderling overleg met de bevoegde autoriteit van het andere land op te lossen, met het oog op de vermindering van belastingheffing die niet in overeenstemming is met de rijkswet. Elke bereikte overeenstemming wordt ten uitvoer gelegd niettegenstaande de eventuele verjaringstermijnen in de nationale wetgeving van de landen.

3. De bevoegde autoriteiten van de landen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van deze rijkswet in onderling overleg op te lossen. Zij kunnen ook met elkaar overleg plegen teneinde dubbele belasting te vermijden in gevallen die niet in deze rijkswet zijn geregeld.

4. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen met het doel een overeenstemming als bedoeld in de voorgaande leden te bereiken.

5. Indien:

a. een persoon uit hoofde van het eerste lid een kwestie heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een land omdat de maatregelen van een of van beide landen ertoe hebben geleid dat de belastingheffing voor die persoon niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze rijkswet; en

b. de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen twee jaar nadat de kwestie is voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van het andere land overeenstemming te bereiken teneinde de kwestie op te lossen overeenkomstig het tweede lid;

wordt elk onopgelost vraagstuk dat voortvloeit uit de kwestie op verzoek van de persoon voorgelegd voor arbitrage. De arbitrale uitspraak is bindend voor beide landen en wordt ten uitvoer gelegd ongeacht eventuele termijnen in de nationale wetgeving van deze landen, tenzij de rechtstreeks betrokken persoon de wederzijdse overeenstemming voor de tenuitvoerlegging van de arbitrale uitspraak niet aanvaardt.

6. De landen regelen in onderling overleg de wijze van toepassing van het vijfde lid.

7. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen ter zake van overeenstemming in het kader van een onderling overleg op basis van een van de voorgaande leden, tevens overeenkomen dat het land waar deze overeenstemming leidt tot additionele belastingheffing, met betrekking tot de deze additionele belastingheffing geen belastingverhogingen, administratieve boetes, rente en kosten zal opleggen, indien het andere land, waar ingevolge deze overeenstemming sprake is van een overeenkomstige vermindering van belasting, afziet van de betaling van rente verschuldigd met betrekking tot een dergelijke vermindering van belasting.

8. Indien overeenstemming is bereikt voor gevallen waarin:

a. als gevolg van de toepassing van artikel 3, tweede lid, met betrekking tot de uitleg van een niet omschreven uitdrukking; dan wel

b. als gevolg van kwalificatieverschillen, bijvoorbeeld van een inkomensbestanddeel of van een persoon;

een situatie van dubbele belasting of dubbele vrijstelling zou optreden, zal deze oplossing, na bekendmaking daarvan door beide bevoegde autoriteiten, voor de toepassing van deze rijkswet ook in andere, soortgelijke gevallen, bindend zijn.

Uitwisseling van informatie

Art. 25. 1. De bevoegde autoriteiten van de landen wisselen de informatie uit die naar verwachting van belang is voor de uitvoering van de bepalingen van deze rijkswet of voor de toepassing of de handhaving van de nationale wetgeving betreffende belastingen van elke soort en benaming die worden gegeven ten behoeve van een land, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met deze rijkswet. De uitwisseling van informatie wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid door een van de landen ontvangen informatie wordt op dezelfde wijze geheimgehouden als informatie die volgens de nationale wetgeving van dat land is verkregen en wordt alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten, daaronder begrepen rechterlijke en bestuursrechtelijke instanties, die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de handhaving of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop.

Deze personen of autoriteiten mogen alleen voor deze doeleinden van de informatie gebruik maken. Zij mogen de informatie bekendmaken in openbare rechtszittingen of in gerechtelijke beslissingen. Niettegenstaande de voorafgaande bepalingen mag de informatie voor andere doeleinden worden gebruikt, indien zij ingevolge het recht van beide landen voor deze andere doeleinden mag worden gebruikt en de bevoegde autoriteit van het land dat haar heeft verstrekt met dit gebruik instemt.

3. De landen kunnen aan een arbitragecommissie, ingesteld volgens de bepalingen van artikel 24, vijfde lid, de informatie verstrekken die nodig is om de arbitrageprocedure uit te voeren. De leden van de arbitragecommissie zijn met betrekking tot de aldus verstrekte informatie onderworpen aan de beperkingen van openbaarmaking als omschreven in het tweede lid.

4. In geen geval worden de bepalingen van de voorgaande leden zo uitgelegd dat zij een van de landen de verplichting opleggen:

a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van dat of van het andere land;

b. informatie te verstrekken die niet verkrijgbaar is volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van dat of van het andere land;

c. informatie te verstrekken die een handelsgeheim, zakelijk geheim, industrieel, commercieel of beroepsgeheim of een handelsproces zou onthullen, dan wel informatie waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (ordre public).

5. Indien informatie wordt verzocht door een land in overeenstemming met dit artikel, wendt het andere land zijn bevoegdheden inzake het verzamelen van informatie aan om de verzochte informatie te verkrijgen, ongeacht het feit dat het andere land ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke informatie behoeft te beschikken. Op de in de vorige zin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het vierde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een land toegestaan is uitsluitend op grond van het feit dat het geen nationaal belang heeft bij dergelijke informatie te weigeren informatie te verstrekken.

6. De bepalingen van het vierde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een land toegestaan is het verschaffen van informatie te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de informatie berust bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde, of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking heeft op eigendomsbelangen in een persoon.

7. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op de inkomensafhankelijke regelingen als bedoeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en op de premies geheven volgens het sociale zekerheidsstelsel van een land.

Art. 26. 1. De landen verlenen elkaar bijstand bij de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de landen kunnen in onderling overleg de wijze van toepassing van dit artikel regelen.

Bijstand bij
invordering

2. Onder de uitdrukking «belastingvordering», zoals gebezigd in dit artikel, wordt verstaan een bedrag verschuldigd in verband met belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van een land, of een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, voor zover die belastingheffing niet in strijd is met deze rijkswet of met een ander instrument waarbij de landen partij zijn, alsmede rente, administratieve boetes en de kosten van invordering of van conservatoire maatregelen die verband houden met dat bedrag.

3. De bepalingen van dit artikel zijn slechts van toepassing op een belastingvordering die onderwerp is van een executoriale titel in het verzoekende land mits deze vordering, tenzij anders overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten, niet wordt bestreden. Indien de vordering echter een belastingverplichting betreft van een persoon die geen inwoner van het verzoekende land is, is dit artikel slechts van toepassing indien de vordering niet langer kan worden bestreden, tenzij anders overgekomen tussen de bevoegde autoriteiten. Die belastingvordering wordt door dat andere land ingevorderd in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op de tenuitvoerlegging en invordering van zijn eigen belastingen als ware de belastingvordering een belastingvordering van dat andere land.

4. Indien een belastingvordering van een van de landen een vordering is ter zake waarvan

dat land uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen teneinde de invordering te waarborgen, wordt die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van dat land aanvaard ten behoeve van het nemen van conservatoire maatregelen door de bevoegde autoriteit van het andere land. Het andere land neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen in overeenstemming met de bepalingen van zijn wetgeving, als ware de belastingvordering een belastingvordering van dat andere land, ook wanneer de belastingvordering op het tijdstip waarop deze maatregelen worden genomen niet invorderbaar is in het eerstbedoelde land of is verschuldigd door een persoon die gerechtigd is de invordering ervan te beletten.

5. Niettegenstaande de bepalingen van het derde en vierde lid, zijn op een door een van de landen voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in dat land noch de termijnen van toepassing noch wordt er uit hoofde van de wetgeving van dat land op grond van haar aard als zodanig voorrang aan verleend. Voorts wordt aan een door een van de landen voor de toepassing van het derde of vierde lid aanvaarde belastingvordering in dat land geen voorrang verleend die uit hoofde van de wetgeving van het andere land op die belastingvordering van toepassing is.

6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een van de landen worden niet aanhangig gemaakt bij de rechterlijke instanties of bestuursrechtelijke instanties van het andere land.

7. Indien te eniger tijd nadat uit hoofde van het derde of vierde lid een verzoek is gedaan door een van de landen en voordat het andere land de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en overgemaakt aan het eerstbedoelde land, de desbetreffende belastingvordering:

- a. in het geval van een verzoek ingevolge het derde lid, ophoudt een belastingvordering van het eerstbedoelde land te zijn die invorderbaar is uit hoofde van de wetgeving van dat land en die verschuldigd is door een persoon die op dat tijdstip uit hoofde van de wetgeving van dat land de invordering ervan niet kan beletten; of

- b. in het geval van een verzoek uit hoofde van het vierde lid, ophoudt een belastingvordering van het eerstbedoelde land te zijn ter zake waarvan dat land uit hoofde van zijn wetgeving conservatoire maatregelen kan treffen teneinde de invordering ervan te waarborgen; stelt de bevoegde autoriteit van het eerstbedoelde land de bevoegde autoriteit van het andere land onverwijld daarvan in kennis en, naar keuze van het andere land, wordt het verzoek door het eerstbedoelde land uitgesteld of ingetrokken.

8. In geen geval worden de bepalingen van dit artikel zo uitgelegd dat zij een land de verplichting opleggen:

- a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of bestuurlijke praktijk van dat land of van het andere land;
- b. maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde (ordre public);
- c. bijstand te verlenen indien het andere land niet alle redelijke invorderings- of conservatoire bevoegdheden heeft aangewend die het uit hoofde van zijn wetgeving of bestuurlijke praktijk ter beschikking staan;
- d. bijstand te verlenen indien de administratieve last voor dat land duidelijk onevenredig is ten opzichte van het door het andere land te behalen voordeel.

9. De bepalingen van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing op terugvorderingen van tegemoetkomingen als bedoeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en op de premies geheven volgens het socialezekerheidsstelsel van een land.

Woonplaats-
gevolmachtigde
minister

Art. 27. 1. Voor de heffing van belastingen naar het inkomen in de zin van artikel 2, alsmede voor de toepassing van deze rijkswet voor zover deze op die belastingen betrekking heeft, wordt, voor zoveel nodig in afwijking van de overige bepalingen van deze rijkswet omtrent de woonplaats, de Gevolmachtigde Minister van Sint Maarten geacht inwoner te zijn van Sint Maarten.

2. De Ministers van Financiën van beide landen kunnen gezamenlijk bepalen dat het eerste lid mede wordt toegepast ten aanzien van de plaatsvervangers van de Gevolmachtigde Minister en met hen gelijk te stellen functionarissen.

Woonplaats-
fictie Neder-
landse schenk-
en erfbelasting

Art. 28. In afwijking in zoverre van artikel 2 van deze rijkswet en artikel 3, eerste lid, van de Successiewet 1956, wordt een Nederlander die in het Europese deel van Nederland heeft gewoond en binnen een periode van ten hoogste vijf jaren nadat hij het Europese deel van Nederland metterwoon heeft verlaten, is overleden of een schenking heeft gedaan, geacht

ten tijde van zijn overlijden of van het doen van de schenking in het Europese deel van Nederland te hebben gewoond.

Hoofdstuk VI Slotbepalingen

Art. 29. 1. Ten aanzien van een natuurlijke persoon die op het tijdstip van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet reeds inwoner was van Sint Maarten vinden de bepalingen van artikel 17 van deze rijkswet geen toepassing op pensioenen en andere soortgelijke beloningen, alsmede lijfrenten, als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, die op dat tijdstip reeds waren ingegaan, maar blijven de bepalingen daarop van toepassing die op dat tijdstip bij of krachtens de Belastingregeling voor het Koninkrijk zijn gesteld.

Overgangs-
regeling
pensioenen,
andere soort-
gelijke belonin-
gen, alsmede
lijfrenten

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een natuurlijke persoon die op het tijdstip van indiening van deze rijkswet reeds inwoner was van Nederland.

Art. 30. 1. Op dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van Nederland aan een lichaam dat inwoner is van Sint Maarten en dat, behoudens ingeval artikel 10, tiende lid, van toepassing is, ter zake van deze dividenden niet in aanmerking komt voor de voordelen van artikel 10, derde lid, al of niet in samenhang met artikel 10, vijfde lid, blijft artikel 11, derde lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, zoals dat luidde op 31 december 2014, van toepassing tot en met 31 december 2019 indien het lichaam dat inwoner is van Sint Maarten de uiteindelijk gerechtigde is tot deze dividenden en voor ten minste 25 percent van het nominaal gestorte kapitaal aandeelhouder is van het lichaam dat de dividenden betaalt, met dien verstande dat in artikel 11, derde lid, van de Belastingregeling voor het Koninkrijk, voor «8,3 percent» wordt gelezen «5 percent».

Tijdelijke
regeling deelne-
mingsverhou-
dingen

2. In afwijking van artikel 22 vindt artikel 17, derde lid, onderdeel b, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, geen toepassing op het door het in het eerste lid bedoelde lichaam dat inwoner is van Sint Maarten gehouden belang in het lichaam dat inwoner is van Nederland. De eerste volzin blijft buiten toepassing indien Nederland op basis van zijn wetgeving of enigerlei internationale regeling niet bevoegd is dividendbelasting te heffen over dividenden die zijn verschuldigd door het lichaam dat inwoner is van Nederland. In dat geval mag de belasting geheven over het belastbare inkomen uit aanmerkelijk belang, bedoeld in artikel 17, derde lid, onderdeel b, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, 5 percent van het brutobedrag van de dividenden niet overschrijden.

Art. 31. 1. Ingeval een Nederlander voor het tijdstip van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet reeds inwoner was van Sint Maarten en een schenking doet na inwerkingtreding van deze rijkswet, wordt de in artikel 28 bedoelde termijn van vijf jaar teruggebracht tot een periode van een jaar nadat hij het Europese deel van Nederland metterwoon heeft verlaten.

Overgangs-
regeling
Nederlandse
schenk- en
erfbelasting

2. Artikel 3, eerste lid, van de Successiewet 1956 en artikel 28 vinden geen toepassing ter zake van het overlijden van een Nederlander die voor het in het eerste lid bedoelde moment reeds inwoner was van Sint Maarten.

Art. 32. 1. Indien de in artikel 10, veertiende lid, en artikel 13, vijfde lid, bedoelde natuurlijke persoon reeds voor het tijdstip van indiening bij koninklijke boodschap van deze rijkswet inwoner was van het andere land wordt de in die artikelen genoemde termijn van 10 jaar teruggebracht tot vijf jaar.

Overgangs-
regeling
aanmerkelijk
belang natuurlij-
ke personen

2. Indien het eerste lid van toepassing is met betrekking tot artikel 10, veertiende lid, mag de belasting geheven uit hoofde van het belastbare inkomen uit aanmerkelijk belang, bedoeld in artikel 7.5 van de Wet op de inkomstenbelasting 2001, 15 percent over dat inkomen niet overschrijden.

Art. 33. 1. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 21, tiende lid:

a. wordt verstaan onder:

1°. *Richtlijn 2003/48/EG*: Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetalingen (PbEU 2003, L 157);

2°. *uiteindelijk gerechtigde*: een uiteindelijk gerechtigde als bedoeld in artikel 2 van Richtlijn 2003/48/EG;

3°. *uitbetalende instantie*: een uitbetalende instantie als bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2003/48/EG;

4°. *rentebetaling*: een rentebetaling als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 2003/48/EG, met inachtneming van artikel 15 van Richtlijn 2003/48/EG;

b. wordt onder termen die niet anderszins in dit artikel zijn omschreven verstaan: de betekenis die in Richtlijn 2003/48/EG daaraan wordt gegeven;

c. wordt in de bepalingen in Richtlijn 2003/48/EG waarnaar in dit artikel en in artikel 21, tiende lid, wordt verwezen in plaats van «lidstaten» gelezen: Nederland of Sint Maarten, al naargelang de context vereist.

2. Indien de uiteindelijk gerechtigde van rente woonachtig is in Nederland en de uitbetalende instantie in Sint Maarten is gevestigd, heft Sint Maarten gedurende de in artikel 10 van Richtlijn 2003/48/EG bedoelde overgangperiode bronbelasting tegen een tarief van 35 percent. De uitbetalende instantie houdt de bronbelasting in op een wijze als omschreven in artikel 11, tweede en derde lid, van Richtlijn 2003/48/EG.

3. Het opleggen van bronbelasting door Sint Maarten op grond van dit artikel belet Nederland niet de inkomsten te belasten overeenkomstig het nationale recht met inachtneming van de overige bepalingen in deze rijkswet.

4. Tijdens de in het tweede lid bedoelde overgangperiode kan Sint Maarten bepalen dat een marktdeelnemer die rente uitbetaalt of een rentebetaling bewerkstelligt voor een in Nederland gevestigde entiteit als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van Richtlijn 2003/48/EG, wordt aangemerkt als de uitbetalende instantie in plaats van de entiteit, en heft Sint Maarten de bronbelasting op die rente, tenzij die entiteit formeel heeft aanvaard dat haar naam en adres alsmede het totale bedrag van de rentebetaling die aan haar is verricht of voor haar is bewerkstelligd, worden meegedeeld overeenkomstig de laatste alinea van dat lid.

5. Sint Maarten behoudt 25 percent van de opbrengsten van de bronheffing, bedoeld in het tweede lid, en draagt 75 percent van de opbrengsten af aan Nederland. Indien Sint Maarten overeenkomstig het vierde lid bronbelasting heft, behoudt Sint Maarten 25 percent van de opbrengsten geheven op rentebetalingen aan in Nederland gevestigde entiteiten als bedoeld in artikel 4, tweede lid, van Richtlijn 2003/48/EG en draagt Sint Maarten 75 percent af aan Nederland. Die overdrachten vinden plaats uiterlijk in de zes maanden volgende op het eind van het belastingjaar van Sint Maarten. Sint Maarten treft de maatregelen die nodig zijn om het systeem voor de verdeling van de belastingopbrengsten correct te doen functioneren.

6. Sint Maarten voorziet in één van beide of beide procedures, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van Richtlijn 2003/48/EG. Op verzoek van de uiteindelijk gerechtigde geeft de bevoegde autoriteit van Nederland een verklaring af in overeenstemming met artikel 13, tweede lid, van Richtlijn 2003/48/EG.

7. Voor de toepassing van dit artikel bepaalt Sint Maarten de procedures die nodig zijn om de uitbetalende instantie in staat te stellen de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen en draagt zorg voor de toepassing van deze procedures in Sint Maarten. Deze procedures voldoen aan de minimumnormen van artikel 3, tweede en derde lid, van Richtlijn 2003/48/EG, met dien verstande dat met betrekking tot het bepaalde in het tweede lid, onderdeel a, en in het derde lid, onderdeel a, de identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde worden vastgesteld op grond van de informatie waarover de uitbetalende instantie krachtens de toepassing van de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van Sint Maarten beschikt. De bestaande vrijstellingen of ontheffingen die in voorkomend geval op verzoek aan uiteindelijk gerechtigden met woonplaats in Nederland zijn verleend, zijn evenwel niet langer van toepassing en aan die uiteindelijk gerechtigden worden geen verdere vrijstellingen of ontheffingen van dien aard verleend.

8. Aan het einde van de overgangperiode, bedoeld in het tweede lid, vindt artikel 10, derde lid, van Richtlijn 2003/48/EG overeenkomstige toepassing.

Art. 34. (Vervallen)

Art. 35. 1. Bij wet kan een land bepalen dat de bepalingen van deze rijkswet geheel of gedeeltelijk buiten werking treden. De daartoe strekkende wettelijke regeling treedt niet in werking voor de aanvang van het tweede kalenderjaar volgend op het jaar waarin de regeling is afgekondigd.

Buitenwerking-
stelling

2. De in het eerste lid bedoelde wettelijke regeling van een land wordt bekend gemaakt in het andere land door plaatsing van de tekst, voor zover het Nederland betreft, in het Staatsblad en, voor zover het Sint Maarten betreft, in het Afkondigingsblad van Sint Maarten.;

Art. 36. 1. Deze rijkswet treedt in werking met ingang van de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin deze wordt geplaatst en de bepalingen ervan vinden toepassing voor belastingjaren en belastingtijdvakken die aanvangen of, in geval van aan de bron geheven belastingen, voor betalingen die zijn gedaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat volgt op het kalenderjaar waarin deze rijkswet in werking is getreden.

Inwerking-
treding

2. Behoudens voor zover in deze rijkswet anders is bepaald, vindt de Belastingregeling voor het Koninkrijk tussen Nederland en Sint Maarten geen toepassing meer met ingang van de dag van inwerkingtreding van deze rijkswet, met dien verstande dat de bepalingen ervan van toepassing blijven voor belastingjaren en belastingtijdvakken of betalingen waarop ingevolge het eerste lid de bepalingen van deze rijkswet nog niet van toepassing zijn geworden.

Art. 37. Deze rijkswet wordt aangehaald als: Belastingregeling Nederland Sint Maarten.

Citeertitel

Belastingregeling voor het land Nederland

Stb 2011/107

Besluit van (26 februari 2011) tot vaststelling van het besluit voorkoming dubbele belasting tussen de belastingstelsels van het in Europa gelegen deel van het land Nederland en het in het Caribische gebied gelegen deel van het land Nederland (Belastingregeling voor het land Nederland)

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Financiën van 17 november 2010, nr. AFP 2010/556;

Gelet op artikel 8.121 van de Belastingwet BES en artikel 37 van de Algemene wet inzake Rijksbelastingen;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van 17 december 2010, nr. W06.10.0528/III);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Financiën van 10 februari 2011, nr. AFP 2010/679 U;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Hoofdstuk I Algemene bepalingen

Art. 1.1 1Voor de toepassing van dit besluit, tenzij de context anders vereist:

Begrips-
bepalingen

- a. betekent de uitdrukking *heffingsgebieden*: Nederland en de BES eilanden;
- b. betekent de uitdrukking *heffingsgebied*: Nederland of de BES eilanden al naar de context vereist;
- c. betekent de uitdrukking *Nederland*: het in Europa gelegen deel van het Koninkrijk, met inbegrip van de exclusieve economische zone van het Koninkrijk, bedoeld in artikel 1 van de Rijkswet instelling exclusieve economische zone, voor zover deze grenst aan de territoriale zee in Nederland;
- d. betekent de uitdrukking *BES eilanden*: de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba, met daaronder begrepen, met inachtneming van de Rijkswet tot vaststelling van een zeegrens tussen Curaçao en Bonaire, en tussen Sint Maarten en Saba, het buiten de territoriale zee van de BES eilanden gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, voor zover het Koninkrijk daar op grond van het internationale recht ten behoeve van de exploratie en de exploitatie van natuurlijke rijkdommen soevereine rechten mag uitoefenen, alsmede de in, op of boven dat gebied aanwezige installaties en andere inrichtingen ten behoeve van de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in dat gebied;
- e. betekent de uitdrukking *persoon*: een natuurlijk persoon, een lichaam en elke andere vereniging van personen;
- f. betekent de uitdrukking *lichaam*: elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- g. is de uitdrukking *onderneming* van toepassing op de uitoefening van een bedrijf;
- h. omvat de uitdrukking *uitoefening van een bedrijf* mede de uitoefening van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;
- i. betekenen de uitdrukkingen *onderneming van een van de heffingsgebieden* en *onderneming van het andere heffingsgebied*: een onderneming gedreven door een inwoner van Nederland of van de BES eilanden onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van het andere heffingsgebied;
- j. betekent de uitdrukking *internationaal verkeer*: alle vervoer met een schip of luchtvaartuig, geëxploiteerd door een onderneming van een van de heffingsgebieden, behalve wanneer het schip of het luchtvaartuig uitsluitend wordt geëxploiteerd tussen plaatsen die binnen één heffingsgebied zijn gelegen;
- k. betekent de uitdrukking *pensioenfonds*: een fonds dat als zodanig is erkend en onder toezicht staat volgens de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn in het heffingsgebied waarvan het fonds inwoner is;
- l. betekent de uitdrukking *Rijk*: het land Nederland, zijnde Nederland en de BES eilanden.

Art. 1.2 Dit besluit is van toepassing op personen die inwoner zijn van Nederland of van de BES eilanden.

Toepas-
sings-bereik

**Belastingen
waarop het
besluit van
toepassing is**

Art. 1.3 Dit besluit is van toepassing op:

- a. in Nederland:
 - 1°. de inkomstenbelasting;
 - 2°. de loonbelasting;
 - 3°. de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnbouwwet;
 - 4°. de dividendbelasting;
- b. op de BES eilanden:
 - 1°. de inkomstenbelasting;
 - 2°. de loonbelasting;
 - 3°. de vastgoedbelasting;
 - 4°. de opbrengstbelasting;
 - 5°. het aandeel van de Regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnwet BES, het Mijnbesluit BES of de Petroleumwet Saba Bank BES.

Inwoner

Art. 1.4 1. Voor de toepassing van dit besluit betekent de uitdrukking «inwoner van een heffingsgebied»:

- a. een inwoner van Nederland of een inwoner van de BES eilanden, of
 - b. het heffingsgebied zelf, een staatkundig onderdeel of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.
2. Inwoner van Nederland is iedere persoon die ingevolge:
- a. artikel 4 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in Nederland woont of in Nederland is gevestigd;
 - b. artikel 2.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001 geacht wordt in Nederland te wonen;
 - c. artikel 2, vierde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 geacht wordt in Nederland te zijn gevestigd, of
 - d. artikel 2, achtste lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 of artikel 1, zesde lid, van de Wet op de dividendbelasting 1965 geacht wordt in Nederland te zijn gevestigd.
3. Inwoner van de BES eilanden is iedere persoon die ingevolge:
- a. artikel 1.5 van de Belastingwet BES op de BES eilanden woont of op de BES eilanden is gevestigd, of
 - b. artikel 1, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting BES geacht wordt op de BES eilanden te wonen.
4. Indien een natuurlijk persoon ingevolge het eerste tot en met het derde lid inwoner van beide heffingsgebieden is, wordt zijn woonplaats op de volgende wijze bepaald:
- a. hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van het heffingsgebied waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide heffingsgebieden een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van dat heffingsgebied waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b. indien niet kan worden bepaald in welk heffingsgebied hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de heffingsgebieden een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van het heffingsgebied waar hij gewoonlijk verblijft.
5. Indien een lichaam ingevolge het eerste tot en met het derde lid inwoner is van beide heffingsgebieden, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van het heffingsgebied waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.
6. Niettegenstaande het tweede en het derde lid wordt een lichaam dat ingevolge het toepasselijke recht in een heffingsgebied inwoner is van dat heffingsgebied voor de uitvoering van dit besluit niet behandeld als inwoner van dat heffingsgebied indien het ingevolge een wederkerige regeling ter voorkoming van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen tussen dat heffingsgebied en een derde land wordt behandeld als inwoner van dat derde land.
7. Niettegenstaande het tweede, derde en vijfde lid, wordt een lichaam als bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, alleen voor de toepassing van de opbrengstbelasting als bedoeld in hoofdstuk V van de Belastingwet BES, de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Wet

op de dividendbelasting 1965 geacht inwoner van Nederland te zijn. Voor de toepassing van de overige in artikel 1.3 genoemde belastingen is dit lichaam inwoner van de BES eilanden.

Art. 1.5 1. Voor de toepassing van dit besluit betekent de uitdrukking *vaste inrichting* een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

**Vaste
inrichting**

2. De uitdrukking *vaste inrichting* omvat in het bijzonder:

- a. een plaats waar leiding wordt gegeven;
- b. een filiaal;
- c. een kantoor;
- d. een fabriek;
- e. een werkplaats;
- f. een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of installatiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een onderneming van een van de heffingsgebieden die in het andere heffingsgebied gedurende een periode van ten minste 30 dagen in enig tijdvak van twaalf maanden werkzaamheden verricht in verband met de exploratie of exploitatie van de in dat heffingsgebied gelegen zeebodem of enig gebied boven of onder die zeebodem en hun natuurlijke rijkdommen geacht ter zake van de desbetreffende werkzaamheden in dat heffingsgebied een bedrijf uit te oefenen met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. De eerste volzin vindt evenwel geen toepassing op:

- a. een van de activiteiten als bedoeld in het zesde lid;
- b. sleep- of ankerwerkzaamheden door schepen die in de eerste plaats voor dat doel zijn ontworpen alsmede andere door zulke schepen verrichte activiteiten;
- c. het vervoer van voorraden of personeel door schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer.

5. Voor de toepassing van het vierde lid wordt:

- a. indien een onderneming is gelieerd aan een andere onderneming, welke andere onderneming als onderdeel van hetzelfde project dezelfde werkzaamheden voortzet die worden of werden uitgevoerd door de eerstbedoelde onderneming, en de hiervoor bedoelde door beide ondernemingen verrichte werkzaamheden bij elkaar opgeteld een tijdvak van ten minste 30 dagen beslaan, iedere onderneming geacht haar werkzaamheden te verrichten gedurende een tijdvak dat ten minste 30 dagen in een tijdvak van twaalf maanden beslaat;
- b. een onderneming geacht gelieerd te zijn aan een andere onderneming indien de ene onderneming onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van de andere onderneming bezit of indien een persoon onmiddellijk of middellijk ten minste een derde deel van het kapitaal van beide ondernemingen bezit.

6. Niettegenstaande de voorgaande leden wordt de uitdrukking *vaste inrichting* geacht niet te omvatten:

- a. het gebruikmaken van inrichtingen, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
- b. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
- c. het aanhouden van een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar, uitsluitend voor bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend om voor de onderneming enige andere werkzaamheid uit te oefenen die van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft;
- f. het aanhouden van een vaste bedrijfsinrichting, uitsluitend voor een combinatie van de in de onderdelen a tot en met e genoemde werkzaamheden, mits het totaal van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting dat uit deze combinatie voortvloeit van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheid heeft.

7. Indien een persoon – niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie het achtste lid van toepassing is – voor een onderneming werkzaam is en in een van de heffingsgebieden

een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van het eerste en het tweede lid, geacht een vaste inrichting in dat heffingsgebied te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in het zesde lid vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden bestempelen ingevolge de bepalingen van dat lid.

8. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een van de heffingsgebieden te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een commissair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

9. De enkele omstandigheid dat een lichaam dat inwoner is van een van de heffingsgebieden een lichaam beheerst of door een lichaam wordt beheerst dat inwoner is van het andere heffingsgebied of dat in het andere heffingsgebied zaken doet, hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze, bestempelt één van beide lichamen niet tot een vaste inrichting van het andere lichaam.

Hoofdstuk II Belastingheffing naar het inkomen

Inkomsten uit
onroerende
zaken

Art. 2.1 1. Inkomsten uit onroerende zaken, daaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven, mogen worden belast volgens de in het heffingsgebied waar deze zaken zijn gelegen toepasselijke belastingwetgeving. Niettegenstaande de vorige volzin zijn inkomsten uit onroerende zaken van een lichaam dat ingevolge artikel 5.2 van de Belastingwet BES voor de toepassing van de opbrengstbelasting als bedoeld in hoofdstuk V van de Belastingwet BES, de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Wet op de dividendbelasting 1965 wordt geacht in Nederland te zijn gevestigd, slechts belastbaar volgens de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 en de Wet op de dividendbelasting 1965.

2. De uitdrukking *onroerende zaken* heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van het heffingsgebied waar de desbetreffende zaken zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende zaken behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende zaken en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende zaken beschouwd.

3. Rechten tot exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen, daaronder begrepen rechten op belangen bij, of voordelen uit, vermogensbestanddelen die voortvloeien uit de exploratie of exploitatie, worden beschouwd als onroerende zaken die zijn gelegen in het heffingsgebied op wiens zeebodem en ondergrond daarvan deze rechten betrekking hebben. Deze rechten worden voor de toepassing van de artikelen 1.5, 2.2 en 2.5 geacht te behoren tot de activa van een vaste inrichting in dat heffingsgebied.

4. Het eerste lid is van toepassing op inkomsten verkregen uit het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende zaken.

5. De bepalingen van het eerste en vierde lid zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende zaken van een onderneming.

Winst uit onder-
neming

Art. 2.2 1. Winst van een onderneming van een van de heffingsgebieden is slechts belastbaar volgens de in dat heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving, tenzij de onderneming in het andere heffingsgebied haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de overeenkomstig het tweede lid aan de vaste inrichting toerekenbare winst in het andere heffingsgebied worden belast volgens de aldaar toepasselijke belastingwetgeving.

2. Voor toepassing van dit artikel en artikel 3.1 is de in een van de heffingsgebieden aan de vaste inrichting toerekenbare winst, bedoeld in het eerste lid, de winst die de vaste inrichting geacht zou worden te kunnen behalen – in het bijzonder bij haar handelen met andere onderdelen van de onderneming – indien zij een zelfstandige en onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden, hierbij in aanmerking nemende de door de onderneming door middel van de vaste inrichting en andere delen van de onderneming uitgeoefende functies, gebruikte activa en gelopen risico's.

3. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van dit besluit worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Art. 2.3 1. Winst verkregen door een onderneming van een van de heffingsgebieden uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in het internationale verkeer is slechts belastbaar volgens de in dat heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving.

Zee- en lucht-
vaart

2. Het eerste lid is ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal opererend agentschap.

Art. 2.4 1. Dividenden betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de heffingsgebieden aan een inwoner van het andere heffingsgebied mogen volgens de in dat andere heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving worden belast.

Dividenden

2. Deze dividenden mogen echter ook worden belast volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het heffingsgebied waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is.

3. Niettegenstaande het tweede lid, zijn dividenden vrijgesteld van belasting in Nederland indien het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is van Nederland en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een pensioenfonds is dat inwoner is van de BES eilanden.

4. Niettegenstaande het tweede lid, mogen de door een lichaam betaalde dividenden niet worden belast volgens de toepasselijke belastingwetgeving in Nederland, indien dit lichaam inwoner is van Nederland en de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een lichaam is waarvan het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld, dat inwoner is van de BES eilanden en dat onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van het lichaam dat de dividenden betaalt.

5. Onze Minister van Financiën stelt vast onder welke voorwaarden de vermindering op basis van dit artikel via een teruggaaf dan wel via een vrijstelling wordt verleend.

6. Het derde en vierde lid laten onverlet de belastingheffing van het lichaam ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

7. De uitdrukking *dividenden*, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten die aanspraak geven op een aandeel in de winst alsmede inkomsten uit andere vennootschappelijke rechten die volgens de wetgeving van het heffingsgebied waarvan het uitkerende lichaam inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken. De uitdrukking dividenden omvat mede hetgeen bij het inkopen van aandelen door, of bij de liquidatie van, een lichaam wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op desbetreffende aandelen gestorte kapitaal en de opbrengst, bedoeld in artikel 5.4 van de Belastingwet BES.

8. Het eerste, tweede en vierde lid zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een van de heffingsgebieden, in het andere heffingsgebied waarvan het lichaam dat de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald aan die vaste inrichting is toe te rekenen. In dat geval is artikel 2.2 van toepassing.

9. Dividenden en uitkeringen op winstbewijzen betaald door een lichaam dat inwoner is van een van de heffingsgebieden, daarbij dit besluit buiten beschouwing latend, aan een natuurlijke persoon die inwoner is van het andere heffingsgebied en die bij emigratie uit het eerstgenoemde heffingsgebied is belast ter zake van de waardeaanwinst van vermogen als bedoeld in artikel 2.5, vijfde lid, mogen ook worden belast overeenkomstig de in het eerstgenoemde heffingsgebied toepasselijke wetgeving, maar slechts voor een periode van tien jaar na emigratie van de natuurlijke persoon. Deze bepaling geldt slechts zolang er van de aanslag, bedoeld in artikel 2.5, vijfde lid, nog een bedrag openstaat.

Art. 2.5 1. Voordelen die een inwoner van een van de heffingsgebieden verkrijgt uit de vervreemding van onroerende zaken, als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, die in het andere heffingsgebied zijn gelegen, mogen volgens de in dat andere heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving worden belast. Niettegenstaande de vorige volzin zijn voordelen die een lichaam, dat ingevolge artikel 5.2 van de Belastingwet BES wordt geacht in Nederland te zijn gevestigd, verkrijgt uit de vervreemding van onroerende zaken als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, die op de BES eilanden zijn gelegen, slechts belastbaar volgens de in Nederland

Vermogens-
winsten

toepasselijke belastingwetgeving.

2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende zaken die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een van de heffingsgebieden in het andere heffingsgebied heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting alleen of tezamen met de gehele onderneming, mogen volgens de in dat andere heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende zaken die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het heffingsgebied waarvan de persoon die de onderneming drijft inwoner is.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in het eerste, tweede en derde lid, zijn slechts belastbaar volgens de in het heffingsgebied waarvan de vervreemder inwoner is toepasselijke belastingwetgeving.

5. Ingeval een natuurlijke persoon inwoner was van een van de heffingsgebieden en inwoner is geworden van het andere heffingsgebied, verhindert de bepaling van het vierde lid niet dat overeenkomstig de in het eerstgenoemde heffingsgebied geldende wetgeving belasting mag worden geheven over de waardeaan groei van aandelen, winstbewijzen, koopopties en vruchtgebruik op aandelen en winstbewijzen in en schuldvorderingen op een lichaam die is ontstaan gedurende de periode van inwonerschap van de natuurlijke persoon in het eerstgenoemde heffingsgebied. De eerste volzin geldt alleen in situaties waarin aan de natuurlijke persoon een aanslag is opgelegd ter zake van de bij diens emigratie uit het eerstgenoemde heffingsgebied aangenomen vervreemding van de in dit artikellid bedoelde aandelen, winstbewijzen, koopopties, vruchtgebruik en schuldvorderingen, zolang er van deze aanslag nog een bedrag openstaat. Ingeval volgens de in het eerstgenoemde heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving de waardeaan groei overeenkomstig de eerste en tweede volzin is belast, zal deze waardeaan groei niet worden opgenomen in de heffingsgrondslag bij een latere bepaling van de waarde van het vermogen voor de in het andere heffingsgebied toepasselijke belastingwetgeving.

Inkomsten uit dienstbetrekking

Art. 2.6 1. Onder voorbehoud van de artikelen 2.7, 2.9, 2.10 en 2.11 zijn salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een van de heffingsgebieden ter zake van een dienstbetrekking slechts volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in het andere heffingsgebied wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat andere heffingsgebied worden belast.

2. Niettegenstaande het eerste lid is een beloning verkregen door een inwoner van een heffingsgebied ter zake van een in het andere heffingsgebied uitgeoefende dienstbetrekking slechts volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het eerstbedoelde heffingsgebied belastbaar, indien:

a. de geniet in het andere heffingsgebied verblijft gedurende een tijdvak dat of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden beginnend of eindigend in het desbetreffende belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaat onderscheidenlijk gaan;

b. de beloning wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van het andere heffingsgebied is, en

c. de beloning niet ten laste komt van een vaste inrichting die de werkgever in het andere heffingsgebied heeft.

3. Niettegenstaande het eerste en tweede lid is de beloning verkregen door een inwoner van een van de heffingsgebieden ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in het internationale verkeer wordt geëxploiteerd, slechts volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied belastbaar.

Bestuurders- en commissaris-beloningen

Art. 2.7 Beloningen verkregen door een inwoner van een van de heffingsgebieden in zijn hoedanigheid van lid van de raad van beheer, van bestuurder of van commissaris van een lichaam dat inwoner is van het andere heffingsgebied mogen volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat andere heffingsgebied worden belast.

Art. 2.8 1. Niettegenstaande de artikelen 2.2 en 2.6 mogen voordelen of inkomsten die een inwoner van een van de heffingsgebieden verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in het andere heffingsgebied verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat andere heffingsgebied worden belast.

Artiesten en sportbeoefenaars

2. Indien voordelen of inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de artikelen 2.2 en 2.6, worden belast volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het heffingsgebied waarin de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

Art. 2.9 1. Onder voorbehoud van artikel 2.10, eerste lid, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen alsmede lijfrenten betaald aan een inwoner van een van de heffingsgebieden slechts belastbaar volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied. Pensioenen en andere al dan niet periodieke uitkeringen krachtens de bepalingen van een sociaalzekerheidsstelsel van een van de heffingsgebieden betaald aan een inwoner van het andere heffingsgebied zijn slechts belastbaar volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat andere heffingsgebied.

Pensioenen, lijfrenten, sociale zekerheidsuitkeringen en alimentatieuitkeringen

2. Niettegenstaande het eerste lid, mag, indien een pensioen of een andere soortgelijke beloning geen periodiek karakter draagt en uitbetaling plaatsvindt voor de datum waarop het pensioen of de andere soortgelijke beloning ingaat, of indien in plaats van een recht op lijfrente voor de datum waarop de lijfrente ingaat een afkoopsom wordt betaald, deze betaling onderscheidenlijk de afkoopsom, ook worden belast volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het heffingsgebied waaruit deze afkomstig is.

3. Een pensioen of andere soortgelijke beloning of een lijfrente wordt geacht afkomstig te zijn uit een van de heffingsgebieden voor zover de met deze beloningen, onderscheidenlijk lijfrente, samenhangende bijdragen aan de pensioenregeling, onderscheidenlijk aan de verzekeringsmaatschappij, dan wel de aanspraak op deze beloningen onderscheidenlijk lijfrente volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied in aanmerking zijn gekomen voor een fiscale facilitering. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder het heffingsgebied de BES eilanden tevens verstaan het voormalige land de Nederlandse Antillen. De overdracht van een pensioen of andere soortgelijke beloning van een pensioenfonds of verzekeringsmaatschappij dat inwoner is van het ene heffingsgebied naar een pensioenfonds of verzekeringsmaatschappij dat inwoner is van het andere heffingsgebied beperkt op geen enkele wijze de in dit artikel toegekende heffingsrechten.

4. De uitdrukking *lijfrente* betekent in dit besluit een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen, welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde staat.

5. Alimentatie-uitkeringen en andere soortgelijke betalingen die afkomstig zijn uit een van de heffingsgebieden en die worden betaald aan een inwoner van het andere heffingsgebied, zijn slechts belastbaar volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat andere heffingsgebied. De uitdrukking *alimentatie-uitkeringen en andere soortgelijke betalingen*, bedoeld in dit lid betekent periodieke uitkeringen ingevolge een wettelijke verplichting tot onderhoud of ingevolge een schriftelijke overeenkomst tot scheiding of een echtscheidingsvonnis, gescheiden onderhoud of verplichte steun dan wel een afkoopsom in plaats daarvan.

Art. 2.10 1. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2.9 mogen lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald door:

Overheidsfuncties

a. het Rijk, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door het Rijk in het leven geroepen fondsen, aan een natuurlijke persoon, met uitzondering van lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald door het Rijk aan een ambtenaar of een gewezen ambtenaar als bedoeld in artikel 1 van de Wet materieel ambtenarenrecht BES, volgens de toepasselijke belastingwetgeving in Nederland worden belast;

b. het Rijk, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door het Rijk in het leven geroepen fondsen, aan een ambtenaar of een gewezen ambtenaar als bedoeld in artikel 1 van de Wet materieel ambtenarenrecht BES, volgens de toepasselijke belastingwetgeving op de BES eilanden worden belast;

c. een staatkundig onderdeel van een van de heffingsgebieden of een plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, aan een natuurlijke persoon, volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied worden belast.

2. De in het eerste lid bedoelde lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts volgens de toepasselijke belastingwetgeving in het andere heffingsgebied belastbaar indien de dienstbetrekking in dat andere heffingsgebied wordt uitgeoefend, de natuurlijke persoon inwoner van dat heffingsgebied is en deze persoon niet uitsluitend met het oog op het uitoefenen van de dienstbetrekking inwoner van dat heffingsgebied is geworden.

3. De artikelen 2.6, 2.7, 2.8 en 2.9 zijn van toepassing op lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald ter zake van het uitoefenen van een dienstbetrekking in het kader van een op winst gericht bedrijf uitgeoefend door het Rijk, een staatkundig onderdeel of plaatselijk publiekrechtelijk lichaam daarvan.

Studenten

Art. 2.11 Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon – het verkrijgen van bedrijfs- of beroepservaring daaronder begrepen – die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn verblijf in een van de heffingsgebieden inwoner was van het andere heffingsgebied en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in het eerstbedoelde heffingsgebied verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, worden niet belast volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied, voor zover die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten dat heffingsgebied.

Overige inkomsten

Art. 2.12 1. Bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een van de heffingsgebieden, van waaruit ook afkomstig, die niet in de voorgaande artikelen van dit besluit zijn behandeld, zijn slechts volgens de toepasselijke belastingwetgeving in dat heffingsgebied belastbaar.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende zaken als omschreven in artikel 2.1, tweede lid, indien de genietter van die inkomsten, die inwoner is van een van de heffingsgebieden, in het andere heffingsgebied een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of de zaak ter zake waarvan de inkomsten worden betaald, tot het bedrijfsvermogen van die vaste inrichting behoort. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 2.2 van toepassing.

Hoofdstuk III Wijze waarop dubbele belastingheffing wordt vermeden

Vermijding van dubbele belastingheffing

Art. 3.1 1. Bij de toepassing van de in Nederland geldende belastingwetgeving mogen bij het heffen van belasting van inwoners van Nederland in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen worden begrepen die overeenkomstig dit besluit volgens de op de BES eilanden toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast.

2. Indien echter een inwoner van Nederland bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 2.1, artikel 2.2, artikel 2.4, achtste lid, artikel 2.5, eerste en tweede lid, artikel 2.6, eerste lid, artikel 2.10, eerste lid, en artikel 2.12, tweede lid, volgens de op de BES eilanden toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, worden deze inkomensbestanddelen vrijgesteld door een vermindering van de belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de in Nederland toepasselijke wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van belasting zijn vrijgesteld.

3. Voorts wordt bij de toepassing van de in Nederland geldende belastingwetgeving een vermindering op de aldus berekende Nederlandse belasting verleend voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 2.4, tweede en negende lid, artikel 2.7, artikel 2.8, en artikel 2.9, tweede lid, volgens de op de BES eilanden toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is gelijk aan de volgens de op de BES eilanden toepasselijke belastingwetgeving over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest, waarvoor uit hoofde van de bepalingen van de in Nederland toepasselijke wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting

belastingvermindering wordt verleend.

4. Niettegenstaande het tweede lid, wordt, indien sprake is van een vaste inrichting op de BES eilanden die, als deze een lichaam zou zijn geweest, volgens artikel 5.2 van de Belastingwet BES geacht zou worden in Nederland te zijn gevestigd, voor de daaraan toerekenbare bestanddelen van het inkomen die volgens de op de BES eilanden toepasselijke wetgeving mogen worden belast en die in de in het eerste lid bedoelde grondslag zijn begrepen, op de voet van het derde lid een vermindering op de Nederlandse belasting verleend voor de volgens de op de BES eilanden toepasselijke belastingwetgeving betaalde belasting.

5. Onverminderd het tweede lid wordt voorts indien sprake is van een lichaam dat ingevolge artikel 1.4, tweede lid, onderdeel d, inwoner is van Nederland, voor de bestanddelen van het inkomen die ingevolge artikel 2.2, artikel 2.4, achtste lid, artikel 2.5, tweede lid en artikel 2.12, tweede lid, krachtens de op de BES-eilanden toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast, op de voet van het derde lid een vermindering op de Nederlandse belasting verleend voor de krachtens de op de BES-eilanden toepasselijke belastingwetgeving betaalde belasting over deze bestanddelen van het inkomen, behoudens indien deze bestanddelen als negatieve bestanddelen in de grondslag, bedoeld in het eerste lid, zijn begrepen.

6. Bij de toepassing van de op de BES eilanden geldende belastingwetgeving mogen bij het heffen van belasting van inwoners van de BES eilanden in de grondslag waarnaar de belasting wordt geheven, de bestanddelen van het inkomen worden begrepen die overeenkomstig dit besluit volgens de in Nederland toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast.

7. Indien echter een inwoner van de BES eilanden bestanddelen van het inkomen verkrijgt die volgens artikel 2.1, artikel 2.2, artikel 2.4, achtste lid, artikel 2.5, eerste en tweede lid, artikel 2.6, eerste lid, artikel 2.7, artikel 2.10, eerste lid, en artikel 2.12, tweede lid, volgens de Nederlandse toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast en die in de in het zesde lid bedoelde grondslag zijn begrepen, worden deze inkomensbestanddelen vrijgesteld door een vermindering van de belasting toe te staan. Deze vermindering wordt berekend overeenkomstig de op de BES eilanden toepasselijke wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting. Te dien einde worden genoemde inkomensbestanddelen geacht te zijn begrepen in het totale bedrag van de bestanddelen van het inkomen die ingevolge die bepalingen van belasting zijn vrijgesteld.

8. Voorts wordt bij de toepassing van de op de BES eilanden geldende belastingwetgeving een vermindering op de aldus berekende BES belasting verleend voor die bestanddelen van het inkomen die volgens artikel 2.4, tweede en negende lid, artikel 2.8, en artikel 2.9, tweede lid, volgens de in Nederland toepasselijke belastingwetgeving mogen worden belast, voor zover deze bestanddelen in de in het zesde lid bedoelde grondslag zijn begrepen. Het bedrag van deze vermindering is gelijk aan de volgens de Nederlandse toepasselijke belastingwetgeving over deze bestanddelen van het inkomen betaalde belasting, maar bedraagt niet meer dan het bedrag van de vermindering die zou zijn verleend indien de aldus in het inkomen begrepen bestanddelen van het inkomen de enige bestanddelen van het inkomen zouden zijn geweest, waarvoor uit hoofde van de op de BES eilanden toepasselijke wetgeving tot het vermijden van dubbele belasting belastingvermindering wordt verleend.

Hoofdstuk IV Slotbepalingen

Art. 4.1 Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2011 om 00:00 uur in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en om 05:00 uur in het Europese deel van Nederland.

Inwerking-
treding

Art. 4.2 Dit besluit kan worden aangehaald als: Belastingregeling voor het land Nederland.

Citeertitel

Besluit voorkoming dubbele belasting BES

Besluit van 26 februari 2011 tot vaststelling van het besluit voorkoming van dubbele belasting voor de BES eilanden

Hoofdstuk 1. Reikwijdte en definities

Reikwijdte

Art. 1. 1. Dit besluit is van toepassing voor de heffing van de navolgende belastingen:

- a. inkomstenbelasting BES;
 - b. loonbelasting BES;
 - c. kansspelbelasting als bedoeld in hoofdstuk VIIA van de Belastingwet BES.
2. Dit besluit vindt slechts toepassing voor zover niet op andere wijze in het voorkomen van dubbele belasting is voorzien.

Vaste inrichting
en vaste verte-
genwoordiger

Art. 2. 1. In dit besluit wordt verstaan onder vaste inrichting: een duurzame inrichting van een onderneming met behulp waarvan de werkzaamheden van die onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend, daaronder begrepen:

- a. de zetel van de leiding van de onderneming;
 - b. landbouwgronden;
 - c. werken waarvan de uitvoering langer dan twaalf maanden duurt.
2. Voor de toepassing van dit besluit wordt niet als een vaste vertegenwoordiger beschouwd:
- a. een volkomen onafhankelijke vertegenwoordiger;
 - b. een vertegenwoordiger die niet tot het afsluiten van transacties bevoegd is, ongeacht of hij voor spoedafleveringen een voorraad houdt.
3. Voor de toepassing van dit besluit wordt een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger niet aanwezig geacht, ingeval slechts goederen in commissie worden gehouden.

Mogendheid
en gebied van
een andere
Mogendheid

Art. 3. 1. In dit besluit wordt onder Mogendheid mede verstaan: een bestuurlijke eenheid.

2. In dit besluit wordt onder gebied van een andere Mogendheid verstaan: het grondgebied van die Mogendheid, daaronder begrepen het gebied buiten de territoriale zee van die Mogendheid waar deze in overeenstemming met het internationale recht soevereine rechten kan uitoefenen.

Dividenden,
interest en
royalty's

Art. 4. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. dividenden: voordelen uit aandelen, winstbewijzen of andere rechten, met uitzondering van schuldvorderingen, die aanspraak geven op een aandeel in de winst van vennootschappen waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;
- b. interest: voordelen uit overheidsleningen, obligaties of schuldbewijzen en andere schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet aanspraak gevende op een aandeel in de winst;
- c. royalty's: vergoedingen van welke aard ook voor:
 - 1°. het gebruik van, of het recht op gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van de wetenschap, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of werkwijze, of
 - 2°. inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

Hoofdstuk 2. Inkomstenbelasting

Afdeling 1 Algemene bepaling

Uitstel van
betaling bij
emigratie

Art. 5. Voor de toepassing van dit hoofdstuk blijven inkomensbestanddelen als bedoeld in artikel 11, vijfde lid, onderdeel g, van de Wet inkomstenbelasting BES en de daarover verschuldigde belasting buiten beschouwing.

Afdeling 2 Vrijstelling

Vrijstelling

Art. 6. Een op de BES eilanden wonende belastingplichtige is vrijgesteld van de inkomstenbelasting die betrekking heeft op buitenlands inkomen uit een andere Mogendheid.

Buitenlands
inkomen uit
een andere
Mogendheid

Art. 7. 1. Het buitenlandse inkomen uit een andere Mogendheid bestaat uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige uit die Mogendheid geniet als:

- a. zuivere winst uit buitenlandse onderneming, zijnde een onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat, wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting of van een vaste vertegenwoordiger binnen het gebied van de andere Mogendheid;
- b. zuivere opbrengst uit arbeid ter zake van het binnen het gebied van de andere Mogendheid

- in privaatrechtelijke dienstbetrekking verrichten of hebben verricht van arbeid;
- c. zuivere opbrengst uit arbeid ter zake van het in publiekrechtelijke dienstbetrekking tot een binnen het gebied van de andere Mogendheid gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon verrichten of hebben verricht van arbeid, waarbij deze opbrengst ten laste komt van die rechtspersoon of van een door zulk een rechtspersoon in het leven geroepen fonds;
- d. zuivere opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen op grond van een publiekrechtelijke regeling ten laste van een binnen het gebied van de andere Mogendheid gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon of van een door een zodanige rechtspersoon in het leven geroepen fonds,
- voor zover deze inkomensbestanddelen zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen die vanwege die andere Mogendheid wordt geheven.
2. Bij het bepalen van de winst uit een buitenlandse onderneming worden aan die buitenlandse onderneming de voordelen toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen, indien zij een zelfstandige onderneming zou zijn die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk transacties zou aangaan met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.
3. De in het eerste lid, onderdeel b, bedoelde zuivere opbrengst uit arbeid wordt bij arbeid die korter dan dertig dagen aaneengesloten binnen het gebied van de andere Mogendheid is verricht, alleen beschouwd te zijn onderworpen aan een belasting naar het inkomen die vanwege die Mogendheid wordt geheven indien blijkt dat ter zake hiervan aan die Mogendheid belasting is betaald.
4. In afwijking in zoverre van het eerste lid, onderdeel c, is, indien de aldaar bedoelde opbrengst uit arbeid wordt genoten ter zake van het verrichten of verricht hebben van arbeid ten behoeve van een onderneming, op deze opbrengst uit arbeid het bepaalde in het eerste lid, onderdeel b, van toepassing.

- Art. 8.** 1. De in artikel 6 bedoelde vrijstelling voor buitenlands inkomen wordt voor elke Mogendheid waaruit de belastingplichtige zodanig inkomen geniet afzonderlijk toegepast door een vermindering te verlenen op de verschuldigde inkomstenbelasting.
2. De in het eerste lid bedoelde vermindering is gelijk aan het bedrag dat tot de belasting die zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting BES verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat als het buitenlands inkomen uit een Mogendheid staat tot het noemerinkomen.
3. De vermindering, dan wel, ingeval de belastingplichtige uit meer dan een Mogendheid buitenlands inkomen geniet, het gezamenlijke bedrag van de verminderingen, kan, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelen ter voorkoming van dubbele belasting, niet meer bedragen dan het bedrag van de belasting dat zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting BES verschuldigd zou zijn over het inkomen.
4. Onder de belasting die zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting BES verschuldigd zou zijn over het inkomen wordt verstaan: de over het kalenderjaar berekende belasting, bedoeld in artikel 24A van de Wet inkomstenbelasting BES.
5. Onder noemerinkomen wordt verstaan het inkomen verminderd met de – met overeenkomstige toepassing van artikel 15 van de Wet inkomstenbelasting BES – te verrekenen negatieve bedragen aan inkomen uit andere jaren.

Vermindering
belasting bij
buitenlands
inkomen

- Art. 9.** 1. Een bedrag aan in een jaar vrij te stellen buitenlands inkomen – per Mogendheid berekend met inachtneming van de verrekening volgens artikel 10 – dat door de toepassing van artikel 8, derde lid, niet leidt tot een vermindering van belasting over dat jaar, wordt overgebracht naar het volgend jaar. Deze overbrenging vindt alleen plaats indien het naar het volgend jaar over te brengen buitenlandse inkomen door de inspecteur is vastgesteld bij voor bezwaar vatbare beschikking.
2. In het jaar waarnaar de overbrenging plaatsvindt, wordt voor de berekening van de vermindering van artikel 8 het buitenlandse inkomen verhoogd met het over te brengen bedrag aan buitenlands inkomen. Het noemerinkomen wordt niet verhoogd.
3. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld over de toedeling van het vrij te stellen buitenlandse inkomen per.

Doorschui-
fregeling

- Art. 10.** Indien het buitenlandse inkomen uit een Mogendheid – berekend met inachtneming

Inhaalregeling

van de overbrenging per Mogendheid volgens artikel 9 – negatief is, wordt het voor de toepassing van de vermindering van artikel 8 aangemerkt als negatief buitenlands inkomen van het volgend jaar uit die Mogendheid. De inspecteur stelt het naar het volgend jaar over te brengen negatieve buitenlandse inkomen vast bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Afdeling 2 Verrekening

Verrekening
buitenlandse
belasting op
dividenden,
interest en
royalty's

Art. 11. 1. Aan een binnenlandse belastingplichtige wordt, ter verrekening van vanwege een andere Mogendheid geheven belasting naar het inkomen, een vermindering van inkomstenbelasting verleend voor in het inkomen, maar niet in enig in artikel 7 bedoeld buitenlands inkomen, begrepen dividenden, interest en royalty's.

2. Het bedrag van de in het eerste lid bedoelde vermindering is het laagste van de volgende bedragen:

a. het bedrag van de in het desbetreffende jaar vanwege andere Mogendheden geheven belasting over dividenden, interest en royalty's;

b. het bedrag dat tot de belasting die in het desbetreffende jaar zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting BES verschuldigd zou zijn, in dezelfde verhouding staat als het bedrag aan dividenden, interest en royalty's van dat jaar waarover door een andere Mogendheid belasting is geheven, staat tot het noemerinkomen.

3. Voor de toepassing van het tweede lid, onderdeel a, wordt de belasting die vanwege andere Mogendheden is geheven over dividenden tot geen hoger bedrag in aanmerking genomen dan tot 5 percent van die dividenden.

4. Bij de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, worden dividenden en interest verminderd met de daarmee verband houdende kosten, en worden royalty's verminderd met de daarop rechtstreeks drukkende kosten.

5. Artikel 8, vierde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. De vermindering volgens dit artikel bedraagt, met inachtneming van de verminderingen volgens andere regelen ter voorkoming van dubbele belasting en volgens artikel 8, ten hoogste het bedrag aan belasting over het inkomen dat zonder de toepassing van dit besluit volgens de Wet inkomstenbelasting BES verschuldigd zou zijn.

Uiteindelijk
gerechtigde

Art. 12. 1. Bij de toepassing van artikel 11 wordt geen vermindering verleend indien de belastingplichtige niet de uiteindelijk gerechtigde is tot de dividenden, interest of royalty's waarop door een andere Mogendheid belasting naar het inkomen is geheven. Niet als uiteindelijk gerechtigde wordt beschouwd de belastingplichtige die in samenhang met de ontvangen opbrengst een tegenprestatie heeft verricht als onderdeel van een samenstel van transacties waarbij aannemelijk is dat:

a. de opbrengst geheel of gedeeltelijk direct of indirect ten goede is gekomen aan een natuurlijk persoon of rechtspersoon die in mindere mate gerechtigd is tot vermindering van de op de BES eilanden verschuldigde belasting dan de belastingplichtige die de tegenprestatie heeft verricht, en

b. deze natuurlijke persoon of rechtspersoon een positie in rechten waaruit de opbrengst is genoten op directe of indirecte wijze behoudt of verkrijgt die vergelijkbaar is met zijn positie in soortgelijke rechten voorafgaand aan het moment waarop het samenstel van transacties een aanvang heeft genomen.

2. Voor de toepassing van het eerste lid:

a. kan van een samenstel van transacties eveneens sprake zijn ingeval transacties zijn aangegaan op een gereguleerde effectenbeurs of markt;

b. wordt met een samenstel van transacties gelijkgesteld een transactie die betrekking heeft op de enkele verwerving van een of meer dividendbewijzen of renteterminen, of op de vestiging van kortlopende genotsrechten op rechten.

Voortrentelling
niet verrekende
belasting divi-
denden, interest
en royalty's

Art. 13. Het bedrag van de in een jaar vanwege andere Mogendheden geheven belasting, bedoeld in artikel 11, dat door de toepassing van het tweede lid, onderdeel b, of het vijfde lid, van dat artikel niet leidt tot een vermindering van inkomstenbelasting over dat jaar, wordt aangemerkt als vanwege andere Mogendheden geheven belasting van het daaropvolgende jaar. Deze voortrentelling vindt alleen plaats indien het naar het volgend jaar over te brengen bedrag door de inspecteur is vastgesteld bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Afdeling 4 Formele en overige bepalingen

Art. 14. 1. De inspecteur stelt het bedrag van het volgens artikel 9 naar een volgend jaar over te brengen buitenlandse inkomen per Mogendheid vast bij voor bezwaar vatbare beschikking. Deze vaststelling gebeurt gelijktijdig met het vaststellen van de aanslag over dat jaar. Het bedrag van dat naar het volgend jaar over te brengen buitenlands inkomen wordt op het aanslagbiljet afzonderlijk vermeld.

Beschikkingen
doorschuif-
regeling

2. Rechtsmiddelen tegen een beschikking als bedoeld in het eerste lid kunnen uitsluitend betrekking hebben op:

a. de grootte van het over te brengen bedrag aan buitenlands inkomen, voor zover niet eerder vastgesteld, en

b. de toepassing van de ministeriële regeling, bedoeld in artikel 9, derde lid.

3. Het bedrag aan buitenlands inkomen dat volgens artikel 9, eerste lid, naar het volgend jaar wordt overgebracht, kan worden herzien of alsnog worden vastgesteld, indien:

a. een aanslag wordt verminderd wegens de verrekening van verliezen uit andere jaren;

b. de inspecteur een navorderingsaanslag vaststelt;

c. de inspecteur een beschikking herziet waarin het bedrag van een verlies wordt vastgesteld; d. enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat het bedrag van het over te brengen buitenlands inkomen te hoog is vastgesteld, waarbij de herziening alleen kan plaatsvinden voor in de beschikking opgenomen buitenlands inkomen dat is genoten in een van de twaalf voorafgaande jaren.

4. In afwijking in zoverre van artikel 9, eerste lid, tweede volzin, wordt, indien het derde lid toepassing vindt, het herziene of het alsnog vastgestelde bedrag aan buitenlands inkomen dat naar het volgend jaar wordt overgebracht, in het volgend jaar in aanmerking genomen zonder dat dit bedrag vooraf door de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking is vastgesteld. De vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing voor zover de herziening gevolgen heeft voor bedragen die worden overgebracht naar jaren waarvoor al een aanslag is vastgesteld.

Art. 15. 1. De inspecteur stelt het bedrag van het volgens artikel 10 naar een volgend jaar over te brengen negatieve buitenlandse inkomen per Mogendheid vast bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Beschikkingen
inhaalregeling

2. Artikel 14, eerste lid, tweede en derde volzin, tweede lid, derde lid en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien het negatieve buitenlands inkomen niet bij voor bezwaar vatbare beschikking is vastgesteld, wordt het bedrag in het volgende jaar toch in aanmerking genomen als negatief bestanddeel van het buitenlands inkomen. Het bedrag wordt niet meer in aanmerking genomen indien de termijn waarbinnen de inspecteur bevoegd is om een aanslag vast te stellen over het eerste jaar waarin een lager naar het volgend jaar over te brengen bedrag aan negatief buitenlands inkomen bij voor bezwaar vatbare beschikking had moeten worden vastgesteld, met meer dan twee jaar is overschreden.

Art. 16. 1. De inspecteur stelt de volgens artikel 13 over te brengen bedragen aan vanwege andere Mogendheden geheven belasting vast bij voor bezwaar vatbare beschikking.

Beschikkingen
verrekening

2. Artikel 14, eerste lid, tweede en derde volzin, tweede lid, derde lid en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Art. 17. Ingeval de belastingplichtige in een jaar ophoudt binnenlands belastingplichtige te zijn, en binnen een termijn van acht jaren na afloop van dit jaar wederom binnenlands belastingplichtige wordt, worden de over het jaar voorafgaande aan het jaar waarin de binnenlandse belastingplicht is geëindigd volgens de artikelen 14, 15 en 16 vastgestelde bedragen aan over te brengen buitenlands inkomen, negatief buitenlands inkomen en vanwege andere Mogendheden geheven belasting, aangemerkt als bedragen die in het jaar voorafgaande aan het opnieuw binnenlands belastingplichtig worden, zijn vastgesteld.

Emigratie en
terugkeer

Hoofdstuk 3. Loonbelasting

Art. 18. Een op de BES eilanden wonende werknemer is vrijgesteld van de loonbelasting die betrekking heeft op door hem genoten loon waarop artikel 7, eerste lid, onderdeel b, van toepassing is, en dat is onderworpen aan een belasting naar het inkomen die vanwege de andere Mogendheid, bedoeld in dat artikel, wordt geheven.

Vrijstelling van
loonbelasting

Hoofdstuk 4. Kansspelbelasting

Vrijstelling
kansspel-
belasting

Art. 19. Een op de BES eilanden wonende of gevestigde gerechtigde tot een prijs van een buitenlands kansspel is vrijgesteld van de daarop betrekking hebbende kansspelbelasting, indien die prijs is onderworpen aan een gelijksoortige belasting, die vanwege een andere Mogendheid of vanwege de in het Europese deel van Nederland toepasselijke belastingwetgeving wordt geheven.

Hoofdstuk 5. Overgangs- en slotbepalingen

Inwerking
treding

Art. 20. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2011 om 00:00 uur in de openbare lichamen Bonaire, Sint Eustatius en Saba en om 05:00 uur in het Europese deel van Nederland.

Citeertitel

Art. 21. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit voorkoming dubbele belasting BES.

Besluit Internationale inlichtingenuitwisseling BES, mandaatverlening

De staatssecretaris van Financiën heeft het volgende besloten.

Dit besluit betreft het verlenen van mandaat voor het nemen van besluiten op basis van de artikelen 8.125 en 8.127 van de Belastingwet BES. Deze besluiten hebben betrekking op het op verzoek en spontaan verstrekken van fiscale inlichtingen aan het buitenland over Bonaire, St. Eustatius en Saba (de BES-eilanden). Tevens wordt van de gelegenheid gebruik gemaakt om het Besluit ondermandaatverlening internationale inlichtingenuitwisseling van 31 maart 2010, nr. CPP2010/1439M in te trekken.

1. Mandaatverlening ter uitvoering van de Belastingwet BES

De directeur-generaal Belastingdienst, de directeur van de Belastingdienst/Oost en de door hen aangewezen medewerkers van de Belastingdienst zijn binnen het kader van hun taken gemandateerd besluiten te nemen ingevolge de artikelen 8.125 en 8.127 van de Belastingwet BES.

2. Toelichting

Op 10 oktober 2010 hebben zich binnen het Koninkrijk der Nederlanden constitutionele veranderingen voltrokken. Op die datum is onder andere het land Nederlandse Antillen opgeheven en zijn twee nieuwe landen binnen het Koninkrijk gevormd: Curaçao en St. Maarten. De eilanden Bonaire, St. Eustatius en Saba (BES) zijn als openbare lichamen deel gaan uitmaken van Nederland en vormen samen een regio binnen de Nederlandse Belastingdienst: Belastingdienst/Caribisch Nederland. Op deze regio is sinds 1 januari 2011 de Belastingwet BES van toepassing. In de artikelen 8.125 en 8.127 van die wet zijn bepalingen opgenomen over het op verzoek en spontaan verstrekken van fiscale inlichtingen aan het buitenland die betrekking hebben op genoemde regio. Van deze besluiten worden kennisgevingen gezonden aan degenen van wie de inlichtingen afkomstig zijn en die op de BES-eilanden wonen of zijn gevestigd. Het nemen van deze besluiten is gemandateerd aan de directeur-generaal Belastingdienst en aan de directeur van de Belastingdienst/Oost, waaronder de centrale bevoegde autoriteit voor Nederland (de Central Liaison Office te Almelo) ressorteert. Zij kunnen hun bevoegdheid doormandateren aan door hen aangewezen medewerkers. Genoemde directeur en de door hem aangewezen medewerkers behandelen ook de bezwaar- en beroepschriften die uit bedoelde besluiten kunnen voortvloeien. Zij kunnen van deze bevoegdheden slechts gebruik maken indien en voor zover deze passen binnen het kader van de hen toegewezen taken.

3. Ingetrokken besluit

Het volgende besluit is met terugwerkende kracht ingetrokken per 1 januari 2011:

–Het besluit van 31 maart 2010, nr. CPP2010/1439M

Per abuis is dit besluit niet ingetrokken in het Besluit ondermandaatverlening internationale inlichtingenuitwisseling van 4 april 2011, nr. DGBel2011/1728M. Het laatstgenoemde besluit geldt overigens alleen voor het Europese deel van Nederland en niet voor Belastingdienst/Caribisch Nederland.

4. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 2011.

Dit besluit wordt in de Staatscourant gepubliceerd.

Den Haag, 8 juni 2011

De staatssecretaris
van Financiën,
F.H.H. Weekers

Stb. 2015/546

Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard

Besluit van 23 december 2015, houdende identificatie- en rapportagevoorschriften voor rapporterende financiële instellingen met het oog op de automatische uitwisseling van inlichtingen op basis van de Common Reporting Standard (Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard).

Gelet op de artikelen 10a, 10b en 10c van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen en artikel 8.133a van de Belastingwet BES;

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Reikwijdte

Art. 1. Dit besluit en de daarop berustende bepalingen geeft uitvoering aan de artikelen 10a, 10b en 10c van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen.

Definities

Art. 2. 1. Dit besluit verstaat onder:

- a. wet: de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen;
 - b. bestaande rekening van een natuurlijk persoon: een bestaande rekening die door een of meer natuurlijke personen wordt gehouden;
 - c. nieuwe rekening van een natuurlijk persoon: een nieuwe rekening die door een of meer natuurlijke personen wordt gehouden;
 - d. bestaande entiteitsrekening: een bestaande rekening die door een of meer entiteiten wordt gehouden;
 - e. nieuwe entiteitsrekening: een nieuwe rekening die door een of meer entiteiten wordt gehouden;
 - f. lagewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde, te bepalen met inachtneming van bijlage I, sectie VII, onderdeel C, onder 1 en 3, van Richtlijn 2011/16/EU, per 31 december 2015 van niet meer dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met 1.000.000 USD;
 - g. hogewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde, te bepalen met inachtneming van bijlage I, sectie VII, onderdeel C, onder 1 en 3, van Richtlijn 2011/16/EU, op 31 december 2015 of op 31 december van enig daaropvolgend jaar van meer dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met 1.000.000 USD;
 - h. groepskapitaalverzekering: een groepskapitaalverzekering als bedoeld in bijlage I, sectie VII, onderdeel B, derde alinea, van Richtlijn 2011/16/EU;
 - i. groepslijfrenteverzekering: een groepslijfrenteverzekering als bedoeld in bijlage I, sectie VII, onderdeel B, vierde alinea, van Richtlijn 2011/16/EU.
2. Voor de toepassing van dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt, waar direct of indirect wordt verwezen naar de bepalingen in bijlage I, sectie III, onderdeel B, onder 2, 4 en 6, en onderdeel C, onder 5, 8 en 9, sectie IV, onderdeel B, sectie V, onderdeel D, onder 1, of sectie VI, onder 1, onderdeel b, van Richtlijn 2011/16/EU, in de desbetreffende bepalingen onder lidstaat mede verstaan andere deelnemende rechtsgebieden dan de lidstaten. Artikel 2a, vijfde lid, van de wet is hierbij van overeenkomstige toepassing.
3. Voor de toepassing van dit besluit en de daarop berustende bepalingen hebben, waar direct of indirect wordt verwezen naar de bepalingen in de bijlagen I en II van Richtlijn 2011/16/EU, in de desbetreffende bepalingen de begrippen te rapporteren persoon, te rapporteren rekening en passieve NFE de betekenis die deze hebben volgens artikel 2a van de wet.

Eigen verklaring

Art. 3. 1. Voor de toepassing van dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt onder een eigen verklaring verstaan een gedagtekende en ondertekende verklaring van een rekeninghouder of van een uiteindelijk belanghebbende van een passieve NFE met daarin opgenomen ten minste de volgende gegevens ten aanzien van de rekeninghouder of de uiteindelijk belanghebbende:

- a. de naam;
- b. het adres;
- c. de fiscale woonstaat;
- d. het fiscale identificatienummer; en
- e. in geval van natuurlijke personen: de geboortedatum.

2. In afwijking van het eerste lid bevat een eigen verklaring niet het fiscale identificatienummer van de rekeninghouder of de uiteindelijk belanghebbende van een passieve NFE indien de fiscale woonstaat van die rekeninghouder, onderscheidenlijk van die uiteindelijk belanghebbende, hem geen fiscaal identificatienummer heeft verstrekt. De vermelding van het fiscale identificatienummer in een eigen verklaring kan verder achterwege blijven in de gevallen waarvoor Onze Minister dit heeft bepaald.

3. Het eerste en tweede lid zijn ook van toepassing indien op basis van in dit besluit opgenomen verwijzingen naar de bijlagen I en II van Richtlijn 2011/16/EU een eigen verklaring wordt voorgeschreven.

Hoofdstuk 2. Identificatie- en rapportagevoorschriften

Art. 4. 1. Een rapporterende financiële instelling volgt met betrekking tot lagewaarde-rekeningen, met inachtneming van bijlage II, onder 1, van Richtlijn 2011/16/EU, de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie III, onderdeel B, van Richtlijn 2011/16/EU om vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen.

Bestaande rekening van een natuurlijk persoon

2. Een rapporterende financiële instelling volgt met betrekking tot hogewaarderekeningen, met inachtneming van bijlage II, onder 1, van Richtlijn 2011/16/EU, de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie III, onderdeel C, onder 1 tot en met 5 en onder 7 tot en met 9, van Richtlijn 2011/16/EU om vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen.

3. Een rapporterende financiële instelling volgt met betrekking tot een bestaande rekening die op 31 december 2015 niet een hogewaarderekening is maar die dat wel is op de laatste dag van een volgend kalenderjaar, uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin de bestaande rekening een hogewaarderekening wordt de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie III, onderdeel C, onder 1 tot en met 5 en onder 7 tot en met 9, van Richtlijn 2011/16/EU om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

4. Een rapporterende financiële instelling die op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de fiscale woonstaat van de rekeninghouder is of kan zijn gewijzigd, verkrijgt, in afwijking in zoverre van het eerste en tweede lid, een actuele eigen verklaring van de rekeninghouder dan wel, in het geval eerder een eigen verklaring is verkregen, een redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken indien deze de juistheid van de laatst verkregen eigen verklaring bevestigen.

5 Een rapporterende financiële instelling mag nadat zij op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de fiscale woonstaat van de rekeninghouder is of kan zijn gewijzigd, nog gedurende 90 dagen uitgaan van de fiscale woonstaat van de rekeninghouder zoals die is vastgesteld vóór de wijziging van omstandigheden.

Art. 5. 1. Een rapporterende financiële instelling verkrijgt, met inachtneming van bijlage I, sectie IV, onderdeel A, van Richtlijn 2011/16/EU, bij het openen van een nieuwe rekening door een natuurlijk persoon een eigen verklaring van de rekeninghouder.

Nieuwe rekening van een natuurlijk persoon

2. Indien uit de eigen verklaring, bedoeld in het eerste lid, blijkt dat de rekeninghouder een te rapporteren persoon is, wordt de rekening aangemerkt als een te rapporteren rekening.

3. Een rapporterende financiële instelling die op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de laatst verkregen eigen verklaring van de rekeninghouder onjuist of onbetrouwbaar is, verkrijgt een actuele eigen verklaring van de rekeninghouder voor het vaststellen van diens fiscale woonstaat dan wel een redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken die de juistheid van de laatst verkregen eigen verklaring bevestigen.

4. Een rapporterende financiële instelling mag nadat zij op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de laatst verkregen eigen verklaring van de rekeninghouder onjuist of onbetrouwbaar is, nog gedurende 90 dagen, doch uiterlijk tot de dag waarop een actuele eigen verklaring wordt verkregen, uitgaan van de fiscale woonstaat van de rekeninghouder zoals die is vermeld op de laatst verkregen eigen verklaring. Indien een rapporterende financiële instelling binnen de termijn van 90 dagen, bedoeld in de eerste volzin, geen actuele eigen verklaring of een redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken als bedoeld in het derde lid heeft verkregen, merkt de rapporterende financiële instelling de rekeninghouder tot het moment waarop alsnog een dergelijke eigen verklaring of redelijke uitleg wordt verkregen aan als fiscaal inwoner van het

rechtsgebied dat is vermeld op de laatst verkregen eigen verklaring, bedoeld in het derde lid, alsmede van het rechtsgebied waarin de rekeninghouder als gevolg van de wijziging van omstandigheden fiscaal woonachtig zou kunnen zijn.

Bestaande entiteitsrekening

Art. 6. 1. Een rapporterende financiële instelling volgt met betrekking tot bestaande entiteitsrekeningen de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie V, onderdeel D, van Richtlijn 2011/16/EU om, met inachtneming van bijlage I, sectie VII, onderdeel C, onder 2, van die richtlijn, vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen. Indien een rapporterende financiële instelling bij de toepassing van de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel D, onder 2, onderdeel a, van Richtlijn 2011/16/EU, de status van de rekeninghouder als actieve NFE, passieve NFE of financiële instelling niet kan vaststellen, merkt deze de rekeninghouder aan als passieve NFE. Indien een rapporterende financiële instelling bij de toepassing van de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel D, onder 2, onderdeel c, onder ii, van Richtlijn 2011/16/EU, geen eigen verklaring van de rekeninghouder of de uiteindelijk belanghebbende verkrijgt, past deze de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie III, onderdeel B, onder 2, van Richtlijn 2011/16/EU, toe om vast te stellen of de uiteindelijk belanghebbende een te rapporteren persoon is.

2. Een rapporterende financiële instelling kan er, in afwijking van het eerste lid, voor kiezen om, hetzij voor alle bestaande entiteitsrekeningen tezamen hetzij voor elke duidelijk omschreven groep van bestaande entiteitsrekeningen afzonderlijk, de procedures, bedoeld in het eerste lid, niet toe te passen op bestaande entiteitsrekeningen met een, met inachtneming van bijlage I, sectie VII, onderdeel C, onder 2, van Richtlijn 2011/16/EU, totaal saldo of een totale waarde op 31 december 2015 van niet meer dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000. Indien het totale saldo of de totale waarde van een bestaande entiteitsrekening waarop de procedures, bedoeld in het eerste lid, op basis van de eerste volzin niet zijn toegepast, op 31 december van een volgend kalenderjaar, met inachtneming van bijlage I, sectie VII, onderdeel C, onder 2, van Richtlijn 2011/16/EU, hoger is dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000, volgt een rapporterende financiële instelling uiterlijk op 31 december van het kalenderjaar volgend op het jaar waarin het totale saldo of de totale waarde van die rekening hoger is dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000, met betrekking tot die rekening de procedures, bedoeld in het eerste lid, om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

3. Een rapporterende financiële instelling die op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de laatst verkregen eigen verklaring van een rekeninghouder of van een uiteindelijk belanghebbende dan wel andere documentatie die is gebruikt voor het vaststellen of een rekening een te rapporteren rekening is, juist of onbetrouwbaar is, volgt opnieuw de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie V, onderdeel D, van Richtlijn 2011/16/EU om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening, met dien verstande dat:

a. de rapporterende financiële instelling bij de toepassing van de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel D, onder 1, van Richtlijn 2011/16/EU, een actuele eigen verklaring van de rekeninghouder verkrijgt of een redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken die de juistheid bevestigen van de laatst verkregen eigen verklaring of van de documentatie die is gebruikt om vast te stellen of de rekeninghouder een te rapporteren persoon is;

b. de rapporterende financiële instelling bij de toepassing van de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel D, onder 2, onderdeel a, van Richtlijn 2011/16/EU, een actuele eigen verklaring van de rekeninghouder verkrijgt of aanvullende bewijsstukken om de status van de rekeninghouder als actieve NFE, passieve NFE of financiële instelling vast te kunnen stellen;

c. de rapporterende financiële instelling bij toepassing van de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie V, onderdeel D, onder 2, onderdeel c, van Richtlijn 2011/16/EU, een actuele eigen verklaring van de rekeninghouder of uiteindelijk belanghebbende verkrijgt of een redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken die de juistheid bevestigen van de laatst verkregen eigen verklaring of van de documentatie die is gebruikt om vast te stellen of de uiteindelijk belanghebbende een te rapporteren persoon is.

4. Een rapporterende financiële instelling voldoet de procedures, bedoeld in het derde

lid, vóór het eind van het kalenderjaar waarin de wijziging van omstandigheden, bedoeld in dat lid, zich voordoet, dan wel, indien dit later is, uiterlijk 90 dagen nadat deze weet of redenen heeft om te weten dat sprake is van een wijziging van omstandigheden. Indien een rapporterende financiële instelling geen actuele eigen verklaring of redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken als bedoeld in het derde lid, onderdeel a, verkrijgt, merkt deze de rekeninghouder, bedoeld in het derde lid, onderdeel a, aan als inwoner van zowel het rechtsgebied waarvan diens inwonerschap is vastgesteld vóór de wijziging van omstandigheden als het rechtsgebied waarin de rekeninghouder als gevolg van de wijziging van omstandigheden fiscaal woonachtig zou kunnen zijn. Indien een rapporterende financiële instelling geen actuele eigen verklaring of aanvullende bewijsstukken als bedoeld in het derde lid, onderdeel b, verkrijgt, merkt deze de rekeninghouder, bedoeld in het derde lid, onderdeel b, aan als passieve NFE. Indien een rapporterende financiële instelling geen actuele eigen verklaring of redelijke uitleg en, waar nodig, aanvullende bewijsstukken als bedoeld in het derde lid, onderdeel c, verkrijgt, past deze de procedure, bedoeld in bijlage I, sectie III, onderdeel B, onder 2, van Richtlijn 2011/16/EU, toe om vast te stellen of de uiteindelijk belanghebbende, bedoeld in het derde lid, onderdeel c, een te rapporteren persoon is.

Art. 7. 1. Een rapporterende financiële instelling volgt met betrekking tot nieuwe entiteitsrekeningen, met inachtneming van bijlage II, onder 2, van Richtlijn 2011/16/EU, de procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie VI, van Richtlijn 2011/16/EU om vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen.

Nieuwe entiteitsrekening

2. Met betrekking tot een rapporterende financiële instelling die op basis van een wijziging van omstandigheden weet of redenen heeft om te weten dat de laatst verkregen eigen verklaring van een rekeninghouder of van een uiteindelijk belanghebbende dan wel andere documentatie die verband houdt met het vaststellen of de rekening een te rapporteren rekening is, onjuist of onbetrouwbaar is, is artikel 6, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Art. 8. 1. Een rapporterende financiële instelling mag met betrekking tot een kapitaalverzekering of lijfrenteverzekering de alternatieve procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie VII, onderdeel B, eerste alinea, van Richtlijn 2011/16/EU toepassen om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

Kapitaal- of lijfrenteverzekering

2. Een rapporterende financiële instelling mag met betrekking tot een groepskapitaalverzekering of groepslijfrenteverzekering de alternatieve procedures die zijn opgenomen in bijlage I, sectie VII, onderdeel B, tweede alinea, van Richtlijn 2011/16/EU toepassen om vast te stellen of sprake is van een te rapporteren rekening.

Art. 9. 1. Een financiële rekening is een te rapporteren rekening met ingang van het tijdstip waarop deze krachtens de identificatievoorschriften, bedoeld in dit hoofdstuk, als zodanig wordt aangemerkt en tot het tijdstip waarop deze rekening niet meer als een te rapporteren rekening kan worden aangemerkt.

Nadere identificatie- en rapportagevoorschriften

2. Een rapporterende financiële instelling mag niet vertrouwen op een eigen verklaring of bewijsstukken indien zij weet of redenen heeft om te weten dat de eigen verklaring of bewijsstukken onjuist of onbetrouwbaar zijn.

3. Waar in dit besluit wordt uitgegaan van een saldo- of waardegrens op 31 december van een kalenderjaar, wordt, ingeval een rapporterende financiële instelling over een andere relevante periode rapporteert, het betreffende saldo of de betreffende waarde bepaald per de laatste dag van de relevante periode waarover wordt gerapporteerd die eindigt in het kalenderjaar.

4. Een rapporterende financiële instelling mag de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor nieuwe rekeningen toepassen op bestaande rekeningen en de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor hogewaarderekeningen toepassen op lagewaarderekeningen. Indien van de mogelijkheid gebruik wordt gemaakt om de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor nieuwe rekeningen op bestaande rekeningen toe te passen, blijven de voor het overige voor bestaande rekeningen geldende regels van toepassing.

5. Een rapporterende financiële instelling legt vast welke stappen zij heeft gezet en op welke bewijsmiddelen zij heeft vertrouwd bij de uitvoering van de identificatie-

en rapportagevoorschriften die voortvloeien uit de wet en dit besluit en bewaart die bewijsmiddelen. Onze Minister verkrijgt met het oog op de door Onze Minister te verstrekken informatie, bedoeld in de artikelen 10b en 10c van de wet, aan rechtsgebieden ten aanzien waarvan het land Nederland een verplichting heeft om die informatie te verstrekken desgevraagd binnen een door hem te stellen termijn en op een door hem te bepalen wijze inzage in die stappen en bewijsmiddelen.

Wijze en tijdstip van gegevens-verstrekking

Art. 10. Een rapporterende financiële instelling verstrekt de gegevens en inlichtingen, bedoeld in de artikelen 10b tot en met 10f van de wet, op een door Onze Minister voorgeschreven wijze. De gegevens en inlichtingen worden uiterlijk verstrekt op 31 januari van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop de gegevens en inlichtingen betrekking hebben. Indien een rapporterende financiële instelling rapporteert over een andere relevante periode dan een kalenderjaar, worden de gegevens en inlichtingen uiterlijk verstrekt op 31 januari van het jaar volgend op het kalenderjaar waarin de laatste dag valt van de periode waarover wordt gerapporteerd. Onze Minister kan toestaan dat wordt afgeweken van de datum van 31 januari, bedoeld in de tweede en derde volzin.

Nieuwe entiteitsrekening

Hoofdstuk 3. Overgangsbepalingen

Art. 11. Aanwijzing rechtsgebieden ten behoeve van eerste identificatie
Een rapporterende financiële instelling stelt bij toepassing van de procedures, bedoeld in de artikelen 4 en 6, ook vast of een rekeninghouder van een bestaande rekening of een uiteindelijk belanghebbende van een passieve NFE met een bestaande rekening fiscaal inwoner is van een of meer van de bij ministeriële regeling aan te wijzen rechtsgebieden.

Tijdstip eerste identificatie

Art. 12. 1. Voor hogewaarderekeningen wordt uiterlijk op 31 december 2016 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.
2. Voor lagewaarderekeningen wordt uiterlijk op 31 december 2017 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.
3. Voor bestaande entiteitsrekeningen met een totaal saldo of een totale waarde op 31 december 2015 van meer dan een in euro's uitgedrukt bedrag dat overeenstemt met USD 250.000, wordt uiterlijk op 31 december 2017 voor het eerst vastgesteld of sprake is van een te rapporteren rekening.

Hoofdstuk 4. Wijziging ander besluit

Art. 13. (Wijziging Uitvoeringsbesluit Belastingwet BES)

Inwerking treding

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 14. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2016 en vindt voor het eerst toepassing met betrekking tot gegevens en inlichtingen over het kalenderjaar 2016.

Citeertitel

Art. 15. Dit besluit wordt aangehaald als: Uitvoeringsbesluit identificatie- en rapportagevoorschriften Common Reporting Standard.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

Wassenaar, 23 december 2015

Willem-Alexander

De Staatssecretaris van Financiën,

E.D. Wiebes

Landsverordening voorkoming dubbele belasting

AB 1988/GT 30

Art. 1. 1. Voor zover niet op andere wijze daarin is voorzien kunnen bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, voorschriften worden gegeven, waardoor wordt voorkomen dat een inkomen of een gedeelte van een inkomen zowel in Aruba als in een vreemde staat rechtstreeks of door middel van de bron waaruit het wordt verkregen door de inkomsten-, winst- of vermogensbelasting wordt getroffen.

**Delegatie-
bevoegdheid**

2. De daartoe te verlenen vrijstelling bepaalt zich tot het gedeelte van het inkomen, hetwelk buiten Aruba wordt verworven, en de bronnen waaruit dat gedeelte wordt verkregen.

Art. 2. Deze landsverordening kan worden aangeduid als Landsverordening voorkoming dubbele belasting.

Citeertitel

AB 1999/GT 40

Landsbesluit voorkoming dubbele belasting

LB, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 1, eerste lid, van de LVDB.

Definities

Art. 1. 1. Voor de toepassing van dit landsbesluit wordt verstaan onder:

vaste inrichting: een duurzame inrichting van een onderneming, met behulp waarvan de werkzaamheden van die onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend; het gebied van een andere staat: het grondgebied van een ander land dan Aruba; buitenlandse onderneming: de onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een vaste inrichting of van een vaste vertegenwoordiger binnen het gebied van een andere staat.

2. Onder een vaste inrichting worden mede begrepen de zetel van de leiding van de onderneming, landbouwgronden, alsmede werken waarvan de uitvoering langer dan twaalf maanden duurt, behoudens ingeval aldaar slechts goederen in commissie worden gehouden.

3. Onder het gebied van een andere staat wordt mede begrepen het gebied buiten de territoriale wateren van die staat, indien deze in overeenstemming met het internationale recht daarin soevereine rechten kan uitoefenen.

4. Voor de toepassing van dit besluit worden niet als vaste vertegenwoordiger beschouwd:

- a. een volkomen onafhankelijke vertegenwoordiger;
- b. een vertegenwoordiger die niet tot het afsluiten van transacties bevoegd is, ongeacht of hij voor spoedafleveringen een voorraad houdt;
- c. een persoon die slechts goederen in commissie houdt.

Reikwijdte besluit

Art. 2. Dit besluit is slechts van toepassing, voor zover niet op andere wijze in het voorkomen van dubbele belasting is voorzien.

Voorkoming dubbele inkomsten- belasting

Art. 3. 1. Een in Aruba wonende belastingplichtige is vrijgesteld van de inkomstenbelasting die betrekking heeft op zijn buitenlands inkomen.

2. Voor de toepassing van dit landsbesluit bestaat het buitenlands inkomen van de belastingplichtige uit de algebraïsche som van hetgeen in geld of geldswaarde genoten wordt als:

a. zuivere opbrengst van buitenlandse onderneming, waarbij de binnen het gebied van een andere staat gelegen of gevestigde onroerende zaken die behoren tot het vermogen van een onderneming, geacht worden deel uit te maken van het vermogen van een buitenlandse onderneming;

b. buitenlandse zuivere opbrengsten, geen opbrengst zijnde als bedoeld in onderdeel a, verminderd met de in aftrek te brengen kosten:

1. uit arbeid, voor zover die opbrengsten worden genoten ter zake van arbeid die in dienstbetrekking wordt verricht of is verricht binnen het gebied van een andere staat;

2. uit onroerende goederen of gedeelten daarvan, die binnen het gebied van een andere staat zijn gelegen;

3. uit rechten op aandelen in de winst van een onderneming waarvan de leiding binnen het gebied van een andere staat is gevestigd, voor zover die rechten niet voortspruiten uit effectenbezit of uit dienstbetrekking;

4. uit rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen van publiekrechtelijke aard, loon uit dienstbetrekking hieronder begrepen, ten laste van een binnen het gebied van een andere staat gevestigde publiekrechtelijke rechtspersoon of van door zulk een rechtspersoon in het leven geroepen bedrijven, fondsen of instellingen, tenzij die rechten zijn toegekend ter zake van het verrichten van niet-zelfstandige arbeid ten behoeve van een onderneming, voor zover die zuivere opbrengst van buitenlandse onderneming onderworpen is en die buitenlandse zuivere opbrengsten onderworpen zijn aan een vanwege een andere staat te heffen belasting naar het inkomen of de winst.

3. Bij het bepalen van een opbrengst als bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, worden bedrijfsmiddelen die voor het drijven van die onderneming worden gebruikt, doch niet van meet af aan daarvoor zijn gebezigd, geacht bij de aanvang van dat gebruik te zijn aangeschaft tegen de waarde die daaraan op dat tijdstip in het economische verkeer kan worden toegekend.

Methode verrekening, inhaalregeling

Art. 4. 1. De in artikel 3 bedoelde vrijstelling wordt toegepast door een vermindering te verlenen op en ten hoogste tot het bedrag van de inkomstenbelasting, dat volgens de

Landsverordening inkomstenbelasting (AB 1991 no. GT 51) verschuldigd zou zijn geweest zonder toepassing van dit landsbesluit. De vermindering is gelijk aan het bedrag dat tot de belasting die volgens de Landsverordening inkomstenbelasting verschuldigd zou zijn geweest, in dezelfde verhouding staat, als het buitenlandse inkomen staat tot het zuiver inkomen, verminderd met de op de voet van artikel 15 van de Landsverordening inkomstenbelasting te verrekenen verliezen die bestaan uit negatieve opbrengsten.

2. Voor zover in enig kalenderjaar na 1998 het buitenlands inkomen, berekend met inachtneming van de verrekening op de voet van het derde lid, groter is dan het zuiver inkomen, verminderd met de op de voet van artikel 15 van de Landsverordening inkomstenbelasting te verrekenen verliezen die bestaan uit negatieve opbrengsten, wordt dit buitenlands inkomen overgebracht naar een of meer van de volgende vijf jaren, te beginnen met het oudste daarvan. In het jaar waarnaar die overbrenging plaats vindt, wordt voor de berekening van de vermindering op de voet van het eerste lid het inkomen, voor zover dat niet uit buitenlands inkomen bestaat, een bedrag ter grootte van het over te brengen bedrag geacht tot het buitenlands inkomen te behoren.

3. Indien het buitenlands inkomen, berekend met inachtneming van de overbrenging op de voet van het tweede lid, negatief is, wordt dit inkomen verrekend met het positieve buitenlands inkomen van een of meer van de volgende vijf jaren, te beginnen met het eerstvolgende jaar.

Art. 5. Een in Aruba wonende werknemer is vrijgesteld van de loonbelasting die betrekking heeft op de door hem genoten opbrengsten, bedoeld in artikel 3, tweede lid, onderdeel b, sub 1 en 4, die zijn onderworpen aan een vanwege een andere staat te heffen belasting naar het inkomen.

Vrijstelling
loonbelasting

Art. 6. Behoudens voor zover uit het verschil in wezen tussen aan de winstbelasting onderworpen belastingplichtigen en natuurlijke personen het tegendeel voortvloeit, zijn de bepalingen van dit landsbesluit, die voor de inkomstenbelasting gelden, van overeenkomstige toepassing voor de winstbelasting.

Voorkoming
dubbele winst-
belasting

Art. 7. 1. Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na die van zijn plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba en werkt terug tot en met 1 januari 1999.

Inwerking-
treding,
citeertitel

2. Het kan worden aangehaald als Landsbesluit voorkoming dubbele belasting.

Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen

Hoofdstuk I

Inleidende bepalingen

Definities

Art. 1. In deze landsverordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Minister: de minister, belast met financiën;
- b. bevoegde functionaris: de Minister of een andere bij ministeriële regeling aan te wijzen ambtenaar van het Departement der Belastingen;
- c. staat: een staat, een mogendheid of een bestuurlijke eenheid waarmee in de relatie met Aruba een wederkerige regeling bestaat die voorziet in wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen;
- d. bevoegde autoriteit: de door een staat tot het uitwisselen van inlichtingen aangewezen persoon of instantie;
- e. onderzoek: alle door de staten bij het vervullen van hun taken verrichte controles, onderzoeken en acties ter waarborging van de juiste toepassing van de belastingwetgeving;
- f. uitwisseling van inlichtingen op verzoek: de uitwisseling van inlichtingen in antwoord op een verzoek van de verzoekende staat aan de aangezochte staat met betrekking tot een specifiek geval;
- g. automatische uitwisseling: de systematische verstrekking van vooraf bepaalde inlichtingen aan een andere staat, zonder voorafgaand verzoek, met regelmatige, vooraf vastgestelde tussenpozen;
- h. spontane uitwisseling: het niet-systematisch, te eniger tijd en ongevraagd verstrekken van inlichtingen aan een andere staat;
- i. persoon:
 - 1°. een natuurlijk persoon;
 - 2°. een rechtspersoon;
 - 3°. indien de geldende wetgeving in een staat in die mogelijkheid voorziet, een vereniging van personen die bevoegd is rechtshandelingen te verrichten, maar niet de status van rechtspersoon bezit;
 - 4°. een andere juridische constructie, ongeacht de aard of vorm ervan, met of zonder rechtspersoonlijkheid, die activa, met inbegrip van de daardoor gegenereerde inkomsten, bezit of beheert die aan een onder deze landsverordening vallende belasting zijn onderworpen;
- j. betekening van stukken: de uitreiking aan de geadresseerde in Aruba van een door een bevoegde autoriteit uitgevaardigd document, houdende een akte of beslissing, inzake de heffing en invordering van belastingen, alsmede renten of bestuurlijke sancties of boeten die daarmee verband houden;
- k. langs elektronische weg: door middel van elektronische apparatuur voor gegevensverwerking, met inbegrip van digitale compressie, en gegevensopslag, met gebruikmaking van kabels, radio, optische technologie of elektromagnetische middelen.

Reikwijdte

Art. 2. 1. De verlening van wederzijdse bijstand ter uitvoering van regelingen van internationaal recht bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuursrechtelijke sancties en boeten die daarmee verband houden geschiedt overeenkomstig de bij of krachtens deze landsverordening gestelde voorschriften.

2. Onder de in het eerste lid bedoelde belastingen valt elke vorm van belastingen die door of namens een staat of de territoriale of bestuurlijke onderdelen van een staat, met inbegrip van de lokale overheden worden geheven.

Hoofdstuk II

Vormen van bijstandsverlening

§1. Op verzoek verstrekken van inlichtingen

Uitwisseling op verzoek

Art. 3. Op verzoek van een bevoegde autoriteit deelt de Minister alle inlichtingen die hij in zijn bezit heeft of naar aanleiding van een onderzoek verkrijgt en die naar verwachting van belang kunnen zijn voor de administratie en handhaving van de nationale wetgeving van de verzoekende staat met betrekking tot de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 2, aan die bevoegde autoriteit mee.

§2. De automatische verstrekking van inlichtingen

Art. 4. De Minister kan na overleg met een bevoegde autoriteit de gevallen of groepen van gevallen aanwijzen in welke gevallen of groepen van gevallen hij zonder voorafgaand verzoek inlichtingen zal verstrekken, alsmede de voorwaarden bepalen waaronder een zodanige verstrekking zal geschieden.

Automatische
uitwisseling

§3. De spontane verstrekking van inlichtingen

Art. 5. De Minister kan aan een bevoegde autoriteit uit eigen beweging inlichtingen verstrekken die voor haar van belang kunnen zijn bij de bepaling van een belastingschuld in de gevallen waarin:

Spontane
uitwisseling

- vermoed wordt dat in de staat van de bevoegde autoriteit ten onrechte een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting zou worden verleend dan wel heffing van belasting ten onrechte achterwege zou blijven ingeval de inlichtingen niet zouden zijn verstrekt;
- in Aruba een vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting is verleend die van invloed kan zijn op de belastingheffing in de staat van die bevoegde autoriteit;
- in Aruba rechtshandelingen of andere handelingen zijn verricht met het doel de heffing van belasting in de staat van de bevoegde autoriteit geheel of ten dele onmogelijk te maken;
- zulks overigens naar het oordeel van de Minister is geboden.

§4. Informatieplicht in het kader van te verlenen bijstand

Art. 6. 1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen categorieën van personen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens dat landsbesluit aan te wijzen gegevens en inlichtingen worden verzameld en te verstrekken met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens het landsbesluit, bedoeld in de eerste volzin, worden tevens regels vastgesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en worden verzameld en aan de Minister dienen te worden verstrekt.

Aanwijzing
informatie-
plichtigen,
inlichtingen

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen categorieën van personen worden aangewezen die gehouden zijn eigener beweging bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens en inlichtingen worden verzameld en die op henzelf betrekking hebben, te verstrekken met het oog op de uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen. Bij of krachtens het landsbesluit, bedoeld in het eerste volzin, worden tevens regels vastgesteld met betrekking tot het uiterste tijdstip en de wijze waarop de in de eerste volzin bedoelde gegevens en worden verzameld en aan de Minister dienen te worden verstrekt.

3. Een op grond van het eerste lid aangewezen categorie van personen is gehouden om bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, aan te wijzen gegevens vast te leggen.

§5. Het onderzoek in het kader van bijstandsverlening

Art. 7. 1. De Minister kan een ambtenaar van het Departement der Belastingen een onderzoek doen uitvoeren ten behoeve van het verstrekken van inlichtingen, bedoeld in de artikelen 3, 4 of 5.

Instellen onder-
zoek

2. Een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan ook plaatsvinden op verzoek van een bevoegde autoriteit van een verzoekende staat. In voorkomend geval deelt de Minister de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat mee op welke gronden hij een onderzoek niet noodzakelijk acht.

3. Hoofdstuk VII van de Algemene landsverordening belastingen (AB 2004 no. 10) is van overeenkomstige toepassing op het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.

4. Tegen de aankondiging van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid, alsmede tegen het onderzoek zelve kan geen bezwaar worden aangetekend.

Art. 8. 1. De Minister kan met de bevoegde autoriteit van één of meer andere staten overeenkomen om gelijktijdig, elk op het eigen grondgebied, bij een of meer personen ten aanzien van wie zij een gezamenlijk of complementair belang hebben, onderzoek te verrichten en de aldus verkregen inlichtingen uit te wisselen.

Gezamenlijk
onderzoek

2. De Minister bepaalt welke personen hij voor een gelijktijdige controle wil voorstellen. Hij deelt de bevoegde autoriteit van de andere betrokken staten met opgave van redenen mee welke dossiers hij voor een gelijktijdige controle voorstelt. Hij bepaalt binnen welke termijn de controles moeten plaatsvinden.

3. De Minister beslist of hij aan een door een andere bevoegde autoriteit voorgestelde gelijktijdige controle wenst deel te nemen. Hij stuurt die bevoegde autoriteit een bevestiging van deelname of een gemotiveerde weigering.

4. De Minister wijst een vertegenwoordiger aan die voor Aruba wordt belast met de leiding en de coördinatie van de controle.

Gelijktijdig onderzoek

Art. 9. 1. De Minister kan met de bevoegde autoriteit van een verzoekende staat overeenkomen dat, ter uitwisseling van inlichtingen in het kader van de in artikel 2 bedoelde wederzijdse bijstand, door de bevoegde autoriteit van die verzoekende staat gemachtigde ambtenaren onder de door de Minister gestelde voorwaarden aanwezig kunnen zijn:

a. in de kantoren van het Departement der Belastingen;

b. bij onderzoeken die in Aruba worden uitgevoerd.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden vastgesteld met betrekking tot de wijze waarop het eerste lid wordt toegepast, alsmede met betrekking tot de bevoegdheden en verplichtingen van de betrokken ambtenaren en andere belanghebbenden. De Minister kan toestaan dat ambtenaren van de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat in Aruba personen kunnen bevragen en bescheiden kunnen onderzoeken.

3. Ambtenaren uit de verzoekende staat die in Aruba aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht van de bevoegde autoriteit te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

Verplichte medewerking

Art. 10. Degene bij wie een onderzoek als bedoeld in artikel 7 wordt ingesteld, is verplicht de ambtenaar van het Departement der Belastingen, alsmede de ambtenaar die ingevolge artikel 9 bij dit onderzoek aanwezig is, ten behoeve van dit onderzoek toegang te verlenen.

Vertegenwoordiging en geheimhouding

Art. 11. Ten aanzien van de informatieplicht, bedoeld in artikel 6, en het onderzoek, bedoeld in de artikelen 7 en 10, in het kader van te verlenen bijstand zijn de artikelen 24 en 33, eerste lid, van de Algemene landsverordening belastingen van overeenkomstige toepassing.

Boetes

Art. 12. 1. Indien niet wordt voldaan aan één van de verplichtingen, bedoeld in artikel 7 of 10, kan de bevoegde functionaris een administratieve boete van ten hoogste Afl. 10.000,- opleggen.

2. Indien een persoon als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, niet, niet tijdig, niet volledig of onjuist voldoet aan de verplichting tot het verstrekken van een ingevolge artikel 6, eerste of tweede lid, vastgesteld gegeven, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de bevoegde functionaris een boete van ten hoogste Afl. 10.000,- kan opleggen.

3. Indien het aan opzet of grove schuld van een persoon als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, is te wijten dat niet, niet tijdig, niet volledig of onjuist is voldaan aan de verplichting tot het verstrekken van een ingevolge artikel 6, eerste of tweede lid, vastgesteld gegeven, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de bevoegde functionaris een boete van ten hoogste Afl. 25.000,- kan opleggen.

4. Indien een persoon als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, een ingevolge artikel 6 opgelegde verplichting heeft, deze niet nakomt of die in dat artikel niet anders is omschreven, vormt dit een verzuim ter zake waarvan de bevoegde functionaris een boete van ten hoogste Afl. 10.000,- kan opleggen.

5. Als sprake is van een overeenkomst of praktijk waarvan het primaire doel naar redelijkerwijs moet worden aangenomen is het omzeilen van een verplichting als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, of de daarop berustende bepalingen, geldt die verplichting alsof die overeenkomst, onderscheidenlijk die praktijk, er niet is.

6. Indien het aan opzet of grove schuld van een persoon als bedoeld in artikel 6, eerste of tweede lid, een valse verklaring aflegt, of nalaat informatie te verstrekken met betrekking tot de eigen verklaring, vormt dit een vergrijp ter zake waarvan de bevoegde functionaris een boete van ten hoogste Afl. 25.000,- kan opleggen.

7. Hoofdstuk VIII, paragraaf 2, met uitzondering van artikel 65, van de Algemene landsverordening belastingen is van overeenkomstige toepassing ingeval een administratieve

boete wordt opgelegd.

8. De bevoegdheid tot het opleggen van de administratieve boete, bedoeld in het eerste tot en met zesde lid vervalt door het verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de verplichting diende te worden nagekomen.

9. De Ontvanger, bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Algemene landsverordening belastingen, is belast met het invorderen van een ingevolge het eerste tot en met zesde lid opgelegde boete, waarbij de Landsverordening invordering directe belastingen en de Landsverordening houdende regeling van de invorderingen van belastingen, bijdragen en vergoedingen door middel van dwangsschriften, alsmede van de rechtspleging inzake van belastingen, bijdragen en vergoedingen van overeenkomstige toepassing zijn.

§6. De betekening van stukken

Art. 13. 1. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van een andere staat gaat de Minister over tot de betekening van stukken.

Betekening van
stukken

2. Ingeval er gronden zijn die zich verzetten tegen de inwilliging van het verzoek tot betekening van stukken wordt de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, daarvan onverwijld door de Minister op de hoogte gesteld. Een verzoek tot betekening van stukken wordt in ieder geval niet ingewilligd indien het niet de naam van de geadresseerde, diens adres en het bij het verzoek gevoegde document vermeldt.

3. De bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, wordt onverwijld op de hoogte gesteld van het gevolg van de uitvoering van het verzoek tot betekening van stukken. In ieder geval wordt deze autoriteit in kennis gesteld van de datum waarop de betekening van stukken heeft plaatsgevonden.

§7. De begrenzing van de bijstandsverlening

Art. 14. 1. De Minister verstrekt geen inlichtingen, indien de verstrekking daarvan niet strekt tot uitvoering van regelingen van internationaal recht tot het verlenen van wederzijdse bijstand bij de heffing van belastingen, alsmede renten daarover en bestuurlijke sancties en boeten die daarmee verband houden.

Geen inlich-
tingen uitwisseling

2. De Minister kan weigeren om inlichtingen te verstrekken, indien:

- a. de openbare orde van Aruba zich daartegen verzet;
 - b. die inlichtingen in Aruba krachtens wettelijke bepalingen of op grond van de administratieve praktijk niet zouden kunnen worden verkregen voor de heffing van een in artikel 2, tweede lid, bedoelde belasting, alsmede voor de renten daarover of bestuursrechtelijke sancties of boeten die daarmee verband houden;
 - c. aannemelijk is dat de bevoegde autoriteit in de eigen staat niet eerst de gebruikelijke mogelijkheden voor het verkrijgen van de door haar gevraagde inlichtingen heeft benut, die zij in de gegeven situatie had kunnen benutten zonder het beoogde resultaat in gevaar te brengen;
 - d. de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd, niet bevoegd of in staat is de Minister soortgelijke inlichtingen te verstrekken;
 - e. de verstrekking strijdig zou zijn met algemeen aanvaarde beginselen van belastingheffing of overige begrenzingen die voortvloeien uit de van toepassing zijnde bepalingen van internationaal recht;
 - f. de wetgeving van de staat van de bevoegde autoriteit voor wie de inlichtingen zouden zijn bestemd geen verplichting tot geheimhouding oplegt aan de ambtenaren van de belastingadministratie van die staat met betrekking tot hetgeen hun wordt medegedeeld of blijkt bij de uitvoering van de belastingverordening van die staat;
 - g. daarmee een commercieel, een industrieel of een beroepsgeheim zou worden onthuld.
3. De verstrekking van inlichtingen wordt niet geweigerd uitsluitend omdat:
- a. de inlichtingen berusten bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde persoon of een persoon die als vertegenwoordiger of trustee optreedt, of
 - b. de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen van een persoon.
4. De Minister deelt de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat mee op welke gronden hij het verzoek om inlichtingen afwijst.

Gebruik inlichtingen andere staat	§8. Overige bepalingen Art. 15. 1. Inlichtingen die de Minister aan de bevoegde autoriteit van een andere staat verstrekt, kunnen door die andere staat tevens worden gebruikt: - voor de vaststelling van de verplichte sociale verzekeringspremies; - in mogelijk tot bestraffing leidende gerechtelijke en administratieve procedures wegens overtreding van de belastingwetgeving, onverminderd de algemene regels en de bepalingen betreffende de rechten van verdachten en getuigen in dergelijke procedures. 2. De Minister kan aan de bevoegde autoriteit van een staat toestemming verlenen de verstrekte inlichtingen voor andere dan de in het eerste lid bedoelde doeleinden te gebruiken. Deze toestemming wordt in ieder geval verleend, indien de inlichtingen in Aruba voor soortgelijke doeleinden kunnen worden gebruikt. 3. De Minister kan op een daartoe strekkend verzoek een bevoegde autoriteit van een staat toestemming verlenen de van hem ontvangen inlichtingen aan een bevoegde autoriteit van een andere staat te verstrekken.
Elektronische weg	Art. 16. Het verstrekken van inlichtingen als bedoeld in de artikelen 3 tot en met 5 alsmede de mededeling inzake de betekening van stukken als bedoeld in artikel 13, derde lid, wordt, voor zover op basis van een regeling van internationaal recht daarvoor goedkeuring bestaat, zo veel mogelijk langs elektronische weg gedaan.
Verzoek om bijstand	Art. 17. 1. Een verzoek om wederzijdse bijstand, waaronder een verzoek tot betekening als bedoeld in artikel 13, eerste lid, en de bijgevoegde bescheiden kunnen in elke door de Minister en de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat overeengekomen taal zijn gesteld. 2. De Minister kan in bijzondere gevallen een met redenen omkleed verzoek doen aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat om diens verzoek om bijstand vergezeld te laten gaan van een vertaling in het Nederlands.

Hoofdstuk III

Vormen van door Aruba te ontvangen bijstand

§1. Verzoeken om bijstand

Verzoek aan andere staat	Art. 18. 1. De Minister kan een verzoek om inlichtingen doen aan de bevoegde autoriteit van een andere staat wanneer de gevraagde inlichtingen naar verwachting van belang zijn voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 2. 2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek kan een met redenen omkleed verzoek om een onderzoek omvatten. 3. De Minister kan de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat verzoeken om toezending van originele stukken.

§2. Automatisch en spontaan verkregen inlichtingen

Beperking automatische uitwisseling	Art. 19. Ingeval een regeling van internationaal recht voorziet in het automatisch verstrekken van inlichtingen kan de Minister aan de bevoegde autoriteit van een staat meedelen dat hij geen automatische inlichtingen inzake bepaalde inkomsten- en vermogenscategorieën of inzake inkomsten en vermogens onder een minimumbedrag wenst te ontvangen.
Bevestiging ontvangst	Art. 20. De ontvangst van spontaan verkregen inlichtingen wordt door de Minister onverwijld, doch in elk geval binnen veertien werkdagen na ontvangst aan de bevoegde autoriteit van de verstreckende staat bevestigd.

§3. Het onderzoek in het kader van verzoeken om bijstand

Wederzijdse bijstand onderzoek	Art. 21. 1. De Minister en de bevoegde autoriteit van een aangezochte staat kunnen overeenkomen dat, ter uitwisseling van inlichtingen in het kader van de in artikel 2 bedoelde wederzijdse bijstand, ambtenaren van het Departement der Belastingen onder de door de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat gestelde voorwaarden aanwezig kunnen zijn: - in de kantoren waar de ambtenaren van de aangezochte staat hun taken vervullen; - bij een onderzoek dat wordt uitgevoerd op het grondgebied van de aangezochte staat. 2. Voor zover het in de aangezochte staat wettelijk is toegestaan, kunnen in het kader van de overeenkomst, bedoeld in het eerste lid, de bij een onderzoek aanwezige ambtenaren van de belastingdienst personen bevragen en bescheiden onderzoeken.

3. Ambtenaren van het Departement der Belastingen die overeenkomstig het eerste lid in de aangezochte staat aanwezig zijn, dienen te allen tijde een schriftelijke opdracht te kunnen overleggen waaruit hun identiteit en hun officiële hoedanigheid blijkt.

§4. Overige bepalingen

Art. 22. Op inlichtingen die door de Minister in het kader van wederzijdse bijstand van een bevoegde autoriteit van een andere staat zijn verkregen, is de verplichting tot geheimhouding, bedoeld in artikel 33 van de Algemene landsverordening belastingen, van overeenkomstige toepassing.

Geheimhouding

Art. 23. 1. Indien de bevoegde autoriteit van de staat die de inlichtingen heeft verstrekt hierom verzoekt, doet de Minister met inachtneming van artikel 33 van de Algemene landsverordening belastingen, zo snel mogelijk, doch uiterlijk drie maanden nadat het resultaat van het gebruik van gevraagde of spontaan verkregen inlichtingen bekend is, een terugmelding naar de bevoegde autoriteit van de staat die de inlichtingen heeft verstrekt.

Terugmelding

2. De Minister doet eenmaal per jaar, overeenkomstig bilateraal overeengekomen praktische afspraken, een terugmelding over de automatische uitwisseling van inlichtingen naar de betrokken staten.

Art. 24. 1. Tenzij een bevoegde autoriteit van een andere staat anders bepaalt, kunnen de door haar aan de Minister verstrekte inlichtingen uitsluitend worden gebruikt voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand.

Gebruik inlichtingen

2. Na bekomen instemming van de bevoegde autoriteit, kan de minister de inlichtingen voor een ander doel te gebruiken dan voor de heffing van belastingen die vallen onder de reikwijdte van de wederzijdse bijstand, bedoeld in artikel 2.

3. Indien de Minister van oordeel is dat de verkregen inlichtingen voor de bevoegde autoriteit van een derde staat van nut kunnen zijn voor de in het eerste lid of tweede lid bedoelde doeleinden, kan hij toestemming vragen de inlichtingen door te geven aan die bevoegde autoriteit.

Art. 25. Een verzoek om inlichtingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid, en een verzoek om een onderzoek als bedoeld in artikel 18, tweede lid, worden voor zover op basis van een regeling van internationaal recht daarvoor goedkeuring bestaat zo veel mogelijk langs elektronische weg gedaan.

Elektronische weg

Art. 26. 1. Een verzoek om inlichtingen als bedoeld in artikel 18 en de bijgevoegde bescheiden kunnen in elke door de Minister en de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat overeengekomen taal zijn gesteld.

Vorm van verzoek

2. De Minister laat in bijzondere gevallen, op een met redenen omkleed verzoek van de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat, het in het eerste lid bedoelde verzoek vergezeld gaan van een vertaling in de officiële taal of één van de officiële talen van de aangezochte staat.

Hoofdstuk IV Slotbepalingen

Art. 27. Niet opgenomen (wijziging andere landsverordening)

Art. 28. 1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad, met dien verstande dat:

Inwerkingtreding, citeertitel

- artikel 6 tot en met 1 januari 2017 terugwerkt;

- artikel 27, onderdeel B, op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip inwerking treedt.

2. Zij kan worden aangehaald als Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen.

Landsbesluit uitvoering Common Reporting Standard

Definities

Art. 1. In dit landsbesluit wordt verstaan onder:

CRS: de Common Reporting Standard, alsmede het daarbij behorende Commentaar, zoals deze door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling is vastgesteld op 15 juli 2014, en zoals deze van tijd tot tijd wordt gewijzigd, welke de identificatie- en rapportagevoorschriften bevat voor automatische uitwisseling van gegevens;

hogewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde op 31 december 2016 of op 31 december van enig daaropvolgend jaar van een bedrag dat overeenstemt met meer dan USD 1.000.000;

lagewaarderekening: een bestaande rekening van een natuurlijk persoon met een totaal saldo of een totale waarde per 31 december 2016 van een bedrag dat overeenstemt met niet meer dan USD 1.000.000.

Aanwijzingen CRS

Art. 2. 1. Als categorie van personen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen worden voor de verstrekking van de gegevens en inlichtingen, bedoeld in het tweede lid, aangewezen de Arubaanse financiële instellingen als bedoeld in Sectie VIII, onderdeel A (2), van de CRS, met uitzondering van de instellingen die geen rapporterende instelling zijn, bedoeld in Sectie VIII, onderdeel B, van de CRS.

2. Als gegevens en inlichtingen als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen worden aangewezen de gegevens en inlichtingen, bedoeld in Sectie I, onderdeel A, van de CRS, ter zake van de CRS te rapporteren rekeningen, bedoeld in Sectie VIII, onderdeel D (1).

3. Een Arubaanse financiële instelling als bedoeld in het eerste lid volgt de procedures die zijn opgenomen in Secties II tot en met VII van de CRS om vast te stellen of sprake is van te rapporteren rekeningen. Deze procedures dienen op uiterlijk de laatste dag van elk kalenderjaar te zijn afge-rond en hebben betrekking op:

- a. de procedures genoemd in Sectie III, onderdeel C (6), van de CRS;
- b. de procedures genoemd in Sectie III, onderdeel D, van de CRS;
- c. de procedures genoemd in Sectie V, onderdeel A, van de CRS;
- d. de procedures genoemd in Sectie V, onderdeel B, van de CRS;
- e. de procedures genoemd in Sectie V, onderdeel D (1), van de CRS.

4. De Arubaanse financiële instelling past de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor nieuwe rekeningen toe op bestaande rekeningen. Indien van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, blijven voor het overige de voor bestaande rekeningen geldende regels van toepassing.

5. De Arubaanse financiële instelling past de procedures voor het vaststellen of sprake is van een te rapporteren rekening voor hogewaarderekeningen toe op lagewaarderekeningen.

6. Een Arubaanse financiële instelling gebruikt de in zijn administratie aanwezige classificatie van een bestaande rekening als bewijsstuk, indien deze classificatie gebaseerd is op een ten aanzien van de betreffende rekeninghouder vastgelegde identificatieprocedure, die door de Arubaanse financiële instelling is uitgevoerd in overeenstemming met zijn normale bedrijfsuitoefening en met inachtneming van de geldende procedures, en die reeds uitgevoerd zijn vóór de datum waarop de rekening als bestaande rekening is geclassificeerd. De Arubaanse financiële instelling vertrouwt echter niet op deze bewijsstukken indien hij weet of redenen heeft om aan te nemen dat de bewijsstukken onjuist zijn.

7. De Arubaanse financiële instelling legt vast welke stappen hij heeft gezet en op welke bewijsmiddelen hij heeft vertrouwd bij de uitvoering van de identificatie- en rapportagevoorschriften die voortvloeien uit de Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen en dit landsbesluit en bewaart deze bewijsmiddelen.

8. Voor de toepassing van:

- a. de identificatieprocedures in Secties II tot VII van de CRS en dit artikel, wordt onderdeel D (4) van Sectie VIII van de CRS als volgt gelezen:

4. De term Reportable Jurisdiction betreft elke jurisdictie buiten Aruba.

b. Sectie I van de CRS, wordt onderdeel D (4) van Sectie VIII van de CRS als volgt gelezen:

4. De term Reportable Jurisdiction betreft een jurisdictie waarmee een overeenkomst is afgesloten waaruit de plicht volgt tot uitwisseling van de informatie genoemd in Sectie I van de CRS.

Art. 3. Een ieder die is aangewezen als Arubaanse financiële instelling in de zin van artikel 2, eerste lid, is gehouden van elke houder van een rekening als bedoeld in het tweede lid van dat artikel de volgende gegevens in zijn administratie op te nemen:

Verplichtingen

- a. het woon- of vestigingsadres;
- b. de fiscale woonstaat;
- c. het door de fiscale woonstaat toegekende belastingidentificatienummer.

Art. 4. 1. Dit landsbesluit en artikel 27, onderdeel B, van de Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen treden in werking met ingang van de dag na die van plaatsing van dit landsbesluit in het Afkondigings-blad van Aruba. Dit landsbesluit werkt terug tot en met 1 januari 2017.

**Inwerking
treding, citeer-
titel**

2. Dit landsbesluit kan worden aangehaald als Landsbesluit uitvoering Common Reporting Standard.

2018 no. 33

Regeling aanwijzing bevoegde functionaris

MR van 24 mei 2018 ter uitvoering van artikel 1, onderdeel b, van de LV internationale bijstandsverlening belastingen (AB 2017 no.74).

**Aanwijzing
bevoegde
functionaris**

Art. 1. De directeur van het Departement der Belastingen, alsmede de ambtenaren werkzaam bij het Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsteam van het Departement der Belastingen, worden aangewezen als bevoegde functionaris in de zin van artikel 1, onderdeel b, van de Landsverordening internationale bijstandsverlening belastingen (AB 2017 no. 74).

**Inwerkingtre-
ding, citeertitel**

Art. 2. 1. Deze ministeriële regeling treedt in werking met ingang van de dag na die van haar plaatsing in het Afkondigingsblad van Aruba.
2. Zij kan worden aangehaald als Regeling aanwijzing bevoegde functionaris.